CARTEA LUI IOSUE

Cap 1

Întărit fiind Iosue de la Domnul, porunceaşte norodului să să gătească pe a triia zi spre treacerea Iordanului, iară neamul lui Ruvim, Gaad şi jumătate din Manasse, ca fraţi după făgăduinţă, armaţ, înainte să meargă la Pământul Făgăduinţii.

1. Şi au fost după moartea lui Moisi, slujii Domnului, de au grăit Domnul cătră Iosue, fiiul lui Nun, sluga lui Moisi, şi i-au zis:
2. „Moisi, sluga Mea, au murit. Scoală-te şi treci Iordanul acesta, şi tot norodul cu tine, la pământul care Eu voi da fiilor Israil.
3. *Tot locul ce va călca urma piciorului vostru voao l-oi da, precum am grăit lui Moisi. *2 Leage 11, 24.
4. De la pustie şi de la Livan până la marele râu Efrath, în tot pământul hetheilor, până la Marea Mare, împrotiva apusului, va fi hotarul vostru.

335r

5. Nime nu va putea sta împrotivă voao în toate || zilele vieţii tale. *Precum am fost cu Moisi, aşa voiu fi cu tine; nu te voiu lăsa, nici te voiu părăsi. *Jos 3, 7. Ovreai 13, 5.
6. *Întăreaşte-te şi fii vârtos, că tu cu soarte vei împărţi norodului acestuia pământul pentru care m-am jurat părinţilor săi ca să li-l dau. *2 Leage 31, 7, 23. 3 Împărat. 2, 2
7. Întăreaşte-te, dară, şi fii vârtos foarte, ca să păzeaşti şi să faci toată leagea carea ţ-au poruncit Moisi, sluga Mea. Să nu te abaţ de la ea spre drepta sau spre stânga, ca să înţălegi toate ceale ce lucrezi.
8. Să nu să deperteaze cartea legii aceştia de la gura ta, ci vei cugeta într-însa zioa şi noaptea, ca să păzeaşti şi să faci toate care sânt scrisă într-însa. Atunci vei îndrepta calea ta şi o vei înţeleage.
9. Iată, îţi poruncesc, întăreaşte-te şi fii vârtos! Nu te înfricoşa şi nu te teame, că cu tine iaste Domnul, Dumnezeul tău, întru toate, ori la care vei mearge".
10. Şi au poruncit Iosue căpeteniilor norodului, zicând: „Treaceţ prin mijlocul taberilor şi porunciţ norodului şi le ziceţi:
11. «Gătiţi-vă bucate, că după a triia zi veţi treace Iordanul şi veţ întra să moşteniţ pământul care Domnul, Dumnezeul vostru, vi-l va da!»"

335v

12. Şi ruvimiteanilor şi gaditeanilor şi ju|mătăţii din neamul Manasse au zis:
13. „Aduceţi-vă aminte de cuvântul care v-au poruncit Moisi, sluga Domnului, zicând: «Domnul, Dumnezeul vostru, v-au dat odihnă şi tot pământul».
14. *Muierile voastre şi fiii şi dobitoacele vor rămânea în pământul care v-au dat Moisi peste Iordan; iară voi întrarmaţi treaceţi înaintea fraţilor voştri, toţ cei tari cu mâna, şi oştiţ pentru ei, *Num. 32, 20.
15. Până când va da Domnul odihnă fraţilor voştri, precum şi voao v-au dat şi să stăpânească şi ei pământul care Domnul, Dumnezeul vostru, le va da. Şi aşa vă veţi întoarce la pământul moştenirii voastre şi veţ lăcui într-ănsul, care v-au dat Moisi, sluga Domnului, preste Iordan, împrotiva apusului".

16. Și au răspuns cătră Iosue și au zis: „Toate care ne-ai poruncit vom face; și oriîncătro ne vei trimite, vom mearge.

17. Precum am ascultat întru toate de Moisi, așa vom asculta și de tine, numai fie Domnul, Dumnezeul tău, cu tine, precum au fost cu Moisi.

18. Cine va zice împrotiva gurii tale și nu va asculta de toate cuvintele carea-i vei porunci, moară! Tu numai te întărează și bărbătează lucră!"

Cap 2

Trimiseale iscoade la cetatea Ierihonului de Rahav curva să tăinuiesc, făgăduindu-i ei și tot neamului ei || milă; sănătoși să întorc la tabără. 336r

*Ovr. 11, 31. Iacov. 2, 25.

1. Și au trimis Iosue, fiiul lui Nun, din Setim doi bărbați iscoade, într-ascuns. Și le-au zis: „Duceți-vă și socotiț pământul și cetatea Ierihonului"; *carii mergând, au întrat în casa muierii curve, pe nume Rahav, și au odihnit la ea.

2. Și s-au vestit împăratului Ierihonului și s-au zis: „Iată, bărbați au întrat aici pe noapte, din fiii lui Israil, să iscodească pământul".

3. Și au trimis împăratul Ierihonului la Rahav, zicând: „Scoate bărbații carii au venit la tine și au întrat în casa ta, că iscoade sânt și au venit să socotească tot pământul!"

*Gios 6, 17.

4. *Și luând muierea bărbații, i-au ascuns și au zis: „Adevărat au venit la mine, ci nu știiam de unde ar fi.

5. Și când să închidea poarta în întunearec, și ei așijderea au ieșit. Nu știu încătro s-au dus; goniți-i degrabă și-i veți prinde!"

6. Iară ea au făcut a să sui bărbații în umbrariul casii sale și i-au acoperit cu paie de in, care era acolea.

7. Iară aceștia carii fusease trimiși s-au luat după ei, pe calea carea duce la vadul Iordanului; și, ieșind ei, îndată s-au închis poarta.

8. Încă nu adurmise cei pitulați și, iată, muierea s-au suit la ei și au zis: |

9. „Cunoscut-am că Domnul v-au dat pământul voao, că au căzut în noi groaza voastră și s-au slăbănogit toți lăcuitorii pământului. 336v

*Ieșir. 14, 21. **Num. 21, 24.

10. Auzit-am *că au săcat Domnul apele Mării Roșie la întrarea voastră, când ați ieșit din Eghipt, **și ceale ce ați făcut a doi împărații amorreilor, carii era preste Iordan, Sihon și Og, carii i-ați ucis.

11. Și aceastea auzind, ne-am înfricoșat și s-au slăbănogit inima noastră, nice au rămas în noi suflet la întrarea voastră; că Domnul, Dumnezeul vostru, Acela iaste Dumnezeu în ceriu sus și pre pământ jos.

*Gios 6, 22.

12. *Acum, dară, jurați-m mie pre Domnul ca, precum eu am făcut milă cu voi, așa și voi să faceți cu casa tătâne-mieu; și să-m dați sâmn adevărat,

13. Ca să mântuiți pre tatăl mieu și muma și frații și surorile meale și toate care sânt ale lor și să scoateți sufletele noastre din moarte".

14. Carii i-au răspuns: „Sufletul nostru fie pentru voi spre moarte, numai de nu ne vei vădi. Și deacă ne va da Domnul pământul, vom face în tine milă și adevăr".

15. Și i-au slobozit prin fune din fereastă, căci casa ei era lângă zid.

16. Și au zis cătră dânșii: „Spre munte vă suiți, ca nu cumva să vă întâmpine întorcându-să. Și acolo vă pitulați trei zile, până când să vor înturna; și așea vă veț duce pre calea voastră". ||

17. Carii au zis cătră ea: „Nevinovaț vom fi de jurământul acesta, cu carele ne-ai giurat, 337r

18. De va fi funișoara aceastâ roșie sămn când vom întra la pământ și o vei lega în fereastă prin carea ne-ai slobozit; și tatăl tău și muma și frații și toată rudenia ta îi vei aduna în casa ta.

19. Care va ieși din ușa casii tale, sângele lui va fi preste capul lui, și noi vom fi streini. Iară sângele tuturor carii vor fi cu tine în casă să va vărsa preste capul nostru, de-i va atinge cineva.

20. Iară de vei vrea a ne vinde și cuvântul acesta a-l duce în mijloc, vom fi curați de acest jurământ cu care ne-ai jurat".

21. Și ea au răspuns: „Precum ați grăit, așa fie!" Și slobozându-i să meargă, au acățat funișoara acea roșie în fereastă.

22. Iară ei umblând, au venit cătră munți și au rămas acolo trei zile, până când s-ar întoarce cei ce-i gonesc; că cercându-i prin toată calea, nu i-au găsit.

23. Carii în cetate întrând, iscoadele s-au întors şi s-au pogorât din munte; şi, trecând Iordanul, au venit la Iosue, feciorul lui Nun, şi i-au povestit toate care li să întâmplase |

337v 24. Şi au zis: „Datu-ne-au Domnul tot pământul acesta în mânile noastre şi au căzut de frică toţi lăcuitorii lui”.

Cap 3

Mergând înaintea sicriului cu dumnezeiasca minune, norodul treace uscat Iordanul.

1 Deci Iosue de noapte sculându-să, au mişcat tabăra. Şi, ieşind din Setim, au venit la Iordan el şi toţ fiii lui Israil şi au zăbovit acolo trei zile.

2 Carele trecând, au trecut pristavii prin mijlocul taberilor.

3. Şi au început a strâga: „Când veţ vedea sicriiul legii Domnului, Dumnezeului vostru, şi preoţii din ruda leviticească purtându-l, voi încă vă sculaţi şi urmaţ pre cei ce merg întâi.

4. Şi să fie între voi şi între sicriiu lăţime de coţ doao mii, ca departe să puteţ vedea şi cunoaşte pre care cale să întraţi, că n-aţi mai umblat pre ea; şi păziţi să nu vă apropiiaţi de sicriiu”.

5. Şi au zis Iosue câtră norod: „Sfinţiţi-vă, că mâne va face Domnul între voi minunate”.

6. Şi au zis cătră preoţi: „Luaţ sicriiul legii şi meargeţ înaintea norodului!” Carii plinind ceale poruncite, l-au luat şi au mers înaintea lor.

7. Şi au zis Domnul cătră Iosue: „Astăzi voiu înceape a te înălţa înaintea a tot Israilul; să ştie *că precum cu Moisi am fost, aşa şi cu tine sânt. || *Sus 1, 5.

338r 8. Iară tu porunceaşte preoţilor carii poartă sicriiul legii şi le zi: «Dacă veţ întra o parte din apa Iordanului, staţi într-însa!»”.

9. Şi au zis Iosue câtră fiii lui Israil: „Apropiiaţi-vă încoace şi ascultaţ cuvântul Domnului, Dumnezeului vostru!”

10. Şi iarăşi au zis: „Dintr-aceasta veţi şti că Domnul, Dumnezeul cel viu, în mijlocul vostru iaste şi va pierde înaintea voastră hananeul şi hetheul, heveul şi ferezeul, ghergheseul şi ievuseul şi ammorreul.

11.*Iată, sicriiul legii Domnului a tot pământul va mearge înaintea voastră prin Iordan. *Fap. 7, 45.

12. Gătiţi doisprăzeeace bărbaţ din neamurile lui Israil, fieştecare din fieştecare neam.

13. Şi deacă vor pune urmele picioarelor sale preoţii carii poartă sicriiul Domnului, Dumnezeului a tot pământul, în apele Iordanului, apele care sânt din jos vor curge şi vor scădea, iară care vin din sus într-o mărime să vor închega”.

14. Şi au ieşit norodul din corturile sale, să treacă Iordanul; şi preoţii carii purta sicriiul legii mergea înaintea lui.

15. Şi întrând ei în Iordan şi întingându-şi picioarele în partea apei *(iară ţărmurii Iordanului să împluse în vreamea săcerişului), | *Ecli. 24, 36.

338v 16. Stătut-au apele pogorându-să într-un loc şi, umflându-să ca muntele, să vedea departe, de la cetatea ce să cheamă Adom până la locul Sarthan; iară care era din jos în Marea Pustiii (carea acum să chiiamă Moartă), s-au pogorât până când au scăzut de tot.

17. Iară norodul mergea împrotiva Ierihonului. Şi preoţii carii purta sicriiul legii Domnului sta pre pământ uscat, în mijlocul Iordanului, încinşi, şi tot norodul prin mijloc uscat trecea.

Cap 4

Doaosprăzeace piiatri din săcatul Iordan, spre pomenirea celor viitori să culeg, şi alte doaosprăzeace în matca Iordanului să pun.

1 Carii după ce au trecut, zis-au Domnul cătră Iosue:

2 „Aleage doisprăzeace bărbaţ, câte unul din fieştecare neam,

3 Şi le porunceaşte să ia din mijlocul matcii Iordanului, unde au stătut picioarele preoţilor, doaosprăzeace piiatri vârtoasă, care le veţi pune în locul taberilor, unde veţ înfinge într-aceasta noapte şetrile”.

4. Şi au chemat Iosue doisprăzeace bărbaţi, carii i-au ales din fiii lui Israil, câte unul din fieştecare neam,

339r 5. Şi au zis cătră dânşii: „Meargeţ înaintea || sicriiului Domnului, Dumnezeului vostru, la mijlocul Iordanului, şi purtaţ de acolo fieştecarii câte o piatră pre umerele voastre, după numărul fiilor Israil;

6. Să fie sâmn între voi. Şi când vă vor întreba fiii voştri mâne, zicând: «Ce însămnează piiatrile aceastea?»
7. Le veţ răspunde: «Scăzut-au apele Iordanului înaintea sicriiului legii Domnului, când îl trecea; pentru aceea s-au pus pietrile aceastea, spre pomenirea fiilor Israil până în veac»".
8. Şi au făcut fiii lui Israil precum le-au poruncit Iosue, purtând din mijlocul Iordanului doaosprăzeace pietri, precum Domnul îi poruncise, după numărul fiilor lui Israil, până la locul în care au tăbărât, şi acolo le-au pus.
9. Şi alte doaosprăzeace pietri au pus Iosue în mijlocul Iordanului, unde au stătut preoţii carii purta sicriiul legii; şi sânt acolo până în zioa de acum.
10. Iară preoţii carii purta sicriiul sta în mijlocul Iordanului, până s-au plinit toate care lui Iosue să grăiască cătră norod poruncise Domnul şi-i zisease Moisii. Şi au grăbit norodul şi au trecut.
11. Şi deacă au trecut toţi, au trecut şi sicriiul Domnului, şi preoţii mergea înnaintea norodului.
12. Şi fiii lui Ruvin şi a lui Gaad şi jumă | tate partea Manasse întrarmaţ mergea înaintea fiilor Israil, *precum le poruncise Moisi. 339v

*Num. 32, 28.

13. Şi patruzăci de mii de ostaşi, prin turme şi prin şireaguri, mergea pre şes şi pre câmpiile cetăţii Ierihonului.
14. În zioa aceea mărit-au Domnul pre Iosue înaintea a tot Israilul, ca să să teamă de el precum s-au temut de Moisi, când trăia.
15. Şi au zis cătră el:
16. „Porunceaşte preoţilor carii poartă sicriiul leagii să să suie din Iordan!"
17. Care le-au poruncit, zicând: „Suiţi-vă din Iordan!"
18. Şi suindu-să purtând sicriiul legii Domnului şi începând a călca uscatul, s-au întors apele în matca sa şi curea precum mai nainte să obicinuise.
19. Iară norodul s-au suit din Iordan în a zeace zi a lunii dintâiu şi au tăbărât în Galgala, despre partea răsăritului cetăţii Ierihonului.
20. Şi doaosprăzeace pietri, carele din matca Iordanului luase, le-au pus Iosue în Galgala.
21. Şi au zis cătră fiii lui Israil: „Când vor întreba fiii voştri mâne pre părinţii săi şi le vor zice: «Ce însămnează pietrile acestea?»
22. Îi veţ învăţa şi le veţ zice: «Prin uscată || matca Iordanului acestuia au trecut Israil, 340r
23. Scăzând Domnul, Dumnezeul vostru, apele lui înnaintea voastră, până când aţ trecut,
24. *Precum făcuse mai înainte în Marea Roşie, carea o au săcat până ce am trecut,

*Ieşire 14, 21.

25. Ca să înveaţe toate noroadele pământurilor mâna Domnului cea tare, ca şi voi să vă teameţ de Domnul, Dumnezeul vostru, în toată vreamea»".

Cap 5

Cutremură-să hananeii. Tăiarea împregiur să face în Galgala şi Fase să prăznuiaşte. Înceată mana, dacă gustă din rodurile pământului, şi îngerul Domnului lui Iosue să arată.

1. După ce au auzit toţi împăraţii ammorreilor carii lăcuia preste Iordan, despre apus, şi toţi împăraţii lui Hanaan cei mari că săcase Domnul curgerile Iordanului înaintea fiilor Israil, până ce au trecut, slăbănogitu-s-au inima lor şi n-au rămas suflet într-înşii, temându-să de întrarea fiilor Israil.
2. Într-aceea vreame zis-au Domnul cătră Iosue: „Fă-ţi cuţite de piiatră şi taie împregiur a doao fiii lui Israil!"
3. Făcut-au ce poruncise Domnul şi au tăiat împregiur mădulările fiilor lui Israil.
4. Iară aceasta iaste pricina tăierii a doao | împregiur: tot norodul care au ieşit din Eghipt, parte bărbătească, şi toţ ostaşii bărbaţi au murit în pustie prin lunga încungiurarea călii, 340v
5. Carii toţi era tăiaţi împregiur; iară norodul care s-au născut în pustie,
6. Prin patruzăci de ani de călătoriia desfătatei pustii, netăiat împregiur au fost, până s-au mistuit cei ce nu asculta cuvântul Domnului şi cărora mainte să jurase să nu le areate pământul ce cură lapte şi miere.
7. Acestora fii s-au suit în locul părinţilor şi s-au tăiat împregiur de la Iosue; că precum să născuse, netăiaţ împregiur era, nici îi tăiase împregiur cineva în drum.
8. Iară după ce s-au tăiat toţi împregiur, au rămas într-acelaş locu al taberilor până s-au vindecat.

9. Şi au zis Domnul cătră Iosue: „Astăzi am luat ocara Eghiptului de la voi". Şi s-au chemat numele locului aceluia Galgala, până-n zioa de astăzi.

10. Şi au rămas fiii lui Israil în Galgala şi au făcut Fase a patrasprăzeacea zi a lunii, de cătră sară, în câmpurile Ierihonului.

11. Şi au mâncat din rodurile pământului a doao zi, pâni azime şi pârga dintr-acela an.

12. Şi au încetat mana după ce au mâncat din rodurile pământului, nici s-au slujit mai 341r || mult de acea bucată fiii lui Israil, ci au mâncat din roadele acestui an ale pământului Hanaan.

13. Şi fiind Iosue în câmpul cetăţii Ierihonului, ş-au rădicat ochii şi au văzut un bărbat stând înaintea sa, ţiind sabia scoasă; şi au mers la el şi i-au zis: „Al nostru eşti, au al protivnicilor?"

14. Care au răspuns: „Nicidecum; ci sânt căpetenia oastei Domnului, şi acum viu".

15. Căzut-au Iosue cu faţa la pământ şi închinându-să, au zis: „Ce grăiaşte Domnul mieu cătră sluga Sa?"

16. *„Dezleagă, au zis, încălţământul tău din picioarele tale, că locul în care stai sfânt iaste!" Şi au făcut Iosue precum i să poruncise.

*Ieşire 3, 5. Fap. Apos. 7, 33.

Cap 6

După multe de şeapte zile încungiurări cu sicriiul, Ierihon luându-să, de tot să răsipeaşte; sângură să ţine Rahav cu ai săi. Cel ce ar mai zidi cetatea să blastămă.

1. Iară Ierihonul era închis şi întărit de frica fiilor Israil şi nime a ieşi nu îndrăznea, sau a întra.

2. Şi au zis Domnul cătră Iosue: „Iată, am dat în mâna ta Ierihonu şi împăratul lui şi toţi bărbaţii cei tari.

3. Încungiuraţ cetatea toţ ostaşii o dată în zi; aşa veţ face şeapte zile.

4. Iară a şeaptea zi, preoţii iaie şeapte trimbiţe, a cărora slujbă iaste în iuvileon, şi meargă 341v | înaintea sicriiului leagii. Şi de şeapte ori veţ încungiura cetatea, şi preoţii vor răsuna cu trâmbiţele.

5. Şi răsunând glasul trâmbiţii mai lung şi mai des, şi în urechile voastre va străbate. Strâga-va tot norodul cu strigare mare foarte, şi zidurile cetăţii din fund vor cădea şi vor întra fieştecarii prin locul în prejma căruia va fi stând".

6. Şi au chemat Iosue, fiiul lui Nun, preoţii şi au zis cătră dânşii: „Luaţi sicriiul leagii, şi alţi şeapte preoţi iaie şeapte trâmbiţe de iuvileon şi meargă înaintea sicriiului Domnului!"

7. Şi cătră norod au zis: „Duceţi-vă şi încungiuraţi cetatea întrarmaţi, mergând înaintea Sicriiului Domnului!"

8. Şi sfârşind Iosue cuvintele şi şeapte preoţi cu şeapte trâmbiţe răsunând înaintea sicriiului leagii Domnului,

9. Şi toată oastea armată mergând înainte, ceeaalaltă obşte urma sicriiul şi de trâmbiţe toate răsuna.

10. Şi poruncise Iosue norodului, zicând: „Nu veţi strâga, nici să va auzi graiul vostru, nici vrun cuvânt din gura voastră va ieşi, până când va veni zioa în carea vă voiu zice: Strâgaţi şi glăsuiţi!" ||

11. Şi au încungiurat sicriiul Domnului cetatea o dată în zi şi, întorcându-să în tabără, au rămas acolo. 342r

12. Deci Iosue de noapte sculându-să, au luat preoţii sicriiul Domnului,

13. Şi şeapte dintr-înşii şeapte trâmbiţe, a cărora slujbă iaste în iuvileu. Şi mergea înaintea sicriiului Domnului, umblând şi răsunând. Şi norodul armat să ducea înaintea lor, iară ceaeaalaltă obşte urma sicriiul şi cu trâmbiţele răsuna.

14. Şi au încungiurat cetatea a doao zi îndată şi s-au întors tabăra. Aşa au făcut şasă zile.

15. Iară a şeaptea zi, de noapte sculându-să, au încungiurat cetatea, precum să rânduise, de şeapte ori.

16. Şi răsunând în a şeaptea încungiurarea cu trâmbiţele preoţii, au zis Iosue câtră tot Israilul: „Glăsuiţi, că v-au dat voao Domnul cetatea!

*Sus 2, 4.
Ovr. 11, 31.

17. Şi fie cetatea aceasta anathemă, şi toate care sânt într-însa, Domnului! Numai Rahav curva trăiască, cu toţi carii cu ea în casă sânt *că au ascuns solii carii i-am trimis.

18. Iară voi păziţi, ca să nu atingeţi ceva din ceale ce s-au poruncit şi să fiţ vinovaţi treacerii de leage şi toate taberile lui Israil să fie supt păcat şi să să turbure. |

19. Iară orice va fi de aur şi de argint şi de vas de aramă şi de fier Domnului să să jârtvească, puindu-să în comorile Lui". 342v

*Ovreai 11, 30.
*2 Mac. 12, 15.

20. *Şi glăsuind tot norodul şi răsunând trâmbiţele, după ce au întrat în urechile mulţimei graiul şi răsunarea, zidurile îndată au căzut; şi s-au suit fieştecarele prin locul care împrotivă-le era *şi au luat cetatea.

21. Şi au ucis toate care era întru-însa, de la bărbat până la muiare, de la copilaşu până la bătrân. Şi boii şi oile şi asinii i-au lovit în ascuţitul sabiii.

*Sus 2, 1, 14.

22. Iară celor doi bărbaţ *carii fusease trimiş iscoade le-au zis Iosue: „Întraţ în casa muiarii curve şi o scoateţi înainte pre ea şi toate care sânt a ei, precum aţi întărit cu jurământ".

*Ovreai 11, 31.

23. *Şi întrând tinerii, au scos pre Rahav şi părinţii ei şi fraţii şi toată averea şi rudenia ei şi afară de tabăra lui Israil o au făcut a rămânea.

*Gios 8, 2.

24. *Iară cetatea şi tot care era într-însa le-au aprins, fără de aur şi argint şi de vaseale de aramă şi de fier, carele le-au dăruit spre vistieria Domnului.

25. Iară Rahav şi casa tătâni-său şi toate || care avea, le-au făcut Iosue a trăi; şi au lăcuit în mijlocul lui Israil până într-această zi, pentru că ascunsease solii pre carii trimisease să iscodească Ierihonul. În vreamea aceea au blăstămat Iosue, zicând: 343r

*3 Împăr. 16, 34.

26. *„Blăstămat e bărbatul înaintea Domnului, care va deştepta şi va zidi cetatea Ierihonului! În născutul său dintâi temeliile ei puie, şi în cel mai de pre urmă a pruncilor puie porţile ei!"

27. Şi au fost Domnul cu Iosue, şi numele lui s-au vestit în tot pământul.

Cap 7

După iscodirea cetăţii Hai să goneaşte norodul lui Israil de la protivnici, pentru furtuşagul din anathima Ierihonului. Pentru aceea, după tânguirea lui Iosue, cu soarte trimis Aham, să împroaşcă cu pietri din porunca Domnului.

*Gios 22, 20.
**1 Par. 2, 7.

1. Iară fiii lui Israil *au trecut porunca şi au luat din anathemă. **Că Aham, fiiul lui Harmi, fiului Zavdi, fiului Zare, de neamul Iuda, au luat ceva din anathemă; şi s-au mâniat Domnul împrotiva fiilor Israil.

2. Şi, trimiţând Iosue din Ierihon bărbaţi împrotiva lui Hai, care iaste lângă Vethavie, despre partea răsăritului oraşului Vethil, le-au zis: „Suiţi-vă şi iscodiţi pământul!" Carii plinind porunci|le, au iscodit Hai. 343v

3. Şi întorcându-să, i-au zis să nu să suie tot norodul, ci doao sau trei mii de bărbaţi să meargă şi să şteargă cetatea. Pentru ce tot norodul în zădar să va osteni împrotiva a puţini împrotivnici.

4. Şi s-au suit trei mii de ostaşi carii, îndată întorcând dosul,

5. S-au bătut de bărbații cetății Hai şi au căzut dintr-înşii treizăci şi şasă de oameni; şi i-au gonit protivnicii de la poartă până la Savarim şi au căzut pre față-şi fugând. Și s-au spăimântat inima norodului şi s-au topit ca apa.

6. Iară Iosue ş-au rupt vejmintele sale şi au căzut cu fața la pământ, înaintea sicriiului Domnului, până sara, şi el, şi toţ bătrânii lui Israil, şi au pus prav preste capetele sale.

7. Și au zis Iosue: „Hei, Doamne, Dumnezeule, ce ai vrut a treace norodul acesta râul Iordanului, să ne dai în mânile ammorreului şi să ne piiarzi? Batâr precum am început, de am fi rămas preste Iordan!

8. Doamne, Dumnezeul mieu, ce voiu zice văzând pre Israil întorcând dosul protivnicilor săi?

9. Auzi-vor hananeii şi toți lăcuitorii pământului şi aşijderea adunându-să, ne vor încungiura şi vor ştearge numele nostru de pre pământ. Și ce vei face numelui Tău celui mare?"

10. Și au zis Domnul către Iosue: „Scoală-te! Ce zaci cu fața la pământ? ||

344r 11. Păcătuit-au Israil şi au trecut aşezemântul Mieu. Și au luat din odoară şi au furat şi au mințit şi le-au ascuns între vasele sale.

12. Nici va putea sta în Israil înaintea protivnicilor săi şi va fugi de dânşii, că s-au spurcat cu odorul. Nu voiu fi mai mult cu voi, până când veţ zdrobi pre cel vinovat de această răotate.

13. Scoală, sfințeaşte norodul şi le zi: *«Sfințiți-vă pe mâne; că acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: 'Odorul în mijlocul tău iaste, Israil ! Nu vei putea sta înainte protivnicilor tăi, până ce să va ştearge din tine cel ce s-au spurcat cu această răotate'.

14. Și vă veţ apropia la dimineață fieştecare prin neamurile voastre. Și oricare neam va afla soartea, să va apropia prin rudenile sale, şi rudenia prin case, şi casa prin bărbaţi.

15. Și oricarele într-această rea faptă să va găsi, cu foc să va arde cu toată averea sa, pentru că au trecut legătura Domnului şi au făcut nelegiuire în Israil»".

*Preoţi 20, 7.
Num. 11, 18.
Sus 10, 5.
1 Împăr. 16, 5.

16. Și, sculându-să Iosue dimineață, au pus pre Israil prin neamurile sale şi s-au aflat neamul Iiuda,

17. Carele aducându-să după familiile sale, s-au aflat familia Zarei. Și aceasta prin case aducând-o, au găsit pre Zavdi,

[18.] A căruia casă prin fieştecarii bărbați despărțindu-o, au aflat pre Aham, fiiul Harmei, fiiului Zavdi, fiiului Zare, din neamul Iiuda.

344v 19. Și au zis Iosue către Aham: „Fiiul mieu, dă slavă | Domnului, Dumnezeului Israil, şi mărturiseaşte şi-mi spune ce ai făcut, nu ascunde!"

20. Și au răspuns Aham lui Iosue şi i-au zis: „Adevărat, eu am păcătuit Domnului, Dumnezeului Israil, şi aşea am făcut,

21. Că am văzut între prăzi un contoşu roşiu, foarte bun, şi sicli de argint doao sute şi îndreptar de aur de sicli cinzăci; şi, poftind, le-am luat şi le-am ascuns în pământ, împrotiva mijlocului cortului mieu, şi argintul, săpând, în pământ l-am acoperit".

22. Și au trimis Iosue slujitori carii, alergând la cortul lui, au găsit toate ascunse într-acelaş loc, şi argintul împreună.

23. Şi luându-le din şatră, le-au adus la Iosue şi la toţi fiii lui Israil şi le-au aruncat înaintea Domnului.

24. Şi, luând Iosue pre Aham, fiiul Zarei, şi argintul şi contoşul şi îndreptariul cel de aur şi fiii şi featele lui, boii şi asinii şi oile şi însuş cortul şi toate sculele (i-au dus la Valea Ahor; şi tot Israilul cu el);

25. Unde au zis Iosue: „Pentru că ne-ai turburat, turbura-te-va Domnul în zioa aceasta!" Şi l-au împroşcat cu pietri tot Israilul; şi toate care era a lui cu foc s-au amistuit.

26. Şi au adunat preste el grămadă mare de pietri, carea rămâne până în zioa de acum; *şi s-au întors urgia Domnului de la ei, şi s-au chemat numele locului aceluia || Valea lui Ahor până astăzi. 345r

*2Împăr. 18, 17.

Cap 8

Luându-să Hai, împăratul ei să spânzură, rădicându-să oltariu de piiatră. A doao leage pre lespezi să scrie şi norodul să blagosloveaşte.

1. Şi au zis Domnul către Iosue: „Nu te teame, nici te înfricoşa! Ia cu tine toată mulţimea ostaşilor şi, sculându-te, te du la oraşul Hai. Iată, ţ-am dat în mâna ta împăratul ei şi norodul şi cetatea şi pământul.

2. Şi vei face cetăţii Hai şi împăratului ei *precum ai făcut Ierihonului şi împăratului. Iară prade şi toate jiviniile le veţi apuca voao. Pune leşuire cetăţii după ea!"

*Sus 6, 24.

3. Şi s-au sculat Iosue şi tot şireagul ostaşilor cu el, să să suie în Hai; şi, alegând treizăci de mii de bărbaţi tari, i-au trimis noaptea.

4. Şi le-au poruncit, zicând: „Puneţ leşuire după cetate! Nici mult să vă depărtaţi, şi veţ fi toţ gata.

5. Iară eu şi ceaeaalaltă mulţime, carea iaste cu mine, ne vom apropia dinprotivă asupra cetăţii. Şi când vor ieşi împrotiva noastră, *precum mai înnainte am făcut, vom fugi şi vom întoarce dosul,

*Sus 7, 4.

6. Până când cei ce ne vor goni din cetate mai departe să vor trage; că vor gândi că fugim, ca mainte.

7. Deci noi fugind şi ei gonindu-ne, vă veţi scula din | leşuire şi veţi jefui cetatea. Şi o va da Domnul, Dumnezeul vostru, în mânile voastre. 345v

8. Şi deacă o veţi prinde, o aprindeţi; şi aşea toate le veţi face, precum am poruncit".

9. Şi i-au slobozât şi s-au dus la locul leşuirii şi au şezut între Vethil şi Hai, despre apusul cetăţii Hai. Iară Iosue în noaptea aceaea au rămas în mijlocul norodului.

10. Şi sculându-să de dimineaţă, au numărat soţii şi s-au suit cu bătrânii în fruntea taberii, şenţuită cu agiutoriul ostaşilor.

11. Şi venind şi suindu-să dinprotiva cetăţii, au stătut de-a meazănoaptea partea cetăţii, între carea şi între dânşii era în mijloc vale.

12. Şi alesease cinci mii de bărbaţi, şi-i pusease în aleşuire între Vethil şi Hai, despre partea apusului aceeaş cetăţi.

13. Iară toată ceeaalaltă tabără despre meazănoapte îndrepta şireagul, aşa ca cei mai de pre urmă aceeaş mulţimi să atingă partea cetăţii despre apus. Şi s-au dus Iosue în noaptea aceea şi au stătut în mijlocul vălii.

14. Carea văzând împăratul Haiului, au grăbit de dimineaţă şi au ieşit cu toată oastea cetăţii şi au îndreptat şireagul împrotiva pustiii, neştiind că dinnapoi s-ar fi pitulând leşuiri. ||

15. Iară Iosue şi tot Israilul au lăsat locul ca când s-ar teame şi fugând pre calea pustiei. 346r

16. Iară ei gâlcevind împreună şi unii pre alţii îndemnându-să, i-au gonit. Şi, depărtându-să de cetate,

17. Şi încă nici unul în cetatea Hai şi Vethil rămâind care n-ar goni pre Israil (precum ieşise lăsând deşchise cetăţile),

18. Au zis Domnul către Iosue: „Rădică pavăza, carea în mâna ta iaste, asupra cetăţii Hai, că ţie ţi-o voiu da!"

19. Şi rădicând pavăza împrotiva cetăţii, leşuirile care să pitula s-au sculat degrabă; şi mergând la cetate, o au prins şi o au aprins.

20. Iară bărbaţii cetăţii, care gonea pre Iosue, uitându-să îndărăpt şi văzând fumul cetăţii până la ceriu suindu-să, n-au putut mai mult încoace şi încolo a fugi, mai vârtos că cei ce să făcea a fugi şi mergea spre pustie, împrotiva gonitorilor, stătuse foarte tare împrotivă.

21. Şi, văzând Iosue şi tot Israilul că s-au prins cetatea şi fumul cetăţii să suia, întorcându-să au lovit pre bărbaţii Haiului.

346v 22. Pentru că şi cei ce prinsease şi aprinsease ceta|tea, ieşind din cetate după ai săi, mijlocul protivnicilor au început a tăia şi, tăindu-să de amândoao părţile protivnicii, aşa cât nice unul dintr-atâta mulţime au scăpat,

23. Şi pre împăratul cetăţii Haiului l-au prins viu şi l-au adus lui Iosue.

24. Deci toţ ucigându-să carii gonia pre Israil câtră pustie şi într-acelaş loc de sabie căzind, întorcându-să fiii lui Israil, au lovit cetatea.

25. Şi era carii într-acea zi căzuse, de la bărbat până la muiare, doaosprăzeace mii de oameni, toţi din cetatea Hai.

26. Iară Iosue nu ş-au tras mâna care o întinsease în înnălţime ţiind pavăza, până când s-au ucis toţi lăcuitorii Haiului.

27. Iară dobitoacele şi prada cetăţii le-au împărţit fiii lui Israil, precum poruncise Domnul lui Iosue,

28. Carele au aprins cetatea şi o au făcut mormânt veacinic.

29. Şi pre împăratul ei l-au spânzurat în furci până sara şi până la apusul soarelui. Şi au poruncit Iosue şi au luat trupul lui de pre cruce şi l-au aruncat în întrarea cetăţii, 347r grămădind preste el mare grămadă de pietri, || carea rămânea până în zioa de acum.

30. Atunci au zidit Iosue oltariu Domnului Israil în muntele Heval,

31. *Precum poruncise Moisi, sluga Domnului, fiilor Israil, şi s-au scris în cartea leagii lui Moisi. Iară oltariul de pietri cioplite, care focul nu le-au atins; şi au adus preste el arderi de tot Domnului şi au jârtvuit jungheri păciuitoare.

*Ieşir. 20, 25. 2 Leage 27, 5.

32. Şi au scris pre lespezi a doao leagea lui Moisi, carea el o urzise înaintea fiilor Israil.

33. Iară tot norodul şi cei mai mari născuţ şi povăţuitorii şi judecătorii sta de-amândoao părţile sicriiului, înaintea preoţilor carii purta sicriiul leagii Domnului, precum veneticul, aşa şi moşteanul, giumătate parte de ei lângă muntele Garizim, şi jumătate lângă muntele Heval, precum poruncise Moisi, sluga Domnului. Şi întâi adecă au blagoslovit norodul lui Israil.

34. După aceastea au cetit toate cuvintele blagosloveniii şi a blăstămului şi toate care era scrise în cartea leagii.

35. Nimică din ceale ce poruncise Moisi au lăsat neatins, ci toate le-au procitit înaintea a toată mulţimea lui Israil, muierilor şi pruncilor şi veniţilor carii între ei zăbovea.

Cap 9 |

347v *Gavaoniteanii cu vicleşug, că ar fi de cale departe, înşelând pre Iosue şi căpeteniile israiliteanilor, prin datul jurământ să mântuiesc, însă, după urmata murmurare, să osândesc spre veacinica slujbă.*

1. Carele auzind, toţi împăraţii peste Iordan, carii petrecea în munţi şi în câmpii, pre lângă mare, şi la ţărmurile Mării ceii Mari, şi cei ce lăcuia pre lângă Livan, hetheul şi ammorreul, hananeul, fearezeul şi heveul şi ievuseul,

2. S-au adunat împreună, să oştească împrotiva lui Iosue şi a lui Israil, cu o inimă şi cu un sfat.

3. Iară cei ce lăcuia în Gavaon, auzind toate care făcuse Iosue lui Ierihon şi Haiului,

4. Şi vicleneaşte socotind, ş-au luat bucate, saci vechi puind pre asini, şi foi de vin tăiaţi şi cusuţ,

5. Şi călţăminte foarte veachi care, spre arătarea vechirii, cu plotoage era cusute, îmbrăcaţi cu veşminte vechi şi pâinile care purta de merinde vârtoase era şi în dărăburi fărâmate,

6. Şi s-au dus la Iosue, carele atunci zăbovea în tabără la Galgala, şi i-au zis lui şi împreună cu tot Israilul: „Din loc departe am venit, pace cu voi a face poftind". Şi au răspuns bărbaţii lui Israil câtră dânşii şi le-au zis:

348r 7. „Nu cumva în pământul care noao cu soarte ni să || cuvine, să lăcuiţi, şi nu vom putea face cu voi pace".

8. Iară ei câtră Iosue au zis: „Slugile tale sântem"; cărora Iosue le-au zis: „Cine sânteţi voi? Şi de unde veniţi?"

9. Răspuns-au: „Din loc departe foarte au venit slugile tale, în numele Domnului, Dumnezeului tău. Că am auzit veastea putearii Lui, toate care au făcut în Eghipt,

10. Şi *a doi împăraţii amorreilor, carii au fost peste Iordan, lui Sihon, împăratului Hesevon, şi lui Og, împăratul Vasanului, care era în Astaroth.

*Num. 21, 24.

11. Și ne-au zis bătrânii și toți lăcuitorii pământului nostru: «Luaț în mâni bucate pentru prealunga cale și le ieșiți întru întâmpinare și le ziceț: 'Slugile voastre sântem, pace faceți cu noi'»

12. Iată, pânile, când am ieșit din casele noastre să venim la voi, calde le-am luat; acum s-au uscat și pentru marea vechire s-au sfărmat.

13. Foi de vin noi am umplut, acum s-au rupt și s-au slobozit; hainele și încălțămintele cu care ne îmbrăcăm și care avem în picioare pentru lungimea depărtării drumului s-au rupt și s-au mai sfârșit".

14. Și au priimit din bucatele lor și rostul Domnului nu l-au întrebat.

*2 Împăr. 21, 2.

15. *Și au făcut Iosue cu ei pace și, făcând așezământ, le-au făgăduit că nu să vor ucide. Și căpeteniile mulțimei li s-au giurat.

16. Și după trei zile de pacea făcută, au auzit că aproape ar fi lăcuind și între dânșii ar fi rămâitori. |

17. Și au mișcat tabăra fiii lui Israil și au venit în cetățile lor a triia zi, a cărora aceastea numiri sânt: Gavaon și Cafira și Veroth și Cariathiarim. 348v

18. Și nu i-au bătut, pentru că li să giurase căpeteniile mulțimii în numele Domnului, Dumnezeului Israil. Și au murmurat toată obștea împrotiva căpeteniilor,

19. Carii le-au răspuns: „Le-am giurat în numele Domnului, Dumnezeului Israil, și pentru aceaea nu-i putem atinge,

20. Ci aceasta le vom face: Ție-să adecă să trăiască, ca să nu să pornească mânia Domnului asupra noastră de vom giura strâmb.

21. Ci așa să trăiască, ca spre slujba a toată mulțimea să taie leamne și ape să poarte". Carii aceastea grăind,

22. Chemat-au gavaoniteanii Iosue și le-au zis: „Căci ați vrut cu vicleșug a ne înșela, ca să ziceți: «Foarte departe lăcuim de voi», fiind voi în mijlocul nostru?

23. Deci supt blăstăm veți fi și nu va înceta din ruda voastră tăietoriul de leamne și ape purtând în casa Dumnezeului mieu".

24. Care au răspuns: „Vestitu-s-au noao, slugilor tale, că ar fi făgăduit Domnul, Dumnezeul tău, lui Moisi, slugii Sale, să vă dea tot pământul și să piiarză toți lăcuitorii lui. Deci ne-am temut foarte și am socotit de sufletele noastre, de frica voastră fiind împinși, și acest sfat am făcut.

25. Iară acum în mâna ta sântem; ce ți să veade a fi bun și drept, fă-ne noao!" ||

26. Și au făcut Iosue precum zisease și i-au mântuit din mâna fiilor Israil, ca să nu să ucigă. 349r

27. Și i-au rănduit într-acea zi a fi spre slujba a tot norodului și oltariului Domnului, tăind leamne și ape purtând, până în vreamea de acum, în locul carele Domnul ar fi ales.

Cap 10

Cinci împărați bătând cetatea Gavaonului, nemișcându-să soarele, într-o zi să biruiesc și din peștere trăgându-să, să spânzură; și mai mulți alți împăraț și cetăți să taie.

1. Care auzând Adonisedec, împăratul Ierusalimului, adecă că ar fi luat Iosue Haiul, și o ar fi răsipit (că precum făcusease Ierihonului și împăratului ei, așa au făcut Haiului și împăratului ei) și că ar fi fugit gavaoniteanii la Israil și s-ar fi împăciuit cu dânșii,

2. S-au temut foarte, că mare cetate era Gavaon, și una din împărăteștile cetăți, și mai mare decât cetatea Haiului, și toț ostașii ei foarte tari.

3. Și au trimis Adonisedeh, împăratul Ierusalimului, la Oham, împăratul Hevronului, și la Farai, împăratul Ierimothului, și la Iafia, împăratul Lahis, și la Davir, împăratul Eglon, zicând:

4. „Suiți-vă la mine și aduceți agiutoriu, să batem Gavaonul, pentru ce au trecut la Iosue și la fiii lui Israil!" |

5. Și, adunându-să, s-au suit cinci împărații ammorreilor: împăratul Ierusalimului, împăratul Hevron, împăratul Ierimoth, împăratul Lahis, împăratul Eglon, împreună cu taberile sale, și au tăbărât împregiurul Gavaonului, bătându-o. 349v

6. Iară lăcuitorii cetății Gavaonului conăcite, au tremis la Iosue, carele atunci zăboviia în tabără la Galgala, și i-au zis: „Să nu-ți tragi mânile tale de la agiutoriul slugilor tale! Suie-te degrabă și ne slobozi și ne ado agiutoriu! Că au venit împrotiva noastră toți împărații ammorreilor, carii lăcuiesc în munți".

7. Şi s-au suit Iosue din Galgala, şi toată tabăra ostaşilor cu el, bărbaţi tari.

8. Şi au zis Domnul către Iosue: „Nu te teame de ei, că în mânile tale i-am dat; nice unul din ei va putea sta împrotivă ţie".

9. Şi au năvălit Iosue asupra lor de năpraznă, toată noaptea suindu-să din Galgala.

10. Şi i-au turburat Domnul de către faţa lui Israil şi i-au zdrobit cu rană mare în Gavaon şi i-au gonit pre calea suişului Vefthoron şi i-au bătut până la Azeca şi Macheda.

11. Şi fugând de fiii lui Israil şi fiind în pogorârea Vefthoronului, Domnul au trimis preste ei pietri mari din ceriu, până la Azeca. Şi au mu| |rit cu mult mai mulţi de pietrile grindinii decât carii cu sabii i-au ucis fiii lui Israil.

350r

12. Atunci au grăit Iosue Domnului, în zioa în carea au dat pre ammorreu înaintea fiilor lui Israil, şi au zis înaintea lor: „Soare, împrotiva Gavaonului nu te mişca, şi luna, împrotiva vălii Aialonului!"

13. Şi au stătut soarele şi luna *până când s-au izbândit neamul de nepriiatinii săi. Au nu iaste scrisă aceasta în Cartea Drepţilor? Şi au stătut soarele în mijlocul ceriului şi n-au grăbit a apune în vreame de o zi.

*Ecli. 46, 5. Is. 22, 21.

14. N-au fost mai înainte, nici după aceaea, zioa aşea lungă, ascultând Domnul de glasul omului şi oştind pentru Israil.

15. Şi s-au întors Iosue cu tot Israilul la tabără în Galgala.

16. Că fugise cinci împăraţi şi să ascunsease în peşterea cetăţii Machida.

17. Şi s-au vestit lui Iosue că s-ar fi aflat cinci împăraţi pitulaţi în peşterea cetăţii Machida.

18. Care au poruncit soţiilor şi le-au zis: „Răsturnaţ bolovani mari la gura peşterii şi puneaţ bărbaţ ageri, carii să-i păzească închişi.

19. Iară voi să nu staţ, ci goniţ vrăjmaşii şi pre fieştecarii cei de pre urma fugitorilor | tăiaţi; nici îi sloboziţi să între la scutinţa cetăţilor sale pre carii i-au dat Domnul Dumnezeu în mânile voastre".

350v

20. Şi tăindu-să împrotivnicii cu rană mare şi mai până la perirea desăvârşit mistuindu-să, carii putuse scăpa de Israil au întrat în cetăţi întărite.

21. Şi s-au întors toată oastea la Iosue în Macheda, unde atunci era tabăra, sânătoşi şi întregi cu numărul. Şi nime nu cuteza nici şopti împrotiva fiilor Israil.

22. Şi au poruncit Iosue, zâcând: „Deşchideţi gura peşterii şi scoateţi la mine cinci împăraţi, carii în ea să pitulă!"

23. Şi au făcut slujitorii precum li să poruncise; şi au adus la el cinci împăraţi din peştere: împăratul Ierusalimului, împăratul Hevron, împăratul Ierimoth, împăratul Lahis, împăratul Eglon.

24. Şi aducându-să la el, au chemat pre toţi bărbaţii lui Israil şi au zis către căpeteniile oastei, carii era cu sine: „Meargeţi şi puneţ piciorul pre grumazurile împăraţilor acestora!" Carii mergând şi grumazii supuşilor cu picioarele câlcând,

351r

25. Iarăşi au zis către dânşii: „Nu vă teamereţ, nici vă spăimântaţ! Întăriţi-vă şi fiţ vâr| |toşi! Că aşa va face Domnul tuturor vrăjmaşilor voştri, împrotiva cărora oştiţi".

26. Şi i-au lovit Iosue şi i-au ucis şi i-au spânzurat preste cinci buciumi; şi au fost spânzuraţ până sara.

*2 Leage 21, 23.

27. *Și, apuind soarele, au poruncit soțiilor să-i ia din furci. Carii luându-i, i-au aruncat în peșterea în carea să pitulase și au pus pre gura ei bolovani mari, carii rămân până acum.

28. Și într-aceaeaș zi au prins Macheda Iosue și o au lovit în ascuțitul sabiei, și împăratul ei l-au ucis și toț lăcuitorii ei; n-au slobozit într-însa nici mici rămășițe. Și au făcut împăratului Machedii precum făcusă împăratului Ierihonului.

29. Și au trecut cu tot Israilul din Macheda în Levna și oștea împrotiva ei,

30. Carea o au dat Domnul, cu împăratul său, în mânile lui Israil. Și au lovit œatatea în ascuțitul sabiii, și toți lăcuitorii ei. N-au slobozit într-însa ceva rămășițe. Și au făcut împăratului Levna *precum făcusease împăratului Ierihonului. |

*Sus 6, 2.

31. Din Levna au trecut în Lahis, cu tot Israilul; și, rânduind prinprejur oastea, o bătea. 351v

32. Și au dat Domnul Lahisul în mânile lui Israil și o au prins a doao zi și o au lovit în ascuțitul sabiii, și tot sufletul care fusease într-însa, precum făcuse în Levna.

33. Într-aceea vreame s-au suit Horam, împăratul Gaazir, să agiute pre Lahis; care l-au lovit Iosue cu tot norodul lui, până în uciderea de tot.

34. Și au trecut din Lahis în Eglon și o au încungiurat,

35. Și o au bătut într-aceeaș zi; și au lovit în ascuțitul sabiii toate sufletele care era într-însa, după toate care făcuse în Lahis.

36. Și s-au suit cu tot Israilul din Eglon în Hevron și au oștit împrotiva ei.

37. Prinsu-o-au și o au lovit în ascuțitul sabiii, și împăratul ei și toate orașele ținutului ei și toate sufletele care zăbăvise într-însa. N-au lăsat într-însa ceva rămășiță; precum făcuse lui Eglon, așa au făcut și lui Hevron, toate care au găsit într-însa mistuind cu sabia.

38. De acolo întorcându-să în Davir,

39. O au prins și o au jefuit; și împăratul ei și toate prinpregiur cetățile le-au || lovit în ascuțitul sabiii. N-au slobozit într-însa ceva rămășiță; precum Hevron și Levna și împăraților lor, așa au făcut lui Davir și împăratului ei. 352r

40. Și au lovit Iosue tot pământul despre munți și ameazăzi și câmpia și Asedoth cu împărații săi; n-au lăsat într-însa ceva rămășiță, ci tot ce putea răsufla au ucis, precum îi poruncise Domnul, Dumnezeul lui Israil,

41. Din Cadisvarne până la Gazam, tot pământul Gosim, până la Gavaon.

42. Și toț împărații și țările lor, cu o pornire le-au prins și le-au bătut. Că Domnul, Dumnezeul lui Israil, au oștit pentru dânsul.

43. Și s-au întors cu tot Israilul la locul taberilor, în Galgala.

Cap 11

Bate Iosue pre împăratul Iavin, cu alți mulți împărați și noroade, toate ţiind care poruncise Domnul lui Moisi.

1. Carea auzind Iavim, împăratul Asor, au trimis la Iovav, împăratul Madon, și la împăratul Semeron și la împăratul Ahsaf,

2. Și la împărații despre meazănoapte, carii lăcuia în munți și în șesuri despre ameazii Chenerothului, și în câmpiile și în ținuturile Dorului, | lângă mare, 352v

3. Și hananeul de la răsărit și de la apus și ammorreul și hetheul și ferezeul și ievuseul în munți; și heveul, care lăcuia la poalele Hermon, în pământul Masfa.

4. Și au ieșit toț cu turmele sale, norod mult foarte, ca năsipul care iaste în țărmurele mării, și cai și căruțe, de nenumărată mulțime.

5. Și s-au împreunat toți împărații aceștia într-unul, la apele Merom, să oștească împrotiva lui Israil.

6. Și au zis Domnul cătră Iosue: „Nu te teame de ei, că mâne într-acestaș ceas Eu îi voiu da toț aceștia spre rănire înaintea lui Israil. Cailor lor le vei tăia vinele, și căruțele lor cu foc le vei arde”.

7. Și au venit Iosue și toată tabăra cu el împrotiva lor la apele Merom îndată și au năvălit asupra lor.

8. Și i-au dat Domnul în mânile lui Israil, carii i-au lovit și i-au gonit până la Sidonul cel mare și la apele Maserefoth și câmpul Masfe, care iaste la partea ei despre răsărit. Așa au bătut pre toți, cât nici rămășițe au lăsat dintr-înșii.

9. Și au făcut precum îi poruncise Domnul: cailor le-au tăiat vinele, și căruțăle le-au ars cu foc.

10. Şi înturnându-să îndată au prins Asor şi împăratul şi l-au tăiat cu sabia. Că Asor de demult între toate împărăţiile aceastea ţinea căpetenia.

353r 11. Şi au lovit toate sufletele carele aco||lo zăbovia; n-au lăsat într-însa ceva rămăşiţe, ci până la moarte toate le-au bătut, şi cetatea o au potopit cu foc.

12. Şi toate prinpregiur cetăţile şi împăraţii lor i-au prins, i-au bătut şi i-au şters, *precum îi poruncise Moisi, sluga Domnului. *2 Leage 7, 1.

13. Afară de cetăţile care era în dealuri şi în măguri zidite, cealeaalalte le-au aprins Israil; una numai, Asor, întărită foarte tare, o au mistuit.

14. Şi toată prada cetăţilor acestora şi dobitoacele le-au împărţit loruş fiii lui Israil, ucigând toţi oamenii.

15. *Precum poruncise Domnul lui Moisi, slugii Sale, aşa au poruncit Moisi lui Iosue, şi el toate le-au plinit, n-au trecut din toate poruncite încă nici un cuvânt care poruncise Domnul lui Moisi. *Ieşir. 34, 11. 2 Leage 7, 1.

16. Şi au luat Iosue tot pământul despre munţi şi despre ameazăzi, şi pământul Gosin şi şesul şi partea despre apus şi muntele Israil şi câmpiile lui,

17. Şi partea muntelui carea să suie până la Vaalgad, prin şesul Livanului, supt muntele Hermon; toţi împăraţii lor i-au prins şi i-au lovit şi i-au ucis.

18. Multă vreame au oştit Iosue împrotiva împăraţilor acestora.

19. N-au fost cetate carea s-ar da fiilor Israil, fără heveul, care lăcuia în Gavaon; că pre

353v toţi, o|ştind, i-au prins.

20. Că sfatul Domnului au fost să să învârtoşeze inimile lor şi să oştească împrotiva lui Israil şi să cază şi să nu fie vreadnici de nici o milă şi să piară, precum poruncise Domnul lui Moisi.

21. Într-aceea vreame au venit Iosue şi au ucis pre Enachim din munţii Hevron şi Davir şi Anav şi din tot muntele Iiuda şi Israil, şi cetăţile lor le-au şters.

22. N-au lăsat nici unul din ruda Enachim în pământul fiilor Israil, fără cetăţile Gazi şi Gheth şi Azotul, în care sângure s-au lăsat.

23. Şi au luat Iosue tot pământul, precum au grăit Domnul câtră Moisi, şi l-au dat spre moştenire fiilor Israil, după părţile şi neamurile sale. Şi s-au odihnit pământul de războaie.

Cap 12

Să numără împăraţi 31, dincoaci şi dincolo de Iordan, pre carii i-au bătut Moisi şi Iosue.

1. Aceştia sânt împăraţii carii i-au bătut fiii lui Israil şi au stăpânit pământul lor dincolo de Iordan, spre răsăritul soarelui, de la răpegiunea Arnon până la muntele Hermon, şi toată partea răsăritului carea priveaşte spre pustie.

2. Sihon, împăratul ammorreilor, carele au lăcuit în Hesevon, au stăpânit de la Aroir,

354r care-i zidi||tă pre ţărmurele răpegiunei Arnon, şi jumătate de parte în vale, şi jumătate de Galaad, până la răpegiunea Iavoc, carea iaste hotarul fiilor Ammon.

3. Şi de la pustie până la marea Cheneroth, spre răsărit, şi până la marea pustiei, carea e Marea Sărată, în partea despre răsărit, pre calea carea duce la Vethsimoth; şi despre ameazăzi, care e supt Asedoth, Fasga.

4. Hotarul lui Og, împăratului Vasanului, din rămăşiţele Rafaim, carele au lăcuit în Astaroth şi în Edrai şi au stăpânit în muntele Hermon şi în Saleca şi în tot Vasanul, până la hotarele

5. Ghessuri şi Mahatei şi a jumătate de parte Galaad, hotarăle Sihon, împăratului Hesevon.

6. Moisi, sluga Domnului, şi fiii lui Israil i-au bătut; şi le-au dat pământul lor Moisi, spre moştenire ruviniteanilor şi gaditeanilor şi a giumătăţii părţi din neamul Manasse.

7. Aceştia sânt împăraţii pământului carii i-au bătut Iosue şi fiii lui Israil, preste Iordan spre apus, de la Vaalgad în câmpul Livanului, până la muntele a căruie parte să suie la Seir; şi l-au dat Iosue spre moştenire neamurilor Israil, fieştecăruia părţile sale: |

354v 8. Şi în munţi şi în şesuri şi în câmpii, în Asedoth şi în pustie şi în meazăzi, hetheul au fost şi ammorreul, hananeul şi ferezeul, heveul şi ievuseul;

9. Împăratul Ierihonului unul, împăratul Hai, care e din coastele Vethil, unul,

10. Împăratul Ierusalimului unul, împăratul Hevron unul,

11. Împăratul Ierimoth unul, împăratul Lahis unul,

12. Împăratul Eglon unul, împăratul Gazir unul,

13. Împăratul Davir unul, împăratul Gadir unul,
14. Împăratul Herma unul, împăratul Hered unul,
15. Împăratul Levna unul, împăratul Odulam unul,
16. Împăratul Macheda unul, împăratul Vethil unul,
17. Împăratul Tafua unul, împăratul Ofer unul,
18. Împăratul Afec unul, împăratul Saron unul,
19. Împăratul Madon unul, împăratul Asor, unul,
20. Împăratul Semeron unul, împăratul Ahsaf unul,
21. Împăratul Thenac unul, împăratul Maghedo unul,
22. Împăratul Cadis unul, împăratul Iahanan Carmilului unul,
23. Împăratul Dor și al ținutului Dor unul, împăratul limbilor Galgal unul,
24. Împăratul Thersa unul; toți împărații, treizăci și unul.

Cap 13

Porunceaște Domnul lui Iosue să împarță israilteanilor cuprinsul pământ. Numără-să părțile ceale dintâi lui Ruvin, Gaad și jumătății parte Manasse, peste Iordan date. ||

1. Iosue bătrân și de adâncă vârstă era; și au zis Domnul cătră dânsul: „Îmbătrânit-ai și ești vechiu de zile; pământul cel desfătat s-au lăsat, carea încă cu soartea nu s-au împărțit. 355r

2. Toată adecă Galilea, filisteii și toată Ghessuri,

3. De la râul turbure, care adapă Eghiptul, până la hotarele Acaron despre meazănoapte, pământul Hanaan, care în cinci împărății a filisteanilor să împarte Gazzei și azoteanii, așcaloniteanii, ghethenii și acaronii;

4. Iară despre ameazăzi sânt heveii: tot pământul Hanaan și Maara Sidonului, până la Afeca și hotarele ammorreului;

5. Și până la hotarăle lui și ținutul Livanului despre răsărit, de la Vaalgad, supt muntele Hermon, până ce întri în Emath;

6. A tuturor carii lăcuiesc în munte, de la Livan până la apele Maserefot și a tot Sidonului, Eu sânt care îi voiu șterge de la fața fiilor Israil. Vie, dară, în partea moștenirii Israil, precum ț-am poruncit.

7. Și acum împarț pământul spre moștenire a noao neamuri și jumătății neamului Manasse,

*Num. 32, 33. 8. Cu carea Ruvin și Gaad au moștenit pământul *care le-au dat Moisi, sluga Domnului, preste curgerile Iordanului, despre răsărit

9. De la Aroir, carea iaste zidită în râpa repegiu|nii Arnon și în mijlocul vălii, și toate câmpiile Medava, până la Divon, 355v

10. Și toate cetățile Sihon, a împăratului ammorreului care au împărățit în Hesevon, până la hotarele fiilor Ammon,

11. Și Galaad și marginea Ghesuri și Mahati și tot muntele Hermon și tot Vasanul, până la Saleha.

12. Toată împărăția lui Og în Vasan, carele au împărățit în Astaroft, și Edrai, el au fost din rămășițele Rafaim, și i-au lovit Moisi și i-au șters.

13. Și n-au vrut a răsipi fiii lui Israil pre Ghesuri și Mahati; și au lăcuit în mijlocul lui Israil, până-n zioa de acum.

*Num. 18, 20. 14. *Iară neamului Levi nu i-au dat moștenire, ci jertvele și junghierile Domnului, Dumnezeului Israil, aceea iaste moștenirea lui, precum i-au grăit lui.

15. Dat-au dară Moisi moștenirea neamului fiilor Ruvin după rudeniile sale.

16. Și au fost hotarul lor de la Aroir, carea iaste zidită în râpa răpegiunii Arnon și în mijlocul vălii aceeaș răpegiuni; tot șesul care duce la Medava

17. Și Hesevon și toate satele lor care sânt în câmpii și Divon și Vamothvaal și cetatea Vaalmaonului,

18. Și Iasa și Chedimoth și Mefaath,

19. Și Cariathaim și Savama și Sarathasar, || în muntele vălii împreunate, 356r

20. Vethfogor și Asedoth, Fasga și Vethiesimoth,

21. Și toate cetățile câmpeneaști și toate țările lui Sihon, împăratului Amorreului, care au împărățit în Hesevon, care l-au lovit Moisi, cu căpeteniile Madian: Heveul și Rechim și Sur și Hur și Revi, povățuitorii lui Sihon, lăcuitorii pământului.

22. Și pre Valaam, fiiul lui Vior gâcitoriul, i-au ucis fiii lui Israil cu sabia, cu ceialalți uciși.

23. Şi s-au făcut hotarul fiilor Ruvin râul Iordanului. Aceasta-i moştenirea ruvineanilor prin neamurile sale a cetăţilor şi satelor.

24. Şi au dat Moisi neamului Gaad şi fiilor lui, prin rudeniile sale, moştenire, a căria aceasta iaste împărţirea:

25. Marginea Iasir şi toate cetăţile Galaad şi jumătate parte din pământul fiilor Ammon, până la Aroir, carea iaste împrotiva Ravva;

26. Şi de la Hesevon până la Ramath, Masfe şi Vetonim; şi de la Manaim până la marginile Davir,

27. Şi în valea Setharan şi Vethneram şi Socoth şi Safon, ceeaalalte parte a împărăţiii Sihon, împăratului Hesevon. Şi acestuia hotarul a Iordanului ieste, până la partea cea mai de pre urmă a mării Chinereth, peste Iordan, spre răsărit. |

356v 28. Aceasta-i moşteanirea fiilor Gaad, prin familiile sale, cetăţile şi satele lor.

29. Dat-au şi jumătăţii neamul lui Manase şi fiilor ei, după rudeniile sale, moştenire,

30. A căria aceasta-i începerea: de la Manain, tot Vasanul şi toate ţărâle lui Og, împăratului Vasanului, şi toate satele lui Iair, care sânt în Vasam, şasezăci de oraşe,

31. Şi jumătate parte din Galaad şi Astaroth şi Edrai, cetăţile împărăţiii lui Og în Vasan, fiilor Mahir, fiiului Manasse, şi jumătăţii părţii fiilor Mahir, după rudeniile sale.

32. Această moştenire o au împărţit Moisi în câmpiile Moav, peste Iordan, împrotiva Ierihonului, despre răsărit,

33. *Iară neamului Levi nu i-au dat moştenire, că Domnul, Dumnezeul lui Israil, Însuşi iaste moştenirea lui, precum i-au grăit”. *Num. 18, 20.

Cap 14

Caliv în Hevron, spre moştenirea şieş de la Dumnezeu făgăduită, pentru că hulind cealeaalalte iscoade Pământul Făgăduinţii, el au urmat Domnului.

1 . Aceasta iaste carea au stăpânit fiii lui Israil în pământul Hanaan, carea le-au dat Eliazar preotul şi Iosue, fiiul Nun, şi căpeteniile familiilor prin neamurile lui Israil.

357r 2 . Cu soarte toate împărţindu-le, *precum poruncise || Domnul în mâna lui Moisi, a noao neamuri şi jumătate neam. *Num. 34, 13.

3. Că a doao neamuri şi unii jumătăţi dedease Moisi peste Iordan moştenire, afară de leviţi, carii nimic de pământ au luat între fraţii săi,

4. Ci în locul lor s-au rânduit fiii lui Iosif, în doao neamuri despărţiţi, Manasse şi Efrem. Nici au luat leviţii altă în pământ parte, fără numai cetăţi de lăcuit şi oşteazele lor, spre hrana dobitoacelor şi a vitelor sale.

5. Precum poruncise Domnul lui Moisi, aşa au făcut fiii lui Israil şi au împărţit pământul.

6. Şi s-au apropiat fiii Iiuda la Iosue, în Galgala, şi au grăit cătră el Caliv, fiiul Iefoniii chinezeul: *„Ştii ce au grăit Domnul cătră Moisi, omul lui Dumnezeu, de mine şi de tine, în Cadis-Varne. *Num. 14, 24.

7. De patruzăci de ani eram când m-au trimis Moisi, sluga Domnului, din Cadisvarne să socotesc pământul şi i-am adus veaste precum mie adevărat să veadea.

8. Iară fraţii miei, carii să suisă cu mine, au slăbănogit inima norodului. Şi eu am urmat Domnului, Dumnezeului mieu.

9. Şi s-au giurat Moisi în zioa aceaea, zicând: «Pământul care va câlca piciorul tău va fi moştenirea ta şi a fiilor tăi în veac; că ai urmat Domnului, Dumnezeului mieu». |

357v 10. Şi mi-au dăruit Domnul viaţa, precum s-au făgăduit, până în zioa de acum. Patruzăci şi cinci de ani sânt de când au grăit cuvântul acesta cătră Moisi, când umbla Israil prin pustie. Astăzi de optzăci şi cinci de ani sânt,

11. Aşa putând, precum puteam într-aceaea vreame, când m-am trimis la iscodire; *tăria vreamii de atunci până astăzi petreace în mine şi la războiu, şi la păşire. *Ecli. 46, 11.

12. Dă-m dară muntele acesta, care mi-au făgăduit Domnul, auzând şi tu, în carele Enachim sânt, şi cetăţi mari şi întărite, de cumva va fi Domnul cu mine, şi-i voiu putea ştearge, precum mi-au poruncit”.

13. Şi l-au blagoslovit Iosue şi i-au dat Hevron spre moştenire.

14. Şi de atunci au fost Hevron a lui Caliv, fiiului Iefonii chinezeului, până într-această zi; că au urmat Domnului, Dumnezeului Israil.

15. Numele lui Hevron mainte să chema Cariath Arve; Adam cel preamare acolo între Enachim iaste zidit. Şi pământul au încetat de războaie.

Cap 15

Soartea neamului Iiuda, cetăţile şi satele lor. Otoniil ia pre Axat, fata lui Caliv, pentru că au dobândit Cariath-Sefir, şi li să adaoge || pământul cel cu izvoară. 358r

*Num. 34, 3.

1. Deci soartea fiilor Iiudei, prin rudeniile sale, aceasta au fost: *De la hotarul Edomului, pustia Sim, spre ameazăzi şi până la partea cea mai de pre urmă a ţinutului despre ameazăzi.

2. Începutul ei, de la capul Mării ceii Sărate şi de la limba ei, carea priveaşte spre ameazăzi

3. Şi iase spre suişul Scorpiii şi treace în Sina şi să suie în Cadisvarne şi vine în Esav, suindu-să la Adaar şi încungiurând Carcaa;

4. Şi de acolo trecând în Asemona şi agiungând la răpegiunea Eghiptului, şi hotarăle lor, Marea lui cea Mare. Aici va fi sfârşitul părţii despre ameazăzi.

5. Iară despre răsărit va fi începutul Marea Sărată, până la sfârşitul Iordanului, şi ceale ce privesc la acelaş râul Iordanului

6. Şi să suie marginea în Vith Hagla şi treace despre meazănoapte în Vith Arava, suindu-să la piatra Voin, a fiiului Ruvim,

7. Şi agiungând până la hotarăle Devira, din Valea Ahor, spre meazănoapte privind la Galgala, carea iaste împrotiva suirii Adommim, despre partea răpegiunii de ameazăzi şi treace apele care să cheamă Izvorul Soarelui. Şi vor fi ieşirile ei la izvo|rul Roghil. 358v

8. Şi să suie prin împreunata valea fiiului Ennom din coastele Ievuseului spre ameazăzi; aceasta e Ierusalimul. Şi de acolo, rădicându-să spre vârful muntelui care iaste împrotiva Gheennom, spre apus, în vărful vălii Rafaim, spre meazănoapte,

9. Şi treace de la vărful muntelui până la izvorul apei Neftoa şi vine până la satele muntelui Efron şi să pleacă în Vaala, carea iaste Cariahiarim, adecă Cetatea Pădurilor,

10. Şi încungiură din Vaala spre apus, până la muntele Seir şi treace pre lângă coastele muntelui Iarim la meazănoapte, în Hesson, şi să pogoară în Vethsames şi treace în Thamna.

11. Şi vine spre meazănoaptea părţii Accaron, din coastă şi să pleacă Sehrona şi treace muntele Vaala. Şi vine în Ievneil şi să închide spre apus cu sfârşitul Mării Mare.

12. Aceastea sânt hotarăle fiilor Iiuda prinpregiur în rudeniile sale.

13. Iară lui Caliv, fiiului Iefonii, i-au dat parte în mijlocul fiilor Iiuda, precum îi poruncise Domnul; Cariath Arvi, tatăl lui Enac, acesta iaste Hevron.

*Giude 1, 20.

14. *Şi au şters dintr-însa Caliv trei fii a lui Enac: Sesai şi Ahiman şi Tholmai, din ruda Enac. ||

15. Şi de acolo, suindu-să, au venit la lăcuitorii Davir, care mainte să chema Cariath Sefir, adecă Cetatea Slovelor. 359r

16. Şi au zis Caliv: „Cine va lovi Cariath Sefir şi o va prinde, da-i-voiu Axam, fata mea, muiare”.

17. Şi o au prins Othoniil, fiiul Chines, fratele lui Caliv cel mai tinăr; şi i-au dat Exam, fata sa, muiere.

18. Carea mergând împreună, au fost îndemnată de bărbatul său să ceară de la tată-său ţarina. Şi au suspinat, precum şedea în asin. Căria Caliv: „Ce ţi-i?”, au zis.

19. Iară ea au răspuns: „Dă-m blagoslovenie! Pământul despre ameazăzi şi uscăcios mi-ai dat; adaoge şi apătos!” Şi i-au dat Caliv adăposul din sus şi din jos.

20. Aceasta iaste moştenirea neamului fiilor Iiuda, prin rudeniile sale.

21. Şi era cetăţile despre părţile ceale mai pre urmă fiilor Iiuda, lângă hotarele Edomului, despre ameazăzi: Cavseil şi Edir şi Iagur,

22. Şi China şi Dimona şi Adada,

23. Şi Cadis şi Asor şi Iethnam,

24. Zif şi Telim şi Valoth,

25. Assor cea noao şi Carioth, Hesron, aceasta | iaste Asor, 359v

26. Aman, Sama şi Molada,

27. Şi Asergadda şi Hesemon şi Vethfelet,

28. Şi Hasersual şi Versavei şi Vaziothia,

29. Şi Vaala şi Iim şi Esim,

30. Şi Eltholad şi Chesil şi Harma,

31. Şi Sichelig şi Medemena şi Sensenna,

32. Levaoft şi Selim şi Ain şi Remmon, toate cetăţile doaozăci şi noao, şi satele lor.
33. Iară în câmpii: Estaol şi Saria şi Asena,
34. Şi Zanoi şi Engannim şi Tafua şi Enaim,
35. Şi Ierimoft şi Adullam, Soco şi Azeca,
36. Şi Saraim şi Adithaim şi Ghedera şi Ghederothaim, cetăţ patrusprăzeace şi satele lor.
37. Sanan şi Hadasa şi Magdal-Gad,
38. Delean şi Masefa şi Iecthil,
39. Lachis şi Vascath şi Eglon,
40. Hevvon şi Leheman şi Chiftlis,
41. Şi Ghideroth şi Vethdagon şi Naama şi Macheda, cetăţi patrusprăzeace şi satele lor.
42. Lavana şi Ether şi Asan,
43. Ieftha şi Esna şi Nesiv,
44. Şi Cheila şi Ahziv şi Maresa, cetăţi noao şi satele lor.
45. Accaron, cu satele şi sătişoarele lor. ||
360r 46. De la Accaron până la mare, toate care trec la Azot şi la satele ei;
47. Azotul, cu satele şi cu sătişoarele sale; Gaza, cu satele şi cu sătişoarele sale, până la răpegiunea Eghiptului şi Marea Mare, hotarul lui.
48. Şi în munte: Samir şi Iethir şi Socoth,
49. Şi Danna şi Cariathsena, aceasta-i Davir,
50. Anav, şi Istemo şi Anim,
51. Gosin şi Olon şi Ghilo, cetăţ unsprăzeace şi satele lor.
52. Arav şi Ruma şi Esaan,
53. Şi Ianum şi Vefthafua şi Afeca,
54. Athmatha şi Cariatharvi, aceasta-i Hevron, şi Sior, cetăţ noao, cu satele lor.
55. Maon şi Carmil şi Zif şi Iota,
56. Israil şi Iiucadam şi Zanoi,
57. Acain, Gavaa şi Thamna, cetăţi zeace, şi satele lor.
58. Halhul şi Vesur şi Ghedor,
59. Mareth şi Vethanoth şi Eltecon, cetăţi şase, şi satele lor.
60. Cariathvaal, aceasta iaste Cariathiarim, Cetatea Pădurilor, şi Arevva, cetăţi doao, cu satele lor.
61. În pustia Vetharava, Meddin şi Sahaha,
360v 62. Şi Nevsan şi cetatea Sarii şi Engad|dii, cetăţi şase, şi satele lor.
63. Iară ievuseul, lăcuitoriul Ierusalimului, nu l-au putut ştearge fiii lui Iiuda. Şi au lăcuit ievuseul cu fiii Iiuda în Ierusalim până într-această zi.

Cap 16

Soartea lui Iefrem, cetăţile şi satele lor. Şi au rămas într-acestea hananeul dăjduitoriu.

1. Şi au căzut soartea fiilor Iosif de la Iordan spre Ierihon şi spre apele lui de la răsărit; pustia carea să suie din Ierihon la muntele Vethil,
2. Şi iase din Vethil, Luza, şi treace hotarul Arhi, Atharoth,
3. Şi să pogoară la apus, lângă hotarul Iefleti, până la hotarele Vethhoronului din jos, şi Gazir, şi să sfârşesc ţinuturile ei la Marea Mare.
4. Şi au stăpânit fiii lui Iosif, Manasse şi Efrem.
5. Şi au fost hotarul fiilor Efrem prin rudeniile sale, şi moştenirea lor spre răsărit: Atharoth Addar, până în Vethhoronul din sus,
6. Şi ies hotarele din mare. Iară Mahmethath priveaşte miiazănoaptea şi încungiură hotarele spre răsărit, în Thanathselo, şi treace de la răsărit Ianoe, ||
361r 7. Şi să pogoară de la Ianui în Ataroth şi Naaratha; şi vine în Ierihon şi iese la Iordan.
8. Din Tafua treace spre mare, în Valea Trestiei şi sânt ieşirile ei în Marea Sărată. Aceasta-i moştenirea neamului fiilor Efrem, prin familiile sale.
9. Şi cetăţile sânt deschilinite fiilor Efrem, în mijlocul moştenirii fiilor Manasse, şi satele lor.
10. Şi n-au ucis fiii lui Efrem hananeul, care lăcuia în Gazir. Şi au lăcuit hananeul în mijlocul Efrem, până-n zioa aceasta, deajduitoriu.

Cap 17

Jumătăţii neamului Manasse şi featelor Salfaad sorţile li să dau şi să sporeaşte soartea fiilor Iosif.

1. Şi au căzut soartea neamului Manasse (că el e întâi născutul lui Iosif), Mahir, întâi născutului Manasse, tatălui Galaad, care au fost bărbat ostaşu; şi au avut moştenire Galaad şi Vasan.

*Num. 26, 30.

2. *Şi celoraalalţ fiilor Manasse, după familiile sale, fiilor Aviezer şi fiilor Helec şi fiilor Esriil şi fiilor Sehim şi fiilor Hefir şi fiilor Semida. Aceştia sânt fiii lui Manasse, fiului Iosif, bărbaţi prin || rudeniile sale. 361v

*Num. 27, 1 şi 36, 11.

3. *Iară lui Salfaad, feciorul lui Hefir, fiului Galaad, fiului Mahir, fiului Manasse, nu era fii, ci numai feate, a cărora acestea sânt numele: Maala şi Noa şi Hegla şi Melha şi Thersa.

4. Şi au venit înaintea lui Eliazar preotului şi a lui Iosue, fiului Nun, şi a căpeteniilor, zicând: „Domnul au poruncit, prin mâna lui Moisi, să ni să dea moştenire în mijlocul fraţilor noştri”. Şi le-au dat, după porunca Domnului, moştenire în mijlocul fraţilor tătâni-său.

5. Şi au căzut funişori lui Manasse zeace, fără pământul Galaad şi al Vasanului, peste Iordan.

6. Că fiii lui Manasse au stăpânit moştenirea în mijlocul fiilor lui. Iară pământul Galaad au căzut în soartea fiilor Manasse, care rămăsease.

7. Şi au fost hotarul lui Manasse de la Asir, Mahmethath, carea priveaşte la Sihim şi iese spre dreapta, după lăcuitorii izvorului Tafue.

8. Că în soartea lui Manasse căzuse pământul Tafue, care iaste lângă hotarăle lui Manasse, a fiilor Efrem.

9. Şi să pogoară hotarul Vălii Trestiei spre ameazăzea răpegiunii cetăţilor Efrem, care sânt în mijlocul cetăţilor Manasse; hotarul lui Manasse de la miiazănoaptea răpegiunii şi ieşirea lui || mearge la mare, 362r

10. Aşea cât moştenirea lui Efrem să fie de la ameazăzi, şi de la meazănoapte a lui Manasse, şi amândoao să le închiză marea şi să să împreune şieş în neamul Asir de la meazănoapte şi în neamul Isahar de la răsărit.

11. Şi au fost moştenirea lui Manasse în Isahar şi în Asir, Vethsan şi satele ei şi Ievlaam cu satele sale şi lăcuitorii Dor cu oraşele sale şi lăcuitorii Endor cu sătişoarele sale şi lăcuitorii Maghedo cu sătişoarele sale şi a triia parte din cetatea Nofet.

12. Nici au putut răsipi acestea cetăţi fiii lui Manasse, ci au început hananeul a lăcui în pământul său.

13. Iară după ce s-au întărit fiii lui Israil, au supus hananeii şi i-au făcut dăjduitori, nici i-au ucis.

14. Şi au grăit fiii lui Iosif către Iosue şi au zis: „Pentru ce mi-ai dat moştenirea sorţii şi a funişoareai unia, fiind eu de atâta mulţime şi blagoslovindu-mă Domnul?”

15. Către care Iosue au zis: „De eşti norod mult, suie-te în pădure şi-ţi taie curăţituri în pământul Ferezei şi Rafaim, că îngustă ţi-i moştenirea muntelui Efrem!”

16. Căruia au răspuns fiii lui Iosif: „Nu ne vom putea sui la munţi, că cu cară ferecate să slujesc carii lăcuiesc în pământul câmpiii în care sânt zidite Vethsan cu satele sale, şi Iesrail, jumătate | de vale stăpânind”. 362v

17. Şi au zis Iosue către casa lui Iosif, Efrem şi Manasse: „Norod mult eşti şi de mare tărie, nu vei avea o soarte,

18. Ci vei treace la munte şi-ţ vei curăţi poieni spre lăcuire. Şi vei putea purceade mai încolo când vei răsturna hananeul, carele zici a avea care ferecate şi a fi tare foarte”.

Cap 18

Trimitu-să carii să scrie pământul celoralalte şeapte neamuri şi să însămnează soartea lui Veniamin.

1. Şi s-au adunat toţi fiii lui Israil în Silo şi acolo au înfipt cortul mărturiei şi le-au fost pământul supus.

2. Şi rămăsease din fiii lui Israil şeapte neamuri, care încă nu-ş luase moştenirile sale,

3. Către carii Iosue au zis: „Până când vă mârşeviţi cu lenevirea şi nu întraţi la moştenirea pământului care Domnul, Dumnezeul părinţilor voştri, l-au dat voao?

4. Alegeţi din fieştecare neam căte trei bărbaţi, să-i trimiţu şi să meargă şi să încungiure pământul şi să-l scrie după numărul a fieştecăria mulţimi şi să-mi aducă ce vor scrii.

5. Împărţiţi-vă pământul în şeapte părţi: Iiuda fie în hotarăle sale despre ameazăzi, şi casa lui Iosif despre miiazănoapte. ||

363r 6. Pământul întru aceştia de mijloc în şeapte părţi îl scrieţ; şi aici veţ veni la mine ca înaintea Domnului, Dumnezeului vostru, să vă arunc aicea soartea;

7. Că nu iaste între voi parte leviţilor, ci preoţia Domnului iaste moştenirea lor. Iară Gaad şi Ruvin şi jumătate din neamul Manasse ş-au fost luat moşteanirile sale peste Iordan, despre răsărit, care le-au dat Moisi, sluga Domnului".

8. Şi sculându-să bărbaţii să margă a scrii pământul, le-au poruncit Iosue, zicând: „Încungiuraţi pământul şi scriiţi, şi vă întoarceţi la mine, ca aici, înaintea Domnului, în Silo, să vă trimiţă soarte".

9. Şi s-au dus. Şi, văzându-l, în şeapte părţi l-au împărţit, scriind în carte. Şi s-au întors la Iosue, în tabăra Silo.

10. Carele au trimis sorţii înaintea Domnului, în Silo. Şi au împărţit pământul fiilor Israil în şepte părţi.

11. Şi s-au suit soartea dintăi fiilor Veniamin, prin familiile sale, să moştenească pământul între fiii Iiudei şi fiii lui Iosif.

12. Şi au fost hotarul lor spre miiazănoapte de la Iordan, mergând pre lângă coastele Ierihonului despre miiazănoapte, şi de acolo spre răsărit, la munţi suindu-să şi agiungând la pustia Vethavin,

13. Şi, trecând pre lângă Luza, spre amiiazăzi; *aceasta iaste Vethil. Şi să pogoară în Ataroth Addar, în muntele care iaste la amiiazăzi Vithhoronului din gios, |

*Face. 28, 19.

363v 14. Şi să pleacă încungiurând spre mare la amiiazăzea muntelui care priveaşte Vithhoron spre Africa; şi sânt ieşiturile ei în Cariathvaal, carea să chiiamă şi Cariathiarim, cetatea fiilor Iiuda. Aceasta iaste partea spre mare, la apus.

15. Iară despre amiiazăzi din partea Cariathiarim iase hotarul spre mare şi agiunge până la izvorul apelor Nethoa,

16. Şi să pogoară în partea muntelui care priveaşte spre valea fiilor Ennon; şi iaste despre miiazănoapte, în partea cea mai de pre urmă a vălii Rafain. Şi să pogoară în Gheennom (adecă valea Ennom), lângă coastele Ievuseului, la amiiazăzi, şi agiunge la izvorul Roghil,

17. Trecând la miiazănoapte şi ieşind la Ensemes, adecă Fântâna Soarelui,

18. Şi treace până la mormânturile care sânt în preajma suişului Adommim; şi să pogoară la Avenvoim, adecă la piatra Voim, fiului Ruvim. Şi treace din coasta miiaziinoapte la câmpii şi să pogoară în şes,

19. Şi păşeaşte spre miiazănoapte Vithhagla. Şi sânt ieşirile ei spre limba Mării Sărate, de la miiazănoapte în sfârşitul Iordanului, spre amiiazăzi,

364r 20. Carea iaste hotarul ei de la răsărit. Aceas||ta iaste moştenirea fiilor Veniamin, prin hotarăle sale împregiur, şi familiilor sale.

21. Şi au fost cetăţile lui: Ierihonul şi Vithhagla şi valea Casis,

22. Vitharava şi Samaraim şi Vethil

23. Şi Avim şi Afara şi Ofera,

24. Satul Emona şi Ofni şi Gavei, cetăţi doaosprăzeace şi satele lor.

25. Gavaon şi Rama şi Veroth,

26. Şi Mesfe şi Cafara şi Amosa,

27. Şi Reachim, Iarefil şi Tharelachi şi Sela, Eef şi Ievus, carea iaste Ierusalimul, Gavaath şi Cariath, cetăţ patrusprăzeace, şi satele lor. Aceasta iaste moştenirea fiilor Veniamin după familiile sale.

Cap 19

Să însămnează sorţile a şase neamuri, Simion, Zavulon, Isahar, Asir, Nethali, Dan şi Iosue.

1. Şi au ieşit soartea a doao a fiilor Simion, prin rudeniile sale. Şi au fost moştenirea

2. Lor în mijlocul moştenirii fiilor Iiuda: Versaviei şi Savei şi Malada,

3. Şi Hasersual, Vala şi Asim,

4. Şi Eltholad, Vethul şi Harma,

5. Şi Sichelig şi Vethmarehavoth şi Hasersusa,

6. Şi Vethlevaoth şi Sarohin, cetăţi treispră|zeace şi satele lor. 364v
7. Ain şi Remmon şi Athar şi Asan, cetăţi patru şi satele lor.
8. Toate satele prinpregiurul cetăţilor acestora, până la Vaalath-Veir-Ramath, spre amiiazăzi. Aceasta-i moştenirea fiilor Simeon, după rudeniile sale,
9. În moştenirile şi funile fiilor Iiuda, că mai mare era. Şi pentru aceea fiii lui Simion au moştenit în mijlocul moştenirii lor.
10. Şi au căzut soartea a triia fiilor Zavulon, prin rudeniile sale. Şi au fost hotarul moştenirii lor până la Sarid.
11. Şi să suie din mare şi Merala şi vine în Devvaseth, până la repegiunea carea iaste spre Ieconam,
12. Şi să întoarce din Sared spre răsărit, în hotarele Cheseleththavor şi iase la Daverith şi să suie spre Iafie.
13. Şi de acolo treace până spre răsărit Ghethhefer şi Thacasim, şi iese în Remmon, Amthar şi Noa,
14. Şi încungiură la miiazănoapte Hanathon şi sânt ieşirile în valea Iethahil,
15. Şi Cathit şi Naalol şi Semeron şi Iedala şi Vifleim, cetăţi doaosprăzeace şi satele lor.
16. Aceasta iaste moştenirea neamului fiilor Zavulon, prin rudeniile sale, cetăţile şi satele lor.
17. Lui Isahar i-au ieşit soartea a patra, prin rudeniile sale.
18. Şi au fost moştenirea lui: Ezrail şi Casaloth şi Sunem, ||
19. Şi Hafaraim şi Seon şi Anaharath, 365r
20. Şi Ravoth şi Chesion şi Avis,
21. Şi Rameth şi Engannim şi Enhada şi Vethreses
22. Şi agiunge hotarul ei până la Thavor şi Sehesima şi Vethsamis şi vor fi ieşirile ei Iordanul, cetăţ şasprăzeace şi satele lor.
23. Aceasta-i moştenirea fiilor Isahar, prin rudeniile sale, cetăţile şi satele lor.
24. Şi au căzut a cincea soarte neamului fiilor Asir, prin rudeniile sale.
25. Şi au fost hotarul lor Halcath şi Hali şi Vetin şi Axaf,
26. Şi Elineleh şi Amaad şi Messal şi au agiuns până la Carmilul mării, şi Sihor şi Lavanath,
27. Şi să întoarce spre răsărit Vethdagon şi treace până la Zavulon şi la valea Iethail spre miiazănoapte, în Vethimec şi Nehiil şi iese la stânga Cavului,
28. Şi Avran şi Rohog şi Hamon şi Cana, până la marea Sidonului.
29. Şi să întoarce în Horma, până la cetatea întărită Tirul şi la Hosa şi vor fi ieşirile ei în mare din funea Ahziva.
30. Şi Amma şi Afec şi Rohov, cetăţi doaozăci şi doao şi satele lor.
31. Aceasta iaste moştenirea fiilor Asir prin rudeniile sale şi cetăţile şi satele lor.
32. Fiilor Nethali a şasa parte le-au căzut prin familiile sale. |
33. Şi au început hotarul din Heliv şi Elon, în Saananim şi Adami, carea iaste Nechiv, şi Ievnail, până la Lec şi ieşirile lor, până la Iordan. 365v
34. Şi să întoarce hotarul spre apus în Azanothavor şi de acolo iase în Hucuca şi treace în Zavulon spre amiiazăzi, şi în Asir spre apus, şi în Iiuda la Iordan, spre răsăritul soarelui.
35. Cetăţi întărite, Asedim, Sir şi Math şi Recath şi Chinerith,
36. Şi Edema şi Arama şi Asor,
37. Şi Chedis şi Edrain şi Enhasor,
38. Şi Eron şi Magdalim şi Horim şi Vethanath şi Vethsamiz, cetăţ noaosprăzeace şi satele lor.
39. Aceasta iaste moştenirea neamului fiilor Nethali, prin rudeniile sale, cetăţile şi satele lor.
40. Neamului fiilor Dan, prin familiile sale, au ieşit a şeaptea soarte.
41. Şi au fost hotarul moştenirii lui Saara şi Estahol şi Hirsemes, adecă cetatea soarelui,
42. Selevin şi Aialon şi Iethela,
43. Elon şi Themna şi Acron,
44. Elfteche, Ghevethon şi Valath,
45. Şi Iiud şi Vani şi Varah şi Ghethremon,
46. Şi Meiarcon şi Arecon, cu hotarul care priveaşte la Iopin.
47. Şi cu acela sfârşit să închide. Şi s-au suit fiii lui Dan şi au bătut împrotiva Lesim, şi o au prins. Şi o au lovit în ascuţitul sabiii şi o au || stăpânit şi au lăcuit într-însa, chemând numele ei Lesim Dan, din numele lui Dan, tătâne-său. 366r
48. Aceasta iaste moştenirea neamului fiilor Dan, prin rudeniile sale, cetăţile şi satele lor.

49. Şi deacă au plinit cu soartea a împărţi pământul fieştecăruia prin neamurile sale, au dat fiii lui Israil moştenirea lui Iosue, fiului Nun în mijlocul său,

50. După porunca Domnului, cetatea carea au poftit, Thamnath Saraa, în muntele Efrem. Şi au zidit cetate şi au lăcuit într-însa.

51. Aceastea sânt moştenirile care cu soarte le-au împărţit Eliazar preotul şi Iosue, fiiul lui Nun, şi căpeteniile familiilor şi a neamurilor fiilor lui Israil, în Silo, înaintea Domnului, la uşa cortului mărturiei, şi au împărţit pământul.

Cap 20

Şease cetăţi de scăpare, dincoace şi dincolea de Iordan, şi carii vor putea scăpa la eale şi până când acolo trebuie să rămâie.

1. Şi au grăit Domnul câtră Iosue, zicând: „Grăiaşte fiilor Israil şi le zi:

2. «Despărţiţ cetăţile celor ce fug, *de care am grăit câtră voi prin mâna lui Moisi, (*Num. 35, 11. 2 Leage 19, 2.)

3. Să scape la eale oricare va lovi suflet neştiind şi să poată scăpa de mănia aproapelui, care iaste izbânditoriu sângelui,

4. Dacă va scăpa la una dintr-aceastea cetăţi şi va grăi bătrânilor cetăţii aceea cealea ce-l arată a fi nevinovat. Şi aşea l-or priimi şi-i vor da loc de lăcuit |

366v 5. Şi nu-l vor da în mânile celui ce-l va goni a izbândi sângele; că neştiind au lovit aproapele lui, nici să vădeaşte a-i fi fost neprietin mai înainte de doao sau trei zile.

6. Şi va lăcui în cetatea aceea până va sta înaintea giudecăţii, dându-şi pricina fapteai sale şi până va muri preotul cel mare care va fi într-aceea vreame. Atunci să va întoarce ucigaşul şi va întra în cetate şi în casa sa, din carea fugise»".

7. Şi au rânduit Chedis în Galileea muntelui Nethali şi Sihim în muntele Efrem şi Cariatharvi, aceea iaste Hevron, în muntele Iiuda.

8. Şi peste Iordan, despre răsăritul Ierihonului, *au aşezat Vosor, carea iaste zidită în cămpia pustiei de neamul Ruvim, şi Ramoft în Galaad, de neamul Gaad, şi Gaulon în Vasan, din neamul Manasse. (*2 Leage 4, 43.)

9. Aceaste cetăţi s-au rănduit tuturor fiilor Israil şi veniţilor carii lăcuia între dânşii, să scape la eale care neştiind ar fi lovit suflet şi să nu moară în mâna aproapelui celui ce pofteaşte a izbândi vărsatul sânge, până când va sta înaintea norodului, arătându-şi pricina sa.

Cap 21

Leviţilor să însămnează cetăţi patruzăci şi opt, cu oşteazele. Şi, plinindu-să făgăduinţa lui Dumnezeu oarecând patriarşilor făcută, pace şi odihnă să dă fiilor Israil. ||

367r 1. Şi s-au apropiat căpeteniile familiilor Levi la Eliazar preotul şi la Iosue, fiiul lui Nun, şi la povăţuitorii neamurilor, prin fieştecare neamuri a fiilor Israil.

2. Şi au grăit câtră dânşii în Silo pământului Hanaan şi au zis: *„Domnul au poruncit prin mâna lui Moisi să ni să dea cetăţi de lăcuit şi oştezele lor spre hrana dobitoacelor". (*Num. 35, 2.)

3. Şi au dat fiii lui Israil din moşiile sale, după porunca Domnului, cetăţile şi oştezele lor.

4. Şi au ieşit soartea spre familia Caath a fiilor Aaron preotului din neamul Iiuda şi Simeon şi Veniamin, cetăţi treisprăzeace.

5. Şi celoraalalţi fiilor Caath, adecă leviţilor, carii prisosise din neamurile Efrem şi Dan şi jumătate partea Manasse, cetăţ zeace.

6. Iară fiilor Gherson le-au ieşit soartea să ia din neamurile Isahar şi Asir şi Nethali şi din jumătate neam Manasse în Valam, cetăţi cu numărul treisprăzeace,

7. Şi fiilor Merari, prin rudeniile sale, din neamurile Ruvin şi Gad şi Zavulon, cetăţ doaosprăzeace.

8. Şi au dat fiii lui Israil leviţilor cetăţile şi oşteazele lor, precum poruncise Domnul prin mâna lui Moisi, fieştecărora cu soarte dându-le.

9. Din neamurile fiilor Iiuda şi Simeon au dat Iosue cetăţi *a cărora aceastea sânt numele: (*1 Par. 6, 55.)

367v 10. Fiilor Aaron, prin familiile Caath din neamul levi|ticesc (pe soartea dintâi lor le-au ieşit),

11. Caritharvi, a tatălui Enac, carea să chiiamă Hevron, în muntele Iiuda, şi oştezele ei prinpregiur,

*Sus 14, 14. 12. *Iară câmpurile și satele ei le dedease lui Caliv, fiiului Iefonie, spre moștenire.

13. Și au dat fiilor Aaron, preotului Hevron, cetatea scăpării și oșteazele ei și Lovna cu oșteazele ei,

14. Și Iefter și Esthemo,

15. Și Holon și Davir,

16. Și Ain și Ieta și Vethsames, cu oșteazele sale cetăți noao din neamuri, precum s-au zis, doao.

17. Iară din neamul fiilor Veniamin, Gavaon și Gavai,

18. Și Anaftoth și Almon, cu oșteazele sale, cetăți patru.

19. Toate împreună cetățile fiilor Aaron preotului, treisprăzeace, cu oșteazele sale,

20. Iară celoraalalți prin familiile fiilor Caath a neamului liviticesc, aceasta s-au dat moștenire:

21. Din neamul Efrem, cetăți de scăpare Sihim cu oștezele sale în muntele Efrem și Gazir,

22. Și Chivsaim și Veftoron, cu oștezele sale, cetăți patru.

23. Și din neamul Dan, Eltheco și Gavathon,

24. Și Aialon și Gheftremon, cu oștezele sale, cetăți patru.

25. Iară din jumătatea neamului Manasse, Thanah și Gheftremon, cu oștezele sale, cetăți doao.

26. Toate cetățile zeace și oștezele lor s-au dat fiilor Caaft treapteai din jos.

27. Și fiilor Gherson, neamului leviticesc, le-au dat || din jumătatea neamului Manasse cetăți de scăpare, Gaolon în Vasan și Vosram, cu oșteazele sale, cetăți doao. 368r

28. Iară din neamul lui Isahar, Chesion și Devereft,

29. Și Iaramoth și Emgamnnim, cu oșteazele sale, cetăți patru.

30. Iară din neamul Asir, Masal și Avdon,

31. Și Velcath și Rohov, cu oșteazele sale, cetăți patru.

32. Și din neamul Nethali, cetăț de scăpare Chedis în Galilea și Hamothdor și Carfthan, cu oșteazele sale, cetăți trei.

33. Toate cetățile familiilor Gherson treisprăzeace, cu oșteazele sale.

34. Iară fiilor Merari, leviților treaptei din jos, prin familiile sale s-au dat, din neamul lui Zavulon, Iecnnam și Cartha,

35. Și Damna și Naalol, cetăț patru, cu oșteazele sale.

36. Din neamul Ruvin peste Iordan, împrotiva Ierihonului, cetăț de scăpare Vosor în pustie, Misor și Iaser și Ieftson și Mefaath, cetăți patru, cu oșteazele sale.

[37]. Din neamul Gaad cetăți de scăpare Ramoft în Galaad și Manaim și Hesevon și Iasir, cetăți patru, cu oșteazele sale.

38. Toate cetățile fiilor Merari prin familii și neamurile sale, doaosprăzeace.

39. Deci toate cetățile leviților în mijlocul fiilor Israil au fost patruzăci și opt,

40. Cu oșteazele sale, fieștecare prin familii împărțite. |

41. Și au dat Domnul, Dumnezeu lui Israil, tot pământul care să jurase a-l da părinților lor și l-au moștenit și au lăcuit într-însul. 368v

42. Și s-au dat de la el pace în toate neamurile prinpregiur; și nime din protivnici au îndrăznit a le sta împrotivă, ci toț stăpânirii lor s-au supus.

43. Nice un cuvânt care făgăduise că le va face deșert au fost, ci cu fapta au plinit toate.

Cap 22

Neamurile Ruvin și Gad și jumătate Manasse, peste Iordan lăsate.
Prepus mișcă celoraalalte neamuri, pentru oltariul la Iordan făcut.
Ci trimișii soli cuprind dreapta lor mântuire.

1. Într-aceeaș vreame au chemat Iosue pe ruviteani și gaditeani și jumătate partea Manasse.

2. Și au zis câtră dânșii: „Făcut-ați toate care v-au poruncit Moisi, sluga Domnului, și mie în toate mi-ați fost ascultători,

3. Nici aț lăsat frații voștri multă vreame, până în zioa de acum, păzând porunca Domnului, Dumnezeului vostru.

4. Deci, deacă au dat Domnul, Dumnezeul vostru, fraților voștri odihnă și pace, precum s-au făgăduit, întoarceți-vă și vă duceț la sălașele voastre și la pământul moștenirii *care v-au dat Moisi, sluga Domnu||lui, peste Iordan. 369r

*Num. 32, 33. Sus 13, 8.

5. Așea numai să păziț cu deadinsul și cu fapta să pliniț porunca și leagea care v-au poruncit Moisi, sluga Domnului, să iubiț pre Domnul, Dumnezeul vostru, și să umblaț în toate căile Lui și să țineț poruncile Lui și să vă lipiț de El și să-I slujiț în toată inima și în tot sufletul vostru".

6. Și i-au blagoslovit Iosue și i-au slobozit, carii s-au întors la sălașele sale.

7. Iară jumătății neamului Manasse îi dedease Moisi moștenire în Vasan. Și pentru aceaea, jumătății carea prisosea i-au dat Iosue soarte între ceialalți frații săi peste Iordan, spre apus. Și, slobozându-i la sălașele sale și blagoslovindu-i,

8. Le-au zis: „În multe averi și bogății vă întoarceț la scaunele voastre, cu argint, aur, aramă și fier și cu haină înmulțită; împărțiți prada vrăjmașilor cu frații voștri".

9. Și s-au întors și s-au dus fiii lui Ruvin și fiii lui Gad și jumătate neamul Manasse de la fiii lui Israil din Silo, care-i zidită în Hanaan, ca să între în Galaad, pământul moștenirii sale, care-l dobăndise după porunca Domnului, în mâna lui Moisi. |

369v 10. Și, venind la hâlmurile Iordanului, în pământul Hanaan, au zidit lângă Iordan oltariu de mărime nesfârșită.

11. Carea auzând fiii lui Israil și oricarii soli vestindu-le că ar fi zidit fiii lui Ruvin și Gad și jumătate neamul Manasse oltariu în pământul Hanaan, pre hălmurile Iordanului, înprotiva fiilor Israil,

12. S-au adunat toți în Silo, ca să să suie și să oștească împrotiva lor.

13. Și într-aceaea au trimis la ei, în pământul Galaad, pe Feneis, fiiul lui Eliazar preotului,

14. Și zeace căpetenii cu el, câte unul din fieștecare neam,

15. Carii au venit la fiii lui Ruvin și la Gad și la jumătate neamul Manasse, în pământul Galaad, și au zis cătră dânșii:

16. „Acestea porunceaște tot norodul Domnului: «Ce treacerea legii este aceasta? Căci ați părăsit pre Domnul, Dumnezeul lui Israil, zidind oltariu călcătoriu de leage, și de la slujba Lui depărtându-vă?

17. Au puțin vă este *că ați păcătuit în Velfegor, și până într-această zi întinăciunea nelegiuirii aceștiia în voi rămâne și mulți din norod au căzut?

*Num. 25, 3. 2 Leage 4, 3.

18. Și voi astăzi ați părăsit pre Domnul, și mâne spre tot Israilul mânia Lui să va aprinde. ||

370r 19. Că, de gândiț a fi necurat pământul moștenirii voastre, treaceți la pământul în carele este cortul Domnului și lăcuiți între noi. Numai de a Domnului și de a noastră împreunare să nu vă depărtați, zidind oltariu peste oltariul Domnului, Dumnezeului nostru.

20. *Au nu Ahan, fiiul Zarei, au trecut porunca Domnului și preste tot norodul Israil mânia lui au căzut? Și el era un om, și batâr de-ar fi perit săngur în nelegiuirea sa!»"

*Sus 7, 1.

21. Și au răspuns fiii lui Ruvin și Gad și jumătate neamul Manasse, căpeteniilor solirei lui Israil:

22. „Dumnezeu, Domnul cel tare, însuș știe, și Israil împreună va înțeleage; de am zidit acest oltariu cu gând a treace leagea, nu ne păzească, ci ne pedepsească acum.

23. Și de l-am făcut cu aceea minte, ca arderi de tot și jârtvă și păciuitoare junghieri preste el să punem, însuș cearce și judece!

24. Și nu mai vârtos cu aceea gândire și înțăleagere, ca să zicem: «Mâne vor zice fiii voștri fiilor noștri: 'Ce e voao și Domnului, Dumnezeului Israil?'»

25. Hotaru au pus Domnul între noi și între voi, o, fiii lui Ruvin și fiii lui Gad, râul Iordanului și pentru aceea parte nu aveți în Domnul. Și prin acest prilej vor întoarce fiii

370v voștri pre fiii noștri de la | frica Domnului. Gândit-am dară mai bine

26. Și am zis: «Să ne rădicăm oltariu, nu spre arderi de tot, nici spre aducerea de junghieri,

27. Ci spre mărturie între noi și între voi, și între fiiul nostru și sămânța voastră, ca să slujim Domnului, și în puterea noastră să fie a aduce și arderi de tot și jungheri și jârtve păciuitoare. Și nu cumva să zică mâne fiii voștri fiilor noștri: 'Nu este voao parte în Domnul!'»

28. Iară, de vor vrea a zice, le vor răspunde: «Iată oltariul Domnului, care l-au făcut părinții noștri, nu spre arderi, nici spre jârtvă, ci spre mărturia noastră și a voastră».

29. Departe de la noi fie această nelegiuire, ca să ne depărtăm de la Domnul și să părăsim urmele Lui, zidind oltariu spre ardere și jârtve, și aducere de jungheri, afară de oltariul Domnului nostru, care s-au zidit înaintea cortului Lui".

30. Care auzând Fineis preotul și căpeteniile solirei lui Israil, carii era cu el, s-au îmblânzit, și cuvintele fiilor Ruvin și Gad și a giumătății neamului Manasse foarte bucuroș le-au primit.

31. Și au zis Fineis, fiiul lui Eliazar preotului, către dânșii: „Acum știm că cu noi este Domnul, că streini sânteț de această treacere de leage, și ați slobozit fiii lui Israil din mâna Domnului".

371r 32. Și s-au întors cu căpeteniile de la fiii lui || Ruvin și Gad, din pământul Galaad, hotarelor Hanaan, la fiii lui Israil și le-au vestit.

33. Şi au plăcut cuvântul tuturor auzându-l. Şi au lăudat pre Dumnezeu fiii lui Israil şi n-au mai zis să să suie împrotiva lor şi să oştească şi să şteargă pământul moştenirii lor.

34. Şi au chemat fiii lui Ruvin şi fiii lui Gad oltariul care rădicase, „Mărturiia noastră”, că Domnul însuşi este Dumnezeu.

Cap 23

Iosue, bătrân şi aproape de moarte, îndeamnă fiii lui Israil spre ţinerea poruncilor lui Dumnezeu şi a să feri de împărtăşirea cu păgânii.

1. Şi, trecând multă vreame după ce pace dedease Domnul lui Israil, supuind împrejur toate neamurile, şi Iosue vechiu de zile şi de vârstă bătrână fiind,

2. Chemat-au Iosue tot Israilul şi cei mai mari născuţi şi căpeteniile şi povăţuitorii şi învăţătorii şi au zis cătră dânşii: „Eu am îmbătrânit şi de vârstă mai păşită sânt.

3. Şi voi vedeţi toate care au făcut Domnul, Dumnezeul vostru, tuturor prinpregiur neamurilor, în ce chip pentru voi însuş au oştit.

4. Şi acum, pentru că cu soarte v-au împărţit tot pământul, de la partea Iordanului despre răsărit până la Marea Mare, şi încă multe prisosesc neamuri,

5. Domnul, Dumnezeul vostru, le va piiarde şi le va lua de la faţa voastră şi veţi stăpâni pământul, | precum v-au făgăduit. 371v

6. Numai vă întăriţi şi fiţ cugetători a plini toate care sânt scrise în cartea legii lui Moisi. Şi să nu vă abateţ de la ele nici spre dreapta, nici spre stânga;

7. Nu cumva, după ce veţi întra la neamurile care vor fi între voi, să juraţ în numele dumnezeilor lor şi să le slujiţi şi să vă închinaţ lor,

8. Ci vă lipiţ de Domnul, Dumnezeul vostru, ce aţ făcut pân zioa de astăzi.

9. Şi atunci va lua Domnul Dumnezeu înaintea voastră neamuri mari şi vârtoase şi nime va putea sta împrotivă voao.

10. Unul din voi va goni din protivnici o mie de bărbaţi, că Domnul, Dumnezeul vostru, pentru voi însuş va oşti, precum s-au făgăduit.

11. Aceasta numai cu deadinsul păziţi, să iubiţi pre Domnul, Dumnezeul vostru.

12. Iară, de veţi vrea a vă lipi de greşalele neamurilor acestora, care lăcuiesc între voi, şi amesteca cu ei căsătoriile şi priiatinia a împreuna,

13. Încă acum să ştiţ că Domnul, Dumnezeul vostru, nu le ştearge înaintea feaţii voastre, ci să vă fie spre groapă şi laţu şi sminteală din coastele voastre şi surceale în ochii voştri, până vă va lua şi vă va pierde din pământul acest bun, care v-au dat. ||

*3 Împăr. 2, 2.

14. *Iată, eu astăzi întru pre calea a tot pământului, şi cu toată inima veţ cunoaşte că din toate cuvintele care a vi le da Domnul s-au făgăduit, unul n-au trecut în deşert. 372r

15. Deci precum au plinit cu fapta ce au făgăduit şi norocite toate v-au venit, aşea va aduce preste voi orice fealiu de reale v-au amânânţat, până când vă va lua şi vă va pierde din pământul acest bun, care v-au dat,

16. Pentru că aţi trecut legătura Domnului, Dumnezeului vostru, carea au lovit cu voi, şi aţi slujit dumnezeilor streini şi v-aţ închinat lor. Curând şi degrabă să va scula asupra voastră urgia Domnului şi vă veţ lua de la acest pămân bun, care v-au dat”.

Cap 24

Să aduc aminte facerile de bine israilteanilor de la Dumnezău; legătura norodului cu Domnul; moartea lui Iosue, îngroparea oaselor lui Iosif şi moartea lui Eliazar preotului.

1. Şi au adunat Iosue toate neamurile lui Israil în Sihim şi au chemat pre cei mai mari născuţi şi căpeteniile şi judecătorii şi învăţătorii şi au stat înaintea Domnului.

*Face. 11, 26.
*Face. 11, 31.
Face. 21, 2.

2. Şi cătră norod aşa au grăit: „Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Peste râu au lăcuit părinţii voştri din început, *Thare, tatăl lui Avraam, şi Nahor. Şi au slujit dumnezeilor streini.

*Face. 25, 26.
**Face. 36, 8.
***Face. 46, 6.
****Ieşir. 3, 10.

3. *Luat-am dară pre tatăl vostru Avraam din | hotarele Mesopotamiei şi l-am adus în pământul Hanaan şi am înmulţit sămânţa lui, 372v

4. *Şi i-am dat pre Isaac. **Şi lui iarăşi i-am dat pre Iacov şi Isav, ***din carii lui Isav i-am dat muntele Seir spre moştenire, ****iară Iacov şi fiii lui s-au pogorât în Eghipt.

*Ieşir. 12, 37.

5. *Şi am trimis pe Moisi şi Aaron şi am lovit Eghiptul cu multe seamne şi ciudease.

6. Și v-am scos pre voi și părinții voștri din Eghipt și aț venit la mare. Și au gonit eghipteanii *pre părinții voștri, cu căruțe și cu călărime, până la Marea Roșie. *Ieșir. 14, 9.

7. Și au strâgat către Domnul fiii lui Israil, Carele au pus întunearec între voi și între eghipteani și au adus asupra lor marea și i-au acoperit. Văzut-au ochii voștri toate care în Eghipt am făcut și ați lăcuit în pustie multă vreame.

8. Și v-am dus în pământul amorreului, care lăcuia peste Iordan, *și, oștind asupra voastră, i-am dat în mânile voastre și ați moștenit pământul lor și i-ați ucis. *Num. 21, 24.

9. Și s-au sculat Valac, fiiul lui Sifor, împăratul lui Moav, și au oștit împrotiva lui Israil. *Și au trimis și au chemat pe Valaam, fiiul lui Vior, să vă blasteme. *Num. 22, 5.

10. Și Eu n-am vrut a asculta, ci, dinprotivă, printr-însul v-am blagoslovit și v-am slobozit din mâna lui. ||

373r 11. *Și ați trecut Iordanul și ați venit la Erihon. Și au oștit asupra voastră bărbații cetății aceea, ammorreul și ferezeul și hananeul și hetheul și gherghezeul și heveul și ievuseul, și i-am dat în mânile voastre. *Sus 3, 14 și 6, 1 și 11, 3.

12. *Și am trimis înaintea voastră tăuni, și i-am scos din locurile sale doi împăraț ammorreilor, nu în sabie, nici în arcul tău. *Ieșir. 23, 28. 2 Leage 7, 20.

13. Și v-am dat pământul, în care nu v-ați ostenit, și cetățile, care nu le-aț zidit, să lăcuiț într-însele; vii și maslini, care nu le-aț sădit». Sus 11, 20.

14. *Acum, dară, teameți-vă de Domnul și-I slujiți Lui cu inimă desăvârșit și adevărată; și luaț dumnezeii cărora au slujit părinții voștri în Mesopotamia și în Eghipt și slujiț Domnului. *1 Împăr. 7, 3. Tovie 14, 10.

15. Iară, de vi să veade rău a sluji Domnului, voie vi să dă: aleageț astăzi ce vă place, căruia mai ales trebuie să slujiți, dumnezăilor cărora au slujit părinții voștri în Mesopotamia, au dumnezeilor ammorreilor, în a cărora pământ lăcuiț? Iară eu și casa mea vom sluji Domnului!"

16. Și au răspuns norodul și au zis: „Departe fie de la noi să părăsim pre Domnul și să slujim dumnezeilor streini!

17. Domnul, Dumnezeul nostru, însuș ne-au scos pre noi și pre părinții noștri din pământul 373v Eghiptului, | din casa robiei. Și au făcut, văzând noi, seamne mari; și ne-au păzit în toată calea prin carea am umblat și întru toate noroadele prin carii am trecut.

18. Și au scos toate neamurile, ammorreul, lăcuitoriul pământului la care noi am întrat. Deci vom sluji Domnului, că însuș iaste Dumnezeul nostru!"

19. Și au zis Iosue către norod: „Nu veți putea sluji Domnului, că Domnul sfânt și tare izbânditoriu iaste, nici va îngădui nelegiuirile voastre și păcatele.

20. De veți lăsa pre Domnul și veți sluji dumnezeilor streini, să va întoarce și vă va năcăji și vă va răsturna după ce vă va da bunătățile".

21. Și au zis norodul către Iosue: „Nicidecum așea precum grăiești va fi, ci Domnului vom sluji!"

22. Și Iosue către norod: „Mărturii – au zis – voi sânteți, că însuși vă v-ați ales pre Domnul, să-i slujiți". Și au răspuns: „Mărturii".

23. „Acum dară – au zis – luați dumnezeii cei streini din mijlocul vostru și plecați inimile voastre către Domnul, Dumnezeul lui Israil!"

24. Și au zis norodul către Iosue: „Domnului, Dumnezeului nostru, vom sluji și ascultători vom fi poruncilor Lui!"

25. Și au lovit Iosue în zioa aceea legătură și au pus înaintea norodului poruncile și judecățile în Sihim. ||

374r 26. Și au scris toate cuvintele aceastea în cartea legii Domnului. Și au luat o piatră mare și o au pus supt stăjarul care era în jârtvenicul Domnului.

27. Și au zis către tot norodul: „Iată, piatra aceasta vă va fi spre mărturie că au auzit toate cuvintele Domnului, care le-au grăit voao. Nu cumva după aceaea să voiți a tăgădui și a minți Domnului, Dumnezeului vostru".

28. Și au slobozit norodul, pre fieștecarii la moșia sa.

29. Și după aceastea, au murit Iosue, fiiul lui Nun, sluga Domnului, de o sută și zeace ani.

30. Și l-au îngropat în hotarele moștenirii sale, în Thamnathsare, care este în muntele Efrem, despre partea de-a miiazăzi a muntelui Gaas.

31. Și au slujit Israil Domnului în toate zilele lui Iosue și a bătrânilor carii lungă vreame au trăit după Iosue și carii au știut toate lucrurile Domnului care făcuse în Israil.

32. *Și oasele lui Iosif, care le luase fiii lui Israil din Eghipt, le-au îngropat în Sihim, în partea țarinii **carea cumpărase Iacov de la fiii lui Hemor, tatălui Sihim, cu o sută de miei, și au fost spre moștenirea fiilor lui Iosif. *Facer. 50, 24. Ieșir. 1, 13, 19. ** Face. 33, 19.

33. Și Eliazar, fiiul lui Aaron, au murit și l-au îngropat în Gavaath Fines, fiiul lui, carea i s-au dat lui în muntele Efrem.

A

(a se) ABATE: v. III
să (te) abaţ: *conj. prez. 2.sg.* 1,7
să (vă) abateţ: *conj. prez. 2.pl.* 23,6

ACARON: s.m. „locuitor al cetății Ecron; una dintre cele cinci cetăți principale ale filisteilor, alături de Gaza, Asdod, Ascalon, Gat” (cf. DB, p.364).
acaronii: *pl. nom.* 13,3

ACOLEA: adv.
acolea: 2,6

ACOLO: adv.
acolo: 2,16, 22; 3,1; 4,5, 8, 9; 6,11; 10,38; 11,11; 14,15; 15,4, 8, 15; 18,1, 12; 19,13, 34; rezum. cap.20

(a) ACOPERI: v. IV
au acoperit: *ind. pf.c.3.sg.* 2,6; 24,7
am acoperit: *ind. pf.c. 1.sg.* 7,21

ACUM: adv.
acum: 2,12; 3,16; 4,9; 5,14; 7,26; 8,29; 9,12, 13, 25, 27; 10,27; 13,7, 13; 14,10; 22,3, 22, 31; 23,4, 13; 24,14, 23

(a) ADĂPA: v. I (aici despre râuri) „a uda” (cf. lat. *irrigō* „a scălda, a uda”).
adapă: *ind. prez. 3.sg.* 13,3

ADĂPOS: s.; cuvântul nu este înregistrat în DA; creație proprie a traducătorilor; cf. lat ***irriguus*** „bine udat”, „umed”; în același verset, traducătorii au echivalat adj. latinesc și prin ***apătos***.
adăposul: *s.n. sg. ac.* 15,19

(a se) ADĂUGA: v. I; var. (Înv.) **(a se) ADAOGE:** v. III „a continua să”
(să) adaoge: *ind. prez. 3.sg.* rezum. cap.15
adaoge: *imperativ 2.sg.* 15, 19

ADÂNC, -Ă: adj.
adâncă: *f. sg. ac.* 13,1 (în sintagma *de adâncă vârstă,* structură calchiată – cu respectarea ordinii constituenților sintagmei latinești – după lat. *provectaeque aetatis*; *aetate provectus* „înaintat în vârstă”; este o exprimare pleonastică – *Iosue bătrân și de adâncă vârstă era* –, respectând originalul lat.: *Iosue senex provectaeque aetatis erat*).

ADEVĂR: s.n.
adevăr: *sg. ac.* 2,14

ADEVĂRAT, -Ă: adj./adv.
adevărat: *adj. n. sg. ac.* 2,12
adevărată: *adj. f. sg. ac.* 24,14
adevărat: *adv.* 2,4; 7,20; 14,7

(a) ADORMI: v. IV
adurmise: *ind. m.m.c.pf. 3.pl.* 2,8

(a se/-și) ADUCE: v. III
aducându(-să): *gerunziu* 7,17; 10,24
aducând: *gerunziu* 7,17
au adus: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 7,23; 8,23, 31; 10,23; 24,7
aduceţi: *imperativ 2.pl.* 10,4
ado: *imperativ 2.sg.* 10,6
am adus: *ind. pf.c. 1.sg.* 14,7; 24,3
să aducă: *conj. prez. 3.pl.* 18,4
a aduce: *inf. prez.* 22,27
va aduce: *ind. viit.I. 3.sg.* 23,15
(să) aduc: *ind. prez. 3.pl., în loc. v.* ***să aduc aminte*** „se amintesc” rezum. cap.24
aduceţi(-vă): *imperativ 2.pl., în loc. v.* ***aduceţi-vă aminte*** 1,13

ADUCERE: s.f.
aducerea: *sg. ac.* 22,26
aducere: *sg. ac.* 22,29

(a se) ADUNA: v. I
vei aduna: *ind. viit.I. 2.sg.* 2,18
adunându(-să): *gerunziu* 7,9; 10,5
au adunat: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 7,26; 24,1
(s-)au adunat: *ind. pf.c. 3.pl.* 9,2; 18,1; 22,12

AFARĂ: adv.
afară: *adv. în loc. prep. (înv.)* ***afară de*** „exterior față de” 6,23; 22,29
afară: *adv. în loc. prep.* ***afară de*** „cu excepția” 11,13; 14,3;

(a se) AFLA: v. I
va afla: *ind. viit.I. 3.sg.* 7,14
(s-)au aflat: *ind. pf.c. 3.sg.* 7,16, 17
au aflat: *ind. pf.c. 3.sg.* 7,18
(s-)ar fi aflat: *cond. pf. 3.pl.* 10,17

(a) AGĂŢA: v. I; var. (Înv.) **(a) ACĂŢA**
au acăţat: *ind. pf.c. 3.sg.* 2, 21

AGER, -Ă: adj.
ageri: *m. pl. ac.* 10,18

AICI: adv.
aici: 2,2; 15,4; 18,6, 8
aicea: 18,6

(a) AJUTA: v. I
să agiute: *conj. prez. 3.sg.* 10,33

(a) AJUNGE: v. III
agiungând: *gerunziu* 15,4, 7; 18,12
agiunge: *ind. prez. 3.sg.* 18,15, 16; 19,22
au agiuns: *ind. pf.c. 3.pl.* 19,26

AJUTOR: s.n.; var. (Înv. și reg.) **AGIUTORIU**
agiutoriul: *sg. ac., în loc. adv.* ***cu agiutoriul*** „datorită ajutorului” (cf. MDA) 8,10
agiutoriu: *sg. ac.* 10,4, 6
agiutoriul: *sg. ac.* 10,6

(a) ALEGE: v. III
au ales: *ind. pf.c. 3.sg.* 4,4
aleage: *imperativ 2.sg.* 4,2
alegând: *gerunziu* 8,3
alesease: *ind. m.m.c.pf. 3.sg.* 8,12
ar fi ales: *cond. pf. 3.sg.* 9,27
aleageţi: *imperativ 2.pl.* 18,4
aleageţ: *imperativ 2.pl.* 24,15
(vă v-)aţi ales: *ind. pf.c. 2.pl.* 24,22

(a) ALERGA: v. I
alergând: *gerunziu* 7,22

ALES, ALEASĂ: adj.
ales: *adj. în loc. adv.* ***mai ales*** „îndeosebi, în special” 24,15

ALEŞUIRE: s.f.; vezi **LEŞUIRE**

(a) AMENINŢA: v. I; var. **(a) AMÂNĂNŢA**
au amânănţat: *ind. pf.c. 3.sg.* 23,15

FAȚĂ: s.f.
fața: *sg. ac.* 5,15; 7,6, 10
față: *sg. ac.* 7,5
fața: *sg. ac., în loc. prep.* (Înv.) ***de către fața*** „(de) dinaintea" 10,10
fața: *sg. ac., în loc. prep.* (Înv.) ***de la fața*** „(de) dinaintea" 13,6; 23,5
feații: *sg. gen.* 23,13

FĂCUT, -Ă: adj.
făcută: *f. sg. nom./ac.* 9,16; rezum. cap.21
făcut: *n. sg. ac.* rezum. cap.22

(a se) FĂGĂDUI: v. IV
făgăduindu-: *gerunziu* rezum. cap.2
au făgăduit: *ind. pf.c. 3.sg.* 9,15; 14,12; 23,5, 15
ar fi făgăduit: *cond. pf. 3.sg.* 9,24
(s-)au făgăduit: *ind. pf.c. impers./3.sg.* 14,10; 22,4; 23,10, 14
făgăduise: *ind. m.m.c.pf. 3.sg.* 21,43

FĂGĂDUINȚĂ: s.f.
făgăduință: *sg. ac.* rezum. cap.1
făgăduinții: *sg. gen., în sintagma* ***Pământul Făgăduinții*** „Palestina" rezum. cap.1; rezum. cap.14
făgăduința: *sg. nom.* rezum. cap.21

FĂGĂDUIT, -Ă: adj.
făgăduită: *f. sg. ac.* rezum. cap.14

FĂRÂMAT, -Ă: adj.
fărâmate: *f. pl. nom.* 9,5

FÂNTÂNĂ: s.f.
Fântâna: *sg. nom., în s. propr.* ***Fântâna Soarelui*** 18,17

FECIOR: s.m.
feciorul: *sg. nom.* 2,23; 17,3

FEL: s.n.
fealiu: *sg. ac.* 23,15

FEREASTRĂ: s.f.
fereastă: *sg. ac.* 2,15, 18, 21

FERECAT, -Ă: adj.
ferecate: *pl. ac.* 17,16, 18

FEREZEU: s.m. (cf. **Indice** Fc)
ferezeul: *sg. nom./ac.* 3,10; 11,3; 12,8; 24,11
fearezeul: *sg. nom.* 9,1

(a se) FERI: v. IV
a (să) feri: *inf. prez.* rezum. cap.23

(a) FI: v. IV
e: *ind. prez. 3.sg.* 12,3, 9; 15,8; 17,1; 22,24
era: *ind. imp. 3.sg./pl.* 2,6, 10, 15; 3,16; 5,7; 6,20, 21, 24; 7,25; 8,11, 25; 9,5, 10; 10,2, 21, 24, 35; 11,13; 13,1; 15,21; 17,3; 19,9; 22,20, 30; 24,26
eram: *ind. imp. 1.sg.* 14,7
este: *ind. prez. 3.sg.* 22,16, 17, 19, 27, 31, 34; 24,30
ești: *ind. prez. 2.sg.* 5,13; 13,1; 17,15, 17
va fi: *ind. viit.I. 3.sg.* 1,4; 2,18, 19; 6,19; 14,9, 12; 15,4, 5; 20,6; 24,21, 27
voiu fi: *ind. viit.I. 1.sg.* 1,5; 7,12
fii: *imperativ 2.sg.* 1,6, 7, 9
fie: *conj. prez. fără* ***să*** *3.sg.* 1,17; 2,14, 21; 6,17; 18,5; 22,29; 24,16
ar fi: *cond. prez. 3.pl.* 2,4; rezum. cap.9; 9,16
vom fi: *ind. viit.I. 1.pl.* 2,17, 19, 20; 24,24
vor fi: *ind. viit.I. 3.pl.* 2,19; 15,7; 19,22, 29; 23,7
să fie: *conj. prez. 3.sg./pl.* 3,4; 4,6; 6,18; 11,20; 17,10; 22,27; 23,13
fiind: *gerunziu* 5,13; 9,22; 10,11; 17,14; 23,1
să fiț: *conj. prez. 2.pl.* 6,18
veț fi: *ind. viit.I. 2.pl.* 8,4
veți fi: *ind. viit.I. 2.pl.* 9,23
a fi: *inf. prez.* 9,25, 27; 17,18; 20,4; 22,19
fiț: *imperativ 2.pl.* 10,25; 23,6
a fi fost: *inf. pf.* 20,5
au fost: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 1,1, 17; 5,6; 6,27; 9,10; 10,14; 11,19, 20; 12,8; 13,12, 16; 14,14; 15,1; 16,5; 17,1, 7, 11; 18,1, 12, 21; 19,1, 10, 18, 25, 41; 21,39, 43; 24,32
am fost: *ind. pf.c. 1.sg.* 1,5; 3,7
ați fost: *ind. pf.c. 2.pl.* 22,2
fusease: *ind. m.m.c.pf. 3.sg.* 10,32
iaste: *ind. prez. 3.sg.* 1,9; 2,11; 3,10; 5,4, 16; 6,4, 13; 7,2, 13; 8,5, 18; 11,4, 8; 12,2; 13,14, 24, 25, 33; 14,1; 15,7, 8, 9, 13, 20, 25, 60; 17,8; 18,7, 13, 14, 16, 20, 27; 19,11, 16, 31, 33, 39, 48; 20,3, 7; 24,18, 19
ieste: *ind. prez. 3.sg.* 13,27
sânt: *ind. prez. 3.pl.* 2,3, 13; 3,13; 4,9; 6,17, 22; 9,17; 12,1, 7; 13,4, 17, 30; 14,10, 12; 15,12; 16,8; 17,2, 3, 9; 18,14, 18, 19; 19,14, 51; 21,9
sânt: *ind. prez. 1.sg.* 3,7; 5,14; 13,6; 23,2
sântem: *ind. prez. 1.pl.* 9,8, 11, 25
sânteți: *ind. prez. 2.pl.* 9,8; 22,31; 24,22

FIER: s.n.
fier: *sg. ac.* 6,19, 24; 22,8

FILISTEAN: s.m. (cf. **FILISTEU)**
filisteanilor: *pl. gen.* 13,3

FILISTEU: s.m. (cf. **Indice** Fc)
filisteii: *pl. nom.* 13,2

FIU: s.m.
fiiul: *sg. nom./ac.* 1,1; 2,1; 6,6; 7,1, 18, 24; 13,22; 14,1, 6; 15,17; 19,51; 21,1; 22,13, 20, 27, 31; 24,9, 29, 33
fiilor: *pl. gen/dat.* 1,2; 4,5, 7, 8, 12; 5,1, 3; 6,1; 7,1; 8,31, 32; 9,26; 10,12, 21; 11,19, 22, 23; 12,2; 13,6, 10, 15, 23, 24, 25, 28, 29, 31; 14,9; 15,1, 12, 13, 20, 21; 16,1, 5, 8, 9; rezum. cap.17; 17,2, 6, 8; 18,10, 11, 14, 16, 20, 27; 19,1, 2, 8, 9, 10, 16, 23, 24, 31, 32, 39, 40, 48, 51; 20,1, 9; rezum. cap.21; 21,1, 4, 5, 6, 7, 9, 10, 13, 17, 19, 20, 26, 27, 34, 38, 39; 22,11, 24, 27, 30; 24,32
fiii: *pl. nom./ac.* 1,14; 2,2; 3,1, 9; 4,4, 6, 8, 12, 21; 5,2, 10, 12; 7,1, 23, 24; 8,24, 27; 9,17; 10,4, 11; 11,14; 12,1, 6, 7; 13, 13, 22; 14,1, 4, 5, 6; 15,63; 16,4, 10; 17,2, 6, 12, 13, 14, 16; 18,1, 2, 11; 19,9, 47, 49; 21,3, 8; 22,9, 11, 15, 21, 24, 25, 27, 31, 32, 33, 34; rezum. cap.23; 24,4, 7, 32
fii: *pl. nom.* 5,7 (într-o structură nefirească, copiată după latină, cu pronumele demonstrativ antepus regentului: ***acestora fii*** *s-au suit în locul părinților/*lat. ***horum filii*** *in locum successerunt patrum*); 15,14; 17,3
fiiului: *sg. gen./dat.* 18; 13,31; 14,14; 15,6, 8, 13; 21,12
fiului: *sg. gen.* 7,1; 17,2, 3, 4; 18,18; 19,49
fiii: *pl. voc., în sintagma* ***fiii lui Ruvin și fiii lui Gad*** 22,25
fiiul: *sg. voc., în sintagma* ***fiiul mieu*** 7,19

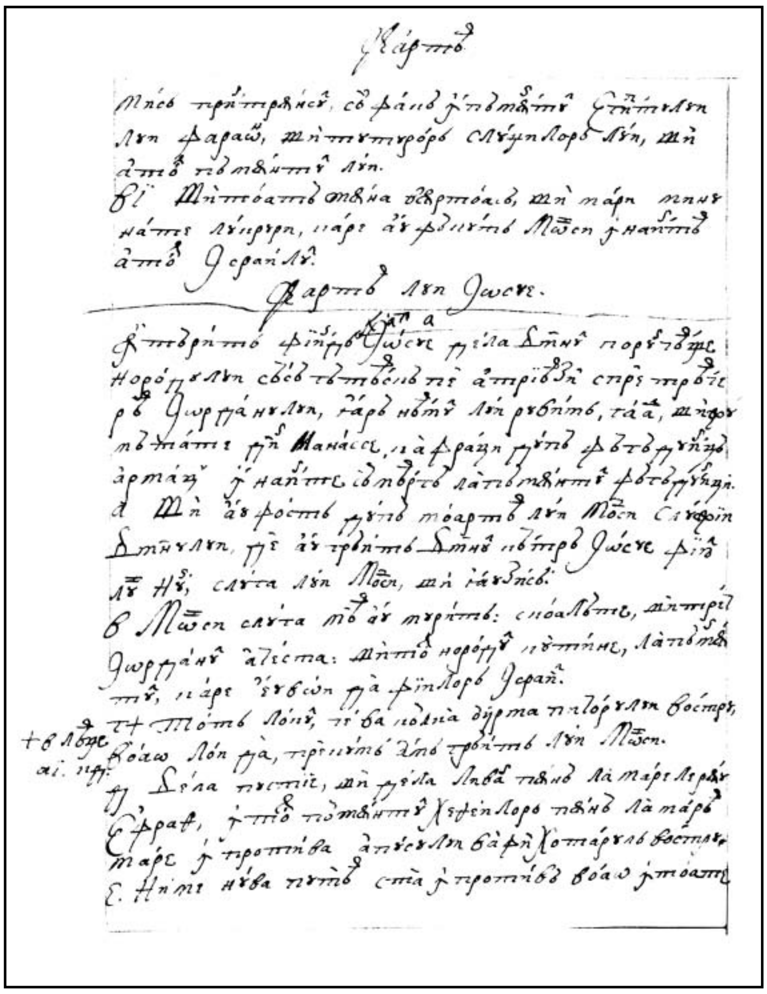
FOALE: s.n.; var. **FOI:** s.m.
foi: *pl. ac.* 9,4, 13

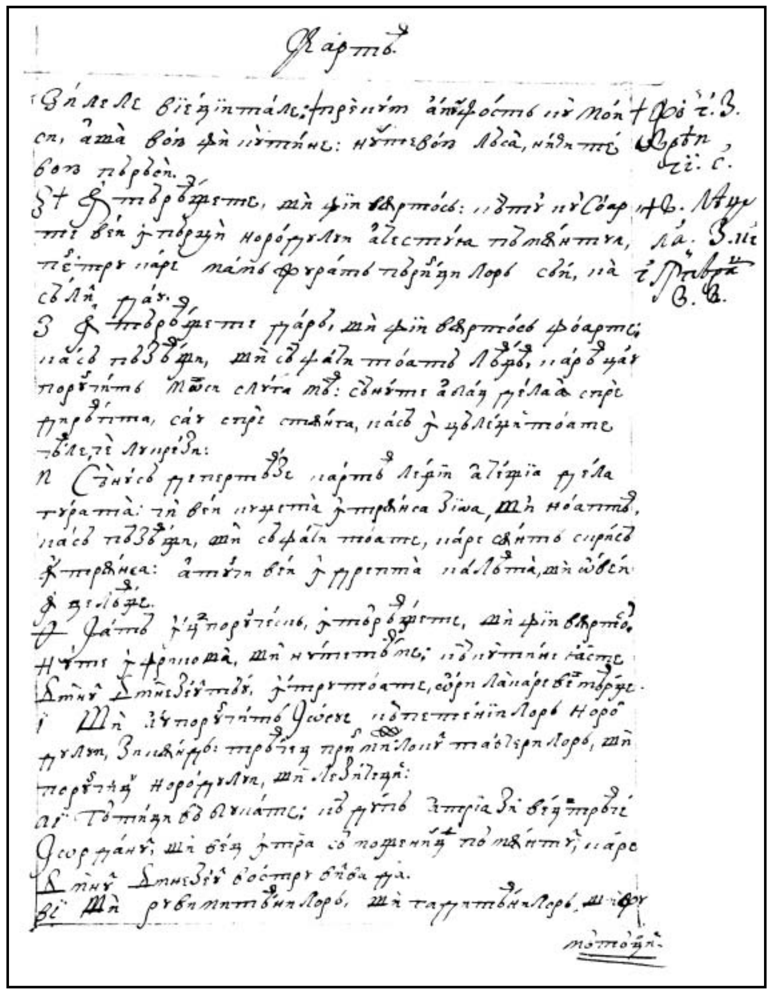
FOC: s.n.
foc: *sg. ac.* 7,15, 25; 11,6, 9, 11
focul: *sg. nom.* 8,31

FRATE: s.m.
frați: *pl. ac.* rezum. cap.1
fraților: *pl. gen./dat.* 1,14, 15; 17,4; 22,4
frații: *pl. nom./ac.* 2,13, 18; 6,23; 14,3, 8; 22,3, 7, 8
fratele: *sg. nom.* 15, 17

FRICĂ: s.f.
frică: *sg. ac.* 2, 24
frica: *sg. ac.* 6,1; 9,24
frica: *sg. ac., în sintagma* ***frica Domnului*** 22,25

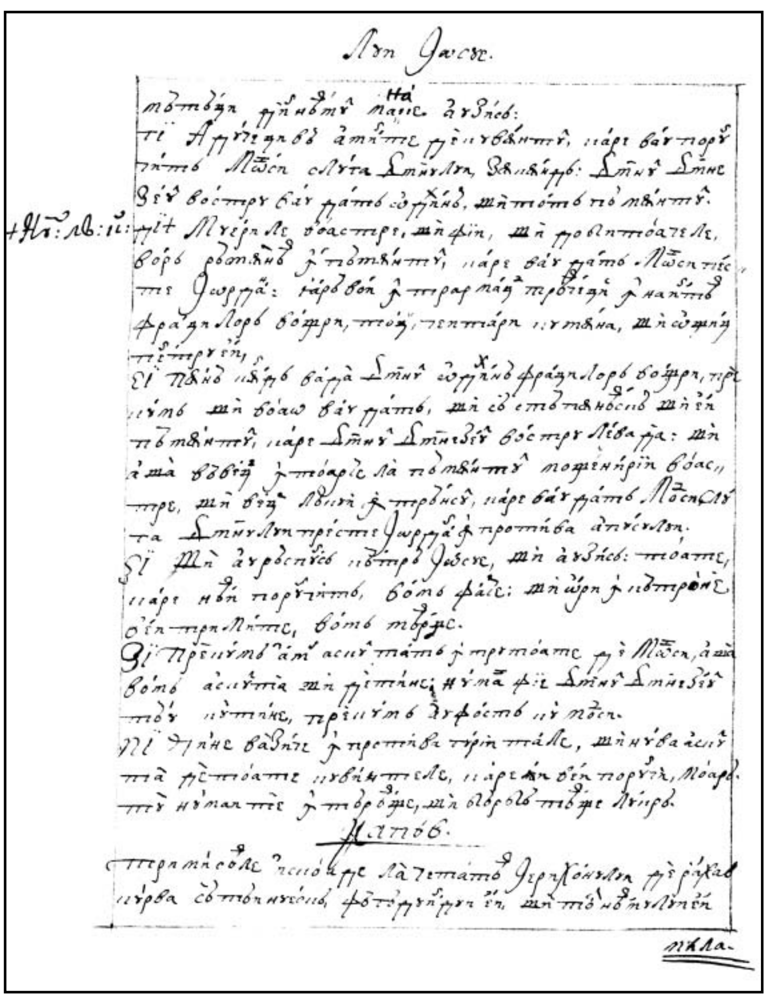
Ș

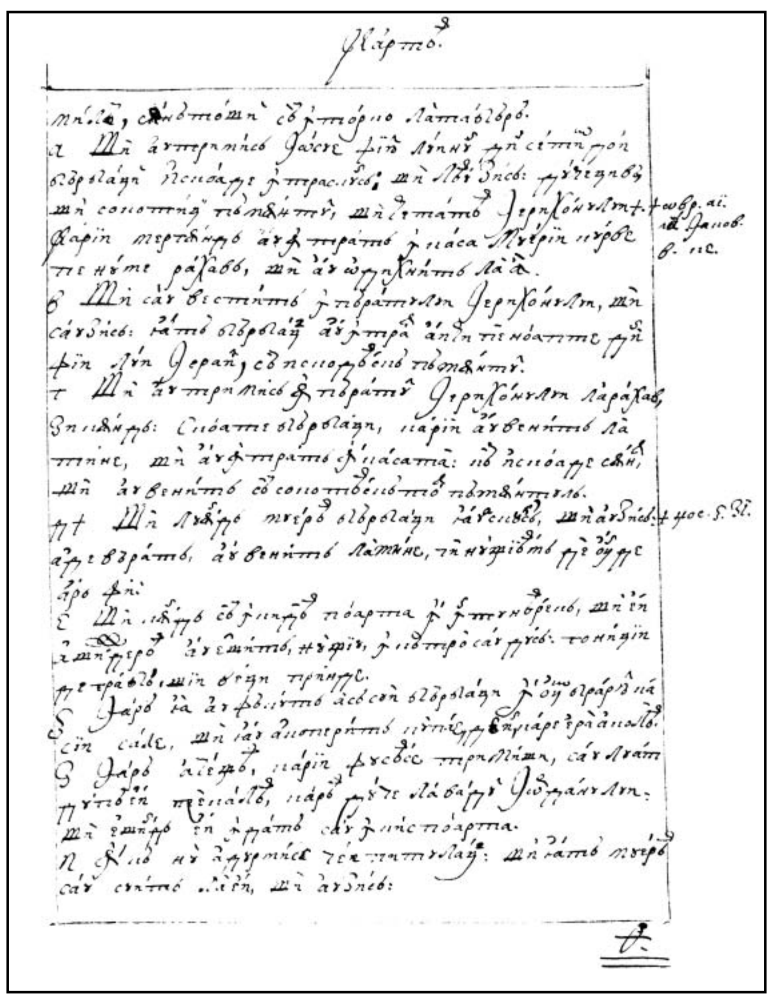

334v

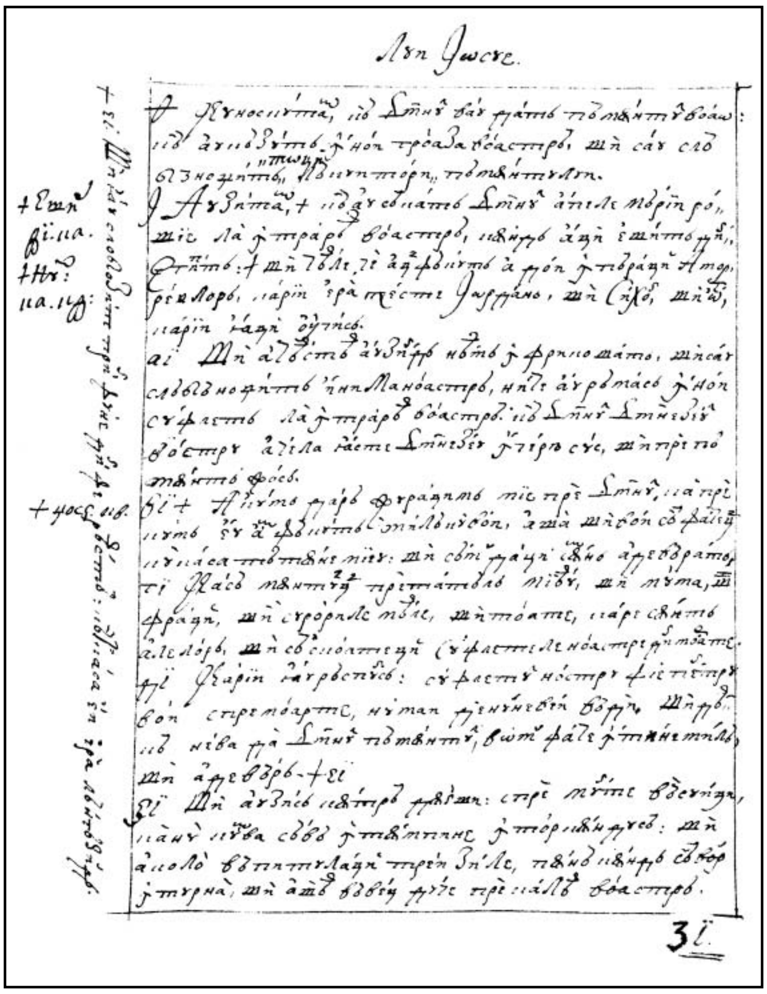
335r

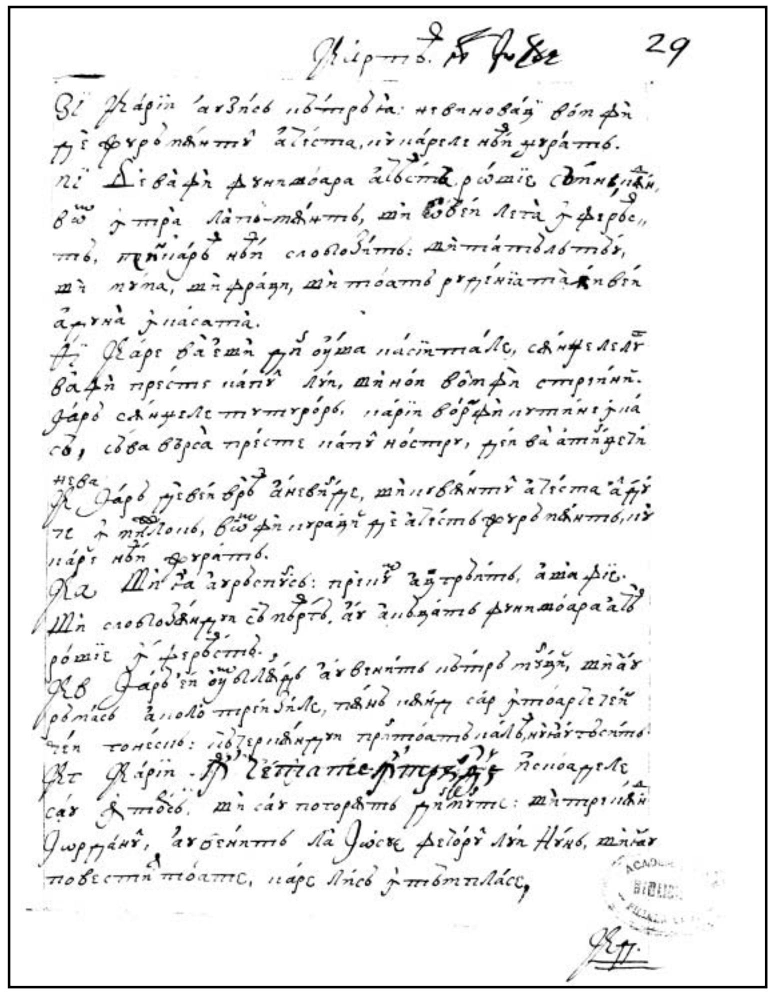

335v

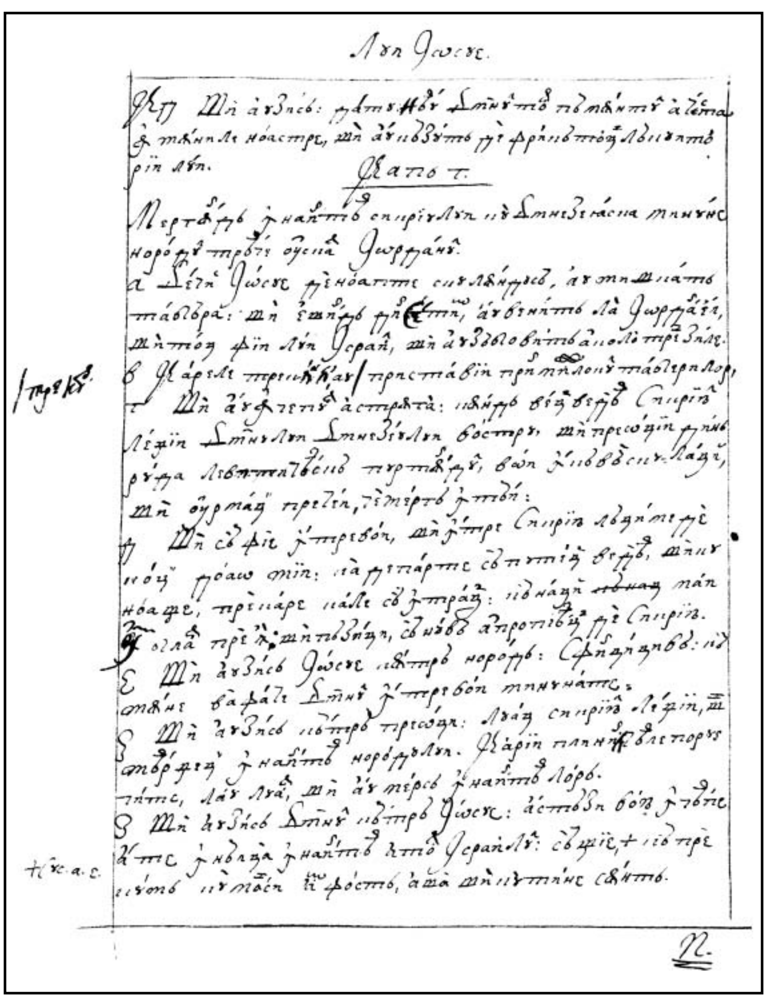
336r

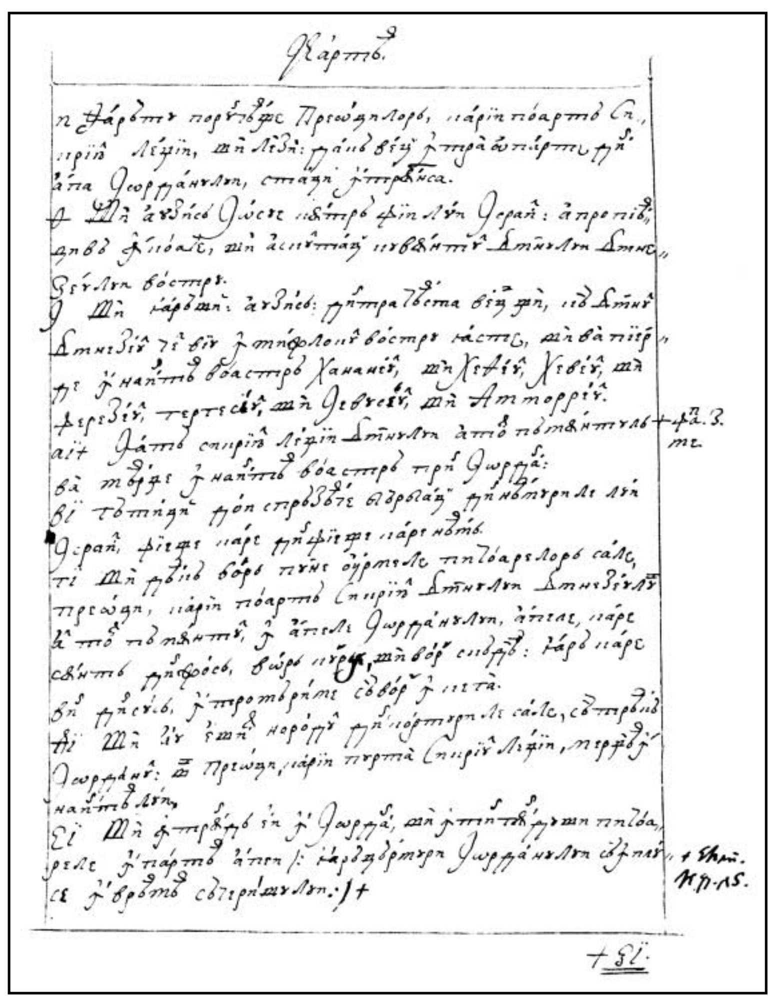
336v

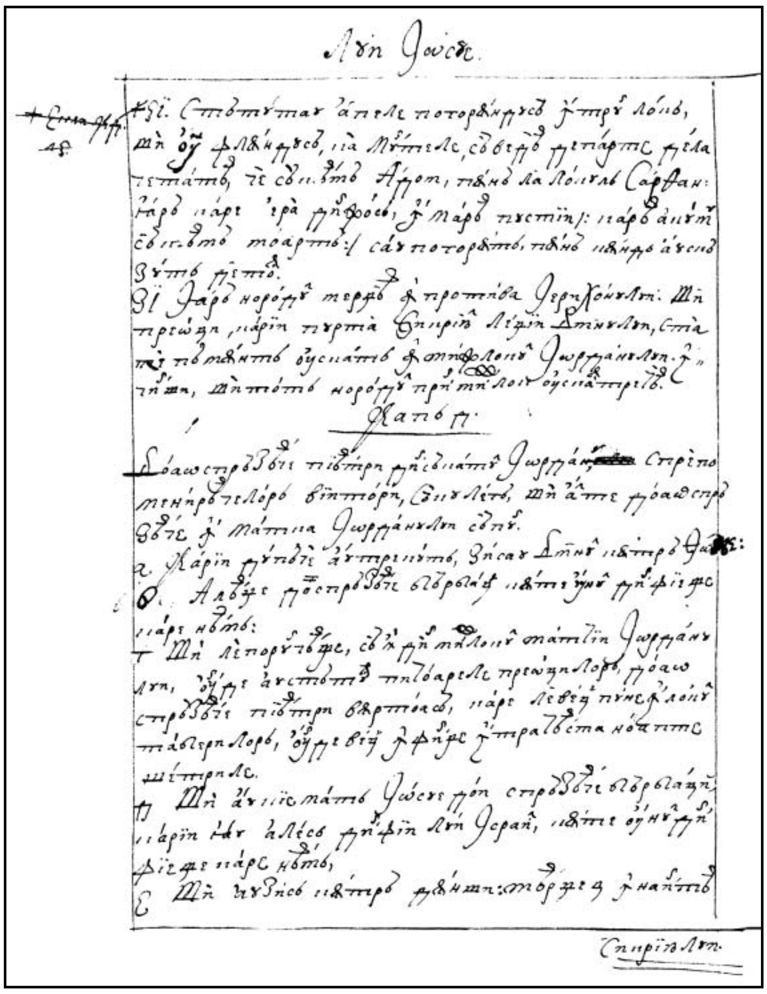
337r

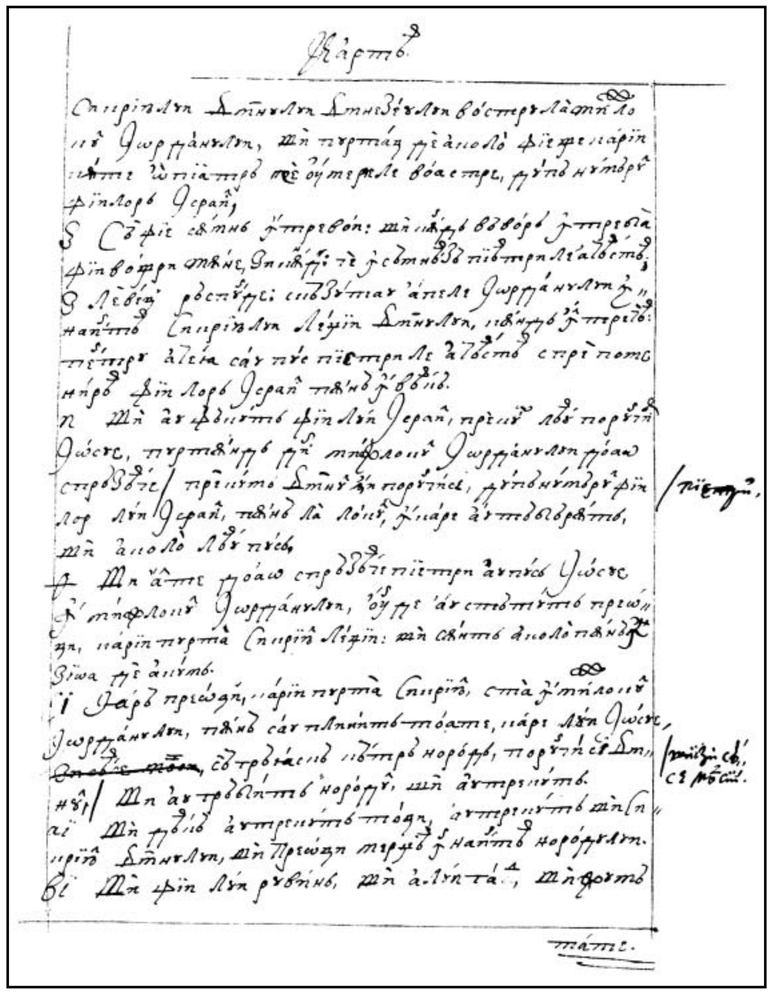

337v

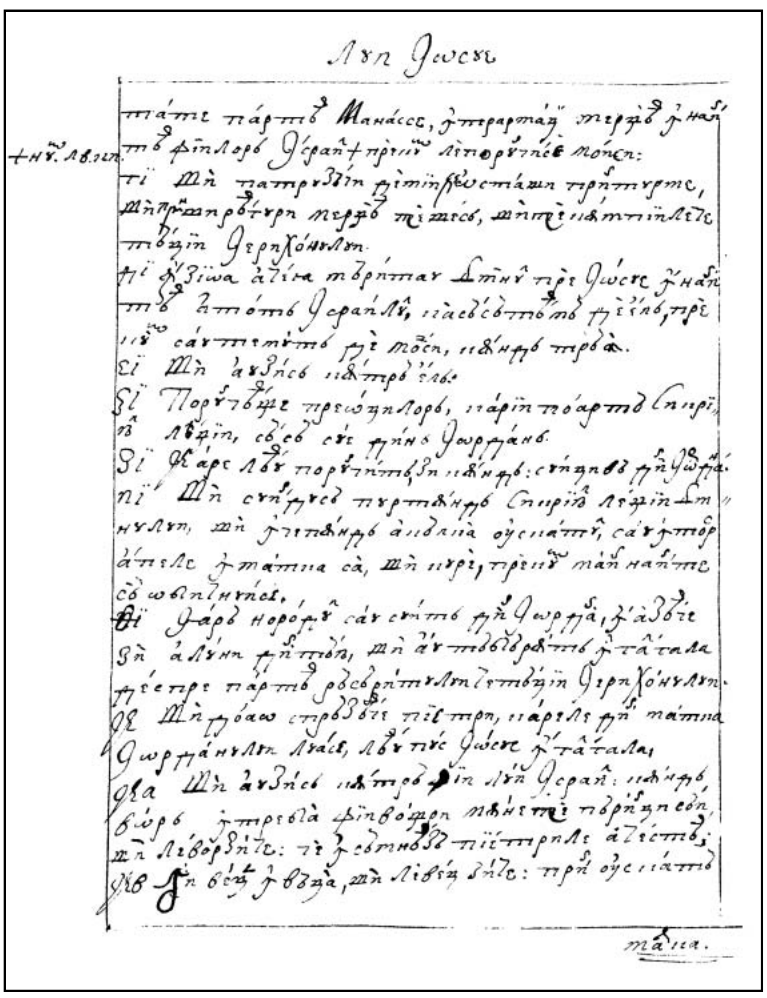
338r

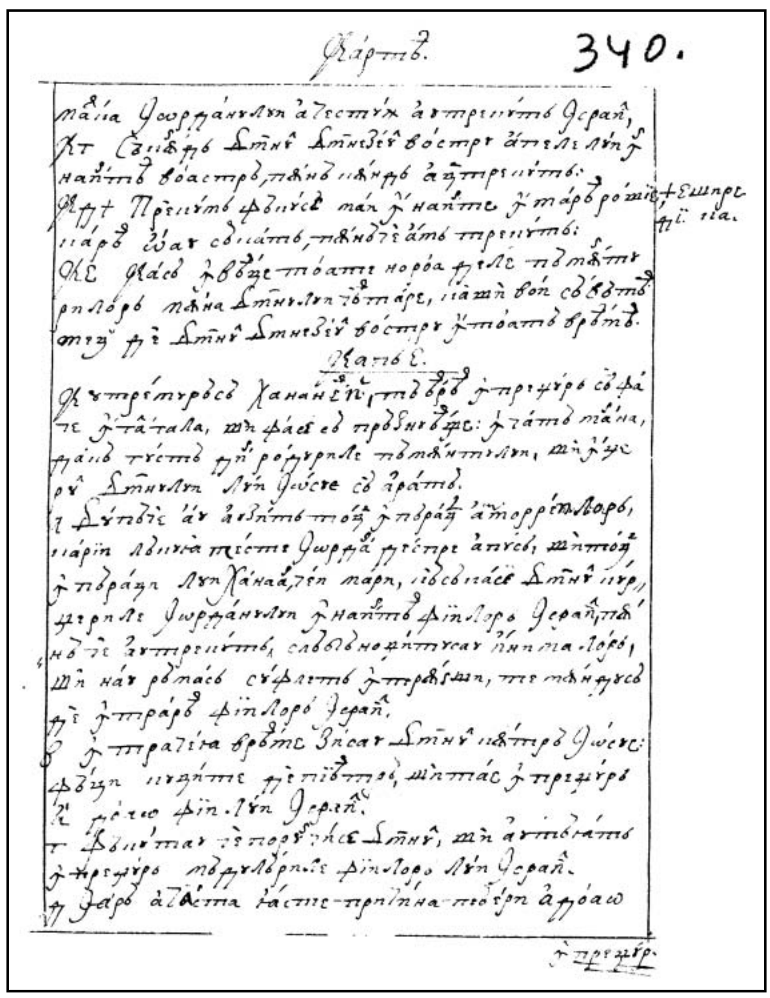

338v

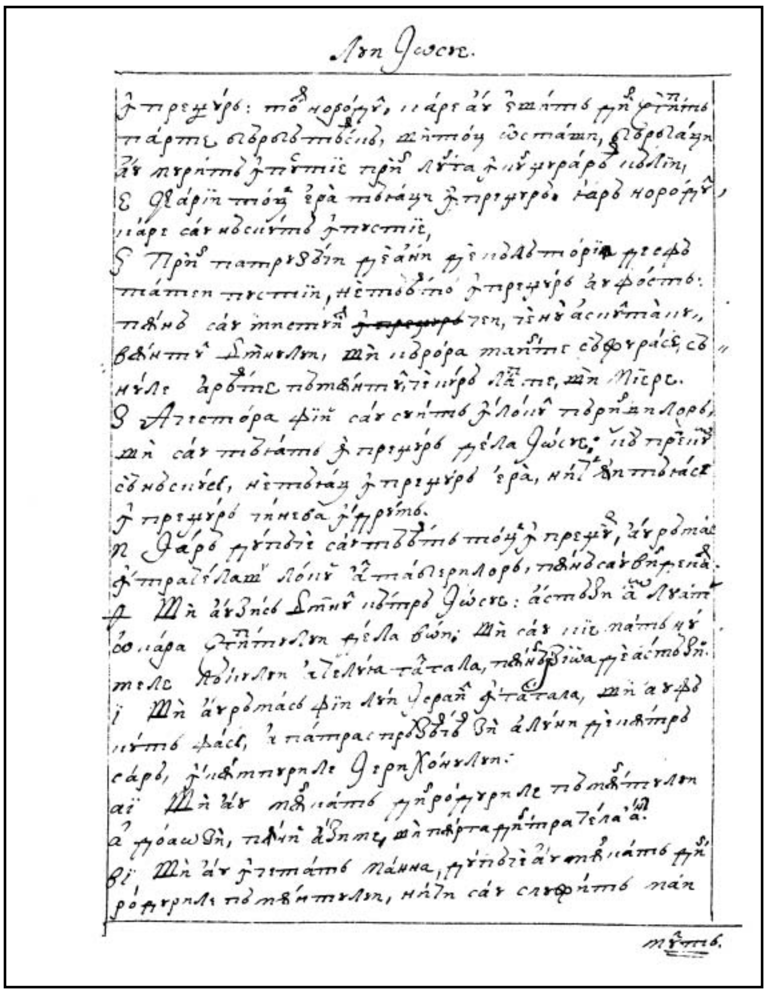
339r

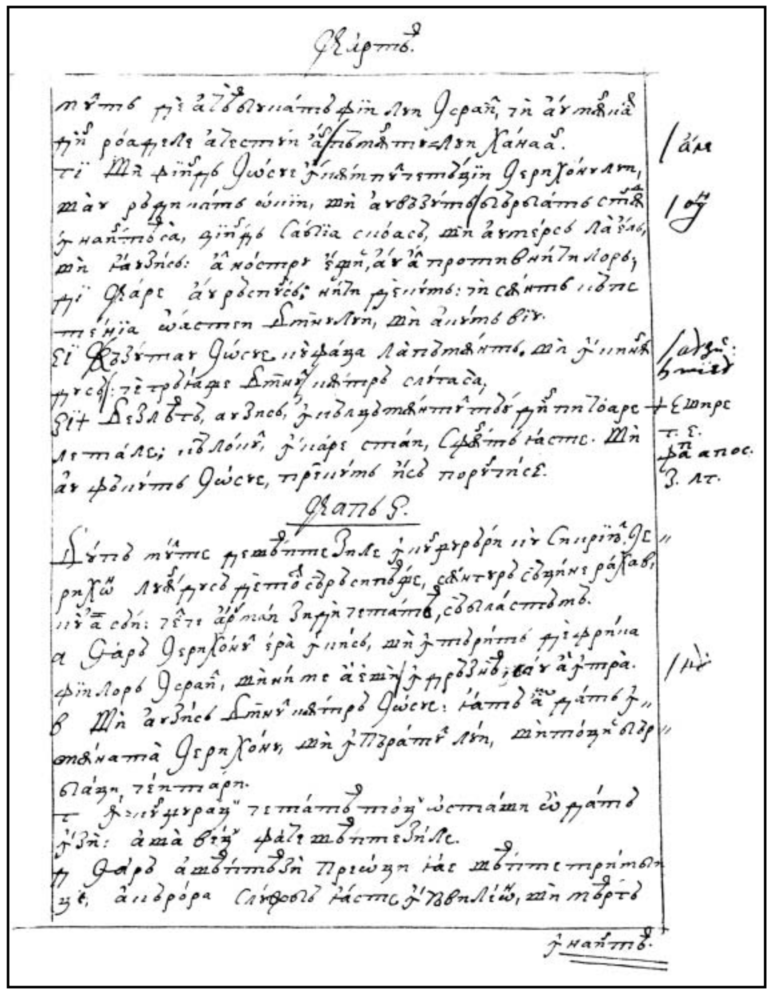

339v

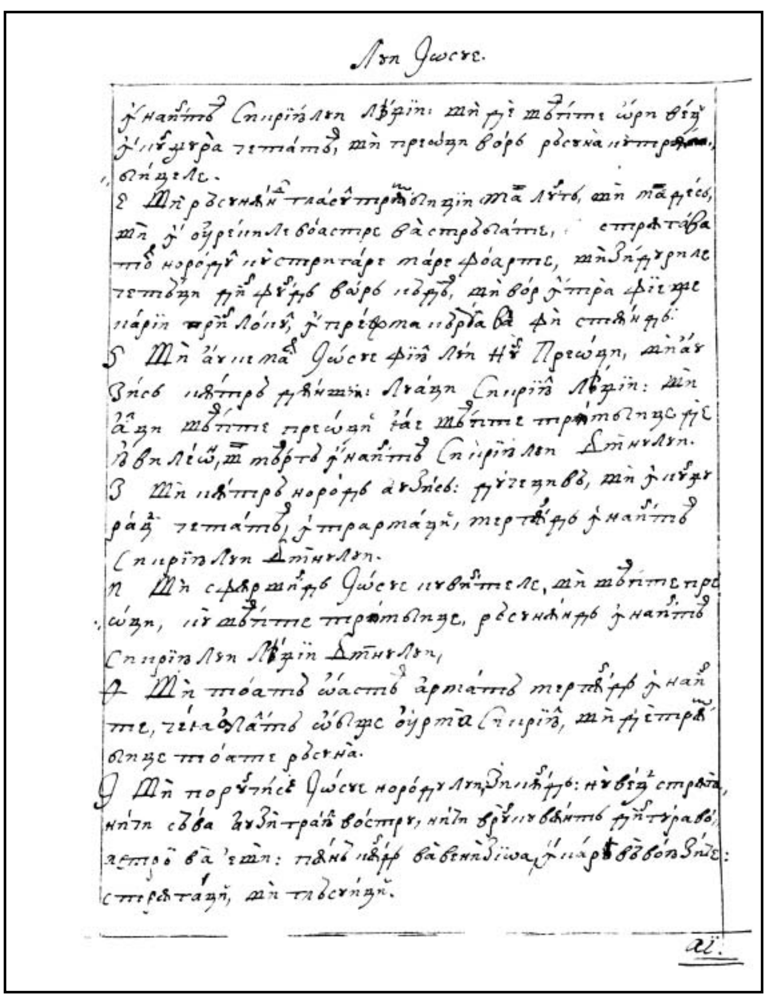
340r

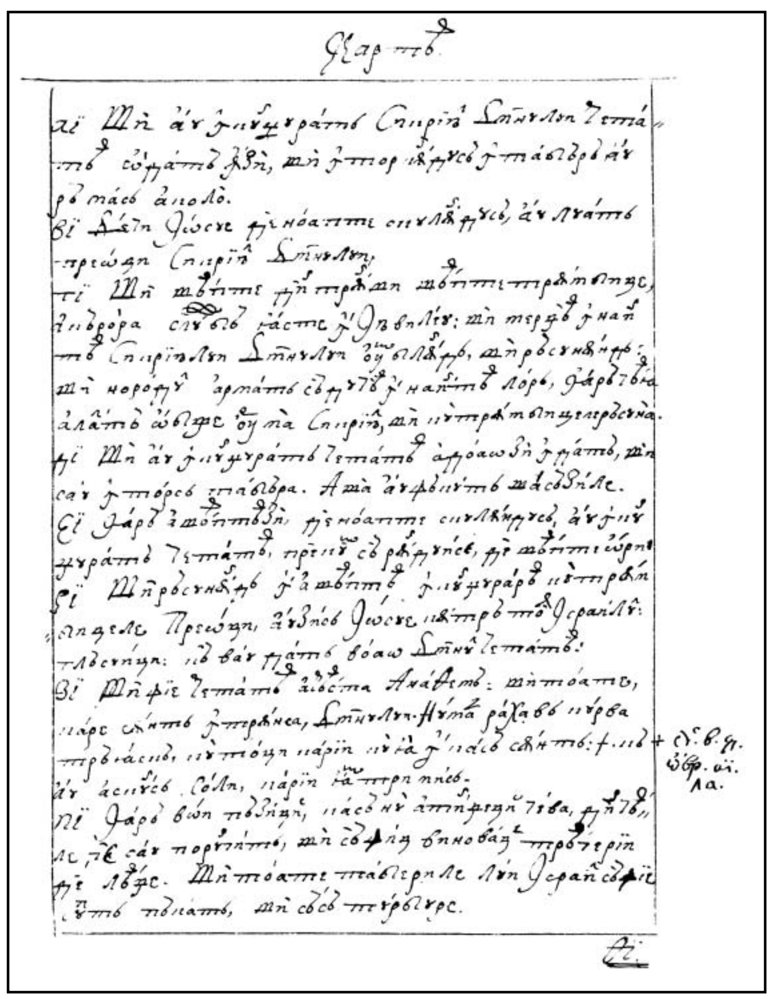

340v

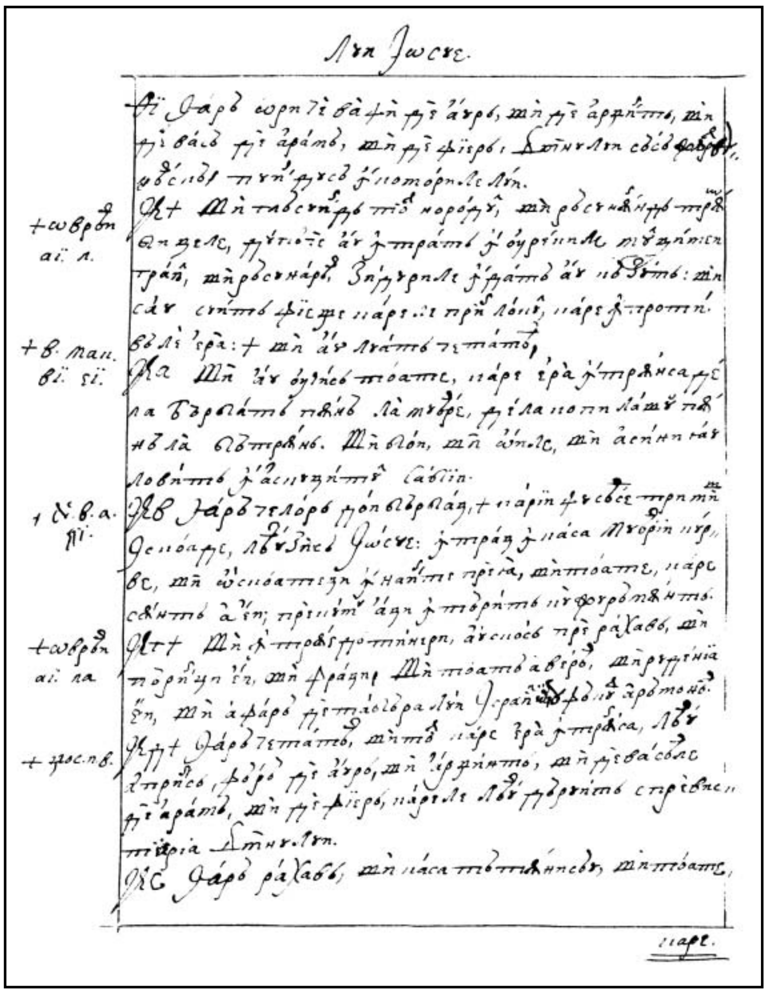
341r

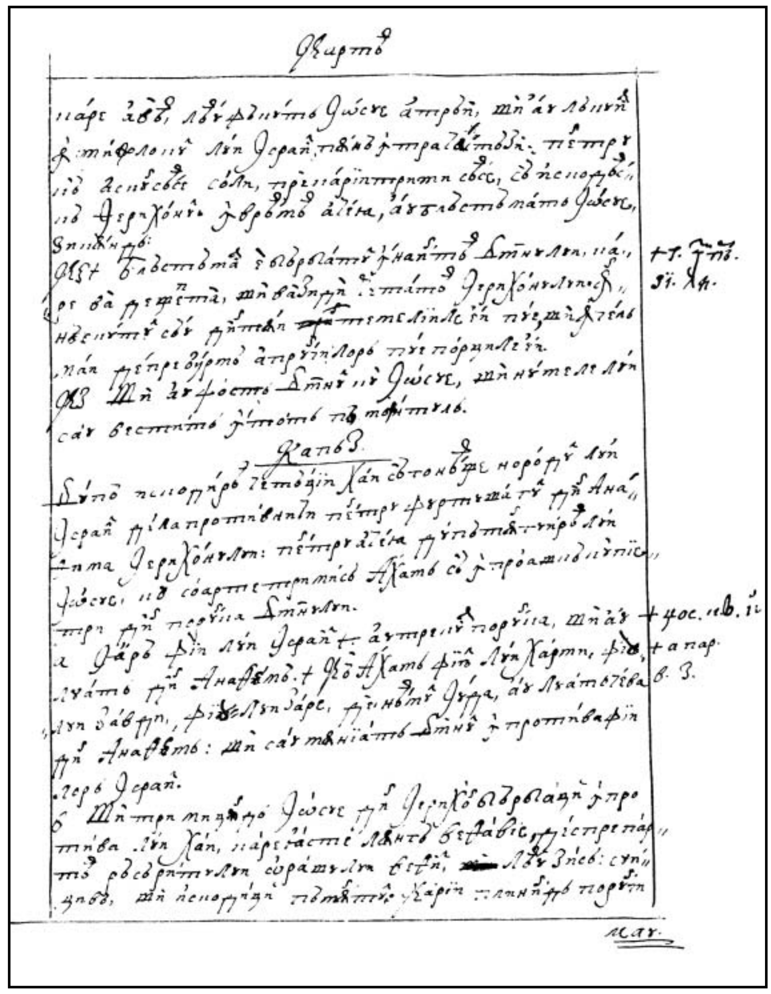

341v

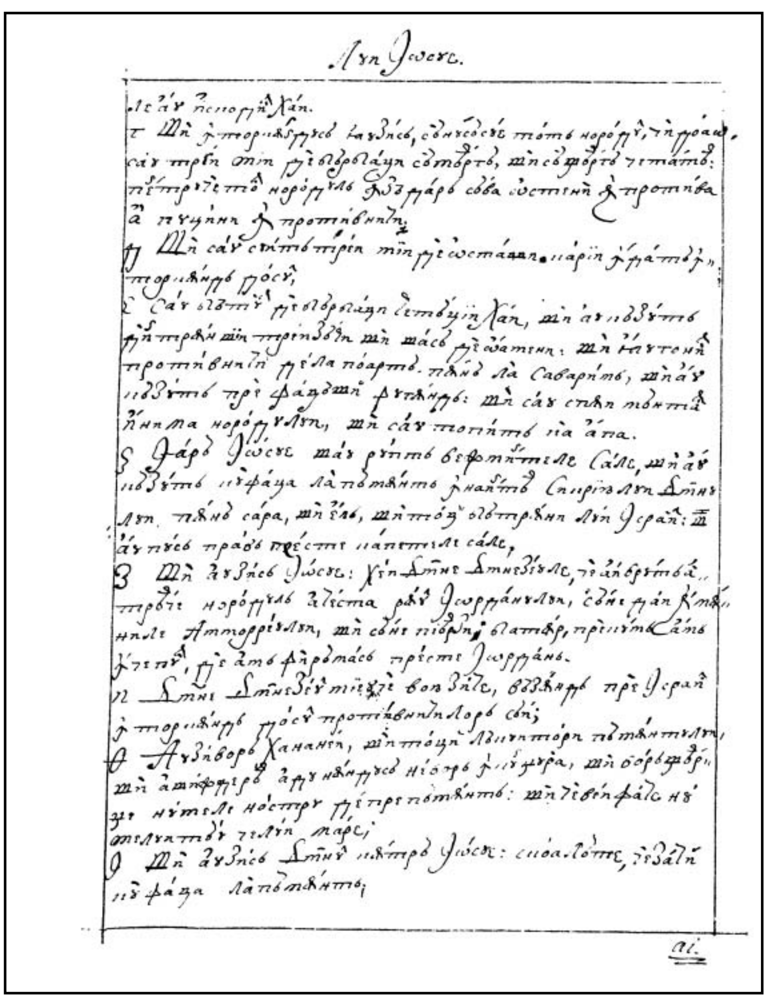
342r

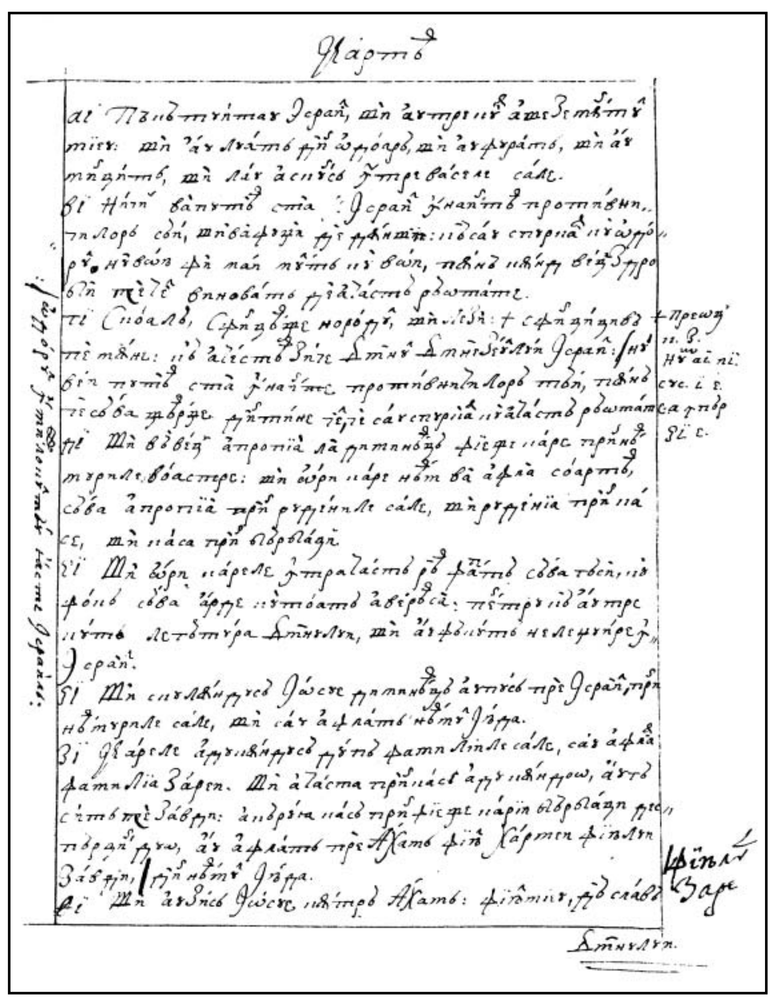

342v

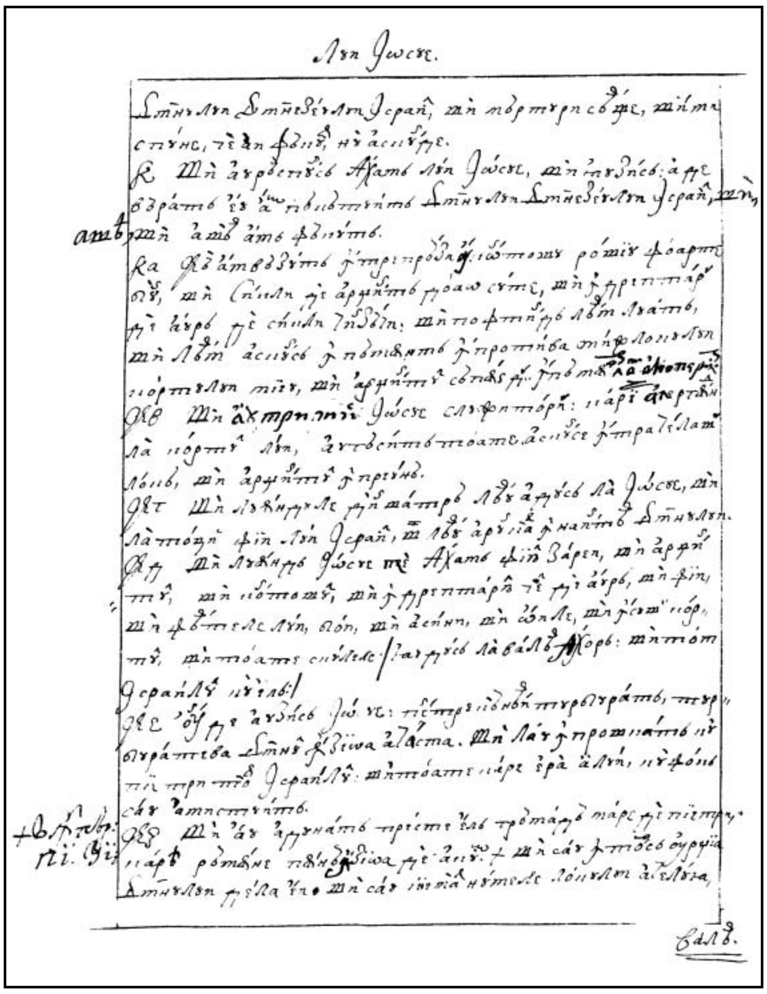
343r

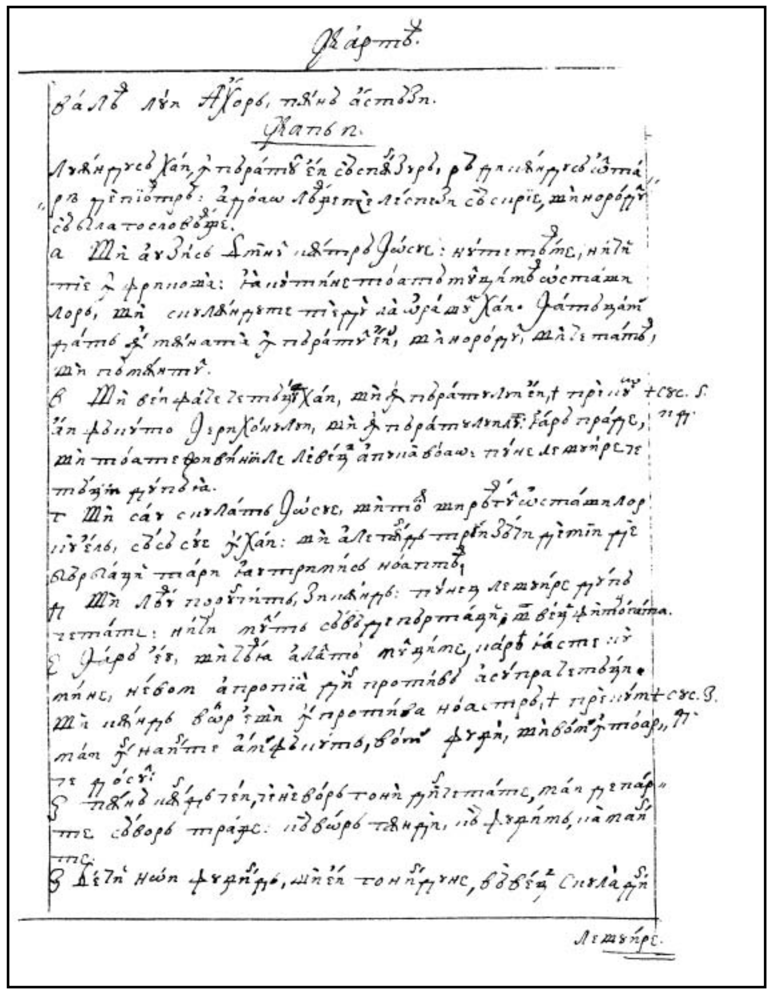

343v

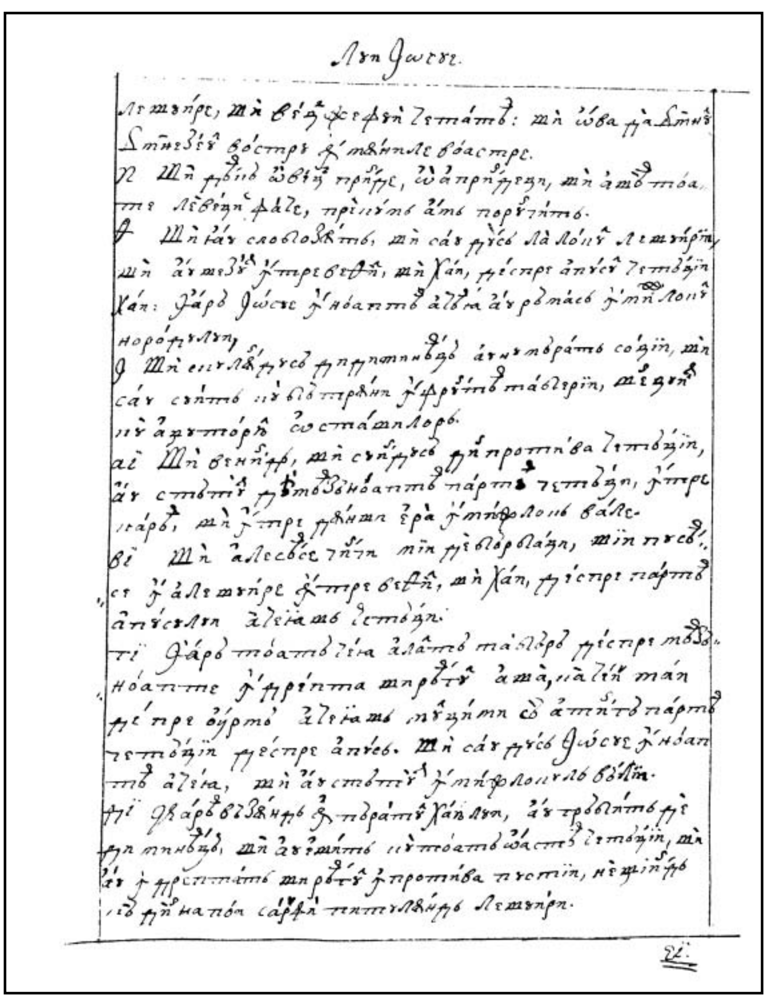
344r

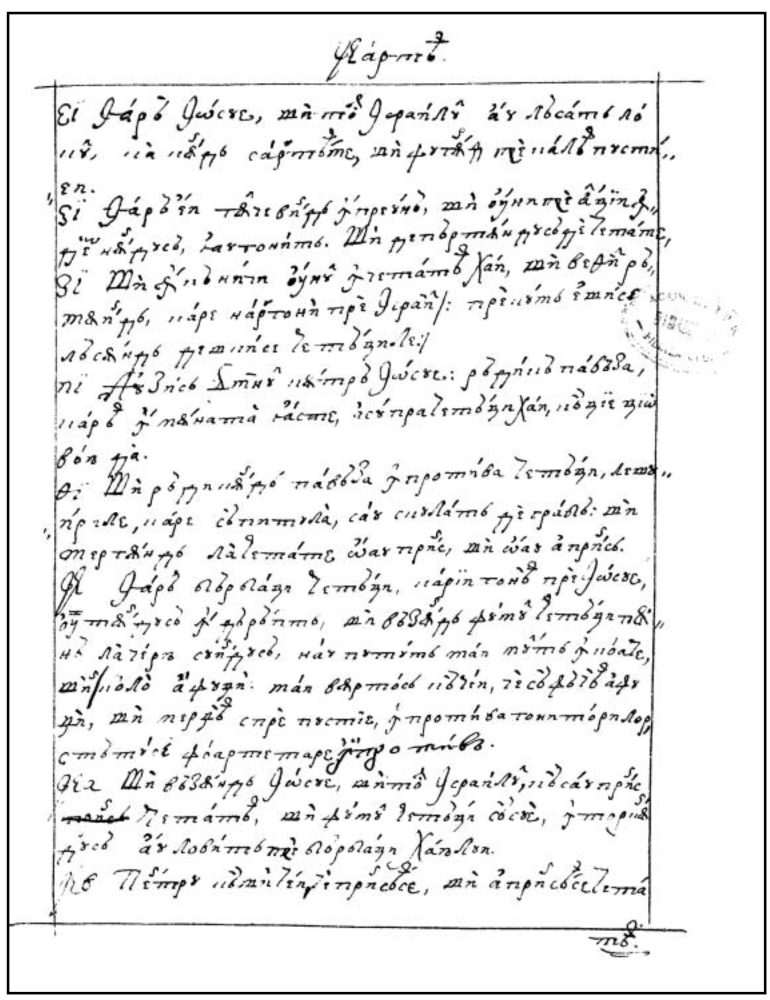
344v

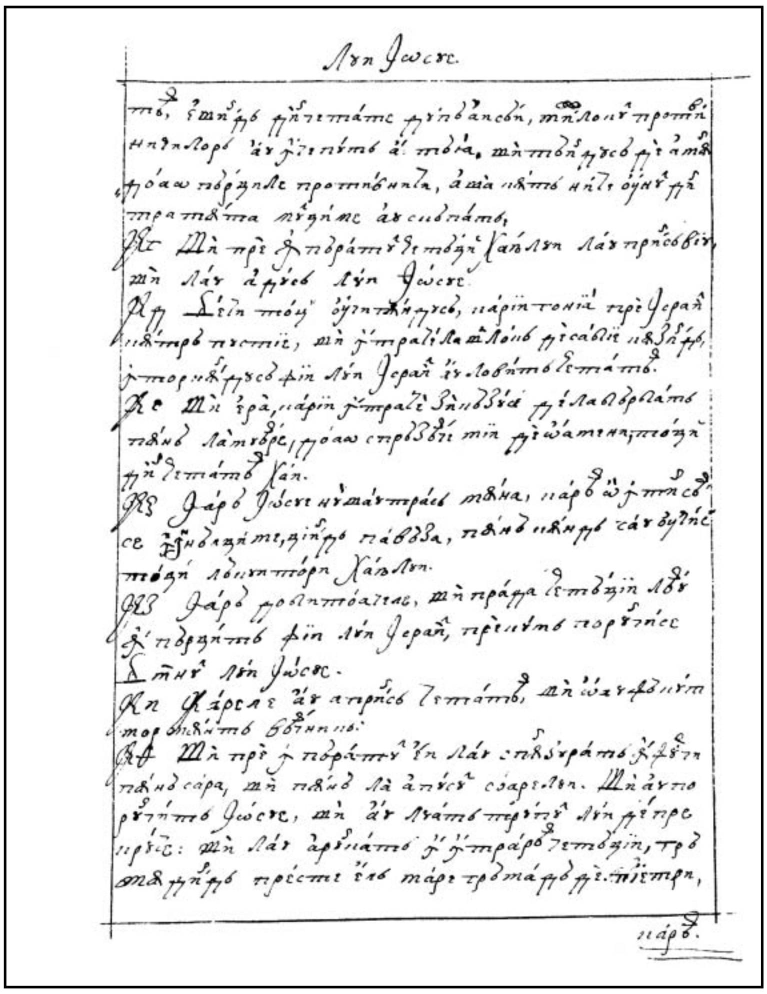
345r

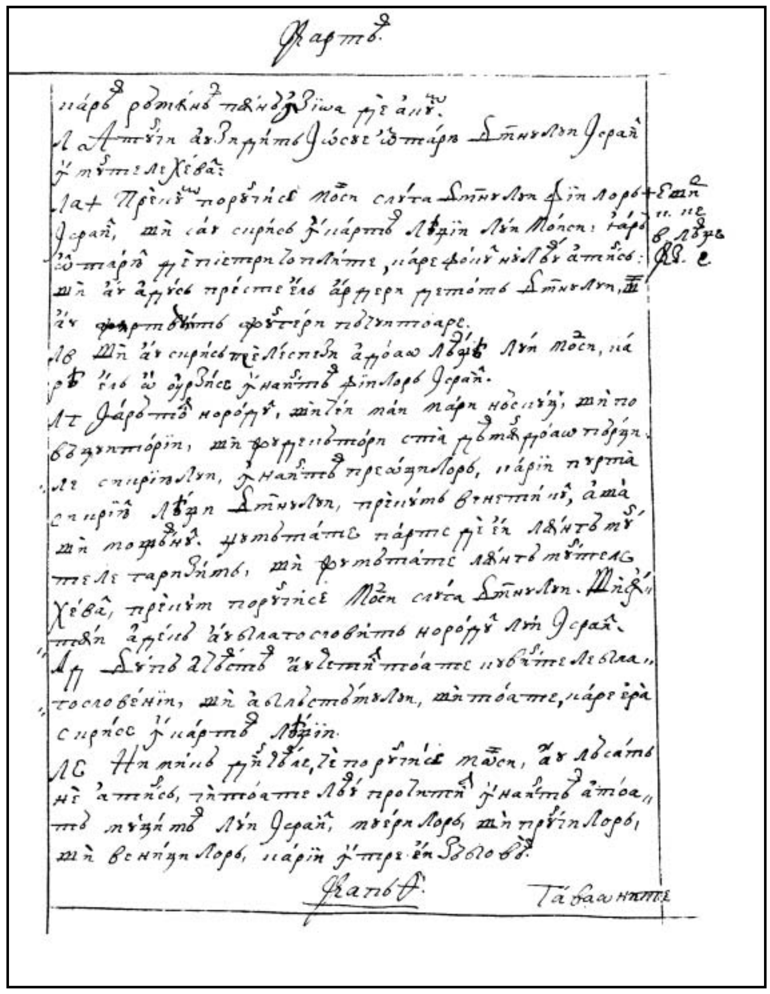
345v

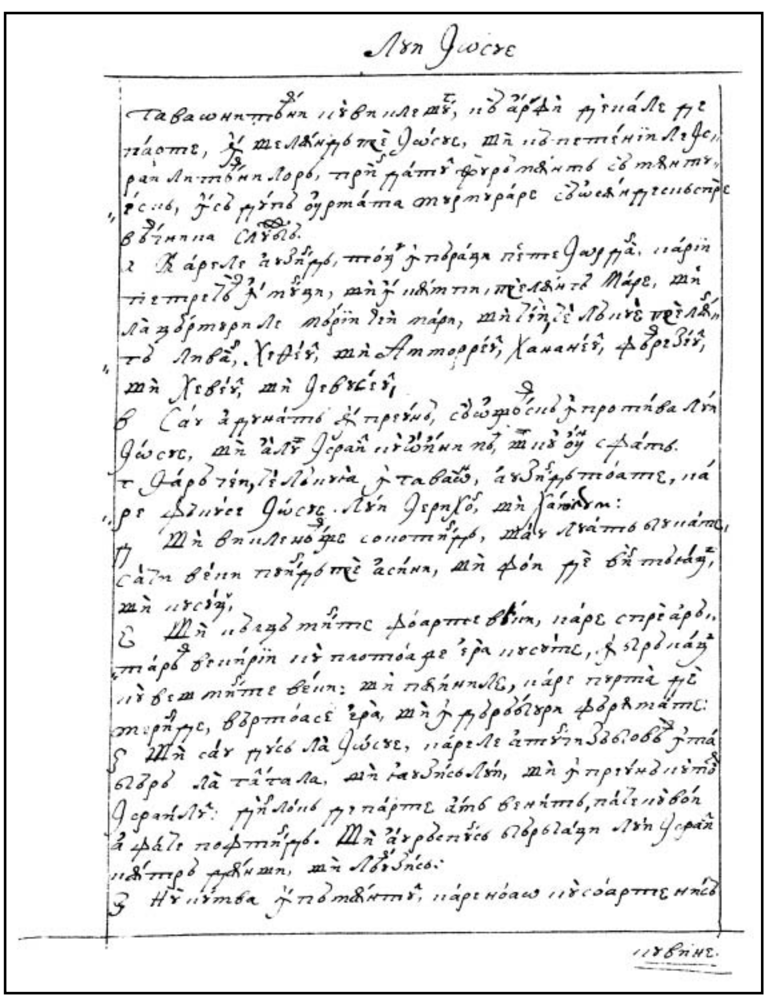
346r

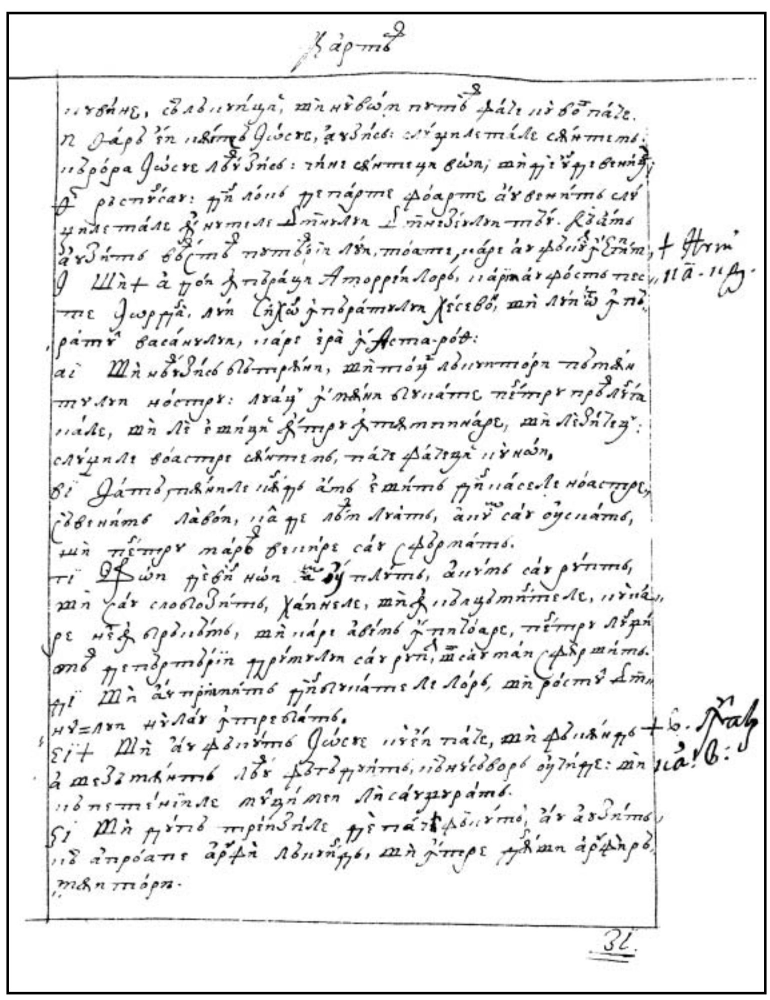
346v

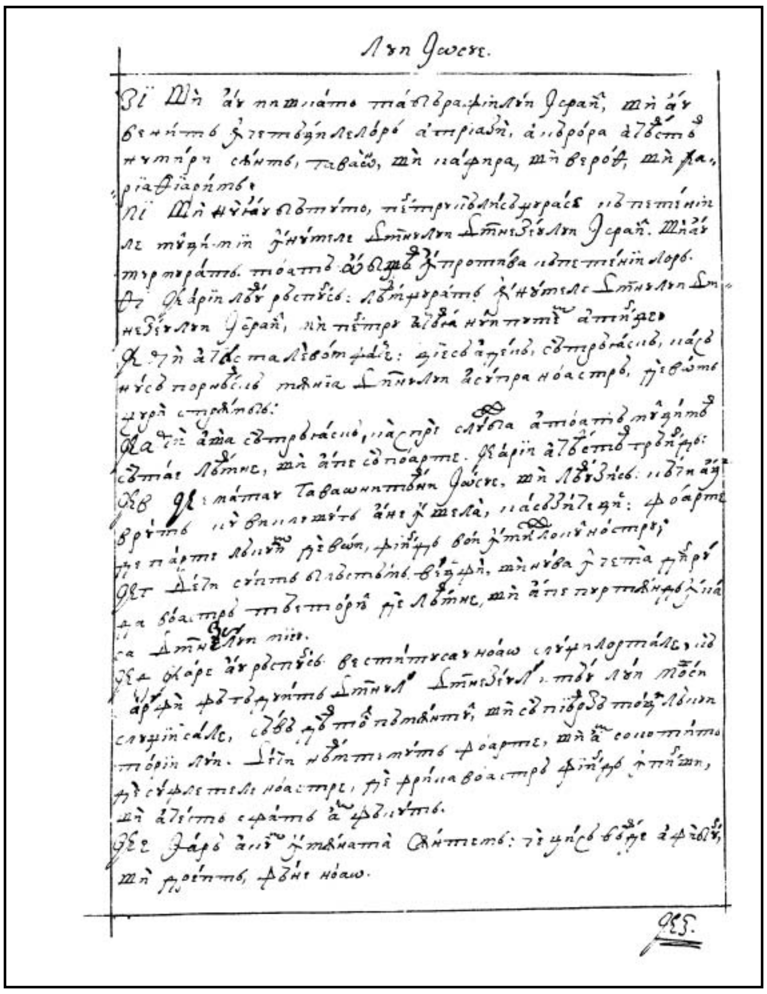
347r

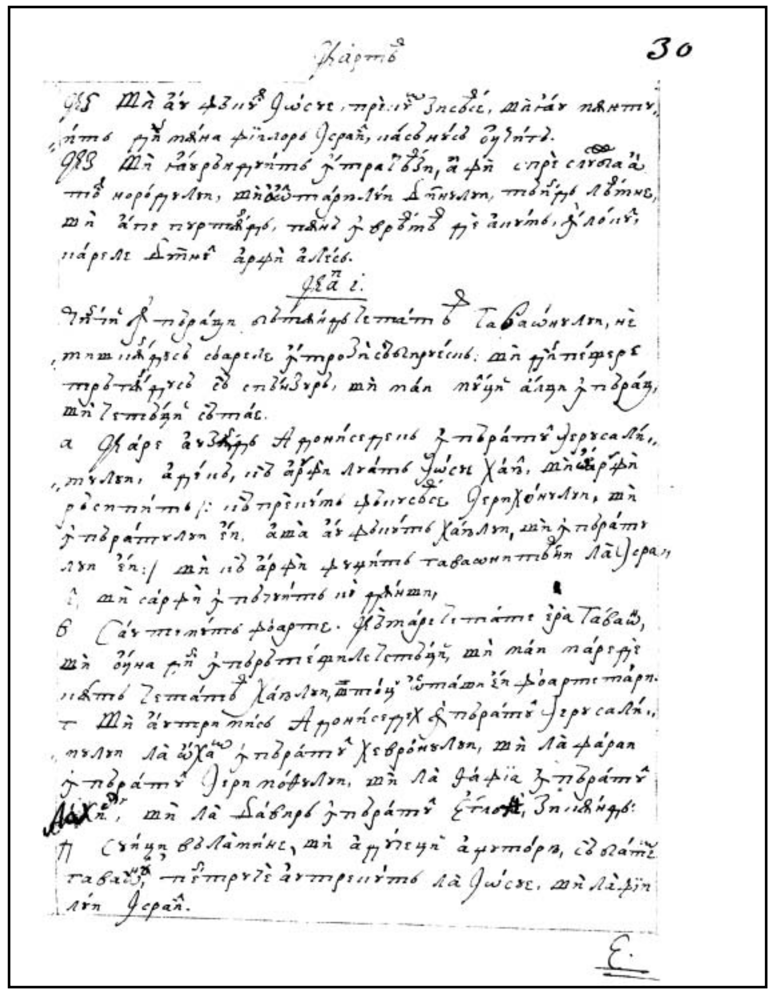

347v

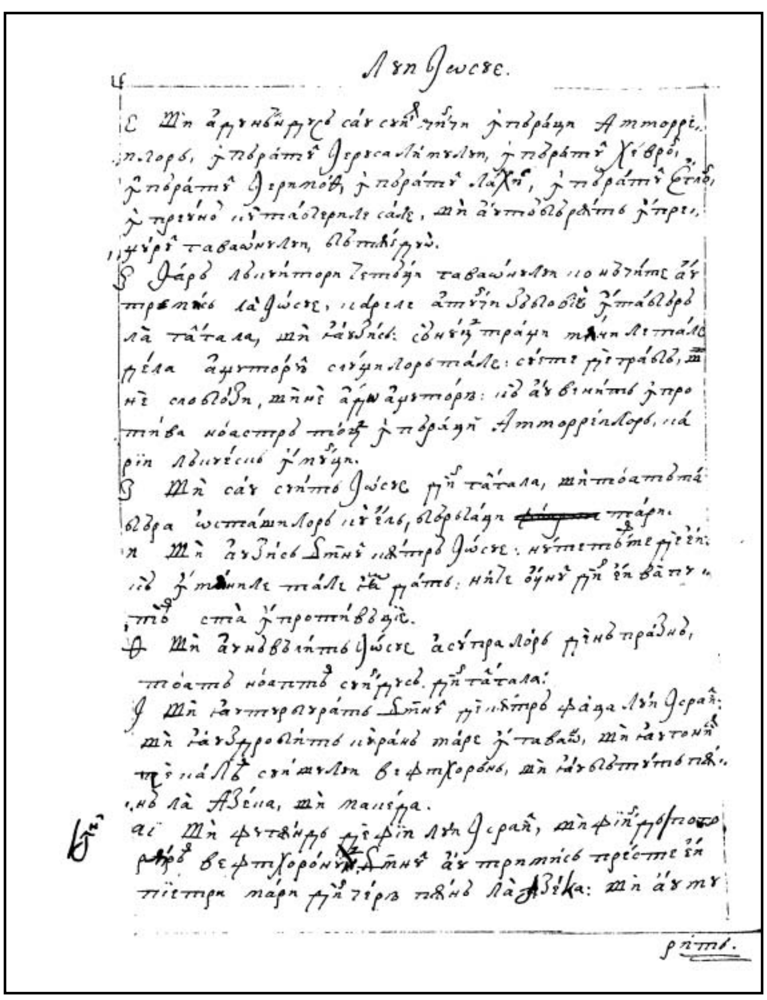

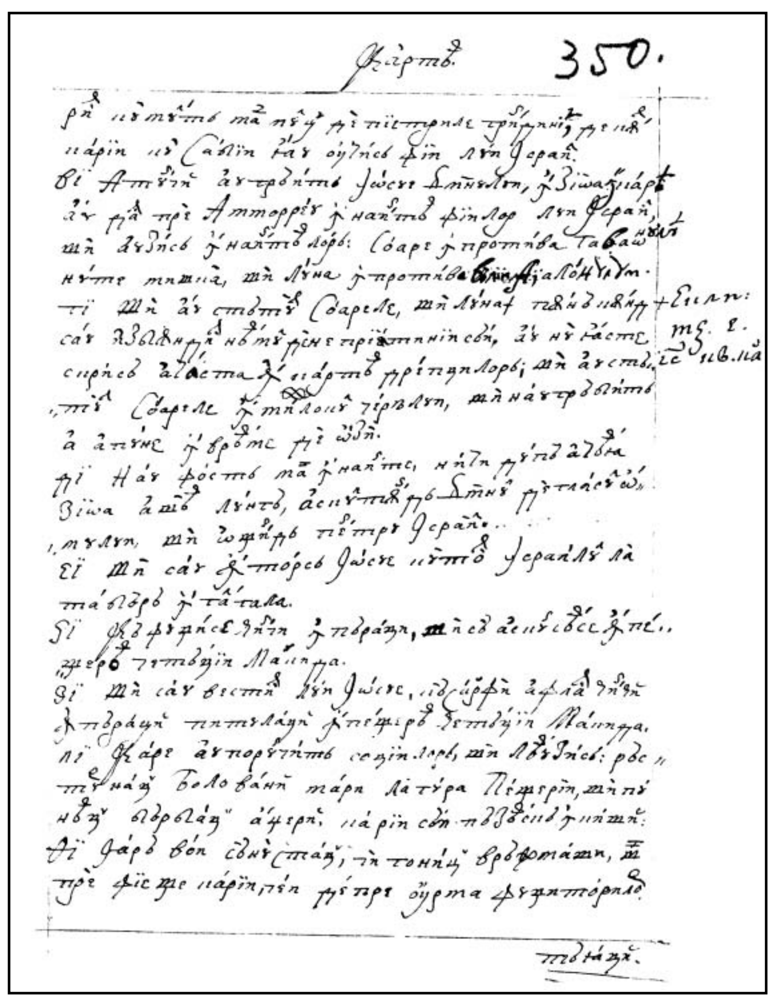
348r

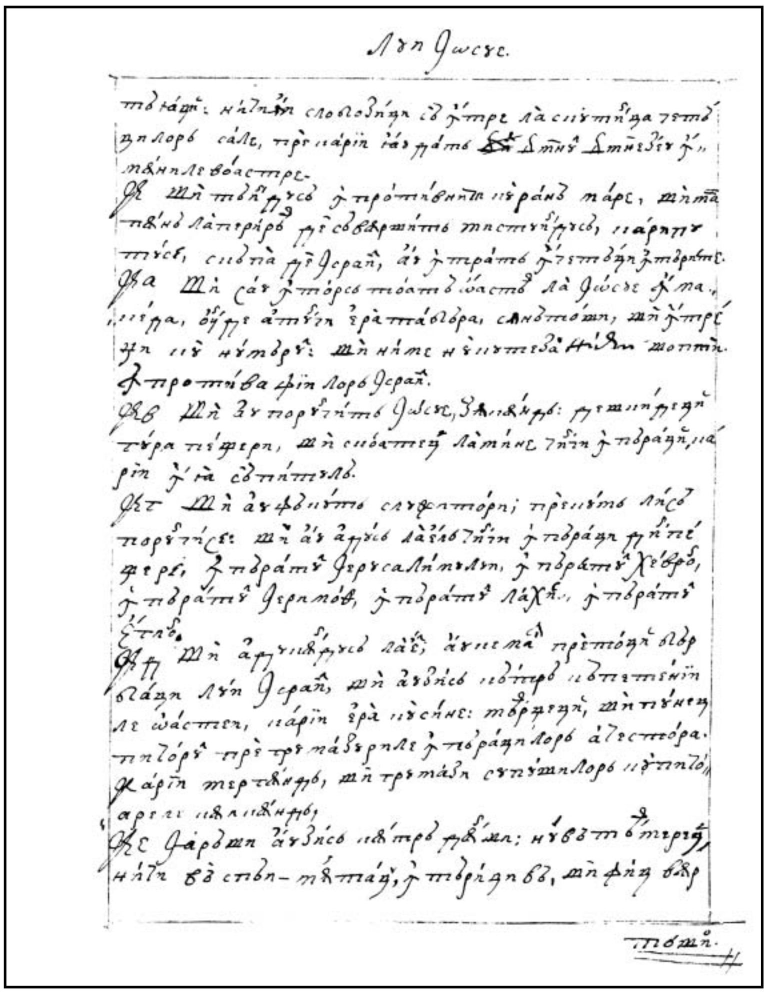

348v 349r

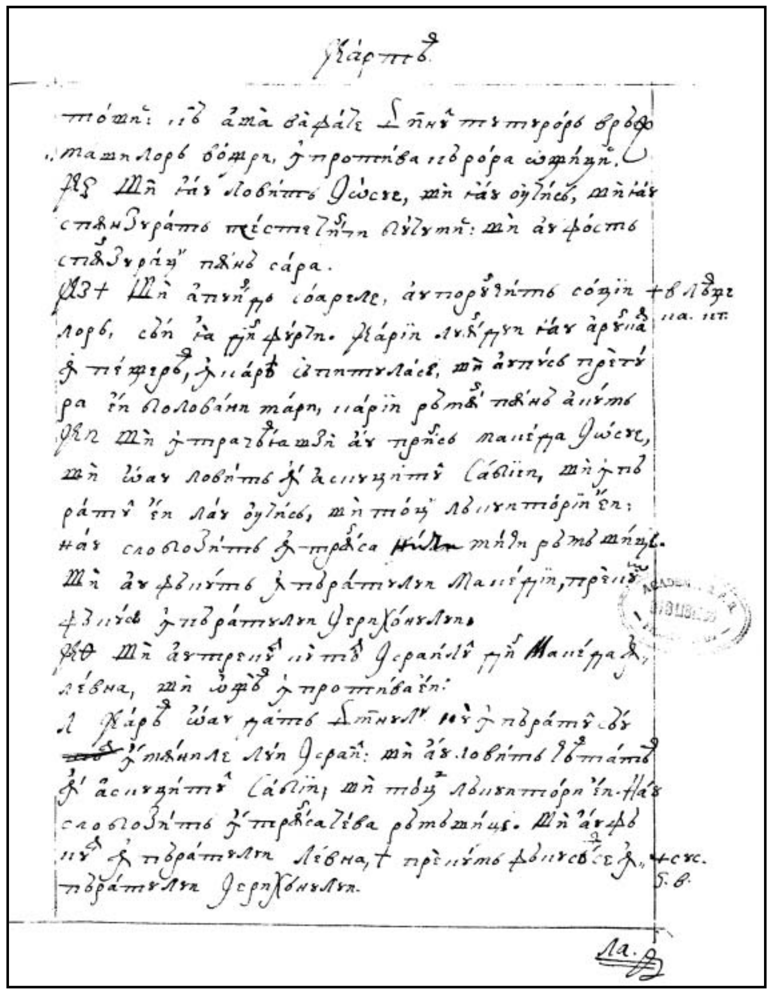

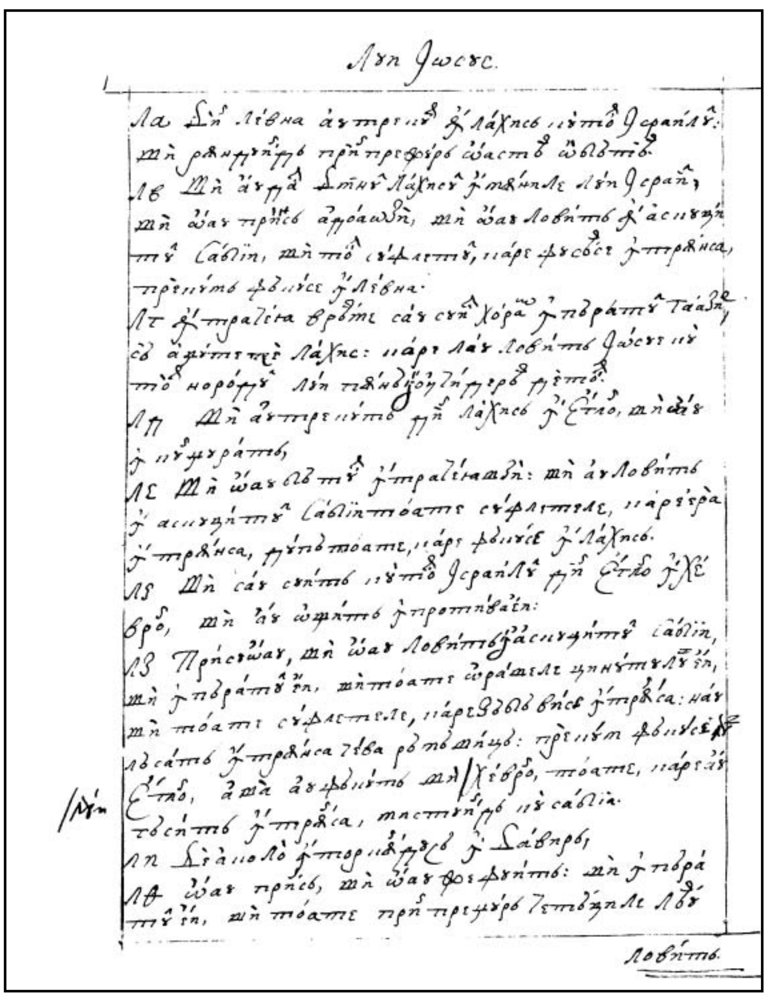
349v 350r

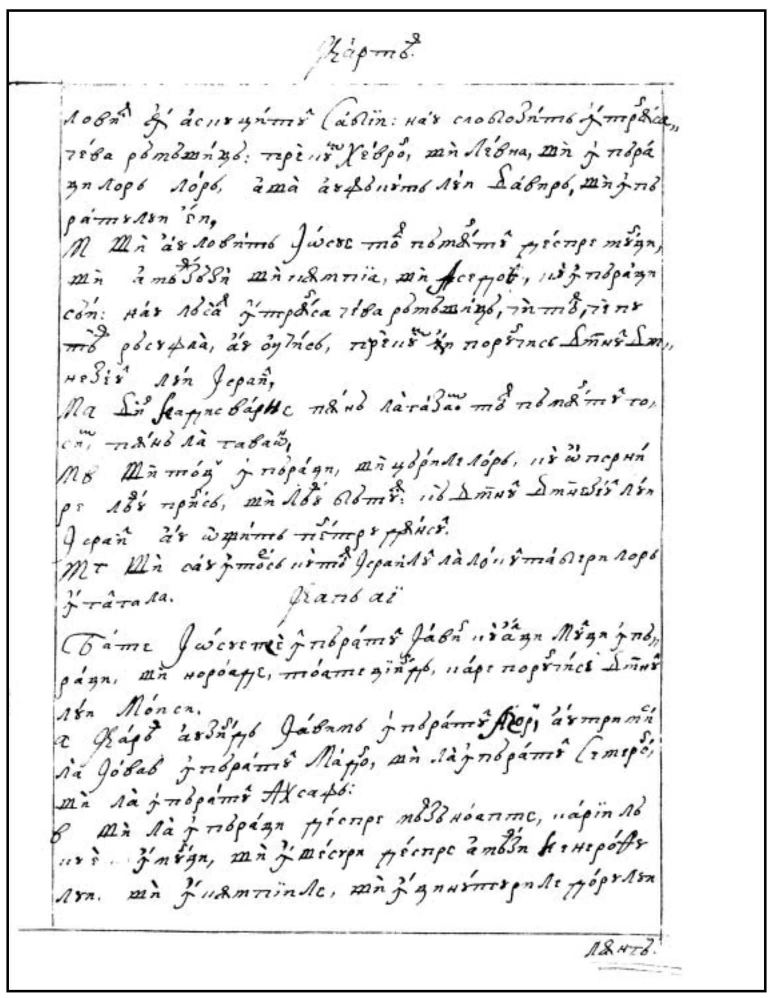
350v

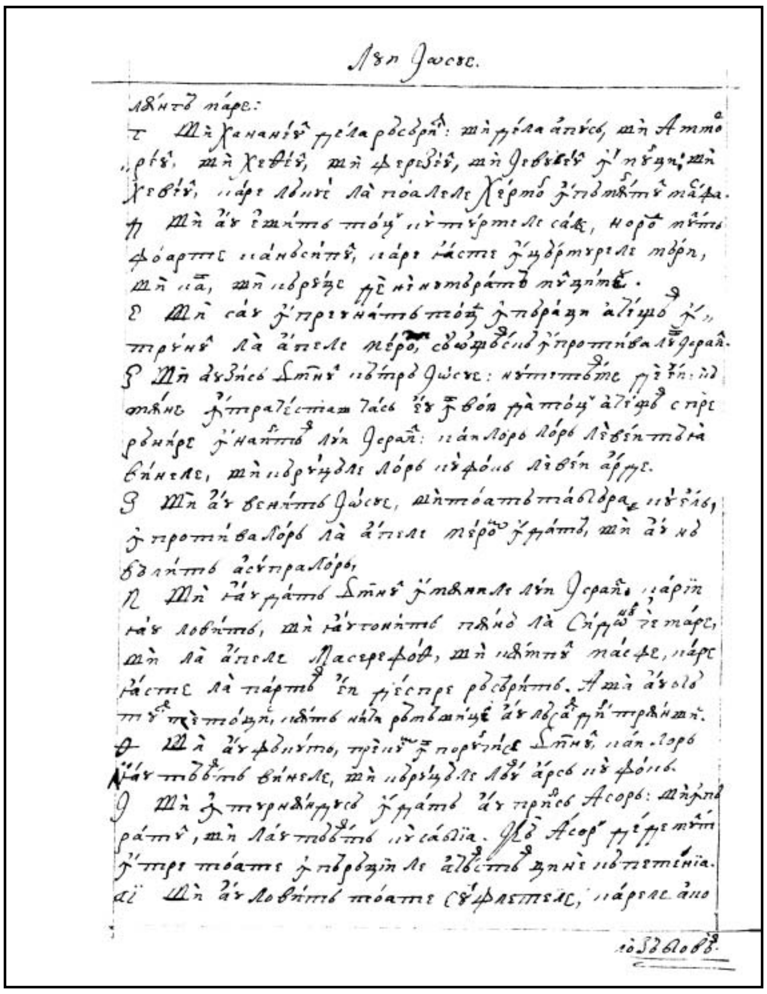
351r

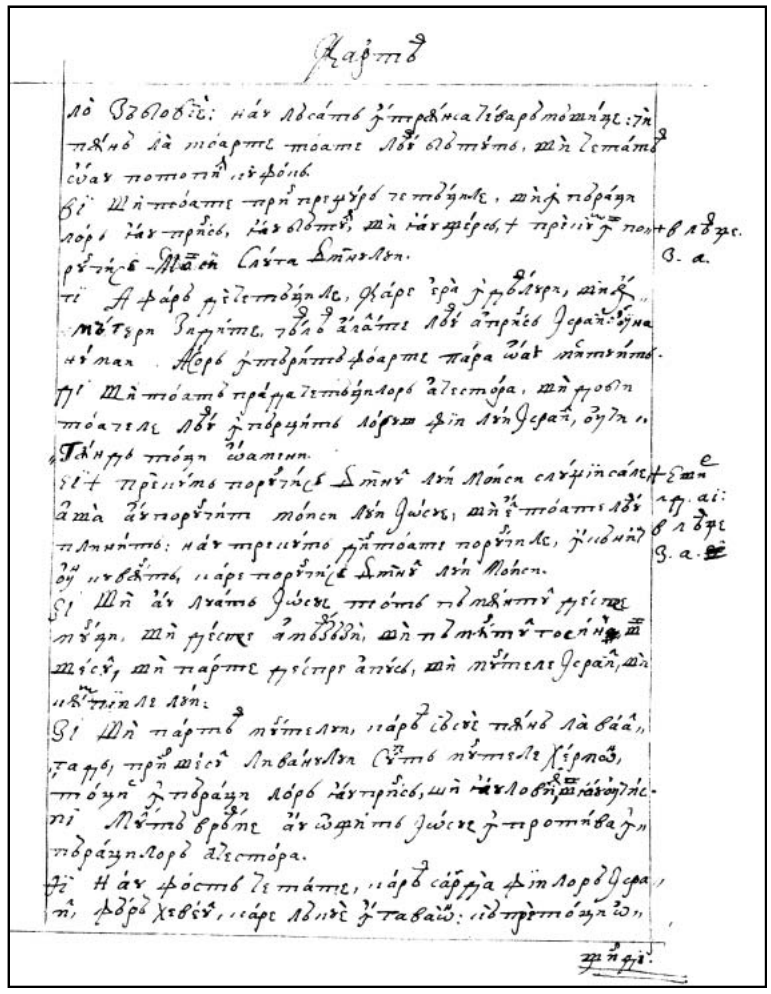
351v

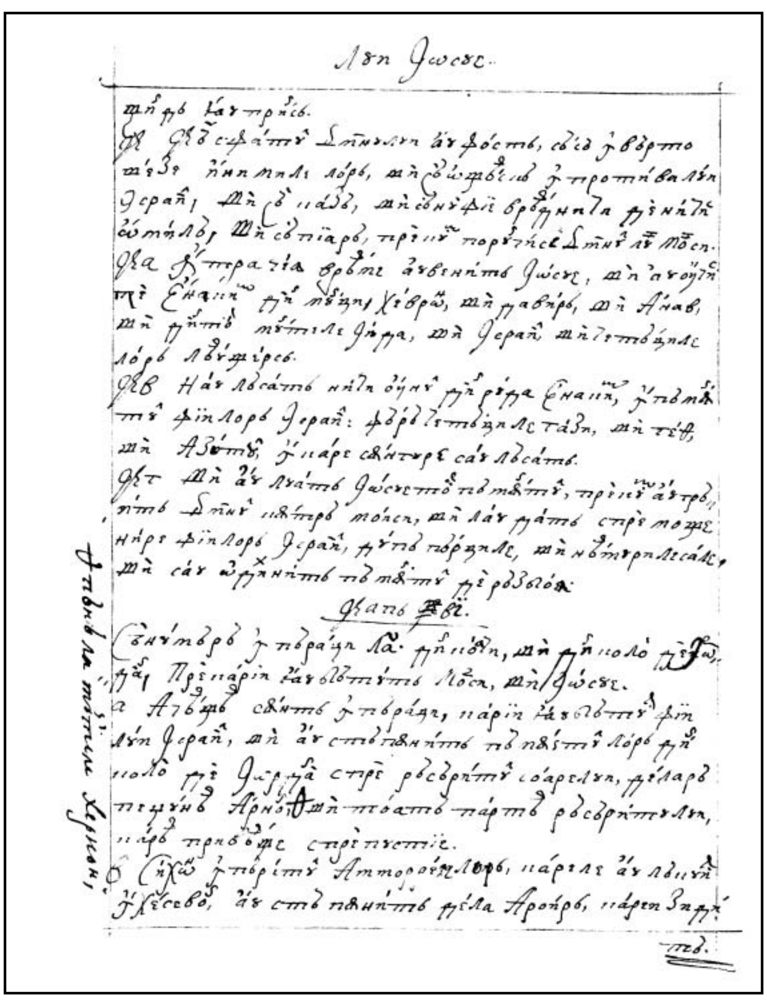
352r

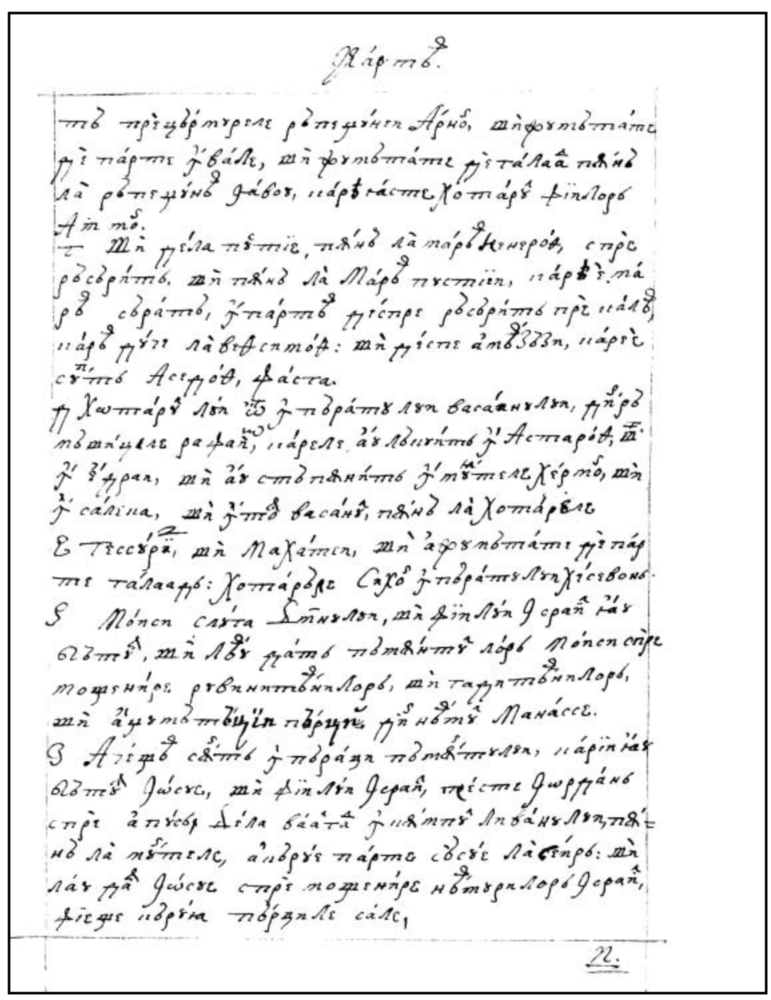
352v

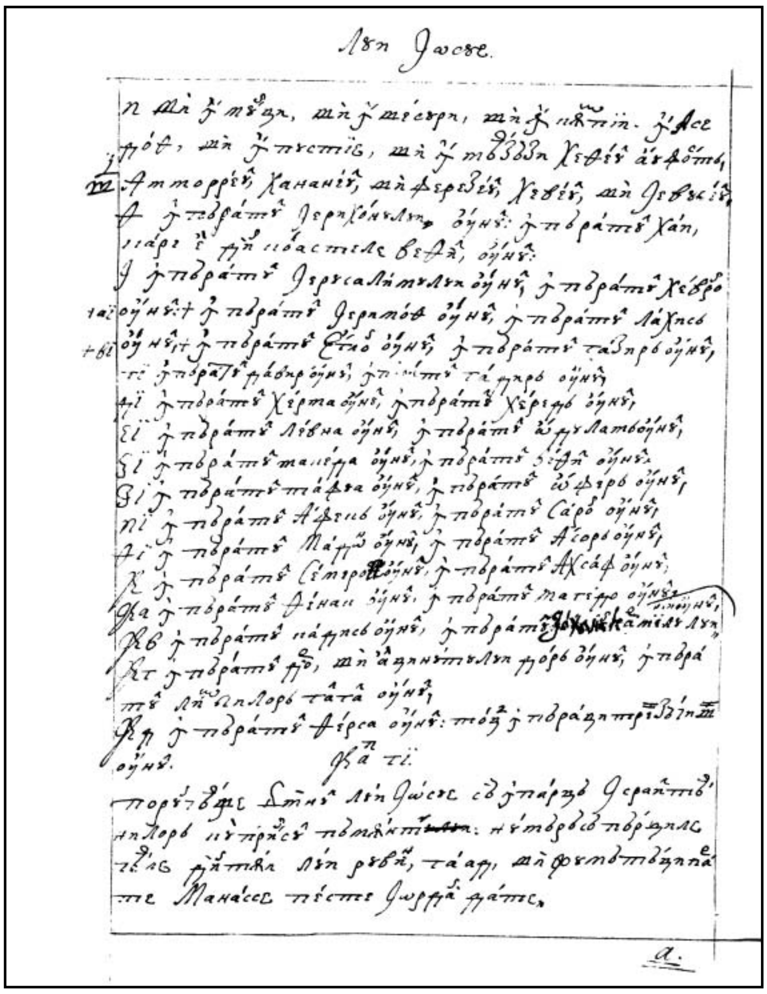
353r

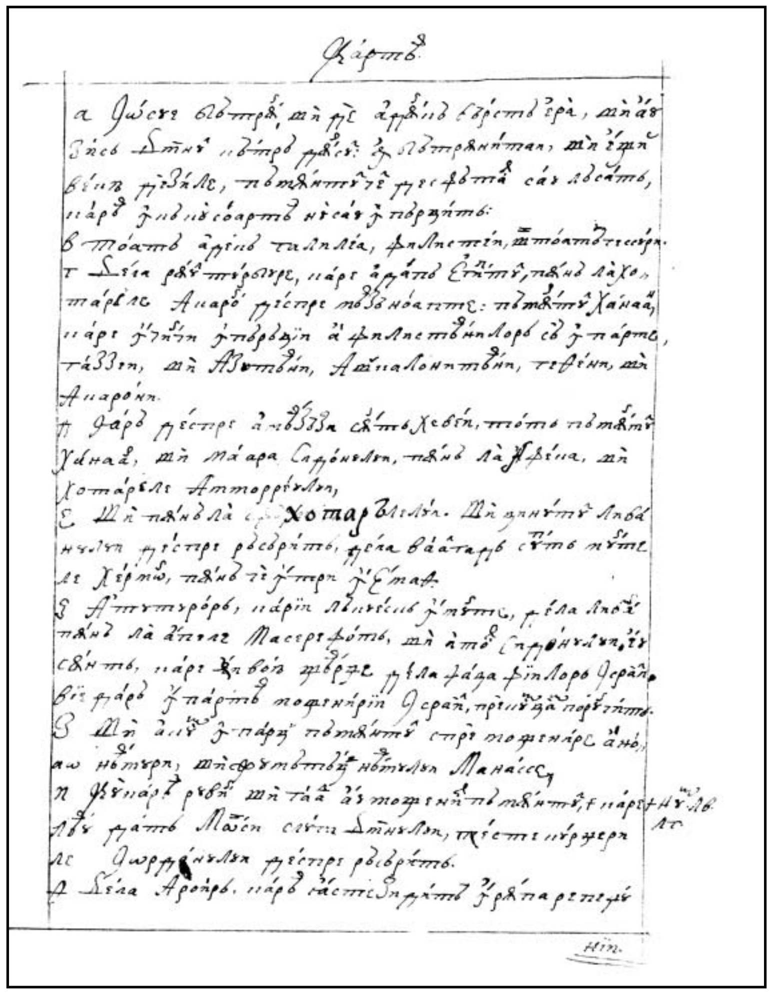
353v

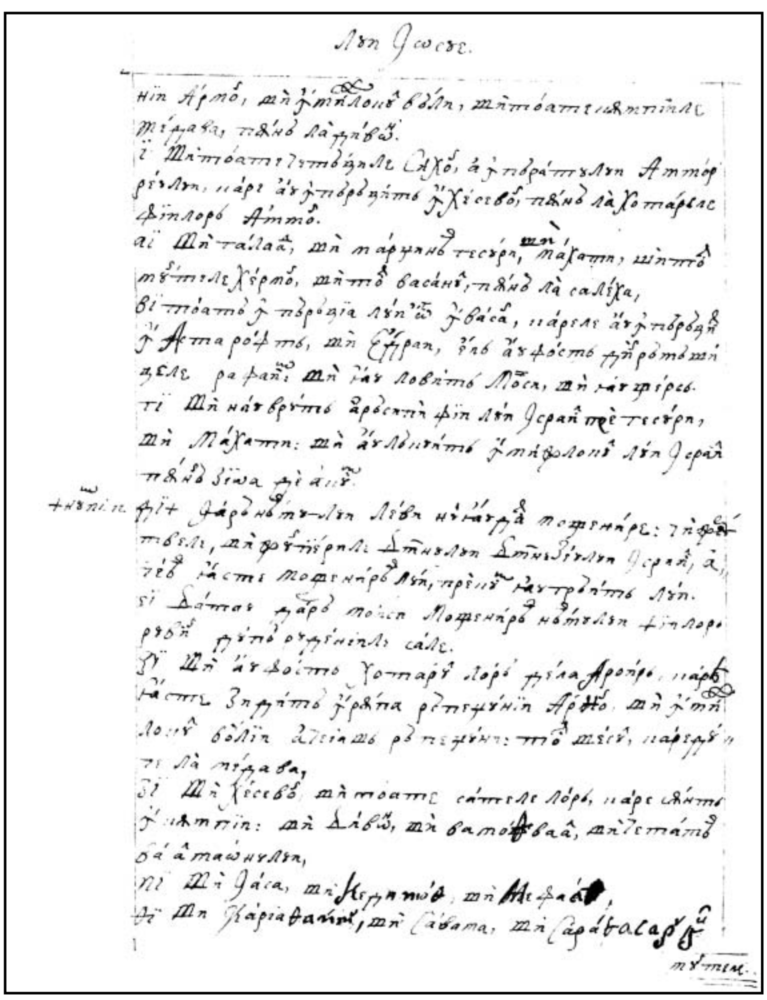
354r

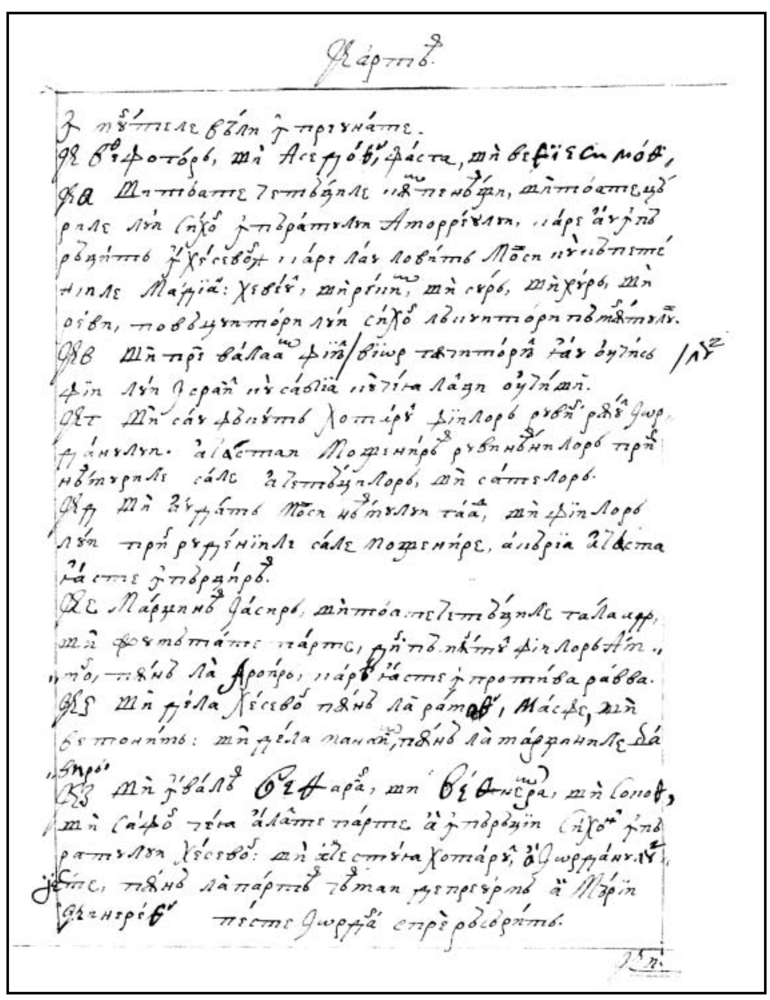
354v

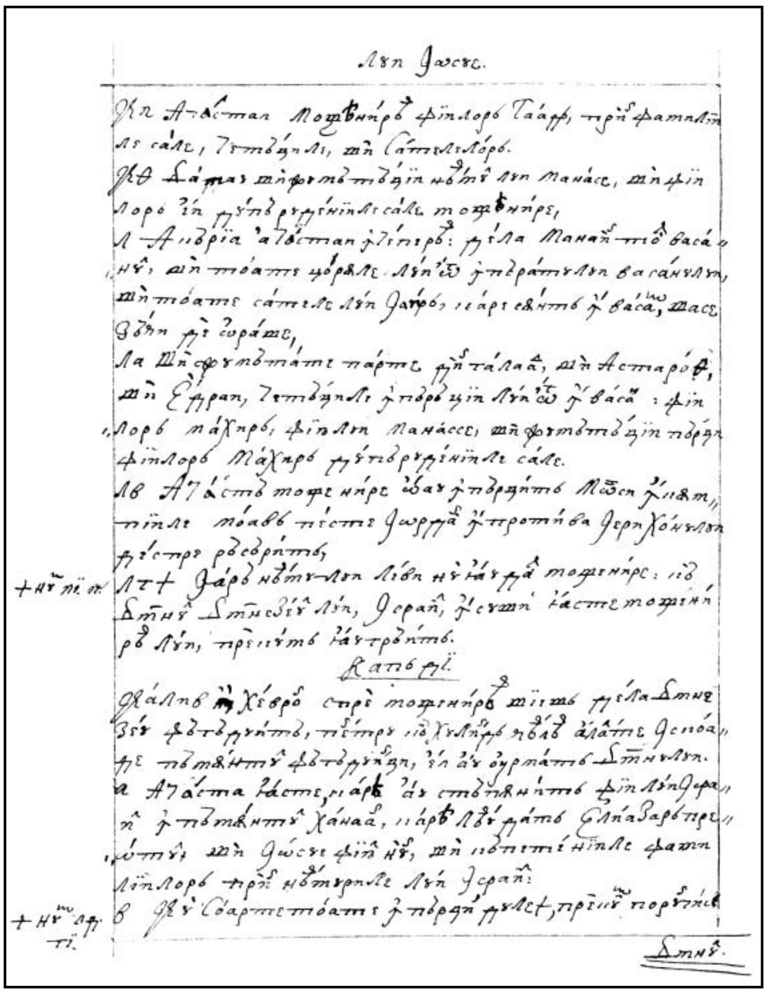
355r

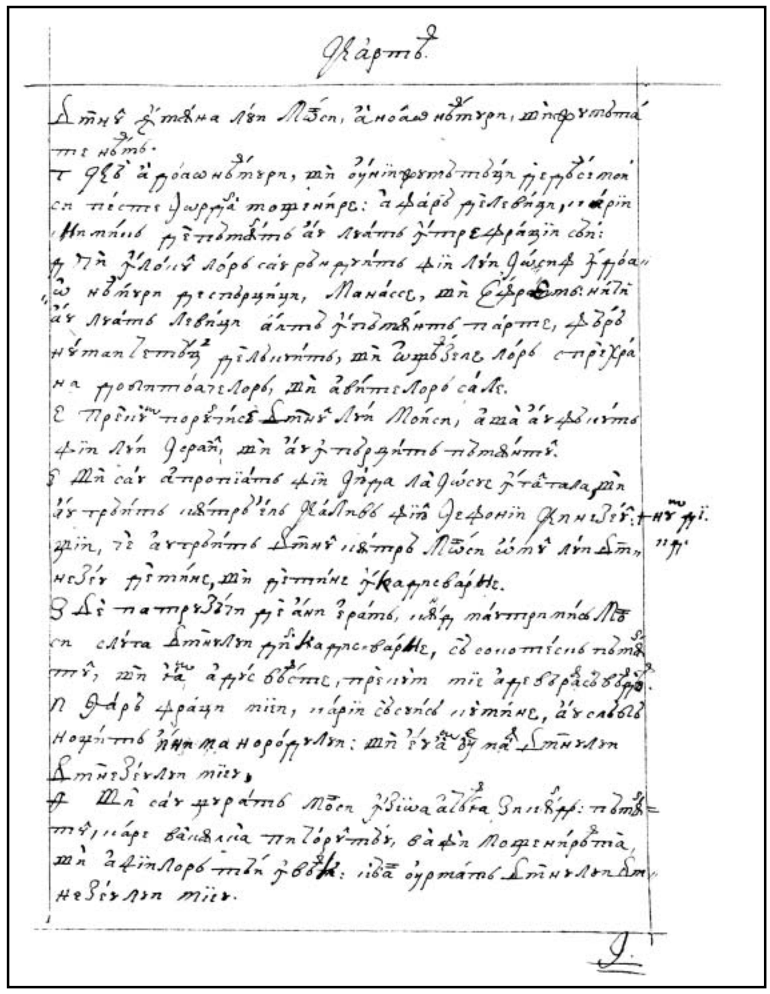
355v

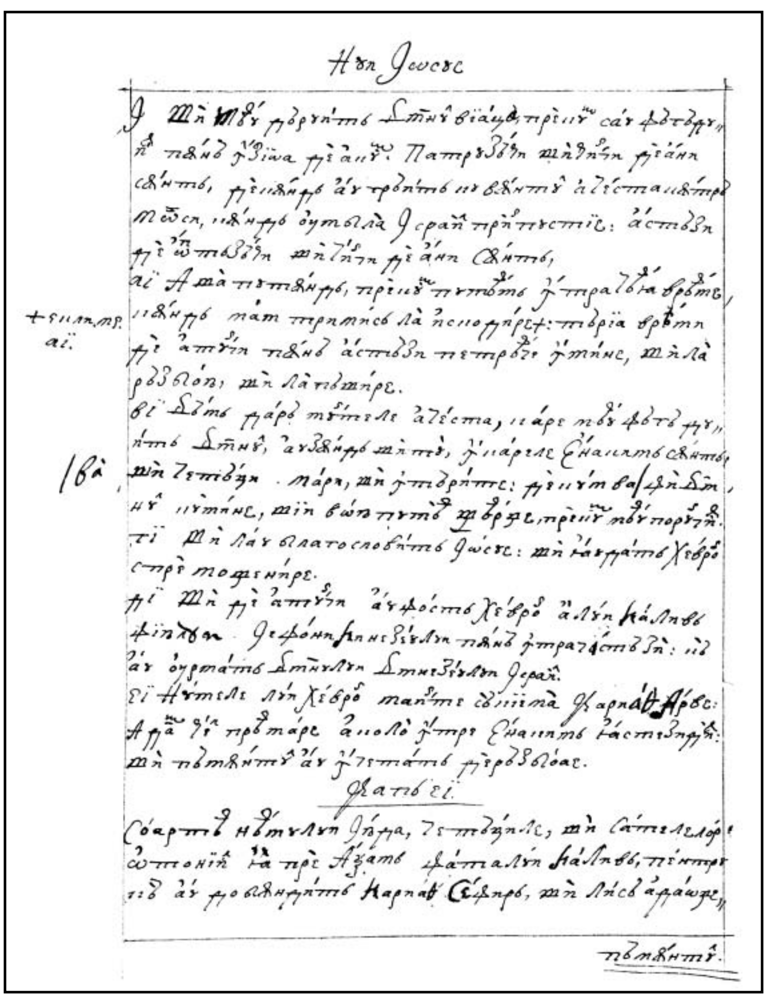
356r

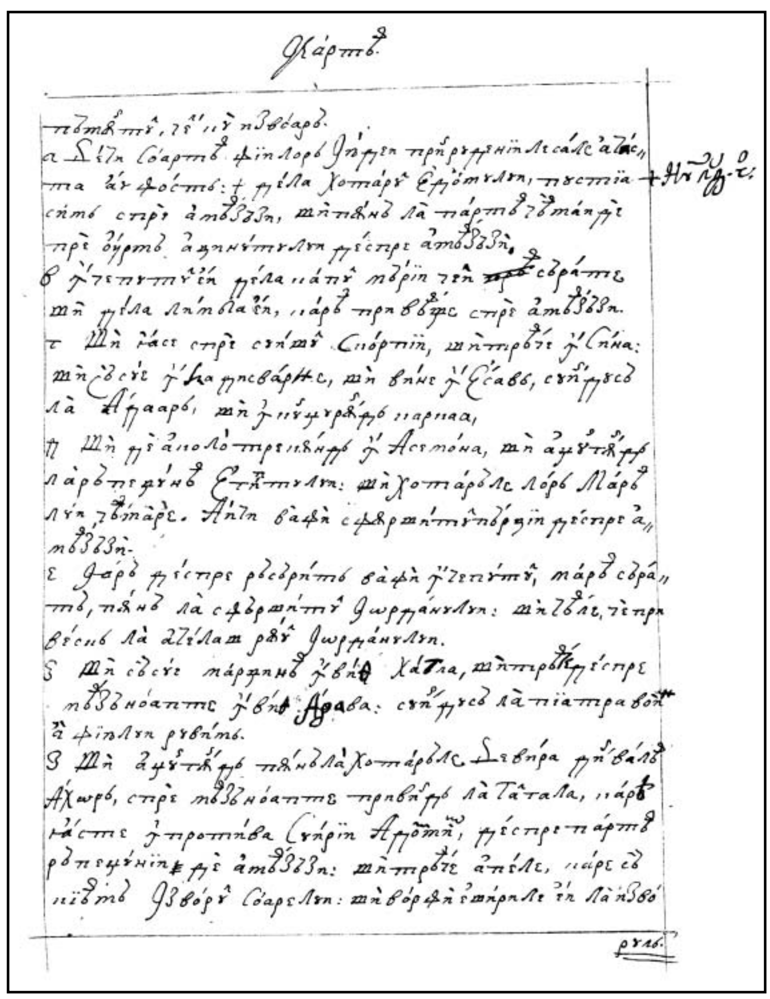
356v

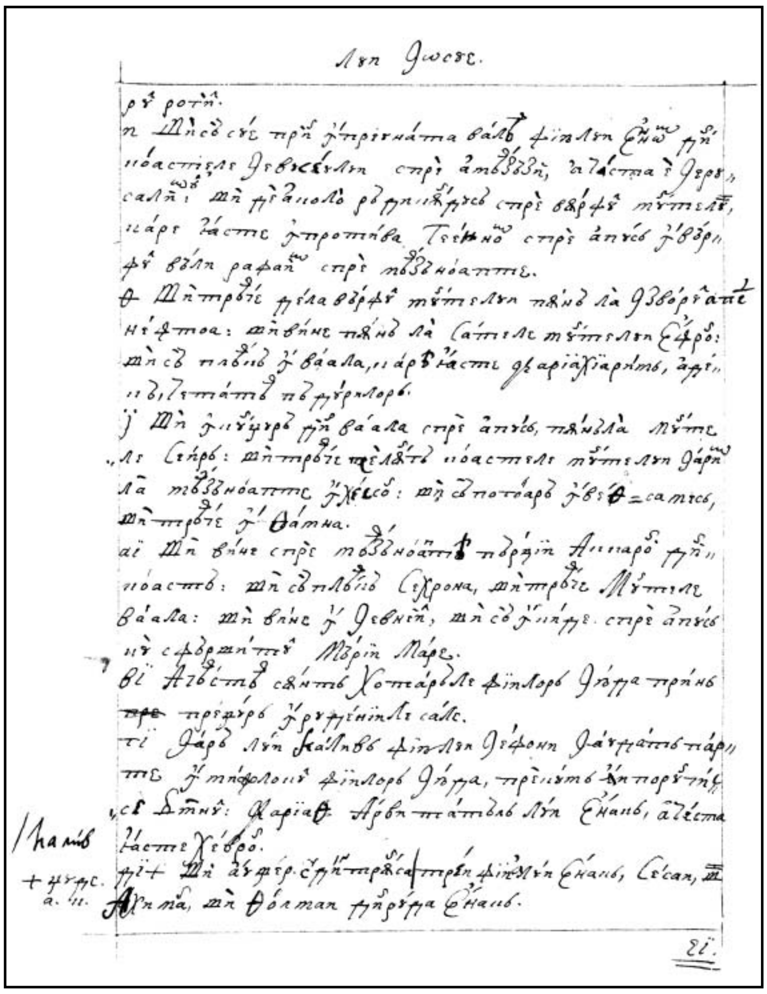
357r

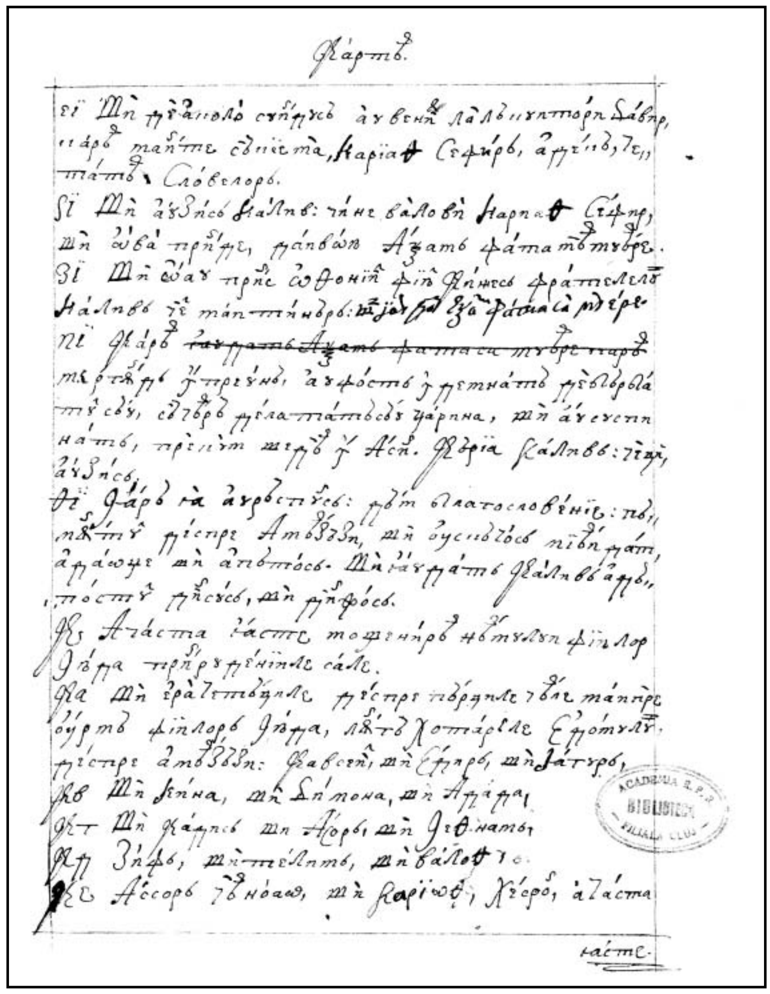
357v

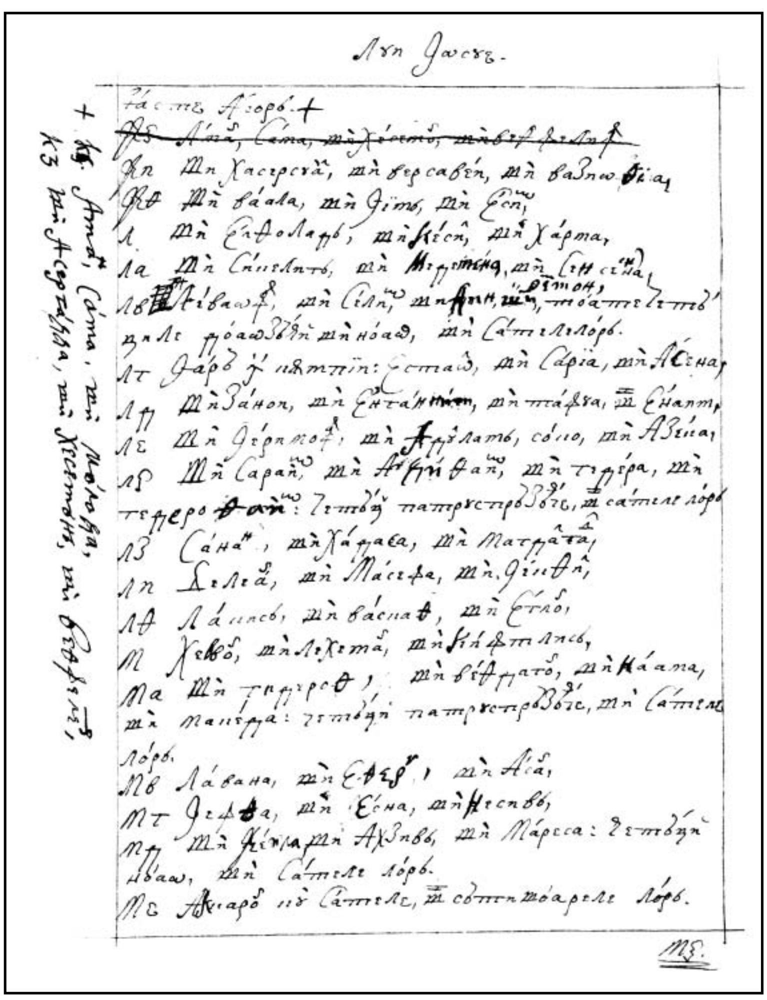
358r

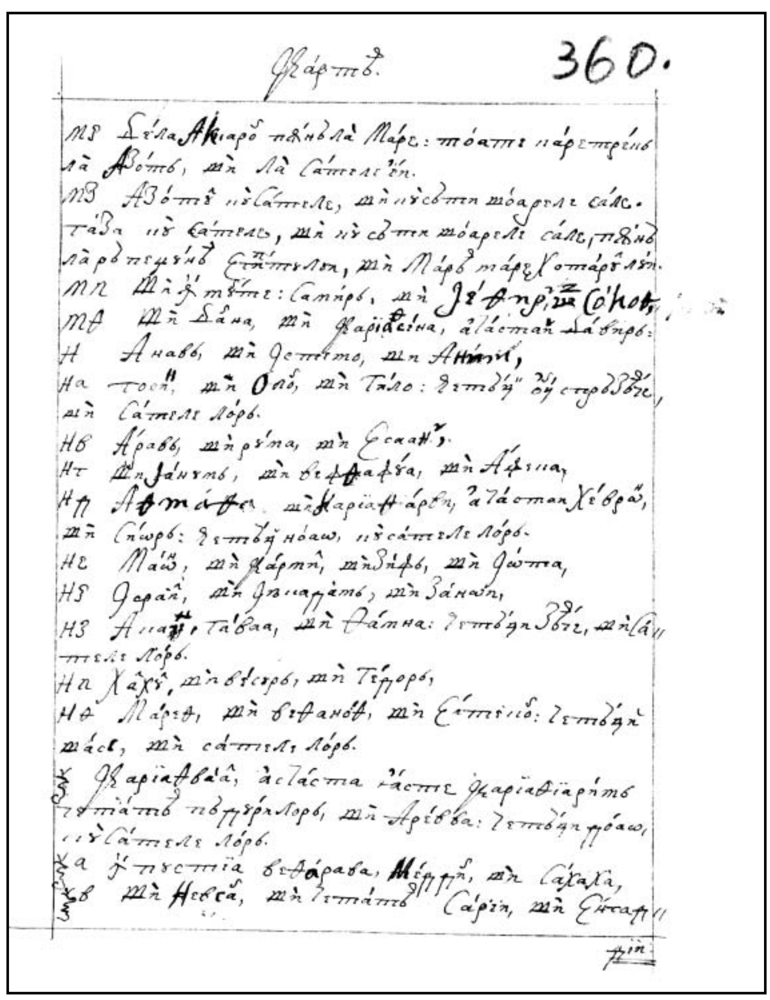
358v

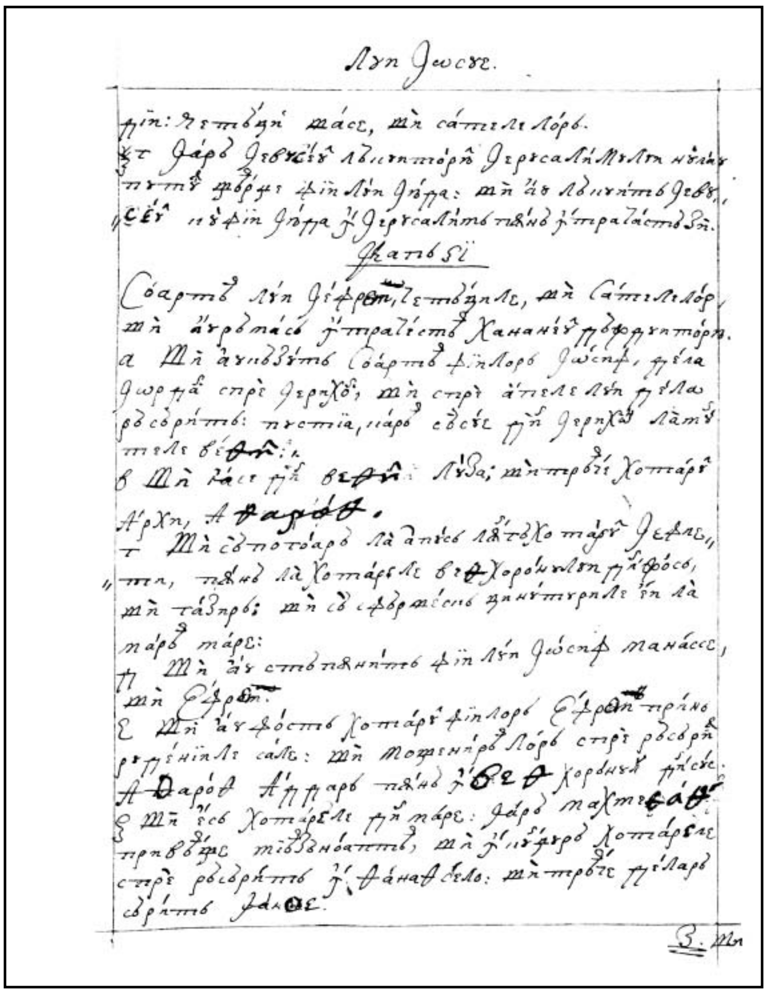
359r

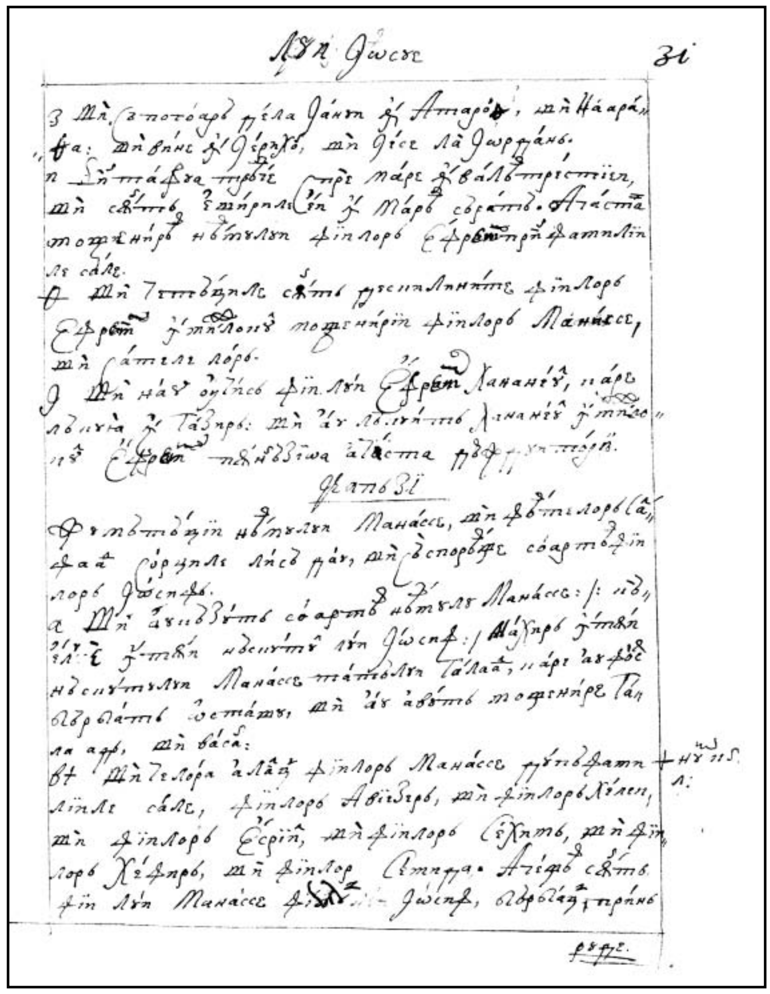
359v

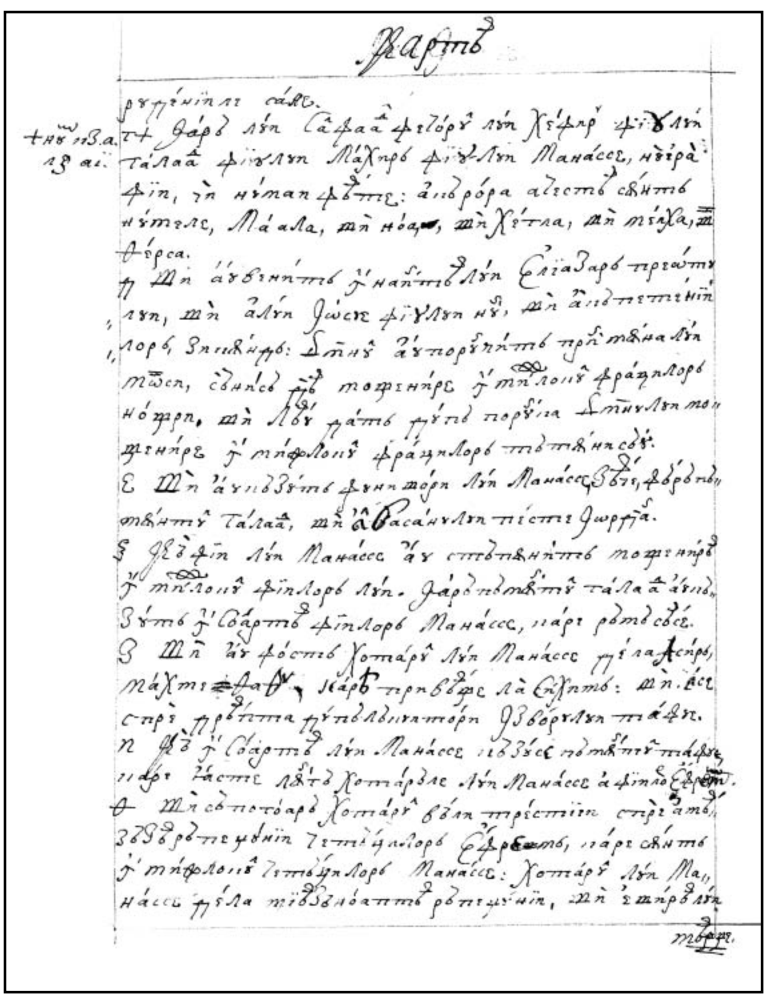
360r

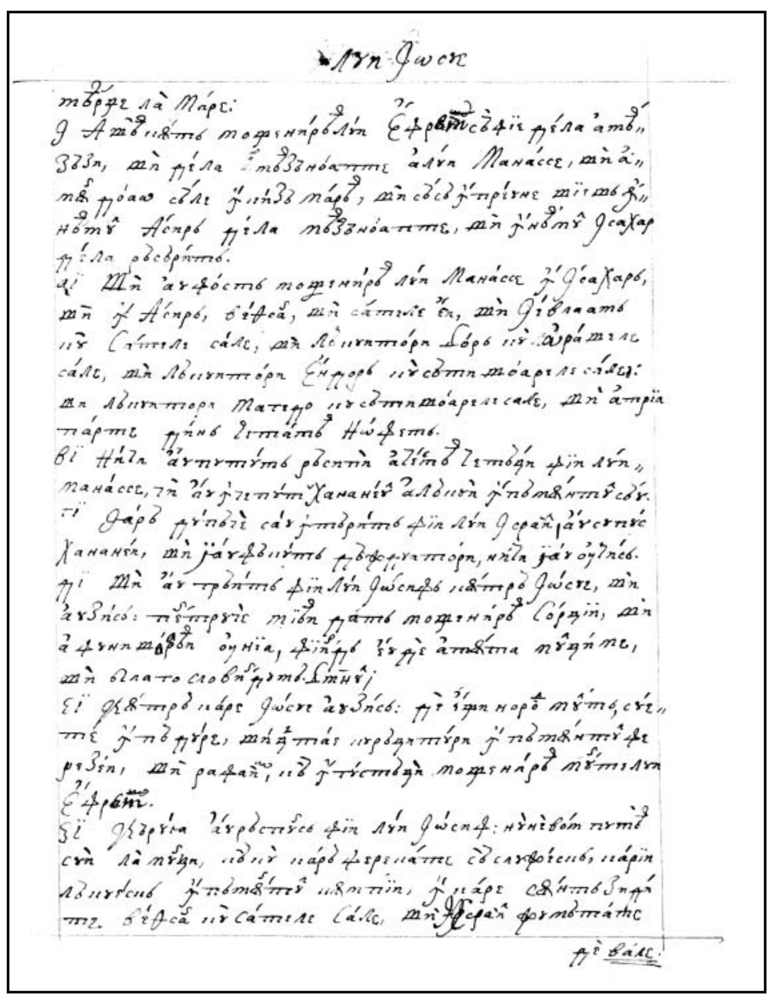
360v

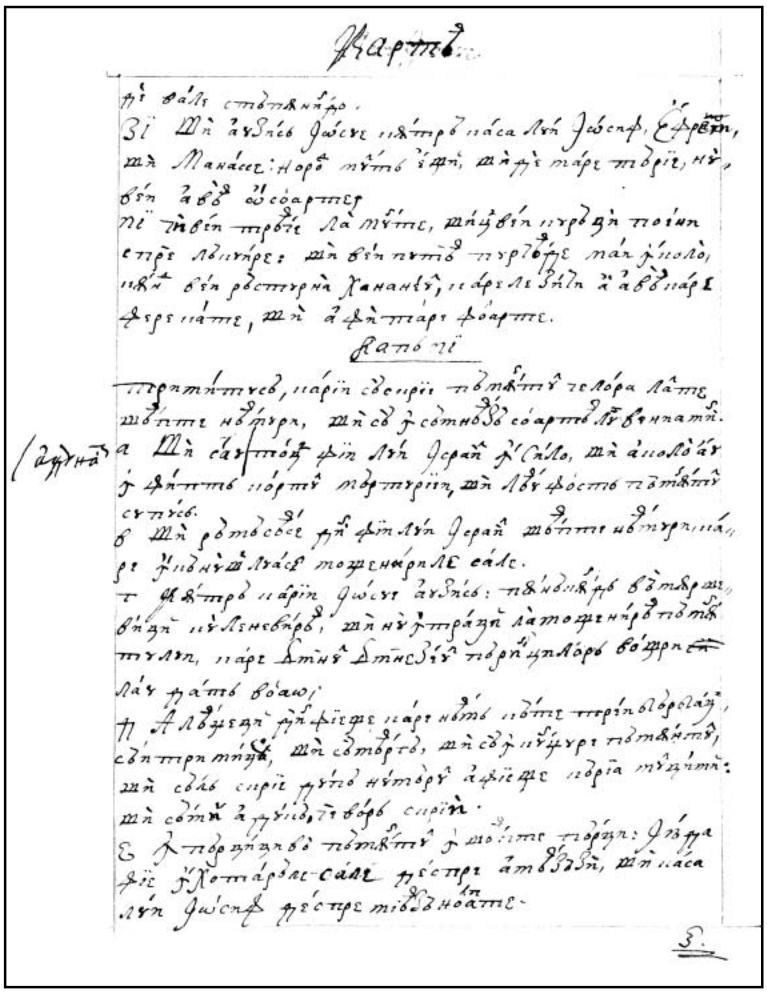
361r

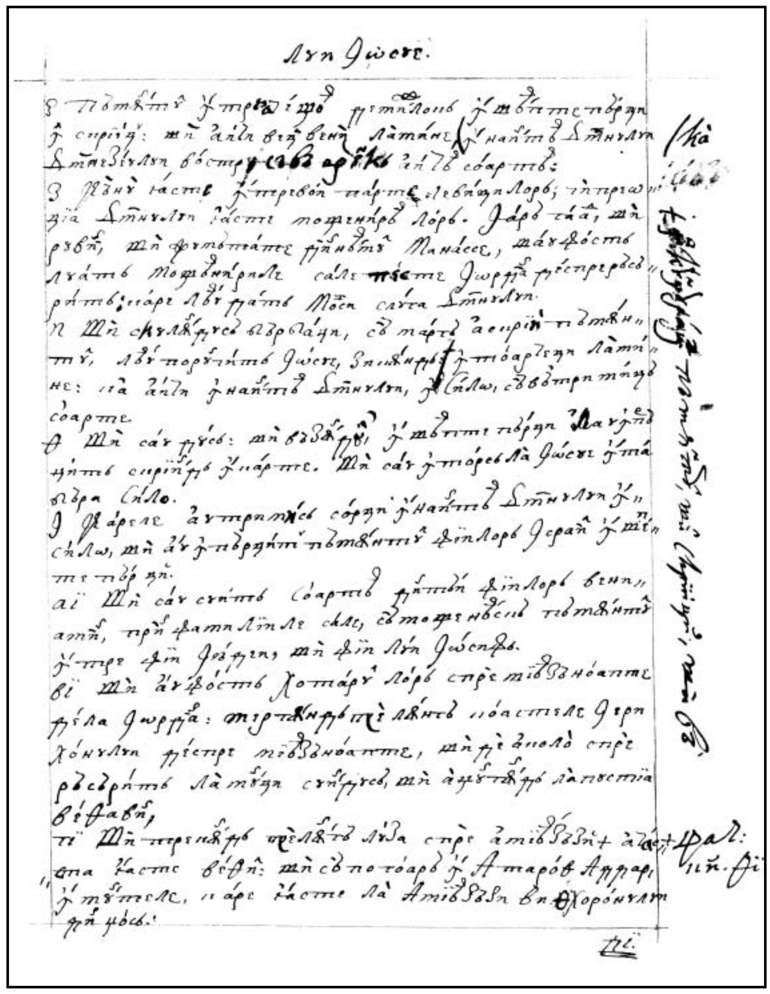

361v

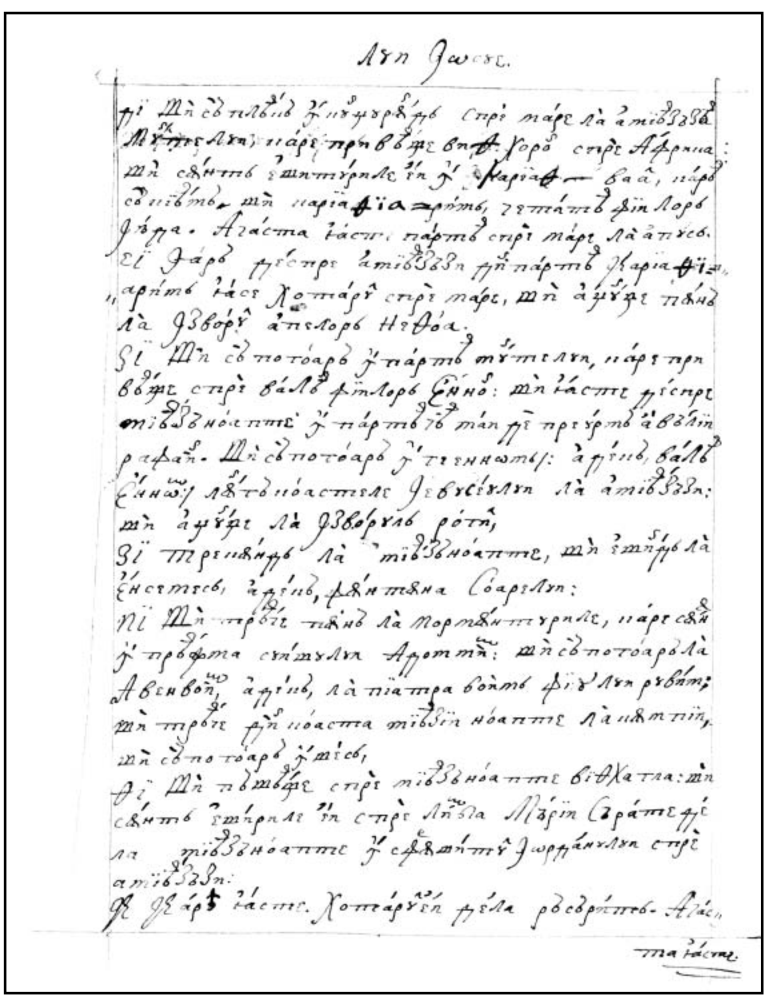
362r

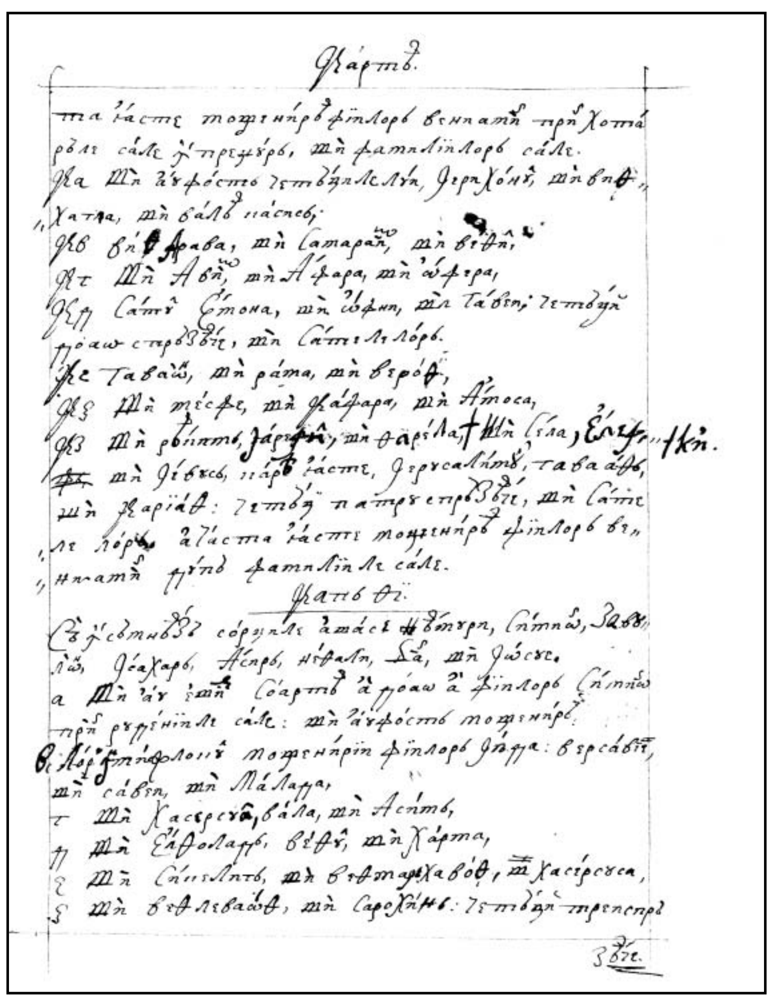

362v

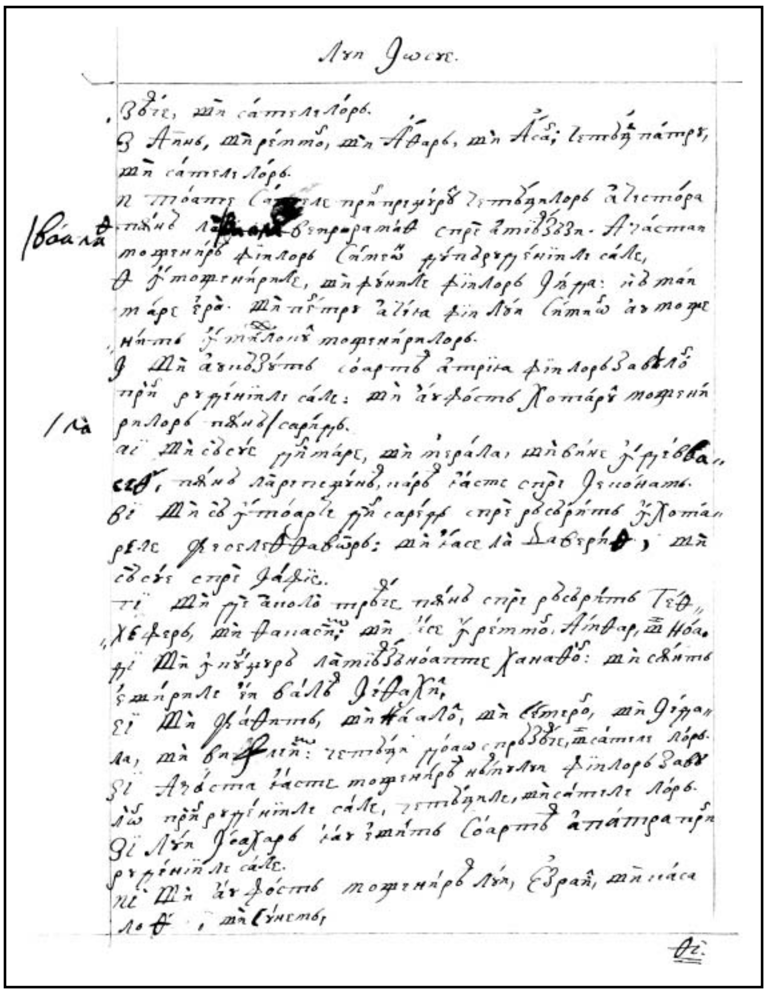
363r

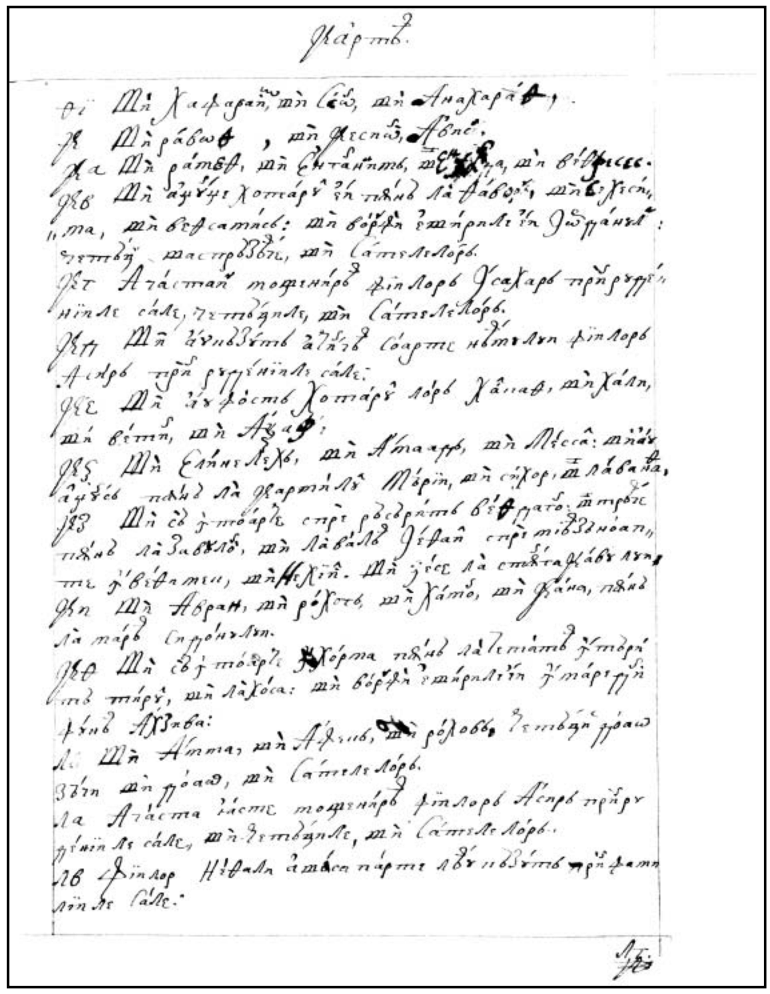

363v

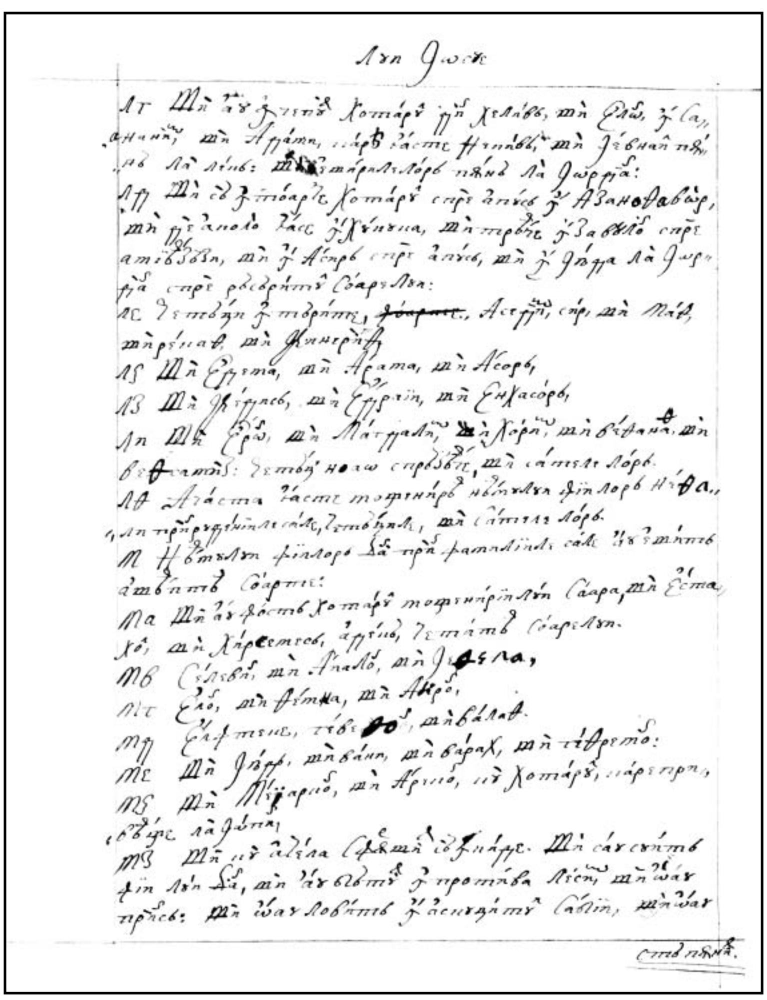
364r

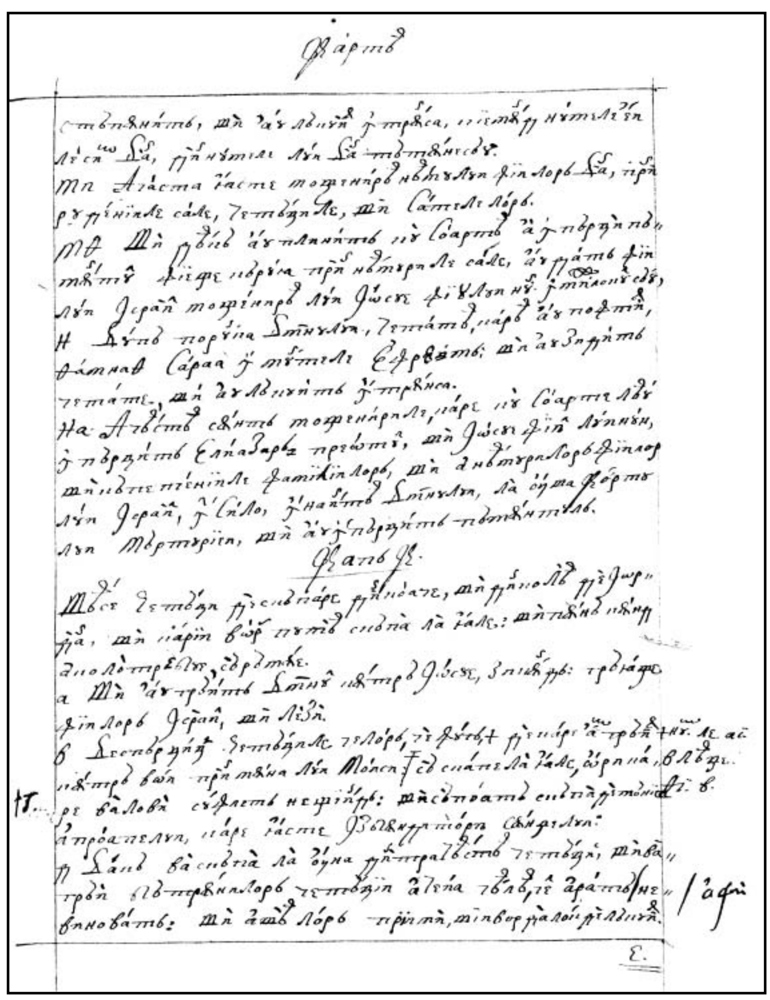
364v

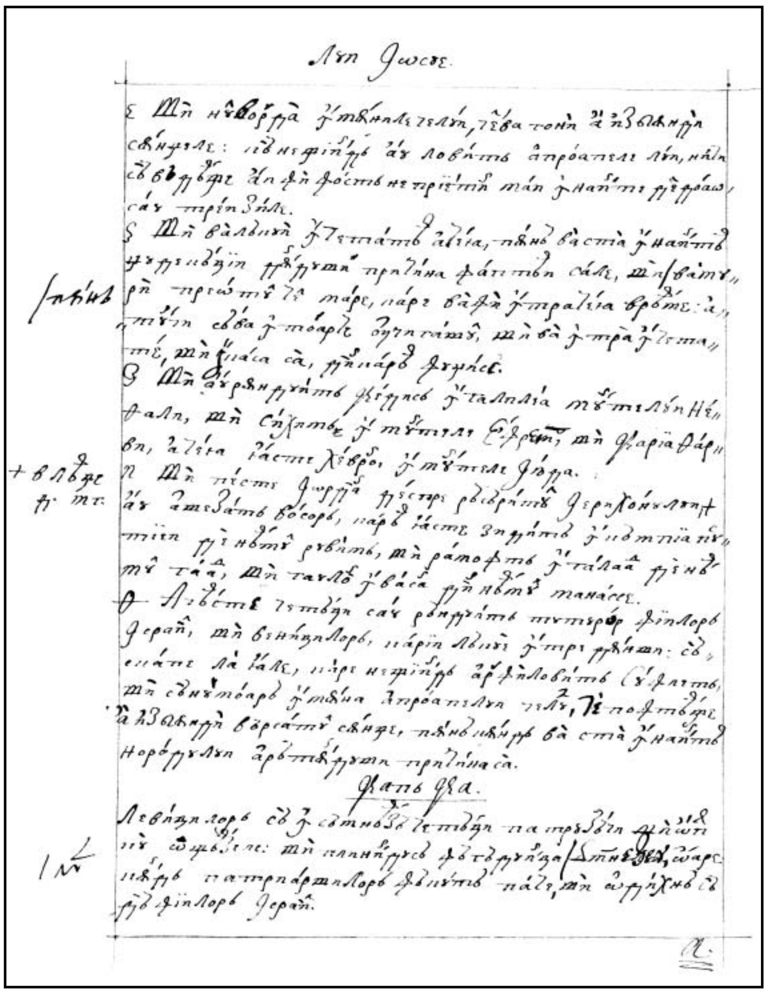
365r

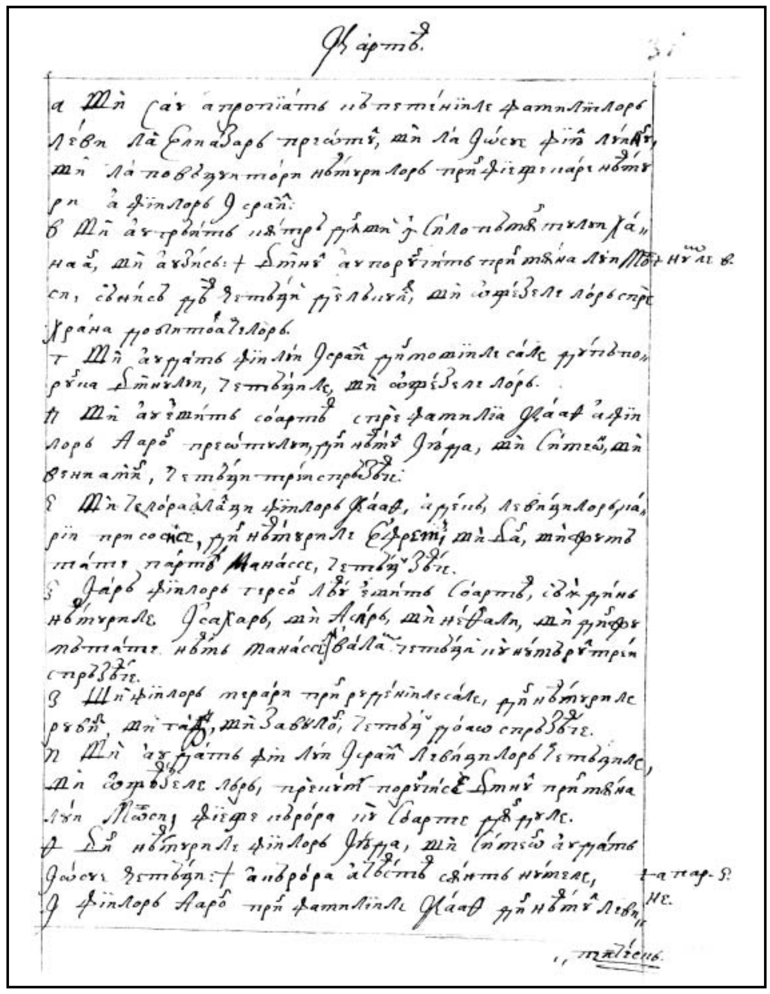
365v

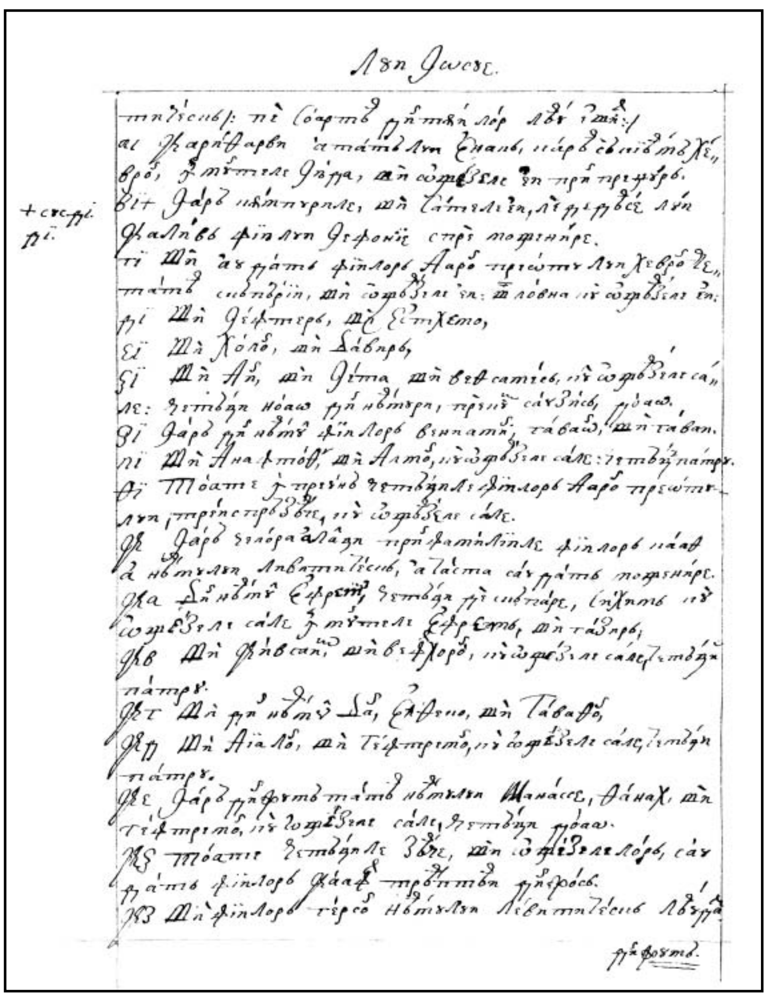
366r

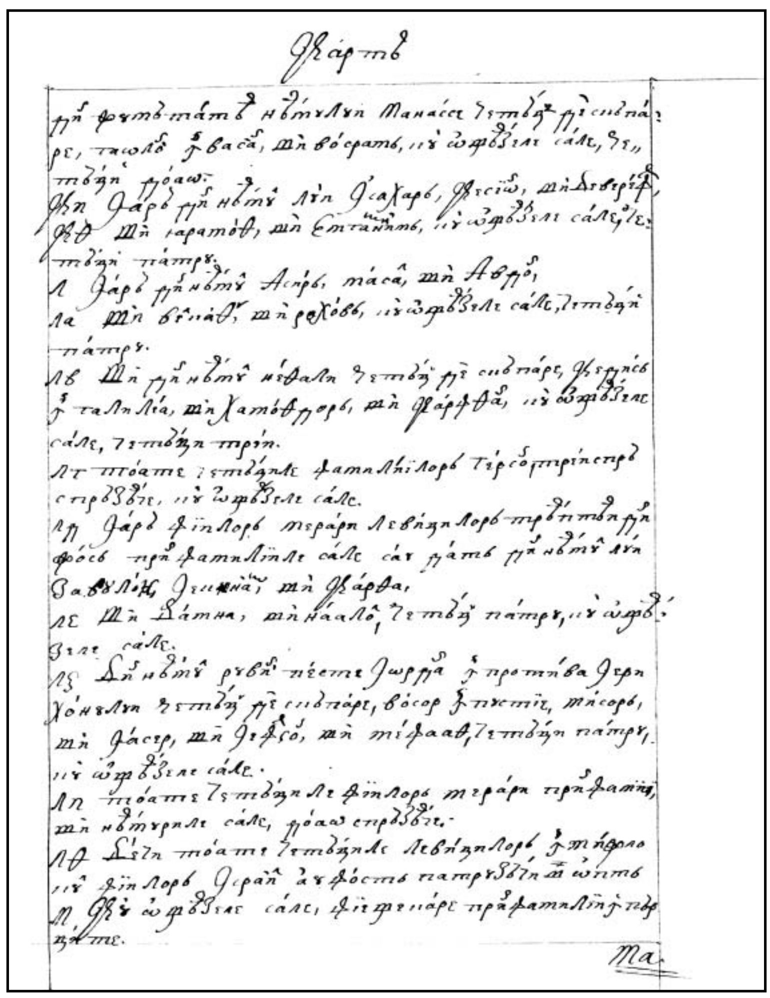
366v

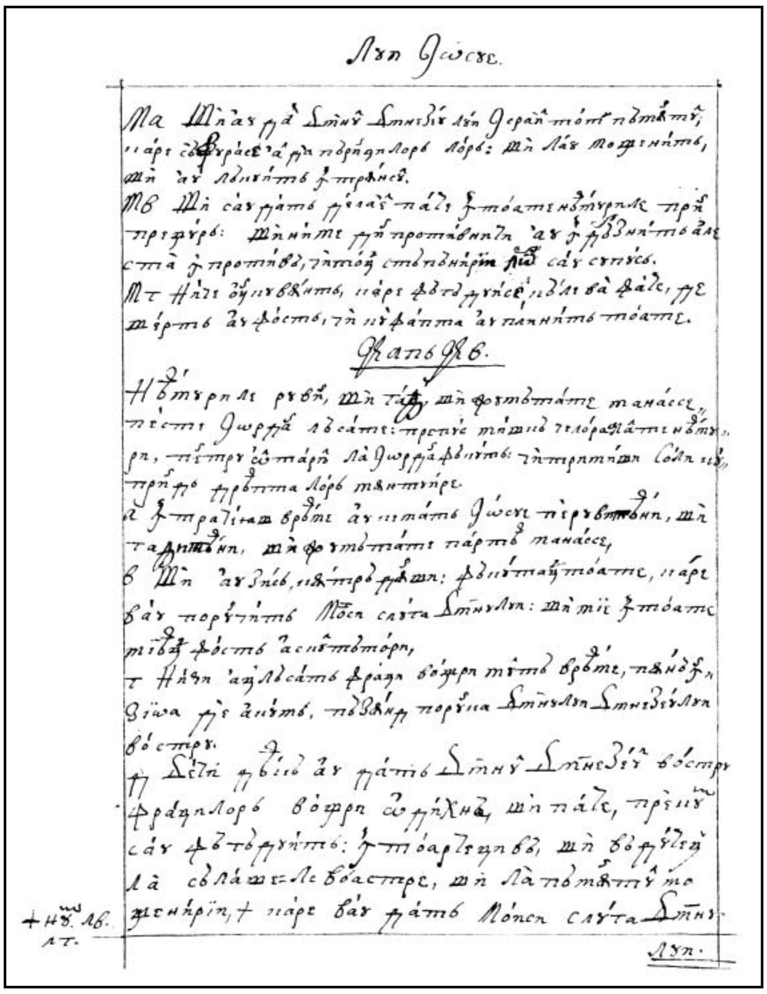
367r

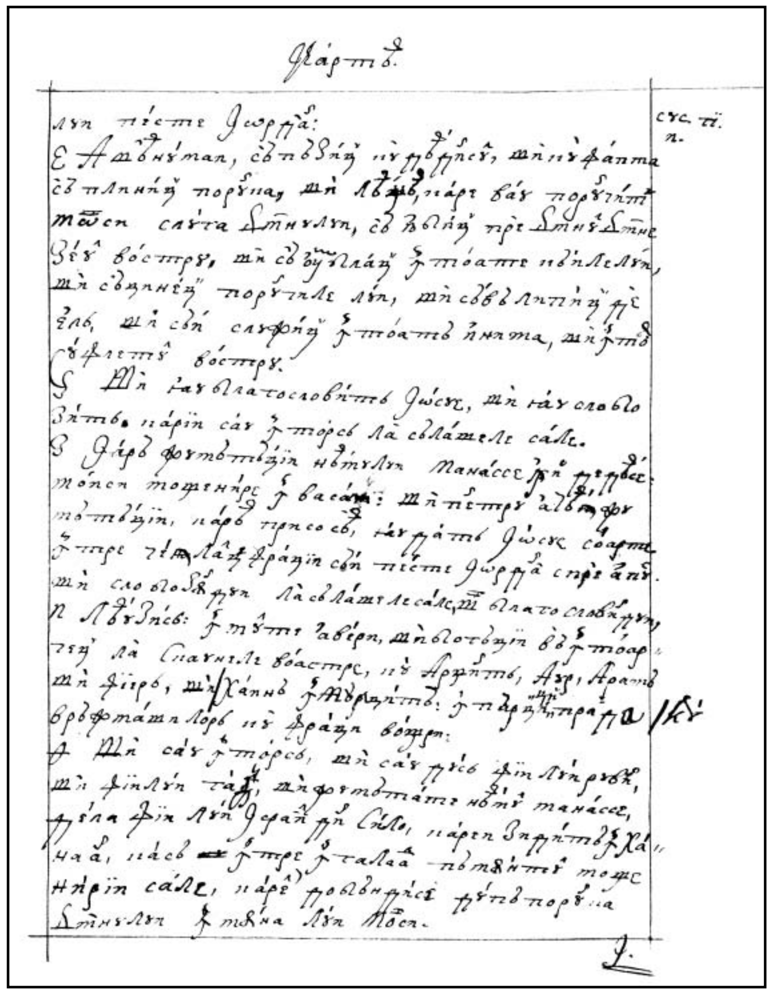

367v

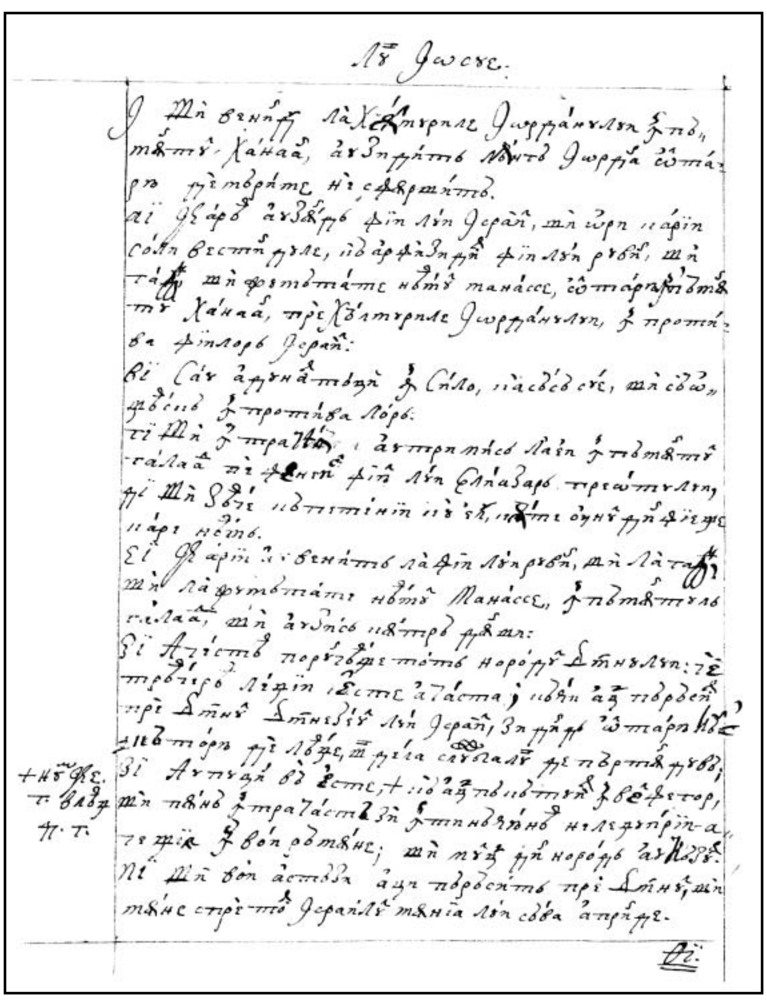
368r

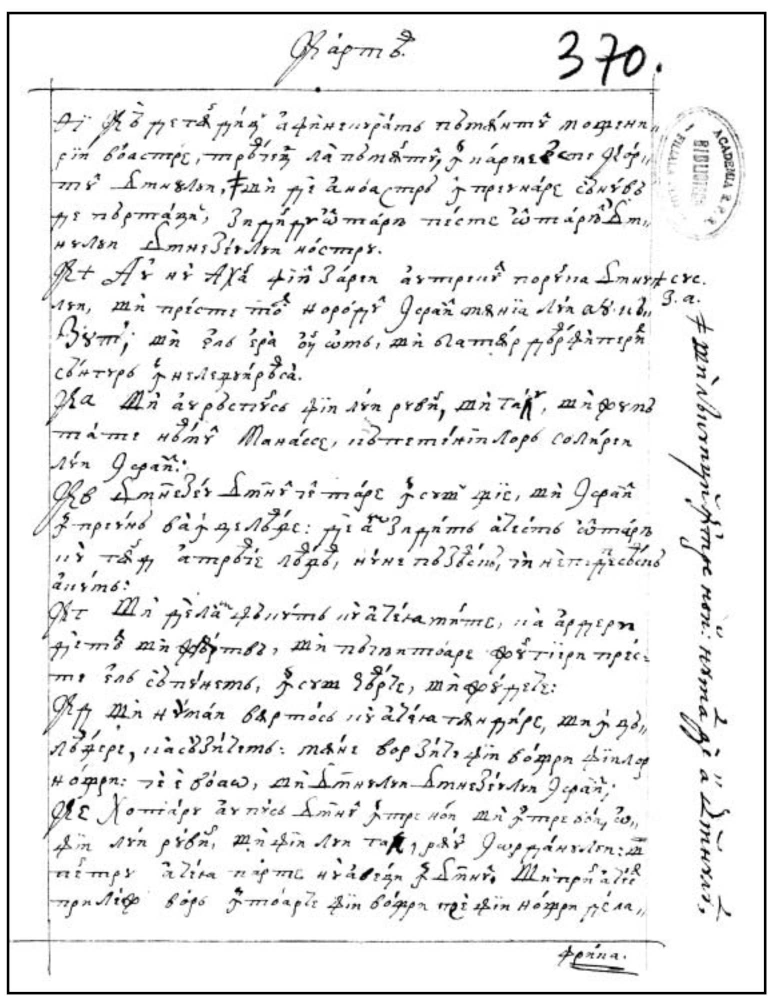

368v

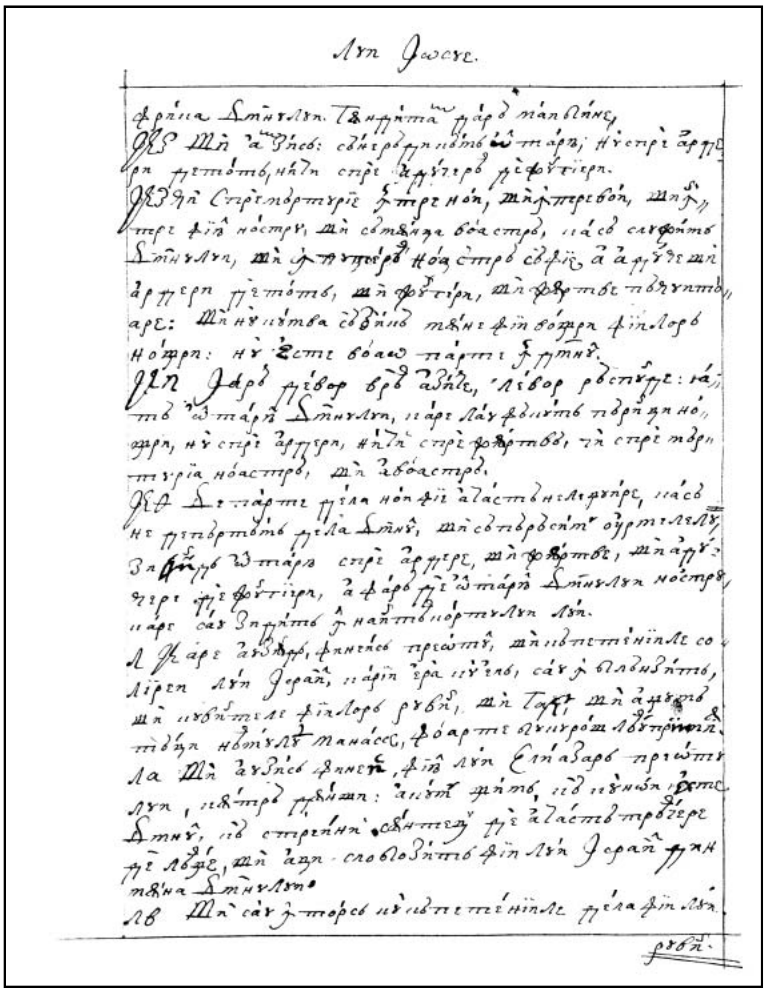
369r

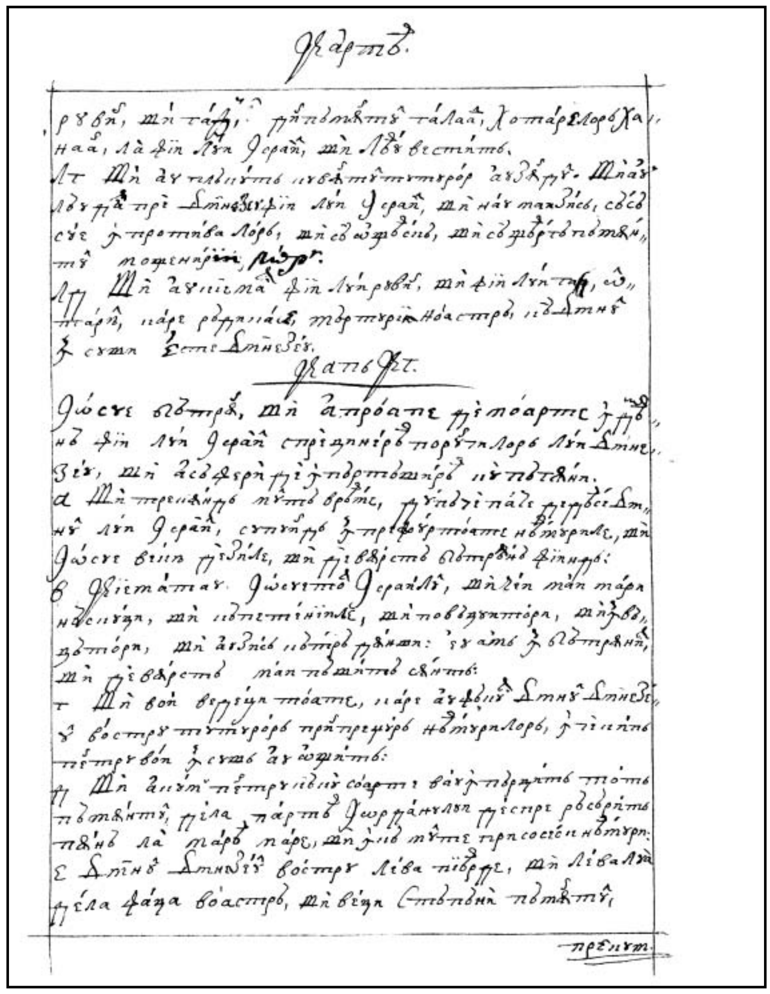

369v

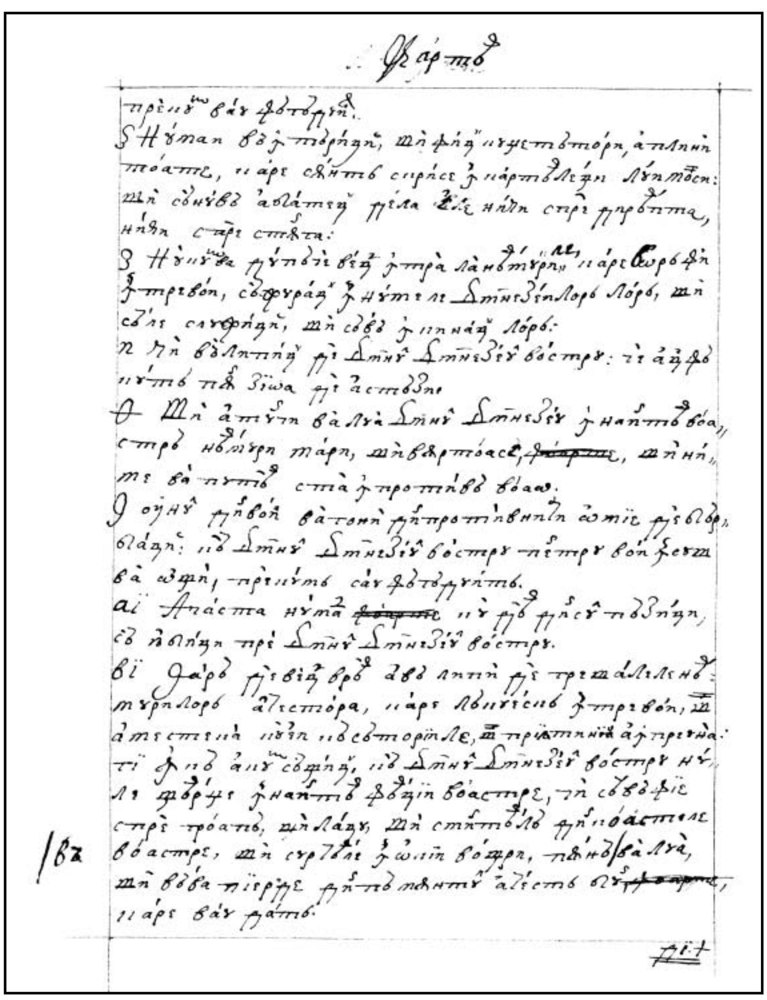
370r

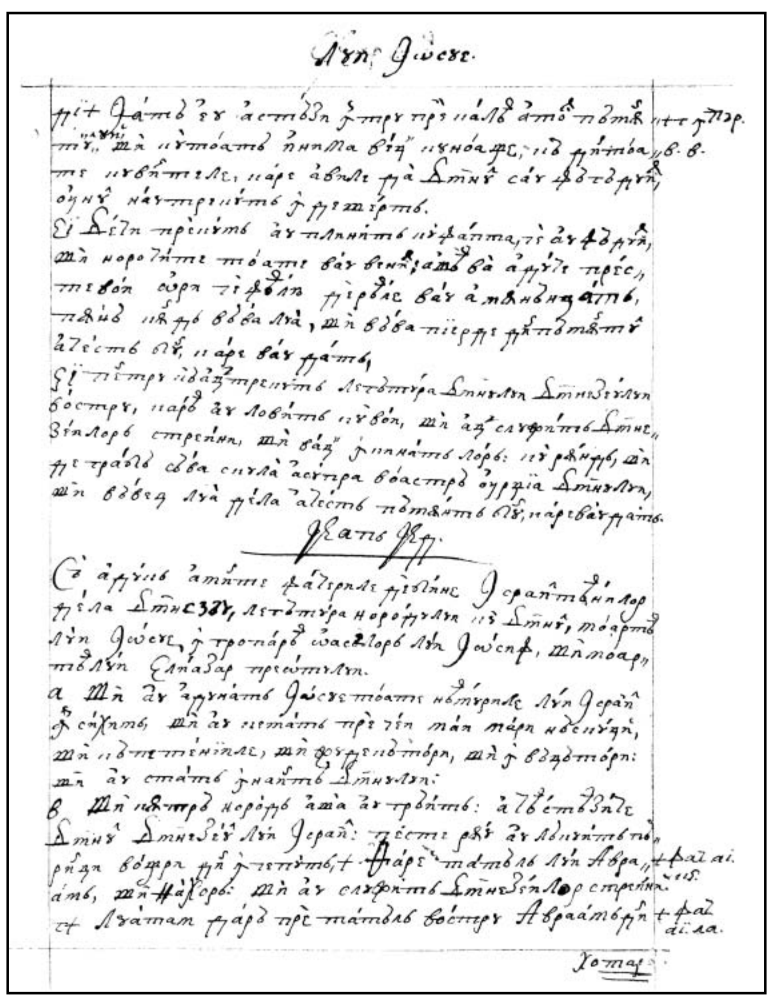
370v

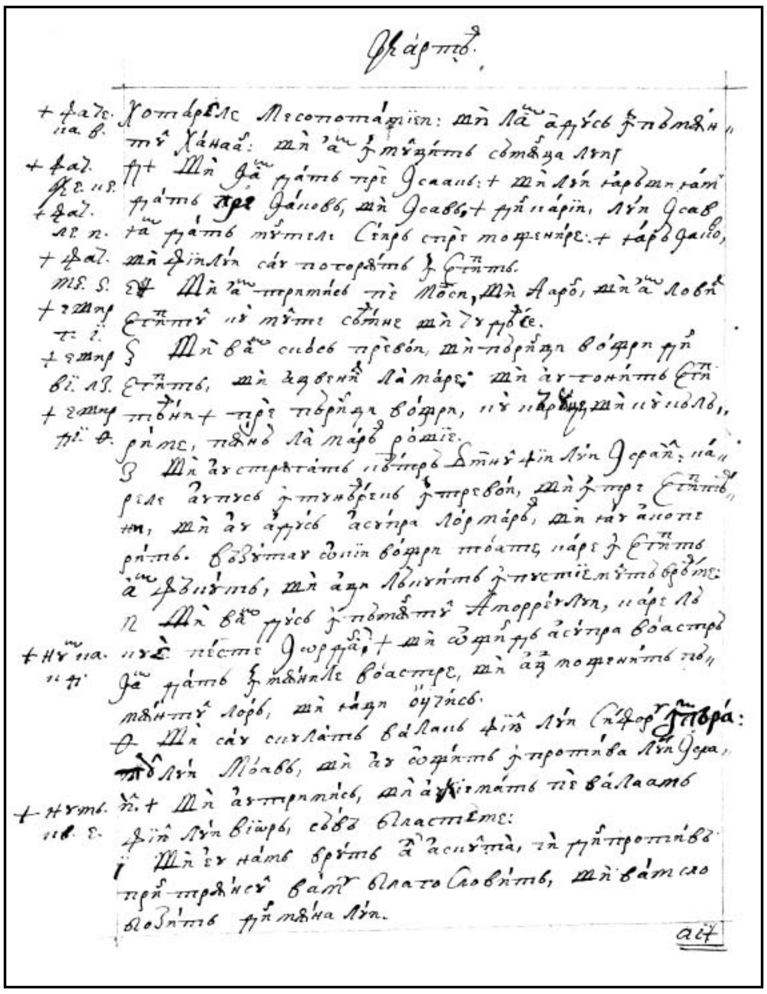
371r

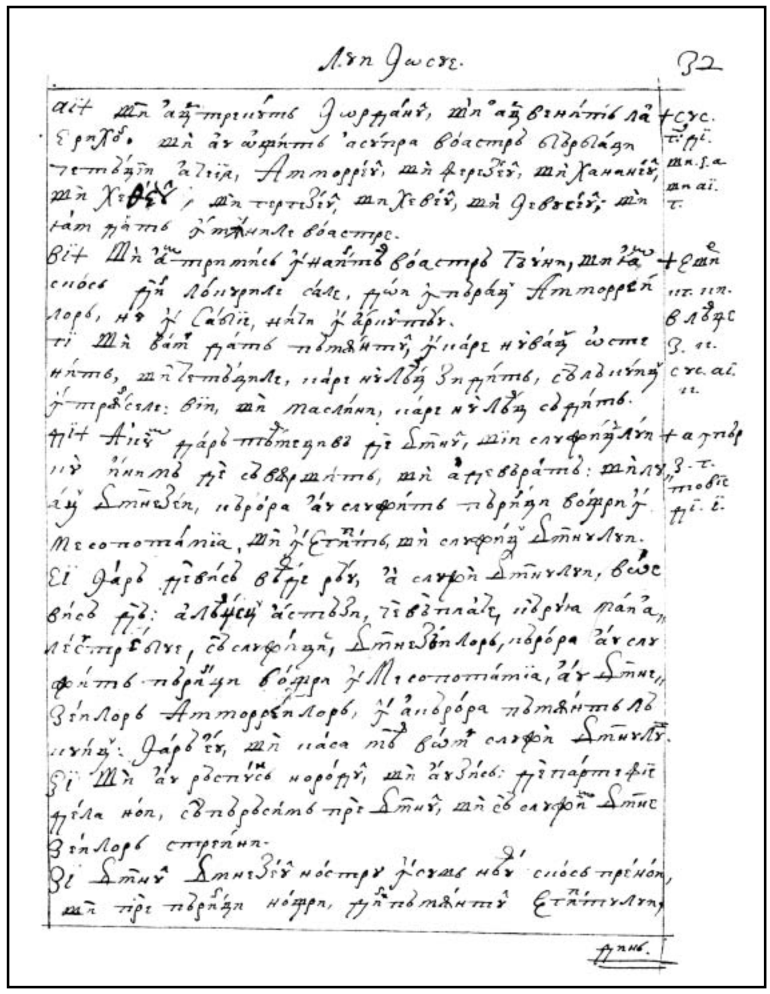

371v

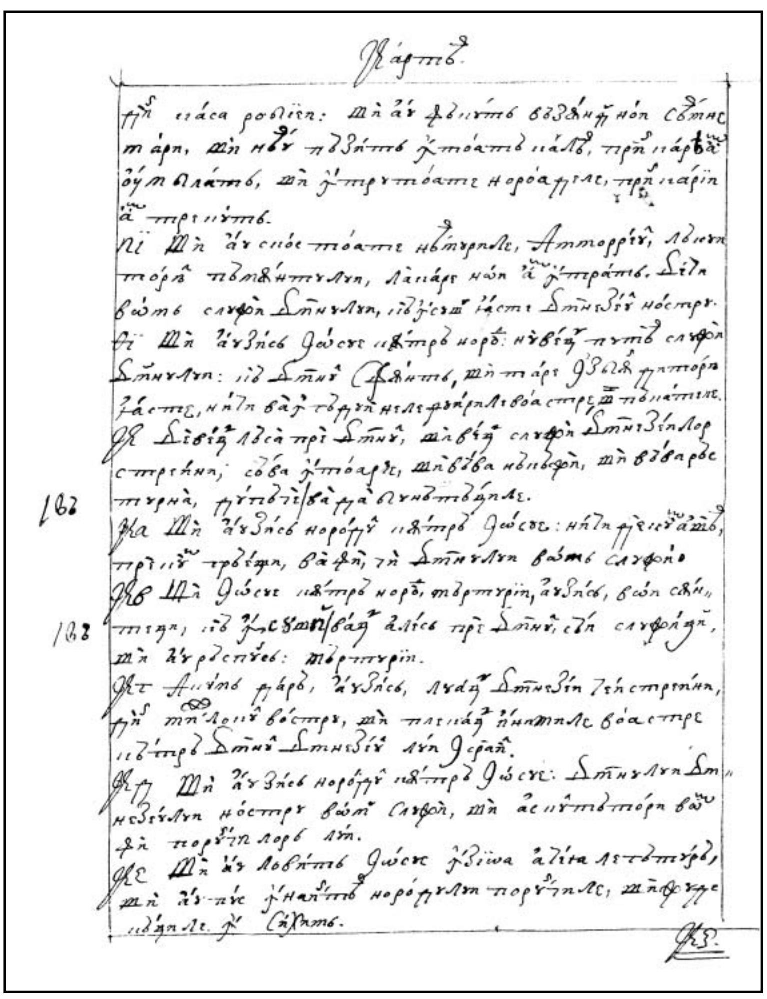
372r

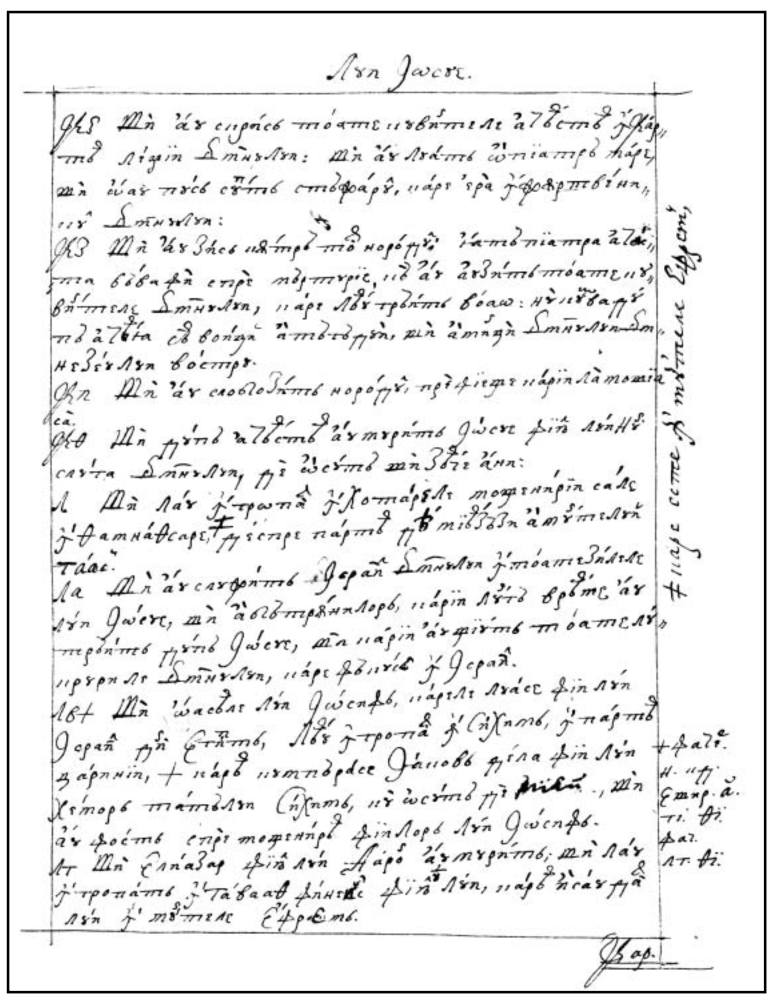

372v

373r

373v

374r

374v

CARTEA GIUDECĂTORILOR

Cap 1

Povăţuind Iuda cu fratele său Simion, multe cetăţ de la păgâni să iau. Othoniil ia muiare Axam, fata lui Caliv, adăogându-i-să adăposul pământ. Hananeii să ţin dăjduitori.

1. După moartea lui Iosue au întrebat fiii lui Israil pre Domnul, zicând: „Cine va mearge înaintea noastră împrotiva hananeului şi va fi povăţuitoriu oastei?"
2. Şi au zis Domnul: „Iuda să va sui; iată, am dat pământul în mânile lui".

3. Şi au zis Iuda lui Simion, frăţine-său: „Suie-te cu mine spre soartea mea şi oşteaşte împrotiva hananeului, ca şi eu să mergu cu tine spre soartea ta". Şi s-au dus cu el Simion.

4. Şi s-au suit Iuda şi le-au dat Domnul hananeul şi ferezeul în mânile lor. Şi au lovit în Vezec zeace mii de oameni.

5. Şi au aflat pre Adonivezec în Vezec şi au oştit asupra lui şi au lovit hananeul şi ferezeul.

6. Şi au fugit Adonivezec; care gonindu-l, l-au prins, tăindu-i vârfurile mânilor şi a picioarelor.

7. Şi au zis Adonivezec: „Şeaptezeaci de împăraţ, ciuntându-le vârfurile mâinilor şi a picioarelor, culegea fărmituri de bucate supt masa mea; precum am făcut, aşea me-au răsplătit Dumnezeu". || Şi l-au adus în Ierusalim şi acolo au murit.

375r

8. Deci bătând fiii lui Iuda Ierusalimul, o au prins şi o au lovit în ascuţitul sabiei, dând arderii toată cetatea.

9. Şi după aceaea, pogorându-să, au oştit împrotiva hananeului, care lăcuia în munţi şi la ameazăzi şi în câmpii.

10. Şi, mergând Iuda împrotiva hananeului, care lăcuia în Hevron (al căruia nume de demult au fost Cariatharve), au lovit pre Sisai şi Ahiman şi Tholmai.

11. Şi, de acolo purcezând, s-au dus la lăcuitorii lui Davir, a căruia nume vechiu era Cariathsefir, adecă Cetatea Slovelor.

12. Şi au zis Caliv: „Care va bate pre Cariathsefir şi o va jefui, îi voiu da Axam, fata mea, muiare."

13. Şi, prinzând-o Othoniil, fiiul lui Chineez, fratele lui Caliv cel mai mic, i-au dat Axam, fata sa, muiare,

14. Pre carea, mergând în drum, o au îndemnat bărbatul său să ceară de la tatăl său o ţarină. Carea suspinând, şezând în asin, i-au zis Caliv: „Ce ţi-i?"

15. Iară ea au răspuns: „Dă-m blagoslovenie, că pământ uscăcios mi-ai dat. Dă-m şi apătos". Şi i-au dat Caliv apătosul din sus şi apătosul din jos.

16. Iară fiii Chinezului, rudenii lui Moisi, s-au suit din Cetatea Finicilor cu fiii lui Iuda, în pus|tiia sorţii lui, carea iaste la ameazăzi Arad; şi au lăcuit cu el.

375v

17. Și s-au dus Iuda cu Simeon, fratele său, și au lovit împreună hananeul care lăcuia în Sefaath și l-au ucis. Și s-au chemat numele cetății Horma, adecă Anathema.

18. Și au prins Iuda Gazam cu hotarele sale, și Ascalonul, și Acaronul cu hotarăle sale.

19. Și au fost Domnul cu Iuda și au stăpânit munții, nici au putut ștearge lăcuitorii vălii, că prisosiia cu cară ferecate.

*Num. 14, 24. Ios. 15, 14.

20. Și au dat lui Caliv Hevron, *precum zisease Moisi, care au șters dintr-însa trei fii a lui Enac.

21. Iară ievuseul, lăcuitoriul Ierusalimului, nu l-au ștears fiii lui Veniamin; și au lăcuit evuseu cu fiii lui Veniamin în Ierusalim, până într-această zi.

22. Și casa lui Iosif s-au suit în Vethil și au fost Domnul cu ei,

23. Căci când conociia cetatea, carea mai nainte Luza să chema,

24. Au văzut un om ieșind din cetate și au zis cătră el: „Arată-ne întrarea cetății și vom face cu tine milă”.

25. Care arătându-le, au lovit cetatea în ascuțitul sabiii; iară pre omul acela și toată rudenia lui i-au slobozit. ||

26. Carele slobod fiind, s-au dus în pământul Heatthim și au zidit acolo cetate și o au chemat Luzam, carea așa să chiiamă până într-această zi. 376r

27. Și Manasse n-au ștears pe Vethsan și Thanac (cu satele sale și lăcuitorii Dor) și Evlaam și Magheddo cu satele sale; și au început hananeul a lăcui cu ei.

28. Iară după ce s-au întărit Israil, i-au făcut dăjduitori și n-au vrut a-i ștearge.

29. Și Efrem n-au ucis hananeul, care lăcuia în Gazir, ci au lăcuit cu el.

30. Zavulon n-au ștears lăcuitorii lui Chetron și Naalol, ci au lăcuit hananeul în mijlocul lui și i s-au făcut dăjduitoriu.

31. Și Asir n-au ștears lăcuitorii lui Acho și a Sidonului și Ahalav și Ahaziv și Helva și Afec și Rohov.

32. Și au lăcuit în mijlocul hananeului, lăcuitoriului acelui pământ, nici l-au ucis.

33. Și Nethali n-au șters lăcuitorii Vethsamis și Vethanath; și au lăcuit între hananeu, lăcuitoriul pământului, și i-au fost lui vethsamineanii și vethtaniteanii dăjduitori.

34. Și au strâns ammorreul pre fiii lui Dan în munte; nici le-au dat loc a să pogorî mai la șes.

35. Și au lăcuit în muntele Horis, care să înță|leage „căpățînos”, în Aialon și Salivim. Și s-au îngreoiat mâna casii lui Iosif și s-au făcut dăjduitor. 376v

36. Și au fost hotarul ammorreului de la suișul Scorpionului, piatra și ceale din sus locuri.

Cap 2

Îngerul Domnului povesteaște facerile de bine; care auzând, plânge norodul; însă, după moartea lui Iosue și a vârsnicilor, Israil de multe ori, izbăvindu-să pururea, în mai reale cade.

1. Și s-au suit îngerul Domnului din Galgala la Locul Plângătorilor și au zis: „Scosu-v-am din Eghipt și v-am adus în pământul pentru care M-am jurat părinților voștri și M-am făgăduit să nu fac deșartă legătura Mea cu voi în veaci.

2. Așa numai, ca să nu faceț pace cu lăcuitorii pământului acestuia, ci prestoalele lor să le răsturnați; și n-ați vrut a asculta glasul Mieu, căci ați făcut aceasta.

3. Pentru aceea n-am vrut a-i ștearge de la fața voastră, ca să aveți împrotivitori, și dumnezeii lor să vă fie voao spre cădeare”.

4. Și, grăind îngerul Domnului cuvintele aceastea cătră toți fiii lui Israil, ș-au rădicat ei glasul său și au plâns.

5. Și s-au chemat numele locului aceluia Locul celor ce Plâng sau al Lacrămilor; și au jertvuit acolo junghieri Domnului. ||

*Iosue 24, 28.

6. *Și au slobozit Iosue norodul și s-au dus fiii lui Israil fieștecarele la moșia sa, să o dobândească. 377r

7. Și au slujit Domnului în toate zilele lui și a bătrânilor, carii după el lungă vreame au trăit și știuse toate lucrurile Domnului, care făcuse cu Israil.

8. Și au murit Iosue, fiiul lui Nun, sluga Domnului, de o sută și zeace ani.

9. Și l-au îngropat în marginile moștenirii sale, în Thamnathsare, în muntele Efraem, despre partea meazănoaptea muntelui Gaas.

10. Și tot neamul acela s-au adunat la părinții săi; și s-au sculat alții, carii nu știuse pre Domnul și lucrurile care făcuse cu Israil.

11. Și au făcut fiii lui Israil rău înaintea Domnului și au slujit lui Vaalim.
12. Și au lăsat pre Domnul, Dumnezeul părinților săi, care îi scosease din pământul Eghiptului; și au urmat dumnezei streini și dumnezeii noroadelor care lăcuia împregiurul lor și s-au închinat lor și spre mânie au învitat pre Domnul,
13. Lăsându-L și slujind lui Vaal și lui Astaroth.
14. Și, mâniindu-Să Domnul împrotiva lui Israil, i-au dat în mânile răpitorilor, carii i-au prins și i-au vândut vrăjmașilor, carii lăcuia împregiur; nici au putut sta înaintea împrotivitorilor săi,
377v 15. Ci oriîncătro ar fi vrut a mearge, mâna Dom|nului era preste ei, precum au grăit și li s-au jurat; și au fost năcăjiți foarte.
16. Și au deșteptat Domnul judecători, carii i-ar slobozi din mânile jefuitorilor; ci nici de aceia au vrut a asculta.
17. Curvind cu dumnezei streini și închinându-să lor, curând au părăsit calea prin carea au fost întrat părinții lor; și, auzând poruncile Domnului, toate au făcut împrotivă.
18. Și, deșteptând Domnul judecătorii, în zilele lor să pleca cu milă și asculta suspinurile celor năcăjiți și-i slobozia din tăiarea jefuitorilor.
19. Iară după ce ar fi murit giudecătoriul, să întorcea și cu mult mai rău făcea decât făcuse părinții lor, urmând dumnezeilor streini, slujindu-le și închinându-să lor. Nu ș-au părăsit meșteșugirile sale și calea cea vârtoasă pre carea a umbla să obicinuise.
20. Și s-au mâniat urgia Domnului împrotiva lui Israil și au zis: „Pentru că deșartă au făcut neamul acesta legătura Mea, carea o am lovit cu părinții lor, și graiul Mieu a-l asculta n-au băgat samă,
21. Și Eu nu voiu ștearge neamurile care le-au lăsat Iosue și au murit, ||
378r 22. Ca într-înșii să cerc pre Israil de păzează calea Domnului și umblă într-însa, precum o au păzit părinții lor, au nu".
23. Și au lăsat Domnul toate neamurile acestea și curând a le răsturna n-au vrut, nici le-au dat în mâna lui Iosue.

Cap 3

Israil însoțându-să neamurilor celor de Domnul lăsate spre cercetarea sa, cu nelegiuirile lor să spurcă. Pentru aceaea, de multe ori prin împăraț streini să năcăjează; ci întorcându-să prin Othoniil, Aod și Samgar, să sloboade.

1. Aceastea sânt neamurile care Domnul le-au părăsit, ca să învețe printr-însele pre Israil și pre toți carii nu cunosc războaiele hananeilor,
2. Ca după aceea să învețe fiii lor a să certa cu vrăjmași și a avea obiceaiu a oști,
3. Cinci vătavi a filisteilor și tot hananeul și sidonul și heveul, care lăcuia în muntele Livanului, din muntele lui Vaal-Hermon, până la întrarea lui Imath,
4. Și i-au slobozât, ca printr-înșii să cearce pre Israil de ascultă poruncile Domnului, care poruncise părinților lor prin mâna lui Moisi, au nu. |
378v 5. Deci fiii lui Israil au lăcuit în mijlocul hananeului și a hetheului și ammorreului și ferezeului și heveului și ievuseului.
6. Și au luat muiari featele lor, și ei ș-au dat featele sale feciorilor lor și au slugit dumnezeilor lor.
7. Și au făcut rău înaintea Domnului și s-au uitat de Dumnezeul său, slujind lui Vaalim și lui Astaroth.
8. Și, mâniindu-să împrotiva lui Israil, Domnul i-au dat în mânile lui Husam-Rasathaim, împăratului Mesopotamiei, și i-au slujit opt ani.
9. Și au strâgat câtră Domnul, Care le-au deșteptat mântuitoriu și i-au slobozit pre Othoniil, adecă fiiul Chinezului, fratele lui Caliv, cel mai mic.
10. Și au fost într-însul Duhul Domnului și au giudecat pre Israil. Și au ieșit la războiu și i-au dat Domnul în mânile lui pre Husaan-Rasathaim, împăratul Sirei, și l-au supus.
11. Și s-au odihnit pământul ani patruzeaci, și au murit Otoniil, fiiul lui Chinez.
379r 12. Și au adaos fiii lui Israil a face rău înaintea Domnului, Carele au întărit împro||tiva lor pre Eglon, împăratul Moav, că au făcut rău înaintea Lui.
13. Și i-au împreunat pre fiii lui Ammon și Amalic și s-au dus și au lovit pre Israil și au stăpânit Cetatea Finicilor.
14. Și au slujit fiii lui Israil lui Eglon, împăratului Moav, optsprăzeace ani.

15. Și după aceea au strâgat câtră Domnul, Care le-au deșteptat mântuitoriu pre nume Aod, fiiul lui Ghera, fiiul lui Iemini, carele cu amândoao mânile ca cu dreapta să slujea. Și au trimis fiii lui Israil printr-însul daruri lui Eglon, împăratului Moav,

16. Care ș-au făcut sabie de amândoao părțile ascuțită, având în mijloc mânunchiu lung de o palmă, și s-au încins cu ea supt contușu în coapsa dreaptă.

17. Și au dat înainte darurile lui Eglon, împăratului Moav; și era Eglon gros foarte.

18. Și, deacă-i dedease darurile, au urmat după soții carii cu el era.

19. Și, întorcându-să din Galgala, unde era idoli, au zis câtră împăratul: „Cuvânt de taină am câtră tine, o, împărate!" Și el | au poruncit tăcearea; și, ieșind toți carii împregiurul lui era, 379v

20. Au întrat Aod la el; și șeadea în fuișor de vară sângur. Și au zis: „Cuvântul lui Dumnezeu am câtră tine"; carele îndată s-au sculat din thron.

21. Și ș-au întins Aod mâna stângă și au scos spata din coapsa sa cea direaptă și o au înfipt în pânteceale lui,

22. Așea de vărtos, cât mânunchiul au întrat după fier în rană și cu grasa untură s-au strâns; nici au scos sabia, ci așea precum lovise o au lăsat în trup; și numaidecât prin ascunseale șezutului firei gunoaiale au rupt afară.

23. Iară Aod închizând cu deadinsul ușile foișorului și întărindu-le cu încuietoarea,

24. Pre o ușe dindărăpt au ieșit. Și slujile împăratului, întrând, au văzut închise ușile foișorului și au zis: „Doară-și curățeaște pântecele în cășcioara cea de vară".

25. Și, așteptând mult, până când să rușinase, și văzând că nime nu deșchide, au adus cheaie și, deșchizând, au văzut pre domnul său zăcând pre pământ mort.

26. Iară Aod, turburându-să ei, au fugit și || au trecut prin locul idolilor, de unde să întorsease, și au venit în Seirath. 380r

27. Și îndată au răsunat cu trâmbița în muntele Efrem și s-au pogorât cu el fiii lui Israil, el în frunte pășind.

28. Care au zis către ei: „Urmați mie! Că ne-au dat Domnul neprietinii noștri moaviteani în mânile noastre". Și s-au pogorât după el și au cuprins vadurile Iordanului, care trec în Moav; și n-au slobozât pre cineva a treace,

29. Ci au lovit pre moaviteani în vreamea aceaea ca la zeace mii, pre toți cei vârtoși și tari bărbaț. Nici unul dintr-înșii au putut scăpa.

30. Și s-au smerit Moav în zioa aceaea supt mâna lui Israil; și s-au odihnit pământul ani optzeaci.

31. După acesta au fost Samgar, fiiul lui Anath, care au lovit din filistei șase sute de bărbați cu un fier de plug. Și el încă au scutit pre Israil.

Cap 4

Devora prorocița și Varac împrotiva Sisarii, căpeteniii oastei împăratului Iavim, nărocit oștesc, care fugind, îl ucide Iahil, muierea lui Havir Chineului.

1. Și au adaos fiii lui Israil a face rău înaintea | Domnului după moartea lui Aod. 380v

2. *Și i-au dat Domnul în mânile lui Iavim, împăratului Hanaan, carele au împărățit în Asur. Și au avut povățuitoriu oastei sale pre Sisara, iară el lăcuia în Harosethul limbilor.

*1 Împăr. 12, 9.

3. Și au strigat fiii lui Israil câtră Domnul că noao sute de care ferecate avea și în doaozăci de ani foarte-i împresura.

4. Și era Devora prorocița muierea lui Lapidoth, carea judeca norodul într-acea vreame.

5. Și ședea supt un finic, carele după numele ei să chema, între Rama și Vethil, în muntele Efrem; și să suia la ea fiii lui Israil spre toată judecata.

6. Carea au tremis și au chemat pre Varac, fiiul lui Avinoim din Chedis-Nethali, și au zis câtră el: „Poruncit-au ție Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Meargi și povățuiaște oastea în muntele Thavorului și vei lua cu tine zeace mii de ostași din fiii lui Nethali și din fiii lui Zavulon.

7. Iară eu voiu aduce la tine, în locul răpegiunii Chison, pre Sisara, căpetenia oas||tei lui Iavim și carăle lui și toată mulțimea și-i voiu da în mâna ta»". 381r

8. Și au zis câtră ea Varac: „De vii cu mine, voiu mearge; de nu vei vrea a veni cu mine, nu voiu mearge".

9. Carea au zis câtră el: „Mearge-voiu adecă cu tine, ci într-această dată biruința nu ți să va socoti ție, că în mâna muierii să va da Sisara". Și s-au sculat Devora și au mers cu Varac în Chedis.

10. Carele chemând pre Zavulon şi Nethali, s-au suit cu zeace mii de ostaşi, având pre Devora în soțietatea sa.

11. Iară Havir Chineul să depărtase cândva de ceialalți chinei, frații săi, fiii lui Hovav, rudenii lui Moisi; şi întinsease corturile sale până la valea carea să chiiamă Sennim, şi era lângă Chedis.

12. Şi s-au vestit lui Sisara că s-ar fi suit Varac, fiiul lui Avinoim, în muntele Thavorului.

13. Şi au adunat noao sute de cară ferecate ca coasa şi toată oastea din Harosithul neamurilor la răpegiunea lui Chison.

381v 14. Şi au zis Devora către Varac: „Scoală, | că aceasta iaste zioa în carea ț-au dat Domnul pre Sisara în mânile tale; iată, El iaste povățuitoriul tău". Şi s-au pogorât Varac din muntele Thavorului şi zeace mii de ostaş cu el.

15. *Şi au înfricoşat Domnul pre Sisara şi toate carăle lui şi toată mulțimea, în ascuțitul sabiii, înaintea lui Varac, într-atâta cât Sisara din car sărind, pe gios au fugit. *Psal. 82, 10.

16. Şi Varac au gonit carăle ce fugea şi oastea până la Harosithul neamurilor; şi toată mulțimea vrăjmaşilor până la moartea desăvârşit au căzut.

17. Iară Sisara fugind, au venit la cortul Iahil, muierii lui Havir Chineului, că era pace între Iavim, împăratul lui Azor, şi între casa lui Havir Chineului.

18. Şi, ieşind Iahil întru întâmpinarea Sisarii, au zis către el: „Întră la mine, domnul mieu, întră, nu te teame". Carele întrând în cortul ei şi acoperindu-se de la ea cu plaşca,

19. Au zis către ea: „Dă-mi, rogu-mă, puțintea apă, că mi-i seate foarte". Carea deşchizând un foiu de lapte, i-au dat să bea şi l-au acoperit.

20. Şi au zis Sisara către ea: „Stăi dinnaintea uşii cortului şi, deacă va veni cineva 382r întrebân||du-te şi zicând: «Au nu aici iaste cineva?», vei răspunde: «Nime iaste»".

21. Şi au luat Iahil, muiarea lui Havir, cuiul cortului, luând aşişderea şi maiul; şi, întrând în taină şi cu tăceare, au pus preste tâmpla capului lui cuiul şi, lovindu-l cu maiul, l-au înfipt prin crieri până în pământ. Carele împreunând somnul cu moartea, s-au sfârşit şi au murit.

22. Şi iată, Varac urmând după Sisara, venia; şi, ieşind Iahil spre întâmpinarea lui, i-au zis: „Vino şi-ți voiu arăta omul carele cerci". Carele întrând la ea, au văzut pre Sisara zăcând mort şi cuiul înfipt în tâmpla lui.

23. Şi au smerit Dumnezeu în zioa aceaea pre Iavim, împăratul Hanaan, înaintea fiilor Israil,

24. Carii creştea în toate zilele şi cu mână tare împresura pre Iavim, împăratul Hanaan, până când l-au ştears.

Cap 5

Cântecul de biruință şi mulțămita Devorei şi a lui Varah după biruință.

1. Şi au cântat Devvora şi Varah, fiiul lui Avinoim, într-acea zi, zicând:

2. „Carii de voi v-aț adus din Israil sufletele voastre la primejdie binecuvântați pre Domnul!

3. Auziţ, împăraţi, în urechi luaţ, căpetenii; eu sânt, eu sânt carea voi cânta Domnului, psălmui-voiu Domnului, Dumnezeului | Israil! 382v
4. Doamne, când ieşiei din Seir şi treceai prin ţinuturile Edomului, pământul s-au clătit şi ceriul şi norii au picăturit ape.
5. Munţii s-au topit de faţa Domnului, şi Sinai de faţa Domnului, Dumnezeului Israil.
6. În zilele Samgar, fiiului Anath, în zilele lui Iahil, s-au odihnit cărările; şi carii întra printr-însele au umblat pre căi rătăcite.
7. Încetat-au cei tari în Israil şi s-au odihnit până când s-au sculat Devora, sculatu-s-au mumă în Israil.
8. Noao războaie au ales Domnul şi porţile vrăjmaşilor Însuş le-au răsturnat. Pavăza şi suliţa de să vor arăta în patruzăci de mii a lui Israil.
9. Inima mea iubeaşte căpeteniile lui Israil; carii din vrerea voastră v-aţi dat primejdiii, binecuvântaţi pre Domnul!
10. Carii vă suiţi pre asini luminoşi şi şedeţ în giudecată şi umblaţi în cale, grăiţi!
11. Unde s-au lovit împreună carăle şi s-au sugrumat oastea vrăjmaşilor, acolo să să povestească dreptăţile Domnului şi mila spre cei tari a lui Israil; atunci s-au pogorât norodul Domnului la toţi şi au dobândit căpetenia.
12. Scoală, scoală, Devvora, scoală, scoală şi grăiaşte cântec! Scoală, Varah, şi prinde robii || tăi, fiiul Avinoim! 383r
13. Mântuitu-s-au rămăşiţele norodului, Domnul în cei tari au oştit.
14. Şi Efreim i-au şters în Amalic, şi după el din Veniamin spre noroadele sale, o, Amalic; din Mahir căpeteniile s-au pogorât, şi din Zavulon, carii au povăţuit oastea la războiu.
15. Povăţuitori lui Isahar au fost cu Devora şi urmele lui Varah au urmat, carele ca într-o surpare şi prăpastie pre sine primejdiii s-au dat; împărţit fiind împrotiva sa Ruvim, celor cu inimi mari s-au găsit gâlceavă.
16. Pentru ce lăcuieşti între doao hotară, ca să auzi şuierăturile turmelor? Împărţât fiind împrotiva sa Ruvim, celor cu inimi mari s-au găsât gâlceava.
17. Galaad preste Iordan să odihnea, şi Dan să îndeletnicea cu luntrele; Assir lăcuia în ţărmurile mării şi în limanuri să zăboviia.
18. Iară Zavulon şi Nethali ş-au pus morţii sufletele sale în ţinutul Merome.
19. Venit-au împăraţi şi au oştit, oştit-au împăraţii lui Hanaan în Thanah, lângă apele lui Magheddo, şi macar că nemică n-au dus prădători.
20. Din ceriu s-au oştit împrotiva lor, stealele rămâind în rânduiala şi în curgerea sa, împro|tiva Sisarei au oştit. 383v
21. Răpegiunea lui Chison au tras stârvurile lor, răpegiunea lui Cadumin, răpegiunea Chisom, calcă sufletul mieu pre cei vârtoşi.
22. Copitele cailor au căzut, fugând de năpraznă, şi prin surpare căzând cei tari ai vrăjmaşilor.
23.«Blăstămaţ pământul Meroţ – zis-au îngerul Domnului – blăstămaţi pre lăcuitorii lui, că n-au venit la agiutoriul Domnului, spre agiutoriul celor tari ai Lui!».
24. Blagoslovită e între muieri Iahil, muierea Havir Chineului, şi să să blagoslovească în cortul său!
25. Celui ce cearea apă i-au dat lapte, şi în păharul căpeteniilor au dat unt.
26. Mâna stângă o au trimis la cuiu şi dreapta la maiele lucrătorilor; cu maie şi au lovit pre Sisara cercându-i în cap loc ranei şi tâmpla vârtos pătrunzând.
27. Între picioarele ei au căzut; sfărşitu-s-au şi au murit. Învăluia-se înaintea picioarelor ei şi zăcea fără suflare şi mişel.
28. Pre fereastă privind, urla muma lui şi din casa cinii grăia: «Pentru ce să zăboveaşte a întoarce carăle lui? Pentru ce s-au zăbovit picioarele căruţelor lui?» ||
29. Una mai înţeleaptă decât cealelalte muierile lui aceaste cuvinte soacrei au răspuns: 384r
30. «Doară acum împarte prăzile, şi cea mai frumoasă dintre fămei i să aleage; haină de multe fealiuri de faţă Sisarei să dau spre pradă şi multe fealiuri de vejminte spre împodobirea grumazilor i să aduc».
31. Aşea să piară toţ neprietinii Tăi, Doamne, iară carii Te iubeasc precum soarele în răsăritul său luminează, aşa să strălucească!"
32. Şi s-au odihnit pământul patruzăci de ani.

Cap 6

Israilteanilor de madianiteani împresuraţi, Ghedeon cu multe seamne agiutoriu li să rânduiaşte, carele după ce au rădicat oltariu şi jârtvă lui Dumnezeu, au strâcat prestolul lui Vaal, şi lui iarăş i să dă sămn în lână.

1. Şi au făcut fiii lui Israil rău înaintea Domnului, Care i-au dat în mâna lui Madiam şeapte ani.
2. Şi s-au asuprit foarte de la dânşii. Şi ş-au făcut gropi şi peştere în munţi, şi locuri întărite spre apărare.
3. Şi, îndărătnicind Israil, să suia Madiam şi Amalic şi ceialalţi din neamurile răsăriteanilor.
4. Şi, înfingându-şi la ei şetrile, precum era în ierbi, toate le jefuia până la întrarea Gazei; şi nimică de lipsa vieţii lăsa în Israil, nu oi, nu boi, nu asini. |

384v 5. Că ei şi toate turmele lor veniia cu corturile sale şi ca lăcustele toate le umplea nenumărată mulţimea oamenilor şi a cămilelor, orice ar fi atins, jefuind.
6. Şi s-au smerit Israil foarte înaintea lui Madiam.
7. Şi au strâgat câtră Domnul, cerşind agiutoriu împrotiva madianiteanilor.
8. Care au trimis la ei bărbat proroc şi au grăit: „Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Eu v-am făcut a vă sui din Eghipt şi v-am scos din casa robiei,
9. Şi v-am slobozât din mâna eghipteanilor şi a tuturor nepriiatinilor carii vă năcăjiia; şi i-am lăpădat la întrarea voastră şi v-am dat pământul lor.
10. Şi v-am zis: 'Eu, Domnul, Dumnezeul vostru; nu vă temereţ de dumnezeii ammorreailor, într-a cărora pământ lăcuiţ'. Şi n-aţ vrut a asculta glasul Meu»".
11. Şi au venit îngerul Domnului şi au şezut supt stăgear, care era în Efra şi era a lui Ioas, tatălui familiii Ezdrii. Şi, îmblătind şi curăţând Ghedeon, fiiu lui, grâu în teasc, să fugă de Madiam,
12. I s-au arătat îngerul Domnului şi i-au zis: „Domnul e cu tine, bărbate tare".

385r 13. Şi i-au zis Ghedeon: „Rogu-te, Domnul mieu, de || iaste Domnul cu noi, căci ne-au apucat toate aceastea? Unde sânt minunile Lui, care ne-au povestit părinţii noştri şi ne-au zis: «Din Eghipt ne-au scos Domnul». Iară acum ne-au părăsit Domnul şi ne-au dat în mânile lui Madiam".
14. Şi s-au uitat la el Domnul şi au zis: *„Meargi într-această vărtutea ta şi vei slobozi pre Israil din mâna lui Madiam; să ştii că te-am trimis".

*1 Împăr. 12, 11.

15. Carele răspunzând, au zis: „Rogu-Te, Domnul mieu, în ce voiu slobozi pre Israil? Iată, familia mea mai mică iaste în Manasse, şi eu cel mai mic în casa tătâni-mieu".
16. Şi i-au zis Domnul: „Eu voiu fi cu tine; şi vei lovi pre Madiam ca pre un om".
17. Şi el: „De am aflat – au zis – har înaintea Ta, dă-mi sămn că Tu eşti Cel Ce grăieşti câtră mine.
18. Nici Te duce de aici până când mă voiu întoarce la Tine aducând jârtvă şi dând Ţie". Carele au zis: „Eu voiu aştepta venirea ta".
19. Şi au întrat Ghedeon şi au fiert un ied, şi dintr-o măsură de făină, pâni azime şi cărnuri puind în corfă, şi zama cărnurilor puind-o în oală, le-au adus toate supt stăjer şi i le-au dat. |

385v 20. Căruie i-au zis îngerul Domnului: „Ia cărnurile şi pânile azime şi le pune pre acea piatră, şi zama o pune deasupra". Şi făcând aşa,
21. Au întins îngerul Domnului vârful toiagului care ţinea în mână şi au atins cărnurile şi pânile azime; şi s-au suit foc din piatră şi cărnurile şi pânile azime le-au mistuit; iară îngerul Domnului s-au făcut nevăzut de la ochii lui.
22. Şi, văzând Ghedeon că au fost îngerul Domnului, au zis: „Hei mie, Doamne Dumnezeule, că am văzut îngerul Domnului faţă câtră faţă".
23. Şi i-au zis Domnul: „Pace ţie. Nu te teme, nu vei muri".
24. Şi au zidit acolo Ghedeon oltariu Domnului şi l-au chemat Pacea Domnului până într-această zi. Şi fiind încă în Efra, carea iaste a neamului Ezdrii,
25. În noaptea aceea au zis Domnul câtră el: „Ia taurul tătâni-tău şi alt taur de şeapte ani şi vei răsipi oltariul lui Vaal, care-i a tătâni-tău, şi tufoiul care-i împrejurul oltariului îl taie.
26. Şi vei zidi oltariu Domnului, Dumnezeului tău, în vârful pietrii aceştiia, pre carea

386r mainte jârtva ai pus. Şi vei lua al doilea || taur şi vei aduce ardere preste grămada leamnelor care din tufariu le-ai tăiat".

27. Şi, luând Ghedeon zeace bărbaţi din slugile sale, au făcut precum i-au poruncit Domnul. Iară temându-să de casa tătâni-său şi de oamenii cetăţii aceiia, n-au vrut aceasta zioa a face, ci toate noaptea le-au plinit.
28. Şi, sculându-să oamenii cetăţii aceiia dimineaţa, au văzut strâcat oltariul lui Vaal, şi grăncul tăiat, şi alt taur pus preste oltariul care să zidise atunci.
29. Şi au zis unii câtră alţii: „Cine au făcut aceasta?" Şi, cercând izvoditoriul faptei, s-au zis: „Ghedeon, fiiul lui Ioas, au făcut aceastea toate".
30. Şi au zis câtră Ioas: „Adă înainte fiiul tău aici, să moară, că au strâcat prestolul lui Vaal şi au tăiat tufariul".
31. Cărora le-au răspuns: „Au doară izbânditorii lui Vaal sânteţi, să oştiţ pentru el? Cine e protivnicul lui moară până a veni lumina de mâne; de e Dumnezeu, izbândească-să de acela ce i-au răsturnat prestolul".
32. Dintr-aceea zi s-au chemat Ghedeon Ierovaal, pentru că zisease Ioas: „Izbândească-să de acela Vaal, care i-au răsturnat prestolul". |
33. Deci tot Madiamul şi Amalic şi noroadele răsăriteane s-au adunat împreună şi, trecând Iordanul, au tăbărât în valea Iezdrail. 386v
34. Iară Duhul Domnului au îmbrăcat pre Ghedeon, care răsunând cu trâmbiţa, au chemat casa lui Aviezir să-i urmeaze.
35. Şi au trimis soli spre tot Manasul, carele şi el i-au urmat, şi alţi soli în Asir şi Zavulon şi Nethali, care l-au întâmpinat.
36. Şi au zis Ghedeon câtră Dumnezeu: „De mântuieşti prin mâna mea pre Israil, precum ai grăit,
37. Pune-voi această lână în văzduh; de va fi roao numai în lână, şi în tot pământul uscăciune, voiu şti că prin mâna mea, precum ai grăit, vei mântui pre Israil".
38. Şi au fost aşa. Şi, de noapte sculându-să, storcând lâna, o scoică de roao au împlut.
39. Şi au zis iarăş câtră Dumnezeu: „Să nu să mânie urgia Ta împrotiva mea, de încă o dată voiu mai ispiti, sămn cercând în lână. Rogu-mă, numai lâna să fie sacă, şi tot pământul ud cu roao".
40. Şi au făcut Dumnezeu în noaptea aceea precum poftise. Şi au fost uscăciune numai în lână, şi în tot pământul roao.

Cap 7

Alegându-să la ape cei de războiu, Ghedeon auzând || visul oarecăruia din tabăra madianiteanilor, au năvălit asupra lor cu trâmbiţe, glăji şi cu fălinariu întrarmat. Pre carii cu Oriv şi Ziv, căpeteniile lor, i-au biruit. 387r

1. Deci Ieruvaal, care şi Ghedeon, de noapte sculându-să, şi tot norodul cu el, au venit la izvorul ce să cheamă Harad; şi era tabăra Madiam în vale spre miiazănoaptea muntelui înalt.

2. Și au zis Domnul câtră Ghedeon: „Mult norod iaste cu tine, nici să va da Madiam în mânile lui, ca să nu să slăvească împrotiva Mea Israil și să zică: «Cu puterea mea m-am slobozât».

3. Grăiaște câtră norod, și, toți auzând, le zi: *«Care e spăimântos și fricos întoarcă-să!»". Și s-au depărtat de muntele Galaad și s-au întors din norod mii doaozăci și doao de bărbați, și numai zeace mii au rămas.

*2 Leage 20, 3. 1 Macav. 3, 56.

4. Și au zis Domnul câtră Ghedeon: „Încă mult norod iaste, du-i la ape și acolo îi voi aleage; și de carele voi zice ție să meargă cu tine, acela miiargă; care-l voi opri a să duce întoarcă-să".

5. Și, pogorând norodul la ape, au zis Domnul câtră Ghedeon: „Care va linge cu limba apele, precum ling cânii, îi vei deschilini de o parte; iară carii plecându-și jenunchele vor bea în altă parte vor fi".

387v 6. Și au fost numărul celora ce cu mâna la gu|ră aruncând au lins apele trei sute de bărbați, iară toată ceeaalaltă mulțime plecând jenunchele beuse.

7. Și au zis Domnul câtră Ghedeon: „În trei sute de bărbați carii au lins apele vă voiu slobozi și voi da pre Madiam în mâna ta; iară toată ceeaalaltă mulțime să să întoarcă în locul său".

8. Și, luând după număr bucate și trâmbițe, toată ceeaalaltă mulțime i-au poruncit să să ducă la corturile sale. Și el cu trei sute de bărbaț s-au dat spre războiu. Iară tabăra lui Madiam era dedesupt, în vale.

9. Într-aceeaș noapte au zis Domnul câtră el: „Scoală-te și te pogori la tabără, că i-am dat în mânile tale.

10. Iară de ți-i frică a merge sângur, pogoară-să cu tine Fara, sluga ta.

11. Și, auzând ce grăiesc, atunci să vor întări mânile tale și mai îndrăzneț te vei pogorî la tabăra vrăjmașilor". Și s-au pogorât el și Fara, sluga lui, în partea taberii; și era străji de armați.

12. Iară Madiam și Amalic și toate ceale despre răsărit noroade vărsați zăcea în vale ca mulțimea lăcustelor. Și cămile nenumărate era ca năsipul ce zace în țărmurile mării. ||

388r 13. Și, venind Ghedeon, povestia oarecarele visul aproapelui său; și într-acesta chip spunea ce văzuse: „Văzut-am vis și mi să vedea ca o pâne de supt cărbuni, de orz, întorcându-se și în tabăra lui Madiam pogorându-se. Și, viind la cort, l-au lovit și l-au răsturnat și din fund cu pământul l-au asămănat".

14. Răspuns-au cela căruie grăia: „Nu iaste aceasta altceva, fără sabia lui Ghedeon, fiiului Ioas, bărbatului israiliteanului, că au dat Domnul în mânile lui pe Madiam și toată tabăra lui".

15. Și, auzând Ghedeon visul și tâlcuirea lui, s-au închinat și s-au întors la tabăra lui Israil și au zis: „Sculați, că au dat Domnul în mânile noastre tabăra lui Madiam!"

16. Și au împărțit trei sute de bărbați în trei părți și le-au dat trâmbițe în mânile lor și glăji goale și fălinariu în mijlocul glăjilor.

17. Și au zis câtră ei: „Ce mă veț vedea făcând, aceasta faceți; întra-voiu în partea taberii și ce voiu face, urmați.

18. Când va răsuna trâmbița în mâna mea, și voi prinpregiurul taberii răsunați și strâgați Domnului și lui Ghedeon".

388v 19. Și au întrat Ghedeon și trei sute de | bărbați, carii era cu el, într-o parte a taberii, începând străjile miezei-noapte; și, deșteptându-să păzitorii, au început a răsuna cu trâmbițele și a plezni între sineși glăjile.

20. Și, răsunând în trei locuri prinpregiurul taberii și frângând urcioarele, au ținut cu mânile stânge fălinarile, și cu dreptele răsunând trâmbițele, au strâgat: „Sabia Domnului și a lui Ghedeon",

21. Stând fieștecare în locul său, prinpregiurul vrăjmășeștii tabere. Și toată tabăra s-au turburat și, glăsuind și urlând, au fugit,

22. Și macar că nu încetase trei sute de bărbați a răsuna cu bucinele. *Și au trimis Domnul sabie în toată tabăra, și cu tăiarea dinpreună să cionta,

*Psal. 82, 3.

23. Fugând până la Vethseta și la crepătura Avelmehula, în Tevath. Și, strâgând împreună bărbații lui Israil din Nethali și Asir și din tot Manassul, goniia pre Madiam.

24. Și au trimis Ghedeon soli în tot muntele Efrem, zicând: „Pogorâți-vă spre întâmpinarea lui Madiam și cuprindeți apele până la Vethvera și până la Iordan". Și au strâgat tot Efremul și au cuprins apele Iordanului până la Vethvera.

*Psal. 82, 12. Isai. 10, 16.

25. *Și prinzând doi bărbați din Madiam, || Oriv și Ziv, i-au ucis, pre Oriv în Piatra Oriv, iară pre Ziv în Teascul Ziv; și au gonit pre Madiam, purtând capetele lui Oriv și Ziv la Ghedeon, peste curgerile Iordanului. 389r

Cap 8

Neamul Efrem să scoală împrotiva lui Ghedeon, socotindu-să a fi nebăgat în samă, pre carele cu cuvinte blânde îl domoleaşte şi biruind pre Zevei şi Salmana, şi au pierdut pre bărbaţii Socoth şi Fanuil; şi din cercei şi alte daruri de-a norodului au făcut efod carele casei sale şi lui Israil le-au fost spre cădeare. Şi, după ce au stăpânit patruzeci de ani, născând şeaptezeci de fii din muieri şi unul, Avimeleh, din ţiitoare, au murit şi s-au întors Israil de închinarea de idoli.

1. Și au zis câtră el fiii lui Efreim: „Ce-i aceasta ce ai vrut a face, ca să nu ne chemi mergând la războiu împrotiva lui Madiam?", probozându-l tare și mai silindu-l,

2. Cărora el le-au răspuns: „Și ce puteam aseaminea face, precum voi ați făcut? Au nu-i mai bun strugurul lui Efreim decât culesul lui Aviezer?

3. În mânile voastre Domnul v-au dat căpeteniile Madiam, Oriv și Zev; ce puteam face aseaminea, precum voi ați făcut?" Carea | grăind, s-au odihnit sufletul lor cu care să umfla asupra lui. 389v

4. Și, venind Ghedeon la Iordan, l-au trecut cu trei sute de bărbați carii era cu el și pentru obosirea n-au putut goni pre cei ce fugea.

5. Și au zis câtră bărbații Socoth: „Dați, rogu-vă, pâni norodului care iaste cu mine, că foarte au slăbit, ca să putem goni pre Zevei și Salmana, împărații lui Madiam".

6. Răspuns-au căpeteniile Socoth: „Doară palmele mânilor lui Zevei și a Salmanii sânt în mâna ta, și pentru aceea poftești să dăm oastei tale pâni?".

7. Cărora el le-au zis: „Deci când îmi va da Domnul pre Zevei și Salmana în mânile meale, voiu sfărma cărnurile voastre cu spini și cu ciulinii pustiei".

8. Și de acolo, suindu-să, au venit în Fanuil și au grăit câtră oamenii locului aceluia aseaminea. Căruie și ei i-au răspuns precum răspunsease bărbații din Socoth.

9. Și le-au zis și lor: „Când mă voiu întoarce biruitoriu în pace, voiu strâca turnul acesta".

10. Iară Zevei și Salmana să odihnea cu toată oastea sa. Că cincisprăzeace mii de bărbați rămăsease din toate turmele răsăriteanilor noroade, tăindu-să o sută și doaozeci de mii de ostași, carii purta sabia. ||

*Osea 10, 14.

11. *Și, suindu-să Ghedeon pre calea celor ce zăbovie în corturi despre partea răsăritului Novi și Iegvaa, au lovit tabăra vrăjmașilor, carii era fără grije și nimică împrotivă nu prepunea. 390r

12. Și au făcut Zevei și Salmana, carii, gonindu-i Ghedeon, i-au prins, turburând toată oastea lor.

13. Și, întorcându-se din războiu mainte de apusul soarelui,

14. Au prins un copil din oamenii Socoth și l-au întrebat de numele căpeteniilor și a bătrânilor Socoth, și au scris șeaptezeci și șeapte de bărbați.

15. Și au venit în Socoth și le-au zis: „Iată, Zevei și Salmana, pentru carii m-ați probozit, zicând: «Doară în mânile lui Zevei și a lui Salmana în mânile tale sânt, și pentru aceea poftești să dăm bărbaților, carii s-au obosit și au slăbit, pâni?»"

16. Și au luat bătrânii cetății și spinii pustiei și ciulini și i-au zdrobit cu ei și au sfărmat pre bătrânii Socothului.

17. Și turnul lui Fanuil l-au răsturnat, ucigând lăcuitorii cetății.

18. Și au zis către Zevei și Salmana: „Cum era bărbații carii i-aț ucis în Thavor?" Care au răspuns: „Aseaminea ție, și unul dintr-înșii ca fiiul | împăratului". 390v

19. Cărora el le-au răspuns: „Frații miei au fost, fiii mumei meale. Viu e Domnul, că, de i-ați fi ținut, nu v-aș ucide".

20. Și au zis lui Iether întâiu născutului său: „Scoală-te și-i ucide!" Carele n-au scos sabia, că să temea, că încă prunc era.

*Psalm. 82, 12.

21. Și au zis Zevei și Salmana: „Tu te scoală și năvăleaște asupra noastră, că după vârstă vârtutea omului iaste". Sculatu-s-au Ghedeon *și au ucis pre Zeveiu și Salmana. Și au luat podoabele și nasturii cu carii grumazii crăieștilor cămile să obicinuiesc a-i înfrămseța.

22. Și au zis toț bărbații lui Israil câtră Ghedeon: „Stăpâneaște-ne pre noi tu și fiiul tău și fiiul fiiului tău, că ne-ai slobozit din mâna lui Madiam".

23. Cărora el le-au zis: „Nu vă voiu stăpâni, nici vă va stăpâni fiiul mieu, ci vă va stăpâni Domnul".

24. Și au zis câtră ei: „O cearere poftesc de la voi: dați-m cercei din prada voastră”. Că cercei de aur avea izmailiteanii.

25. Care i-au răspuns: „Foarte bucuroși ți-i vom da”. Și, întinzând pre pământ plapoma, au aruncat pre ea cercei din pradă.

26. Și au fost măsura poftiților cercei sicli de aur o mie șeapte sute, fără de podoabe și scumpele mărgeale și haina cea roșie cu care împărații Madiamului să slujea, și fără || 391r de lanțurile cămilelor ceale de aur.

27. Și au făcut dintr-acealea Ghedeon efod și l-au pus în cetatea sa, Efra. Și au curvit tot Israilul într-însul; și au fost lui Ghedeon și casii sale spre cădeare.

28. Și s-au smerit Madiam înaintea fiilor Israil, nici ș-au putut mai mult rădica cerbicile; ci s-au odihnit pământul ani patruzeci, în carii au stăpânit Ghedeon.

29. Și s-au dus fiiul lui Ioas și au lăcuit în casa sa.

30. Și au avut șeaptezeci de fii carii au ieșit din coapsa lui, că mai multe avea muieri.

31. Iară țiitoarea lui, care avea în Sihim, i-au născut fiiu, pre nume Avimeleh.

32. Și au murit Ghedeon, fiiul lui Ioas, în bătrâneațe bune și s-au îngropat în mormântul lui Ioas, tătâni-său, în Efra din familia Ezdrii.

33. Iară după ce au murit Ghedeon, s-au întors fiii lui Israil și au curvit cu Vaalim. Și au lovit cu Vaal legătură, să le fie Dumnezeu,

34. Nici ș-au adus aminte de Domnul, Dumnezeul seu, care i-au scos din mânile tuturor neprietinilor lor prinpregiur,

35. Nici au făcut milă cu casa lui Ierovaal Ghedeonului, după tot binele ce făcuse lui Israil.

Cap 9 |

391v *Avimeleh, ucigând șeaptezăci de frații săi, împărăția tirănească o cuprinde; carele, după pilda lui Ioatham, frate-său, care să cruțase, oastea lui Gaal o au biruit și turnul lui Sihem l-au ars; și mai pre urmă de o muiere cu un dărab de piatră de moară s-au lovit.*

1. Și s-au dus Avimeleh, feciorul lui Ierovaal, în Sihim, la frații mâni-sa, și au grăit câtră ei, și câtră toată rudenia casii mâni-sale, zicând:

2. „Grăiț câtră toț bărbații Sihim: «Ce vă iaste mai bine, să vă stăpânească șeaptezeci de bărbați, toți fiii lui Ierovaal, au să vă stăpânească un bărbat, și împreună socotiț că gura voastră și trupul vostru sânt?»”

3. Și au grăit frații mumei lui pentru el la toț bărbații din Sihim toate cuvintele acestea, și le-au plecat inima lor după Avimeleh, zicând: „Fratele nostru iaste”.

4. Și i-au dat șeaptezeci de măsuri de argint din casa bozului Vaalverit. Care ș-au togmit cu sine din acel argint oameni mișei și rătăciț și i-au urmat lui.

5. Și au venit la casa tătâni-său în Efra și au ucis frații săi, fiii lui Ierovaal, bărbaț șeaptezeci, pre o piatră și au rămas Ioatham, fiiul lui Ierovaal cel mai mic, și s-au ascuns.

392r 6. Și s-au adunat toț bărbații Sihim și to||ate familiile cetății Mello; și s-au dus și au rânduit împărat pre Avimeleh, lângă ștejeriul ce sta în Sihim.

7. Carea vestindu-să lui Ioatham, s-au dus și au stătut în creștetul muntelui Garizim; și cu graiu înalt au strâgat și au zis: „Ascultați-mă, oamenii lui Sihim, așa să vă asculte pre voi Dumnezeu!

8. Dusu-s-au leamnele, să-ș ungă împărat preste sine, și au zis maslinului: «Împărățească-ne».

9. Care au răspuns: «Au poci lăsa grăsime mea, cu carea și dumnezeii să slujesc, și oamenii, și voiu veni să stăpânesc între leamne?»

10. Și au zis leamnele câtră pomul maslinului: «Vino și ia preste noi împărăția!»

11. Care le-au răspuns: «Au pociu părăsi dulceața mea și rodurile ceale preabune și a merge să stăpânesc între celeaalalte leamne?»

12. Și au grăit leamnele câtră viță: «Vino și ne împărățească!»

13. Carea le-au răspuns: «Au pociu părăsi vinul mieu, care veselească pre Dumnezeu și oamenii, și între celeaalalte leamne să stăpânesc?»

14. Și au zis toate leamnele câtră mărăciunul cel alb: «Vino și ne împărățească!» |

392v 15. Care le-au răspuns: «De vreaț adevărat a mă rândui voao împărat, veniț și vă odihniți supt umbra mea. Iară de nu vreați, iasă foc din mărăciuni și îmbuce chedrii Livanului!»

16. Acum, dară, de drept și fără păcat ați rânduit preste voi împărat pre Avimeleh, și bine v-ați purtat cu Ierovaal și cu casa lui și ați răsplătit aseaminea facerilor lui de bine, care au oștit pentru voi,

17. Şi sufletul său l-au dat primejdiilor, ca să vă scoaţă din mâna lui Madiam.
18. Carii acum v-aţi sculat asupra casii tătâne-mieu şi i-aţ ucis fiii, şeaptezeci de bărbaţi, pre o piatră, şi aţi rânduit împărat pre Avimeleh, fiiul slujnicii lui, preste lăcuitorii Sihim, pentru că-i fratele vostru.
19. Deci, de aţi făcut dirept şi fără vină cu Ierovaal şi cu casa lui, veseliţi-vă astăzi în Avimeleh, şi el să se veselească în voi.
20. Iară de aţi făcut îndărăpt, iasă foc din el şi mistuiască lăcuitorii lui Sihim şi oraşul Mello, şi iasă foc din bărbaţii Sihimului şi din oraşul Mello, şi îmbuce pre Avimeleh!"
21. Care, dacă le-au zis, au fugit şi s-au dus în Vera şi au lăcuit acolo pentru frica lui || Avimeleh, frăţini-său. 393r
22. Şi au împărăţit Avimeleh preste Israil trei ani.
23. Şi au trimis Domnul duh rău foarte între Avimeleh şi lăcuitorii Sihim, carii au început a-l urgisi.
24. Şi răutatea uciderii a şeapteazăci de fii a lui Ierovaal şi vărsarea sângelui lor a o întoarce spre Avimeleh, fratele său, şi spre cealealalte căpeteniile sihimeanilor, carii îl agiutase.
25. Şi au pus leşuiri împrotiva lui în vărful munţilor; şi cându-i aştepta venirea, făcea tâlhării, luând prăzi de la cei ce trecea. Şi s-au vestit lui Avimeleh.
26. Şi au venit Gaal, fiiul lui Oved, cu fraţii săi şi au trecut în Sihima; la a căruia venire, râdicându-se lăcuitorii Sihimului,
27. Au ieşit la câmpuri, jefuind viile şi strugurii câlcând; şi, făcând hori de cântăreţi, au întrat în bozul dumnezeului său, şi între ospeaţe şi între păhare blăstăma pre Avimeleh.
28. Strâgând Gaal, fiiul lui Oved: „Cine-i Avimeleh şi carea e Sihim, ca să-i slujim lui? Au nu iaste fiiul lui Ierovaal şi au rânduit căpetenie pre Zevul, sluga sa, preste bărbaţii lui Emor, tatălui Sihim? Căci, dară, îi vom sluji lui?
29. Batâr de-ar da cineva norodul acesta supt | mâna mea, să iau din mijloc pre Avimeleh". 393v Şi s-au zis lui Avimeleh: „Adună mulţimea oastei şi vino!
30. Că Zevul, căpetenia cetăţii auzind cuvintele lui Gaal, fiiului Oved, s-au mâniat foarte".
31. Şi au trimis pre ascuns la Avimeleh soli, zicând: „Iată, Gaal, fiiul lui Oved, au venit în Sihima cu fraţii săi şi bate împrotiva ta cetatea.
32. Deci scoală-te noaptea cu norodul care iaste cu tine şi te pitulă în câmp,
33. Şi în dimineaţa dintâiu, răsărind soarele, năvăleaşte asupra cetăţii. Iară el împrotiva ta ieşind cu norodul său, fă-i ce-i vei putea".
34. Şi s-au sculat Avimeleh cu toată oastea sa noaptea şi au întins leşuiri pre lângă Sihim în patru locuri.
35. Şi au ieşit Gaal, fiiul lui Oved, şi au stătut în întrarea porţii cetăţii. Şi s-au sculat Avimeleh şi toată oastea cu el din locul leşuirilor.
36. Şi, văzând norodul Gaal, au zis cătră Zevul: „Iată, din munţi mulţime să pogoară". Căruia el i-au răspuns: „Umbrele munţilor vezi ca capetele oamenilor şi cu această greşală te înşeli".
37. Şi iară Gaal au zis: „Iată, norodul din buricul pământului să pogoară şi un şireag vine || pre calea carea priveaşte la ştejeriu". 394r
38. Căruia au zis Zevul: „Unde iaste acum gura ta, cu carea grăiai: «Cine-i Avimeleh ca să-i slujim?» Au nu acesta iaste norodul care-l urgiseai? Ieşi şi oşteaşte împrotiva lui!"
39. Şi s-au dus Gaal, privind norodul Sihimului, şi au oştit împrotiva lui Avimeleh,
40. Carele l-au văzut fugând şi în cetate l-au împins; şi au căzut din partea lui mulţi, până la poarta cetăţii.
41. Şi Avimeleh au şezut în Ruma. Iară Zevul pre Gaal şi soţii lui i-au scos din cetate, nici i-au suferit într-însa a zăbovi.
42. Deci a doao zi au ieşit norodul la câmp; care vestindu-să lui Avimeleh,
43. Au luat oastea sa şi o au împărţit în trei turme, tinzând leşuiri în câmpuri. Şi văzând că iase norodul din cetate, s-au sculat şi au năvălit asupra lor
44. Cu ceata sa, bătând şi conăcind cetatea; iară doao turme rătăcind prin câmp pre protivnici îi gonea.
45. Deci Avimeleh toată zioa aceea oştea în cetate; carea o au prins, ucigând lăcuitorii ei, şi pre ea strâcând-o atâta, cât sare într-însa au răsipit. |
46. Carea auzând cei ce lăcuia în turnul sihimeanilor, au întrat în bozul dumnezeului 394v său, Verith, unde făcuse cu el legătură, şi dintr-însul locul nume luase, care era întărit foarte.

47. Şi Avimeleh auzând pre bărbaţii turnului sihimenilor aşa a fi adunaţi,
48. S-au suit în muntele Selmon cu tot norodul său şi, luând săcurea, au tăiat ramul copaciului şi, puindu-l în umăr, purtându-l, au zis către soţii: „Ce mă vedeţi făcând, curând faceţi”.
49. Şi degrabă ramuri din copaci tăind, urma povăţuitoriului, carii împregiurând cetatea, o au aprins. Şi aşa au fost, de cu fum şi cu foc o mie de oameni s-au înecat, bărbaţi aşijderea şi muieri din lăcuitorii turnului Sihim.
50. Iară Avimeleh de acolo purcezând, au venit la oraşul Thevis, carele încungiurându-l, îl conocea cu oastea.
51. Şi era turnul înalt în mijlocul cetăţii, la carele scăpase împreună bărbaţi şi muieri şi toate căpeteniile cetăţii, închizând tare uşa, şi preste acoperişul turnului stând apărători.
52. Şi, apropiindu-se Avimeleh lângă turn, bătea vârtos şi, apropiindu-se de uşe, să silea a-i pune foc. ||
395r 53. *Şi iată, o muiare aruncând de sus un dărab de piatră de moară, au lovit capul lui Avimeleh şi i-au spart crierii. *2 Împăr. 11, 21.
54. *Care au chemat curând pre armaşul său şi au zis către el: „Scoate-ţi sabia şi mă loveaşte, ca nu cumva să se zică că muierea m-au ucis”. Carele plinind porunca, l-au ucis. *1 Împăr. 31, 4. 1 Par. 10, 4.
55. Şi, murind el, toţi carii cu el era din Israil s-au întors la scaunele sale.
56. Şi au răsplătit Dumnezeu răul care făcuse Avimeleh împrotiva tătâni-său, ucigând şeaptezeci de fraţi ai săi.
57. Şi sihimiteanilor, ce lucrase li s-au răsplătit şi au venit preste ei blăstămul lui Ioatham, fiului Ierovaal.

Cap 10

Tola povăţuitoriu să rânduiaşte; acestuia, murind, Sair urmează. Iară israiliteanii în închinarea idolilor căzând, să dau filisteanilor şi ammoniteanilor, cărora, pocăindu-să, Dumnezeu nemulţămirea le impută, şi mai pre urmă li se milostiveaşte.

1. După Avimeleh s-au sculat povăţuitoriu în Israil Thola, fiiul lui Fua, unchiului Avimeleh, bărbat din Isahar, care au lăcu|it în Samirul muntelui Efrem. 395v
2. Şi au judecat pre Israil ani doaozăci şi trei şi au murit şi s-au îngropat în Samir.
3. Acestuia au urmat Iair Galaaditeanul, carele au judecat pre Israil ani doaozăci şi doi,
4. Având treizăci de ficiori şezând preste treizăci de mânzi de asini, şi căpetenii treizăci de cetăţi; care din numele lui s-au chemat Havothiair, adecă „oraşele lui Iair”, până într-această zi, în pământul Galaad.
5. Şi au murit Iair şi s-au îngropat în locul ce să cheamă Camon.
6. Iară fiii lui Israil păcatelor vechi adăogând noao, au făcut rău înaintea Domnului şi au slujit idolilor, lui Vaalim şi Astaroth, şi dumnezeilor Sirei şi a Sidonului şi a lui Moav şi a fiilor Ammon şi a filisteilor; şi au lăsat pre Domnul şi nu L-au cinstit.
7. Împrotiva cărora mâniindu-Se Domnul, i-au dat în mânile filisteilor şi a fiilor Ammon.
8. Şi s-au năcăjit şi foarte împresuraţ au fost ani optsprăzeace, toţi carii lăcuia preste 396r Iordan, în pământul ammor||eului, care iaste în Galaadu,
9. Într-atâta cât fiii lui Ammon trecând Iordanul, au jefuit pre Iiuda şi Veniamin şi Efrem; şi s-au năcăjit Israil foarte.
10. Şi, străgând către Domnul, au zis: „Păcătuit-am Ţie, că am părăsit pre Domnul, Dumnezeul nostru, şi am slujit lui Vaalim”.
11. Cărora le-au grăit Domnul: „Au nu eghipteanii şi ammorreaii şi fiii lui Ammon şi filisteii
12. Şi sidonii şi Amalic şi Hanaan v-au împresurat, şi aţi strâgat către Mine, şi v-am scos din mâna lor?
13. Şi macar că M-aţ părăsit şi aţi cinstit dumnezei streini, pentru aceaea n-oi adaoge să vă mai sloboz.
14. Duceţi-vă şi chemaţi dumnezeii carii i-aţi ales; aceia să vă sloboază în vreame de strâmtoare”.
15. Şi au zis fiii lui Israil către Domnul: „Păcătuit-am. Răsplăteaşte-ne Tu orice-Ţi place, numai acum ne slobozi”.
16. Carea zicând, toţi idolii dumnezeilor streini din hotarele sale i-au lepădat şi au slujit Domnului Dumnezeu, Care L-au durut de supărările lor.

17. Deci fiii lui Ammon străgând în Galaad, | ș-au înfipt șetrile; împrotiva cărora adunându-se fiii lui Israil, au tăbărât în Masfa. 396v

18. Și au zis căpeteniile Galaad, fieștecarii cătră aproapele său: „Carele întâiu din noi împrotiva fiilor lui Ammon va începe a oști va fi povățuitoriu norodului Galaad".

Cap 11

Efte, judecătoriu făcut fiind, aprins de Duhul lui Dumnezeu, întâiu oșteaște cu împăratul ammoniteanilor; carii, după ce-i învinsease, pentru făgăduința fără socoteală făcută, fata sa una lui Dumnezeu o jârtfeaște.

1. Fost-au într-aceaea vreame Efte Galaaditeanul bărbat tare și ostaș, fiiul unii muiari curve, care s-au născut din Galaad.

2. Și au avut Galaad muiare, din carea au luat fii; carii, după ce crescuse, au lepădat pre Efte, zicând: „Moștean în casa tatălui nostru a fi nu vei putea, că dintr-altă mumă te-ai născut."

3. De carii el fugând și ocolindu-i, au lăcuit în pământul Tov; și s-au adunat la el bărbați mișei și tălhăritori, și ca pre o căpetenie îl urma.

4. Într-acealea zile oștea fiii lui Ammon împrotiva lui Israil.

5. Carii iute întețându-i, au mers mai marii || născuți din Galaad, să ia spre agiutoriul său pre Iefte din pământul Tov. 397r

6. Și au zis cătră el: „Vino și fii căpetenia noastră și bate împrotiva fiilor Ammon".

*Face. 26, 27.

7. Cărora el le-au răspuns: *„Au nu voi sânteț carii m-ați urât și m-ați lepădat din casa tătâni-mieu, și acum ați venit la mine de lipsă siliți?"

8. Și au zis căpeteniile lui Galaad cătră Efte: „Pentru această, dară, pricină acum la tine venim, să purcezi cu noi și să oștești împrotiva fiilor Ammon și să fii povățuitoriu tuturor carii lăcuiesc în Galaad".

9. Și Iefte le-au zis: „De ați venit la mine adevărat să oștesc pentru voi împrotiva fiilor Ammon și-i va da Domnul în mânile meale, eu voi fi al vostru căpetenie".

10. Carii i-au răspuns: „Domnul, care aude aceastea, Însuș mijlocitoriu și mărturie iaste că făgăduința noastră o vom face".

11. Și s-au dus Iefte cu căpeteniile Galaad și l-au făcut tot norodul căpetenie șieș. Și au grăit Iefte toate cuvintele sale înaintea Domnului, în Masfa.

12. Și au trimis soli la împăratul fiilor Ammon, carii din fața sa să-i ziceți: „Ce-i mie și ție, că ai venit asupra mea, să-mi jefuiești pământul mieu?" |

*Num. 21, 24.

13. Cărora el le-au răspuns: *„Că au luat Israil pământul mieu când s-au suit din Eghipt, de la marginile lui Arnon, până la Iavoc și la Iordan. Acum, dară, cu pace și-l întoarce". 397v

14. Prin carii iarăș au trimis Iefte și le-au poruncit să zică împăratului Ammon:

15. „Aceastea zice Iefte: «N-au luat Israil pământul lui Moav, nici pământul fiilor lui Ammon,

16. Ci când s-au suit din Eghipt, au umblat prin pustie până la Marea Roșie și au venit în Cadis.

*Num. 20, 14.

17. *Și au trimis soli la împăratul Edom, zicând: 'Slobozi-mă, să trec prin pământul tău'. Care n-au vrut a să odihni cererii lui. Trimis-au și la împăratul Moav, carele și el trecerea a o îngădui n-au vrut. Și au rămas în Cadis.

18. Și au ocolit din coaste pământul Edomului și pământul Moav și au venit spre partea de cătră răsărit pământului Moav, și au tăbărât peste Arnon; nici au vrut a întra hotarele lui Moav, *că Arnon să hotăreaște cu pământul Moav.

*Num. 21, 13.

19. Și au trimis Israil soli la Sihon, împăratul ammorreailor, care lăcuia în Hesevon, și i-au zis: 'Slobozi-ne să treacem prin pământul tău până la râu'.

20. Care și el nesocotind cuvintele lui Israil, nu l-au lăsat să treacă prin hotarăle sale, ci, a||dunând mulțime nesăvârșită, au ieșit împrotiva lui în Iasa și tare să împrotivea. 398r

21. Și l-au dat Domnul în mânile lui Israil cu toată oastea sa, care l-au bătut și au stăpânit pământul ammorreului, lăcuitoriului ținutului aceluia,

22. Și toate hotarăle lui, din Arnon până la Iaboc și de la pustie până la Iordan.

23. Deci Domnul, Dumnezeul lui Israil, au răsturnat pre ammorreul, oștind împrotiva lui norodul Său Israil, și tu acum vreai a stăpâni pământul lui?

24. Au nu cealea ce stăpâneaște Hamos, dumnezeul tău, ție legiuit ți să cad? Iară carele Domnul, Dumnezeul nostru, biruitoriu le-au dobândit, în moștenirea noastră să vor îngădui.

25. *Fără numai de ești, doară, mai bun decât Valac, fiiul lui Sefor, împăratului Moav, sau poți arăta că au probozit asupra lui Israil și au oștit împrotiva lui.

*Num. 22, 2.

26. Când au lăcuit în Hesevon și în satele lui, și în Aroir și în satele lui sau în toate cetățile pre lângă Iordan în trei sute de ani, pentru ce atâta vreame nimica n-ai mișcat despre această cearere îndărăpt?

398v 27. Așa, dară, nu eu păcătuiesc împrotiva | ta, ci tu împrotiva mea rău lucri, pornindu-mi războaie nedreapte. Judece Domnul, judecătoriul aceștii zile, între Israil și între fiii lui Ammon»".

28. Și n-au vrut a să odihni împăratul fiilor lui Ammon cuvintelor lui Iefte, care prin soli îi trimisease.

29. Și au fost Duhul Domnului preste Iefte și, încungiurând Galaad și Manasse și Masfa Galaad și de acolo trecând la fiii lui Ammon,

30. Făgăduință au făgăduit Domnului, zicând: „De vei da fiii lui Ammon în mânile meale,

31. Oricare întâi va ieși din ușile casii meale și mă va întâmpina întorcându-mă cu pace de la fiii lui Ammon, pre acela l-oi aduce jârtvă Domnului".

32. Și au trecut Iefte la fiii lui Ammon, să oștească împrotiva lor; pre carii i-au dat Domnul în mânile lui.

33. Și au lovit de la Aroir până unde vii în Mennith, doaozăci de cetăți, și până la Avel, care iaste sădită cu vii, cu rană mare foarte. Și s-au smerit fiii lui Ammon de la fiii lui Israil.

34. Și, întorcându-să Iefte în Masfa, la casa sa, l-au întâmpinat una născută fiica sa cu tâmpane și hore. Că nu avea alți prunci. ||

399r 35. Carea văzând-o, ș-au rupt vejmintele și au zis: „Hei mie, fiica mea, înșelatu-m-ai și însăși ești înșelată, că am deșchis gura mea câtră Domnul și altă a face nu voiu putea".

36. Căruia ea i-au răspuns: „Tatăl mieu, de ț-ai deșchis gura câtră Domnul, fă-mi orice ai făgăduit după ce ți s-au îngăduit izbânda și biruința de vrăjmașii tăi".

37. Și au zis câtră tatăl: „Aceasta numai îm dăruiaște, te rog, slobozi-mă ca doao luni să încungiur munți, și să-mi plâng verguria cu soțiile meale".

38. Căriia el i-au răspuns: „Meargi". Și o au slobozită doao luni. Și, ducându-să cu soțiile și cu tovarișele sale, plângea verguria sa în munți.

39. Și, plinind doao luni, s-au întors la tatăl său și i-au făcut precum făgăduise, carea nu știia bărbatul. De atunci obiceaiu s-au sporit în Israil, și obiceaiu s-au ținut,

40. Ca, după curgerea anului, să să adune întruna featele lui Israil și să plângă pre fata lui Iefti Galaaditeanului zile patru.

Cap 12

Efratheanii nedirept sculându-să împrotiva lui Iefte, la vadurile Iordanului ca vro 42 de mii să
399v *ucig neputând zice acest cuvânt | Shivvoleth; carele murind, urmează povăţuitoriu Avesan, Ahialon și Avdon.*

1. Și iată, în Efraem au răsărit gâlceavă, că cei ce trecea spre miiazănoapte au zis câtre Iefte: „Pentru ce mergând la războiu împrotiva fiilor Ammon, n-ai vrut să ne chemi, să mergem cu tine? Deci ț-om aprinde casa".

2. Cărora el le-au răspuns: „Prigonire era mie și norodului mieu împrotiva fiilor Moav foarte și v-am chemat să-mi daț agiutoriu, și n-ați vrut a face.

3. Carea văzând, mi-am pus sufletul în mânile meale și am trecut la fiii lui Ammon și mi-au dat Domnul în mânile meale. Ce vreadnic am făcut, ca să vă sculaț asupra mea în războiu?"

4. Și, chemând la sine toț bărbații lui Galaad, oștea împrotiva lui Efrem; și au bătut bărbații Galaad pre Efrem, că zisease: „Pribeag iaste Galaad din Efrem și lăcuiaște în mijlocul lui Efrem și a lui Manasse".

5. Și au cuprins galaaditeanii vadurile Iordanului prin carele Efrem era să să întoarcă. 400r Și, venind la eale din numărul lui || Efrem, cel ce fugea, și zicând: „Rogu-vă să mă lăsați a treace", zicea lui galaaditeanii: „Au doară efraithean ești?" Carele zicând: „Nu sânt",

6. Îl întreba: „Zi dară «Shivoleath», ce să tâlcuiaște „spic". Care răspundea «Sivvoleth» cu aceeaș slovă neputând chieri spicul. Și, îndată apucându-l, îl ucidea într-aceeaș treacerea Iordanului; și au căzut într-aceaea vreame din Efrem patruzăci și doao de mii.

7. Și au judecat Iefte Galaaditeanul pre Israil șase ani; și au murit și s-au îngropat în cetatea sa, Galaad.

8. După acesta au judecat pre Israil Avesan din Vifleim.
9. Care au avut triizăci de feciori, şi atâtea şi feate, care trimiţindu-le afară, bărbaţi lor le-au dat, şi aceluiaşi număr fiilor săi au luat muieri, ducându-le în casa sa. Carele şapte ani au judecat pre Israil.
10. Şi au murit şi s-au îngropat în Vifleaim.
11. Căruia au urmat Ahialon Zavuloneanul |; şi au judecat pre Israil zeace ani. 400v
12. Şi au murit şi s-au îngropat în Zavulon.
13. După acesta au judecat pre Israil Avdon, fiiul lui Illel Farathoneanul,
14. Care au avut feciori patruzăci, şi din ei nepoţ treizăci, suindu-se spre şaptezeci de mânzi de asini; şi au judecat pre Israil ani opt.
15. Şi au murit şi s-au îngropat în Tharathonul pământului Efrem, în muntele lui Amalic.

Cap 13

Israilteanii spre închinarea idolilor iarăşi căzând, să dau filisteilor. Samson să naşte de la înger, mai înainte mumei sale să vesteaşte şi apoi tătâni-său; şi, născut fiind, de la Domnul să blagosloveaşte.

Sus 10, 6. 1. Şi iarăş fiii lui Israil au făcut rău înaintea Domnului, Care i-au dat în mânile filisteilor ani patruzăci.
2. Şi era un om din Saraa şi din ruda lui Dan, pe nume Manue, având muiare stearpă,
3. Căriia s-au arătat îngerul Domnului, şi || au zis câtră ea: „Stearpă eşti şi fără prunci; *ci vei zămisli şi vei naşte fiiu. 401r

*Face. 16, 11.
1 Împăr. 1, 20. 4. *Deci fereaşte-te să nu beai vin şi altă beautură beţivă, nici necurat ceva să mânci,
*Luc. 1, 31.
Num. 6, 3, 4. 5. Că vei zămisli şi vei naşte fiiu, a căruia cap nu-l va atinge briciul. Că va fi nazarineanul lui Dumnezeu din pruncia sa şi din pântecele mâni-sa şi el va înceape a slobozi pre Israil din mânile filisteilor.
6. Carea venind la bărbatul său, i-au zis: „Omul lui Dumnezeu au venit la mine având faţă îngerească, groaznică foarte. Carele întrebându-l cine ar fi şi de unde ar fi venit şi cu ce nume s-ar fi chemând, n-au vrut a-m spune,
7. Ci aceasta mi-au răspuns: «Iată, vei zămisli şi vei naşte fiiu; fereaşte-te să nu beai vin, nici altă beutură beţivă, şi să nu mănânci ceva necurat; că va fi pruncul nazareul lui Dumnezeu din pruncia sa, din pântecele maicii sale până la zioa morţii sale»".
8. Şi s-au rugat Manue Domnului şi au zis: „Rogu-mă, Doamne, ca omul lui Dumnezeu care l-ai trimis să vie iarăşi şi să ne înveaţe ce ne trebuie a face de copilul care să va naşte". |
9. Şi au ascultat Domnul pre Manue, ce să ruga, şi s-au arătat iarăş îngerul lui Dumnezeu muierii lui, şezând în câmp. Iară Manue, bărbatul ei, nu era cu ea. Carea văzând îngerul, 401v
10. Au grăbit şi au alergat la bărbatul său şi i-au vestit, zicând: „Iată, mi s-au arătat omul care mainte văzusem".

11. Care s-au sculat şi au urmat muierii sale şi, venind la om, i-au zis: „Tu eşti care ai grăit muerii?” Şi el i-au răspuns: „Eu sânt.”

12. Căruia Manue: „Când – i-au zis – cuvântul tău să va plini, ce vreai să facă copilul? au de ce va trăbui să să ţie?”

13. Şi au zis îngerul Domnului cătră Manue: „De toate care am grăit muierii tale să să conteanească.

14. Şi orice din vie să naşte nu mânce, vin şi altă beutură beţivă nu beaie, nimic mânce necurat şi ce i-am poruncit plinească şi păzească”.

15. Şi au zis Manue cătră îngerul Domnului: „Rogu-te să te odihneaşti rugăciunii meale şi să-ţ facem un ied din capre”.

16. Căruia i-au răspuns îngerul: „De mă sileşti, nu voiu mânca pânile tale, iară de vreai a face ardere, dă-o Domnului”. Şi nu ştia Manue că îngerul Domnului iaste.

17. Şi au zis cătră el: „Care-ţi iaste numele, ca, de ţi să va plini cuvântul, să te cinstim?” ||

402r 18. Căruia el i-au răspuns: *„Căci cerci numele mieu, care iaste minunat?” *Face. 32, 29.

19. Şi au adus Manue iedul din capre şi gustările şi le-au pus pre piatră, aducând Domnului carele face minuni; iară el şi muierea lui priviia.

20. Şi, suindu-se flacăra oltariului în ceriu, îngerul Domnului aşijderea în flacără s-au suit. Carea văzând Manue şi muierea lui, au căzut cu faţa la pământ.

21. Şi mai mult lor nu s-au arătat îngerul Domnului. Şi îndată au înţăles Manue că îngerul Domnului au fost.

22. Şi au zis cătră muierea sa: „Cu moarte vom muri, că am văzut pre Dumnezeu”.

23. Căruia au răspuns muierea: „De ar vrea Domnul a ne ucide, n-ar fi priimit din mânile noastre gustările şi arderea, nici ar fi arătat aceastea toate, nici ceale viitoare ne-ar fi spus”.

24. Şi au născut fiiu şi i-au chemat numele Samson. Şi au crescut pruncul şi l-au blagoslovit Domnul.

25. Şi au început Duhul Domnului a fi cu el în tabăra lui Dan, între Saraa şi Esthaol.

Cap 14

Samson îş ia muiare filisteancă, la carea a o vedea mergând, au rupt un leu, într-a cui fălci după aceea aflând miiare, au luat de la el pildă; carea tovoarişilor puind-o, aceie tălcuirea prin muie|rea lui Samson o au înţăles. 402v

1. Şi s-au pogorât Samson în Thamnatha şi, văzând acolo o muiare din featele filisteilor,

2. S-au suit şi au vestit tătâni-său şi mâni-sa, zicând: „Văzut-am o muiare în Thamnatha din featele filisteilor, carea, vă rog să mi-o luaţ muiare”.

3. Căruia i-au zis tatăl şi mumă-sa: „Au nu iaste muiare între featele fraţilor tăi şi în tot norodul mieu, că vreai a-ţi lua muiare din filistei, carii sânt netăiaţ împrejur?” Şi au zis Samson cătră tată-său: „Aceasta mi-o ia, că au plăcut ochilor miei”.

4. Iară părinţii lui nu ştia că lucru de la Domnul ar fi şi cearcă prilej împrotiva filisteilor, că într-aceea vreame filisteii stăpânea în Israil.

5. Şi s-au pogorât Samson cu tată-său şi cu mumă-sa în Thamnatha. Şi venind la viile oraşului, s-au arătat un puiu de leu răpitoriu şi răgnind şi l-au întâmpinat.

6. Şi au căzut Duhul Domnului preste Samson şi au rupt leul ca pre un ied, în dărăburi desfăcându-l, togma nimica având în mână; şi aceasta tătâni-său şi mâni-sa n-au vrut a le spune.

7. Şi s-au pogorât şi au grăit muierii carea plăcuse ochilor lui.

8. Şi, după câteva zile întorcându-se să o ia, s-au abătut să vază stârvul leului, şi iată

403r un || roiu de albine în gura leului era şi faguri de miere.

9. Care luându-l în mâni, mânca în cale; şi, venind la tatăl său şi la mumă-sa, le-au dat o parte, carii şi ei au mâncat, însă n-au vrut a le spune că din trupul leului luase mierea.

10. Şi s-au pogorât tatăl lui la muiare şi au făcut fiiului său, Samson, ospăţ, că aşa să obicinuise a face tinerii.

11. Şi, văzându-l cetăţeanii locului aceluia, i-au dat triizăci de tovaroşi, să fie cu el.

12. Cărora le-au grăit Samson: „Pune-vă-voiu o întrebare, carea de mi-o veţi deznoda până în şeapte zile de ospăţu, vă voiu da triizăci de cămeşi şi atâtea îmbrăcăminte.

13. Iară de nu o veţi putea deznoda, voi îm veţ da mie treizăci de cămeş şi aceluiaş număr îmbrăcăminte”. Carii i-au răspuns: „Pune întrebarea, să auzim”.

14. Şi le-au zis: „Din cel ce mâncă au ieşit bucata, şi din cel tare au ieşit dulceaţa". Nici au putut în trei zile dezlega întrebarea.
15. Şi, apropiindu-se zioa a şaptea, au zis câtră muierea lui Samson: „Cucerniceşte-te bărbatului tău şi-l îndeamnă să-ţ spuie ce face întrebarea; carea de nu vei vrea a face, te vom aprinde pre tine şi casa tătâni-tău. Au doară pentru aceea ne-aţ chemat la nuntă, să ne jefuiţi?" |
16. Carea vărsa câtră Samson lacrămi şi să jeluia, zicând: „Urâtu-m-ai şi nu mă iubeşti şi pentru aceea întrebarea carea o ai pus fiilor norodului mieu nu vreai a mi-o deascoperi". Iară el au răspuns: „Tătâni-mieu şi maicii meale n-am vrut a le spune; şi ţie ţ-oi putea spune?" 403v
17. Deci în şapte zile de ospăţu sta înaintea lui; şi mai pre urmă, a şaptea zi mult supărându-l, i-au descoperit. Carea numaidecât o au spus cetăţeanilor săi.
18. Şi ei o au spus lui a şeaptea zi, mai înainte de apusul soarelui: „Ce-i mai dulce decât mierea şi mai tare decât leul?" Carele au zis câtră ei: „De n-aţi fi arat cu giuninca mea, n-aţi fi aflat întrebarea mea".
19. Şi au căzut preste el Duhul Domnului, şi s-au pogorât la Ascalom şi au bătut acolo treizăci de bărbaţi, a cărora luându-le hainele, le-au dat celora ce dezlegase întrebarea; şi, mâniindu-să foarte, s-au suit în casa tătâni-său.
20. Iară muierea lui ş-au luat bărbat unul din priiatinii lui şi din nuni.

Cap 15

Cu trei sute de vulpi şi de făclii Samson holdele filisteilor le aprinde; şi, rumpând funile cu care era legat, o mie de filistei cu falca asinului i-au ucis, dintr-a căruia măsea || ape sătiosului au curs. 404r

1. Iară după câtăva vreame, apropiindu-se zioa săcerişului de grău, venit-au Samson vrând a-şi vedea muierea sa şi i-au adus un ied din capre. Şi, vrând după obiceaiu a întra în cămara ei, l-au oprit tatăl ei, zicând:
2. „Gândit-am că o ai urât şi pentru aceea o am dat prietinului tău; ci are soră care-i mai tânără şi mai frumoasă decât ea, fie ţie în locul ei muiere".
3. Căruia Samson i-au răspuns: „Dintr-această zi nu va fi vina în mine împrotiva filisteilor că vă voiu face reale".
4. Şi s-au dus şi au prins trei sute de vulpi şi coadele lor le-au împreunat la coade şi au legat în mijloc făclii,
5. Carele cu foc aprinzându-le, le-au slobozât să alearge încoace şi încolo, carele îndată au mers în holdele filisteilor, carele aprinzându-se şi ceale adunate roduri, şi carele încă în păiuşe sta, au ars într-atâta cât şi viile şi maslinii i-au mistuit para focului.
6. Şi au zis filisteii: „Cine au făcut acest lucru?" Cărora li s-au zis: „Samson, ginerele lui Thammathei; că i-au luat muiere şi o au dat altuia, acestea au lucrat". Şi s-au suit | filisteii şi au aprins şi muierea, şi pre tatăl ei. 404v
7. Cărora le-au zis Samson: „Macar aţi făcut acestea, tot voi ceare încă din voi izbândă, şi atunci mă voi odihni".
8. Şi i-au bătut cu rană mare foarte, aşa cât buiguiţ pulpa coapseai ş-au pus. Şi, pogorându-se, au lăcuit în peştera pietrii Etam.
9. Şi, suindu-se filisteii în pământul Iudei, au tăbărât în locul carele apoi s-au chemat Lehi, adecă Măseaoa, unde s-au vârsat oastea lor.
10. Şi au zis câtră ei cei din neamul Iuda: „Căci v-aţi suit împrotiva noastră?" Carii au răspuns: „Să legăm pre Samson am venit şi să-i răsplătim ceale ce au lucrat asupra noastră".
11. Şi s-au pogorât trei mii de bărbaţi din Iuda la peşterea pietrii Etam şi au zis câtră Samson: „Nu ştii că filisteii ne poruncesc, pentru ce ai vrut a face aceasta?" Cărora el le-au zis: „Precum mi-au făcut mie, aşa le-am făcut lor".
12. „Şi a te lega – au zis – am venit şi a te da în mânile filisteilor". Cărora Samson: „Giuraţi – au zis – şi-m făgăduiţi că nu mă veţi ucide".
13. Zis-au: „Nu te vom ucide, ci legat te vom da". Şi l-au legat cu doao funii noao şi l-au dus din piatra Etam.
14. Carele venind la locul Măsealii şi filisteii strâgând venind înaintea lui, au căzut preste el Duhul Domnului; şi precum să mis||tuiaşte inul de faţa focului, aşa legăturile cu care era legat s-au desfăcut şi s-au slobozit. 405r
15. Şi, aflând măsao, adecă falca asinului, carea zăcea, luând-o, au ucis cu ea o mie de oameni.
16. Şi au zis: „În măseaoa asinului, în falca mânzului asinelor, i-am şters şi am ucis o mie de oameni".

17. Şi, deacă au plinit cântând aceste cuvinte, au aruncat măseaoa din mână şi au chemat numele locului aceluia Ramathlehi, ce să tâlcuiaşte „rădicarea Măsealii”.

18. Şi, însătoşind foarte, au strâgat cătră Domnul şi au zis: „Tu ai dat în mâna slujii tale această mare mântuire şi biruinţă; iată, moriu de seate şi voiu cădea în mânile netăiaţilor împrejur”.

19. Şi au deşchis Domnul o măsea în falca asinului şi au ieşit din ea ape, carele bând, şi-au stâmpărat sufletul şi puteare ş-au dobândit. Pentru aceea s-au chemat numele locului aceluia Izvorulu celui ce chiiamă din măsea, până într-această zi.

20. Şi au judecat pre Israil în zilele filisteilor doaozăci de ani.

Cap 16

405v *Samson, văzându-l străjile, porţile cetăţii Gaza în munte le-au adus; iară de Dalila, carea de multe ori o înceluise, cunoscându-i | pricina tăriii, tunzându-se să batjocoreaşte şi să orbeaşte de la vrăjmaşi, pre carii mai pre urmă cu sineş i-au ucis, adecă trei mii de filistei.*

1. Şi s-au dus în Gaza şi au văzut acolo muiare curvă şi au întrat la ea.

2. Carea auzând Filisteii şi vestindu-se la ei a fi întrat în cetate Samson, l-au încungiurat puind străji în poarta cetăţii; şi acolo toată noaptea cu tăceare aşteptând ca, făcându-se dimineaţă, ieşind să-l ucigă.

3. Şi au dormit Samson până la miiazănoapte; şi, de-acolo sculându-se, au apucat amândoao uşile porţii cu uşorii săi şi cu încuietoarea şi, puindu-le pre umere, le-au purtat pre creaştetul muntelui care priveaşte spre Hevron.

4. După acestea au iubit o muiare carea lăcuia în valea Sorec şi să chema Dalila.

5. Şi au venit la ea căpeteniile filisteilor şi i-au zis: „Înşală-l şi învaţă de la el în ce are atâta tărie şi cum l-am putea birui şi legat a-l năcăji. Carea de vei face, ţ-om da fieştecare o mie şi o sută de arginţ”.

6. Şi au grăit Dalila cătră Samson: „Spune-mi, rogu-te, în ce iaste tăria ta cea mare şi ce iaste cu carea, legându-te, să nu poţi || rumpe”. 406r

7. Căriia i-au răspuns Samson: „Cu şeapte funi de vine, nu uscate, ci încă jilave, de voiu fi legat, neputincios voiu fi, ca ceiaalalţ oameni”.

8. Şi au adus la ea vătavii filisteilor şapte funi, precum zisease, cu care l-au legat.

9. Pitulaţ fiind leşuitorii şi în cămară aşteptând sfârşitul lucrului, şi au strâgat cătră el: „Filisteii asupra ta, Samson!” Carele au rupt legăturile ca când ar rumpe cineva un fir din rămăşiţa câlţilor tors când îl aprinde la foc; şi nu s-au cunoscut în ce ar fi tăria lui.

10. Şi au zis cătră el Dalila: „Iată, m-ai înceluit şi înşelăciune ai grăit; încai acum spune-m cu ce trăbuie să te legi?”

11. Căria el i-au răspuns: „De voiu fi legat cu noao funi care niciodată au fost în lucru, neputincios voiu fi şi celoraalalţi oameni aseamine”.

12. Cu carele iarăş Dalila l-au legat şi au strâgat: „Filisteii asupra ta, Samson!”, în cămară leşuitorii gătiţi fiind! Carele aşa au rupt legăturile ca firele pânzelor.

13. Și au zis Dalila iarăș cătră el: „Până când mă înșeli și nu drept îmi grăiești? Arată cu ce trebuie să te legi”. Căria i-au răspuns Samson: „Șeapte perii capului mieu cu ițe împletindu-se, și cuiul cu aceștia legat în pământ | înfingându-se, neputincios voiu fi”. 406v

14. Carea făcând Dalila, au zis cătră el: „Filisteii asupra ta, Samson!” Carele sculându-se din somn, au tras cuiul cu peri și cu ițele.

15. Și au zis cătră el Dalila: „Cum zici că mă iubești, când sufletul tău nu-i cu mine? De trei ori mi-ai mințit și n-ai vrut să-m spui în ce iaste puterea ta cea mare”.

16. Și mult supărându-l și prin multe zile pururea lipindu-se, nedându-i loc de odihnă, s-au slăbit sufletul lui și până la moarte s-au obosit.

17. Atunci, deșchizând adevărul lucrului, au zis cătră ea: „Fier niciodată s-au suit pre capul mieu, că nazareu, adecă sfințit lui Dumnezeu sânt din pântecele maicii meale; de să va rade capul mieu, să va depărta de la mine tăria mea și voiu slăbi și voiu fi ca și ceiaalalți oameni”.

18. Și văzând ea că i-au mărturisit tot sufletul său, au trimis la căpeteniile filisteilor și le-au poruncit: „Suiți-vă încă o dată, că acum mi-au deșchis inima sa.” Carii s-au suit luând banii carii făgăduise.

19. Iară ea l-au făcut a durmi pe jenunchele || sale și în sânul său a-ț pleca capul său. Ți au chemat tunzătoriul și i-au ras șeapte peri lui. Și au început a-l împinge și a-l depărta de la sine, că îndată s-au dus de la el tăria. 407r

20. Și au zis: „Filisteii asupra ta, Samson!” Carele din somn sculându-se, au zis în inima sa: „Ieși-voiu precum mainte am făcut și mă voiu scutura”, neștiind că s-au depărtat de la el Domnul.

21. Carele apucându-l filisteii, îndată i-au scos ochii și l-au dus în Gaza legat cu lanțuri și, închizându-l în temniță, l-au făcut a măcina.

22. Și, iată, perii lui începuse a creaște.

23. Și căpeteniile filisteilor s-au adunat întruna să jârtvuiască junghieri de laudă lui Dagon, dumnezeului său, și să se uspete, zicând: „Datu-ne-au dumnezeul nostru pre neprietinul nostru, Samson, în mânile noastre”.

24. Carea și norodul văzând, lăuda pre dumnezeul său și aceleși zicea: „Datu-ne-au dumnezeul nostru pre protivnicul nostru în mânile noastre, carele au șters pământul nostru și au ucis foarte mulți”.

25. Și, veselindu-se prin uspețe, după ce mâncase uspețele, au poruncit să cheme pre Samson și să să joace înaintea lor. Și, aducându-să din temniță, să juca înainte lor și l-au făcut a sta între doi stâlpi. |

26. Carele au zis copilului care-i îndrepta pașii: „Slobozi-mă, să ating stâlpii pre carii toată casa să razimă și să mă plec spre ei și să mă odihnesc câtuș de cât”. 407v

27. Iară casa era plină de bărbați și de muieri și era acolo toate căpeteniile filisteilor, și din pod și din umbrariu ca la trei mii parte bărbătească și fămeiască privind la Samson cum să joacă.

28. Iară el chemând pre Domnul, au zis: „Doamne Dumnezeu, adu-Ț aminte de mine și-m întoarce acum tăria cea dintăiu, Dumnezeul mieu, ca să mă izbândesc de vrăjmașii miei, și pentru pierdere a doao luminări să iau o izbândă”.

29. Și, apucând amândoi stâlpii spre carii răzima casa, și altul din ei cu dreapta, și altul cu stânga ținând,

30. Au zis: „Moară sufletul mieu cu filisteii!” Și, lovind tare stâlpii, au căzut casa preste toate căpeteniile și preste ceeaalaltă mulțime carea era acolo; și cu mult mai mulți au ucis murind decât mainte viu ucisease.

31. Și, pogorându-se frații lui și toată rudenia, i-au luat trupul și l-au îngropat între Saraa și Esthaol, în mormântul tătâ||ni-său, Manue; și au judecat pre Israil doaozăci de ani. 408r

Cap 17

Muma lui Mihe i-au vărsat idol din argintul ce-l ținea, căruie întâi pre fiiul său, după aceea pre levitul vithleemiteanul i l-au rânduit preot.

1. Fost-au într-aceea vreame un om oarecare din muntele Efrem, pe nume Mihas,
2. Carele au zis mumei sale: „O mie și o sută de arginți care ți i-ai fost ales și despre care, auzând eu, te-ai fost jurat: «Iată, eu îi am și la mine sânt»”. Căruia ea i-au răspuns: „Blagoslovitu-i fiiul mieu Domnului!”

3. Și i-au înturnat mumei sale, carea îi zisease: „Jârtvuit-am și am făgăduit acest argint Domnului, ca din mâna mea să-l priimească fiiul mieu și să facă cioplit și vărsat, și acum ți-l dau ție”.

4. Şi i-au înturnat mumei sale, carea au luat doao sute de arginţi şi i-au dat argintariului să facă din ei cioplit şi vărsat, care au fost în casa lui Micas.

5. Carele şi căşcioară într-însa lui Dumnezeu au deschilinit şi au făcut efod şi therafim, 408v adecă haină preoţească, şi idoli; şi au împlut mâna unuia din fiii săi şi i s-au | făcut preot.

6. În zilele acealea nu era împărat în Israil, ci fieştecarele ce i să părea drept, aceasta făcea.

7. Şi au fost alt tinăr din Vithleemul Iudii, din rudenia lui; şi era acela levit şi lăcuia acolo.

8. Şi, ieşind din cetatea Vithleimului, au vrut a nimernici oriunde ş-ar fi găsât odihnă. Şi, venind în muntele Efrem, călătorind şi abătându-se puţântel în casa Mihei,

9. Au fost întrebat de la el, de unde venise. Care i-au răspuns: „Levit sânt din Vithleemul Iudii şi merg să lăcuiesc unde voiu putea şi de folos mie a fi voiu vedea".

10. Şi au zis Mihas: „Rămâi la mine şi-m fii tată şi preot. Şi-ţi voiu da pre tot anul câte zeace arginţi şi haină îndoită şi ceale spre hrană de lipse".

11. Odihnitu-s-au şi au rămas la om şi i-au fost ca unul din fii.

12. Şi i-au umplut Mihas mâna, şi au avut copilul preot la sine,

13. „Acum ştiu – zicând – că m-au blagoslovit Dumnezeu, având preot din neamul leviticesc".

Cap 18

Trimiţând mai-nnainte iscoade, după aceea au urmat trei sute de bărbaţi din neamul lui Dan 409r *|| cercându-şi moştenire; şi luându idolul Mihei cu preotul, prinzând cu puterea cetatea Lais, au lăcuit acolo.*

1. În zilele acelea nu era împărat în Israil, şi neamul lui Dan îş cerca moştenirea, să lăcuiască într-însa, că până la acea zi între celeaalalte neamuri soarte nu-ş luase.

2. Şi au trimis fiii lui Dan din ruda şi familia sa cinci bărbaţi tari din Saraa şi Esthaol să iscodească pământul şi cu de-adinsul să-l vază; şi le-au zis: „Duceţi-vă şi socotiţi pământul". Carii mergând, agiungându la muntele Efrem şi întrând în casa lui Mihas, s-au odihnit acolo.

3. Şi, cunoscând graiul tinărului levitului şi slujindu-se de sălaşul lui, i-au zis: „Cine te-au adus aici? Ce lucri aici? Pentru ce pricină ai vrut a veni aici?"

4. Care le-au răspuns: „Acestea şi aceastea mi-au dat Mihas şi m-au togmit cu sâmbrie să-i fiu preot".

5. Şi l-au rugat să întreabe pre Domnul ca să poată şti de merg în cale norocită şi lucrul avea-va fapta.

6. Care le-au răspuns: „Meargeţi în pace, Domnul priveaşte la calea voastră şi la drumul la care meargeţi".

7. Şi, ducându-să, cinci bărbaţi au venit la Lais şi au văzut norodul lăcuind în ea fără toată frica, după obiceaiul sidonilor, fără grije şi aşezat, nimene împrotivindu-să, de mari bogăţii, şi departe de la Sidon, şi de toţi oamenii osăbit. |

409v 8. Şi, întorcându-să la fraţii săi în Saraa şi Esvaol şi ce ar fi lucrat întrebându-să, le-au răspuns:

9. „Sculaţi-vă, să ne suim la ei, că am văzut pământul foarte găzdac şi ugeros; să nu vă leneviţi, să nu încetaţi să meargem şi să-l stăpânim, nice o muncă va fi!
10. Întra-vom la cei fără grije, la pământ desfătat şi ne va da Domnul locul în care nice o lipsă iaste de ceale ce să nasc în pământ".
11. Şi s-au dus din neamul lui Dan, adecă din Saraa şi din Esthaol, şase sute de bărbaţi încinşi cu arme de războiu.
12. Şi, suindu-se, au rămas în Cariaathiarimul Iiudei, care loc, dintr-acea vreme, taberilor lui Dan nume au luat, şi iaste după dosul Cariathiarim.
13. De acolo au trecut în muntele Efrem; şi, venind la casa lui Mihas,
14. Au zis cei cinci bărbaţi, carii mainte fusease trimiş să socotească pământul lui Lais, celoraalalţi fraţilor săi: „Ştiţi că în casele acestea iaste efod şi therafim, şi cioplit şi vărsat? Vedeţi ce vă place".
15. Şi, abătându-să puţântel, au întrat în casa tinărului levitului, care era în casa lui Mihas şi i s-au închinat cu cuvinte păciuitoare.
16. Iară şase sute de bărbaţi, aşea precum era armaţi, sta dinnaintea uşii,
17. Iară cei ce întrase în casa tinărului, cioplitul şi efodul şi therafim şi vărsatul să || sârguia a le lua, şi preotul sta dinnaintea uşii, şease sute de bărbaţi tari nu departe aşteptând. 410r
18. Şi au luat cei ce întrase cioplitul, efodul şi idolii şi vărsatul. Cărora le-au zis preotul: „Ce faceţi?"
19. Căruia i-au răspuns: „Taci şi pune deagetul peste gura ta şi vino cu noi, să te avem tată şi preot. Ce ţi-i mai bine, să fii preot în casa unui om au într-un neam şi într-o familie în Israil?"
20. Carea auzind, s-au odihnit cuvintelor lor şi au luat efodul şi idolii şi cioplitul şi au mers cu ei.
21. Carii mergând şi înaintea sa a să duce rănduind pre cei mici şi dobitoacele şi tot ce era scump.
22. Şi, fiind departe de casa lui Mihas, oamenii carii lăcuia în casele lui Mihas strigând au urmat după ei.
23. Şi dinnapoi au început a strâga. Carii uitându-să îndărăpt, au zis câtră Mihas: „Ce vreai, căci străgi?"
24. Care au răspuns: „Dumnezeii miei, carii mi-am făcut, i-aţi luat, şi preotul şi toate care am, şi ziceţi: «Ce-ţi iaste?»"
25. Zisu-i-au fiii lui Dan: „Fereaşte-te, să nu mai grăieşti câtră noi, şi să vie la tine bărbaţi cu inima întărătaţi şi însuşi cu toată casa ta să piei". |
26. Şi aşea, pre calea începută s-au dus. Şi, văzând Mihas că-s mai tari decât sâne, s-au întors în casa sa. 410v
27. Iară cei şase sute de bărbaţi au dus preotul şi care mai sus am zis. Şi au venit în Lais la norodul ce să odihnea fără grije şi i-au lovit în ascuţitul sabiei, şi cetatea aprinderii o au dat,
28. Nimene togma aducând agiutoriu, pentru că lăcuia departe de Sidom şi cu nime din oameni avea împreunare sau neguţătorie. Şi era cetatea zidită în ţinutul lui Rohov; carea iarăş zidind-o, au lăcuit într-însa,
29. Chemând numele cetăţii Dan, după numele tătâni-său, pre care îl născuse Israil, carea mai înainte să zicea Lais.
30. Şi ş-au pus cioplit şi pre Ionathan, fiiul lui Ghersa, fiiul lui Moisi, şi fiii lui preoţi în neamul lui Dan, până la zioa robiii sale.
31. Şi au rămas la ei idolul Mihei în toată vreamea în carea au fost casa lui Dumnezeu în Silo; în zilele acealea nu era împărat în Israil.

Cap 19

Ducându-şi levitul muierea de la casa părinţilor, aceiaş de la gavaoniteani, carii era din neamul Veniamin, cu groaznică râvna curviii stăngându-să, bărbatul în doaosprăzeace părţi tăindu-i trupul, la fieştecare neam câte o parte au trimis, spre izbândirea negrăiteai tălhării chemând || pre celeaalalte neamuri. 411r

1. Fost-au oarecare om levit, lăcuind în coastele muntelui Efrem, care ş-au luat muiare din Vithleemul Iiudei.
2. Carea l-au lăsat şi s-au întors la casa tătâni-său, în Vithleaim, şi au rămas la el patru luni.

3. Și au mers după ea bărbatul său, vrând a să împăca cu ea și a o mângăia, și a o aduce cu sine îndărăpt, având în soțietate un copil și doi asini. Carea l-au primit și l-au dus în casa tătâni-său. Carea auzind socru-său și pre el văzându-l, l-au întâmpinat veasel

4. Și au îmbrățășat omul. Și au rămas ginerele în casa socrului trei zile, mâncând cu el și bând prietineaște.

5. Iară a patra zi, de noapte sculându-se, au vrut a purceade, pre care l-au ținut socru-său și i-au zis: „Gustă întâiu puțin de pâne și întăreaște pântecele, și așa vei purceade".

6. Și au șezut împreună și au mâncat și au beut; și au zis tatâl featei câtră jinere-său: „Rogu-te să rămâi astăzi aici și împreună să ne veselim".

7. Iară el sculându-să, au început a vrea a mearge. Și măcar că cu de-adinsul l-au ținut socru-său și l-au făcut a rămânea la sâne.

8. Iară dimineață făcându-se, să gătea levitul de drum. Căruia socru-său, iarăși: „Rogu-te – au zis – 411v | să iai puțină bucată și luând tărie până va creaște zioa, după aceea vei mearge". Și au mâncat împreună.

9. Și s-au sculat tinărul să meargă cu muierea sa și cu sluga. Căruia iarăș i-au grăit socru-său: „Socoteaște că zioa s-au plecat mai spre apus și să apropie de sară; rămâi la mine și astăzi și du zi veasel, și mâne vei purceade să mergi la casa ta".

10. N-au vrut ginerele să să odihnească cuvintelor lui, ci îndată au mers și au venit spre Ievus, carea cu alt nume să chiiamă Ierusalim, ducând cu sine doi asini împovorați și țiitoarea.

11. Și era lângă Ievus, și zioa să schimba spre noapte. Și au zis sluga câtră stăpânu-său: „Vino, rogu-te, să ne abatem la cetatea ievuseilor și să rămânem într-însa".

12. Căruia i-au răspuns stăpânul: „Nu voiu întra în orașul neamului strein, care nu iaste din fiii lui Israil, ci voi treace până la Gavaa".

13. Și, agiungând acolo, vom rămânea într-însa au în cetatea Rama".

14. Și au trecut de Ievus și mergea pe calea începută; și li s-au apus soarele lângă Gavaoa, carea iaste în neamul lui Veniamin.

15. Și s-au abătut la ea, să rămâie acolo. În carea întrând, ședea în ulița cetății, și nime nu vrea a-i cuprinde cu sălaș.

16. Și iată, li s-au arătat un om bătrân întorcându-să din câmp și de la lucrul său sara, care și 412r || el era din muntele Efrem și nimearnic lăcuia în Gavaa. Iară oamenii ținutului aceluia era fiii lui Iemini.

17. Și, rădicându-ș ochii, au văzut bătrânul pre om șezând cu sarcinile sale în ulița cetății și au zis câtră el: „De unde vii și încătro mergi?"

18. Care i-au răspuns: „Purces-am din Vithleemul Iiudei și meargem la locul nostru, care iaste în coastele muntelui Efrem, de unde merseasem în Vithleem. Și acum meargem la casa lui Dumnezeu, și nime supt acoperișul său nu vrea a ne priimi.

19. Având pleave și fân spre hrana asinilor și pâne și vin spre slujba mea și a slujnicii tale și a slugii care cu mine iaste, de nemică nu ni-i lipsă, fără de sălaș".

20. Căruia i-au răspuns bătrânul: „Pace cu tine să fie, eu voiu da toate care sânt de lipsă, numai rogu-te, nu rămânea în uliță".

21. Și l-au dus în casa sa și hrană asinilor au dat. Și, după ce ș-au spălat picioarele, i-au priimit la ospățu.

22. Uspătându-să ei, și după osteneala drumului cu bucată și cu beutură întărindu-și trupurile, au venit bărbații cetății aceia, fiii lui Velial (adecă „fără jug"), și, încungiurând casa bătrânului, au început a bate ușa, străgând câtră stăpânul casii și zicând: *„Scoate 412v | bărbatul care au întrat în casa ta, să ne slujim rău cu el".

*Face. 19, 5.

23. Și au ieșit la ei bătrânul și au zis: „Nu, fraților, nu faceți răutatea aceasta, că au întrat omul în sălașul mieu, și încetați de această norozie!

24. Am fată vergură și acest om are țiitoare, le voiu scoate la voi să le smeriți și să vă umpleți pofta voastră. Numai rogu-vă, tălhăria aceasta împrotiva firii să nu faceți asupra omului".

25. Nu vrea a să odihni cuvintelor lui. Carea văzând omul, au scos la ei țiitoarea sa și li-o dat spre ocară; cu carea toată noaptea rău slujindu-să, o au slobozit dimineața.

26. Iară muierea, depărtându-să întunearecul, au venit la ușea căsii unde rămânea domnul său și acolea au căzut.

27. Făcându-să dimineață, s-au sculat omul și au deșchis ușa, ca să-ș plinească începuta cale. Și iată, țiitoarea lui zăcea înaintea ușii, cu mânile în prag întinse.

28. Căruia el socotind-o că odihnește, grăiia: „Scoală și să umblăm!” Carea nimic răspunzând, înțălegând că era moartă, o au luat și o au pus pre asin și s-au întors la casa sa,

29. În carea întrând, au apucat sabia și trupul muierii cu oasele sale în doaosprăzeace || părți și dărăburi tăindu-l, le-au trimis la toate hotarele lui Israil. 413r

30. Carea văzând, fieștecare strâga împreună: „Niceodată nu s-au făcut lucru acesta în Israil din zioa în care s-au suit părinții noștri din Eghipt până într-această vreame! Dați-vă sfatul și împreună socotiți ce trăbuie să facă”.

Cap 20

Pentru această nelegiuire oștind celeaalalte neamuri împrotiva lui Veniamin, o dată și a doao oară în războiu supuse, și a treia oară din porunca Domnului făcând războiu, neamul acela, afară de șase sute carii fusease în pustie, de tot l-au șters.

*Osee. 9, 9.

1. Și au ieșit toț fiii lui Israil și așijderea adunându-să, ca un om, *de la Dan până la Versavie și pământul Galaad, la Domnul în Masfa.

2. Și toate unghiurile noroadelor și toate neamurile lui Israil în adunarea norodului Dumnezeu s-au împreunat, patru sute de mii pedestraș ostaș.

3. Nici s-au tăinuit de fiii lui Veniamin aceasta, că s-au suit fiii lui Israil în Masfa. Și întrebat fiind levitul, bărbatul muierii ucise, cum s-au făcut această tâlhărie,

4. Răspuns-au: „Venit-am în Gavaa a lui Veniamin cu muierea mea și acolo m-am abătut.

5. Și iată, oamenii cetății aceie au încunjurat | noaptea casa în carea rămâneam, vrând a mă ucide, și muierea mea cu necrezută pornirea pofteai curviii badjocorind-o, mai pre urmă au murit. 413v

6. Carea apucând-o, în dărăburi o am tăiat și am trimis părțile în toate hotarele moștenirii voastre, că niciodâ năoară atâta nelegiuire și așa mare păcat s-au făcut în Israil.

7. De față sânteț toți fiii lui Israil, socotiț ce trebuie să faceți”.

8. Și stând tot norodul ca cu un cuvânt a unui om, au răspuns: „Nu ne vom întoarce la sălașele noastre, nici în casa sa va întra cineva,

9. Ci aceasta împrotiva lui Gavaa împreună să facem.

10. Zeace bărbați să să aleagă dintr-o sută, din toate neamurile lui Israil, și o sută dintr-o mie, și o mie din zeace mii, să poarte oastei bucate și să putem oști împrotiva Gavaa Veniamin și a-i răsplăti, pentru nelegiuire, ce i să cuvine”.

11. Și s-au adunat tot Israilul la cetate ca un om, cu aceeaș minte și cu un sfat.

12. Și au trimis soli la tot neamul lui Veniamin, carii ar zice: „Căci atâta nelegiuire s-au aflat între voi?

13. Dați afară oamenii din Gavaa carii au făcut această răutate, să moară, și să se ia răutatea din Israil!” Carii n-au vrut a asculta porunca fraților săi, a fiilor lui Israil,

14. Ci din toate cetățile carele era de soartea || sa s-au adunat în Gavaa, să le aducă lor agiutoriu și împrotiva a tot norodul lui Israil să dimice. 414r

15. Și s-au aflat doaozăci și cinci de mii din Veniamin, carii purta armă, fără lăcuitorii Gavaa,

16. Carii era șapte sute de bărbați tari, așa cu stânga ca cu dreapta oștind, și așa cu praștiile la țântă aruncând pietrile, cât și părul din cap îl putea lovi și nicidecum într-altă parte zvărlitura pietrii s-ar duce.

17. Și din fiii lui Israil, fără fiii lui Veniamin, s-au aflat patru sute de mii, carii scotea sabia și gătiț de războiu.

18. Carii sculându-se, au venit în casa lui Dumnezeu, adecă în Silo, și au întrebat pre Dumnezeu și au zis: „Cine va fi în oastea noastră căpetenia războiului împrotiva fiilor Veniamin?” Cărora le-au răspuns Domnul: „Iiuda fie povățuitoriul vostru”.

19. Și îndată, fiii lui Israil sculându-să dimineață, au tăbărât lângă Gavaa.

20. Și de acolo purcegând la războiu împrotiva lui Veniamin, au început a bate cetatea.

21. Și, ieșind fiii lui Veniamin din Gavaa, au ucis din fiii lui Israil într-acea zi mii de bărbaț doaozăci și doao.

22. Iarăș fiii lui Israil, și tărirei și numărului nădăjduindu-să, într-acelaș loc în care mai nainte să certase, șireagul l-au rânduit, |

23. Însă așea că întâiu s-au suit și au plâns înaintea Domnului până sara și L-au întrebat și au zis: „Trebuie să mai meargă a oști împrotiva fiilor lui Veniamin, fraților miei, au nu?” Cărora El le-au răspuns: „Suiți-vă la ei și faceți războiu!” 414v

24. Și, mergând fiii lui Israil a doao zi împrotiva fiilor Veniamin la războiu,
25. Au rupt fiii lui Veniamin afară din porțile Gavaa și întâmpinându-i, cu atâta ucidere i-au struncinat, cât optsprăzeace mii de bărbați ce scotea sabia i-au așternut.
26. Pentru aceea toți fiii lui Israil au venit în casa lui Dumnezeu și, șezând, plângea înaintea Domnului și au postit într-acea zi până sara și i-au adus arderi și păciuitoare jârtve.
27. Și pentru starea sa l-au întrebat. Într-aceea vreame era acolo sicriiul legii lui Dumnezeu.
28. Și Finees, fiiul lui Eliazar, fiiului Aaron, mai-marele casii, și au întrebat pre Domnul și au zis: „Trebuie să mai ieșim la războiu împrotiva fiilor Veniamin, fraților noștri, au să ne odihnim?” Cărora le-au zis Domnul: „Suiți-vă, că mâne îi voiu da în mânile voastre”.
29. Și au pus fiii lui Israil leșuitori împregiurul cetății Gavaa.
30. Și a triia oară, precum o dată și de altă dată, împrotiva lui Veniamin au scos oastea. ||
415r 31. Ci și fiii lui Veniamin îndrăzneți au rupt din cetate și, fugând protivnicii, mai departe i-au gonit, așa cât au rănit dintr-înșii ca și în zioa dintăi, și a doao și i-au ucis, întorcând dosul prin doao căi, a cărora una să ducea în Vethil, alta în Gavaa, și au așternut ca vro treizăci de mii.
32. Că-i gândise a îngădui după obiceaiu, carii cu de-adinsul făcându-să a fugi, au făcut sfat să-i tragă din cetate și, ca când ar fugi, la numitele mai sus cărări să-i ducă.
33. Deci toți fiii lui Israil sculându-să din șederile sale, au întins șireagul în locul ce să chiiamă Vaalthamar; și leșuirile care era împregiurul cetății încet au început a să deascoperi
34. Și despre partea apusului cetății a purceade; ci și pre alte zeace mii de bărbați din tot Israilul, lăcuitori cetății, spre certare îi chema. Și s-au îngreoiat războiul împrotiva fiilor Veniamin și n-au înțăles că din toate părțile li s-au apropiat perirea.
35. Și i-au bătut Domnul înaintea fiilor Israil și au ucis dintr-înșii într-acea zi doaozăci și cinci de mii și o sută de bărbați, toț ostași și scoțând sabia.
36. Iară fiii lui Veniamin văzându-să a fi mai din jos, au început a fugi. Carea văzând
415v fiii | lui Israil, le-au dat loc a fugi, ca să vie la gătitele leșuiri, care pusease lăngă cetate.
37. Carii de năpraznă sculându-se din pitulări și Veniamin celor ce-i bătea dându-le dosul, au întrat în cetate și o au lovit în ascuțitul sabiii.
38. Iară sămn dedease fiii lui Israil celor ce-i pusease în leșuiri ca, după ce vor prinde cetatea, să aprinză foc, ca, suindu-să în sus fumul, prinsă a fi cetatea să o areate.
39. Carea privind fiii lui Israil, în războiu fiind puși (că-i gândise fiii lui Veniamin a fugi, și mai cu de-adinsul îi gonea, tăind din oastea lor treizăci de mii),
40. Și, văzând ca un stâlp fumul din cetate suindu-să, și Veniamin uitându-să îndărăpt, văzând a fi prinsă cetatea și flacăra spre înălțime suindu-să,
41. Carii întăi să făcuse a fugi, întorcând fața, mai tare sta împrotivă. Carea văzând fiii lui Veniamin, s-au întors în fugă.
42. Și la calea pustiii au început a mearge și într-acolo gonindu-i protivnicii. Ci și cei ce aprinseasе cetatea le-au alergat înainte.
43. Și așa au fost, cât s-au tăiat de amândoao părțile de la vrăjmaș, nici era vro odihnă
416r celor ce murea. Căzut-au și s-au a||șternut spre partea răsăritului de cetatea Gavaa.
44. Și au fost carii într-același loc s-au ucis optsprăzeace mii de bărbaț, toți ostaș vârtoși.
45. Carea văzând cei ce rămăsease din Veniamin, au fugit în pustie și mergea la piatra a căruia nume e Remmon. Și, în fuga aceea rătăcind și în multe părți cugetând, au ucis cinci mii de bărbaț. Și mai încolo cugetând, i-au gonit și au ucis și alte doao mii.
46. Și așa au fost, cât toț carii căzuse din Veniamin în multe locuri au fost doaozăci și cinci de mii ostași la războiu îndrăzneț.
47. Și au rămas din tot neamul lui Veniamin, carii au putut scăpa și a fugi în pustie, șase sute de bărbaț; și au șezut în piatra Remmon patru luni.
48. Și, ieșind fiii lui Israil, toate rămășițăle cetății, de la bărbați până la dobitoace, le-au lovit cu sabia, și toate cetățile și satele lui Veniamin îmbucătoarea flacără le-au mistuit.

Cap 21

Să întemeiază neamul lui Veniamin din patru sute de fecioare în tăiarea lăcuitorilor
Iavisgalaad cruțate și din ceale răpite fecioare de ceale ce ducea hori în Silo. |

416v 1. Și au giurat fiii lui Israil în Masfa și au zis: „Nime din noi va da fiilor Veniamin din featele sale muiere”.
2. Și au venit toți la casa lui Dumnezeu în Silo și, înaintea Lui șezând până sara, ș-au rădicat graiul și cu mare urlare au început a plânge, zicând:

3. „Pentru ce, Doamne, Dumnezeul lui Israil, s-au făcut această răutate în norodul Tău, ca să să ia astăzi un neam dintre noi?”
4. Și a doao zi dimineață sculându-să, au zidit oltariu și au adus acolo arderi și păciuitoare jârtve și au zis:
5. „Care nu s-au suit în oastea Domnului din toate neamurile lui Israil?” Că cu mare jurământ să strânsease, fiind în Masfa, că vor ucide pre cei ce ar rămânea.
6. Și, bănuindu-ș fiii lui Israil pentru fratele său Veniamin, au început a zice: „Luatu-s-au un neam din Israil;
7. De unde-și vor lua muieri? Că toți împreună ne-am jurat că nu le vom da featele noastre”.
8. Și pentru aceea au zis: „Cine iaste din toate neamurile lui Israil care nu s-au suit la Domnul în Masfa?” Și iată, s-au aflat lăcuitorii Iavisgalaad a nu fi fost într-acea oaste.
9. (Și într-aceea vreame fiind în Silo, nime din ei acolo s-au găsit).
10. Și au trimis zeace mii de bărbați vârtoș || și le-au poruncit: „Duceți-vă și bateț lăcuitorii Iavis-Galaad în ascuțitul sabiii, și pruncii, și muierile lor. 417r
*Num. 31, 17, 18.
11. Și aceasta va fi carea trebuie să ținеț: *toată partea bărbătească și muierile care au cunoscut bărbat ucideți, iară vergurile le țineți”.
12. Și s-au aflat din Iavisgalaad patru sute de vergure care n-au știut patul bărbatului și le-au adus la tabără în Silo, în pământul Hanaan.
13. Și au trimis soli la fiii lui Veniamin, carii era în piatra Remmon, și le-au poruncit să-i priimească în pace.
14. Și au venit fiii lui Veniamin într-aceaea vreame și li s-au dat muieri din featele Iavisgalaad; iară altele n-au aflat carele așijderea le-ar da.
15. Și tot Israilul foarte ș-au bănuit și s-au pocăit pentru uciderea unui neam din Israil.
16. Și au zis cei mai mari născuți: „Ce vom face celoralalți carii nu ș-au luat muieri? Toate fămeaile în Veniamin împreună au căzut.
17. Și cu mare grije și cu mare socoteală ni să cuvine a avea grije ca nu cumva un neam să să șteargă din Israil.
18. Că featele noastre lor nu le putem da, legați fiind cu jurământ și cu blăstăm, | cu care am zis: «Blăstămat e cine va da din featele sale muiare lui Veniamin!»”. 417v
19. Și au luat sfat și au zis: „Iată, praznicul Domnului tuturor iaste în Silo, carea iaste zidită despre miiazănoapte cetății Vethil și spre partea călii despre răsărit, carea din Vethil să întinde la Sihima și spre amiiazăzi orașului Levona”.
20. Și au poruncit fiilor lui Veniamin și le-au zis: „Duceți-vă și vă pitulați în vii.
21. Și când veți vedea featele din Silo după obiceaiu ieșind a duce hori, ieșiți degrabă din vii și răpiți dintr-înseale fieștecarele câte o muiare și meargeți în pământul lui Veniamin.
22. Și când vor veni părinții lor și frații și vor înceape a cerca împrotiva voastră și a probozi, le vom zice: «Fie-vă milă de ei, că nu le-au răpit după leagea ostașilor sau a biruitorilor, ci rugându-vă să le ia, nu le-aț dat, și de partea voastră s-au păcătuit»”.
23. Și au făcut fiii lui Veniamin precum li să poruncise; și după numărul său ș-au răpit, din ceale ce ducea hori, fieștecarii muieri și s-au dus la moșia sa, zidind cetăți și lăcuind în eale.
24. Și fiii lui Israil s-au întors prin neamuri și familii la corturile sale. În zilele acelea nu era || împărat în Israil, ci fieștecare ce i să părea drept, aceaea făcea. 418r

INDICE

CARTEA GIUDECĂTORILOR

A

(a se) ABATE: v. III
(s-)au abătut: *ind. pf.c. 3.sg.* 14,8; 19,15
abătându(-se): *gerunziu* 17,8
abătându(-să): *gerunziu* 18,15
să (ne) abatem: *conj. prez. 1.pl.* 19,11
(m-)am abătut: *ind. pf.c. 1.sg.* 20,4

ACOLEA: adv.
acolea: 19,26

ACOLO: adv.
acolo: 1,7, 11, 26; 2,5; 5,11; 6,24; 7,4; 8,8; 9,21, 50; 11,29; 14,1, 19; 16,1, 2, 27, 30; 17,7; rezum. cap.18; 18,2, 13; 19,13, 15; 20,4, 20, 27; 21,4, 9

(a se) ACOPERI: v. IV
acoperindu(se): *gerunziu* 4,18
au acoperit: *ind. pf.c. 3.sg.* 4,19

ACOPERIȘ: s.n.
acoperișul: *sg. ac.* 9,51; 19,18

ACUM: adv.
acum: 5,30; 6,13; 9,16, 18, 38; 10,15; 11,7, 8, 13, 23; 16,10, 18, 28; 17,3; 19,18

(a se) ADĂUGA: v. I; var. **(a se) ADAOGE:** v. III „a continua"
adăogându(-să): *gerunziu* rezum. cap.1
au adaos: *ind. pf.c. 3.pl.* 3,12; 4,1
adăogând: *gerunziu* 10,6
oi adaoge: *ind. viit.I. 1.sg.* 10,13

ADĂPOS, -OASĂ: adj.; cuvântul nu este înregistrat în DA; creație proprie a traducătorilor, cuvântul este prezent și în Jos, unde traduce lat ***inriguus***; „umed"; în același verset (Jos 15,19), pentru evitarea repetării aceluiași cuvânt, traducătorii au echivalat adj. latinesc prin ***apătos***.
adăposul: *adj. antep. n. sg. nom.* rezum. cap.1

ADEVĂR: s.n.
adevărul: *sg. ac.* 16,17

ADEVĂRAT: adv.
adevărat: 9,15; 11,9

(a se/-și) ADUCE: v. III
am adus: *ind. pf.c. 1.sg.* 2,1
au adus: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 1,7; 3,25; 6,19; 13,19; 15,1; rezum. cap.16; 16,8; 18,3; 20,26; 21,4; 21,12
voiu aduce: *ind. viit.I. 1.sg.* 4,7
aț adus: *ind. pf.c. 2.pl.* 5,2
(să) aduc: *ind. prez. 3.pl.* 5,30
aducând: *gerunziu* 6,18; 13,19; 18,28
vei aduce: *ind. viit.I. 2.sg.* 6,26
adă: *imperativ 2.sg.* 6,30
au adus: *ind. pf.c. 3.pl., în loc. v.* ***ș-au adus aminte*** „și-au amintit" 8,34
oi aduce: *ind. viit.I. 1.sg.* 11,31
aducându(-să): *gerunziu* 16,26
adu: *imperativ 2.sg., în loc. v.* ***adu-Ț aminte*** 16,28
a aduce: *inf. prez.* 19,3
să aducă: *conj. prez. 3.pl.* 20,14

(a se) ADUNA: v. I
(s-)au adunat: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 2,10; 6,33; 9,6; 11,3; 16,23; 20,11, 14
au adunat: *ind. pf.c. 3.sg.* 4, 13
adună: *imperativ 2.sg.* 9,29
adunându(-se): *gerunziu* 10,17
adunând: *gerunziu* 11,20
să (să) adune: *conj. prez. 3.pl.* 11,40
adunându(-să): *gerunziu* 20,1

ADUNARE: s.f.
adunarea: *sg. ac.* 20,2

ADUNAT, -Ă: adj.
adunate: *n. pl. nom.* 15,5
adunați: *m. pl. nom.* 9,47

AFARĂ: adv.
afară: *adv.* 3,22; 12,9; 20,13
afară: *adv. în loc. prep.* ***afară de*** „cu excepția" rezum. cap. 20
afară: *adv. în loc. prep.* ***afară din*** (Înv.) „exterior față de ceva" 20,25

(a se) AFLA: v. I
au aflat: *ind. pf.c. 3.pl.* 1,5; 21,14
am aflat: *ind. pf.c. 1.sg.* 6,17
aflând: *gerunziu* rezum. cap.14; 15,15
ați fi aflat: *ind. pf.c. 2.pl.* 14,18
(s-)au aflat: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 20,12, 15, 17; 21,8, 12

(a) AJUNGE: v. III
agiungându-: *gerunziu* 18,2
agiungând: *gerunziu* 19,13

(a) AJUTA: v. I
agiutase: *ind. m.m.c.pf. 3.pl.* 9,24

AJUTOR: s.n.; var. (Înv. și reg.) **AGIUTORIU**
agiutoriul: *sg. ac.* 5,23; 11,5
agiutoriu: *sg. ac.* rezum. cap.6; 6,7; 12,2; 18,28; 20,14

AICI: adv.
aici: 4,20; 6,18, 30; 18,3; 19,6

ALB, -Ă: adj.
alb: *m. sg. ac.* 9,14

ALBINĂ: s.f.
albine: *pl. ac.* 14,8

(a se) ALEGE: v. III
au ales: *ind. pf.c. 3.sg.* 5,8;
(să) aleage: *ind. prez. 3.sg.* 5,30
voi aleage: *ind. viit.I. 1.sg.* 7,4
ați ales: *ind. pf.c. 2.pl.* 10,14
ai fost ales: *ind. m.m.c.pf.perifr. 2.sg.* 17,2
să (să) aleagă: *conj. prez. 3.pl.* 20,10
alegându(-să): *gerunziu* rezum. cap.7

(a) ALERGA: v. I
au alergat: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 13,10; 20,42
să alearge: *conj. prez. 3.pl.* 15,5

AMIAZĂZI: s.f.
ameazăzi: *sg. ac.* 1,9, 16
amiiazăzi: *sg. ac.* 21,19

AMINTE: adv.
aminte: *adv. în loc. v.* ***a-și aduce aminte***; vezi **(a se/-și) ADUCE**

AMMONITEAN: s.m. (cf. **Indice** Fc)
ammoniteanilor: *pl. gen./dat.* rezum. cap.10; rezum. cap.11

AMMOREU: s.m. (cf. **Indice** Fc)
ammorreul: *sg. nom./ac.* 1,34; 11,23
ammorreului: *sg. gen.* 1,36; 3,5; 11,21
ammorreailor: *pl. gen.* 6,10; 11,19
ammoreului: *sg. gen.* 10,8
ammorreaii: *pl. nom.* 10,11

AN: s.m.
ani: *pl. ac.* 2,8; 3,8, 11, 14, 30; 4,3; 5,32; 6,1, 25; rezum. cap.8; 8,28; 9,22; 10,2, 3, 8; 11,26; 12,7, 9, 11, 14; 13,1; 15,20; 16,31

B

(a) CĂLCA: v. I
calcă: *ind. prez. 3.sg.* 5,21
călcând: *gerunziu* 9,27

CĂMARĂ: s.f.
cămara: *sg. ac.* 15,1
cămară: *sg. ac.* 16,9, 12

CĂMAȘĂ: s.f.
cămeși: *pl. ac.* 14,12
cămeș: *pl. ac.* 14,13

CĂMILĂ: s.f.
cămilelor: *pl. gen.* 6,5; 8,26
cămile: *pl. nom./gen.* 7,12; 8,21

CĂPĂȚÂNOS, -OASĂ: adj.
căpăținos: *m. sg. nom.* 1,35

CĂPETENIE: s.f.
căpeteniii: *sg. gen.* rezum. cap.4
căpetenia: *sg. nom./ac.* 4,7; 5,11; 9,30; 11,6; 20,18
căpetenii: *pl. voc.* 5,3
căpeteniile: *pl. nom./ac.* 5,9, 14; rezum. cap.7; 8,3, 6; 9,24, 51; 10,18; 11,8, 11; 16,5, 18, 23, 27, 30
căpeteniilor: *pl. gen.* 5,25; 8,14
căpetenie: *sg. nom./ac.* 9,28; 11,3, 9, 11
căpetenii: *pl. ac.* 10,4

CĂRARE: s.f.
cărările: *pl. nom.* 5,6
cărări: *pl. ac.* 20,32

CĂRBUNE: s.m.
cărbuni: *pl. ac.* 7,13

CĂRUȚĂ: s.f.
căruțelor: *pl. gen.* 5,28

CĂSCIOARĂ: s.f.
cășcioara: *sg. ac.* 3,24
cășcioară: *sg. ac.* 17,5

CÂINE: s.m.
cânii: *pl. nom.* 7,5

CÂLȚI: s.m.
câlților: *pl. gen.* 16,9

CÂMP: s.n.
câmpuri *pl. ac.* 9,27, 43
câmp: *sg. ac.* 9,32, 42, 44; 13,9; 19,16

CÂMPIE: s.f.
câmpii: *pl. ac.* 1,9

(a) CÂNTA: v. I
au cântat: *ind. pf.c. 3.pl.* 5,1
voi cânta: *ind. viit.I. 1.sg.* 5,3
cântând: *gerunziu* 15,17

CÂNTĂREȚ: s.m.
cântăreți: *pl. ac.* 9,27

CÂNTEC: s.n.
cântec: *sg. ac.* 5,12

CER: s.n.; var. (Înv. și reg.) **CERIU**
ceriul: *sg. nom.* 5,4
ceriu: *sg. ac.* 5,20; 13,20

CERBICE: s.f.
cerbicile: *pl. ac.* 8,28;

(a) CERCA: v. I „a căuta"; „a căuta să afle"; „a pune la încercare"
să cerc: *conj. prez. 1.sg.* 2,22
cerci *ind. prez. 2.sg.* 4,22; 13,18
cercându-: *gerunziu* 5,26; rezum. cap.18
cercând: *gerunziu* 6,29, 39
cerca: *ind. imp. 3.sg.* 18,1
a cerca: *inf. prez.* 21,22
să cearce: *conj. prez. 3.sg.* 3,4
cearcă: *ind. prez. 3.sg.* 14,4;

CERCEL: s.m.
cercei: *pl. gen./ac.* rezum. cap.8; 8,24, 25, 26

CERCETARE: s.f. „punere la încercare"; „ispitire"
cercetarea: *sg. ac.* rezum. cap.3

(a) CERE: v. III
să ceară: *conj. prez. 3.sg.* 1,14
cerea: *ind. imp. 3.sg.* 5,25
voi ceare: *ind. viit. I. 1.sg.* 15,7

CERERE: s.f.
cearere: *sg. ac.* 8,24; 11,26
cererii: *sg. dat.* 11,17

(a) CERȘI: v. IV „a cere"
cerșind: *gerunziu* 6,7

(a se) CERTA: v. I „a se lupta"
a (să) certa: *inf. prez.* 3,2
(să) certase: *ind. m.m.c.pf. 3.pl.* 20,22;

CERTARE: s.f. „luptă"
certare: *sg. ac.* 20,34

CETATE: s.f.
cetăț: *pl. nom.* rezum. cap.1
cetatea: *sg. nom./ac.* 1,8, 23, 25; 8,27; 9,31, 44, 49; 12,7; 17,8; rezum. cap.18; 18,27, 28; 19,11, 13; 20,20, 38, 38, 40, 42, 43
Cetatea: *sg. nom., în s. propr.* ***Cetatea Slovelor*** 1,11
Cetatea: *sg. ac., în s. propr.* ***Cetatea Finicilor*** 1,16; 3,13
cetății: *sg. gen./dat.* 1,17, 24; 6,27, 28; 8,16, 17; 9,6, 30, 33, 35, 40, 51, 51; rezum. cap.16; 16,2; 18,29; 19,15, 17, 22; 20,5, 29, 33, 48; 21,19
cetate: *sg. ac.* 1,24, 26; 9,40, 41, 43, 45; 16,2; 20,11, 31, 32, 36, 37, 40
cetăți: *pl. ac.* 10,4; 11,33; 21,23
cetățile: *pl. ac.* 11,26; 20,14, 48
cetății: *pl. dat. adn.* 20,34

CETĂȚEAN: s.m.
cetățeanii: *pl. nom.* 14,11
cetățeanilor: *pl. dat.* 14,17

CHEDRU: s.m. (Înv. și pop.) „cedru"
chedrii: *pl. ac.* 9,15

CHEIE: s.f.
cheaie: *sg. ac.* 3,25

(a se) CHEMA: v. I
(să) chiiamă: *ind. prez. 3.sg.* 1,26; 4,11; 19,10
chiiamă: *ind. prez. 3.sg.* 15,19
(să) chiiamă: *ind. prez. 3.sg.* 20,33
(s-)au chemat: *ind. pf.c. 3.sg.* 1,17; 2,5; 6,32; 10,4; 15,9, 19
(să) chema: *ind. imp. 3.sg.* 1,23; 4,5; 16,4
au chemat: *ind. pf.c. 3.sg.* 1,26; 4,6; 6,24, 34; 9,54; 13,24; 15,17; 16,19
chemând: *gerunziu* 4,10; 12,4; 16,28, 18,29; rezum. cap.19
(să) cheamă: *ind. prez. 3.sg.* 7,1; 10,5
să chemi: *conj. prez. 2.sg.* 8,1; 12,1
chemați: *imperativ 2.pl.* 10,14
am chemat: *ind. pf.c. 1.sg.* 12,2

FĂGĂDUINȚĂ: s.f.
făgăduința: *sg. ac.* rezum. cap.11; 11,10, 30

FĂINĂ: s.f.
făină: *sg. ac.* 6,19

FĂRÂMĂTURĂ: s.f.; var. **FĂRMITURĂ;** aici prima atestare a cuvântului; c f. MDA, unde prima atestare este la Constantin Negruzzi, *Scrierile lui*.. vol. I: *Păcatele tinereților*, București, 1872,
fărmituri: *pl. ac.* 1,7

FÂN: s.n.
fân: *sg. ac.* 19,19

FECIOARĂ: s.f.
fecioare: *pl. ac.* rezum. cap.21, cap.21

FECIOR: s.m.
feciorilor: *pl. dat.* 3,6
feciorul: *sg. nom.* 9,1
feciori: *pl. ac.* 12,9, 14
ficiori: *pl. ac.* 10,4

FEL: s.n.
fealiuri: *pl. ac.* 5,30, 30

FELINAR: s.n. var. (Înv.) **FĂLINARIU** (cf. **Indice** Iș)
fălinariu: *sg. ac.* rezum. cap.7; 7,16
fălinarile: *pl. ac.* 7,20

FEMEIESC, -EASCĂ: adj.
fămeiască: *f. sg. nom., în loc. s.* (Înv.) ***[parte] fămeiască*** „ființă de sex feminin" 16,27

FEMEIE: s.f.
fămei: *pl. ac.* 5,30
fămeaile: *pl. nom.* 21,16

FEREASTRĂ: s.f.; var. **FEREASTĂ**
fereastă: *sg. ac.* 5,28

FERECAT, -Ă: adj.
ferecate: *n. pl. ac.* 1,19; 4,3, 13

FEREZEU: s.m. (cf. **Indice** Fc)
ferezeul: *sg. ac.* 1,4, 5
ferezeului: *sg. gen.* 3,5

(a se) FERI: v. IV
fereaște(-te): *imperativ 2.sg.* 13,4, 7; 18,25

(a) FI: v. IV
va fi: *ind. viit.I. 3.sg.* 1,1; 6,37; 10,18; 13,5, 7; 15,3; 18,9; 20,18; 21,11
fiind: *gerunziu* 1,26; 6,24; 16,2, 9; 18,22; 21,5, 9
să fie: *conj. prez. 3.sg./pl.* 2,3; 6,39; 8,33; 14,11; 19,20
voi fi: *ind. viit.I. 1.sg.* 6,16; 11,9
vor fi: *ind. viit.I. 3.pl.* 7,5
a fi: *inf. prez.* 9,47; 11,2; 13,25; 17,9; 20,36
fii: *imperativ 2.sg.* 11,6; 17,10
să fii: *conj. prez. 2.sg.* 11,8; 18,19
ar fi: *cond. prez. 3.sg.* 13,6, 4; 16,9
fie: *conj. prez. fără* ***să*** *3.sg.* 15,2; 20,18
voiu fi: *ind. viit.I. 1.sg.* 16,7, 11, 13, 17
să fiu: *conj. prez. 1.sg.* 18,4
au fost: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 1,10, 19, 22, 33, 36; 2,15; 3,10, 31; 5,15; 6,22, 38, 40; 7,6; rezum. cap.8; 8,19, 26, 27; 9,49; 10,8; 11,29; 13,21; 16,11; 17,4, 7, 11; 18,31; 20,43, 44, 46
fost-au: *ind. pf.c. 3.sg.* 11,1; 17,1; 19,1
a fi fost: *inf. pf.* 21,8
era: *ind. imp. 3.sg./pl.* 1,11; 2,15; 3,17, 18, 19; 4,4, 11, 17; 6,4, 11; 7,1, 8, 11, 12, 19; 8,4, 11, 18, 20; 9,46; 51, 55; 12,2, 5; 13,2, 9; 14,8; 16,27, 27, 30; 17,6, 7; 18,1, 15, 16, 21, 31; rezum. cap.19; 19,11, 16, 28; 20,14, 16, 27, 33, 43; 21,13, 24
e: *ind. prez. 3.sg.* 6,12, 31; 7,3; 8,19; 9,28; 20,45
iaste: *ind. prez. 3.sg.* 1,16; 4,14, 20; 6,13, 15, 24; 7,2, 14; 8,5; 9,2, 28, 32, 38; 10,8; 11,10; 12,4; 13,17, 18; 14,3; 16,6, 15; 18,10, 12, 14; 19,12, 14, 18; 21,8, 19
-i: *ind. prez. 3.sg.* 1,14; 4,19; 6,25; 7,10; 8,1, 2; 9,18, 28, 38; 11,12; 14,18; 15,2; 16,15; 18,19; 19,19
-s: *ind. prez. 3.pl.* 18,26
ești: *ind. prez. 2.sg.* 6,17; 11,25; 12,5; 13,3, 11
sânt: *ind. prez. 1.sg/3.pl.* 3,1; 5,3; 6,13; 8,6, 15; 9,2; 12,5; 13,11; 16,17; 17,2, 9; 19,20
sânteți: *ind. prez. 2.pl.* 6,31
sânteț: *ind. prez. 2.pl.* 11,7; 20,7

FIER: s.n.
fier: *sg. nom./ac.* 3,22, 31; 16,17

(a) FIERBE: v. III
au fiert: *ind. pf.c. 3.sg.* 6,19

FIICĂ: s.f.
fiica: *sg. nom., în sintagma* ***una născută fiica sa*** „singur a sa fiică" 11,34
fiica: *sg. voc.* 11,35

FILISTEAN, -: s.m. (cf. **Indice** Fc – **FILISTEU**)
filisteanilor: *pl. dat.* rezum. cap.10

FILISTEANCĂ: s.f.
filisteancă: *sg. nom.* rezum. cap.14

FILISTEU: s.m. (cf. **Indice** Fc)
filisteilor: *pl. gen./dat.* 3,3; 10,6, 7; rezum. cap.13; 13,1, 5; 14,1, 2, 4; rezum. cap.15; 15,3, 5, 12, 20; 16,5, 8, 18, 23, 27
filistei: *pl. nom./ac.* 3,31; 14,3, 4; rezum. cap.15; rezum. cap.16
filisteii: *pl. nom.* 10,11; 15,6, 9, 11, 14; 16,2, 9, 12, 14, 20, 21, 30

FINIC: s.m. „arbore exotic din familia palmierilor, înalt, cu frunze mari și care face fructe comestibile"; „curmal"
Finicilor: *pl. gen, în s. propr.* ***Cetatea Finicilor*** 1,16; 3,13
finic: *sg. ac.* 4,5

FIR: s.n.
fir: *sg. ac.* 16,9
firele: *pl. ac.* 16,12

FIRE: s.f. „natură (condsiderată drept esență sau proprietate inerentă oricărei făpturi create de Dumnezeu)"; „ființă",
firei: *sg. gen.* 3,22
firii: *sg. gen.* 19,24

FIU: s.m.
fii: *pl. nom./ac.* 1,1, 8, 16, 21, 34; 2,4, 6, 11; 3,2, 5, 12,13, 14, 15, 27; 4,1, 3, 5, 6, 11; 6,1; 8,1, 19, 33; 9,2, 5, 18; 10,6, 9, 11, 15, 17; 11,4, 27, 29, 30, 31, 32, 33; 12,3; 13,1; 17,5; 18,2, 25, 30; 19,12, 16, 22; 20,1, 3, 7, 17, 19, 21, 22, 24, 25, 26, 29, 31, 33, 36, 38, 39, 41, 48; 21,1, 6, 13, 14, 23, 24
fiiul: *sg. nom./ac.* 1,13; 2,8; 3,9, 11, 15, 31; 4,6, 12; 5,1; 6,29, 30; 8,18, 22, 23, 29, 32; 9,5, 18, 26, 28, 31, 35; 10,1; 11,1, 25; 12,13; rezum. cap.17; 17,2, 3; 18,30; 20,28
fii: *pl. ac.* 1,20; rezum. cap.8; 8,30; 9,24; 11,2; 17,11
fiilor: *pl. gen./dat.* 4,23; 8,28; 10,6, 7, 18; 11,6, 8, 9, 12, 15, 28; 12,1, 2, 9; 14,16; 20,13, 18, 23, 24, 28, 34, 35; 21,1, 20
fiiului: *sg. gen/dat.* 5,6; 7,14; 8,22; 9,57; 14,10; 20,28
fiiul: *sg. voc.* 5,12
fiiu: *sg. nom./ac.* 6,11; 8,31; 13,3, 5, 7, 24
fiului: *sg. gen.* 9,30

M

MĂNUNCHI: s.n. (Înv. și reg.) „mâner al unei unelte, arme etc."; „plăsea"
mânunchiu: *sg. ac.* 3,16
mânunchiul: *sg. nom.* 3,22

MĂRĂCINE: s.m.; var. (Înv. și reg.) **MĂRĂCIUNE**
mărăciunul: *sg. ac.* 9,14
mărăciuni: *pl. ac.* 9,15

MĂRGEA: s.f.
mărgeale: *pl. ac.* 8,26

MĂRTURIE: s.f.
mărturie: *sg. nom.* 11,10

(a) MĂRTURISI: v. IV
au mărturisit: *ind. pf.c. 3.sg.* 16,18

MĂSEA: s.f.
măsea: *sg. ac.* rezum. cap.15; 15,19, 19
Măseaoa: *s. propr. sg. nom.* 15,9
Măsealii: *sg. gen, în sintagmele* ***locul Măsealii/rădicarea Măsealii*** 15,14, 17
măsao: *sg. ac.* 15,15
măseaoa: *sg. ac.* 15, 16, 17

MĂSLIN: s.m.; var. (Înv. și reg.) **MASLIN**
maslinului: *sg. dat.* 9,8
maslinului: *sg. gen.,în sintagma* ***pomul maslinului*** 9,10
maslinii: *pl. ac.* 15,5

MĂSURĂ: s.f.
măsură: *sg. ac.* 6,19
măsura: *sg. nom.* 8,26
măsuri: *pl. ac.* 9,4

MÂINE: adv.; var. (Înv. și reg.) **MÂNE**
mâne: 6,31; 19,9; 20,28

MÂNĂ: s.f.
mâinilor: *pl. gen.* 1,7
mânile: *pl. nom./ac.* 1,2, 4; 2,14, 16; 3,8, 10, 15, 28; 4,2, 14; 6, 13; 7,2, 9, 11, 14, 15, 16, 20; 8,3, 7, 15, 15, 34; 10,7; 11,9, 21, 30, 32; 12,3; 13,1, 5, 23; 15,12, 18; 16,23, 24; 19,27; 20,28
mânilor: *pl. gen.* 1,6; 8,6
mâna: *sg. nom./ac.* 1,35; 2,15, 23; 3,4, 21, 30; 4,7, 9; 5,26; 6,1, 9, 14, 36, 37; 7,6, 7, 18; 8,6, 22; 9,17, 29; 10,12; 15,18; 17,3, 5, 12
mână: *sg. ac.* 4,24; 6,21; 14,6; 15,17
mâni: *pl. ac.* 14,9

(a) MÂNCA: v. I
să mănânci: *conj. prez. 2.sg.* 13,7
să mânci: *conj. prez. 2.sg.* 13,4
mânce: *conj. prez. fără* ***să*** *3.sg.* 13,14
voiu mânca: *ind. viit.I. 1.sg.* 13, 16
mânca: *ind. imp. 3.sg.* 14,9
au mâncat: *ind. pf.c. 3.pl.* 14,9; 19,6, 8
mâncă: *ind. prez. 3.sg.* 14,14
mâncase: *ind. m.m.c.pf. 3.pl.* 16,25
mâncând: *gerunziu* 19,4

(a) MÂNGÂIA: v. I
a mângăia: *inf. prez.* 19,3

(a se) MÂNIA: v. I
mâniindu(-să): *gerunziu* 2,14; 3,8; 14,19
(s-)au mâniat: *ind. pf.c. 3.sg.* 2,20; 9,30
să (să) mânie: *conj. prez. 3.sg.* 6,39
mâniindu(-Se): *gerunziu* 10,7

MÂNIE: s.f.
mânie: *sg. ac.* 2,12

(a se) MÂNTUI: v. IV
mântuitu(-s)-au: *ind. pf.c. 3.pl.* 5,13
mântuiești: *ind. prez. 2.sg.* 6,36
vei mântui: *ind. viit.I. 2.sg.* 6,37

MÂNTUIRE: s.f.
mântuire: *sg. ac.* 15,18

MÂNTUITOR: s.m.
mântuitoriu: *sg. ac.* 3,9, 15

MÂNZ: s.m.
mânzi: *pl. ac.* 10,4; 12,14
mânzului: *sg. gen.* 15,16

(a) MERGE: v. III
va mearge: *ind. prez. viit.I.3.sg.* 1,1
să mergu: *conj. prez. 1.sg.* 1,3
mergând: *gerunziu* 1,10, 14; 8,1; 12,1; rezum. cap.14; 18,2, 21; 20,24
a mearge: *inf. prez.* 2,15; 19,7; 20,42
meargi: *imperativ 2.sg.* 4,6; 6,14; 11,38
voiu mearge: *ind. viit.I. 1.sg.* 4,8, 8
mearge-voiu: *ind. viit.I. 1.sg.* 4,9
au mers: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 4,9; 11,5; 15,5; 18,20; 19,3, 10
să meargă: *conj. prez. 3.sg./pl.* 7,4; 19,9; 20,23
a merge: *inf. prez.* 7,10; 9,11
să mergem: *conj. prez. 1.pl.* 12,1
merg: *ind. prez. 1.sg./3.pl.* 17,9; 18,5
meargeți: *imperativ 2.pl.* 18,6; 21,21
meargeți: *ind. prez. 2.pl.* 18,6
să meargem: *conj. prez. 1.pl.* 18,9
vei mearge: *ind. viit.I. 2.sg.* 19,8
să mergi: *conj. prez. 2.sg.* 19,9
mergea: *ind. imp. 3.pl.* 19, 14; 20,45
mergi: *ind. prez. 2.sg.* 19,17
meargem: *ind. prez. 1.pl.* 19,18, 18
merseasem: *ind. m.m.c.pf. 3.pl.* 19,18
miiargă: *conj. prez. fără* ***să*** *3.sg.* 7,4

MEȘTEȘUGIRE: s.f.
meșteșugirile: *pl. ac.* 2,19

MIAZĂNOAPTE: s.f.
miiazănoaptea: *sg. ac.* 7,1
miiazănoapte: *sg. ac.* 12,1; 16,3; 21,19
miezei-noapte: *sg. gen.* 7,19
meazănoaptea: *sg. ac.* 2,9

MIC, -Ă: adj./s.
(cel mai) mic: *adj. m. sg. nom.* 1,13; 3,9; 6,15; 9,5
(mai) mică: *adj. f. sg. nom.* 6,15
(cei) mici: *s.m. m. pl. ac.* 18,21

MIERE: s.f.
miiare: *sg. ac.* rezum. cap.14
miere: *sg. ac., în sintagma* ***faguri de miere*** 14,8
mierea: *sg. ac.* 14,9, 18

MIJLOC: s.n.
mijlocul: *sg. ac., în loc. prep.* ***în mijlocul*** 1,30, 32; 3,5; 7,16; 9,51; 12,4
mijloc: *sg. ac., în loc. adv.* ***în mijloc*** 3,16; 15,4
mijloc: *sg. ac., în loc. adv.* ***din mijloc*** 9,29

MIJLOCITOR: s.f.
mijlocitoriu: *sg. nom.* 11,10

MILĂ: s.f.
milă: *sg. nom./ac.* 1,24; 2,18; 8,35; 21,22
mila: *sg. nom.* 5,11

(a se) MILOSTIVI: v. IV
(se) milostiveaște: *ind. prez. 3.sg.* rezum. cap.10

SPĂIMÂNTOS, -OASĂ: adj.; aici prima atestare a cuvântului; cf. MDA, unde prima atestare este la Ştefan Vasilie Episcupescul, *Practica doctorului de casă (...)*, Bucureşti, 1846.
spăimântos: *m. sg. nom.* 7,3

(a) SPĂLA: v. I
au spălat: *ind. pf.c. 3.pl.* 19,21

SPIC: s.n.
spic: *sg. ac.* 12,6
spicul: *sg. ac.* 12,6

SPIN: s.m.
spini: *pl. ac.* 8,7
spinii: *pl. ac.* 8,16

(a se) SPORI: v. IV
(s-)au sporit: *ind. pf.c. 3.sg.* 11,39

(a) SPUNE: v. III
spunea: *ind. imp. 3.sg.* 7,13
a spune: *inf. prez.* 13,6; 14,6, 9, 16
ar fi spus: *cond. pf. 3.sg.* 13,23
să spuie: *conj. prez. 3.sg.* 14,15
spune: *inf. prez. fără* ***a*** 14,16
au spus: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 14,17, 18
spune: *imperativ 2.sg.* 16, 6, 10
să spui: *conj. prez. 2.sg.* 16,15

(a se) SPURCA: v. I
(să) spurcă: *ind. prez. 3.sg.* rezum. cap.3

(a) STA: v. I
sta: *inf. prez. fără* ***a*** 2,14
stând: *gerunziu* 7,21; 9,51; 20,8
sta: *ind. imp. 3.sg./pl.* 9,6; 14,17; 15,5; 18,16, 17; 20,41
au stătut: *ind. pf.c. 3.sg.* 9,7, 35
a sta: *inf. prez.* 16,26

STARE: s.f.
starea: *sg. ac.* 20,27

STĂPÂN: s.m.
stăpânu-său: *sg. ac.* 19,11
stâpânul: *sg. nom.* 19,12
stăpânul: *sg. ac.* 19,22

(a) STĂPÂNI: v. IV
au stăpânit: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 1,19; 3,13; rezum. cap.8; 8,28; 11,21
stăpâneaşte: *imperativ 2.sg.* 8,22
voiu stăpâni: *ind. viit.I. 1.sg.* 8,23
va stăpâni: *ind. viit.I. 3.sg.* 8,23
să stăpânească: *conj. prez. 3.sg./pl.* 9,2, 2
să stăpânesc: *conj. prez. 1.sg.* 9,9, 11, 13
a stăpâni: *inf. prez.* 11,23
stăpâneaşte: *ind. prez. 3.sg.* 11,24
stăpânea: *ind. imp. 3.pl.* 14,4
să stăpânim: *conj. prez. 1.pl.* 18,9

STÂLP: s.m.
stâlpi: *pl. ac.* 16,26
stâlpii: *pl. ac.* 16,27, 29, 30
stâlp: *sg. ac.* 20,40

(a) STÂMPĂRA: v. I
au stâmpărat: *ind. pf.c. 3.sg.* 15,19

STÂNG, STÂNGĂ: adj./s.f.
stângă: *adj. f. sg. ac.* 3,21; 5,26
stânge: *adj. f. pl. ac.* 7,20
stânga: *s. sg. ac.* 16,29; 20,16

STÂRV: s.n.
stârvurile: *pl. ac.* 5,21
stârvul: *sg. ac.* 14,8

STEA: s.f.
stealele: *pl. nom.* 5,20

STEJAR: s.m.; var. (Reg.) **STĂJER, ŞTEJERIU**
stăgear: *sg. ac.* 6,11
stăjer: *sg. ac.* 6, 19
ştejeriul: *sg. ac.* 9,6
ştejeriu: *sg. ac.* 9,37

STERP, STEARPĂ: adj.
stearpă: *f. sg. nom./ac.* 13,2, 3

(a se) STINGE: v. III
stăngându(-să): *gerunziu* rezum. cap.19

(a) STOARCE: v. III
storcând: *gerunziu* 6,38

STRAJĂ: s.f.
străji: *pl. nom./ac.* 7,11; 16,2
străjile: *pl. nom.* 7,19; rezum. cap.16

STRĂIN, -Ă: adj.
streini: *m. pl. ac./gen./dat.* 2,12, 17, 19, rezum. cap.3; 10,13, 16
strein: *n. sg. gen.* 19,12

(a) STRĂLUCI: v. IV
să strălucească: *conj. prez. 3.pl.* 5,31

STRÂMTOARE: s.f.; var. (Reg.) **STRÂNTOARE** „lipsă", „nevoie"
strântoare: *sg. ac., în sintagma* ***vreame de strâmtoare*** 10,14

(a) STRÂNGE: v. III
au strâns: *ind. pf.c. 3.sg.* 1, 34
(s-)au strâns: *ind. pf.c. 3.sg.* 3,22
(să) strănsease: *ind. m.m.c.pf. 3.pl.* 21,5

(a) STRICA: v. I
au strâcat: *ind. pf.c. 3.sg.* rezum. cap.6; 6,30
voiu strâca: *ind. viit.I. 1.sg.* 8,9
strâcând: *gerunziu* 9,45

STRICAT, -Ă: adj.
strâcat: *n. sg. ac.* 6,28

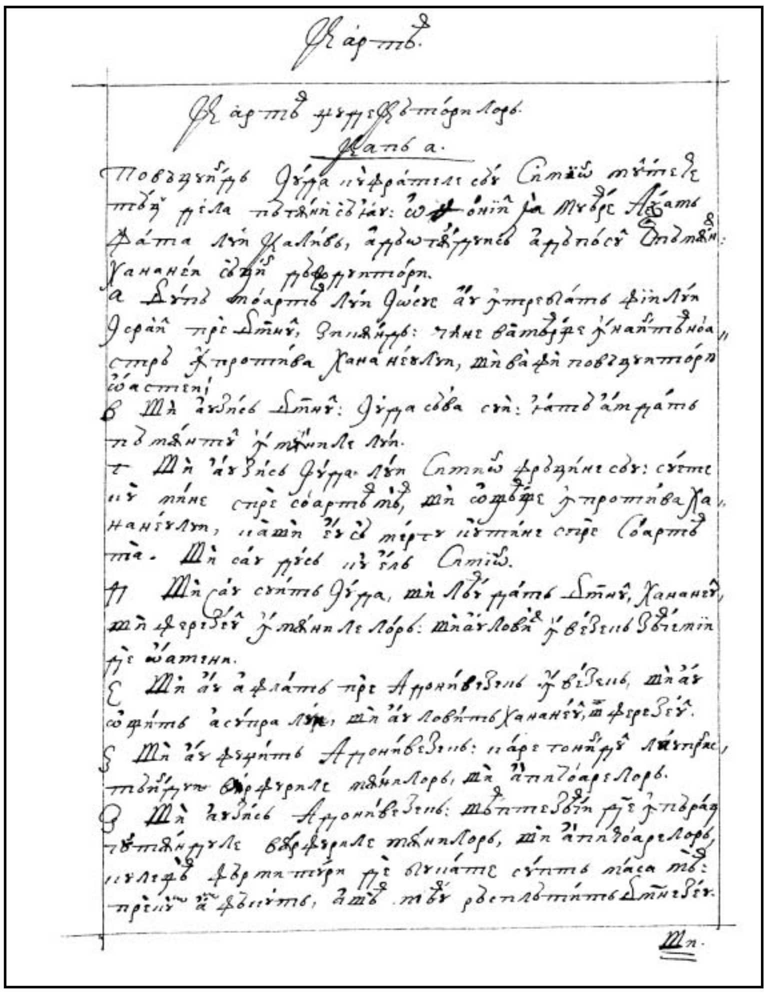
(a) STRIGA: v. I
au strâgat: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 3,9, 15; 6,7; 7,20, 24; 9,7; 15,18; 16,9, 12
au strigat: *ind. pf.c. 3.pl.* 4,3
strâgaţi: *imperativ 2.pl.* 7,18
strâgând: *gerunziu* 7,23; 9,28; 15, 14
străgând: *gerunziu* 10,10, 17; 19,22
aţi strâgat: *ind. pf.c. 2.pl.* 10, 12
strigând: *gerunziu* 18,22
a strâga: *inf. prez.* 18,23
strâgi: *ind. prez. 2.sg.* 18,23
strâga: *ind. imp. 3.sg.* 19,30

STRUGURE: s.m.; var. (Înv. şi pop.) **STRUGUR**
strugurul: *sg. nom.* 8,2
strugurii: *pl. ac.* 9,27

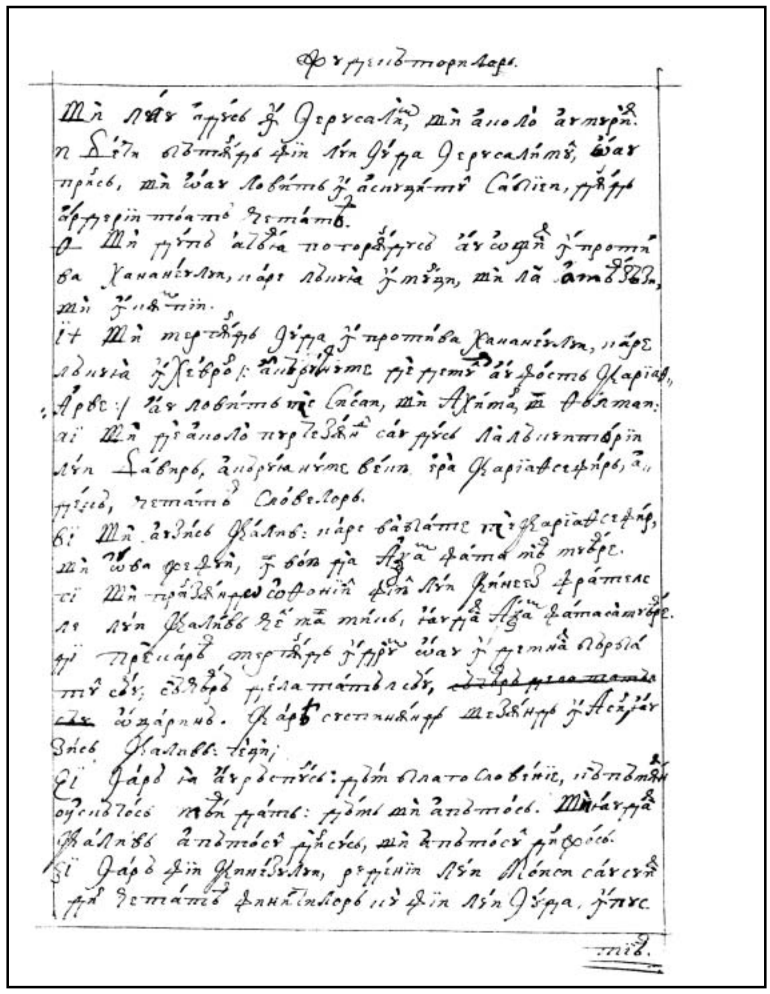
(a) STRUNCINA: v. I; vezi **(a) ZDRUNCINA**

(a) SUFERI: v. IV
au suferit: *ind. pf.c. 3.sg.* 9,41

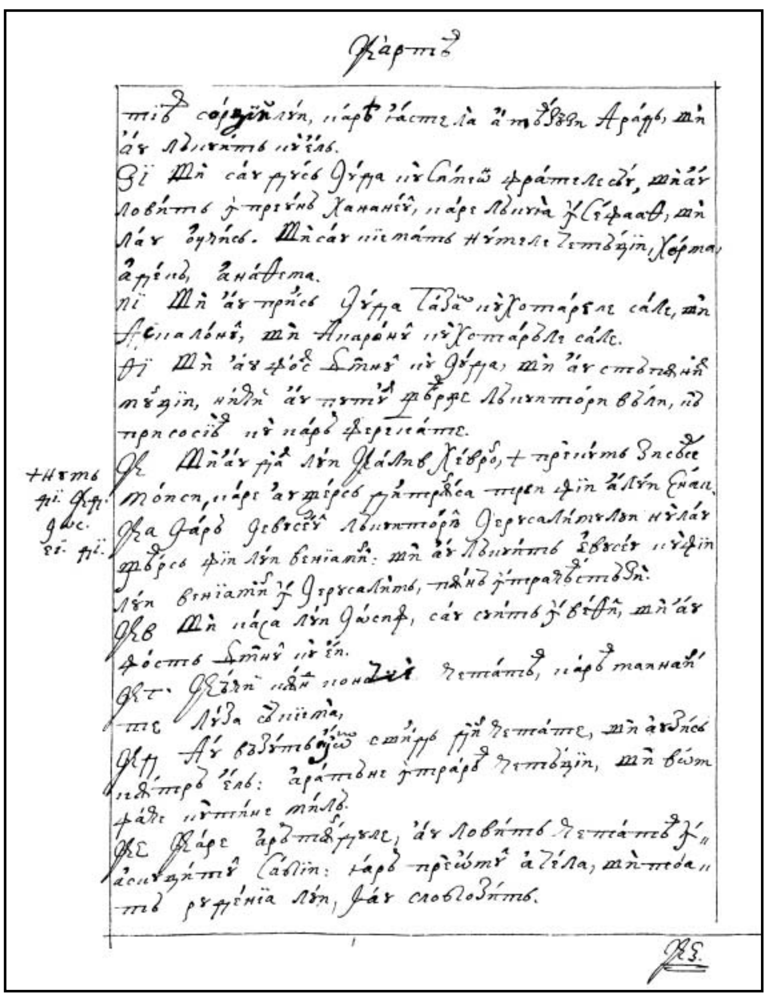
SUFLARE: s.f.
suflare: *sg. ac., în loc. adj.* ***fără suflare*** „mort" 5,27

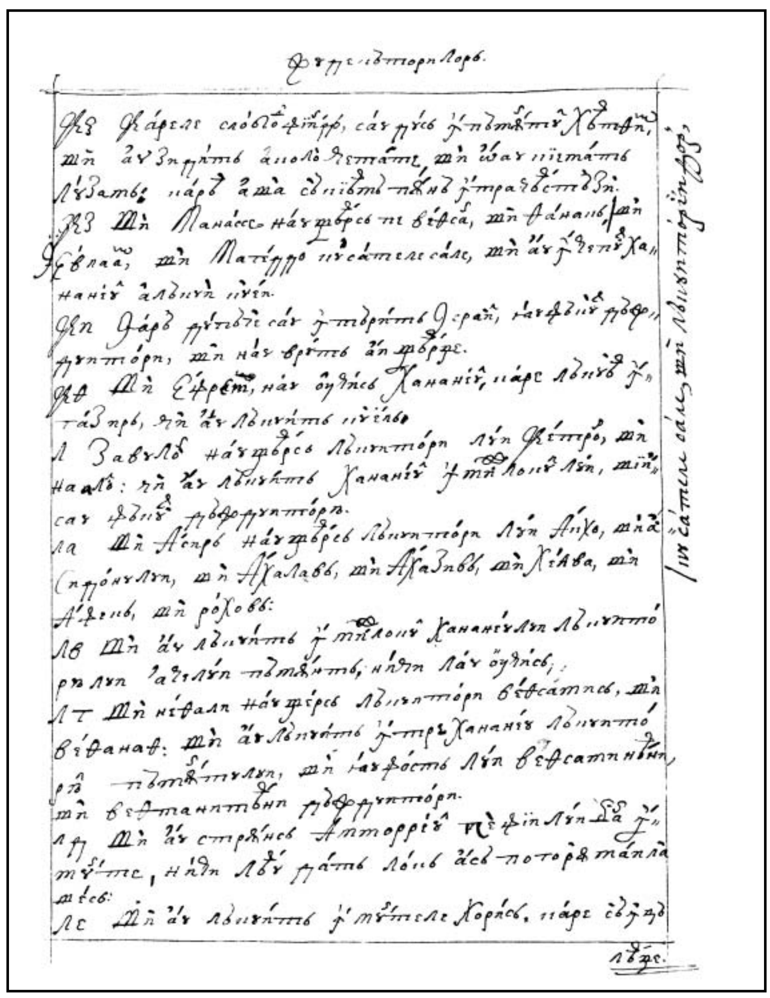
374v

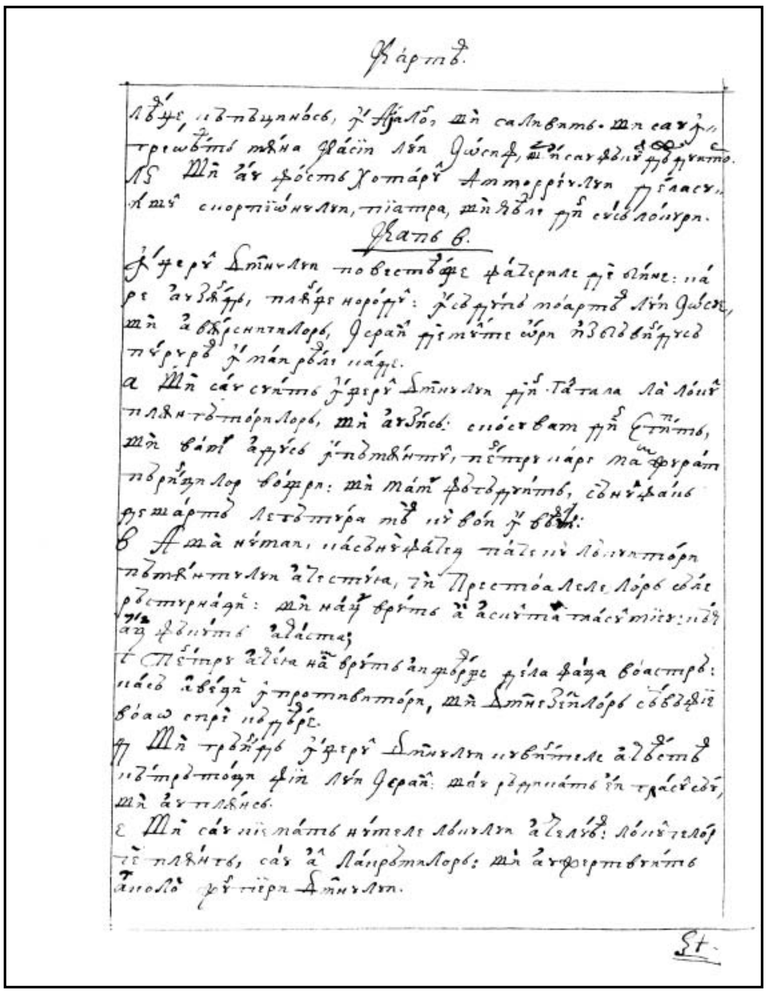
375r

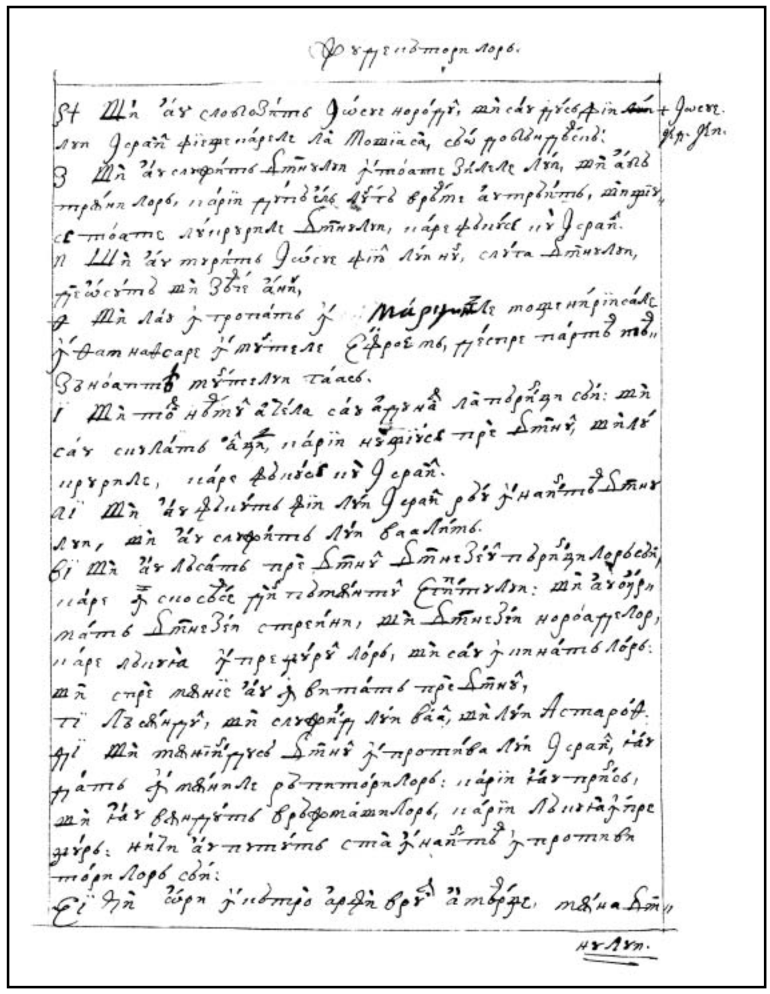
375v

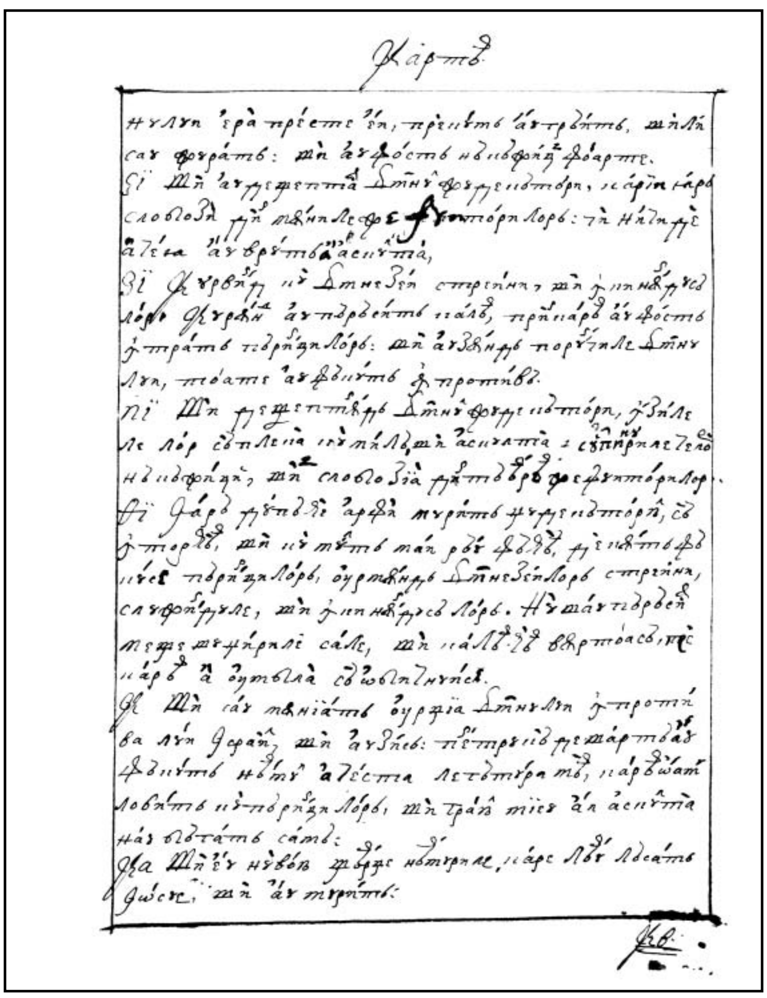
376r

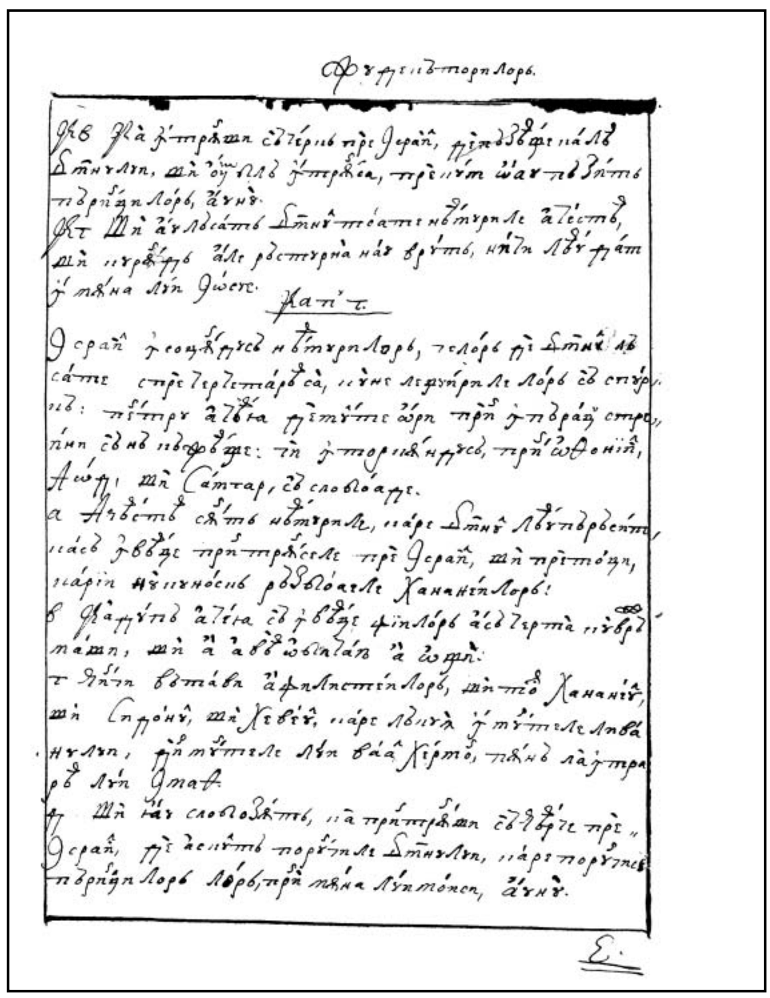
376v

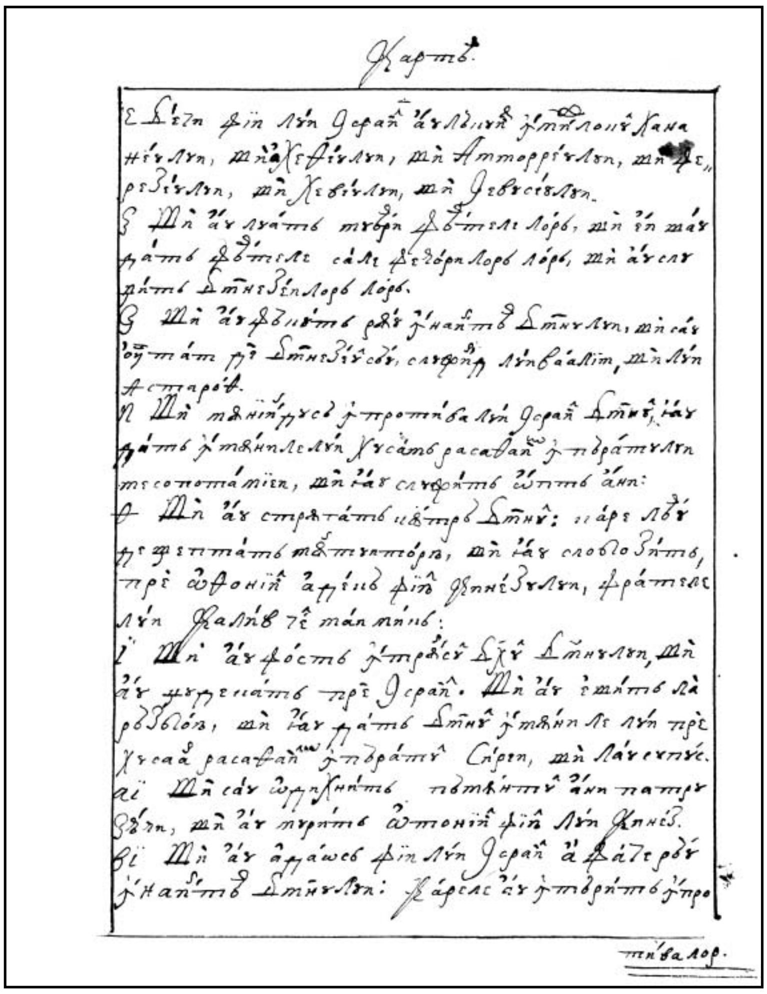
377r

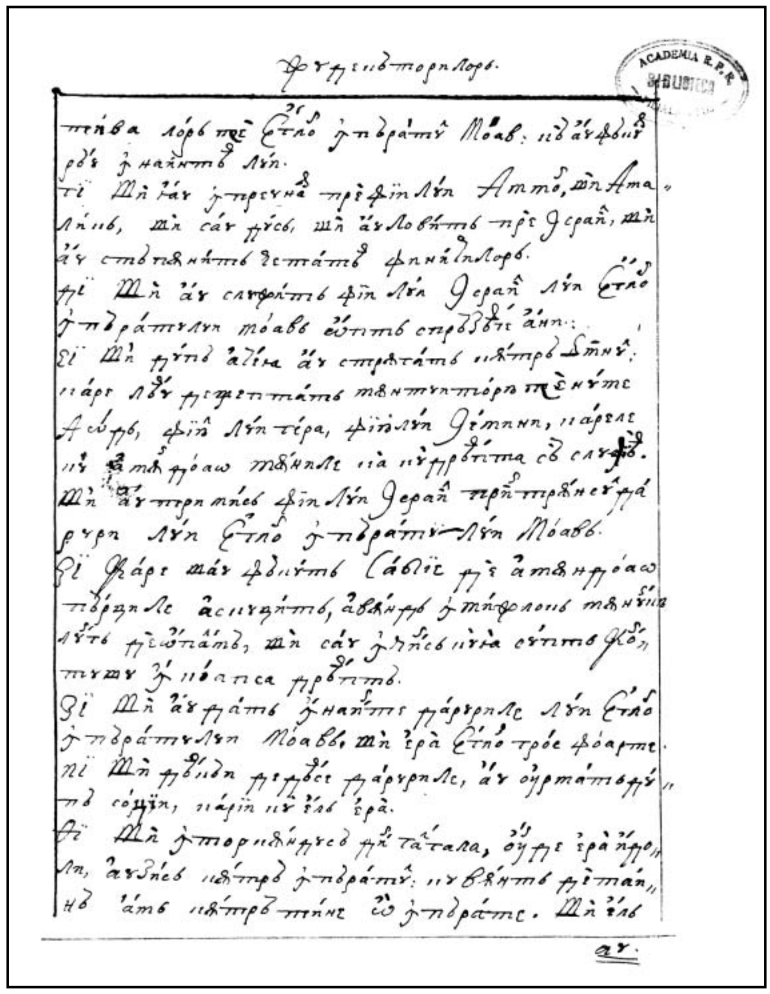

377v

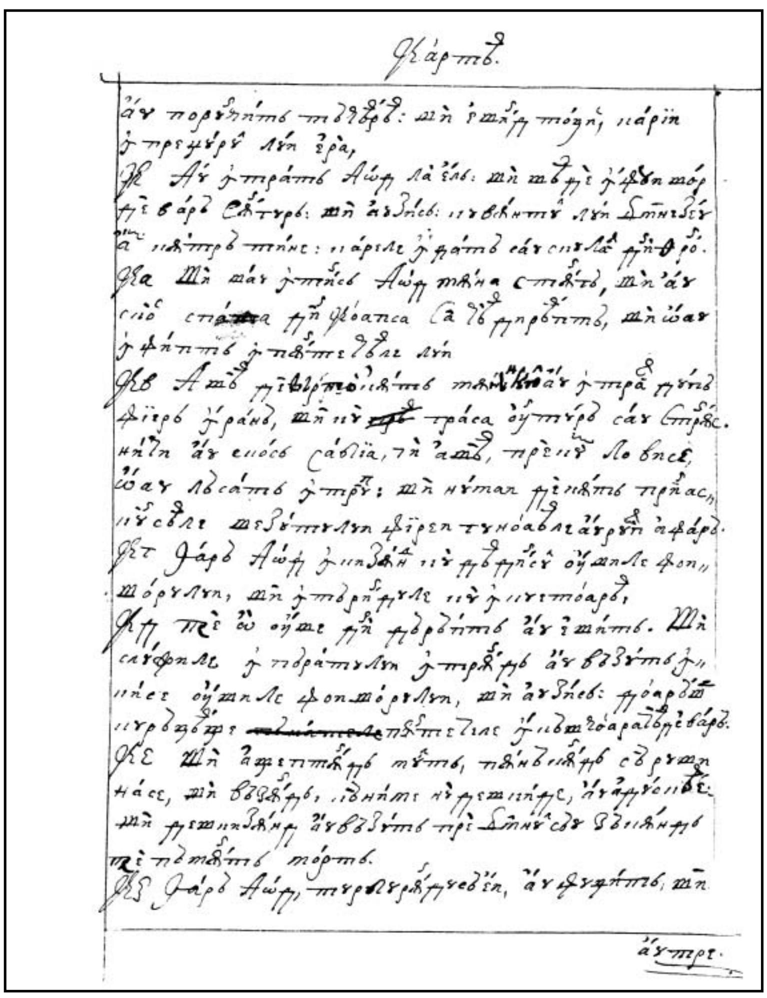
378r

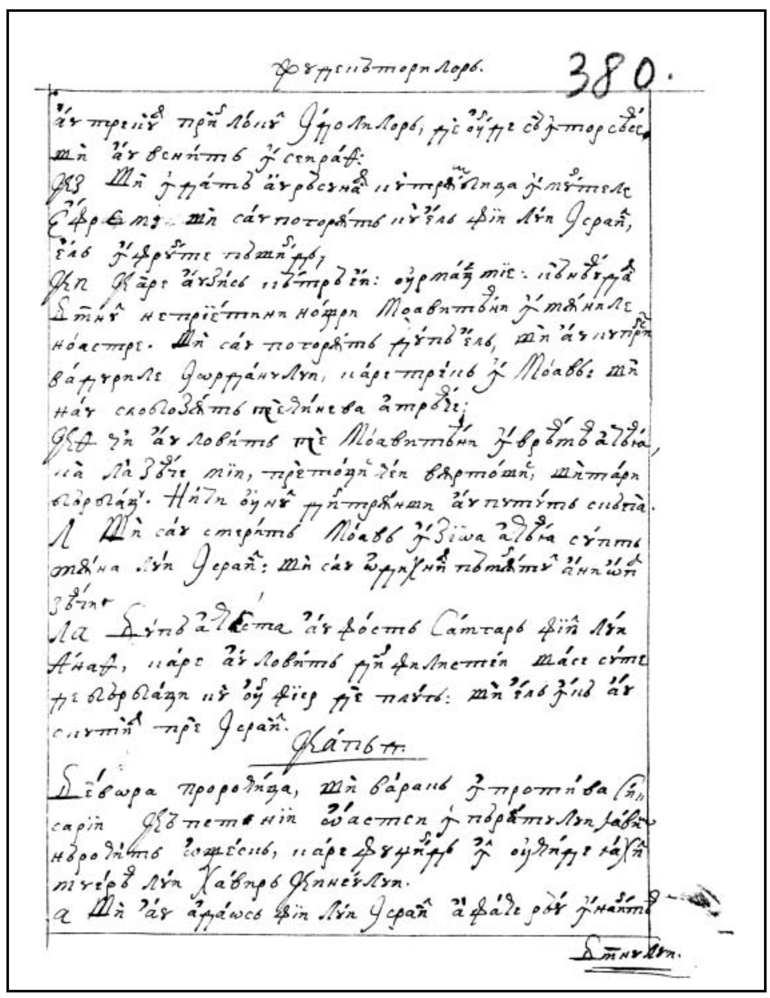

378v

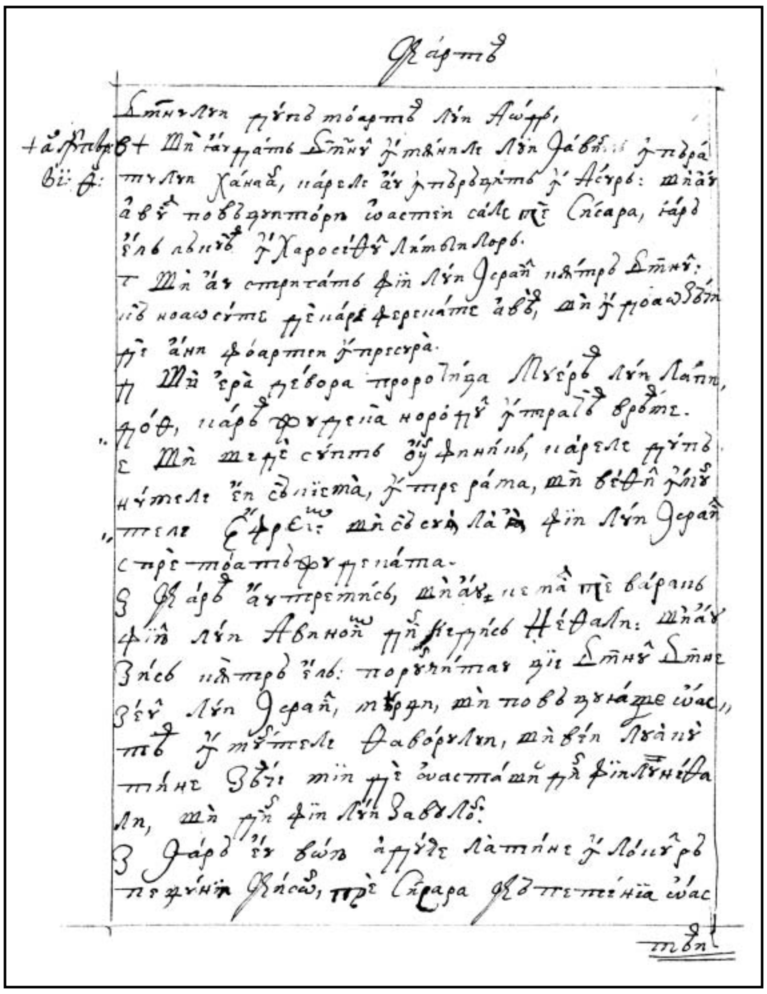
379r

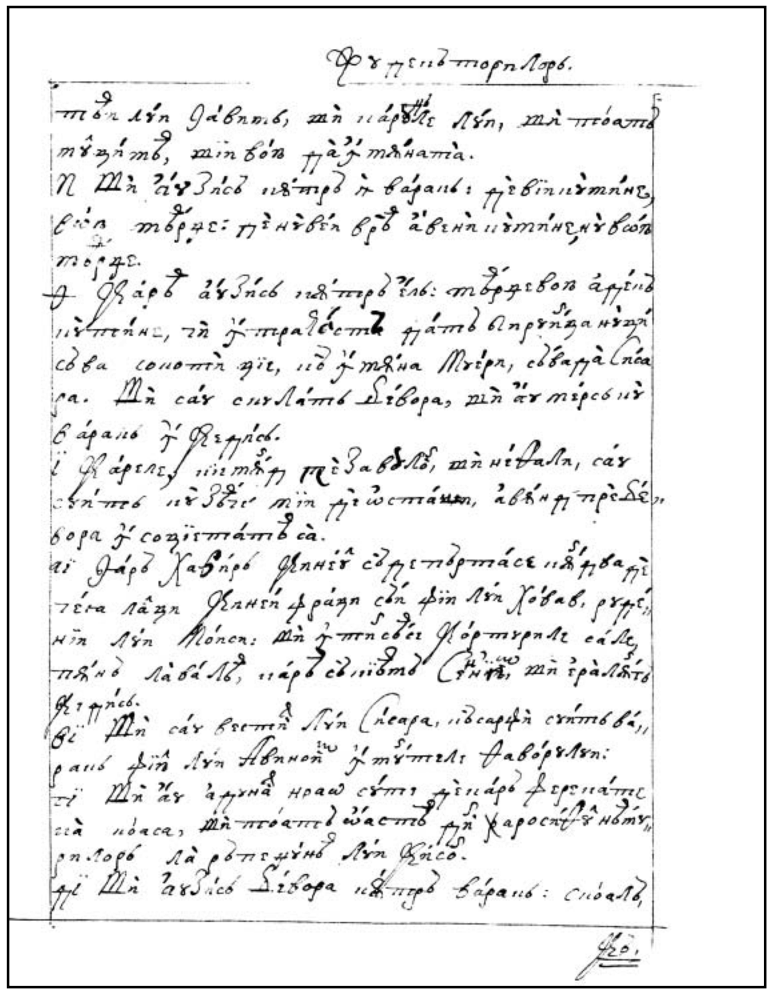

379v

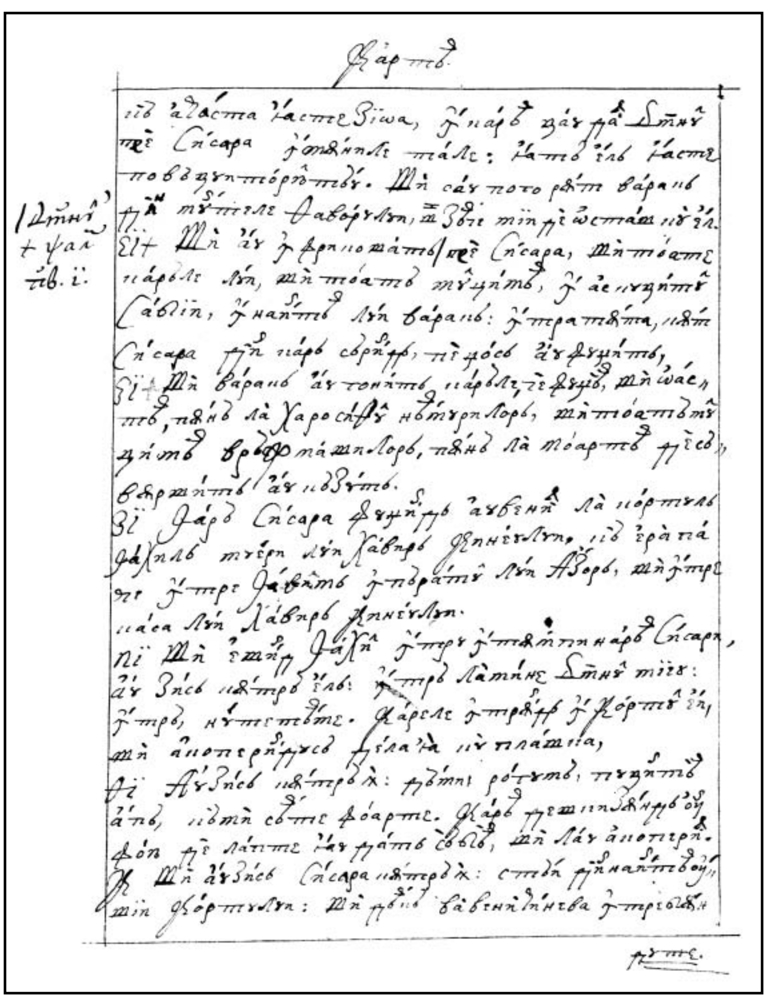
380r

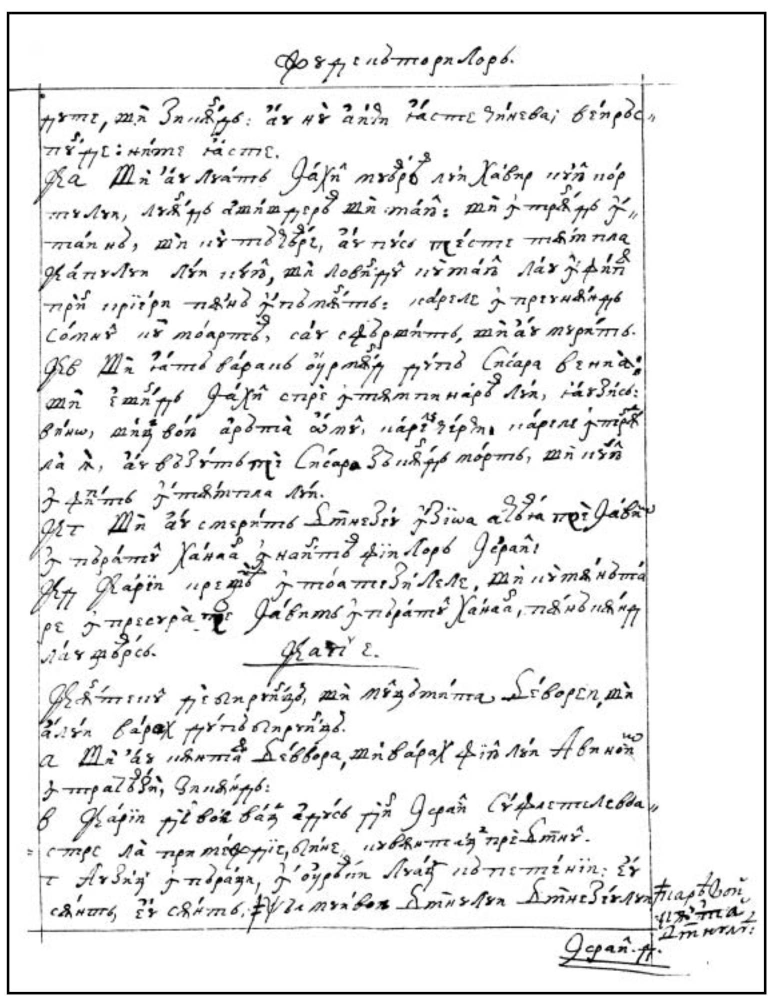

380v

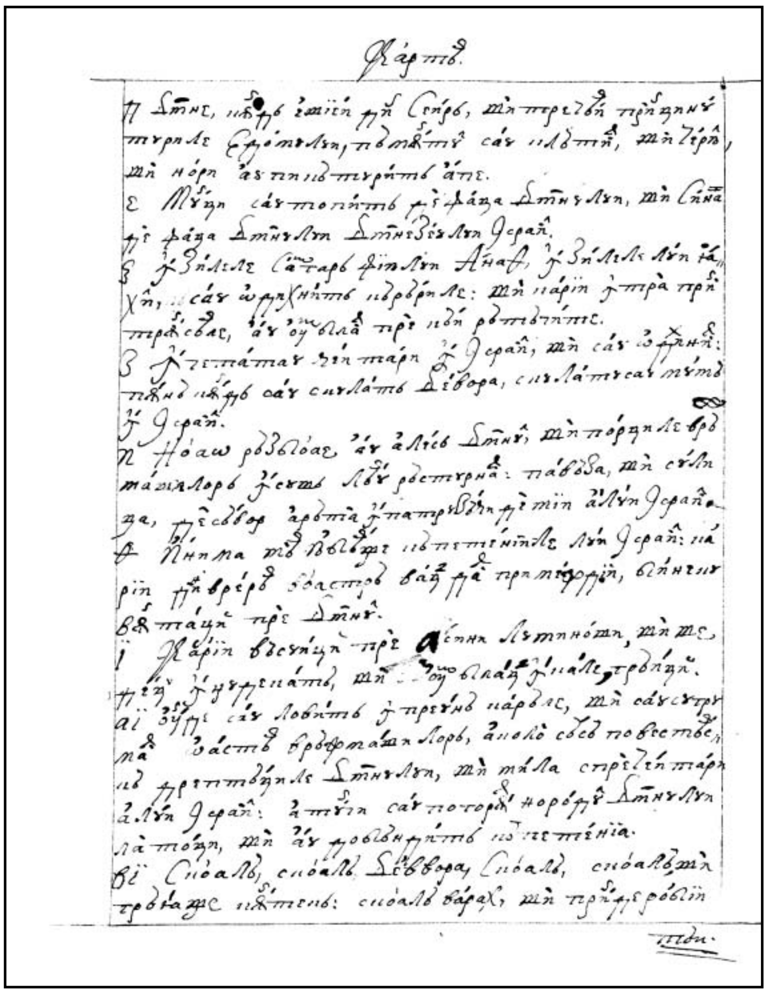
381r

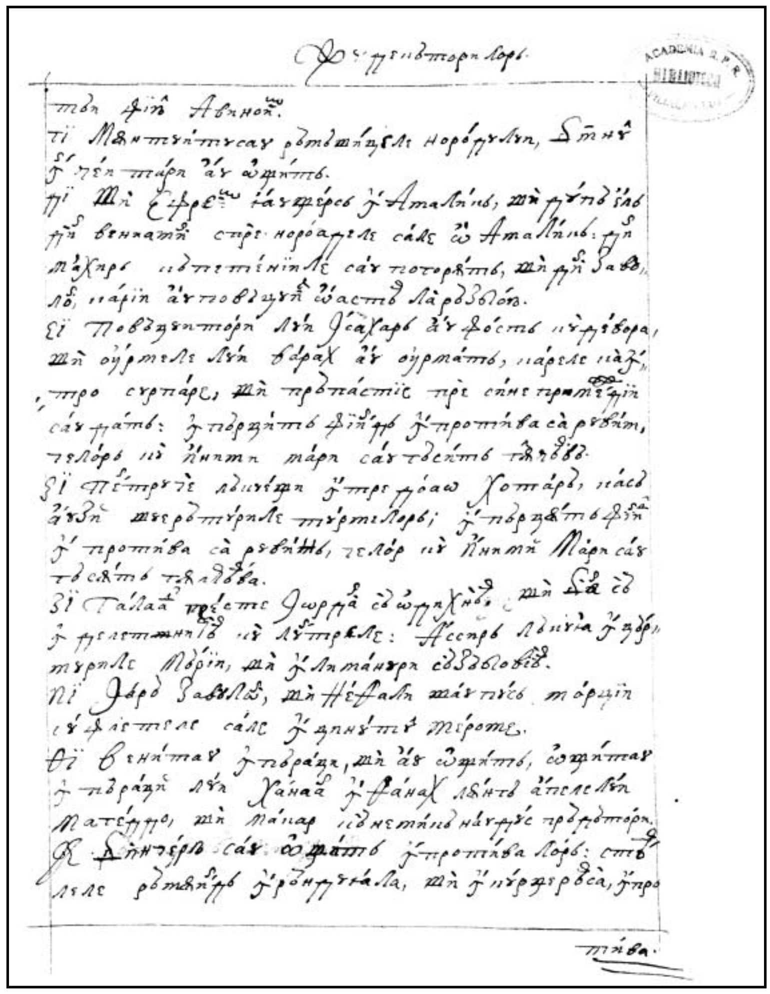

381v

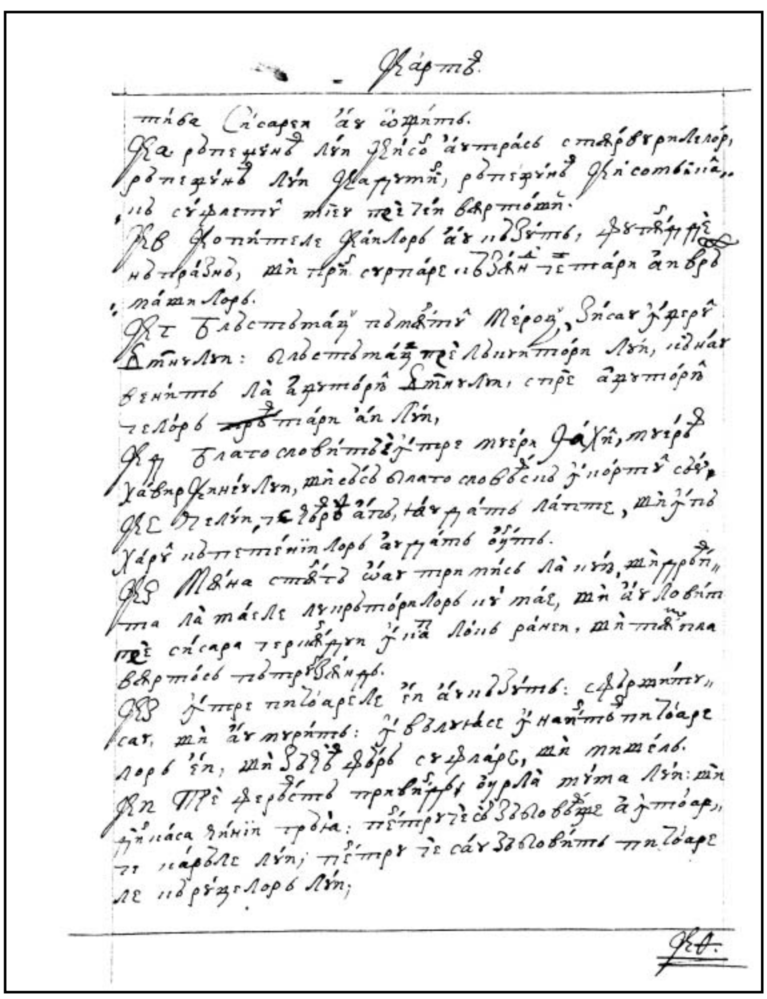
382r

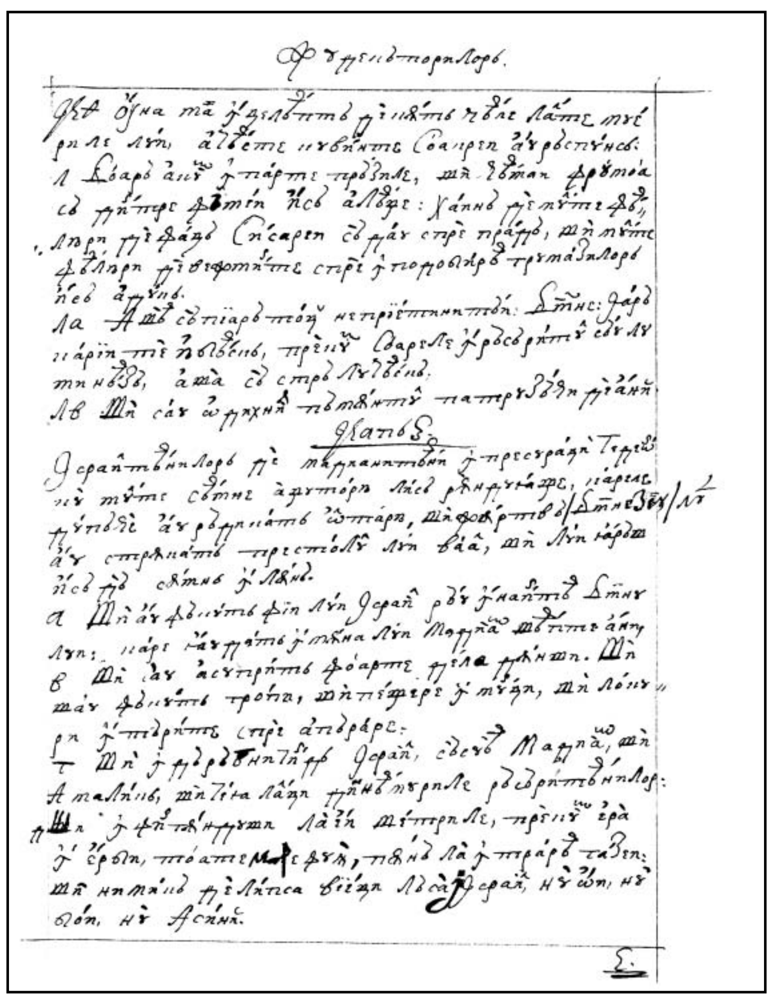
382v

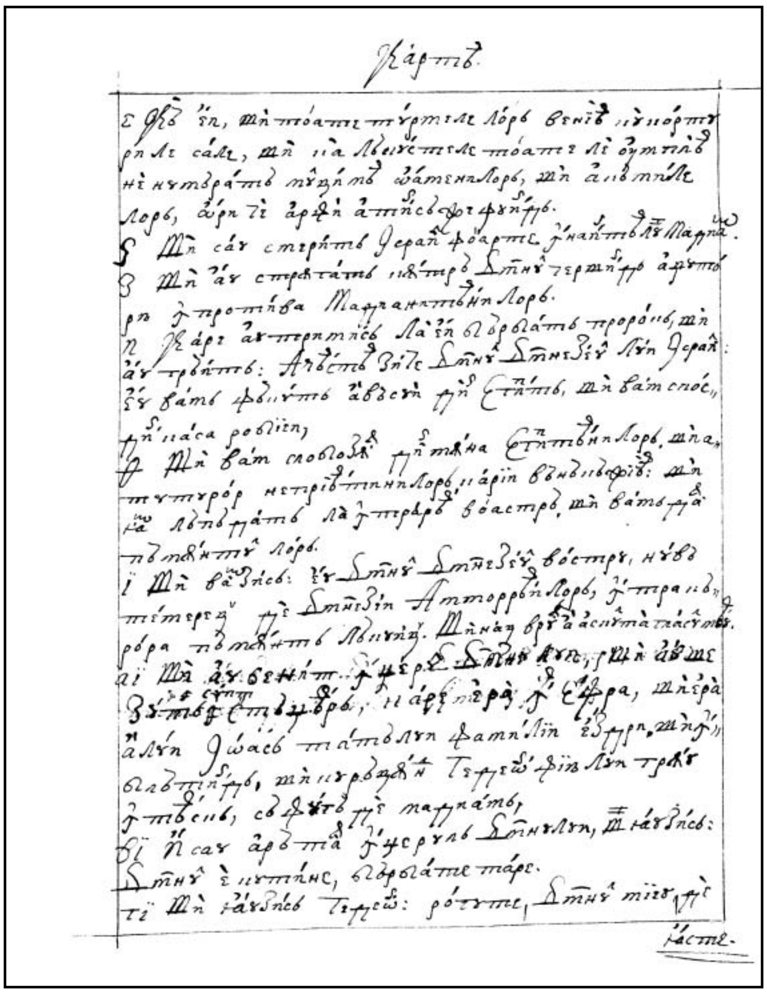
383r

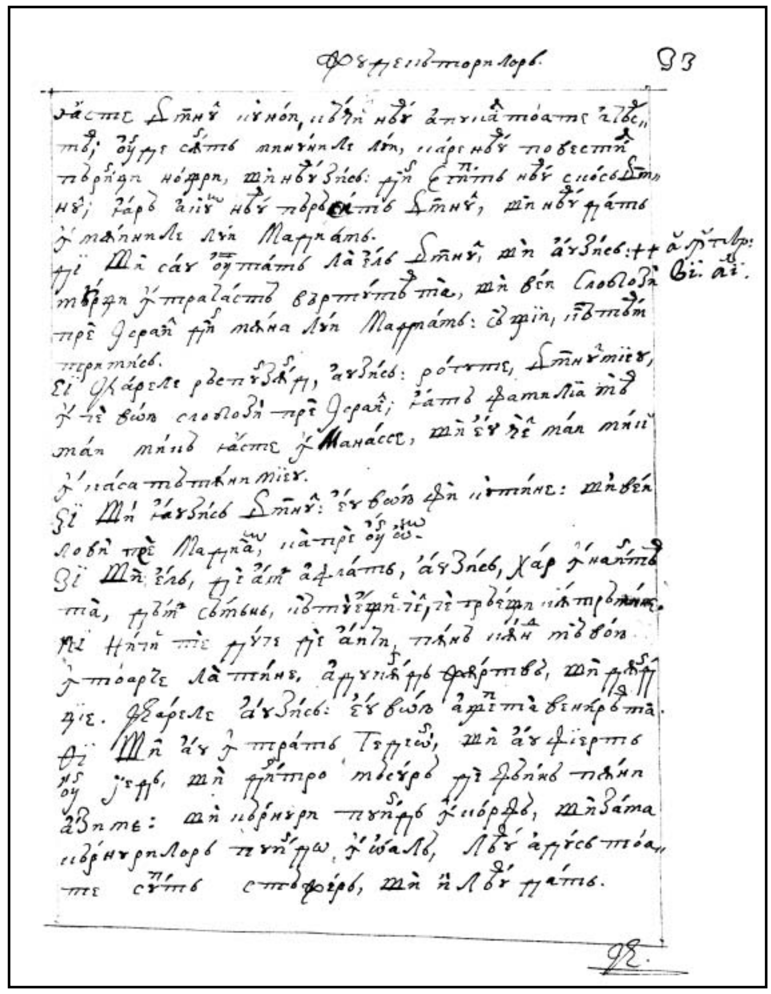
383v

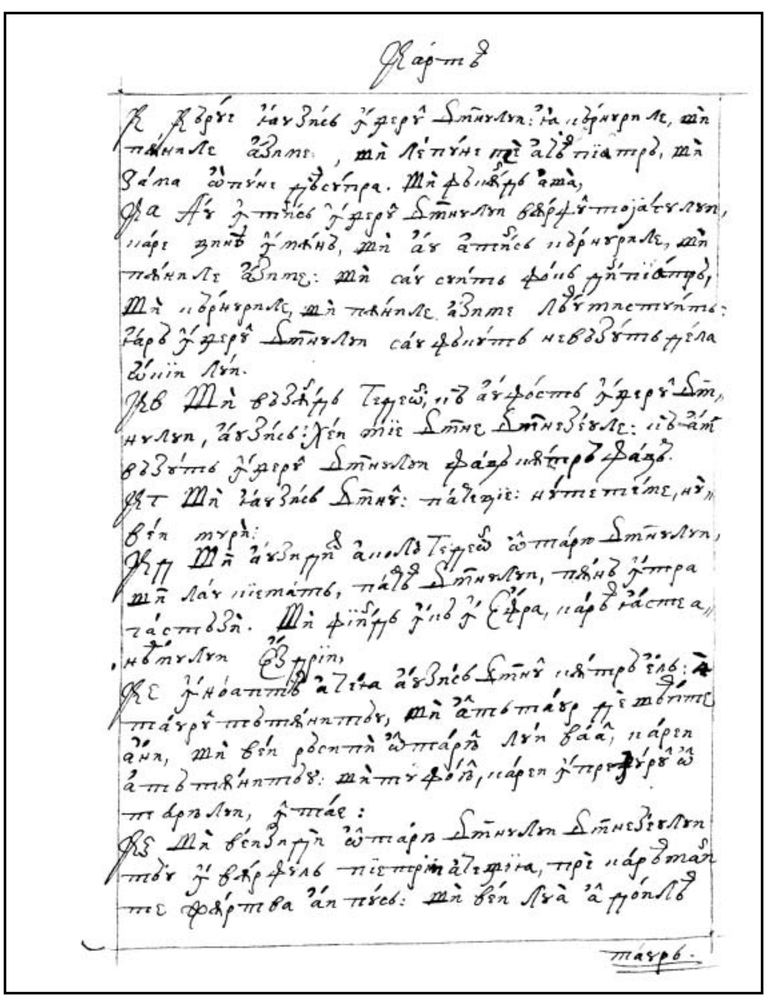
384r

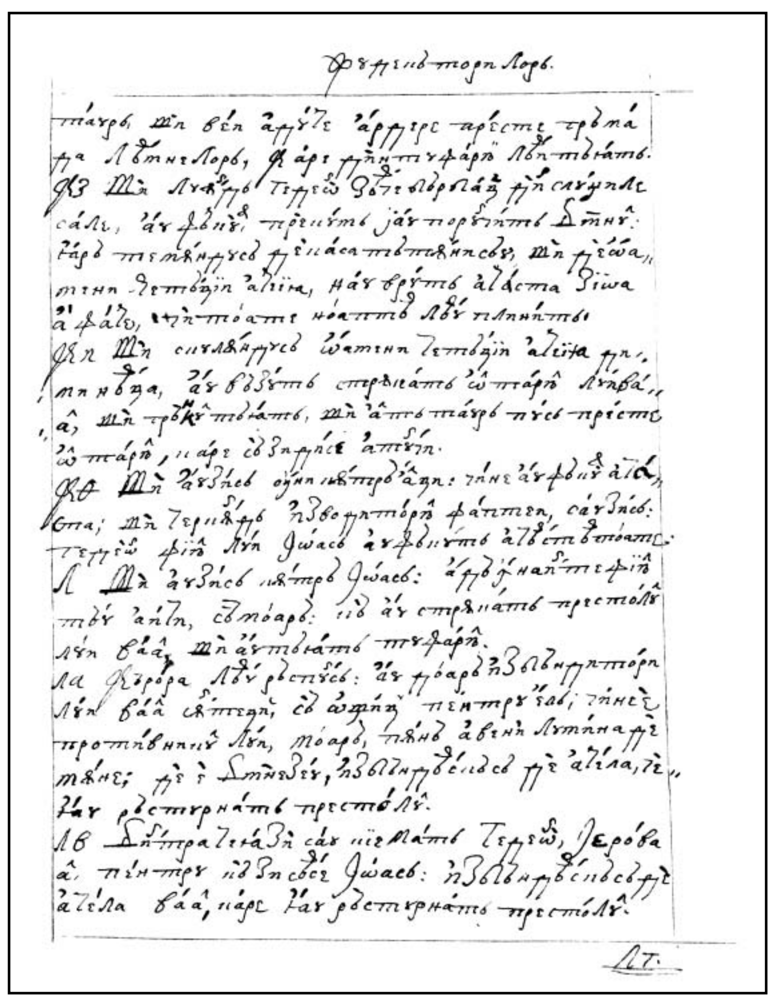
384v

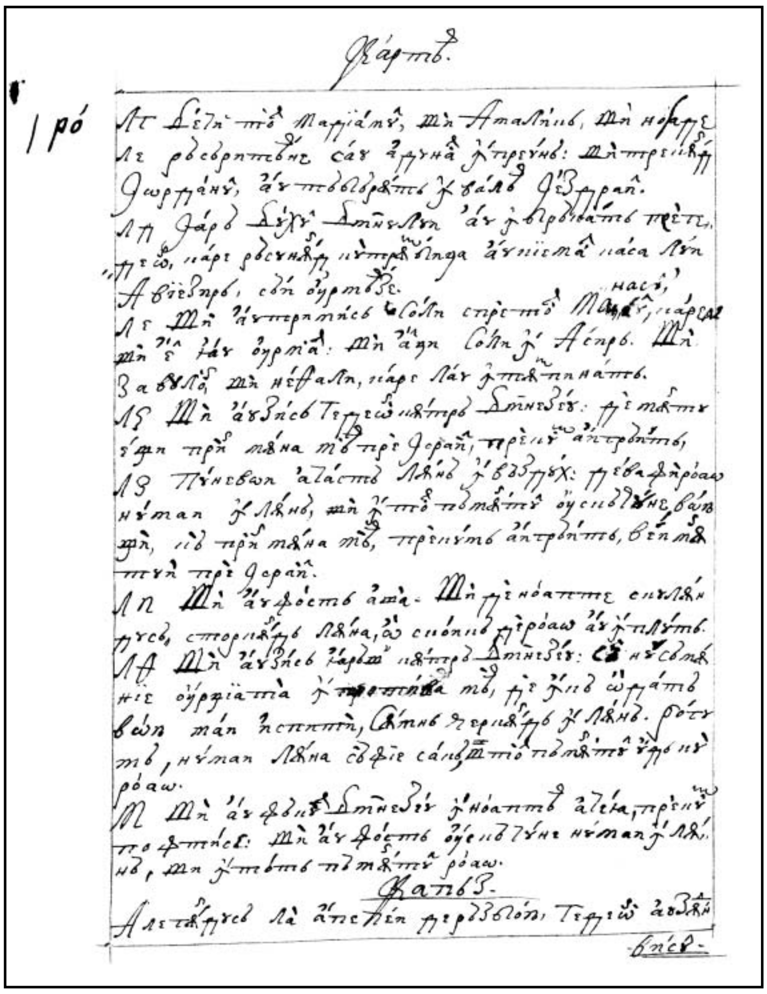
385r

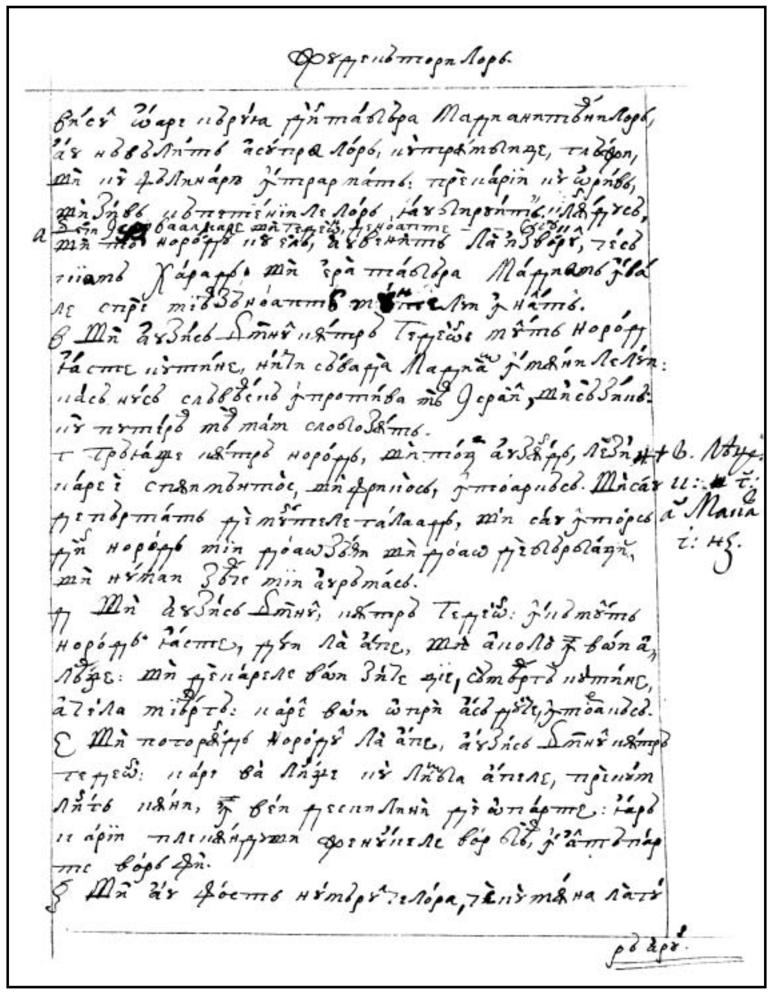
385v

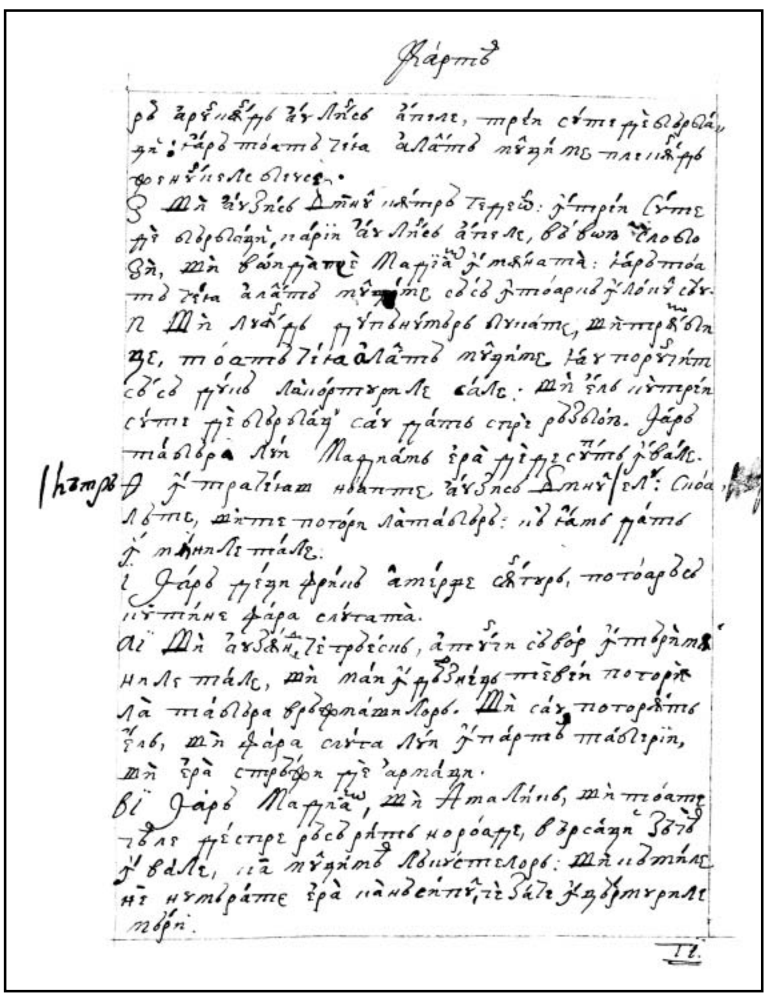
386r

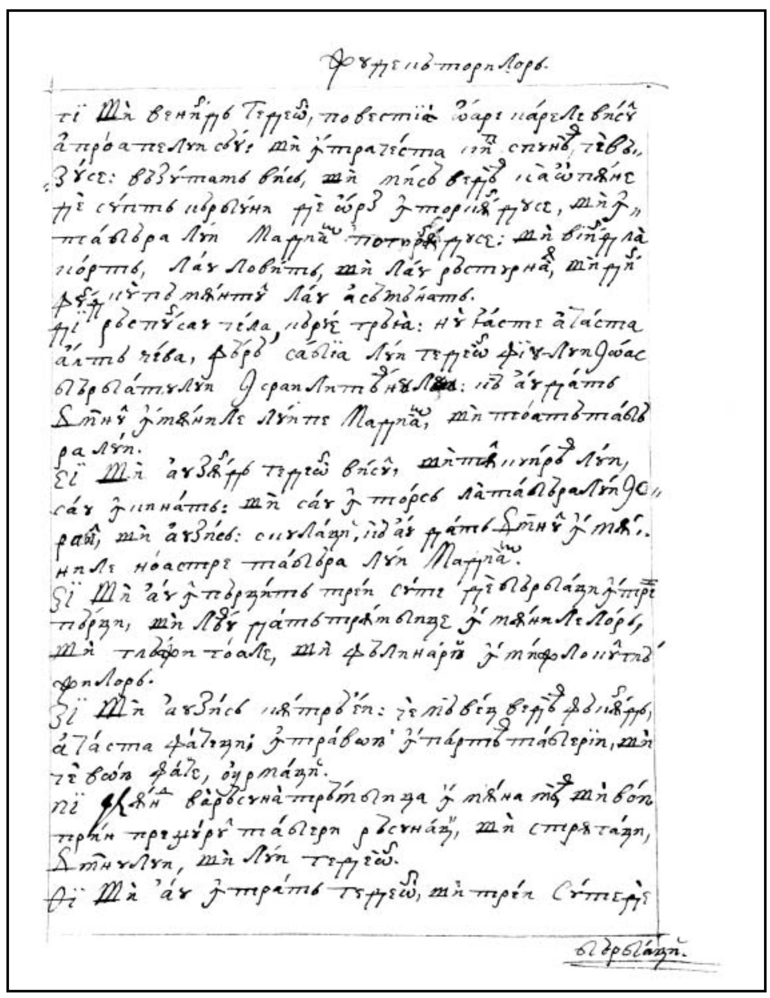
386v

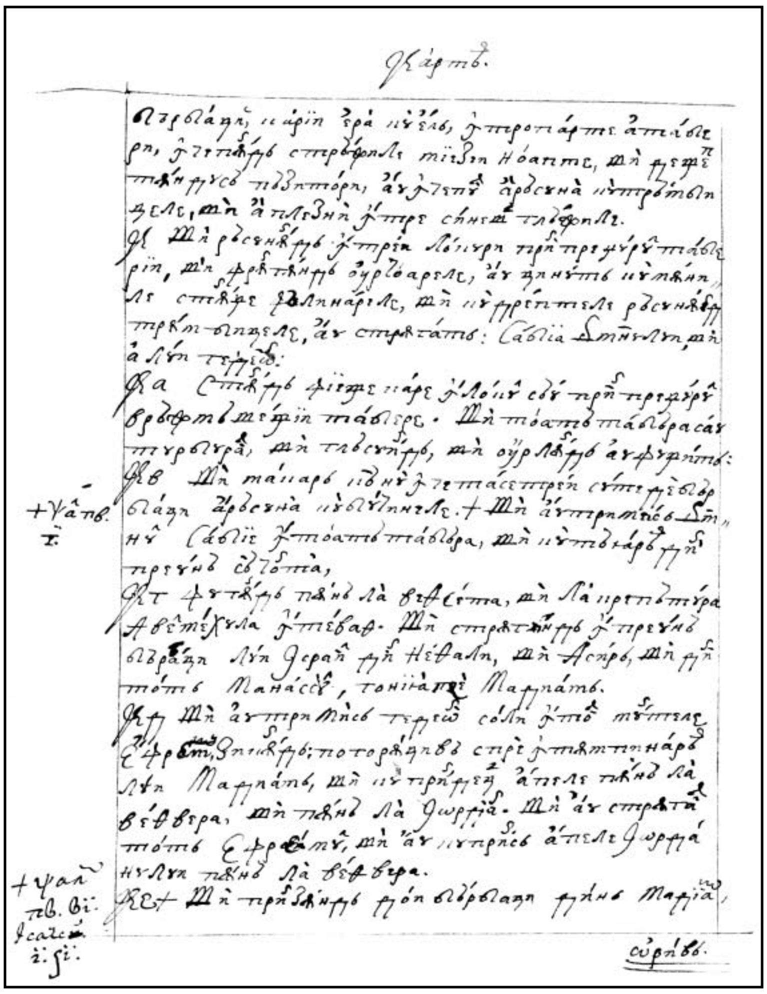
387r

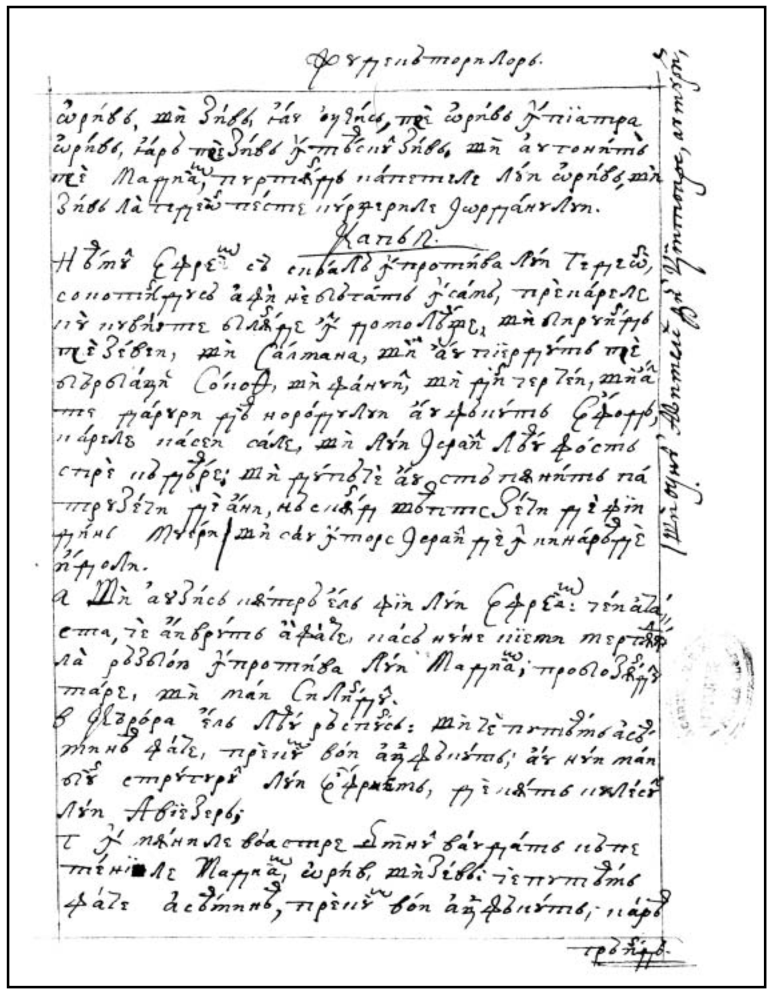
387v

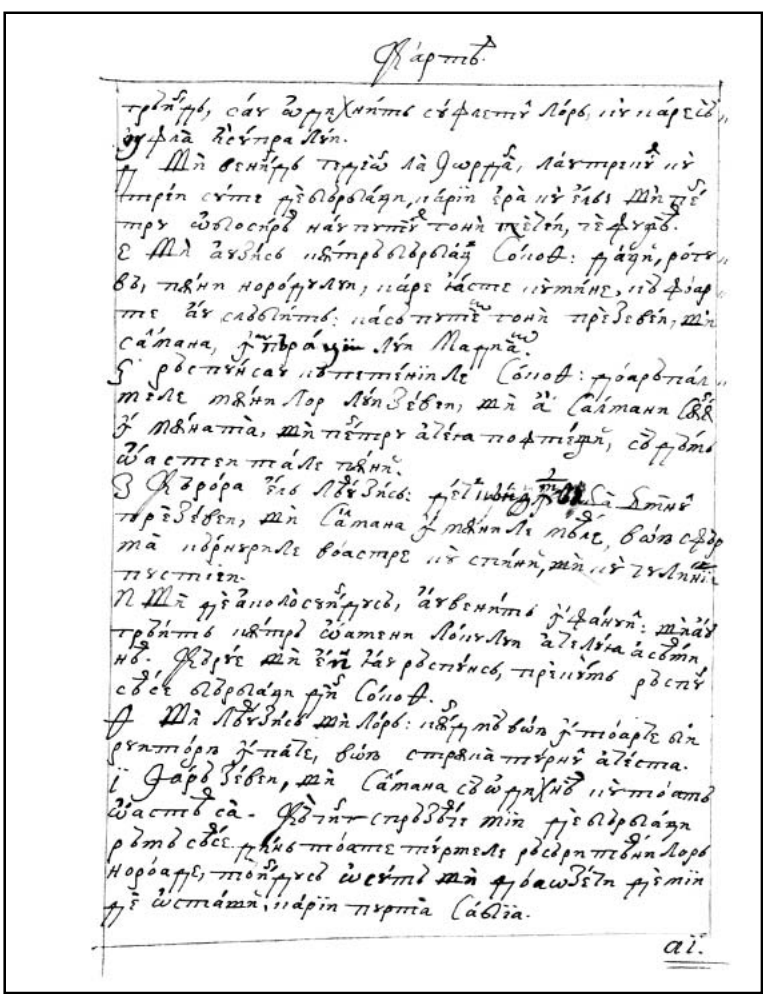
388r

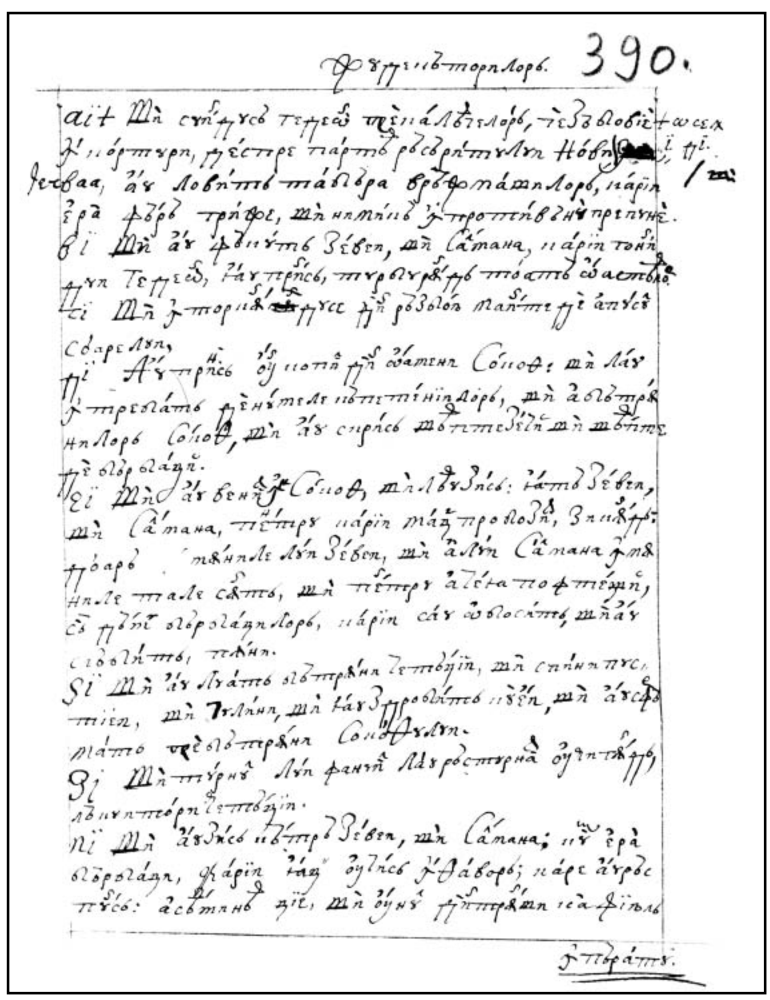
388v

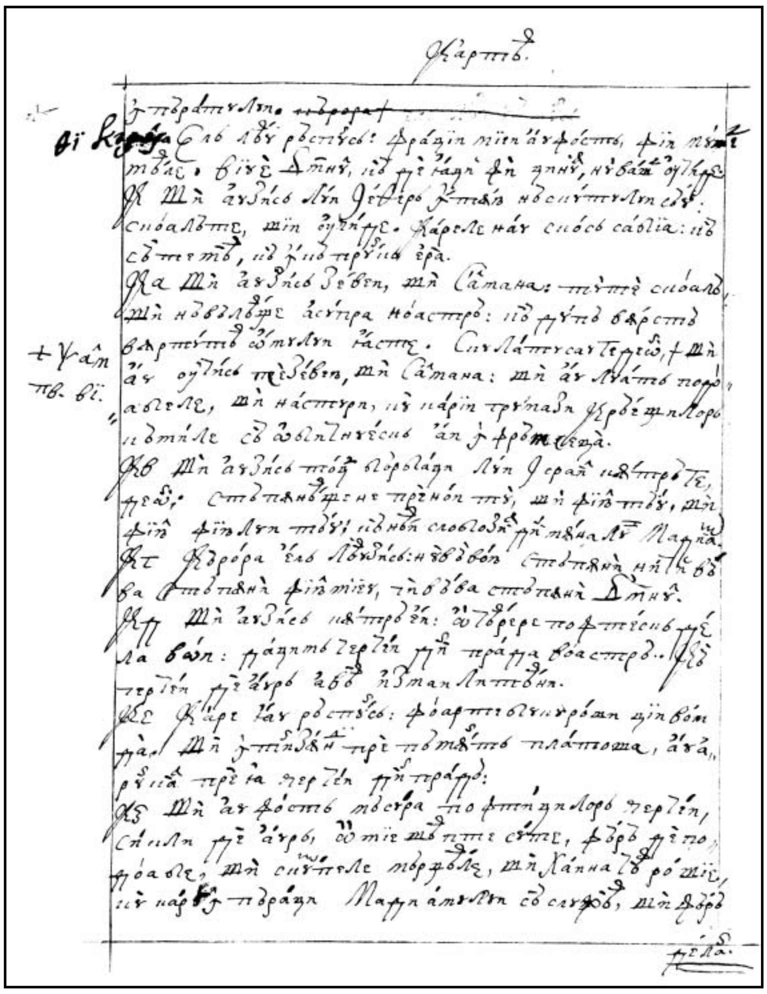
389r

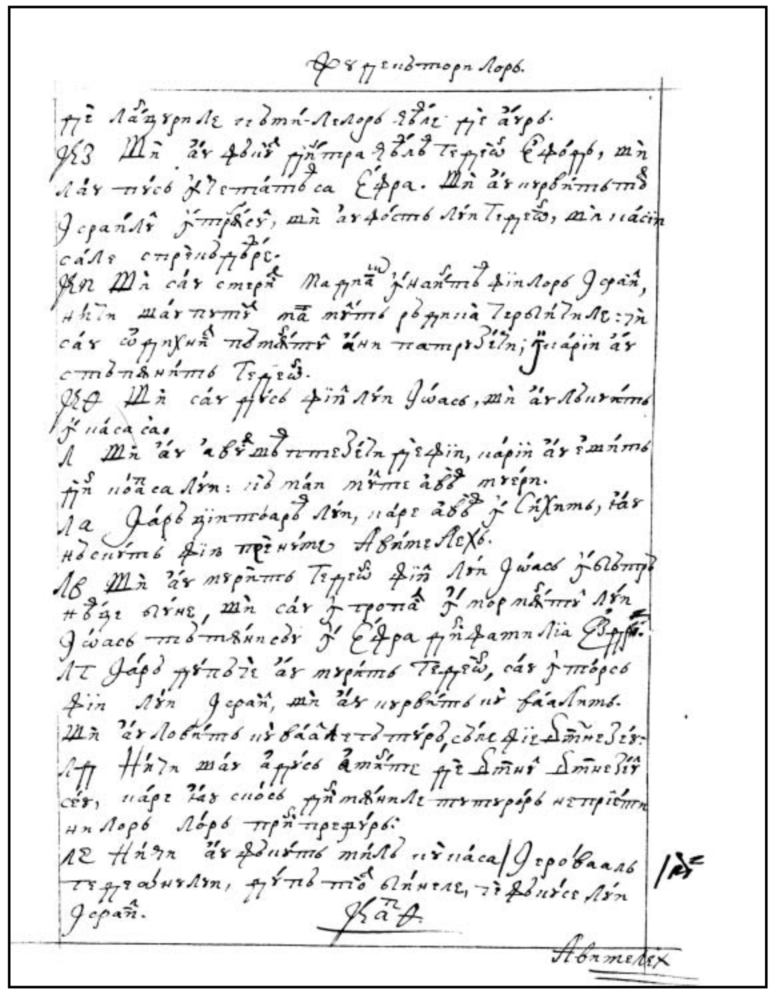
389v

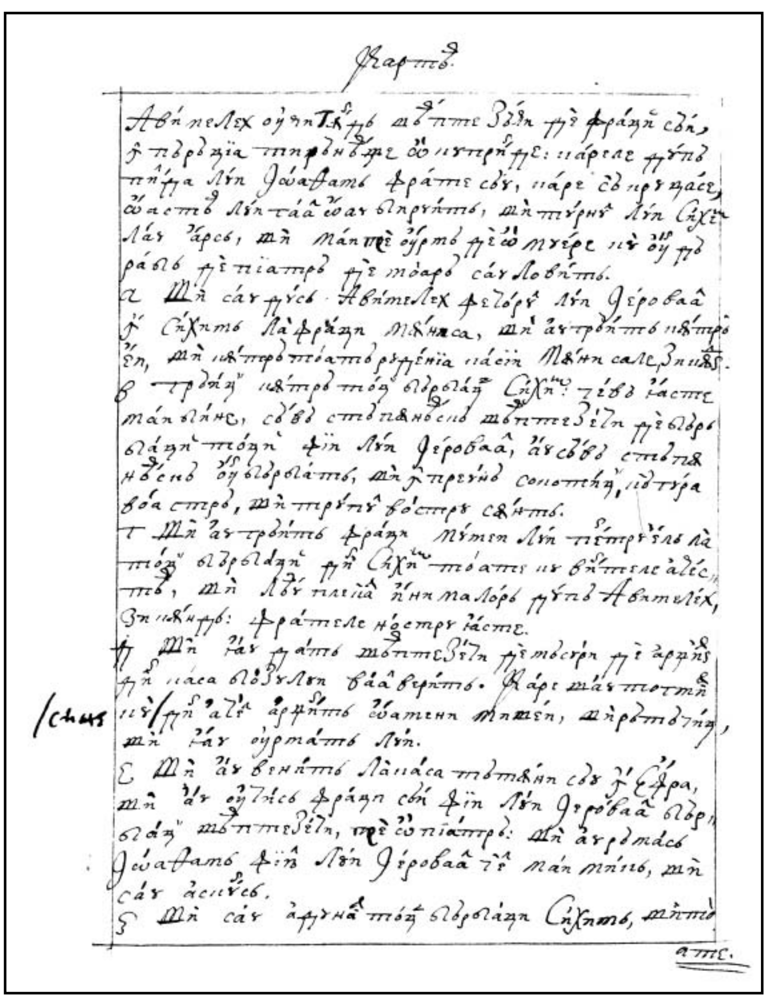
390r

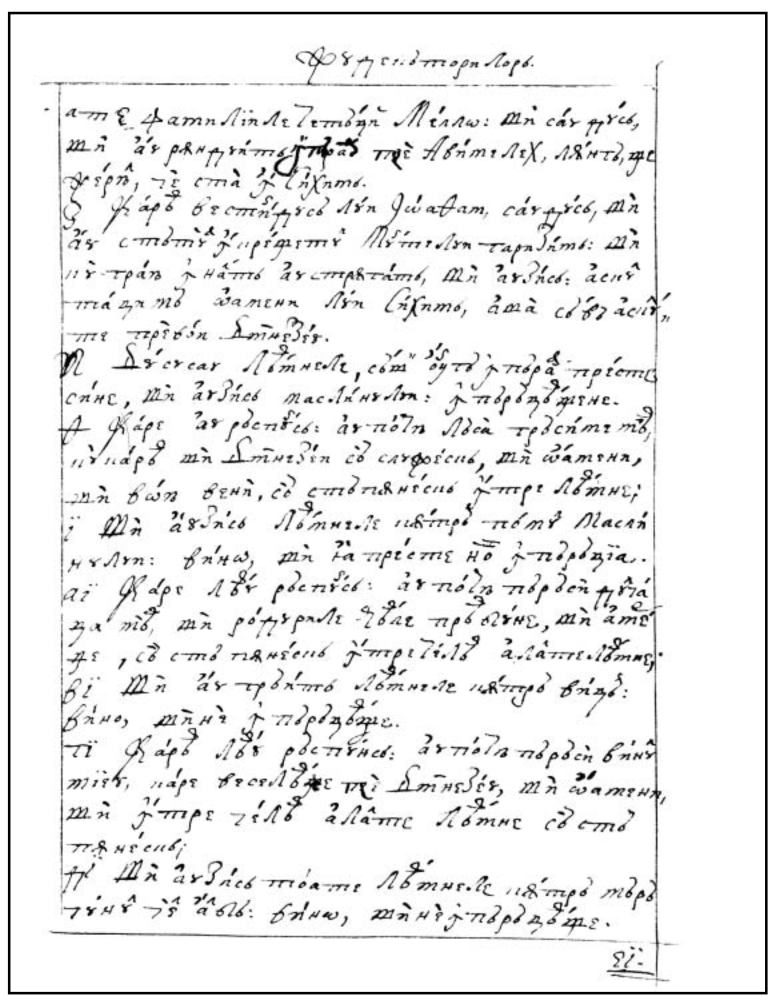
390v

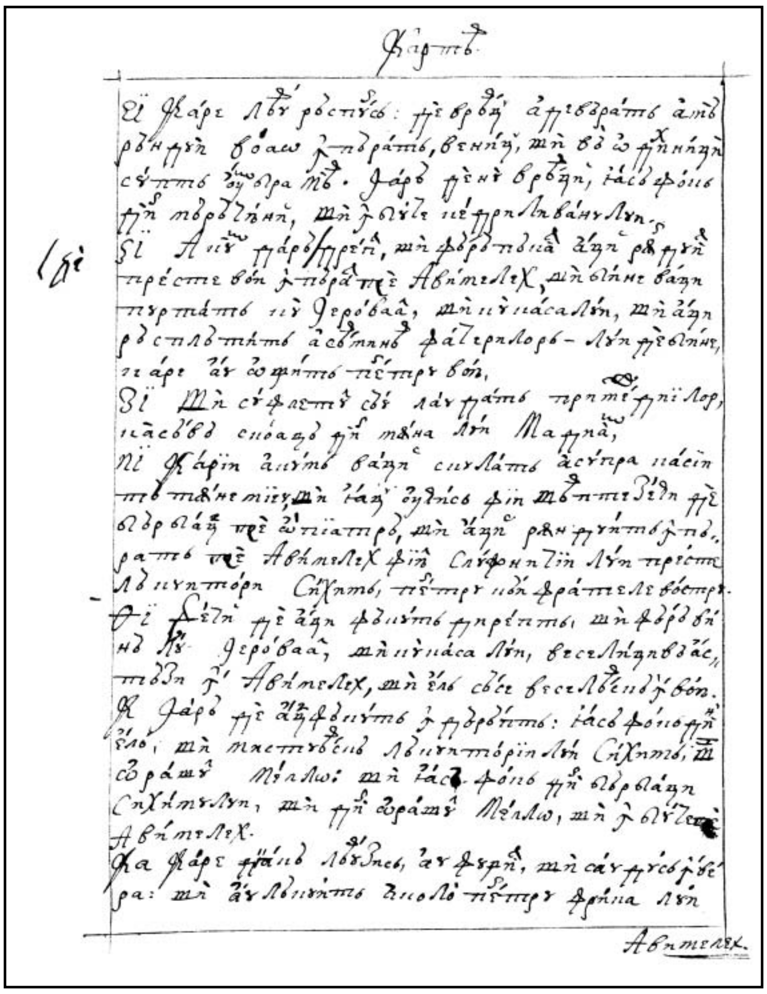
391r

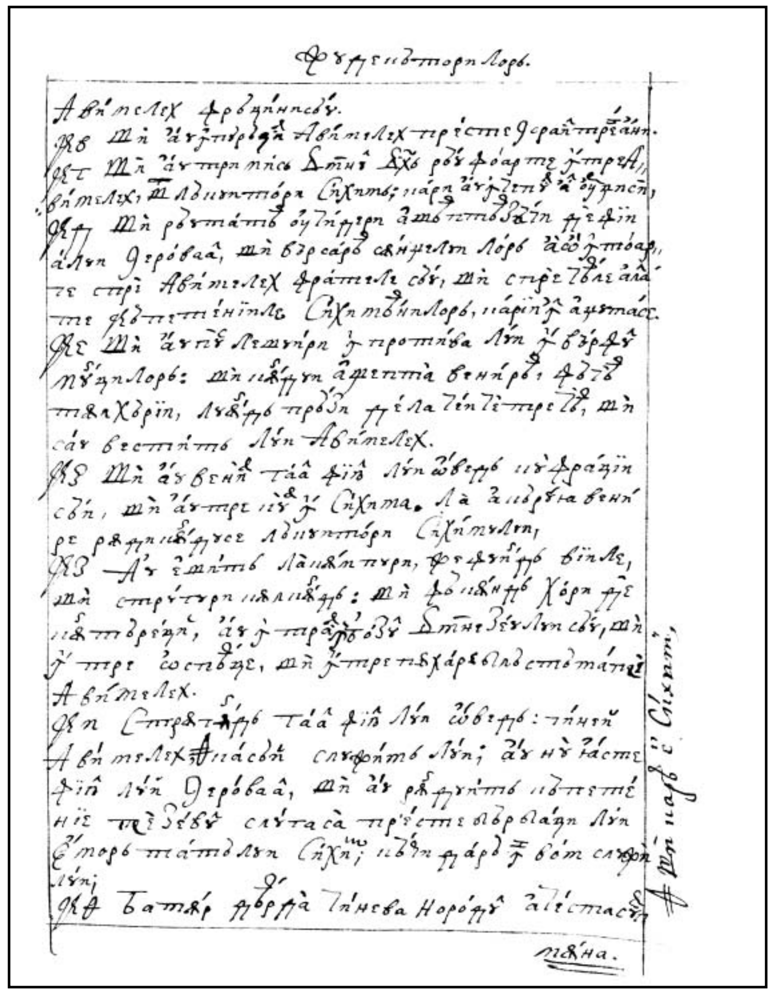

391v

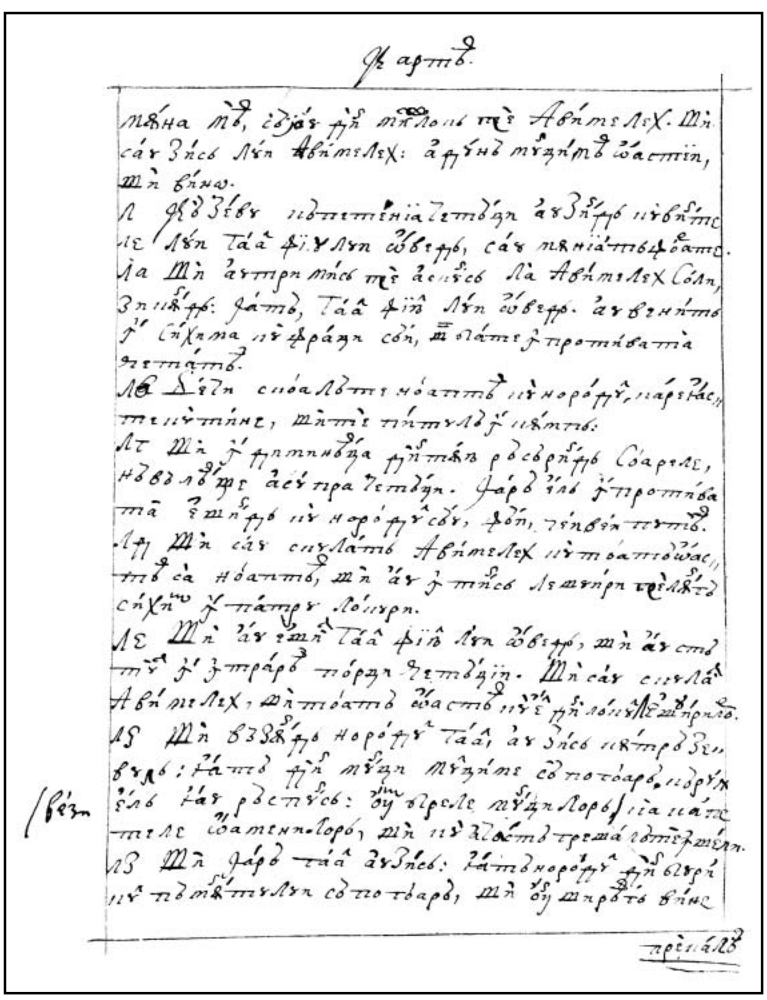

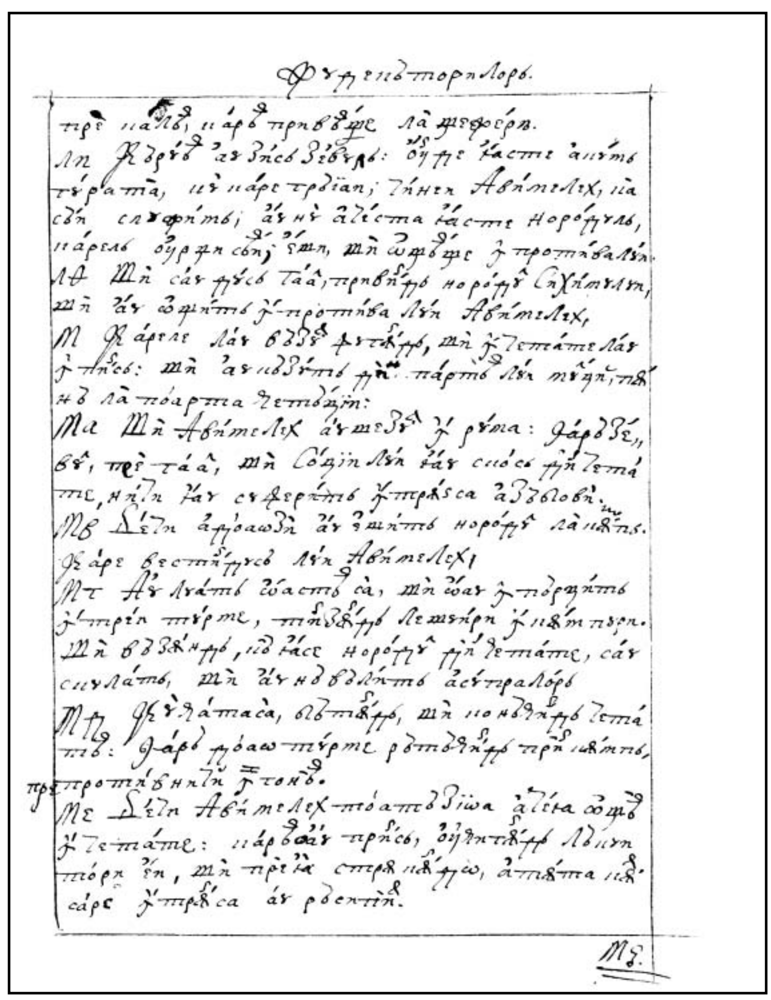
392r

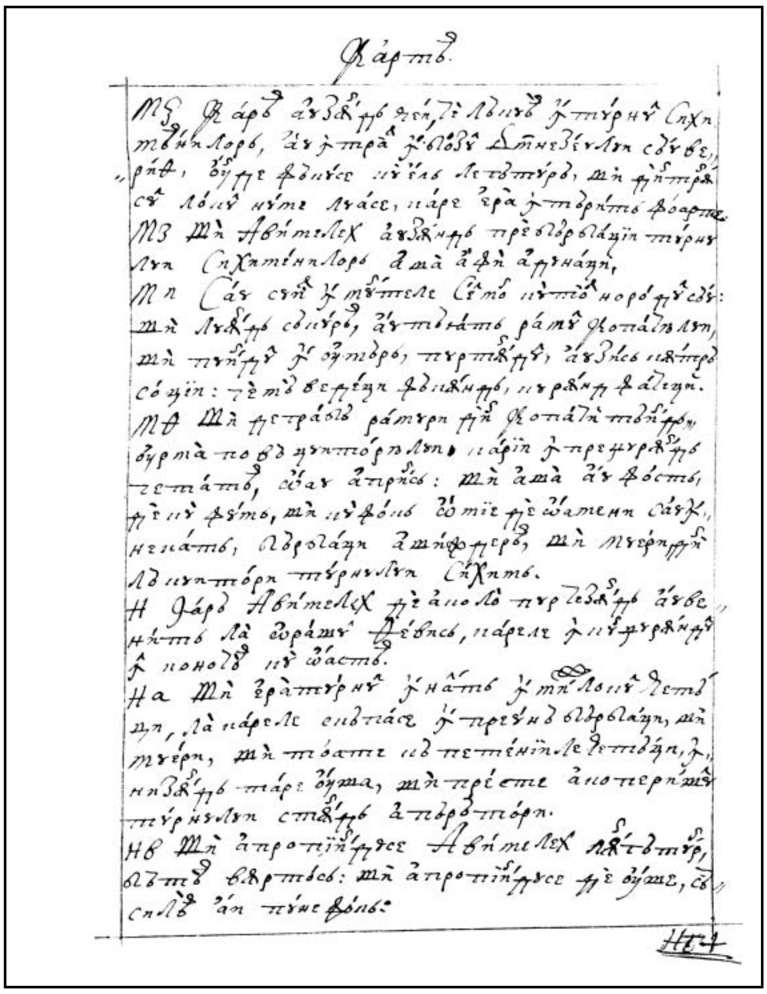

392v 393r

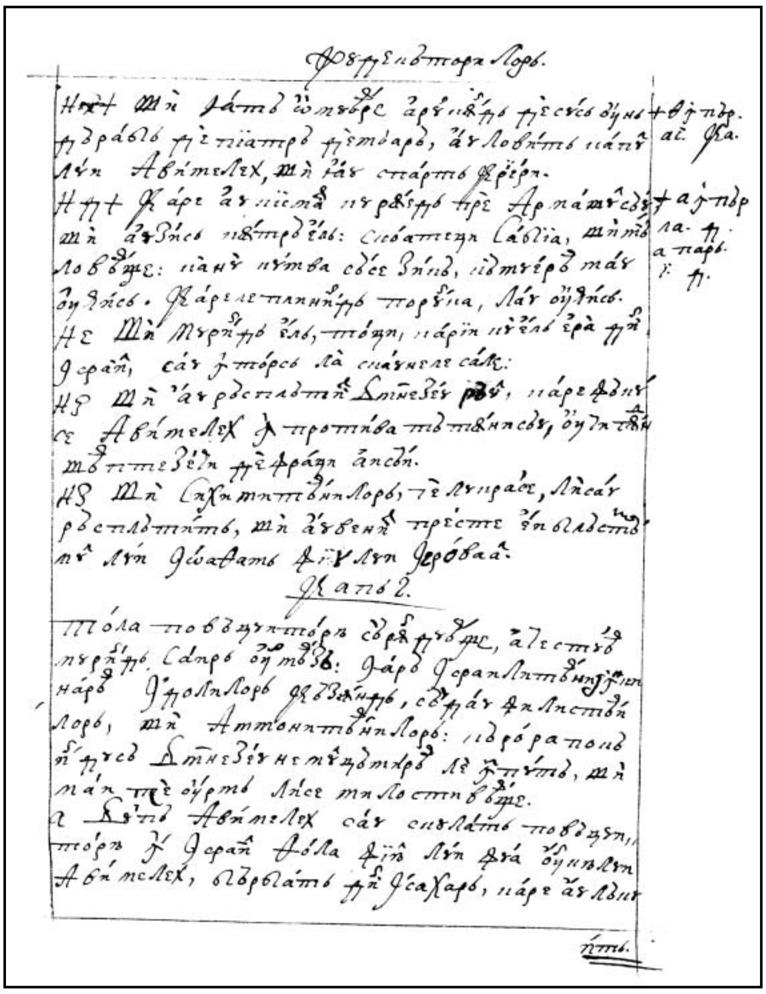

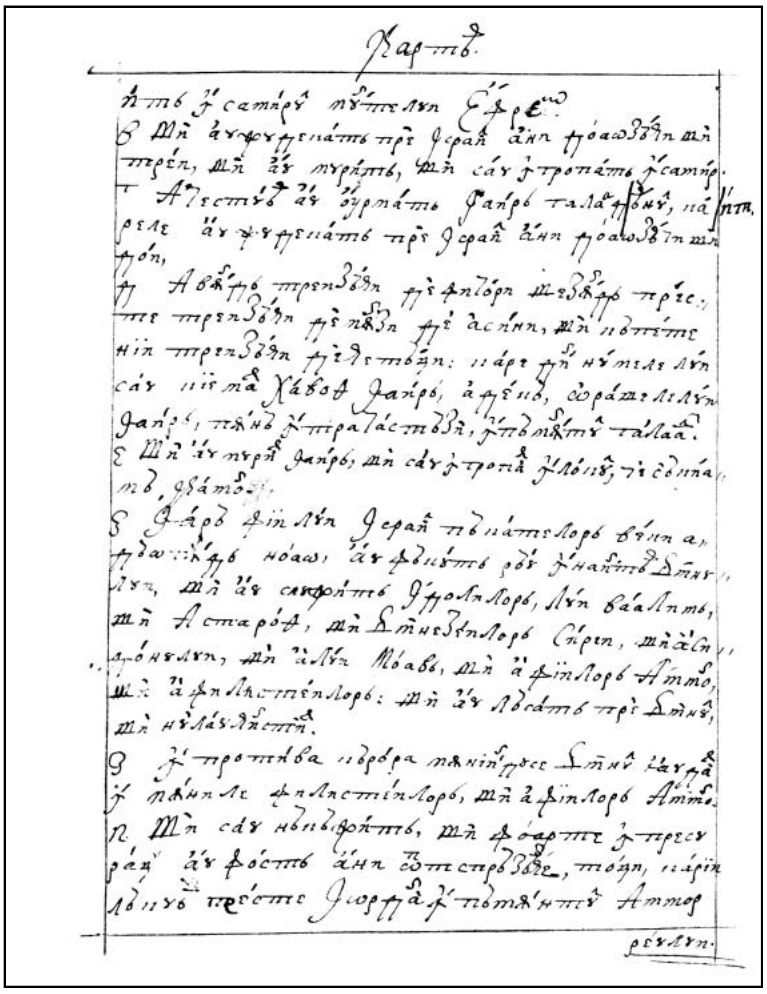
393v 394r

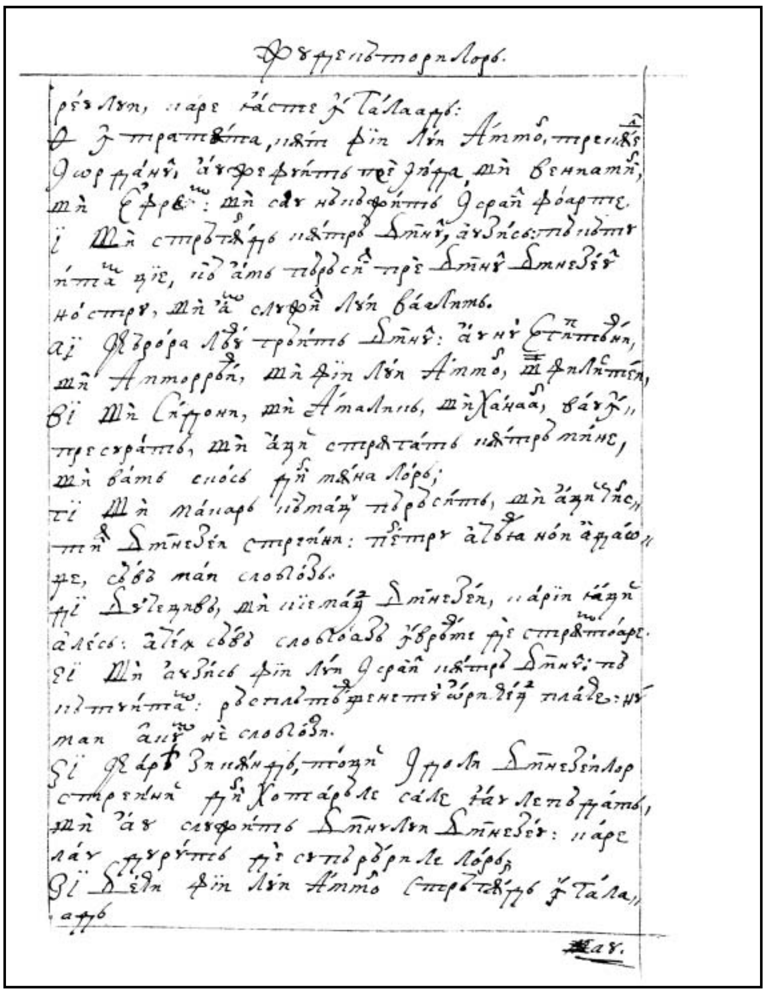
394v

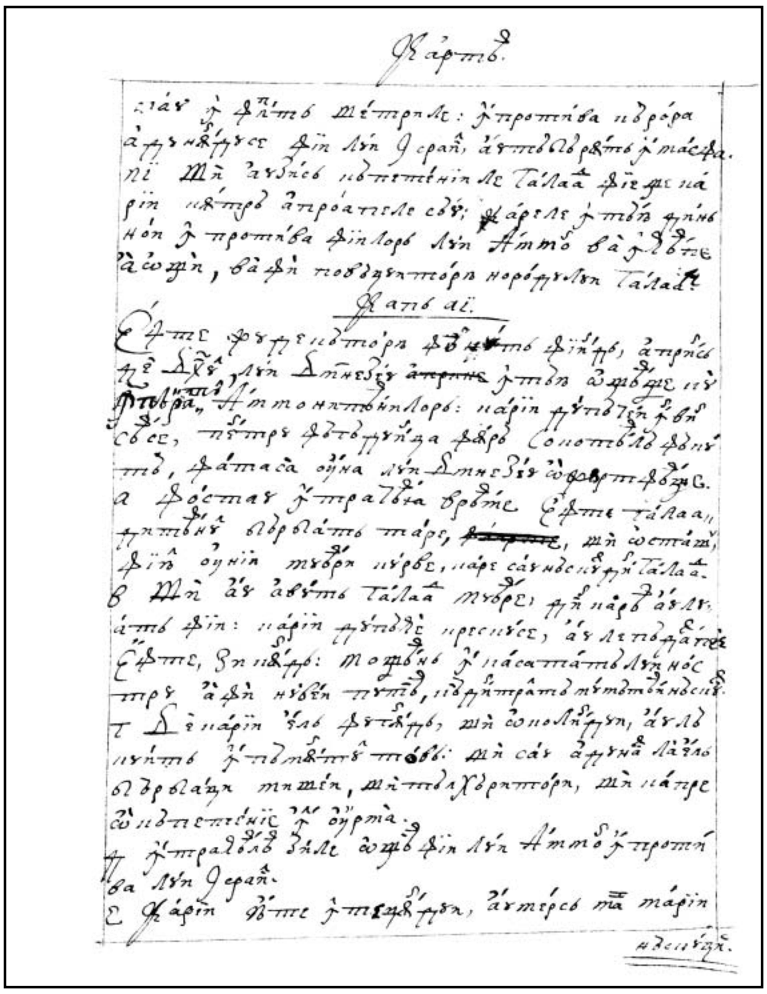
395r

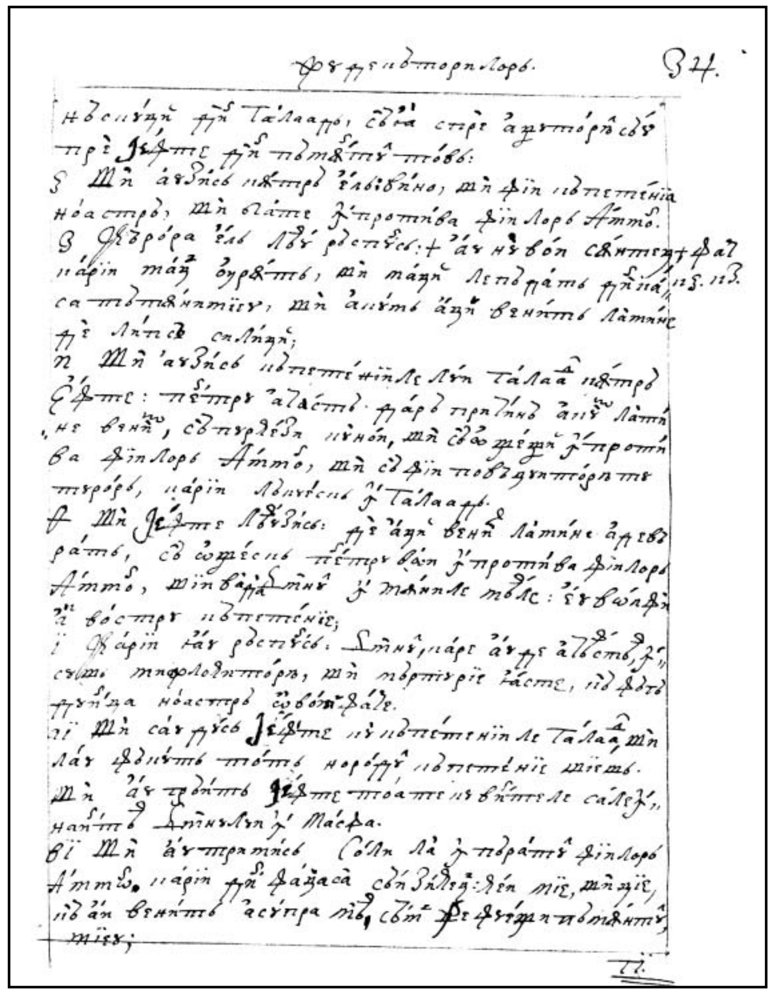
395v

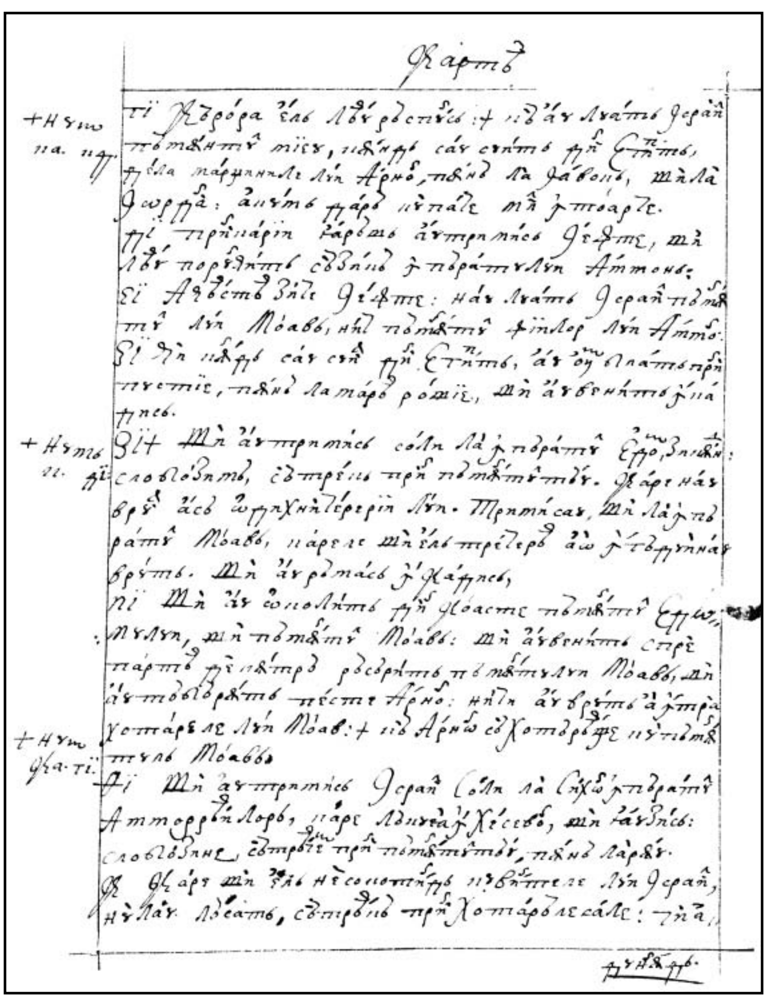
396r

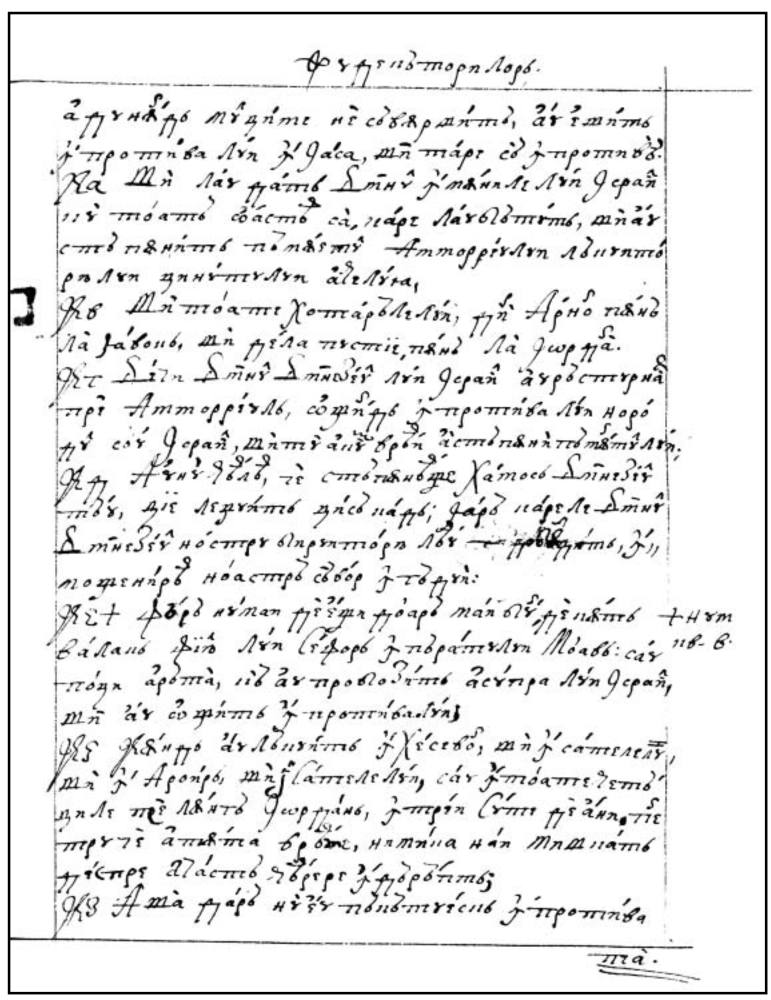
396v

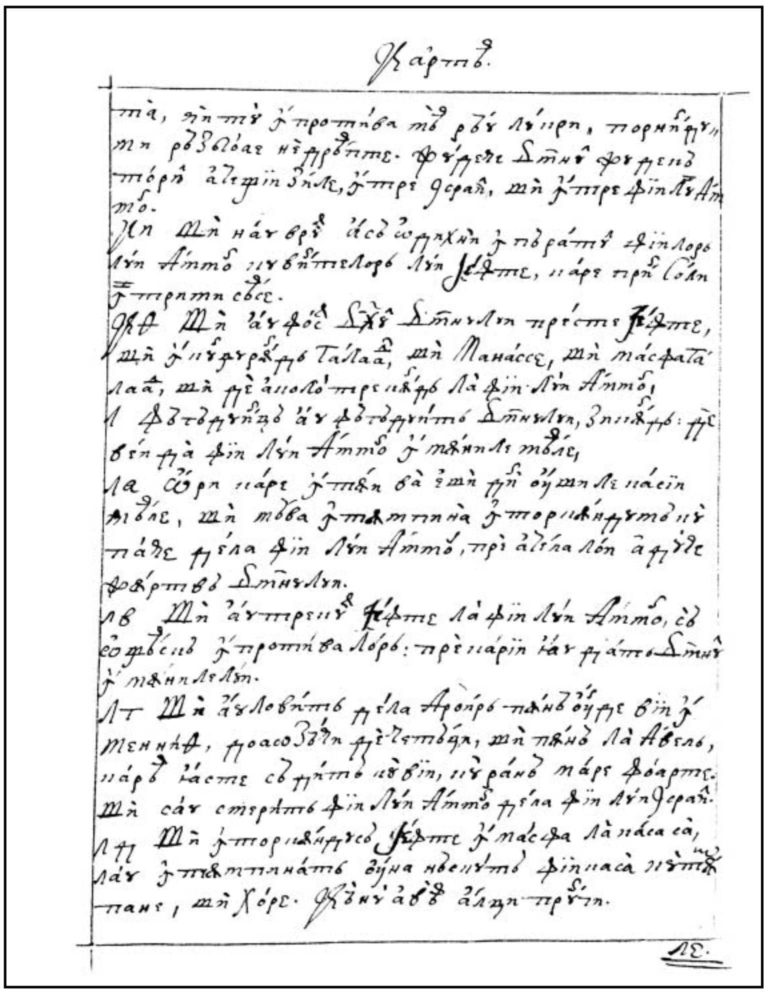
397r

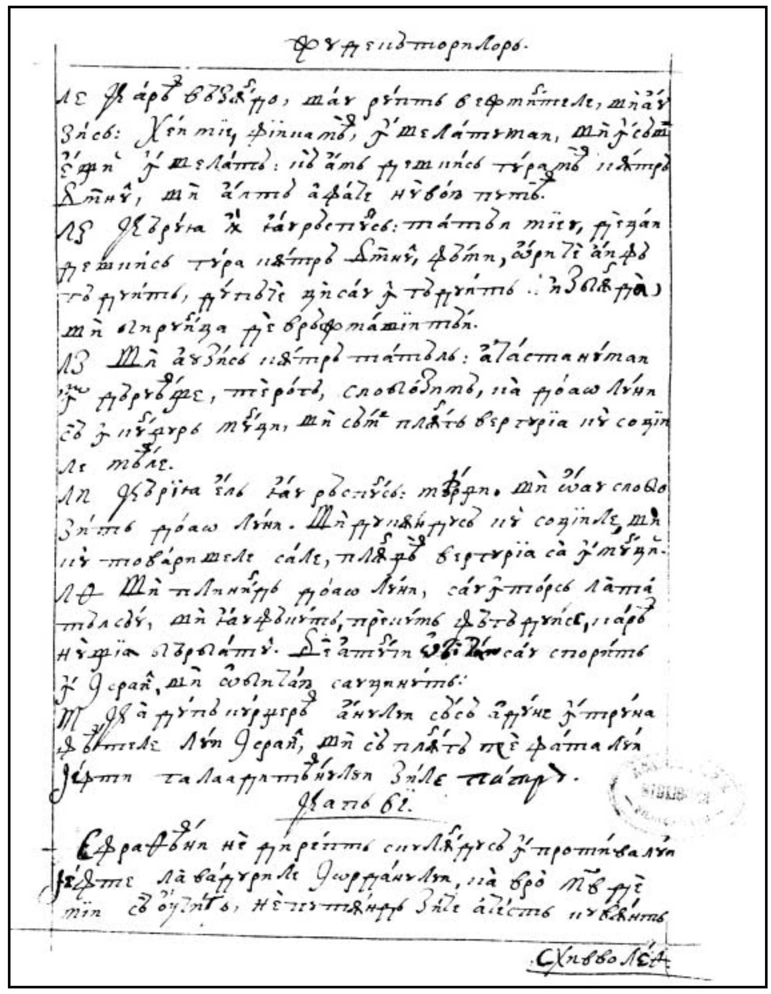
397v

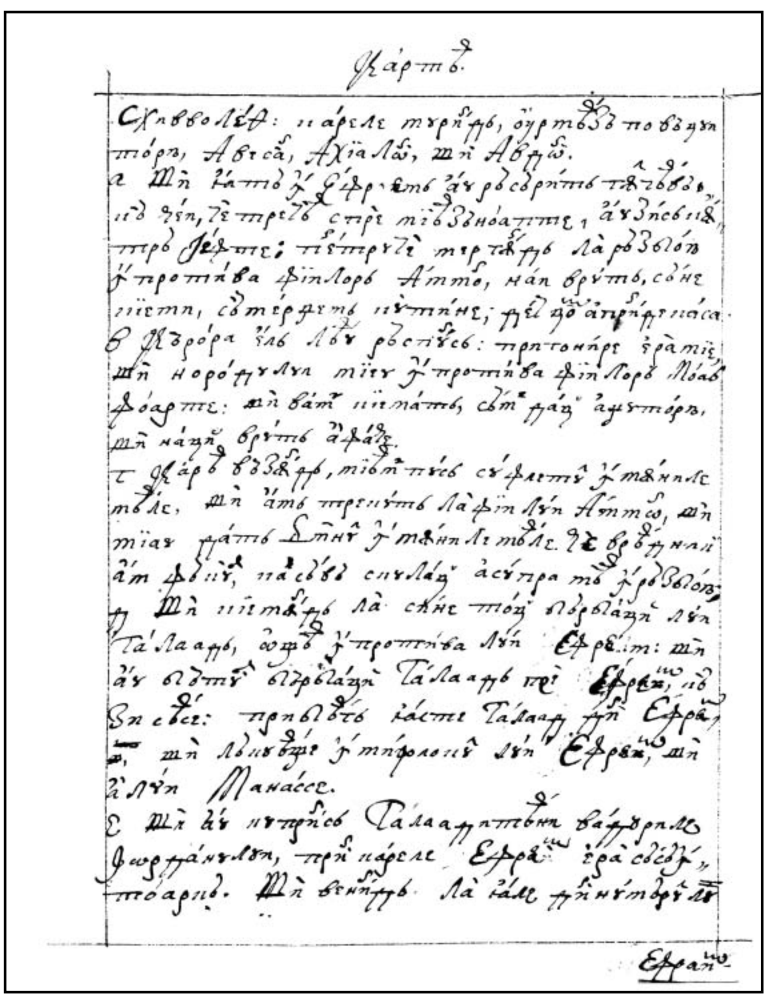
398r

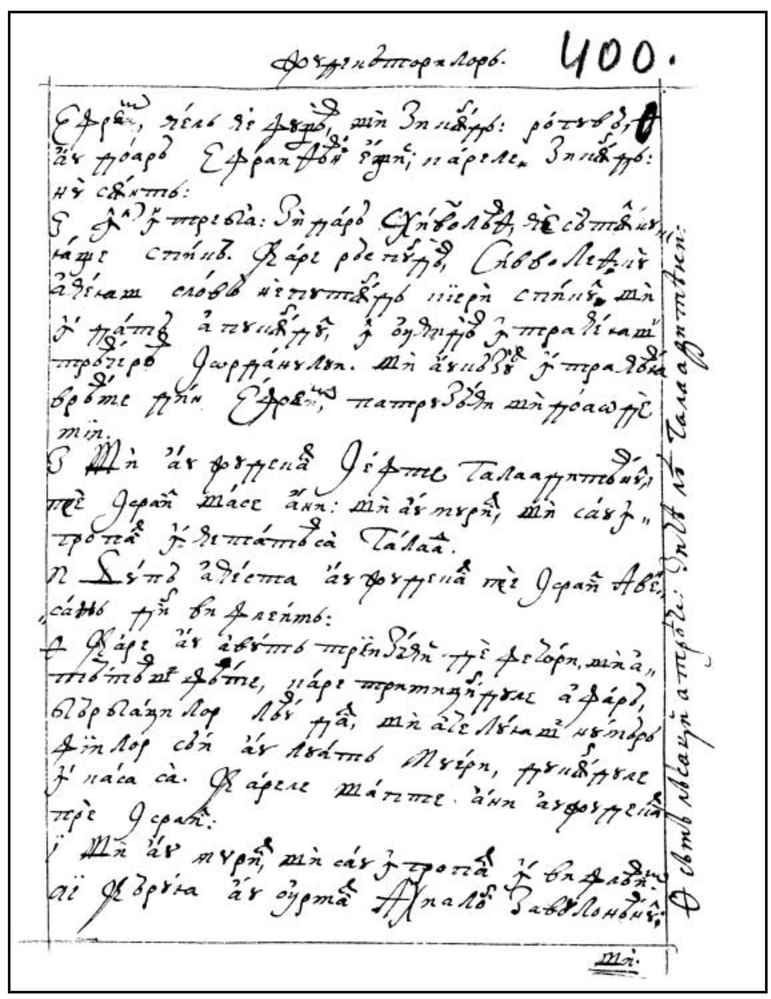
398v

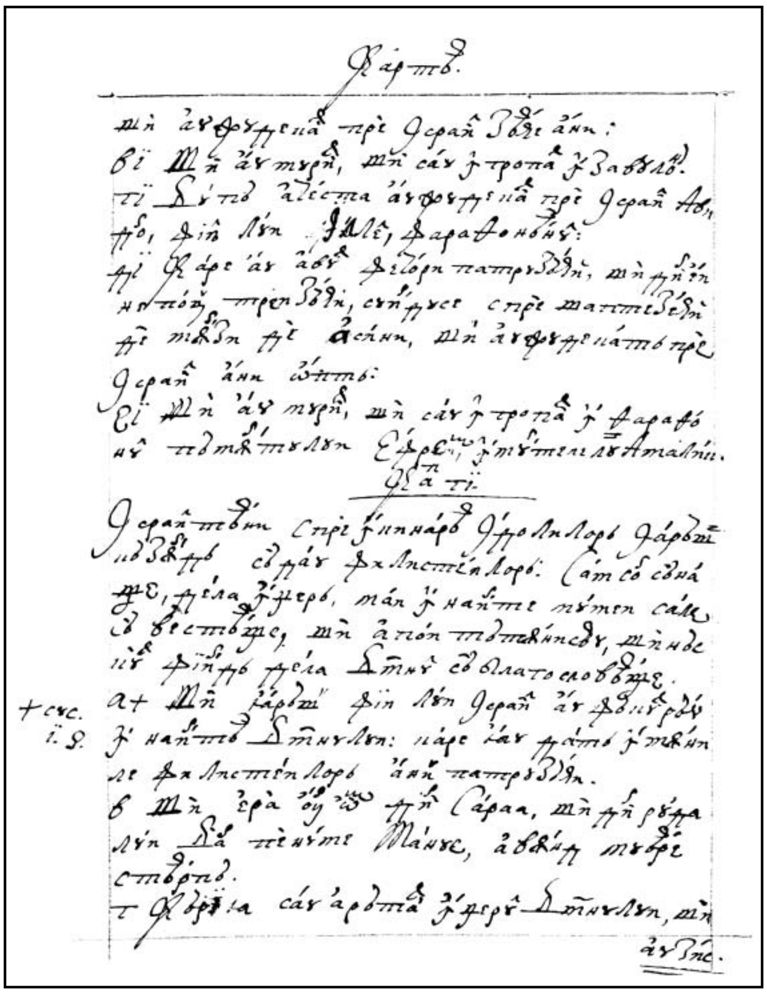
399r

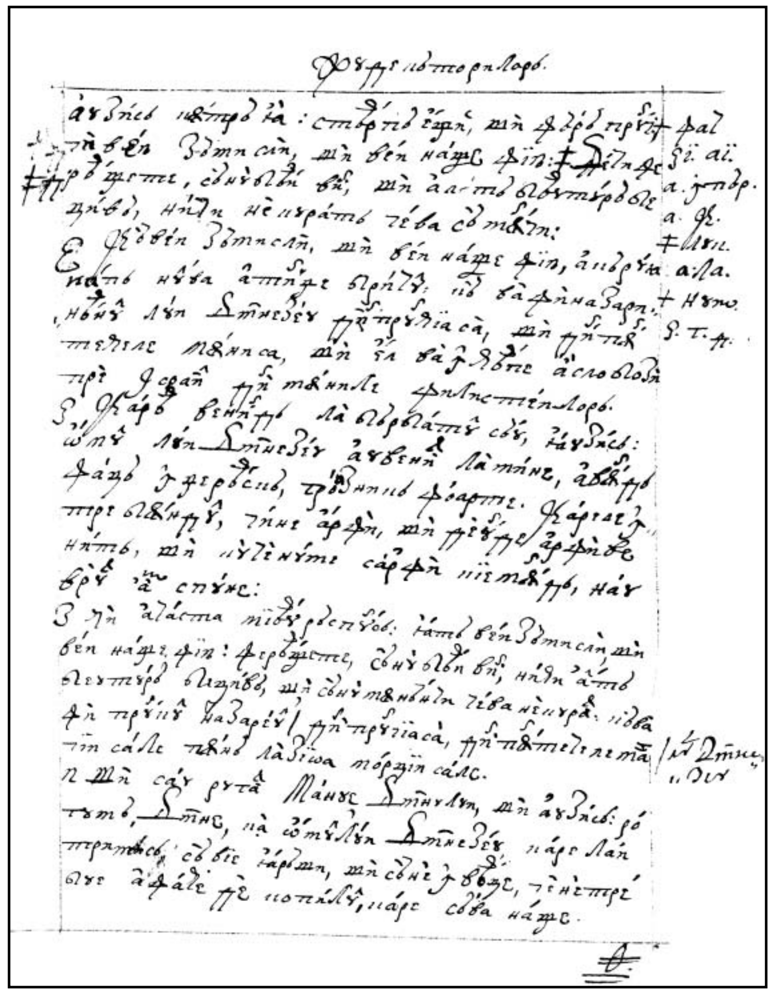
399v

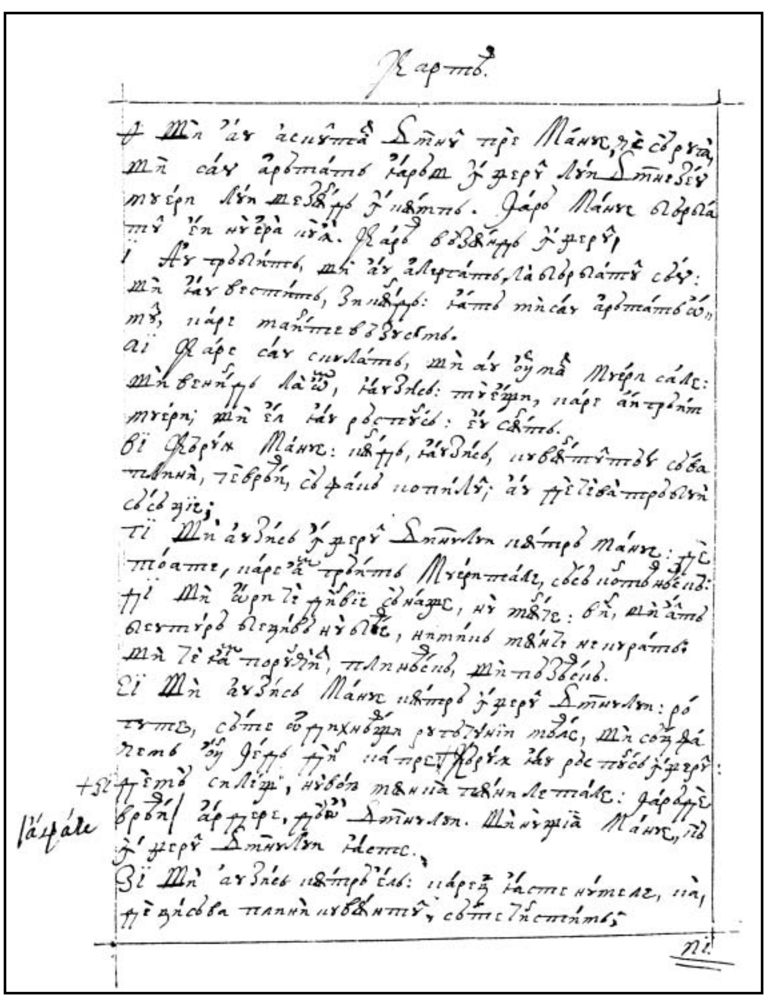
400r

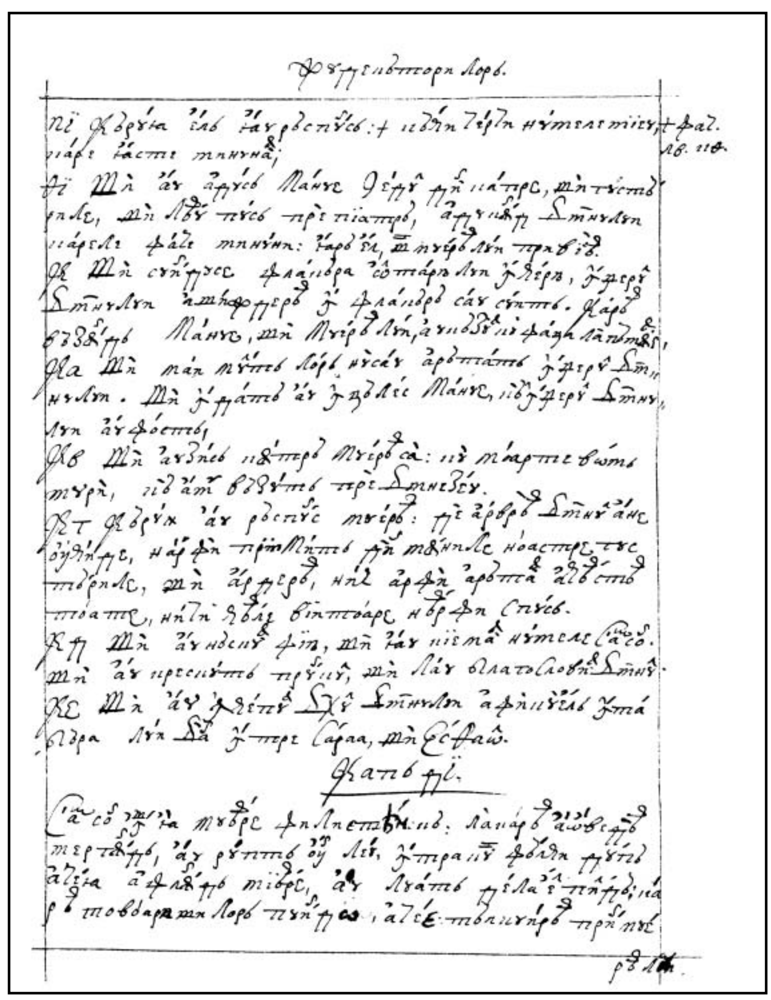
400v

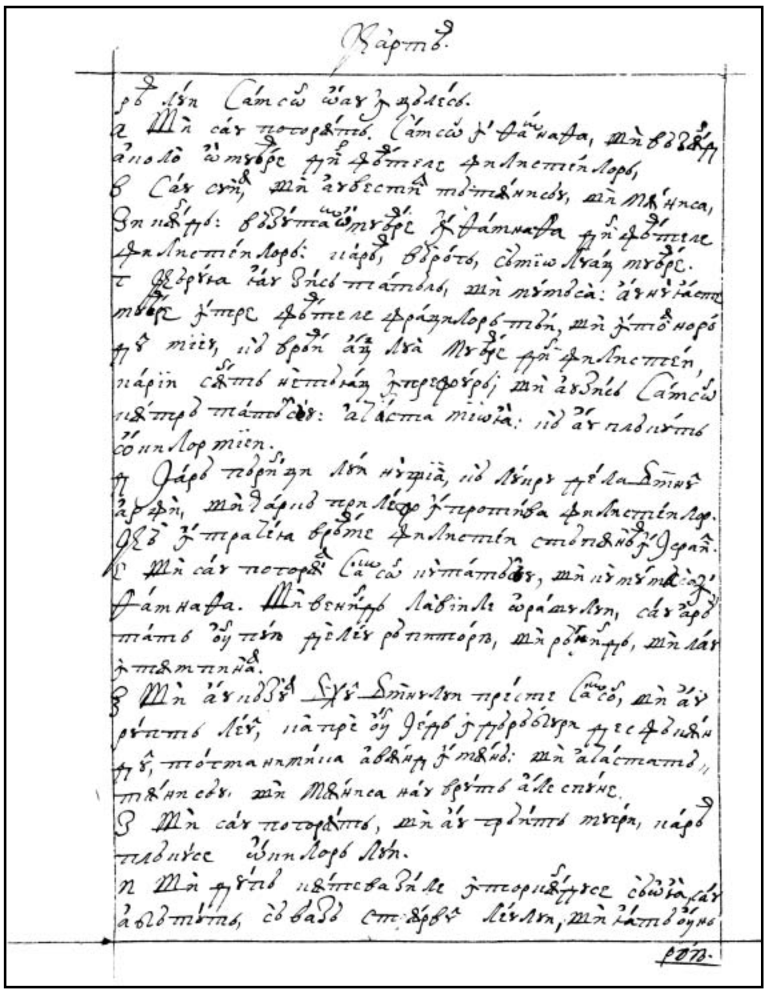
401r

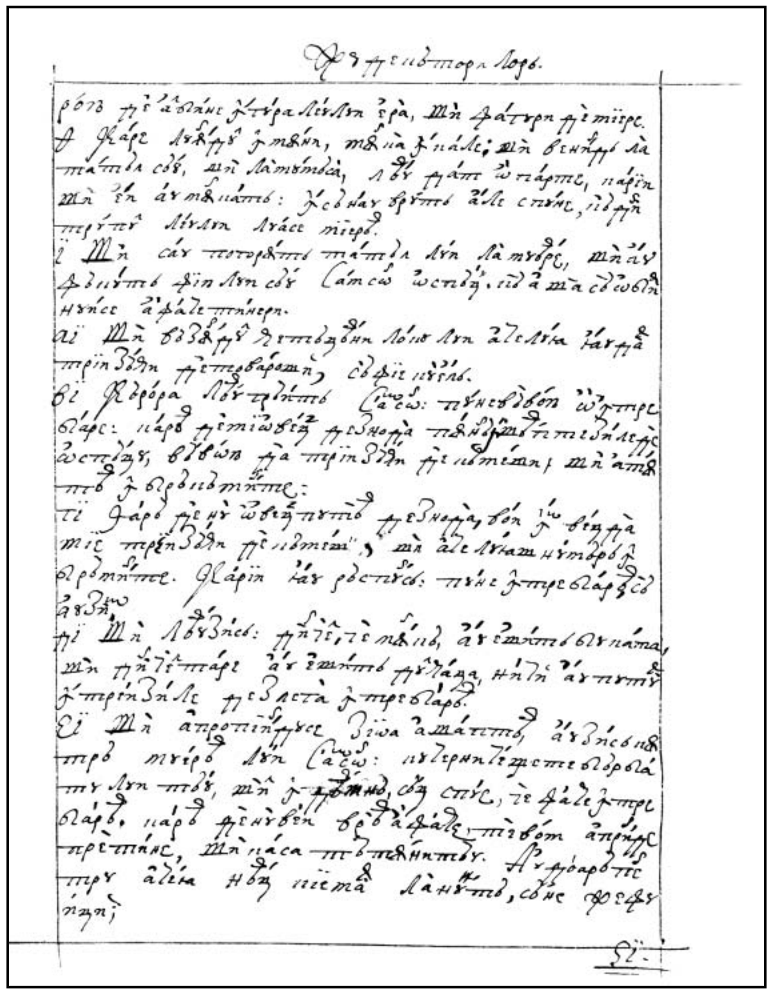

401v

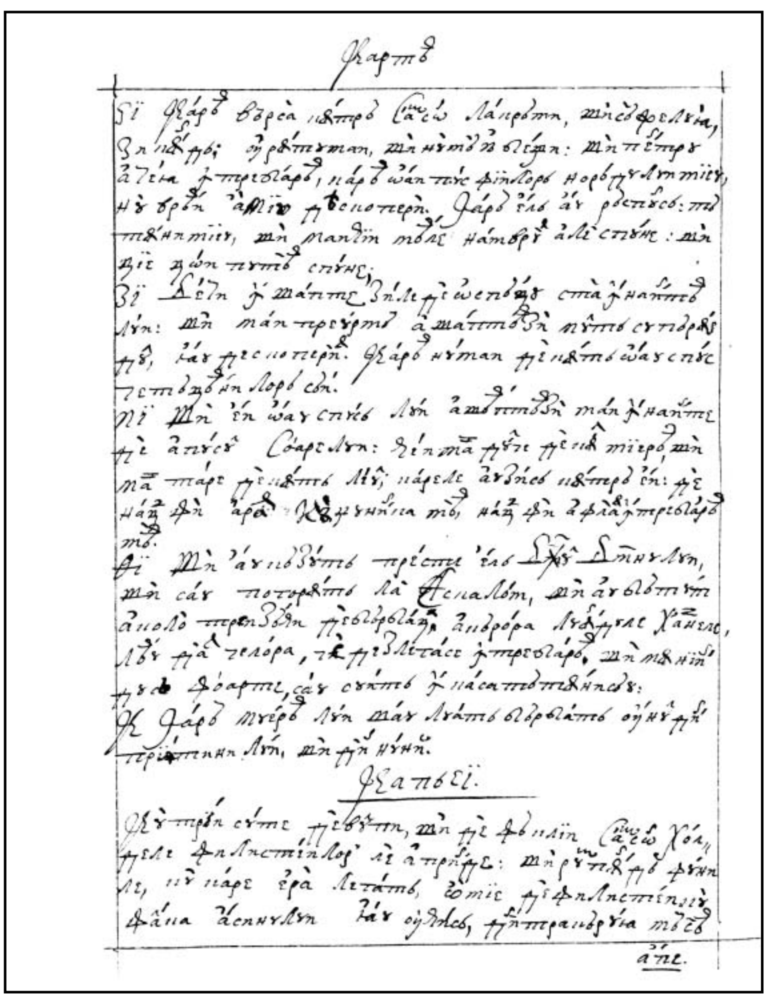
402r

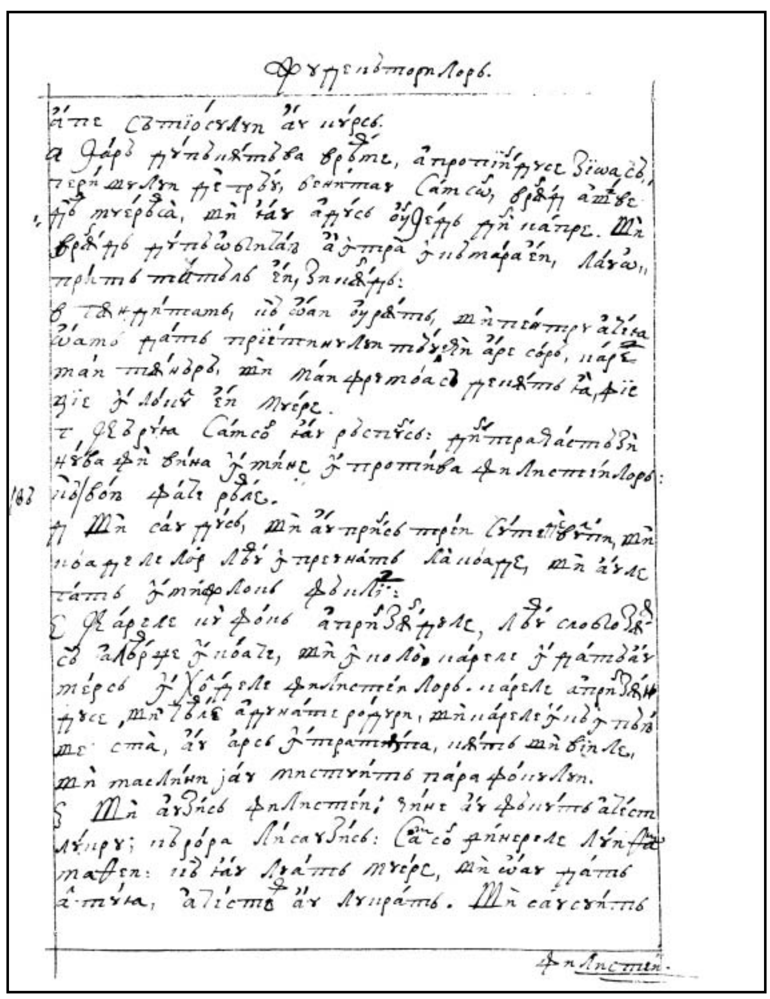

402v

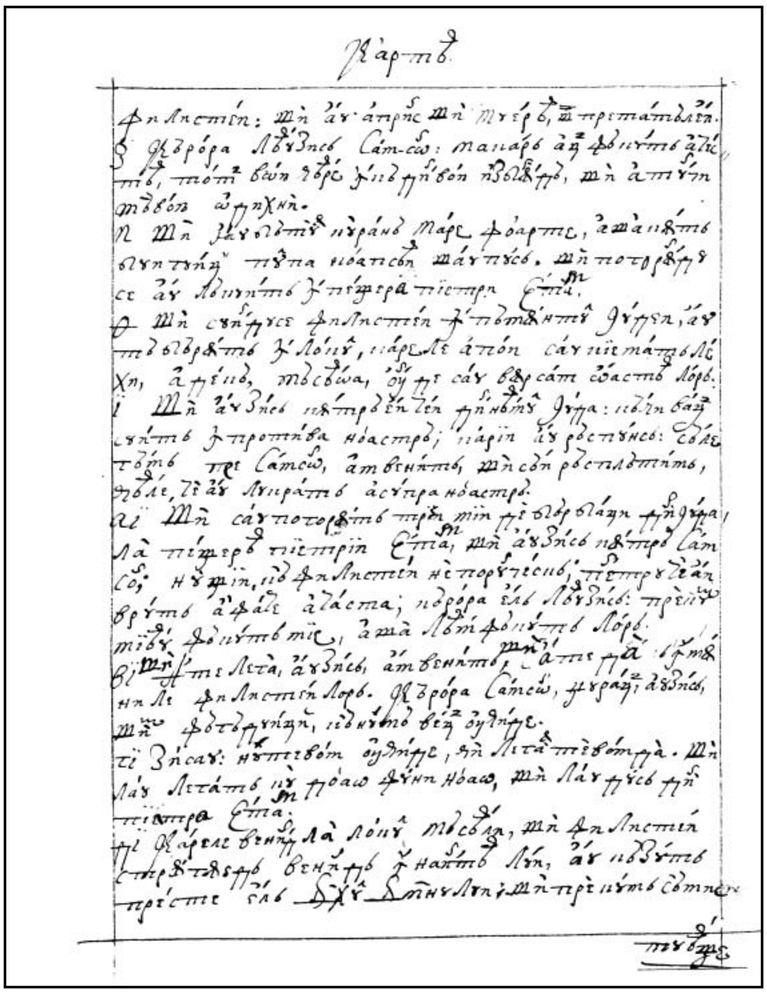
403r

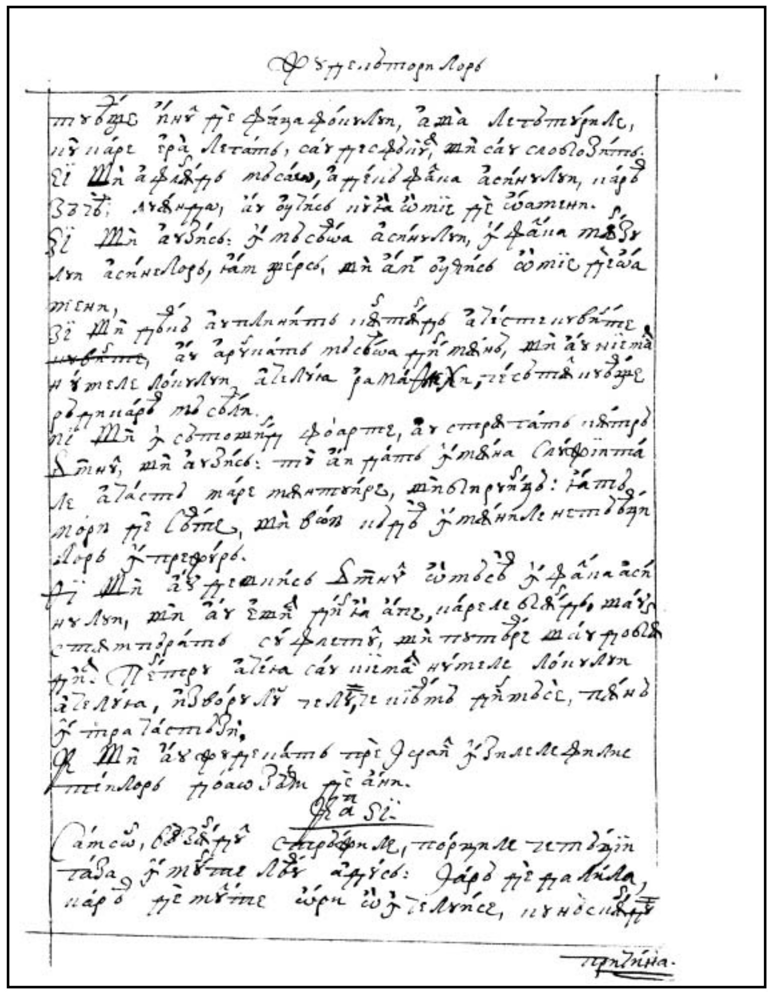

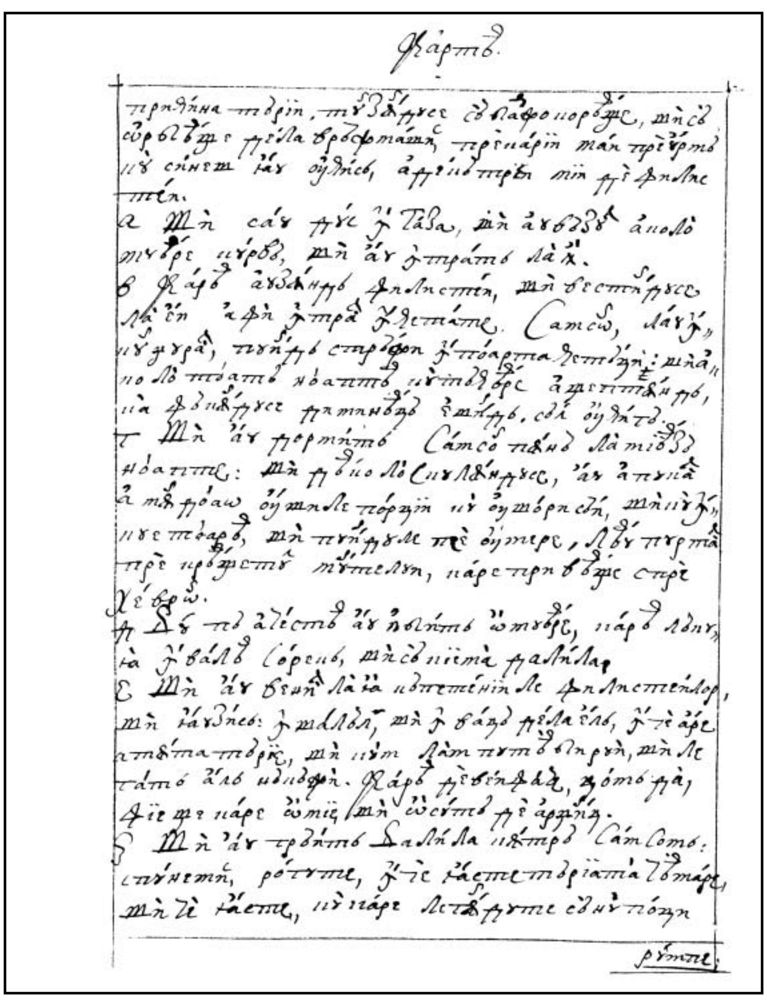
403v

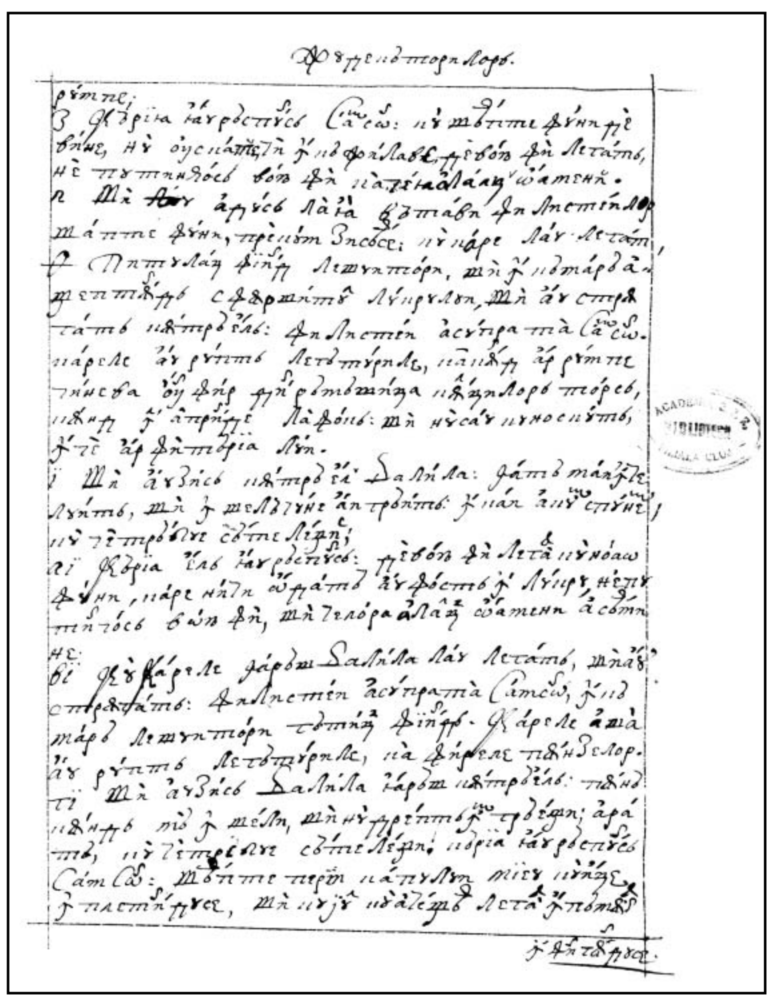
404r

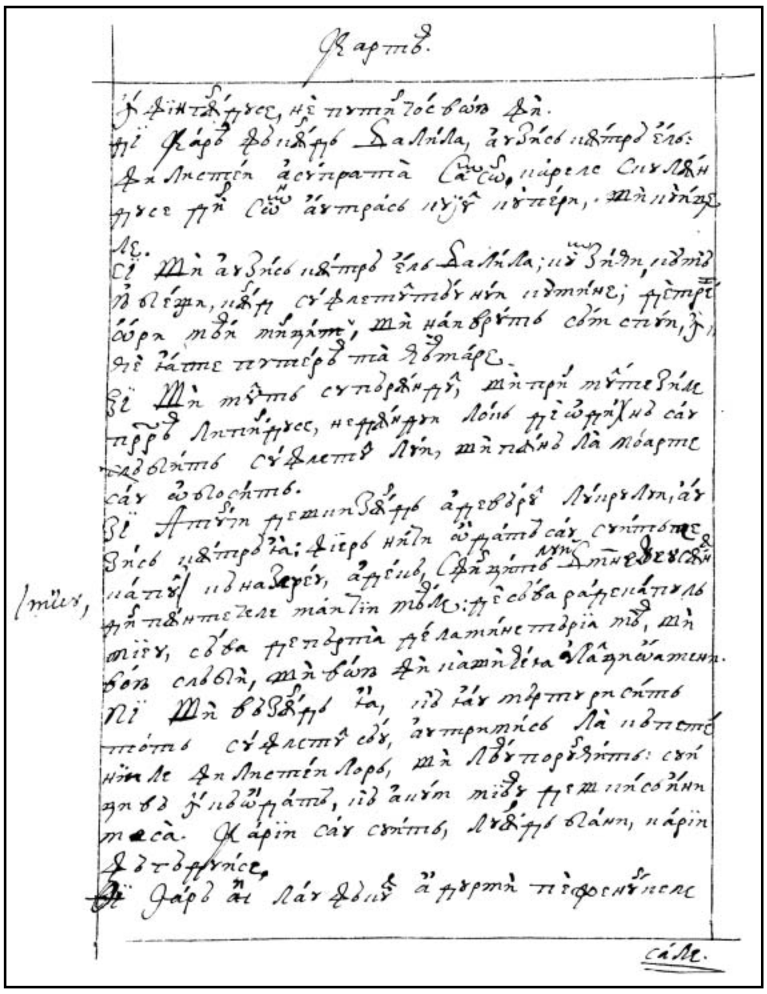

404v 405r

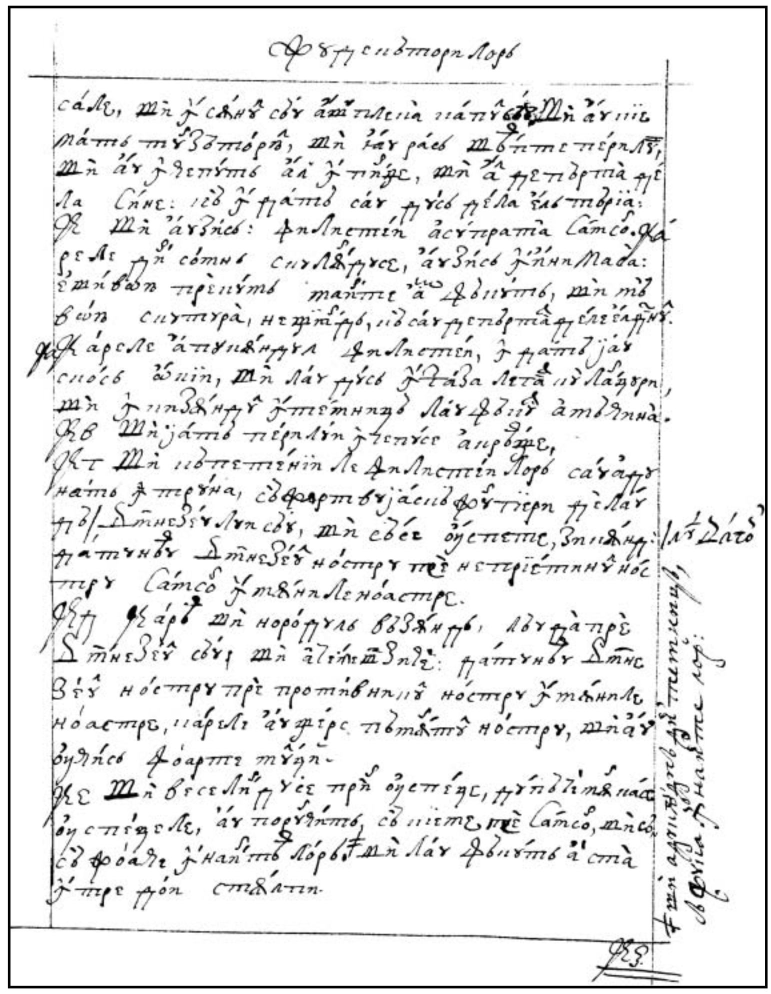

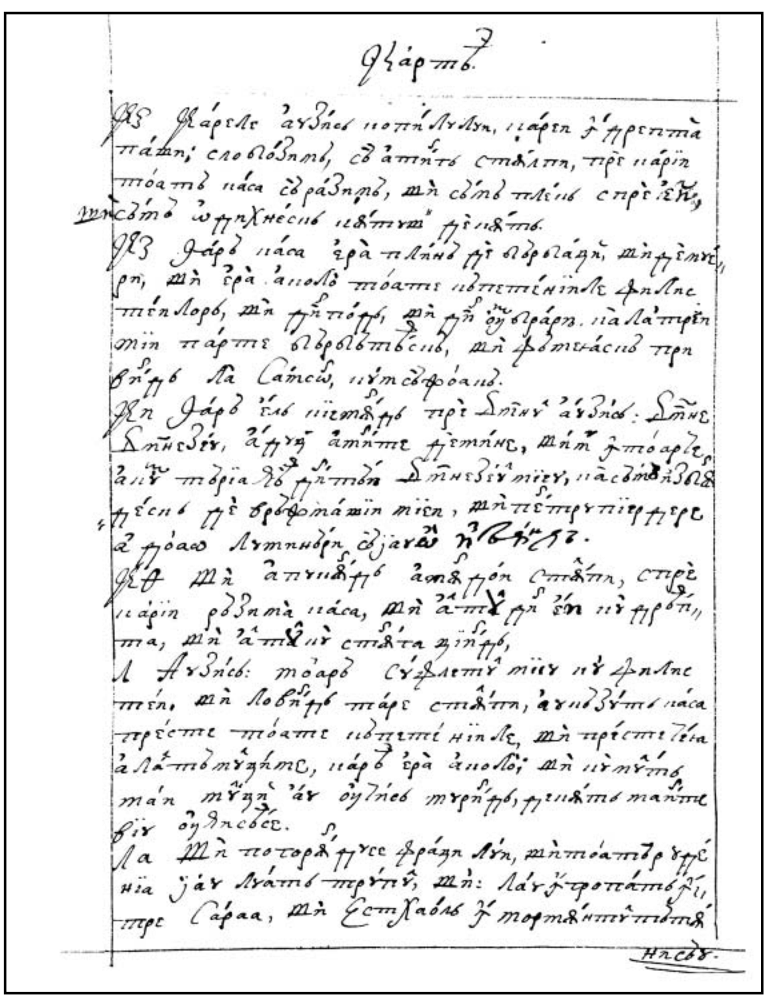
405v 406r

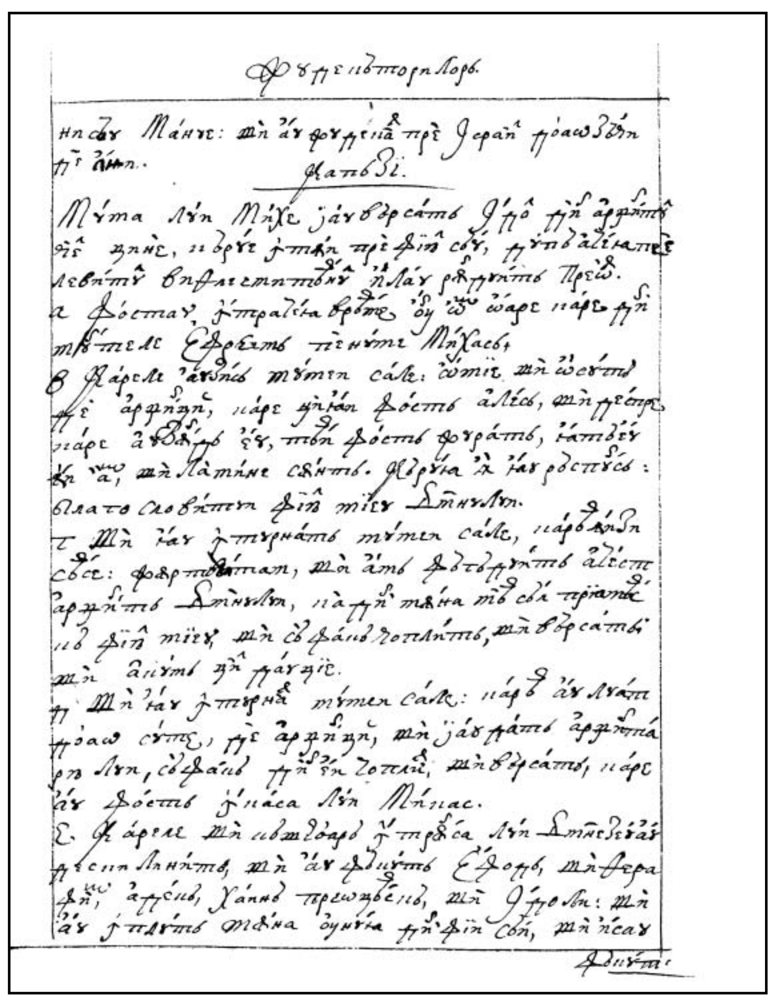
406v

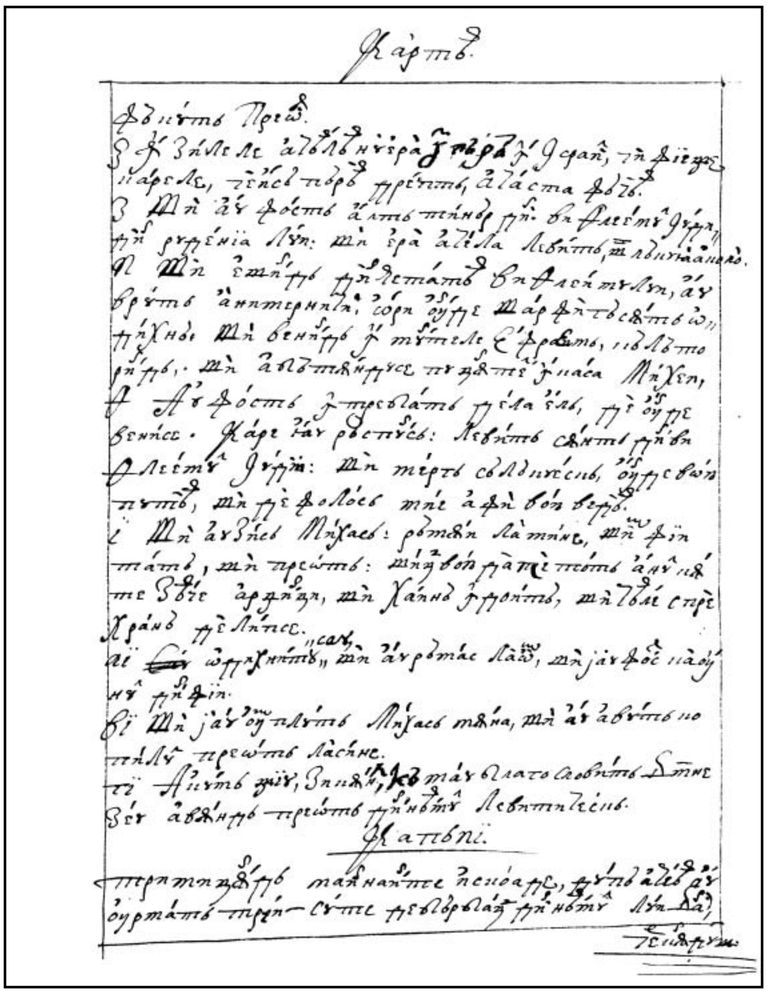
407r

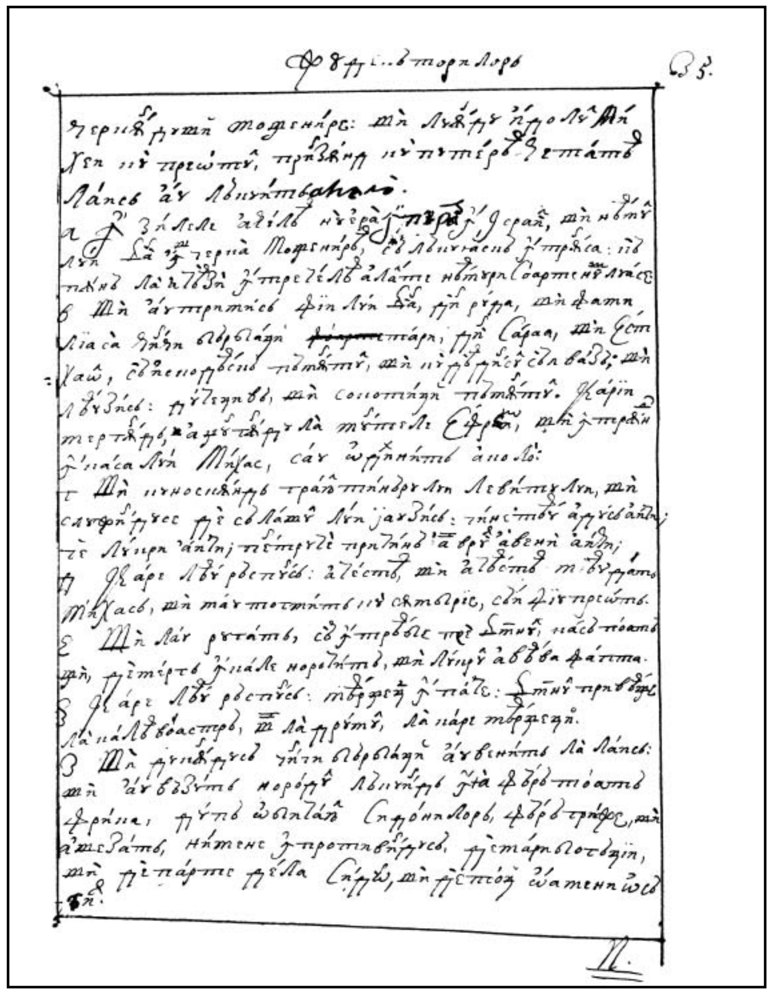
407v

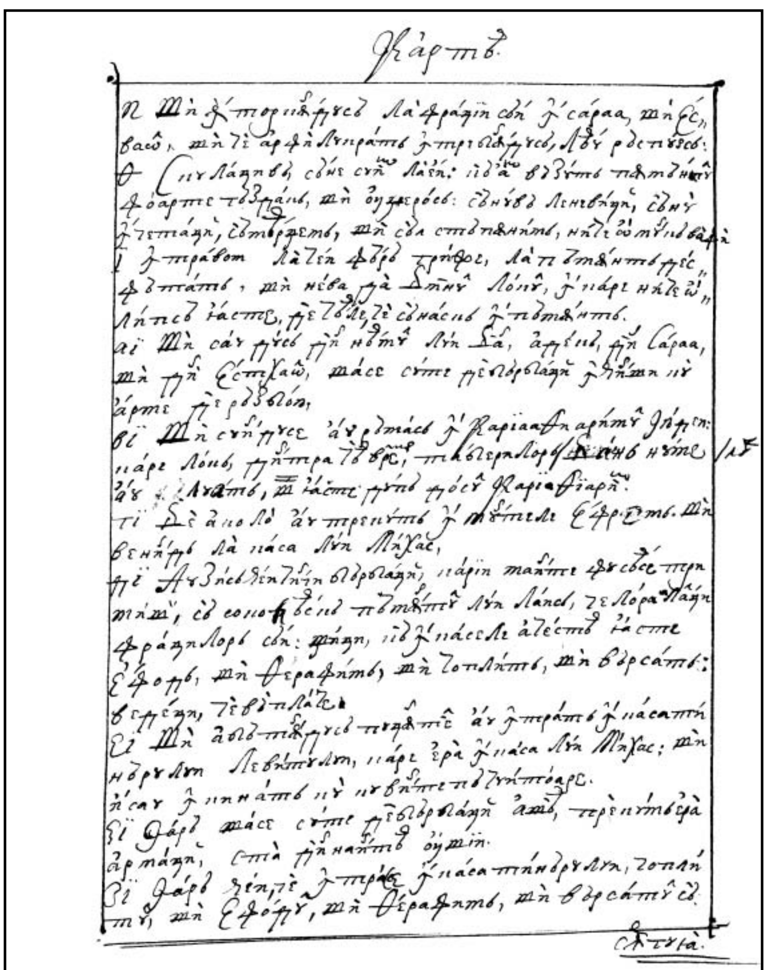
408r

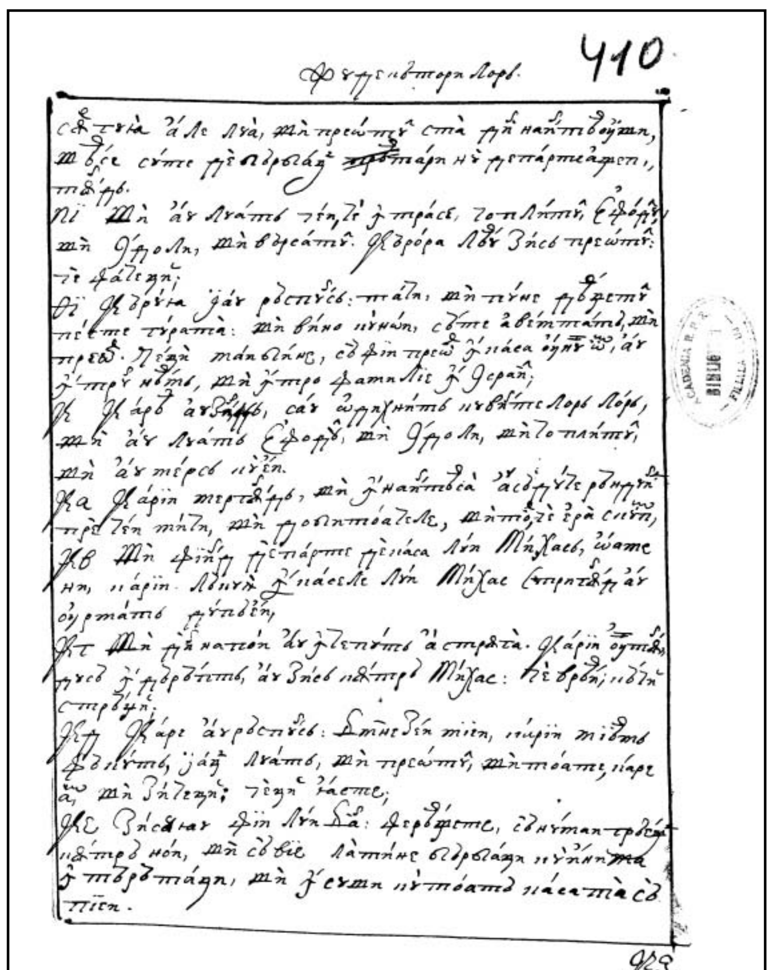
408v

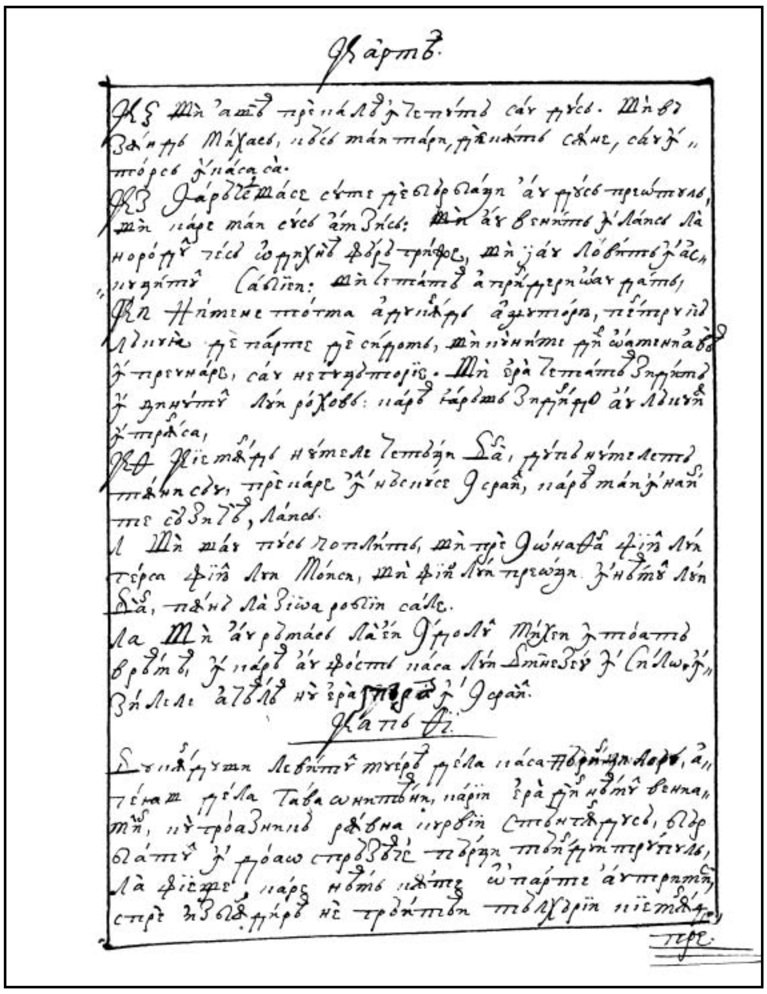
409r

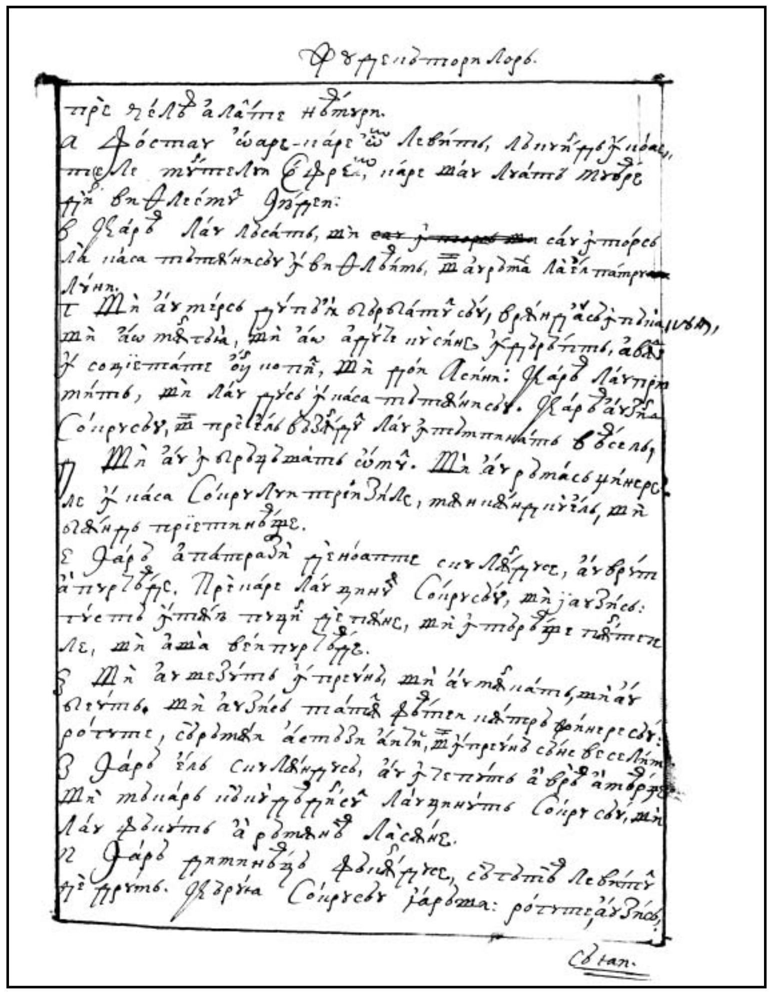
409v

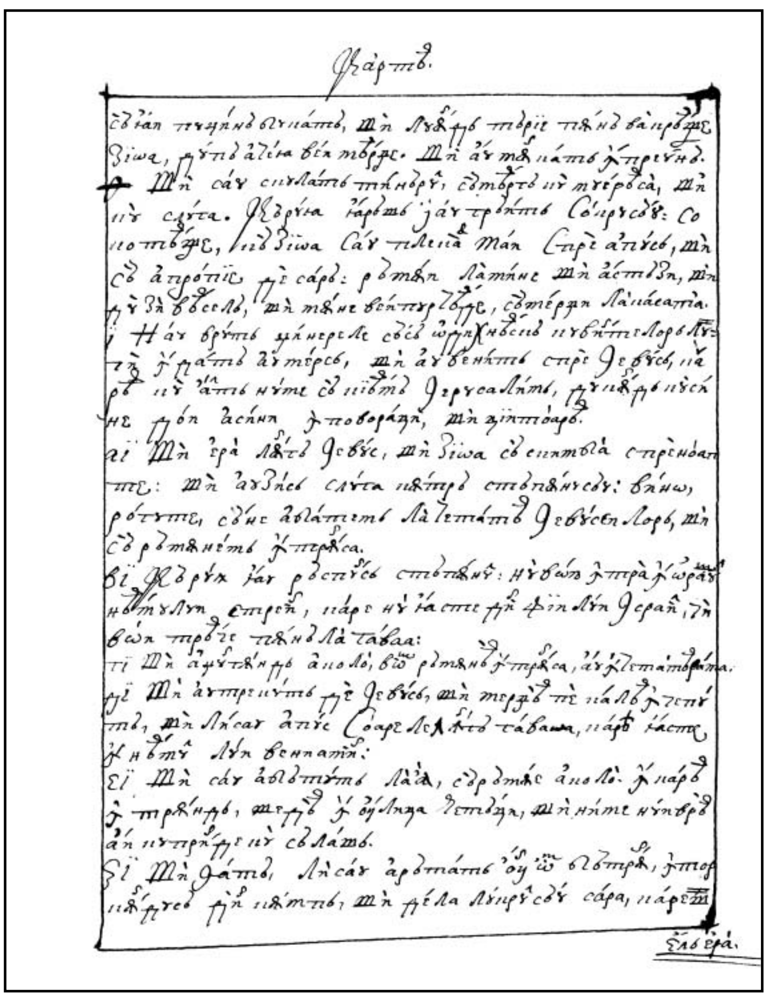
410r

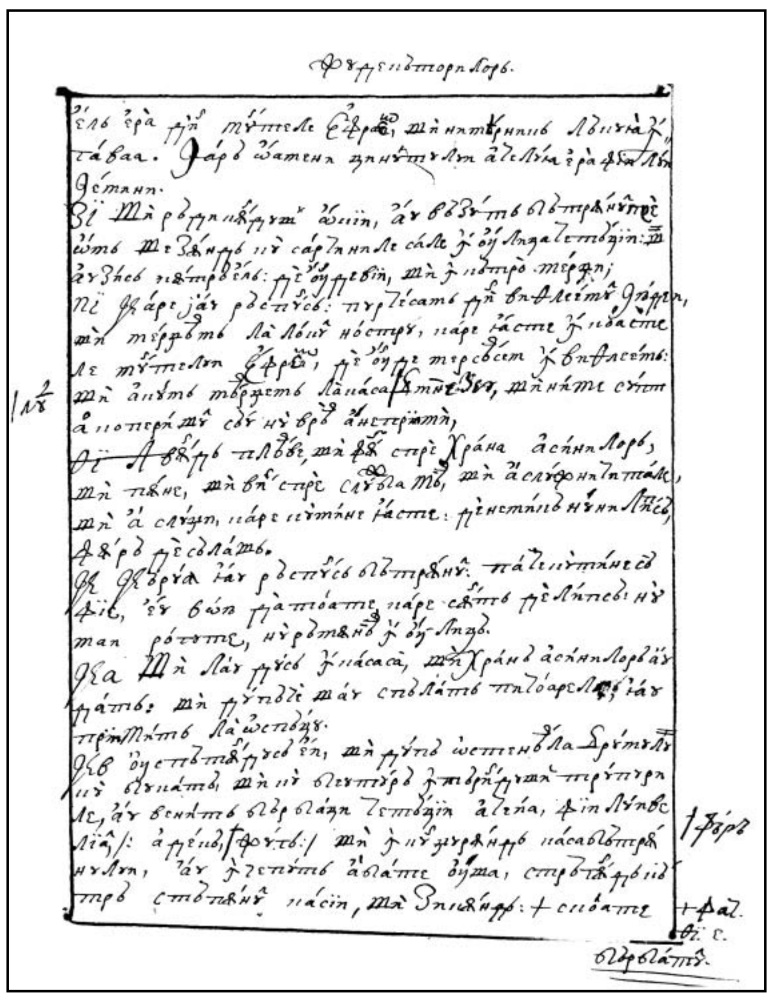
410v

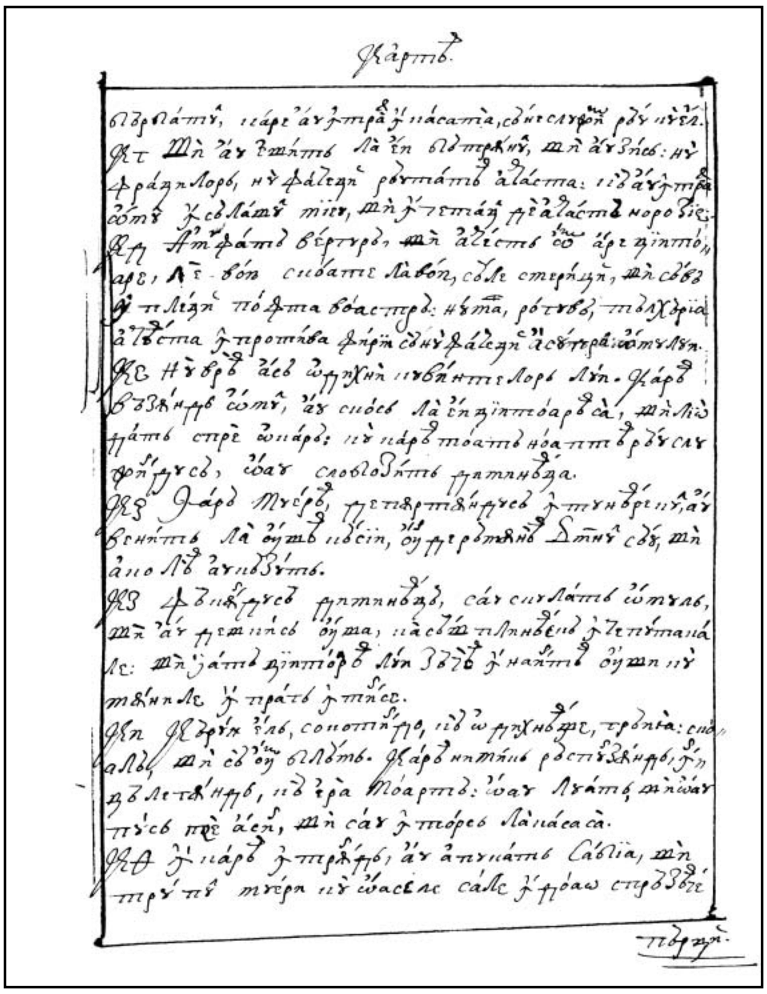
411r

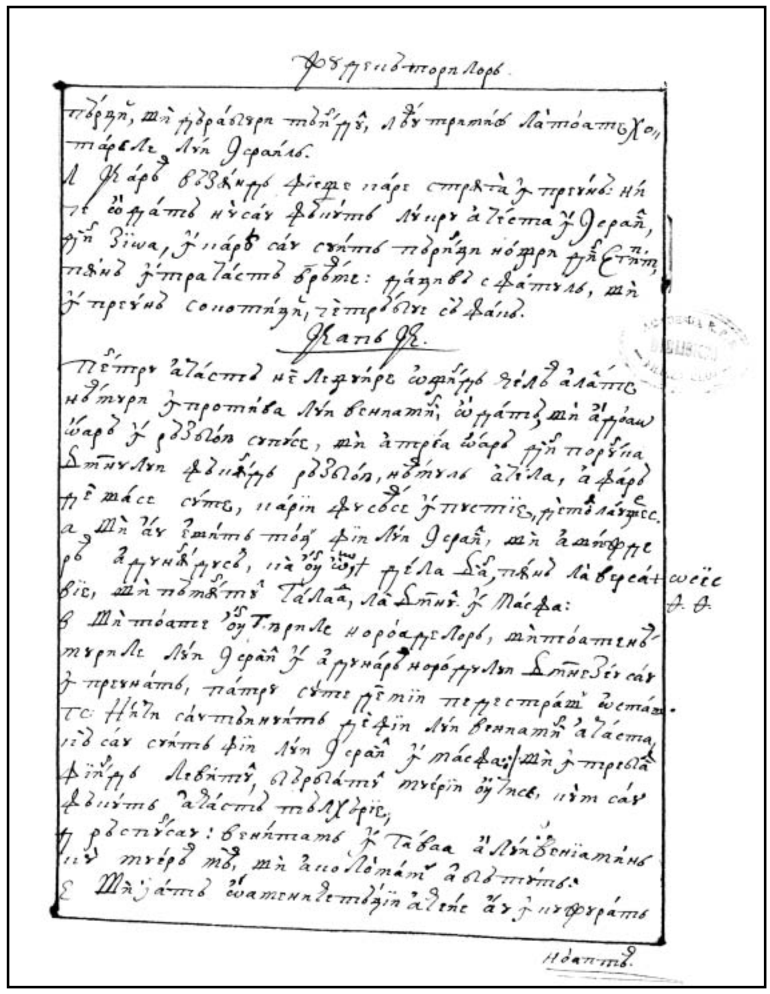

411v

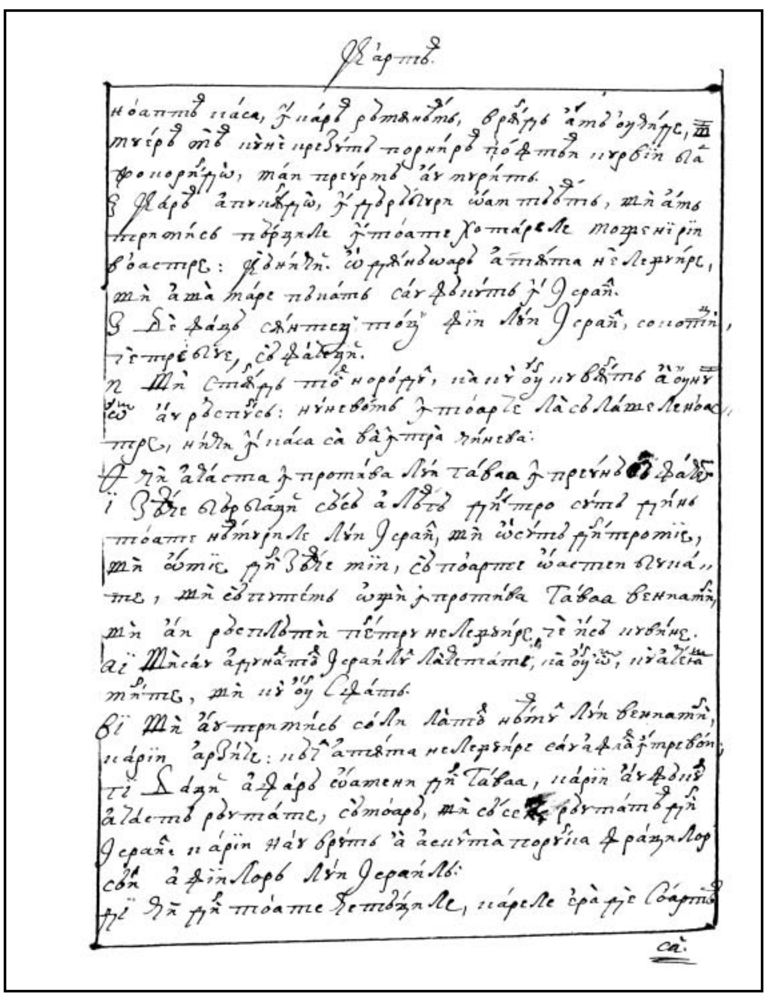
412r

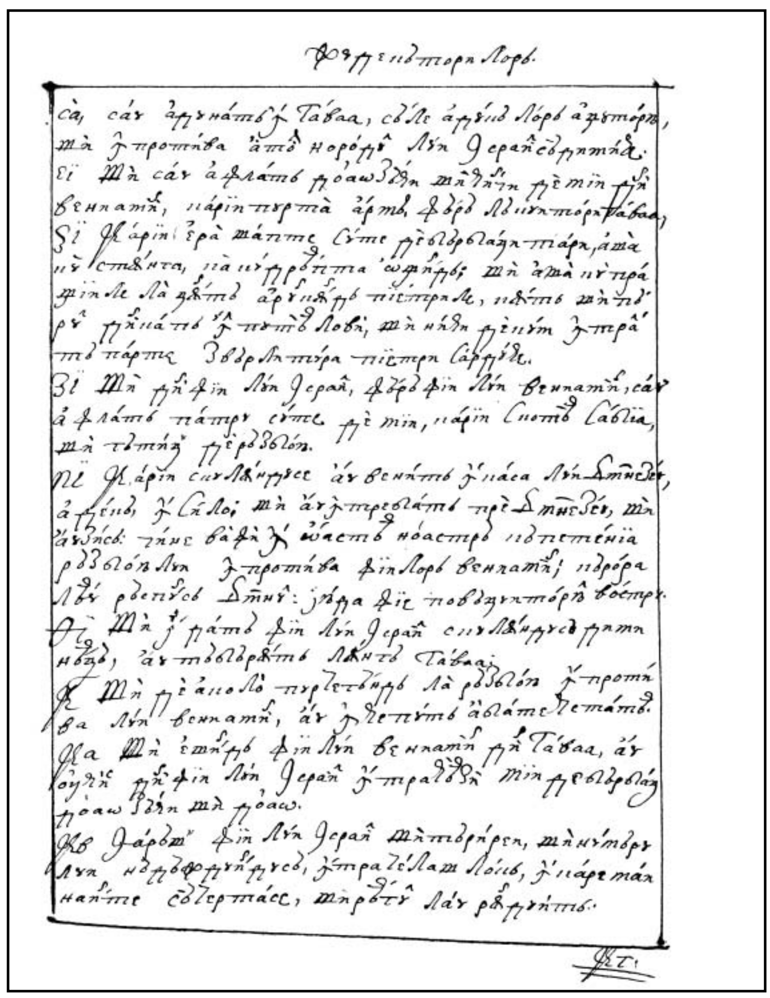

412v

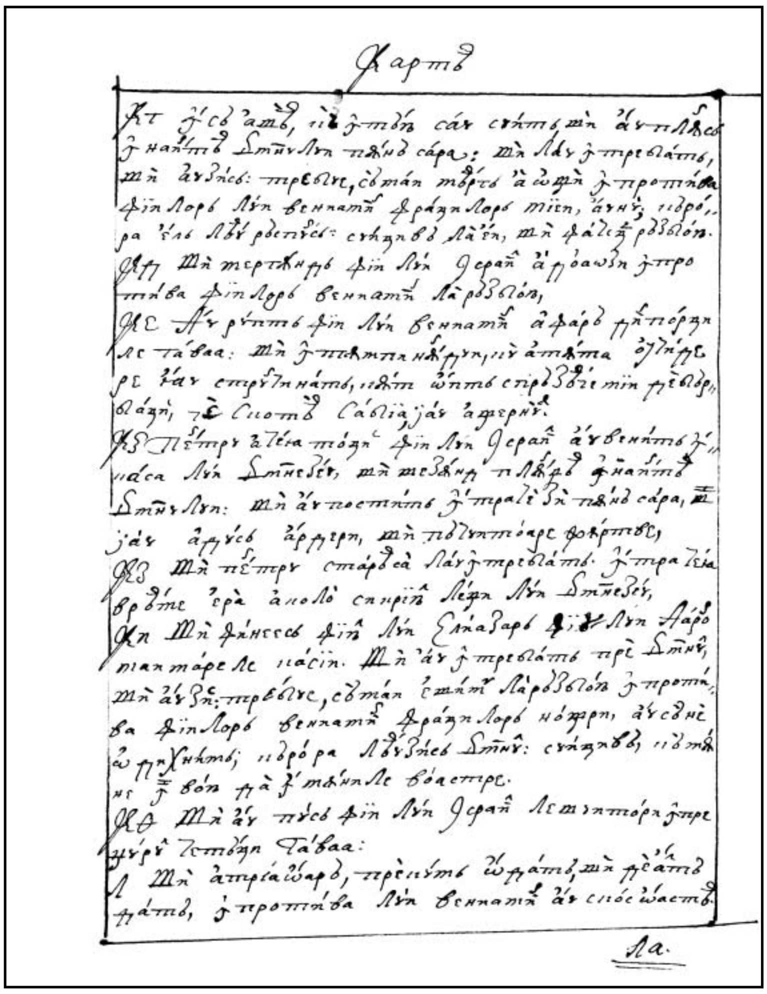
413r

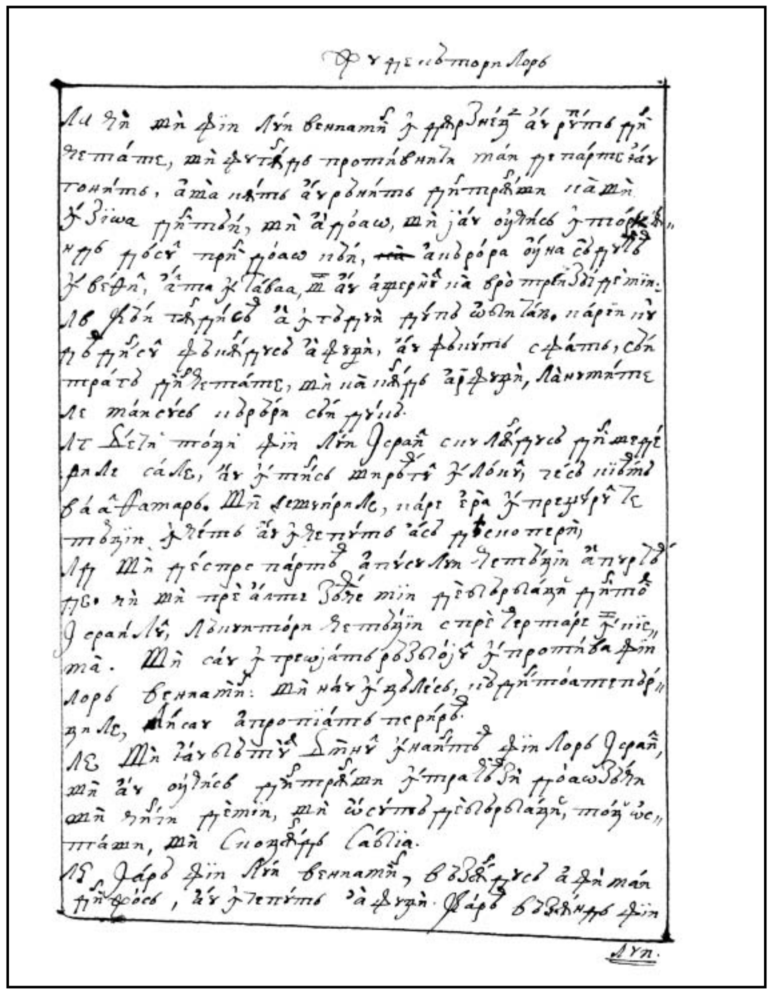

413v

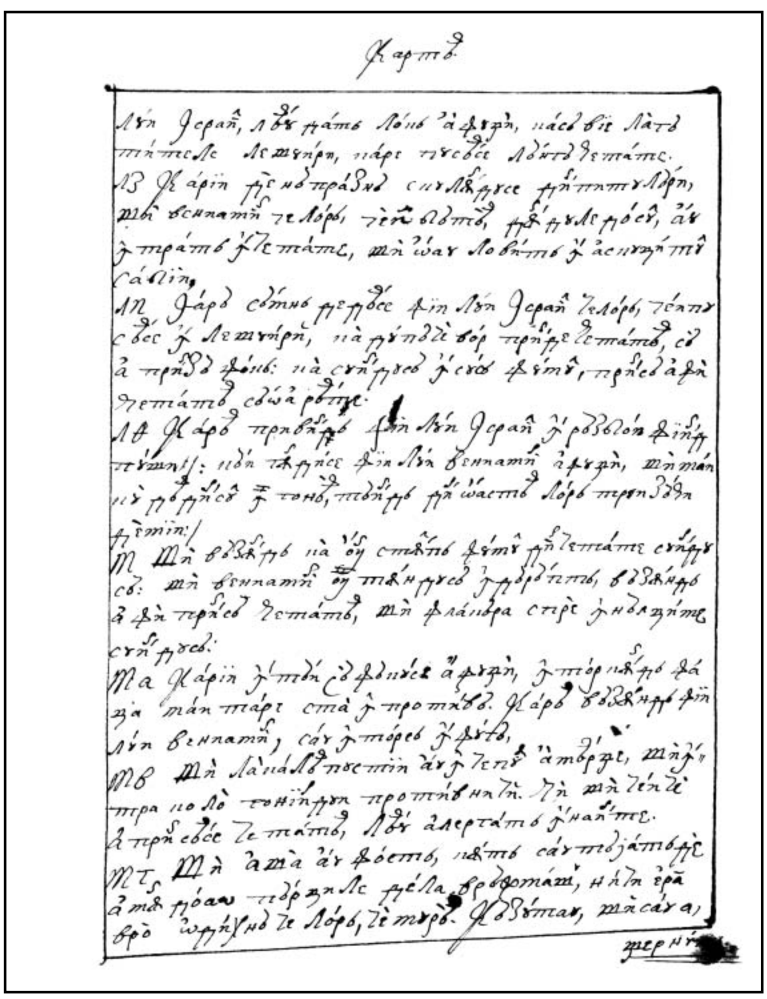
414r

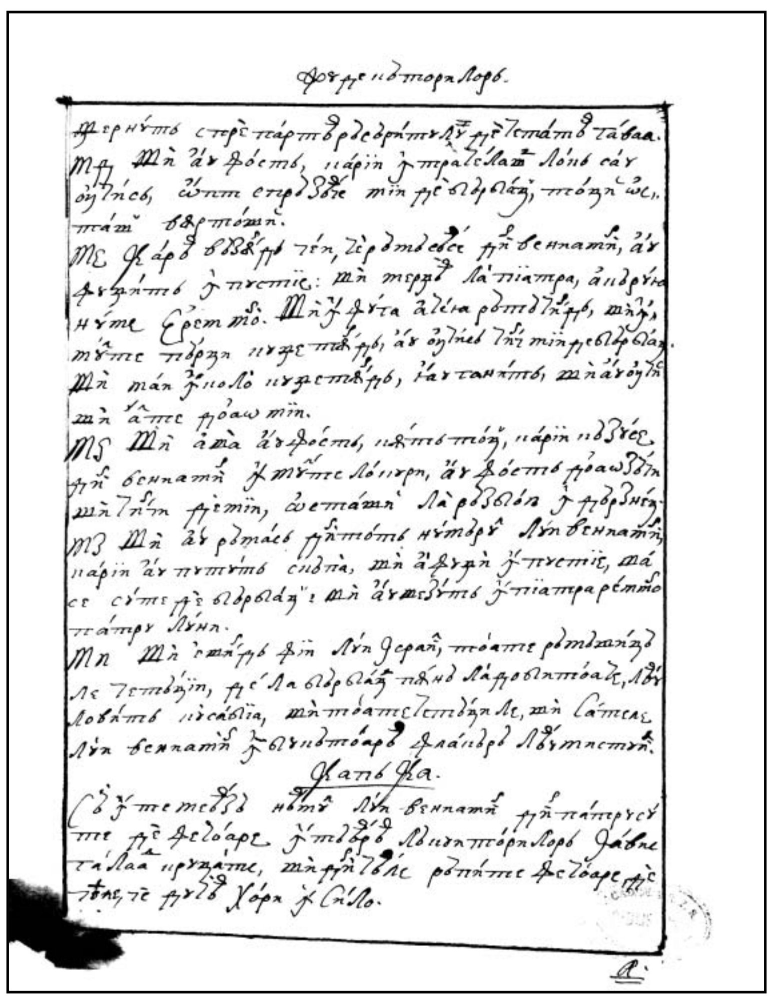
414v

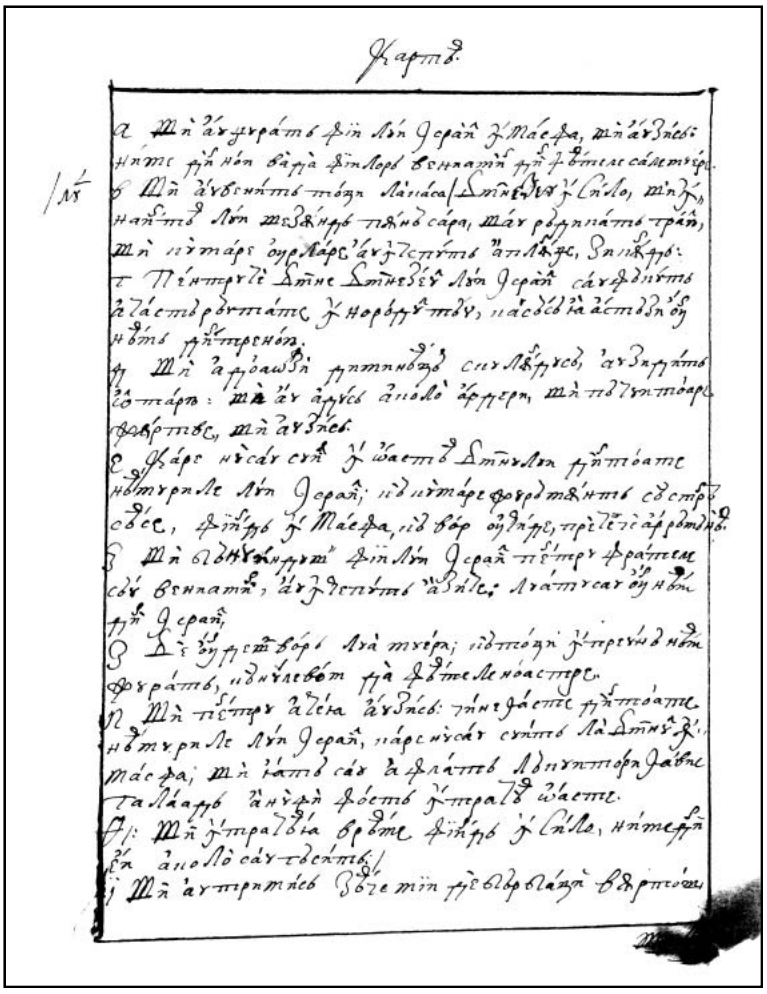
415r

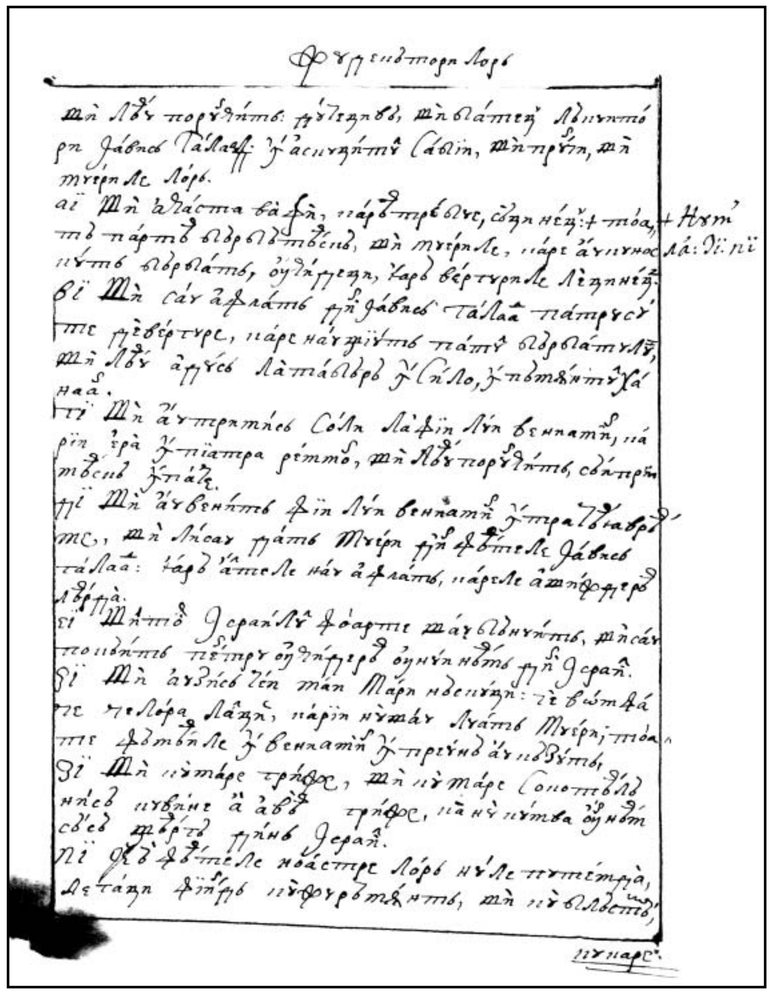

415v

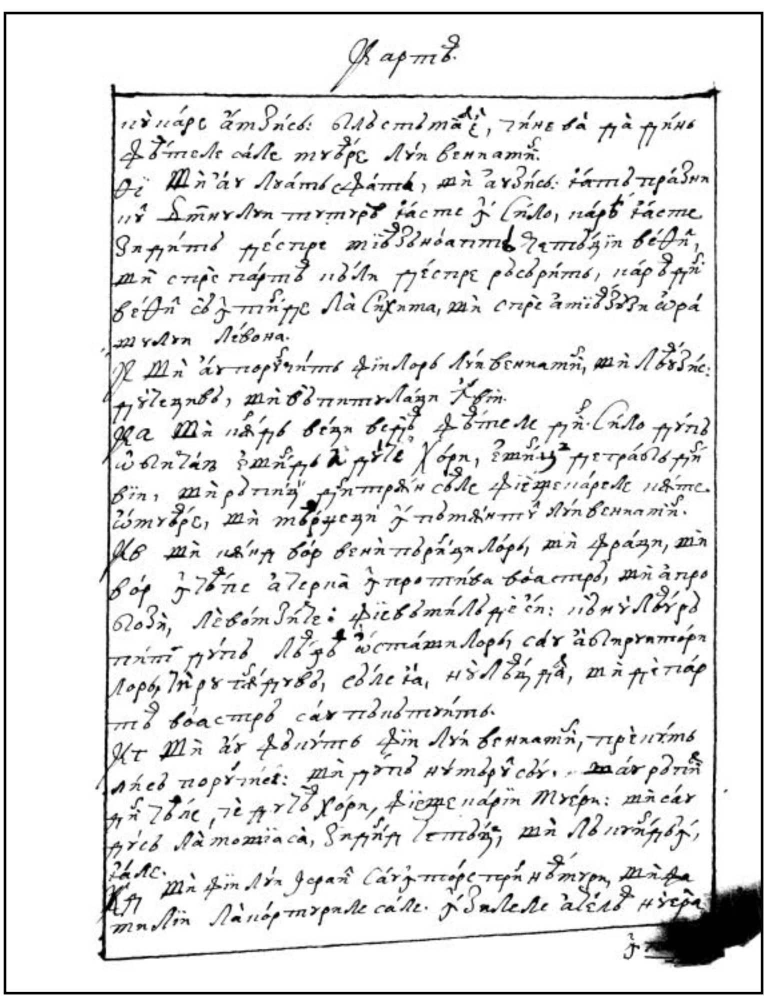
416r

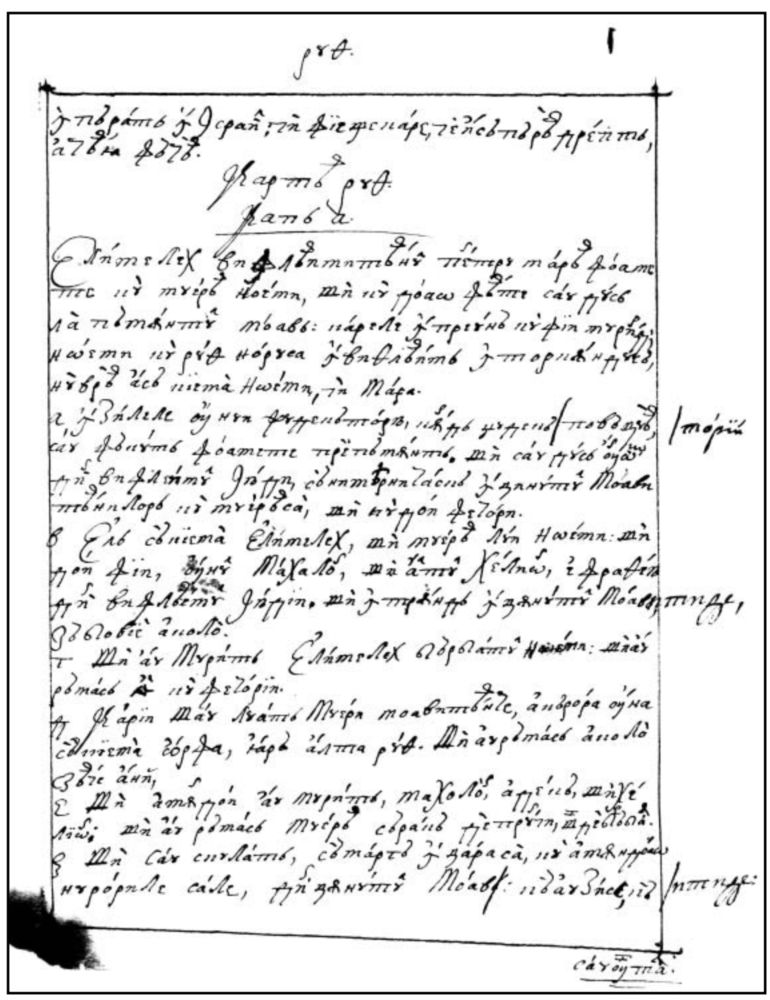

416v

417r

417v

418r

CARTEA RUTH

Cap 1

Elimeleh vifleaimiteanul, pentru marea foamete, cu muierea Noemi şi cu doao feate s-au dus la pământul Moav; carele, împreună cu fiii murind, Noemi, cu Ruth noru-sa în Vithleaim întorcându-să, nu vrea a să chema Noemi, ci Mara.

1. În zilele unui judecătoriu, când giudecătorii povăţuia, s-au făcut foamete pre pământ. Şi s-au dus un om din Vifleimul Iiudii să nimearnicească în ţinutul moaviteanilor cu muierea sa şi cu doi feciori.

2. El să chema Elimeleh şi muierea lui, Noemi, şi doi fii, unul Mahalon şi altul Helion, efratheiu din Vifleaemul Iiudii, şi întrând în ţânutul Moavitide, zăboviia acolo.

3. Şi au murit Elimeleh, bărbatul Noemii, şi au rămas ea cu feciorii,

4. Carii şi-au luat muieri moaviteance, a cărora una să chema Orfa, iară alta Ruth. Şi au rămas acolo zeace ani.

5. Şi amândoi au murit, Maholon adecă şi Helion şi au rămas muierea săracă de prunci şi de bărbat.

6. Şi s-au sculat, să margă în ţara sa, cu amândoao nurorile sale, din ţânutul Moavitide, că auzise că | s-au uitat Domnul la norodul său şi le dedease hrană. 418v

7. Şi au ieşit din locul nimerniciii sale cu amândoao nurorile; şi în cale fiind a să întoarce la pământul Iudei,

8. Au zis cătră eale: „Duceţi-vă în casa mumei voastre, facă cu voi Domnul milă, precum aţi făcut cu cei morţi şi cu mine.

9. Deie-vă voao a afla odihnă în casele bărbaţilor care veţi dobândi"; şi le-au sărutat. Carele cu glas înalt au început a plânge

10. Şi a zice: „Cu tine vom mearge, la norodul tău".

11. Cărora ea le-au răspuns: „Întoarceţi-vă, featele meale! Căci veniţi cu mine? Au doară mai am fii în pântecele mieu, ca să puteţi nădăjdui bărbaţi din mine?

12. Întoarceţi-vă, featele meale, şi vă duceţ, că, iată, de bătrâneaţe m-am supus, nici sânt vreadnică de legătura bărbătească. Măcar de-aş şi putea în ceastă noapte zămisli şi naşte fii,

13. De-ţi vrea a aştepta până vor creaşte şi să plinească anii vârsteai, mai înainte veţi fi bătrâne decât vă veţi mărita. Nu, rogu-vă, featele meale, că strâmtoarea voastră mai tare mă împresură şi au ieşit mâna Domnului împotriva mea".

14. Şi, înălţând glasul, iară au început a plânge. Orfa au sărutat pre soacră-sa şi s-au întors. Ruth s-au lipit de soacră-sa,

15. Căriia au zis Noemi: „Iată, s-au întors cumnată-ta la norodul său şi la dumnezăii săi, mergi cu ea". ||

16. Carea au răspuns: „Nu te împotrivi mie să te las și să mă duc, că oriîncătro vei mearge, voiu mearge; și unde vei zăbovi, și eu așijderea voiu zăbovi, norodul tău, norodul mieu, și Dumnezeul tău, Dumnezeul mieu. 419r

17. Care pământ te va priimi murind, într-acela voiu muri și acolo voiu lua loc de îngropăciune. Aceastea îm facă Domnul și aceastea îm adaogă, de nu săngură moartea mea mă va despărți de tine.

18. Și, văzând Noemi că cu neîndoită inimă Ruth au socotit a mearge cu sine, n-au vrut a să împrotivi, nici la ai săi mai mult să să întoarne a o îndemna.

19. Și au purces împreună și au venit în Vifleaim. Carele întrând în cetate, la toți s-au vestit graiul; și zicea muierile: „Aceasta-i Noemi aceea?"

20. Cărora le-au zis: „Nu mă chemați Noemi (adecă frumoasă), ci mă chemați Mara (adecă amară), că cu amărăciune foarte m-au împlut Atotputearnicul.

21. Ieșit-am plină și deșartă m-au înturnat Domnul. Căci, dară, mă chemați Noemi, pre carea Domnul o au smerit și o au năcăjit Atotputernicul?"

22. Și au venit Noemi cu Ruth moaviteanca, noru-sa, din pământul nemerniciii sale, și s-au întors în Vifleaim când întâiu să săcera orzurile.

Cap 2

Ruth, împresurată de foamete, spice în holda lui | Vooz, cumnatului său, culegând, har la el au aflat și veaselă sara s-au întors la soacră-sa, mult de grău și din rămășițele bucatelor aducându-i. 419v

1. Și era omul lui Elimeleh rudenie, om putearnic și de multe averi, pe nume Vooz.

2. Și au zis Ruth moaviteanca către soacră-sa: „De poruncești, voiu mearge în țarină și voiu culeage spice care vor scăpa din mâinile săcerătorilor, oriunde voiu găsi harul vrunui stăpân milostiv spre mine". Căriia ea i-au răspuns: „Mergi, fata mea!".

3. Și s-au dus și culegea spice după săcerători. Și s-au întâmplat de au avut holda aceea stăpân pre nume Vooz, care era din rudenia lui Elimeleh.

4. Și, iată, el venea din Vithleaim și au zis săcerătorilor: „Domnul cu voi!" Carii i-au răspuns: „Blagoslovească-te Domnul!"

5. Și au zis Vooz tinărului care era mai-mare preste săcerători: „A cui fata aceasta?"

6. Căruia i-au răspuns: „Aceasta-i moaviteanca carea au venit cu Noemi din țânutul Moavitide.

7. Și s-au rugat să culeagă spicele ce vor rămânea, urmând urmele săcerătorilor. De astă-dimineață până acum stă în țarină și nici la mâncare s-au întors acasă".

8. Și au zis Vooz către Ruth: „Auzi, fată, nu te duce în altă țarină a culeage, nici te depărta de la locul acesta, ci te împreună cu featele meale ||

9. Și unde vor săcera, urmează. Că am poruncit slujilor meale ca nime să-ți fie greu, ci de vei și însăta, mergi la sarcini și bea ape din carele și slugile beau". 420 r

10. Carea, căzând pre fața sa și închinându-să la pământ, au zis către el: „De unde mie aceasta, să aflu har înaintea ochilor tăi și să te învreadnicești a mă cunoaște, o muiare nimearnică?"

11. Căriia el i-au răspuns: „Vestitu-mi-s-au toate care ai făcut soacrei tale după moartea bărbatului tău, și că ai lăsat părinții tăi și pământul în care te-ai născut și ai venit la norodul care mai nainte nu-l cunoșteai.

12. Răsplătească-ți Domnul pentru lucrul tău și plată deplin să iai de la Domnul, Dumnezeul lui Israil, la care ai venit și supt a căruia aripi ai scăpat".

13. Carea au zis: „Aflat-am har înaintea ochilor tăi, domnul mieu, care m-ai mângăiat și ai grăit la inimă slujnicii tale, carea nu sânt aseaminea uniia din slujnicile tale".

14. Și au zis către ea Vooz: „Când va fi ceasul mâncării, vino aici, și mâncă pâne și întinge îmbucătura ta în oțăt". Și au șezut la coastele săcerătorilor și s-au adunat papă și au mâncat și s-au săturat și au luat rămășiță.

15. Și de acolea s-au sculat să culeagă spice după obiceaiu. Și au poruncit Vooz slugilor | sale, zicând: „De va vrea să și seacere cu voi, nu o opriți. 420v

16. Și din mănunchele voastre aruncaț cu deadinsul și lăsați să rămâie, ca fără rușine să culeagă și, culegând, nime să o probozească".

17. Și au cules în câmp până sara; și care culesease cu varga bătându-le și scuturându-le, au aflat ca măsura efi de orz, adecă trei modii.

18. Care purtându-i, s-au întors în cetate și i-au arătat soacră-sa; și încă au scos și i-au dat din rămășițele bucatei sale din carea să săturase.

19. Și i-au zis soacră-sa: „Unde ai cules astăzi? Și unde ai făcut lucrul? Fie blagoslovit care s-au milostivit ție". Și i-au spus la cine lucrase și numele omului i-au spus, că Vooz să chema.

20. Căria au răspuns Noemi: „Blagoslovit fie de la Domnul, că aceleș dar, care dăruisă celor vii, l-au ținut și celor morți". Și iară au zis: „Rudenia noastră iaste omul".

21. Și Ruth, și aceasta, au zis: „ Mi-au poruncit ca până atuncea să mă împreun săcerătorilor săi, până când vor săcera toate holdele".

22. Căria i-au zis soacră-sa: „Mai bine iaste, fata mea, să ieși cu featele lui la săceriș, ca nu cumva în țarină streină cineva să-ți stea împrotivă".

23. Și s-au împreunat featelor Vooz și până atunci au săcerat cu eale, până când orzul

Ms 19 1r

și || grâul s-au adunat în șuri.

Cap 3

Ruth, ascultând sfatul soacră-sa, la picioarele lui Vooz, când durmea, culcându-să, cu smerenie nuntă au poftit; luând veasălă răspuns, șease modii de orzu la soacră-sa aduce.

1. Și, după ce s-au întors la soacră-sa, au auzit de la ea: „Fata mea, cerca-ți-voiu odihnă și voiu căștiga, ca bine să-ț fie.

2. Vooz acesta, a căruia featelor te-ai împreunat în țarină, rudenia noastră iaste, și în ceastă noapte vântură area orzului.

3. Deci, spală-te și te unge și te îmbracă cu vejminte mai neatede și te pogoară la arie, să nu te vază omul până când va sfârși mâncarea și beutura.

4. Iară când să va duce la durmit, samnă locul în care doarme și, venind și descoperind contușul cu care să acopere de pre picioare, și te vei arunca și acolea vei zăcea, iară el îți va zice ție ce trebuie să faci".

5. Carea au răspuns: „Orice vei porunci, voiu face".

6. Și s-au pogorât la are și au făcut toate care poruncise soacră-sa.

7. Și după ce mâncase Vooz și beuse și să făcea mai veasel și să dusease a durmi lângă

1v

stogul znopilor, venit-au într-ascuns și, deascoperind | contușul de la picioarele lui, s-au aruncat.

8. Și, iată, la miiazănoapte s-au spăimântat omul și s-au turburat și au văzut muierea zăcând la picioarele sale.

9. Și i-au zis: „Cine ești?" Și ea au răspuns: „Eu sânt Ruth, slujnica ta; întinde contușul tău preste slujnica ta, că rudenie ești".

10. Și el, blagoslovit, au zis: „Ești de la Domnul, fată, și cea dintâiu milă cu cea de pre urmă ai învins, că n-ai urmat după tineri săraci sau găzdaci.

11. Deci, nu te teame, ci orice-m vei zice, face-ți-voiu, că ști tot norodul care lăcuiaște înlăuntrul porților cetății meale pre tine a fi muiare de cinste.

12. Nici mă tăgăduiesc a fi rudenie, ci iaste altul decât mine mai aproape.

13. Odihneaște-te iastă-noapte, și, făcându-să dimineață, de va vrea a te ținea după cuviința rudeniii mai de aproape, bine iaste lucrul, iară de nu va vrea el, eu fără nici o îndoială te voiu priimi; viu e Domnul, dormi până dimineață".

14. Și au durmit la picioarele lui pănă la treacerea nopții. Și s-au sculat mai nainte de-a să cunoaște oamenii între sineș și au zis Vooz: „Păzeaște, să nu știe cineva că ai venit aici".

15. „Și, iarăși, întinde-ți – au zis - plașca ta, cu care te acoperi, și ține cu amândoao mânile". Care întinzând și țăind, au măsurat șease modii de orz și le-au pus spre ea; care

2r

purtând, || au întrat în cetate.

16. Și au venit la soacră-sa, carea i-au zis: „Ce ai lucrat, fiico?" Și i-au povestit toate care îi făcuse omul.

17. Și au zis: „Iată, șease măsuri de orz ne-au dat și au zis: «Nu vreau deșartă a te întoarce la soacră-ta»".

18. Și au zis Noemi: „Așteaptă, fiico, până când vom vedea ce sfârșit va avea lucrul, că nu va înceta omul până ce va plini ce au grăit".

Cap 4

Vooz înaintea bătrânilor cetăţii ia moştenirea lui Elimeleh şi Ruth, nora celui mort, muiere (lăsând cel mai aproape căderea sa), din carea au născut pre Ovid, moşul lui David, împăratului.

1 . Şi s-au suit Vooz la poartă şi au şezut acolo. Şi văzând rudenia trecând, de care mai înainte era vorba, au zis câtră el: „Abate puţânel şi şezi aici", chemându-l pe numele său, care s-au abătut şi au şezut.

2. Şi luând Vooz zeace bărbaţi din bătrănii cetăţii, au zis câtre ei: „Şedeţi aici".

3. Carii şezând, au grăit câtră rudenie: „O parte de ţarină a fratelui nostru, Elimeleh, o va vinde Noemi, carea s-au întors din ţinutul Moavitide.

4. Carea am vrut să auză şi să zică înaintea tuturor carii şed şi celor mai mari născuţi | din norodul mieu. De vreai a stăpâni după căderea rudeniii, cumpără şi moşteneaşte; iară de nu-ţi place, şi aceasta-m spune, să ştiu ce trebuie să facă, că nime nu-i rudenie, fără tu şi eu, care al doilea sânt". Iară el au răspuns: „Eu voiu cumpăra ţarina". 2v

5. Căruie i-au zis Vooz: „Când vei cumpăra ţarina din mâna muierii, şi pre Ruth moaviteanca, carea au fost a celui mort, trebuie să o iei, ca să deştepţi numele rudeniii tale în neamul său".

6. Carele au răspuns: „Îngăduiesc căderii rudeniii, că nu trebuie să şterg rămăşiţa familiii meale. Tu te slujeaşte de cădearea mea, de carea bucuros a mă lipsi mărturiseasc".

*2 Leage 25, 7. 7. *Şi acesta era obiceaiu de demult în Israil între rudenii, când unul altuia îngăduia cădeari: să fie tare mărturisirea, dezlega omul încălţământul său şi-l da aproapelui său. Aceasta era mărturia îngăduinţii în Israil.

8. Zis-au, dară, aproapelui său Vooz: „Ia încălţământul tău". Carele îndată l-au dezlegat din piciorul său.

9. Iară el, celor mai mari născuţi şi tot norodului: „Martori voi – au zis – sânteţi astăzi, că am moştenit toate care au fost a lui Elimeleh şi a lui Helion şi a lui Mahalon, dându-mi-le Noemi.

10. Şi Ruth moaviteanca, muierea lui Mahalon, şi căsătoria am luat, să deştept numele mortului în moştenirea sa, ca nu numele lui din familia sa || şi din fraţi şi din nurori să să şteargă. Voi – am zis – acestui lucru martori sânteţi". 3r

11. Răspuns-au tot norodul care era în poartă şi cei mai mari născuţ: „Noi mărturii sântem; facă Domnul muierea aceasta, carea întră în casa ta, ca pre Rahil şi Lia, carele au zidit casa lui Israil. Să fie pildă de vârtute în Efrata şi să aibă numele vestit în Vifleaim.

*Face. 38, 29. 12. Şi fie casa ta ca casa lui Fares, *pre carele Thamar l-au născut Iiudei, din sămânţa care-ţi va da Domnul din fata aceasta".

13. Şi au luat Vooz pre Ruth şi o au priimit muiare; şi au întrat la ea şi i-au dat Domnul să zămislească şi să nască fiiu.

14. Şi au zis muierile către Noemi: „Blagoslovit e Domnul, care n-au suferit să să sfărşască următoriul familiii tale şi să să cheme numele lui în Israil.

15. Şi să aibi cine să-ţ mângăie sufletul şi să-ţi hrănească bătrâneaţele, că din noru-ta s-au născut, carea te iubeaşte şi cu mult mai bună-i ţie decât şeapte fii de ai avea".

16. Şi, luând Noemi pruncul, l-au pus în sânul său şi era ca o doică şi purtătoare.

17. Iară muierile vecine, bucurându-să cu ea şi zicând: „Născutu-s-au fiiu Noemiii, i-au chemat | numele lui Ovid. Acesta iaste tatăl lui Isai, tatălui David. 3v

*1 Para. 2, 5 şi 4, 1. Math. 1, 3. 18. Aceastea sânt neamurile lui *Fares: Fares au născut pre Esron,

19. Esron au născut Aram, Aram au născut Aminadav,

20. Aminadav au născut Nahason, Nahason au născut Salmon,

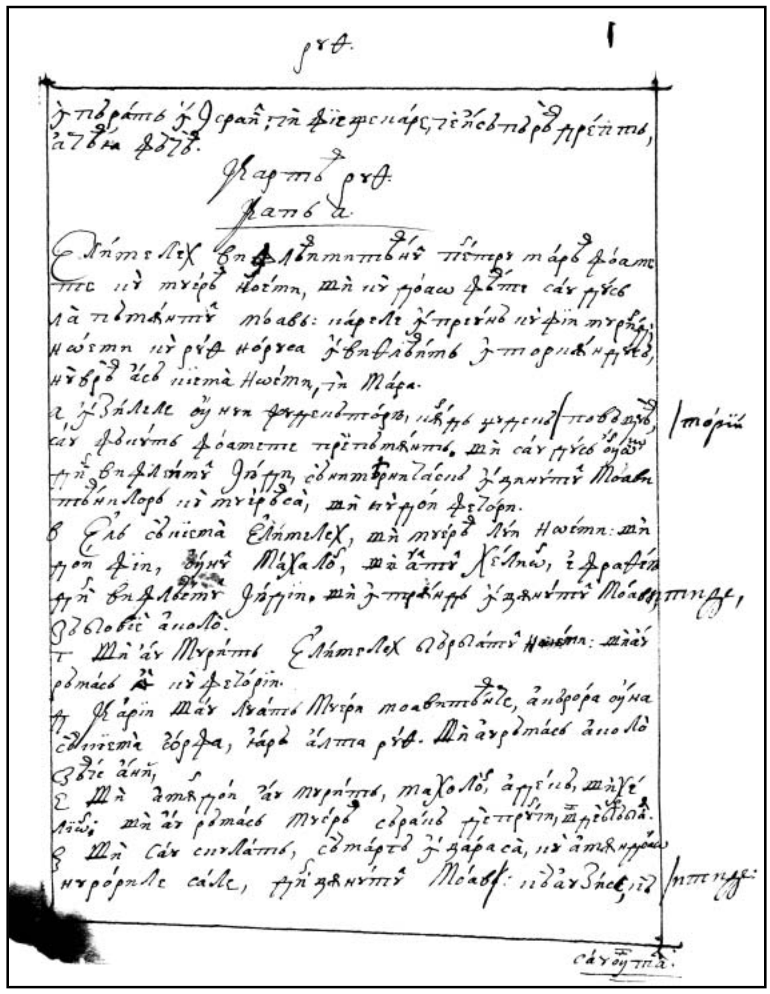
21. Salmon au născut Vooz, Vooz au născut Ovid,

22. Ovid au născut Isai, Isai au născut David.

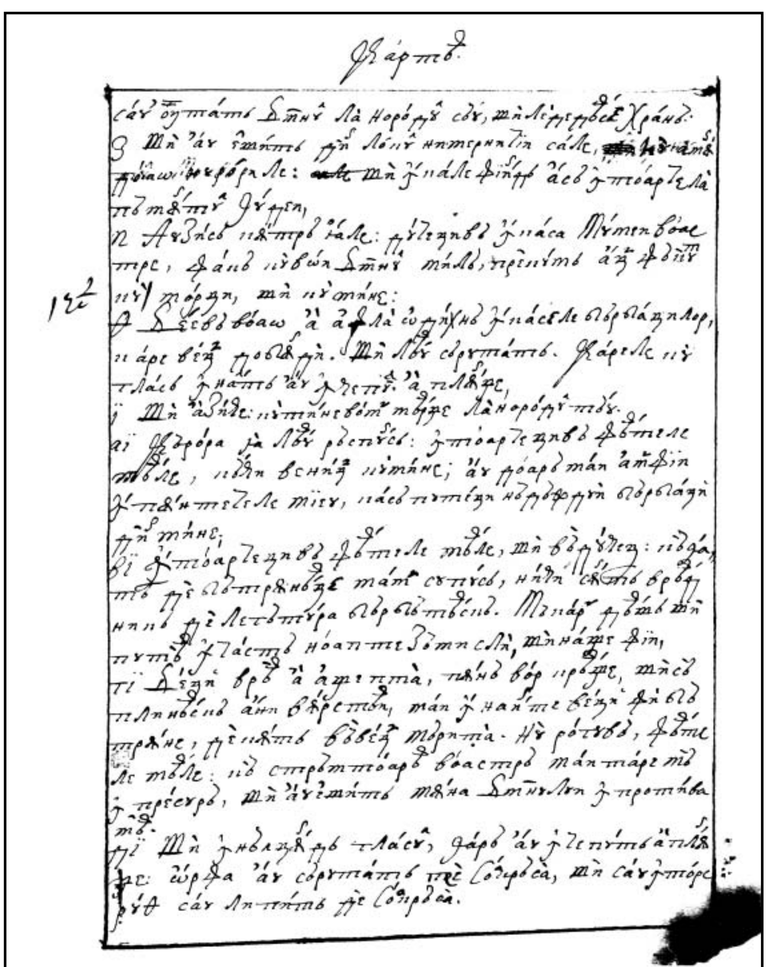
Ș

T

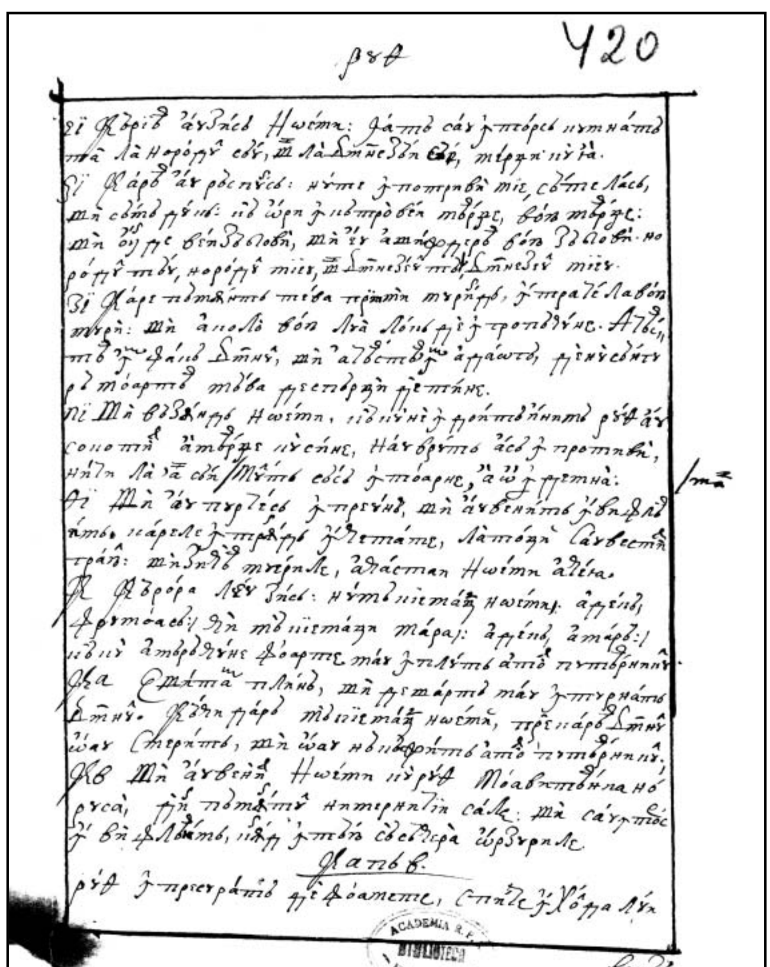
Ț

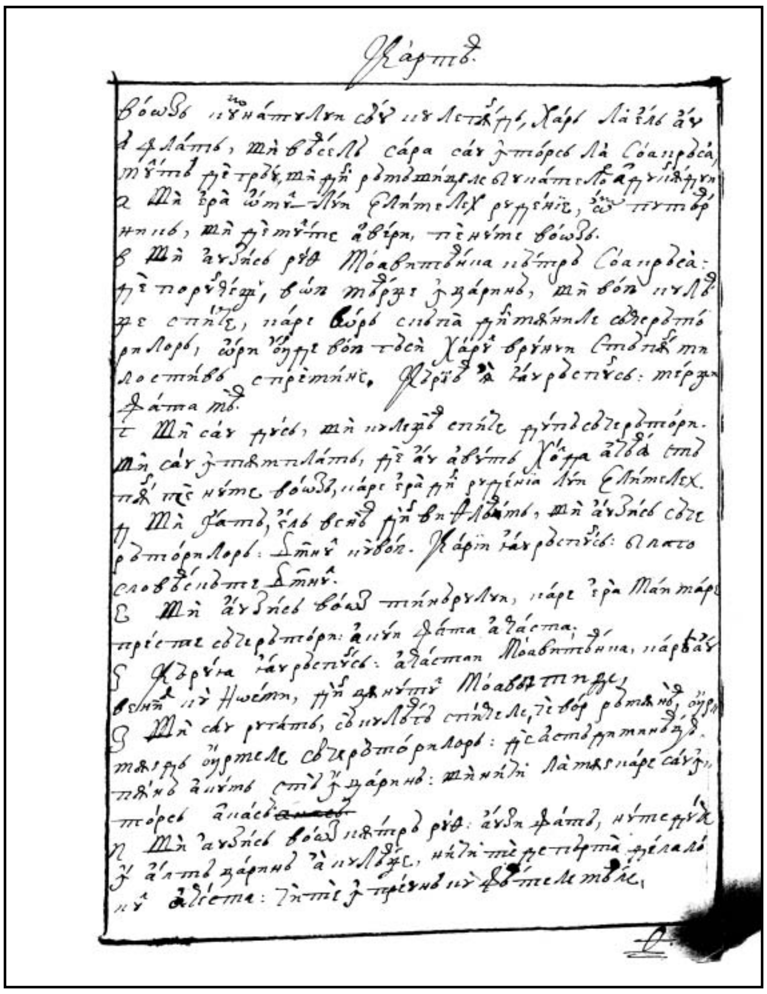
418r

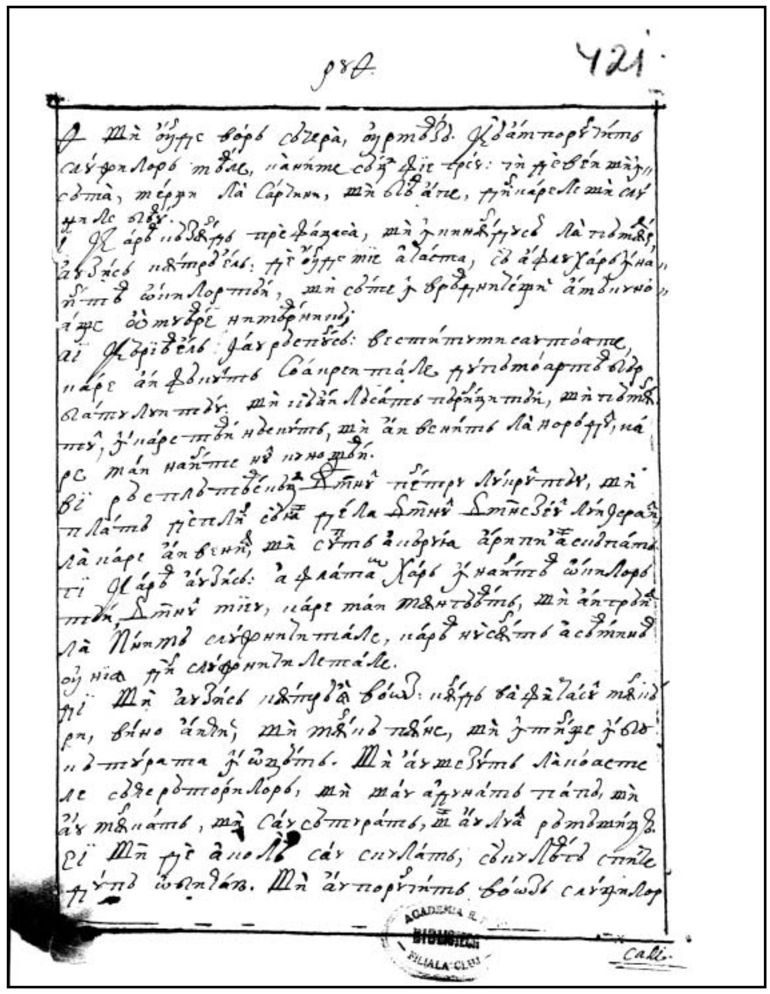

418v

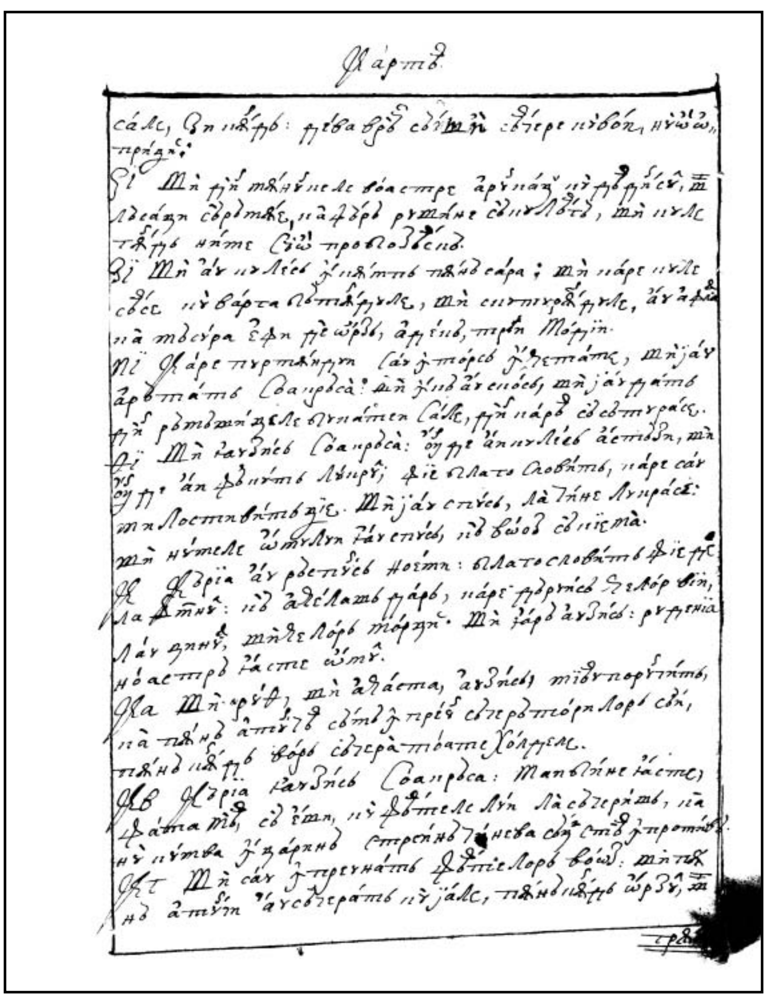
419r

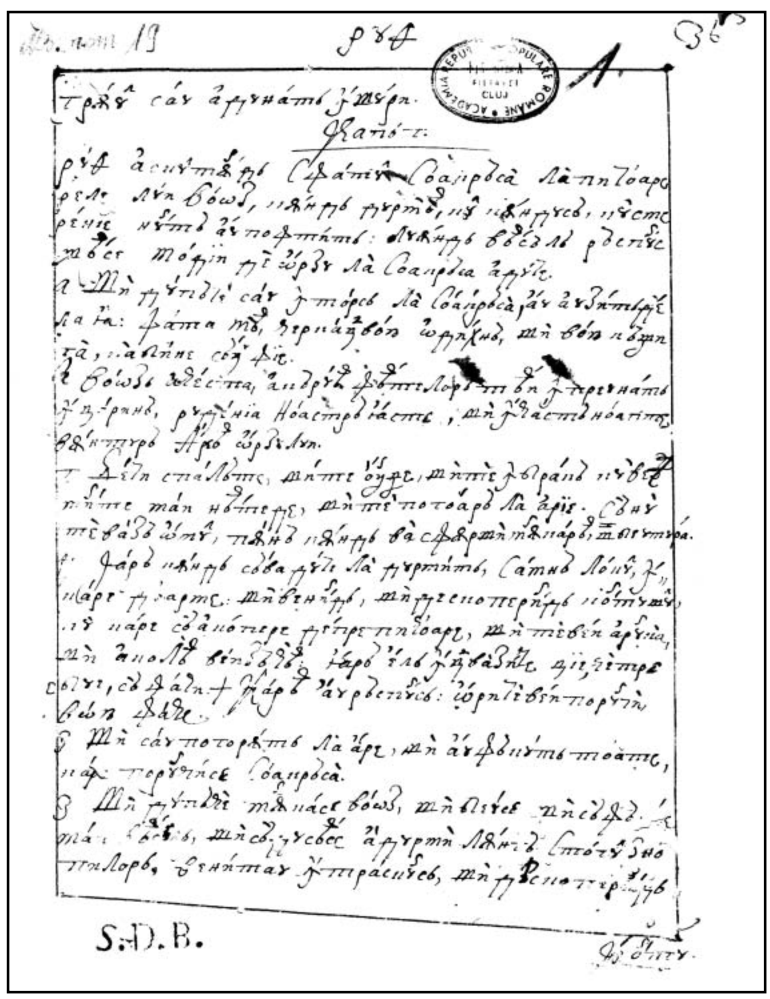

419v

420r

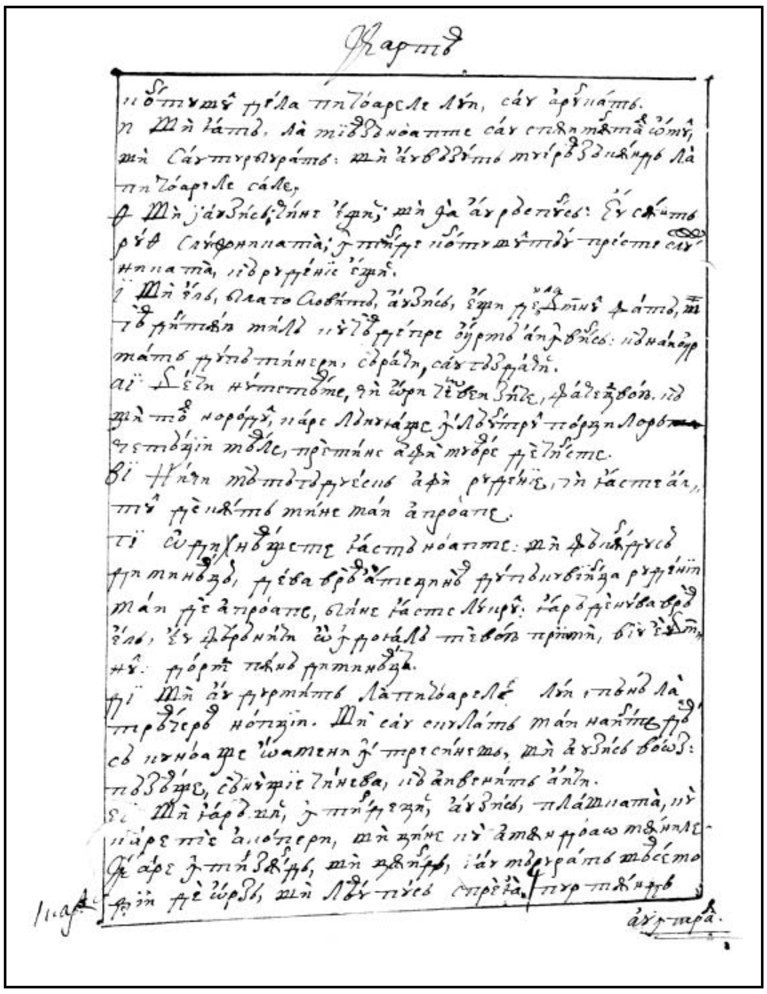

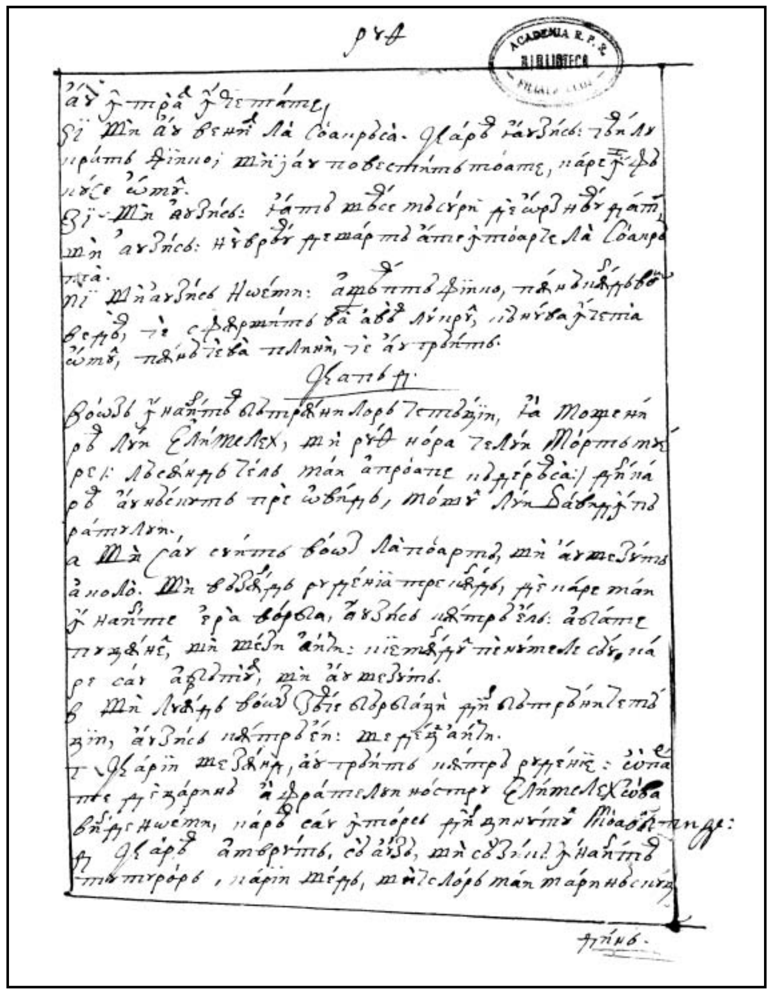
Ms 19

420v

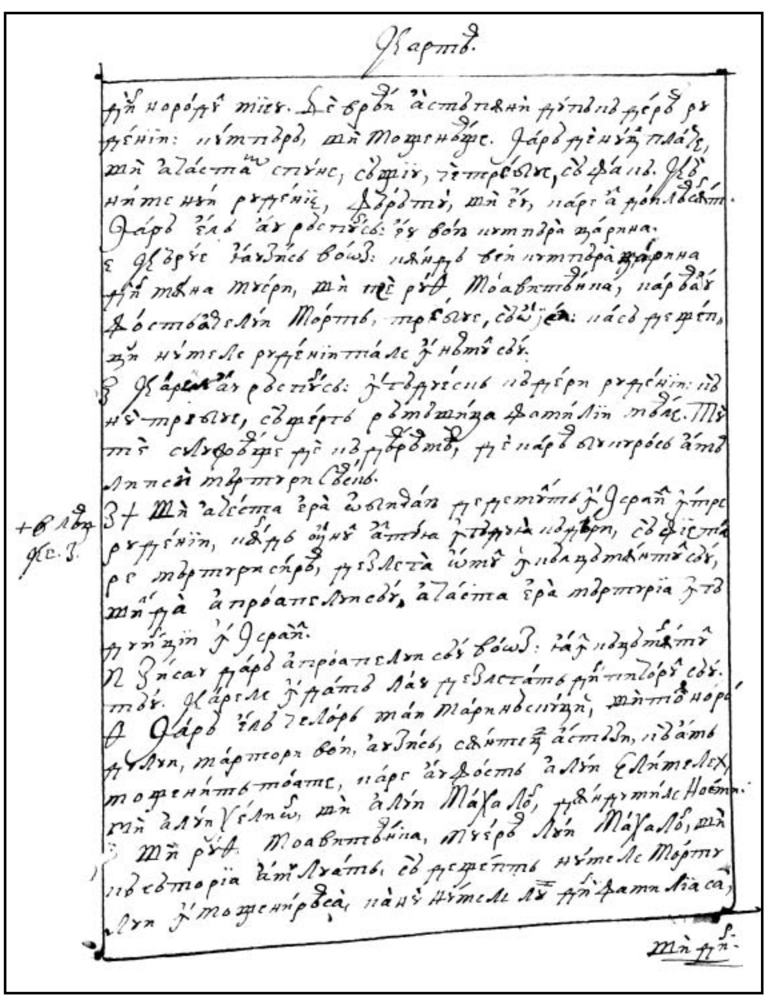
1r

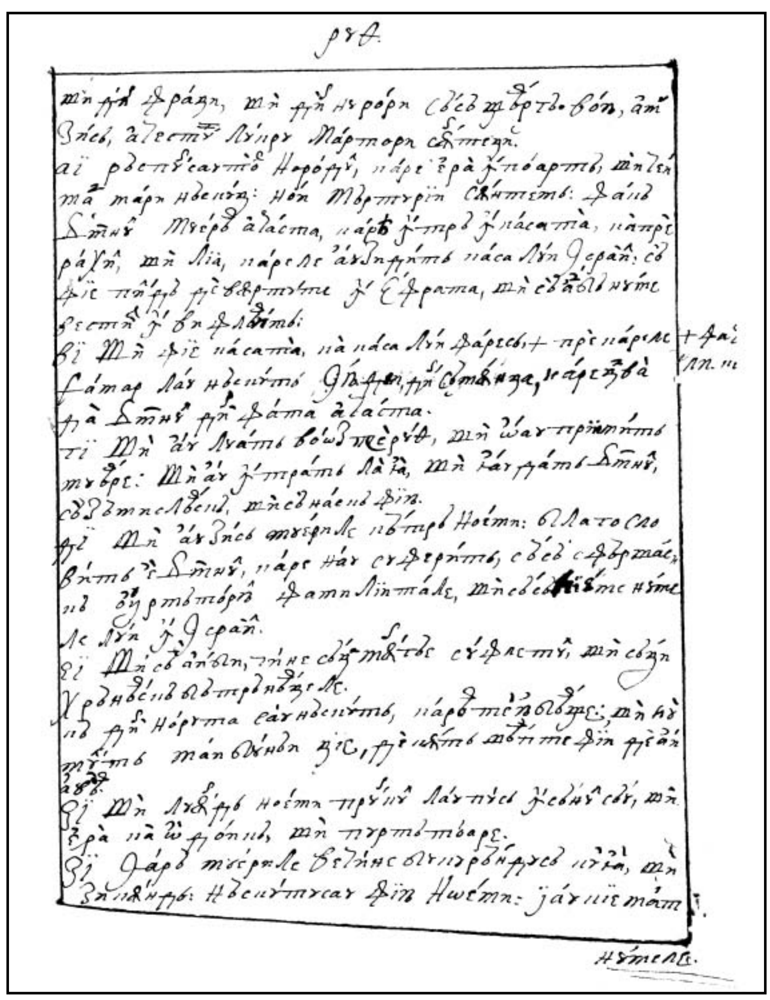
1v

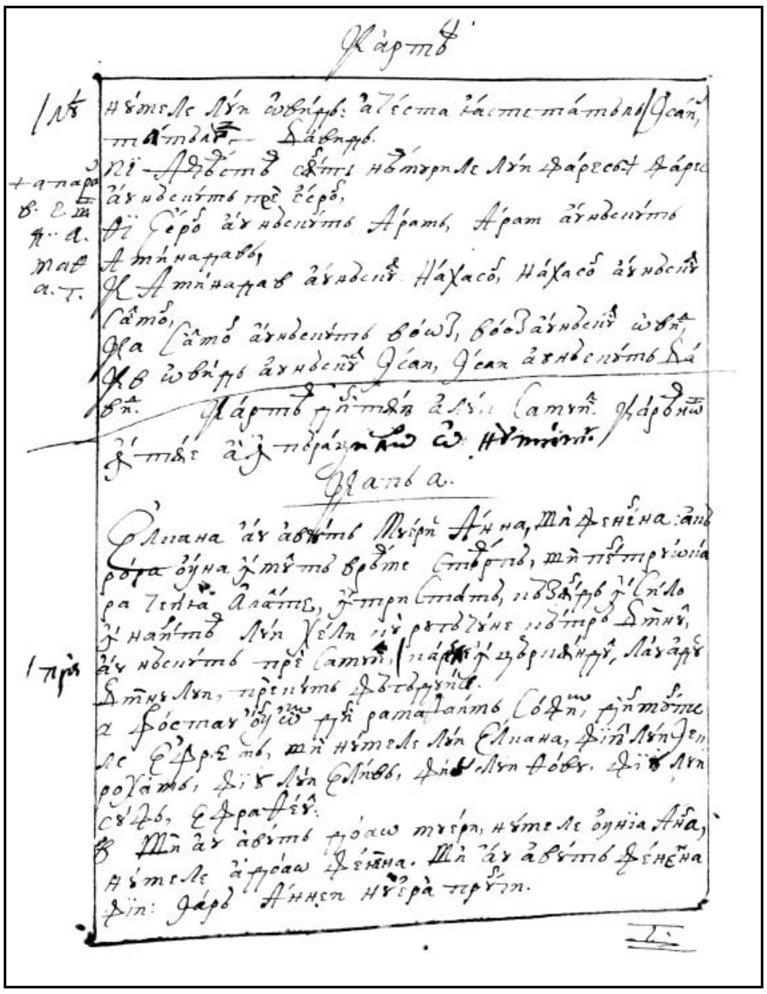
2r

2v

3r

3v

CARTEA DINTÂIU A LUI SAMUIL, CAREA NOI ÎNTÂIE A ÎMPĂRAȚILOR O NUMIM

Cap 1

Elcana au avut muieri, Anna şi Fenenna, a cărora una în multă vreame stearpă, şi pentru ocara ceiiaalalte întristată, căzând în Silo înaintea lui Heli, cu rugăciune cătră Domnul, au născut pre Samuil, pre carele înţărcându-l, l-au adus Domnului, precum făgăduise.

1. Fost-au un om din Ramathaimsofim, din muntele Efrem, şi numele lui Elcana, fiiul lui Ieroham, fiului Eliv, fiului Thovu, fiului Suf Efratheul.
2. Și au avut doao muieri, numele unia Anna, numele a doao Fenena. Și au avut Fenenna fii, iară Annei nu era prunci. ||

4r 3. Şi să suia omul acela din cetatea sa în zile rânduite să să închine şi să jârtvuiască Domnului oastea lor în Silo. Şi era acolo doi fii a lui Heli, Ofni şi Finees, preoţi Domnului.

4. Şi au venit zioa şi au jertfuit Elcana şi au dat Finennei, muierii sale, şi tuturor fiilor lui şi featelor părţi.

5. Iară Annei i-au dat o parte, întristat că pre Anna o iubea, iară Domnul închisease pântecele ei.

6. Şi o năcăjea pizmuitoarea ei şi foarte o amărea, atâta cât o probozea, că Domnul închisease zgăul ei.

7. Şi aşa făcea în toţ anii când, întorcându-se vreamea, să suia la bisearica Domnului şi aşea o întărâta, iară ea plângea şi nu prindea bucată.

8. Şi i-au zis Elcana, bărbatul său: „Anno, căci plângi şi pentru ce nu mânci şi pentru ce lucru să năcăjeşte inima ta, au nu-ţi sânt eu mai bun decât zeace fii?"

9. Şi s-au sculat Anna după ce mâncase şi beuse în Silo şi, şezând Heli preotul pre scaun înaintea uşilor bisearicii Domnului,

10. Fiind Anna cu inimă amară, s-au rugat cătră Domnul şi plângând de prisosit,

11. Şi făgăduinţă au făgăduit, zicând: „Domnul oastelor, de veai vedea privind năcazul | 4v slujnicii Tale şi-ţi vei aduce aminte de mine, nici Te vei uita de slujnica Ta şi vei da slujnicii Tale parte bărbătească, îl voiu da Domnului în toate zilele vieţii lui şi briciu nu să va sui pre capul lui.

12. Şi au fost când înmulţiia ea rugăciunile cătră Domnul, de au socotit Heli gura ei.

13. Iară Anna grăia în inima sa şi numai buzele ei să mişca, şi glasul togma nu să auziia, şi o au judecat Heli a fi ameţită.

14. Şi au zis: „Până când vei fi beată? Mântuieşte câtuşi de cât vinul de care eşti umedă".

15. Răspunzând Anna: „Nicidecum – au zis – domnul mieu, că muiare nefericită foarte sânt, și vin și tot ce poate îmbăta n-am beut, ci mi-am vărsat sufletul mieu înaintea Domnului mieu.
16. Nu socoti pre slujnica ta ca pre una din featele lui Velial, că din mulțimea durearii și a întristării meale am grăit până acum".
17. Atunci Heli i-au zis: „Mergi în pace și Dumnezeul lui Israil deaie ție cearerea ta carea L-ai rugat".
18. Și ea au zis: „Batâr de ar afla slujnica ta har în ochii tăi". Și s-au dus muierea în calea sa și au mâncat și fața ei nu s-au mai schim||bat în multe părți. 5r
19. Și s-au sculat dimineață și s-au închinat înaintea Domnului, și s-au întors și au venit în casa sa, Ramatha, și au cunoscut Elcana pre Anna, muierea sa, și ș-au adus aminte de ea Domnul.
20. Și au fost după curgerea zilelor, au zămislit Anna și au născut fiiu și i-au chemat numele Samuil, pentru că de la Domnul l-au fost poftit.
21. Și s-au suit bărbatul ei, Elcana, și toată casa lui să jârtvească Domnului jârtvă de praznic și făgăduința sa.
22. Și Anna nu s-au suit, că au zis bărbatului său: „Nu voiu mearge până când să va înțărca pruncul și să-l duc să să areate înaintea Domnului și să rămâie acolo pururea".
23. Și i-au zis Elcana, bărbatul său: „Fă ce ți să veade bun și rămâi până ce-l vei înțărca și poftesc să plinească Domnul cuvântul său". Și au rămas muierea și ș-au aplecat fiiul până l-au înțărcat de lapte.
24. Și l-au adus cu sine, după ce-l înțărcase, cu trei viței și trei măsuri de făină și un urcior de vin, și l-au adus la casa Domnului în Silo, iară pruncul era încă mititeluțu.
25. Și au jârtvit vițălul și au dat pruncul lui Heli. |
26. Și au zis Anna: „Rogu-te, domnul mieu, viu e sufletul tău, domnule, eu sânt acea muiare care am stătut înaintea ta aici rugând pre Domnul. 5v
27. Pentru pruncul acesta m-am rugat și mi-au dat Domnul cearerea mea carea L-am rugat.
28. Pentru aceaea și eu l-am împrumutat Domnului în toate zilele în care va fi împrumutat Domnului". Și s-au închinat acolo Domnului și s-au rugat Anna și au zis:

Cap 2

Cântecul Annei pentru mulțămita care iarăși trei fii și doao feate au născut; iară pentru păcatele fiilor lui Heli și pentru prea multa tătâni-său îngăduire, să face lui și casăi sale amânănțare și moartea fiilor mai nainte i să vesteaște.

1. „Săltat-au inima mea în Domnul și s-au înălțat cornul mieu în Dumnezeul mieu, desfătatu-s-au inima mea preste neprietinii miei, că m-am veselit întru mântuirea Ta.
2. Nu iaste sfânt trecut în Domnul, că nu iaste altul afară de Tine și nu iaste tare ca Dumnezeul nostru.
3. Nu înmulțireați a grăi înalte mărindu-vă, depărtează-să ceale vechi din gura voastră, că Dumne||zeul științelor Domnul iaste și Lui să gătesc gândirile. 6r
4. Arcul celor tari s-au învins și cei neputincioși s-au încins cu vârtute.
5. Cei întâiu sătui pentru pâni s-au dat pe prețu și cei flămânzi s-au săturat, până când cea stearpă au născut mulți și carea avea fii mulți au slăbit.
6. *Domnul omoară și face viu, trimite la iad și întoarnă. — *2 Leage 32, 39.
7. Domnul sărac face și îmbogățeaște, zmereaște și înalță. — Tov. 13, 2.
8. Deșteaptă din pulbere pre cel lipsit și din gunoiu râdică pre cel sărac ca să șază cu căpeteniile și scaunul slaveai să ție, că a Domnului sânt țițânile pământului și au pus preste eale lumea. — Înțelep. 16, 13.
9. Picioarele sfinților săi le va ținea și cei fără de leage întru-ntunearec împreună vor amuți, că nu în tăria sa să va învârtoșa omul.
10. De Domnul să vor înfricoșa protivnicii Lui și preste dânșii în ceriuri va tuna, Domnul va giudeca marginile pământului și va da împărăția împăratului său și va înălța cornul Hristosului Său".
11. Și s-au dus Elcana Ramatha în casa sa, iară pruncul era slujitoriu înaintea Domnului, înaintea feații Heli preotului.
12. Iară fiii lui Heli, fiii lui Velial, neștiind | pre Domnul, 6v
13. Nici slujba preoților cătră norod, ce oricine ar fi jârtvit junghiiare, vinea copilul preotului când să fierbea cărnurile și avea furculiță cu trei dinți în mâna sa.

14. Și o trimitea în tipsie sau în căldare, au în oală, sau într-alt vas și tot ce rădica furculița lua preotul șieș, așa făcea a tăt Israilul carii venea în Silo.

15. Și, după ce jârtvea grăsimea, vinea copilul preotului și zicea celui ce jârtvuia: „Dă-m carne să fiiarb preotului, că n-oi lua de la tine carne fiiartă, ci crudă".

16. Și zicea cel ce jârtvuia: „Aprinze-se întăi, după obiceaiu, astăzi grăsimea și-ț ia oricât poftеaște sufletul tău". Care răspunzând, îi zicea: „Nicidecum, ci acum vei da, într-alt chip voiu lua cu puterea".

17. Și era păcatul copiilor mare foarte înaintea Domnului, că împiedeca oamenii de la jârtva Domnului.

18. Iară Samuil slujea înaintea feații Domnului, copil încins cu efod de in.

19. Și îmbrăcăminte mică îi făcea mumă-sa, carea i-o aducea în zile rânduite, suindu-să cu bărbatul său să jârtvească junghiiare de praznic.

7r 20. Și au blagoslovit Heli pre Elcana și || muierea lui și i-au zis: „Dea-ți ție Domnul altă sământă din muierea aceasta pentru împrumutarea carea ai împrumutat Domnului". Și s-au dus la locul său.

21. Și au cercetat Domnul pre Anna și au zămislit și au născut trei fii și doao feate; și s-au mărit pruncul Samuil la Domnul.

22. Iară Heli era bătrân foarte și au auzit toate care făcea fiii lui a tot Israilul și cum durmiia cu muierile care privea la ușa cortului.

23. Și le-au zis: „Pentru ce faceți de aceste lucruri care eu auz, lucruri reale foarte, de la tot norodul?

24. Nu faceți, fiii miei, că nu-i bună vestea carea eu auz, să faceți a treace norodul Domnului.

25. De va păcătui om împrotiva omului poate Dumnezeu a i să îmblânzi, iară împrotiva lui Dumnezeu de va păcătui omul, cine să va ruga pentru el?" Și n-au ascultat glasul tătâni-său, că au vrut Domnul a-i ucide.

26. Iară pruncul Samuil sporea și creștea și plăcea și lui Dumnezeu, și oamenilor.

27. Și au venit omul lui Dumnezeu la Heli și au zis cătră el: „Aceastea zice Domnul: «Au nu deșchis m-am descoperit casii tătâni-tău, fiind în Egipt în casa lui Faraon?

7v 28. Și l-am ales din toate neamurile lui | Israil Mie spre preot, ca să să suie la oltariul Mieu și să-i tămâiaze aprindere și să poarte efod înaintea Mea; și am dat casei tătâni-tău toate din jârtfele fiilor Israil.

29. Pentru ce cu călcâiul ai aruncat junghiiarea Mea și darurile Meale, care am poruncit să aducă în biserică și mai mult ai cinstit fiii tăi decât pre Mine, ca să mâncaț pârga a toată jârtva lui Israil, norodului Mieu?»

30. Pentru aceaea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: *«Grăind am grăit cum casa ta și casa tătâni-tău să slujească înaintea Mea până în veac». Iară acum zice Domnul: «Departe fie aceasta de la Mine, ci oricine Mă va slăvi slăvi-l-voiu, iară carii nu Mă socotesc vor fi necinstiți.

*3 Împăra. 2, 17. [27]

31. Iată, zilele vin și voiu tăia brațul tău și brațul casii tătâne-tău, să nu fie bătrân în casa ta.

32. Și vei vedea pre următoriul tău în biserică în toate ceale norocite a lui Israil; și nu va fi bătrân în casa ta în toate zilele.

33. Însă de tot nu voiu lua din tine bărbatul de la oltariul Mieu, ci să slăbească ochii tăi și să râncezască sufletul tău, și partea cea mare a casii tale va muri când la vârstă bărbătească va veni.

34. Și acesta îț va fi sămn care va veni a doi fiii tăi, lui Ovni și Finees, într-o zi amândoi vor muri. ||

8r 35. Și-M voiu deștepta preot credincios, care după inima Mea și sufletul Mieu va face, și-i voiu zidi casă credincioasă; și va umbla înaintea Hristosului Mieu în toate zilele.

36. Și va fi cum oricine va rămânea în casa ta, va veni să să roage pentru el și va aduce un ban de argint și o turtă de pâne și va zice: 'Slobozi-mă, rogu-te, la o parte preoțească, să mânc o îmbucătură de pâne'»".

Cap 3

Samuil de patru ori de la Domnul să cheamă, descoperirea împrotiva lui Heli șieși făcută i-o spune; și încet, prin prorociile sale, a tot Israilul să cunoaște.

1 Iară pruncul Samuil slujiia Domnului înaintea lui Heli și cuvântul Domnului era prețuit, în zilele acealea nu era vedenie arătată.

2 Și au fost într-o zi oarecarea, Heli zecea în locul său și ochii lui păinginise, nici putea vedea.

3. Candela lui Dumnezeu mai naintea de-a să stânge, Samuil durmea în bisearica Domnului, unde era sicriiul lui Dumnezeu.

4. Și au chemat Domnul pre Samuil, care răspunzând, au zis: „Iată, eu!"

5. Și au alergat la Heli și i-au zis: „Iată, eu, că m-ai chemat!". Care i-au zis: „Nu te-am chemat, | întoarce-te și dormi!". Și s-au dus și au dormit. 8v

6. Și au adaos Domnul iarăș a chema pre Samuil. Și, sculându-să Samoil, s-au dus la Heli și au zis: „Iată, eu, că m-ai chemat!" Care au răspuns: „Nu te-am chemat, fiiul mieu, întoarce-te și dormi!"

7. Iară Samuil încă nu știa pre Domnul, nici i să dezvălisă cuvântul Domnului.

8. Și au adaos Domnul și au chemat încă pre Samuil a tria oară; carele sculând, s-au dus la Heli

9. Și au zis: „Iată, eu, că m-ai chemat!" Și au înțăles Heli că Domnul ar fi chemând pruncul și au zis cătră Samuil: „Meargi și dormi și de te va mai chema, vei zice: «Grăiaște, Doamne, că ascultă sluga Ta»". Și s-au dus Samuil și au dormit în locul său.

10. Și au venit Domnul și au stătut și l-au chemat, precum chemase, a doao oară: „Samuil, Samuil!" Și au zis Samuil: „Grăiaște, Doamne, că ascultă sluga Ta"

11. Și au zis Domnul cătră Samuil: „Iată, Eu fac cuvânt în Israil care oricine-l va auzi îi vor țiuia urechile amândoao.

12. În zioa aceaea voiu deștepta împrotiva lui Heli toate câte am grăit asupra casii lui, înceape-voiu și voiu plini.

13. Că i-am zis mai nainte că-i voiu judeca casa în veac pentru nedreptatea, căci cunoscuse || nevredniceaște a lucra fiii săi și nu i-au certat. 9r

14. Pentru aceaea m-am jurat casii lui Heli că nu să va curăți nedreptatea casii lui cu jârtve și cu daruri, până în veac".

15. Și au dormit Samuil până dimineața, și au deșchis ușile casii Domnului. Și Samuil să temea a spune vedeniia lui Heli.

16. Și au chemat Heli pre Samuil și au zis: „Samuil, fiiul mieu!" Care răspunzând, au zis: „Iată, eu!"

17. Și l-au întrebat: „Ce cuvânt iaste care au grăit Domnul cătră tine? Rogu-te, nu-l tăinui de mine, aceastea îți facă Dumnezeu și aceastea să-ți adaogă de vei ascunde de la mine cuvânt din toate cuvintele care s-au zis ție".

18. Și i-au spus Samuil toate cuvintele și n-au ascuns de el. Și el au răspuns: „Domnul iaste; ce iaste bun în ochii Săi, facă".

19. Și au crescut Samuil și Domnul era cu el și n-au căzut din toate cuvintele Lui în pământ.

20. Și au cunoscut tot Israilul de la Dan până la Versavei că credincios Samuil proroc iaste Domnului.

21. Și au adaos Domnul a să arăta în Silo, că să dezvălisă Domnul lui Samuil în Silo, după cuvântul Domnului; și s-au adeverit cuvântul lui Samuil a tot Israilul. |

Cap 4

9v

Să taie israiliteanii de filistei și iarăș, aducându-să în tabără săcriiul, să taie; și, prinzându-se sicriiul, doi fii a lui Heli să ucid; carea auzând Heli, căzând, moare, și noru-sa născând, moare.

1. Și au fost în zilele acealea, adunatu-s-au filisteii spre războiu; și au ieșit Israil spre întâmpinarea filisteilor la războiu și au tăbărât lângă Piatra Agiutoriului. Iară filisteii au venit în Afec

2. Și au întins șireagul împrotiva lui Israil. Și, începându-să certarea, Israil au întors dosul filisteilor; și s-au tăiat într-acea certare mai prin câmpuri ca la patru mii de oameni.

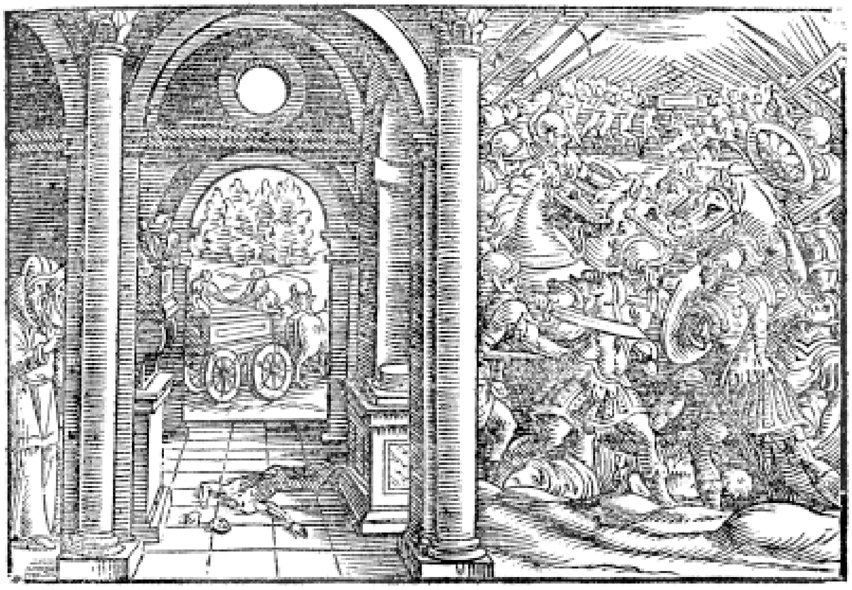
3. Și s-au întors norodul la tabără și au zis cei mai mari născuți din Israil: „Pentru ce ne-au lovit Domnul astăzi înaintea filisteailor? Să aducem la noi din Silo sicriul legii Domnului și să vie în mijlocul nostru, să ne mântuiască din mâna nepriiatinilor noștri".

4. Și au trimis norodul în Silo și au adus de-acolo sicriiul leagii Domnului oastelor, ce șeade pre heruvimi; și era doi fii a lui Heli cu sicriiul legii lui Dumnezeu, Ofni și Finees. ||

5. Și, venind sicriiul legii Domnului în tabără, au glăsuit tot Israilul cu strâgare mare și au răsunat pământul. 10r

6. Și au auzit filisteii glasul străgării și au zis: „Ce glas iaste acesta de strigare mare în tabăra ovreailor?" Și au cunoscut că sicriul Domnului venise în tabără.

7. Și s-au temut filisteii, zicând: „Venit-au Dumnezeu în tabără". Și au suspinat, zicând:

8. „Amar noao, că n-au fost atâta săltare ieri şi alaltăieri! Vai noao! Cine ne va mântui de mâna dumnezeilor acestor înalţi? Aceştia sânt dumnezeii carii au lovit Eghiptul cu toată rana în pustie.

9. Întăriţi-vă şi fiţi bărbaţi, filisteilor, să nu slujiţi ovreailor, precum şi ei v-au slujit voao; întăriţi-vă şi oştiţi".

10. Şi au oştit filisteii, şi s-au tăiat Israil şi au fugit fieştecarele în sălaşul său şi s-au făcut rană mare foarte; şi au căzut din Israil triizăci de mii de pedestraşi.

11. Şi sicriiul lui Dumnezeu s-au prins şi doi fii au murit, Ovni şi Finees.

12. Şi, alergând om de Veniamin din tabără, au venit în Silo în zioa aceaea cu haina ruptă şi cu pulbere capul împrăsărat.

13. Şi, venind el, Heli şedea pre scaun, spre cale privind, că era inima lui înfricoşată 10v pentru | sicriiul lui Dumnezeu. Iară omul acela, după ce au întrat, au vestit cetăţii şi au bucinat toată cetatea.

14. Şi au auzit Heli sonul strâgării şi au zis: „Ce răsunare iaste aceasta aceştii gâlcevi?" Iară el au grăbit şi au venit şi au vestit lui Heli.

15. Iară Heli era de ani noaozeaci şi opt şi ochii lui păienginise şi nu putea vedea.

16. Şi au zis câtră Heli: „Eu sânt care am venit din războiu şi eu carele din şireag am fugit astăzi". Căruie el au zis: „Ce s-au făcut fiiul meu?"

17. Şi răspunzând cela ce vestea: „Fugit-au – au zis – Israil de filistei şi cădeare mare s-au făcut în norod; încă şi doi fii ai tăi au murit, Ofni şi Finees, şi sicriiul lui Dumezeu s-au prins".

18. Şi, numind el sicriiul lui Dumnezeu, au căzut din scaun îndărăpt lângă uşe şi, rumpându-să cerbicile, au murit, că era bătrân şi om de mare vârstă. Şi el au judecat pre Israil ani patruzeaci.

19. Iară noru-sa, muierea lui Finees, era povarnică şi aproape de naştere. Şi, auzând veaste că-i prins sicriiul lui Dumnezeu şi că au murit socrul său şi bărbatul său, s-au plecat şi au născut, că căzuse spre dureri de năprasnă.

20. Şi într-acel ceas al morţii ei, i-au zis cele ce sta pre lângă dânsa: „Nu te teame, că 11r || fiiu ai născut". Carea nu le-au răspuns, nici au luat aminte.

21. Şi au chemat pruncul Ihavod, zicând: „Trecut-au slava din Israil", că s-au prins sicriiul lui Dumnezeu şi pentru socru-său, şi pentru bărbatul său.

22. Şi au zis: „Trecut-au slava din Israil, pentru că s-au prins sicriiul lui Dumnezeu".

Cap 5

Dagon înaintea sicriiului o dată şi de altă dată au căzut, tăindu-i-să în prag capul şi mânile. Şi filisteii, cu bube reale şi cu şoareci loviţ, sicriiul de la sine îl mână îndărăpt.

1. Iară filisteii au luat sicriiul lui Dumnezeu şi l-au dus de la Piatra Ajutoriului în Azot.

2. Şi au luat filisteii sicriiul lui Dumnezeu şi l-au băgat în bisearica lui Dagon şi l-au aşezat lângă Dagon.

3. Și, sculându-să de dimineață azotenii a doao zi, iată Dagon zăcea cu fața la pământ înaintea sicriiului Domnului. Și au luat pre Dagon și l-au pus iarăș la locul său.

4. Și iarăș a doao zi dimineață sculându-să, au aflat pre Dagon zăcând pre fața sa în pământ înaintea sicriiului Domnului, iară capul lui Dagon și doao pălmi a mânilor lui tăiate era pre prag.

5. Iară Dagon sângur trunc rămăsease în locul său; | pentru această pricină nu calcă preoții lui Dagon și toți carii întră în bisearica lui pe pragul lui Dagon în Azot până în zioa de astăzi. 11v

6. Și s-au îngreoiat mâna Domnului preste azoteani și i-au sfărmat și i-au lovit în cea mai ascunsă partea naşterilor pre azoteani şi hotarăle lor; şi au fiert satele şi câmpii în mijlocul ținutului aceluia și s-au născut șoareci și s-au făcut mestecare de moarte mare în cetate.

7. Și, văzând oamenii Azotului acel fealiu de rană, au zis: „Nu rămâie sicriiul Dumnezeului Israil la noi, că vârtoasă iaste mâna Lui asupra noastră și asupra lui Dagon, dumnezeului nostru.

8. Și, trimițând, au adunat pre toți vătavii filisteilor la sine și au zis: „Ce vom face cu sicriiul Dumnezeului Israil?" Și au răspuns ghethenii: „Ducă-să împregiur sicriiul Dumnezeului Israil". Și au dus împregiur sicriiul Dumnezeului Israil.

9. Iară celor ce-l ducea împregiur li să făcea mâna Domnului prin fieștecare cetate de ucidere mare foarte; şi bătea pre bărbații a fieștecăriia cetăț, de la cel mai mic până la cel mai mare, şi putrăzea împreună ceale ascunsă ale lor. Și au făcut sfat ghetheanii și ș-au făcut scaune de piiai.

10. Și au trimis sicriiul lui Dumnezeu în A| |caron și, deacă venise sicriiul lui Dumnezeu în Acaron, au strâgat acaroneanii, zicând: „Adus-au la noi sicriiul Dumnezeului Israil ca să ne ucіză pre noi și norodul nostru?" 12r

11. Și au trimis şi au adunat pre toți vătavii filisteailor, carii au zis: „Sloboziți sicriiul Dumnezeului Israil și să să întoarcă în locul său și să nu ne ucigă cu norodul nostru".

12. Că să făcea frica morții în fieștecare cetate și grea foarte tare mâna lui Dumnezeu, şi oamenii carii nu murise să lovea în partea naşterilor ceii mai ascunsă; și să suia urlarea fieştecărie cetăț în ceriu.

Cap 6

Filisteii, sicriiul cu făgăduitele daruri cu şoareci şi cu bubele ascunsului ceale de aur, din sfatul preoților săi, de la sine îl trimit prin vaci cu viței și cu nou car până la Vethsamis, unde vethsamiteanii au jărtvit vacile pre leamnele carului, mulți din norod şi din gloată de la Domnul ucigându-se, pentru că sicriiul lui Dumnezeu nu l-au socotit cu vreadnică cinste.

1. Și au fost sicriiul Domnului în țănutul filisteilor șeapte luni.

2. Și au chemat filisteii pre preoți și pre găcitori, zicând: „Ce vom face cu sicriiul Domnului? Spuneți-ne, în ce chip l-om trimite la locul său?" Carii au zis: |

3. „De trimiteți îndărăpt sicriiul Dumnezeului Israil, nu-l trimiteț deșert, ci cu ce sânteți deatori răsplătiț pentru păcat, şi aşea vă veți vindeca și veți ști pentru ce nu să depărtă mâna Lui de la voi". 12v

4. Carii au zis: „Ce iaste ce trebuie să dăm pentru greșală?" Și au răspuns aceaia:

5. „După numărul țănutului filisteilor, cinci bube ascunse de aur veți face și cinci șoareci de aur, că rana au fost tuturor voao și vătavilor voștri. Și veți face asămănarea bubelor voastre celor reale şi asămănarea șoarecilor carii au sfărmat pământul și veți da Dumnezeului Israil slavă, de cumva Îș va rădica mâna de la voi şi de la dumnezeii voştri și de la pământul vostru.

6. Pentru ce vă îngreoiați inimile voastre precum ș-au îngreoiat Eghiptul și Faraon inima sa? *Au nu după ce au fost bătut, atunci i-au slobozit și s-au dus?

*Ieşir. 12, 31.

7. Acum, dară, apucați şi faceț un car nou și doao vaci fătate, cărora nu li s-au pus jugul, prindeți la car şi închideți vițeii lor acasă.

8. Și veți lua sicriiul Domnului și veți pune în car, și vasele ceale de aur care I le-aț plătit pentru greşală le veți pune în săcriiaş la coastele lui şi-l slobozіți să meargă.

9. Și vă uitați, și de să va sui pre calea hota| |rălor sale spre Vethsamis, El ne-au făcut acest rău mare; iară de nu, nicidecum vom ști că nicidecum mâna Lui ne-au atins, ci cădeare s-au întâmplat". 13r

10. Și au făcut ei într-acesta chip și, luând doao vaci carele apleca vițel, au prins la car, și vițăii lor i-au închis acasă.
11. Și au pus sicriiul lui Dumnezeu pre car și săcriiașul care avea șoareci de aur și asămânările bubelor reale.
12. Și să ducea drept vacile pre calea ce duce în Vethsamis și întru cale pășea mergând și mugind și nu să pleca nici spre dreapta, nici spre stânga; ci și vătavii filisteilor urma până la hotarele Vethsamis.
13. Iară vethsamiteanii săcera grâu în vale; și, râdicându-ș ochii, au văzut sicriiul și s-au bucurat văzându-l.
14. Și carul au venit în câmpul lui Iosue Vethsamiteanul și au stătut acolo. Și era acolo o piatră mare și au tăiat leamnele carului și vacile le-au pus pre eale ardere Domnului.
15. Iară leviții au pus jos sicriiul lui Dumnezeu și săcriiașul ce era lângă el, în care era vasele ceale de aur, și le-au pus pre piatra cea mare. Iară bărbații vethsamiteani au a|dus arderi și au jârtvit junghieri în zioa aceaea Domnului.
16. Și cinci vătavi a filisteilor au văzut și s-au întors în Acaron în zioa aceea.
17. Și aceşte sânt bubele de aur care au răsplătit filisteii pentru greșală Domnului: Azotu una, Gaza una, Acalon una, Gheth una, Acaron una.
18. Și șoarecii de aur după numărul cetăților filisteilor a cinci țânuturi, de la cetatea zidită până la satul care era fără zid și până la Avel marele, pre carele au pus sicriiul Domnului, care era până într-acea zi în câmpul lui Iosue Vethsamiteanul.
19. Și au lovit din bărbații vethsamiteanilor pentru că au văzut sicriiul Domnului; au lovit norod șeaptezăci de bărbați și cincizăci de mii din gloată. Și au plâns norodul pentru că Domnul lovise gloata cu mare rană.
20. Și au zis bărbații vethsamiteani: „Cine va putea sta înaintea Domnului Dumnezeului, Sfântului acestuia? Și la care să va sui de la noi?"
21. Și au trimis soli la lăcuitorii Cariiathiarimului, zicând: „Adus-au îndărăpt filisteii sicriiul Domnului, pogorâți-vă și-l duceți la voi îndărăpt!"

13v

Cap 7

14r

Duce-să îndărăpt sicriiul în casa lui Avinadav || în Gavaa, și, din îndemnul lui Samuil, israilteanii, cătră Domnul întorşi, au biruit pre filistei, rugându-să pentru dânşii Samuil.

1. Și au venit bărbații Cariathiarimului și au dus sicriul Domnului și l-au dus înlăuntru în casa lui Avinadav, în Gavaa, iară pre Eliazar, fiiul lui, l-au sfințit să păzească sicriiul Domnului.
2. Și au fost din ce zi au rămas sicriiul Domnului în Cariathiarim, s-au înmulțit zilele (că era anul al doaozeacile) și s-au odihnit toată casa lui Israil după Domnul.
3. Și au zis Samuil cătră toată casa lui Israil, zicând: *„De vă întoarceț la Domnul în toată inima voastră, luați dumnezeii cei streini din mijlocul vostru, pre Vaalim și Astaroth, și gătiți inimile voastre Domnului și slujiț Lui unuia și vă va scoate din mâna filisteilor".

*2 Leage 6, 13. Math. 4, 10.

4. Și au luat fiii lui Israil Vaalim și Astaroth și au slujit Domnului unuia.
5. Și au zis Samuil: „Adunaț tot Israilul în Masfath, să rog pentru voi pre Domnul".
6. Și s-au adunat în Masfath și au scos apă și au turnat înaintea Domnului și au postit în zioa aceea și au zis acolo: „Greșit-am Dom|nului". Și au judecat Samuil pre fiii lui Israil în Masfath.

14v

7. Și au auzât filisteii că s-au adunat fiii lui Israil în Masfath și s-au suit vătavii filisteilor la Israil. Carea auzând fiii lui Israil, s-au temut de fața filisteilor.
8. Și au zis cătră Samuil: „Nu înceta pentru noi a strâga cătră Domnul, Dumnezeul nostru, să ne mântuiască din mâna filisteilor".
9. Și au luat Samuil un miel aplecătoriu și l-au adus jârtvă întreagă Domnului; și au strâgat Samuil cătră Domnul pentru Israil și l-au ascultat Domnul.
10. Și au fost când ducea Samuil arderea, filisteii au început războiu împrotiva lui Israil; *și au tunat Domnul cu tresnet mare preste filistei și i-au îngrozit și s-au tăiat de la fața lui Israil.

*Ecli. 46, 20.

11. *Și, ieșind bărbații lui Israil din Masfath, au gonit filisteii și i-au gonit până la locul ce era supt Vethhar.

*Ecli. 46, 21.

12. Și au luat Samuil o piatră și o au pus între Masfath și între Sen și au chemat numele locului aceluia Piatra Agiutoriului și au zis: „Până aici ne-au agiutat Domnul".

15r

13. Și s-au smerit filisteii, nici au mai adaos || a veni în hotarele israiltenilor. Și s-au făcut mâna Domnului asupra filisteilor în toate zilele lui Samuil.

14. Și s-au dat îndărăpt cetățile care le-au fost luat filisteii de la Israil, lui Israil, de la Accaron până la Gheth și hotarele sale; și au mântuit pre Israil din mânile filisteilor și era pace între Israil și Ammorreu.
15. Și judeca Samoil pre Israil în toate zilele vieții sale.
16. Și să ducea în toț anii încungiurând Vethil și Galgala și Masfath și judeca pre Israil în locurile mai sus zise.
17. Și să înturna în Ramatha, că acolo era casa lui și acolo judeca pre Israil. Zidit-au și acolo oltariu Domnului.

Cap 8

Plecându-să fiii lui Samoil spre scumpie, îș ceare norodul împărat după obiceaiul limbilor; cărora Samoil din porunca Domnului giugul greu al împăratului mai nainte le vesteaște, ci nu-l ascultă.

1. Și au fost deacă au îmbătrânit Samuil și au pus fiii judecători lui Israil.
2. Și au fost numele fiului lui întâiului născut Ioil, și numele ceal doilea Avia, judecătorilor în Versavei.
3. Și n-au umblat fiii lui în căile lui, ci s-au plecat după lăcomie și au luat daruri și au întors judecata. |
4. Și, adunându-se toți cei mai mari născuț a lui Israil, au venit la Samuil în Ramatha. 15v
5. Și i-au zis: „Iată, tu ai îmbătrânit și fiii tăi nu umblă în căile tale. *Rânduiaște-ne împărat să ne giudece, precum și toate neamurile au”.

*Osie 13, 10. Fap. 13, 21.

6. N-au plăcut cuvântul în ochii lui Samuil, pentru că zisease: „Dă-ne împărat, să ne judece”. Și s-au rugat Samuil la Domnul.
7. Și au zis Domnul către Samuil: „Ascultă glasul norodului în toate care-ți grăiesc, că nu pre tine te-au lepădat, ci pre Mine, să nu împărățesc preste ei.
8. După toate lucrurile sale care au făcut din zioa în carea i-am scos din Eghipt până la această zi, precum M-au părăsit și au slujit dumnezeilor streini, așa fac și ție.
9. Deci acum graiul lor ascultă, însă te mărturiseaște lor și le spune mai înainte deatoria împăratului care va împărăți preste ei”.
10. Și au spus Samoil toate cuvintele Domnului către norod, care ceruse de la sâne împărat.
11. Și au zis: „Aceasta va fi puterea împăratului care va împărăți preste voi; fiii voștri îi va lua și-i va pune în carele sale și-i va face șieși călăreți și înainte alergători căruțelor sale.
12. Și-ș va rândui trivuni și sutași, și arători pământurilor sale și săcerători holdelor, și fauri armelor și carelor sale.
13. Și featele voastre și le va face ungătoare și bucătorițe și pitărițe.
14. Și țarinile voastre și viile și maslinii cei mai buni îi va lua și-i va da slujilor sale. ||
15. Ci și holdele voastre și viniturile viilor le va zăciui, să dea famenilor și curteanilor săi. 16r
16. Și slujile voastre și slujnicele și tinerii cei mai buni și asinii îi va duce și-i va pune la lucrul său.
17. Și turmele voastre le va zăciui și voi îi veți fi sluji.
18. Și veți strâga în zioa aceaea de la fața împăratului vostru care vi l-ați ales și nu vă va asculta Domnul în zioa aceaea că v-ați cerut împărat”.
19. Și n-au vrut norodul a asculta glasul lui Samoil, ci au zis: „Nicidecum, că împărat va fi preste noi.
20. Și vom fi și noi ca toate neamurile; și ne va judeca împăratul nostru și va ieși înaintea noastră și va oști războiul nostru pentru noi”.
21. Și au ascultat Samoil toate cuvintele norodului și le-au grăit în urechile Domnului.
22. Și au zis Domnul către Samuil: „Ascultă glasul lor și rânduiaște preste ei împărat”. Și au zis Samuil către oamenii lui Israil: „Meargă fieștecare în cetatea sa”.

Cap 9

Ruda lui Saul carele, cercând asinile tătâni-său, au nimerit la Samuil, căruia să dezvăleaște că să va unge împărat, cu carele au prânzit și noaptea cu sălaș l-au priimit.

1. Și era om din Veniamin, pe nume Chis, fiiul lui Aviil, fiului Serorf, fiului Vehorath, fiului Afia, fiului omului Iemini, tare de vârtute.
2. Și era lui fiiu pe nume Saul, ales și bun; și nu era om din fiii lui Israil mai bun decât el, | de la umere în sus petrecea preste tot norodul. 16v

3. Şi-i perise asinele lui Chis, tatălui Saul; şi au zis Chis câtră Saul, fiiul său: „Ia cu tine unul din copii şi, sculându-te, mergi şi cearcă asinele. Cari trecând prin muntele Efrem

4. Şi prin pământul Salisa, şi, neaflându-le, au trecut şi prin pământul Salimului şi nu era, ci şi prin pământul Iemini, şi nicidecum nu le-au găsit.

5. Iară venind în pământul Suf, au zis Saul câtră copilul care era cu el: „Vino şi să ne întoarcem, nu cumva doară au părăsât tatăl mieu asinele și să grijeaşte pentru noi".

6. Care i-au zis: „Iată, omul lui Dumnezeu iaste în cetatea aceasta, om cinstit; tot ce grăiaşte fără îndoială să adeverează. Acum, dară, să meargem acolo, de cumva ne va spune noao despre calea noastră pentru carea am venit".

7. Şi au zis Saul câtră copilul său: „Iată, vom merge; ce vom duce la omul lui Dumnezeu? Pânea s-au sfârşit în straiţele noastre şi ceva dar nu avem să dăm omului lui Dumnezeu, nici altăceva".

8. Şi iară copilul au răspuns lui Saul şi au zis: „Iată, s-au aflat în mâna mea a patra parte de un statir garaş de patru drahme de argint. Să-l dăm omului lui Dumnezeu, să ne spuie calea noastră".

9. (Cândva în Israil aşa vorbea fieştecare mergând a întreba pre Dumnezeu: „Veniţi şi 17r să meargem la cel ce veade". Căci carele astăzi să zice proroc cândva || să chema cel ce veade).

10. Şi au zis Saul câtră copilul său: „Bun e cuvântul tău, vino să mergem". Şi s-au dus în cetate, în carea era omul lui Dumnezeu.

11. Şi, suindu-să spre prepastia cetăţii, au aflat featele scoţând apă şi le-au zis: „Au doară aici iaste cel ce veade?"

12. Care răspunzând, le-au zis: „Aicea iaste, iată, înaintea ta, grăbeaşte acum, că astăzi au venit în cetate, că jârtva norodului iaste astăzi în cel înalt.

13. Întrând în cetate, îndată îl veţi afla, până a să sui la înălţime să mânce; că nu va mânca norodul până va veni el, că el blagosloveaşte jârtva şi după aceea mâncă care sânt chemaţ. Acum dară suiţi-vă, că astăzi îl veţ găsi.

14. Şi s-au suit în cetate. Şi, umblând ei în mijlocul cetăţii, s-au arătat Samoil ieșind spre întâmpinarea lor, să să suie la înălţime.

15. *Iară Domnul dezvălise urechea lui Samuil cu o zi mai înainte de a veni Saul, zicând: *Fap. 13, [21].

16. „Într-acest ceas care acum iaste, mâne voiu trimite om la tine din pământul lui Veniamin şi-l vei unge povăţuitoriu preste norodul Mieu, Israil, şi va mântui norodul Mieu din mâna filisteilor; că m-am uitat la norodul mieu, că au venit strâgarea lor la Mine".

17. Şi, văzând Samuil pre Saul, Domnul i-au zis: „Iată omul care-ţ ziseasem, acesta va stăpâni norodul Meu".

17v 18. Şi s-au suit Saul la Samuil în mijlocul | porţii şi au zis: „Spune-mi, rogu-te, mie, unde-i casa celui ce veade?"

19. Şi au răspuns Samoil lui Saul, zicând: „Eu sânt cel ce veade. Suie-te înaintea mea la înălţime, să mâncaţi cu mine astăzi şi te voiu slobozi dimineaţă şi toate care sânt în inima ta ţi le voiu spune.

20. Şi pentru asine care alaltăieri le-ai pierdut, nu te griji, că s-au găsit. Şi a cui vor fi ceale mai bune a lui Israil, au nu ţie şi a toată casa tătâni-tău?"

21. Şi, răspunzând Saul, au zis: „Au nu fiiul lui Iemini sânt eu, din cel mai mic neam a lui Israil şi ruda mea cea mai pre urmă iaste din toate familiile din neamul lui Veniamin? Pentru ce, dară, mi-ai grăit cuvântul acesta?"

22. Şi, luând Samuil pre Saul şi copilul lui, i-au dus în trepăzare şi le-au dat loc în capul celor ce fusease chemaţ, că era ca la treizeci de oameni.

23. Şi au zis Samuil bucătariului: „Dă partea carea ţ-am dat şi ţ-am poruncit să o pui deosebi la tine".

24. Şi au rădicat bucătariul armul şi l-au pus dinnaintea lui Saul. Şi au zis Samuil: „Iată, ce au rămas pune înaintea ta şi mâncă; că cu deadinsul ţi s-au ţinut când am chemat norodul. Şi au mâncat Saul cu Samuil în zioa aceaea.

25. Şi s-au pogorât din înălţime în oraş şi au grăit cu Saul în foişor. Şi au aşternut lui Saul în foişor şi au adormit. ||

18r 26. Şi dimineaţă sculându-să, şi luminându-să, au chemat Samuil pre Saul în foişor, zicând: „Scoală şi te voiu slobozi". Şi s-au sculat Saul şi au ieşit amândoi, el adecă şi Samuil.

27. Şi, pogorându-să în partea cea mai pre urmă a cetăţii, Samuil au zis câtră Saul: „Zi copilului să meargă înaintea noastră şi să treacă, iară tu stăi puţântel, să-ţi spuiu cuvântul Domnului".

Cap 10

Să unge Saul împărat de la Samuil, dându-să şi adeverindu-se seamnele, proroceaşte între proroci şi, trimiţându-să sorţi de la Samuil, să întăreaşte împărat; legea împărăţiii în carte scrisă, înaintea Domnului să pune.

*Fap. 13, 21.

1. *Şi au luat Samuil urciorul cu untul-de-lemn şi au turnat preste capul lui şi l-au sărutat şi au zis: „Iată, te-au uns Domnul preste moştenirea Sa căpetenie şi vei mântui pre norodul Său din mânile nepriiatinilor lui, carii sânt împrejurul lui. Şi acesta ţie sămnul că te-au uns Dumnezău spre căpetenie.

2. Ducându-te astăzi de la mine, vei afla doi oameni lângă mormântul Rahileai, în hotarăle lui Veniamin, în amiiazăzi, şi-ţi vor zice: «S-au aflat asinele la carele te-ai fost dus a le cerca; şi, lăsând tatăl tău asinele, să grijeaşte de voi şi zice: 'Ce voiu face pentru fiiul meu?'»

3. Şi, deacă vei mearge de-acolo şi mai încolo, vei treace şi vei veni la stăjeriul Tavoru|lui, te vor afla acolo trei oameni suindu-să la Dumnezeu în Vethil, unul purtând trei iezi, şi altul trei turte de pâne, şi altul purtând o ploscă de vin. 18v

4. Şi, zicându-ţ sănătate, ţ-or da doao pâni şi vei lua din mânile lor.

5. După acestea vei veni în măgura lui Dumnezeu, unde iaste starea filisteilor; şi, întrând acolo, în cetate, te va întâmpina turma prorocilor, ce să vor pogorî din nălţime, şi înaintea lor psaltirea şi chimvalul şi fluierul şi chithara, şi ei prorocind.

6. Şi va sări preste tine Duhul Domnului şi vei proroci cu ei şi te vei schimba într-alt om.

7. Deci, când îţi vor veni semnele aceastea toate, fă orice va afla mâna ta, că Domnul cu tine iaste.

8. Şi te vei pogorî înaintea mea în Galgala (că eu mă voiu pogorî la tine), să aduci aducere şi să jâtveşt junghieri păciuitoare; şeapte zile vei aştepta până când voiu veni la tine şi-ţi voiu arăta ce să faci".

9. Şi, întorcându-şi umărul să să ducă de la Samoil, i-au schimbat Dumnezeu altă inimă şi au venit toate semnele acestea în zioa aceea.

10. Şi au venit la măgura mai sus zisă şi, iată şireagul prorocilor înaintea lui; şi au sărit preste el Duhul Domnului şi au prorocit în mijlocul lor. ||

11. Şi, văzându-l toţi cari-l cunoscuse ieri şi alaltăieri a fi cu prorocii şi proroceaşte, au zis unii cătră alţii: „Ce lucru s-au întâmplat fiiului lui Chis? Au şi Saul e între proroci?" 19r

12. Şi au răspuns altul cătră altul, zicând: „Şi cine-i tatăl lor?" Pentru aceea s-au întors spre pildă: *„Au şi Saul e între proroci?"

*Jos 19, 24.

13. Şi au încetat a proroci şi au venit la nălţime.

14. Şi au zis unchiul lui Saul cătră el şi cătră copilul lui: „Încătro v-aţ dus?" Carii au răspuns: „A cerca asinele, carele negăsându-le, am venit la Samoil".

15. Şi i-au zis unchiu-său: „Spune-m, ce ţ-au zis Samoil?"

16. Și au zis Saul câtră unchiu-său: „Ne-au spus că s-au găsit asinele". Iară de cuvântul împărățiii nu i-au spus, care-i grăise Samoil.

17. Și au adunat Samoil norodul la Domnul, în Masfa.

18. Și au zis câtră fiii lui Israil: „Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Eu am scos pre Israil din Eghipt și v-am scos din mâna eghipteanilor și din mâna tuturor împăraților carii vă năcăjea.

19. Iară voi astăzi aț lepădat pre Dumnezeul vostru, Carele sângur v-au mântuit pre voi de toate răotățile și năcazurile voastre, și ați zis: *'Nicidecum, ci împărat rânduiaște preste noi'. Acum, dară, stați înaintea Domnului prin neamurile voastre și prin familii»". | *Sus 8, 19.

19v 20. Și au pus Samoil toate neamurile Israil și au căzut soartea neamului Veniamin.

21. Și au pus neamul lui Veniamin și rudeniile lui și au căzut rudenia lui Metri și au agiuns până la Saul, fiiul lui Chis. Și l-au cercat, și nu s-au aflat.

22. Și au întrebat după aceastea pre Domnul, de va veni acolo. Și au răspuns Domnul: „Iată, ascuns e acasă".

23. Și au alergat și l-au dus de-acolo; și au stătut în mijlocul norodului și au fost mai înalt decât tot norodul de la umăru în sus.

24. Și au zis Samuil câtră tot norodul: „Adevărat vedeț pre care au ales Domnul, că nu iaste aseminea lui în tot norodul". Și au strâgat tot norodul și au zis: „Trăiască împăratul!"

25. Și au grăit Samoil câtră norod legea împărățiii și o au scris în carte și o au pus înaintea Domnului. Și au slobozit Samuil tot norodul, fieștecarii la casa sa.

26. Ci și Saul s-au dus la casa sa în Gavaa; și s-au dus cu el o parte de ostaș, a cărora inimile atinsease Dumnezeu.

27. Iară fiii lui Velial au zis: „Au putea-ne-va acesta mântui?" Și nu l-au băgat în samă și nu i-au adus daruri, iară el să făcea a nu auzi.

Cap 11 ||

20r *Saul, căzând pre el Duhul Domnului și deșpicându-și boii săi, norodul la războiu chiiamă și învinge pre Naas, împăratul ammoniteanilor, slobozându-să oamenii Iavis Galaad și împărăția lui să întemeiază în Galgala.*

1. Și au fost ca după o lună, s-au suit Naas Ammoniteanul și au început a oști împrotiva lui Iavis Galaad. Și au zis toț oamenii Iavis câtră Naas: „Aibi-ne păciuiți și-ț vom sluji".

2. Și au răspuns câtră ei Naas Ammoniteanul: „Într-aceasta voiu lovi cu voi pace, să vă scoțu tuturor voao ochii drepți și să vă puiu ocară în tot Israilul".

3. Și au zis câtră el bătrânii lui Iavis: „Îngăduiaște-ne șepte zile, să trimitem soli la toate hotarăle lui Israil; și, de nu va fi cine să ne sprijonească, vom ieși la tine".

4. Și au venit soli în Gavaa lui Saul și au grăit cuvintele aceastea, auzând norodul, și au rădicat tot norodul glasul său și au plâns.

5. Și, iată, Saul vinea, urmând boii săi din câmp și au zis: „Ce are norodul de plânge?" Și i-au povestit cuvintele oamenilor Iavis.

6. Și s-au aruncat Duhul Domnului spre Saul, auzând cuvintele aceastea, și s-au mâniat urgia lui foarte.

7. Și luând amândoi boii, i-au tăiat în dărăburi și au trimis în toate hotarele lui Israil | 20v prin mânile solilor, zicând: „Oricare nu va ieși și nu va urma lui Saul și lui Samuil, așa să va face boilor lui". Și au cuprins frica Domnului pre norod și au ieșit ca un om.

8. Și i-au numărat în Vezeh; și au fost din fiii lui Israil mii trei sute, iară din bărbații Iiudei, mii treizeci.

9. Și au zis solilor carii venise: „Așa veți zice oamenilor carii sânt în Iavis Galaad: «Mâne vă va fi mântuire, când va încălzi soarele»". Și au venit soli și au povestit oamenilor Iavis, carii s-au veselit.

10. Și au zis: „Mâne vom ieși la voi și ne veți face tot ce v-a plăcea".

11. Și au fost venind zioa de mâne, au rânduit Saul norodul în trei părți și au întrat în mijlocul taberii în straja dimineții și au lovit pre Ammon până când ar încălzi soarele; iară ceiaalalți s-au răsipit, așa cât nu s-au lăsat în ei doi aseaminea.

12. Și au zis norodul câtră Samuil: *„Cine-i acela care au zis: «Saul doară va împărăți preste noi? Dați oamenii și-i vom ucide»". *Sus 20, 27.

13. Și au zis Saul: „Nu să va ucide cineva în zioa aceasta, că astăzi au făcut Domnul mântuire în Israil".

14. Și au zis Samuil câtră norod: „Veniți și să meargem în Galgala și să înnoim acolo împărăția". ||

15. Și au mers tot norodul în Galgala și l-au făcut acolo împărat pre Saul înaintea Domnului în Galgala; și au jârtvit acolo junghieri păciuitoare înaintea Domnului. Și s-au veselit acolo Saul și toţ bărbații lui Israil foarte. 21r

Cap 12

Samuil cu sfatul norodului să cunoaște nevinovat; pre Israil, pentru nemulţămirea câtră Dumnezeu, îl ceartă dându-se din ceriu seamne, zisele sale le întărește și-i îndeamnă să să lipească de Domnul, nu încetând a să ruga pentru dânșii.

1. Și au zis Samuil câtră tot Israilul: „Iată, am ascultat glasul vostru după toate care mi-aţ grăit și am rânduit preste voi împărat.

2. Și acum împăratul pășește înaintea voastră; iară eu am îmbătrânit și am încărunțit, însă fiii miei cu voi sânt, deci petrecând cu voi din tinereațele meale până la această zi, iată, eu.

*Ecli. 46, 22. 3. *Grăiți de mine înaintea Domnului și înaintea hristosului Lui, de am luat boul cuiva au asinul, de am hulit pre careva, de am împresurat pre careva, de am luat dar din mâna cuiva, și-l voiu necinsti astăzi și-l voiu întoarce la voi".

4. Și au zis: „Nu ne-ai hulit, nici ne-ai împresurat, nici ai luat din mâna cuiva ceva".

5. Și au zis câtră ei: „Mărturie iaste Domnul împrotiva voastră și mărturie unsul Lui în zioa | aceasta, că n-ați aflat în mâna mea ceva". Și au zis: „Mărturie". 21v

6. Și au zis Samuil câtră norod: „Domnul Care au făcut pre Moisi și Aaron și au scos pre părinții noștri din pământul Eghiptului.

7. Acum, dară, stați, ca cu judecată să mă cert împrotiva voastră înaintea Domnului, pentru toate milele Domnului care au făcut cu voi și cu părinții voștri:

*Facer. 46, 5. 8. *În ce chip Iacov au întrat în Eghipt și au strâgat părinții voștri câtră Domnul; și au trimis Domnul pre Moisi și Aaron și au scos părinții voștri din Eghipt și i-au pus într-acest loc;

*Jud. 4, 2. 9. Carii s-au uitat de Domnul, Dumnezeul său, *și i-au dat în mâna lui Sisara, mai-marelui oastei lui Hasor, și în mâna filisteilor și în mâna împăratului Moav și au oștit împrotiva lor;

10. Iară după aceea au strâgat câtră Domnul și au zis: «Păcătuit-am, că am părăsit pre Domnul și am slujit lui Vaalim și lui Astaroth. Acum, dară, scoate-ne pre noi din mâna neprietinilor noștri și-ţ vom sluji ție»;

*Jud. 6, 14. 11. *Și au trimis Domnul pre Ierovaal și Vadan și Iethe și Samoil și v-au scos din mâna neprietinilor voștri prinprejur și aţ lăcuit fără grije.

*Sus 8, 19 și 10, 19. 12. Și, văzând că Naas, împăratul fiilor lui Ammon, au venit asupra voastră, mi-aţ zis mie: || *«Nicidecum, ci împăratul va porunci noao când Domnul, Dumnezeul vostru, împărățiia întru voi». 22r

13. Acum, dară, de față iaste împăratul vostru, pre carele l-ați ales și l-ați cerut; iată, v-au dat voao Domnul împărat.

14. De vă veţ teme de Domnul și-I veți sluji și veți asculta glasul Lui și nu veţ întărâta gura Domnului, veți fi și voi și împăratul care vă poruncește urmând Domnului, Dumnezeului vostru.

15. Iară de nu veţ asculta graiul Domnului, ci veți întărâta cuvântul lui, va fi mâna Domnului asupra voastră și asupra părinților voștri.

16. Ci și acum stați și vedeți lucrul acest mare care va face Domnul înaintea voastră.

17. Au nu săcerișul grâului iaste astăzi? Chema-voiu pre Domnul și va da graiuri și ploi și veţ ști și veți vedea că mare răutate v-ați făcut înaintea Domnului cerând preste voi împărat".

18. Și au strâgat Samuil câtră Domnul și au dat Domnul graiuri și ploi într-acea zi.

19. Și s-au temut tot norodul foarte de Domnul și de Samuil. Și au zis tot norodul câtră Samuil: „Roagă-te pentru slujile tale câtră Domnul, Dumnezeul tău, să nu murim, că am adaos tuturor păcatelor noastre rău de ne-am cerut împărat".

20. Și au zis Samuil câtră norod: „Nu vă temereți, voi ați făcut toată răutatea aceasta, | însă nu vă depărtareţ de la dosul Domnului, ci slujiţ Domnului în toată inima voastră. 22v

21. Și nu vă plecareți după ceale deșarte, carele nu vă vor folosi, nici vă vor scoate, că deșarte sânt.

22. Și nu va părăsi Domnul norodul Său pentru numele Său cel mare, că au jurat Domnul a vă face Șieș norod.

23. Iară departe să fie de la mine acest păcat împrotiva Domnului, ca să încet a mă ruga pentru voi și vă voiu învăța calea cea bună și dreaptă.
24. Deci temeți-vă de Domnul și slujiț în adevăr și din toată inima voastră, că ați văzut mărimile care au făcut între voi.
25. Iară de veți rămânea în răutate, și voi, și împăratul vostru va peri".

Cap 13

Învinşi de Saul, filisteii cu mare gătire împrotiva israilteanilor să întrarmează; ovreaii înfricoşaţi prin gropi să pitulă. Şi Saul, pentru că neaşteptând pre Samuil au adus ardere, urgisit a fi de la Domnul să zice; pentru grijea filisteilor ca să să jefuiască israilteanii de arme.

1. Prunc de un an era Saul când începuse a împărăți și doi ani au împărățât preste Israil.
2. Și ș-au ales Saul trei mii din Israil; și era cu Saul doao mii în Mahmas și în muntele Vethil, iară o mie cu Ionathan, în Gavaa a lui Veniamin ||, iară celaalalt norod l-au slobozit fieștecare la sălașul său. 23r
3. Și au lovit Ionathan starea filisteilor carea era în Gavaa. Carea auzând filisteii, Saul au răsunat cu trâmbița în tot pământul, zăcând: „Auză ovreaii!"
4. Și tot Israilul au auzit această veaste. Bătut-au Saul starea filisteilor și s-au rădicat Israil împrotiva filisteilor și au strâgat norodul după Saul în Galgala.
5. Și filisteii s-au adunat la războiu împrotiva lui Israil, cară treizăci de mii, călăreți mii șase și ceeaalaltă obște ca năsipul care iaste în țărmurile mării. Și, suindu-să, au tăbărât în Mahmas, despre răsăritul Veftavei.
6. Carea vâzând oamenii lui Israil a fi strâmtoriți (că era năcăjit norodul), s-au ascuns prin peșteri și prin ascunsuri și în pietri și în gropi întunecoase și prin jgheaburi.
7. Iară ovreaii au trecut Iordanul <în> Gad și Galaad și, fiind încă Saul în Galgala, tot norodul s-au înfricoșat care urma după el.
8. Și au așteptat șeapte zile după plăcerea lui Samuil și n-au aflat pre Samuil în Galgala și s-au abătut norodul de la el.
9. Și au zis Saul: „Aduceți-m arderea și ceale de pace". Și au adus înainte-ardere.
10. Și, plinind a aduce arderea, iată, Samuil | venea; și i-au ieșit Saul spre întâmpinarea lui, să-i zică închinăciune. 23v
11. Și au grăit cătră el Samuil: „Ce ai făcut?" Răspuns-au Saul: „Văzând că norodul să abate de la mine și tu nu venisăș după rânduitele zile, iară filisteii era adunați în Mahmas,
12. Am zis: «Acum să vor pogorî filisteii la mine în Galgala și fața Domnului nu o am îmblânzit». De lipsă silit, am adus arderi".
13. Și au zis Samuil către Saul: „Nebuneaște ai lucrat, nici ai păzât poruncile Domnului, Dumnezeului tău, care ț-au poruncit; carea de n-ai fi făcut, acum gătisă Domnul împărăția ta preste Israil în veac.
14. Ci nicidecum împărăția ta mai mult să va rădica. *Cercatu-Ș-au Domnul om după inima Sa și i-au poruncit Domnul să fie povățuitoriu preste norodul Său, pentru că n-ai ținut ceale ce au poruncit Domnul". *Fap. 13, 22.
15. Și s-au sculat Samuil și s-au suit din Galgala în Gavaa Veniaminului, și cealealalte gloate s-au suit după Saul, întru întâmpinarea norodului carii oștea asupra lor venind din Galgala în Gavaa, în măgura lui Veniamin. Și au numărat Saul norodul carii să aflasă cu el, ca la șasă sute de bărbați.
16. Și Saul și Ionathan, fiiul lui, și norodul ce să || aflase cu ei era în Gavaa lui Veniamin, iară filisteii șezuse în Mahmas. 24r
17. Și au ieșit a prăda din tabăra filisteilor trei șireaguri. Un șireag mergea împrotiva călii Efra, la pământul lui Saul,
18. Iară altul întra prin calea Vethoron, iară al triilea să întorsease pre drumul marginii șanțului Sevoim, spre pustie.
19. Iară faur de fier nu să afla în tot pământul lui Israil, că-i ferise filisteii, ca nu cumva să facă ovreaii sabie sau lance.
20. Și să pogorea tot Israilul la filistei să-și ascuță fieștecare fierul de plug și sapa și săcurea și strămurarea.
21. Și era tâmpite ascuțiturile fiiarălor de plug, a sapelor și a furcuțelor și a săcurilor, până la bold a să direage.

22. Și, venind zioa războiului, nu s-au aflat sabie și lance în mâna a tot norodului care era cu Saul și cu Ionathan, afară de Saul și de Ionathan, fiiul său.
23. Și au ieșit starea filisteilor să treacă în Mahmas.

Cap 14

Ionathan, nădăjduindu-să Domnului cu armaşul său, pre filistei răsipeaşte, iară după biruinţă, miare gustând împrotiva oprealiştii tătâ|ni-său, carea nu o ştiia, cu agiutoriul norodului de-abiie scapă de moarte. 24v

1. Și s-au întâmplat în oarecare zi de au zis Ionathan, fiiul lui Saul, către tinărul, armașul său: „Vino și să treacem la starea filisteilor carea-i dincolea de locul acela". Iară tătâni-său aceasta nu i-au spus.
2. Și Saul zăbovea în cea mai de pre urmă partea Gavai supt un măr grănat, care era în Magron. Și era norod cu el ca la șase sute de bărbați.
3. Și Ahia, fiiul lui Ahitov, fratelui Ihavod, fiiului Finees, *care răsărise din Heli, preotul Domnului în Silo, purta efod, ci și norodul nu știa încătro să dusease Ionathan.

*Sus [4], 21.

4. Și era, între suișurile prin care să sârguia Ionathan a treace la starea filisteilor, pietri înalte de-amândoao părțile și, ca niște dinți, bolovani, dincoace și dincolo spânzurând numele unuia Vosis și numele altuia, Seni.
5. Un bolovan întins spre miiazănoapte, din preajma Mahmas, și altul spre amiiazăzi, în preajma Gavaa.
6. Și au zis Ionathan către tânărul, armașul său: „Vino să treacem la starea cestor netăiați împrejur, de cumva va face Domnul pentru noi, că nu-i greu Domnului a mântui sau înmulți sau împuțâni".
7. Și au zis armașul său: „Fă toate care plac sufletului tău, meargi încătro poftești și voiu fi cu tine oriunde vei vrea". ||
8. Și au zis Ionathan: „Iată, noi treacem la oamenii aceștia. Și deacă ne vom arăta lor, 25r
9. De vor grăi așa către noi: «Rămâneți până vom veni la voi», să stăm în locul nostru, nici să ne suim la ei.
10. Iară de vor zice: «Suiți-vă la noi», să ne suim, că i-au dat Domnul în mânile noastre, acesta ne va fi sămn".
11. Și s-au arătat amândoi stării filisteilor și au zis filisteii: „Iată, ovreaii ies din peșteri în care era ascunși".
12. Și au grăit oamenii din stare către Ionathan și către armașul lui și le-au zis: „Suiți-vă la noi și vă vom arăta lucrul". Și au zis Ionathan către armașul său: „Să ne suim, urmă după mine, *că i-au dat Domnul în mânile lui Israil".

*1 Mac. 4, 30.

13. Și s-au suit Ionathan târându-să pre mâni și pe picioare, și armașu lui după el. Deci unii cădea înaintea lui Ionathan, iară alții îi ucidea armașul lui, urmând după el.
14. Și s-au făcut rana dintâiu cu carea i-au lovit Ionathan și armașul lui ca de doaozăci de bărbați, în mijlocul părții arăturii carea o păreache de boi într-o zi o ară.
15. Și au fost minune în tabără prin câmpuri, ci și tot norodul stărilor, carii să dusease a prăda, s-au buiguit și s-au turburat pământul și s-au întâmplat ca o minune de la Dumnezeu.
16. Și s-au uitat privitorii lui Saul carii era în Ga|vaa Veniaminului și iată mulțimea așternută și încoace și încolo fugând. 25v
17. Și au zis Saul norodului care era cu el: „Cercați și vedeți cine s-au dus din voi". Și, cercând, s-au aflat a nu fi aci Ionathan și armașul lui.
18. Și au zis Saul către Ahia: „Pune sicriiul lui Dumnezeu" (că era acolo sicriiul lui Dumnezeu în zioa aceea cu fiii lui Israil).
19. Și, grăind Saul către preot, gâlceavă mare s-au pornit în tabăra filisteilor și creștea încet și mai chiar răsuna. Și au zis Saul către preot: „Trage-ț mâna".
20. Și au strâgat Saul și tot norodul care era cu el și au venit până la locul cel de certare și, iată, iarăși fusease sabia fieștecăruia asupra aproapelui său și tăiare mare foarte.
21. Ci și ovreaii, carii fusease cu filisteii ieri și alaltăieri și să suisă cu ei în tabără, s-au întors să fie cu Israil, care era cu Saul și cu Ionathan.
22. Și toți israiliteanii carii să ascunsease în muntele Efrem, auzând că fujise filisteii, s-au însoțit cu ai săi în războiu. Și era cu Saul ca zeace mii de bărbați.
23. Și au mântuit Domnul în zioa aceaea pre Israil, iară bătaia au agiuns până la Vethavim.

24. Și oamenii lui Israil s-au însoțiat șieș în zioa aceea și au jurat Saul norodul, zicând:
26r „Blăstămat omul care va mânca pâne până de || cătră sară, până ce mă voiu izbândi de neprietinii miei". Și n-au mâncat tot norodul pâne.

25. Și toată obștea pământului au venit în codru în care era miiare pre fața pământului.

26. Și au întrat norodul în codru și s-au arătat curând miere, și nici unul nu ș-au pus mâna la gura sa, că să temea norodul de jurământ.

27. Iară Ionathan nu auzise când jurase tată-său norodul și au întins vârful toiagului care avea în mână și au întins fagurul mierii și ș-au întors mâna la gura sa și i s-au luminat ochii.

28. Și, răspunzând unul din norod, au zis: „Cu jurământ au strâns tată-tău norodul, zicând: «Blăstămat omul care va mânca pâne astăzi». (Și slăbise norodul)".

29. Și au zis Ionathan: „Turburat-au tatăl mieu pământul, văzut-aț înșivă că s-au luminat ochii miei pentru că am gustat puțântel din mierea aceasta.

30. Cu cât mai vârtos, de ar fi mâncat norodul din prada neprietinilor săi, carea au găsât, au nu mai mare rană ar fi făcut în filistei?"

31. Și au bătut în zioa aceaea pre filistei de la Mahma până în Aialon. Și s-au ostenit norodul.

32. Și, întorcându-să la pradă, au luat oi și boi și viței și au omorât în pământ și au mâncat norodul cu sânge.

26v 33. Și au vestit lui Saul, zicând că norodul au | păcătuit Domnului mâncând cu sânge. Care au zis: „Călcat-ați legea. Prăvăliți la mine acum o piatră mare".

34. Și au zis Saul: „Împărțiți-vă prin obște și leziceț; «să-ș aducă la mine fieștecarele boul și berbeacele» și le ucideț pre aceasta și mâncaț și nu veți păcătui Domnului mâncând cu sânge". Și au adus tot norodul fieștecarele boul în mâna sa până la noapte și i-au ucis acolo.

35. Și au zidit Saul oltariu Domnului; și atunci au început a zidi oltariu Domnului.

36. Și au zis Saul: „Să năvălim preste filistei noaptea și să-i jâfuim până ce să va lumina dimineața, nici să lăsăm dintr-înșii om". Și au zis norodul: „Tot ce să veade bun în ochii tăi, fă!" Și au zis preotul: „Să ne apropiem aici la Dumnezeu".

37. Și au întrebat Saul pre Domnul: „Au goni-voiu filisteii? De-i vei da în mânile lui Israil?" Și nu i-au răspuns în zioa aceaea.

38. Și au zis Saul: „Puneț aici toate unghiurile norodului și să știți și să vedeți prin care s-au întâmplat acest păcat astăzi.

39. Viu e Domnul, mântuitoriul lui Israil, că de să va fi făcut prin Ionathan, fiiul mieu fără de îndoială va muri". La care nime din tot norodul nu i-au zis împrotivă.

40. Și au zis cătră tot Israilul: „Usăbiți-vă voi într-o parte și eu cu Ionathan, fiiul mieu,
27r voiu fi într-altă parte". Și au răspuns norodul cătră || Saul: „Ce să veade bun în ochii tăi, fă!"

41. Și au zis Saul cătră Domnul, Dumnezeul lui Israil: „Doamne, Dumnezeul lui Israil, dă arătare; ce iaste că n-ai răspuns slugii Tale astăzi? De-i în mine au în Ionathan, fiiul mieu, nedreptatea aceasta, dă arătare; au de e nedreptatea aceasta în norodul Tău, dă sfințire". Și s-au găsât Ionatan și Saul, iară norodul au ieșit.

42. Și au zis Saul: „Trimiteț soarte între mine și între Ionathan, fiiul mieu". Și s-au prins Ionathan.

43. Și au zis Saul cătră Ionathan: „Spune-mi ce ai făcut?" Și i-au spus Ionathan și au zis: „Gustând am gustat în vârful toiagului care era în mâna mea puțântel de miere și, iată, eu moriu".

44. Și au zis Saul: „Acestea îm facă Dumnezeu și aceastea îm adaogă, că cu moarte vei muri, Ionathan".

45. Și au zis norodul cătră Saul: „Au doară Ionathan va muri, care au făcut mântuirea această mare în Israil? Aceasta negrăită iaste! Viu e Domnul de va cădea un păr din capul lui pre pământ, că cu Dumnezeu au lucrat astăzi". Și au slobozât norodul pre Ionathan, să nu moară.

46. Și s-au întors Saul, nici au gonit pre filistei; iară filisteii s-au dus în locurile sale.

47. Și Saul, întărindu-ș împărăția preste Israil, oștea prinpregiur împrotiva tuturor neprietinilor lui, împrotiva lui Moav și a fiilor Ammon și Edom și a împăraților Sova și a filisteilor și, oriîncătro să ducea, vinjea. |

27v 48. Și adunând oastea, au bătut pre Amalic și au scos pre Israil din mâna jefuitorilor lui.

49. Și au fost fiii lui Saul: Ionathan și Iessui și Melhisua; și numele a doao feate a lui, numele ceii întâi născute, Merov, și numele ceii mai mici, Mihol.

50. Şi numele muierii lui Saul, Ahinoam, fata lui Ahimaas; şi numele căpeteniii oastei lui, Avner, fiiul lui Ner, unchiul lui Saul.
51. Iară Chis au fost tatăl lui Saul şi Ner, tatăl lui Avner, fiiul lui Aviil.
52. Şi era războiu tare împrotiva filisteilor în toate zilele lui Saul, că oricare vedea Saul bărbat tare şi vreadnic de războiu îl însuţiia şieş.

Cap 15

Saul, trimis de la Domnul a ştearge de tot pre Amalic, pre Agag, împăratul lor, şi multă pradă cruţând, de neascultare să vinuiaşte; lăudându-să ascultarea, pentru aceaea a doao oară urgisit de la împărăţie să leapădă; şi, ucizându-să Agag, Saul, urgisit de la Samuil, să plânge.

1. Şi au zis Samuil cătră Saul: „Pre mine m-au trimis Domnul să te ung împărat preste norodul lui Israil, acum, dară, ascultă glasul Domnului.
2. Aceastea zice Domnul oastelor: «Numărat-am orice au făcut Amalic lui Israil, *cum i-au stătut împrotivă în cale când să suia din Eghipt.

*Ieşir. 17, 8.

3. Acum, dară, mergi şi bate pre Amalic şi zdrumică toate ale lui, nu-i părtini şi nu pofti || din averile lui ceva, ci ucide de la bărbat până la muiare şi mititelul şi sugătoriul, boul şi oaia, cămila şi asinul». 28r
4. Şi au poruncit Saul norodului şi i-au numărat ca mieii, mii doao sute de pedestraşi şi zeace mii din bărbaţii Iiudei.
5. Şi, venind Saul până la cetatea Amalic, au întins leşuiri în răpegiune.
6. Şi au zis Saul chineului: „Duceţi-vă, depărtaţi-vă şi vă pogorâţi de la Amalic, ca să nu te învăluiesc pre tine cu el, că tu ai făcut milă cu toţi fiii lui Israil suindu-să din Eghipt". Şi s-au depărtat chineul din mijlocul lui Amalic.
7. Şi au lovit Saul pre Amalic de la Hevila până când vii la Sur, care iaste din preajma Eghiptului.
8. Şi au apucat pre Agag, împăratul lui Amalic, viu, iară oastea toată o au ucis în ascuţitul sabiii.
9. Şi au părtinit Saul şi norodul lui Agag şi celor mai bune din turmele oilor şi din ciurde şi hainelor şi berbecilor şi tuturor care era frumoase nici au vrut a le piiarde, iară tot ce era nesocotit şi urgisit, aceaea au zdrobit.
10. Şi au fost cuvântul Domnului cătră Samuil, zicând:
11. „Bănuiescu-Mi că am făcut pre Saul împărat, că M-au părăsât şi graiurile Meale cu fapta | nu le-au plinit". Şi s-au întristat Samuil şi au strâgat cătră Domnul toată noaptea. 28v
12. Şi, sculându-să de noapte Samuil să meargă la Saul, dimineaţa s-au vestit lui Samuil că ar fi venit Saul în Carmil şi ş-ar fi rădicat boltă de biruinţă şi, întorcându-să, ar fi trecut şi s-ar fi pogorât în Galgala. Şi au venit Samuil la Saul, şi Saul aducea ardere Domnului din pârghele pradelor carea adusease din Amalic.
13. Şi, viind Samuil la Saul, i-au zis Saul: „Blagoslovit eşti tu Domnului, plinit-am cuvântul Domnului".
14. Şi au zis Samuil: „Şi ce glas de turme iaste acesta care răsună în urechile meale şi a ciurdelor care eu auz?"
15. Şi au zis Saul: „Din Amalic le-au adus, că au îngăduit norodul oilor celor mai bune şi ciurdelor să să jârtvească Domnului, Dumnezeului tău, iară celealalte le-am ucis".
16. Şi au zis Samuil cătră Saul: „Lasă-mă şi-ţi voiu spune ceale ce mi-au grăit Domnul noaptea". Şi i-au zis: „Grăiaşte!"
17. Şi au zis Samuil: „Au nu mititel fiind în ochii tăi, cap te-ai făcut în neamurile lui Israil şi te-au uns Domnul împărat preste Israil?
18. Şi te-au trimis Domnul în cale şi au zis: «Mergi şi ucide păcătoşii Amalic şi vei oşti împrotiva lor până la perirea lor!»
19. Pentru ce, dară, n-ai ascultat glasul Domnului, ci te-ai întors la pradă şi ai făcut răo||tate în ochii Domnului?" 29r
20. Şi au zis Saul cătră Samuil: „Nu, ce încă am auzit glasul Domnului şi am umblat pre calea pre carea m-au trimis Domnul şi am adus pre Agag, împăratul Amalic, şi pre Amalic i-am ucis.
21. Iară din pradă au luat norodul oi şi boi, pârghele celor ce s-au ucis, să jârtvuiască Domnului, Dumnezeului său, în Galgala".

22. Şi au zis Samuil: *„Au doară vrea Domnul jârtvă şi junghieri şi nu mai vârtos ca să să asculte de glasul Domnului, că mai bună e ascultarea decât jârtvele şi mai mult e a asculta decât a duce grăsimi de berbeci?

*Ecli. 4, 17. Osie 6, 6. Math. 9, 13 şi 12, 7.

23. Pentru că a sta împrotivă iaste ca păcatul gâcitorilor şi ca răotatea închinării idolilor a nu vrea a asculta. Pentru aceaea dară, că ai lepădat cuvântul Domnului, te-au lepădat Domnul, să nu fii împărat".

24. Şi au zis Saul către Samuil: „Păcătuit-am că am trecut cuvântul Domnului şi graiurile tale, temându-mă de norod şi ascultând de graiul lor.

25. Ci acum ia, rogu-mă, păcatul mieu şi te întoarce cu mine, să mă închin Domnului".

26. Şi au zis Samuil către Saul: „Nu mă voiu întoarce cu tine, că ai lepădat cuvântul Domnului şi te-au lepădat Domnul, să nu fii împărat preste Israil". |

29v 27. Şi s-au întors Samuil să să ducă, iară el i-au apucat marginea contuşului, care s-au şi rupt.

28. Şi au zis către el Samuil: *„Rupt-au Domnul împărăţia lui Israil de la tine astăzi şi o au dat aproapelui tău, celui mai bun decât tine.

*Gios. 28, 17.

29. Deci biruitoriu în Israil nu va ierta şi cu bănuire nu să va pleca, că nu-i om să să bănuiască".

30. Iară el au zis: „Păcătuit-am, ci acum mă cinsteaşte înaintea bătrânilor norodului mieu şi înaintea lui Israil şi te întoarce cu mine, să mă închin Domnului, Dumnezeului tău".

31. Şi, întorcându-să Samuil, au mers după Saul; şi s-au închinat Saul Domnului.

32. Şi au zis Samuil: „Aduceţ la mine pre Agag, împăratul lui Amalic!" Şi i s-au adus înainte Agag, gras şi tremurând. Şi au zis Agag: „Au aşa desparte amara moarte?"

33. Şi au zis Samuil: „Precum au făcut fără prunci muierile sabia ta, aşa fără prunci va fi între muieri muma ta". Şi în dărăburi l-au tăiat Samuil înaintea Domnului în Galgala.

34. Şi s-au dus Samuil în Ramatha, iară Saul s-au suit în casa sa, în Gavaa.

35. Şi n-au văzut Samuil mai mult pre Saul până la zioa morţii sale, însă plângea Samuil pre Saul, că Domnul să bănuia căci îl rânduise împărat preste Israil. ||

30r

Cap 16

Urgisându-să Saul, David, dintre fraţi cel mai mic, împărat să unge; carele cu alăuta zicând înaintea lui Saul, când îl scutura duhul cel rău, mai uşor îi era.

1. Şi au zis Domnul către Samuil: „Până când tu plângi pre Saul, deacă Eu l-am lepădat, să nu împărăţască preste Israil? Umple-ţi cornul tău de untdelemn şi vino să te trimiţu la Isai Vifleimiteanul, că Mi-am căştigat în fiii lui împărat.

2. Şi au zis Samuil: „Cum voi mearge? Că va auzi Saul şi mă va ucide". Şi au zis Domnul: „Un viţăl din ciurdă vei lua în mâna ta şi vei zice: «Să jârtvuiesc Domnului am venit».

3. Şi vei chema pre Isai la jârtvă şi Eu ţ-oi arăta ce vei face şi vei unge oricare îţi voiu arăta".

4. Şi au făcut Samuil precum i-au grăit Domnul şi au venit în Vithleim şi s-au mirat bătrânii cetăţii, ieşindu-i înainte, şi au zis: „Păciuitoare iaste jârtva ta?"

5. Şi au zis: „Păciuitoare; a jârtvui Domnului am venit. Sfinţiţi-vă şi veniţi cu mine să jârtvuiesc". Şi au sfinţit pre Isai şi fiii lui şi i-au chemat la jârtvă.

6. Şi, întrând, văzut-au pre Eliav şi au zis: „Au înaintea Domnului iaste hristosul lui?" |

30v 7. Şi au zis Domnul către Samuil: „Nu te uita la faţa lui, nici la înălţimea statului lui, că l-am lepădat; nici după vedearea omului Eu judec, că omul veade ceale arătate, *iară Domnul priveaşte la inimă".

*Psalm. 7, 10.

8. Şi au chemat Isai pre Avinadav şi l-au adus înaintea lui Samuil, care au zis: „Nici pre acesta l-au ales Domnul".

9. Şi au adus Isai pre Samma, despre carele au zis: „Şi pre acesta nu l-au ales Domnul".

10. Şi au adus Isaii şeapte fii ai săi înaintea lui Samuil. Şi au zis Samuil către Isai: „N-au ales Domnul dintr-aceştia".

11. Şi au zis Samuil către Isai: „Au plinitu-s-au fiii care au răspuns?" „Încă mai iaste un mititel, care paşte oile". Şi au zis Samuil către Isai: „Trimite şi-l adă, că nu vom şedea la masă mai înainte până va veni el aici".

12. Şi au trimis şi l-au adus. Şi era roşuleţ şi frumos la vedeare şi cu înfrâmsăşată faţă. Şi au zis Domnul: „Scoală, unge-l, că acesta iaste".

*2 Împăr. 7, 8. Psal. 77, 70 și 88, 21. Fap. 7, 46 și 13, 22.

13. Și au luat Samuil cornul cu untul-de-lemn *și l-au uns în mijlocul fraților lui și s-au îndreptat Duhul Domnului din zioa aceaea spre David și de aci înainte; și sculându-să || Samuil, s-au dus în Ramatha. 31r
14. Iară Duhul Domnului s-au depărtat de la Saul și-l scutura duhul cel rău de la Domnul.
15. Și au zis slugile lui Saul cătră el: „Iată, duhul lui Dumnezeu cel rău te scutură.
16. Poruncească domnul nostru și slugile tale, carii înaintea ta sânt, vor cerca om ce ști zice cu alăuta, ca când te va răpi duhul Domnului cel rău, să psălmuiască cu mâna sa și mai ușor să-ți fie".
17. Și au zis Saul cătră slugile sale: „Căștigați-m, dară, care bine psălmuiaște și-l aduceț la mine".
18. Și, răspunzând unul din copii, au zis: „Iată, am văzut fiiul lui Isai Vithleemiteanul care ști psălmui și tare de vârtute și bărbat ostaș și înțălept în cuvinte și om frumos și Domnul iaste cu dânsul".
19. Și au trimis Saul soli la Isai, zicând: „Trimite la mine pre David, fiiul tău, care iaste în pășuni".
20. Și au luat Isai asinul încărcat de pâni și plosca cu vin și un ied din capre și le-au trimis prin mâna lui David, fiiului său, lui Saul.
21. Și au venit David la Saul și au stătut înaintea lui, iară el l-au iubit foarte și i s-au făcut purtătoriu de arme.
22. Și au trimis Saul la Isai, zicând: „Steie David înaintea mea, că au aflat har în ochii miei".
23. Deci oricând duhul Domnului cel rău apuca pre Saul, David lua lăuta și o lovea cu mâna sa | și să stâmpăra Saul și mai ușor avea, că să depărta de la el duhul cel rău. 31v

Cap 17

Adunându-să filisteii împrotiva lui Israil la războiu, pre Goliath uriașul în arme și în tărie nădăjduindu-să, sângură praștiia lui David l-au ucis; și tăindu-i capul, răsipindu-să filisteii, l-au dus la Saul.

1. Și, adunând filisteii șireagurile sale spre războiu, s-au împreunat în Soholul Iiudeii și au tăbărât între Sohon și Azeca, în marginile lui Domim.
2. Iară Saul și fiii lui Israil adunându-să, au venit în Valea Terevinthului și au rânduit oastea spre războiu împrotiva filisteilor.
3. Și filisteii sta pre munte de ceastă parte și Israil sta pre munte de ceea parte; și valea era între dânșii.
4. Și au ieșit un om copil din tabăra filisteilor, pe nume Goliath din Teth, înalt de șasă coți și o palmă.
5. Și coif de aramă și mitră era pre capul lui și cu platoșe însolzită să îmbrăca, iară platoșea lui trăjea sicli de aramă cinci mii.
6. Și turiiaci de aramă avea în fluierele picioarelor și pavăză de aramă îi acoperea umerele.
7. Iară fierul suliței lui avea sicli de fier șease sute, și armașul lui mergea înaintea lui.
8. Și, stând, străga împrotiva ceatelor lui Israil și le zicea: „Pentru ce ați venit gătiți la războiu? Au doară eu nu sânt filisteu, și voi, slujile || lui Saul? Aleageți dintre voi bărbat și să să pogoară la usăbită certare! 32r
9. De va putea oști cu mine și mă va lovi, vă vom fi robi, iară de-l voiu birui eu și-l voiu bate, voi veți fi robi și ne veți sluji noao".
10. Și zicea filisteul: „Eu am probozit șireagurile lui Israil astăzi, dați-m om și să între cu mine usăbită luptă".
11. Și, auzând Saul și toți israilteanii cuvintele filisteului acestuia, să buiguia și să temea foarte.

*Sus 16, 1.

12. Iară David era fiiul omului efratheului, *de carele mai sus s-au zis, și din Vithleemul Iiudei, al căruia nume era Isai, care avea opt fii și era om în zilele lui Saul bătrân și de mare vârstă între bărbați.
13. Și s-au dus trei fii ai lui mai mari după Saul la războiu; și numele acelor trei fii ai lui carii au mers la războiu: Eliav, întâiul născut, și al doilea, Avinadav, și al treilea, Samma.
14. Iară David era cel mai mic. Deci cei trei mai mari urmând după Saul,
15. S-au dus David și s-au întors de la Saul, să pască turma tătâni-său în Vithleim.

16. Iară filisteul purcedea demineața și sara și sta patruzăci de zile.

32v 17. Și au zis Isai cătră David, fiiul său: „Ia fraților tăi o măsură de păsat și a|ceste zeace pâni și aleargă în tabără la frații tăi.

18. Și acești zeace cași îi vei duce trivunului și vei cerceta pre frații tăi de lucră drept și cu carii s-au rânduit să știi”.

19. Iară Saul și ei și toți fiii lui Israil în Valea Terevinthului oștea împrotiva filisteilor.

20. Și s-au sculat David dimineață și au încredințat turma păstoriului și încărcat s-au dus, precum îi poruncise Isai. Și au venit la locul Magala și la oaste, carea ieșind la războiu strâgase spre bătaie.

21. Că rânduise oastea Israil, ci și filisteii dimprotivă fusease gătiți.

22. Și, lăsând David unealtele ce adusease supt mâna păzitoriului la sarcini, au alergat la locul certării și întreba de cumva toate ar fi bine despre frații săi.

23. Și încă el grăind lor, s-au arătat omul acel copil suindu-să, pe nume Goliath, filisteu din Gheth, din tabăra filisteilor; și grăind el aceleaș cuvinte, au auzit David.

24. Iară toți israiltenii, văzând omul, au fugit de la fața lui, temându-să de el foarte.

25. Și au zis unul oarecarele din Israil: „Au văzut-ați pre acest om ce s-au suit? Că a 33r batjocori pre Israil s-au suit. Deci, omul care-l va uci| |de, îl va îmbogăți împăratul cu mari averi și fata sa i-o va da, și casa tătâni-său o va face nedăjduitoare a fi în Israil”.

26. Și au zis David cătră bărbații ce sta cu el, zicând: „Ce va da omului care va ucide pre filisteul acesta și va lua ocara din Israil? Că cine e filisteul acesta netăiat împrejur, carele au batjocorit șireagurile Dumnezeului celui viu?”

27. Și vestea norodul acelaș cuvânt, zicând: „Acestea să vor da omului care-l va ucide”.

28. Carea auzând Iliav, fratele lui cel mai mare, vorbind el cu alții, s-au mâniat împrotiva lui David și au zis: „Pentru ce ai venit și pentru ce ai lăsat aceale puținele oi în pustie? Eu am cunoscut mândria ta și nedreptatea inimii tale, că să vezi războiul te-ai pogorât”.

29. Și au zis David: „Ce am făcut? Au nu cuvânt iaste?”

30. Și s-au abătut puțântel de la el la altul și au zis acelaș cuvânt. Și i-au răspuns norodul ca și mainte.

31. Și s-au auzât cuvintele care le-au grăit David și s-au vestit înaintea lui Saul.

32. La carele fiind dus, au grăit: „Să nu cază inima cuiva într-însul, eu, sluga ta, voiu mearge și voiu oști împrotiva filisteului”.

33v 33. Și au zis Saul cătră David: „Nu poț sta | împrotiva filisteului acestuie, nici a oști împrotiva lui, că prunc ești, iară acesta iaste bărbat ostașu din tinereațele sale”.

34. Și au zis David cătră Saul: *„Păștea sluga ta turma tătâni-său și veniia leul sau ursul și lua berbeacele din mijlocul turmei.

*Ecli. 47, 3.

35. Și-i goniiam și-i loveam și le luam din gura lor, și ei să scula asupra mea; și le apucam falca din jos și-i sugrumam și-i ucideam.

36. Că și leu, și urs am ucis eu, sluga ta. Fi-va, dară, și filisteul acesta netăiat împrejur ca unul din ei. Acum voiu mearge și voiu lua bajocura norodului; că cine-i filisteul acesta netăiat împregiur, carele au îndrăznit a blăstăma oastea Dumnezeului celui viu?”

37. Și au zis David: „Domnul carele m-au scos din mâna leului și din brânca ursului, acela mă va slobozi din mâna filisteului acestuia". Și au zis Saul cătră David: „Mergi și Domnul să fie cu tine".

38. Și au îmbrăcat Saul pre David cu vejmintele sale și au pus coif de aur pre capul lui și l-au îmbrăcat cu platoșa.

39. Și, încins David cu sabia lui preste haina sa, au început a ispiti de ar putea umbla întrarmat, că nu avea obiceaiu. Și au zis David cătră Saul: „Nu pociu așa umbla, că nu || m-am obicinuit". Și le-au pus jos. 34r

40. Și au luat toiagul său carele pururea avea în mâni și ș-au ales cinci pietri limpede din răpegiune și le-au pus în păstoriceasca tașcă carea avea cu sine. Și praștie au luat în mână și au purces asupra filisteului.

41. Și să ducea filisteul, mergând și apropiindu-să cătră David, și armașul lui înaintea lui.

42. Și, uitându-să filisteul și văzând pre David, nu l-au băgat în samă, că era tinerel, roșuleț și frumos la vedeare.

43. Și au zis filisteul cătră David: „Au doară eu câne sânt, că tu vii la mine cu toiag?" Și au blăstămat filisteul pre David în dumnezeii săi.

44. Și au zis cătră David: „Vino la mine și voiu da cărnurile tale paserilor ceriului și fierilor pământului".

45. Și au zis David cătră filisteul: „Tu vii la mine cu sabie și cu dardă și cu pavăză, iară eu viu la tine în numele Domnului oastelor, Dumnezeului șireagurilor lui Israil, care le-ai ocărât.

46. Astăzi, și te va da Domnul în mâna mea și te voiu bate și voiu lua capul tău de la tine și voiu da stârvurile tale taberii filisteilor; astăzi, paserilor ceriului și fierilor pământului, ca să știe tot pământul că iaste Dumnezeu în Israil. |

47. Și să cunoască toată bisearica aceasta, că nu în sabie, nici în suliță mântuiaște Domnul, că a lui iaste războiul și vă va da în mânile noastre". 34v

48. Deci sculându-să filisteul și viind și apropiindu-să împrotiva lui David, grăbit-au David și au alergat la bătaie împrotiva filisteului.

49. Și ș-au trimis mâna în straistă și au luat o piatră și au aruncat cu praștia și, învârtind-o, au lovit filisteul în frunte. Și s-au înfipt piatra în fruntea lui și au căzut pre fața sa la pământ.

*Ecli. 47, 4. 1 Mac. 4, 30.

50. *Și au biruit David pre filisteu în praștie și în piatră și, lovind filisteul, l-au ucis. Și neavând sabie în mâna sa David,

51. Au alergat și au stătut deasupra lui și au luat sabia lui și o au scos din teacă și l-au ucis și i-au tăiat capul. Și, văzând filisteii că ar fi murit cel mai tare al lor, au fugit.

52. Și, sculându-să bărbații lui Israil și a Iudei, au strâgat și au gonit pre filistei până când au venit în vale și până la porțile Acaronului. Și au căzut răniți din filistei în calea Saraim și până la Gheth și până la Acaron.

53. Și, întorcându-să fiii lui Israil, după ce au gonit pre filistei, au năvălit în tabăra lor.

54. Și, luând David capul filisteului, l-au adus în Ierusalim, iară armele lui le-au pus || în sălașul său. 35r

55. Iară într-aceaea vreame, când văzuse David ieșind asupra filisteului, au zis cătră Avner, căpetenia oastei: „De ce rudă să pogoară acest tinăr, Avner?" Și au zis Avner: „Viu e sufletul tău, împărate, de știu".

56. Și au zis împăratul: „Întreabă tu a cui fiiu iaste acest copil?"

57. Și, întorcându-să David după ce au ucis filisteul, l-au dus Avner înaintea lui Saul, capul filisteului avându-l în mână.

58. Și au zis cătră el Saul: „De ce neam ești, o, tânărule?" Și au zis David: „Fiiul slujii tale Isai Vithleemiteanului sânt eu".

Cap 18

Ionathan lui David cu tare pace să împreunează. Saul, auzând a sa și a lui David asămânare, rău l-au urât. De unde de rău duh scuturat fiind, să sârguiaște a-l pătrunde pre David. Și Merov, fata carea o făgăduise lui David o dă altuia, iară Mihol, cea mai mică, cu vicleșug, prin mijlocirea a o sută de mădulări netăiate împrejur de filistei, o logodeaște lui David muiare.

1. Și au fost după ce au plinit a grăi că|tră Saul, sufletul lui Ionathan s-au încleit cu sufletul lui David și l-au iubit Ionathan ca sufletul său. 35v

2. Și l-au luat Saul în zioa aceaea și nu l-au îngăduit să să întoarcă la casa tătâni-său.

3. Și au lovit Ionathan cu David legătură de pace, că-l iubea ca sufletul său.

4. Că s-au dezbrăcat Ionathan de haina sa cu carea era îmbrăcat și o au dat lui David și celealalte vejmintele sale, până la sabie și la arcul său și până la pavăză.

5. Și ieșiia David la toate, ori la care îl trimitea Saul, și înțealepțeaște să purta. Și l-au pus Saul preste bărbații războiului și era priimit în ochii a tot norodul și mai vârtos slujilor lui Saul.

6. Iară întorcându-să după uciderea filisteulu<i> David, au ieșit muierile din toate cetățile lui Israil, cântând și hori ducând spre întâmpinarea lui Saul împăratului, cu chimvale de veselie și cu clopoțeale.

7. Și cânta înainte muierile săltând și zicând: *„Bătut-au Saul o mie și David, zeace mii”.

*Jos. 21, 11. Ecli. 47, 7.

8. Și s-au mâniiat Saul foarte și n-au plăcut în ochii lui cuvântul acesta și au zis: 36r „Dat-au || lui David zeace mii, și mie mi-au dat o mie; ce-i mai lipseaște lui, fără numai împărăția?”

9. Deci nu să uita Saul cu ochi drepți din zioa aceaea și după aceaea spre David.

10. Iară după a doao zi au cuprins duhul lui Dumnezeu cel rău pre Saul și prorocea în mijlocul casii sale, iară David psălmuia cu mâna sa precum în toate zilele. Și ținea Saul lancea;

11. Și au dat cu ea, gândind că va pătrunde pre David cu păreatele. Și s-au abătut David de la fața lui a doao oară.

12. Și s-au temut Saul de David, pentru că Domnul era cu el și de la sineș să depărtase.

13. Și l-au depărtat Saul de la sine și l-au făcut trivun preste o mie de bărbați și ieșiia și întra înaintea norodului.

14. Și în toate căile sale David înțealepțeaște să purta și Domnul era cu el.

15. Și au văzut Saul că foarte înțelept iaste și au început a să păzi de el.

16. Iară tot Israilul și Iiuda iubea pre David, că el întra și ieșiia înaintea lor.

17. Și au zis Saul către David: „Iată, fata mea cea mai mare, Merov, ți-o voiu da muiare, numai fii bărbat vârtos și oșteaște războaiele Domnului”. Iară Saul cugeta, zicând: „Nu fie mâna mea asupra lui, ci fie asupra lui mâna filisteilor”. |

36v 18. Și au zis David către Saul: „Cine sânt eu, sau ce iaste viața mea, au rudenia tătâni-mieu în Israil, ca să fiu ginere împăratului?”

19. Și au venit vreamea când trăbuia să să dea Merov, fata lui Saul, lui David; s-au dat lui Hadriel Molathchiteanului muiare.

20. Și au iubit pre David Mihol, ceeaalaltă fată a lui Saul. Și s-au vestit lui Saul și i-au plăcut.

21. Și au zis Saul: „O voiu da lui, să-i fie spre sminteală și să fie preste el mâna filisteilor”. Și au zis Saul către David: „În doao lucruri vei fi jinerele mieu astăzi”.

22. Și au poruncit Saul slujilor sale: „Grăiți către David într-ascuns de mine, zicând: «Iată, placi împăratului și toate slugile lui te iubăsc. Acum, dară, fii ginere împăratului»”.

23. Și au grăit slujile lui Saul în urechile lui David toate graiurile aceastea. Și au zis David: „Au doară puțân vi să veade voao a fi ginere împăratului? Iară eu sânt om sărac și supțire”.

24. Și au vestit slugile lui Saul, zicând: „Acestea cuvinte au grăit David”.

25. Și au zis Saul: „Așea grăiți către David: „Nu are lipsă împăratul de averile logodnii, ci 37r numai o sută de mădulări netăiate împregiur de filistei, să să facă izbândă de neprie||tinii împăratului”. Iară Saul cugeta a da pre David în mânile filisteilor.

26. Și, vestind slujile lui lui David cuvintele ce zisease Saul, au plăcut vorba în ochii lui David, să fie ginere împăratului.

27. Și după puțâne zile, sculându-să David, s-au dus cu bărbații carii era supt el și au lovit din filistei doao sute de bărbați și le-au adus mădulările și le-au numărat împăratului, să-i fie ginere. Și i-au dat Saul Mihol, fata sa, muiare.

28. Și au văzut Saul și au înțăles că Domnul iaste cu David. Iară Mihol, fata lui Saul, îl iubiia.

29. Și Saul mai tare au început a să teame de David; și s-au făcut Saul neprietin lui David în toate zilele.

30. Și au ieșit căpeteniile filisteilor, iară din începutul ieșirii lor mai înțelepțeaște să purta David decât toate slugile lui Saul; și s-au vestit numele lui foarte.

Cap 19

Saul, vrând a ucide pre David, cu cuvintele lui Ionathan să îmblânzeaşte, pre carele, zicând cu alăuta înaintea sa, a-l pătrunde ispiteaşte. Şi, fugând, prin mijlocirea muiarii sale, Mihol, în Naioth la Samuil. Fiind gonit după ai triilea soli ce prorocea, şi el proroceaşte. |

1. Şi au grăit Saul cătră Ionathan, fiiul său, şi cătră toate slujile sale să ucigă pre David. Iară Ionathan, fiiul lui Saul, iubiia pre David foarte. 37v
2. Şi au spus Ionathan lui David, zicând: „Cearcă Saul, tatăl mieu, a te ucide; pentru aceaea te păzeaşte, rogu-te, la dimineaţă şi rămâi tăinuit şi te ascunde.
3. Iară eu ieşind, voiu sta lângă tatăl mieu în câmp; oriunde vei fi şi eu voiu grăi pentru tine câtră tatăl mieu şi orice voiu vedea îţi voiu vesti".
4. Şi au grăit Ionathan despre David ceale bune cătră Saul, tatăl său, şi au zis cătră el: „Nu păcătui, împărate, asupra slugii tale, David, că nu ţ-au greşit şi lucrurile lui bune sânt ţie foarte.
5. Şi ş-au pus sufletul în mâna sa şi au bătut filisteul şi au făcut Domnul mântuire mare a tot Israilul; văzut-ai şi te-ai veselit. Pentru ce dară păcătuieşti în sânge nevinovat, ucigând pre David, care e fără vină?"
6. Carea auzind Saul, îmblânzându-să de graiul lui Ionathan, au giurat: „Viu e Domnul că nu să va ucide".
7. Şi au chemat Ionathan pre David şi i-au spus toate cuvintele aceastea, şi au adus înlăuntru Ionathan pre David la Saul şi au fost înaintea lui precum fusease ieri şi alaltăieri.
8. Şi s-au pornit iarăşi războiu; şi, ieşind David, au oştit împrotiva filisteilor || şi i-au bătut cu rană mare şi au fugit de la faţa lui. 38r
9. Şi au fost duhul Domnului cel rău preste Saul şi şedea în casa sa şi ţinea lancea, iară David psălmuia cu mâna sa.
10. Şi s-au silit Saul a pătrunde pre David cu lancea în păreate, şi s-au plecat David de la faţa lui Saul, iară lancea cu rană deşartă s-au dus în păreate şi David au scăpat şi s-au mântuit în noaptea aceaea.
11. Şi au trimis Saul dărăbanţii săi în casa lui David să-l păzască şi să să ucigă demineaţa. Carea vestind lui David Mihol, muiarea sa, zicând: „De nu te vei mântui într-aceasta noapte, mâne vei muri".
12. L-au slobozât pre fereastă, iară el s-au dus şi au fugit şi s-au mântuit.
13. Şi au luat Mihol un stâlp şi l-au pus pre pat şi piele păroasă de capră au pus la capul lui şi l-au acoperit cu vejmintele.
14. Şi au trimis Saul slugile oraşului, carii să apuce pre David; şi au răspuns că ar fi bolnăvind.
15. Şi iară au trimis Saul soli să vază pre David, zicând: „Aduceţi-l la mine în pat, să să ucigă".

16. Și, venind soli, s-au aflat chipul cioplit pre pat și piele de capră la capul lui.

38v 17. Și au zis Saul către Mihol: „Pentru ce așa m-ai înșelat și ai slobozât neprietinul | mieu să fugă?" Și au răspuns Mihol către Saul: „Că el mi-au grăit: «Slobozi-mă, într-alt chip te voiu ucide»".

18. Iară David fugând, s-au mântuit și au venit la Samuil în Ramatha și i-au vestit toate care-i făcuse Saul; și s-au dus el și Samuil și au zăbovit în Naioth.

19. Și s-au vestit lui Saul de la cei ce zicea: „Iată, David în Naioth, în Ramatha".

20. Și au trimis Saul hengheriu să prindă pre David; carii văzând șireag de proroci prorocind și pre Samuil stând preste ei, au fost și într-înșii Duhul Domnului și au început și ei a proroci.

21. Carea vestindu-să lui Saul, au trimis și alți soli și au prorocit și aceaia. Și iară au trimis și ai treilea soli, carii și aceaia au prorocit. Și mâniindu-să cu mânie Saul,

22. S-au dus și el în Ramatha și au venit până la jgheabul cel mare, care iaste în Soho, și au întrebat și au zis: „În ce loc sânt Samuil și David?" Și i s-au zis: „Iată, în Naioth sânt, în Ramatha".

23. Și s-au dus în Naioth, în Ramatha, și au fost și preste el Duhul Domnului și umbla întrând și prorocea până ce au venit în Naioth, în Ramatha.

24. Și s-au dezbrăcat și el de vejmintele sale și au prorocit cu ceaialalți înaintea lui || 39r Samoil; și au căzut gol toată zioa aceaea și noaptea. De unde au și ieșit pildă: *„Au doară și Saul între proroci?"

*Sus 10, 12.

Cap 20

Ionathan, după ce au întărit legătura de pace cu David, pre acelaș cu tatăl său a-l împăca în deșert să sârguiaște. Însă din mânile lui prin sămnul a trei săgeți îl izbăveaște.

1. Și au fugit David din Naioth, care iaste în Ramatha, și venind au grăit către Ionathan: „Ce am făcut? Carea iaste nedreptatea mea și care-i păcatul mieu împrotiva tătâni-tău, că cearcă sufletul mieu?"

2. Carele i-au zis: „Departe fie, nu vei muri, că nu va face tatăl mieu ceva mare sau mic până nu-m va spune mainte mie; numai acest cuvânt dară îl va tăinui tatăl mieu de mine? Nicidecum va fi aceasta".

3. Și s-au jurat iarăș lui David. Și el au zis: „Ști adevărat tatăl tău că am aflat har în ochii tăi și va zice: «Să nu știe aceasta Ionathan, ca să nu să întristeaze». Ce încă viu e Domnul și viu e sufletul tău, că numai cu o treaptă (să zică așa) eu și moartea ne despărțim".

4. Și au zis Ionathan către David: „Orice-m va zice sufletul tău voiu face ție". |

39v 5. Și au zis David către Ionathan: „Iată, mâne iaste zioa întâi a lunii, și eu, după obiceaiu, m-am obicinuit a ședea lângă împărat la mâncare; slobozi-mă, dară, să mă ascunzu în câmp până sara de a treia zi.

6. De cumva uitându-să mă va cerca tatâl tău, îi vei răspunde: «Rugatu-m-au David să să ducă degrabă în Vithleem, cetatea sa, că jârtve de prăznuire sânt acolo tuturor trivunilor săi».

7. De va zice: «Bine», pace va fi slugii tale, iară de să va mânia, să știi că s-au plinit răotatea lui.

8. Fă, dară, milă către sluga ta, că pacea Domnului a face cu tine m-ai făcut pre mine, sluga ta; iară de iaste ceva nedreptate în mine, tu mă ucide și nu mă duce înlăuntru la tatăl tău".

9. Și au zis Ionathan: „Departe fie aceasta de la tine, că nu va putea fi ca, de voiu cunoaște adevărat a fi plinită răotatea tătâne-mieu împrotiva ta, să nu-ți vestesc".

10. Și au răspuns David către Ionathan: „Cine-m va vesti de cumva ceva vârtos îț va răspunde tatăl tău pentru mine?"

11. Și au zis Ionathan către David: „Vino și să ieșim afară la câmp". Și ieșind amândoi la câmp,

12. Au zis Ionathan către David: „Doamne, Dumnezeul lui Israil, de voiu cerceta sfatul 40r || tătâne-mieu mâne sau poimâne și ceva bun va fi preste David, și nu îndată voiu trimite ție, nici te voiu înștiința,

13. Aceastea facă Domnul lui Ionathan și aceastea să-i adaogă. Iară de va rămânea răotatea tătâne-mieu împrotiva ta, voiu dezvăli ureachea ta și te voiu slobozi să mergi în pace și să fie Domnul cu tine, precum au fost cu tată-mieu.

14. Şi de voiu trăi, vei face mie mila Domnului, iară de voiu muri,
15. Nu vei lua mila ta de la casa mea până în veac. Când va dezrădăcina Domnul neprietinii lui David, pre fieştecarele de pre pământ, iaie pre Ionathan din casa sa şi-l cearce Domnul din mâna nepriiatinilor David".
16. Şi au lovit Ionathan legătură de pace cu casa lui David; şi au cercat Domnul din mâna nepriiatinilor pre David.
17. Şi au adaos Ionathan a să jura lui David, pentru că-l iubea; că precum sufletul său, aşa îl iubea.
18. Şi au zis cătră el Ionathan: „Mâne iaste zioa întâi a lunii şi vei fi cercat,
19. Că să va cerca locul şederii tale până poimâne. Deci te vei pogorî degrabă şi vei veni la locul în care trebuie să te pituli în zioa cea slobo|dă de lucru şi vei şedea lângă piatra ce să cheamă Ezel. 40v
20. Şi eu voiu arunca spre ea trei săgeţi şi le voiu arunca ca când m-aş deprinde la sămn.
21. Şi voiu trimite şi copilul, zicându-i: «Mergi şi-m adă săgeţile».
22. De voiu zice copilului: «Iată, săgeţile dincoace de tine sânt, ia-le!», tu vino la mine, că pace iaste ţie şi nimica de rău, viu e Domnul. Iară de voiu grăi aşa copilului: «Iată, săgeţile dincolo de tine sânt», mergi în pace, că te-au slobozât Domnul.
23. Iară despre cuvântul ce am grăit eu şi tu, fie Domnul între mine şi între tine până în veac".
24. Şi s-au ascuns David în câmp şi au venit zioa dintăi a lunii şi au şezut împăratul a mânca pâne.
25. Şi şezând împăratul în cathedra sa (după obiceaiu), care era lângă păreate, s-au sculat Ionathan şi au şezut Avner lângă Saul şi s-au arătat deşert locul lui David.
26. Şi n-au grăit Saul ceva în zioa aceaea, că gândea că doară i s-au întâmplat ceva, a nu fi curat, nici curăţit.
27. Şi, luminând a doao zi după zioa dintâi a lunii, iară s-au arătat deşert locul lui David. Şi au zis Saul cătră Ionathan, fiiul || său: „Căci n-au venit fiiul lui Isai nici ieri, nici astăzi la mâncare?" 41r
28. Şi au răspuns Ionathan lui Saul: „M-au rugat cu deadinsul să meargă în Vithleim,
29. Şi au zis: «Slobozi-mă, că jârtvă de prăznuire iaste în cetate; unul din fraţii miei m-au chemat. Acum dară, de am găsât har în ochii tăi, voiu mearge degrabă şi voiu vedea fraţii miei». Pentru această pricină n-au venit la masa împăratului".
30. Şi, mâniindu-să Saul asupra lui Ionathan, i-au zis: „Fiiul muierii ce răpeaşte de voie bărbatul, au nu ştiu că iubeşti pre fiiul lui Isai, spre ocara ta şi spre ocara ocărâcioaseai mumei tale?
31. Că în toate zilele în care fiiul lui Isai va trăi pre pământ nu te vei întemeaia tu, nici împărăţia ta; deci acum trimite şi-l adă la mine, că fiiul morţii iaste".
32. Şi, răspunzând Ionathan lui Saul, tătâni-său, au zis: „Pentru ce va muri? Ce au făcut?"
33. Şi au apucat Saul lancea să-l lovească. Şi au înţăles Ionathan că desăvârşit au judecat tată-său să ucigă pre David.
34. Şi s-au sculat Ionathan de la masă în mâniia urgiii şi n-au mâncat în a doao zi a lunii pâne, că s-au întristat pentru David, pentru ce-l urgisea tată-său. |
35. Şi, luminându-să dimineaţa, au venit Ionathan la câmp, după făgăduinţa lui David, şi un copil mic cu el. 41v
36. Şi au zis cătră copilul său: „Mergi şi adă-m săgeţile carele eu arunc". Şi alergând copilul, au aruncat altă săgeată preste copil.
37. Şi au venit copilul la locul săgeţii carea aruncase Ionathan şi au strâgat Ionathan dinnapoia copilului şi i-au zis: „Iată, colo e săgeata, încă dincolo de tine".
38. Şi au strâgat iară Ionathan dinnapoia copilului, zicând: „Grăbeaşte curând, să nu stai!" Şi au cules copilul lui Ionathan săgeţile şi le-au adus la domnul său.
39. Şi ce să lucra nimică togma nu ştia, că numai Ionathan şi David ştia.
40. Şi au dat Ionathan armele sale copilului şi i-au zis: „Mergi şi le du în cetate!"
41. Şi, deacă s-au dus copilul, s-au sculat David din locul care era spre amiiazăzi şi, căzând cu faţa la pământ, s-au închinat de trei ori şi, sărutându-să unul pre altul, au plâns aseaminea, iară David mai mult.
42. Şi au zis Ionathan cătră David: „Mergi în pace, oricarele am giurat amândoi în numele Domnului, zicând: «Domnul fie între mine || şi între tine şi între sămânţa mea şi sămânţa ta până în veac»". 42r
43. Şi s-au sculat David şi s-au dus, ci şi Ionathan au întrat în cetate.

Cap 21

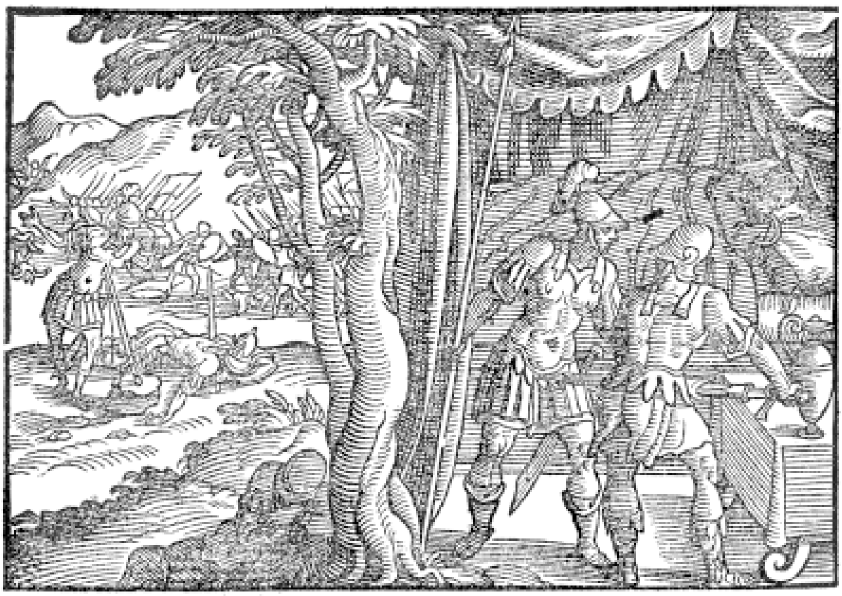
Pribegind David în Novi, cetatea preoţească, de foame silit, pânile punerii-înainte date de la Ahimeleh le-au mâncat acolo, de faţă fiind Doeg Idumeul; şi luând sabia lui Goliath, la Ahis, împăratul Ghethului, nebun a fi pentru frica să face.

1. Şi au venit David în Novi, la Ahimeleh preotul; şi s-au ameţit Ahimeleh pentru că venise David şi i-au zis: „Pentru ce tu sângur şi nime nu-i cu tine?"
2. Şi au zis David cătră Avimeleh preotul: „Împăratul mi-au poruncit cuvânt şi mi-au zis: «Nime să ştie lucrul pentru care te-ai trimis de la mine şi ce feliu de porunci ţ-am dat». Că şi copiilor le-am făgăduit în cela şi în cela loc.
3. Acum, dară, de ai ceva la mână sau cinci pâni, dă-mi, sau acar ce vei afla".
4. Şi, răspunzând preotul cătră David, i-au zis: „Nu am pâni mireneşti la mână, ci numai pâne | sfântă. De sânt curaţi copiii, mai ales de muieri?" 42v
5. Şi au răspuns David preotului şi i-au zis: „De să cearcă adecă pentru muieri, ne-am contenit de ieri şi de alaltăieri, când ieşiiam, şi au fost vasele copiilor sfinte. Iară calea aceasta spurcată iaste, ci şi ea astăzi să va sfinţi în vase".
6. *Şi i-au dat preotul sfinţita pâne, că nu era acolo pâne, fără numai pânile punerii-înainte, care era luate de la faţa Domnului, să să puie pâni calde. *Mat. 12, 3, 4.
7. Şi era acolea un bărbat oarecarele din slugile lui Saul în zioa aceaea, înlontru în cortul Domnului, şi numele lui, Doeg Idumeul, foarte putearnic, din păstorii lui Saul.
8. Şi au zis David cătră Ahimeleh: „De ai aici la mână vro suliţă au sabie? Că sabia mea şi armele meale nu le-am adus cu mine, că cuvântul împăratului grăbea".
9. Şi au zis preotul: „Iată aici sabia lui Goliat Filisteului, pre care l-ai ucis în Valea Terevinthului, iaste învălită cu platoşa după efod; de vreai aceasta a o lua, ie-o, că nu iaste aici alta fără aceea". Şi au zis David: „Nu-i alta aseaminea aceştie, dă-mi-o mie".
10. 43r Şi s-au sculat David şi au fugit în zioa aceea de la faţa lui Saul şi au venit || la Ahis, împăratul Ghethului.
11. Şi au zis slugile lui Ahis cătră el, văzând pre David: „Au nu-i acesta David, împăratul pământului? Au nu acestuia cânta prin hori, zicând: *«Bătut-au Saul o mie, şi David zeace mii?»" *Sus 18, 7. Ecli. 47, 7.
12. Şi au pus David cuvintele aceastea în inima sa şi s-au temut foarte de la faţa lui Ahis, împăratului Ghethullui.
13. Şi ş-au schimbat gura sa înaintea lor şi cădea între mânile lor şi să lovea de uşile porţii şi să pogorea balele lui pre barbă.
14. Şi au zis Ahis cătră slugile sale; „Văzut-aţ omul nebun, pentru ce l-aţi adus la mine?
15. Au doară ne lipseasc noao norozi, că aţi adus pre acesta înlontru, să nebunească, eu fiind de faţă? Au acesta va întra în casa mea?"

Cap 22

David pre mulţi în peşterea Odolam la sine priimeaşte. De-acolo la împăratul moaviteanilor să duce; de unde, cu sfatul lui Gad prorocului, în pământul Iiudei să întoarce. Iară Saul, toţi preoţii lui Novi, afară de Aviathar, carele la David au scăpat, prin Doeg Idumeul au poruncit a-i ucide.

1. Şi s-au dus David de-acolo şi au fugit la peşterea Odolam. Carea auzând fraţii lui | şi toată casa tătâni-său, s-au pogorât la el acolo. 43v
2. Şi s-au adunat la elu toţi carii era înstrâmtoraţi şi cuprinşi de datorii şi cu inimă amară. Şi s-au făcut lor căpetenie şi au fost cu el ca la patru sute de oameni.
3. Şi s-au dus David de-acolo în Masfa, carea iaste Moav, şi au zis cătră împăratul Moav: „Să rămâie, rogu-mă, tatăl mieu şi muma mea cu voi până voiu şti ce-mi va face Dumnezeu".
4. Şi i-au lăsat înaintea feaţii împăratului Moav şi au rămas la el în toate zilele în care David au fost în cetate.
5. Şi au zis Gad prorocul cătră David: „Nu rămânea în cetate, mergi şi te du în pământul Iiudei". Şi au purces David şi au venit în codrul Haret.
6. Şi au auzit Saul că s-ar fi arătat David şi oamenii carii era cu el. Iară Saul, rămâind în Gavaa şi fiind în pădurea carea iaste în Rama, suliţa cu mâna ţiind şi toţi slujitorii lui stând împregiurul lui,

7. Au zis câtră slujile sale, carii sta aproape de el: „Auziţi acum, fiii Iemini, au doară tuturor voao vă va da fiiul lui Isai ţarini şi vii şi pre toţ vă va face trivuni şi sutaşi? ||
8. Pentru că v-aţ jurat cu toţii împreună împrotiva mea şi nu iaste cine să-m vestească, mai vârtos când şi fiiul mieu legătură au făcut cu fiiul lui Isai, nime nu iaste dintre voi care să-l doară de mine, nici cine să-mi vestească, pentru că au întărâtat fiiul mieu pre sluga mea împrotiva mea, leşuindu-mi până în zioa de astăzi". 44r
9. Şi, răspunzând Doeg Idumeul, care sta aproape şi era întâiu între slujile lui Saul: „Văzut-am – au zis – pre fiiul lui Isai în Novi, la Ahimeleh, fiiul lui Ahitov preotul,
10. Care au întrebat pentru el pre Domnul şi bucate i-au dat, ci şi sabia lui Goliath Filisteului i-o au dat".
11. Şi au trimis împăratul să cheme pre Ahimeleh preotul, fiiul lui Ahitov, şi toată casa tătâni-său, a preoţilor care era în Novi, carii toţi au venit la împăratul.
12. Şi au zis Saul câtră Ahimeleh: „Auzi, fiiul lui Ahitov". Care au răspuns: „Iată eu, domnule".
13. Şi au zis câtră el Saul: „Pentru ce v-aţi giurat împreună asupra mea tu şi fiiul lui Isai şi i-aţi dat lui pâni şi sabie şi aţi întrebat pentru el pre Dumnezeu, ca să să scoale asupra mea, leşuitori până astăzi rămâind?" |
14. Şi, răspunzând Ahimeleh împăratului, au zis: „Şi cine iaste între toate slujile tale ca David, credincios şi ginere împăratului şi mergând după porunca ta şi slăvit în casa ta? 44v
15. Au doară astăzi am început pentru el a întreba pre Dumnezeu? Departe fie aceasta de la mine! Să nu prepuie împăratul asupra slugii sale un lucru ca acesta în toată casa tătâni-mieu, că n-au ştiut sluga ta ceva de acest lucru sau puţân, sau mult".
16. Şi au zis împăratul: „Cu moarte vei muri, Ahimeleh, tu şi toată casa tătâni-tău".
17. Şi au zis împăratul slujitorilor carii sta împregiurul lui: „Întoarceţi-vă şi ucideţi preoţii Domnului, că mâna lor cu David iaste, ştiind că fugise şi nu mi-au spus". Şi n-au vrut slugile împăratului a-ş întinde mânile sale asupra preoţilor Domnului.
18. Şi au zis împăratul câtră Doeg: „Întoarce-te tu şi năvăleaşte spre preoţi". Şi întorcându-să Doeg Idumeul, au năvălit spre preoţi şi au omorât în zioa aceaea optzăci şi cinci de bărbaţi în efod de in îmbrăcaţi.
19. Iară pre Novi, cetatea preoţilor, o au lovit în ascuţitul sabiii, bărbaţii şi muierile şi cei mici şi cei sugători şi boul şi asinul şi oaia, în ascuţitul sabiei. ||
20. Şi scăpând un fiiu a lui Ahimeleh, a fiiului Ahitov, a căruie nume era Aviathar, au fugit la David, 45r
21. Şi i-au vestit că ucisease Saul preoţii Domnului.
22. Şi au zis David câtră Aviathar: „Ştiiam în zioa aceea că, fiind acolea Doeg Idumeul, fără îndoială va vesti lui Saul, deci sânt vinovat tuturor sufletelor tătâni-tău.
23. Rămâi cu mine, nu te teame; cine va cerca sufletul mieu cerca-va şi sufletul tău şi cu mine te vei ţinea".

Cap 23

Slobozând David Cheila de filistei, ca să nu să dea în mânile lui Saul, de la oamenii Cheilii pribegind în pustia Zif, să vădeaşte de la zifeani şi înoindu-să legătura între David şi între Ionathan, Saul îl goneaşte, ci pentru cea de năprazнă năvălirea filisteilor să sloboade.

1. Şi au vestit lui David, zicând: „Iată, filisteii bat Cheila şi răpesc curţile".
2. Şi au întrebat David pre Domnul, zicând: „Oare mearge-voiu şi bate-voiu filisteii aceştia?" Şi au zis Domnul cătră David: „Mergi şi vei bate filisteii şi Cheila o vei mântui".
3. Şi au zis bărbaţii carii era cu David câtră el: „Iată, noi aici în Iiudeea împreună stând, 45v ne teamem; cu cât mai vârtos de ne vom du|ce la Cheila asupra oasteai filisteilor?"
4. Şi iarăş David au întrebat pre Domnul, care răspunzând, i-au zis: „Scoală şi mergi la Cheila că eu ţ-oiu da filisteii în mâna ta".
5. Şi s-au dus David şi oamenii lui la Cheila şi au oştit asupra filisteilor şi au răsipit jurământurile lor şi i-au lovit cu rană mare. Şi au mântuit David pe lăcuitorii Cheilii.
6. Iară într-aceaea vreame, când fugea Aviathar, fiiul lui Ahimeleh, la David în Cheila având cu sine efod să pogorâse.
7. Şi s-au vestit lui Saul că venise David în Cheila şi au zis Saul: „Datu-l-au Dumnezeu în mânile meale şi s-au închis, întrând în cetate în carea porţi şi încuietori sânt".
8. Şi au poruncit Saul tot norodului să să pogoară la războiu în Cheila şi să conocească pre David şi bărbaţii lui.
9. Carea înţălegând David că-i găteaşte Saul într-ascuns rău, au zis câtră Aviathar preotul: „Pune efodul".
10. Şi au zis David: „Doamne, Dumnezeul lui Israil, auzit-au veastea sluga ta că au rânduit Saul a veni în Cheila, ca să răstoarne cetatea pentru mine.
46r 11. Oare da-mă-vor oamenii Cheilii în mânile lui? || Şi de să va pogorî Saul, precum au auzit sluga ta? Doamne, Dumnezeul lui Israil, spune slugii tale". Şi au zis Domnul: „Să va pogorî".
12. Şi au zis David: „De mă vor da oamenii Cheilii şi pre bărbaţii carii sânt cu mine în mânile lui Saul?" Şi au zis Domnul: „Vă vor da".
13. Şi s-au sculat David şi oamenii lui, ca la şase sute, şi ieşind din Cheila, încoace şi încolo umbla neştiind. Şi s-au vestit lui Saul că fugise David din Cheila şi să mântuise; pentru aceaea au părăsât a ieşi.
14. Şi să zăbovea David în pustie în locuri tari şi au rămas în muntele pustiii Zif, în munte umbros. Şi macar îl cerca David în toate zilele, şi nu l-au dat Dumnezeu în mânile lui.
15. Şi au văzut David că au ieşit Saul să cearce sufletul lui, iară David era în pustia Zif, în pădure.
16. Şi s-au sculat Ionathan, fiiul lui Saul, şi s-au dus la David în pădure şi i-au întărit mânile în Dumnezeu şi i-au zis:
17. „Nu te teame, că nu te va afla mâna lui Saul, tătâni-mieu, şi tu vei împărăţi preste 46v Israil şi eu îţi voiu fi al doilea, ci şi Saul, | tatâl mieu, şti aceasta".
18. Şi au lovit amândoi legătură de pace înaintea Domnului; şi au rămas David în pădure, iară Ionathan s-au întors în casa sa.
19. *Şi s-au suit zefeii la Saul în Gavaa, zicând: „Au nu iată David să pitulă la noi în locurile pădurii foarte fără grije, în dealul Hahila, care-i de-a direapta pustiii?

*Sus [Jos] 26, 1.

20. Acum, dară, precum au poftit sufletul tău a te pogorî, pogoară-te, că a noastră va fi a-l da în mânile împăratului".
21. Şi au zis Saul: „Blagosloviţi sânteţ voi de la Domnul, că v-au durut de mine.
22. Duceţi-vă, dară, rogu-vă, şi mai cu deadinsul mai înainte gătiţi şi mai cu grije vă purtaţi şi luaţi aminte locul unde va fi piciorul lui sau cine l-au văzut acolo; că gândeaşte de mine cum că cu vicleşug îl leşuiesc.
23. Socotiţ şi vedeţ toate pitulările lui în care să ascunde şi vă întoarceţi la mine, la lucru adevărat să merg cu voi, că şi în pământ de să va ascunde, îl voiu cerca în toate miile Iiudei".
47r 24. Iară ei sculându-să, s-au dus în Zif mai înainte de Saul, iară David şi slujile || lui era în pustiia Maon în câmpii, de-a dreapta Iesimonului.
25. Şi s-au dus Saul şi soţiile lui a-l cerca; şi s-au vestit lui David şi îndată s-au pogorât la piatră şi petrecea în pustiia Maon. Carea auzând Saul, au gonit pre David în pustia Maon.

26. Și să ducea Saul la coastele muntelui de o parte, iară David și oamenii lui era în coastele muntelui de altă parte. Iară David să dăjnădăjduia a putea scăpa de la fața lui Saul; deci Saul și oamenii lui ca o coronă încingea pre David și oamenii lui să-i prinză.
27. Și sol au venit la Saul, zicând: „Grăbeaște și vino, că s-au vărsat filisteii preste pământ".
28. Și s-au întors Saul încetând a goni pre David și au mers împrotiva filisteilor. Pentru aceasta au chemat locul acela Piatră ce Desparte.

Cap 24

David în peșterea Engadului pitulat fiind, marginea vejmântului Saul, ce-l gonea, o taie și, ca să nu să ucigă, l-au slobozât. Pentru aceaea, Saul îș cunoaște vina sa și știind pre David că va împărăți, luând de la el jurământ că nu va stânge familia lui, Saul i să îmblânzeaște.

1. Și s-au suit de acolo David și au lăcu|it în locuri de nădejde a Engadului. 47v
2. Și întorcându-să Saul după ce au gonit filiesteii, i-au vestit zicând: „Iată, David în pustiia Engadului iaste".
3. Și, luând Saul trei mii de bărbați aleș din tot Israilul, au mers spre cercetarea lui David și a oamenilor lui și prin surpate pietri care numai căprioarele umblă.
4. Și au venit la ocoalele oilor, care era în drum călătorilor. Și era acolo o peștere în carea au întrat Saul a-ș curăți pântecele; iară David și oamenii lui în partea cea mai dinlăuntru să pitula.
5. Și au zis slugile lui David cătră el: „Iată zioa despre carea au grăit Domnul cătră tine: „Eu ț-oiu da nepriiatinul tău să-i faci precum va plăcea în ochii tăi". Și s-au sculat David și au tăiat marginea vâjmântului Saul în taină.
6. După aceastea ș-au lovit inima David pentru că tăiase marginea văjmântului Saul.
7. Și au zis câtră oamenii săi: „Milostiv fie mie Domnul să nu fac acest lucru Domnului mieu, hristosului Domnului, ca să trimiți mâna mea spre dânsul, că unsul Domnului iaste.
8. Și au înfrâmt David bărbații săi cu cuvintele și nu i-au lăsat să să scoale asupra || lui Saul. Iară Saul, sculându-să din peștere, mergea pre calea începută. 48r
9. Și s-au sculat și David după el și, ieșind din peștere, au strâgat dinnapoia lui Saul, zicând: „Domnul mieu, împăratule!" Și s-au uitat Saul după sâne; și plecându-să David cu fața la pământ, i s-au închinat.
10. Și au zis câtră Saul: „Pentru ce asculți cuvintele oamenilor ce grăiesc: «David cearcă rău împrotiva ta?»
11. Iată, astăzi au văzut ochii tăi că te-au dat Domnul în mâna mea în peștere; și am gândit să te ucig, ci ț-au îngăduit ochiul mieu, că am zis: «Nu-m voiu întinde mâna asupra domnului mieu, că unsul Domnului iaste».
12. Încă mai mult, tatăl mieu, vezi și cunoaște marginea vâjmântului tău în mâna mea că, tăind marginea văjmântului tău, n-am vrut a-m întinde mâna asupra ta. Ia aminte și vezi că nu iaste în mâna mea răotate, nici nedreptate, nici am păcătuit împrotiva ta; iară tu leșuiești sufletul mieu să-l iai.
13. Judece Domnul între mine și între tine și mă izbândească Domnul de tine, iară mâna mea nu fie asupra ta.
14. Precum și în pilda veache să zice: «De la cei | necredincioși va ieși nelegiuirea», deci mâna mea nu fie asupra ta. 48v
15. Pre cine gonești, împăratul lui Israil, pre cine gonești? Un câne mort gonești și un purece.
16. Fie Domnul giudecătoriu și giudece între mine și între tine și vază și judece pricina mea și mă scoață din mânta ta".
17. Și, plinind David a vorbi aceste cuvinte cătră Saul, au zis Saul: „Au nu graiul acesta al tău iaste, fiiul mieu, David?" Și ș-au rădicat Saul glasul său și au plâns.
18. Și au zis cătră David: „Mai drept ești tu decât mine, că tu mi-ai dat bune, iară eu ț-am răsplătit reale.
19. Și tu ai arătat astăzi ce bine mi-ai făcut, cum m-au dat Domnul în mâna ta, și nu m-ai ucis.
20. Că cine aflându-și nepriiatinul îl va slobozi în cale bună? Ci Domnul să-ți răsplătească această împrumutare pentru aceaea ce ai făcut astăzi spre mine.
21. Și acum, pentru că știu cum că cu adevărat vei împărăți și vei avea în mâna ta împărăția lui Israil,

22. Jură mie în Domnul că nu-mi ştergi sămânţa mea după mine, nici să iai numele || 49r mieu din casa tătâni-mieu”.

23. Şi s-au jurat David lui Saul. Deci Saul s-au dus la casa sa, şi David şi oamenii lui s-au suit la locuri mai de nădejde.

Cap 25

Murind Samuil, să plânge. David lui Naval, pentru că i-au tăgăduit hrana, cu moarte lăudându-să, cu cea aleasă rugăciunea Avigail să îmblânzeaşte; pre carea după moartea lui Naval o ia muiare împreună şi pre Ahinoa. Iară Saul fata sa, Mihol, o dă lui Falti.

1.* Şi au murit Samuil şi s-au adunat tot Israilul şi l-au plâns şi l-au îngropat în casa sa, în Ramatha. Şi, sculându-se David, s-au pogorât în pustia Faran.

*Jos 28, 3. Ecli. 46, 26.

2. Şi era un om oarecarele în pustia Maon, şi moşia lui în Carmil, şi omul acela mare foarte; şi era lui oi trii mii şi o mie de capre şi s-au întâmplat de s-au fost tunzând oile lui în Carmil.

3. Şi numele omului aceluia era Naval, şi numele muierii lui, Avigail. Şi era muierea aceea înţăleaptă foarte şi frumoasă, iară bărbatul ei, trândos şi rău foarte şi viclean şi era din ruda lui Caliv.

4. Deci auzând David în pustie că-ş tundea Naval turma, | 49v

5. Au trimis zeace tineri şi le-au zis: „Suiţi-vă în Carmil şi veţi veni la Naval şi-i veţi zice cu numele mieu cuvinte păciuitoare.

6. Şi veţi zice: «Fie fraţilor miei şi ţie pace şi tuturor, oricare ai, să le fie pace.

7. Auzit-am că ar fi tunzând păstorii tăi carii era cu noi în pustie. Niciodată nu i-am supărat, nici li s-au scăzut cândva ceva din turmă în toată vremea în carea au fost cu noi în Carmil.

8. Întreabă copiii tăi şi-ţ vor spune. Acum, dară, să afle copiii tăi har în ochii tăi, că în zi bună am venit. Orice va afla mâna ta dă slugilor tale şi fiiului tău, David»”.

9. Şi, venind copiii lui David, au grăit toate cuvintele acestea cu numele lui David câtră Naval şi au tăcut.

10. Şi, răspunzând Naval copiilor lui David, au zis: „Cine e David şi cine-i fiiul lui Isai? Astăzi s-au sporit slujile cari fug de domnii săi.

11. Lua-voiu, dară, pânile meale şi apele meale şi cărnurile dobitoacelor care am ucis tunzătorilor miei şi le voiu da oamenilor carii nu-i ştiu de unde sânt?”

12. Şi s-au înturnat îndărăpt copiii lui David pe calea sa şi, întorcându-să, au venit şi i-au vestit toate cuvintele care zisease. ||

50r 13. Atunci au zis David copiilor săi: „Încingă-să fieştecarele cu sabia sa”. Şi s-au încins fieştecarii cu sabiile sale şi s-au încins şi David cu sabia sa. Şi au urmat cu David ca vro patru sute de bărbaţi, iară doao sute au rămas la sarcine.

14. Iară Avigaielei, muierii lui Naval, i-au poruncit unul din copiii săi, zicând: „Iată, David au trimis soli din pustie ca bine să zică domnului nostru; şi i-au dosât.

15. Oamenii aceştia buni destul ne-au fost şi nu ne-au supărat, nici cândva ceva au perit în toată vremea în carea am petrecut cu ei în pustie.

16. Ca un zid ne era noaptea şi zioa, în toate zilele în carele am păscut la el turmele.

17. Pentru aceaea ia sama şi gândeaşte ce faci, că s-au plinit răotatea asupra bărbatului tău şi asupra casii tale şi el iaste fiiul lui Velial, aşa cât nime nu-i poate grăi”.

18. Şi au grăbit Avigail şi au luat doao sute de pâni şi doi foi de vin şi cinci berbeci fierţi şi cinci măsuri de păsat şi o sută de legături de stafide şi doao sute de legături de zmochine şi le-au pus pre asini.

50v 19. Şi au zis copiilor săi: „Meargeţi înaintea | mea; iată, eu dinnapoi voiu urma după voi”. Iară bărbatului său, Naval, nu i-au spus.

20. Deci suindu-să pre asin şi pogorându-să la poalele muntelui, David şi bărbaţii lui să pogorâia întru întâmpinarea ei, pre carii şi ea i-au întâmpinat.

21. Şi au zis David: „Adevărat, în zădar am ţinut toate care era acestuia în pustie şi n-au perit ceva din toate care era a lui; şi mi-au răsplătit rău pentru bine.

22. Aceastea facă Dumnezeu neprietinilor lui David şi aceastea adaogă, de voiu lăsa din toate ce are până dimineaţă, pişindu-să la păreate”.

23. Şi, văzând Avigail pre David, au grăbit şi s-au pogorât de pre asin şi au căzut înaintea lui David pre faţa sa şi i s-au închinat pre pământ.

24. Şi au căzut la picioarele lui şi au zis: „Asupra mea să fie, domnul mieu, nedreptatea aceasta. Grăiască, rogu-mă, slujnica ta în urechile tale şi ascultă graiurile slujnicii tale.

25. Să nu-ș puie, rogu-mă, domnul mieu, împăratul, mâna sa spre omul acest nedrept, Naval, că după numele său nebun iaste și nebunia iaste cu el. Iară eu, slujnica ta, n-am văzut copiii tăi, domnul mieu, carii i-ai trimis.

26. Iară acum, domnul mieu, viu e Domnul și viu e sufletul tău, care te-au oprit să nu vii spre || sânge și ț-au mântuit mâna ta ție. Și acum fie ca Naval neprietinii tăi și cei ce cearcă domnului mieu răul. 51r

27. Pentru aceea priimeaște această blagoslovenie carea ț-au adus slujnica ta ție, domnului mieu, și dă copiilor carii urmează după tine, domnul mieu.

28. Ștearge răotatea slujnicii tale, că făcând va face ție, domnului mieu, Domnul casă credincioasă, că războaiele Domnului, domnul mieu, tu oștești; dirept aceaea răotatea să nu să afle în tine în toate zilele vieții tale.

29. Că de să va scula cândva om gonindu-te și cercând sufletul tău, va fi sufletul domnului mieu păzât ca în grămada celor vii la Domnul, Dumnezeul tău, iară sufletul nepriiatinilor tăi să va învărti ca de aruncarea și zvărlitura de praștie.

30. Deci cându-ți va face Domnul ție, domnului mieu, care au grăit bune de tine și te va rândui povățuitoriu preste Israil,

31. Nu-ți va fi aceasta spre sughițare și spre neodihna inimii domnului mieu, că ai vărsat sânge nevinovat au însuși pre tine te-ai izbândit. Și când te va blagoslovi Domnul, domnul mieu, îț vei aduce aminte de slujnica ta”.

32. Și au zis David cătră Avigail: „Bla|goslovitu-i Domnul, Dumnezeul lui Israil, carele te-au trimis astăzi spre întâmpinarea mea și blagoslovită-i vorba ta, 51v

33. Și blagoslovit ești tu, care m-ai oprit astăzi să nu merg la sânge și să mă izbăndesc cu mâna mea.

34. Într-alt chip viu e Domnul, Dumnezeul lui Israil, care m-au oprit să nu-ț fac rău; de n-ai fi venit degrabă întru-ntâmpinarea mea, n-ar fi rămas Naval până la lumina dimineții pișind la păreate”.

35. Și au priimit David din mâna ei toate care adusease și i-au zis: „Meargi în pace în casa ta; iată, am ascultat glasul tău și ț-am cistit fața”.

36. Și au venit Avigail la Naval. Și iată, era lui uspățu în casa lui, ca uspățu de împărat, și inima lui Naval veaselă, că era beat foarte. Și nu i-au spus cuvânt mic sau mare până dimineață.

37. Iară dimineață, deacă mistuise vinul Naval, i-au spus muierea cuvintele acestea și au amurțit inima lui dinlontru și s-au făcut ca piatra.

38. Și, trecând zeace zile, au lovit Domnul pre Naval și au murit.

39. Carea auzând David a fi murit Naval, au zis: „Blagoslovitu-i Domnul carele au judecat pricina probozirii meale din mâna lui Naval și pre sluga sa l-au păzât de rău și răotatea lui Naval o au întors Domnul spre capul lui”. Și au tri||mis David și au grăit cătră Avigail să o ia șieș muiare. 52r

40. Și au venit copiii lui David la Avigail, în Carmil, și au grăit cătră ea, zicând: „David ne-au trimis la tine să te ia muiare”.

41. Carea sculându-se, s-au închinat cu fața la pământ și au zis: „Iată slujnica ta, fie slujnică să speale picioarele slujilor domnului mieu”.

42. Și au grăbit și s-au sculat Avigail și s-au suit pre asin și cinci copile au mers cu ea, slujnicele ei, și au urmat solii lui David și i s-au făcut muiare.

43. Ci și pre Ahinua o au luat David din Israil și au fost amândoao muieri lui.

44. Iară Saul au dat pre Mihol, fata sa, muierea lui David, lui Falti, fiiului Lais, care era din Galim.

Cap 26

David iarăș de zifei lui Saul să vinde; sulița și păharul lui Saul, ce doarme, le ia; carea cunoscând Saul, îș mărturiseaște vina și, chemând îndărăpt pre David, îi făgăduiaște odihna.

*Sus 23, 19.

1.* Și au venit zifeii la Saul, în Gavaa, zicând: „Iată, David ascuns iaste în dealul Hahila, carea iaste din preajma pustiei”.

2. Și s-au sculat Saul și s-au pogorât în pustia Zif și cu el trei mii de bărbați din ale|șii lui Israil, să cerce pre David în pustia Zif. 52v

3. Și au tăbărât Saul în Gavaa Hahila, carea era din prejma pustiii în cale. Iară David lăcuia în pustie și, văzând că venise Saul după sâne în pustie,

4. Au trimis iscoade și au înțeles cum că adevărat venise acolo.

5. Şi s-au sculat într-ascuns David şi au mers la locul unde era Saul şi, văzând locul în care dormea Saul şi Avner, fiiul lui Ner, căpetenia oastei lui, şi pre Saul dormind în cort şi ceaealaltă obşte prinpregiurul lui,

6. Au zis David cătră Avimeleh Hetheul şi cătră Avisai, fiiul Sarviei, fratele lui Ioav, zicând: „Cine să va pogorî cu mine la Saul în tabără?" Zis-au Avisai: „Eu mă voiu pogorî cu tine".

7. Şi au venit David şi Avisai la norod noaptea şi au aflat pre Saul zăcând şi dormind în cort şi suliţa înfiptă în pământ la capul lui, iară Avner şi norodul dormind împregiurul lui.

8. Şi au zis Avisai cătră David: „Închis-au Dumnezeu nepriiatinul tău în mânile tale astăzi. Acum, dară, îl voiu pătrunde cu lancea în pământ o dată, şi a doao oară nu va fi lipsă". ||

53r 9. Şi au zis David cătră Avisai: „Nu-l ucide, că cine-ş va întinde mâna sa spre unsul Domnului şi va fi nevinovat?"

10. Şi au zis David: „Viu e Domnul, că de nu-l va lovi Domnul, au va veni zioa lui să moară, au la războiu pogorându-se va peri.

11. Milostiv fie mie Domnul, să nu-m întinzu mâna spre unsul Domnului. Acum, dară, ia suliţa care-i la capul lui şi păharul de apă şi să ne ducem".

12. Şi au luat David suliţa şi păharul de apă care era la capul lui Saul şi s-au dus. Şi nu era cineva carele ar vedea şi ar înţeleage şi s-ar deştepta, ci toţi dormea, că dormitarea Domnului năvălise preste ei.

13. Şi, trecând David de ceea parte şi stând în vărful muntelui departe şi fiind mult loc între dânşii,

14. Au strâgat David câtră norod şi cătră Avner, fiiul lui Ner, zicând: „Au nu vei răspunde, Avner?" Şi, răspunzând Avner, au zis: „Cine eşt tu, carele strâgi şi stârneşti pre împăratul?"

15. Şi au zis David câtră Avner: „Au nu om eşti tu? Şi cine-i altul aseaminea ţie în Israil? Pentru ce, dară, n-ai păzit pre domnul tău, împăratul, că au întrat unul din gloată să ucigă pre împăratul, domnul tău.

53v 16. Nu-i bună aceasta ce-ai făcut. Viu e Domnul, că fiii | morţii sânteţ voi, carii n-aţi păzit pre domnul vostru, unsul Domnului. Acum, dară, vezi unde-i suliţa împăratului şi unde-i păharul cel de apă care era la capul lui?"

17. Şi au cunoscut Saul graiul lui David şi au zis: „Au nu graiul acesta al tău e, fiiul mieu, David?" Şi au zis David: „Graiul mieu, domnul mieu, împărate".

18. Şi au zis: „Pentru ce pricină domnul mieu goneaşte pre sluga sa, ce am făcut sau ce rău iaste în mâna mea?

19. Acum, dară, ascultă, rogu-mă, domnul mieu, împărate, graiurile slujii tale: de te stârneaşte Domnul împrotiva mea, mirosească-să jârtvă, iară de cumva fiii oamenilor blăstămaţi sânt înaintea Domnului carii m-au lepădat astăzi să nu lăcuiesc în moştenirea Domnului, zicând: «Meargi, slujeaşte dumnezeilor streini».

20. Şi acum să nu să verse sângele mieu pre pământ înaintea Domnului, că au ieşit împăratul lui Israil a cerca un purece, precum să goneaşte păturnichea în munţi".

21. Şi au zis Saul: „Păcătuit-am, întoarce-te, fiiul mieu, David, că nicidecum mai mult ţ-oiu face rău, pentru că scump au fost sufletul mieu în ochii tăi astăzi. Că să veade cum că nebuneaşte am lucrat şi foarte multe nu le-am ştiut".

22. Şi, răspunzând David, au zis: „Iată suliţa împăratului, treacă unul din slugile împăratului şi o ducă. ||

54r 23. Iară Domnul va răsplăti fieştecăruie după dreptatea sa şi credinţa, că te-au dat Domnul astăzi în mâna mea şi n-am vrut a-m întinde mâna asupra unsului Domnului.

24. Şi precum s-au mărit sufletul tău astăzi în ochii miei, aşa să să mărească sufletul mieu în ochii Domnului şi să mă sloboadă din toată strâmtoarea".

25. Şi au zis Saul cătră David: „Blagoslovit eşti tu, fiiul mieu, David. Şi adecă făcând vei face şi putând vei putea". Şi s-au dus David în calea sa, şi Saul s-au întors în locul său.

Cap 27

David lui Saul nestătătoriului neîndrăznind a-i creade, la Ahis pribegind, de la carele au dobândit cetatea Sichelig, carea dintr-aceaea s-au făcut spre moştenirea împăraţilor Iiuda, de unde multe prăzi făcea de amalichiteani şi din locurile vecine înşelând pre Ahis împăratul.

1. Şi au zis David în inima sa: „Cândva voiu cădea în mânile lui Saul într-o zi; au nu-i mai bine să fug şi să mă mântuiesc în pământul filisteilor, să dăjnădăjduiască Saul şi să înceate a mă cerca prin toate hotarăle lui Israil? Fugi-voiu, dară, de mânile lui".

2. Și s-au sculat David și s-au dus el și șase sute de bărbați cu el la Ahis, fiiul lui Maoh, împăratul Ghethului.

3. Și au lăcuit David cu Ahis în Gheth, el și oa| menii lui: bărbatul și casa lui și David și doao muieri a lui Ahinuam Israiliteanca și Avigail, muierea lui Naval Carmeliteanului. 54v

4. Și s-au vestit lui Saul că fugise David în Gheth și n-au adaos a-l mai cerca.

5. Și au zis David către Ahis: „De am aflat har în ochii tăi, deie-mi-să loc în una din cetățile ținutului acestuia, să lăcuiesc acolo, că pentru ce rămâne sluga ta în cetatea împăratului cu tine?”

6. Și i-au dat Ahis în zioa aceaea Sichelig, pentru care pricină s-au făcut Sichelig a împăraților Iiuda până într-această zi.

7. Și au fost numărul zilelor în carea au lăcuit David în ținutul filisteilor patru luni.

8. Și s-au suit David și oamenii lui și făcea prăzi din Ghesuri și din Gherzi și din amalichiteani, că aceastea sate să lăcuia de demult în pământul celor ce mearg la Sur până la pământul Eghiptului.

9. Și bătea David tot pământul, nici lăsa viu bărbat și muiare și, luund oi și boi și asini și cămile și haine, să întorcea și venea la Ahis.

10. Și îi zicea Ahis: „Spre cine ai năvălit astăzi?” Răspundea David: „Spre ameazeza Iiudei și spre ameazeza Ieramiilului și spre ameazăza Cheni”.

11. Bărbat și muiare nu lăsa viu David, nici aducea în Gheth, zicând: „Ca nu cumva să grăiască împrotiva noastră: «Aceastea au făcut David»”. || Și acesta era așezământ lui în toate zilele în care au lăcuit în ținutul filisteilor. 55r

12. Și au crezut Ahis lui David, zicând: „Multe reale au lucrat împrotiva norodului său, Israil, fi-m-va, dară, mie slugă veacinică”.

Cap 28

Filisteii asupra lui Saul să întrarmează, la care războiu David făgăduiaște credință împăratului Ahis. Saul, ucigând vrăjitori, pre cea cu duhul piftonicesc întreabă, poruncind a deștepta pre Samuil, de la carele a sa și ailor săi moartea aproape a fi înțeleage.

1. Și au fost în zilele acealea și au adunat filisteii gloatele sale să se gătească la războiu asupra lui Israil. Și au zis Ahis către David: „Știind acum să știi că cu tine vei ieși în tabără tu și bărbații tăi”.

2. Și au zis David către Ahis: „Acum vei ști ce va face sluga ta”. Și au zis Ahis către David: „Și eu păzitoriu capului mieu te voiu pune în toate zilele”.

*Sus. 25, 1. Ecli. 46, 23.

3. *Iară Samuil au murit și l-au plâns tot Israilul și l-au îngropat în Ramatha, cetatea sa. Și Saul au luat vrăjitori și gâcitori de pre pământ.

4. Și s-au adunat filisteii și au venit și au tăbărât în Suna. Și au adunat și Saul tot Israilul și au venit în Ghelvoi. |

5. Și au văzut Saul tabăra filisteilor și s-au temut și s-au spâimântat inima lui foarte. 55v

6. Și au întrebat pre Domnul și nu i-au răspuns nici prin visuri, nici prin preoți, nici prin proroci.

*Preo. 20, 27. 2 Leage 18, 11. Fapt. 16, 16.

7. Și au zis Saul slugilor sale: „Cercați-m muiarea ce are duh pithonicesc și voiu mearge la ea *și voiu cerceta printr-însa”. Și au zis slujile lui către el: „Iaste muiare având pithon, în Endor”.

8. Și ș-au schimbat îmbrăcămintea și s-au îmbrăcat cu alte vejminte și s-au dus el și doi bărbați cu el. Și au venit la muiare noaptea și i-au zis: „Gâceaște-m în pifton și-m deșteaptă pre care ț-oi zice”.

9. Și au zis muiarea către el: „Iată, tu știi câte au făcut Saul și cum au ras pre vrăjitori și gâcitori de pre pământ; pentru ce, dară, leșuiț sufletul mieu să mă ucigă?”

10. Și i s-au jurat Saul în Domnul, zicând: „Viu e Domnul, că nu-ț va veni nici un rău într-acest lucru”.

11. Și i-au zis muierea: „Pre cine ț-oi deștepta?” Carele au zis: „Pre Samuil îm deșteaptă”.

12. Și, văzând muierea pre Samuil, au strâgat cu glas mare și au zis către Saul: „Pentru ce m-ai înșelat? Că tu ești Saul”.

13. Și i-au zis împăratul: „Nu te teame; ce ai vă||zut?” Și au zis muierea către Saul: „Dumnezei am văzut suindu-să de pre pământ”. 56r

14. Și i-au zis: „Cumu-i acela?" Carea au zis: „Bărbat bătrân s-au suit și el îi îmbrăcat cu platoșe". Și au înțeles Saul că Samuil iaste și s-au plecat pre fața sa la pământ și s-au închinat.

15. Și au zis Samuil către Saul: *„Pentru ce m-ai stârnit să mă deștept?" Și au zis Saul: „Strâns sânt foarte, că filisteii oștesc asupra mea și Dumnezeu S-au depărtat de la mine și n-au vrut să mă asculte nici în mâna prorocilor, nici prin visuri. Deci te-am chemat să-m arăți ce voiu face".

*Ecli. 46, 13.

16. Și au zis Samuil: „Ce mă întrebi pre mine deacă Domul S-au depărtat de la tine și au trecut la vârsnicul tău?

17. Că-ți va face Domnul precum au grăit în mâna mea și va tăia împărățiia ta din mâna ta și o va da aproapelui tău, David.

18. Că n-ai ascultat de glasul Domnului, nici ai făcut mânia urgiii Lui în Amalic; pentru aceea, ce pați Domnul ț-au făcut ție astăzi".

[19]

20. Și îndată Saul au căzut întins pre pământ și puteare nu era în el, că nu mâncase pâne toată zioa aceea. |

56v 21. Și au întrat muierea aceea la Saul (că era turburat foarte) și au zis către el: „Iată, au ascultat slujnica ta de glasul tău și mi-am pus sufletul în mâna mea și am ascultat cuvintele care mi-ai grăit.

22. Acum, dară, ascultă și tu glasul slujnicii tale și voiu pune înaintea ta o bucățea de pâne și mâncând să te puternicești și să poț face calea".

23. Carele au tăgăduit și au zis: „Nu voiu mânca". Ci l-au silit slujile lui și muierea, și mai pre urmă, ascultând glasul lor, s-au sculat de pre pământ și au șezut pre pat.

24. Iară muierea aceea avea un vițel de păscut în casă și au grăbit și l-au ucis; și luând făină, o au mestecat și au copt azimă,

25. Și au pus înaintea lui Saul și înaintea slugilor lui; carii, după ce mâncase, s-au sculat și au umblat toată noaptea aceaea.

Cap 29

David cu filisteii mergând asupra israilteanilor, îndărăpt să trimite, că să temea căpeteniile ca nu în războiu să le fie împrotivitori și i să porunceaște a să întoarce în Sichelig.

57r 1. Și s-au adunat toate șireagurile filis||teilor în Afec; ci și Israil au tăbărât preste izvorul care era în Iezrahel.

2. Și voivozii adecă filisteilor mergea în sute și în mii; iară David și bărbații lui era în ceata cea mai de pre urmă, cu Ahis.

3. Și au zis căpeteniile filisteilor către Ahis: „Ce vreau ovreaii aceștia?" Și au zis Ahis către căpeteniile filisteilor: „Au nu știț pre David care au fost sluga lui Saul, împăratului lui Israil, și iaste la mine de multe zile sau ani și n-am aflat în el ceva din zioa în carea au fugit la mine, până la această zi".

4. *Și s-au mâniat împrotiva lui căpeteniile filisteilor și au zis: „Întoarcă-să omul aiesta și șază în locul său, în care l-ai rânduit, și să nu să pogoară cu noi la războiu, ca să nu ni să facă împrotivitori când vom înceape a oști; că într-alt chip cum va putea îmblânzi pre domnu-său fără în capetele noastre?

*1 Par. 12, 19.

5. Au nu-i acesta David, căruia îi cânta în hori, zicând: «Lovit-au Saul în miile sale, și David în zeace miile sale?»"

6. Și au chemat Ahis pre David și au zis: „Viu e Domnul, că drept ești tu și bun înaintea mea și ieșirea ta și întrarea ta cu mine iaste în tabără și n-am aflat în tine ceva rău din | 57v zioa care ai venit la mine până în zioa aceasta; ci voivozilor nu le placi.

7. Întoarce-te, dară, și mergi în pace și nu sminti ochii voivozilor filisteilor".

8. Și au zis David către Ahis: „Dară ce am făcut și ce ai aflat în mine, sluga ta, din zioa care am fost înaintea ta până în zioa aceasta, ca să nu viu și să oștesc asupra nepriiatinilor domnului mieu, împăratului?"

9. Și răspunzând Ahis, au grăit către David: „Știu că bun ești tu în ochii miei, ca îngerul lui Dumnezeu; ci căpeteniile filisteilor au zis: «Nu să va sui cu noi la războiu».

10. Deci scoală-te dimineață tu și slujile domnului tău, care au venit cu tine; și de noapte sculându-vă și începând a să lumina, mergeți".

11. Și s-au sculat de noapte David, el și oamenii lui, să purceze dimineața și să se întoarcă la pământul filisteilor; iară filisteii s-au suit în Iezrahil.

Cap 30

Depărtat fiind cu ai săi David, amalichiteanii aprinsease Sichelig ducând prada; pre carii David gonindu-i, i-au ucis, luând || îndărăpt prada, carea soţiilor fieştecăruia dirept o au împărţit şi celor ce la sarcini osteniţi rămăsease. 58r

*1 Par. 12, 10.

1 .*Şi, venind David şi bărbaţii lui în Sichelig a treia zi, amalichitenii au fost năvălit despre partea de-amiiazăzi în Sichelig şi au fost bătut Sicheligul şi o au fost aprins cu foc.

2. Şi roabe dusease muierile dintr-însa, de la cel mai mic până la cel mai mare. Şi nu ucisease pre cineva, ci cu sine-i dusease şi mergea pre calea sa.

3. Şi, vinind David şi oamenii lui la cetate şi aflându-o aprinsă cu foc şi muierile sale şi fiii săi şi featele sale duse roabe,

4. Şi-au rădicat David şi norodul care era cu el glasurile sale şi au plâns până ce au scăzut în ei lacrămile.

5. Că şi doao muieri a lui David roabe să dusease, Ahinuam Iezrailiteanca şi Avigail, muierea lui Naval Carmeliteanului.

6. Şi s-au întristat David foarte că vreia norodul a-l împroşca cu pietri, căci amar le era sufletul fieştecăruie bărbat spre fiii săi şi spre feate. Şi s-au întărit David în Domnul, Dumnezeul său.

7. Şi au zis cătră Aviathar preotul, | fiiul lui Ahimeleh: „Pune la mine efodul". Şi au pus Aviathar efodul la David. 58v

8. Şi au întrebat David pre Domnul, zicând: „Goni-voiu lotrişorii aceşte şi apuca-voiu au nu?" Şi i-au zis Domnul: „Goneaşte-i, că fără îndoială îi vei apuca şi vei scutura prada".

9. Şi s-au dus David, el şi şasă sute de bărbaţi carii era cu el, şi au venit până la răpegiunea Vesor, şi, obosiţi, unii au rămas.

10. Şi i-au gonit David, el şi patru sute de bărbaţi, că stătuse doao sute carii, obosiţi, nu putea treace răpegiunea Vesor.

11. Şi au aflat un om eghiptean în câmp şi l-au adus la David şi i-au dat pâne să mânce şi să bea apă,

12. Ci şi o fărâmă de zmochine uscate şi doao legături de stafide. Care mâncându-le, i s-au întors duhul şi s-au răcorit, că nu mâncase pâne, nici beuse apă în trei zile şi în trei nopţi.

13. Şi i-au zis David: „A cui eşti tu sau de unde şi încătro meargi?" Carele au zis: „Copil eghiptean sânt eu, sluga omului amalichitean, şi m-au părăsât domnul mieu, că am început a mă bolnăvi alaltăieri.

14. Că noi am rupt pre partea Cherithului de amiiazăzi şi împrotiva Iiudeii, şi || spre miiazăza lui Caliv şi Sichelig o am aprins cu foc". 59r

15. Şi i-au zis David: „Poţî-mă povăţui la şireagul acesta?" Care au zis: „Jură-m pe Dumnezeu că nu mă vei ucide şi nu mă vei da în mânile stăpânului mieu şi eu te voiu duce la şireagul acesta". Şi i-au jurat David.

16. Care ducându-l, iată, ei şedea preste faţa a tot pământul mâncând şi bând şi ca când ar prăznui zi de sărbătoare pentru toate prăzile şi jefuirile care prinsease în pământul filisteilor şi din pământul Iiudei.

17. Şi i-au lovit David, de sara până a doao zi sara, şi n-au scăpat din ei cineva, fără patru sute de bărbaţi tineri, carii încălecase pre cămile şi fugise.

18. Şi au scos David toate care luase amalichiteanii şi doao muierile sale le-au scos.

19. Nici au lipsit ceva, de la mic până la mare, şi din fii şi din feate şi din jafuri şi orice răpise, toate le-au întors îndărăpt David.

20. Şi au luat toate turmele şi ciurdele şi le-au mânat înaintea feţii sale şi au zis: „Aceasta-i prada lui David".

21. Şi au venit David la cei doao sute de bărbaţi carii obosiţ stătuse, nici putuse | urma după David, şi le poruncise a şedea în repegiunea Vesor. Carii au ieşit întru întâmpinarea lui David şi norodului care era cu el. Şi, apropiindu-se David cătră norod, le-au zis cuvinte de pace. 59v

22. Şi, răspunzând tot omul rău şi nedirept din oamenii carii era cu David, au zis: „Pentru că n-au venit cu noi, nu le vom da nimică din prada carea am scos, ci destul fie fieştecăruia muierea sa şi pruncii, carii luându-şi, depărtează-se".

23. Şi au zis David: „Nu aşa veţi face, fraţii miei, din celea ce ne-au dat noao Domnul şi ne-au păzât şi ne-au dat lotrişori carii rupsease asupra noastră în mânile noastre,

24. Nici vă va asculta cineva pentru cuvântul acesta, că dreaptă parte va fi celui ce să pogoară la războiu şi celui ce rămâne la sarcine şi aseminea vor împărţi".
25. Şi s-au făcut aceasta din zioa aceea şi după aceea aşezământ şi rânduială şi ca o leage în Israil până în zioa aceasta.
26. Şi au venit David în Sichelig şi au trimis daruri din pradă bătrânilor Iiudei, aproapelor săi, zicând: „Trimiţ blagoslovenie din prada vrăjmaşilor Domnului,
27. Celor ce era în Vethil şi carii în Ramoth spre amiiazăzi, şi carii în Iethir, ||
60r 28. Şi carii în Aroir, şi carii în Sefamoth, şi carii în Esthamo,
29. Şi carii în Rahal, şi carii în cetăţile Ierameil, şi carii în cetăţile Cheni,
30. Şi carii în Arama, şi carii în lacul Asan, şi carii în Athah,
31. Şi carii în Hevron şi celoralalţi carii era în locurile acelea în care zăbovise David însuş şi oamenii lui".

Cap 31

Trupul lui Saul cu fiii săi în războiu ucişi, fără de cap în zidul Vethsan să spânzură şi armele lui în besearica lui Astaroth; iară bărbaţii lui Iavis, luând trupurile lui Saul şi a fiilor lui, le-au îngropat lângă Iavis.

1. Iară filisteii bătea împrotiva lui Israil; şi au fugit fiii lui Israil înaintea feaţii filisteilor şi au căzut ucişi în muntele Ghelvoi.
2. *Şi au năvălit filisteii asupra lui Saul şi asupra fiilor lui şi au lovit pre Ionathan şi Avinadav şi Melhisua, fiii lui Saul. *1 Para. 2, 3.
3. Şi toată greotatea războiului s-au întors spre Saul şi l-au agiuns oamenii săgetari şi s-au rănit foarte de la săgetari.
4. *Şi au zis Saul cătră armaşul său: „Scoate-ţ sabia ta şi mă loveaşte, ca nu cumva să vie aceşti netăiaţi împregiur şi să mă ucigă, batjocorindu-mă. | Şi n-au vrut armaşul lui, că de groază mare era înfricoşat. Şi au apucat Saul sabia şi s-au slobozit pre dânsa. *1 Par. 10, 4. 60v
5. Carea văzând armaşul lui, adecă că murise Saul, s-au slobozit şi el pre sabia sa şi au murit cu dânsul.
6. Murit-au, dară, Saul şi trei fiii lui şi armaşul lui şi toţ bărbaţii lui în zioa aceaea, aseaminea.
7. Şi văzând oamenii lui Israil carii era peste vale şi peste Iordan că fugise bărbaţii israiliteani şi că murise Saul şi fiii lui, ş-au părăsit cetăţile şi au fugit. Şi au venit filisteii şi au lăcuit acolo.
8. Şi fiind a doao zi, venit-au filisteii să jefuiască pre cei ucişi şi au aflat pre Saul şi trei fiii lui zăcând în muntele Ghelvoi.
9. Şi au tăiat capul lui Saul şi l-au jefuit de arme şi au trimis în pământul filisteilor prin pregiur să se vestească în besearica idolilor şi în noroade.
10. Şi au pus armele lui în besearica lui Astaroth, iară trupul lui l-au spânzurat în zidul Vethsanului.
11. *Carea auzind lăcuitorii Iavis Galaad orice făcuse filisteii lui Saul, *2 Împăr. 2, 4.
12. S-au sculat toţ oamenii cei tari şi au mers toată noaptea şi au luat trupul lui Saul şi trupurile fiilor lui || din zidul Vethsan. Şi au venit la Iavis Galaad şi le-au ars acolo. 61r
13. Şi au luat oasele lor şi le-au îngropat în tufele Iavis şi au postit şeapte zile.

au aşteptat: *ind. pf.c. 3.pl.* 13,8
neaşteptând: *gerunziu* rezum. cap.13

(a) AŞTERNE: v. III
au aşternut: *ind. pf.c. 3.sg.* 9,25

AŞTERNUT, -Ă: adj. „nimicit”, „distrus”
aşternută: *f. sg. ac.* 14,16

(a) ATINGE: v. III
au atins: *ind. pf.c. 3.sg.* 6,9
atinsease: *ind. m.m.c.pf. 3.sg.* 10,26

ATUNCI: adv.
atunci: 1,17; 6,6; 14,35; 25,13

AUR: s.n.
aur: *sg. ac.* rezum. cap.6; 6,5, 8, 11, 15, 17, 18; 17,38

(a se) AUZI: v. IV
(să) auziia: *ind. imp. 3.sg.* 1,13
au auzit: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 2,22; 4,6, 14; 17,23; 22,6; 23,11
auz: *ind. prez. 1.sg.* 2,23, 24; 15,14
va auzi: *ind. viit.I. 3.sg.* 3,11; 16,2
auzând: *gerunziu* rezum. cap.4; 4,19; 7,7; 11,4, 6; 13,3; 17,11, 28; rezum. cap.18; 22,1; 23,25; 25,4, 39
au auzât: *ind. pf.c. 3.pl.* 7,7
a auzi: *inf. prez.* 10,27
auză: *conj. prez. fără **să** 3.pl.* 13,3
auzise: *ind. m.m.c.pf. 3.sg.* 14,27
am auzit: *ind. pf.c. 1.sg.* 15,20
(s-)au auzât: *ind. pf.c. 3.pl.* 17,31
auziţi: *imperativ 2.pl.* 22,7
auzi: *imperativ 2.sg.* 22,12
auzind: *gerunziu* 19,6; 31,11
auzit-au: *ind. pf.c. 3.sg.* 23,10
auzit-am: *ind. pf.c. 1.pl.* 25,7

(a) AVEA: v. II
ai: *ind. prez. 2.sg.* 21,3, 8; 25,6
aibi: *imperativ 2.sg.* 11,1
are: *ind. prez. 3.sg.* 11,5; 18,25; 25,22; 28,7
au: *ind. pf.c. 3.pl.* 8,5
au avut: *ind. pf.c. 3.sg.* rezum. cap.1; 1,2
avea: *ind. imp. 3.sg.* 2,5, 13; 6,11; 14,27; 16,23; 17,6, 7, 12, 39, 40; 28,24
avem: *ind. prez. 1.pl.* 9,7
avându-: *gerunziu* 17,57
având: *gerunziu* 23,6; 28,7
vei avea: *ind. viit.I. 2.sg.* 24,21
neavând: *gerunziu* 17,50

AVERE: s.f.
averile: *pl. ac.* 15,3; 18,25
averi: *pl. ac.* 17,25

AZIMĂ: s.f.
azimă: *sg. ac.* 28,24

AZOTEAN: s.m. „locuitor al cetăţii Aşdod (în transcriere greacă: Azot); cetate situată la cca 45 de km vest de Ierusalim; astăzi Isdud” (cf. Anania 2001, p.315).
azotenii: *pl. nom.* 5,3
azoteani: *pl. ac.* 5,6

B

BALE: s.f.
balele: *pl. nom.* 21,13

BAN: s.m.
ban: *sg. ac.* 2,36

BARBĂ: s.f.
barbă: *sg. ac.* 21,13

BATĂR: adv. „măcar” (Reg. Trans. Mold.; mgm.); var. **BATÂR**
batâr: 1,18

(a) BATE: v. III
bate: *imperativ 2.sg.* 15,3
voiu bate: *ind. viit.I. 1.sg.* 17,9, 46
bat: *ind. prez. 3.pl.* 23,1
bate-voiu: *ind. viit.I. 1.sg.* 23,2
vei bate: *ind. viit.I. 2.sg.* 23,2
bătea: *ind. imp. 3.sg./pl.* 5,9; 27,9; 31,1
au fost bătut: *ind. m.m.c.pf. perifr. 3.sg./pl.* 6,6; 30,1
bătut-au: *ind. pf.c. 3.sg.* 13,4; 18,7; 21,11
au bătut: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 14,31, 48; 19,5, 8

(a) BATJOCORI: v. IV
a batjocori: *inf. prez.* 17,25
au batjocorit: *ind. pf.c. 3.sg.* 17,26
batjocorindu-: *gerunziu* 31,4

BATJOCURĂ: s.f.
bajocura: *sg. ac.* 17,36

(a) BĂGA: v. I
au băgat: *ind. pf.c. 3.pl.* 5,2; 10,27; 17,42

(a-şi/se) BĂNUI: v. IV (Reg.) „a regreta”, „a (se) căi”
bănuiescu(-Mi): *ind. prez. 1.sg.* 15,11
să (să) bănuiască: *conj. prez. 3.sg.* 15,29
(să) bănuia: *ind. imp. 3.sg.* 15,35

BĂNUIRE: s.f. (Înv. şi reg.) „regret”; „căinţă”
bănuire: *sg. ac.* 15,29

BĂRBAT: s.m.
bărbatul: *sg. nom./ac.* 1,8, 21, 23; 2,19, 33; 4,19, 21; 20,30; 25,3; 27,3
bărbatului *sg. gen./dat.* 1,22; 25,17, 19
bărbaţi: *pl. nom./ac.* 4,9; 6,19; 13,15; 14,2, 14, 22; 17,12; 18,13, 27; 22,18; 24,3; 25,13; 26,2; 27,2; 28,8; 30,9, 10, 17, 21
bărbaţii: *pl. nom./ac.* 5,9; 6,15, 19, 20; 7,1, 11; 11,8, 15; 15,4; 17,26, 52; 18,5, 27; 22,19; 23,3, 8, 12; 24,8; 25,20; 28,1; 29,2; 30,1; rezum. cap.31; 31,6, 7
bărbat: *sg. nom./ac./gen.* 14,52; 15,3; 16,18; 17,8, 33; 18,17; 21,7; 27,9, 11; 28,14; 30,6

BĂRBĂTESC, -EASCĂ: adj.
bărbătească: *f. sg. ac., în loc. s.* ***parte bărbătească*** „fiinţă de sex masculin” 1,11
bărbătească: *f. sg. ac.* 2,33

BĂTAIE: s.f.
bătaia: *sg. nom.* 14,23
bătaie: *sg. ac.* 17,20, 48

BĂTRÂN, -Ă: adj./s.
bătrân (foarte): *adj. m. sg. nom.* 2,22
bătrân: *adj. m. sg. nom.* 4,18; 17,12; 28,14
bătrân: *s.m. sg. nom.* 2,31, 32
bătrânii: *s.m. pl. nom.* 11,3; 16,4
bătrânilor: *s.m. pl. gen./dat.* 15,30; 30,26

(a se) BÂIGUI: v. IV; var. **(a se) BUIGUI**
(s-)au buiguit: *ind. pf.c. 3.sg.* 14,15
(să) buiguia: *ind. imp. 3.pl.* 17,11

(a) BEA: v. II
bând: *gerunziu* 30,16

H

HAINĂ: s.f.
haina: *sg. ac.* 4,12; 17,39; 18,4
hainelor: *pl. dat.* 15,9
haine: *pl. ac.* 27,9

HAR: s.n.
har: *sg. ac.* 1,18; 16,22; 20,3, 29; 25,8; 27,5

HERUVIM: s.m.
heruvimi: *pl. ac.* 4,4

HETHEU: s.m. (cf. **Indice** Fc)
Hetheul: *sg. nom.* 26,6

HINGHER: s.m.; var. **HENGHER** „persoană însărcinată cu prinderea (și omorârea) câinilor fără stăpân"; (Prin ext.) „călău"
hengheriu: *sg. ac.* 19,20

HOLDĂ: s.f.
holdelor: *pl. dat. adn.* 8,12
holdele: *pl. ac.* 8,15

HORĂ: s.f.
hori: *pl. ac.* 18,6; 21,11; 29,5

HOTAR: s.n.
hotarăle: *pl. ac.* 5,6; 10,2; 11,3; 27,1
hotarălor: *pl. gen.* 6,9
hotarele: *pl. ac.* 6,12; 7,13, 14; 11,7

HRANĂ: s.f.
hrana: *sg. ac.* rezum. cap.25

HRISTOS: *s.m.* „uns" (cf. lat. *christus* „uns")
hristosului: *sg. gen./dat.* 12,3; 24,7
hristosul: *sg. nom.* 16,6

(a) HULI: v. IV
am hulit: *ind. pf.c. 1.sg.* 12,3
ai hulit: *ind. pf.c. 2.sg.* 12,4

I

IAD: s.n.
iad: *sg. ac.* 2,6

IAR: adv.; var. **IARĂ**
iară: 9,8; 19,15, 21; 20,27, 38

IARĂȘI: adv.
iarăși: rezum. cap.2; 14,20; 19,8; rezum. cap.26
iarăș: 3,6; rezum. cap.4; 5,3, 4; 20,3; 23,4

IATĂ: interj.
iată: 2,31; 3,4, 5, 6, 9, 11, 16; 5,3; 8,5; 9,6, 7, 8, 12, 17, 24; 10,1, 10, 22; 11,5; 12,1, 2, 13; 13,10; 14,8, 11, 16, 20, 43; 16,15, 18; 18,17; 19,19, 22; 20,5, 22, 37; 21,9; 22,12; 23,1, 3, 19; 24,2, 5, 11; 25,14, 19, 35, 36, 41; 26,1, 22; 28,9, 21; 30,16

IDOL: s.m.
idolilor: *pl. gen.* 15,23; 31,9

IDUMEU: s.m. (cf. **Indice** Fc)
Idumeul: *sg. nom.* rezum. cap.21; 21,7; rezum. cap.22; 22,9, 18, 22

IED: s.m.
iezi: *pl. ac.* 10,3
ied: *sg. ac.* 16,20

IERI: adv.
ieri: 4,8; 10,11; 14,21; 19,7; 20,27; 21,5

(a) IERTA: v. I
va ierta: *ind. viit.I. 3.sg.* 15,29

(a) IEȘI: v. IV
au ieșit: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 4,1; 9,26; 11,7; 13,10, 17, 23; 14,41; 17,4; 18,6, 30; 19,24; 23,15; 26,20; 30,21
ieșind: *gerunziu* 7,11; 9,14; 17,20, 55; 19,3, 8; 20,11; 23,13; 24,9
va ieși: *ind. viit.I. 3.sg.* 8,20; 11,7; 24,14
vom ieși: *ind. viit.I. 1.pl.* 11,3, 10
ies: *ind. prez. 3.pl.* 14,11
ieșindu-: *gerunziu* 16,4
ieșiia: *ind. imp. 3.sg.* 18,5, 13, 16
să ieșim: *conj. prez. 1.pl.* 20,11
ieșiiam: *ind. imp. 1.pl.* 21,5
a ieși: *inf. prez.* 23,13
vei ieși: *ind. viit.I. 2.sg.* 28,1

IEȘIRE: s.f.
ieșirii: *sg. gen.* 18,30
ieșirea: *sg. nom.* 29,6

IN: s.n.
in: *sg. ac.* 2,18; 22,18

INIMĂ: s.f.
inima: *sg. nom./ac.* 1,8, 13; 2,1, 35; 4,13; 6,6; 7,3; 9,19; 12,20, 24; 13,14; 17,32; 21,12; 24,6; 25,36, 37; 27,1; 28,5
inimă: *sg. ac.* 1,10; 10,9; 16,7; 22,2
inimile: *pl. ac.* 6,6; 7,3; 10,26
inimii: *sg. gen.* 17,28; 25,31

(a) INTRA: v. I; var. (Pop.) **(a) ÎNTRA**
au întrat: *ind. pf.c. 3.sg.* 4,13; 11,11; 12,8; 14,26; 20,43; 24,4; 26,15; 28,21
întră: *ind. prez. 3.pl.* 5,5
întrând: *gerunziu* 9,13; 10,5; 16,6; 19,23; 23,7
întra: *ind. imp. 3.sg.* 13,18; 18,13, 16
să între: *conj. prez. 3.sg.* 17,10
va întra: *ind. viit.I. 3.sg.* 21,15

INTRARE: s.f.; var. (Înv. și rar) **ÎNTRARE**
întrarea: *sg. nom.* 29,6

ISCOADĂ: s.f.
iscoade: *pl. ac.* 26,4

(a) ISPITI: v. IV
a ispiti: *inf. prez.* 17,39
ispitește: *ind. prez. 3.sg.* rezum. cap.19

ISRAILTEAN: s.m./adj.
israiliteanii: *pl. nom.* rezum. cap.4; 14,22
israilteanii: *pl. nom.* rezum. cap.7; rezum. cap.13; 17,11
israiltenilor: *pl. gen.* 7,13
israilteanilor: *pl. gen.* rezum. cap.13; rezum. cap.29
israiltenii: *pl. nom.* 17,24
israiliteani: *adj. m. pl. nom.* 31,7

ISRAILTEANCĂ: s.f.
Iezrailiteanca: *sg. nom.* 30,5
Israiliteanca: *sg. nom.* 27,3

(a) IUBI: v. IV
iubea: *ind. imp. 3.sg./pl.* 1,5; 18,3, 16; 20,17
au iubit: *ind. pf.c. 3.sg.* 16,21; 18,1, 20

VENIT: s.n.
viniturile: *pl. ac.* 8,15

(a se) VESELI: v. IV
(m-)am veselit: *ind. pf.c. 1.sg.* 2,1
(s-)au veselit: *ind. pf.c. 3.pl.* 11,9, 15
(te-)ai veselit: *ind. pf.c. 2.sg.* 19,5

VESEL, -Ă: adj.
veaselă: *f. sg. nom.* 25,36

VESELIE: s.f.
veselie: *sg. ac.* 18,6

VESTE: s.f.
vestea: *sg. nom.* 2,24
veaste: *sg. ac.* 4,19; 13,4
veastea: *sg. ac.* 23,10

(a se) VESTI: v. IV
(să) vestească: *ind. prez. 3.sg.* rezum. cap.2
au vestit: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 4,13, 14; 14,33; 18,24; 19,18; 22,21; 23,1, 7; 24,2; 25,12
vestea: *ind. imp. 3.sg.* 4,17; 17,27
vestește: *ind. prez. 3.sg.* rezum. cap.8
(s-)au vestit: *ind. pf.c. impers./3.pl.* 15,12; 17,31; 18,20, 30; 19,19; 23,7, 13, 25; 27,4
vestind: *gerunziu* 18,26; 19,11
voiu vesti: *ind. viit.I. 1.sg.* 19,3
vestindu(-să): *gerunziu* 19,21
să vestesc: *conj. prez. 1.sg.* 20,9
va vesti: *ind. viit.I. 3.sg.* 20,10; 22,22
să vestească: *conj. prez. 3.sg.* 22,8
să (să) vestească: *conj. prez. impers.* 31,9

VEȘMÂNT: s.n.; var (Reg.) **VÂJMÂNT**
vâjmântului: *sg. gen.* 24,6, 12
vâjmântului: *sg. gen.* 24,5, 12
vejmintele: *pl. ac.* 17,38; 18,4; 19,13, 24
vejmântului: *sg. gen.* rezum. cap.24
vejminte: *pl. ac.* 28,8

VEȘNIC, -Ă: adj.; var. (Înv. și pop.) **VECINIC;** (Înv. și rar) **VEACINIC**
veacinică: *f. sg. nom.* 27,12

VETHSAMITEAN: s.m./adj. „locuitor al cetății Bet-Șemeș"
vethsamiteanii: *s.m. pl. nom.* rezum. cap.6; 6,13
Vethsamiteanul: *s.m. sg. nom.* 6,14, 18
vethsamiteanilor: *s.m. pl. gen.* 6,19
vethsamiteanii: *adj. m. pl. nom.* 6,15, 20

VIAȚĂ: s.f.
vieții: *sg. gen.* 1,11; 7,15; 25,28
viața: *sg. nom.* 18,18

VICLEAN, -Ă: adj.
viclean: *m. sg. nom.* 25,3

VICLEȘUG: s.n.
vicleșug: *sg. ac., în loc. adv.* ***cu vicleșug*** rezum. cap.18; 23,22

VIE: s.f.
viile: *pl. ac.* 8,14
viilor: *pl. gen.* 8,15
vii: *pl. ac.* 22,7

VIN: s.n.
vinul: *sg. ac.* 1,14; 25,37
vin: *sg. ac.* 1,15, 24; 10,3; 16,20; 25,18

VINĂ: s.f.
vină: *sg. ac., în loc. adj.* ***fără vină*** 19,5
vina: *sg. ac.* rezum. cap.24; rezum. cap.26

(a) VINCE: v. III; var. **(a) VINGE** (Înv.) „a ieși biruitor"; „a învinge" (cf. lat. *vincō, -ēre*)
vinjea: *ind. imp. 3.sg.* 14,47

(a se) VINDE: v. III
(să) vinde: *ind. prez. 3.sg.* rezum. cap.26

(a se) VINDECA: v. I
(vă) veți vindeca: *ind. viit.I. 2.pl.* 6,3

VINOVAT, -Ă: adj.
vinovat: *m. sg. nom.* 22,22

(a se) VINUI: v. IV „a (se) acuza"
(să) vinuiaște: *ind. prez. 3.sg.* rezum. cap.15

VIS: s.n.
visuri: *pl. ac.* 28,6, 15

VITHLEEMITEAN: s.m.; var. **VIFLEIMITEAN** „persoană care provine din Betleem""
Vifleimiteanul: *sg. nom.* 16,1
Vithleemiteanul: *sg. nom.* 16,18
Vithleemiteanului: *sg. gen.* 17,58

VIȚEL: s.m.
viței: *pl. ac.* 1,24; 6,10; 14,32
vițălul: *sg. ac.* 1,25
vițăi: *pl. ac.* rezum. cap.6
vițeii: *pl. ac.* 6,7
vițăii: *pl. ac.* 6, 10
vițăl: *sg. ac.* 16,2
vițel: *sg. ac.* 28,24

VIU, VIE: adj./s.
viu: *adj. m./n. sg. nom./ac./gen.* 1,26; 2,6; 14,39, 45; 15,8; 17,26, 36, 55; 19,6; 20,3, 22; 25,26, 34; 26,10, 16; 27,9, 11; 28,10; 29,6
(celor) vii: *s.m. pl. gen.* 25,29

VOIE: s.f.
voie: *sg. ac., în loc. adv.* ***de voie*** „intenționat" 20,30

VOIEVOD: s.m.; var. (Înv. și pop.) **VOIVOD**
voivozii: *pl. nom.* 29,2
voivozilor: *pl. gen./dat.* 29,6, 7

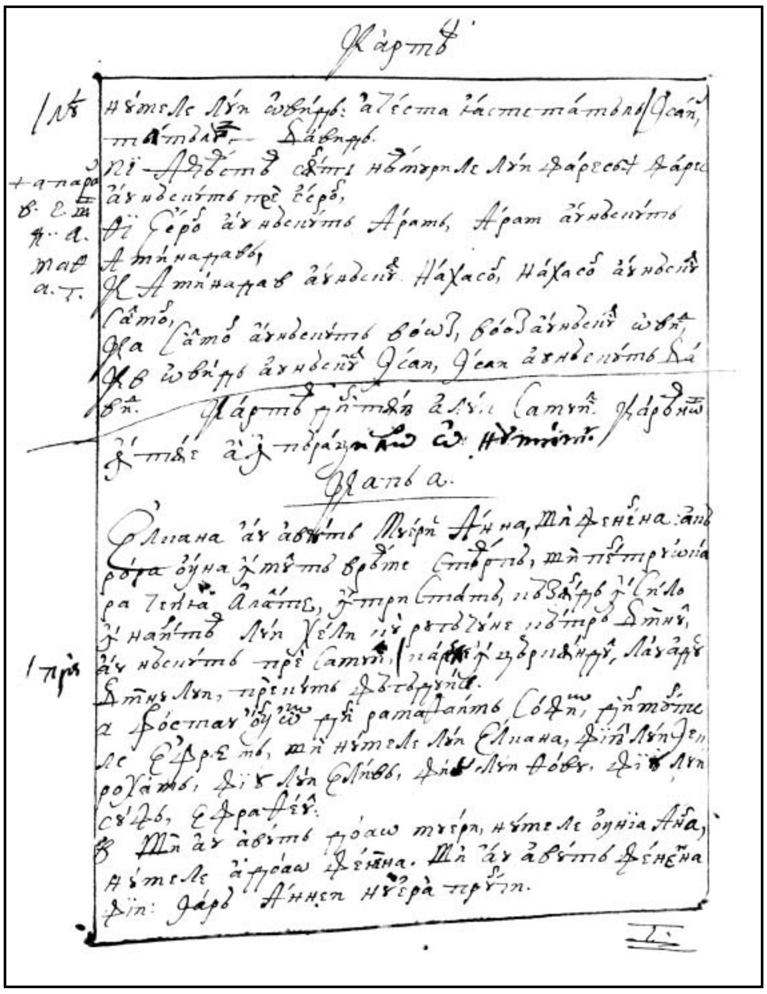
VORBĂ: s.f.
vorba: *sg. nom.* 18,26; 25,32

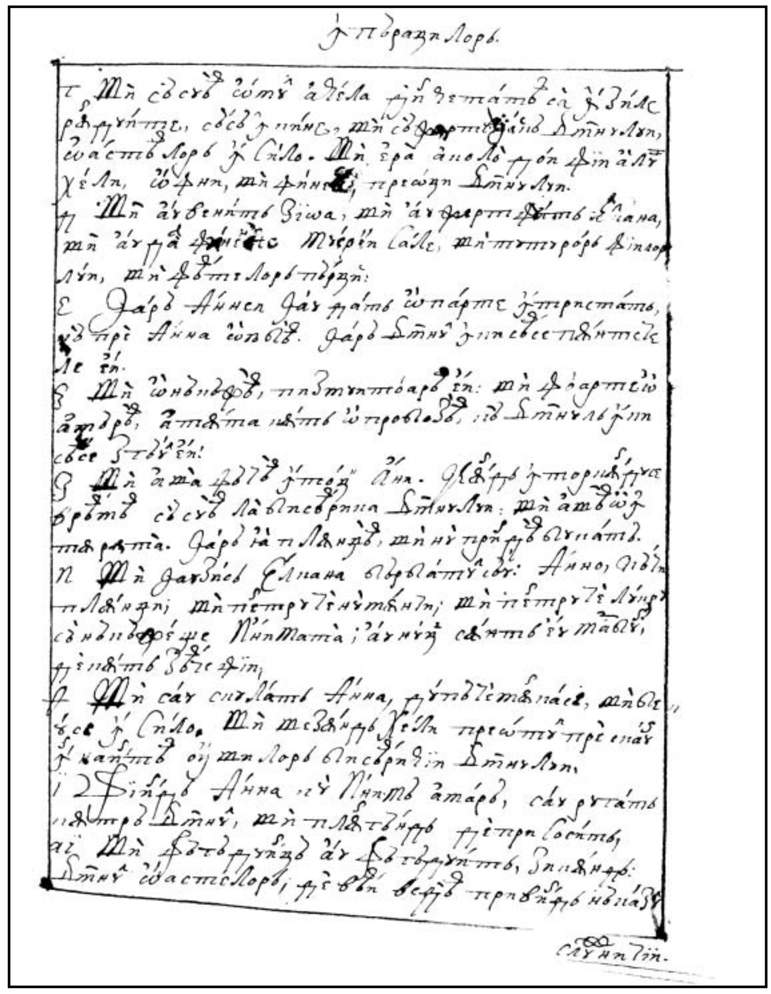
(a) VORBI: v. IV
vorbea: *ind. imp. 3.sg.* 9,9
vorbind: *gerunziu* 17,28
a vorbi: *inf. prez.* 24,17

VRĂJITOR: s.m.
vrăjitori: *pl. ac.* rezum. cap.28; 28,3, 9

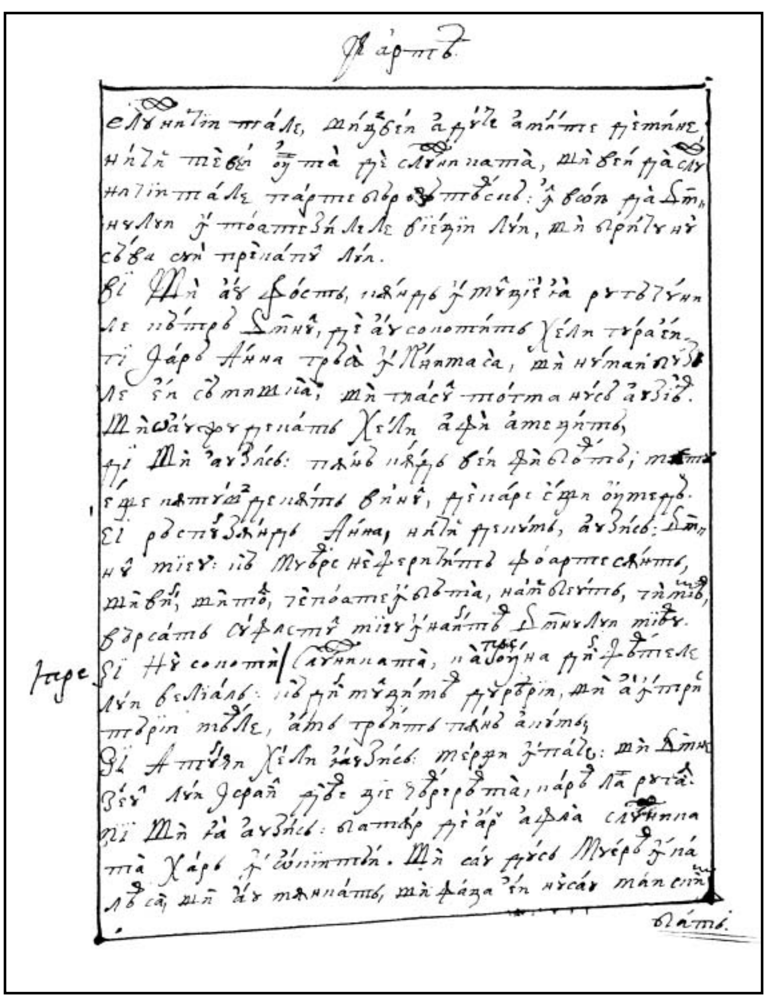
VRĂJMAȘ: s.m.
vrăjmașilor: *pl. gen.* 30,26

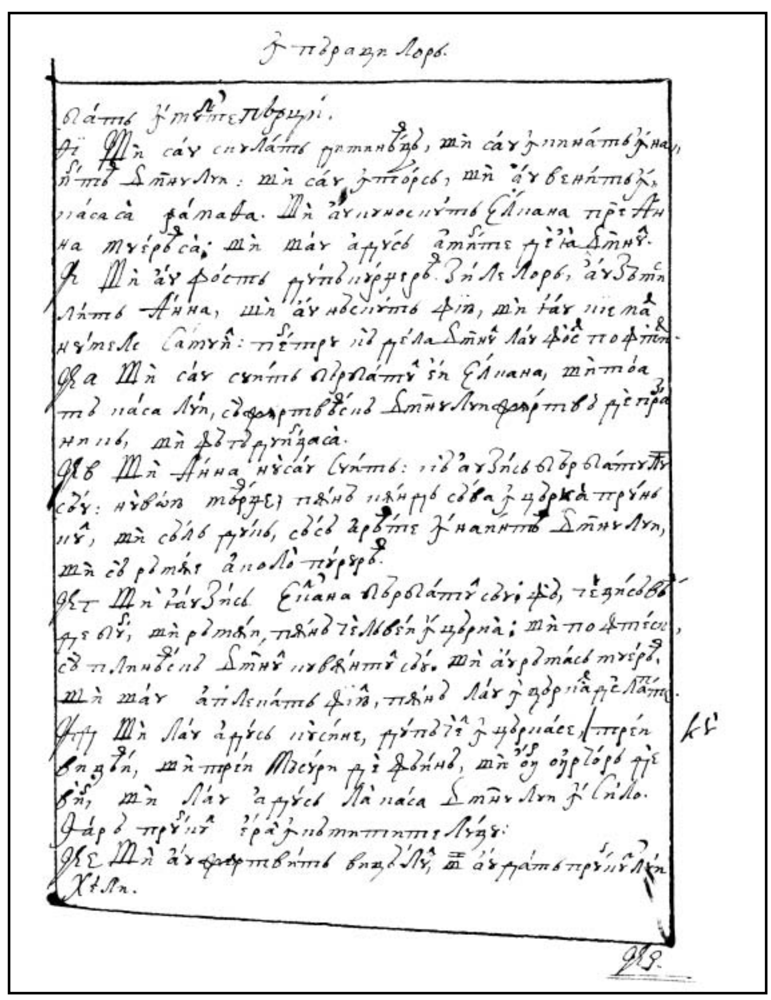
(a) VREA: v. II
au vrut: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 2,25; 8,19; 15,9; 22,17; 28,15; 31,4
vei vrea: *ind. viit.I. 2.sg.* 14,7
vrea: *ind. prez. 3.sg.* 15,22
a vrea: *inf. prez.* 15,23
vrând: *gerunziu* rezum. cap.19
vreai: *ind. prez. 2.sg.* 21,9

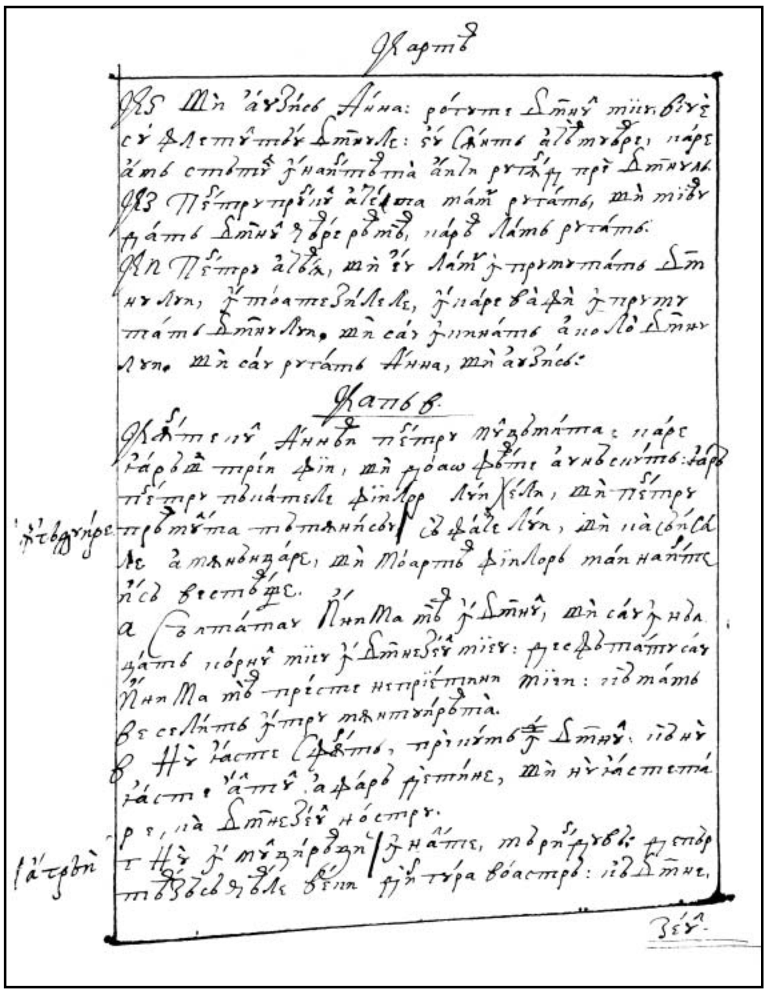

3v 4r

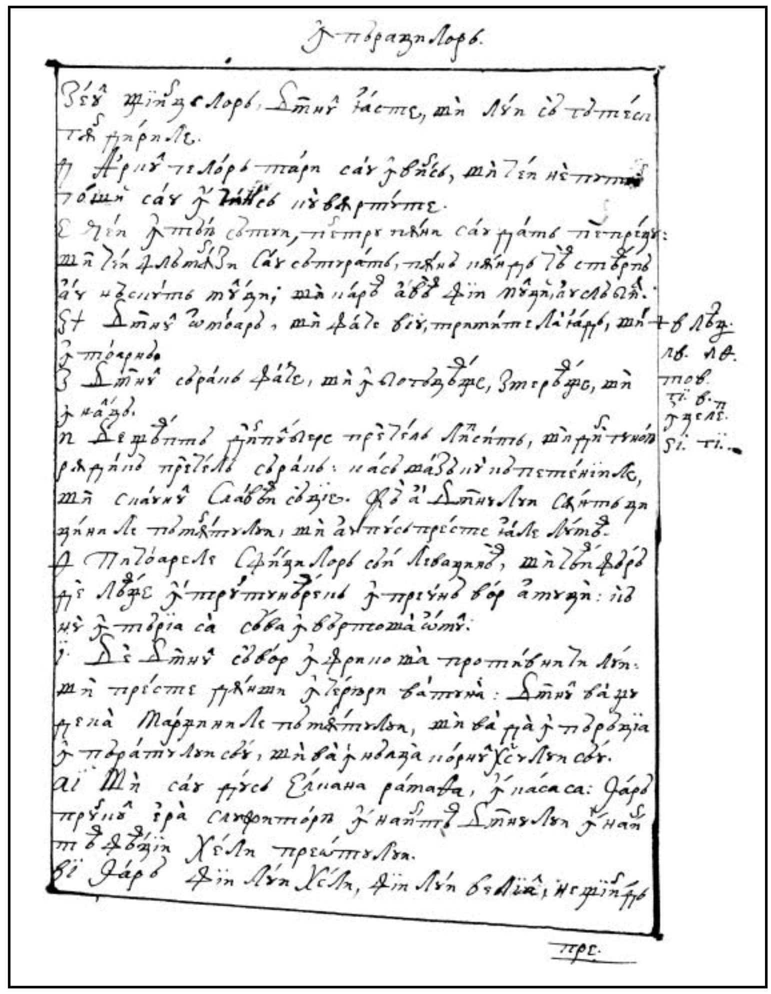

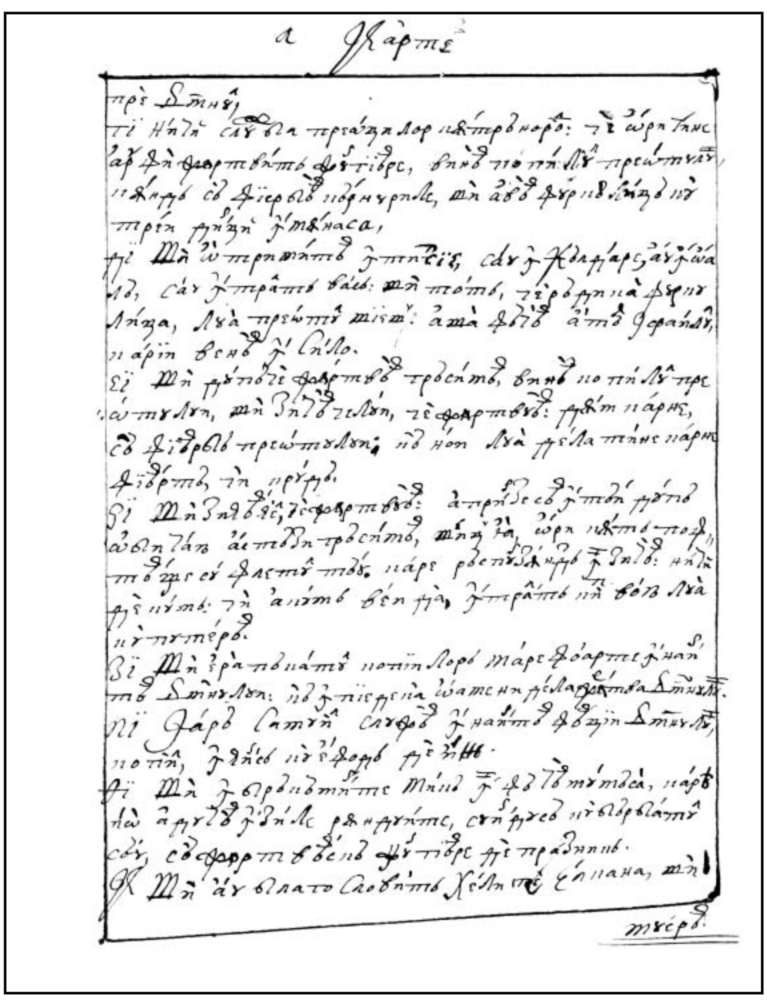
4v 5r

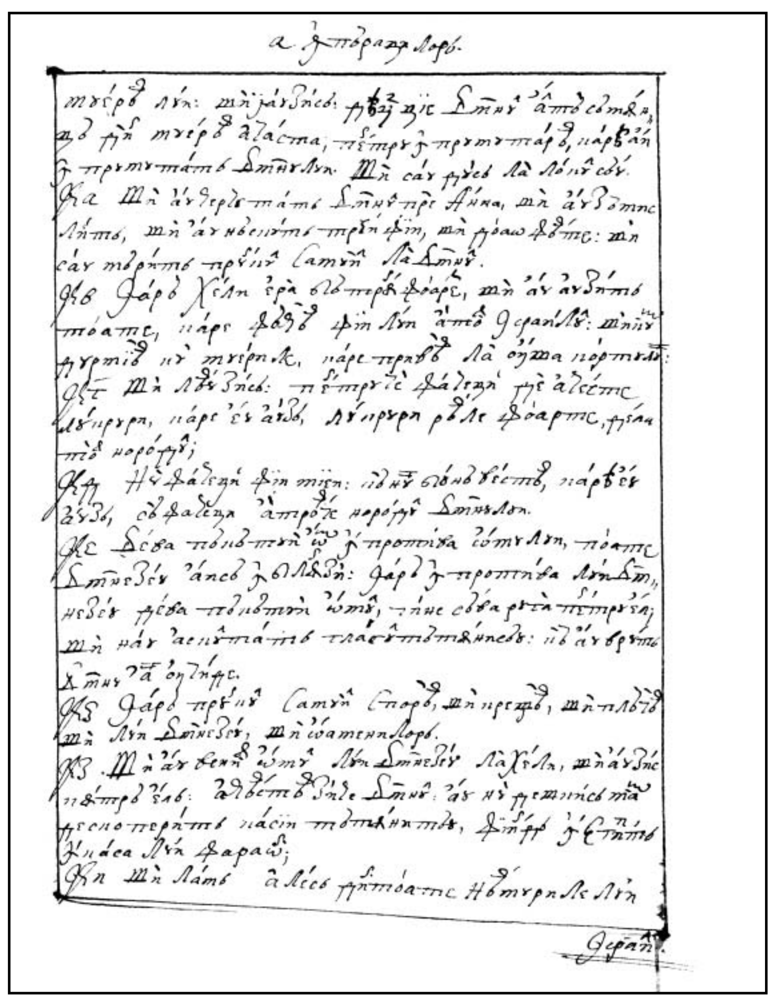
5v

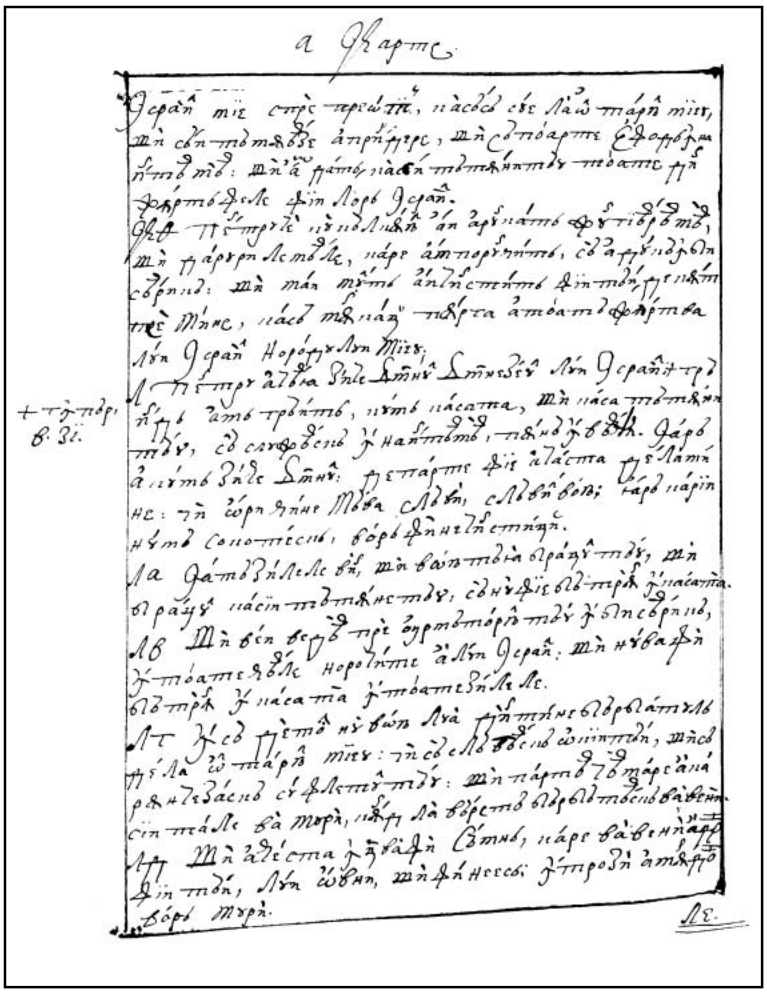
6r

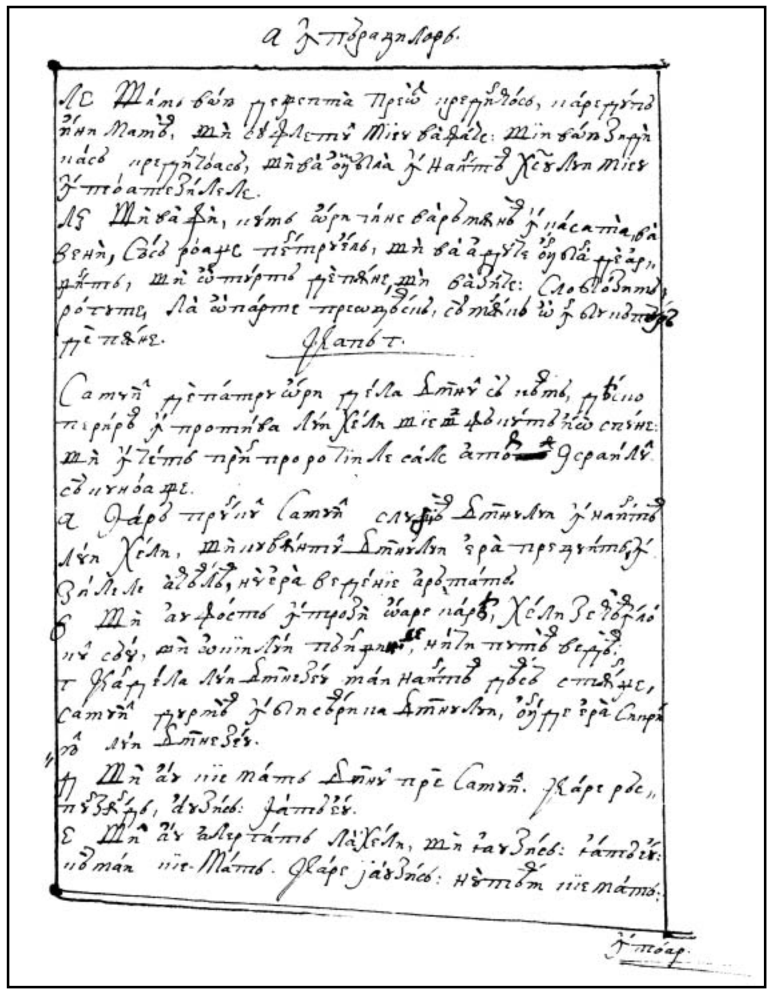
6v

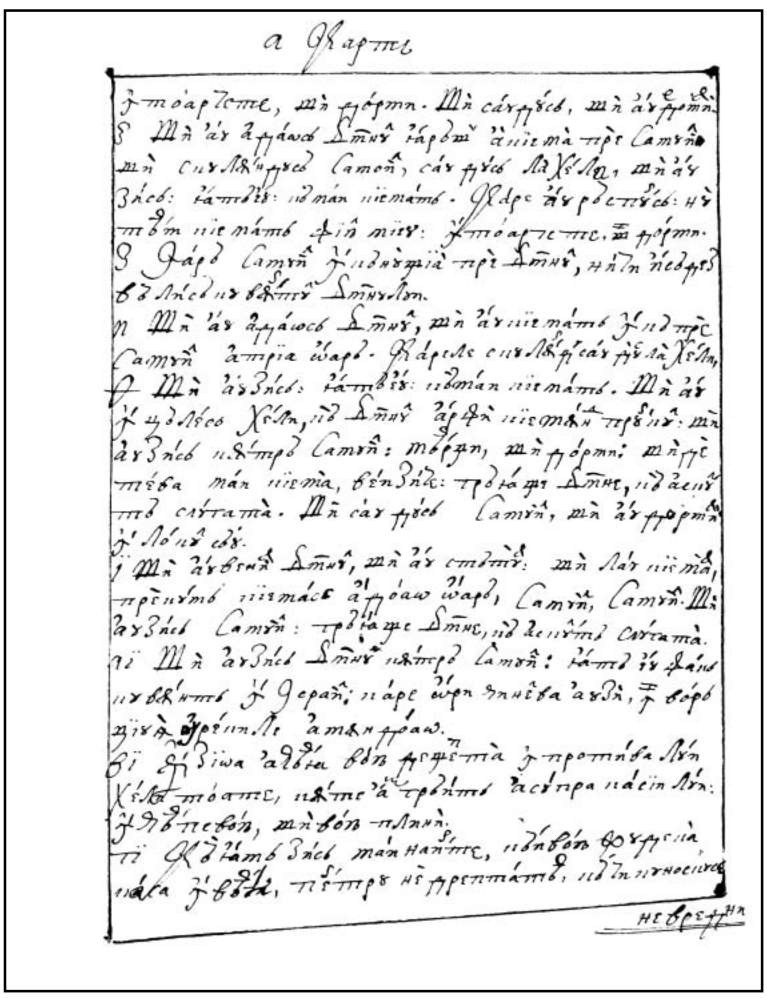
7r

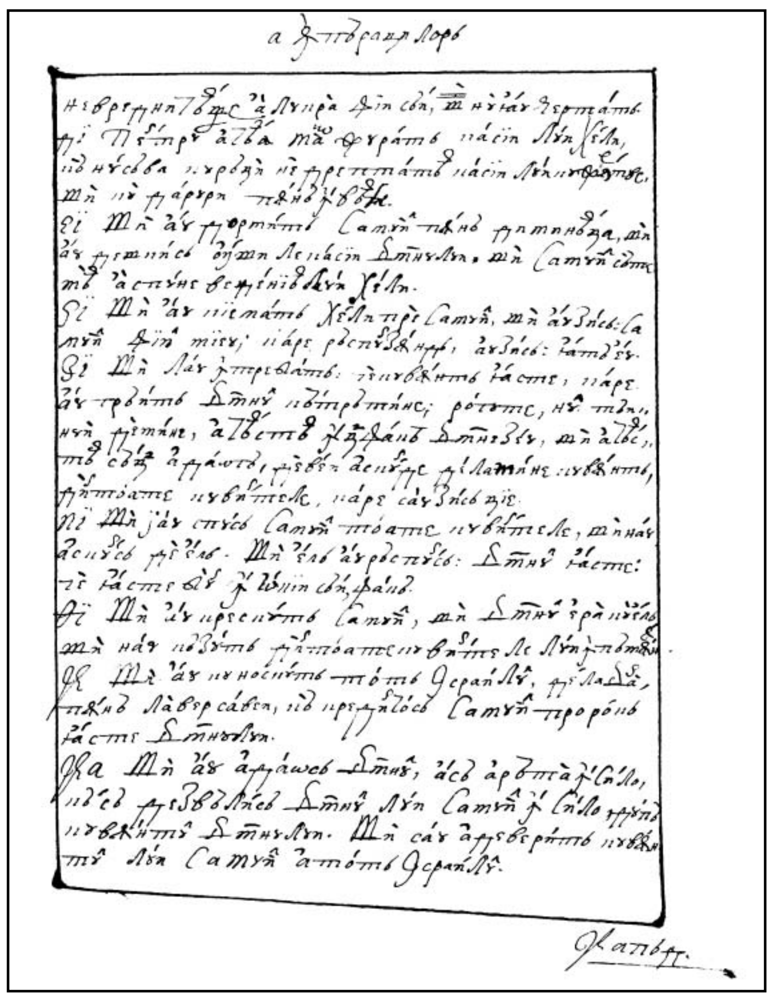
7v

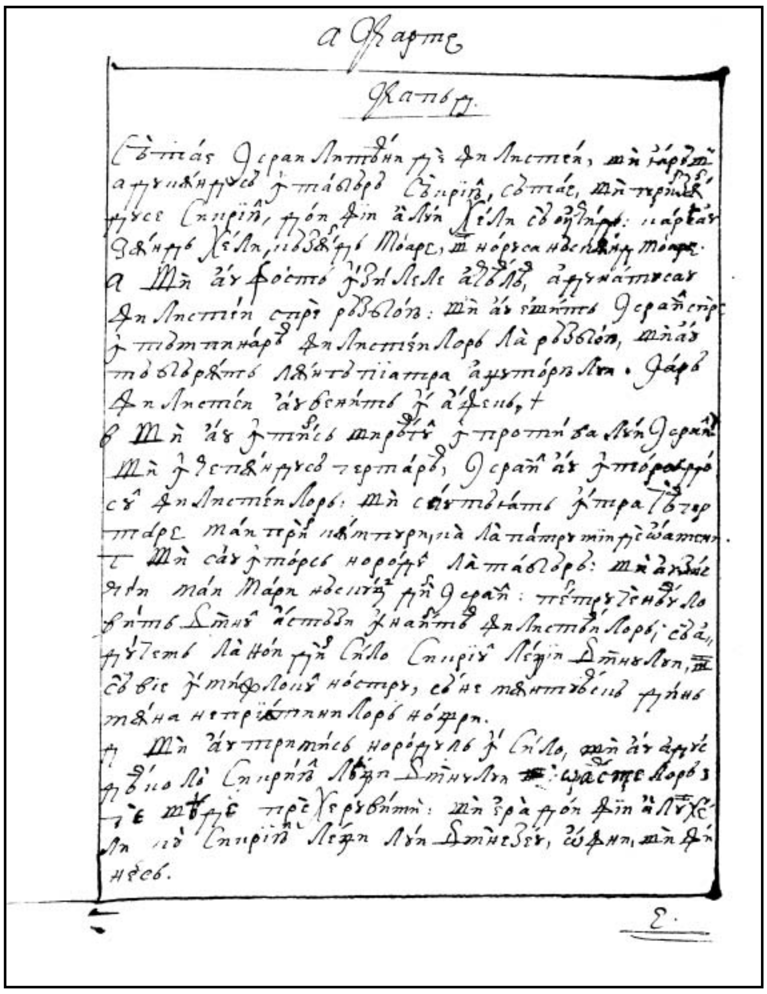
8r

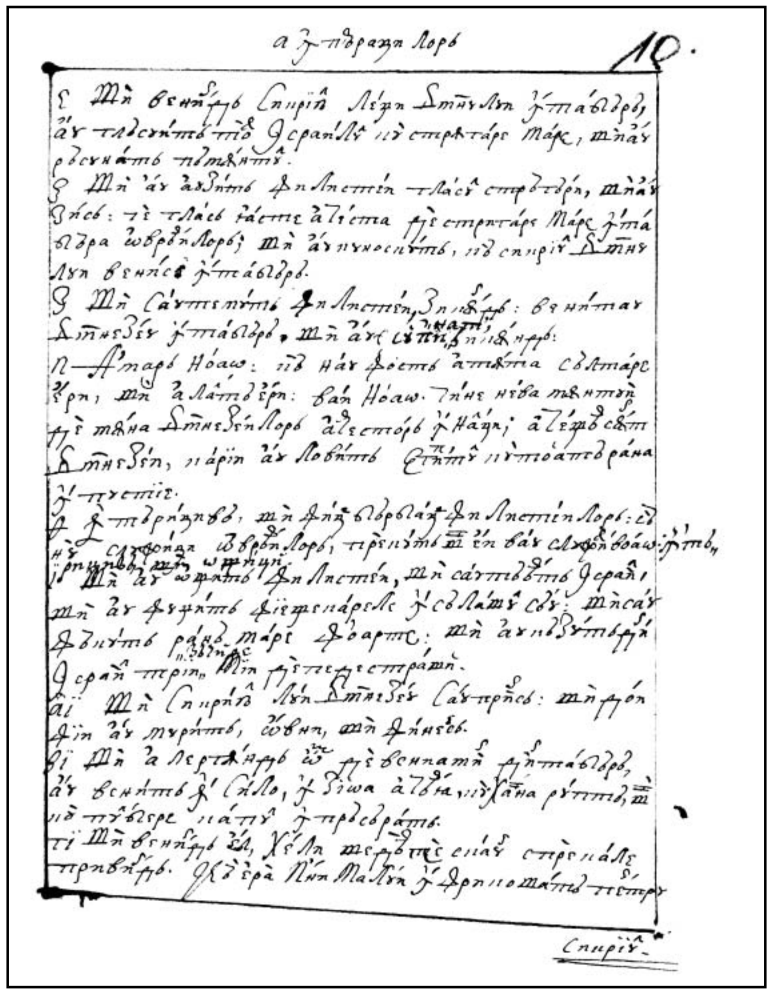

8v

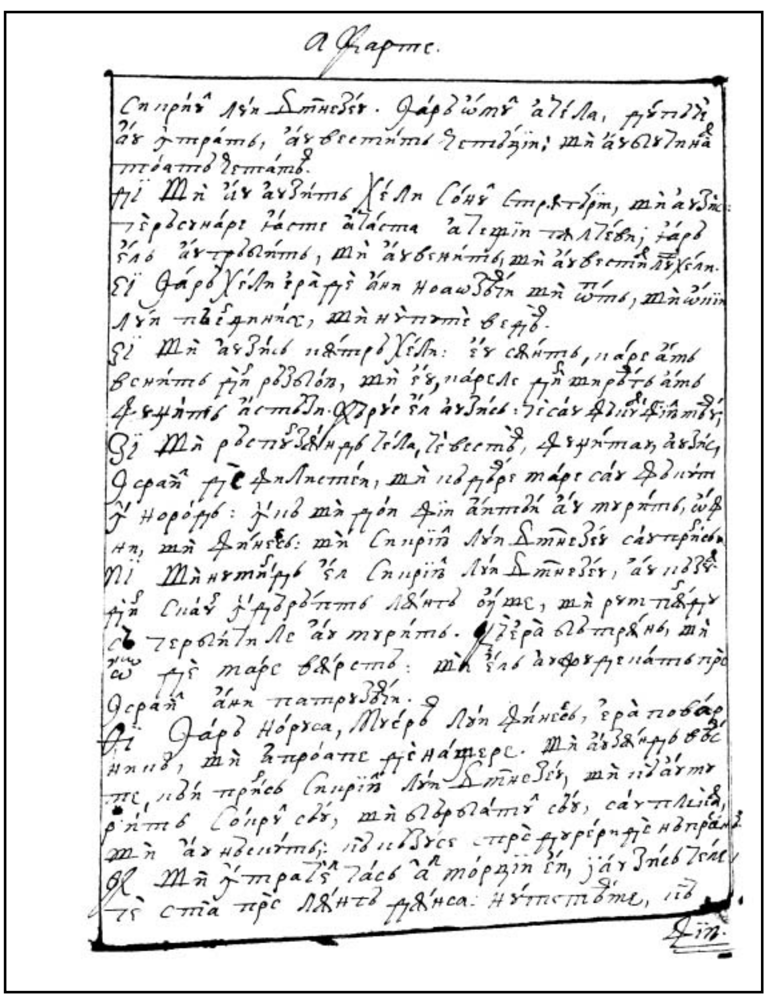

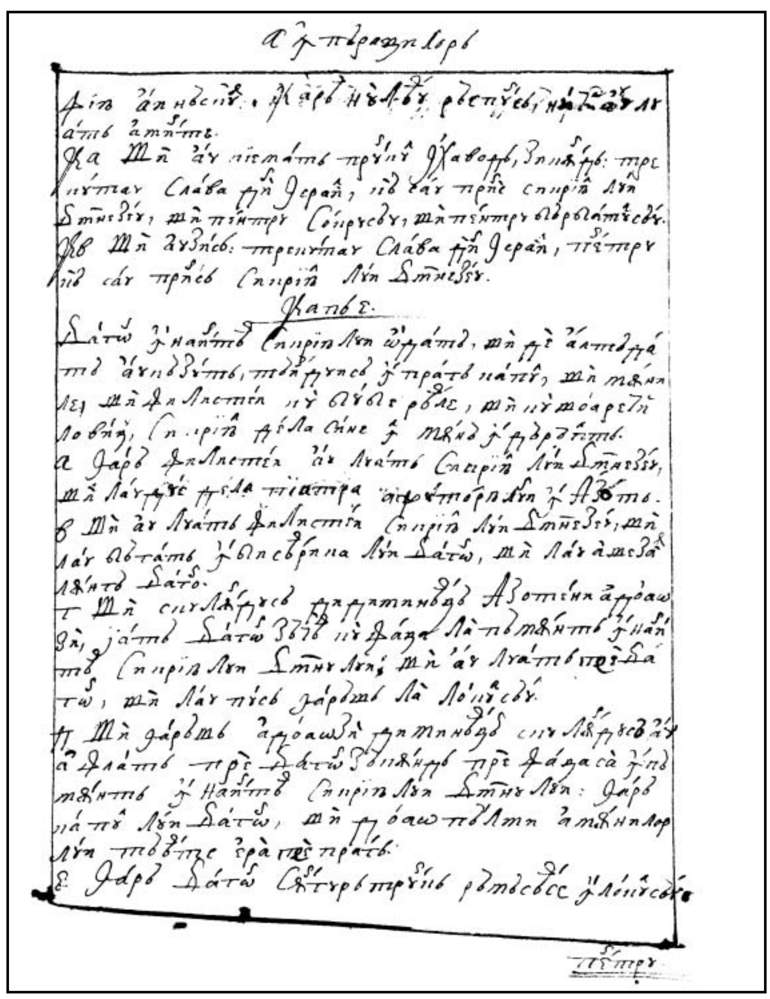
9r

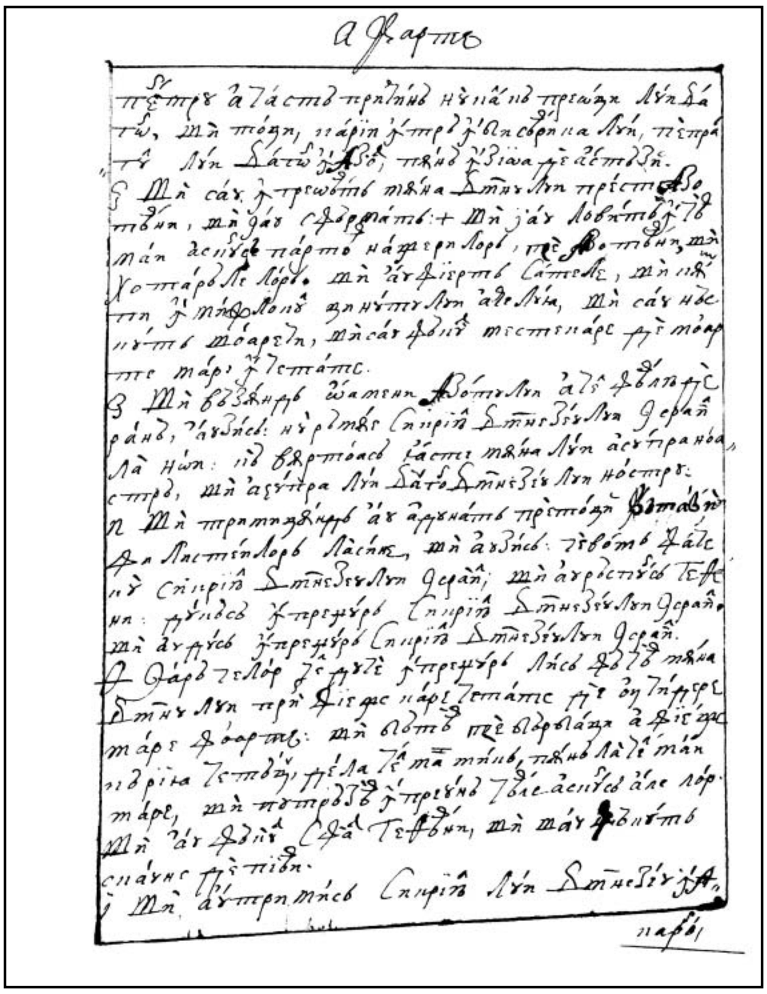

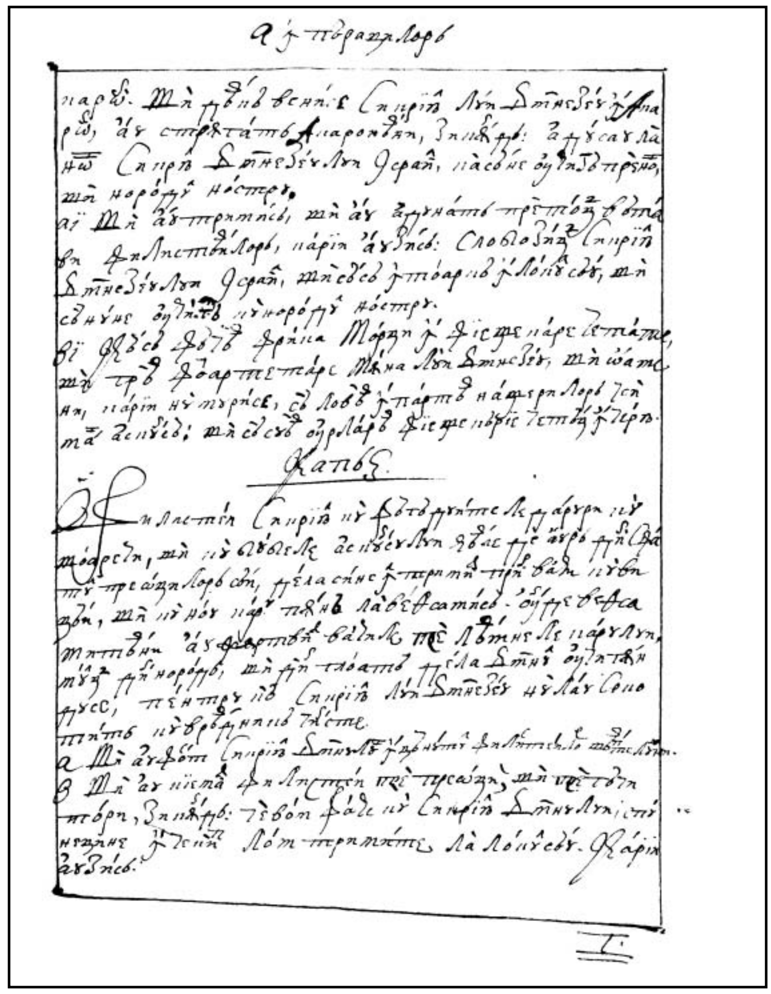
9v 10r

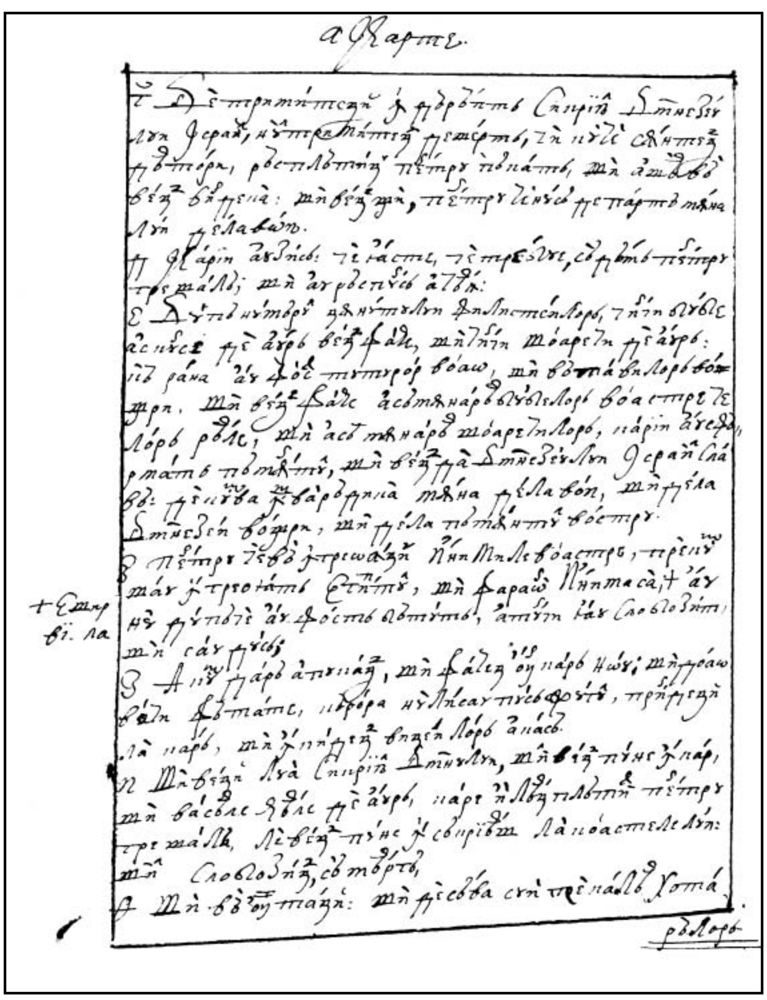
10v 11r

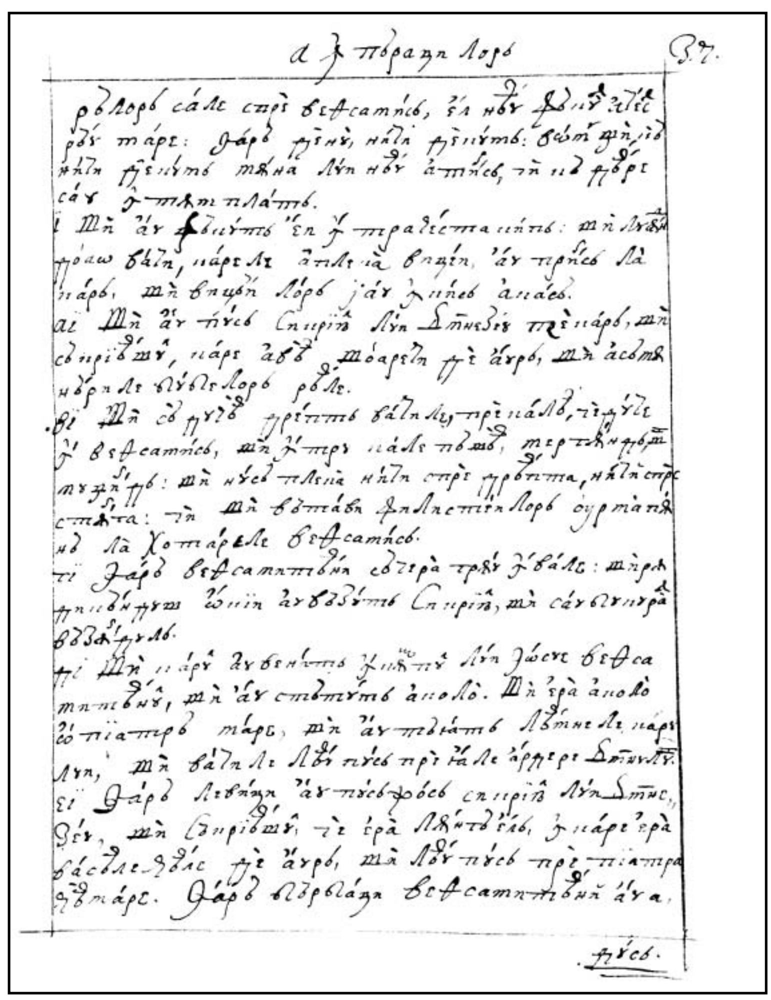

11v

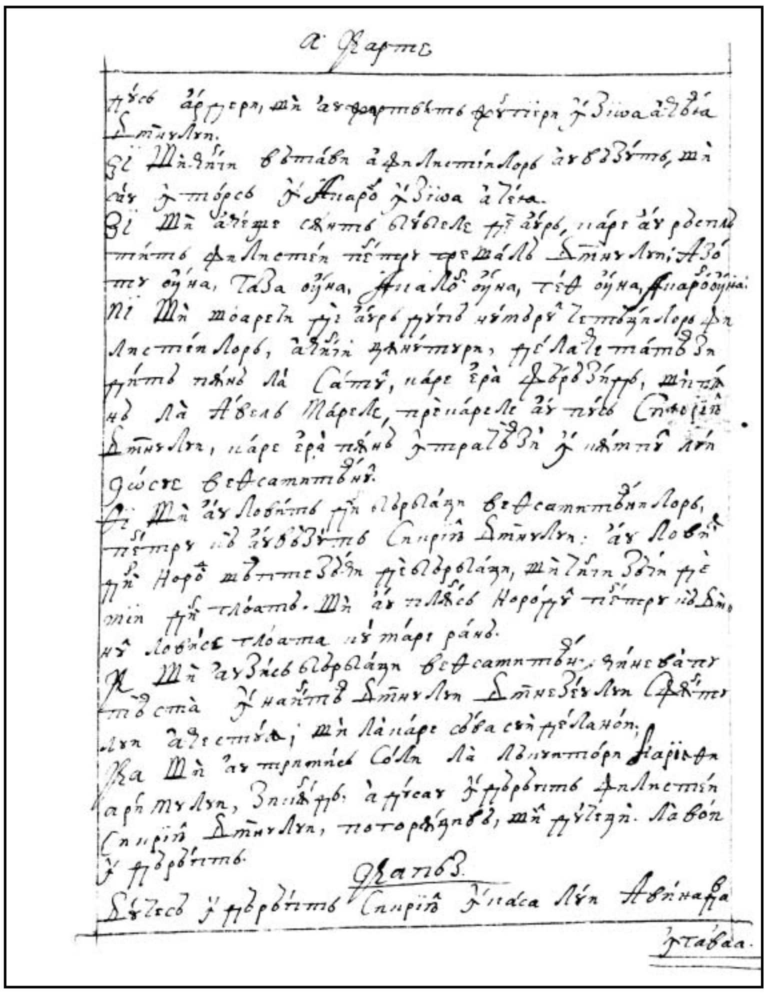
12r

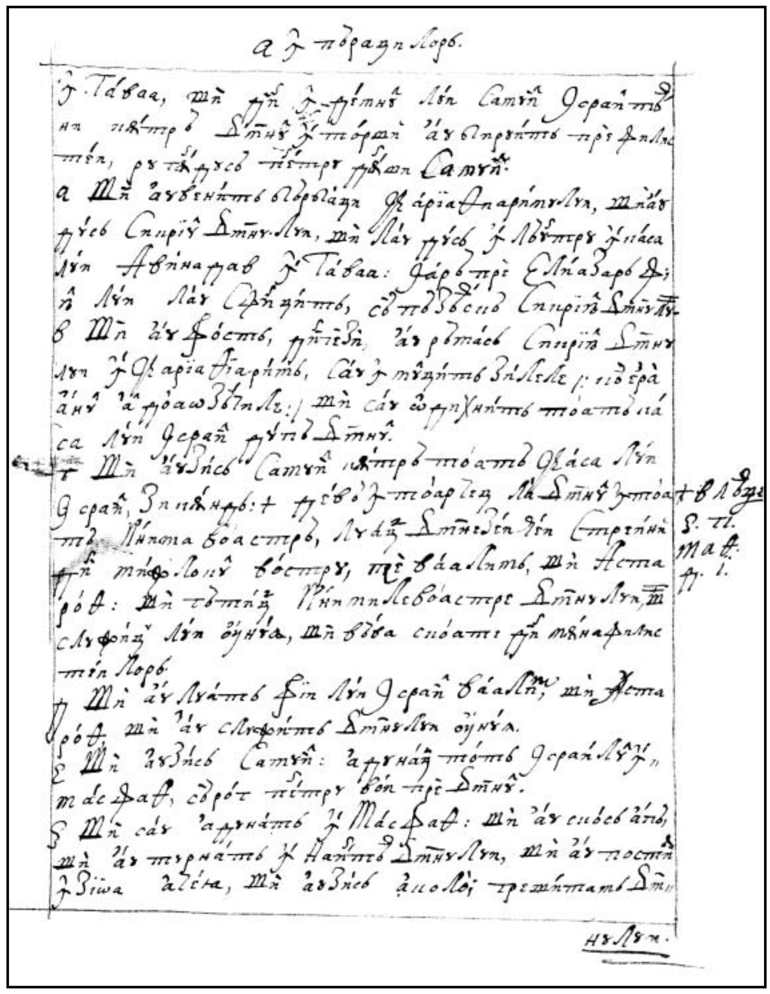

12v

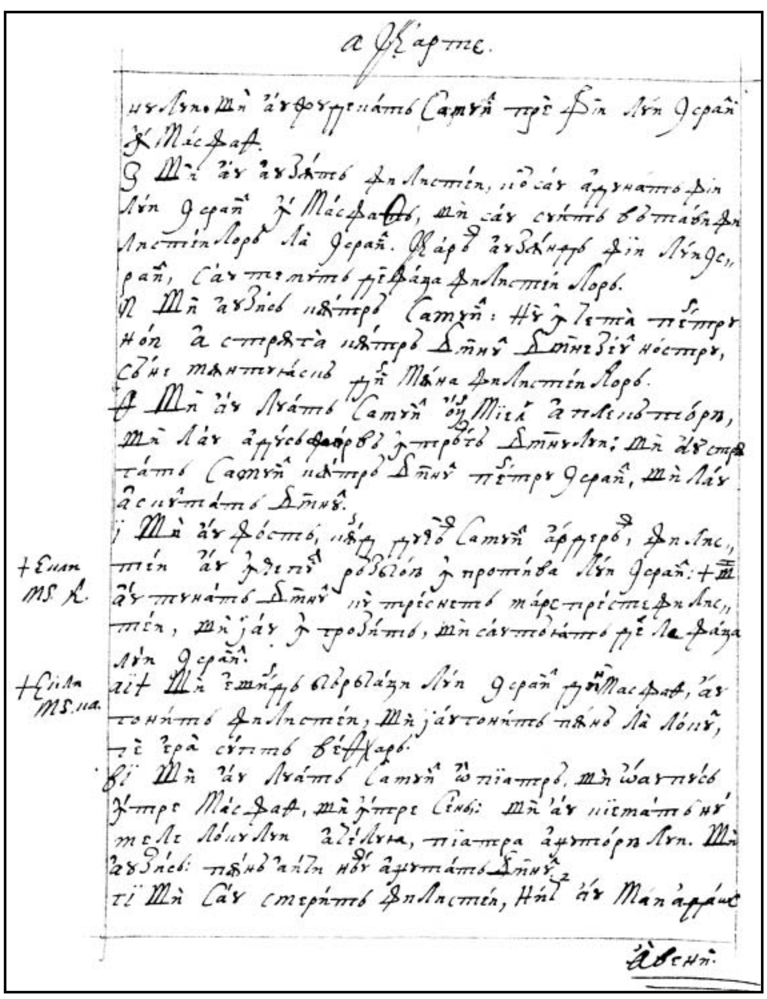
13r

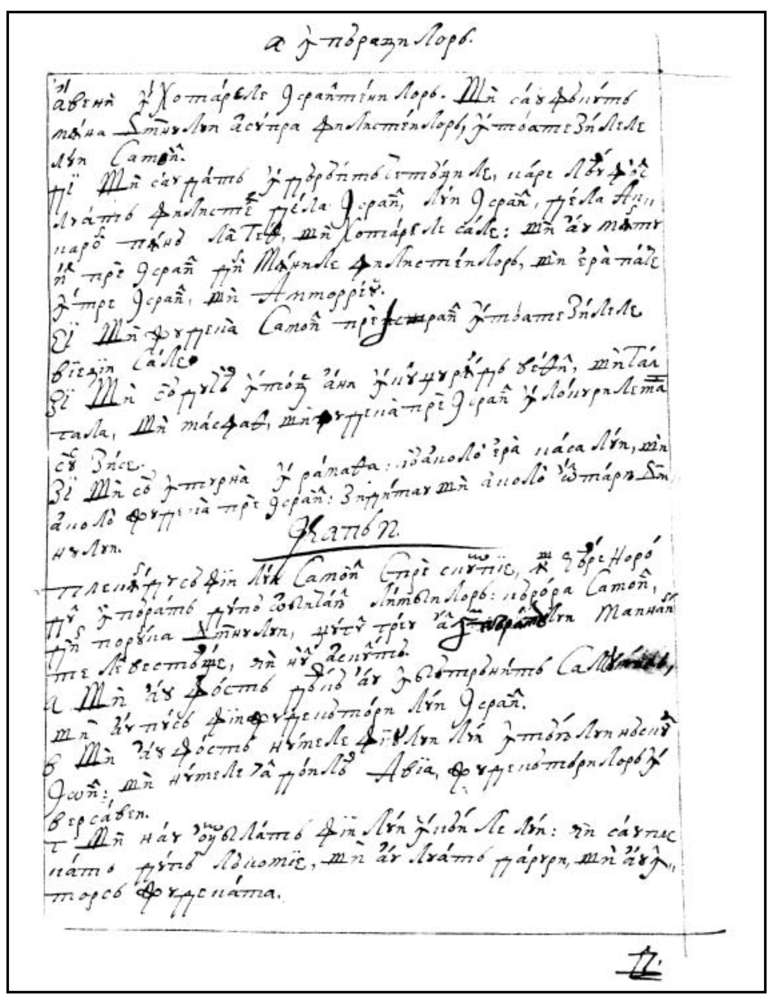
13v

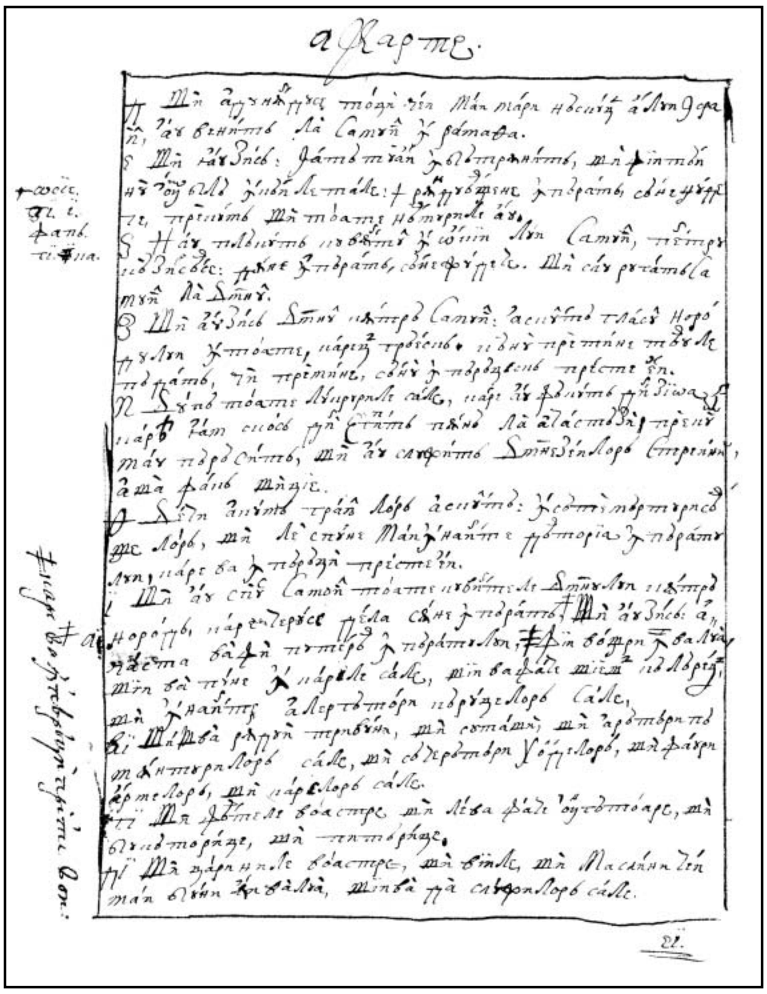
14r

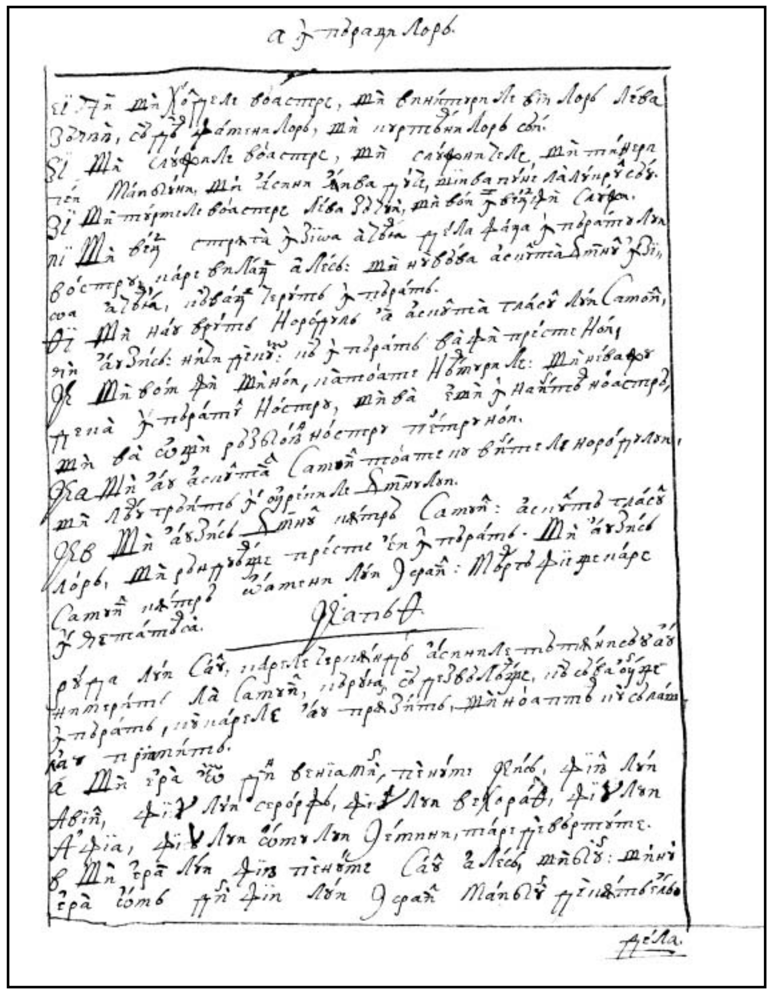

14v

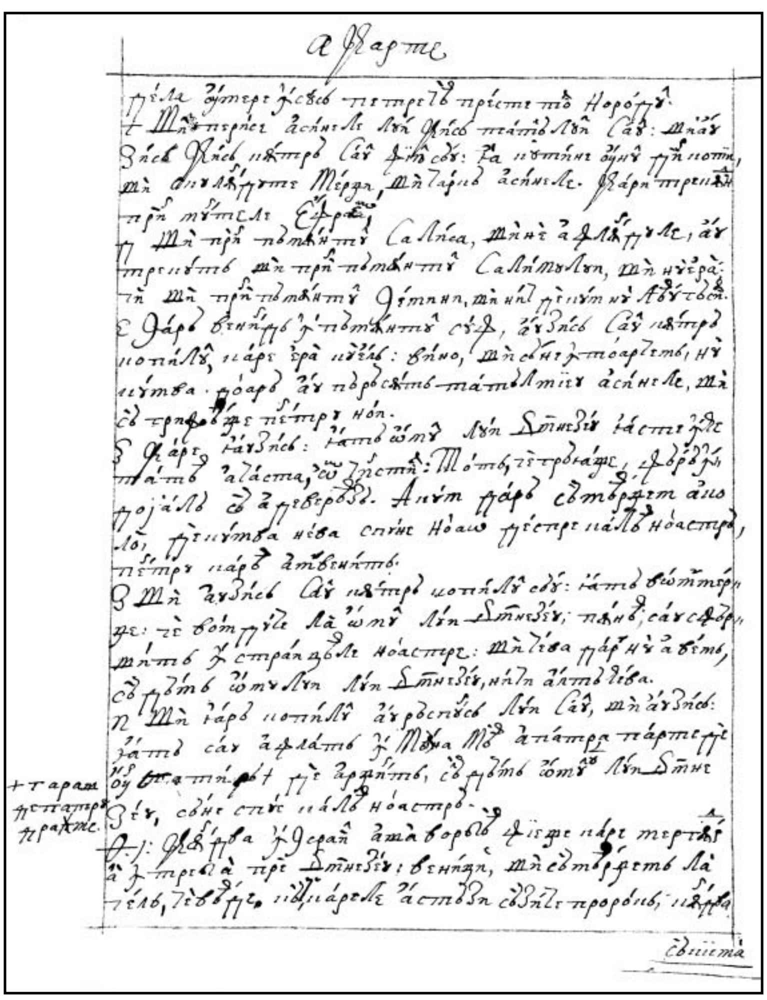

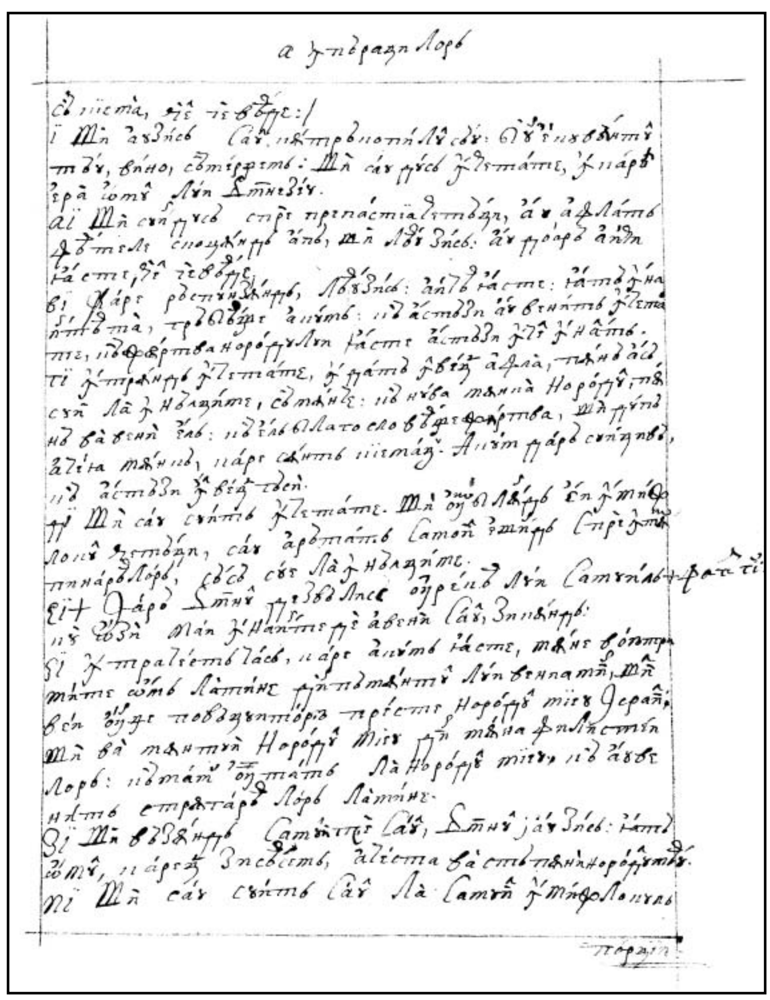
15r

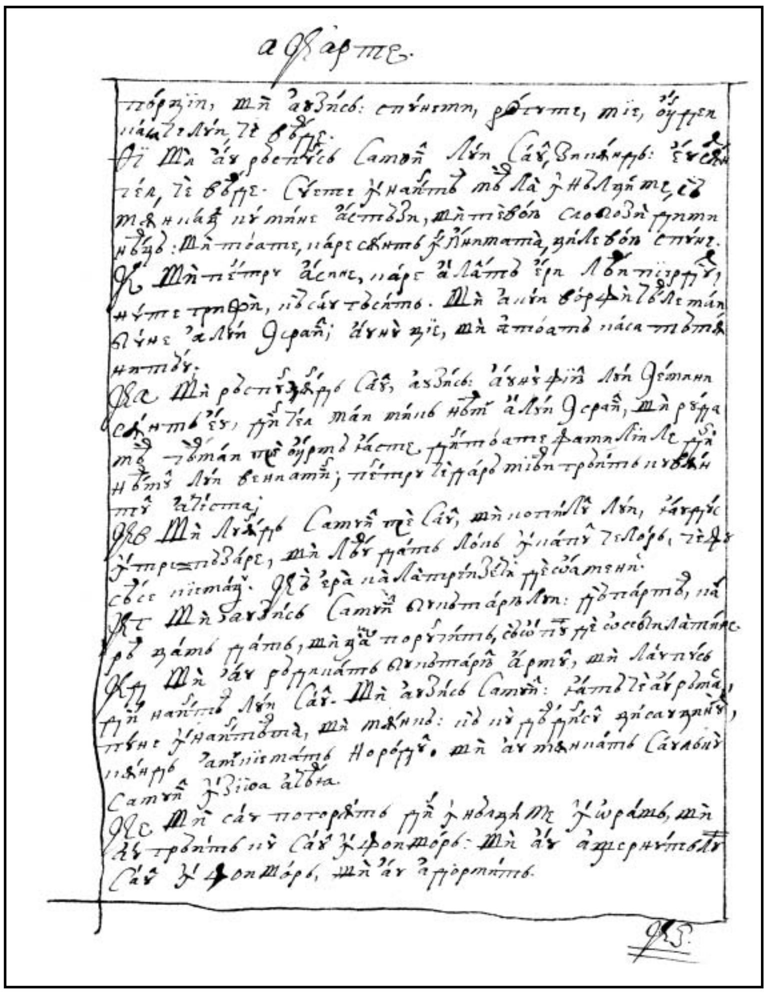

15v 16r

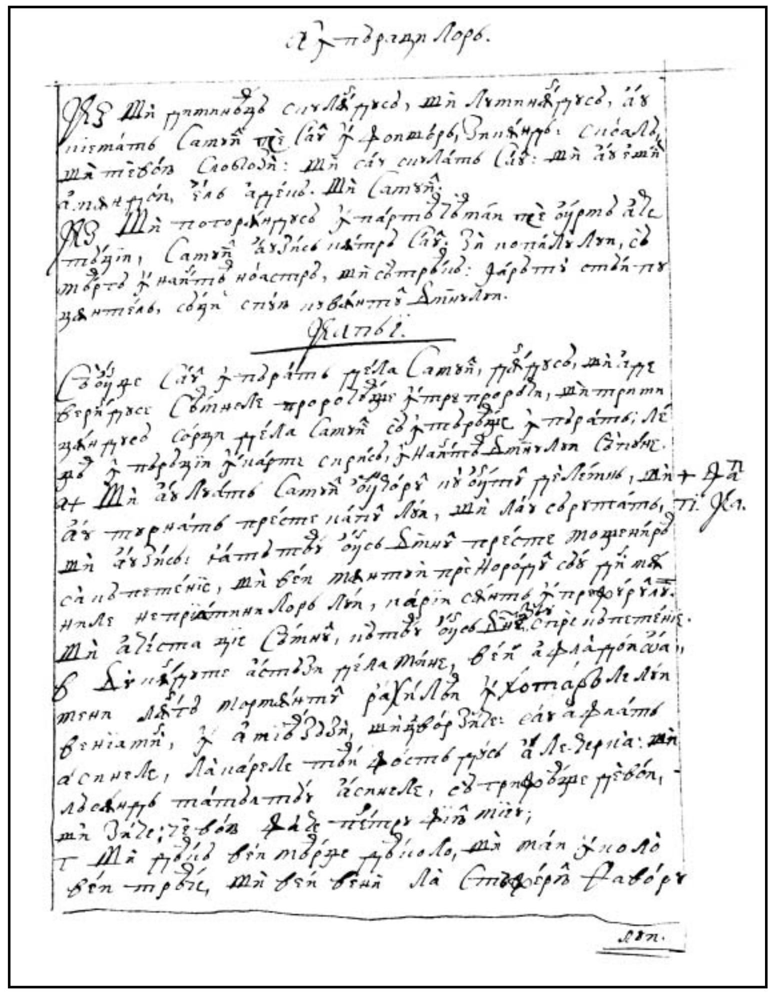

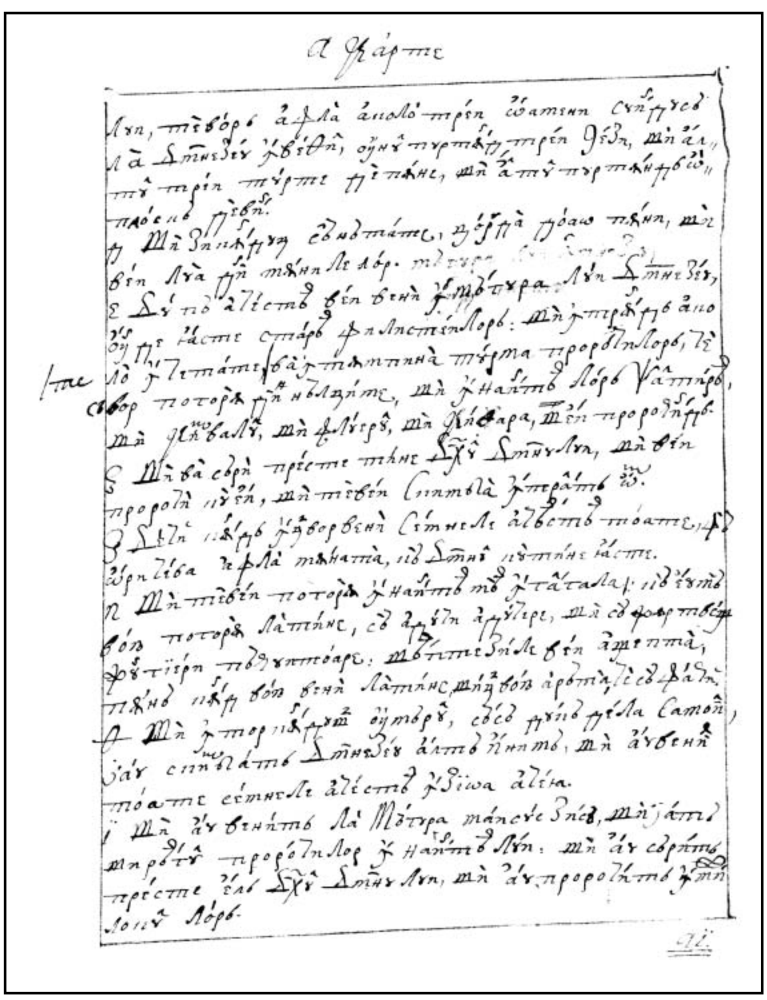
16v 17r

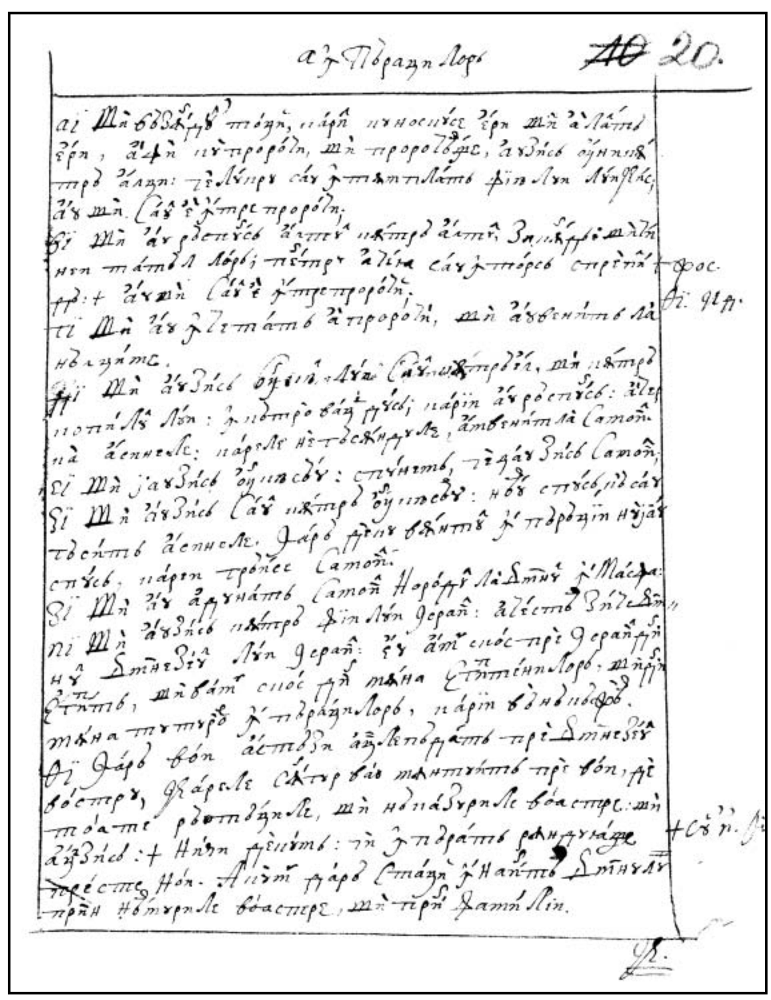
17v

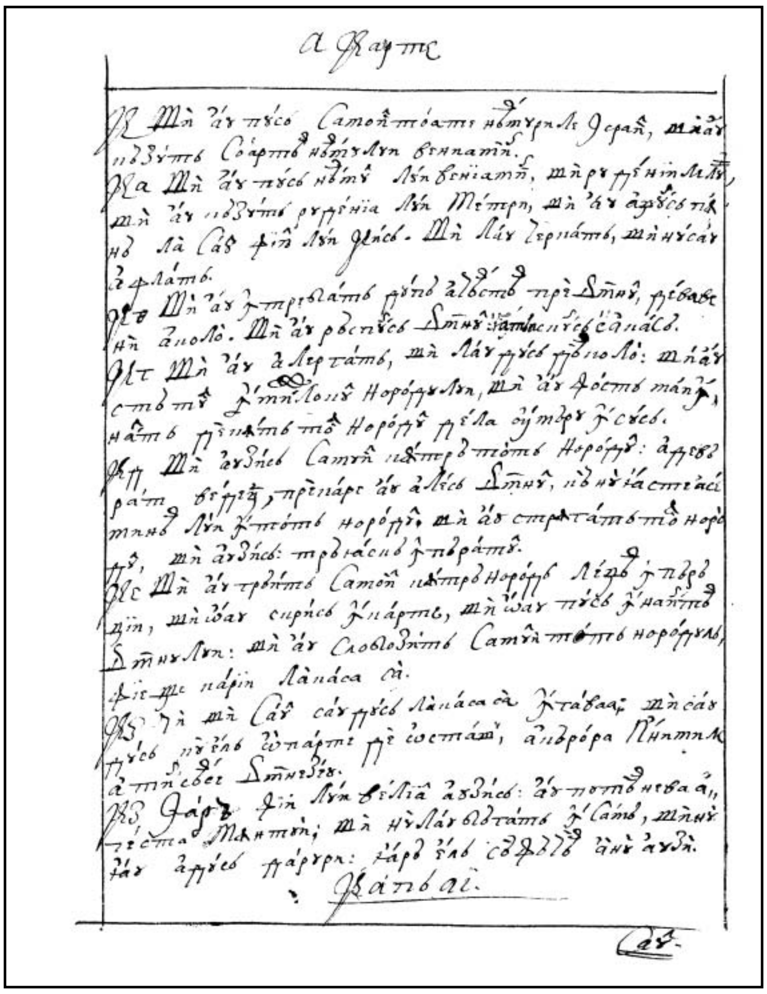
18r

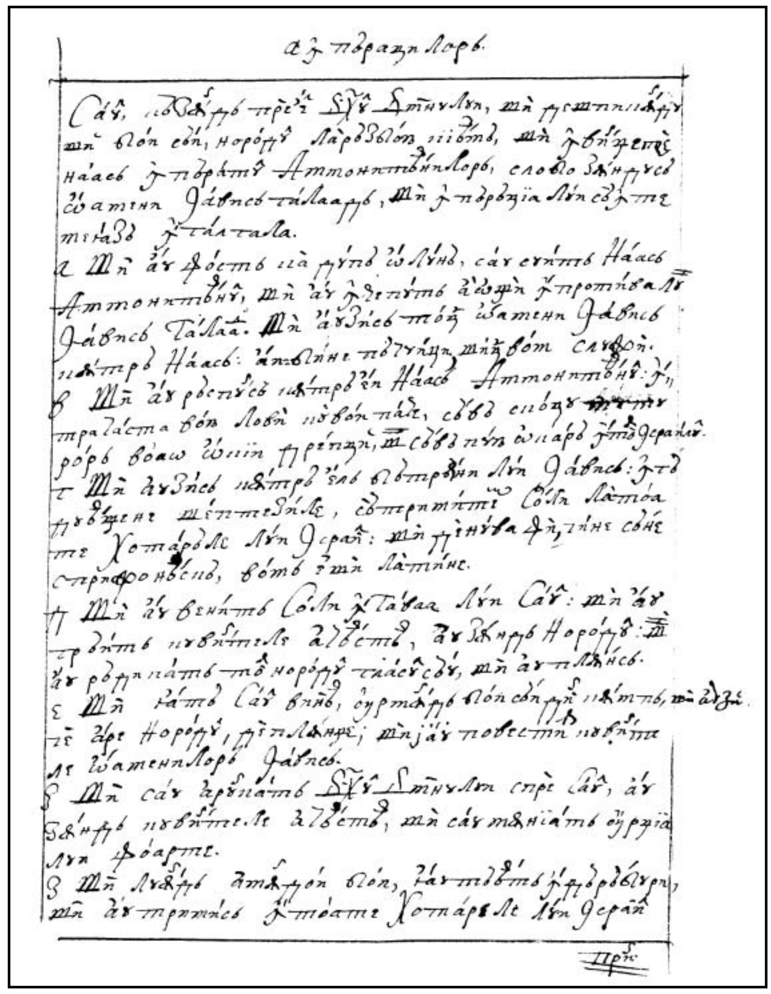
18v

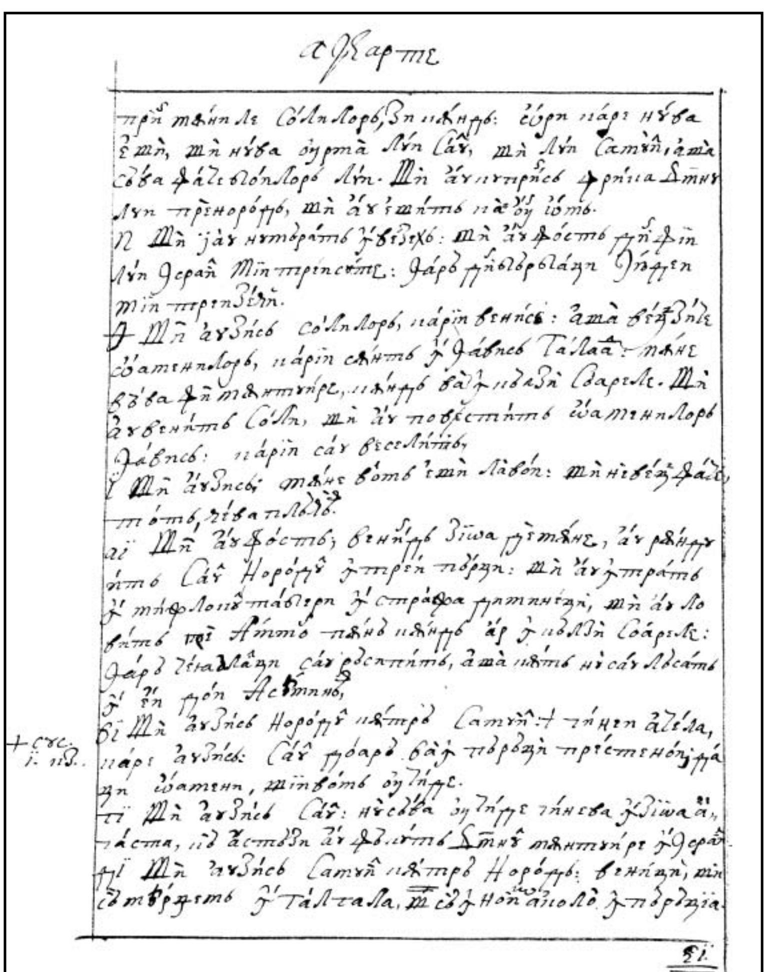
19r

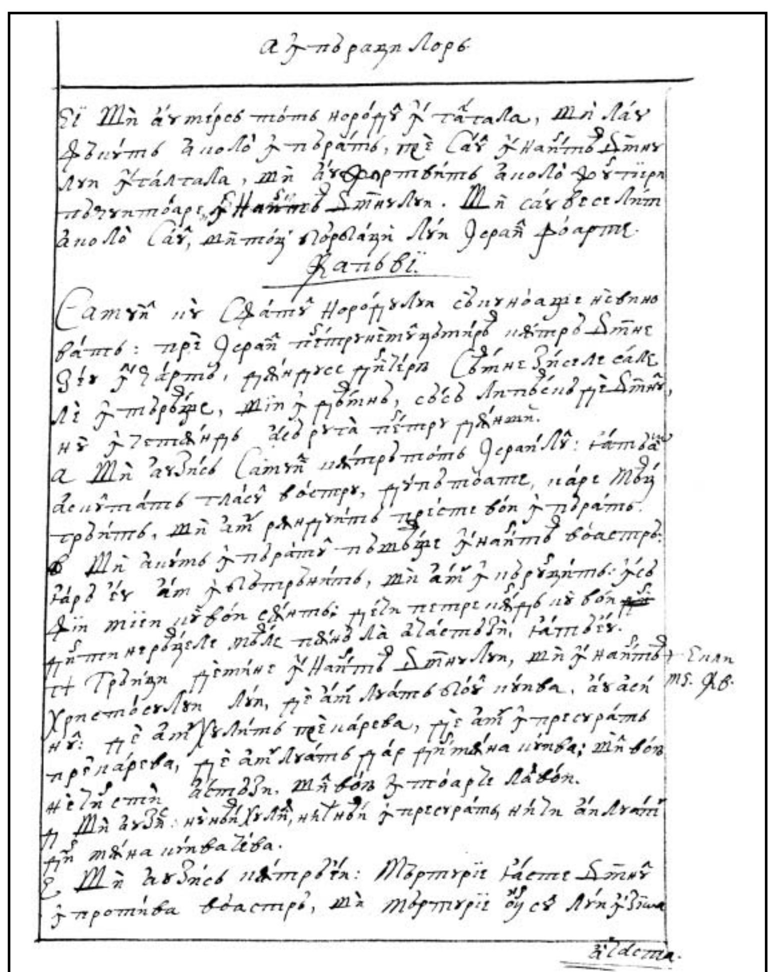
19v

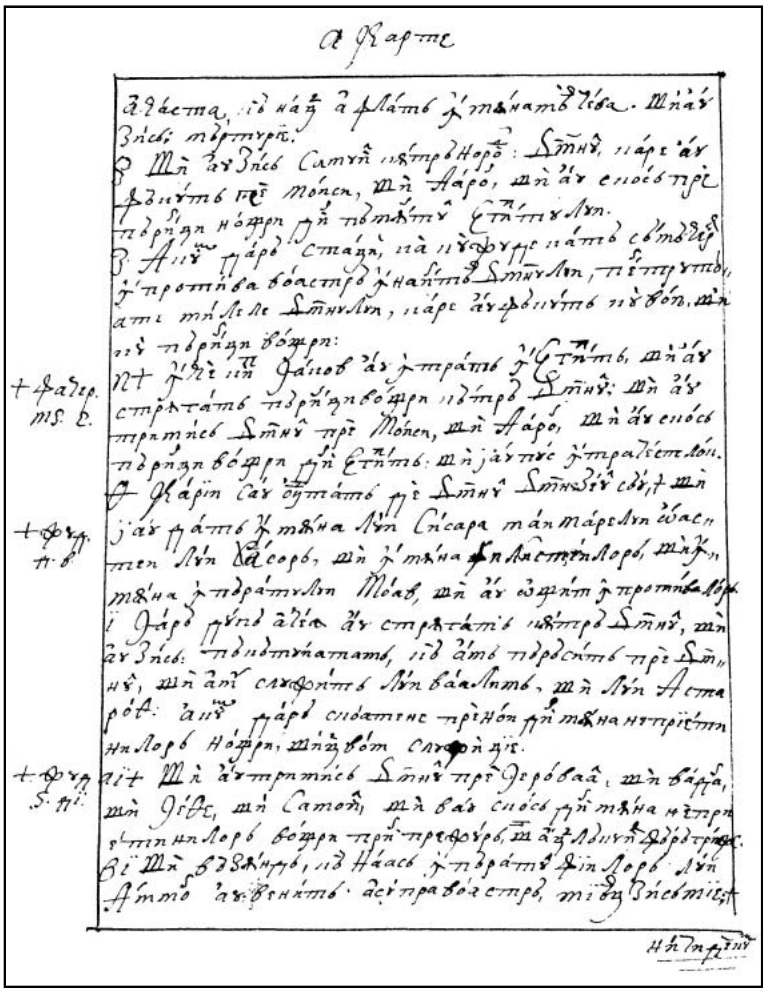
20r

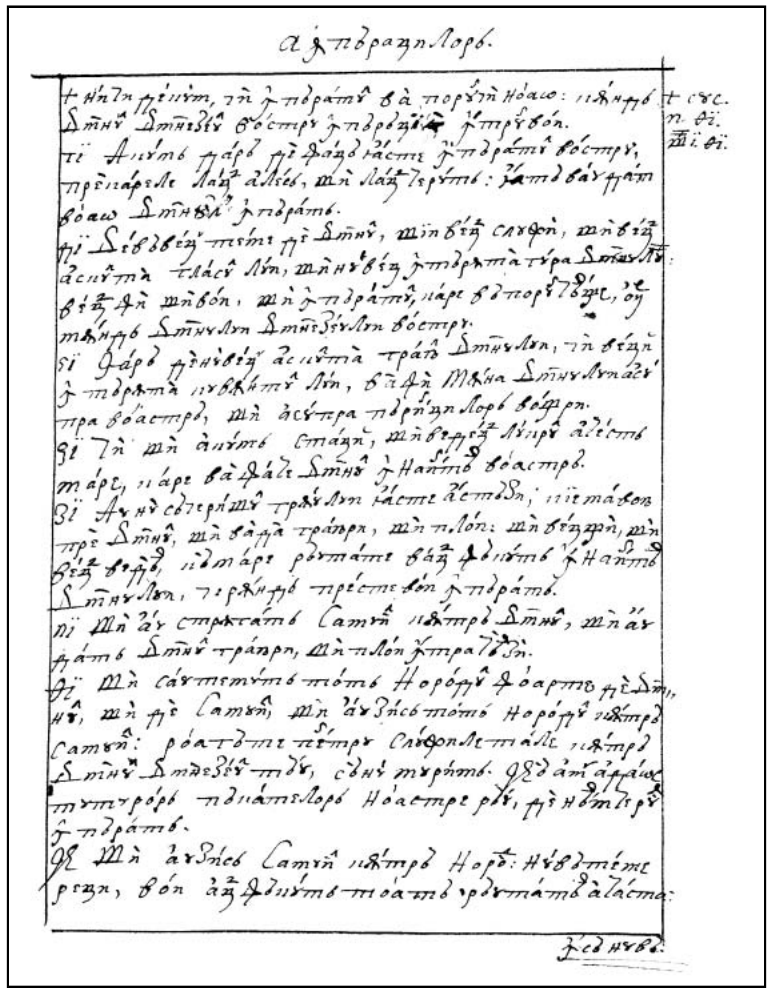
20v

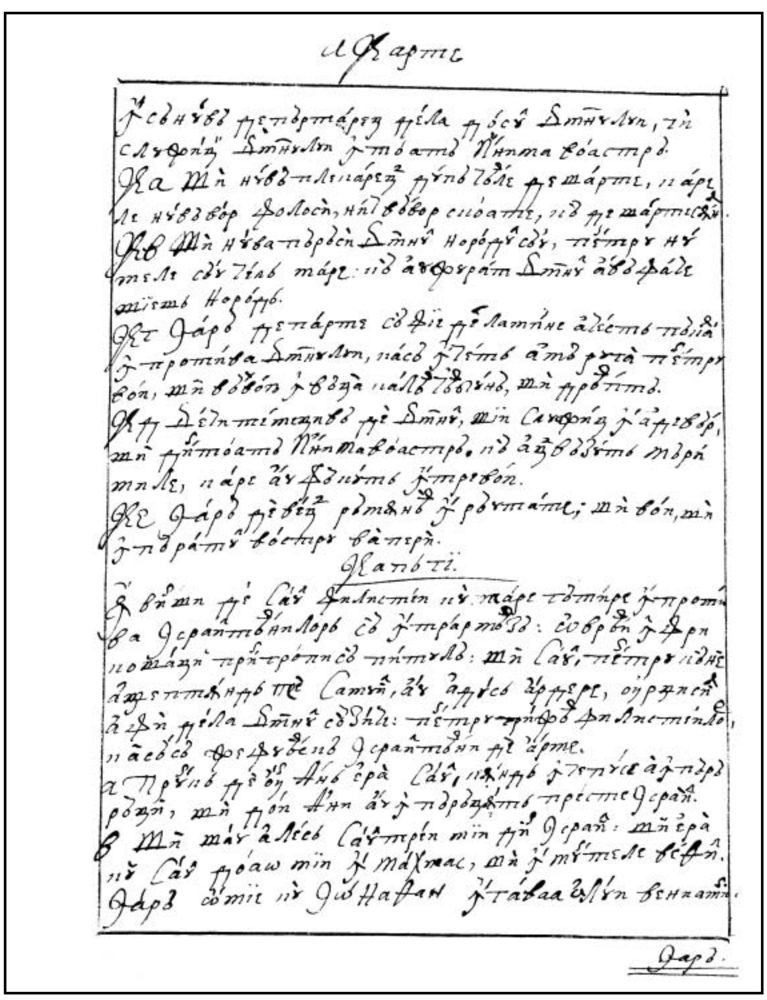
21r

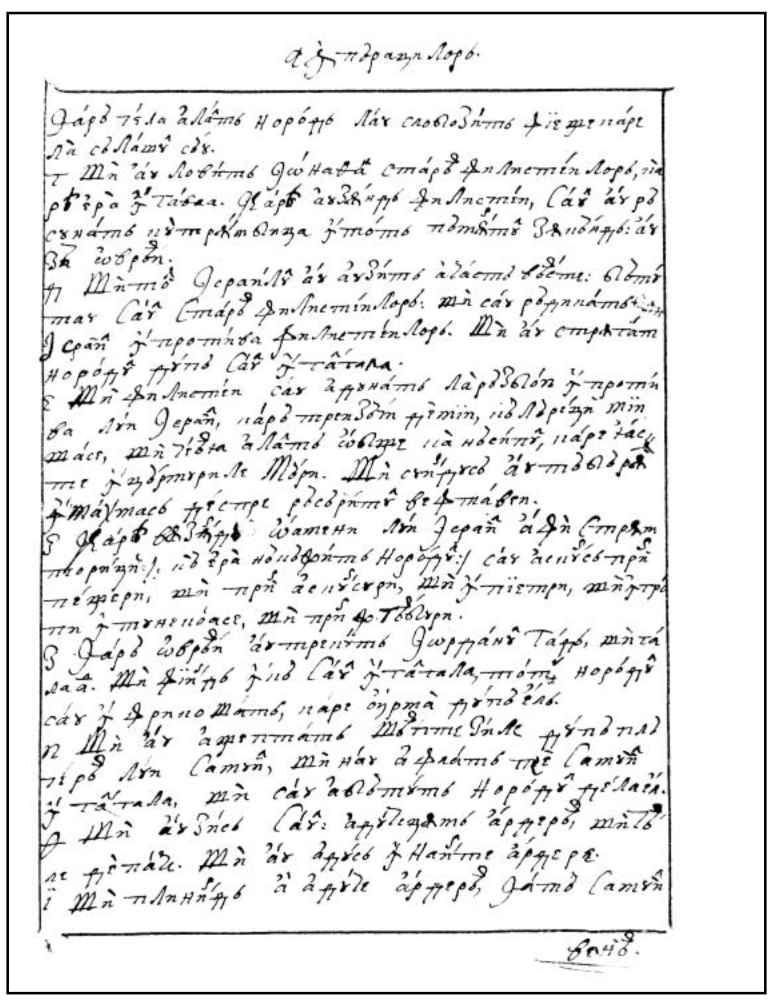
21v

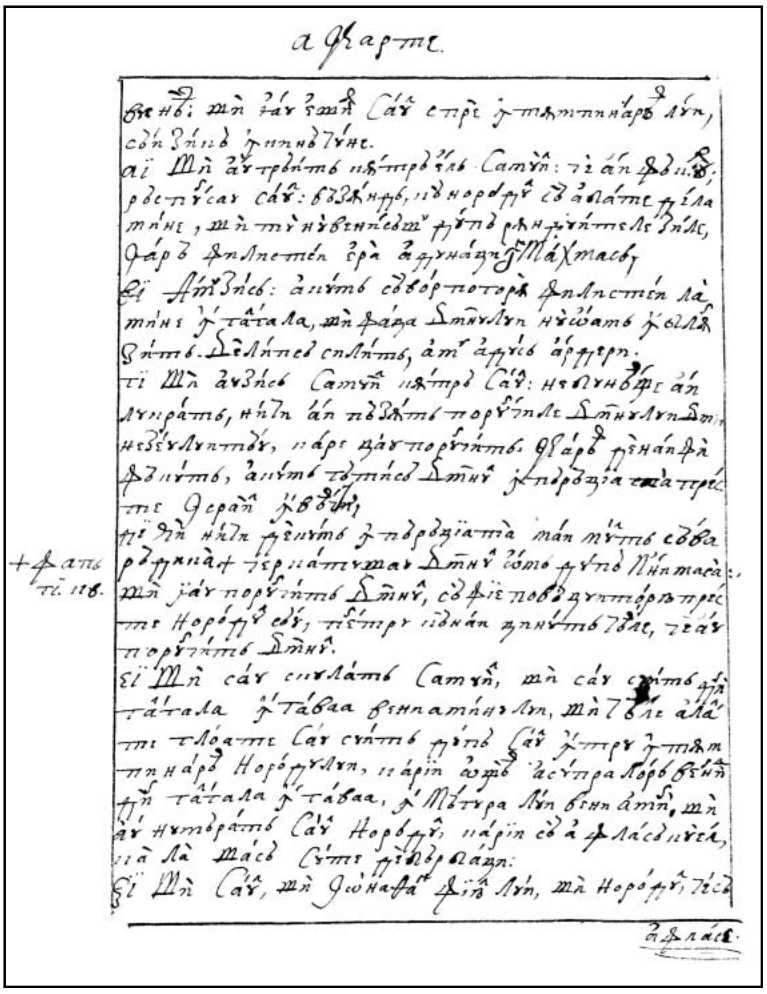
22r

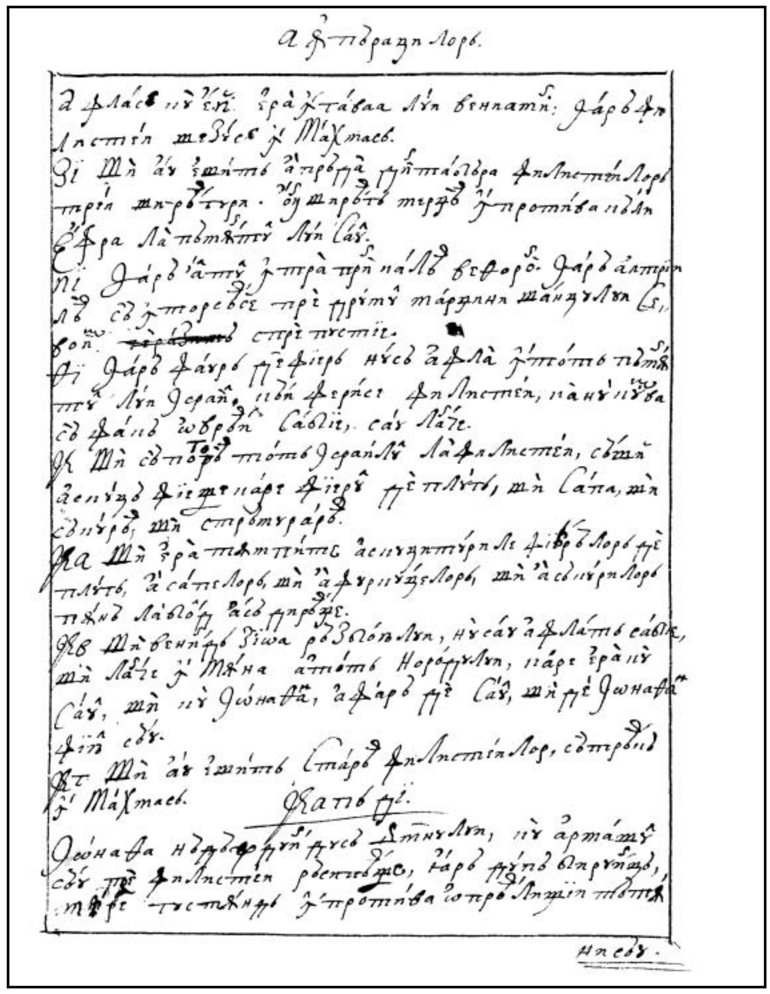
22v

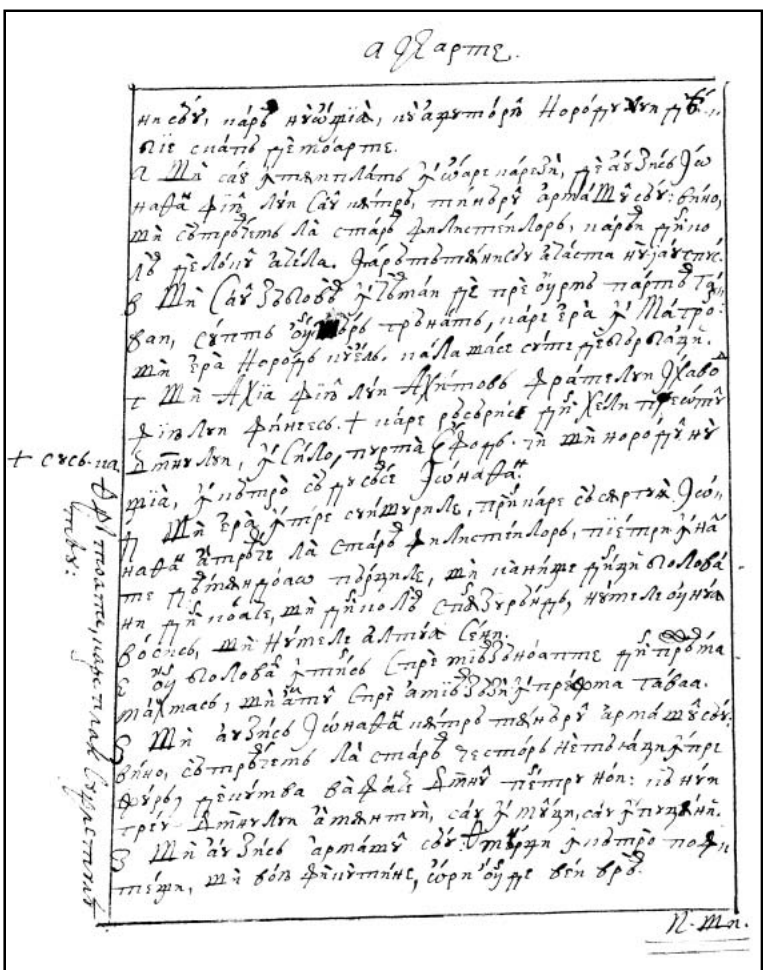
23r

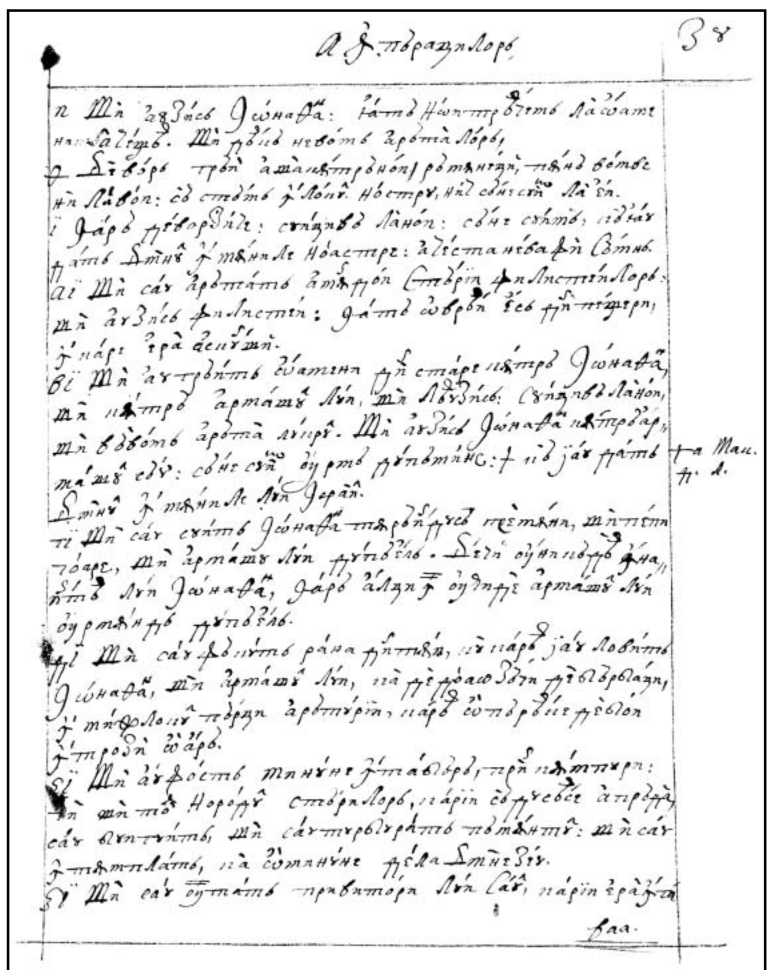
23v

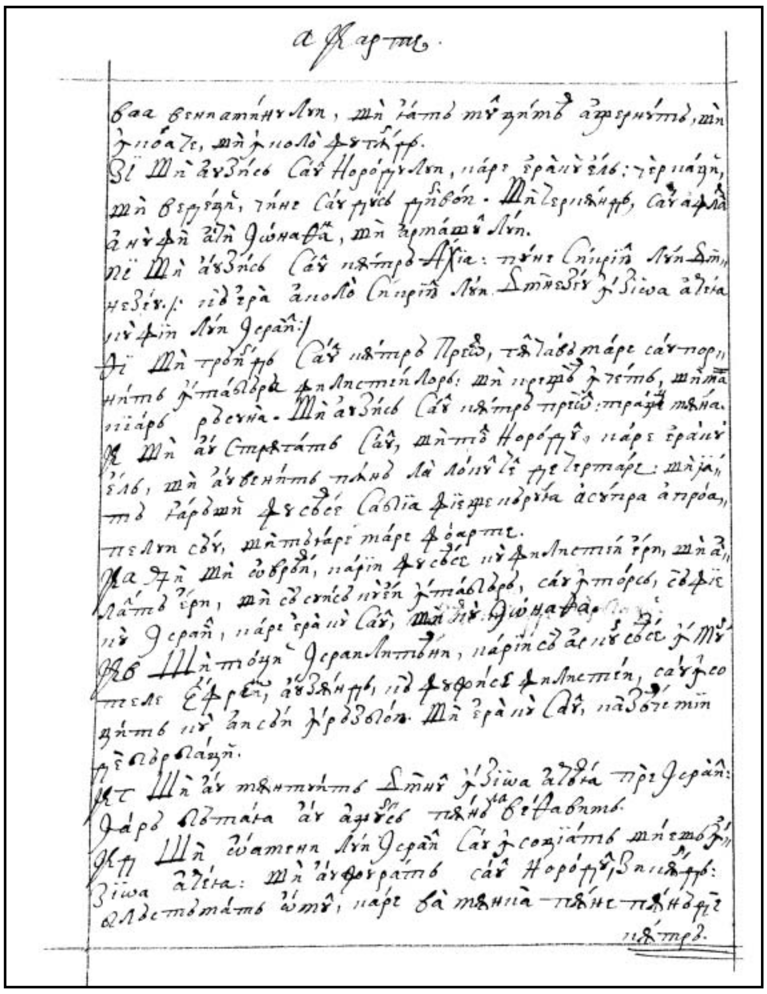
24r

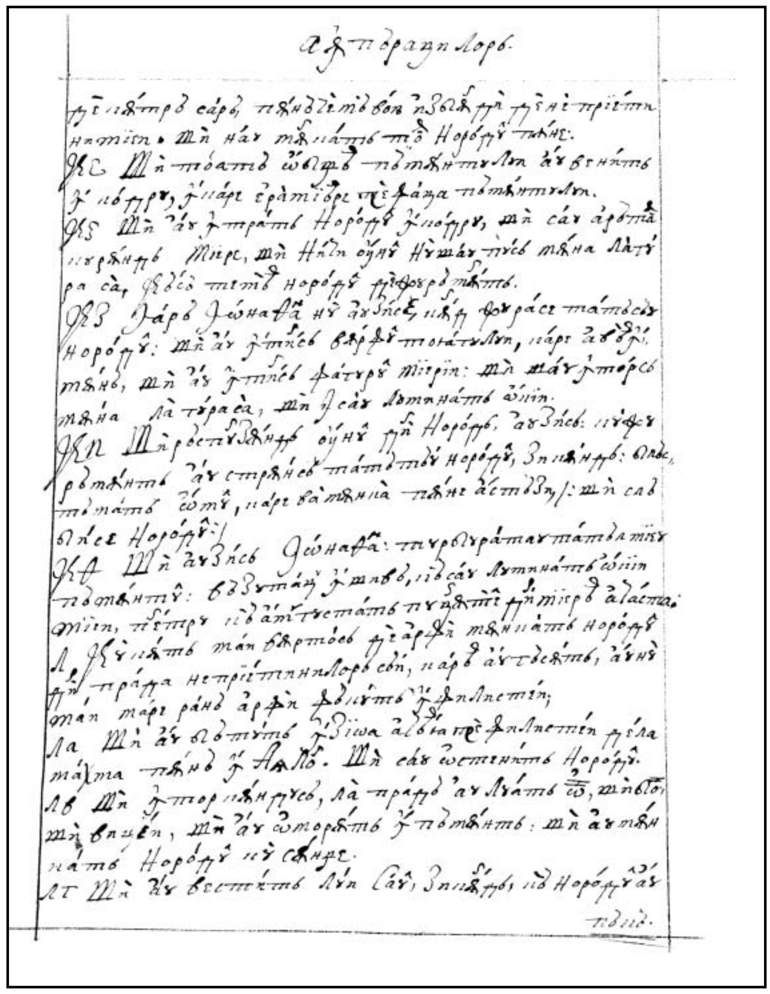
24v

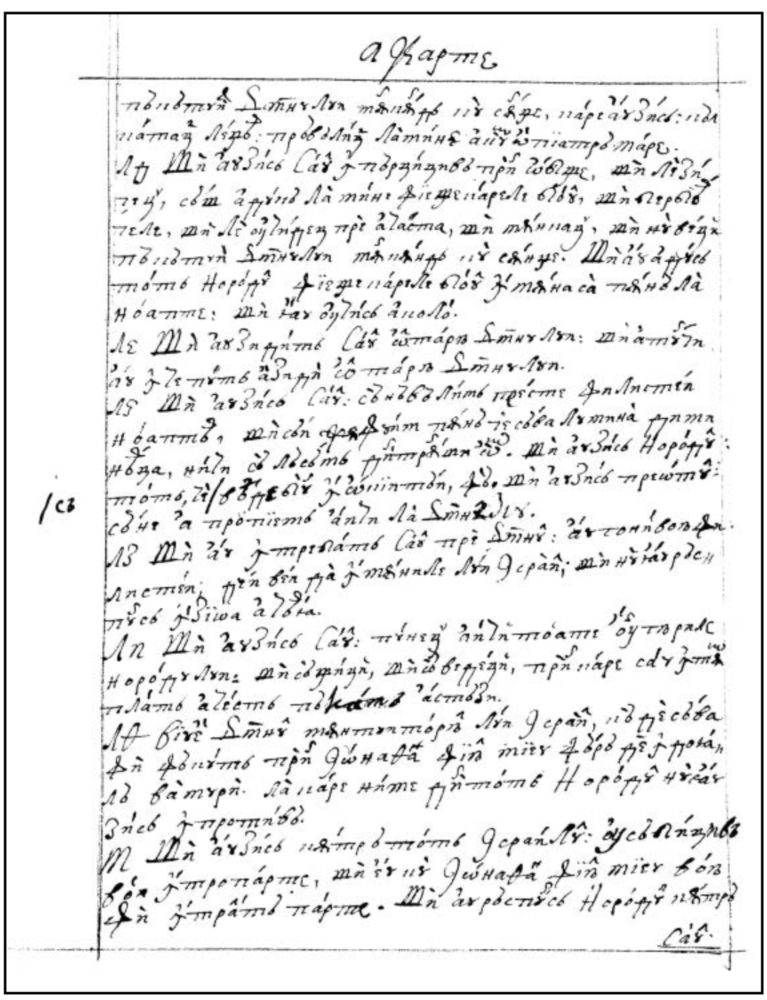
25r

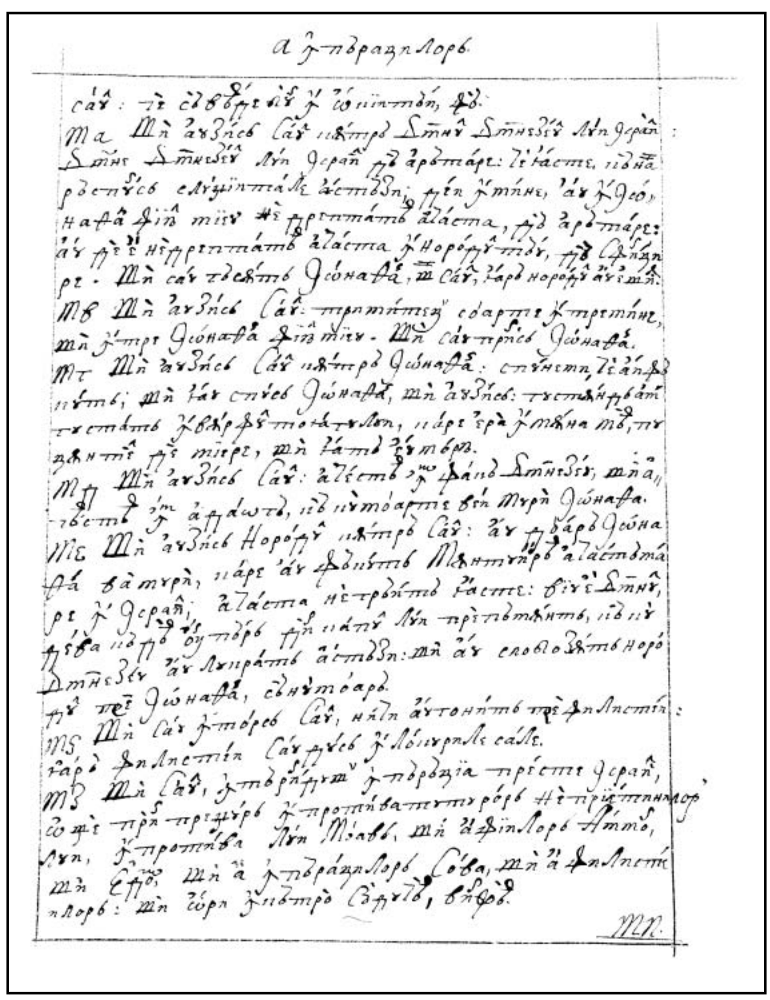
25v

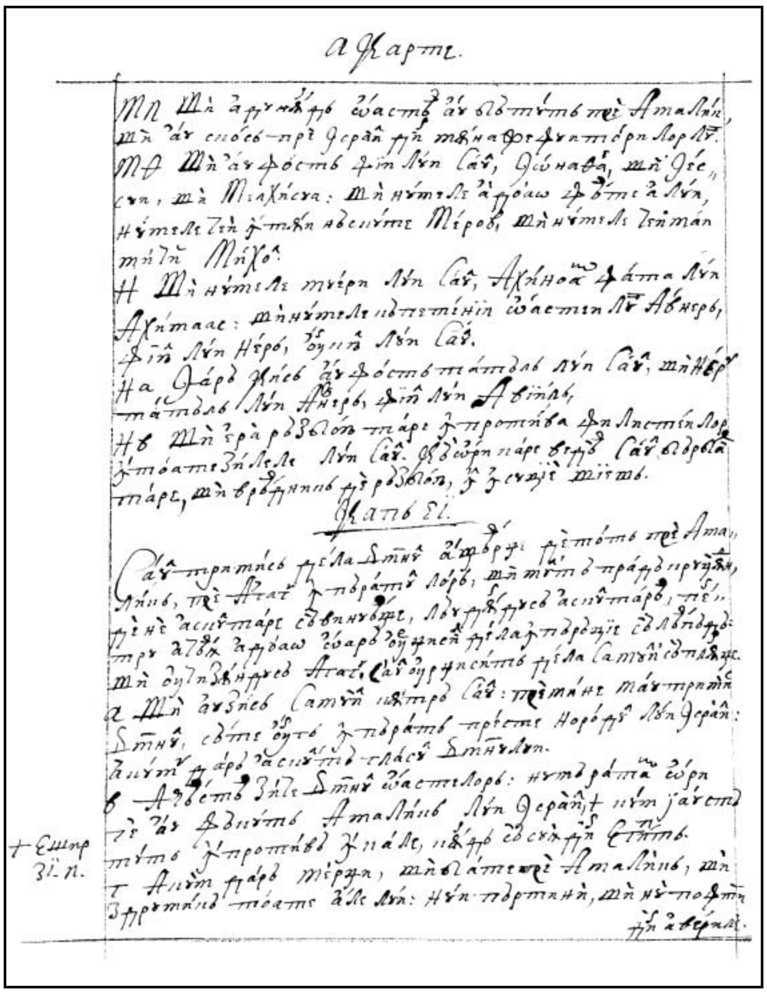
26r

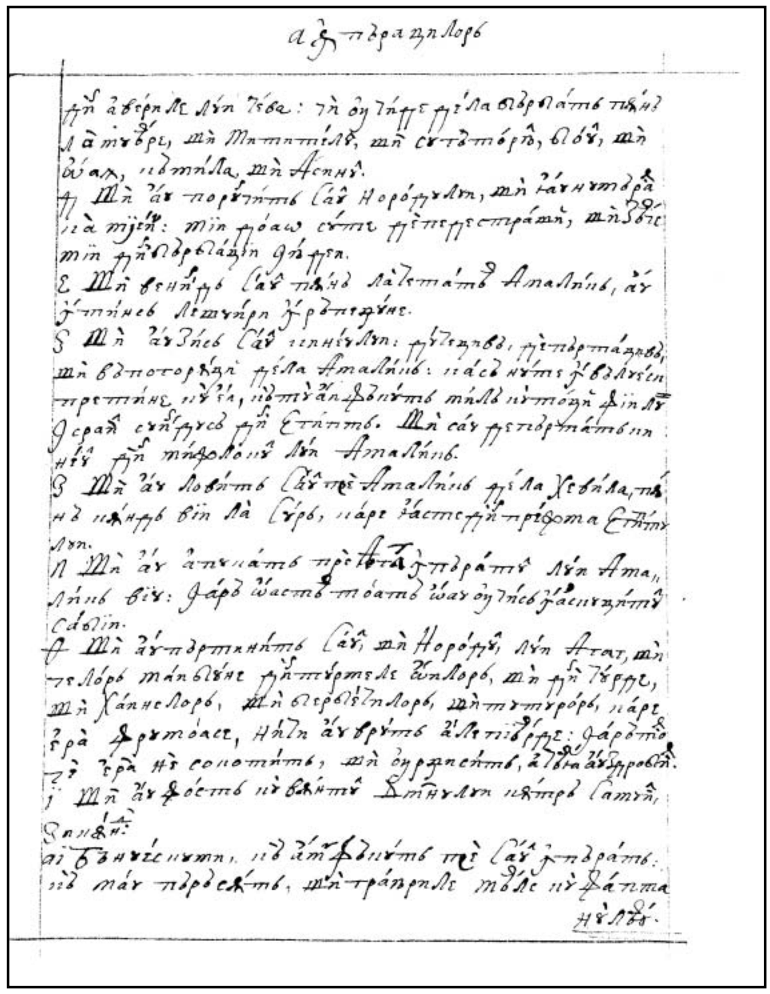
26v

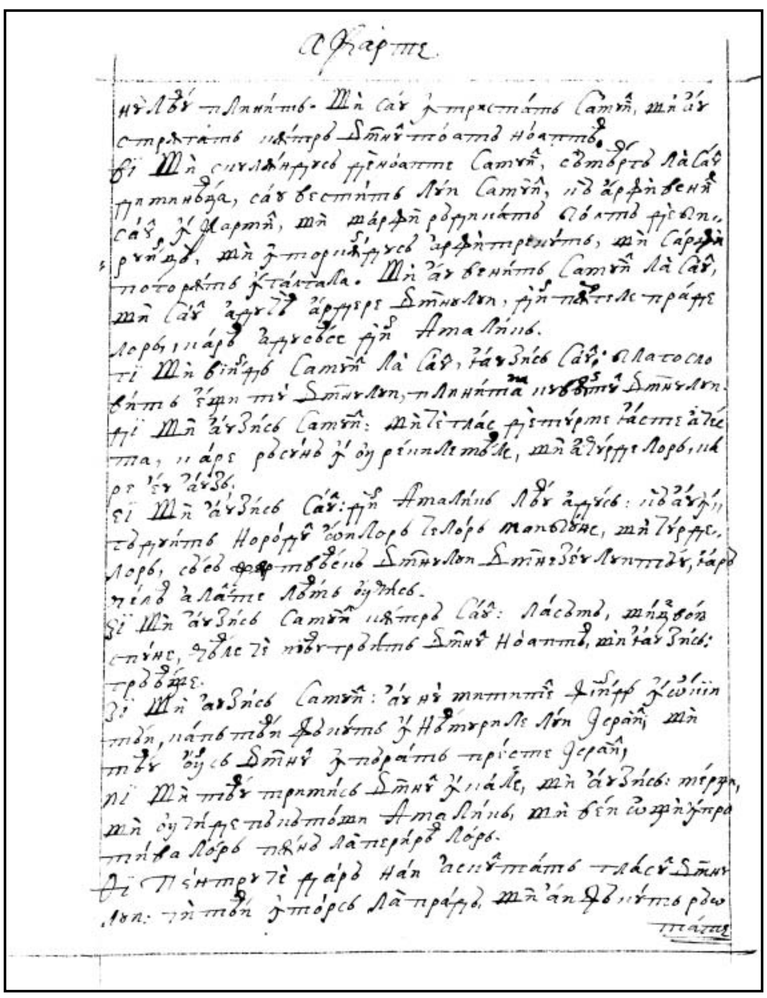
27r

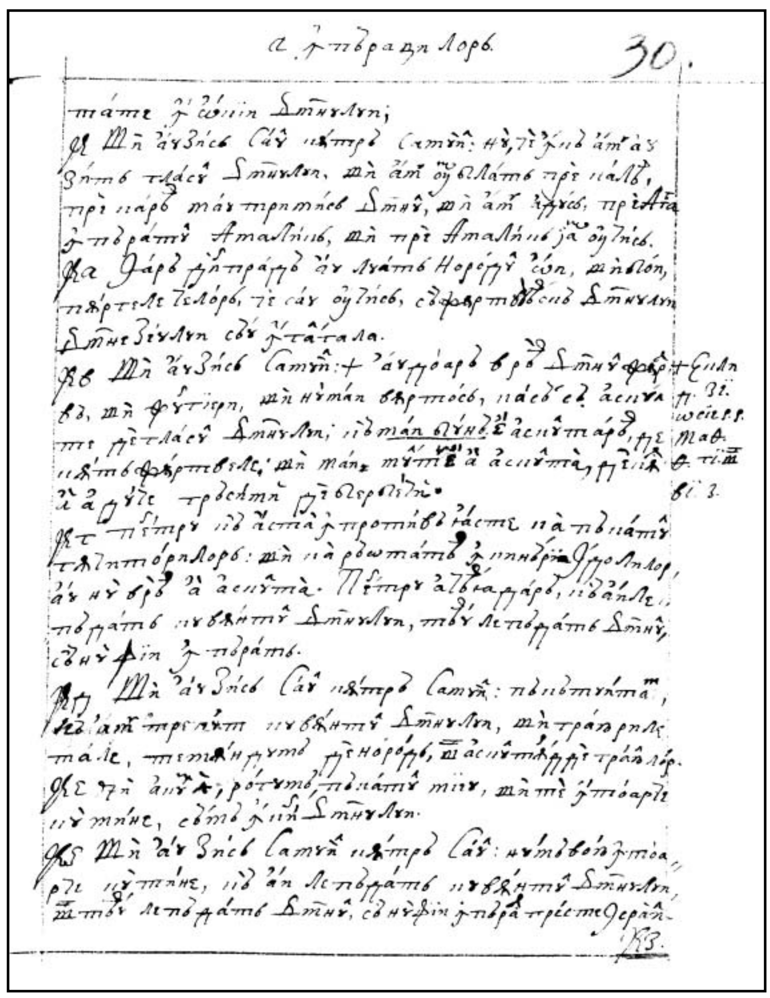
27v

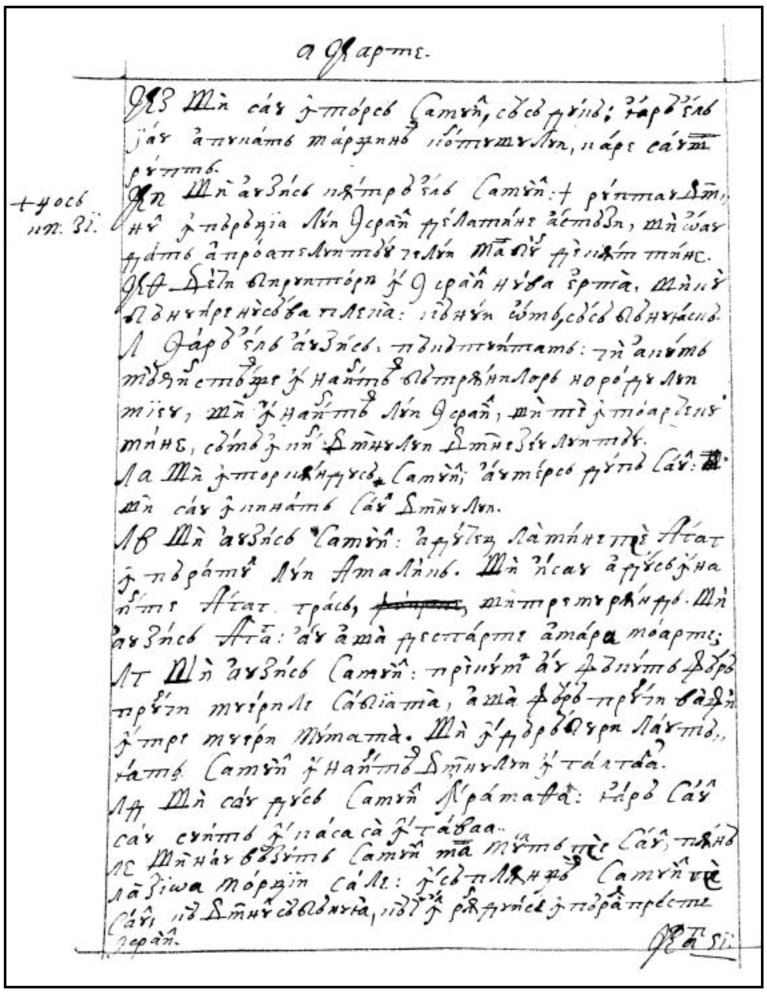
28r

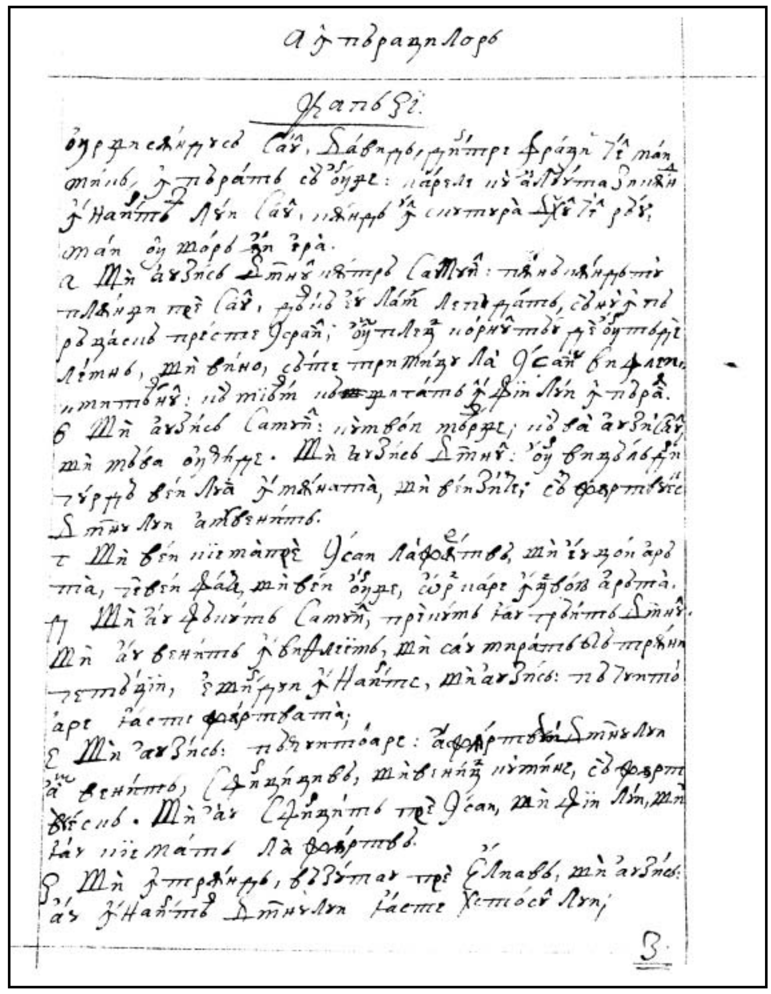
28v

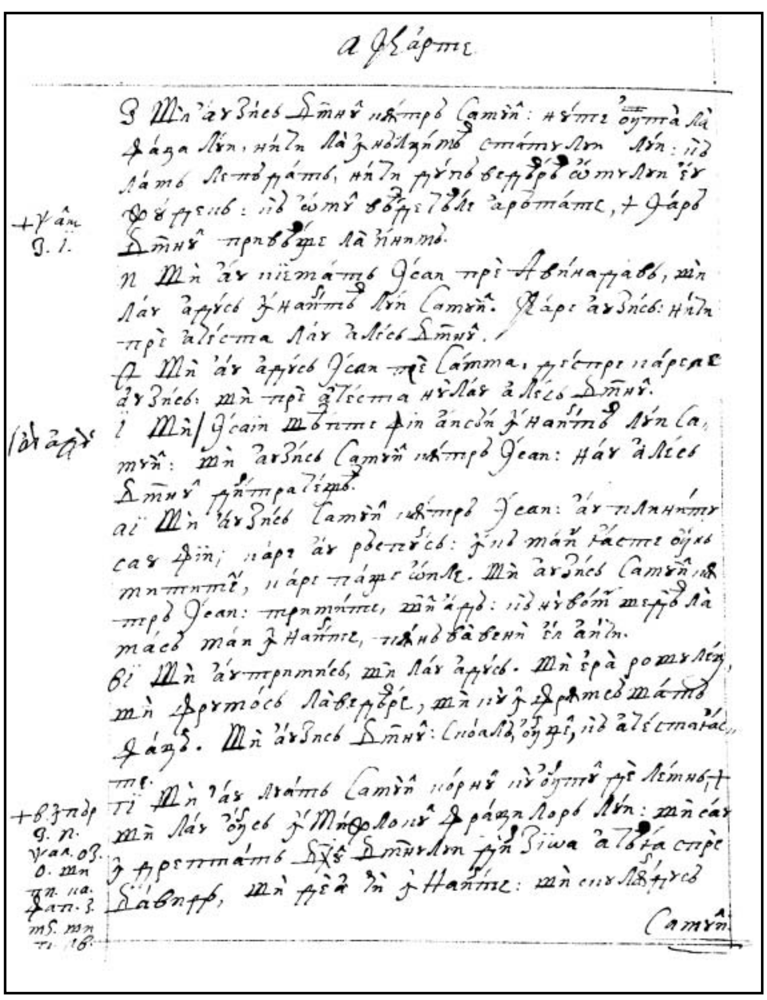
29r

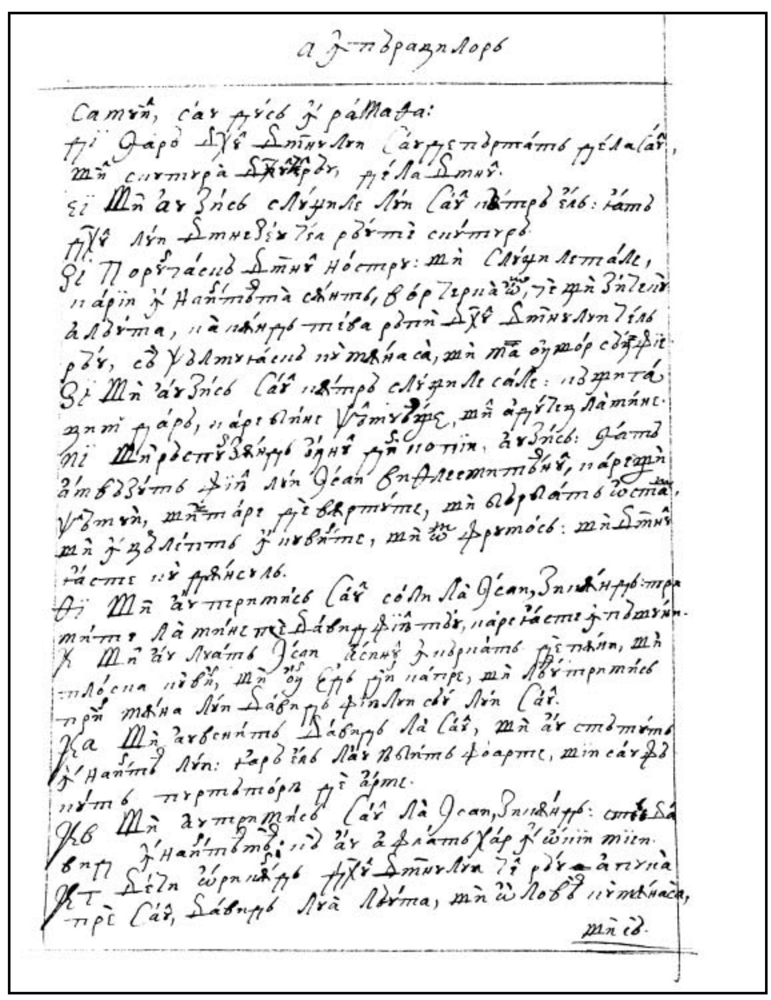
29v

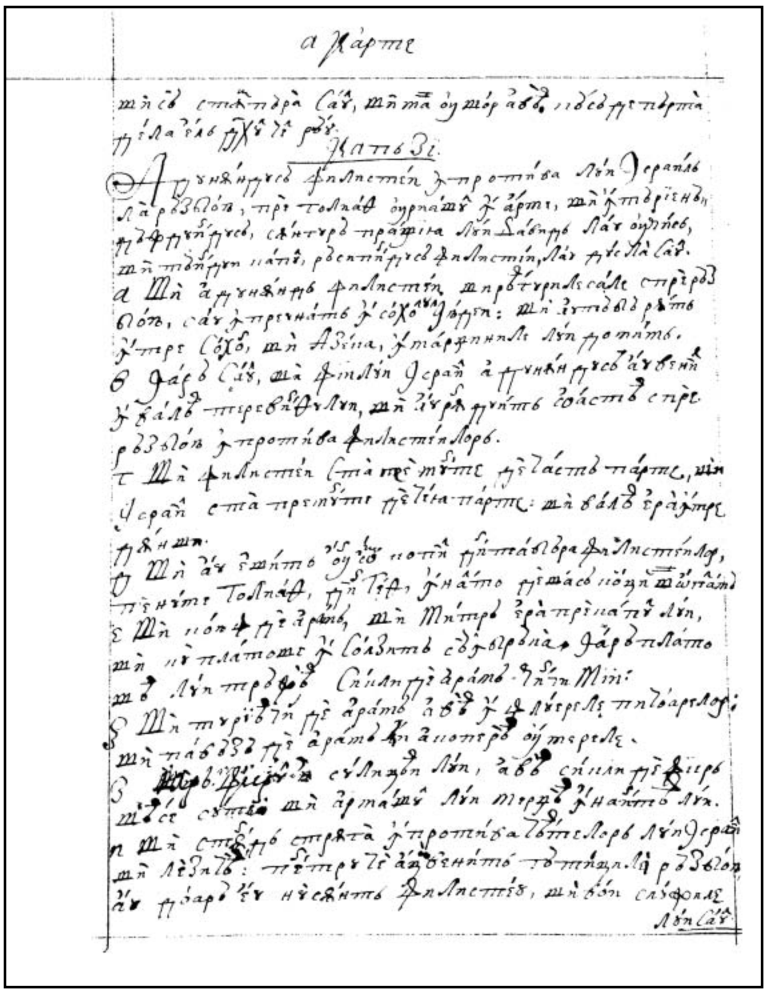
30r

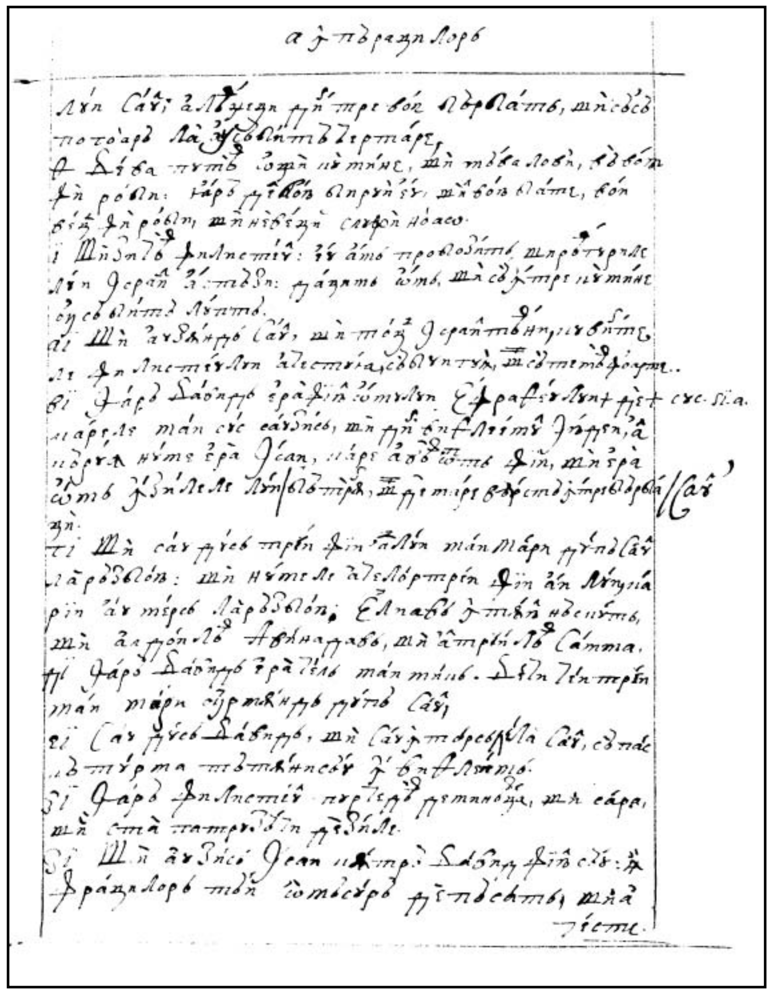

30v

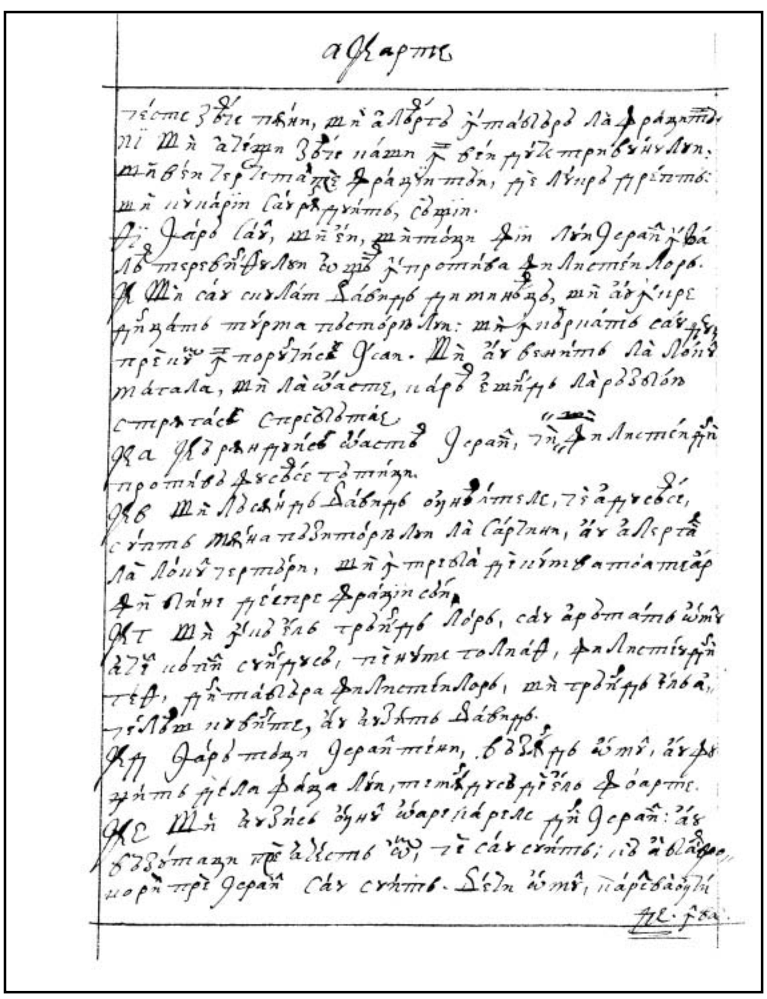
31r

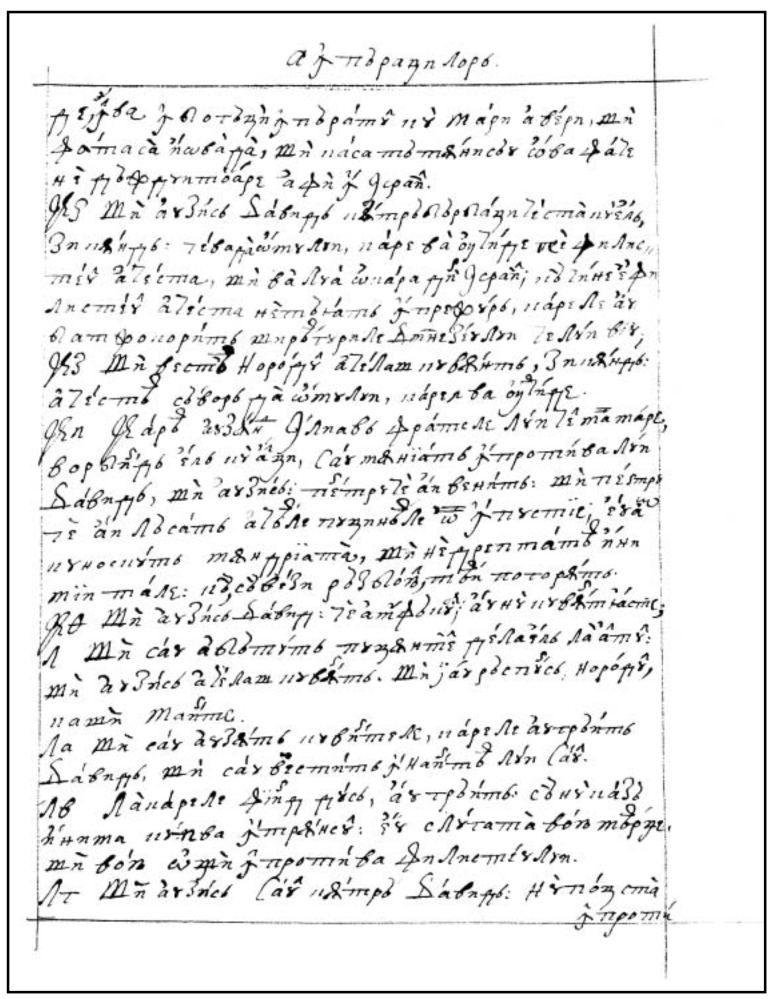

31v

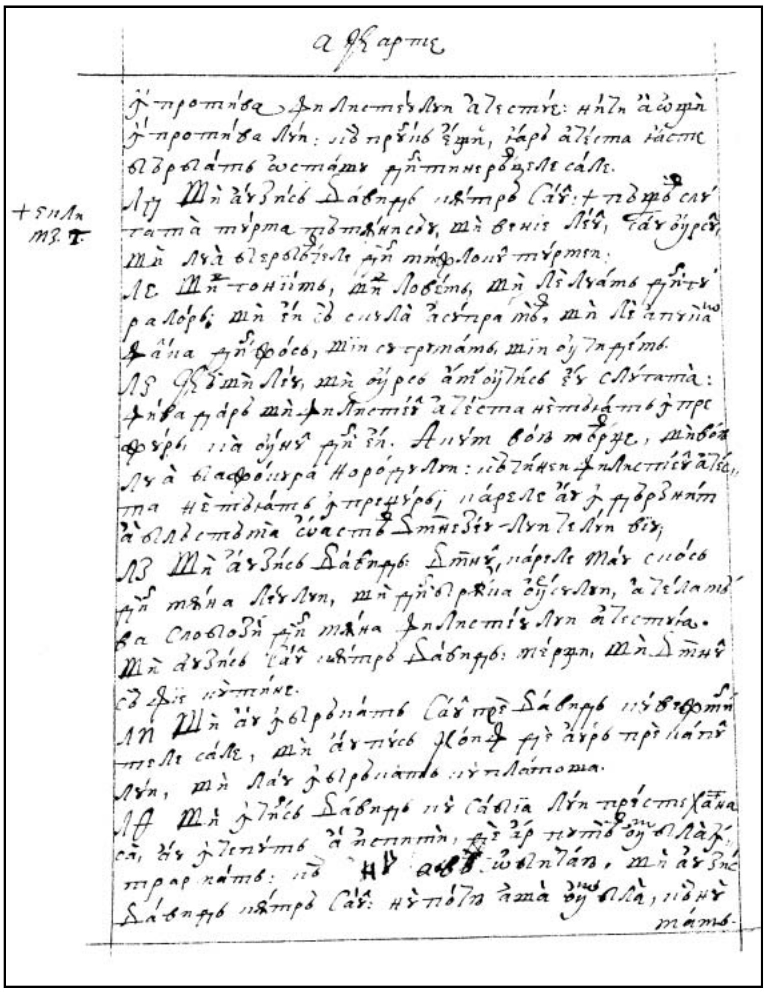
32r

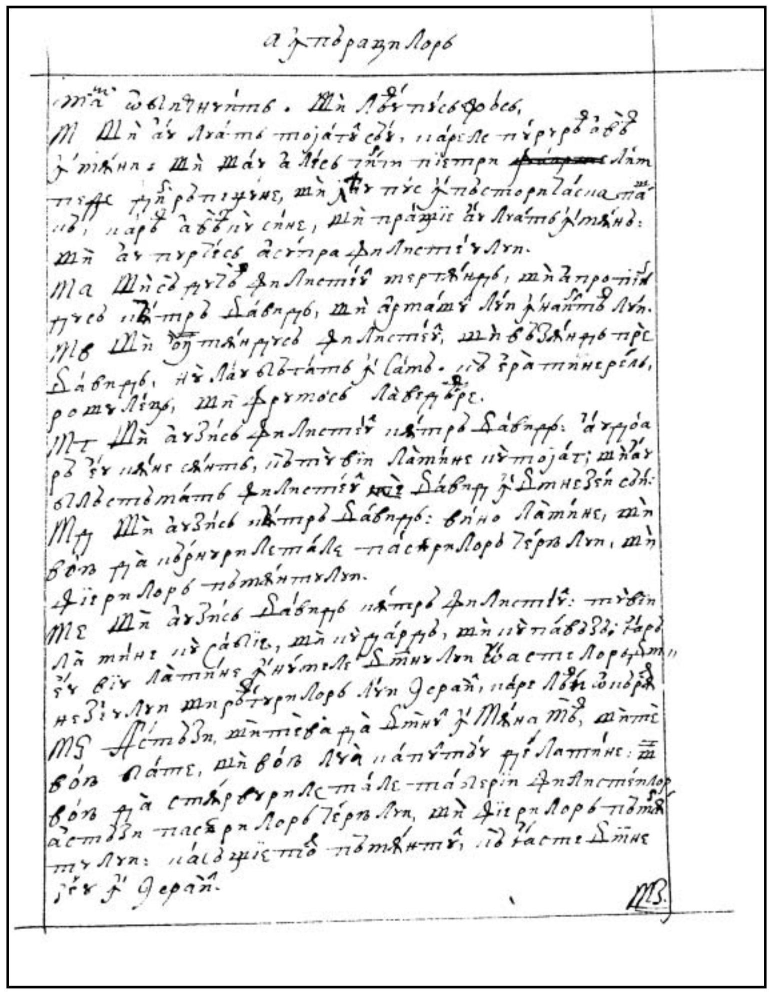

32v

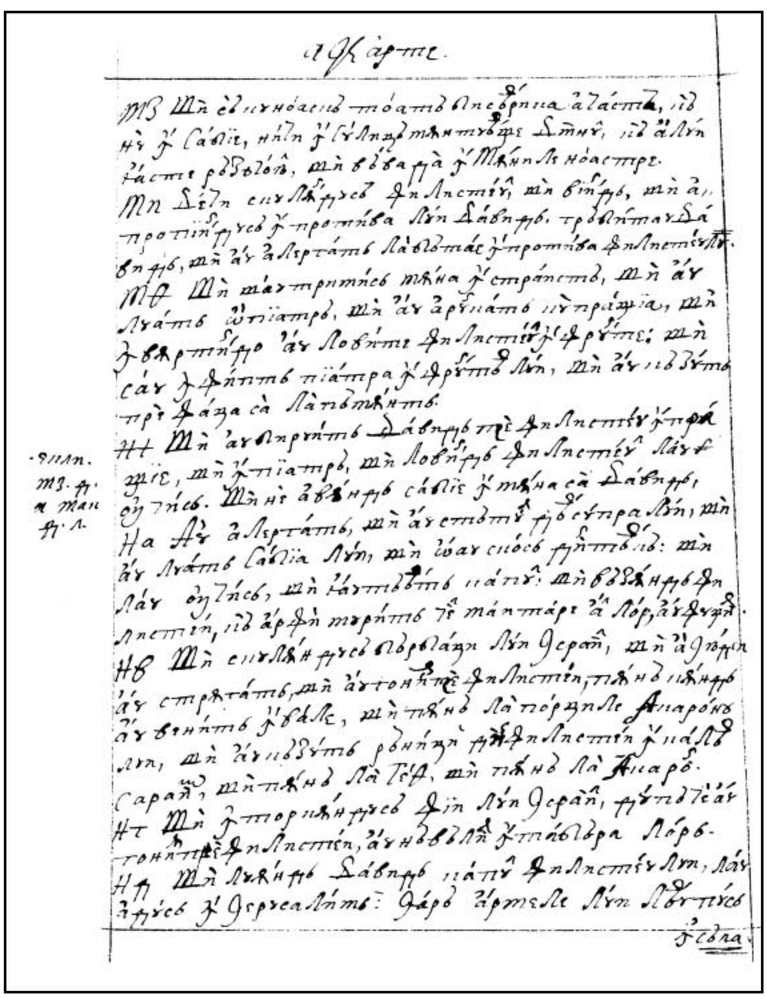
33r

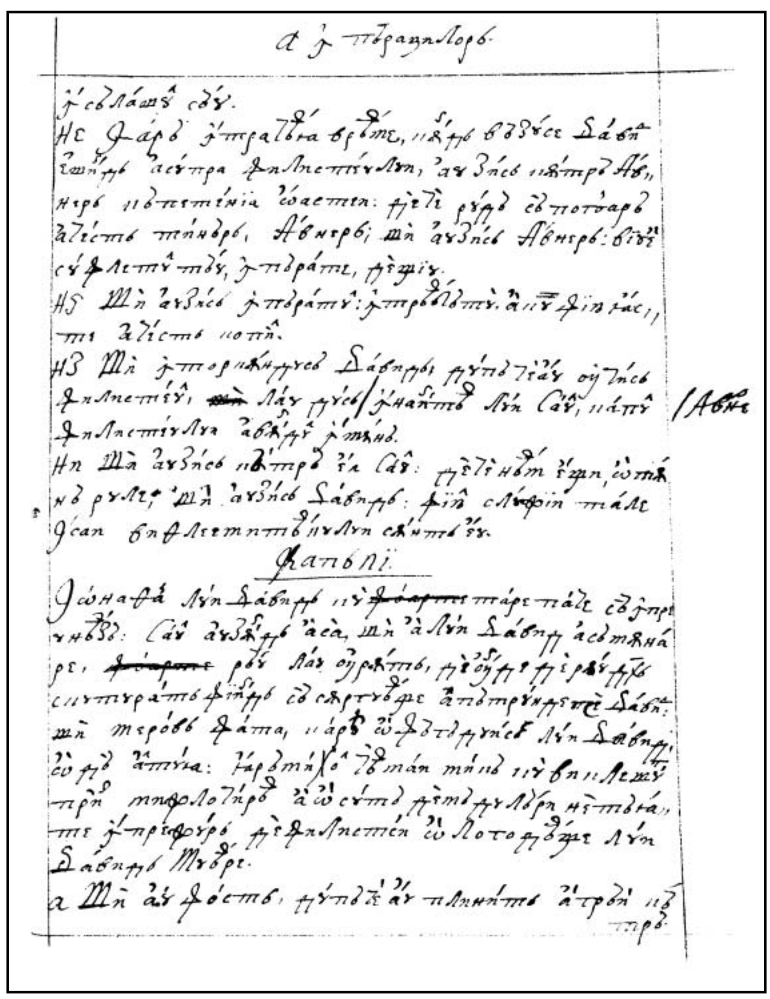
33v

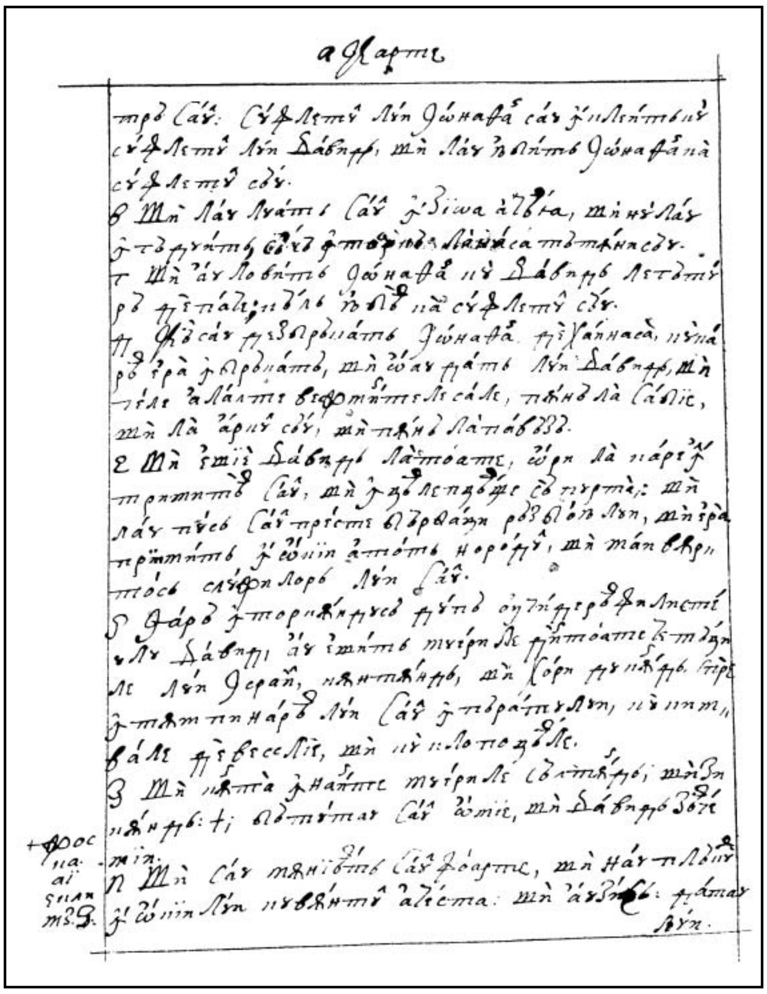
34r

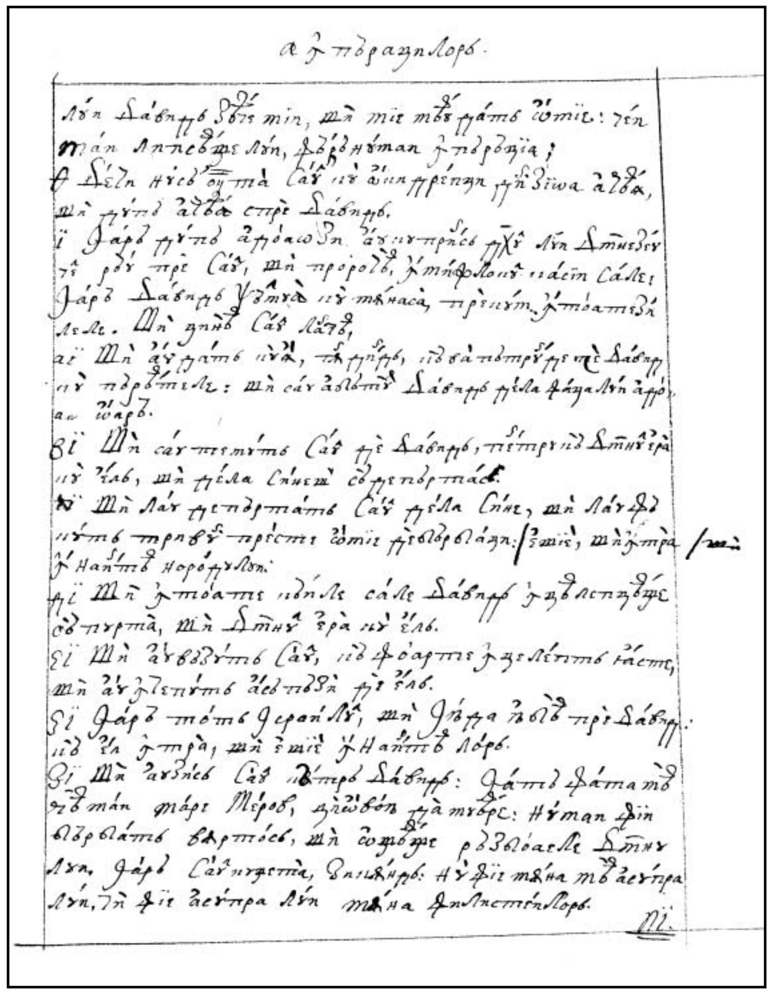
34v

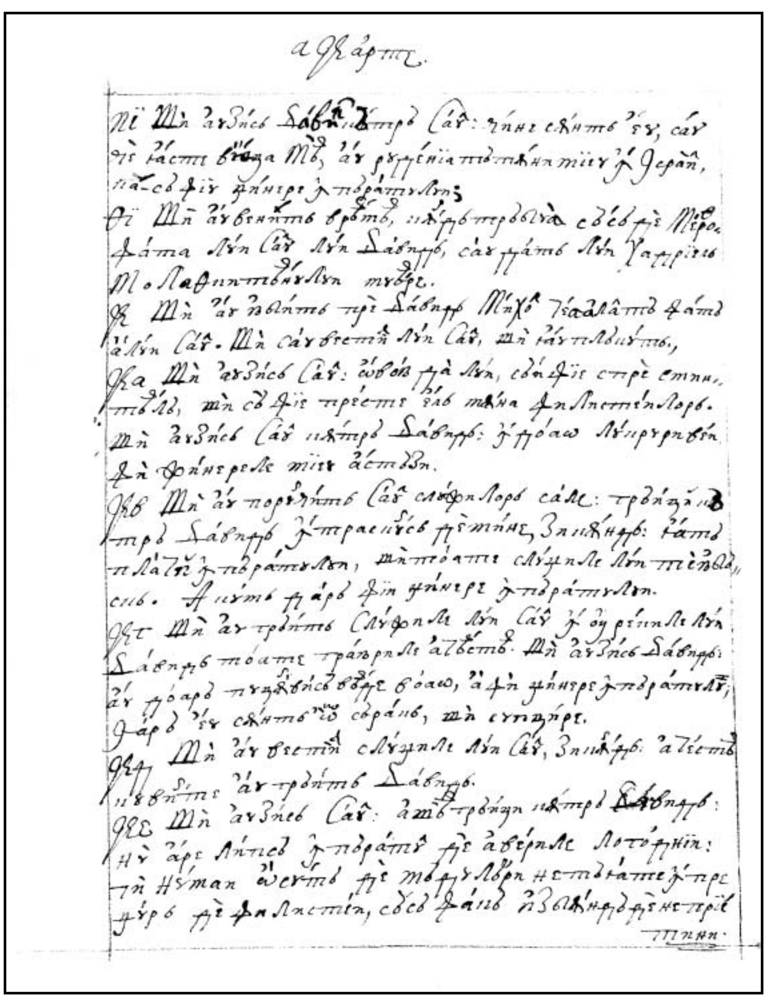
35r

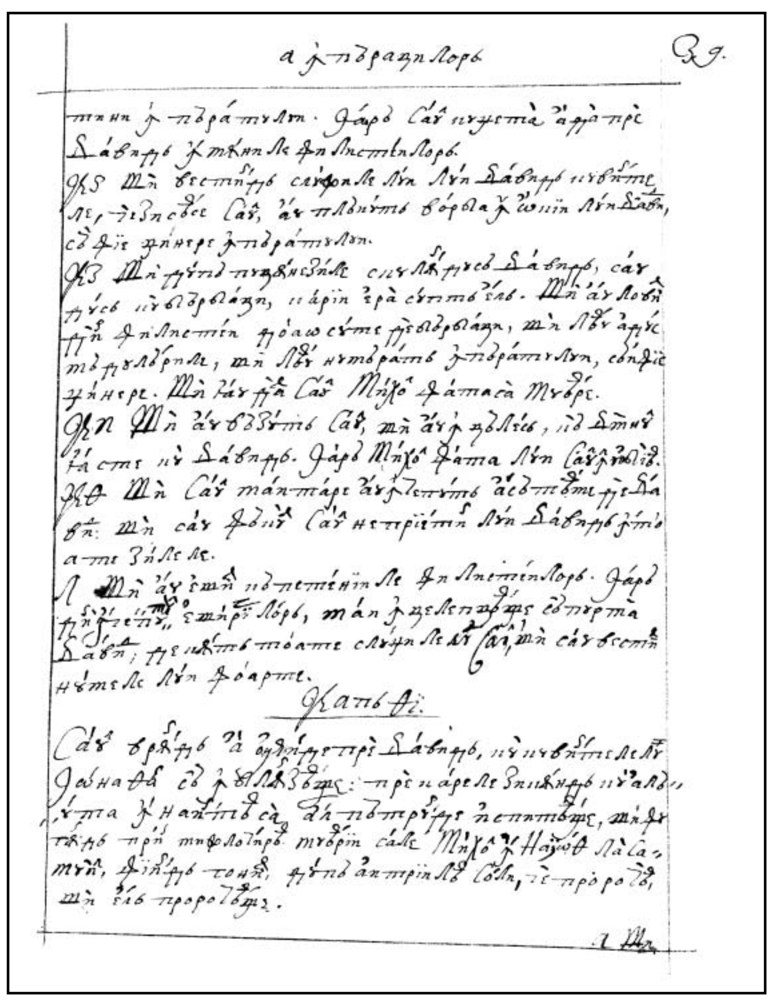
35v

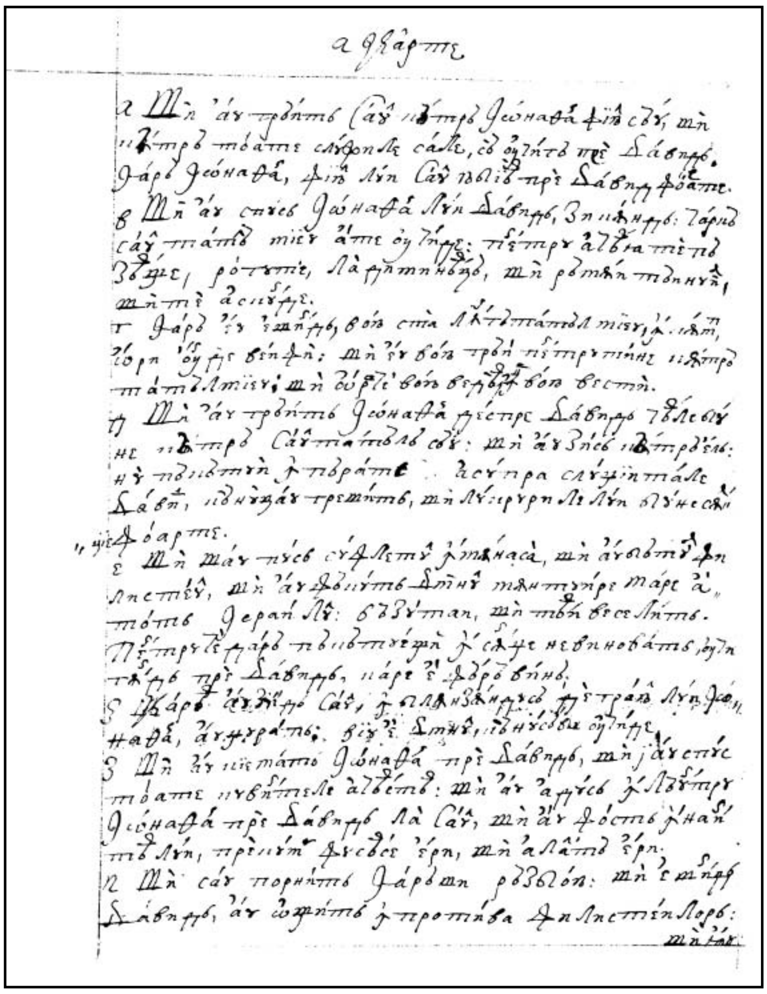
36r

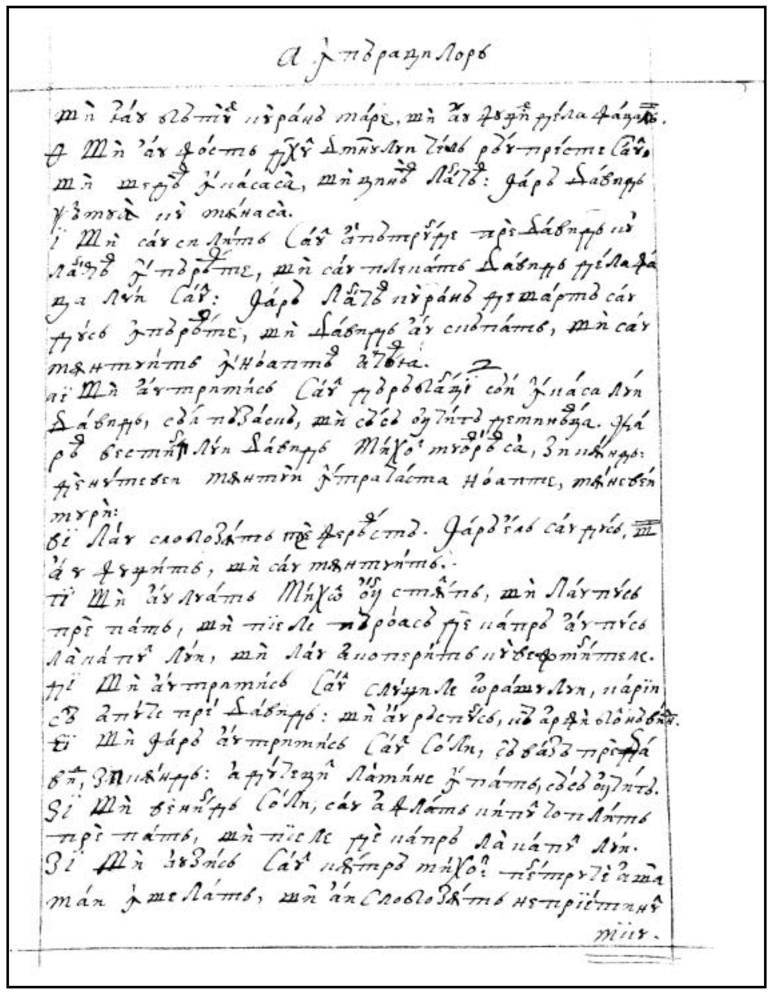
36v

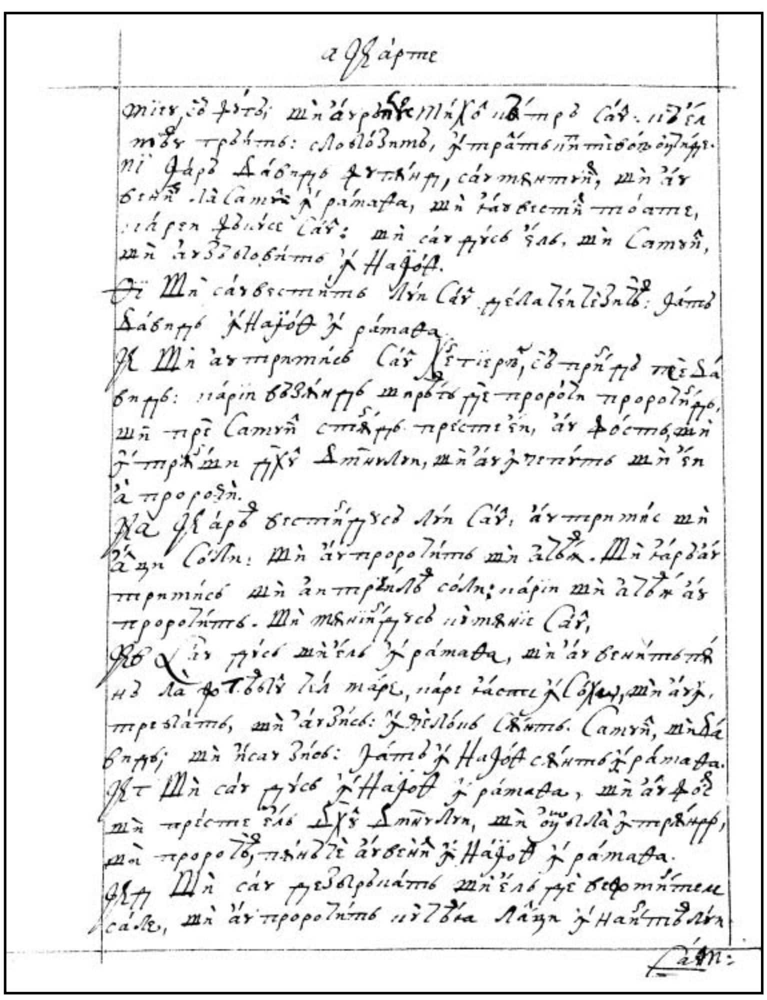
37r

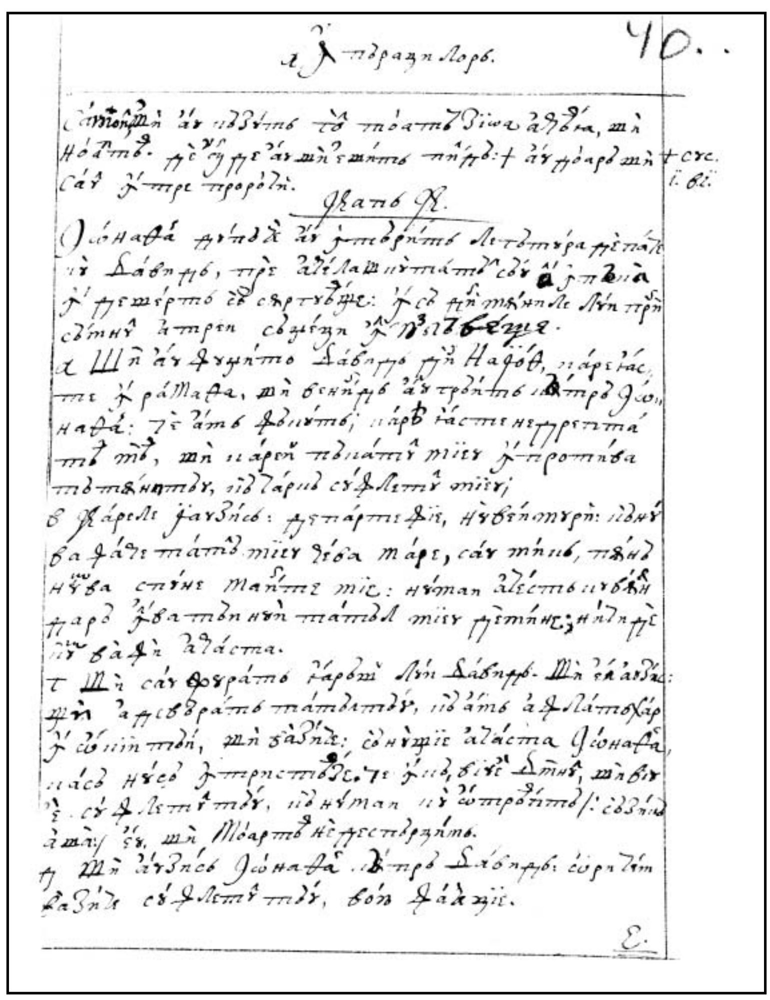
37v

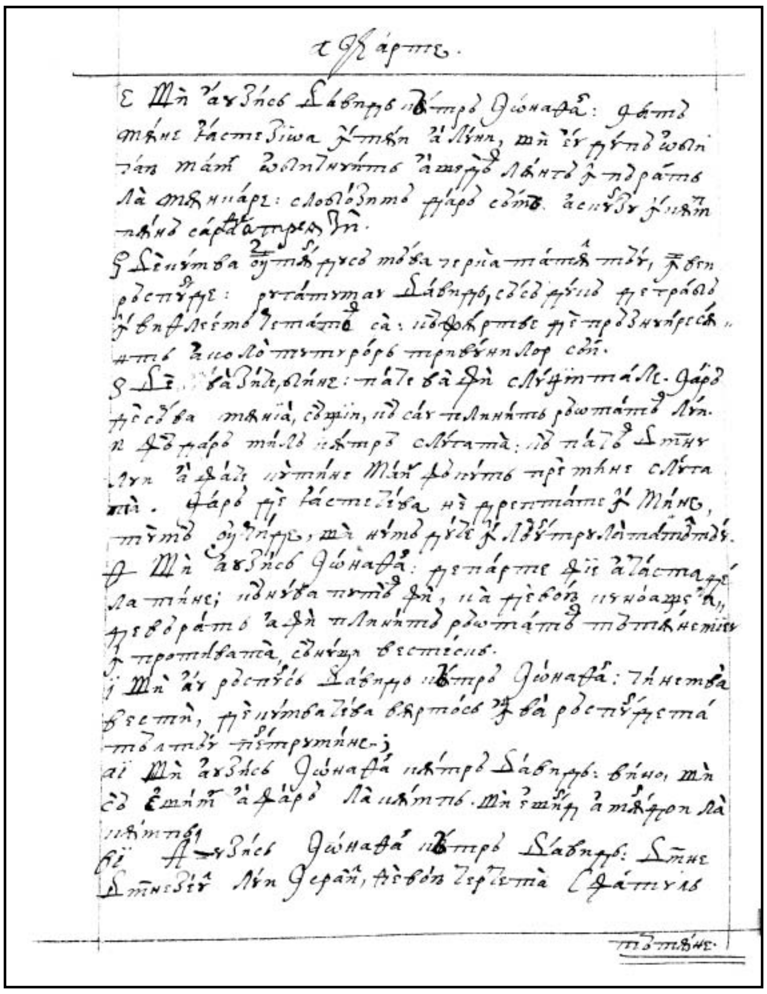
38r

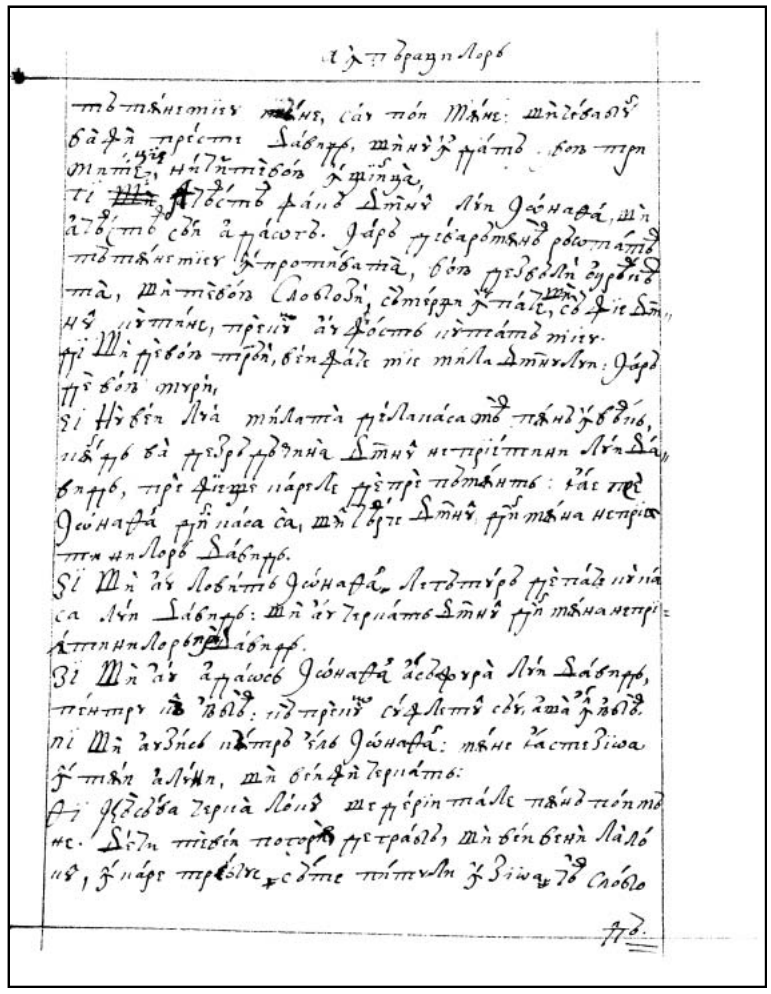

38v

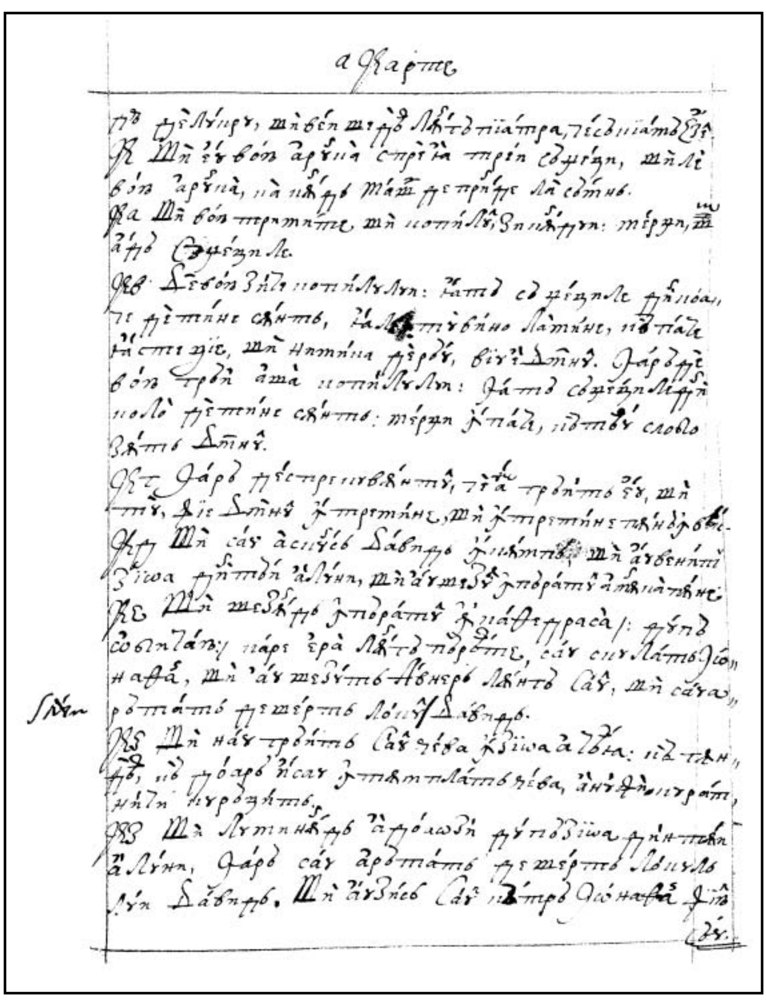
39r

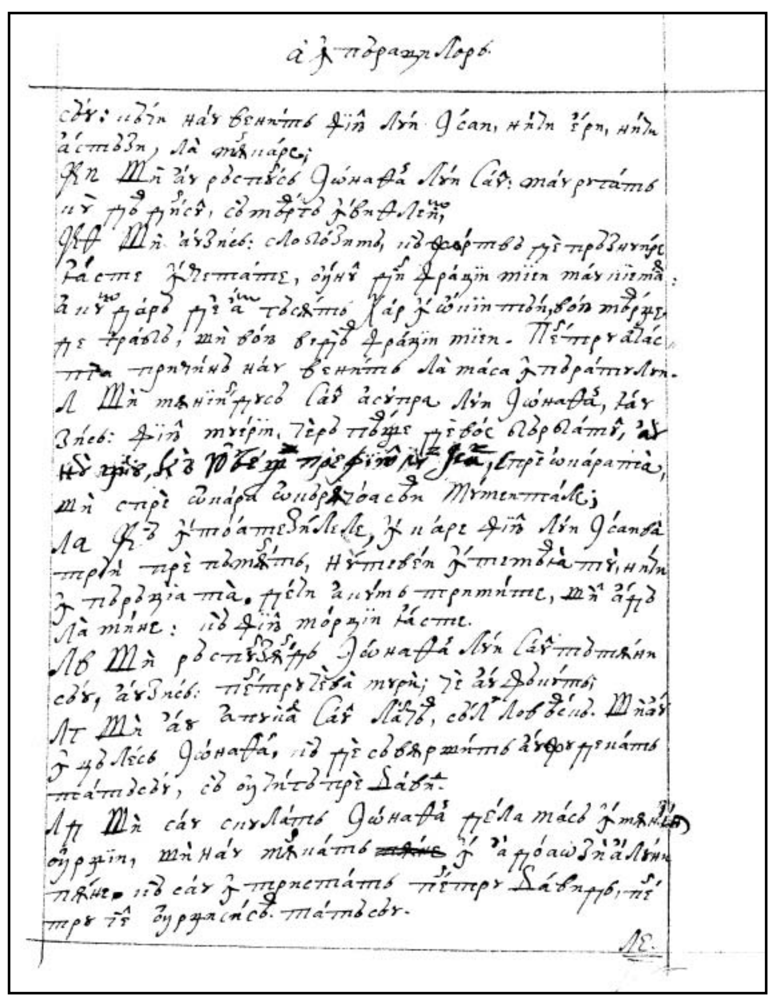

39v

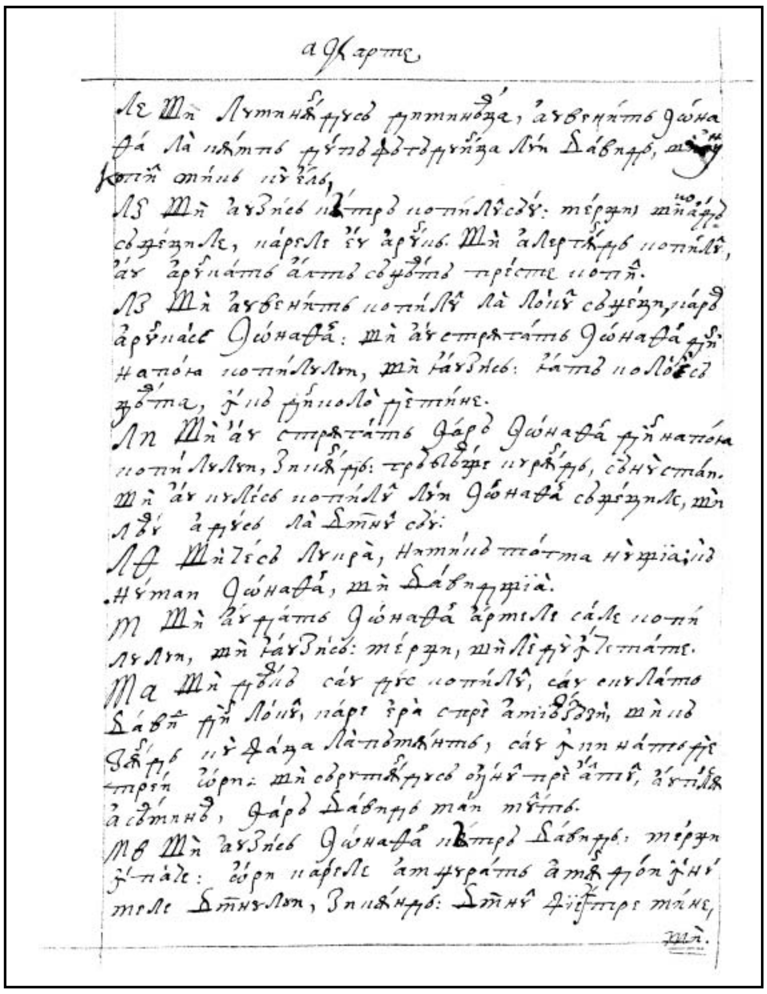
40r

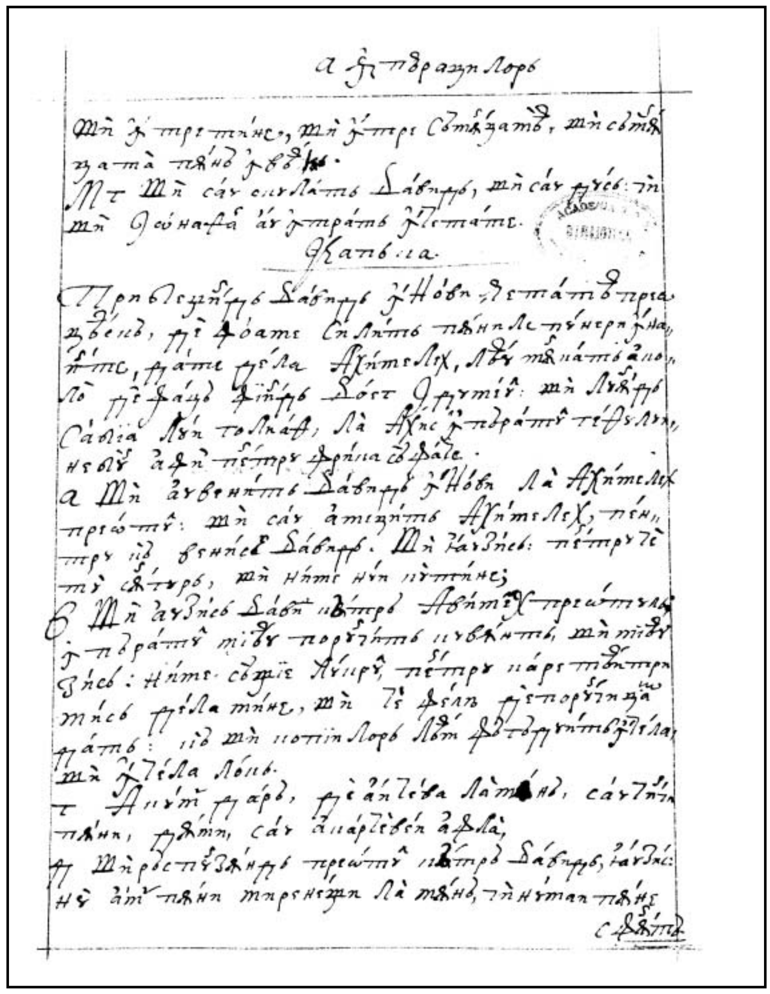

40v

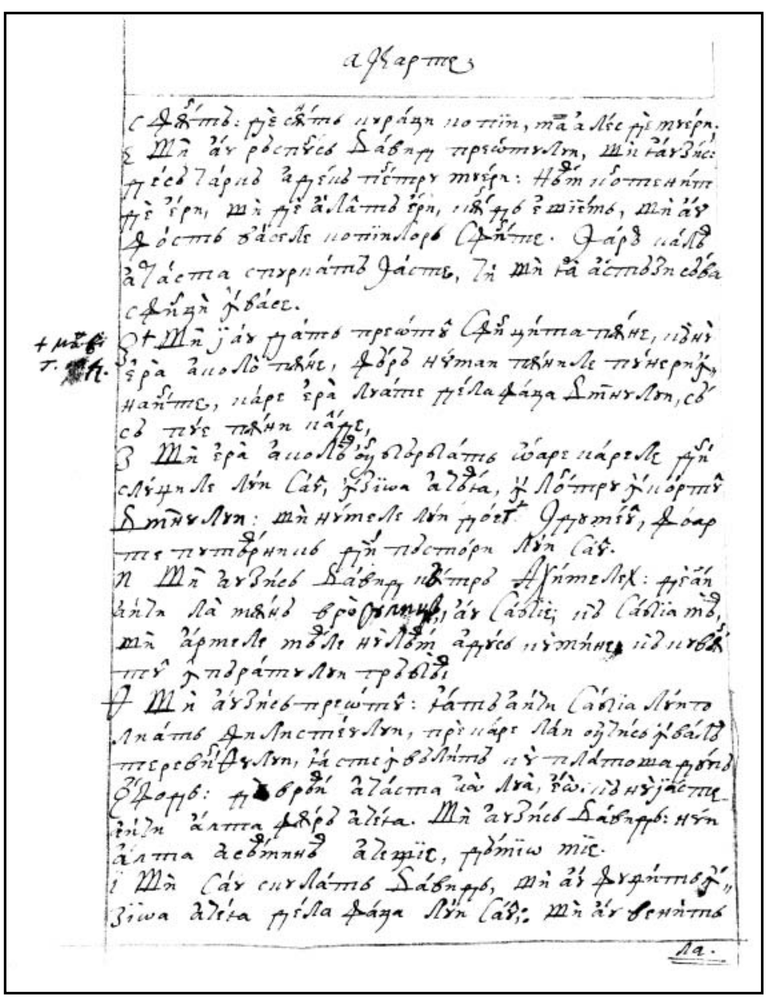
41r

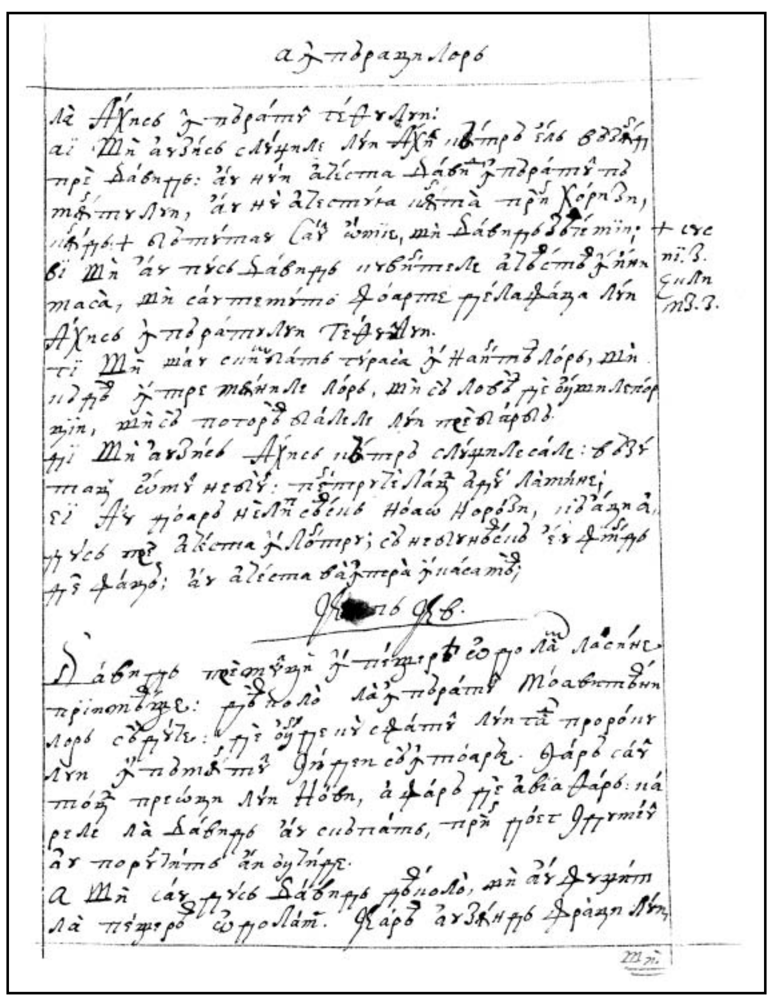
41v

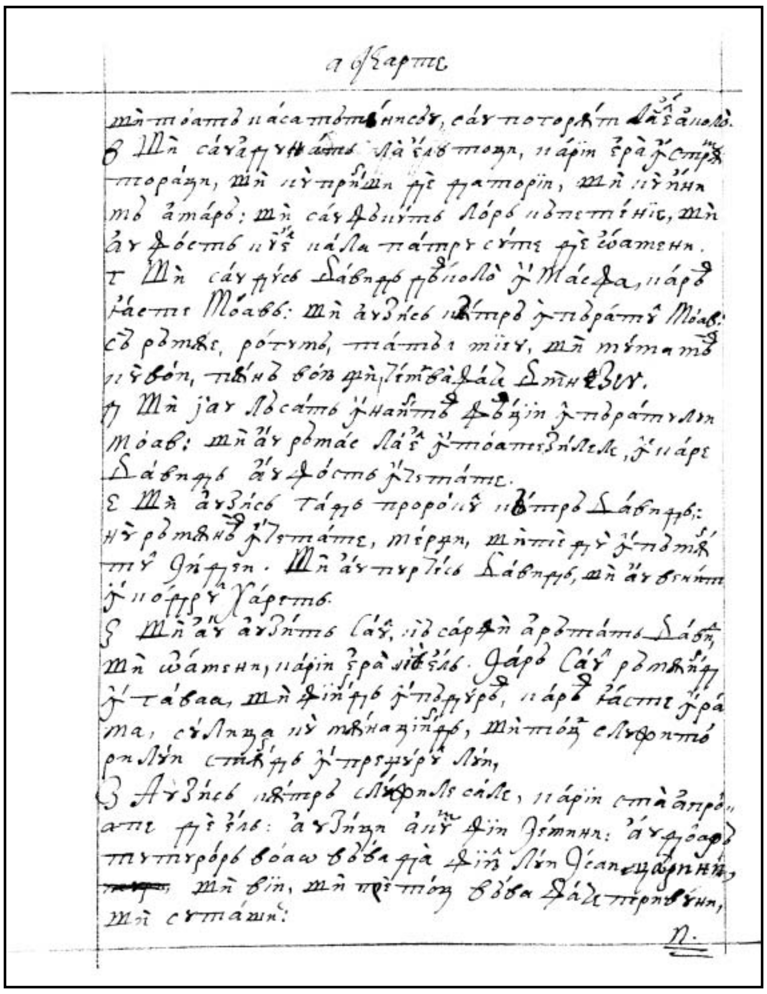
42r

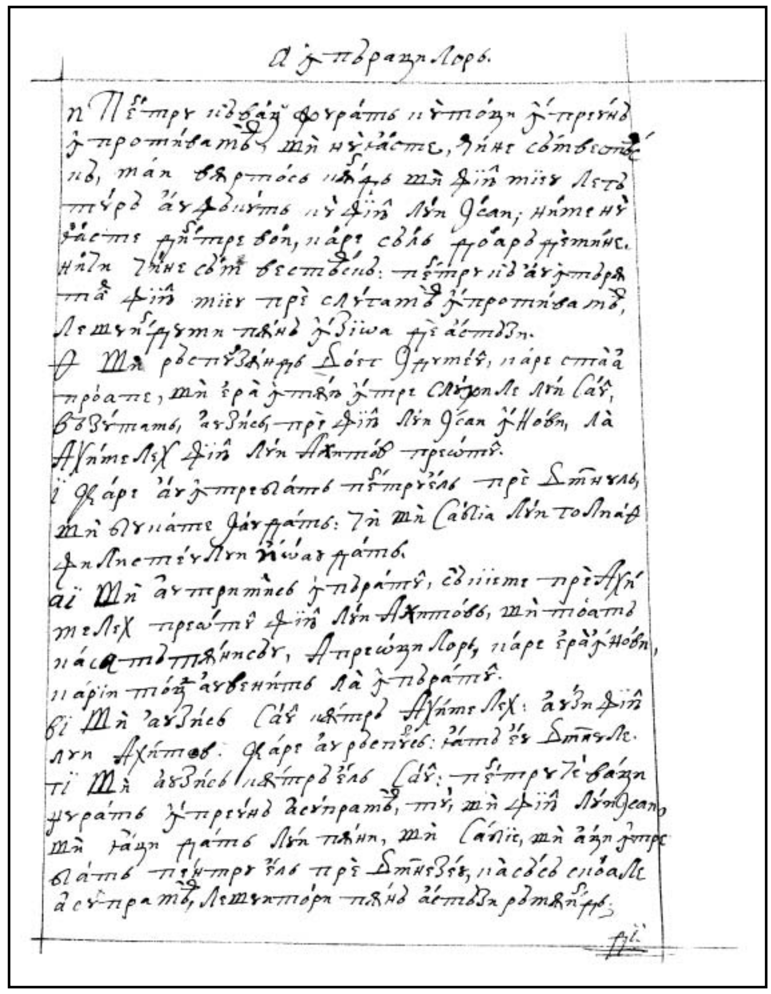
42v

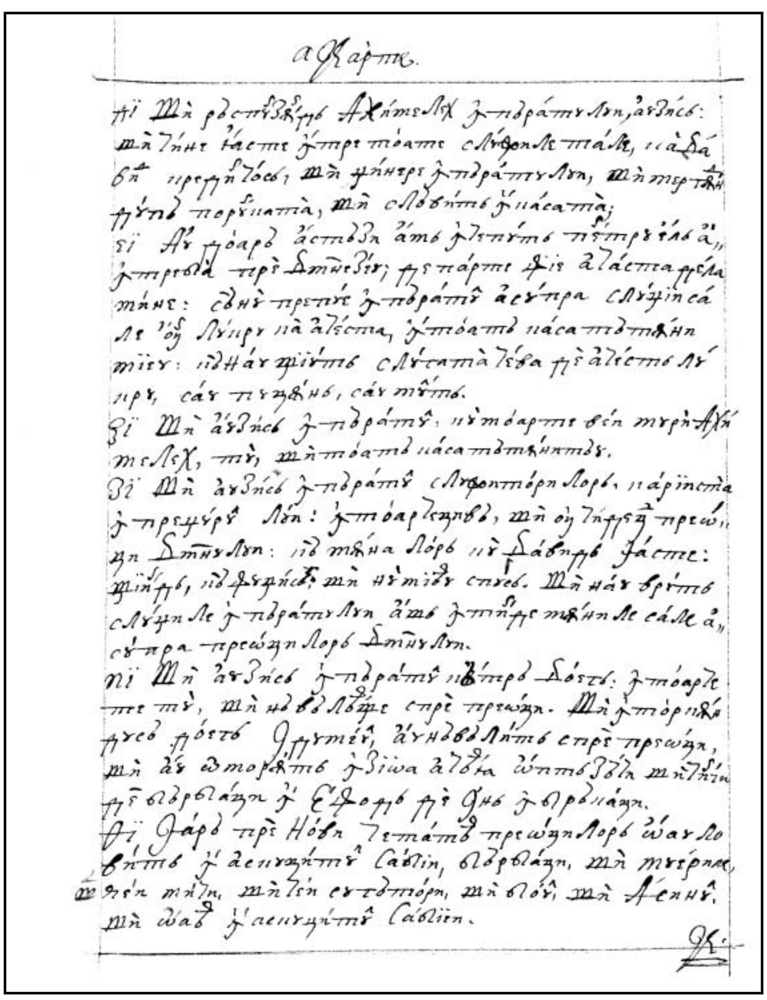
43r

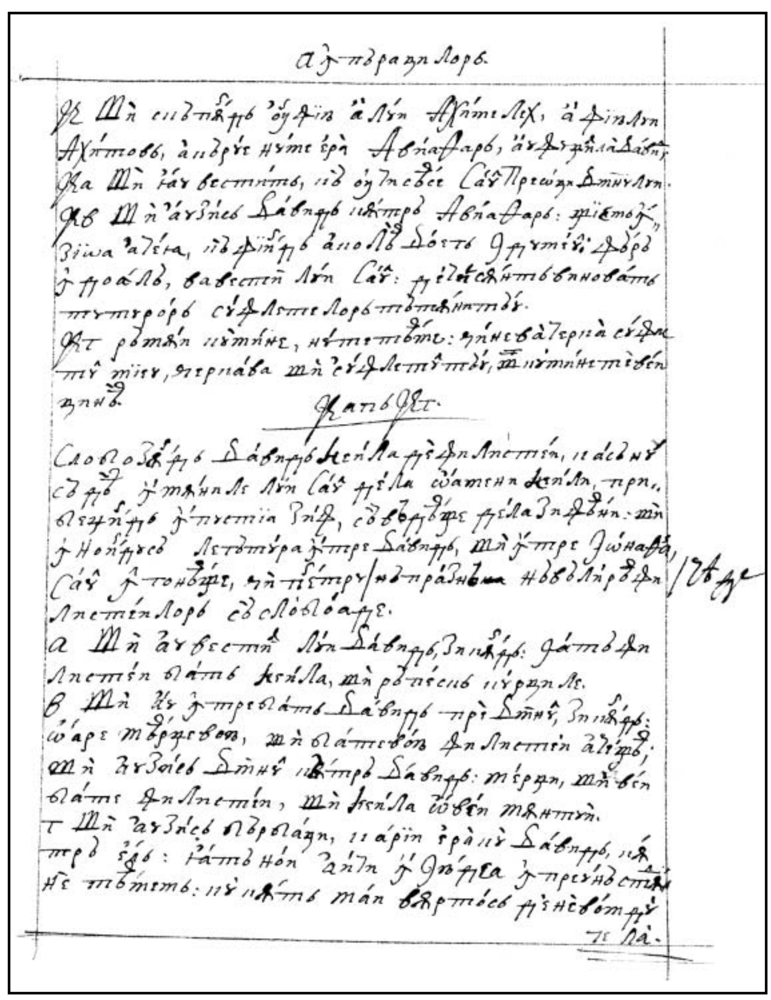
43v

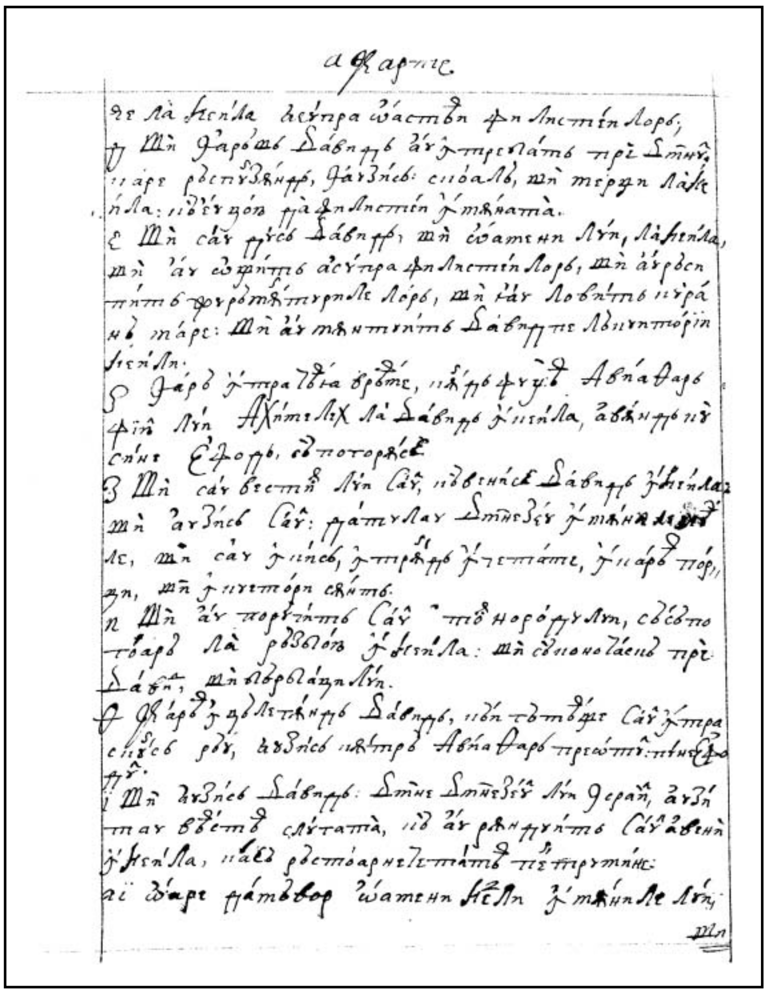
44r

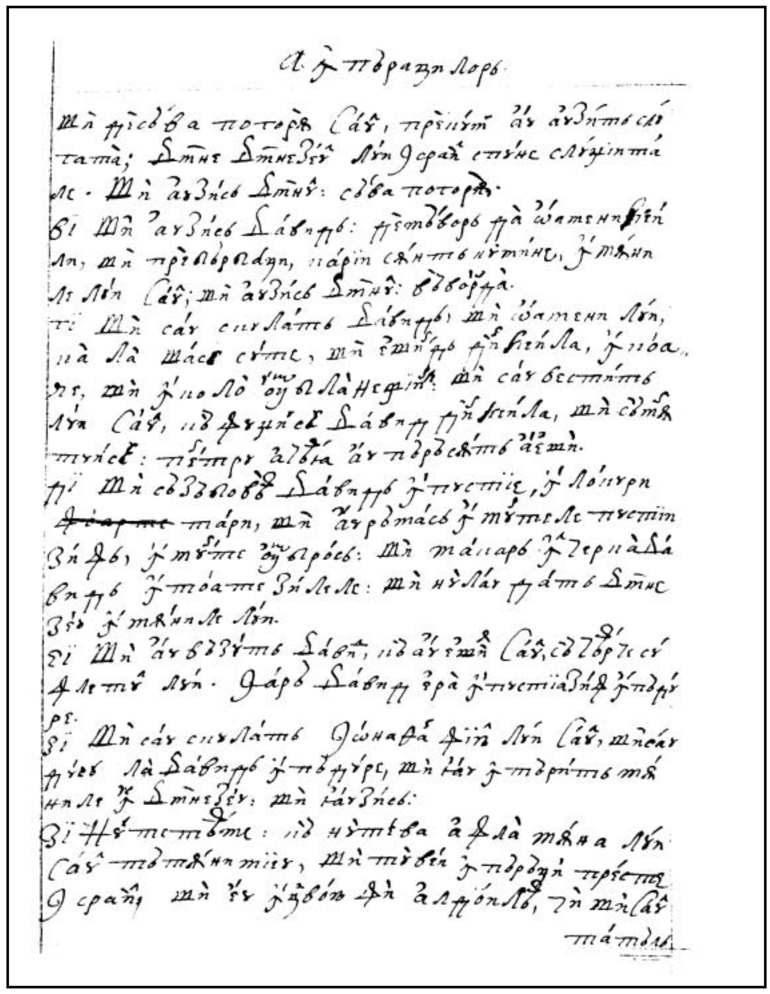
44v

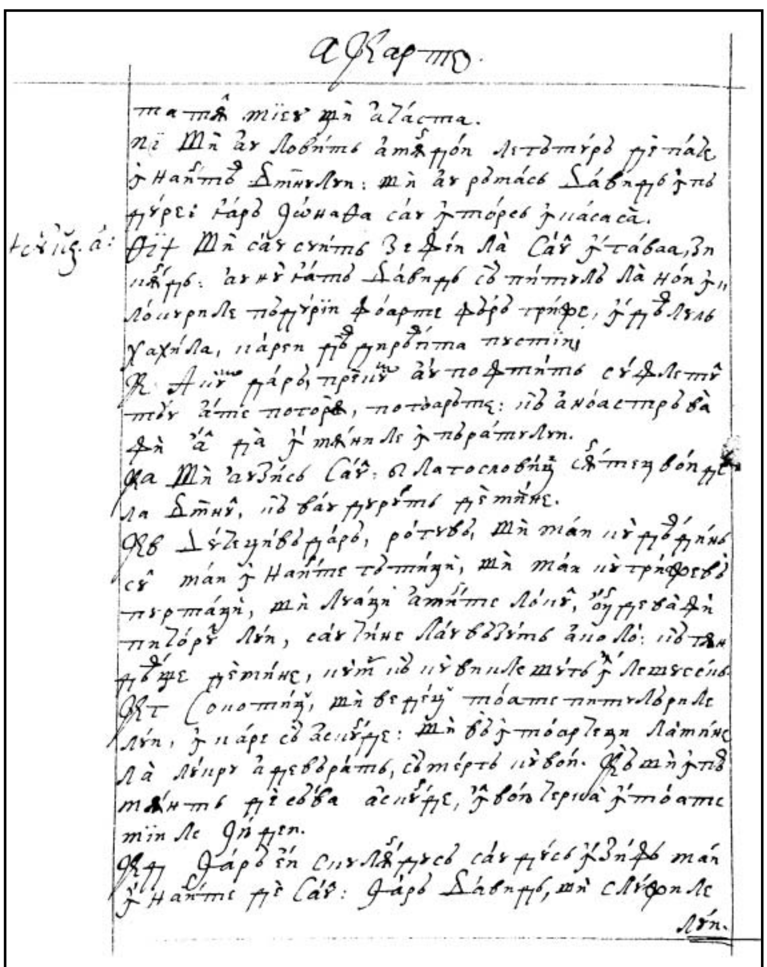
45r

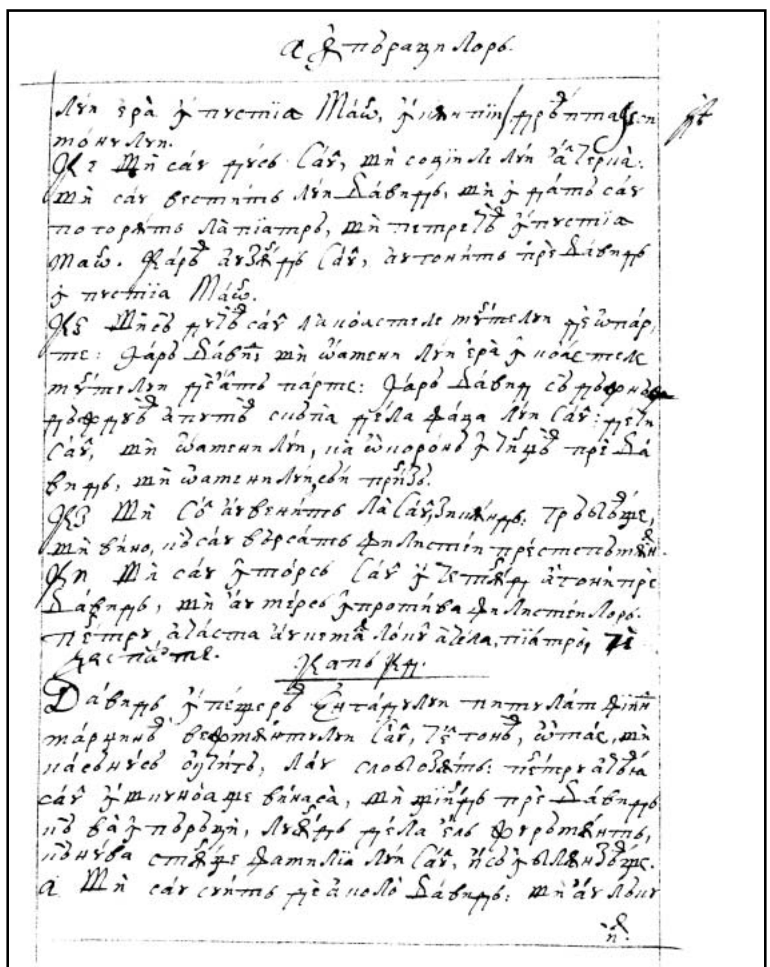
45v

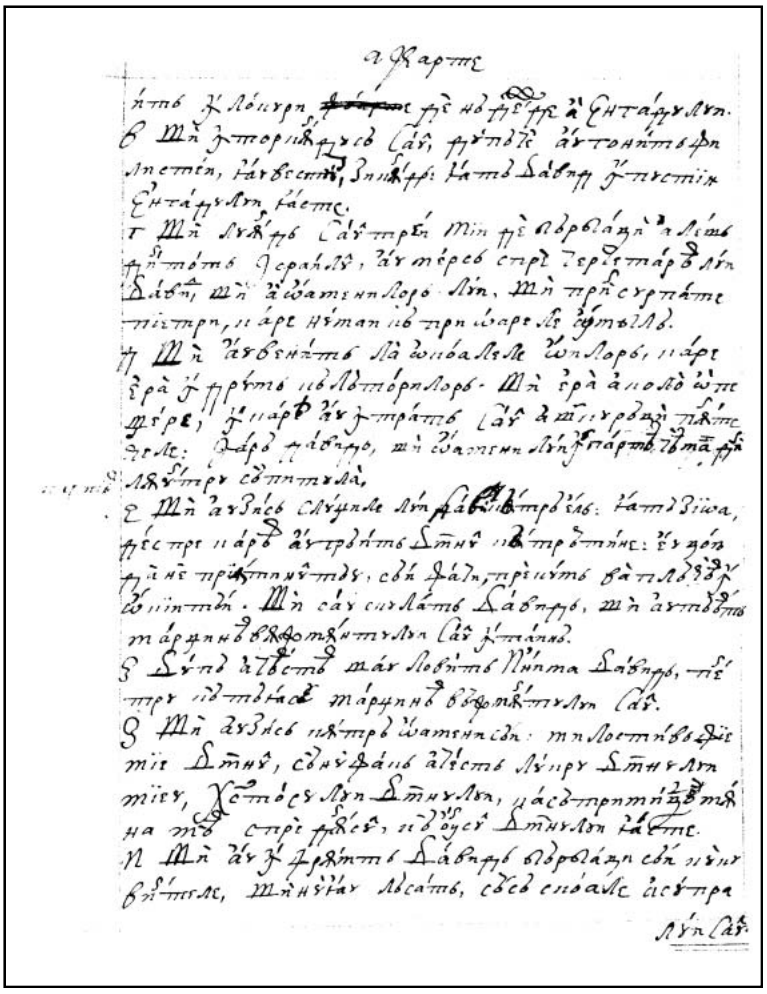
46r

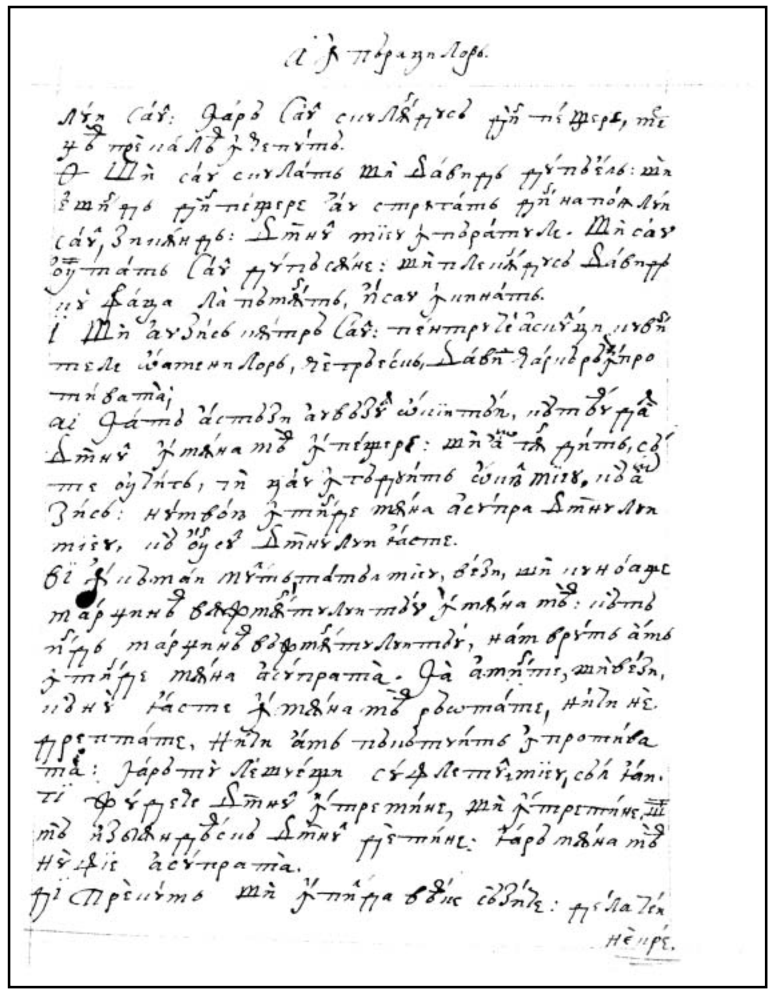

46v

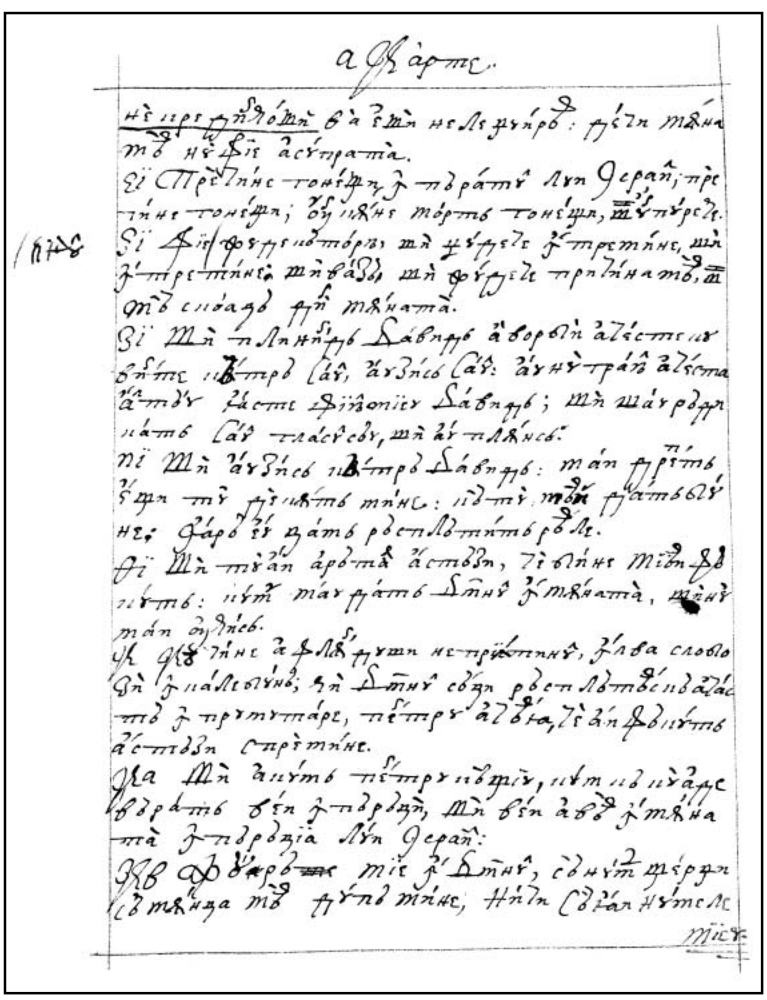
47r

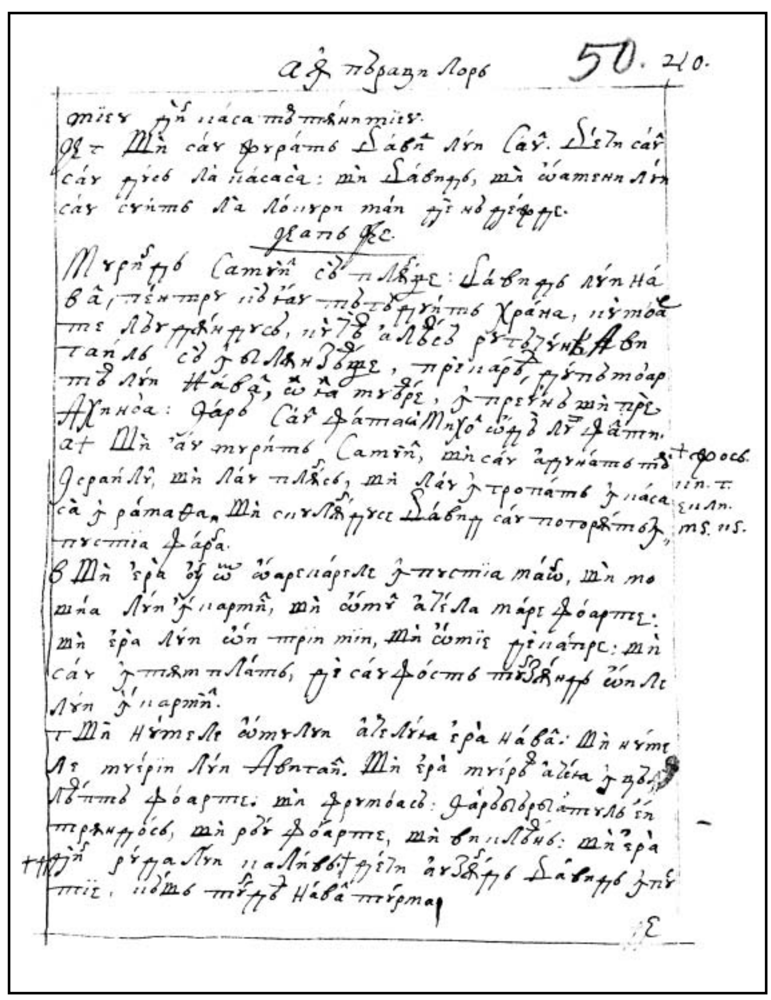

47v

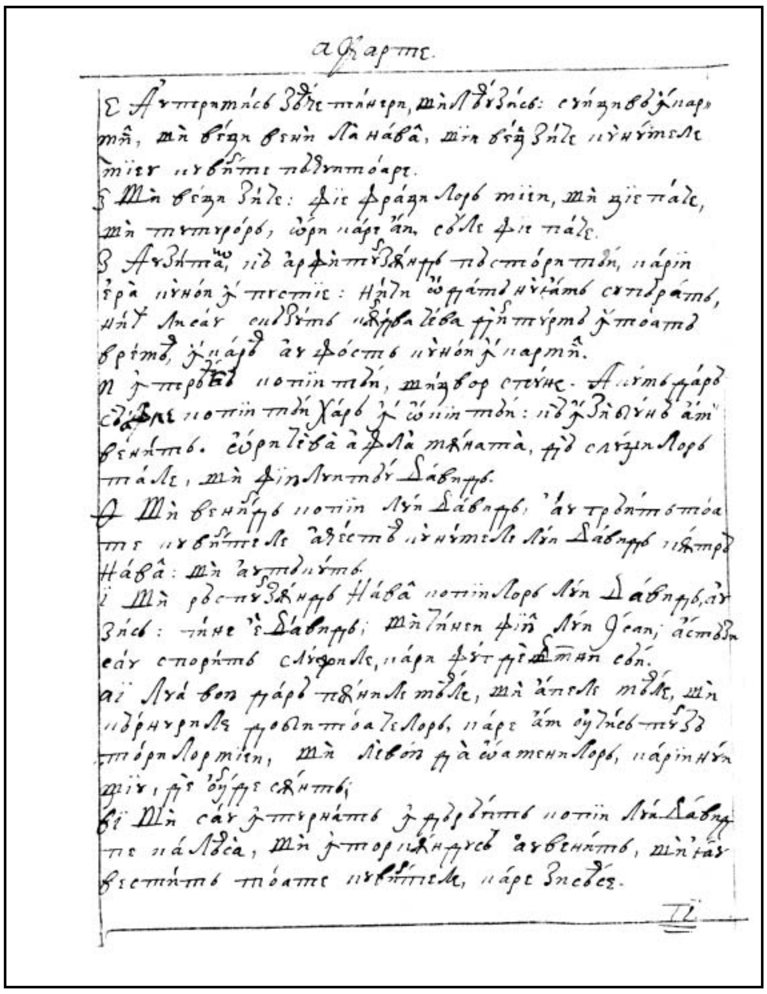
48r

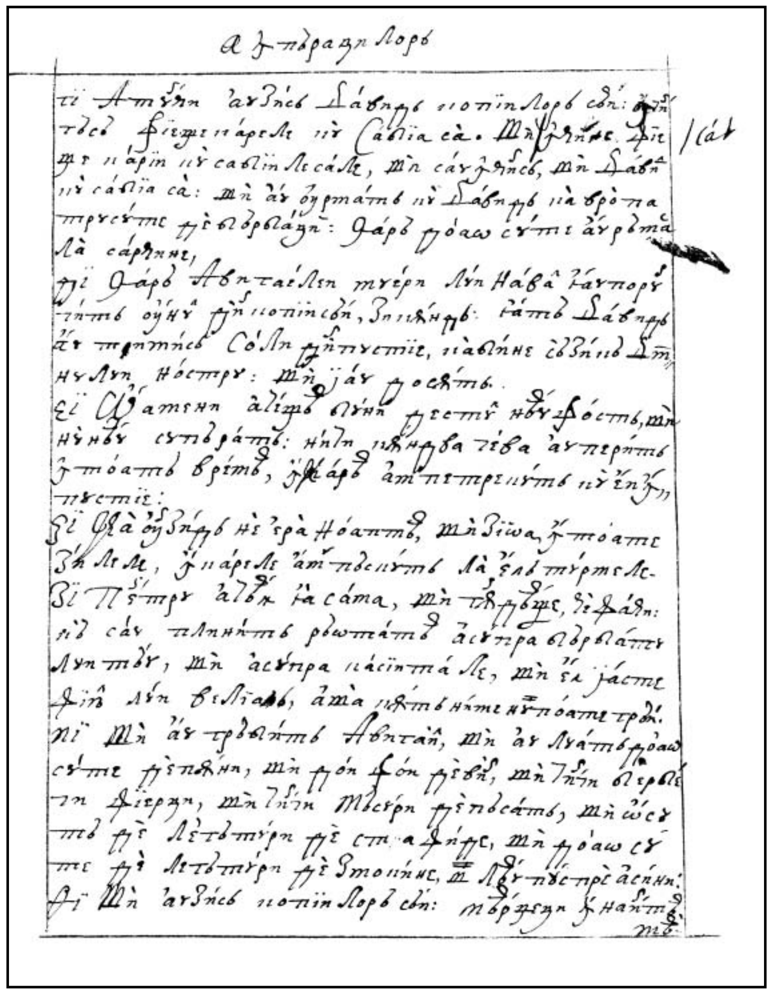

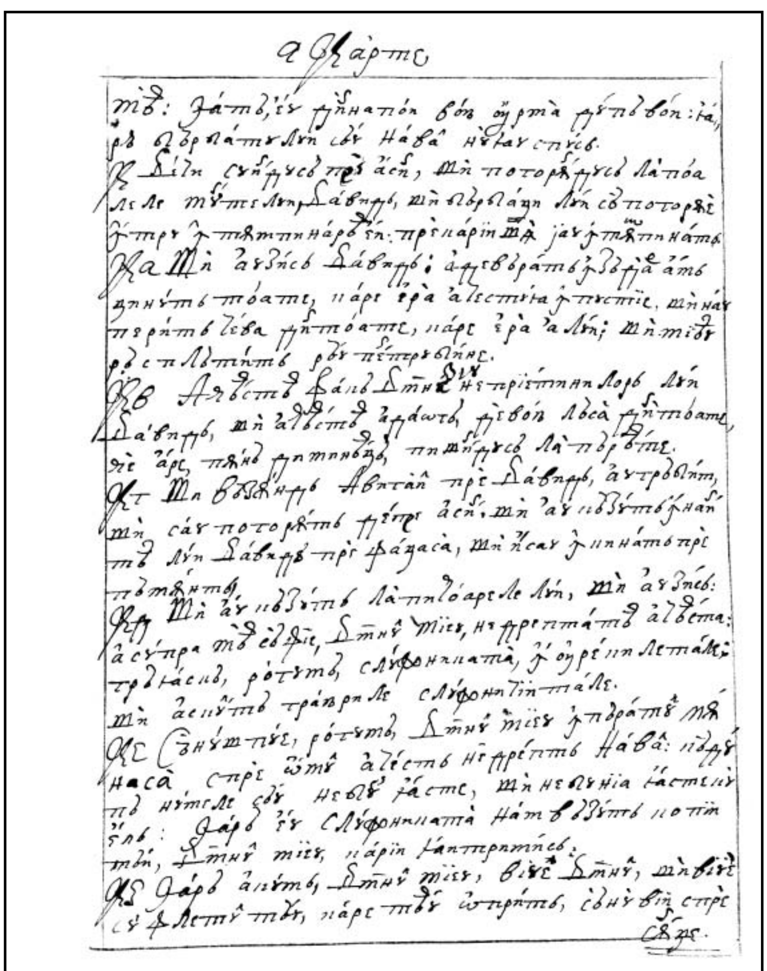
48v

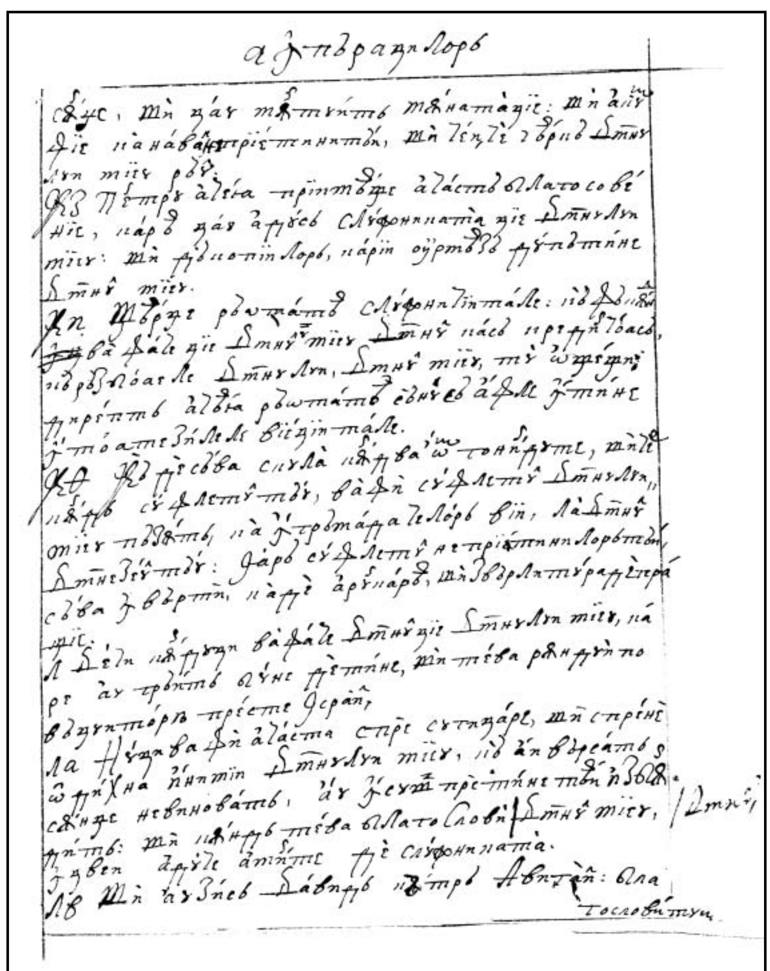
49r

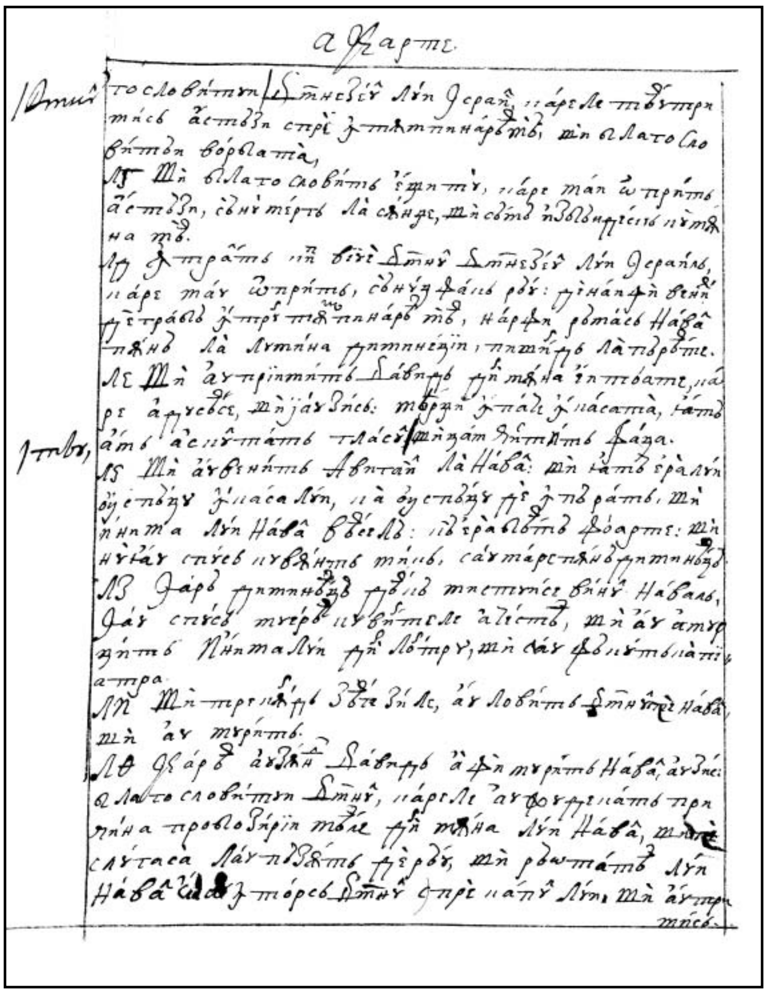

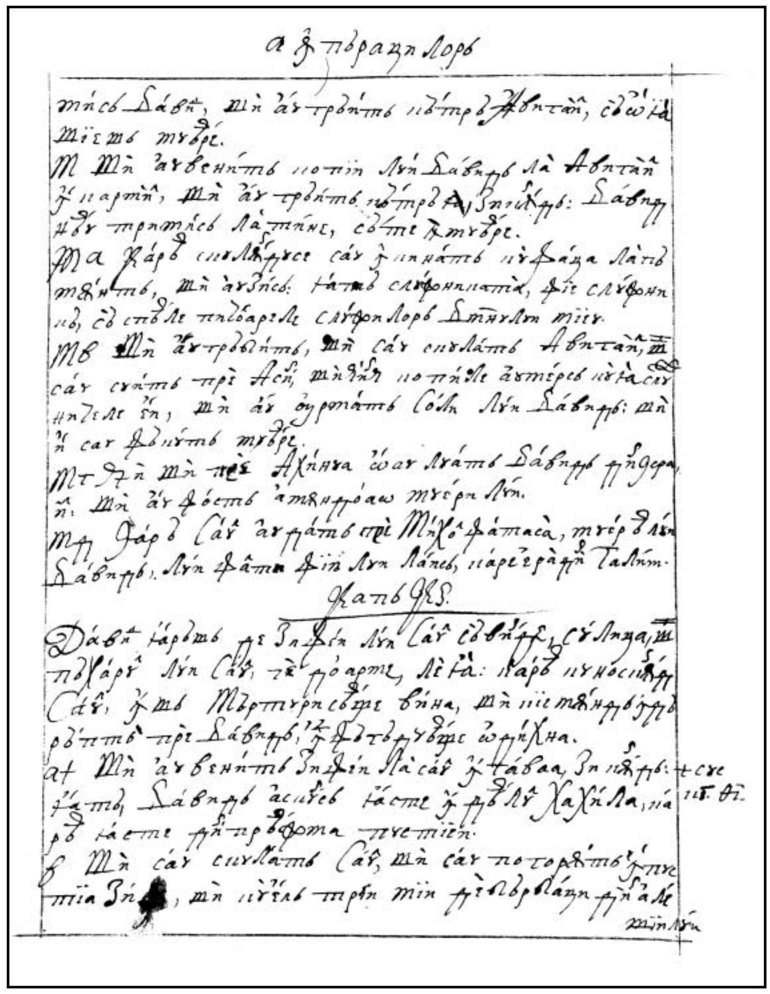
49v 50r

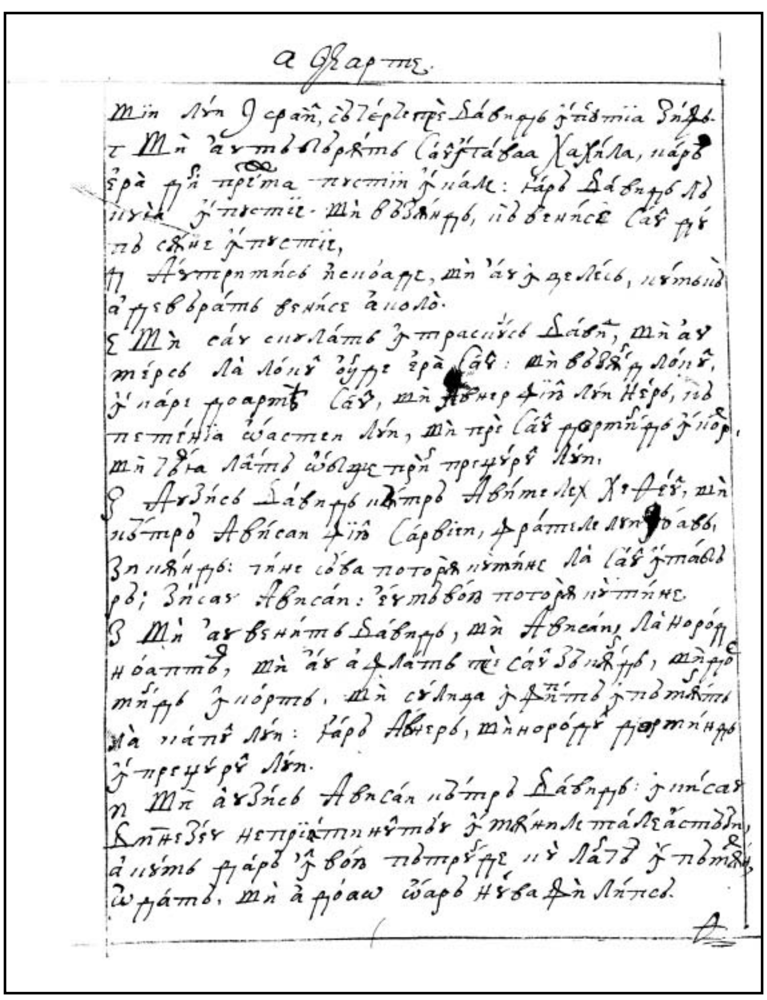
50v 51r

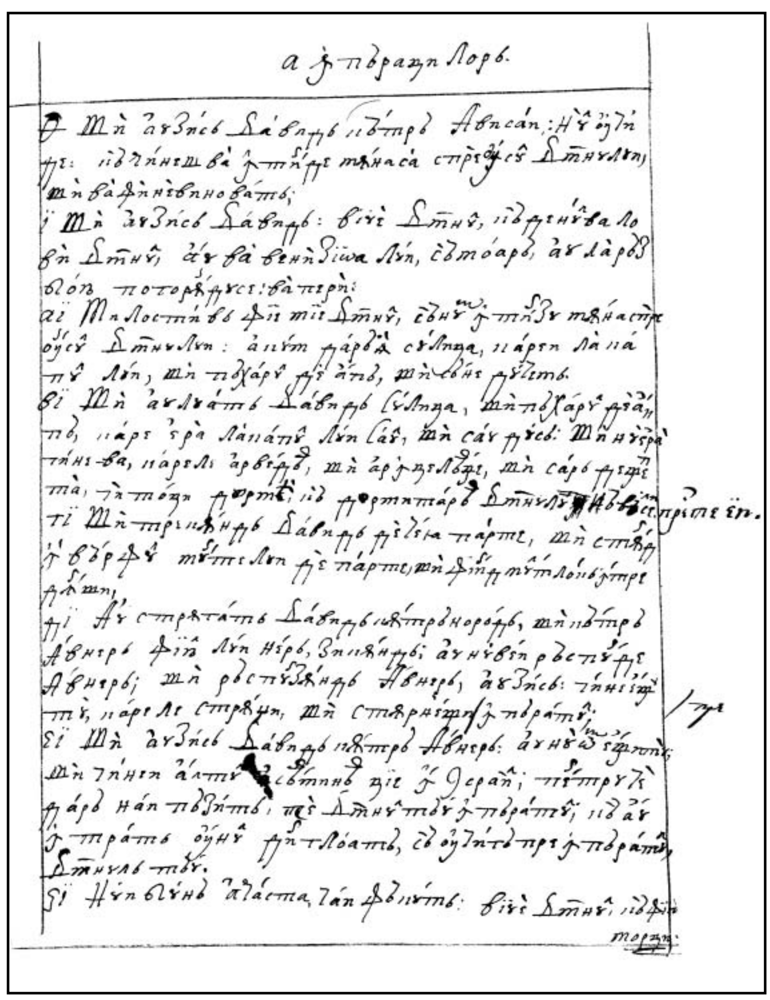

51v

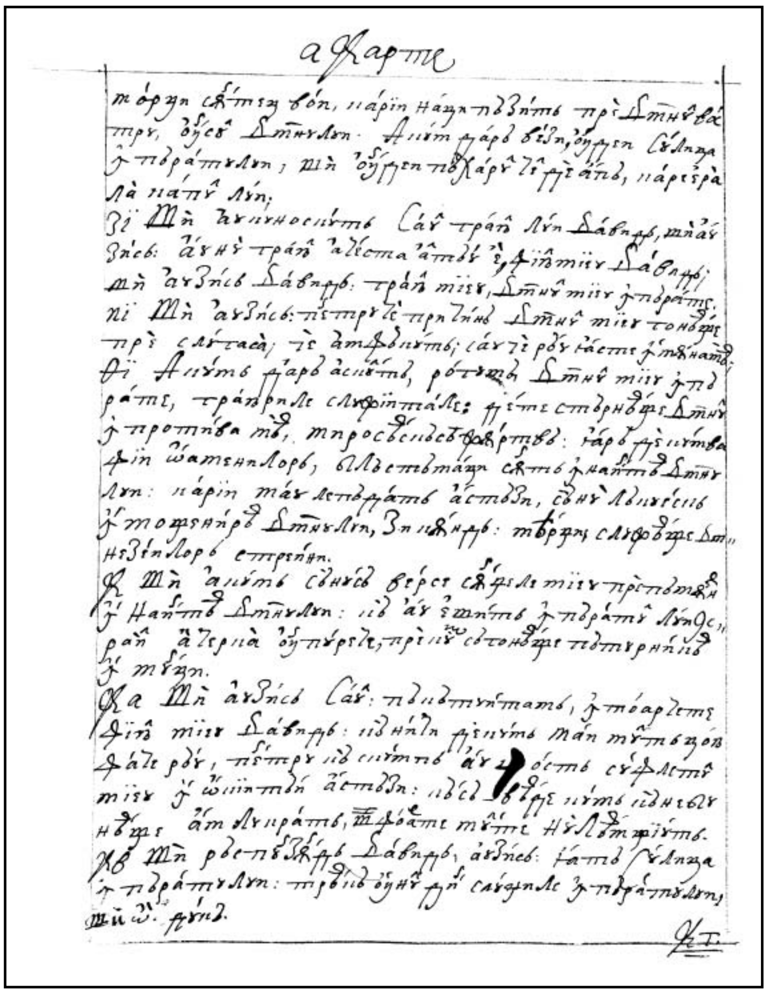
52r

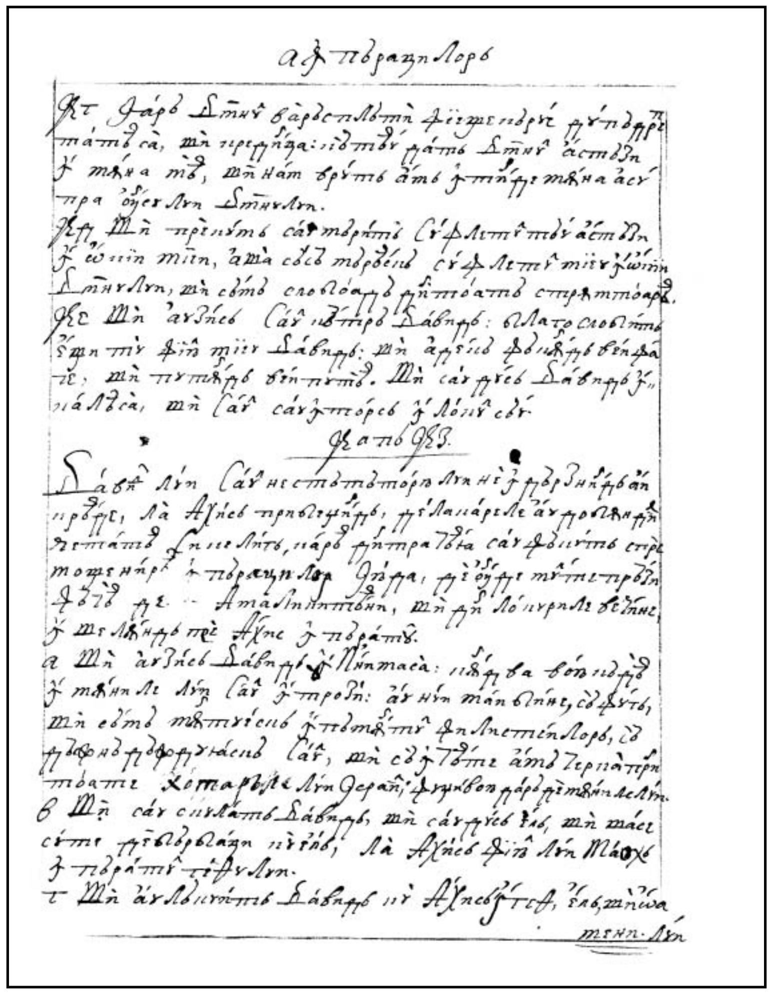

52v

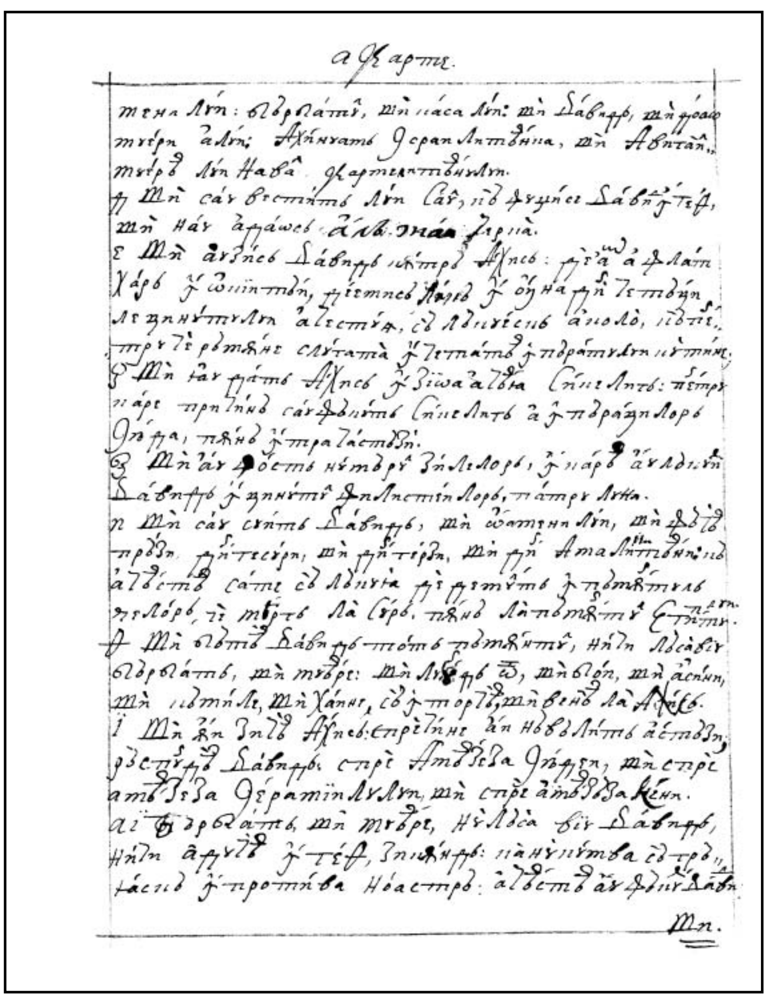
53r

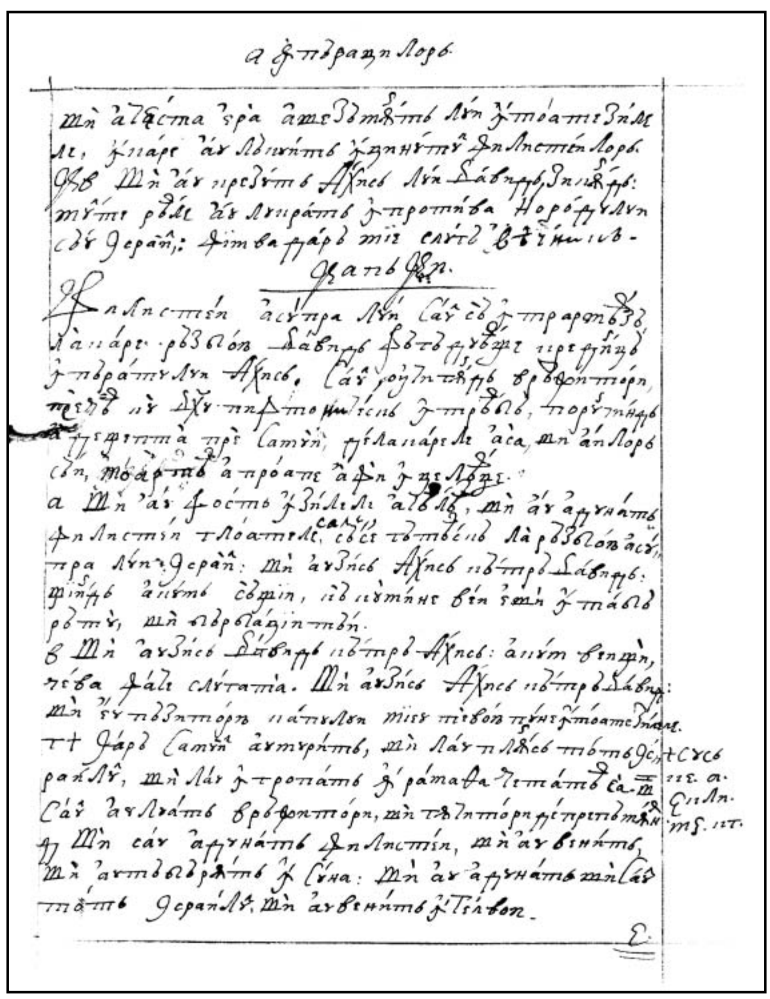

53v

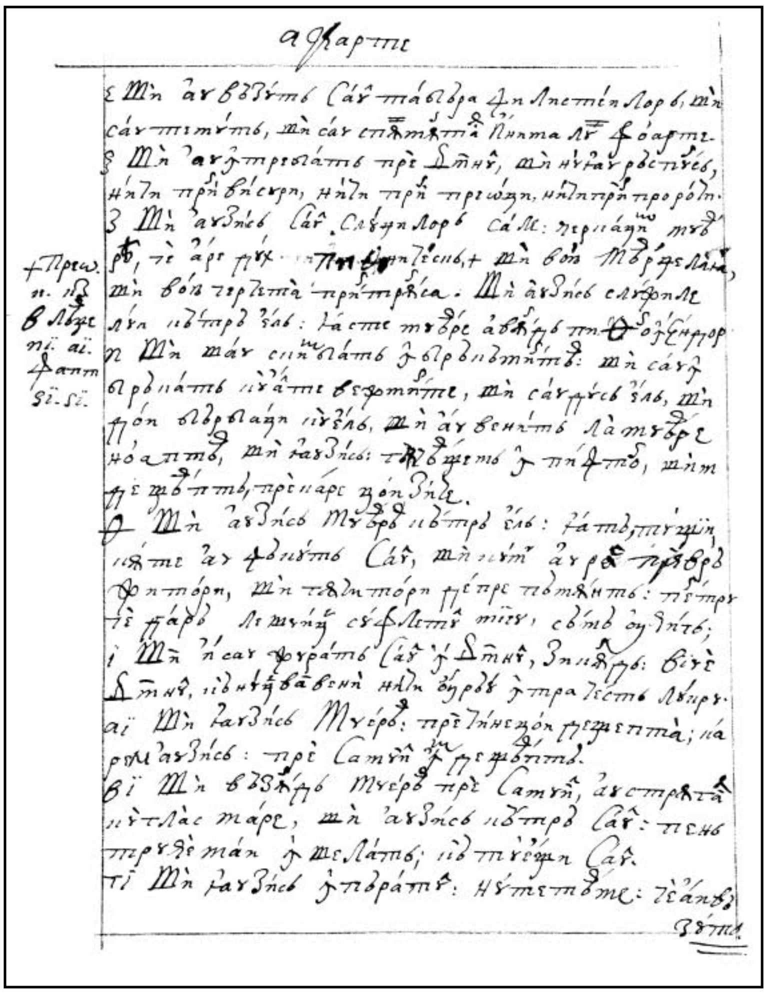
54r

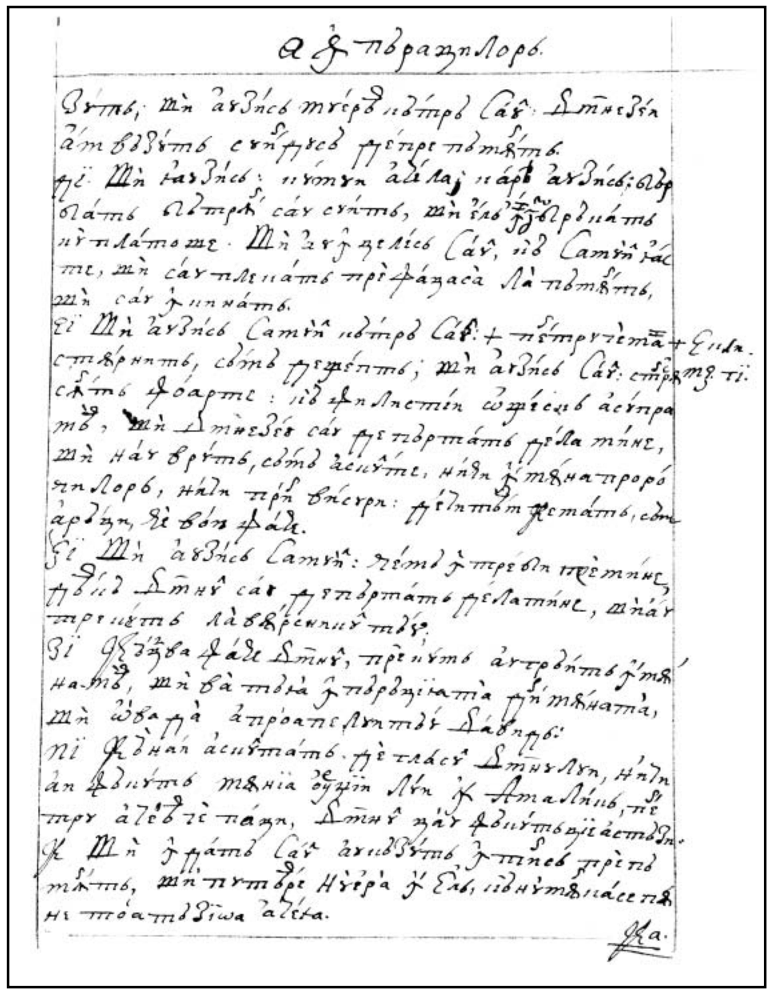

54v

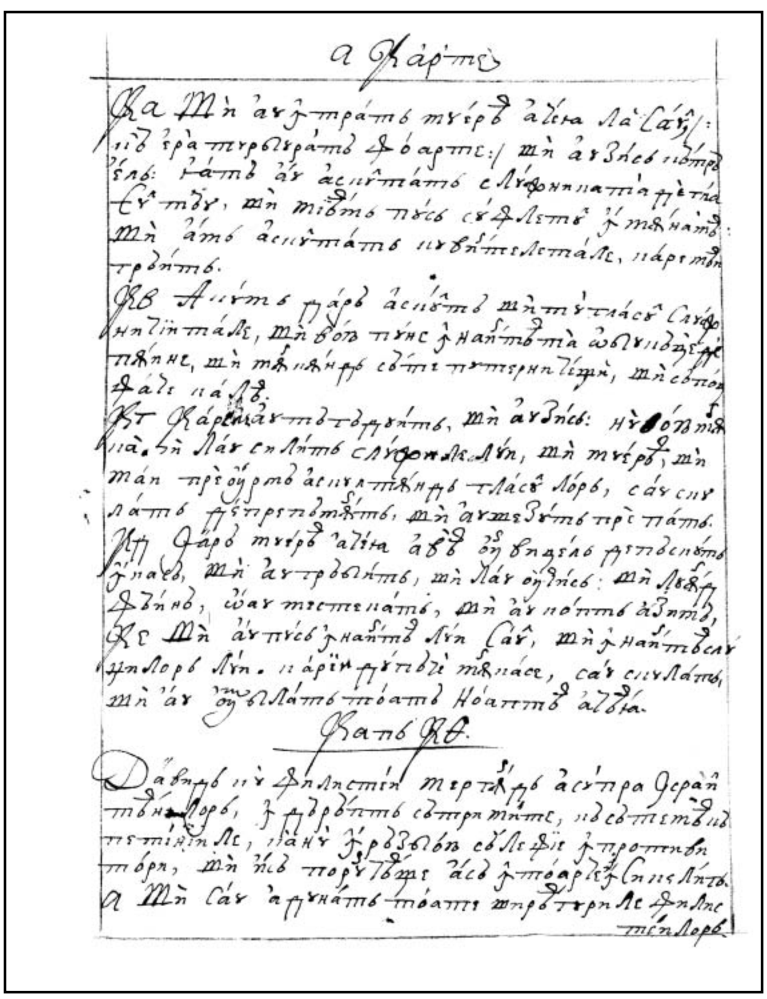
55r

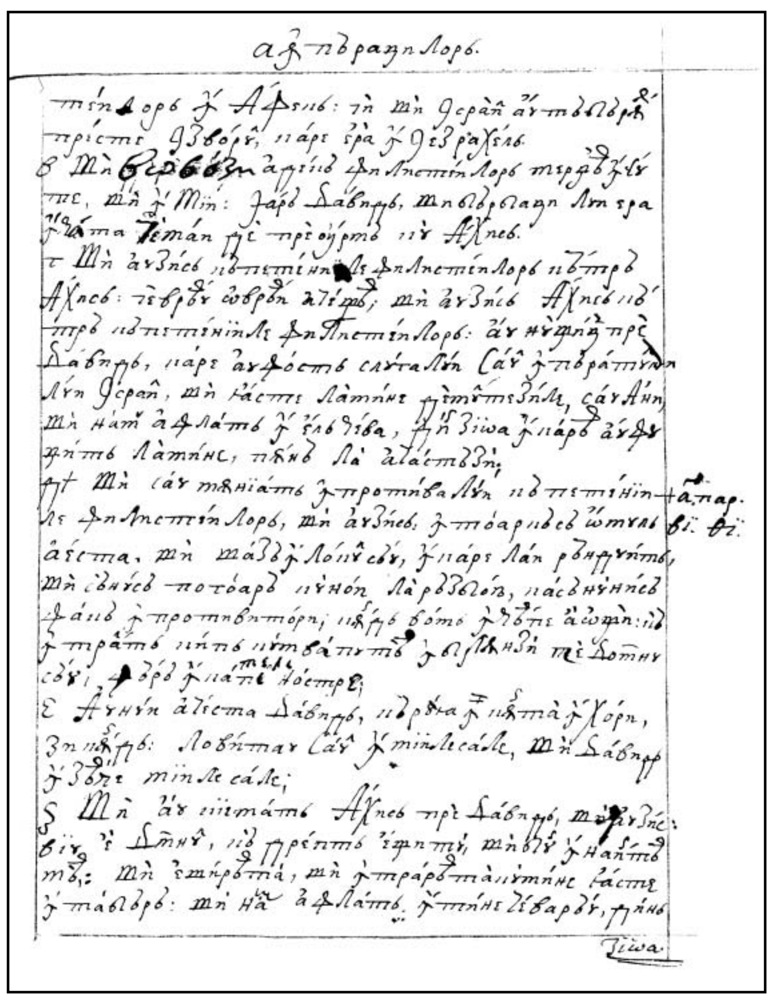
55v

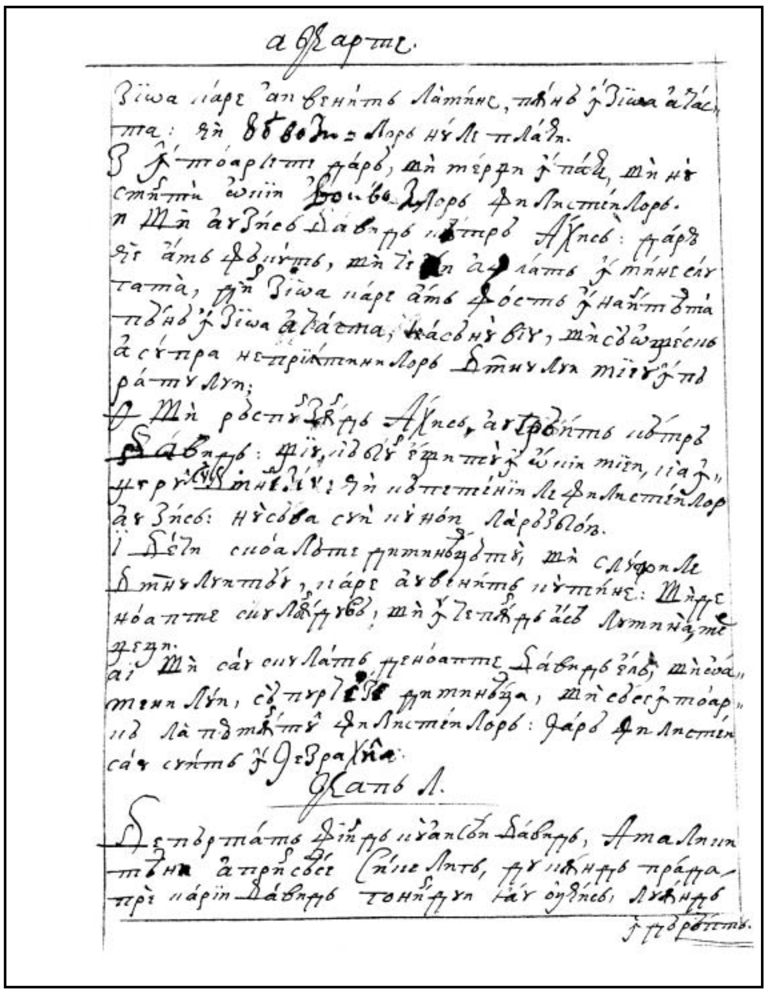
56r

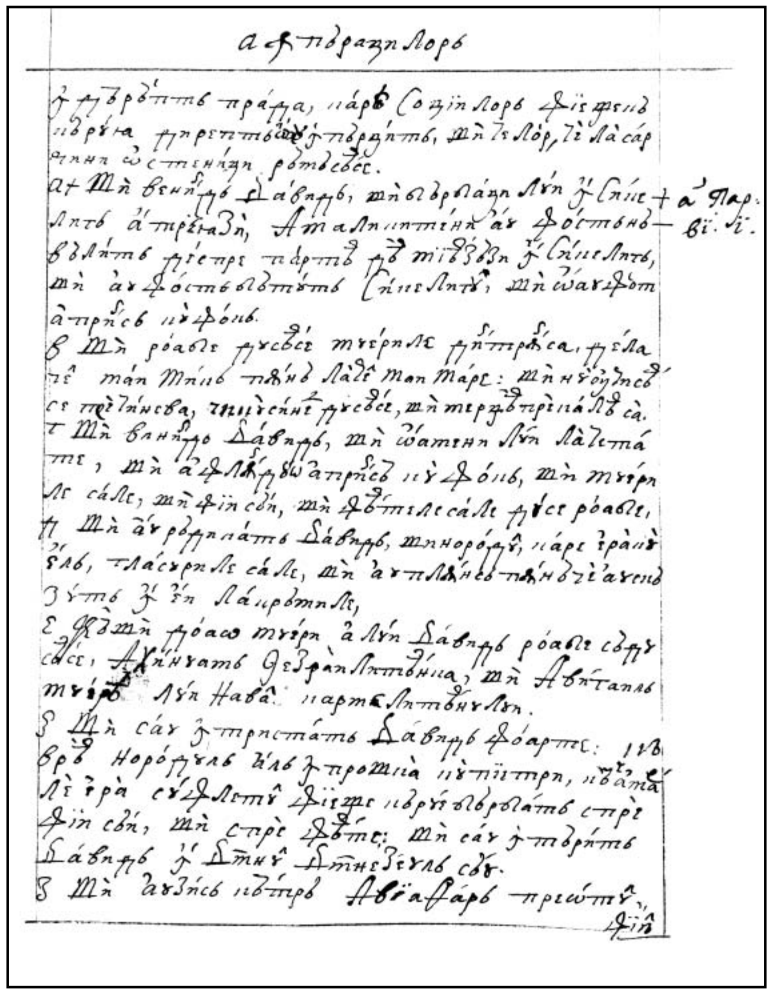
56v

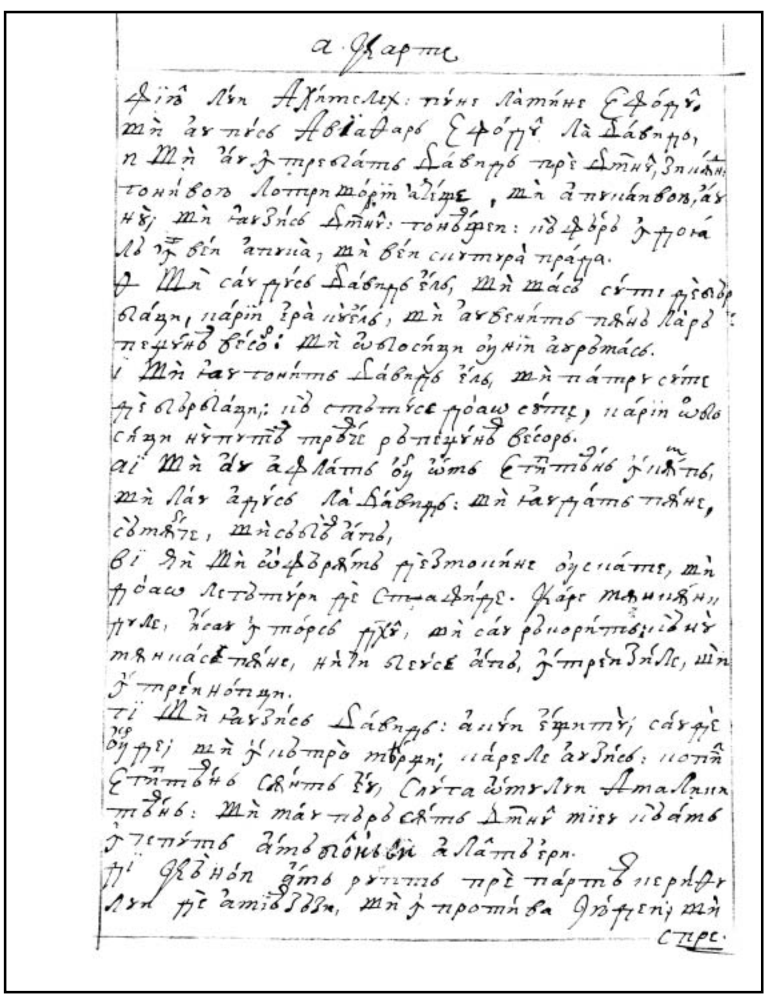
57r

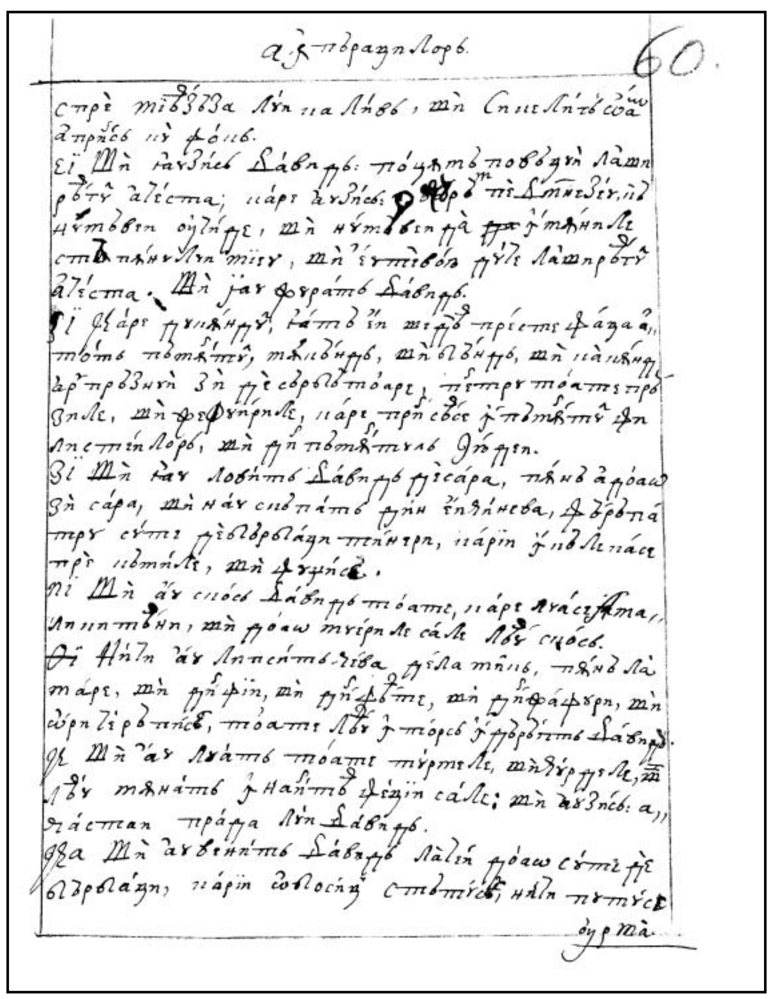
57v

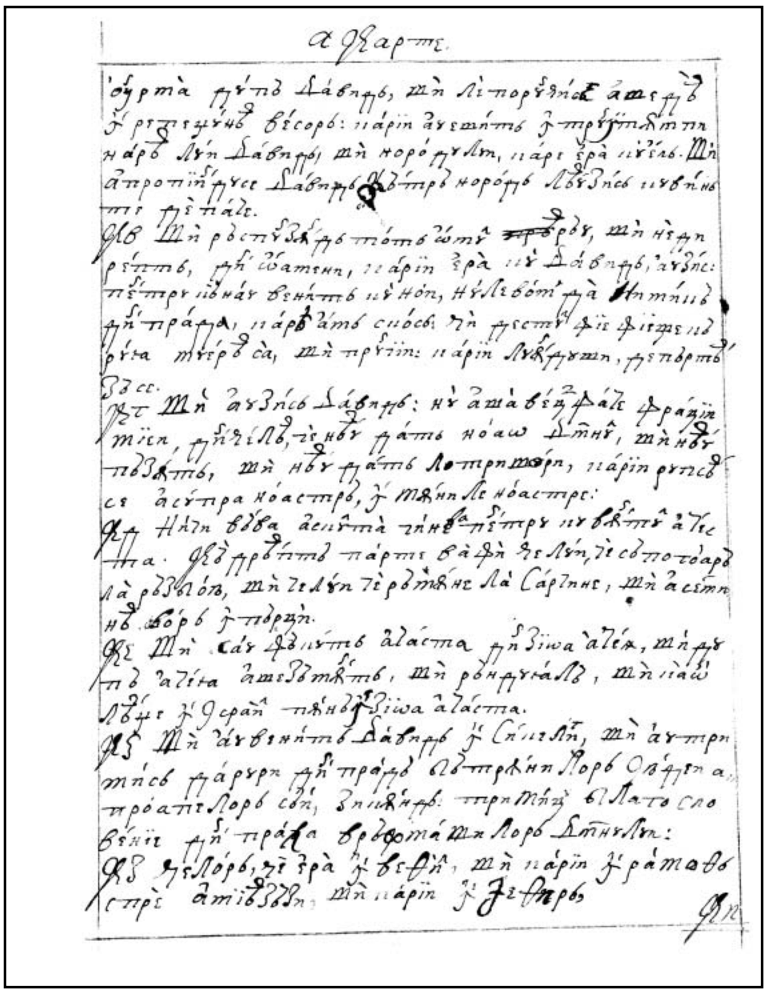
58r

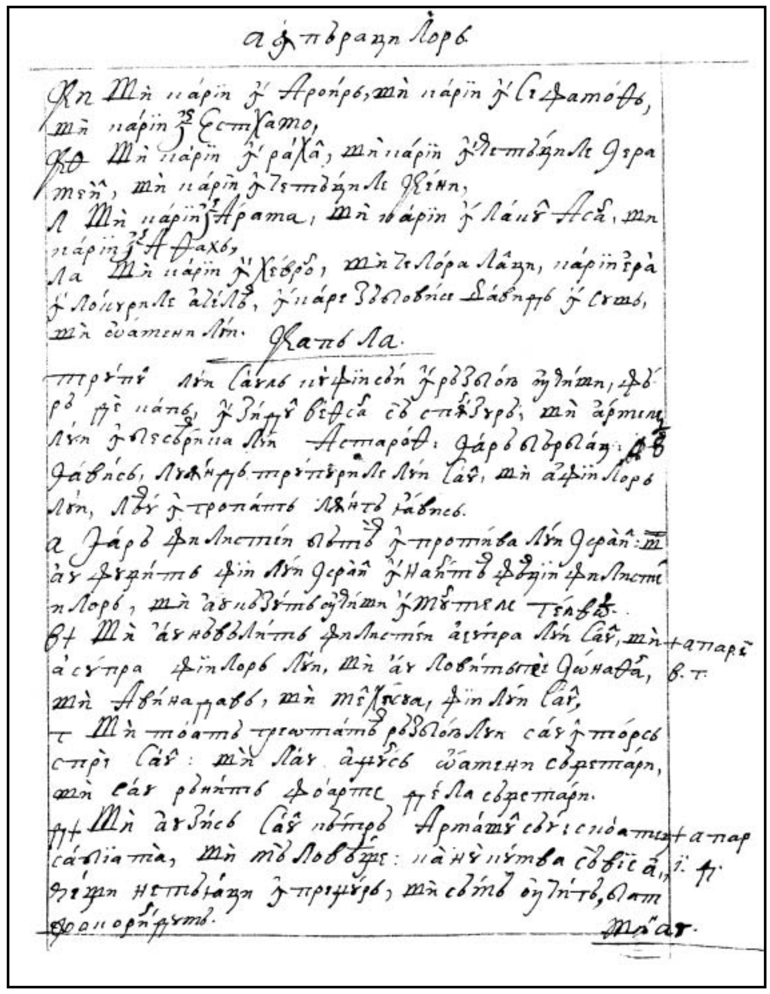

58v

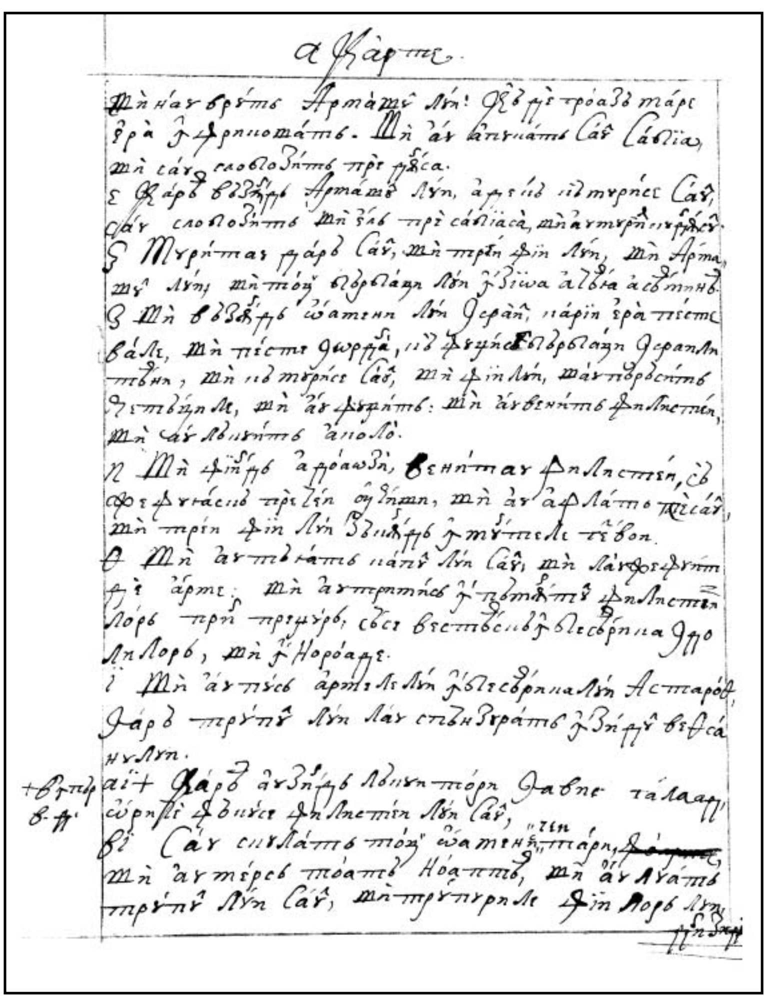

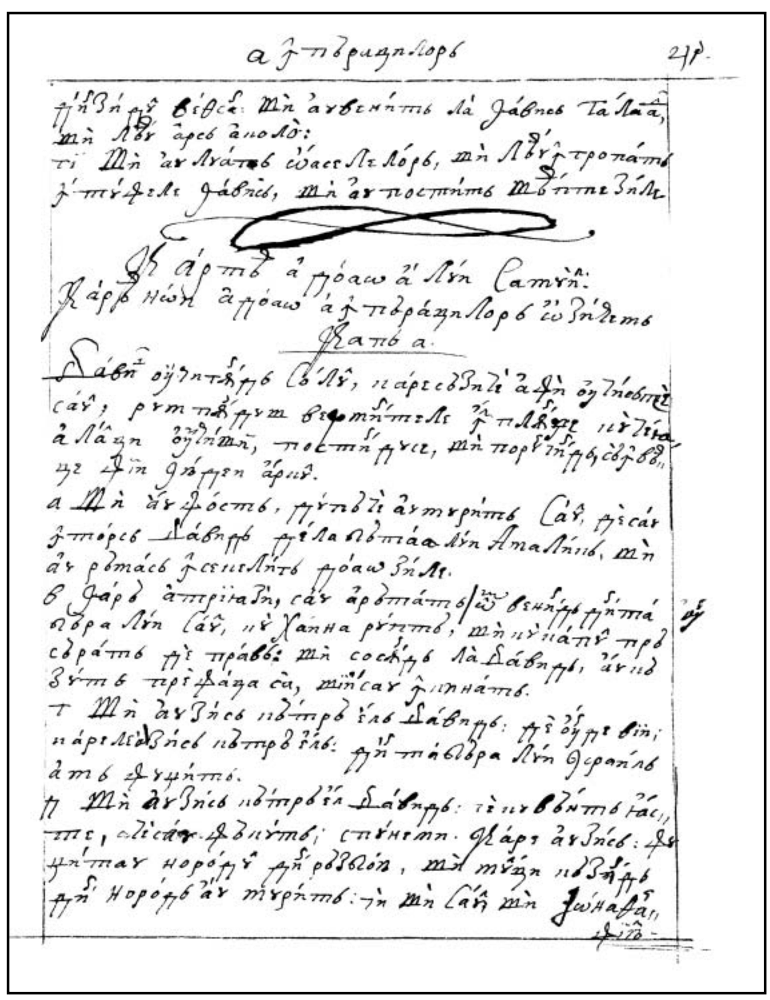
59r

59v 60r

60v 61r

CARTEA A DOAO A LUI SAMUIL, CAREA NOI A DOAO A ÎMPĂRAȚILOR O ZICEM

Cap 1

David ucigând solul care să zice a fi ucis pre Saul, rumpându-ş vejmintele, îl plânge cu ceiaalalţi ucişi, postindu-se şi poruncind să înveaţe fiii Iiudei arcul.

1. Şi au fost după ce au murit Saul, de s-au întors David de la bătaia lui Amalic şi au rămas în Sechelig doao zile.

2. Iară a triia zi s-au arătat un om venind din tabăra lui Saul, cu haina ruptă şi cu capul prăsărat de prav. Şi, sosând la David, au căzut pre faţa sa şi i s-au închinat.

3. Şi au zis cătră el David: „De unde vii?" Carele au zis cătră el: „Din tabăra lui Israil am fugit".

4. Şi au zis cătră el David: „Ce cuvânt iaste, ce s-au făcut, spune-mi!" Care au zis: „Fugit-au norodul din războiu şi, mulţi căzând din norod, au murit; ci şi Saul şi Ionathan, 61v | fiiul lui, au murit".

5. Şi au zis David cătră tânărul care îi povestea: „De unde ştii că au murit Saul şi Ionathan, fiiul lui?"

6. Şi au zis tânărul care îi vestea: „Cu întâmplare am venit în muntele Ghelvoi; şi Saul zăcea pre suliţa sa, iară carăle şi călăreţii să apropiia de el.

7. Şi, întorcându-se dinnapoia sa şi văzându-mă, m-au chemat. Căruia răspunzându-i: «Iată-mă»,

8. Mi-au zis: «Cine eşti tu?» Şi am zis cătră el: «Amalichitean sânt eu».

9. Şi mi-au grăit: «Stăi deasupra mea şi mă ucide, că mă ţân strânsori şi încă tot sufletul mieu în mine iaste».

10. Şi, stând deasupra lui, l-am ucis, că ştiiam că nu putea trăi după cădeare. Şi am luat mitra care era în capul lui şi covrigul din mâna lui şi le-am adus la tine, domnul mieu, aici".

11. Şi, apucând David vezmintele sale, le-au rupt şi toţ bărbaţii carii era cu el.

12. Şi au tânguit şi au plâns şi au postit până sara pentru Saul şi pentru Ionathan, fiiul lui, şi pentru norodul Domnului şi pentru casa lui şi Israil, căci căzuse de sabie.

13. Şi au zis David cătră tinărul care-i vestise: „De unde eşti tu?" Care au răspuns: „Fiiul 62r || unui om nimearnic amalichitean sânt eu".

14. Şi au zis cătră el David: *„Pentru ce nu te-ai temut a trimite mâna ta şi a ucide unsul Domnului?"

*Psalm. 104, 15.

15. Și, chemând David unul din slugile sale, i-au zis: „Apropiindu-te, năvălește asupra lui”. Și l-au lovit și au murit.
16. Și au zis cătră el David: „Sângele tău preste capul tău, că gura ta au grăit împrotiva ta, zicând: «Eu am ucis unsul Domnului»”.
17. Și au plâns David această plânsoare pentru Saul și pentru Ionathan, fiiul lui.
18. (Și au poruncit să învețe pre fiii Iiudei arcul, precum iaste scris în Cartea Drepților). Și au zis: „Ia aminte, Israil, pentru cei ce au murit preste ceale înalte ale tale răniți.
19. Cei aleși, Israil, preste munții tăi s-au ucis; cum au căzut cei tari!
20. Nu vestireț în Gheth, nici vestireți în ulițele Ascalonului, ca să nu să veselească featele filisteilor, să nu dănțuiască featele netăiaților împrejur.
21. Munți Ghelvoi, nici roao, nici ploaie să vie preste voi, nici să fie câmpurile pârghelor, că acolo s-au lepădat pavăza celor tari, pavăza lui Saul, ca când n-ar fi fost uns cu untul-de-lemn. |
22. De la sângele celor uciși, de la grăsimea celor tari, săgeata lui Ionathan nu s-au mai întors îndărăpt, și sabia lui Saul nu s-au întors deșartă. 62v
23. Saul și Ionathan, iubiții și frămsățații în viața sa, nici în moarte nu s-au despărțit; decât pajerile mai iuți, decât leii mai tari.
24. Featele lui Israil, plângeți pentru Saul, carele vă îmbrăca cu roșu întru desfătări, care vă da podoabe de aur vejmântului vostru!
25. Cum au căzut cei tari în războiu! Ionathan între ceale înalte ale tale s-au ucis!
26. Doare-mă pentru tine, fratele mieu, Ionathan cel împodobit foarte și mai iubit preste dragostea muierilor; precum maica iubeaște pre unul născut fiiul său, așa eu te iubeasc.
27. Cum au căzut cei vârtoși și au perit armele ceale de războiu!”

Cap 2

David, din descoperirea lui Dumnezeu, luând poruncă a să sui în Hevron, acolo preste Iiuda să unge împărat; pre oamenii lui Iavis Galaad, pentru îngroparea lui Saul, îi laudă. Iară ungerea lui Isvoseth spre împărăţiia lui Israil, grea au născut gâlceavă şi războiu între amândoao casele. ||

1. Și după aceastea au întrebat David pre Domnul, zicând: „Au sui-mă-voiu într-una din cetățile Iudei?” Și au zis Domnul cătră el: „Suie-te!” Și au zis David: „Unde mă voiu sui?” Și i-au răspuns: „În Hevron”. 63r
2. Și s-au suit David și doao muieri a lui, Ahinoam Israiliteanca și Avigail, muierea lui Naval Carmeliteanului.
3. Ci și oamenii carii era cu el i-au dus David pre fieștecarii cu casa sa; și au rămas în orașele lui Hevron.
4. *Și au venit oamenii Iiudei și au uns acolo pre David să împărățească preste casa Iiudei. Și s-au vestit lui David cum că oamenii Iavis Galaad îngropase pre Saul.

*1 Macav. 2, 57.

5. Și au trimis David soli la bărbații Iavis Galaad și au zis cătră dânșii: „Blagosloviț sânteț voi de la Domnul, carii ați făcut mila aceasta cu domnul vostru, Saul, și l-aț îngropat!
6. Și acum adecă vă va răsplăti Domnul mila și adevărul; ci și eu vă voiu răsplăti har pentru că aț făcut cuvântul acesta.
7. Întărească-se mânile voastre și fiți fiii tărimei. Că de au și murit domnul vostru, Saul, iară pre mine m-au uns casa Iiudei împărat șieș”.
8. Iară Avner, fiiul lui Ner, căpetenia oastei lui Saul, au luat pre Isvoseth, fiiu lui Saul, și | l-au dus împregiur prin tabără. 63v
9. Și l-au rânduit împărat preste Galaad și preste Ghesuri și preste Iesrail și preste Iefrem și preste Veniamin și preste tot Israilul.
10. De patruzeaci de ani era Isvoseth, fiiul lui Saul, când au început a împărăți preste Israil, și doi ani au împărățit. Iară numai casa Iiudei urma lui David.
11. Și au fost numărul zilelor în care au rămas David împărățind în Hevron, preste casa Iiudei, șeapte ani și șase luni.
12. Și au întrat Avner, fiiul lui Ner, și slugile lui Isvoseth, fiiul lui Saul, din tabără în Gavaon.
13. Iară Ioav, fiiul Sarvei, și slugile lui David au ieșit și le-au alergat înainte lângă pescuitoarea lui Gavaon. Și, adunându-se întru unul, au șezut în prejmă, ceștia de o parte a pescuitoarei, ceia de altă parte.
14. Și au zis Avner cătră Ioav: „Scoale-se slujile și facă certare înaintea noastră!” Și au răspuns Ioav: „Scoale-se!”

15. Și s-au sculat și au trecut cu numărul doisprăzeace din Veniamin, din partea lui Izvoseth, fiiul lui Saul, și doisprăzeace din fiii lui David.

16. Și, apucând fieștecarele capul soțului său, au înfipt sabia în coastele protivnicului și
64r || au căzut împreună; și s-au chemat numele locului aceluia Țarina celor Tari, în Gavaon.

17. Și s-au rădicat războiu vârtos foarte în zioa aceea. Și s-au izgonit Avner și fiii lui Israil de la slugile lui David.

18. Și era acolo trei fii a lui Sarvie, Ioav și Avisai și Asail. Iară Asail au fost alergătoriu foarte iute, ca o căprioară din pădure.

19. Și gonea Asail pre Avner și nu s-au abătut spre dreapta, nici spre stânga, lăsând a goni pre Avner.

20. Și s-au uitat Avner dinnapoi și au zis: „Au tu ești, Asail?" Care au răspuns: „Eu sânt".

21. Și i-au zis Avner: „Meargi spre dreapta sau spre stânga și apucă unul dintre tineri și-ți ia ție prada lui!" Și n-au vrut Asail a părăsi de a-l goni.

22. Și iarăș au grăit Avner către Asail: „Întoarce-te, nu veni după mine, ca să nu mă silesc a te pătrunde la pământ, și nu-m voiu putea rădica fața mea către Ioav, fratele tău".

23. Carele n-au vrut a asculta și n-au vrut a să abate. Și l-au lovit Avner cu sulița întoarsă în ceale ascunsă și l-au pătruns și au murit într-acelaș loc; și toți carii trecea pre locul acela în care căzuse Asail și murise sta. |

64v 24. Și, gonind Ioav și Avisai pre Avner, ce fugea, au apus soarele. Și au venit până la Dealul Ducereai Apei, care iaste în preajma văii drumului pustiei, în Gavaon.

25. Și s-au adunat fiii lui Veniamin la Avner și, grămădiț într-un șireag, au stătut în vărful unui hălm.

26. Și au strâgat Avner către Ioav și au zis: „Au doară până la moartea cea mai de pre urmă sulița ta să va aprinde? Au nu știi că-i primejdioasă deznădăjduirea? Până când nu zici norodului să înceate a goni frații săi?"

27. Și au zis Ioav: „Viu e Domnul! De ai fi grăit dimineață, s-ar fi întors norodul ce gonește pre frate-său".

28. Și au răsunat Ioav cu bucinul și au stat toată oastea, nici au gonit mai mult pre Israil, nici s-au mai bătut.

29. Iară Avner și oamenii lui s-au dus prin câmpuri toată noaptea aceea; și au trecut Iordanul și, cercetând tot Vethhoronul, au venit la tabără.

30. Iară Ioav întorcându-să, lăsind pre Avner, au adunat tot norodul. Și au lipsit din slugile lui David noaosprăzeace bărbați, afară de Asail. ||

65r 31. Iară slugile lui David au lovit din Veniamin și din bărbații carii era cu Avner trei sute șasezeaci, carii au și murit.

32. Și au luat pre Asail și l-au îngropat în mormântul tătâni-său în Vithleiam. Și au umblat toată noaptea Ioav și oamenii care era cu el, și în zori de zioo au agiuns în Hevron.

Cap 3

Avner certat fiind pentru țiitoarea, mâniindu-se asupra împăratului Isvoseth, legătură face cu David și, după ce au dus îndărăpt pre Mihol, aducând israiliteani la David, să ucide de la Ioav, căruia, mâniindu-să David, cu amar plânge spre Avner.

1. Și s-au făcut lungă certare între casa lui Saul și între casa lui David, David crescând și pururea mai vârtos fiind, iară casa lui Saul scăzând în toate zilele.

2. *Și s-au născut fii lui David în Hevron: și au fost întâiu născutul lui, Amnon, din Ahinoam Iesrailteanca;

*1 Par. 3, 1.

3. Și după el, Heliav, din Avigail, muierea lui Naval Carmeliteanului; iară al treile, Avesalom, fiiul Maheii, featei Tholmai, împăratului Ghesur;

65v 4. Iară al patrulea, Adonie, fiiul Haghith; și al | cincilea, Safathiia, fiiul Avital;

5. Și al șeaselea, Iethraam, din Egla, muierea lui David. Aceștia s-au născut lui David în Hevron.

6. Deci fiind războiu între casa lui Saul și între casa lui David, Avner, fiiul lui Ner, îndrepta casa lui Saul.

7. Și fusease lui Saul țiitoare Resfa, fata lui Aia. Și au zis Isvoseth către Avner:

8. „Pentru ce ai întrat la țiitoarea tătâni-mieu?" Carele mâniindu-se foarte pentru cuvintele lui Isvoseth, au zis: „Au doară cap de câne sânt eu împrotiva Iiudei astăzi, care

am făcut milă cu casa lui Saul, tătâni-tău, și cu frații și cu cei de aproape ai lui, și nu te-am dat în mânile lui David, și tu ai cercat în mine vină pentru o muiare astăzi?

9. Aceastea facă Dumnezeu lui Avner și acestea îi adaogă, de nu voiu face cu David precum i s-au jurat Domnul.

10. Să să treacă împărăția de la casa lui Saul și să se înalță tronul lui David preste Israil și preste Iiuda, de la Dan până la Versavia".

11. Și nu i-au putut răspunde ceva, că să temea de el.

12. Și au trimis Avner sol la David pentru sine, zicând: „A cui pământul?" Și să-i grăiască: „Fă prietenii cu mine și va fi mâna mea || cu tine; și voiu întoarce la tine tot Israilul". 66r

13. Care au zis: „Bine e; eu voiu face cu tine prietenie, ci un lucru ceiu de la tine, zicând: «Nu vei vedea fața mea până nu-m vei aduce Mihol, fata lui Saul». Și așa vei veni și mă vei vedea".

*1 Impăr.18, 27. 14. Și au trimis David soli la Isvoseth, fiiul lui Saul, zicând: *„Dă-m îndărăpt muierea mea, Mihol, carea mi-o am logodit cu o sută de mădulări netăiate împregiur din filistei".

15. Și au trimis Isvoseth și o au luat de la bărbatul său Faltiil, fiiul lui Lais.

16. Și mergea după ea bărbatul său plângând, până la Vahurim. Și au zis către el Avner: „Meargi și te întoarce!" Care s-au întors.

17. Și cuvânt au băgat Avner către bătrânii lui Israil, zicând: „Și ieri, și alaltăieri cercați pre David să împărățească preste voi.

18. Deci acum faceți; că Domnul au grăit către David, zicând: «În mâna slugii Meale, David, voiu mântui pre norodul Mieu Israil din mâna filisteilor și a tuturor nepriiatinilor lui»".

19. Și au grăit Avner și către Veniamin și s-au dus să grăiască către David, | în Hevron, toate care plăcuse lui Israil și a tot Veniaminul. 66v

20. Și au venit la David în Hevron cu doaozeaci de bărbați; și au făcut David lui Avner și bărbaților lui, carii venise cu el, ospățu.

21. Și au zis Avner către David: „Scula-mă-voiu să adun la tine, domnul mieu, împăratul pre tot Israilul, și să fac cu tine legătură de pace și să poruncești tuturor, precum doreaște sufletul tău". Deci petrecând David pre Avner și, el ducându-să în pace,

22. Îndată slujile lui David și Ioav au venit, după ce au tăiat tâlhari, cu pradă mare foarte. Iară Avner nu era cu David în Hevron, că atunci îl slobozise și să dusease în pace.

23. Și Ioav și toată oastea care era cu el, după aceea, au venit. Și s-au vestit lui Ioav de la cei ce povestea: „Venit-au Avner, fiiul lui Ner, la împăratul; și l-au slobozit și s-au dus în pace".

24. Și au întrat Ioav la împăratul și au zis: „Ce ai făcut? Iată, au venit Avner la tine. Pentru ce l-ai slobozit și s-au dus și s-au depărtat?

25. Nu știi pre Avner, fiiul lui Ner, că la aceasta au venit la tine, să te înșeale și să || știe ieșirea ta și întrarea ta și să cunoască toate ce faci?" 67r

26. Și, ieșind Ioav de la David, au trimis soli după Avner și l-au întors de la jgheabul Sira, neștiind David.

*3 Impăr. 2, 5. 27. Și, întorcându-să *Avner în Hevron, deosebi l-au dus Ioav la mijlocul porții, să-i grăiască în vicleșug. Și l-au lovit acolo în ceale ascunse; și au murit în izbânda sângelui Asail, fratelui său.

28. Carea auzid David, lucrul adecă făcut, au zis: „Curat sânt eu și împărăția mea la Domnul, până în veaci, de sângele lui Avner, fiiul lui Ner.

29. Și vie spre capul lui Ioav și spre toată casa tătâni-său! Nici să înceate din casa lui Ioav curgerea săminții suferind, și leprosul, și cel ce ține fusul, și căzând de sabie, și lipsitul de pâne!"

30. Deci Ioav și Avisai, fratele lui, au ucis pre Avner, pentru că ucisease pre Asail, fratele lor, în Gavaon, în războiu.

31. Și au zis David către Ioav și către tot norodul care era cu el: „Rumpeți-vă vejmintele și vă încingeț cu saci și plângeți la îngroparea lui Avner!" Iară împăratul David urma după cosciug. |

32. Și, îngropând pre Avner în Hevron, ș-au înălțat David glasul și au plâns preste mormântul lui Avner; și au plâns și tot norodul. 67v

33. Și, plângând împăratul și jelind pre Avner, au zis: „Nicidecum ca precum mor fricoșii au murit Avner.

34. Mânile tale nu s-au legat și picioarele tale cu peante nu s-au îngreoiat, ci precum cad dinnaintea fiilor nedreptății, așa ai căzut". Și, suspinând împreună tot norodul, au plâns preste el.

35. Și, venind toată mulțimea să iaie bucată cu David, încă luminând zioa, s-au giurat David, zicând: „Aceastea îm facă Dumnezeu și aceastea îm adaogă, de voiu gusta pâne sau altăceva înaintea apusului soarelui!”

36. Și tot norodul au auzit și le-au plăcut toate care făcuse împăratul înaintea a tot norodul.

37. Și au cunoscut toată obștea și tot Israilul în zioa aceea că n-au fost făcut de la împăratul ca să să ucigă Avner, fiiul lui Ner.

38. Și au zis împăratul cătră slugile sale: „Au nu știț cum că o căpetenie, și cel mare, au căzut astăzi în Israil, ||

68r 39. Iară eu, încă jingașu, și-s uns împărat? Și bărbații aceștia, fiii lui Sarvis, vârtoș îm sânt mie. Răsplătească Domnul celui ce face rău, după răotatea sa!”

Cap 4

Vaana și Rehav, mai-marii ostașilor, capul lui Isvoseth, pre carele, dormind, îl ucisease, la David l-au adus, pre carii, în loc de plată, au poruncit a-i ucide.

1. Și au auzit Izvoseth, fiiul lui Saul, că căzuse Avner în Hevron. Și s-au slăbănogit mânile lui, și tot Israilul s-au turburat.

2. Iară doi bărbați, căpeteniile tâlharilor, era <la> fiiu lui Saul; numele unuia, Vaana, și numele altuia, Rehav, fiii lui Remmon Verothineanului, din fiii lui Veniamin; că și Veroth să numără între Veniamin.

3. Și au fugit verothineanii în Ghethaim și au fost acolo nimearnici până la vremea aceaea.

4. Și era lui Ionathan, fiiul lui Saul, un fiiu slăbănog de picioare; că de cinci ani au fost când au venit solul de la Saul și Ionathan din Israil. Și, luând doica sa au fugit și, grăbind a fugi, au căzut și s-au făcut ștop. Și au avut nume Mifivoseth.

68v 5. Și, venind fiii lui Remmon Verothineanului, | Rehav și Vaana, au întrat în zi fierbinte în casa lui Isvoseth, carele dormea pre așternutul său la amiiazăzi. Și portărița casii cernând grâu, au adormit.

6. Și au întrat în casă în taină, luând spice de grâu, și l-au lovit în ceale ascunse Rehav și Vaana, fratele lui, și au fugit.

7. Și, când întrase ei în casă, el dormea pre patul său în cămară și, lovindu-l, l-au ucis. Și, luându-i capul, s-au dus pre calea pustiii toată noaptea;

8. Și au adus capul lui Isvoseth la David, în Hevron și au zis cătră împăratul: „Iată capul lui Isvoseth, fiiului lui Saul, nepriiatinului tău, carele cerca sufletul tău. Și au dat Domnul domnului mieu, împăratului, izbândă astăzi de Saul și de sămânța lui”.

9. Și, răspunzând David lui Rehav și Vaana, fratelui său, fiilor lui Remmon Verothteanului, au zis cătră dânșii: „Viu e Domnul, Carele mi-au scos sufletul din toată strâmtoarea,

10. *Că pre cel ce-mi vestise și-mi zisease: «Au murit Saul», care gândea că-m vesteaște norocite, l-am prins și l-am ucis în Sichelig, căruie să cuvinea a-i da plată pentru vestirea. *Sus 1, 14.

11. Cu cât mai vârtos acum, când oameni necuraț au ucis om nevinovat în casa sa, ||

69r pre patul său, nu voiu cerca sângele lui din mâna voastră și vă voiu lua de pre pământ!”

12. Și au poruncit David copiilor săi și i-au ucis, și, tăindu-le mânile și picioarele, i-au spânzurat preste pescuitoare, în Hevron. Iară capul lui Isvoseth l-au luat și l-au îngropat în mormântul lui Avner, în Hevron.

Cap 5

David uns preste tot Israilul, izgonind ievuseii, au luat cetatea Sionului, unde, zidindu-și casă, au lăcuit, altele mai luând muieri, și fii născând; și pre filistei de doao ori așternându-i.

1. Și au venit toate neamurile lui Israil la David, în Hevron, zicând: *„Iată, noi gura ta și trupul tău sântem. *1 Par. 11, 1.

2. Ci și ieri și alaltăieri, fiind Saul împărat preste noi, tu erai scoțind și înlontru ducând pre Israil. Și au zis Domnul cătră tine: «Tu vei paște norodul mieu, Israil, și tu vei fi povățuitoriu preste Israil»”.

3. Și au venit și bătrânii lui Israil la împăratul, în Hevron, și au lovit cu ei împăratul David legătură de pace înaintea Domnului, în Hevron. Și au uns pre David împărat preste Israil. |

*3 Impăr. 2, 11. 4. Fiiu de treizeaci de ani era David când au început a împărăți,*și patruzeaci de ani au împărățit. 69v

5. În Hevron au împărățit preste Iiuda șeapte ani și șase luni, iară în Ierusalim au împărățit trezeci și trei de ani preste tot Israilul și Iiuda.

6. Și s-au dus împăratul și toț bărbații carii era cu el în Ierusalim, la ievuseul, lăcuitoriul pământului. Și s-au zis lui David de la ei: „Nu vei întra aici până nu vei lua orbii și știopii, ce zic: «Nu va întra David aici!»"

7. Și au prins David cetatea Sionului; aceasta-i cetatea lui David.

8. Că făgăduise David, în zioa aceea, dar celui ce ar fi bătut ievuseul și ar fi atins țevile podirilor de case și ar fi luat orbi și știopi, carii urea sufletul lui David. Pentru aceea să zice în pilde: „Orbul și știopul nu vor întra în bisearică".

9. Și au lăcuit David în cetate și o au chemat cetatea lui David. Și o au zidit împrejur, de la Mello și dinlontru.

10. Și întra sporind și crescând, și Domnul, Dumnezeul oastelor, era cu el.

*1 Par. 14, 1. 11. *Și au trimis Hira, împăratul Tirului, || la David, și leamne de chedru și meșteri de leamne și meașteri de pietri la păreți; și au zidit casa lui David. 70r

12. Și au cunoscut David că-l întărise Domnul împărat preste Israil și cum că înălțase împărăția lui preste norodul său Israil.

*1 Par. 3, 1,2. 13. *Și au mai luat David țiitoare și muieri din Ierusalim, după ce venise din Hevron. Și s-au născut lui David și alți fii și feate.

14. Și acestea sânt numele celor ce i s-au născut în Ierusalim: Samua și Sovav și Nathai și Salomon;

15. Și Levahar și Elisua și Nefeg;

16. Și Iafia și Elisama și Elioda și Elifaleth.

17. Și au auzit filisteii că au uns pre David împărat preste Israil și s-au suit toț să cerce pre David. Carea auzind David, s-au pogorât în cetate.

*1 Par. 14, 9. 18. *Iară filisteii venind, s-au vărsat în valea Rafaim.

19. Și au întrebat David pre Domnul, zicând: „De mă voiu sui la filistei și de-i vei da în mâna mea?" Și au zis Domnul către David: „Suie-te, că dând ț-oi da filisteii în mâna ta".

*Isaia 28, 21. 20. *Și au venit David în Vaal Farasin și i-au bătut acolo și au zis: „Despărțit-au Domnul neprietinii miei înaintea mea, precum să despart apele. Pentru aceea | s-au chemat numele locului aceluia Vaal Farasim. 70v

21. Și ș-au lăsat acolo ceale cioplite, care le-au luat David și oamenii lui.

[22.] Și au mai adaos filisteii a să sui și s-au vărsat în valea Rafaim.

23. Și au întrebat David pre Domnul: „De mă voiu sui împrotiva filisteilor, și-i vei da în mânile meale?" Care au răspuns: „Nu te sui împrotiva lor, ci încunjură după dosul lor și vei veni la ei din preajma perilor.

24. Și, când vei auzi sunetul celui ce mearge în vărful perilor, atunci vei înceape războiu, că atunci va ieși Domnul înaintea feții tale, să lovească tabăra filisteilor.

25. Și au făcut David precum îi poruncise Domnul și au lovit pre filisteii din Gavan până ce vii la Ghezer.

Cap 6

Aducând David sicriiul de la casa lui Avinadav, Oza de la Domnul s-au ucis, pentru că să atinseease de el; pentru aceea l-au lăsat în casa lui Ovededom, iară după aceea în Ierusalim ducându-l și săltând înaintea lui. De la Mihol, muierea sa, să râde, pentru carea pricină ea n-au mai născut fii.

1. Și au adunat iarăși David toți aleșii din Israil, treizăci de mii. ||

*1 Par. 13, 5. 2. *Și s-au sculat David și s-au dus, și tot norodul care era cu el din bărbații Iiuda, să aducă sicriiul lui Dumnezeu, preste carele s-au chemat numele Domnului oastelor, Celui ce șeade în heruvimi preste el. 71r

3. Și au pus sicriiul lui Dumnezeu pre un car nou și l-au adus din casa lui Avinadav, care era în Gavaa. Iară Oza și Ahion, fiii lui Avinadav, mâna carul acel nou.

*1 Impăr. 7, 1. 4. *Și, luându-l din casa lui Avinadav, care era în Gavaa, păzind sicriiul lui Dumnezeu, Ahion mergea înaintea sicriiului.

5. Iară David și tot Israilul sălta înnaintea Domnului, în toate leamnele cu meșteșug cioplite și în lăute și în cobze și în dobe și în clopoței și în chimvale.

6. Şi după ce au venit la curtea lui Nahon şi au întins Oza mâna la sicriiul lui Dumnezeu şi l-au ţinut, că zvârlea boii şi-l plecase,

7. Şi s-au mâniiat cu urgie Domnul împrotiva Ozei şi l-au lovit pentru îndrăznirea, care au murit acolea, lângă sicriiul lui Dumnezeu.

8. *Şi s-au întristat David pentru că lovise Domnul pre Oza; şi s-au chemat numele locului aceluia Lovirea Ozei, până în zioa aceasta. *1 Par. 13, 11.

71v 9. Şi s-au temut David de Domnul în zioa aceea, zicând: „Cum va întra la mine sicri|iul Domnului?"

10. Şi n-au vrut a-l aduce la sine sicriiul Domnului, în cetatea lui David, ci l-au dus în casa lui Ovededom Ghetheului.

11. Şi au lăcuit sicriiul Domnului în casa lui Ovededom Ghetheului trei luni; şi au blagoslovit Domnul pre Ovededom şi toată casa lui.

12. Şi s-au vestit împăratului David că blagoslovise Domnul Ovededom şi toate ale lui, pentru sicriiul lui Dumnezeu. *Şi s-au dus David şi au dus sicriiul lui Dumnezeu din casa lui Ovededom în cetatea lui David cu bucurie. Şi era cu David şeapte hori şi jârtvă de viţel. *1 Par. 15, 25.

13. *Şi, deacă treacuse cei ce purta sicriiul Domnului şase paşi, jârtvea un bou şi un berbeace. *1 Par. 15, 26.

14. Şi David sălta cu toată puterea înnaintea Domnului. Iară David era încins cu efod de in.

15. Şi David şi toată casa lui Israil ducea sicriiul aşezământului Domnului în veselie şi în răsunare de trâmpiţă.

16. Şi, întrând sicriiul Domnului în cetatea lui David, Mihol, fata lui Saul, uitându-se pe fereastră, au văzut pre împăratul David sărind şi săltând înaintea Domnului şi l-au urât în inima sa. ||

72r 17. Şi au dus înlăuntru sicriiul Domnului şi l-au pus în locul său, în mijlocul cortului care-i întinsease David. Şi au adus David arderi şi ceale de pace înnaintea Domnului.

18. Şi, plinind a aduce arderile şi păciuitoarele, au blagoslovit norodul în numele Domnului oastelor. Şi au împărţit a toată mulţimea lui Israil,

19. Şi bărbaţilor şi muierilor, fieştecăruia câte o pânişoară şi câte o friptură de carne şi făină prăjită cu untdelemn. Şi s-au dus tot norodul, fieştecarele în casa sa.

20. Şi s-au întors David să blagoslovească casa sa. Şi, ieşind Mihol, fata lui Saul, întru-ntâmpinarea lui David, au zis: „Cât au fost de slăvit astăzi împăratul lui Israil, deascoperindu-se înaintea slujnicelor slujitorilor săi şi s-au golit ca când s-ar goli unul din cei obraznici!"

21. Şi au zis David către Mihol: „Înnaintea Domnului, care m-au ales pre mine mai vărtos decât pre tată-tău şi decât toată casa lui şi mi-au poruncit să fiu povăţuitoriu preste norodul Domnului Israil,

72v 22. Voiu şi juca, şi mai smerit voiu fi mai mu|lt decât am fost şi mă voiu micşora în ochii miei şi cu slujnicele de care ai grăit mai slăvit mă voiu arăta".

23. Deci lui Mihol, featei lui Saul, nu i s-au născut fii până la zioa morţii sale.

Cap 7

David făgăduind a zidi casă Domnului, de la Nathan prorocul întâiu să laudă, după aceea, poruncind Domnul, să opreaşte, ci i să făgăduiaşte fiiu care o va zidi, pentru carea Domnului dă mulţămită.

1. Şi au fost şezând împăratul în casa sa şi dându-i Domnul odihnă din toate părţile, de la toţi nepriiatinii săi.

*1 Par. 17, 1. 2. Au zis cătră Nathan prorocul: *„Vezi că eu lăcuiesc în casă de chedru, şi sicriiul lui Dumnezeu e pus în mijloc de piei".

3. Şi au zis Nathan cătră împăratul: „Ce iaste în inima ta, meargi, fă, că Domnul cu tine iaste".

4. Şi au fost în noaptea aceaea; şi iată cuvântul Domnului cătră Nathan, zicând:

5. „Meargi şi grăiaşte cătră sluga Mea, David: «Aceastea zice Domnul: 'Au doară tu-M vei zidi Mie casă spre lăcuinţă?

6. Că nici am lăcuit în case din zioa aceea în carea am scos fiii lui Israil din pămân||tul Eghiptului, până în zioa aceasta, ci umblam în cort şi în şatră. 73r

7. Prin toate locurile prin carele am trecut cu toţ fiii lui Israil, au nu grăind am grăit cătră unul din neamurile lui Israil, căruia i-am poruncit să pască norodul Mieu Israil, zicând: Pentru ce nu Mi-ai zidit casă de chedru?

*1 Impăr. 16, 11. Psalm 77, 70. 8. Şi acum, aceastea vei zice slugii Meale, David: Aceastea zice Domnul oastelor: *Eu te-am luat de la păşuni urmând turmele, să fii povătuitoriu preste norodul Mieu Israil.

9. Şi am fost cu tine în toate, oriunde ai umblat, şi am ucis pre toţ neprietinii tăi de la faţa ta şi ţ-am făcut nume mare, după numele celor mari, carii sânt pre pământ.

10. Şi voiu pune loc norodului Mieu Israil şi-l voiu sădi şi va lăcui supt el şi nu să va turbura mai mult; nici vor adaoge fiii nedreptăţi, să-l năcăjască ca şi mai nainte,

11. Din zioa în carea am rânduit judecători preste norodul Mieu Israil. Şi odihnă voiu da ţie despre toţi nepriiatinii tăi. Şi mai înainte zice ţie Domnul că casă îţi face Domnul. |

*3 Impăr. 8, 19. 12. *Şi, când să vor plini zilele tale şi vei adormi cu părinţii tăi, deştepta-voiu sământa ta după tine, carea va ieşi din pântecele tău, şi voiu întări împărăţia lui. 73v

*3 Impăr. 5, 5. 13. *Acela va zidi casă numelui Mieu şi voiu întemeia tronul împărăţiii lui până în veaci.

*1 Par. 22, 10. Ovreai 1, 5. 14. *Eu îi voiu fi lui spre tată, şi el îm va fi spre fiiu; carele, de va face ceva nedirept, îl voiu certa în varga bărbaţilor şi în ranele fiilor oamenilor.

*Psalm 88, 4, 37. 15. *Iară mila Mea nu o voiu lua de la el precum o am luat de la Saul, pre carele l-am depărtat de la faţa Mea.

*Ovreai 1, 8. 16. Şi credincioasă va fi casa ta şi împărăţia ta până în veac înaintea feţii tale, *şi tronul tău va fi nemişcat pururea'»".

17. După toate cuvintele aceastea şi după toată vederea aceasta, aşa au grăit Nathan cătră David.

18. Şi au întrat împăratul David şi au şezut înaintea Domnului şi au zis: „Cine sânt eu, Doamne Dumnezeule, şi ce-i casa mea, că m-ai adus până aicea?

19. Ci şi aceasta puţin s-au văzut înnaintea Ta, Doamne Dumnezeule, de n-ai grăi şi || despre casa slugii Tale spre îndelungat. Că aceasta-i leagea lui Adam, Doamne Dumnezeule? 74r

20. Şi ce va putea mai adaoge David să grăiască cătré Tine? Că Tu ştii pre sluga Ta, Doamne Dumnezeule!

21. Pentru cuvântul Tău şi după inima Ta ai făcut toate mărimile acestea, aşa ca să faci cunoscut slugii Tale.

22. Pentru aceea Te-ai mărit, Doamne Dumnezeule, că nu iaste aseaminea Ţie, nici iaste Dumnezeu afară de Tine, în toate care am auzit cu urechile noastre.

23. Şi care iaste ca norodul Tău Israil neam pre pământ, pentru carele s-au dus Dumnezeu să-l răscumpere Şieş spre norod şi să-Şi puie nume şi să le facă lor mărimi şi înfricoşate pre pământ de la faţa norodului Tău, care l-ai răscumpărat ţie din Eghipt, neamul şi dumnezeul lui?

24. Că ţ-ai întărit norodul lui Israil spre norod vecinic. Şi Tu, Doamne Dumnezeule, Te-ai făcut lor spre Dumnezeu.

25. Acum, dară, Doamne Dumnezeule, cuvântul carele ai grăit preste sluga Ta şi preste casa lui deşteaptă-l în veac şi fă precum ai grăit! |

26. Să să mărească numele Tău până în veac şi să se zică: «Domnul oastelor, Dumnezeu preste Israil!» Şi casa slugii Tale, David, va fi întemeiată înnaintea Domnului, 74v

27. Că Tu, Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil, ai deascoperit ureachiia slugii Tale, zicând: «Casă ț-oiu zidi!» Pentru aceea au aflat sluga Ta inima sa, ca să să roage ție cu această rugăciune.

28. Și acum, Doamne, Dumnezeule, Tu ești Dumnezeu și cuvintele Tale vor fi adevărate; că ai grăit cătră sluga Ta bunătățile acestea.

29. Înceape, dară, și blagosloveaște casa slugii Tale, să fie în veac înnaintea Ta, că Tu, Doamne Dumnezeule, ai grăit și cu blagoslovenia Ta să va blagoslovi casa slugii Tale în veac".

Cap 8

Multe a lui David biruințe, care pre mulți i-au făcut dăjduitori, cărora israilteanii mai întâi dăjduie. Bucuria lui Thoul, împăratul Amath, pentru că au biruit pre împăratul Adarezer, de la carele multe prăzi au dus David. Să numără purtătorii de griji cari-i avea David.

75r 1. Și au fost după acestea, au bătut Da||vid pre filistei și i-au smerit. *Și au luat David frâul dăjduirii din mânile filisteilor.

*1 Par. 18, 1.

2. Și au bătut pre Moav și i-au măsurat cu fune, asămânându-i pământului; Și au măsurat doao funi, una spre ucidere și una spre înviere. Și s-au făcut Moav slujitoriu lui David supt dajde.

3. Și au bătut David pre Adarezer, fiiul lui Rohob, împăratul Sovii, când s-au dus să stăpânească preste râul Eufratului.

4. Și, prinzind David despre partea lui o mie șapte sute de călăreți și doaozăci de mii de pedestrași, au tăiat vinele boilor de la care și au lăsat din eale o sută de care.

5. Și au venit Siria Damascului să aducă agiutoriu lui Adarezer, împăratului Sovei; și au bătut David din Siria bărbați doaozăci și doao de mii.

6. Și au pus David tărie în Siria Damascului; și s-au făcut Siria lui David slujind supt dajdă. Și au ținut Domnul pre David întru toate, ori la care mergea.

75v 7. Și au luat David armele ceale de aur | ce avea slujile lui Adarezer și le-au dus în Ierusalim.

8. Și din Vete și din Veroth, cetățile lui Adarezer, au luat împăratul David bani mulți foarte.

9. Și au auzit Thou, împăratul Emath, că bătuse David toată puterea lui Adarezer.

10. Și au trimis Thou pre Ioram, fiiul său, la împăratul David, să i să închine, bucurându-să înpreună, și să-i mulțămască pentru că bătuse pre Adarezer și-l învinsease, că vrăjmaș era Thou lui Adarezer și în mânile lui era vase de aur, vase de argint și vase de aramă,

11. Care și acealea le-au sfințit împăratul David Domnului, cu argintul și aurul care sfințise dintru toate neamurile care le supusease,

12. Din Siria și Moav și din fiii Ammon și din filistei și Amalic și din prăzile lui Adarezer, fiiul lui Rohob, împăratului Sovei.

13. Și ș-au făcut David nume, întorcându-se după ce au prins Siria în Valea Sărăturii, tăind optsprăzeace mii.

76r 14. Și au pus în Idumea păzitori și au așezat tărie; și s-au făcut toată Idumea || slujitoarea lui David. Și au ținut Domnul întru toate pre David, ori la care au pornit.

15. Și au împărățit David preste tot Israilul. Și făcea David judecată și dreptate a tot norodului său.

16. Și Ioav, fiiul Serviii, era preste oaste, iară Iosafat, fiiul lui Ahilud, era tâlcuitoriu de scripturi.

17. Și Sadoc, fiiul lui Ahitov, și Ahimeleh, fiiul lui Aviathar, era preoți, și Sarai, scriitoriu.

18. Iară Vanaia, fiiul lui Ioiada, preste Chereth și Feleth. Iară fiii lui David era preoți.

Cap 9

Cât bine au arătat David cătră Mifivoseth, fiiul lui Ionathan cel știop, dându-i toate țarinile lui Saul, care le chivernisea Siba, cu fiii și cu slujile sale, priimind pre Mifivoseth la masa lui David.

1. Și au zis David: „Ce socotești, mai iaste cineva care să fie rămas din casa lui Saul, ca să fac cu el milă pentru Ionathan?"

2. Și era din casa lui Saul o slugă pe nume Siva, carele chemându-l împăratul la sine, i-au zis: | „Tu ești Siva?" Și el au răspuns: „Eu sânt, sluga ta". 76v

3. Şi au zis împăratul: „Au mai iaste cineva din casa lui Saul rămas, să fac cu el dumnezeiască milă?" Şi au zis Siva împăratului: „Mai iaste fiiul lui Ionathan, slăbănog de picioare".

4. „Unde – zice – iaste?" Şi Siva către împăratul: „Iată – zice – în casa lui Mahir, fiului Ammiil, iaste, în Lodavar".

5. Şi au trimis împăratul David şi l-au adus din casa lui Mahir, fiului Ammiil, din Lodavar.

6. Şi, viind Mifivoseth, fiiul lui Ionathan, fiiului Saul, la David, au căzut pre faţa sa şi i s-au închinat. Şi au zis David: „Mifivoseth?" Care au răspuns: „Iată eu, sluga ta".

7. Şi i-au zis David: „Nu te teame, că făcând voiu face milă spre tine, pentru Ionathan, tatăl tău, şi-ţ voiu întoarce toate ţarinele tătâni-tău, Saul, şi tu vei mânca pâne în masa mea pururea".

8. Carele, închinându-să, au zis: „Cine sânt eu, sluga ta, că te-ai uitat preste un câne mort, aseaminea mie?"

9. Şi au chemat împăratul pre Siva, sluga lui Saul, şi i-au zis: „Toate, oricare au fost || a lui Saul şi toată casa lui, le-am dat fiiului stăpânului tău; 77r

10. Deci lucră-i pământul tu şi fiii tăi şi slugile tale. Şi vei aduce fiului stăpânului tău bucate, să să hrănească. Iară Mifivoseth, fiiul stăpânului tău, va mânca pururea pâne la masa mea". Şi avea Siva cinsprăzeace fii şi doaozăci de sluji.

11. Şi au zis Siva către împăratul: „Precum ai poruncit, domnul mieu, împărate, slugii tale, aşa va face sluga ta. Şi Mifivoseth va mânca la masa mea, ca unul din fiii împăratului".

12. Şi avea Mifivoseth un fiiu mic, pe nume Miha. Iară toată ruda casii Sivei slujea lui Mifivoseth.

13. Iară Mifivoseth lăcuiia în Ierusalim, că din masa împăratului să hrănea. Şi era ştop de amândoao picioarele.

Cap 10

Hanon, împăratul amonniteanilor, după ce au făcut nelegiuire solilor lui David, pre carii trimisease a-l mângăia pentru moartea tătâni-său, aducând de la cinci împăraţi Asiriii gloate asupra lui David, de la el să izgoneaşte o dată şi a doao oară. |

1. Şi au fost după aceste de au murit împăratul fiilor Ammon şi au împărăţit Hanon, fiiul lui, pentru el. 77v

2. *Şi au zis David: „Face-voiu milă cu Hanon, fiiul lui Naas, precum au făcut tatăl lui cu mine milă". Şi au trimis David, mângâindu-l prin slugile sale, pentru moartea tătâni-său. Şi, venind slugile lui David la pământul fiilor Ammon,

*[1 Par. 19, 2]

3. Au zis căpeteniile fiilor lui Ammon către Hanon, stăpânul său: „Gândeşti că pentru cinstea tătâni-tău au trimis David la tine mângâitori, şi nu pentru aceea, să ia sama şi să iscodească cetatea şi să o răsipească, au tremis David slugile sale la tine?"

4. Şi au luat Hanon slujile lui David şi le-au ras jumătate parte de barbă şi le-au tăiat vejmintele jumătate până la naşteri şi i-au slobozit.

5. Care vestindu-se lui David, au tremis spre întâmpinarea lor, că era bărbaţi ruşinaţi urât foarte, şi le-au poruncit David: „Rămâneţ în Ierihon, până când vă va creaşte barba, şi atunci vă întoarceţi".

6. Şi văzând fiii lui Ammon că făcuse nelegiuire lui David, au trimis şi au năimit || cu plată pre sirul Rohov şi sirul Sova, doaozăci de mii de pedestraşi, şi de la împăratul Maaha o mie de bărbaţi, şi de la Istov bărbaţ doaozeaci de mii. 78r

7. Carea auzind David, au trimis pre Ioav şi toată tabăra ostaşilor.

8. Şi au ieşit fiii lui Ammon şi au îndreptat şireagul înaintea lui, la întrarea porţii, iară sirul Sova şi Rohov şi Istov şi Maaha deosebi era în câmp.

9. Şi, văzând Ioav că-i gătit războiul înprotiva sa, şi dinnainte şi dindărăpt, au ales din toţ aleşii lui Israil şi au îndreptat şireagul împrotiva sirului.

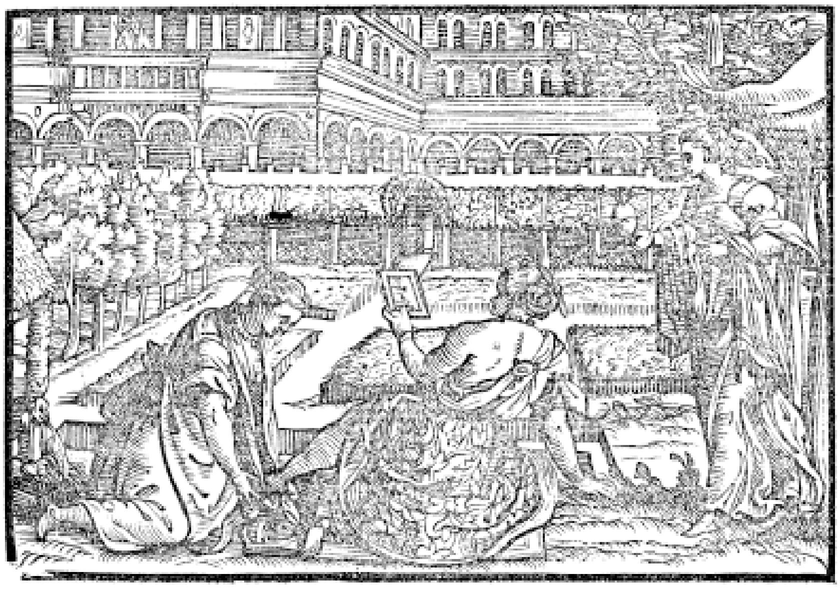
10. Iară ceeaalaltă parte a norodului o au dat lui Avisai, fratelui său, carele au îndreptat oastea împrotiva fiilor Ammon.

11. Şi au zis Ioav: „De să vor împuternici asupra mea sirii, îm vei fi spre agiutoriu, iară de să vor împuternici fiii lui Ammon împrotiva ta, îţi voiu agiuta.

12. Fii bărbat tare şi să oştim pentru norodul nostru şi pentru cetatea Dumnezeului nostru. Iară Domnul va face cel ce-i bun înaintea Sa".

13. Şi au început Ioav şi norodul care era cu el | războiu asupra sirienilor, carii îndată au fugit de la faţa lui. 78v

14. Iară fiii lui Ammon văzând că fugise sirienii, au fugit și ei de la fața lui Avisai și au întrat în cetate. Și s-au întors Ioav de la fiii lui Ammon și au venit în Ierusalim.
15. Și, văzind sirienii că au căzut înaintea lui Israil, s-au adunat aseaminea.
16. Și au trimis Adarezer și au scos pre sirienii carii era peste râu și au dus oastea lor; iară Sovah, îndreptătoriul oastei lui Adarezer, era căpetenia lor.
17. Carea vestindu-se lui David, au adunat tot Israilul și au trecut Iordanul și au venit în Hela. Și au scos oastea sirienii împrotiva lui David și au oștit asupra lui.
18. Și au fugit sirienii de la fața lui Israil și au ucis David din sirieni șepte sute de care și patruzeci de mii de călăreți. Și pre Sovah, căpetenia oastei, l-au bătut; carele îndată au murit.
19. Și, văzându-se toți împărații carii era în cetatea lui Adarezer a fi învinși de israiliteni, 79r s-au spăimântat și au fugit cinzăci și opt de mii dinnaintea lui Israil || și au făcut pace cu Israil și le-au slujit și s-au temut sirienii a mai da agiutoriu fiilor lui Ammon.

Cap 11

Când Ioav conoceaşte Ravi, cetatea ammonitenilor, David acasă şezind, au adaos preacurvie cu Vethsavia, carea vrând a o tăinui, ucide pre bârbatul ei, Urie; şi, luând-o muiare şi născându-să dintr-însa fiiu, întărâtă pre Domnul spre mânie.

1.* Și au fost după curgerea anului, într-aceea vreame când s-au obicinuit împărații a merge la oaste, au tremis David pre Ioav și slugile sale cu el și tot Israilul; și au bătut pre fiii lui Ammon și au conocit Ravva, iară David au rămas în Ierusalim.

*1 Par. 20, 1.

2. Aceastea lucrându-se, s-au întâmplat de s-au sculat David din așternutul său după amiiazăzi și umbla în foișorul casii ceii împărătești și au văzut o muiere spălându-se în preajma foișorului său; și era muierea frumoasă foarte.
3. Și au trimis împăratul și au cercetat ce muiare ar fi. Și i s-au vestit că iaste Vethsavia, fata lui Ilie, muierea lui Urie Hetheului.
4. Și, trimițind David soli, o au luat. Carea întrând la el, au dormit cu ea. *Și îndată s-au sfințit de necurăția sa

*Preoț. 15, 18.

79v 5. Și s-au întors în casa sa, zămizlind fiiu. Și, | trimițind au vestit lui David și au zis: „Am zămislit".
6. Și au tremis David la Ioav, zicând: „Trimite la mine pre Urie Hetheul!" Și au trimis Ioav pre Urie la David.
7. Și au venit Urie la David. Și au întrebat David cum de drept să poartă Ioav și norodul și cum să ocărmuiaște oastea.
8. Și au zis David cătră Urie: „Meargi în casa ta și-ț spală picioarele!" Și au ieșit Urie din casa împăratului și au urmat după el bucată împărătească.
9. Și au dormit Urie dinnaintea porții împărăteștii case, cu alți slujitori ai domnului său și nu s-au pogorât la casa sa.

10. Şi s-au vestit lui David de la cei ce zicea: „Nu s-au dus Urie în casa sa" Şi au zis David către Urie: „Au nu din drum ai venit, pentru ce nu te-ai pogorât la casa ta?"

11. Şi au zis Urie către David: „Sicriiul lui Dumnezeu şi Israil şi Iiuda lăcuiesc în şetri şi domnul mieu, Ioav, şi slugile domnului mieu pre faţa pământului rămân, şi eu voiu întra în casa mea să mânc şi să beu şi să dorm cu muierea mea? Pentru mântuirea ta şi pentru mântuirea sufletului tău, nu voiu face lucrul acesta".

12. Şi au zis David către Urie: „Rămâi aici || şi astăzi, şi mâne te voiu slobozi". Rămas-au Urie în Ierusalim în zioa aceea şi într-alta. 80r

13. Şi l-au chemat David să mânce înaintea sa şi să bea şi l-au îmbătat. Carele ieşind sara, au dormit în aşternutul său cu slujile domnului său. Şi în casa sa nu s-au pogorât.

14. Şi au fost dimineaţă şi au scris David carte la Ioav şi o au trimis prin mâna lui Urie,

15. Scriind în carte: „Puneţi pre Urie în preajma războiului, unde-i mai tare bătaia şi-l părăsiţi, ca bătut să piară".

16. Deci conocind Ioav cetatea, au pus pre Urie în locul unde ştiia a fi bărbaţi tari.

17. Şi, ieşind bărbaţii din cetate, oştea împrotiva lui Ioav; şi au căzut din norodul slujilor lui David şi au murit şi Urie Hetheul.

18. Şi au trimis Ioav şi au vestit lui David toate cuvintele războiului.

19. Şi au poruncit solului, zicând: „Când vei plini toate cuvintele războiului către împăratul,

20. De-l vei vedea că să mânie şi va zice: «Pentru ce v-aţi apropiat de zid să vă bateţi? Au nu ştieţi că multe deasupra să trimit săgeţi?

*Judec. 9, 53.

21. Cine au lovit pre Avimeleh, fiiul lui Ierovaal? *Au nu o muiare au slobozit pre el un dărab de piatră de moară din zid şi l-au ucis în Thavis? Căci lângă zid v-aţi apropiat?», vei zice: «Şi sluga ta, Urie Hetheul, au adormit»".

22. Şi s-au dus solul şi au venit şi au spus lui | David toate care-i poruncise Ioav. 80v

23. Şi au zis solul către David: „S-au împuternicit asupra noastră bărbaţii şi au ieşit la noi în câmp. Iară noi înfrângându-i, i-am gonit până la poarta cetăţii.

24. Şi ş-au îndreptat arcele săgetătorii asupra slugilor tale, din zid, de sus, şi au murit din slugile împăratului, încă şi sluga ta, Urie Hetheul au murit".

25. Şi au zis David către sol: „Acestea vei zice lui Ioav: «Să nu te înfrângă acest lucru, că de multe feliuri iaste întâmplarea războiului; acum pre acesta, şi acum pre cela mistuieşte sabia. Întăreaşte-ţi ostaşii asupra cetăţii, ca să o strâci, şi-i îndeamnă»".

26. Şi au auzit muierea lui Urie că murise Urie, bărbatul ei, şi l-au plâns.

27. Şi, trecând jelea, au trimis David şi o au adus în casa sa şi i s-au făcut muiare şi i-au născut fiiu. Şi au fost urât cuvântul acesta, ce făcuse David, înnaintea Domnului.

Cap 12

David, cu pildă de la Nathan prorocul certat, pre sineş însuş s-au judecat; de unde Nathan multe primejdii viitoare îi vesteaşte, prin carele la inimă împungându-se, i să iartă greşala, rămâind datoriia canonului. Şi după ce moare prun||cul, să naşte Solomon. Şi cetatea Ravvath cu mare izbândă să răsipeaşte, luând preţuita mitra împăratului ei, pre ammoniteani greu îi poartă. 81r

1. Şi au trimis Domnul pre Nathan la David; carele venind la el, i-au zis: „Doi oameni era într-o cetate, unul bogat şi altul sărac.

2. Cel bogat avea oi şi boi, mulţi foarte.

3. Iară cel sărac nu avea nimica, fără o oaie mică, carea o cumpărase şi o doicise şi o crescuse la sineş cu fiii săi împreună, din pânea lui mâncând şi din păharul lui bând şi în sinul lui dormind; şi-i era lui ca o fată.

4. Iară un nimernic oarecarele nimerind la cel bogat, cruţind el a lua din oile şi din boii săi, ca să facă ospăţu acelui nimernic care venise la sine, au luat oaia omului celui sărac şi au gătit bucate omului strein, ce nimerise la sine".

5. Şi, mâniindu-se cu urgie David împrotiva omului aceluia, foarte, au zis către Nathan: „Viu e Domnul, că fiiul morţii iaste omul care au făcut aceasta.

*Ieşir. 22, 1.

6. *Oaia o va întoarce împătrată, pentru că au făcut aceasta şi n-au îngăduit".

7. Şi au zis Nathan către David: „Tu eşti bărbatul acela. Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui | Israil: «Eu te-am uns împărat preste Israil şi Eu te-am scos din mânile lui Saul. 81v

8. Şi ţ-am dat casa stăpânului tău şi muierile domnului tău în sânul tău şi ţ-am dat casa lui Israil şi a Iiudei. Şi de sânt mici acestea, ţ-oiu adaoge cu mult mai mari.

9. Pentru ce, dară, n-ai băgat în samă cuvântul Domnului, să faci răotate înaintea Mea? Pre Urie Hetheul l-ai lovit cu sabia și muierea lui o ai luat ție muiere și l-ai ucis cu sabia fiilor lui Ammon.

10. Pentru aceea nu să va depărta sabia din casa ta până în veac, pentru că nu M-ai băgat în samă și ai luat muierea lui Urie Hetheul, ca să-ți fie muierea ta».

11. Pentru aceea, acestea zice Domnul: «Iată, Eu voiu deștepta asupra ta răotate din casa ta și voiu lua muierile tale în ochii tăi și le voiu da aproapelui tău; *și va dormi cu muierile tale în ochii soarelui acestuia.

*Jos 16, 22.

12. Că tu ai făcut într-ascuns, iară Eu voiu face cuvântul acela înnaintea a tot Israilul și înnaintea soarelui»".

13. Și au zis David cătră Nathan: „Păcătuit-am Domnului". Și au zis Nathan cătră David: *„Și Domnul încă au luat păcatul tău; nu vei muri. ||

*Ecli. 47, 13. [Sir. 47, 11]

82r 14. Însă pentru că a blăstăma ai făcut pre nepriatinii Domnului, pentru cuvântul acesta, fiiul care s-au născut ție cu moarte va muri".

15. Și s-au întors Nathan în casa sa. Și au lovit Domnul pruncul care-l născuse lui David muierea lui Urie și au dăjnădăjduit.

16. Și s-au rugat David Domnului pentru prunc și au postit David cu post și întrând, deusebi au zăcut pre pământ.

17. Și au venit cei mai bătrâni din casa lui, silindu-l să se scoale de pre pământ. Carele n-au vrut, nici au mâncat cu ei bucată.

18. Și s-au întâmplat a șepte zi de au murit pruncul. Și s-au temut slugile lui David a-i vesti că murise pruncul, că zicea: „Iată că, trăind încă pruncul, grăiam cătră el și nu asculta graiul nostru. Cu cât mai vărtos, de vom zice: «Au murit pruncul», să va năcăji!"

19. Deci văzind David slugile sale șopotind, au înțăles că ar fi murit mititelul. Și au zis cătră slugile sale: „Au doară au murit pruncul?" Carii i-au răspuns: „Au murit".

20. Și s-au sculat David de pre pământ și s-au spălat și au venit în casa sa și au cerut să-i puie pâne și au mâncat.

21. Și i-au zis slugile sale: „Ce iaste cuvântul ce ai făcut pentru prunc? Încă trăind, ai | postit și plângeai, iară deacă au murit pruncul, te-ai sculat și ai mâncat pâne". 82v

22. Carele au zis: „Pentru prunc încă trăind, am postit și am plâns, că ziceam: «Cine ști, doară mi-l va dărui Domnul și să trăiască pruncul».

23. Iară acum, deacă au murit, pentru ce voiu posti? Au putea-l-voiu mai chema îndărăpt? Eu voiu mearge la el, iară el nu să va întoarce la mine".

24. Și au mângăiat David pre Vethsavia, muierea sa. Și întrând la dânsa, au dormit cu ea, carea au născut fiiu și i-au chemat numele Solomon și Domnul l-au iubit.

25. Și au trimis prin mâna lui Nathan prorocul și au chemat numele lui „Iubitul Domnului", pentru că-l iubiia Domnul.

26. *Și oștea Ioav împrotiva Ravvathului fiilor Ammon și prindea împărăteasca cetate.

*1 Par. 20, 1.

27. Și au trimis Ioav soli la David, zicând: „Oștit-am împrotiva Ravvath, și e de-a să prinde cetatea apelor.

28. Acum, dară, adună ceeaalaltă parte a norodului și conoceaște cetatea și o prinde, ca nu de mine fiind bătută cetatea, numelui mieu să se scrie biruința".

29. Și au adunat David tot norodul și au purces asupra Ravvath și, oștind, au prins. ||

83r 30. Și au luat mitra împăratului din capul lui, trăgând un talant de aur, având pietri scumpe, și s-au pus pre capul lui David. Ci și pradă din cetate au dus multă foarte.

31. Și au trecut preste ei căruțe ferecate și i-au împărțit cu cuțitele și i-au petrecut în forma cărămizilor. Așa au făcut tuturor cetăților fiilor Ammon. Și s-au întors David și toată oastea în Ierusalim.

Cap 13

Avisalom, pentru amestecarea de sânge cu soru-sa Thamar, pre fratele său, Amnon, uspătându-se, îl ucide. Și măniindu-să tată-său, pribeag la împăratul Ghesur în trei ani au rămas.

1. Și au fost după acestea, de au iubit Amnon, fiiul lui David, pre Thamar, sora lui Avisalom, fiiu lui David.

2. Și perea după ea atâta cât pentru dragostea ei s-au bolnăvit, că fiind vergură, i să vedea greu a face ceva necinste cu ea.

3. Şi era lui Amnon priiatin, pe nume Ionadav, fiiul lui Samaa, fratelui David, om înțelept foarte,

4. Carele i-au zis: „Pentru ce te uşti aşa în toate zilele, fiiul împăratului, căci nu-mi spui mie?" Şi i-au zis Amnon: „Pre Thamar, sora fratelui mieu Avisalom, iubesc". |

5. Căruia i-au zis Ionadav: „Culcă-te pre patul tău şi te fă beteag. Şi, venind tată-tău să te vază, zi-i lui: «Să vie, rogu-te, Thamar, soru-mea, să-m dea bucată şi să-m facă fiertură, să mânc din mâna ei»". 83v

6. Şi s-au culcat Amnon şi ca cum s-ar bolnăvi au început. Şi, venind împăratul să-l vază, au zis Amnon către împăratul: „Vie, rogu-mă, soru-mea Thamar, să-m facă în ochii miei doao sorbitureale şi bucată să iau din mâna ei".

7. Şi au trimis David la Thamar acasă, zicând: „Vino în casa lui Amnon, frățini-tău, şi-i fă fiertură!"

8. Şi au venit Thamar în casa lui Amnon, fratelui său. Iară el zăcea. Carea luând făină, au mestecat şi, topind, în ochii lui au fiert sorbiturelele.

9. Şi luund ce fiersease, au turnat şi au pus înnaintea lui, şi n-au vrut a mânca. Şi au zis Amnon: „Scoateți pre toți de la mine". Şi după ce au scos pre toți,

10. Au zis Amnon către Thamar: „Ado bucata în cămară, să mânânc din mâna ta. Şi au luat Thamar sorbiturealele ce făcuse şi le-au dus la Amnon, fratele său, în cămară.

11. Şi, dându-i bucata, o au prins şi i-au zis: „Vino, culcă-te cu mine, soru-mea".

12. Carea i-au răspuns: „Nu, fratele mieu, nu mă împresura, că nu-i slobod aceasta în Israil, să nu faci nebunia aceasta! ||

13. Că eu nu-m voiu putea purta ruşine-mea, şi tu vei fi ca unul din cei nebuni în Israil. Ci mai bine grăiaşte către împăratul şi nu mă va tăgădui ție". 84r

14. Şi n-au vrut a să odihni rugăciunii ei, ci mai putearnic fiind de tărie, o au supus şi s-au culcat cu ea.

15. Şi o au urât Amnon cu urăciune mare foarte, atâta cât mai mare era urăciunea cu carea o urâse decât dragostea cu carea mainte o iubise. Şi i-au zis Amnon: „Scoală-te şi te du!"

16. Carea i-au răspuns: „Mai mare-i această răotate, carea acum faci împrotiva mea decât carea mainte ai făcut, izgonindu-mă". Şi n-au vrut a o asculta.

17. Ci chemând sluga care-i slujiia, i-au zis: „Scoate aceasta de la mine afară şi încuie uşa după ea".

18. Carea era îmbrăcată cu contuş lung, că cu acel feal de vejminte să îmbrăca fetele împăratului ceale vergure. Şi o au lepădat sluga lui din casă afară şi au încuiat uşa după ea.

19. Carea prăsărând cenuşe pre capul său, rumpându-şi haina cea lungă şi punându-şi mânile pre cap, să ducea întrând şi străgând.

20. Şi i-au zis Avisalom, frate-său: „Au doară Amnon, fratele tău, s-au culcat cu tine? Ci | acum, soru-mea, taci, fratele tău iaste. Nici îți năcăji inima pentru acest lucru". Şi au rămas Thamar uscându-se în casa lui Avisalom, fratelui său. 84v

21. Şi, auzind împăratul David cuvintele acestea, s-au întristat foarte şi n-au vrut a întrista sufletul lui Amnon, fiiului său, că-l iubea, pentru că era întâiul născut.

22. Și n-au grăit Avisalom către Amnon nici rău, nici bun, că urâse Avisalom pre Amnon pentru că pângărise pre Thamar, soru-sa.

23. Și au fost după curgerea a doi ani, de să tundea oile lui Avisalom în Vaalhasor, carea iaste lângă Efrem. Și au chemat Avisalom pre toți fiii împăratului.

24. Și au venit la împăratul și au zis către el: „Iată, să tund oile slujii tale; vie, rogu-mă, împăratul cu slugile sale la sluga sa".

25. Și au zis împăratul către Avisalom: „Nu, fiiule, nu vrea a ne ruga pre toți să venim și să te îngreoiem". Și, silind și nevrând a să duce, l-au blagoslovit.

26. Și au zis Avisalom: „De nu vreai a veni, vie, rogu-mă, cu noi încai Amnon, fratele mieu". Și au zis împăratul către el: „Nu-i lipsă să meargă cu tine". ||

85r 27. Și l-au silit Avisalom și au slobozit pre Amnon cu el și pre toți fiii împăratului. Și făcuse Avisalom uspățu, ca uspățu de împărat.

28. Și poruncise Avisalom slugilor sale, zicând: „Luați aminte când va fi amețit Amnon de vin și vă voiu zice: «Loviți-l și -l ucideți!» Nu vă temereți, că eu sânt carele vă poruncesc. Învârtoșați-vă și fiți bărbați tari!"

29. Și au făcut copiii lui Avisalom împrotiva lui Amnon precum le poruncise Avisalom. Și, sculându-se toți fiii împăratului, au încălecat fieștecarii mușcoii săi și au fugit.

30. Și, încă mergând în cale, vestea au venit la David, zicând: „Lovit-au Avisalom pre toți fiii împăratului și n-au rămas dintr-înșii doară unul".

31. Și s-au sculat împăratul și ș-au rupt vejmintele sale și au căzut pre pământ; și toate slugile lui, carii sta împregiur, ș-au rupt vejmintele sale.

32. Și, răspunzind Ionadav, fiiul lui Semaa, fratelui David, au zis: „Nu socotească domnul mieu, împăratul, că toți copiii, fiii împăratului, s-au ucis; Amnon singur au murit, pentru că în gura lui Avisalom era pus din zioa în carea au împresurat pre Thamar, sora lui. |

85v 33. Acum, dară, nu puie domnul mieu, împăratul, spre inima sa cuvântul acesta, zicând: «Toți fiii împăratului s-au ucis», că numai Amnon sângur au murit".

34. Și au fugit Avisalom. Și ș-au rădicat copilul, străjariul, ochii săi și s-au uitat și iată, norod mult venea pre calea rătăcită din coastele muntelui.

35. Și au zis Ionadav către împăratul: „Iată, fiii împăratului sânt de față; după cuvântul slugii tale, așa s-au făcut".

36. Și, încetând de-a grăi, s-au arătat și fiii împăratului și, întrând, ș-au rădicat glasul său și au plâns. Ci și împăratul și toate slugile lui au plâns cu plângere mare foarte.

37. Iară Avisalom, fugind, s-au dus la Tholomai, fiiu lui Amiud, împăratul Ghelsur. Și au plâns David pre fiiul său în toate zilele.

38. Iară Avisalom fugind și venind în Ghesur, au fost acolo în trei ani.

39. Și au încetat împăratul David a goni pre Avisalom, pentru că să mângăiase despre moartea lui Amnon. ||

86r

Cap 14

Pre Avisalom, prin o muiare thecuiteancă isteață, îl cheamă Ioav din Ghessur în Ierusalim pentru frumseațe și de fiii lui Avisalom, carele în doi ani după întoarcere n-au văzut fața împăratului, până n-au poruncit să-l prinză săcerișul lui Ioav.

1. Și înțelegând Ioav, fiiul lui Servie, că s-au întors inima împăratului spre Avisalom,

2. Au trimis în Thecua și au luat de-acolo o muiare înțăleaptă. Și au zis către ea: „Fă-te a plânge și te îmbracă cu haină de jeale și nu te unge cu untdelemn, să fii ca o muiare de multă vreame plângându-ș mortul.

3. Și vei întra la împăratul și vei grăi către el aceste cuvinte". Și au pus Ioav cuvinte în gura ei.

4. Și, întrând muierea thecuiteanca la împăratul, au căzut înaintea lui pre pământ și i s-au închinat și au zis: „Ține-mă, împărate!"

5. Și au zis către ea împăratul: „Ce pricină ai?" Carea au răspuns: „Hei, muiare văduvă sânt eu, că mi-au murit bărbatul mieu.

6. Și slujnicii tale era doi fii, carii s-au certat împrotiva sa în câmp și nu era cine să-i poată conteni. Și au lovit altul pre altul și l-au ucis. |

86v 7. Și iată, sculându-se toată rudenia împrotiva slujnicii tale, zice: «Dă-ne pre acela carele au ucis pre fratele său, să-l ucidem pentru sufletul fratelui său pre carele l-au ucis, și să

ştergem moştanul!» Şi cearcă a ştearge scânteia mea, carea au rămas, ca să nu rămăie nume bărbatului mieu şi rămăşiţă pre pământ".

8. Şi au zis împăratul către muiere: „Meargi în casa ta şi eu voiu porunci pentru tine".

9. Şi au zis muierea thecuiteanca către împăratul: „Spre mine, domnul mieu, împărate, fie nedreptatea şi spre casa tătâni-mieu, iară împăratul şi tronul lui să fie nevinovat".

10. Şi au zis împăratul: „Cine-ţi va zice împrotivă, adu-l la mine şi nu va mai adaoge a te atinge".

11. Carea au zis: „Aducă-şi aminte împăratul de Domnul, Dumnezeul său, să nu să înmulţască cei de aproape ai sângelui spre izbândă şi nu cumva să-mi ucigă fiiul mieu!" Carele au zis: „Viu e Domnul, că nu va cădea din părul fiiului tău pre pământ".

12. Şi au zis muierea: „Să grăiască slujnica ta către domnul mieu, împăratul, un cuvânt". Şi au zis: „Grăiaşte!"

13. Şi au zis muierea: „Pentru ce ai gândit lucru ca acesta împrotiva norodului lui Dumnezeu şi au grăit împăratul cuvântul acesta, să păcătuiască şi să nu aducă îndărăpt pre cel || lepădat al său? 87r

*Iezechil 18, 32 şi 33, 11.

14. Toţi murim şi ca apele curgem pre pământ, care nu să mai întorc. *Nici vrea Dumnezeu a peri sufletul, ci aştaptă, gândind ca să nu piară desăvârşit cel lepădat.

15. Deci acum vino, să grăiesc către domnul mieu, împăratul, cuvântul acesta înaintea norodului. Şi au zis slujnica ta: «Grăi-voiu către împăratul, de cumva va face împăratul cuvântul slujnicii sale».

16. Şi au auzit împăratul, să sloboază slujnica sa din mâna tuturor carii vrea a mă ştearge din moştenirea lui Dumnezeu, pre mine şi pre fiiul mieu împreună.

17. Zică, dară, slujnica ta: «Să fie cuvântul domnului mieu, a împăratului, ca jârtva, că precum îngerul lui Dumnezeu, aşa e domnul mieu, împăratul, ca nici de blagoslovenie, nici de blăstăm să nu să mişte. De unde şi Domnul, Dumnezeul tău, iaste ca tine»".

18. Şi, răspunzind împăratul, au zis către muiere: „Nu mai ascunde de mine cuvântul ce te întreb!" Şi i-au zis muierea: „Grăiaşte, domnul mieu, împărate".

19. Şi au zis împăratul: „Au nu mâna lui Ioav iaste cu tine întru toate acestea?" Răspuns-au muierea şi au zis: „Pre mântuirea sufletului tău, | domnul mieu, împăratule, nici spre stânga, nici spre dreapta iaste din toate acestea ce au grăit domnul mieu, împăratul; că sluga ta, Ioav, el mi-au poruncit şi el mi-au pus în gura slujnicii tale toate cuvintele acestea. 87v

20. Să întorc faţa cuvântului acestuia, sluga ta Ioav au poruncit aceasta. Iară tu, domnul mieu, împăratule, înţălept eşti, precum are înţălepciune îngerul lui Dumnezeu, să înţelegi toate pre pământ".

21. Şi au zis împăratul către Ioav: „Iată, îmblânzit am făcut cuvântul tău, meargi dară şi cheamă îndărăpt pruncul Avisalom!"

22. Şi, căzind Ioav pre faţa sa pre pământ, s-au închinat şi bine au cuvântat pre împăratul. Şi au zis Ioav: „Astăzi au înţeles sluga ta că am aflat har în ochii tăi, domnul mieu, împăratule, că ai făcut cuvântul slugii tale".

23. Şi s-au sculat Ioav şi s-au dus în Ghessur şi au adus pre Avisalom în Ierusalim.

24. Şi au zis împăratul: „Întoarcă-să în casa sa şi faţa mea să nu o vază". Şi s-au întors Avisalom în casa sa, şi faţa împăratului nu o au văzut.

25. Iară ca Avisalom nu era om frumos în tot Ierusalimul şi înfrumsăţat foar||te; de la talpa piciorului până la creştet nu era în el vro machie. 88r

26. Şi cându-ş tundea părul (şi o dată în an îl tundea, că-l îngreoia tica), trăgea părul capului său sicli doao sute, cu măsura obştii.

27. Şi s-au născut lui Avisalom trei fii şi o fată, pe nume Thamar, foarte frumoşi.

28. Şi au rămas Avisalom în Ierusalim doi ani, şi faţa împăratului nu o au văzut.

29. Şi au tremis la Ioav, să-l trimiţă la împăratul, carele n-au vrut a veni la el. Şi trimiţind a doao oară şi, nevrând a veni la el,

30. Au zis slugilor sale: „Ştiţi holda lui Ioav, cea lângă holda mea, având săcerişu de orzu. Duceţi-vă şi o aprindeţ cu foc!" Şi au aprins slugile lui Avisalom cu foc. Şi, venind slugile lui Ioav cu hainele rupte, au zis: „Au aprins slugile lui Avisalom o parte de holdă cu foc".

31. Şi s-au sculat Ioav şi au venit la Avisalom, în casa lui, şi i-au zis: „Pentru ce au aprins slugile tale holda mea cu foc?"

32. Şi au răspuns Avisalon către Ioav: „Trimis-am la tine, rugându-mă să vii la mine şi să te trimiţu la împăratul şi să-i zici: «Pentru ce am venit din Ghessur? Mai bine era mie a fi acolo!» Rogu-te, dară, să văzu faţa împăratului. | Iară de-ş aduce aminte de nedreptatea mea, ucige-mă!" 88v

33. Şi, întrând Ioav la împăratul, i-au vestit toate. Şi s-au chemat Avisalom şi au întrat la împăratul şi s-au închinat pre faţa pământului înaintea lui. Şi au sărutat împăratul pre Avisalom.

Cap 15

Avisalom agonisindu-şi vrearea norodului, scorneaşte războiu asupra tătâni-său în Hevron, de carele tată-său fuge, puţâni lăsând cu sicriiul. Şi între alţii, Husai să trimite îndărăpt, să răsipească sfatul lui Ahitofel.

1. Şi după acestea ş-au făcut Avisalom căruţă şi călăreţi şi cinzăci de bărbaţi, carii să meargă înnaintea lui.

2. Şi dimineaţa, sculându-se Avisalom, sta lângă întrarea porţii, şi tot omul care avea treabă să vie la judecata împăratului, îl chema Avisalom la sine şi-i zicea: „Din ce cetate eşti tu?" Carele răspunzind, zicea: „Dintr-un neam a lui Israil sânt eu, sluga ta".

3. Şi-i răspundea Avisalom: „Mi să văd cuvintele tale bune şi drepte, ci nu iaste rânduit de la împăratul cine să te asculte". Şi zicea Avisalom:

89r 4. „Cine mă va rândui judecătoriu pre pământ, || să vie la mine toţi carii au treabă, şi drept să-i giudec?"

5. Ci şi când să apropiia de el om să i se închine, îi întindea mâna sa şi, apucându-l, îl săruta.

6. Şi făcea aceasta a tot Israilul ce vinea la judecată, să se asculte de la împăratul, şi îndemna inimile bărbaţilor Israil.

7. Iară după patruzeaci de ani, au zis Avisalom cătră împăratul David: „Mearge-voiu şi voiu plăti făgăduinţele meale, care am făgăduit Domnului în Hevron.

8. Că făgăduind au făgăduit sluga ta, când era în Ghessurul Siriei, zicând: «De mă va întoarce Domnul în Ierusalim, voiu jârtvui Domnului»".

9. Şi i-au zis împăratul David: „Meargi în pace!" Şi s-au sculat şi s-au dus în Hevron.

10. Şi au trimis Avisalom iscoade în toate neamurile lui Israil, zicând: „Îndată cât veţi auzi răsunarea trâmbiţii, ziceţi: «Împărăţit-au Avisalom în Hevron»".

11. Iară cu Avisalom s-au dus doao sute de bărbaţi din Ierusalim chemaţi, mergând cu inimă întreagă, şi pricina nicidecum ştiind.

12. Şi au chemat Avisalom şi pre Ahitofel Ghiloniteanul, sfetnicul lui David, din cetatea sa, Ghillo. Şi, jârtvind jungherile, s-au făcut jurare împreună puternică şi, norodul împreunându-se, să sporea cu Avisalom. |

89v 13. Şi au venit sol la David, zicând: „Cu toată inima, tot Israilul mearge după Avisalom".

14. Şi au zis David slugilor sale, care era cu el în Ierusalim: „Sculaţi-vă, să fugim, că nu ne va fi scăpare de la faţa lui Avisalom. Grăbiţi a ieşi, ca nu cumva, venind, să ne prinză şi să mâie asupra noastră cădere şi să lovească cetatea în ascuţitul sabiii".

15. Şi au zis slugile împăratului cătră el: „Toate, oricare va porunci domnul nostru, împăratul, bucuros vom face, slugile tale".

16. Şi au ieşit împăratul şi toată casa lui pre picioarele sale şi au lăsat zeace muieri ţiitoare să păzască casa.

17. Şi, ieşind împăratul şi tot Israilul pre picioarele sale, au stătut departe de case.

18. Şi toţi slujitorii lui umbla pre lângă el. Şi miile de cherethi şi felethi şi toţi ghetheii, ostaşi puternici, şase sute de bărbaţi, carii urmase după el din Gheth pedestraş, mergea înnaintea împăratului.

19. Şi au zis împăratul cătră Ethai Ghetheul: „Căci vii cu noi? Întoarce-te şi lăcuieşte cu împăratul, că nimearnic eşti şi ai ieşit din locul tău.

20. Ieri ai venit şi astăzi te sileşti a ieşi cu noi. Iară eu voiu mearge încătro voiu mearge.
90r Întoarce-te şi du cu tine fraţii tăi, şi Domnul || va face milă cu tine şi adevăr, că ai arătat har şi credinţă".

21. Şi au răspuns Ethai împăratului, zicând: „Viu e Domnul, şi viu e domnul mieu, împăratul, că ori în ce loc vei fi, domnul mieu, împărate, sau în moarte, sau în viiaţă, acolo va fi sluga ta".

22. Şi au zis David lui Ethai: „Vino şi treci!" Şi au trecut Ethai Ghetheul şi toţi bărbaţii carii cu el era şi ceealaltă mulţime.

23. Şi toţ plângea cu glas mare, şi tot norodul trecea; şi, împăratul păşind, trecea repegiunea Chedronului şi tot norodul mergea în preajma drumului care priveaşte spre pustie.

24. Şi au venit şi Sadoc preotul, şi toţi leviţii cu el, purtând sicriiul legii lui Dumnezeu, şi au pus jos sicriiul lui Dumnezeu. Şi s-au suit Aviathar până când s-au plinit tot norodul care ieşise din cetate.

25. Şi au zis împăratul cătră Sadoc: „Du îndărăpt sicriiul lui Dumnezeu în cetate. De voiu afla har în ochii Domnului, mă va întoarce şi mi-l va arăta pre el şi cortul său.

26. Iară de-m va zice: «Nu-m placi», de faţă sânt, facă ce iaste bun înnaintea Sa".

27. Şi au zis împăratul cătră Sadoc preotul: „O, cel ce vezi, întoarce-te în cetate | în pace. Şi Ahimaas, fiiul tău, şi Ionathan, fiiul lui Aviathar, doi fiii voştri, fie cu voi. 90v

28. Şi, iată, eu mă voiu ascunde în cămpiile pustiei, până ce va veni cuvânt de la voi spuindu-mi".

29. Şi au dus Sadoc şi Aviathar sicriiul lui Dumnezeu în Ierusalim şi au rămas acolo.

30. Iară David să suia pre Ţipişul Maslinilor, suindu-să şi plângând, desculţ umblând şi cu capul acoperit. Ci şi tot norodul care era cu el cu capul acoperit să suia plângând.

31. Şi s-au vestit lui David că şi Ahitofel ar fi în giurare, împreună cu Avisalom. Şi au zis David: „Nebuneaşte, rogu-mă, Doamne, sfatul lui Ahitofel!"

32. Şi, suindu-se David în vârful muntelui în care vrea a să închina Domnului, iată l-au întâmpinat Husai Arahiteanul, cu haina ruptă şi cu capul plin de pământ.

33. Şi i-au zis David: „De vei veni cu mine, îm vei fi greu,

34. Iară de te vei întoarce în cetate şi vei zice lui Avisalom: «Sluga ta sânt, împărate! Precum am fost slugă tătâne-tău, aşa voiu fi sluga ta», vei răsipi sfatul lui Ahitofel.

35. Şi ia cu tine pre Sadoc şi Aviathar, preoţii. Şi tot cuvântul ce vei auzi din || casa împăratului îi vei spune lui Sadoc şi lui Aviatar, preoţilor. 91r

36. Şi sânt cu ei doi feciorii lor, Ahimaas, fiiul lui Sadoc, şi Ionathan, fiiul lui Aviathar; şi veţi trimite printr-înşii la mine tot cuvântul ce veţi auzi".

37. Şi, venind Husai, priiatinul lui David, în cetate, şi Avisalom au întrat în Ierusalim.

Cap 16

Sivei, pentru că aduce hrană şi să deschilineaşte de sfatul Mifivoseath, îi dă averile aceluiaş. Pre Semei, ce blăstăma, a-l ucide opreaşte. Avisalom în Ierusalim întrând, cu sfatul lui Ahitofel, la ţiitoarele tătâni-său la arătare întră.

1. Şi, trecând David puţintel vărful muntelui, s-au arătat Siva, sluga lui Mifivoseth, întru întâmpinarea lui, cu doi asini carii era încărcaţ cu doao sute de pâni şi o sută de legături de stafide şi o sută de rotile de zmochine şi cu un foiu de vin.

2. Şi au zis împăratul cătră Siva: „La ce-s aceaste?" Şi au răspuns Siva: „Asinii, caznicilor împăratului să şază; pânile şi legăturile, spre mâncarea slugilor tale, iară vinul, să bea care va slăbi în pustie". |

*Gios. 19, 27.

3. Şi au zis împăratul: „Unde-i fiiul stăpânului tău?" *Şi au răspuns Siva împăratului: „Au rămas în Ierusalim, zicând: «Astăzi îm va întoarce casa lui Israil împărăţia tătâne-meu»". 91v

4. Şi au zis împăratul Sivei: „Ale tale fie toate care au fost a lui Mifivoset!". Şi au zis Siva: „Rogu-te, să aflu har înnaintea ta, domnul mieu, împărate!"

*3 Impăr. 2, 8.

5. Şi au venit împăratul David până la Vahurim. Şi iată ieşiia de acolo un om din rudenia casii lui Saul, pe nume Semei, fiiul lui Ghera; purcedea ieşind şi *blăstăma,

6. Şi sloboziia pietri asupra lui David şi asupra tuturor slugilor împăratului David. Iară tot norodul şi toţi tăbăreanii de-a dreapta şi de-a stânga împăratului mergea.

7. Iară aşa grăia Semei când blăstăma pre împăratul: „Ieşi, ieşi, bărbatul sângiurilor şi omul lui Velial!

8. Întorsu-ţ-au Domnul tot sângele casei lui Saul, că ai năvălit întru împărăţie în locul lui. Şi au dat Domnul împărăţia în mâna lui Avisalom, fiiului tău, şi, iată, te împresoară realele tale, că bărbatul sângiurilor eşti!"

9. Şi au zis Avisai, fiiul Sarviii, cătră || împăratul: „Pentru ce blastămă cânele acest mort pre domnul mieu, împăratul? Mearge-voiu şi îi voiu tăia capul". 92r

10. Şi au zis împăratul: „Ce mi-i mie şi voo, fiii Sarviii? Lăsaţi-l să blasteme, că Domnul i-au poruncit să blasteme pe David. Şi cine iaste care să îndrăznească a zice: «Pentru ce au făcut aşa?»"

11. Şi au zis împăratul lui Avisai şi tuturor slugilor sale: „Iată, fiiul mieu, carele au ieşit din pântecele mieu, cearcă sufletul mieu; cu cât mai vârtos, acum, fiiul lui Iemini! Lăsaţi-l să blasteme, după porunca Domnului.

12. De cumva să va uita Domnul la năcazul mieu și să-m dea Domnul bine, după blăstămul acel de astăzi".

13. Și umbla David și soții lui pre cale cu el. Iară Semei, prin jugul muntelui din coastă, împrotiva lui pășea, blăstămând și trimițind pietri asupra lui și pământ aruncând.

14. Și au venit împăratul și tot norodul cu el obosit și s-au stămpărat acolo. |

92v 15. Iară Avisalom și tot norodul lui au întrat în Ierusalim, ci și Ahitofel cu el.

16. Iară venind Husai Arachiteanul, priiatinul lui David, la Avisalom, au grăit cătră el: „Să trăiești, împărate, să trăiești împărate!"

17. Cătră carele, Avisalom: „Acesta iaste – au zis – harul tău cătră priiatinul tău? Pentru ce nu te-ai dus cu priiatinul tău?"

18. Și au răspuns Husai cătră Avisalom: „Nicidecum; că aceluia voiu fi, pre care l-au ales Domnul și tot norodul acesta și tot Israilul, și cu acela voiu rămânea.

19. Ci să aduc înainte și aceasta: Căruia dară voiu sluji, au nu fiiului împăratului? Precum am fost ascultătoriu tătâne-tău, așa voiu fi și ție".

20. Și au zis Avisalom cătră Ahitofel: „Faceți sfat, ce trăbuie să facem".

21. Și au zis Ahitofel cătră Avisalom: „Întră la țiitoarele tătâni-tău, care le-au lăsat să păzască casa, ca, auzind tot Israilul că ai grozăvit pre tată-tău, să să întărească cu tine mâna lor".

93r 22. *Și au întins cortul lui Avisalom || în foișor și au întrat la țiitoarele tătâni-său în vederea a tot Israilul. *Sus 12, 11.

23. Iară sfatul lui Ahitofel, care da în zilele acelea, ca când ar întreba cineva pre Dumnezeu, așa era tot sfatul lui Ahitofel, și când era cu David, și când era cu Avisalom.

Cap 17

Husai râsipeaște sfatul lui Avisalom de-a năvăli îndată asupra lui David, și aceasta prin soli vesteaște lui David, carele, cu sfatul lui Husai, treace Iordanul; pentru aceea s-au spânzurat Ahitofel. Trei priiatini lui David daruri aduc, ca nu cumva norodul lui, lipsindu-se, să slăbească.

1. Și au zis Ahitofel cătră Avisalom: „Aleage-m-voiu doaosprăzeace mii de bărbați și, sculându-mă, voiu goni pre David într-această noapte.

2. Și, năvălind asupra lui (pentru că-i obosit și cu mânile slăbănojite), îl voiu lovi; și, fugând tot norodul care cu el iaste, voiu lovi împăratul părăsit.

93v 3. Și voiu aduce tot norodul, precum | un om să întoarce, că un om cerci tu, și tot norodul va fi în pace".

4. Și au plăcut cuvântul lui lui Avisalom și tuturor celor mai mari născuț a lui Israil.

5. Și au zis Avisalom: „Chemați pre Husai Arahiteanul și să auzim ce va zice și el".

6. Și, viind Husai la Avisalom, au zis Avisalom cătră el: „Acest cuvânt au grăit Ahitofel; trebuie să facem, au tu ce sfat dai?"

7. Și au zis Husai cătră Avisalom: „Nu-i bun sfatul care au dat Ahitofel astă dată".

8. Și iarăș au adaos Husai: „Tu știi pre tată-tău și bărbații carii cu el sânt a fi foarte tari și cu inimă amară, precum ursoaia răpindu-i puii în codru tirăneaște; ci și tatăl tău bărbat ostaș iaste, nici va zăbovi cu norodul.

9. Doară acum să pitulă în gropi au într-un loc care va vrea; și, căzind unul acar carele întâiu va auzi, oricare va auzi și va zice: «Făcutu-s-au rană în norodul care urma după Avisalom».

94r 10. Și oricare puternic, a căruie inimă iaste ca a leului, de frică să va to||pi, că ști tot norodul lui Israil tare a fi tatăl tău și vârtoș toți carii cu el sânt.

11. Ci acesta mi să veade a fi drept sfat: Adune-să la tine tot Israilul, de la Dan până la Versavia, ca năsipul mării nenumărat, și tu vei fi în mijlocul lor.

12. Și vom năvăli asupra lui, ori în ce loc să va afla și-l vom acoperi precum cade roua pre pământ. Și nu vom lăsa din bărbații carii cu el sânt încă nici unul.

13. Și, de va întra în oarecare cetatea, va încinge tot Israilul cetatea aceea cu funi și o vom trage în repegiune, să nu să găsească nici piatra dintr-însa".

14. Și au zis Avisalom și toț bărbații lui Israil: „Mai bun iaste sfatul lui Husaii Arahiteanului decât a lui Ahitofel". Iară cu vrerea Domnului s-au răsipit sfatul cel de folos a lui Ahitofel, ca să aducă Domnul asupra lui Avisalom răotatea.

15. Și au zis Husai lui Sadoc și lui Aviathar, preoților: „Într-acesta și într-acesta chip sfat au dat Ahitofel lui Avisalom și bătrânilor Israil; și eu acesta și acesta le-am dat sfat. |

16. Acum, dară, trimiteți curând și vestiți lui David, zicând: «Să nu zăbovești noaptea aceasta în câmpiile pustiei, ci fără zăbavă să treci, nu cumva să să soarbă împăratul și tot norodul care cu el iaste»". 94v

17. Iară Ionathan și Ahimaas sta lângă fântâna Roghel. Și s-au dus slujnica și le-au vestit. Și ei au purces să ducă la împăratul David solia, că nu să putea vedea, au a întra în cetate.

18. Și i-au văzut un copil și au spus lui Avisalom. Iară ei, trepădând, au întrat în casa unui om în Vahorim, care avea un puț dinnaintea ușii sale, și s-au pogorât într-însul.

19. Și au luat muierea și au întins un acoperișu preste gura puțului, ca când ar usca orzu fiert; și așa s-au pitulat lucrul.

20. Și, venind slugile lui Avisalom în casă la muiere, au zis: „Unde-i Ahimaas și Ionathan?" Și le-au răspuns muierea: „Au trecut grăbind, după ce au gustat puțintică apă". Iară cei ce cerca, neaflându-i, s-au întors în Ierusalim.

21. Și, ducându-să, au ieșit cei din puțu și, mergând, au vestit împăratului David și au zis: „Sculați-vă și treaceți curând râul, că acest fel de sfat au dat împrotiva || voastră Ahitofel". 95r

22. Și s-au sculat David și tot norodul care cu el era și au trecut Iordanul, până s-au răvărsat de zio. Și nici unul n-au rămas care să nu fie trecută râul.

23. Iară Ahitofel văzând că nu i s-au făcut sfatul, ș-au așternut asina și s-au sculat și s-au dus în casa sa și în cetatea sa. Și, rânduindu-și casa, cu spânzurare au perit și s-au îngropat în mormântul tătâne-său.

24. Iară David au venit la tabără, și Avisalom au trecut Iordanul, el și toți bărbații lui Israil cu el.

25. Iară pre Amasam l-au rânduit Avisalom în locul lui Ioav preste oaste; și Amasam era fiiul unui om ce să chema Ietra, din Israil, care au întrat la Avigail, fata lui Naas, sora lui Sarvie, carea au fost muma lui Ioav.

26. Și au tăbărât Israil cu Avisalom în pământul Galaad.

27. Și, venind David în tabără, Sovi, fiiul lui Naas din Ravvathul fiilor Ammon, și Mahir, fiiul lui Amihil din Lodovar, și Verzellai Galaaditeanul din Roghelim

28. I-au adus așternuturi și părătaiuri și vase de pământ, grâu și orzu | și făină și păsat și bob și linte și mazere prăjită 95v

29. Și miere și unt, oi și viței graș; și au dat lui David și norodului care cu el era, spre mâncare, că gândea a să obosi norodul de foame și de seate în pustie.

Cap 18

Avisalom, biruit în războiu și din stăjeriu spănzurat, de la Ioav cu sulița să pătrunde. Carea auzind David, cu amar l-au plâns.

1. Deci David socotindu-și norodul, au rânduit preste ei trivuni și sutași.

2. Și au dat a triia partea norodului supt mâna lui Ioav, și a treia parte supt mâna lui Avisai, fiiul lui Sarvii, fratelui Ioav, și a triia parte supt mâna lui Eftai, care era din Gheth. Și au zis împăratul către norod: „Voiu ieși și eu cu voi".

3. Și au răspuns norodul: „Nu vei ieși; că măcar de vom fugi, nu așa de mult le va fi pentru noi. Că măcar jumătate parte de va cădea dintre noi, nu vor socoti destul, că tu unul pentru zeace mii || te socotești. Deci mai bine iaste să ne fii în cetate tărie". 96r

4. Către carii împăratul au zis: „Ce vi să veade a fi drept, aceasta voiu face". Și au stătut împăratul lângă poartă; și ieșiia norodul prin turmele sale sute și mii.

5. Și au poruncit împăratul lui Ioav și lui Avisai și lui Ethai, zicând: „Țineți-m copilul Avisalom!" Și tot norodul auziia poruncind împăratul tuturor căpeteniilor pentru Avisalom.

6. Deci ieșind norodul în câmp împrotiva lui Israil, s-au făcut războiu la codrul Efrem.

7. Și s-au tăiat acolo norodul Israil de la oastea lui David și s-au făcut rană mare în zioa aceea, de doaozeaci de mii.

8. Și au fost acolo războiul răsipit preste fața a tot pământul, și cu mult mai mulți era pre carii mistuise codrul din norod, decât cei ce-i îmbucase sabia în zioa aceea.

9. Și s-au întâmplat de au ieșit Avisalom înnaintea slugilor lui David, șezând în cătură. Și, întrând cătura pre supt un stăjeriu des și mare, s-au acățat capul lui de stăjeriu, și el spânzurat între ceriu și între pământ, căturul pre care ședea s-au petrecut. |

10. Și au văzut aceasta oarecine și au vestit lui Ioav, zicând: „Văzut-am pre Avisalom spânzurând din stăjeriu". 96v

11. Și au zis Ioav omului care-i vestise: „Deacă l-ai văzut, pentru ce nu l-ai străpuns cu pământul? Și eu ț-aș fi dat zeace sicli de argint și un valteu”.

12. Care au zis către Ioav: „De mi-ai pune în mâni o mie de arginți, nicidecum nu mi-așu slobozi mâna în fiiul împăratului; că auzând noi, ț-au poruncit împăratul ție și lui Avisai și lui Ethai zicând: «Păziți-m pruncul Avisalom!»

13. Ci de aș fi făcut împrotiva sufletului mieu îndrăzneț, nicidecum aceasta s-ar fi putut tăinui de împăratul și tu ai sta dinprotivă”.

14. Și au zis Ioav: „Nu precum tu vreai, ci voiu năvăli asupra lui înnaintea ta”. Și au luat trei lănci în mâna sa și le-au înfipt în inimă lui Avisalom; și, încă mișcându-să, zăcând în stăjeriu,

15. Au alergat zeace tineri, armașii lui Ioav, și, lovindu-l l-au ucis.

16. Și au sunat Ioav cu trămbița și au contenit norodul să nu gonească pre Israil fugând, vrând a îngădui mulțimei.

97r 17. Și au adus pre Avisalom și l-au arun||cat în pădure, într-o groapă mare, și au purtat asupra lui grămadă mare de pietri. Și tot Israilul au fugit la sălașele sale.

18. Iară Avisalom îș rădicase, încă trăind, stâlp, care iaste în Valea Împăratului. Că zisease: „Nu am fiiu, și acesta va fi pomenirea numelui mieu”. Și au numit stălpul pe numele său și să cheamă Avisalom până într-această zi.

19. Iară Ahimaas, fiiul lui Sadoc, au zis: „Voiu alerga și voiu spune împăratului că i-au făcut judecata Domnul din mâna nepriiatinilor lui”.

20. Către carele Ioav au zis: „Nu vei fi sol în zioa aceasta, ce-i vei vesti într-alta; astăzi nu te voiesc a-i vesti că fiiul împăratului au murit”.

21. Și au zis Ioav lui Husi: „Meargi și spune împăratului care ai văzut”. Închinatu-s-au Husi lui Ioav și au alergat.

22. Și iarăș Ahimaas, fiiul lui Sadoc, au zis către Ioav: „Ce oprește, de voiu alerga și eu după Husi?” Și i-au zis Ioav: „Ce vreai a alerga, fiiul mieu? Nu vei fi purtătoriu de veaste bună”.

23. Care au răspuns: „Dară ce-i de voiu alerga?” Și i-au zis: „Aleargă!” Deci alergând Ahimaas pre cale mai scurtă, au petrecut pre Husi.

24. Iară David ședea între doao porți; iară străjariul carele era în vârful porții pre zid, | 97v rădicându-și ochii, au văzut un om alergând sângur;

25. Și, strâgând, au spus împăratului. Și au zis împăratul: „De-i sângur, bună veaste iaste în gura lui”. Și, grăbind el și apropiindu-să mai aproape,

26. Au văzut străjariul alt om alergând și, strâgând în vărf, au zis: „Mi să arată alt om alergând sângur”. Și au zis împăratul: „Și acesta bun sol iaste”.

27. Iară străjeriul: „Văz – au zis – alergarea acelui dintâi ca alergarea lui Ahimaas, fiiului Sadoc”. Și au zis împăratul: „Om bun iaste și, veste bună aducând, vine”.

28. Și, strâgând Ahimaas, au zis către împăratul: „Să trăiești, împărate!” Și, închinându-să împăratului înnaintea lui cu fața la pământ, au zis: „Blagoslovitu-i Domnul, Dumnezeul tău, carele au închis oamenii carii au rădicat mânile sale asupra domnului mieu, împăratul”.

29. Și au zis împăratul: „Iaste pace pruncului Avisalom?" Și au zis Ahimaas: „Văzut-am gâlceavă mare, când mă trimitea Ioav, sluga ta, o împărate, pre mine, sluga ta; nu știu altă!"
30. Cătră carele, împăratul: „Treci – au zis – și stăi aici!" Și, trecând el și stând,
31. S-au arătat Husi. Și, vinind, au zis: „Bună veaste aduc, domnul mieu, împărate, că au giudecat pentru tine Domnul astăzi din mâna || tuturor carii s-au sculat asupra ta". 98r
32. Și au zis împăratul cătră Husi: „Iaste pace pruncului Avisalom?" Căruia răspunzând Husi: „Fie – au zis – ca și pruncul nepriiatinii domnului mieu, împăratului, și toți carii să scoală asupra lui spre războiu".
33. Și, întristându-se împăratul, s-au suit în cămara porții și au plâns. Și așa grăia, mergând: „Fiiul mieu, Avisalom! Avisalom, fiiul mieu! Cine-m va da să moriu eu pentru tine, Avisalom, fiiul mieu! *Fiiul mieu, Avisalom!"

*Jos 19, 4.

Cap 19

David, de cuvintele lui Ioav mișcat, încetă de-a plânge pre Avisalom și pre pizmașii săi și-i întoarce, și de bărbații Iiudei în Ierusalim să duce. Și lui Semei, ce să roagă, îi iartă, și pre Mifivoseth iarăș îl primeaște, poruncind să înparță cu Siva țarinile. Îș ia zioa bună de la Verzellai, țiind lângă sine pre Hamaam. Iară Israil cu Iiuda pentru David aspru să ceartă.

1. Și s-au vestit lui Ioav că împăratul plânge și jeluiește fiiul său.
2. Și s-au întors biruința în jele în zioa aceea tot norodului, că au auzit norodul în zioa aceea zicându-să: „Rău-i pare împăratului după fiiul său". |
3. Și s-au abătut norodul în zioa aceea de-a întra în cetate, precum să abate norodul cel întors și care fuge de războiu. 98v
4. Iară împăratul ș-au acoperit capul și au strâgat cu glas mare: „Fiiul mieu, Avisalom! Avisalom, fiiul mieu, fiiul mieu!"
5. Și, întrând Ioav la împăratul în casă, au zis: „Turburat-ai astăzi fața tuturor slujilor tale, carii ț-au mântuit sufletul tău și sufletul fiilor tăi și a featelor tale și sufletul muierilor tale și sufletul țiitoarelor tale.
6. Iubești pre cei ce te urăsc și urăști pre cei ce te iubesc. Și ai arătat astăzi că n-ai grije de voivozii tăi și de slugile tale. Și adevărat am cunoscut acum că, de-ar fi trăit Avisalom și noi toți am fi murit, atunci ț-ar plăcea.
7. Acum, dară, scoală și purceade și, vorbind, îndestulează slugile tale. Că mă jur ție pre Domnul că, de nu vei ieși, nici unul încă nu va rămânea cu tine în noaptea aceasta; și mai rău va fi ție aceasta decât toate realele care au venit asupra ta, din tinereațele tale până acum".
8. Și s-au sculat împăratul și au șezut în poartă și s-au vestit a tot norodul că împăratul șede în poartă. Și au venit toa||tă mulțimea înnaintea împăratului. Iară Israil au fugit în sălașele sale. 99r
9. Și tot norodul să certa în toate neamurile Israil, zicând: „Împăratul ne-au slobozit din mâna nepriiatinilor noștri, el ne-au mântuit din mâna filisteilor, și acum au fugit de pre pământ pentru Avisalom.
10. Iară Avisalom, pre carele l-am uns preste noi, au perit în războiu. Până când tăceți și nu aduceți îndărăpt împăratul?"
11. Iară împăratul David au trimis la Sadoc și la Aviathar, preoții, zicând: „Grăiți cătră cei mai mari născuți din Iiuda, zicând: «Căci veniți mai pre urmă a aduce îndărăpt împăratul în casa sa? (Iară cuvântul a tot Israilul venise la împăratul în casa lui).
12. Frații miei, voi, gura mea; și trupul mieu, voi; pentru ce mai pre urmă aduceți înapoi împăratul?»
13. Și lui Amase ziceți: «Au nu ești gura mea și trupul mieu? Acestea-m facă mie Dumnezeu și acestea-m adaogă de nu vei fi povățuitoriul oastei înaintea mea, în toată vreamea, în locul lui Ioav»".
14. Și au plecat inima tuturor oamenilor Iiuda, ca a unui om, și au trimis la împăratul, zicând: „Întoarce-te, tu și toate slugile tale!"
15. Și s-au întors împăratul și au venit până la Iordan, și toată Iiudeea au venit până | la Galgala, ca să întâmpine pre împăratul și să-l treacă Iordanul. 99v
16. *Și au grăbit Semei, fiiul lui Ghera, fiului Iemini din Vahurim, și s-au pogorât cu bărbații Iiudei întru-întâmpinarea împăratului David,

*3 Impăr. 2, 8.

17. Cu o mie de oameni din Veniamin; și Siva, copilul din casa lui Saul, și cinsprăzeace fiii lui și doaozeaci de slugi era cu el. Și, rumpând în Iordan înaintea împăratului,
18. Au trecut vadurile, să treacă casa împăratului și să facă după porunca lui. Iară Semei, fiiul lui Ghera, căzând înaintea împăratului, după ce trecuse Iordanul,

19. Au zis către el: „Să nu-mi socoteşti, domnul mieu, nedreptatea, nici să-ţi aduci aminte de nelegiuirile slugii tale, în zioa în care ai ieşit, domnul mieu, împărate, din Ierusalim, nici pune, împărate, în inima ta.

20. Că cunosc eu, sluga ta, păcatul; şi pentru aceea, astăzi întâi am venit din toată casa lui Iosif şi m-am pogorât întru întâmpinarea domnului mieu, împăratului".

21. Şi, răspunzând Avisai, fiiul lui Sarvie, au zis: „Au doară pentru aceste cuvinte nu să va ucide Semei, pentru că au blăstămat pre unsul Domnului?" ||

100r 22. Şi au zis David: „Ce e mie şi voao, fiii lui Sarvie? Pentru ce vă faceţi mie astăzi spre Sătana? Au doară astăzi să va ucide om în Israil? Au nu mă ştiu astăzi a fi făcut împărat preste Israil?"

23. Şi au zis împăratul lui Semei: „Nu vei muri!" Şi s-au jurat lui.

24. Şi Mifivoseth, fiiul lui Saul, s-au pogorât întru-ntâmpinarea împăratului cu picioarele nespălate şi cu barba netunsă, şi hainele sale nu le spălase din zioa carea ieşise împăratul până la zioa întoarcerii lui în pace.

25. Şi la Ierusalim, întâmpinând pre împăratul, i-au zis împăratul: „Pentru ce n-ai venit cu mine, Mifivoseth?"

26. Şi, răspunzând, au zis: „Domnul mieu, împărate, sluga mea nu m-au băgat în samă; şi i-am zis eu, sluga ta, să-mi aştearnă asinul şi, suindu-mă, să mă duc cu împăratul; că ştiop sânt, sluga ta.

27. *Încă m-au şi pârât pre mine, sluga ta, la tine, domnul mieu, împărate. Iară tu, domnul mieu, împărate, ca îngerul lui Dumnezeu eşti; fă ce place ţie!

*Sus 16, 3.

28. Că nici au fost casa tătâni-mieu, fără numai vreadnică de moarte domnului mieu, împăratului. Iară tu m-ai pus pre mine, sluga ta, între oaspeţii measii tale. Ce, dară, am de drept ponoslu? Au ce pociu mai mult a striga către împăratul?"

29. Şi i-au zis împăratul: „Ce grăieşti mai mult? Întărit iaste ce am grăit: «Tu şi Siva |

100v împărţiţi moştenirile»".

30. Şi au răspuns Mifivoseth împăratului: „Şi toate le iaie după ce s-au întors domnul mieu, împăratul, păciuit în casa sa".

31. Şi Verzelai Galaaditeanul, pogorându-să din Roghelim, au trecut pre împăratul Iordanul, gata şi preste râu a-l petreace.

32. *Şi era Verzelai Galaaditeanul bătrân foarte, adecă de optzeaci de ani; şi el au dat hrană împăratului, când zăbovea în tabără, că au fost bogat foarte.

*Sus 12, 28.
3 Impăr. 2, 7.

33. Şi au zis împăratul către Verzelai: „Vino cu mine, să te odihneşti fără grije cu mine în Ierusalim".

34. Şi au zis Verzelai către împăratul: „Câte sânt zilele anilor vieţii meale, să mă suiu cu împăratul în Ierusalim?

35. De optzeci de ani sânt astăzi. Au doară sânt în vărstă simţirile meale a aleage dulcele sau amarul? Sau poate desfăta pre sluga ta mâncarea şi beutura? Au pociu mai auzi glasul cântărilor şi al cântăreţilor? Pentru ce sluga ta să fie domnului mieu, împăratului, greu?

36. Puţintel voiu mearge, sluga ta, de la Iordan cu tine; nu am lipsă de această împrumutare,

37. Ci mă rog să mă întorc, sluga ta, şi să moriu în cetatea mea şi să mă îngrop lângă

101r || mormântul tătâne-mieu şi al mumei meale. Iară iaste sluga ta Hamaam; el meargă cu tine, domnul mieu, împărate, şi fă orice ţi să veade a fi bun".

38. Şi i-au zis împăratul: „Cu mine treacă Hamaam, şi eu îi voiu face orice-ţi va plăcea şi tot ce vei ceare de la mine vei dobândi".

39. Şi, după ce au trecut tot norodul şi împăratul Iordanul, au sărutat împăratul pre Verzelai şi l-au blagoslovit, şi el s-au întors în locul său.

40. Şi au trecut împăratul în Galgala, şi Hamaam cu el. Şi tot norodul Iiudei au trecut pre împăratul, şi numai jumătate de parte au fost din norodul Israil.

41. Şi toţi bărbaţii lui Israil alergându la împăratul, i-au zis: „Pentru ce te-au furat fraţii noştri, bărbaţii Iiudii, şi au petrecut pre împăratul şi casa lui Iordanul, şi toţi oamenii lui David cu el?"

42. Şi au răspuns tot bărbatul Iiudei către bărbaţii lui Israil: „Că mie mi-i mai aproape împăratul; pentru ce te mânii pentru acest lucru? Au doară am mâncat ceva din împăratul au daruri noao ni s-au dat?"

43. Şi au răspuns bărbatul Israil către bărbaţii Iiudei şi au zis: „Cu zeace părţi mai mare sânt eu la împăratul, şi mai tare mi să cuvine mie David decât ţie. Pentru ce mi-ai făcut

101v nelegiuire şi nu mi s-au vestit mie întâi, | să-mi duc îndărăpt pre împăratul mieu?" Şi mai aspru au răspuns bărbaţii Iiudei bărbaţilor lui Israil.

Cap 20

Ioav cu frate-său Avisai gonind pre Seva, fiiul lui Vohri, care mişca vrajbă asupra lui David în Israil, pre Amasa în drum îl ucide. Şi mai pre urmă, trimiţindu-se preste zid capul Sevii, de la conocirea cetăţii Avela să departă.

1. Şi s-au întâmplat de au fost acolo omul lui Velial, pe nume Seva, fiiul lui Vohri, bărbat emineu. Şi au răsunat cu trămbiţa şi au zis: „Nu este noao parte în David, nici moştenire în fiiul lui Isai; întoarce-te la sălaşele tale, Israil!"

2. Şi s-au despărţit tot Israilul de David şi au urmat după Seva, fiiul lui Vohri. Şi bărbaţii Iiudei s-au lipit de împăratul său, de la Iordan până la Ierusalim.

3. Şi, venind împăratul în casa sa în Ierusalim, au luat zeace muieri ţiitoare, care le lăsase să păzască casa, şi le-au dat spre pază, hrană dându-le. Şi n-au întrat la eale, ci era închise până la zioa morţii sale, în văduvire trăind.

4. Şi au zis împăratul lui Amase: „Adună şi toţi bărbaţii Iiudei pe a triia zi, şi tu || să fii de faţă!" 102r

5. Şi s-au dus Amasa să cheme pre Iiuda, şi s-au zăbovit preste sorocul ce-i rănduise împăratul.

6. Şi au zis David cătră Avisai: „Acum mai mult ne va năcăji Seva, fiiul lui Vohri, decât Avisalom; ia, dară, slugile domnului tău şi-l goneaşte, ca nu cumva să afle cetăţi întărite şi să scape de noi!"

7. Şi au ieşit cu el bărbaţii lui Ioav şi cherethii şi felethii şi toţi cei vârtoşi; au ieşit din Ierusalim a goni pre Seva, fiiul lui Vohri.

8. Şi fiind ei lângă piatra mare care iaste în Gavaam, Amasa venind, i-au întâmpinat. Iară Ioav era îmbrăcat cu sutană strâmtă, după măsura trupului său, şi deasupra încins cu sabiia, ce spânzura până la coapsă, în teacă, carea aşa lucrată fiind, cu uşoară mişcare putea ieşi şi lovi.

*3 Impăr. 2, 5.

9. Şi au zis Ioav cătră Amasa: „Să trăieşti, frate!" *Şi au prins cu mâna dreaptă barba lui Amase, ca când l-ar săruta.

10. Iară Amasa n-au luat aminte sabia carea avea Ioav, cu care l-au lovit în coastă şi i-au vărsat măruntaiele pre pământ; nici i-au mai adaos a doao rană, şi au murit. Iară Ioav şi Avişai, fratele lui, au gonit pre Seva, fiiul lui Vohri. |

11. Într-aceea, oricarii bărbaţi stând lângă trupul lui Amase, din soţiile lui Ioav, au zis: „Iată care au vrut a fi în locul lui Ioav soţ lui David!" 102v

12. Iară Amasa, stropit în sânge, zăcea în mijlocul drumului. Văzut-au aceasta oarecare om, că sta tot norodul a-l vedea, şi au mişcat pre Amasa din drum în câmp şi l-au acoperit cu văjmântul, ca să nu stea pentru el cei ce trecea.

13. Şi mişcat fiind el din drum, trecea tot omul urmând după Ioav a goni pre Seva, fiiul lui Vohri.

14. Iară el trecuse prin toate neamurile Israil, în Avelam şi Vethmaaha; şi toţi bărbaţii cei aleşi să adunase la el.

15. Şi au venit şi oştiia asupra lui în Avela şi în Vethmaaha şi au încungiurat cu tărie cetatea şi s-au conăcit cetatea; şi toată gloata carea era cu Ioav cugeta a răsipi zidurile.

16. Şi au strâgat o muiere înţăleaptă din cetate: „Ascultaţi, ascultaţi! Ziceţi lui Ioav: «Apropie-te încoace şi voiu grăi cu tine!»"

17. Carele apropiindu-se la ea, i-au zis: „Tu eşti Ioav?" Şi el au răspuns: „Eu". Cătră carele aşa au grăit: „Ascultă cuvintele slujnicii tale!" Care au răspuns: „Ascult". ||

18. Şi iară ea cuvânt zicea: „Să zicea în pildă de demult: «Cei ce întreabă întreabe în Avela»; şi aşa isprăvea. 103r

19. Au nu eu sânt carea răspunzu adevărul în Israil, şi tu cerci a râsipi cetatea şi a răsturna muma în Israil? Pentru ce pripeşti a pierde moştenirea Domnului?"

20. Şi, răspunzând Ioav, au zis: „Departe fie, departe fie aceasta de la mine! Nu răstorn, nici răsipesc.

21. Nu aşa să are lucrul, ci un om din muntele Efrem, Seva, fiiul lui Vohri, cu policra, ş-au rădicat mâna împrotiva împăratului David. Daţi-l pre el sângur şi ne vom depărta de la cetate". Şi au zis muierea cătră Ioav: „Iată, capul lui să va trimite la tine preste zid".

22. Şi au întrat la tot norodul şi le-au grăit înţelepţeaşte. Carii, tăind capul lui Seva, fiiului Vohri, l-au aruncat la Ioav. Şi el au răsunat cu trâmbiţa şi s-au depărtat de la cetate, fieştecare la sălaşele sale, iară Ioav s-au întors în Ierusalim la împăratul.

23. *Și au fost Ioav preste toată oastea lui Israil, iară Vanaia, fiiul lui Ioiada, preste cherethei și felethei, | *Sus 8, 16.

103v 24. Iară Aduram, preste dăjdi, iară Iosafat, fiiul Ahilud, scriitoriu de historii,

25. Și Siva, scriitoriu, iară Sadoc și Aviathar, preoți.

26. Iară Ira Iaireteanul era preotul lui David.

Cap 21

Trimis-a foamete de trei ani, cea pentru tirănia lui Saul asupra gavaoniteanilor, vrând a o întoarce; după cearerea lor le dă David rămășițeale lui Saul, afară de Mifivoseth, să se răstignească, a cărora oase, cu a lui Saul și a lui Ionathan, porunceaște să se îngroape. Povestescu-se și patru războaie a lui David asupra filisteilor.

1. Și au fost foamete, în zilele lui David, trei ani necurmat; și au întrebat David sfatul Domnului. Și au zis Domnul: „Pentru Saul și pentru a lui casa sângiurilor, că au ucis pre gavaoniteani".

2. Și, chemând împăratul pre gavaoniteani, au zis cătră ei (iară gavaoniteanii nu era din fiii lui Israil, ci rămășițeale amorreilor; *că fiii lui Israil li s-au fost jurat; și au vrut Saul a-i ucide cu râvnă, ca pentru fiii lui Israil și Iiuda). *Jos. 9, 25. [Sus 9, 25]

3. Și au zis David cătră gavaoniteani: „Ce vă voiu face? Și ce curățire vă va fi, ca să blagosloviți moșteniea Domnului?" ||

104r 4. Și i-au zis gavaoniteanii: „Nu avem noi cercare de argint și de aur, ci împrotiva lui Saul și împrotiva casii lui; nici voim să se ucigă om din Israil". Cătră carii împăratul au zis: „Ce dară vreați să vă fac?"

5. Carii au zis împăratului: „Omul care ne-au zdrobit și ne-au împresurat nedrept, așa trăbuie să-l ștergem, ca nici unul încă să nu rămâie din ruda lui în toate hotarăle lui Israil.

6. Deaie-ni-să șeapte bărbați din fiii lui, să-i răstignim Domnului în Gavaa <lui> Saul, cândva alesului Domnului". Și au zis împăratul: „Eu voiu da".

7. Și au îngăduit împăratul lui Mifivoseth, fiiului Ionathan, fiiului Saul, *pentru jurământul Domnului, care au fost între David și între Ionathan, fiiul lui Saul. *1 Impăr. 18, 3. [20, 42]

8. Și au luat împăratul doi fii a Resfei, featei Aiei, pre carii i-au născut lui Saul, Armoni și Mifivoseth, și cinci fii a lui Mihol, featei lui Saul, carii îi născuse lui Hadriel, fiiul lui Verzellai, care au fost din Molathi,

9. Și i-au dat în mânile gavaoniteanilor, carii i-au răstignit în munte, înaintea Domnului; și au căzut acești șeapte, împreună uciși, în zilele săcerișului dintâi, începând săcerișul orzului.

104v 10. Și, luând Resfa, fata Aeii, sareca, și-o a|u așternut pre piatră de la începutul săcerișului până când au picătorit apă preste ei din ceriu; și n-au lăsat pasările să-i rumpă zioa, nici fiarăle noaptea.

11. Și s-au vestit lui David ceale ce făcuse Resfa, fata Aiai, țiitoarea lui Saul.

12. Și s-au dus David și au luat oasele lui Saul și oasele lui Ionathan, fiiului lui, de la oamenii Iavis și Galaad, *carii le furase din ulița Vethsan, în carea îi spânzurase filisteii când ucisease pre Saul în Ghilvoiu. *1 Impăr. 31, 12.

13. Și au dus de acolo oasele lui Saul și oasele lui Ionathan, fiiului lui. Și, culegând oasele celor ce era răstigniți,

14. Le-au îngropat cu oasele lui Saul și a lui Ionathan, fiiului lui, în pământul Veniamin, în coaste, în mormântul lui Chis, tătâni-său. Și au făcut toate care poruncise împăratul. Și s-au milostivit Dumnezeu pre pământ după aceste.

15. Și au fost iarăși războiul filisteilor asupra lui Israil; și s-au pogorât David și slugile lui cu el, și oștea împrotiva filisteilor. Iară slăbind David,

16. Iezvivenov, care era din neamul Arafa, *a căruia fierul suliței trăgea trei sute de loți, și era încins cu sabie noao, s-au sârguit a lovi pre David. || *1 Impăr. 17, 7.

105r 17. Și i-au fost sprijinitoriu Avisai, fiiul Sarviii; și lovind filisteul, l-au ucis. Atunci s-au jurat bărbații lui David, zicând: „Acum nu vei ieși cu noi la războiu, ca să nu stângi candila lui Israil".

18. *Și al doilea războiu au fost în Gov, asupra filisteilor. Atunci au lovit Sovohai din Husati pre Saf, din ruda Arafa, din neamul urieșilor. *1 Par. 20, 4.

19. Și al treilea războiu au fost în Gov, asupra filisteilor, în care au lovit Adiodatul, fiiul Saltului, meșterul de multe fețe, Viflemiteanul, pre Goliath Ghetheul, a căruia mânunchiul suliții era ca brăgla țăsătorilor.

20. Al patrulea războiu au fost în Gheth, în care un om au fost înnalt, carele câte șasea deagete în mâni și în picioare avea, adecă doaozăci și patru, și era din sămânța Arafa.
21. Și au blăstămat pre Israil; și l-au lovit Ionathan, fiiul lui Sama, fratelui David.
22. Acești patru s-au născut din Arafa, în Gheth; și au căzut în mâna lui David și a slugilor lui.

Cap 22

Cântecul lui David de mulţămită pentru a sa de toţi nepriiatinii slobozire.

1 . Și au grăit David Domnului graiurile versului acestuia, în zioa carea l-au slobozit Domnul din mâna tuturor nepriiatinilor săi și din mâna lui Saul. |
*Psalm. 17, 3 [2]. 2 . Și au zis: *„Domnul, piatra mea și tăria mea și mântuitoriul mieu, 105v
3. Dumnezeul mieu cel tare, nădăjdui-voiu spre Dânsul, pavăza mea și cornul mântuirii meale, înnălțarea mea și scăparea mea; mântuitoriul mieu, din nedreptate mă vei slobozi.
*Psalm. 17, 4 [3]. 4. *Lăudând voiu chema pre Domnul și de nepriiatenii miei mă voiu mântui.
5. Că m-au încungiurat zdrobirile morții; răpegiunile lui Velial m-au înfricoșat.
6. Funile iadului m-au împresurat și m-au aflat lațurile morții.
7. În năcazul mieu voiu chema pre Domnul și cătră Dumnezeul mieu voiu striga. Și va asculta din bisearica Sa glasul mieu și strigarea mea va veni la urechile Lui.
8. Clătitu-s-au și s-au cutremurat pământul; temeliile munților s-au lovit împreună și s-au zdrobit, că s-au mâniat asupra lor.
9. Suitu-s-au fum din narile Lui, și foc din gura Lui va înbuca; cărbuni s-au aprins de la El.
10. Plecat-au ceriurile și s-au pogorât; și ceață supt picioarele Lui.
11. Și s-au suit pre heruvimi și au zburat preste aripile vântului.
12. Pus-au întunerecul înpregiurul Său ascunsul, cernând apele din norii ceriurilor.
13. De fulger înaintea Lui aprinsu-s-au cărbunii de foc. ||
14. Tuna-va din ceriu Domnul și Cel Înnalt va da glasul Său. 106r
15. Trimis-au săgeți și i-au răsipit fulger, și i-au mistuit.
16. Și s-au arătat vărsările mării și s-au dezvălit temeliile lumii de înfruntarea Domnului și de suflarea duhului urgiii Lui.
17. Trimis-au din nălțime și m-au luat și m-au tras din ape multe.
18. Slobozitu-m-au de la nepriiatinul mieu cel puternic și de la cei ce mă urâsc, că mai vârtoși decât mine era.
19. Aflatu-m-au în zioa năcazului mieu și mi s-au făcut Domnul întemeiarea mea.
20. Și m-au scos întru desfătare; slobozitu-m-au, că i-am plăcut.
21. Răsplăti-m-va Domnul după dreptatea mea, și după curățenia mânilor meale îmi va întoarce.
22. Că am păzit căile Domnului și n-am lucrat nelegiuire de la Dumnezeul mieu.
23. Că toate giudecățile Lui înaintea mea, și poruncile Lui nu le-am depărtat de le mine.
24. Și voiu fi desăvârșit cu El și mă voiu păzi de nedreptatea mea.
25. Și-m va răsplăti Domnul după dreptatea mea și după curăție mânilor meale înnaintea ochilor Săi.
26. Cu cel sfânt, sfânt vei fi, și cu cel vârtos, desăvârșit.
27. Cu cel ales, ales vei fi, și cu cel îndărăvnic | Te vei îndărăvnici. 106v
28. Și norodul sărac îl vei mântui și cu ochii Tăi pre cei înnalți îi vei smeri.
29. Că Tu ești candila mea, Doamne și Tu, Doamne, vei lumina întunerecul mieu.
30. Că în Tine voiu alerga încins, și în Domnul mieu voiu treace zidul.
31. Dumnezeu, neîntinată calea Lui; cuvântul Domnului, cu foc lămurit, pavăză iaste tuturor cari nădăjduiesc într-Însul.
32. Cine iaste Dumnezeu, fără Domnul? Au cine-i tare, fără Dumnezeul nostru?
33. Dumnezeu, care m-au încins cu tăria și au netezit desăvârșit calea mea,
34. Asămânând picioarele meale cerbilor și preste ceale înalte ale meale așezându-mă,
*Psalm. 143, 1. 35. *Învățându-mi mânile la războiu și gătindu-mi ca un arc de aramă brațele meale.
36. Datu-mi-ai pavăza mântuirii Tale, și blândeațele Tale m-au înmulțit.
37. Desfăta-vei pașii miei supt mine și nu vor slăbi gleznele meale.
38. Goni-voiu nepriiatinii miei și-i voiu zdrobi și nu mă voiu întoarce până ce-i voiu sfârși.
39. Sfârși-i-voiu și-i voiu înfrânge, să nu se scoale; cădea-vor supt picioarele meale. ||
40. Încinsu-m-ai cu tărie la războiu și ai plecat pre cei ce-m sta împrotivă, supt mine. 107r

41. Pre nepriiatinii miei i-ai dat mie dosul, pre cei ce mă urăsc, și-i voiu pierde.
42. Străga-vor și nu va fi cine să-i mântuiască cătră Domnul, și nu-i va asculta.
43. Ștearge-i-voiu ca pravul pământului, ca tina ulițealor îi voiu sfârma și-i voiu înfrânge.
44. Mântui-mă-vei de grăirea înprotivă a norodului mieu; păzi-mă-vei spre capul neamurilor; norodul, care nu știu, îmi va sluji.
45. Fii streini îmi vor sta înprotivă, cu auzitul urechilor vor asculta de mine.
46. Fii streini s-au abătut și să vor trage în strâmturile sale.
47. Viu e Domnul și blagoslovitu-i Dumnezeul mieu; și Să va înnălța Dumnezeul cel tare al mântuirii meale.
48. Dumnezeu, care-mi dai izbândele și arunci noroadele supt mine,
49. Care mă scoți de la nepriiatinii miei, și de la cei ce-m stau împrotivă mă rădici, *de la omul nedrept mă vei slobozi. *Psalm. 17, 49 [48].
50. *Pentru aceea mă voiu mărturisi ție, Doamne, în neamuri, și numele Tău voiu cânta, *Râmlea. 15, 9.
51. Mărind mântuirile împăratului Său și făcând milă unsului Său, David, și sămințiii lui în veac". |

107v

Cap 23

Cuvintele ceale mai de pre urmă a lui David și catastihul bărbaților lui celor vestiți.

1. Și aceastea sânt cuvintele lui David ceale mai de pre urmă. Zis-au David, fiiul lui Isai, zis-au bărbatul căruia iaste rânduit de unsul Dumnezeului, Iacov, cel ales, psălmuitoriul lui Israil:
2. „Duhul Domnului au grăit prin mine și cuvântul Lui prin limba mea.
3. Zisu-mi-au Dumnezeul lui Israil, grăit-au cel tare al lui Israil, stăpânitoriul oamenilor, dreptul stăpânitoriu în frica Domnului.
4. Ca lumina zorilor, răsărind soarele dimineața, fără nori străluceaște și precum cu ploi răsare iarba din pământ.
5. Nici atâta iaste casa mea la Dumnezeu, ca să facă legătură vecinică cu mine, stătornică întru toate și întărită. Că toată mântuirea mea și toată vrerea, nici iaste ceva dintr-însa să nu încolțască.
6. Iară cei ce povârnesc, cu toții să vor zmulge ca spicele care nu să iau cu mânile.
7. Și cine va vrea a să atinge de dânșii să va întrarma cu fier și cu lemn lăncit, și cu foc aprins să vor arde până la nimic".
8. *Aceastea numele celor tari a lui David. Șezând în cathedră cel preaînțelept, căpetenia || între trei, el iaste ca un tinăr vermicelul lemnului, carele opt sute au ucis cu o pornire. *1 Par. 11, 10.

108r

9. După acesta, Eliazar, feciorul unchiului său Ahohiteanul, între trei tari, carii era cu David când au înfruntat filisteii și s-au adunat acolo la războiu.
10. Și, suindu-să bărbații lui Israil, el au stătut și au lovit filisteii, până ce au slăbit mâna lui și au amurțit cu sabia. Și au făcut Domnul mântuire mare în zioa aceea; și norodul care fugise s-au întors a jefui pre cei tăiați.
11. Și după acesta Simma, fiiul Aghei din Arari. Și s-au adunat filisteii în stare, că era acolo un pământ cu linte plin. Și, fugind norodul de la fața filisteilor,
12. Stătut-au în mijlocul pământului și l-au sprijinit și au bătut pre filistei. Și au făcut Domnul mântuire mare.
13. Ci și mai înnainte să pogorâse trei, carii era căpetenii între treizeaci, și venise în vreamea săcerișului la David, în peșterea Odollam. Iară tabăra filisteilor era pusă în Valea Urieșilor.
14. Și David era în cetate, iară starea filisteilor atunci era în Vifleim.

108v

15. Și au dorit David și au zis: „O, de mi-ar | da cineva o beutură de apă din jgheabul care iaste în Vithleim, lângă poartă!"
16. Și au năvălit trei tari în tabăra filisteilor și au scos apă din jgheabul Vithleimului, care era lângă poartă, și au adus la David; și el n-au vrut să bea, ci o au jârtvit Domnului,
17. Zicând: „Milostiv îmi fie Domnul, să nu fac aceasta. Au doară sângele oamenilor drepți, cari s-au dus, și primejdia sufletelor voiu bea?" Și n-au vrut a bea. Aceastea au făcut acei trei vârtoși.
18. Și Avisai, fratele lui Ioav, fiiul Sarvei, căpetenie era din trei; acesta iaste care ș-au rădicat sulița împrotiva a trei sute, carii i-au ucis, numitul în trei
19. Și între trei mai vestit, și era căpetenia lor, ci până la trei dintâi nu agiunsease.

20. Și Vanaias, fiiul Ioiadei, omului celui tare, de mari lucruri din Cavseil; acela au lovit doi lei a lui Moav, și el s-au pogorât și au lovit un leu în mijlocul jgheabului, în zilele zăpezii.
21. Și el au ucis pre bărbatul eghipteanul, bărbatul vreadnic de mirare, având în mână suliță. Deci pogorându-să la el în vargă, cu puterea au zmult sulița din mâna eghip| |teanului și l-au ucis cu sabia sa. 109r
22. Acestea au făcut Vanaas, fiiul Ioiadii,
23. Și el vestit între trei vârtoși, carii era între treizeci mai aleși, însă până la trei nu agiunsease. Și l-au făcut șieș David ascultătoriu de taină.
24. Asail, fratele lui Ioav, între treizeci, Elehanan, fiiul unchiu-său din Vithleim;
25. Sima din Harodi, Ilica din Harodi;
26. Helis din Falti, Hira, fiiul lui Achis din Thecua;
27. Aviezer din Anathoth, Movonnai din Husati;
28. Selman Ahohiteanul, Maharai Netofathiteanul;
29. Helid, fiiul Vaana, și el Netofathitean, Ithai, fiiul Rivai din Gavaathul fiilor Veniamin;
30. Vanaia Farathoniteanul, Heddai din repegiunea Gaas;
31. Avialvon Arvathiteanul, Azmaveth din Veromin;
32. Aliava din Salavoni, <din> fiii ului Iasen, Ionathan;
33. Simma din Orori, Aiam, fiiul lui Sarar Aroriteanul;
34. Ilifelet, fiiul Aazvai, fiiului Mahati, Iliam, fiiul Ahitofel Gheloniteanul;
35. Hesrai din Carmil, Farai din Arvi;
36. Igaal, fiiul lui Nathan din Sova, Voni din Gadi; |
37. Selec din Ammoni, Naharai Verothiteanul, armașul lui Ioav, fiiul lui Sarvis; 109v
38. Ira Iethriteanul, Gariv, și el Iethritean, Urie Hetheul, toți trezeci și șeapte.

Cap 24

David, pentru că au numărat norodul, de Gad prorocul certat, dintre bătăi ciumă de trei zile îș aleage; carea în norod tirănind și șeaptezeci de mii ucigând, să roagă David Domnului, și, de Gad prorocul îndemnat, în aria lui Areuna dându-i prețul, oltariu rădică și înceată ciuma.

*1 Par. 21, 1.

1.* Și au adaos urgiia Domnului a să mâniia împrotiva lui Israil și au mișcat pre David în ei, zicând: „Meargi, numără Israilul și Iudeea!”
2. Și au zis împăratul către Ioav, căpetenia oastei sale: „Umblă înpregiur toate neamurile lui Israil, de la Dan pănă la Versavia, și numărați norodul, să știu numărul lui!”
3. Și au zis Ioav împăratului: „Sporească Domnul, Dumnezeul tău, la norodul tău căt acum iaste, și iarăși de o sută de ori înnmulțască înaintea domnului mieu, împăratului! Dară ce vrea domnul mieu, împăratul, în lucru acesta?”
4. Și au biruit cuvântul împăratului graiurile lui Ioav și a căpeteniilor oastei. || Și au ieșit Ioav și căpeteniile ostașilor de la fața împăratului, să numere norodul lui Israil. 110r
5. Și, trecând Iordanul, au venit în Aroir, la dreapta cetății carea iaste în valea Gad.
6. Și prin Iazer au trecut în Galaad și în pământul din jos, Hodzii, și au venit în Dan sălvatecie. Și încungiurând pre lângă Sidon,
7. Au trecut pre lângă șanțurile Tirului și tot pământul heveului și a hananeului și au venit spre amiiazăzea Iiudei, în Versavia.
8. Și, cercetând tot pământul, s-au aflat după noao luni și doaozăci de zile în Ierusalim.
9. Și au dat Ioav numărul catastihului norodului împăratului, și s-au aflat din Israil bărbați tari opt sute de mii, carii ar purta sabie, și din Iiuda, ostași cincizăci de mii.
10. Și s-au lovit David la inimă după ce s-au numărat norodul. Și au zis David către Domnul: „Păcătuit-am foarte în fapta aceasta! Ci mă rog, Doamne, să treci nedreptatea slugii Tale, că nebuneaște am lucrat foarte!”
11. Și s-au sculat David dimineață, și cuvântul Domnului s-au făcut către Gad prorocul și cel ce vedea, a lui David, zicând:
12. „Meargi și grăiaște către David: «Aceastea | zice Domnul: ‘Din trei ți să dă aleagere; aleage una, carea vei vrea dintre aceastea, să fac ție’»”. 110v
13. Și venind Gad la David i-au spus, zicând: „Au în șeapte ani îți va veni foamete pre pământul tău; au în trei luni vei fugi de protivnicii tăi și ei te vor goni; au adevărat în trei zile va fi ciumă în pământul tău. Acum dară socoteaște și vezi ce cuvânt voiu răspunde Celui ce m-au trimis”.

14. Şi au zis David cătră Gad: „Strămtorescu-mă foarte; *ci mai bine iaste să caz în mânile Domnului (că multe sânt milele Lui), decât în mânile oamenilor”.

*1 Par. 21, 13. Dan 13, 23.

15. Şi au trimis Domnul ciumă în Israil, de dimineaţa până la vreamea rânduită, şi au murit din norod, de la Dan până la Versavia, bărbaţi şeaptezeci de mii.

16. Şi, întinzindu-şi mâna îngerul Domnului preste Ierusalim, să o piarză, I s-au făcut milă Domnului de năcaz şi au zis îngerului ce bătea norodul: „Destul acum! Contineaşte mâna ta!” Şi era îngerul Domnului lângă ariia Areunii Ievuseului.

17. Şi au zis David cătră Domnul, văzând îngerul tăindu norodul: „Eu sânt care am păcătuit, eu nedrept am lucrat; aceşte, carii || oi sânt, ce au făcut? Întoarcă-să, rogu-mă, mâna Ta asupra mea şi asupra casii tătâni-meu!”

111r

18. Şi au venit Gad la David în zioa aceea şi au zis: „Suie-te şi rânduiaşte oltariu Domnului în area Areunii Ievuzeului!”

19. Şi s-au suit David după cuvântul lui Gad, care poruncise Domnul,

20. Şi, uitându-să Areuna, au înţăles că împăratul şi slugile lui trec la sine.

21. Şi, ieşind, s-au închinat împăratului cu faţa la pământ şi au zis: „Ce pricină iaste să vie domnul mieu, împăratul, la sluga sa?” Căruia David i-au zis: „Să cumpăr de la tine ariia şi să zidesc oltariu Domnului şi să înceate uciderea carea să îngroaşe în norod”.

22. Şi au zis Areuna cătră David: „Iaie şi aducă domnul mieu, împăratul, precumu îi place; ai boii spre ardere şi caru şi juguri de boi spre slujba lemnelor”.

23. Toate i-au dat Areuna împăratului.Şi au zis Areuna cătră împăratul: „Domnul, Dumnezeul tău, priimească făgăduinţa ta!”

24. Căruie răspunzând împăratul, i-au zis: „Nicidecum precum vreai, ci voiu cumpăra cu preţu de la tine, şi nu voiu aduce Domnului, Dumnezeului mieu, arderi dăruite”. Şi au cumpă|rat David ariia şi boii cu sicle de argint cinzăci.

111v

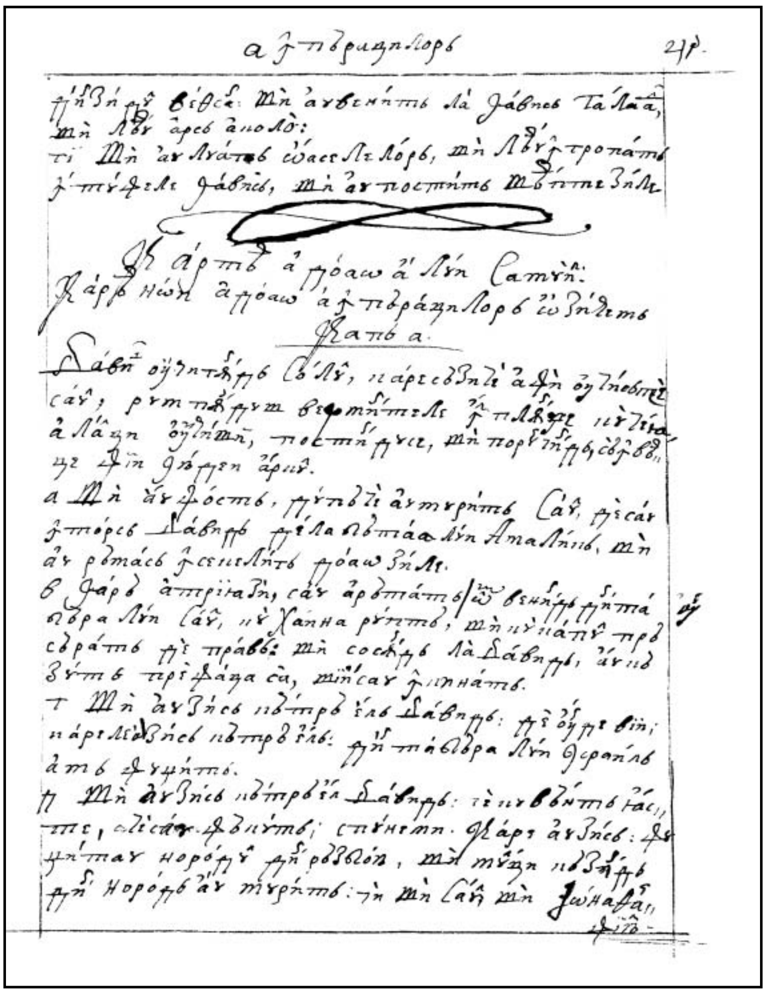
25. Şi au zidit acolo David oltariu Domnului şi au adus arderi şi păciuitoare; şi S-au milostivit Domnul pământului şi s-au contenit ranele de la Israil.

Î

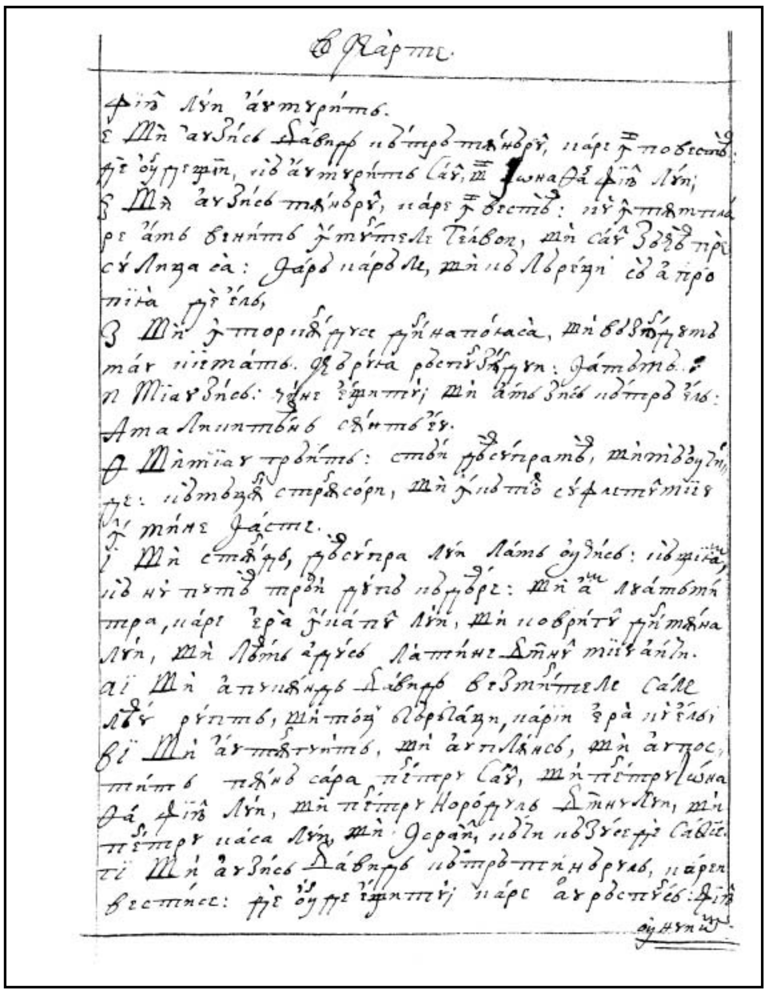
S

Ț

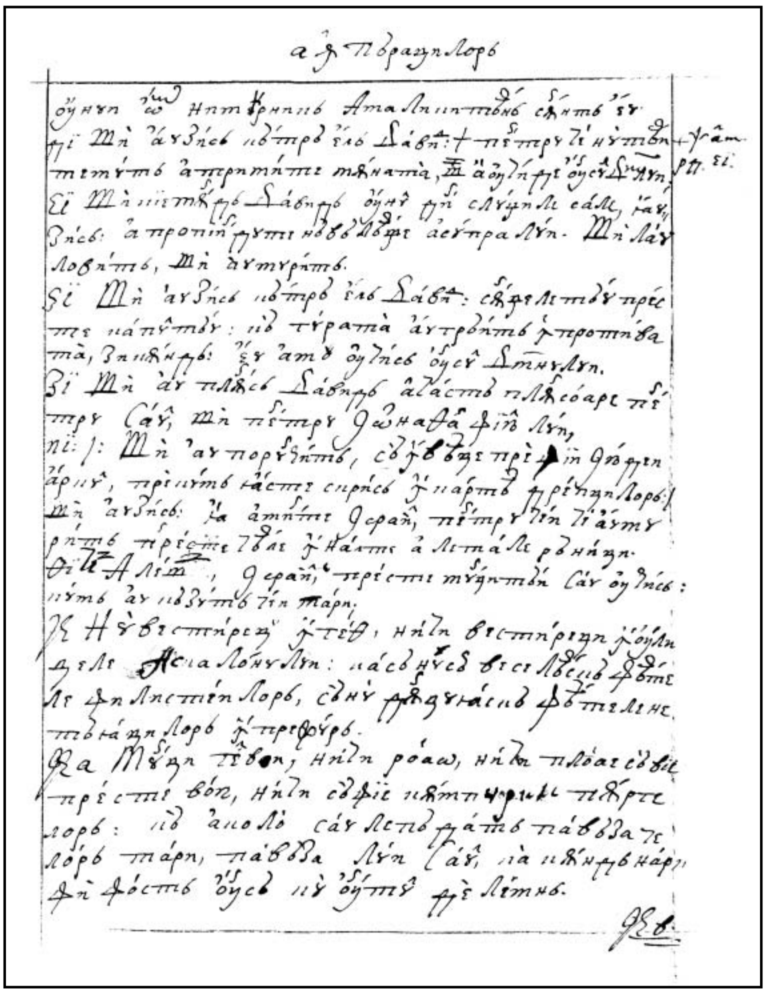
U

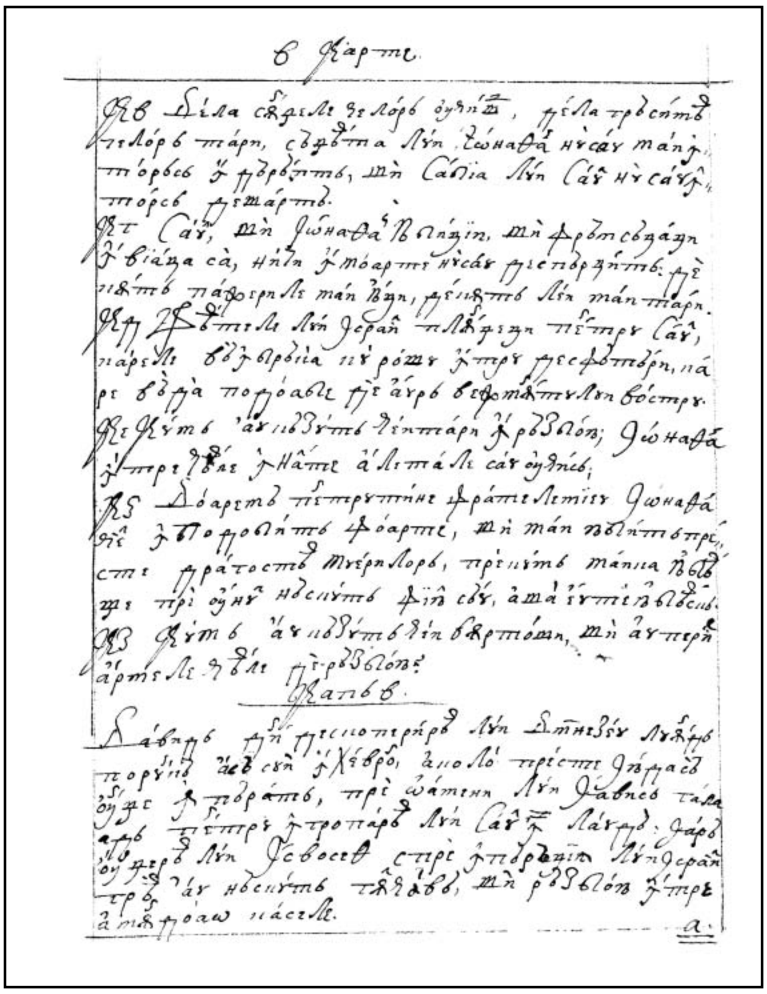
61r

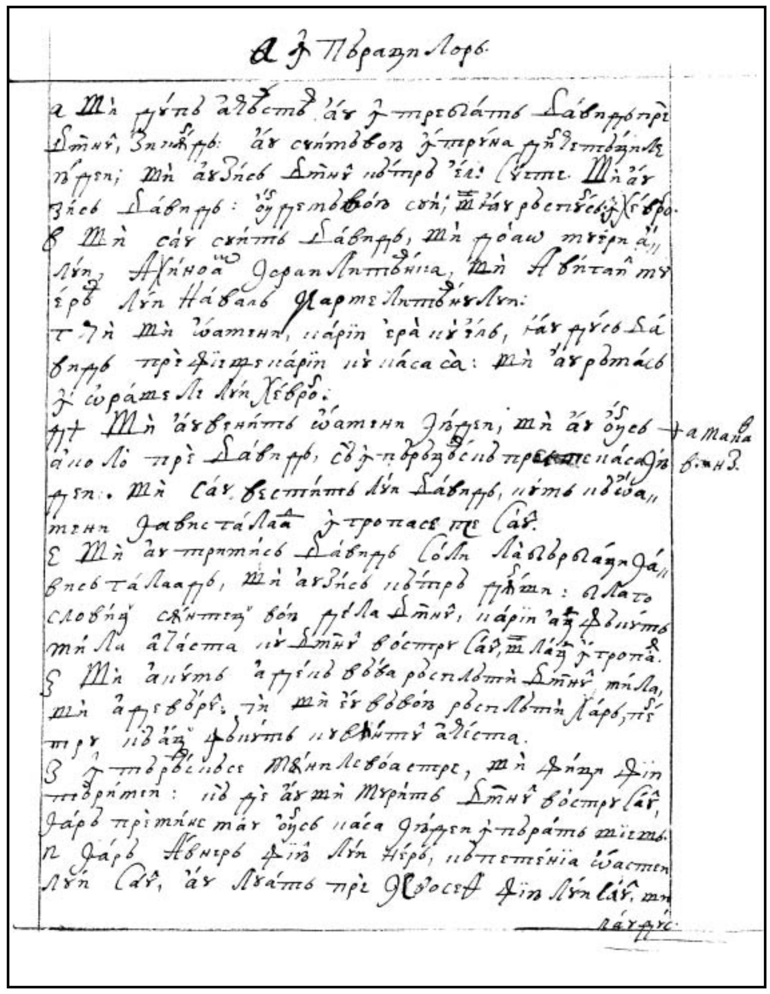

61v

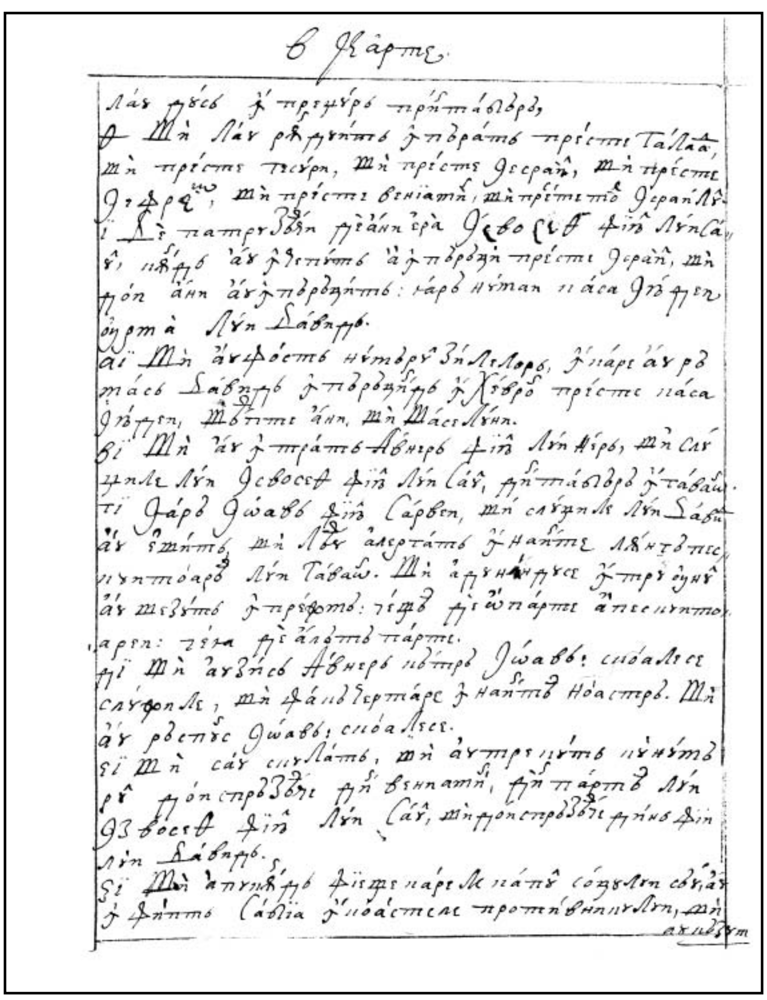
62r

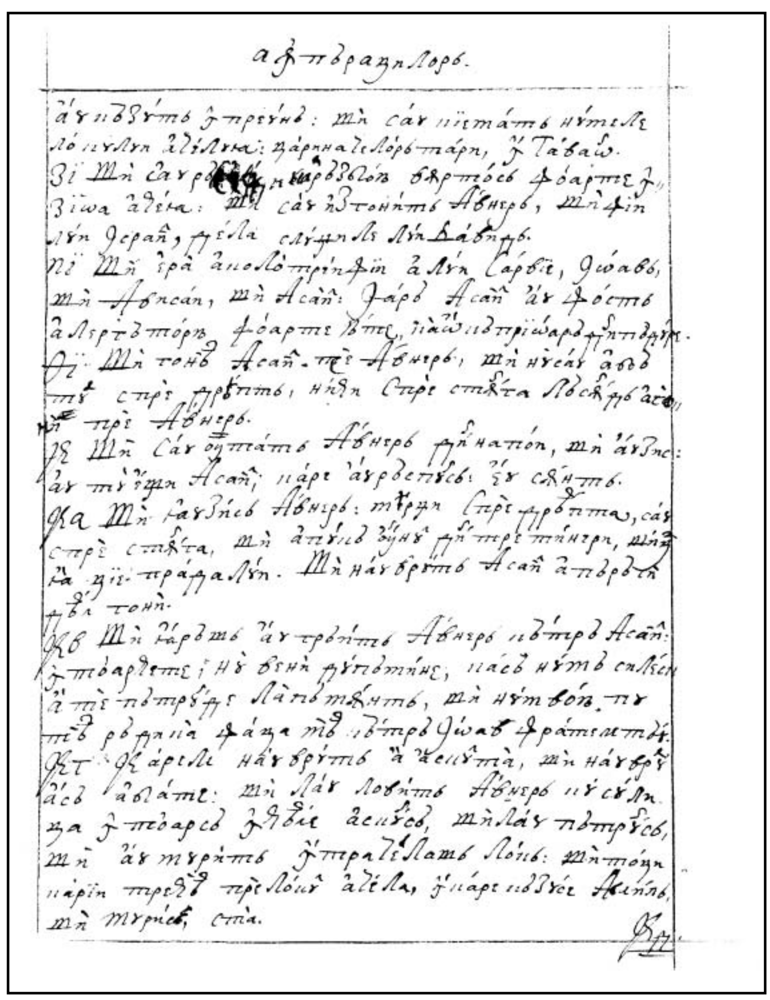

62v

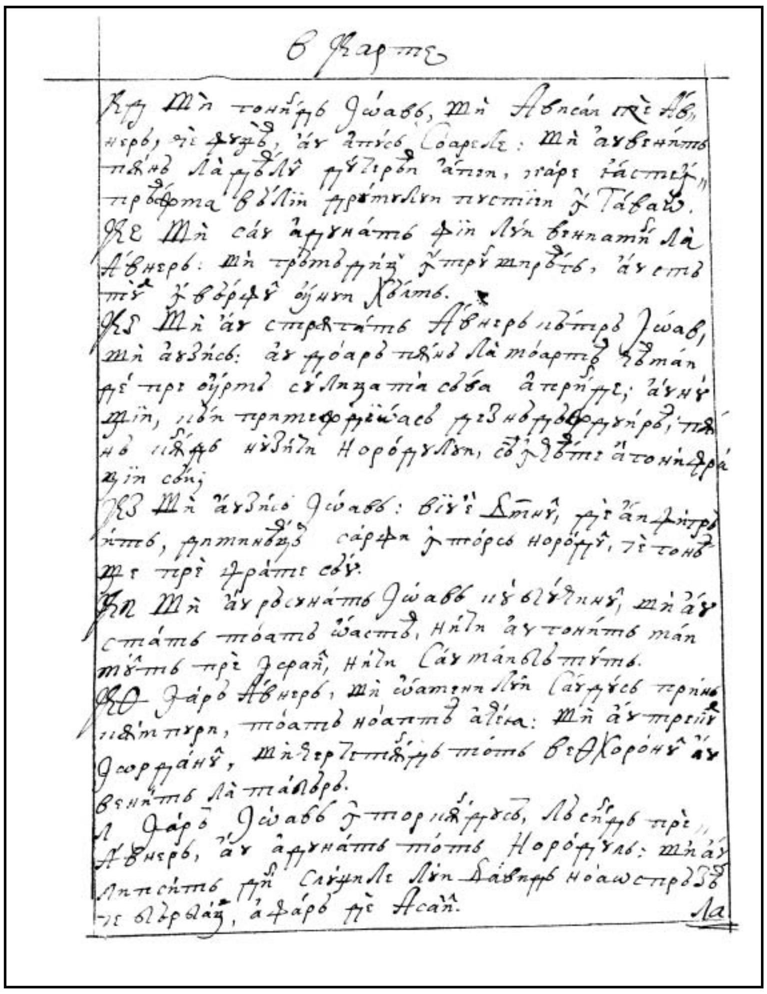
63r

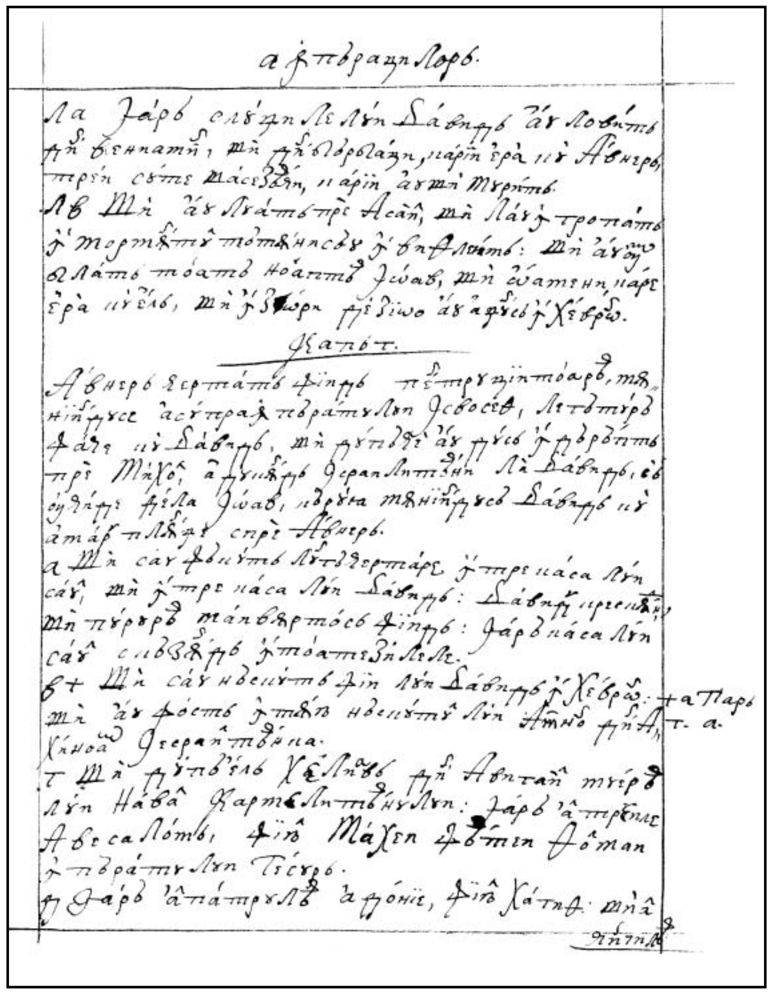

63v

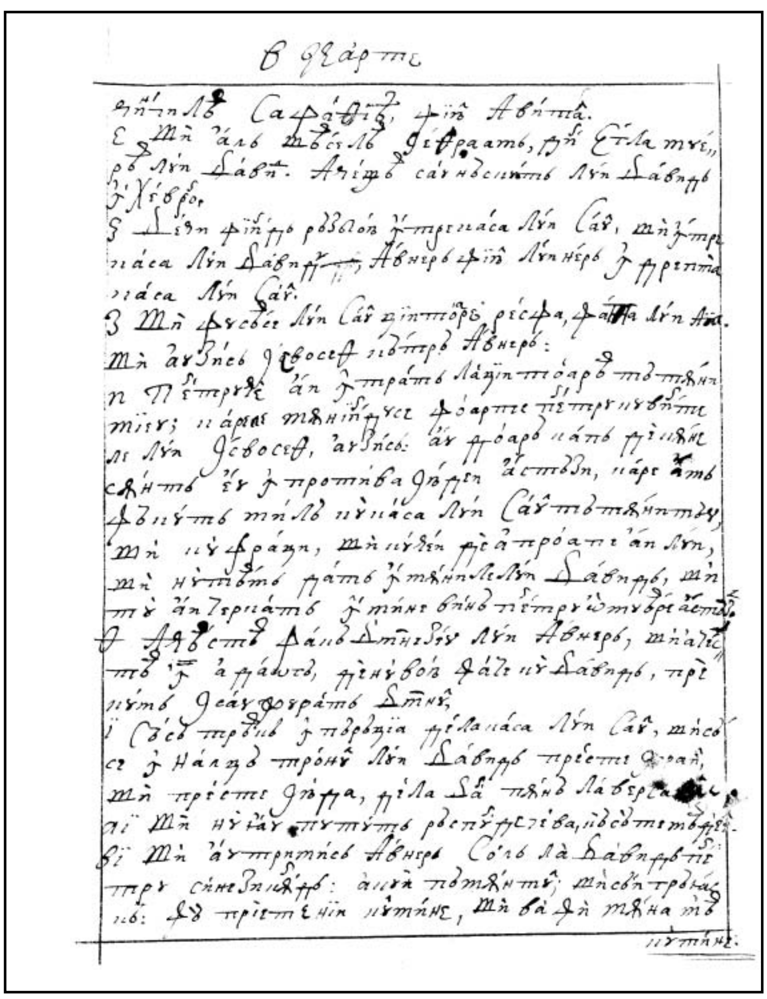
64r

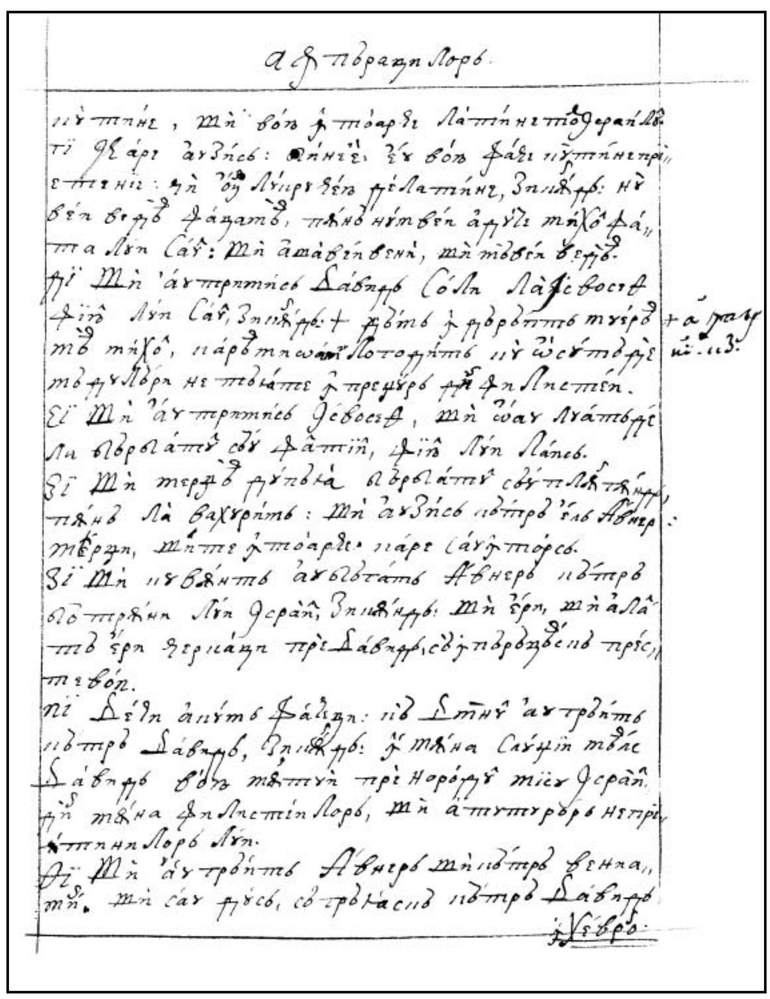
64v

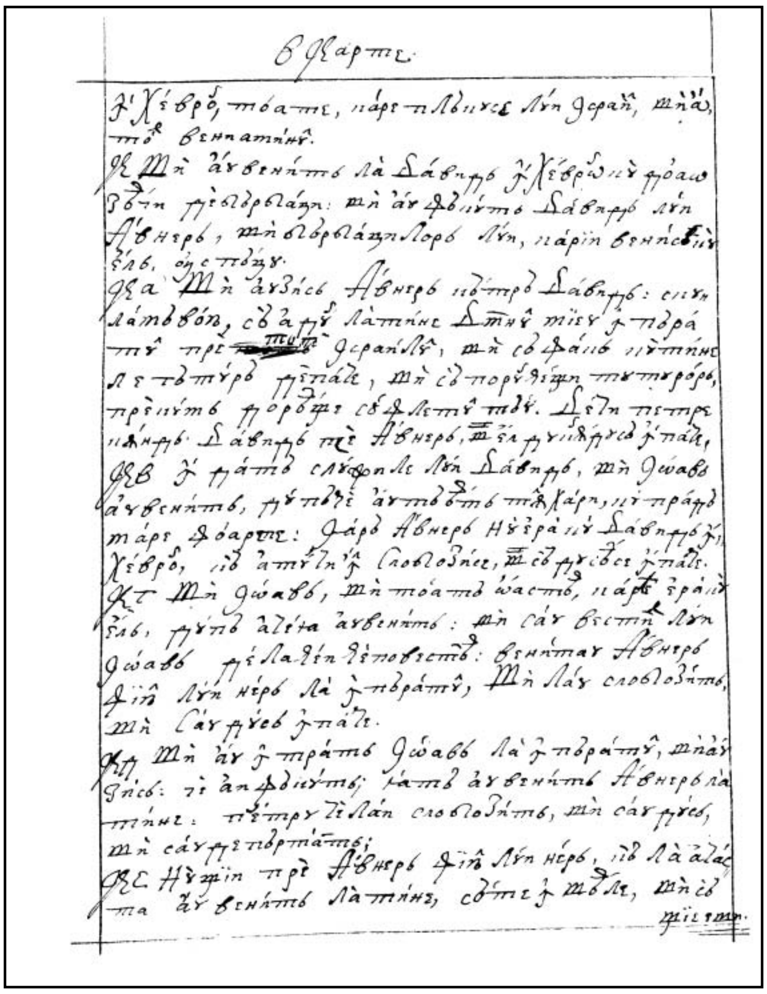
65r

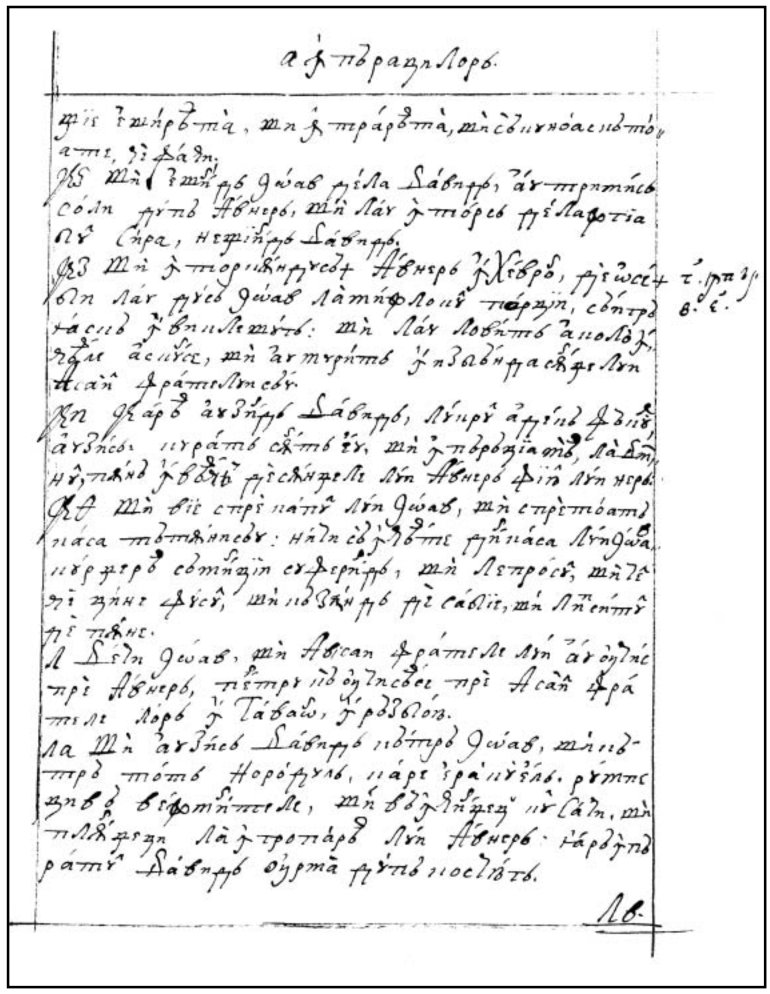

65v

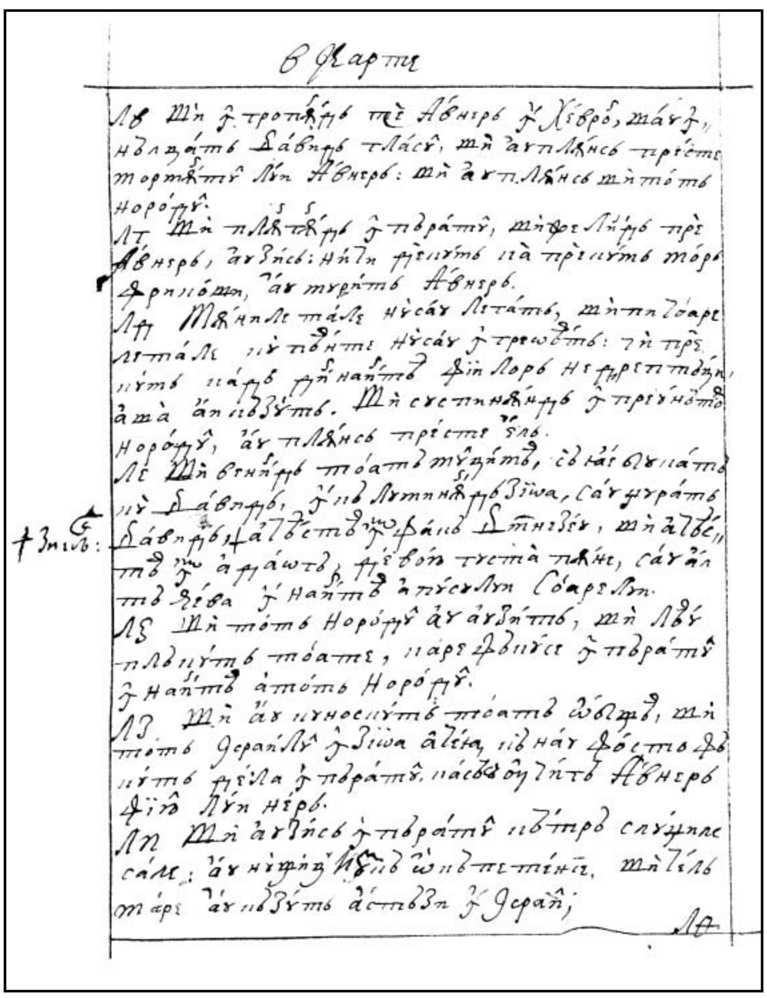
66r

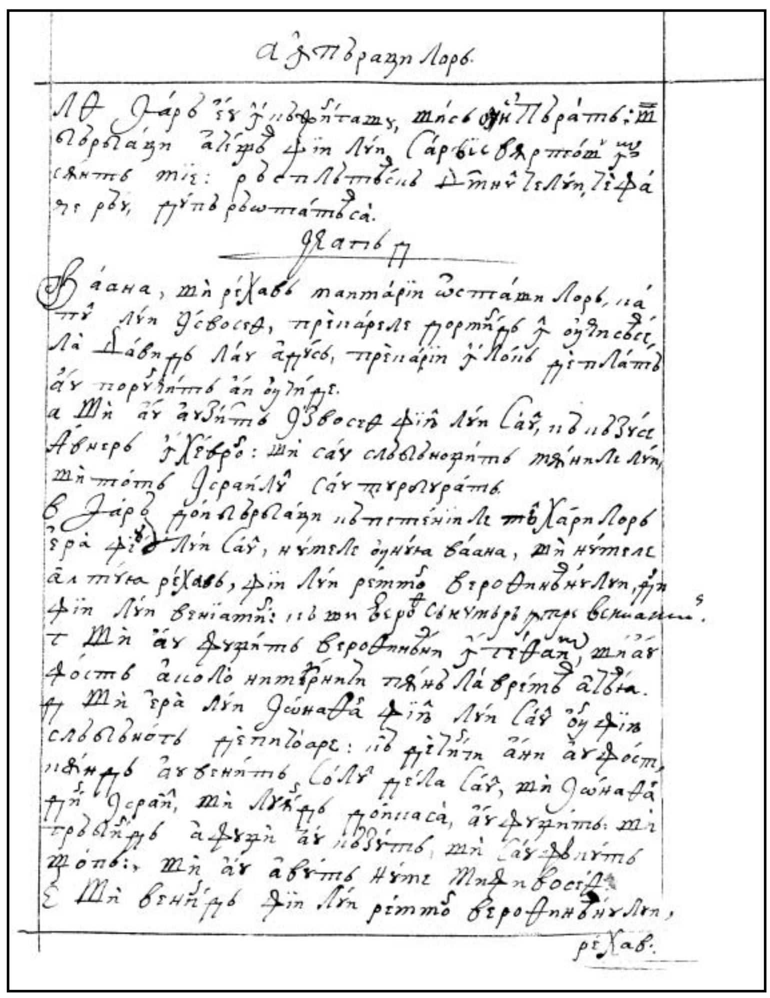

66v

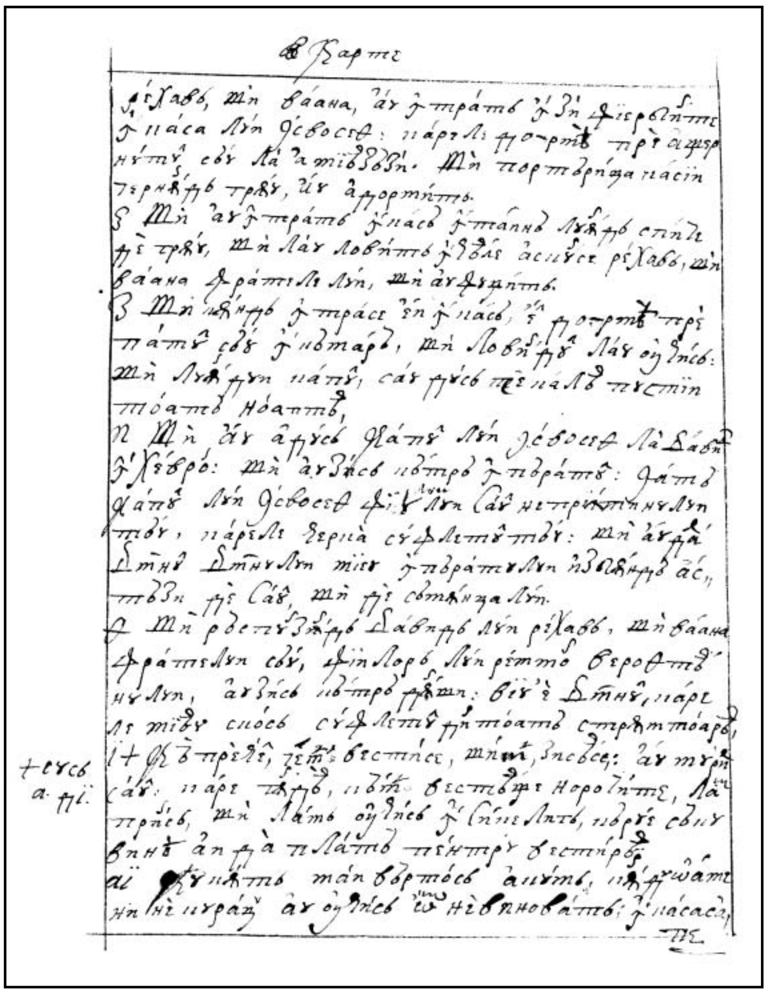
67r

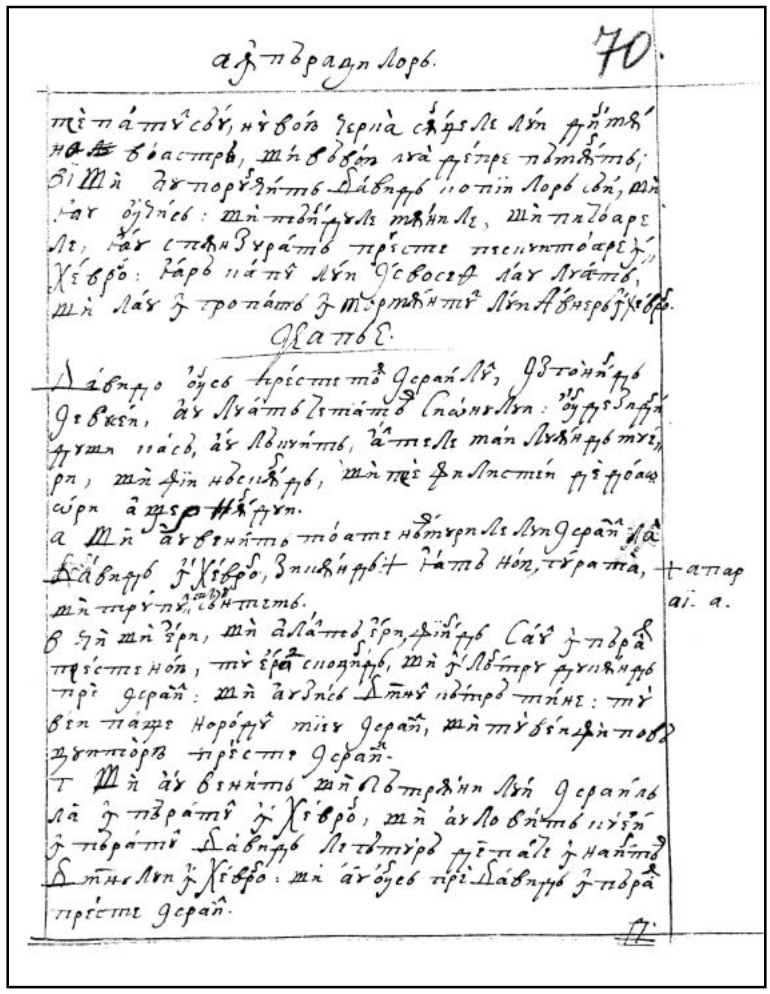

67v

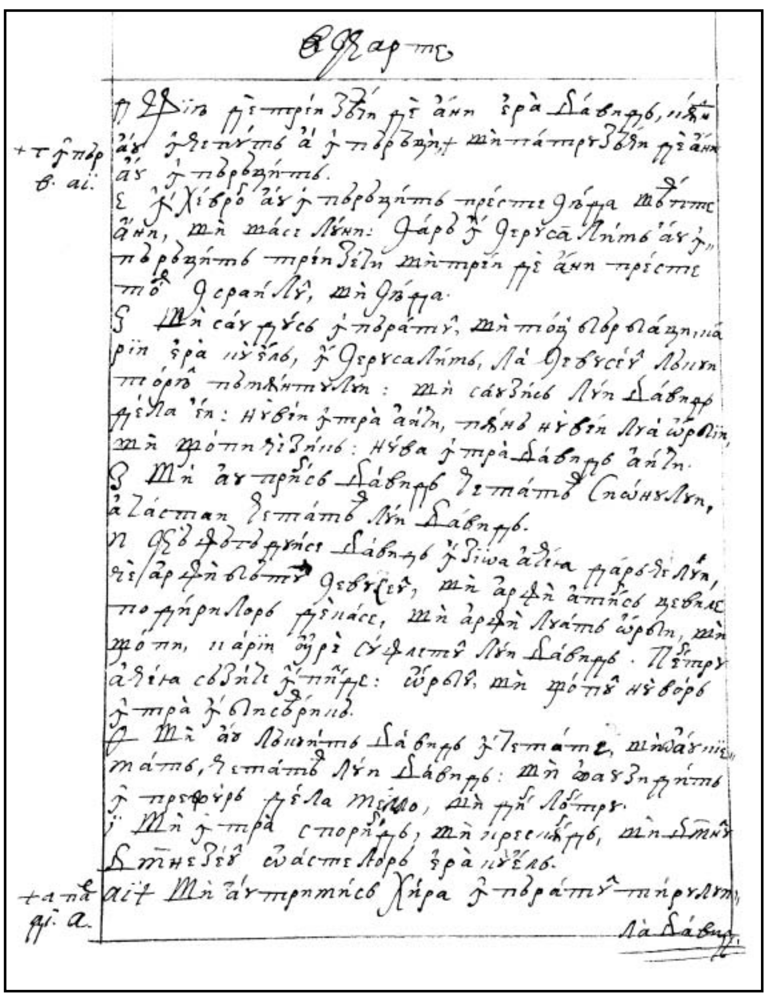
68r

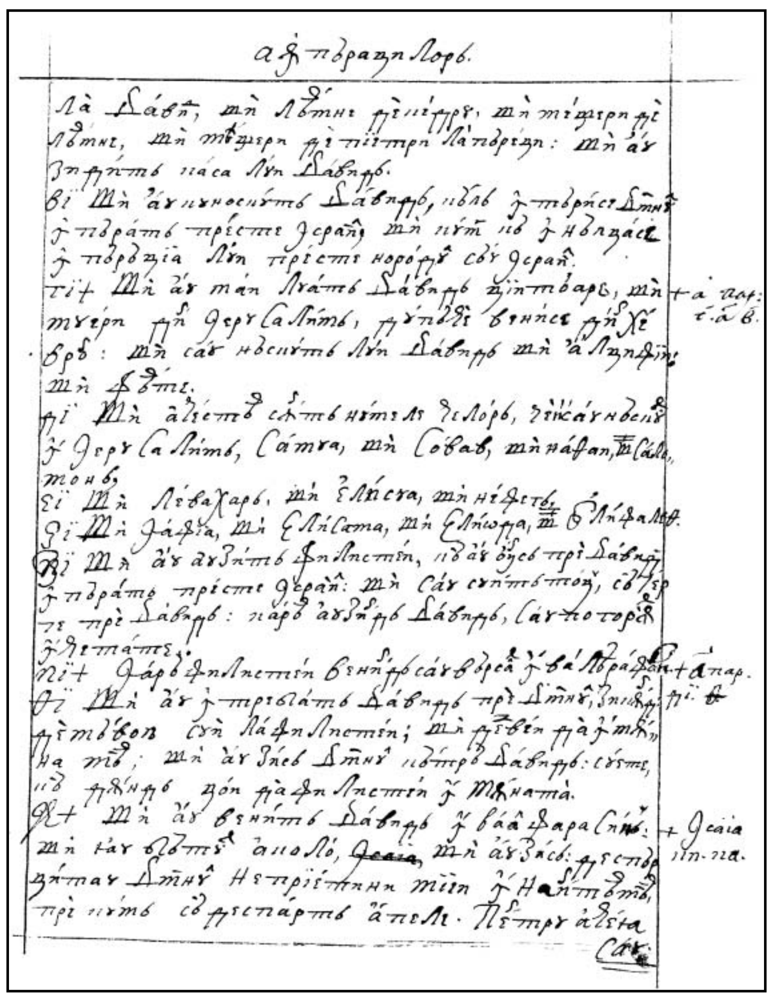

68v

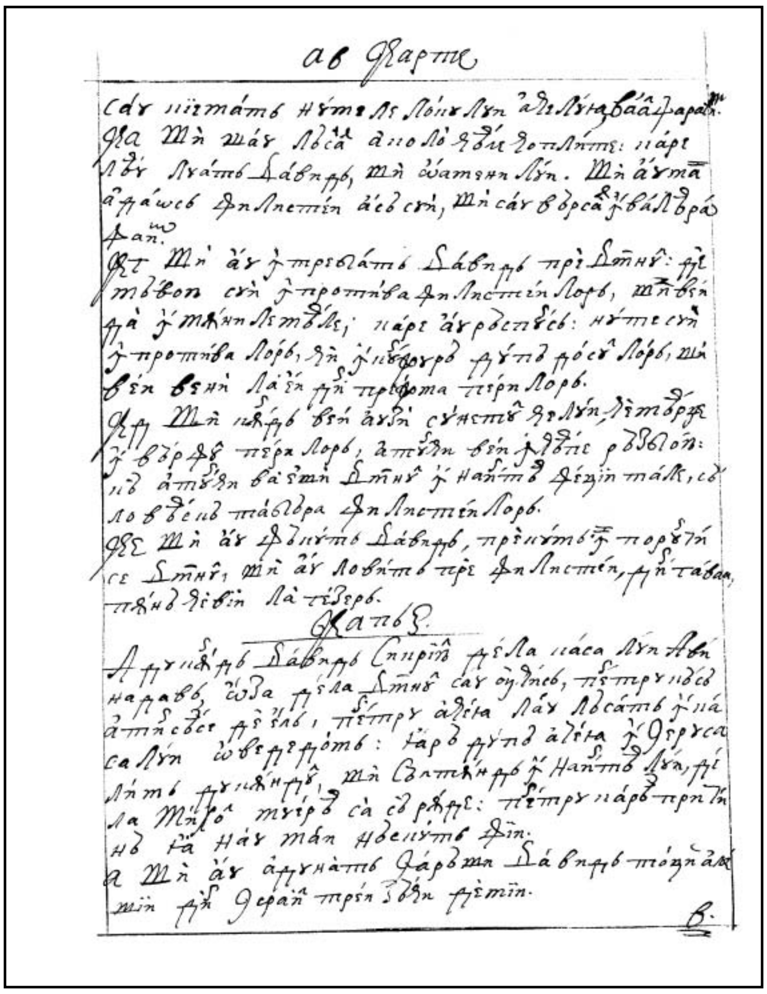
69r

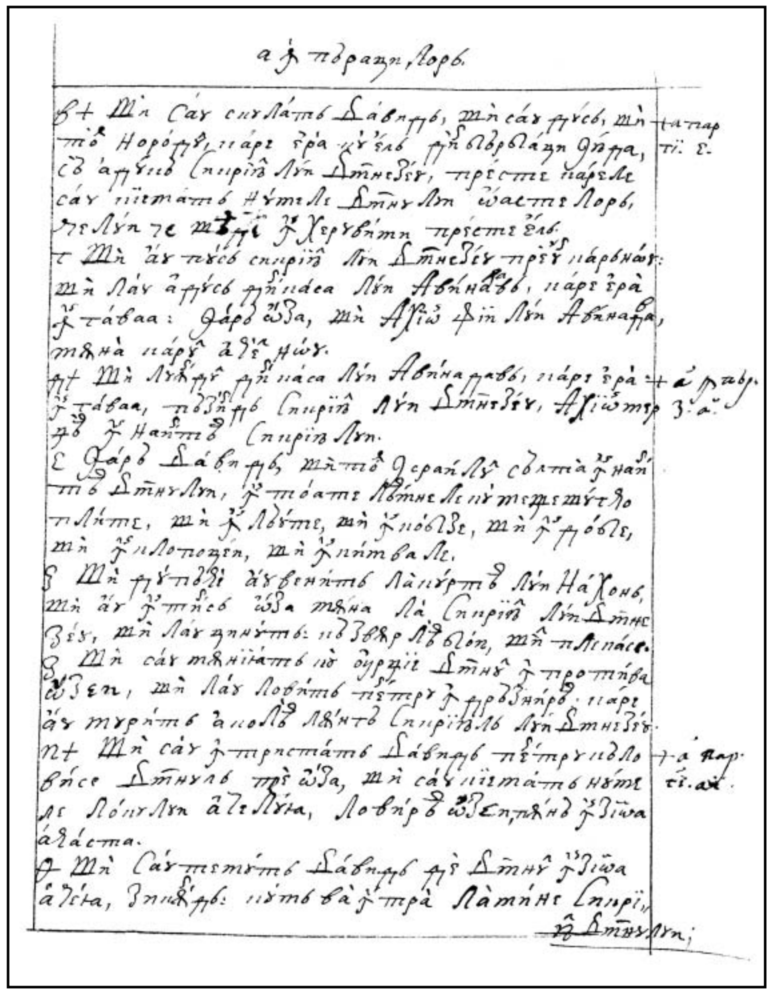

69v

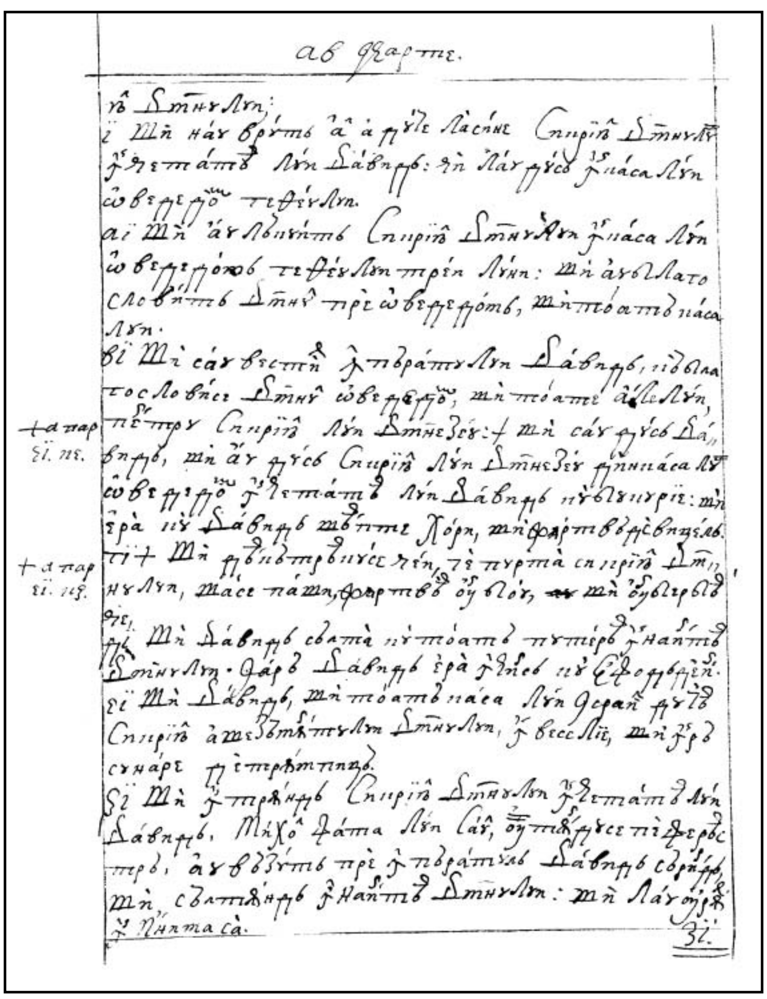
70r

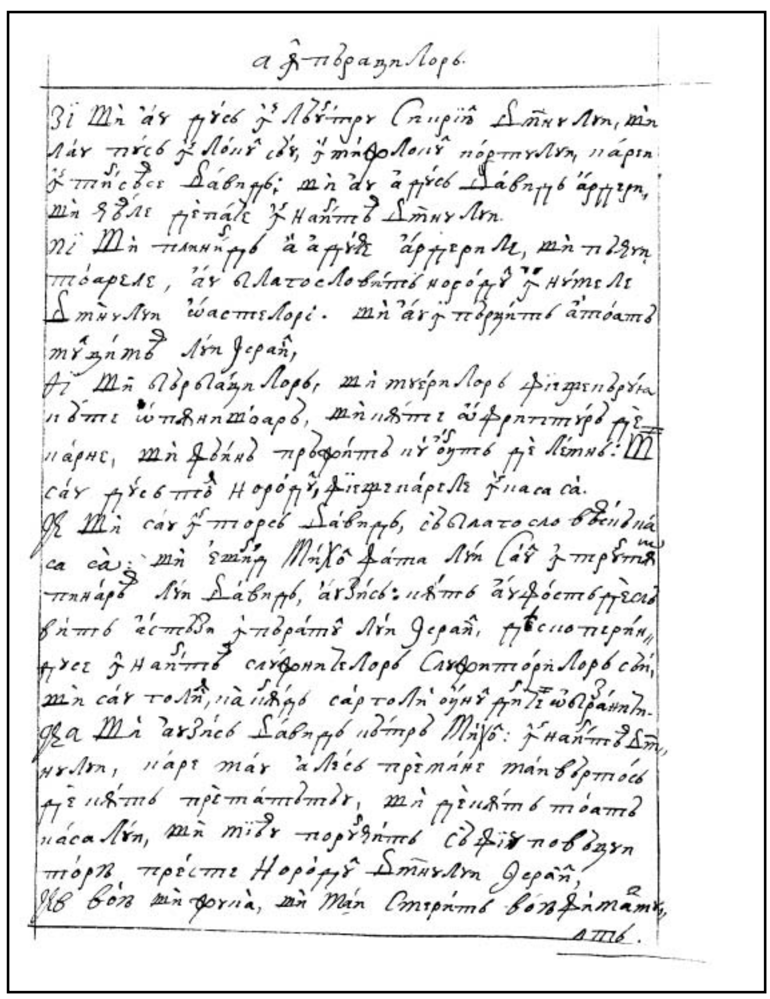
70v

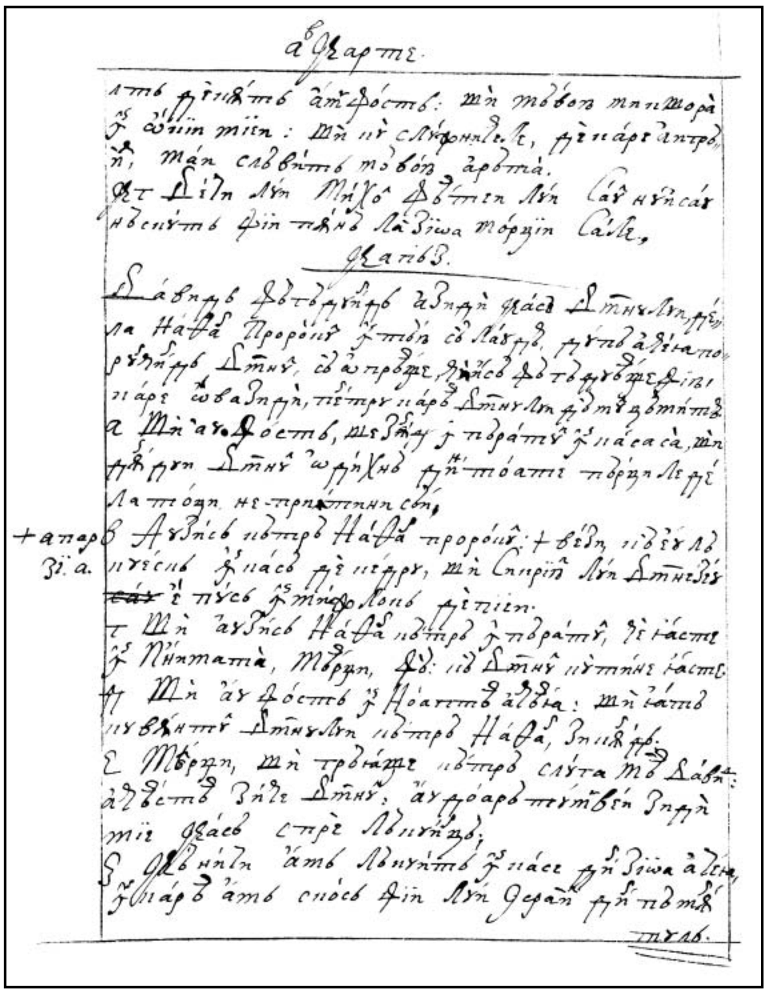
71r

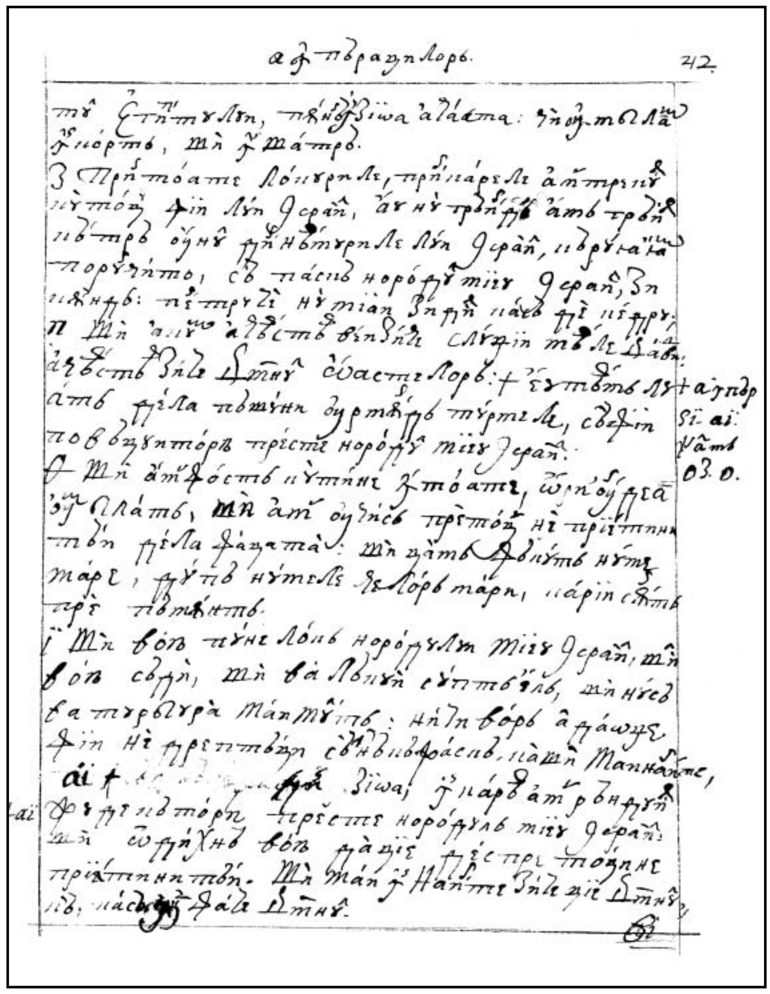

71v

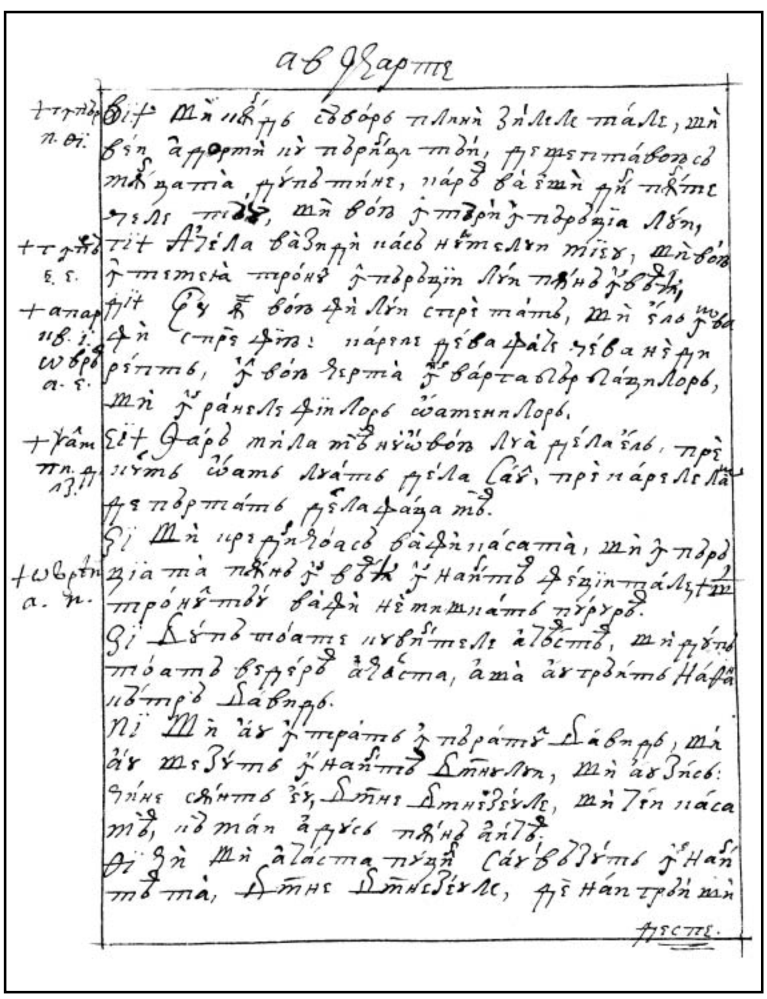

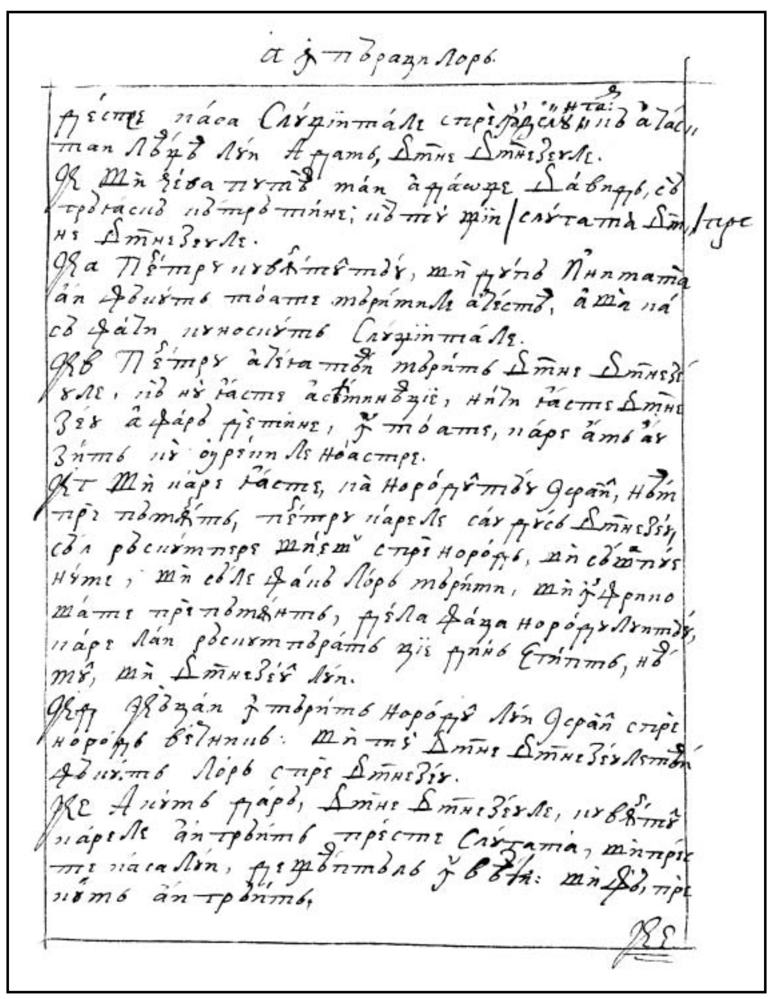
72r

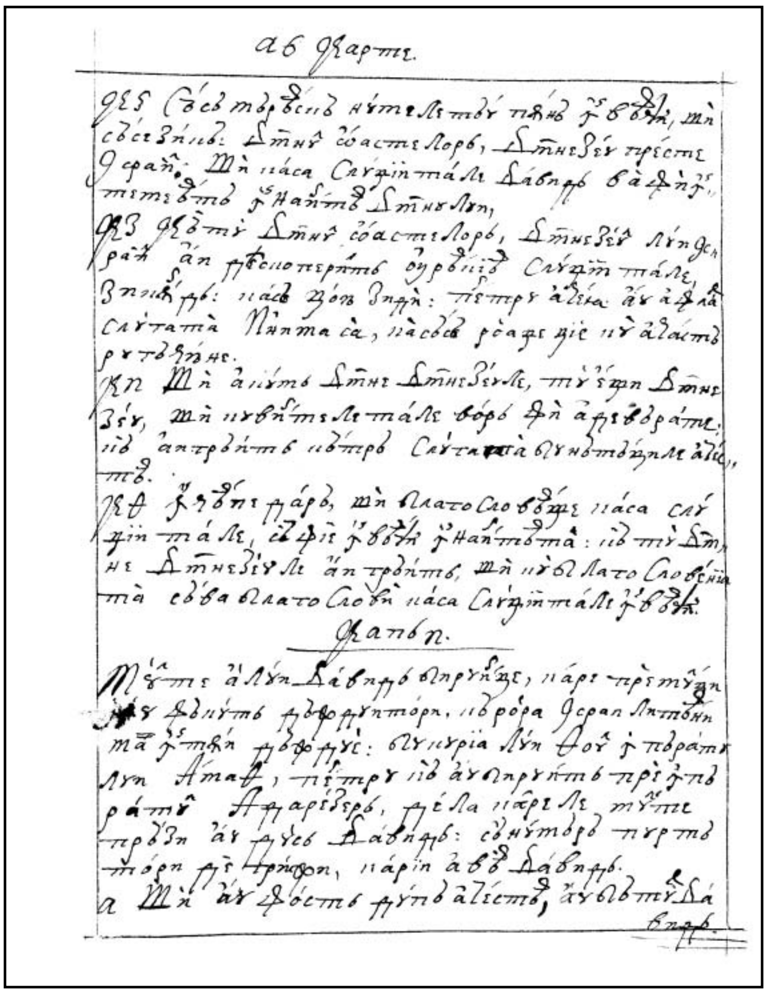

72v 73r

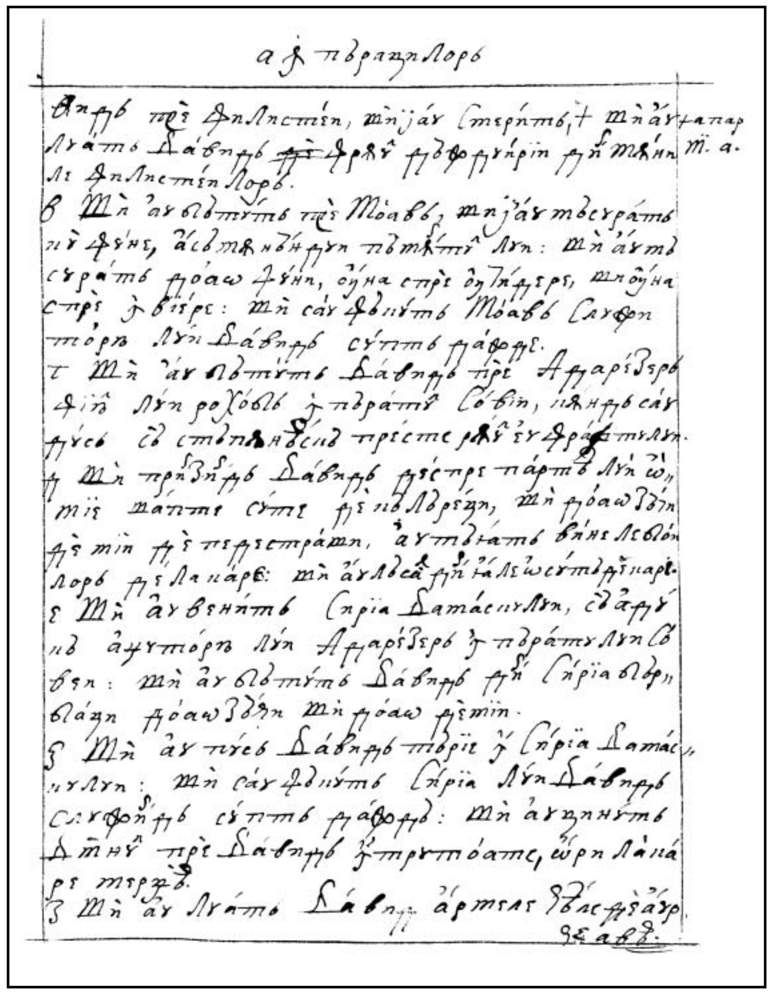

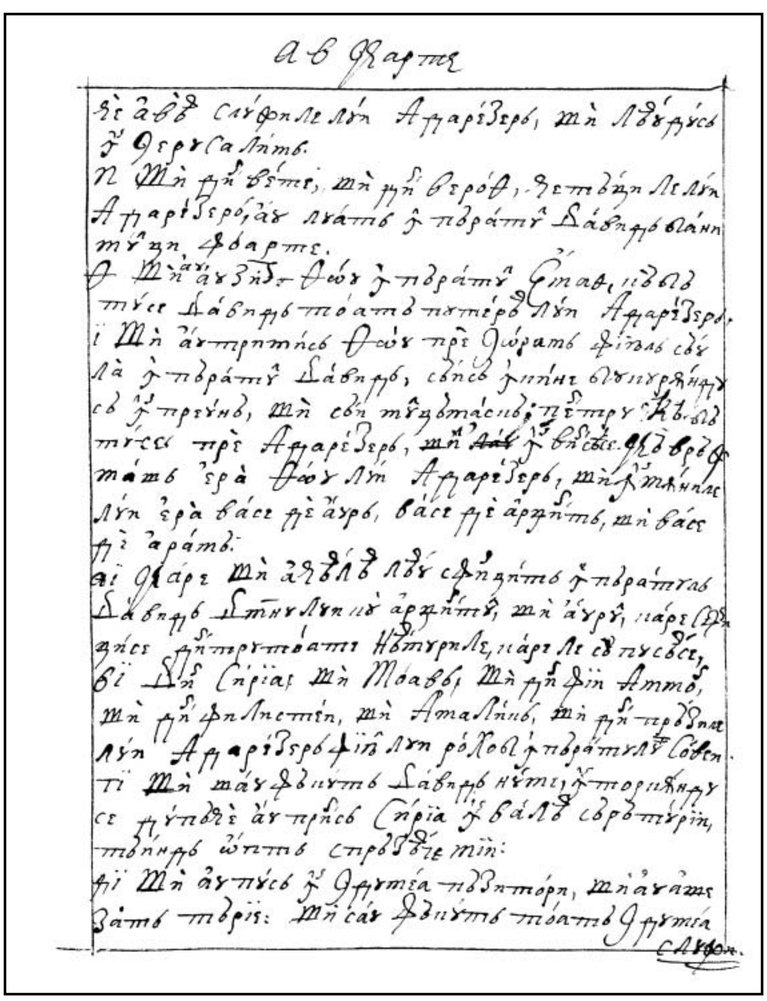
73v 74r

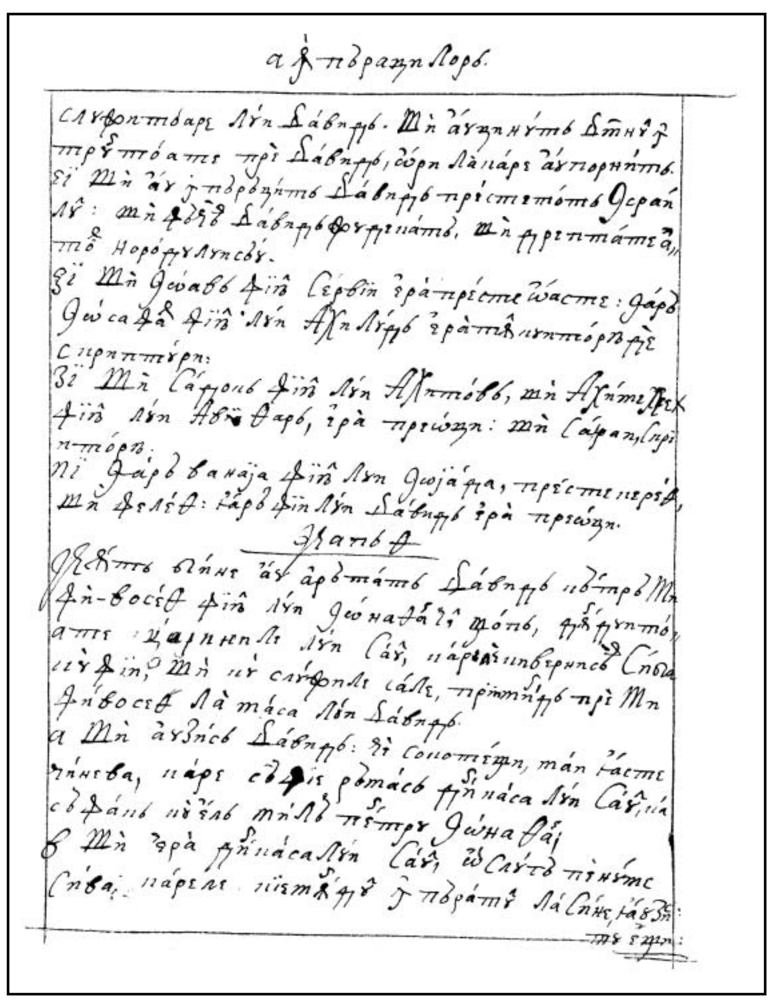
74v

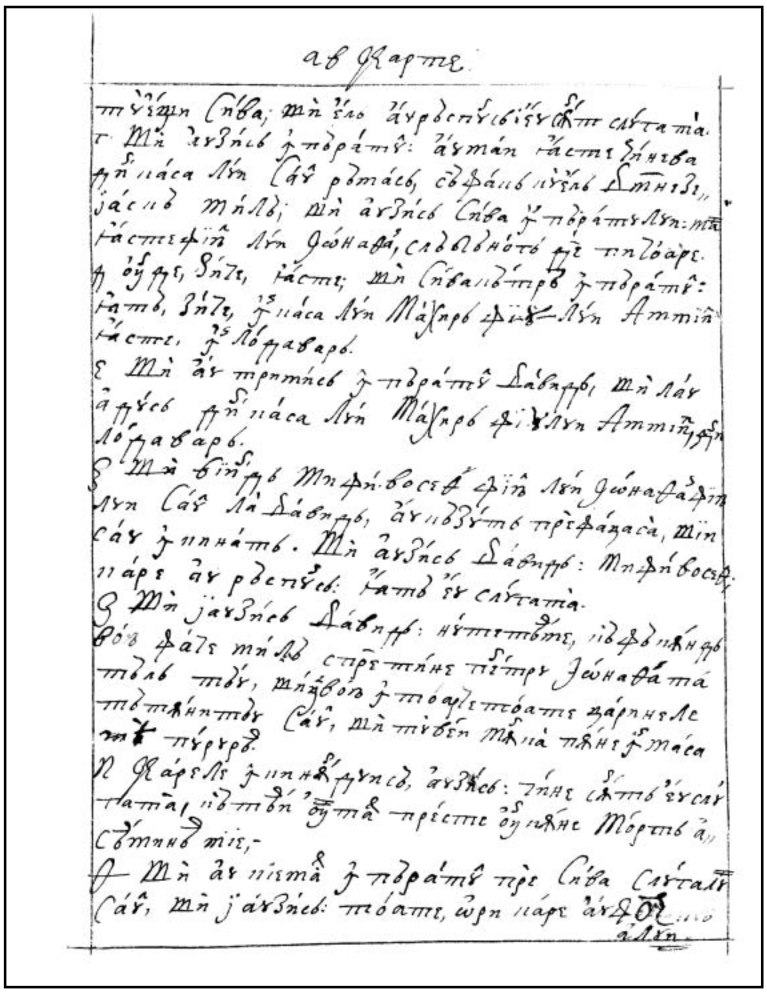
75r

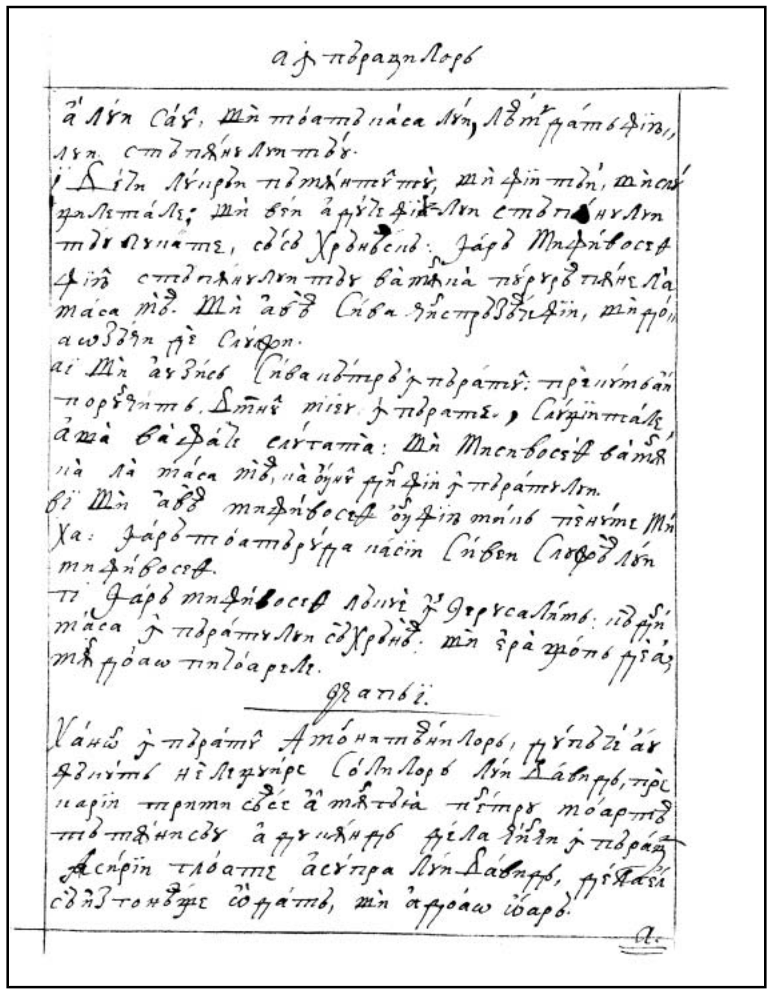
75v

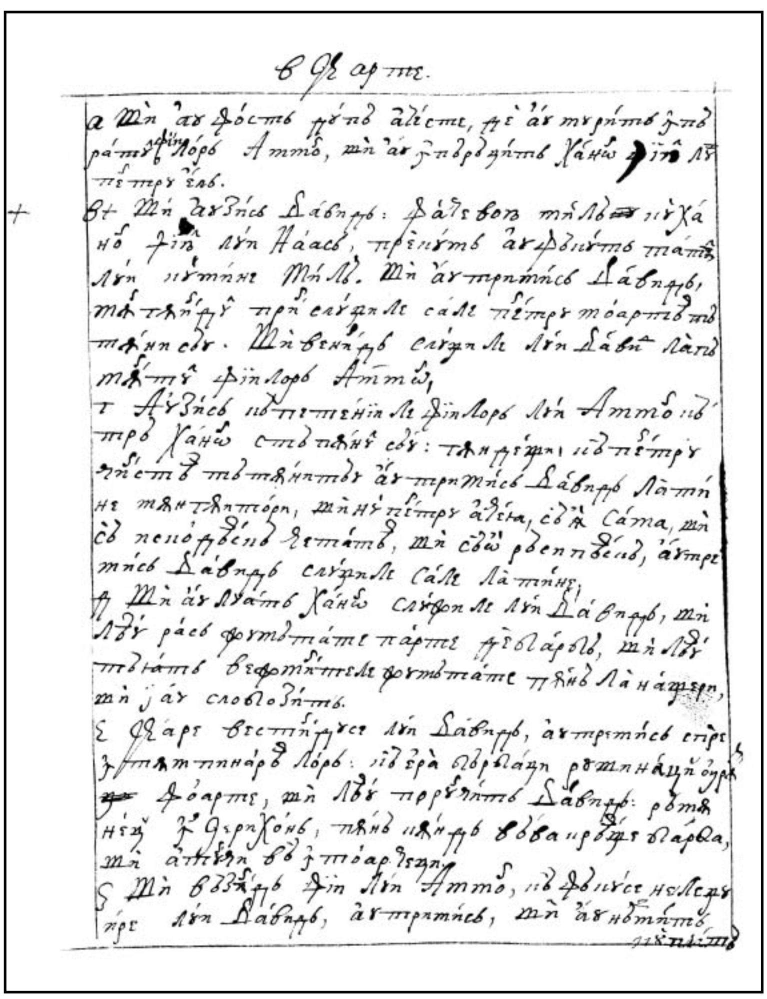
76r

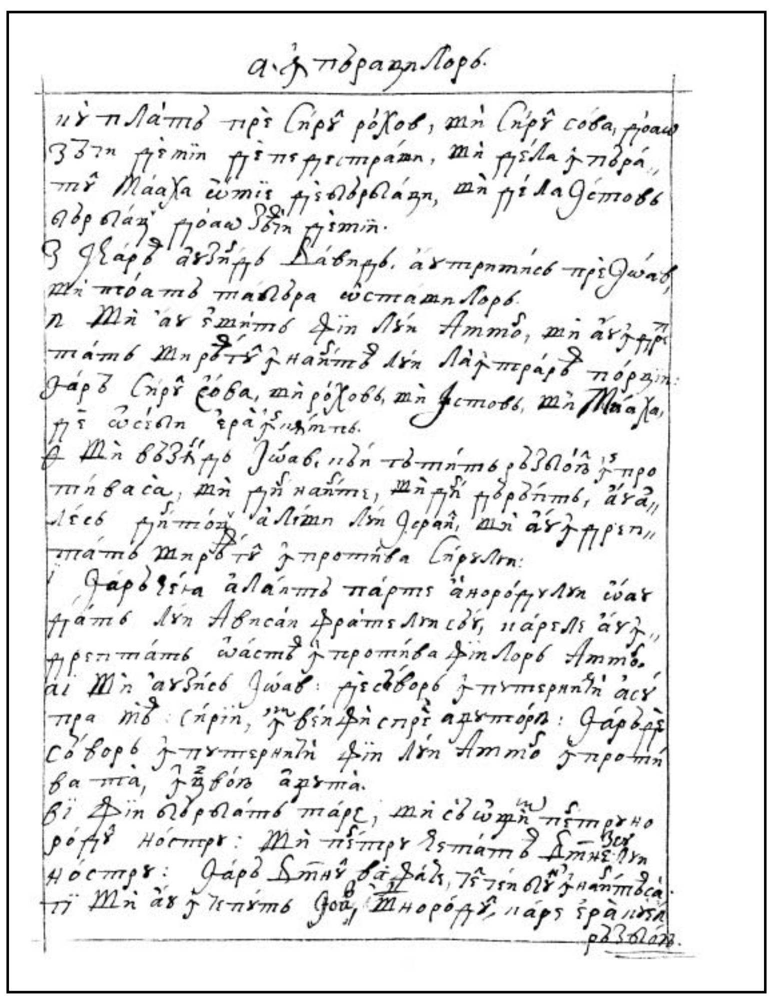
76v

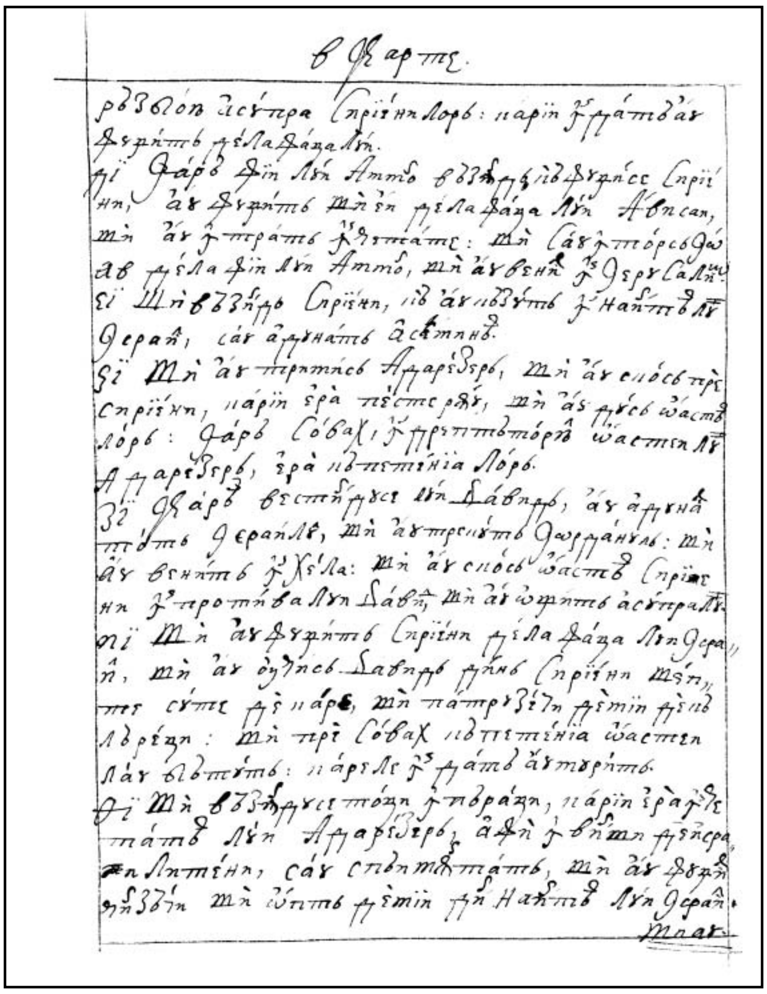
77r

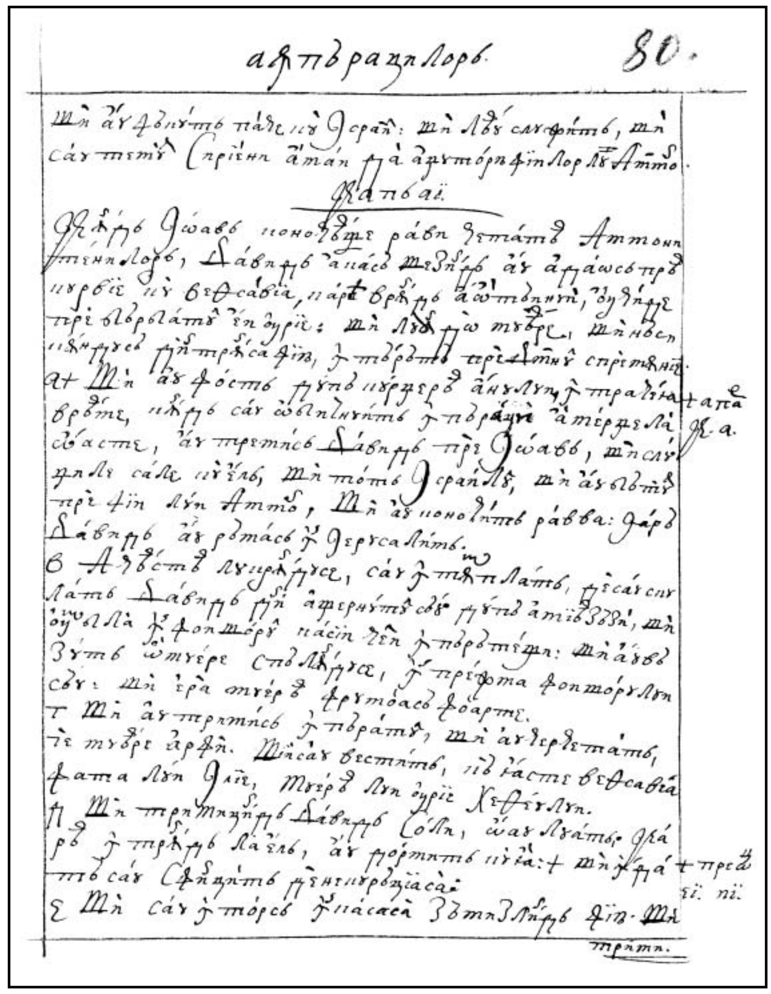
77v

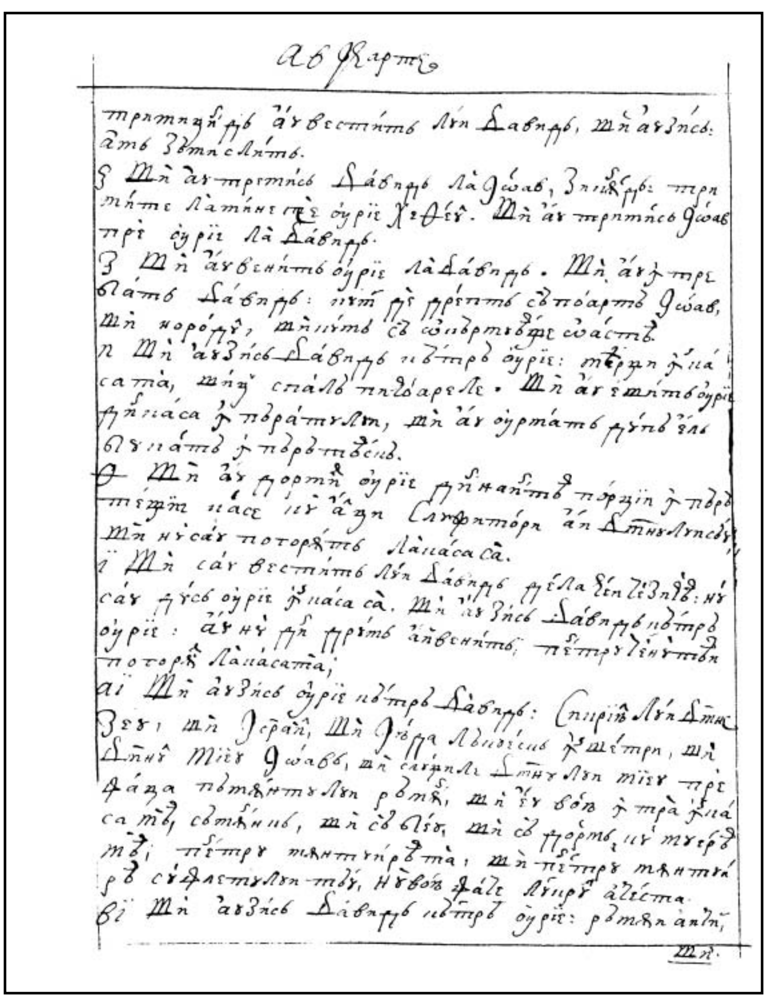
78r

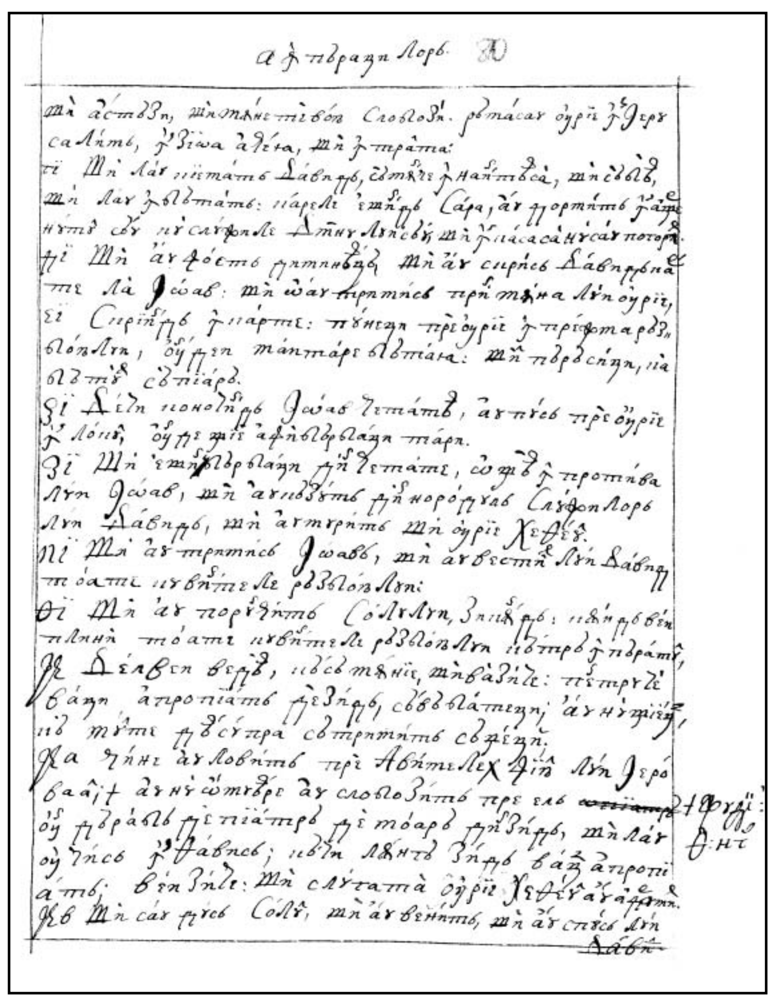
78v

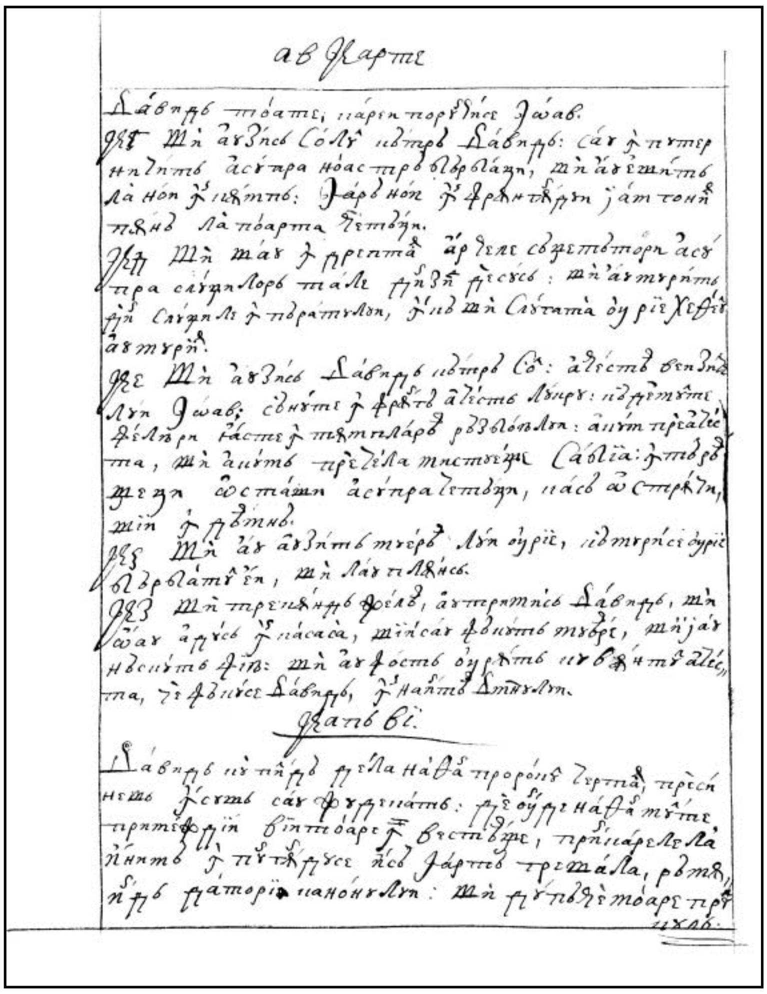
79r

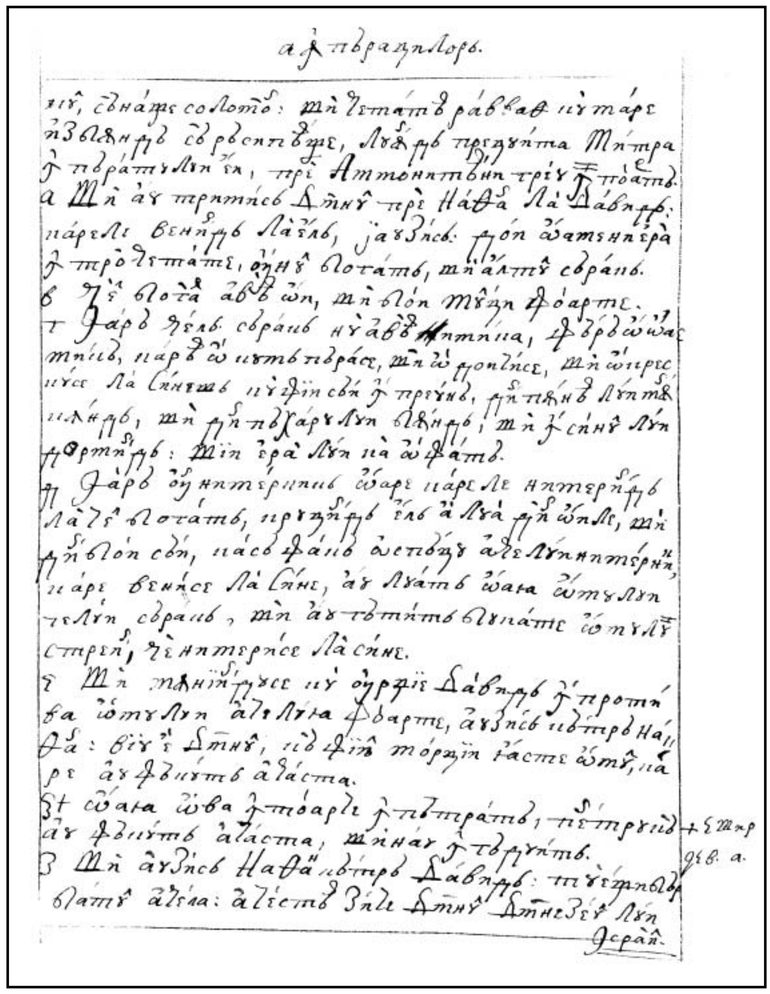
79v

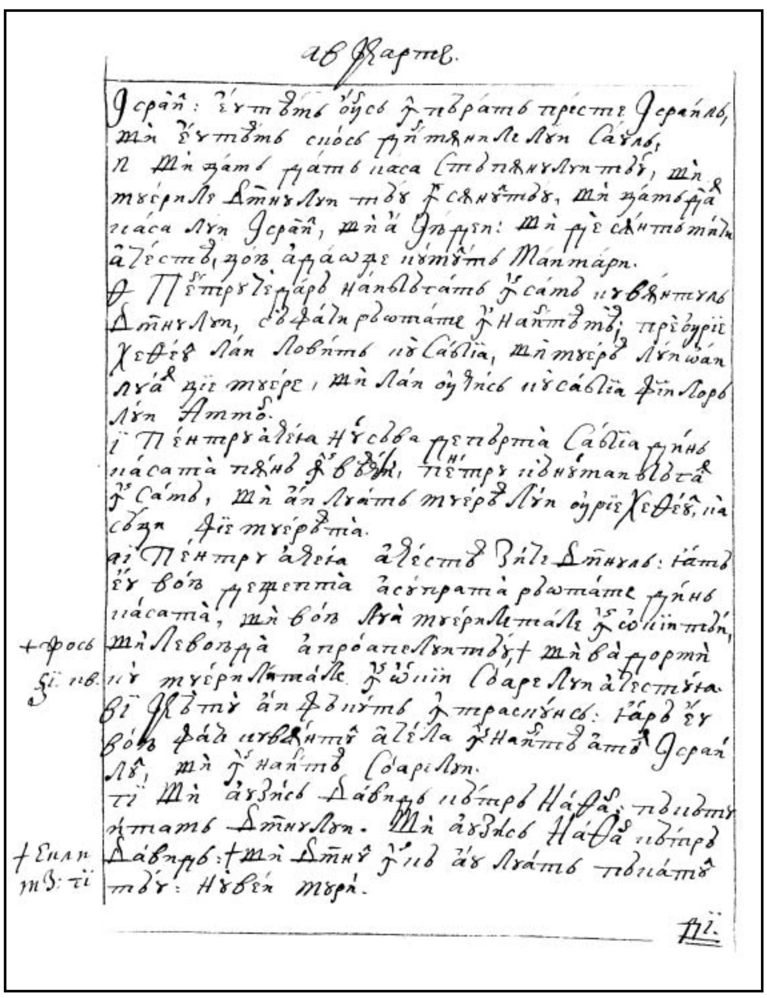
80r

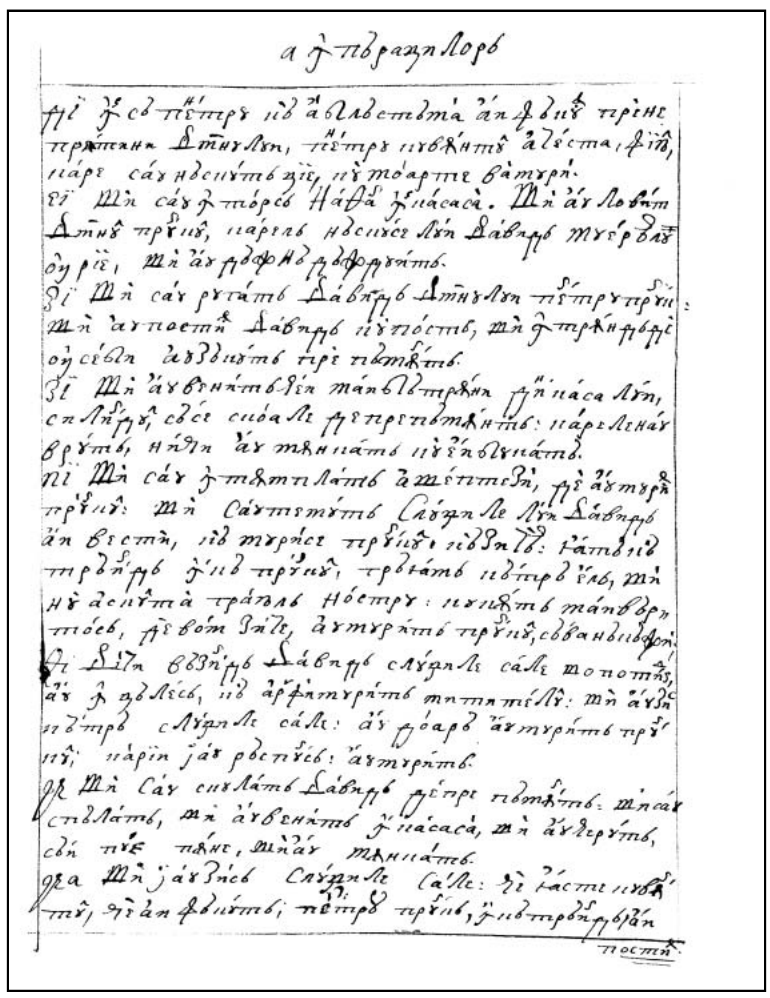
80v

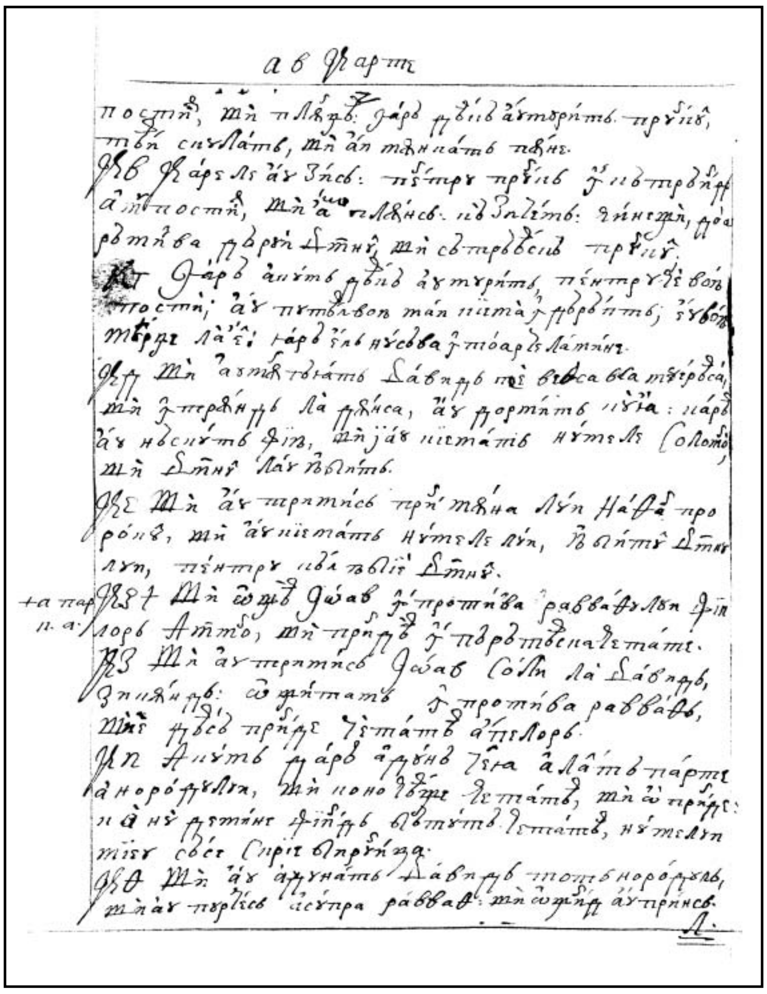
81r

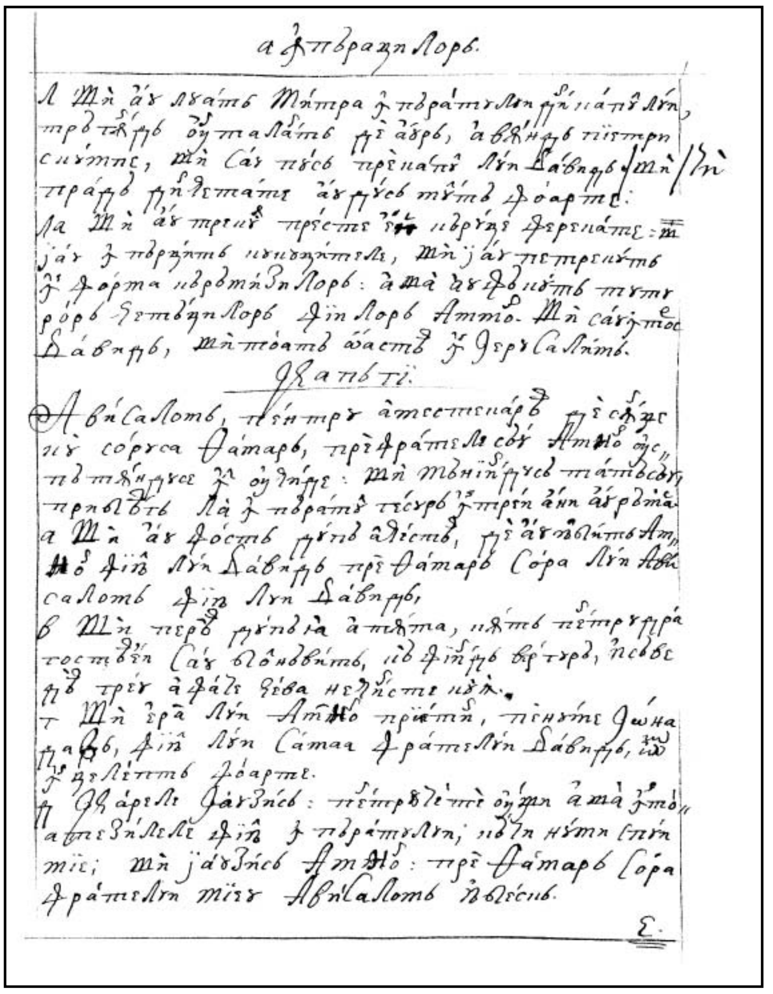

81v

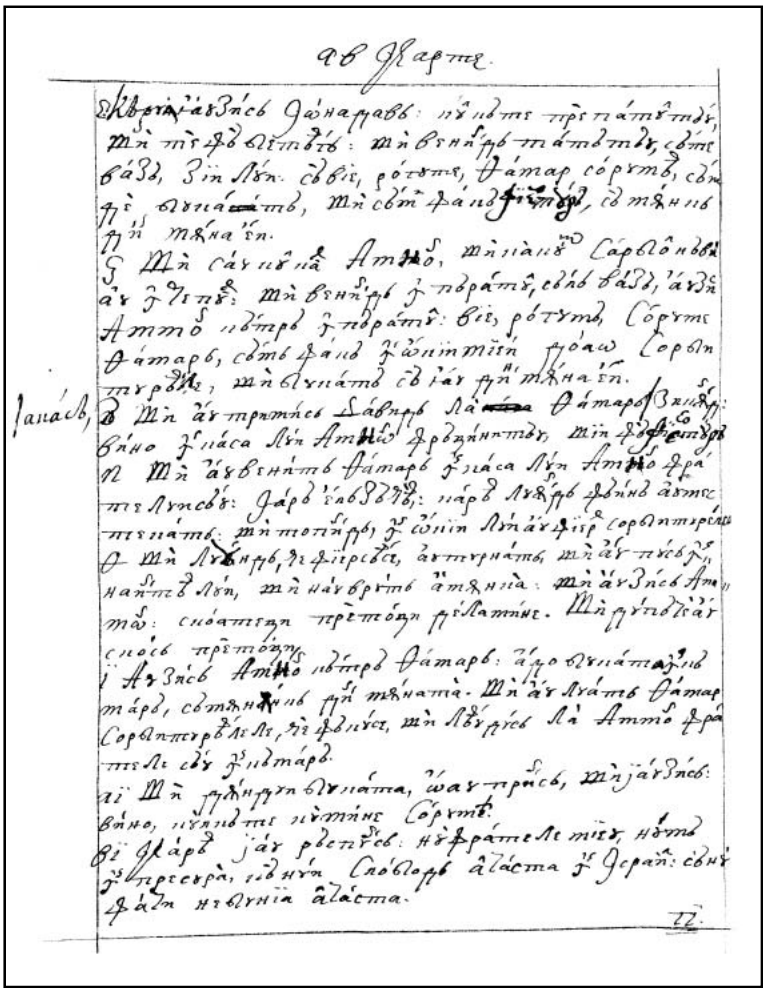
82r

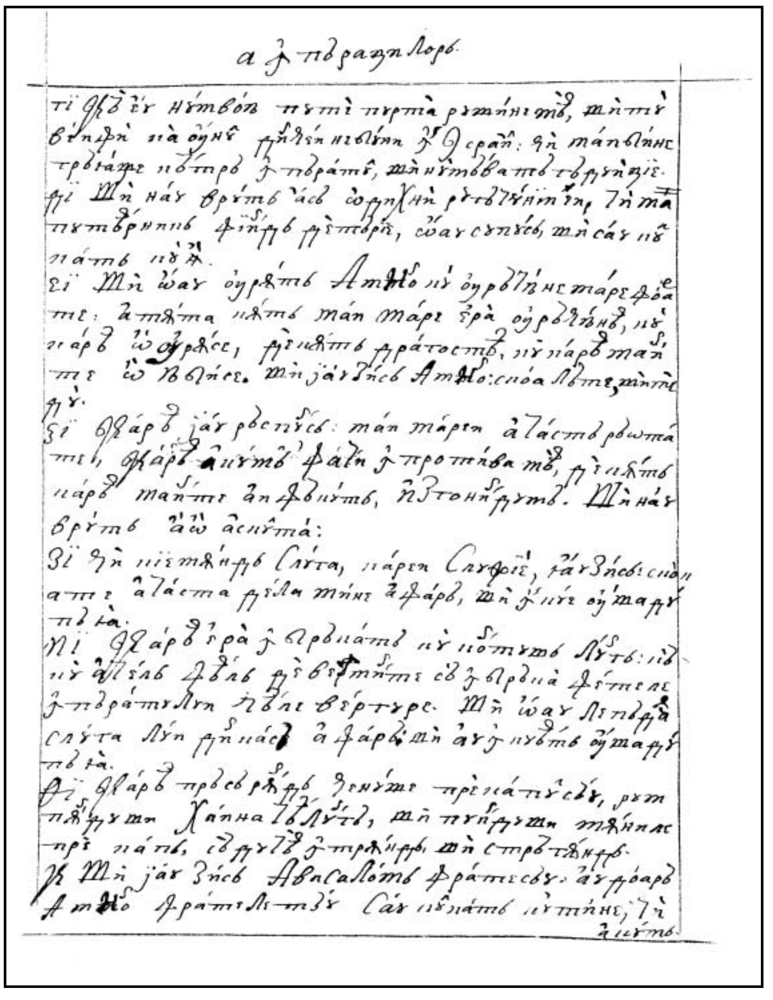

82v

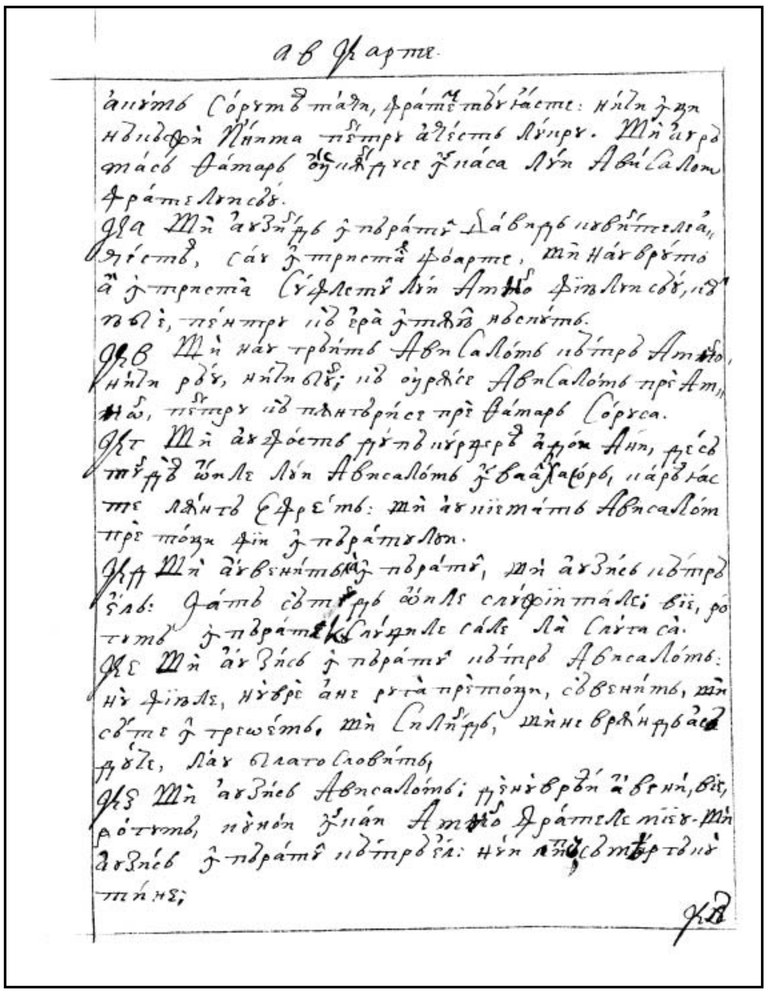
83r

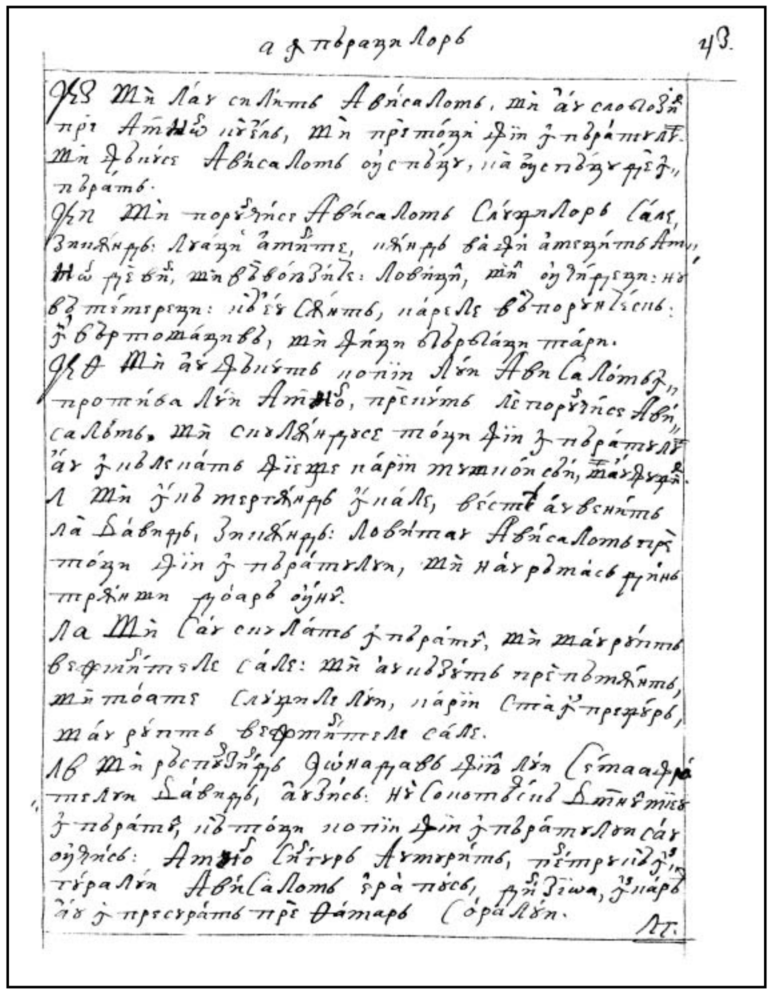

83v

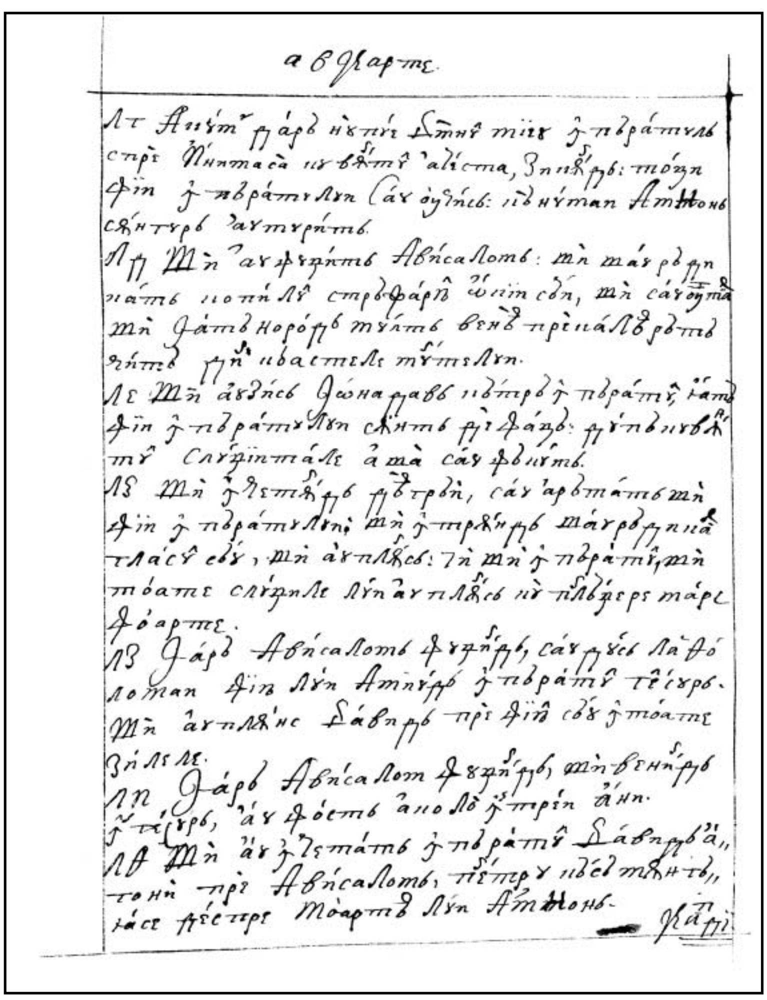
84r

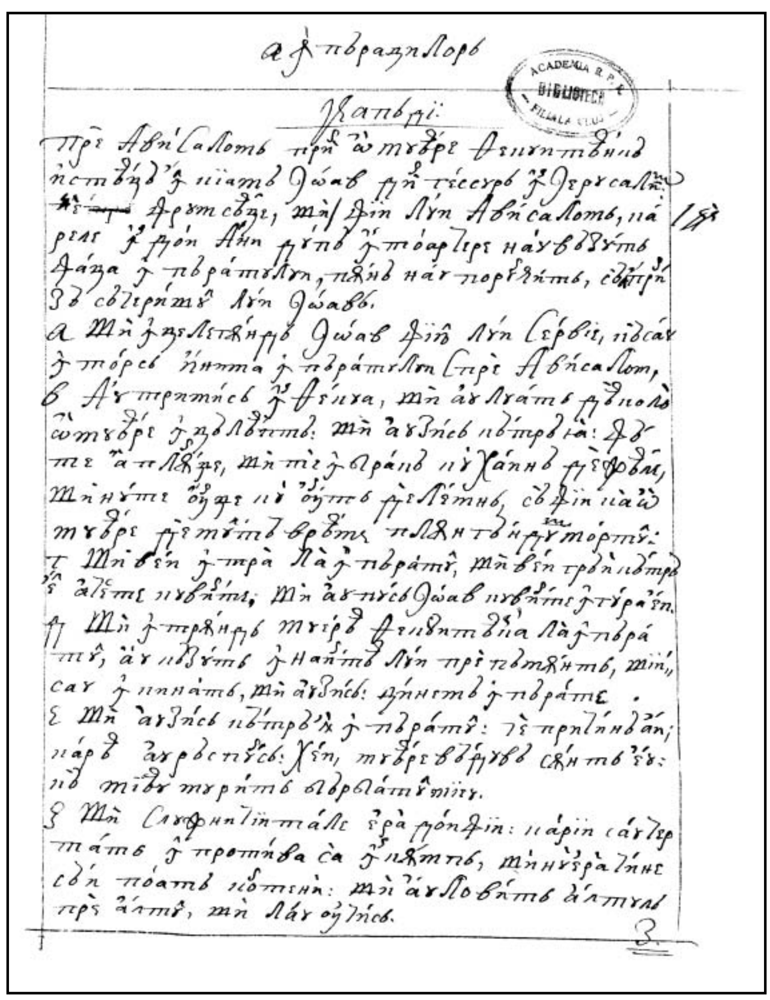

84v

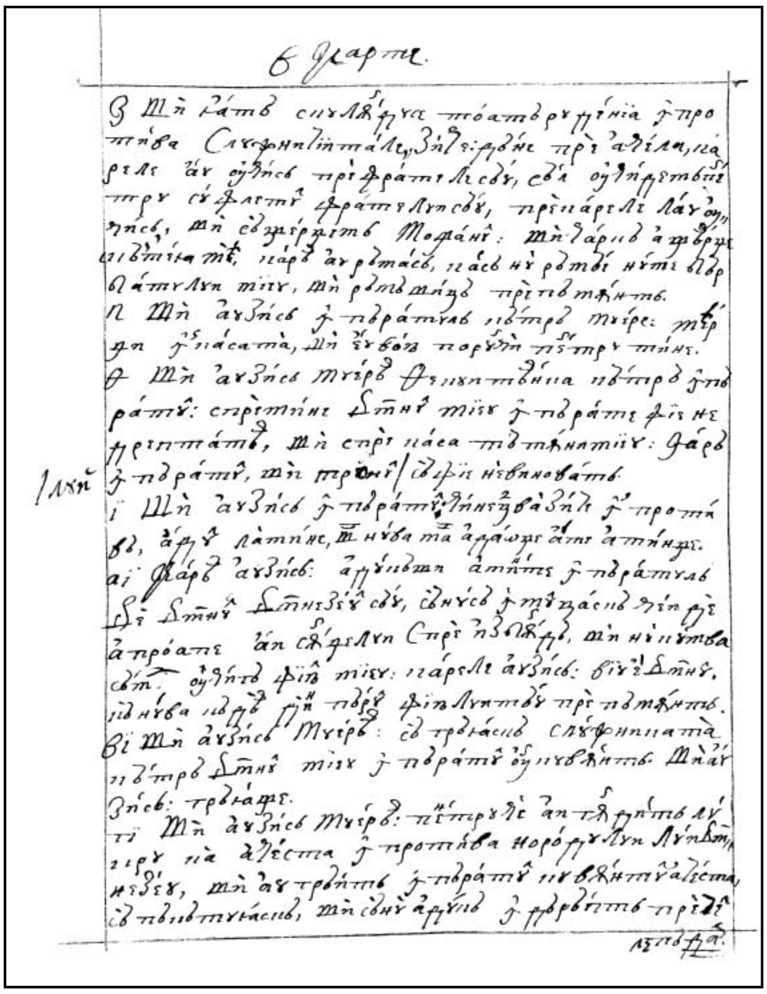
85r

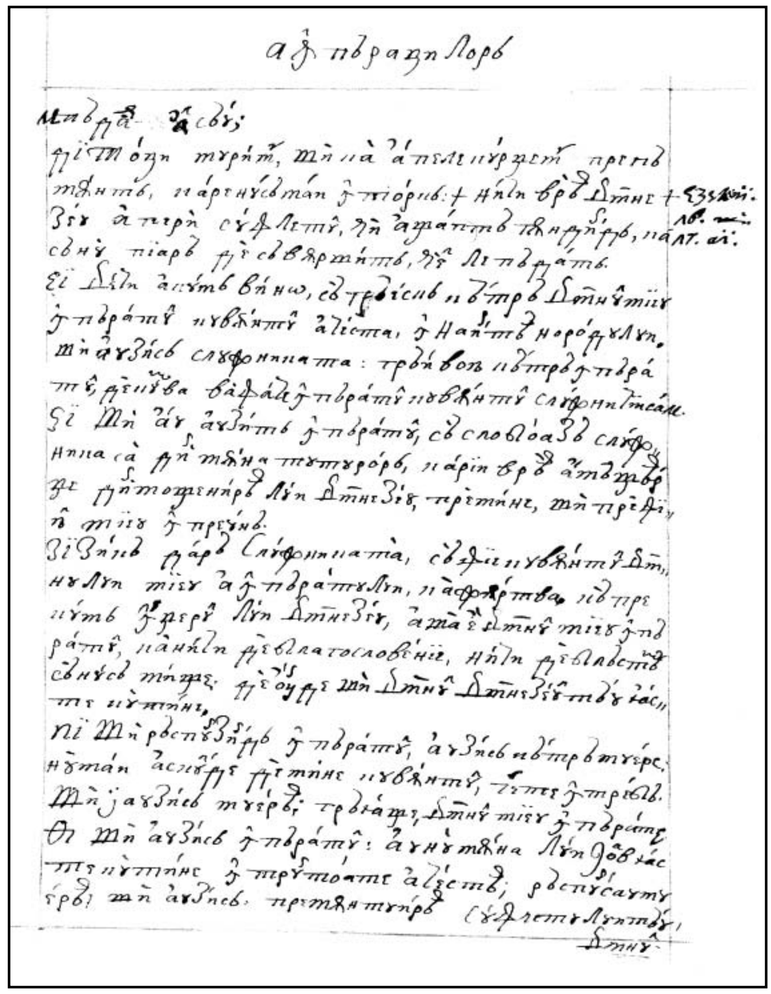

85v

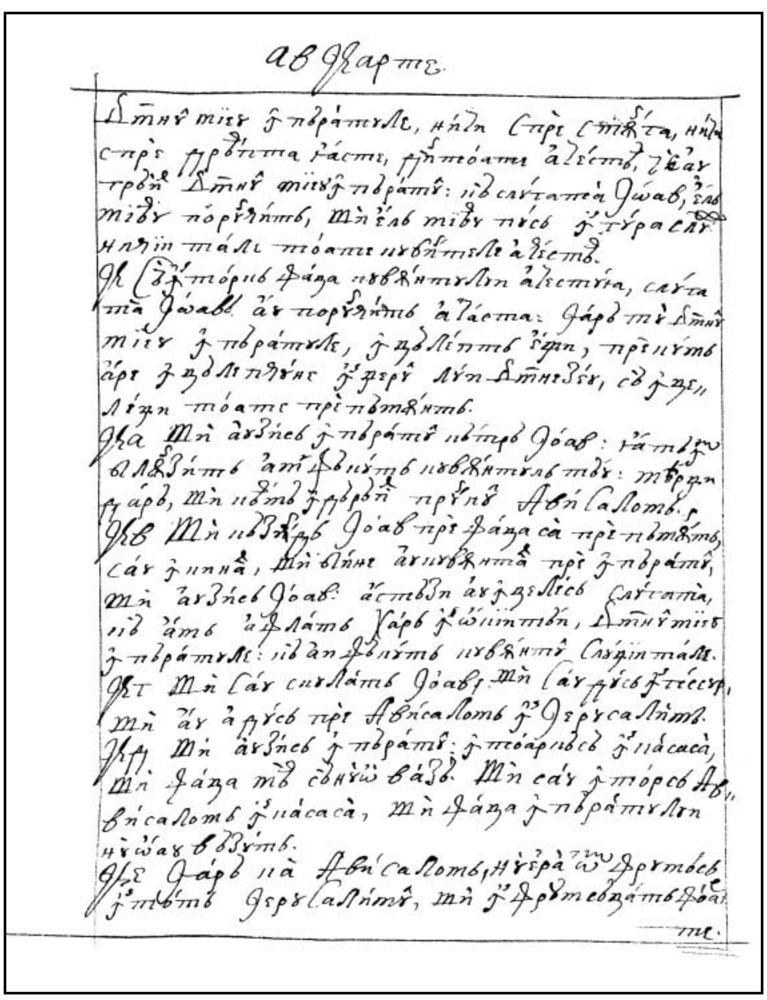
86r

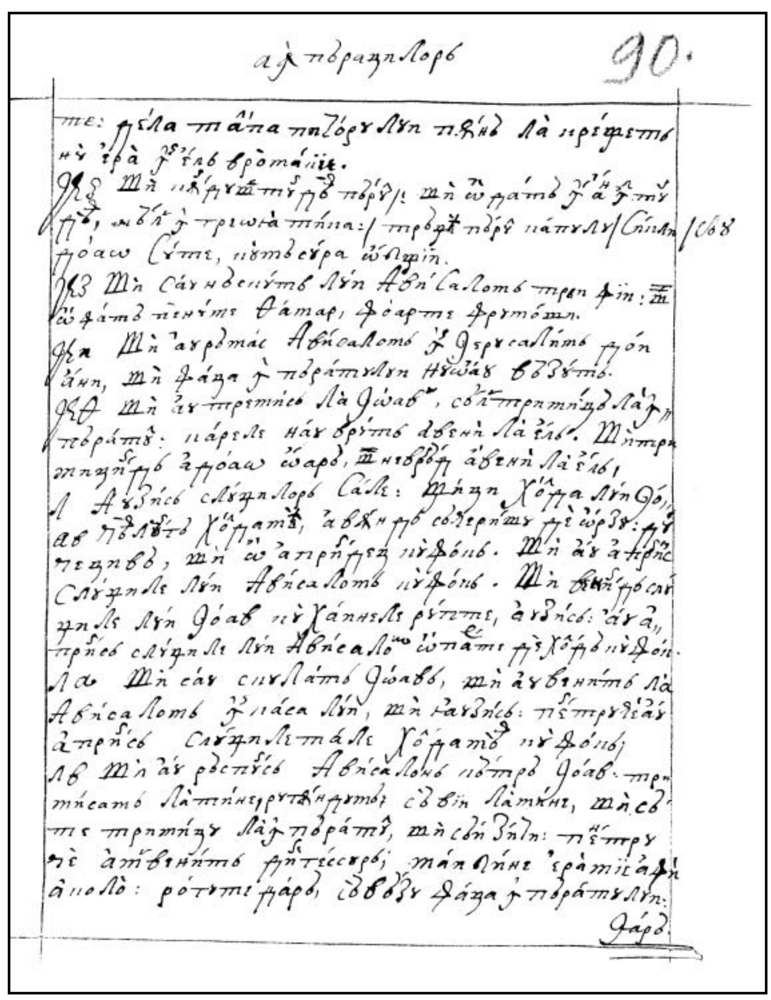
86v

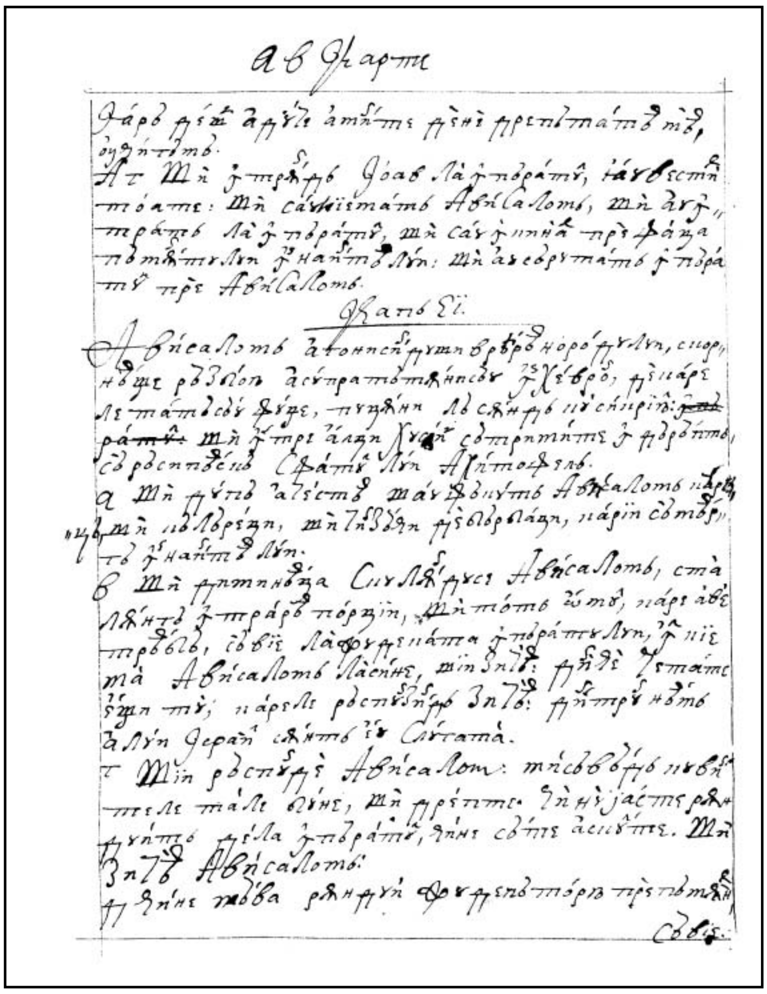
87r

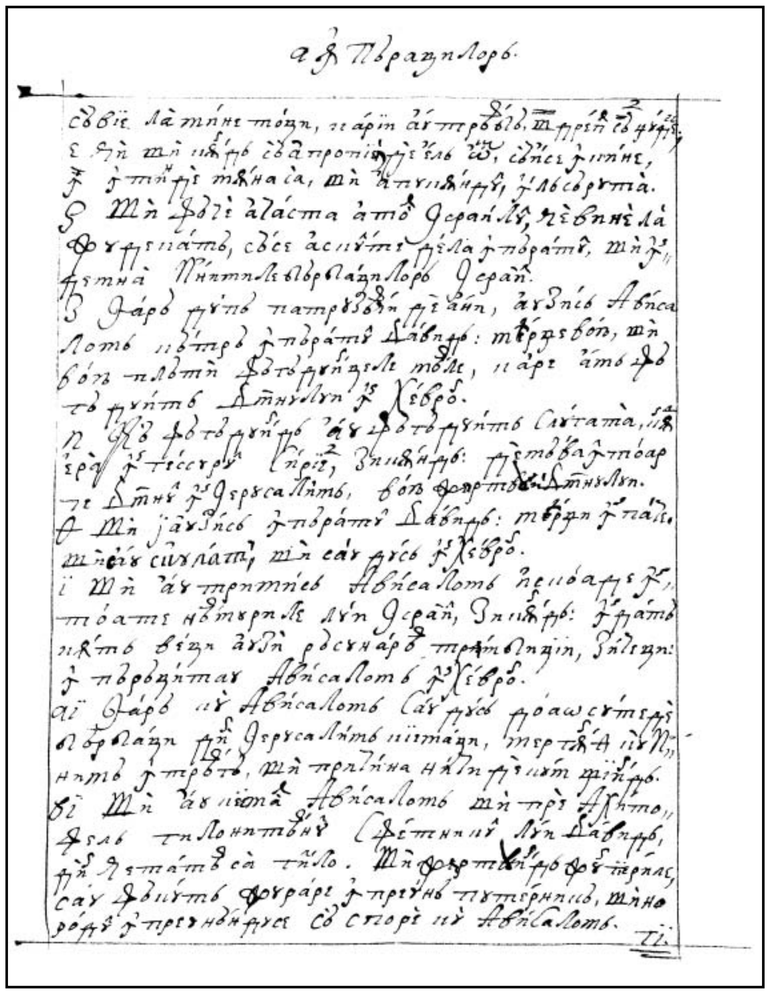
87v

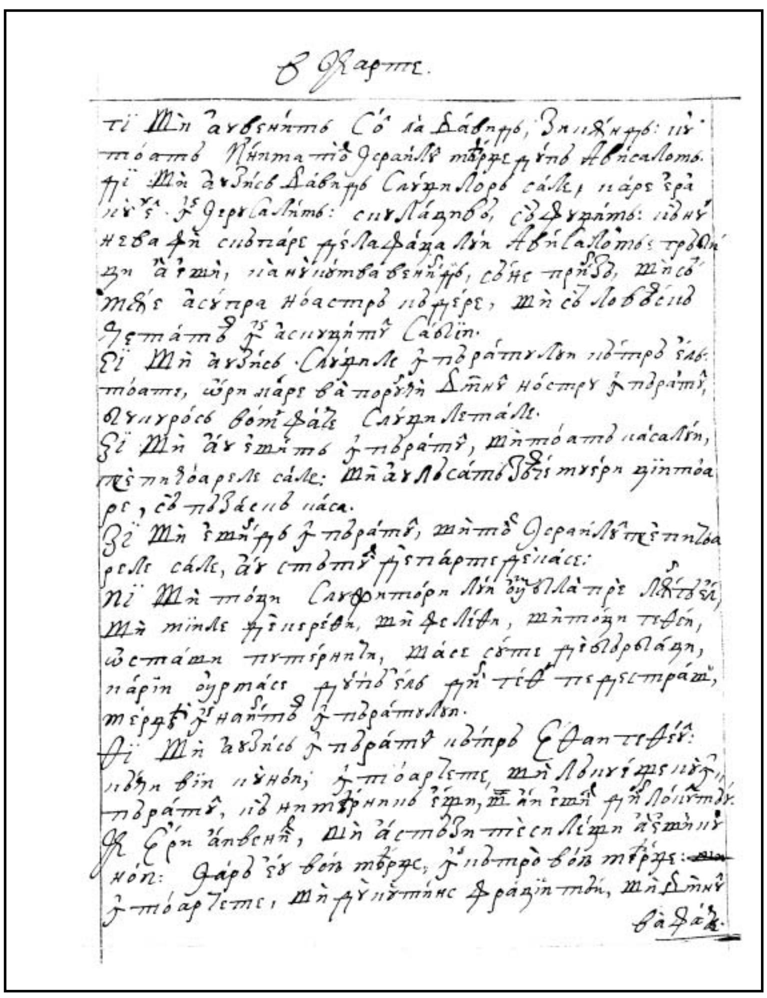
88r

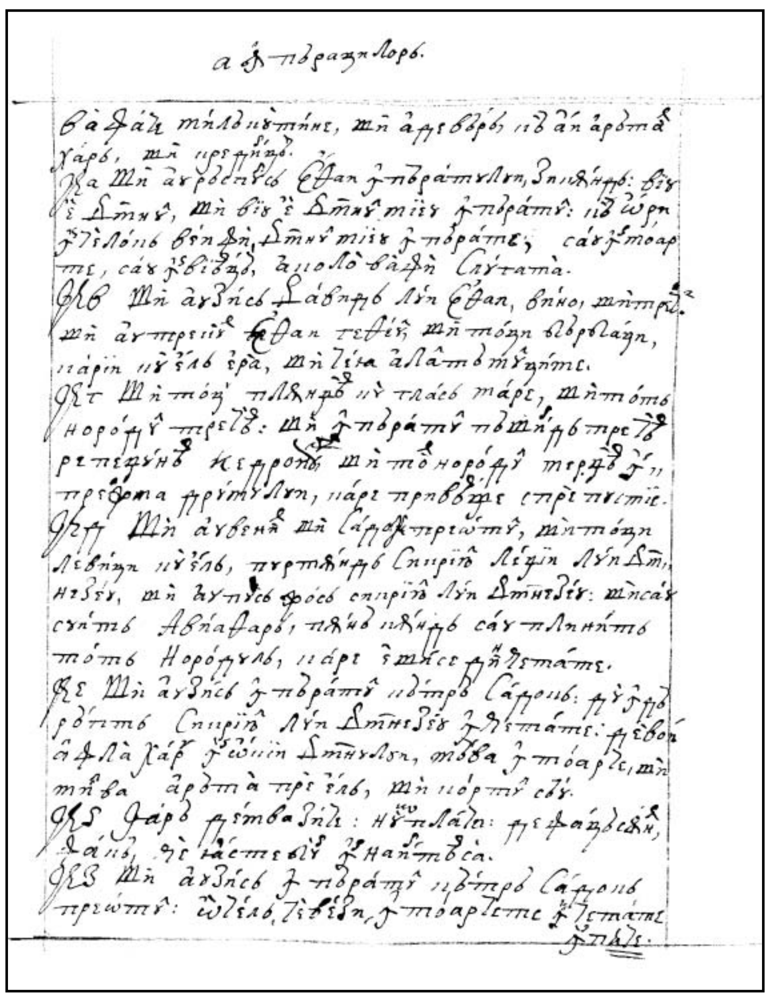
88v

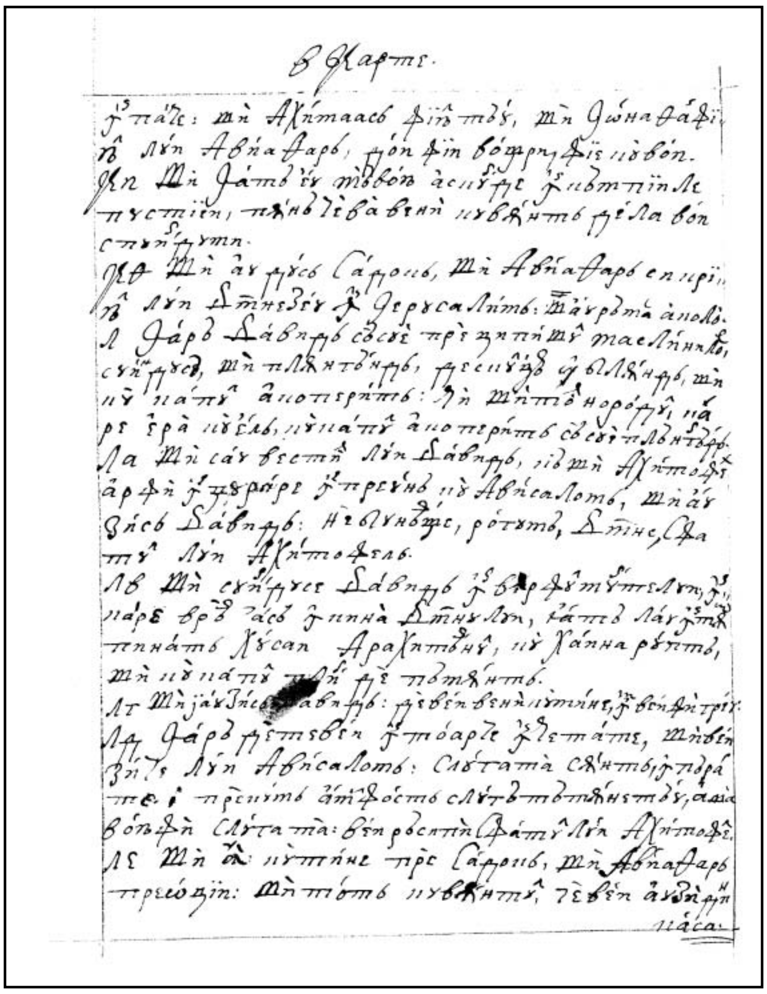
89r

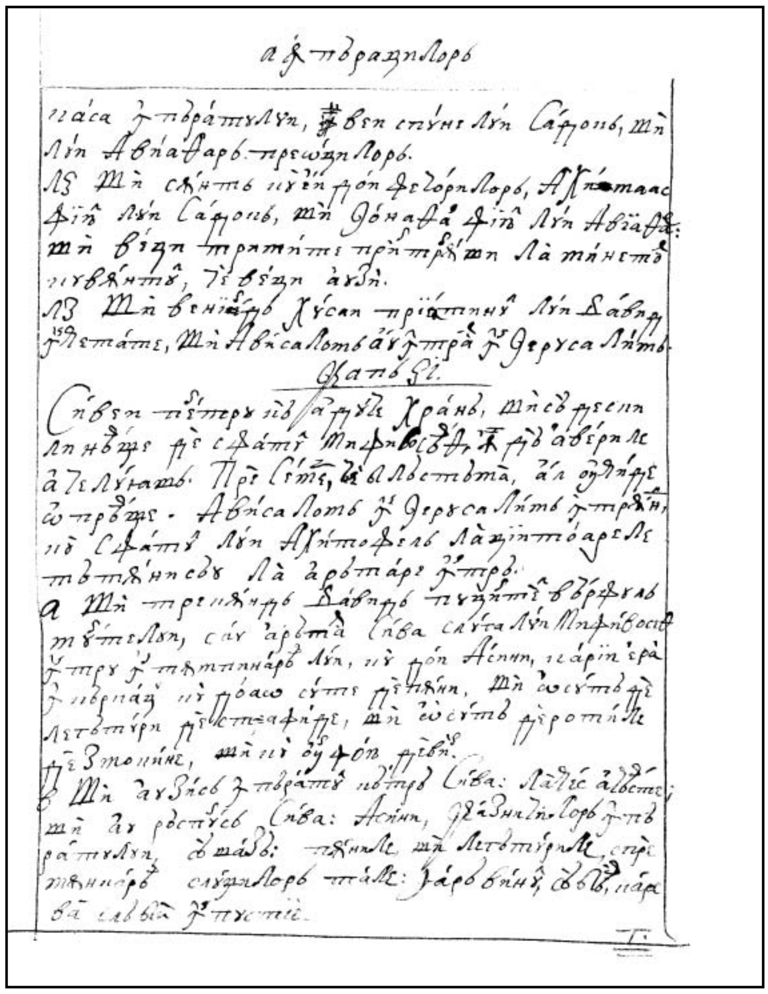
89v

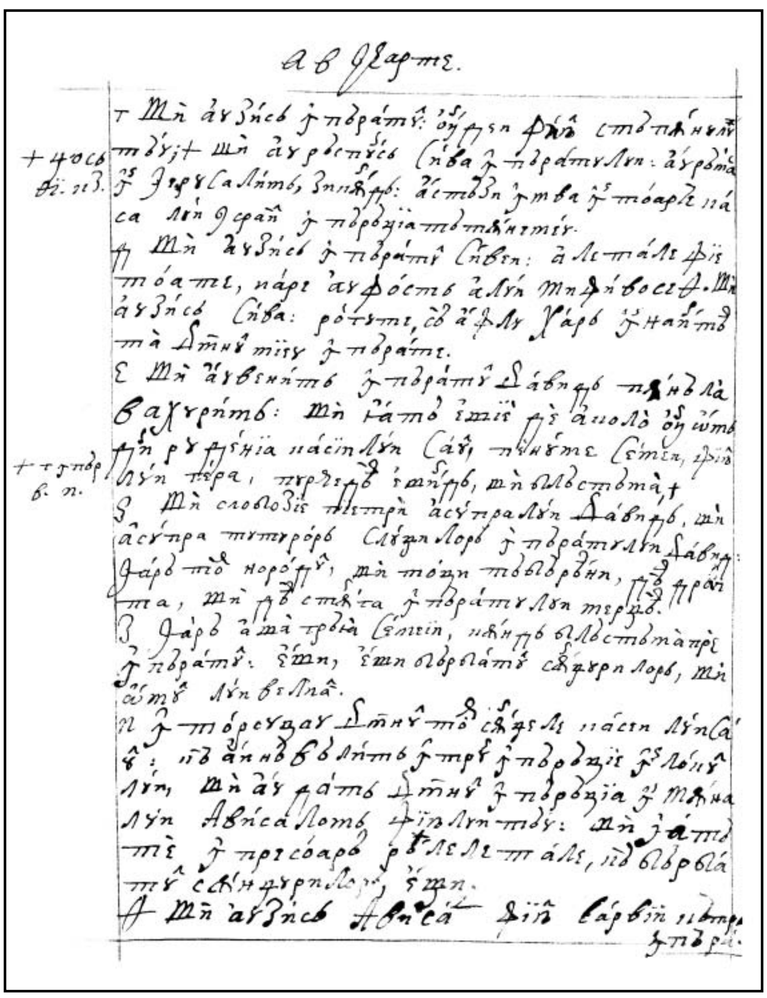
90r

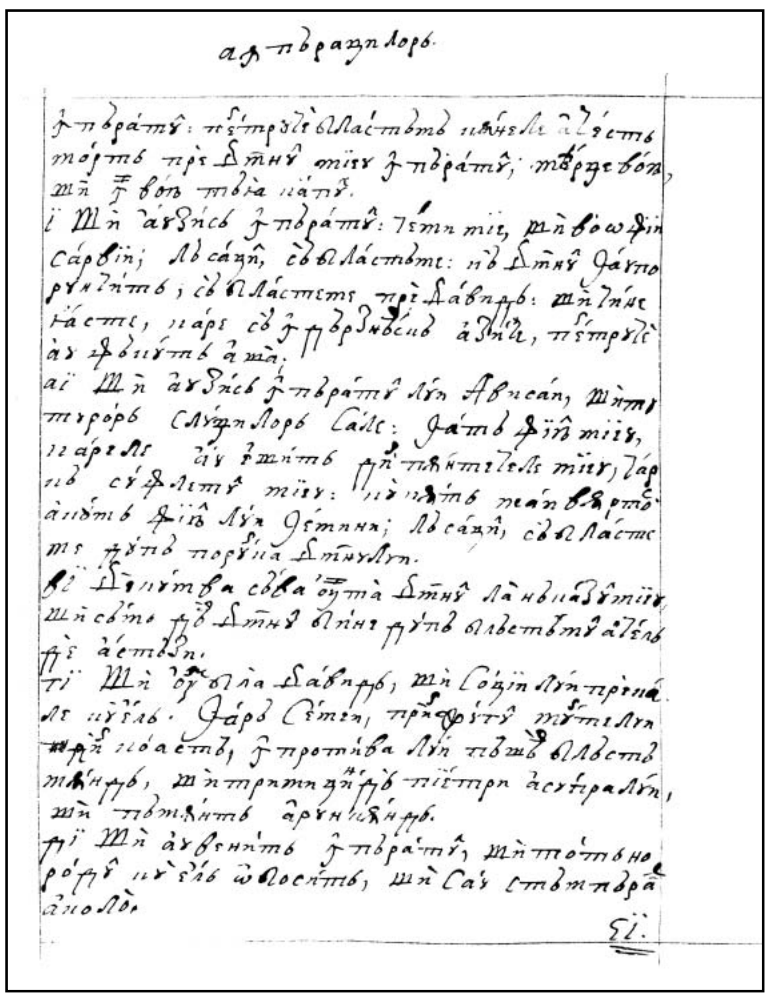
90v

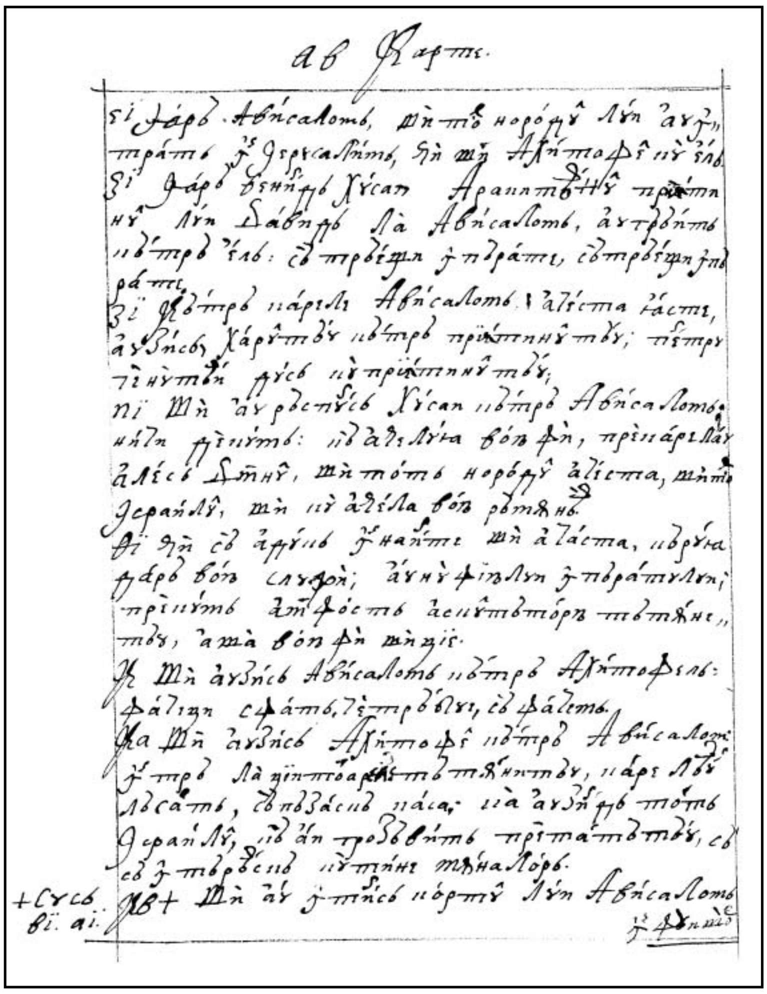
91r

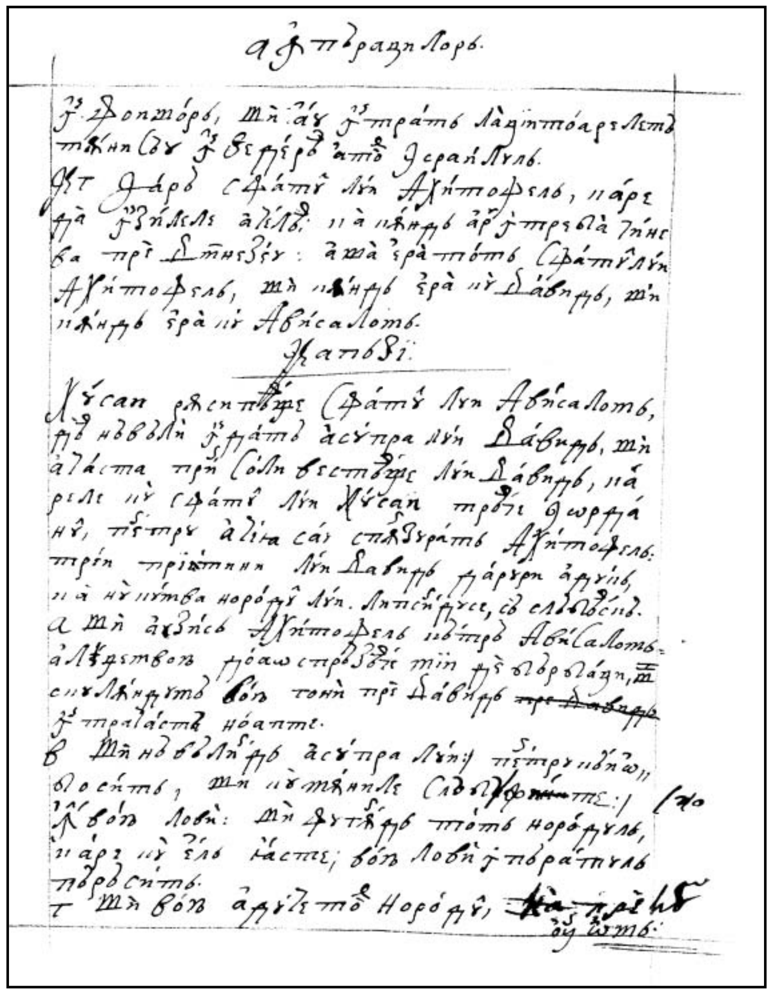
91v

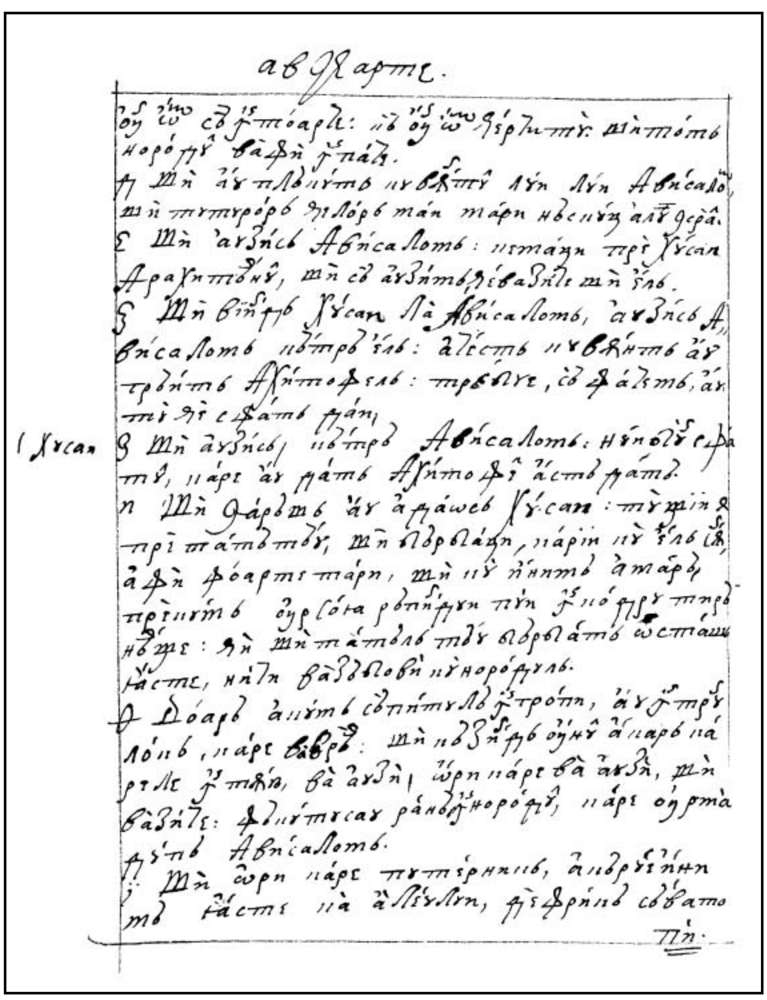
92r

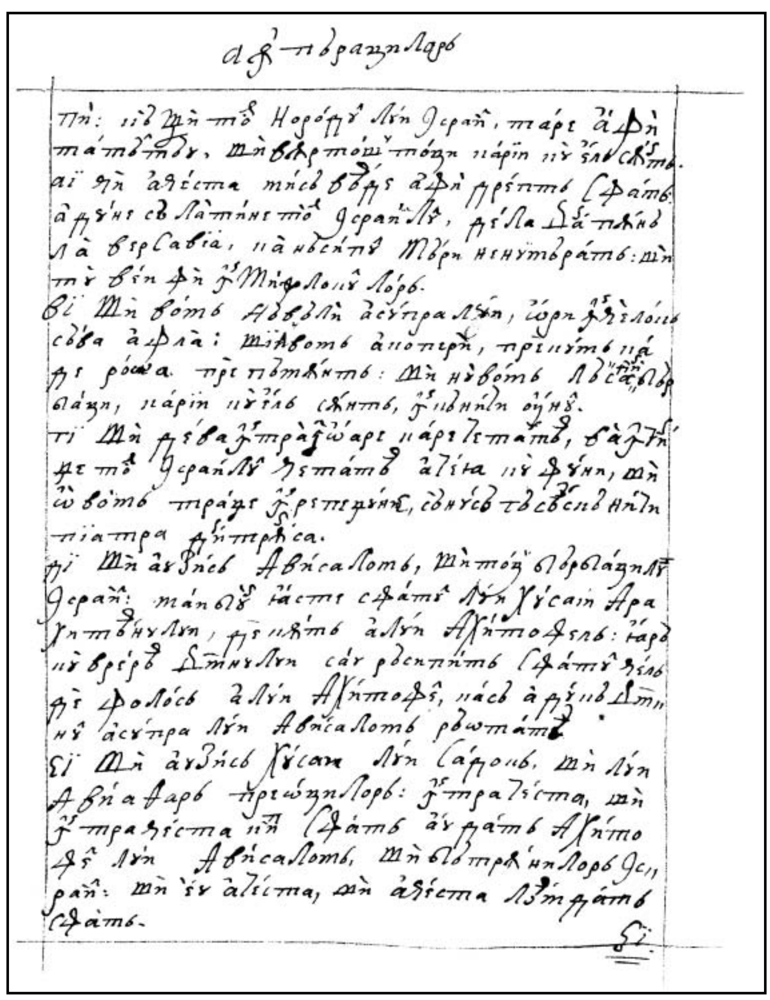
92v

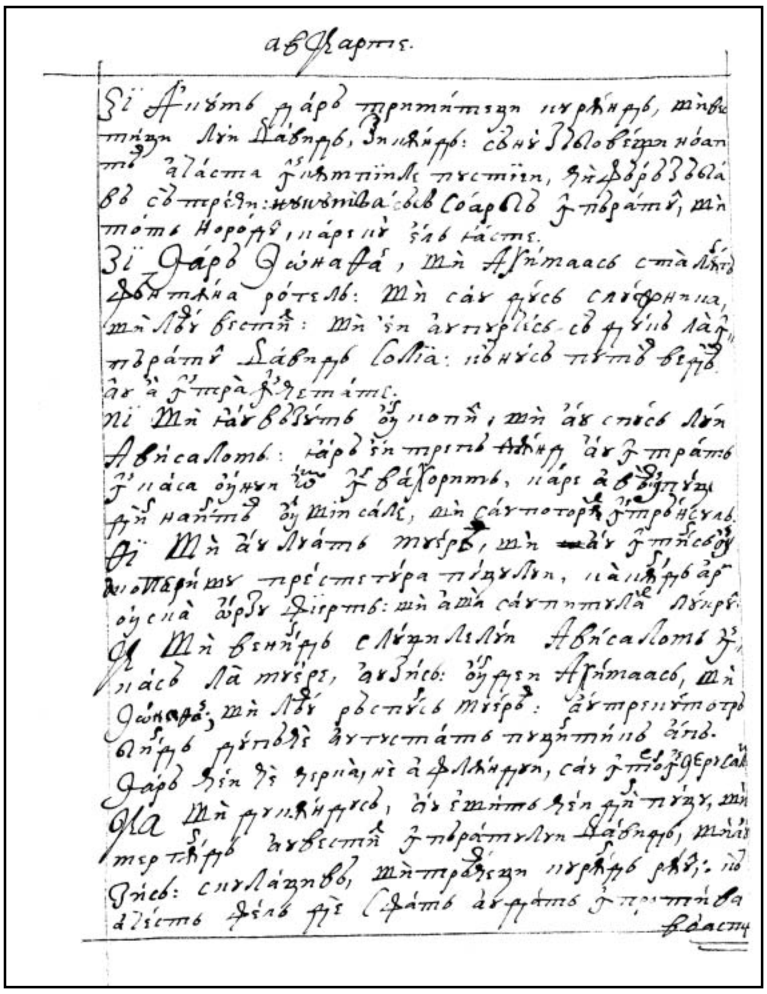
93r

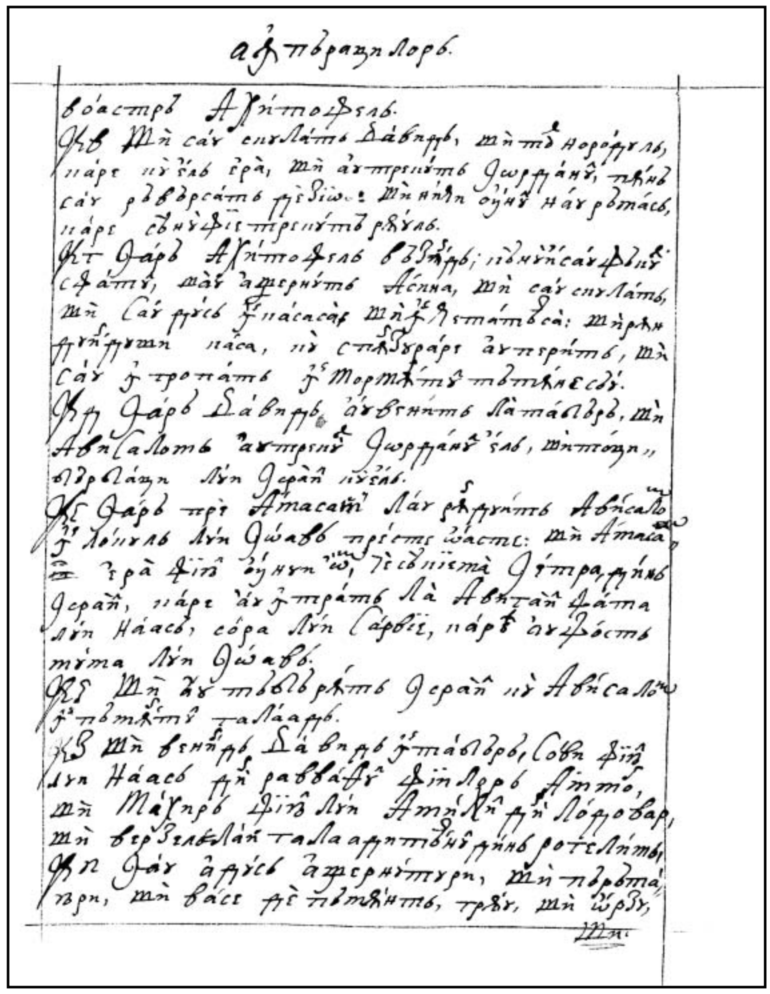

93v

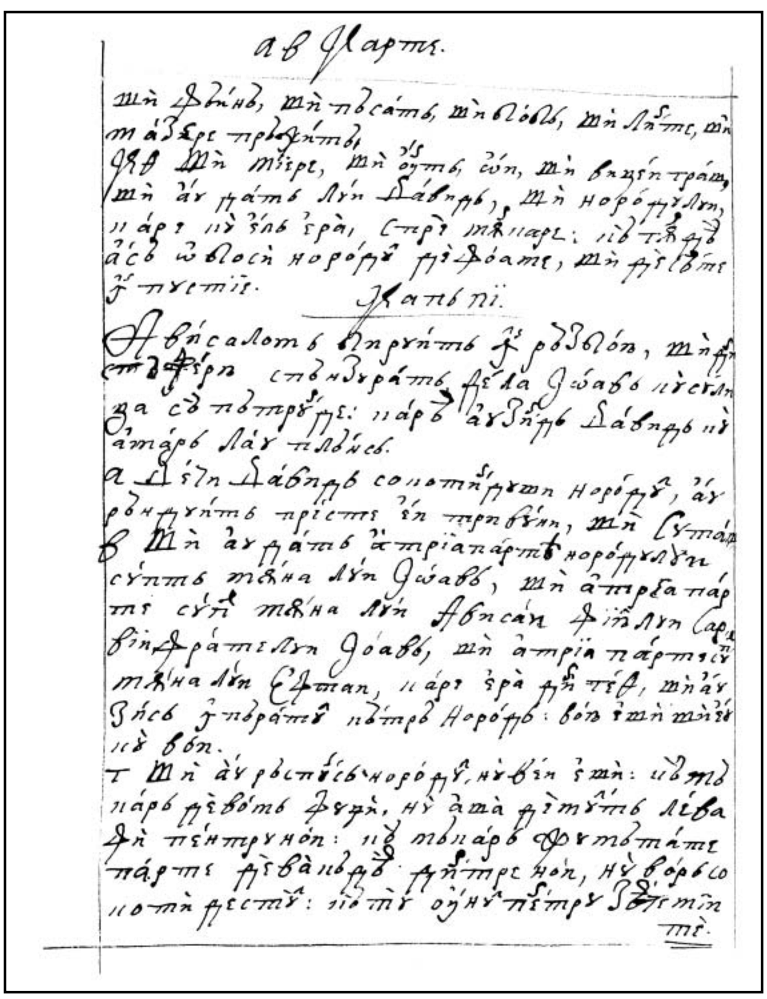
94r

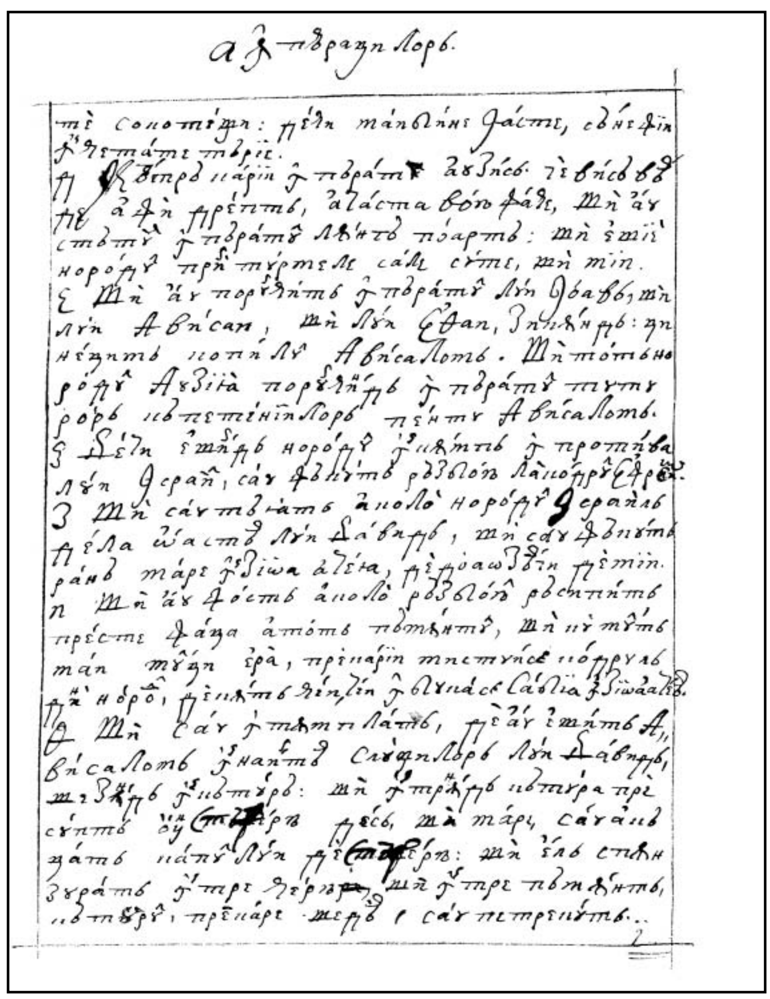

94v

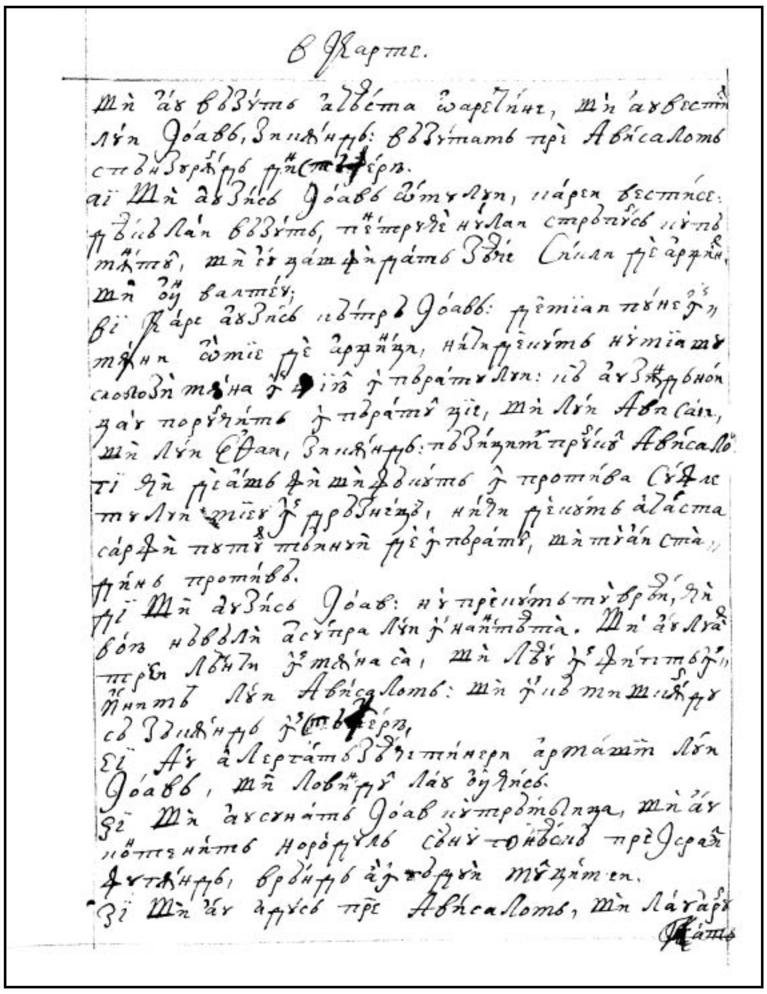
95r

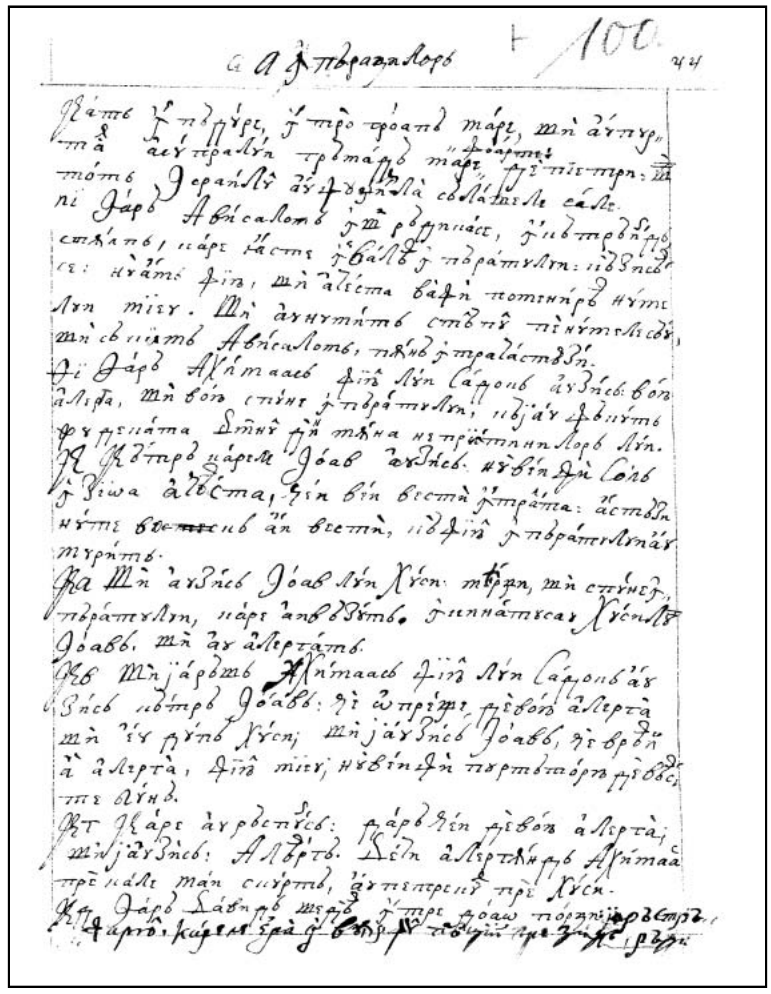

95v

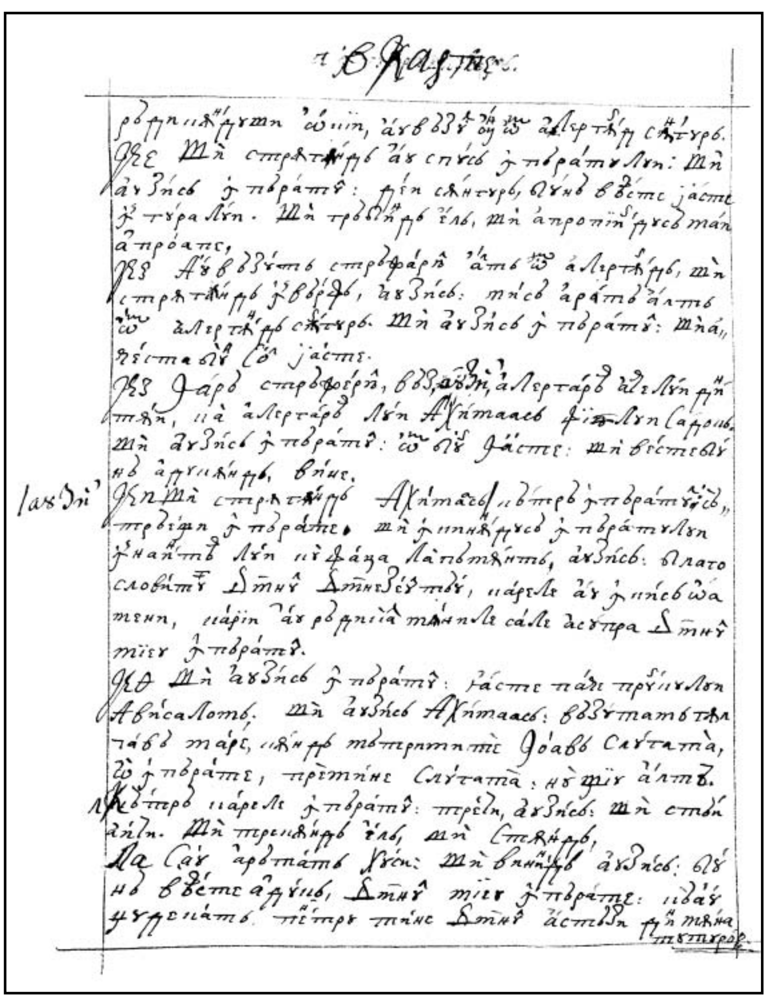
96r

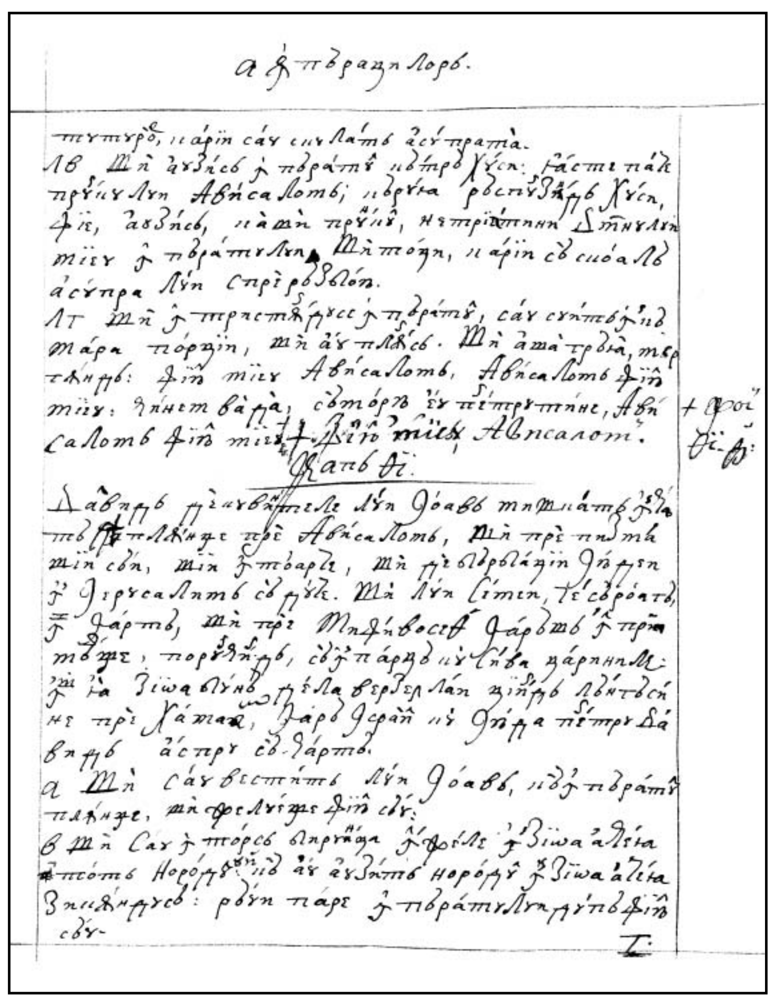
96v

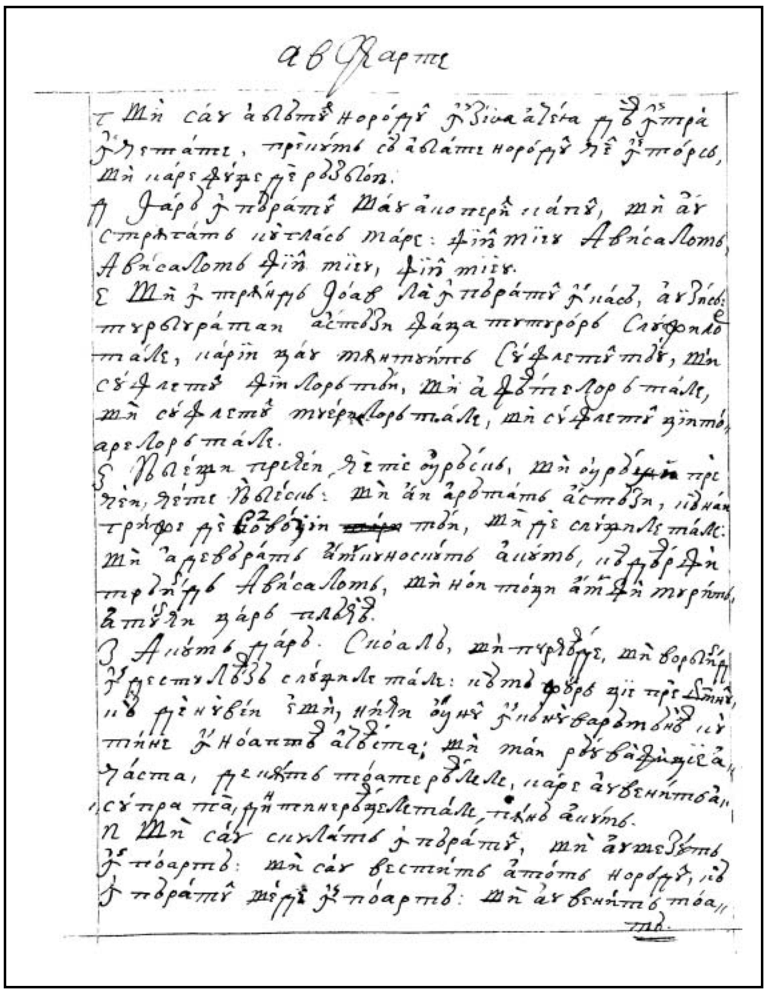
97r

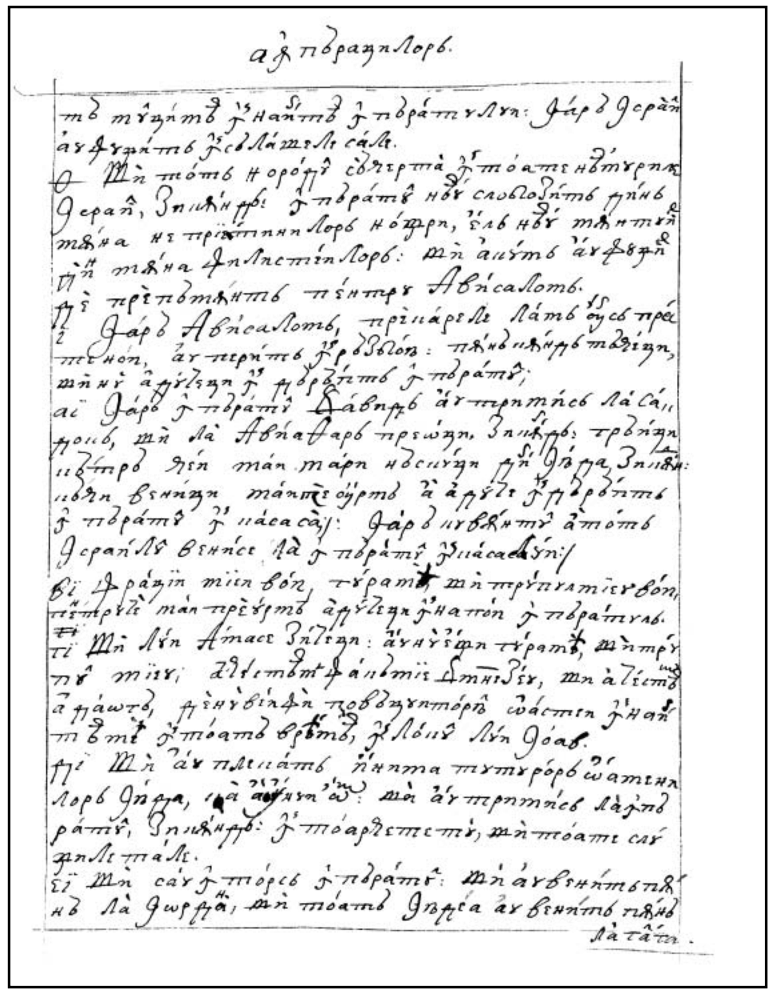
97v

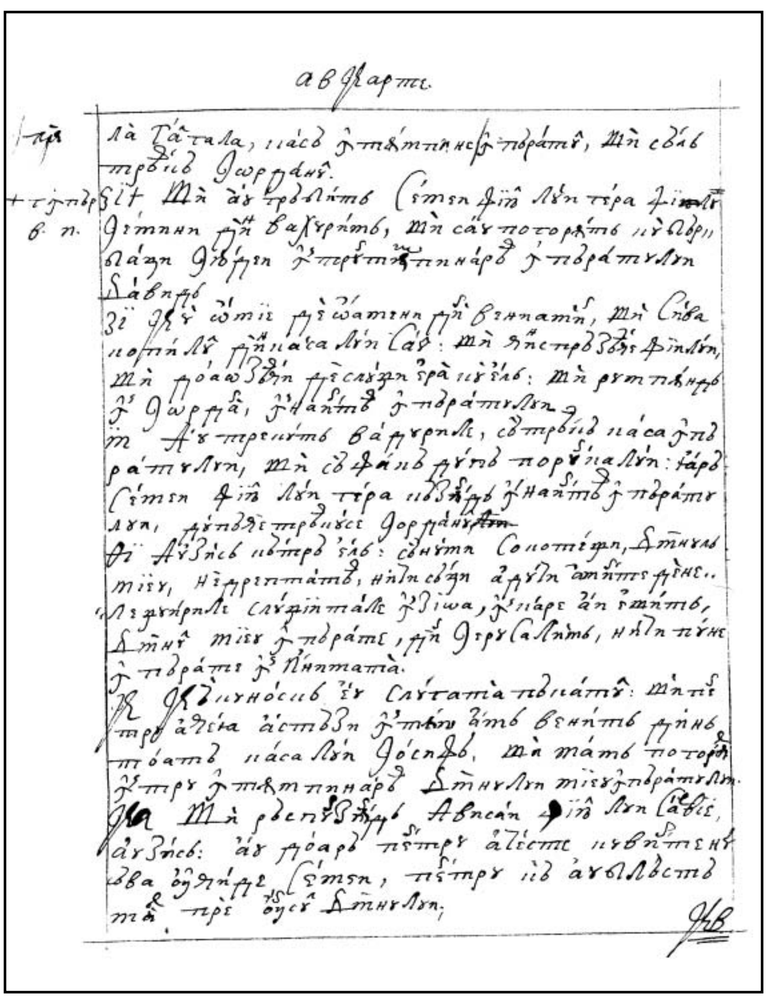
98r

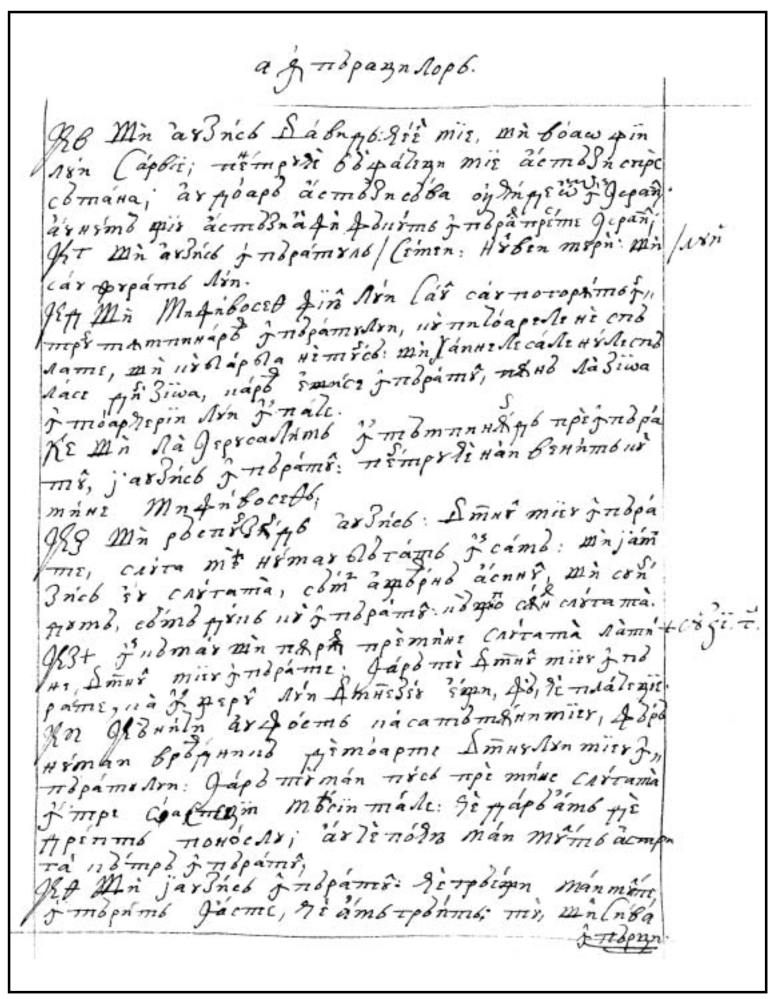
98v

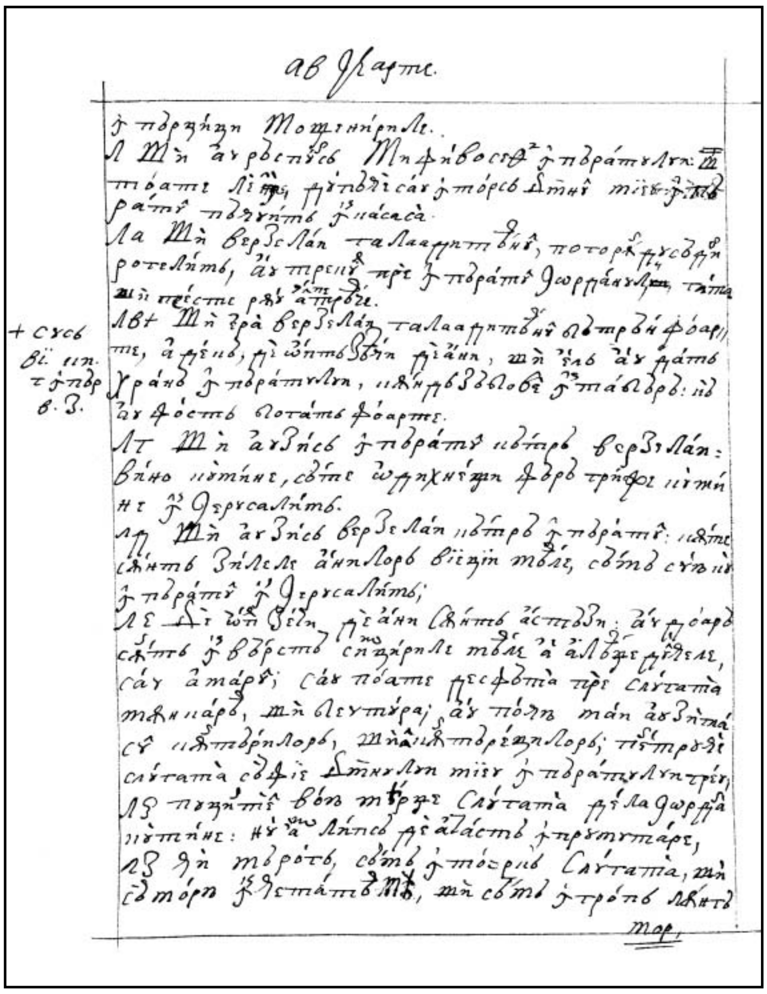
99r

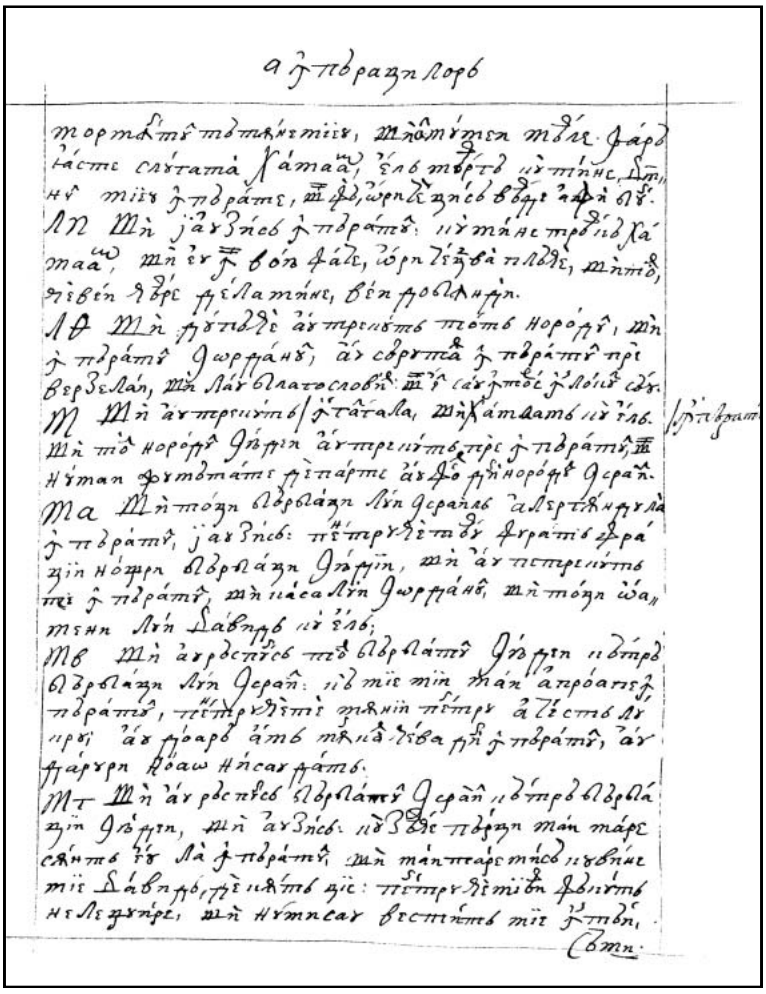
99v

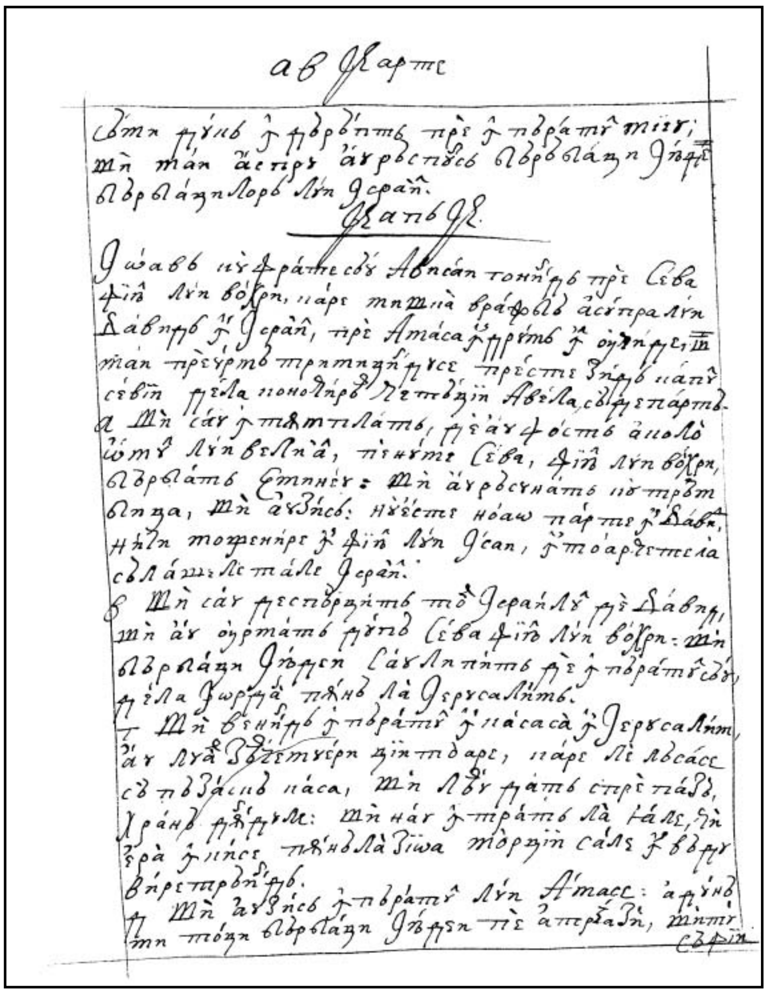
100r

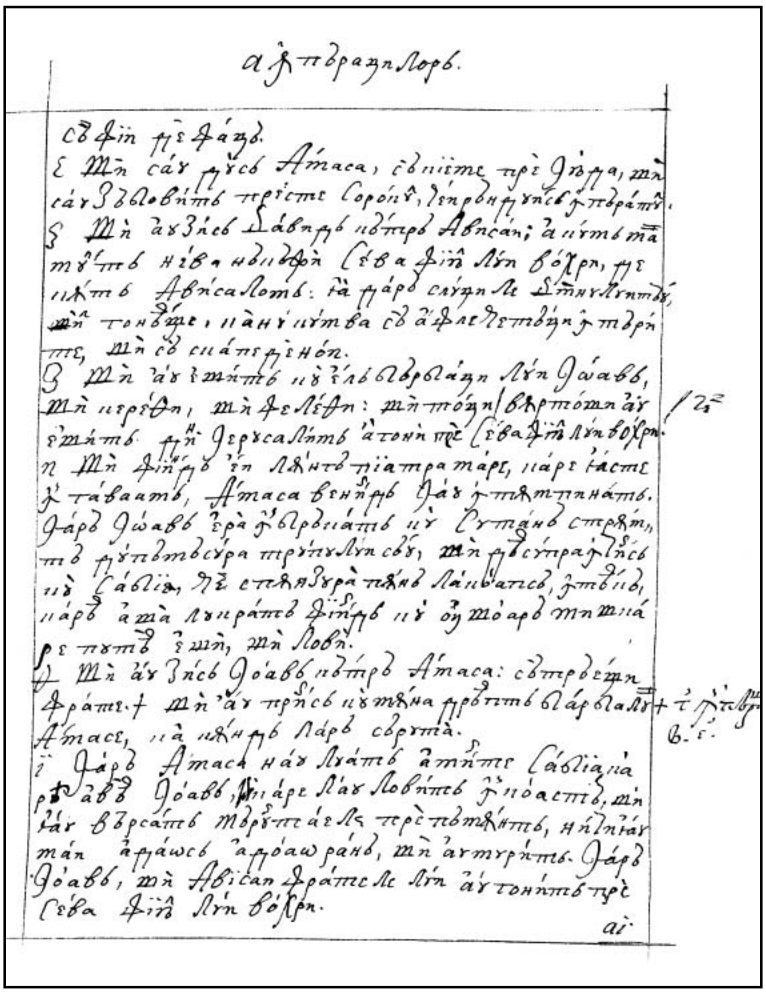
100v

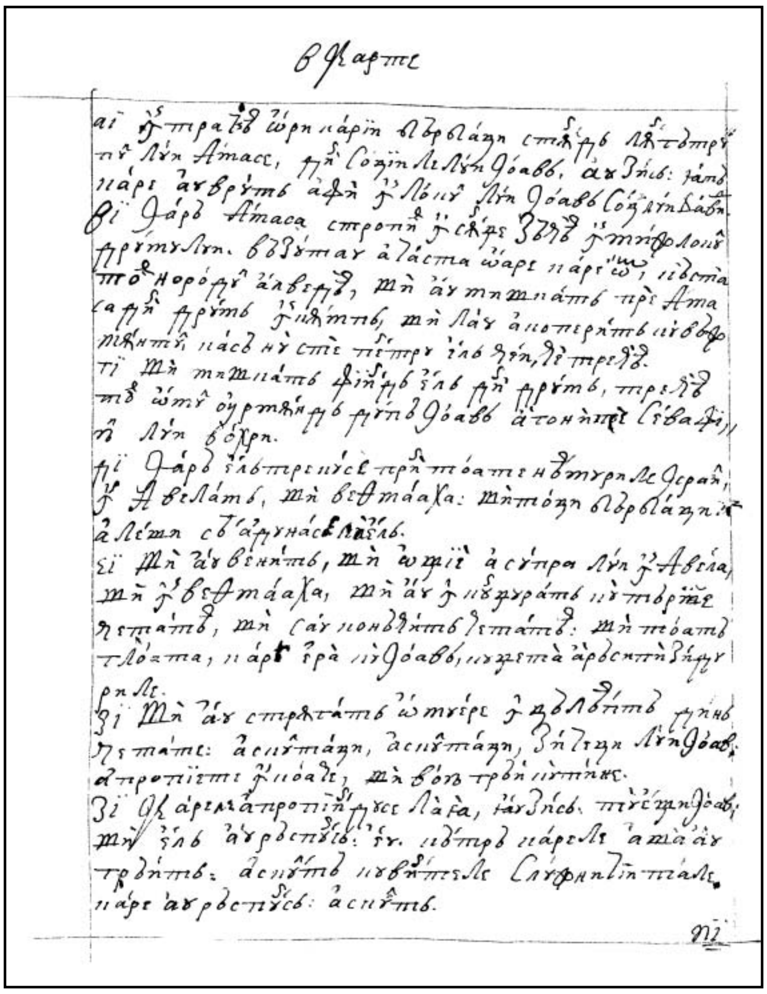
101r

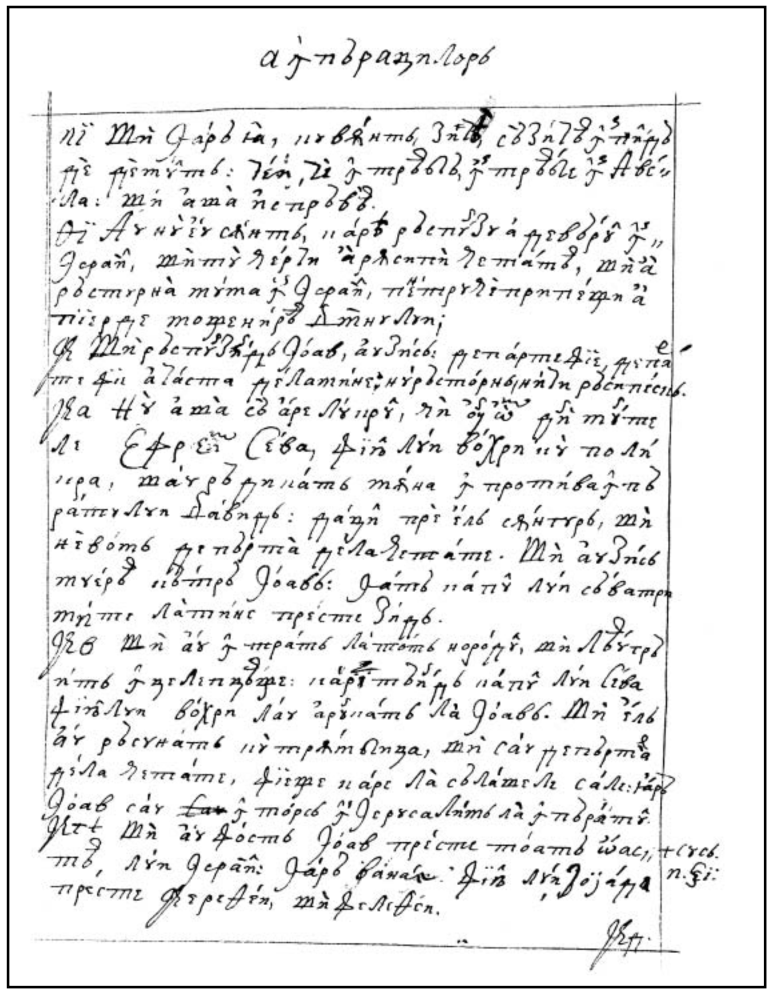

101v

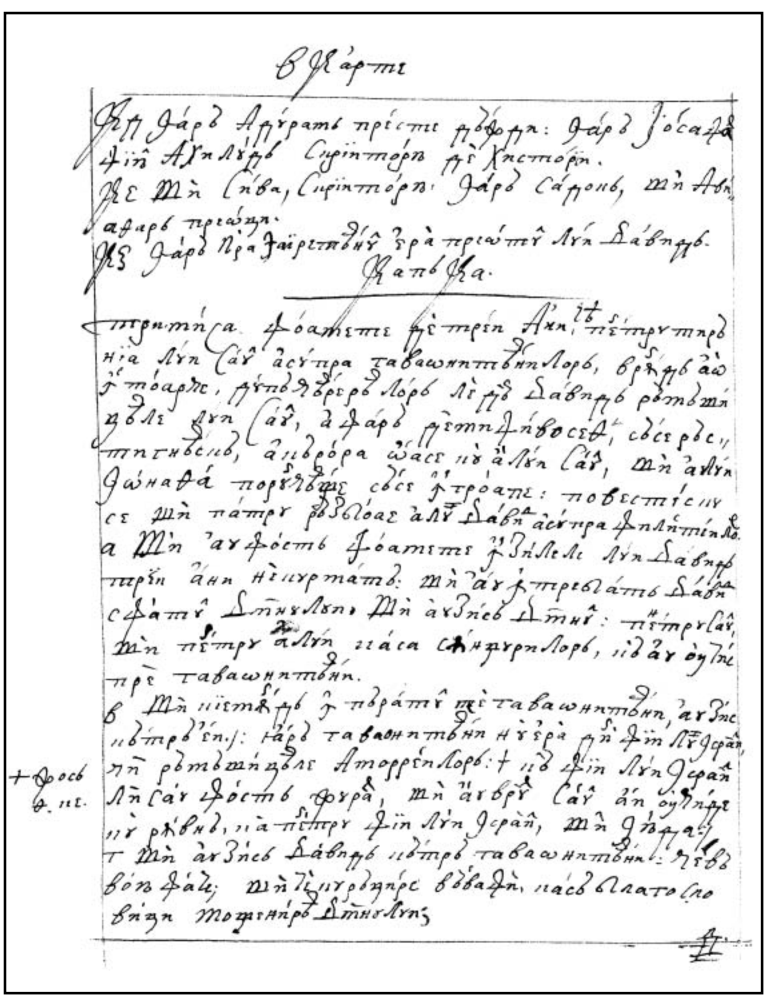
102r

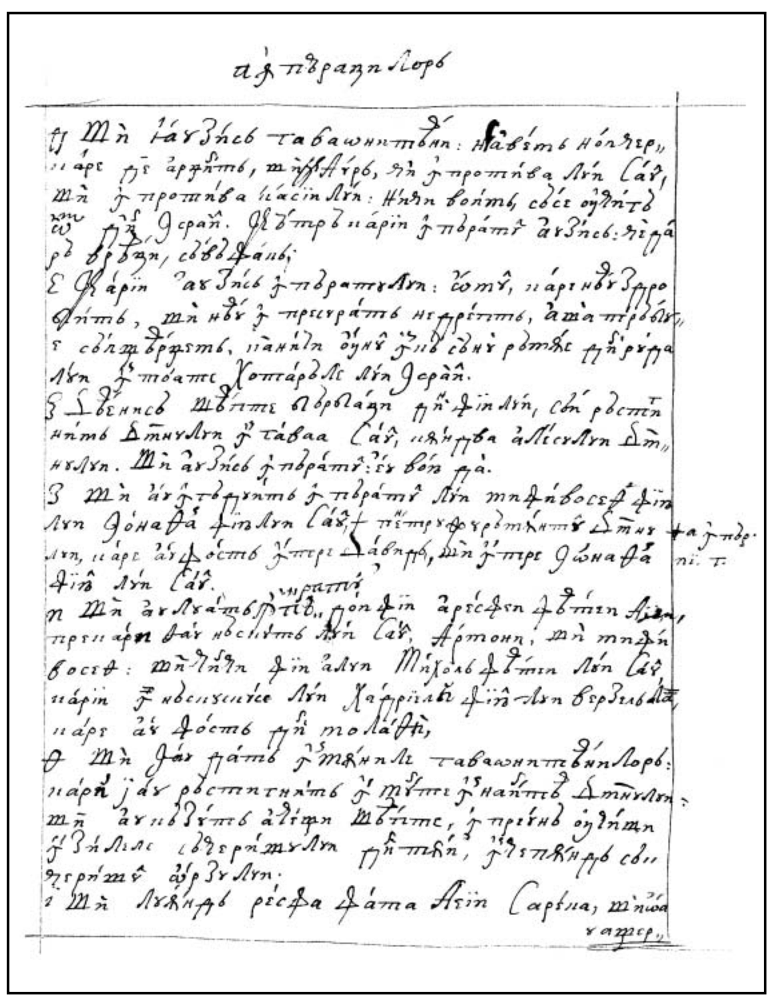

102v

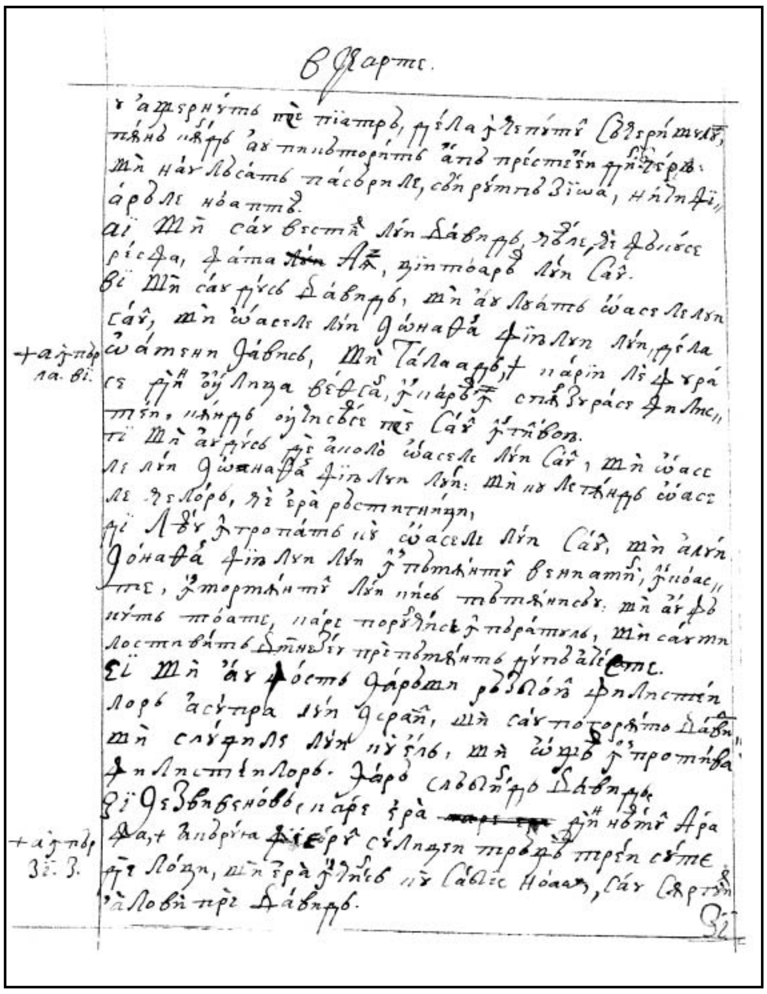
103r

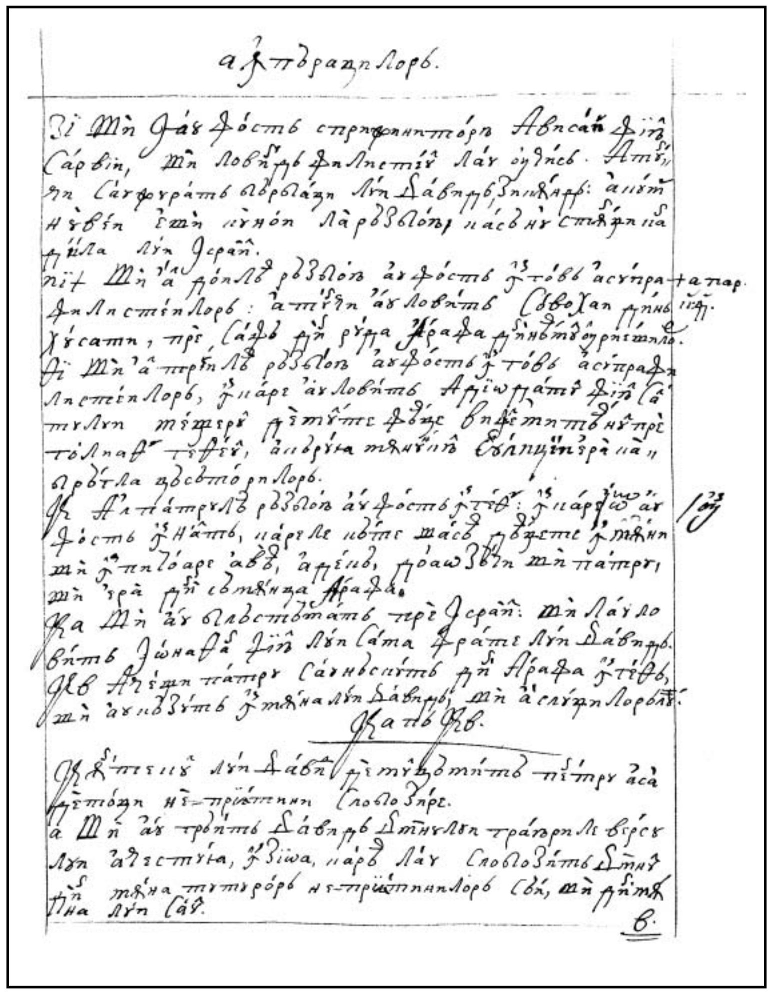

103v

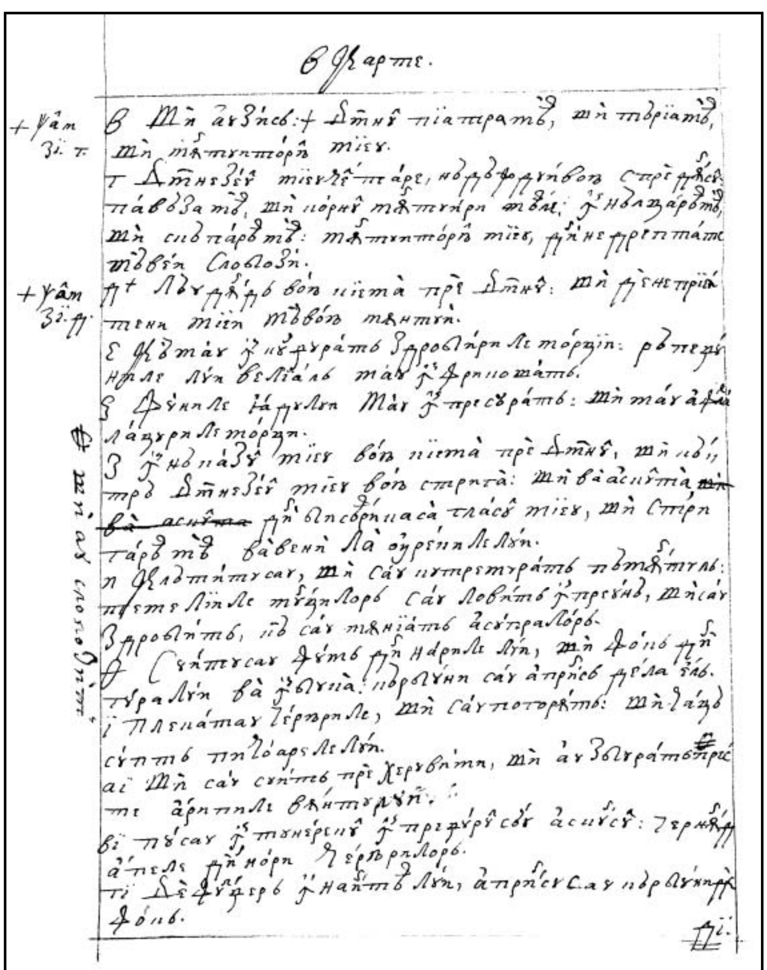
104r

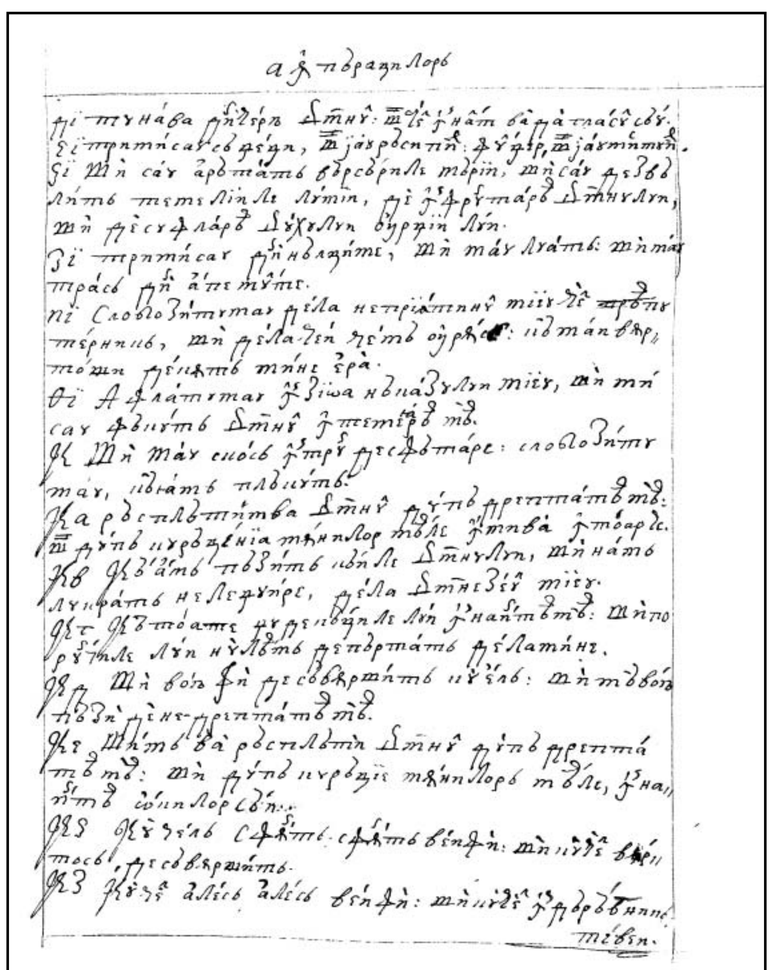
104v

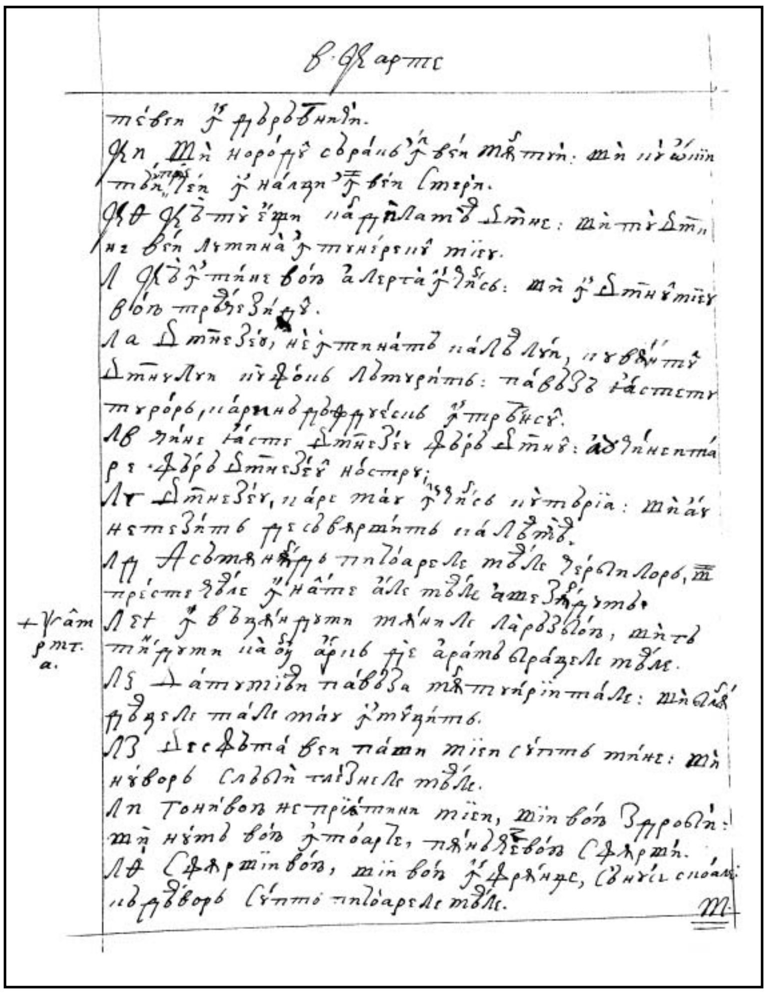
105r

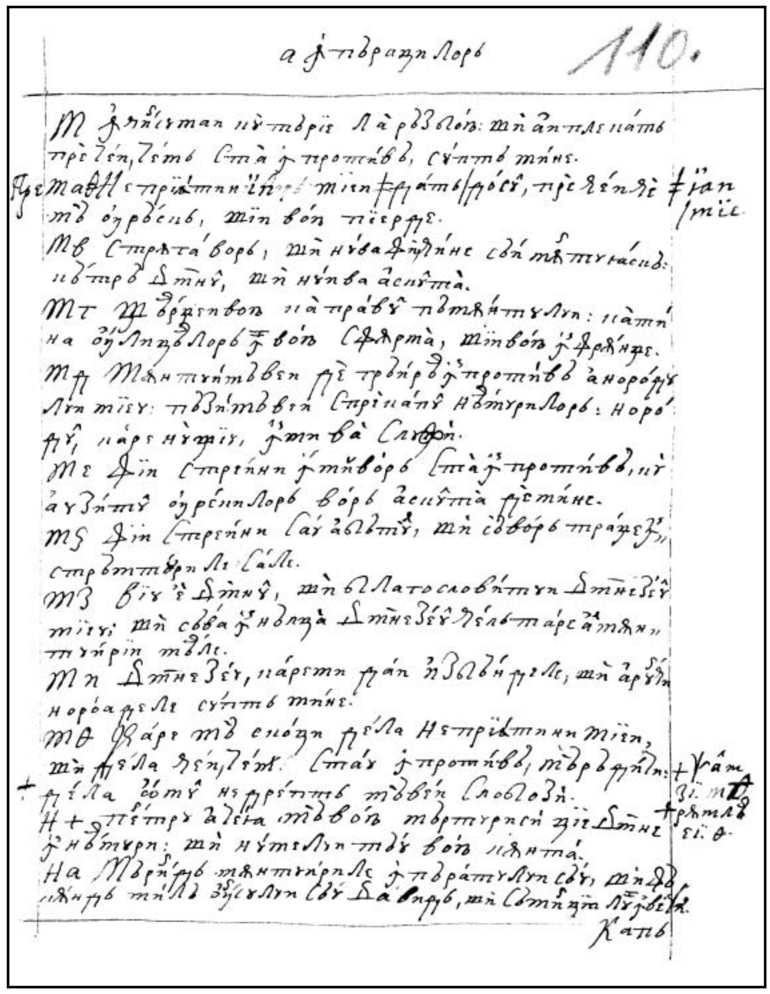

105v

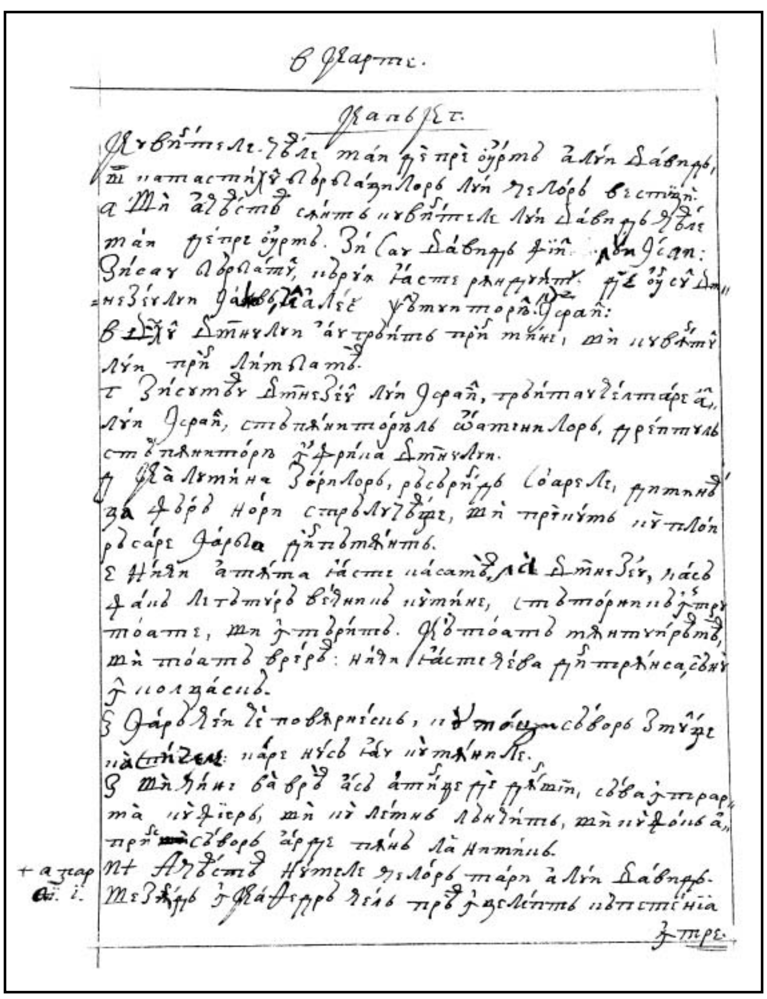
106r

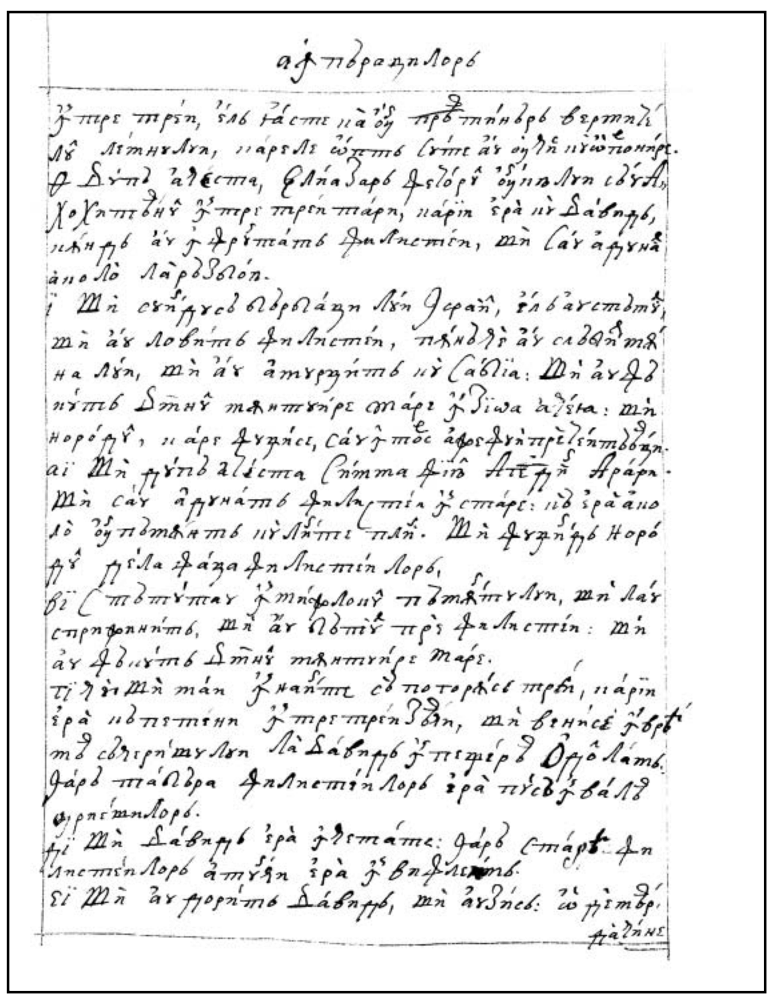

106v

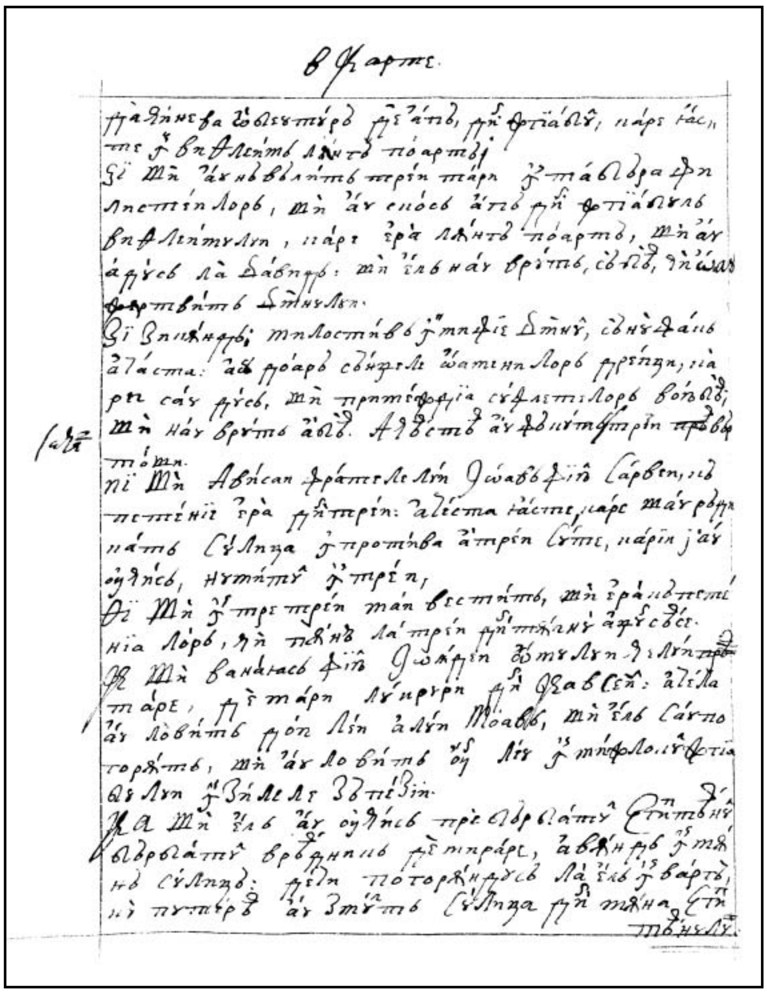
107r

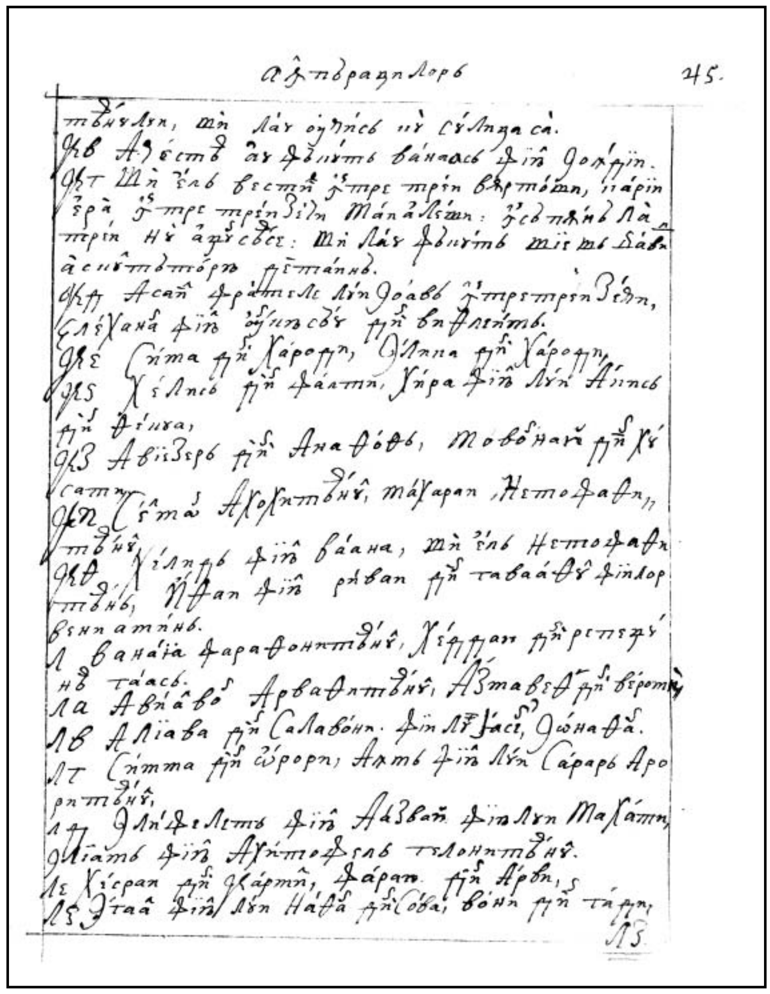

107v

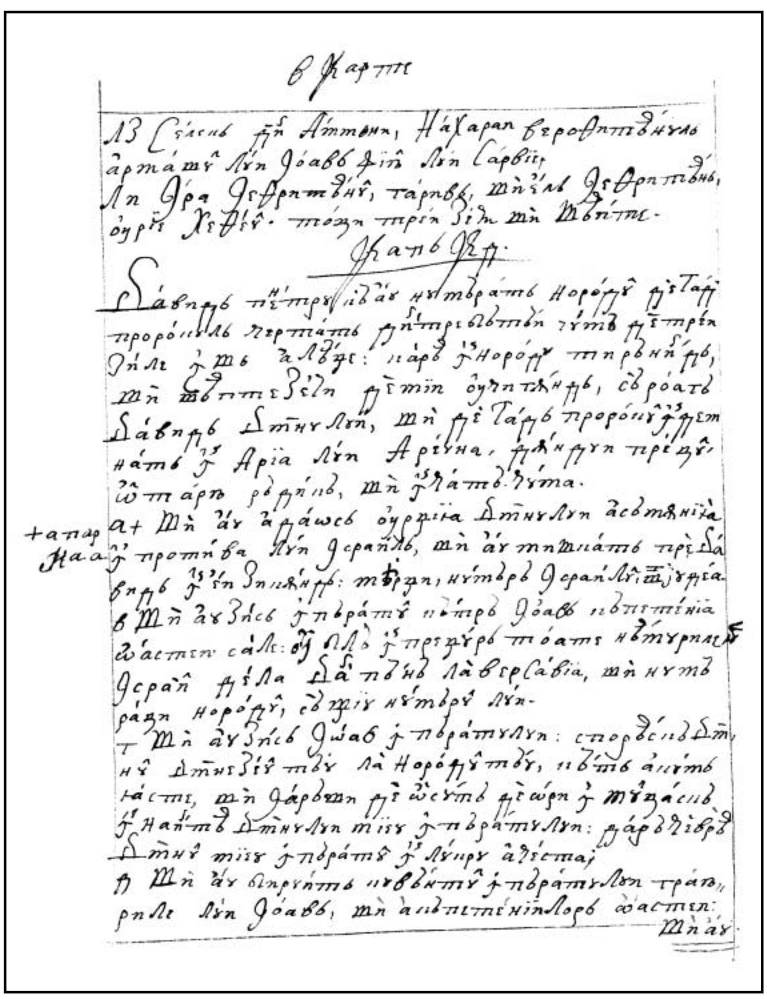
108r

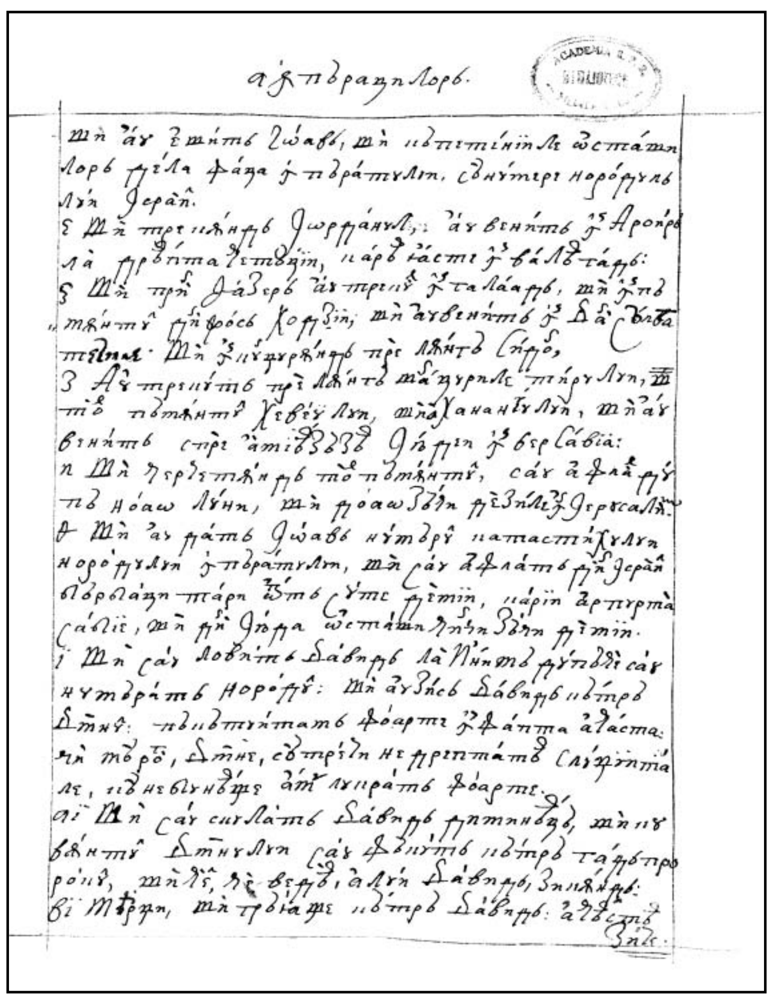
108v

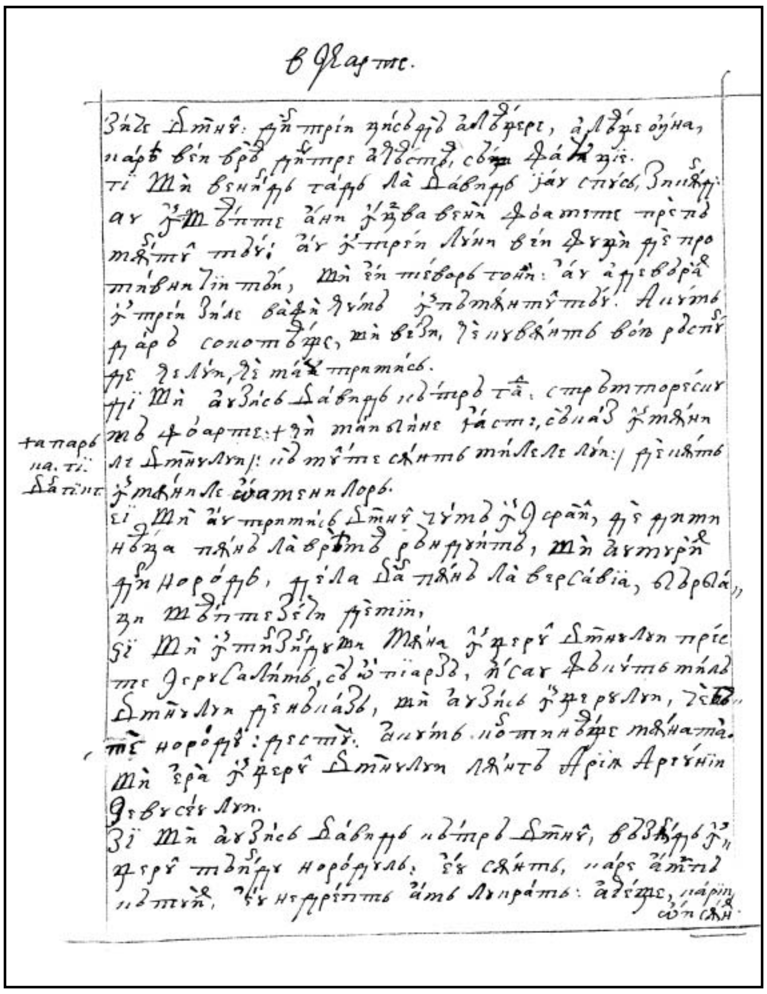
109r

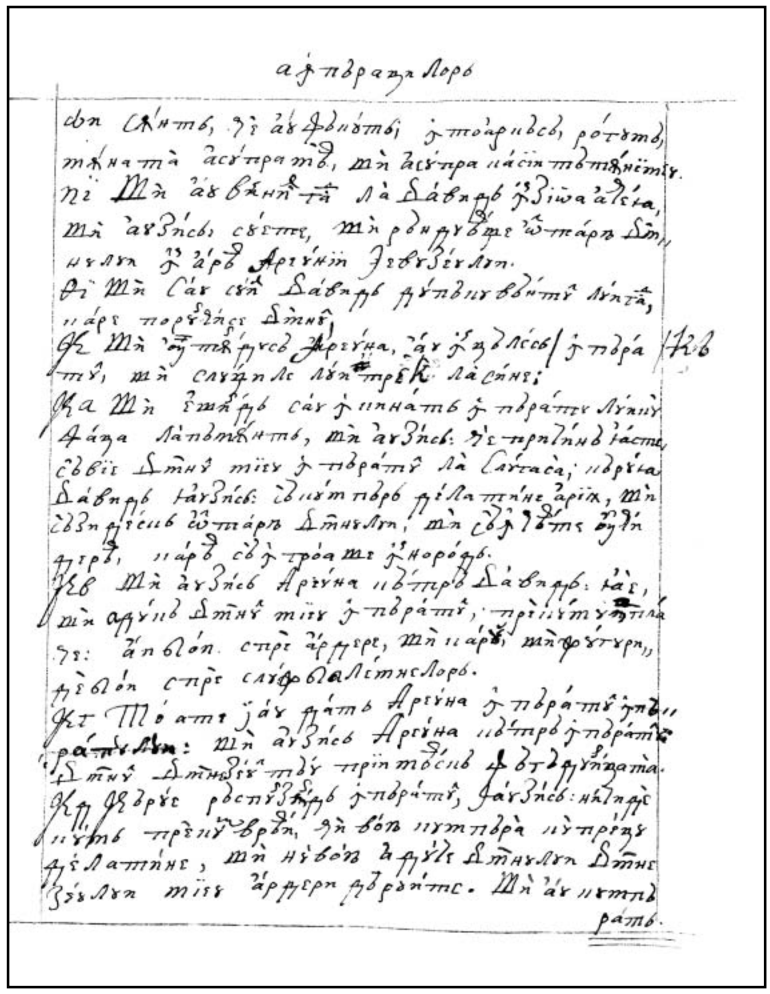
109v

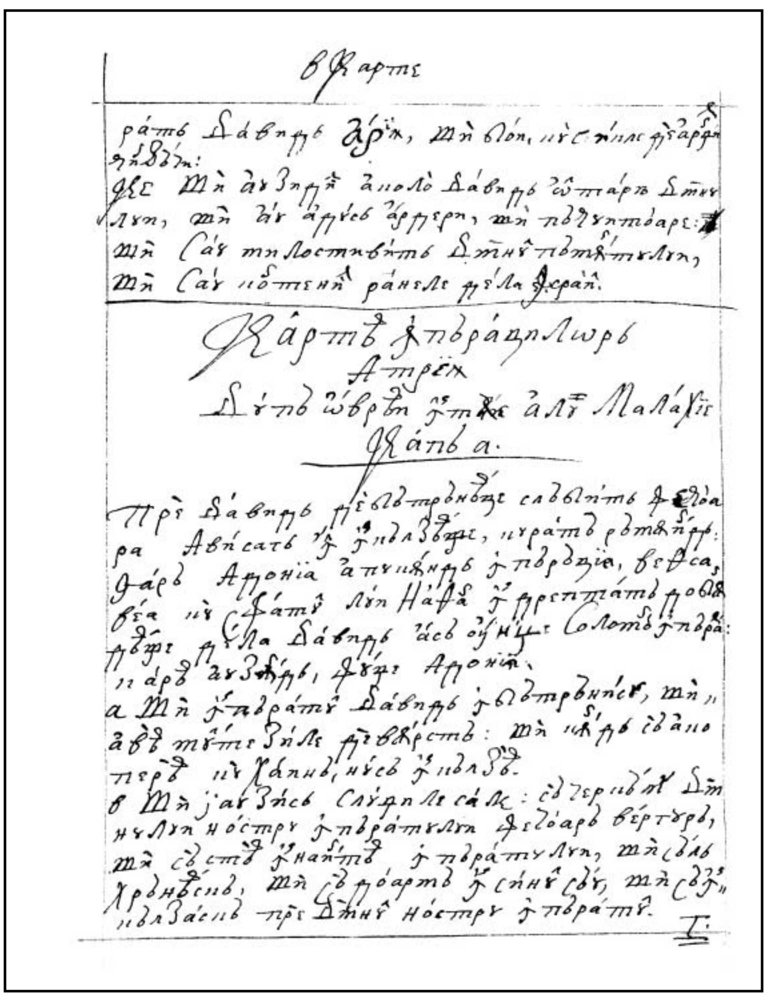
110r

110v

111r

111v

CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A TREIA, DUPĂ OVREAI ÎNTÂIE A LUI MALAHIE

Cap 1

Pre David, de bătrâneaţe slăbit, fecioara Avisag îl încălzeaşte, curată rămâind. Iară Adonia, apucând împărăţia, Vethsavea, cu sfatul lui Nathan îndreptat, dobândeaşte de la David a să unge Solomon împărat, carea auzând fuge Adoniia.

1. Și împăratul David îmbătrânise și avea multe zile de vârstă și, când să acoperea cu haină, nu să încălzea.

2. Și i-au zis slugile sale: „Să cercăm domnului nostru, împăratului, fecioară vergură și să stea înaintea împăratului și să-l hrănească și să doarmă în sinul său și să încălzască pre domnul nostru, împăratul". ||

112r 3. Și au cercat o pruncă frumoasă în toate hotarele lui Israil și au aflat pre Avisag Sunamiteanca și o au adus la împăratul.

4. Și era prunca frumoasă foarte și dormea cu împăratul și slujiia lui, iară împăratul nu o au cunoscut.

5. Iară Adonie, fiiul Haghithei, să rădica zicând: „Eu voiu împărăți!" Și ș-au făcut caruţe și călăreți și cincizeci de bărbați, carii să alearge înnaintea lui.

6. Nici l-au certat tatăl său cândva, zicând: „Pentru ce faci aceasta?". Și era și el frumos foarte, al doilea născut după Avisalom.

7. Și cuvântul lui cu Ioav, fiiul Sarviei, și cu Aviathar preotul, carii agiuta părțile Adoniei.

8. Iară Sadoc preotul și Vanaiia, fiiul Ioiadei, și Nathan prorocul și Semei și Rei și puterea oastei lui David nu era cu Adonie.

9. Și jârtvuind Adonie berbeci și viței și toate ceale grase lângă piatra Zoheleth, carea era aproape de fântâna Roghil, au chemat pre toți frații săi, fiii împăratului, și pre toți bărbații Iiudei, slugile împăratului.

10. Iară pre Nathan prorocul și Vanaia și pre cei vârtoși și pre Solomon, fratele său, nu i-au chemat. |

112v 11. Și au zis Nathan către Vethzaveia, muma lui Solomon: „Auzit-ai că au împărățit Adonie, fiiul Haghitei, și domnul nostru David aceasta nu ști?

12. Acum, dară, vino, ia sfat de la mine și-ți mântuiaște sufletul tău și a lui Solomon, fiiul tău.

13. Meargi și întră la împăratul David, și-i zi: «Au nu tu, domnul mieu, împărate, te-ai jurat mie, slujnicii tale, zicând: 'Solomon, fiiul tău, va împărăți după mine și el va ședea în thronul mieu?' Pentru ce, dară, împărățeaște Adonie?»

14. Și încă tu acolea grăind cu împăratul, eu voiu veni după tine și voiu plini cuvintele tale".

15. Și au întrat Vethsaveia la împăratul în cămară, iară împăratul îmbătrânise foarte și Avisag Sunamiteanca îi slujea.
16. Plecatu-s-au Vethsaveia și s-au închinat împăratului, cătră carea împăratul: „Ce-ți vreai?”, au zis.
17. Carea răspunzând, au zis: „Domnul mieu, tu te-ai jurat pre Domnul, Dumnezeul tău slujnicii tale: «Solomon, fiiul tău, va împărăți după mine și el va ședea în scaunul mieu».
18. Și, iată, acum Adonie împărățeaște, neștiind tu, domnul mieu, împărate. ||
19. Ucis-au boi și toate ceale grasă și berbeci mulți, și au chemat pre toți fiii împăratului și pre Aviathar preotul și Ioav, căpetenia oastei, iară pre Solomon, sluga ta, nu l-au chemat. 113r
20. Însă, domnul mieu, împărate, spre tine privesc ochii a tot Israilul, să le arăți cine trebuie să șază în scaunul tău, domnul mieu, împărate, după tine.
21. Și va fi când va dormi domnul mieu împăratul, cu părinții săi, vom fi eu și fiiul mieu Solomon, păcătoși”.
22. Încă ea grăind cu împăratul, Nathan prorocul au venit.
23. Și au vestit împăratului, zicând: „Aici iaste Nathan prorocul”. Și întrând înaintea împăratului și închinându-să lui cu fața la pământ,
24. Au zis Nathan: „Domnul mieu, împărate, tu ai zis: «Adonie să împărățească după mine și el să șază pre thronul mieu?»
25. Că s-au pogorât astăzi și au junghiat boi și ceale grase și berbeci mulți, și au chemat pre toți fiii împăratului și căpeteniile oastei și pre Aviathar preotul. Și mâncând ei și bând înaintea lui și zicând: «Să trăiască împăratul Adonie!», |
26. Pre mine, sluga ta, și Sadoc preotul și Vanaia, fiiul Ioiadii, și pre Solomon, sluga ta, nu ne-au chemat. 113v
27. Au doară de la domnul mieu, împăratul, au ieșit acest cuvânt? Și mie nu mi-ai spus, slugii tale, cine va ședea pre thronul domnului mieu, împăratul, după el”.
28. Și au răspuns împăratul David, zicând: „Chemați la mine pre Vethsavea!” Carea, întrând înnaintea împăratului și stând înnaintea lui,
29. S-au jurat împăratul și au zis: „Viu e Domnul care mi-au scos sufletul din toată strâmtoarea,
30. Că precum m-am jurat ție pre Domnul Dumnezeul lui Israil, zicând: «Solomon, fiiul tău, va împărăți după mine și el va ședea pre thronul mieu în locul mieu, așa voi face astăzi!»”
31. Și, plecându-și Vethsaveia fața la pământ, s-au închinat împăratului, zicând: „Să trăiască domnul David în veac!”
32. Și au zis împăratul David: „Chemați pre Sadoc preotul și Nathan prorocul și pre Vanaia, fiiul Ioiadii”. Carii, întrând înaintea împăratului,
33. Au zis cătră ei: „Luați cu voi slugile domnului vostru și puneți pre Solomon, fiiul mieu, pre cătâra mea și duceți în Ghihon, ||
34. Și-l ungă acolo Sadoc preotul și Nathan prorocul, împărat preste Israil; și veți cânta cu trâmbița și veți zice: «Să trăiască împăratul Solomon!» 114r
35. Și vă veți sui după el și va veni și va ședea pre scaunul mieu și el va împărăți pentru mine și lui îi voiu porunci să fie povățuitoriu preste Israil și preste Iiudeea”.
36. Și au răspuns Vanaia, fiiul Ioiadei, împăratului, zicând: „Amin! Așa grăiaște Domnul Dumnezeul domnului mieu, împăratului.
37. Precum au fost Domnul cu domnul mieu împăratul, așa fie cu Solomon, și mai înalt facă scaunul lui decât scaunul domnului mieu, împăratului David!”
38. Și s-au pogorât Sadoc preotul și Nathan prorocul și Vanaiia, fiiul Ioiadei, și cherethii și feletii și au pus pre Solomon pre cătâra împăratului David și l-au adus în Ghihon.
39. Și au luat Sadoc preotul cornul cu untul-de-lemn din cort și au uns pre Solomon; și au cântat cu trâmbița și au zis tot norodul: „Să trăiască împăratul Solomon!” |
40. Și s-au suit toată mulțimea după el și norodul celor ce cânta în fluiere și să veseliia cu bucurie mare; și au răsunat pământul de străgarea lor. 114v
41. Și au auzit Adonie și toți carii era chemați de el, și ospățul era sfârșit; ci și Ioav, auzind glasul trâmbiții, au zis: „Ce-și vrea glasul cetății? Ce gâlceveaște?”
42. Încă el grăind, Ionatan, fiiul lui Aviathar preotului, au venit; căruia i-au zis Adoniia: „Întră, că bărbat tare ești și bune vestești!”.
43. Și au răspuns Ionatan lui Adonie: „Nicidecum. Că domnul nostru, împăratul David, împărat au rădicat pre Solomon.
44. Și au trimis cu el pre Sadoc preotul și Nathan prorocul și Vanaia, fiiul Ioiadei, și cherethii și feletii și l-au pus pre cătâra împăratului.

45. Și l-au uns Sadoc preotul și Nathan prorocul împărat în Ghihon, și s-au suit de acolo veselindu-să și au răsunat cetatea; acesta iaste glasul care ați auzit.

46. Ci și Solomon șede pre scaunul împărățiii.

115r 47. Și întrând slugile împăratului, bine au cuvântat pre domnul nostru, împăra||tul David, zicând: «Sporească Dumnezeu numele lui Solomon preste numele tău și mărească thronul lui preste thronul tău!» Și s-au închinat împăratul în pătișorul său,

48. Și au grăit: «Bine e cuvântat Domnul, Dumnezeul lui Israil, Care au dat astăzi șezătoriu în scaunul mieu, văzând ochii miei!»"

49. Și s-au înfricoșat și s-au sculat toți carii era chemați de Adonie și s-au dus fieștecarele în calea sa.

50. Iară Adonie, temându-să de Solomon, s-au sculat și s-au dus și s-au apucat de cornurile oltariului.

51. Și au vestit lui Solomon, zicând: „Iată, Adonie, temându-se de împăratul Solomon, au prins cornul oltariului, zicând: «Joare-să mie împăratul Solomon astăzi că nu va ucide pre sluga sa cu sabie!»"

52. Și au zis Solomon: „De va fi om bun, nu va cădea încă nici un păr din capul lui pre pământ, iară de să va afla răutate într-însul, va muri!"

53. Și au trimis împăratul Solomon și l-au scos de la oltariu; și, întrând, s-au închinat împăratului Solomon și i-au zis Solomon: „Meargi în casa ta!"

Cap 2 |

115v *David, dând lui Solomon multe feliuri de porunci, moare. Adonie, cerând pre Avisag muiare, cugetând cu acel hicleşug de împărăţie, a să ucide de la Solomon să porunceaşte; Aviathar de preoţie să lipseaşte, şi mai pre urmă Ioav în cort îl ucide; şi Semeiu, pentru că împrotiva poruncii au ieşit din Ierusalim, după trei ani să ucide.*

1. Și s-au apropiat zilele lui David să moară și au poruncit lui Solomon, fiiului său, zicând:

2. „Eu întru prin calea a tot pământul, întăreaște-te și fii bărbat!

3. Și ține pazele Domnului, Dumnezeului tău, să umbli în căile Lui, ca să păzeaști țerămoniile Lui și poruncile Lui și giudecățile și mărturiile, *precum iaste scris în leagea lui Moisi, ca să înțelegi toate ceale ce faci și ori încâtro te vei întoarce. *2 Leage 17, 19.

4. Să întărească Domnul cuvintele Sale, care au grăit pentru mine, zicând: «De vor păzi fiii tăi căile sale și vor umbla înnaintea Mea în adevăr, în toată inima sa și în tot sufletul său, nu ți să va lua bărbat din scaunul lui Israil».

5. Și tu știi ceale ce mi-au făcut Ioav, fiiul Sarvii, care au făcut a doao căpetenii oastei 116r lui Israil,* lui Avner, fiiul lui Ner,** și lui Amase, fiiul lui Iether, pre ca||rii i-au ucis și au vărsat sângele războiului în pace. Și au pus sângele războiului în valteul său, care era împregiurul coapselor sale și în încălțămintea sa, carea era în picioarele lui. *2 Împăr. 3, 26. **2 Împăr. 20, 10.

6. Și vei face după înțelepciunea ta și nu vei duce căruntea țele lui în pace la iad.

7. *Ci și fiilor lui Verzelai Galaaditeanului le vei răsplăti har și vor fi mâncând în masa ta, **că m-au întâmpinat când fugeam de la fața lui Avisalom, fratelui tău. *2 Împăr. 19, 31. **2 Împăr 16, 5. și 19, 19.

8. Și ai la tine pre Semei, fiiul lui Ghera, fiiul lui Ieminii din Vahurim, care m-au blăstămat cu blăstăm rău foarte când mă duceam la tabără, ci pentru că s-au pogorât întru întâmpinarea mea când treceam Iordanul și m-am giurat lui pre Domnul, zicând: «Nu te voiu ucide cu sabie!»

9. Tu nu suferi a fi nevinovat, ci bărbat înțelept ești, să știi ce-i vei face și vei duce căruntețele lui cu sânge la iad".

10. *Și au adormit David cu părinții săi și s-au îngropat în cetatea lui David. *Fap. 2, 29.

11. *Iară zilele în carele au împărățit David preste Israil, ani patruzeaci sânt: în Hevron au împărățit șeapte ani, în Ierusalim treizăci și trei. | *1 Par. 29, 27.

116v 12. Iară Solomon au șezut pre thronul lui David, tătâni-său, și s-au întărit împărăția lui foarte.

13. Și au întrat Adonie, fiiul Haghithei, la Vethsavea, muma lui Solomon, carea i-au zis lui: „Păciuită iaste întrarea ta?" Care au răspuns: „Păciuită!"

14. Și au adaos: „Cuvânt îm iaste cătră tine". Căruia i-au zis: „Grăiaște!" Și el:

15. „Tu – au zis – știi că a mea era împărățiia și pre mine mă pusease tot Israilul șieș împărat, ci au trecut împărăția și s-au făcut fratele mieu, că de la Domnul i s-au rânduit.

16. Acum, dară, o cearere rog de la tine, să nu-m ruşinezi faţa.” Carea au zis cătră el: „Grăiaşte!”

17. Şi el au zis: „Rogu-mă să zici lui Solomon împăratului (că nici îţ poate ceva tăgădui) să-m dea pre Avisag Sonamiteanca muiare”.

18. Şi au zis Vethsavea: „Bine, eu voiu grăi pentru tine împăratului”.

19. Şi au venit Vethsavea la împăratul Solomon să-i grăiască pentru Adonie. Şi s-au sculat împăratul întru-ntâmpinarea ei şi i s-au închinat şi au şezut pre thronul său. Şi s-au pus thron mumei împăratului, carea au şezut de-a dreapta lui.

20. Şi i-au zis: „O cearere mică eu rog de la tine, să nu-m ruşinezi faţa!” Şi i-au zis împăratul: „Ceare, maica mea, că nu-i slobod să întor||c faţa ta”. 117r

21. Carea au zis: „Să se dea Avisag Sunamiteanca lui Adonie, fratelui tău, muiare”.

22. Şi au răspuns împăratul Solomon şi au zis mumei sale: „Pentru ce cei pre Avisag Sunamiteanca lui Adonie? Cere-i şi împărăţia, că el iaste fratele mieu mai mare decât mine şi are pre Aviathar preotul şi pre Ioav, fiiul Sarviei”.

23. Şi s-au jurat împăratul Solomon pre Domnul, zicând: „Aceastea să-m facă Dumnezeu şi aceastea să-m adaogă, că împrotiva sufletului său au grăit Adonie cuvântul acesta!

24. Şi acum viu e Domnul, Care m-au întărit şi m-au aşezat pre scaunul lui David, tătâni-mieu, şi care mi-au făcut casă, precum au grăit, că astăzi să va ucide Adonie”.

25. Şi au tremis împăratul Solomon prin mânile lui Vananie, fiiului Ioiadei, care l-au ucis şi au murit.

26. Şi lui Aviathar preotului i-au zis împăratul: „Meargi în Anathoth, la ţarina ta, că omul morţii eşti; ci astăzi nu te voiu ucide, că ai purtat sicriiul Domnului Dumnezeu înnaintea lui David, tătâni-mieu, şi ai sprijinit osteneala întru toate în care | s-au ostenit tatăl mieu. 117v

*1 Împăr. 2, 31.

27. Şi au făcut Solomon pre Aviathar să nu fie preot Domnului, *ca să se plinească cuvântul Domnului care au grăit pentru casa lui Heli, în Silo.

28. Şi au venit sol la Ioav, că Ioav să plecase după Adonie, şi după Solomon nu să plecase. Şi au fugit Ioav în cortul Domnului şi au apucat cornul oltariului.

29. Şi s-au vestit împăratului Solomon că fugise Ioav în cortul Domnului şi iaste lângă oltariu. Şi au trimis Solomon pre Vanaiia, fiiul Ioiadei, zicând: „Meargi şi-l ucide!”

30. Şi au venit Vanaiia la cortul Domnului şi i-au zis lui: „Aceastea zice împăratul: «Ieşi!»” Care au zis: „Nu voiu ieşi, ci aici voiu muri”. Şi au vestit înapoi Vanaiia împăratului cuvântul, zicând: „Aceastea au grăit Ioav, şi aceastea mi-au răspuns”.

31. Şi i-au zis împăratul: „Fă precum au grăit şi-l ucide şi-l îngroapă, şi vei da parte sângele cel nevinovat care s-au vărsat de Ioav, de la mine şi de la casa tătâni-mieu.

*2 Împăr. 3, 27.
**2 Împăr. 20. 10.

32. Şi va răsplăti Domnul sângele lui preste capul lui, că au ucis doi oameni drepţi şi mai buni decât sâne; şi i-au ucis cu sabie, || neştiind tatăl mieu, David, *pre Avner, fiiul lui Ner, căpetenia oastei lui Israil, şi **pre Amasa, fiiul lui Iether, căpetenia oastei Iuda. 118r

33. Şi să va întoarce sângele lor spre capul lui Ioav şi spre capul sămînţiii lui în veac. Iară lui David şi sămînţiii lui şi casii şi thronului lui fie pace până în veac de la Domnul!”

34. Şi s-au suit Vanaiia, fiiul Ioiadei, şi, năvălind asupra lui, l-au ucis; şi s-au îngropat în casa sa, în pustie.

35. Şi au rânduit împăratul pre Vanaiia, fiiul Ioiadei, în locul lui preste oaste, şi pre Sadoc preotul l-au pus în locul lui Aviathar.

36. Şi au trimis împăratul şi au chemat pre Semeiu şi i-au zis: „Zideaşte-ţi casă în Ierusalim şi lăcuiaşte acolo, şi să nu ieşi de acolo încoace şi încolo.

37. Iară ori în ce zi vei ieşi şi vei treace repegiunea Chedronului, să ştii că te vei ucide; sângele tău va fi preste capul tău”.

38. Şi au zis Semeiu împăratului: „Bun e cuvântul. Precum au grăit domnul mieu împăratul, aşa va face sluga ta”. Şi au lăcuit Semeiu în Ierusalim zile multe.

39. Şi au fost după trei ani, de au fugit | slugile lui Semeiu la Ahi, fiiul lui Maaha, împăratul Gheathului. Şi s-au vestit lui Semeiu că slugile lui să dusease în Gheth. 118v

40. Şi s-au sculat Semeiu şi ş-au aşternut asinul şi s-au dus la Ahas, în Gheth, a-şi cerca slugile; şi i-au adus din Gheth.

41. Şi s-au vestit lui Solomon că să dusease Semeiu în Gheth din Ierusalim şi să întorsease.

42. Şi, trimiţind, l-au chemat şi i-au zis: „Au nu ţ-am mărturisit prin Domnul şi mai înainte ţ-am zis: «Ori în care zi ieşind te vei duce încoace şi încolo, să ştii că vei muri?» Şi mi-ai răspuns: «Bun e cuvântul care am auzit».

43. Pentru ce, dară, n-ai păzit jurământul Domnului şi porunca carea ţ-am poruncit?”

44. Și au zis împăratul cătră Semeiu: „Tu știi toată răotatea despre carea inima ta are cunoștință, carea ai făcut lui David, tătâni-mieu; întors-au Domnul răutatea ta preste capul tău.

45. Și împăratul Solomon bine e cuvântat și thronul lui David va fi stătătoriu înnaintea Domnu<lui> până în veac”.

119r 46. Și au poruncit împăratul lui Vanaiia, || fiiu lui Ioiadei, carele, ieșind, l-au lovit și au murit.

Cap 3

Solomon, după ce au luat muiare fata lui Faraon, înţelepciunea în vis ceare, carea împreună cu bogăţia şi cu mărirea o dobândeaşte şi întâi în judecata curvelor o arată.

1. Și s-au întărit împărăția în mâna lui Solomon și s-au împreunat cu cumnăția lui Faraon, împăratului Eghiptului, că i-au luat fata și o au adus în cetatea lui David, până au plinit zidind casa sa și casa Domnului și zidul Ierusalimului împregiur. — 2 Para 1, 1.

2. Iară norodul jârtvea în ceale înnalte, că nu să zidise bisearica numelui Domnului până în zioa aceaea.

3. Și au iubit Solomon pre Domnul, umblând în poruncile lui David, tătâni-său, afară că în ceale înalte să jârtvuia și aprindea tămâi.

4. Și s-au dus în Gavaon să jârtvească acolo, că acela era înaltul mai mare. O mie de junghieri spre ardere au adus Solomon pre oltariul acela în Gavaon.

5. Și s-au arătat Domnul lui Solomon prin vis noaptea, zicând: „Ceare ce vreai să-ți dau!” |

119v 6. Și au zis Solomon: „Tu ai făcut cu sluga Ta, David, tatăl mieu, milă mare, precum au umblat înnaintea Ta în adevăr și în dreptate și cu inimă dreaptă cu Tine; păzitu-i-ai lui, Tu, mila Ta cea mare și i-ai dat fiiu șezând pre thronul lui, precum iaste astăzi.

7. Și acum, Doamne Dumnezeule, Tu ai făcut a împărăți sluga Ta în locul lui David, tătâne-mieu, iară eu sânt prunc mic și neștiind ieșirea și întrarea mea.

8. Și sluga Ta iaste în mijlocul norodului care l-ai ales, norodului fără sfârșit, care a să număra și a să socoti nu poate pentru mulțimea.

9. *Da-vei, dară, slugii tale inimă a deprinde să poată judeca norodul Tău și a aleage între bun și între rău. Că cine va putea judeca norodul acesta, norodul Tău acest mult?” — *2 Para. 1, 10.

10. Și au plăcut cuvântul înnaintea Domnului, că Solomon ceruse acest lucru.

11. Și au zis Domnul cătră Solomon: „Pentru că ai cerut cuvântul acesta și n-ai cerut zile multe și bogății au sufletele nepriiatinilor tăi, ci ai cerut ție înțelepciune spre aleagerea giudecății,

120r 12. Iată, ț-am făcut după cuvintele tale și ț-am dat inimă înțeleaptă și înțelegă||toare, într-atâta cât nime înnaintea ta au fost aseaminea ție, nici după tine să va scula.

13. *Ci și aceastea care n-ai cerut ț-am dat: bogății adecă și slavă, cât nime n-au fost aseaminea ție între împărați în toate zilele trecute. — *Înțelep. 6, 11. Mathei 6, 29.

14. Și de vei umbla în căile Meale și vei păzi poruncile și ceale poruncite ale Meale, precum au umblat tată-tău, lungi-voiu zilele tale”.

15. Și s-au deșteptat Solomon și au înțeles că iaste vis. Și, venind în Ierusalim, au stătut înaintea sicriiului legii Domnului și au adus arderi și au făcut junghieri păciuitoare și uspăț mare tuturor slujilor sale.

16. Atuncea au venit doao muieri curve la împăratul și au stătut înnaintea lui.

17. A cărora una au zis: „Rogu-te, domnul mieu, eu și muierea aceasta lăcuim într-o casă și am născut la ea în cămară.

18. Și a treia zi după ce am născut eu, au născut și aceasta; și eram amândoao și nime altul cu noi în casă, afară de noi doao.

19. Și au murit pruncul muierii aceștiia noaptea, că dormind l-au nădușit.

120v 20. Și, sculându-să în adâncul nopții pe as|cuns, au luat fiiul mieu de lângă mine, slujnica ta dormind, și l-au pus în sânul său, iară fiiul său, care era mort, l-au pus în sânul mieu.

21. Și, sculându-mă dimineața să dau lapte fiiului mieu, s-au arătat mort; carele mai cu de adinsul văzându-l, în chiară lumină, l-am aflat a nu fi al mieu care născusem”.

22. Și au răspuns ceealaltă muiare: „Nu-i așa precum zici, ci fiiul tău au murit, iară al mieu trăiaște”. Împrotivă aceea zicea: „Minți, că fiiul mieu trăiaște, și fiiul tău au murit”. Și într-acesta modru să certa înnaintea împăratului.

23. Atunci împăratul au zis: „Aceasta zice: «Fiiul mieu trăiaște, și fiiul tău au murit». Și ceea răspunde: «Nu, ci fiiul tău au murit, iară al mieu trăiaște»”.

24. Și au zis împăratul: „Aduceți-m sabia!” Și aducând sabia înaintea împăratului,

25. „Împărțiți – au zis – pruncul viu în doao părți și dați jumătate parte uniia și giumătate parte ceiiaalalte".

26. Și au zis muierea al căriia fiiu era viu către împăratul (că să mișcase ceale dinlontrul ale sale pentru fiiul său): „Rogu-te, doamne, dați-i ei pruncul viu și nu-l ucideți!" Dinprotivă ceea zicea: „Nici mie, nici ție să fie, ci să-l împarță". ||

27. Răspuns-au împăratul și au zis: „Dați ceștie pruncul viu și să nu să ucigă, că aceasta-i muma lui". 121r

28. Și au auzit tot Israilul giudecata carea făcuse împăratul și s-au temut de împăratul, văzând înțelepciunea lui Dumnezeu a fi într-însul spre facerea giudecății.

Cap 4

Să numără căpeteniile și cei mai-mari a lui Solomon, gătirea bucatelor lui, bogățiile, înțelepciunea și pacea, fără grije împărățind el, și numărul pildelor și verșurilor lui.

1. Și era împăratul Solomon împărățind preste tot Israilul.

2. Și aceastea căpetenii carea avea, Azarie fiiul lui Sadoc preotului:

3. Elihoref și Ahia, fiii lui Sisa scriitoriului, Iosafat, fiiul lui Ahilud, istoric.

4. Vanaiia, fiiul Ioiadei, preste oaste, iară Sadoc și Aviathar, preoții.

5. Azarie, fiiul lui Nathan, preste cei ce sta lângă împăratul, Zavud fiiul lui Nathan, preotul, priiatinul împăratului.

6. Și Ahisa, mai-marele casei, și Adoniaram, fiiul Avdei, preste dăjdi. |

7. Și avea Solomon doisprăzeace mai-mari preste tot Israilul, carii slujiia ceale de preste an împăratului și casii lui, că în toate lunile preste an fieștecarii ceale de lipsă slujiia. 121v

8. Și aceastea numele lor: Venhur, în muntele Efrem;

9. Vendicar, în Machis și Salevim și în Vethsamis și în Ilon și în Vethanan;

10. Venhesed, în Aruvoth, a lui era Sohon și tot pământul Efer.

11. Venavinadav, a căruia tot Nefathdorul, Tafet, pre fata lui Solomon, avea muiare.

12. Vana, fiiul lui Ahilud, îndrepta Thanacul și Maghedul și tot Vethsanul, care iaste lângă Sarthana, supt Iezdrahil, de la Vethsan până la Avel Mahula, din prejma Iecmaan.

13. Vengaber în Ramoth Galaad; avea Avothiair, fiiul lui Manasse, în Galaad; el era mai-mare în tot ținutul Argov, care iaste în Vasan, cu șasezăci de cetăți mari și ziduite, care avea încuietori de aramă.

14. Avinadav, fiiul lui Addo, era mai-mare în Manaim.

15. Ahimaas în Nethali, ci și el avea pre Vesameth, fata lui Solomon, în căsătorie.

16. Vaana, fiiul Husi, în Asir și în Valoth; ||

17. Iosafat, fiiul Farue, în Isahar; 122r

18. Semeii, fiiul lui Ela, în Veniamin;

19. Gaver, fiiul Urii, în pământul Galaad, în pământul Sihon, împăratului Ammorreului, și Og, împăratului Vasanului, preste toate care era într-acel pământ.

20. Iiuda și Israil nenumărați, așa ca năsipul mării în mulțime, mâncând și bând și veselindu-să.

*Ecli. 47, 15.

21. *Iară Solomon era în moștenirea sa, având toate împărățiile de la râul pământului filisteailor până la hotarul Eghiptului, a celor ce-i aducea daruri și slujbă în toate zilele vieții lui.

* lipsă!

22. Și era bucata lui Solomon în toate zilele, *treizeci de cori de frunte de făină și șasezeci de cori de făină,

23. Zeace boi grași și doaozeci de boi de păscut și o sută de berbeci, afară de vănatul cerbilor, căpriorilor și a bivolilor și al paserilor hrănite.

24. Că el biruia tot ținutul care era preste râu, de la Thafsa până la Gazan, și pre toți împărații ținuturilor acelora și | avea pace din toate părțile împregiur. 122v

25. Și lăcuia Iiuda și Israil fără nici o teamere, fieștecarele supt vița sa și supt zmochinul său, de la Dan până la Versavia, în toate zilele lui Solomon.

*2 Par. 9, 25.

26. *Și avea Solomon patruzeci de mii de iasle de cai de căruță și doaosprăzeace mii de călăreți.

27. Și hrănea mai sus-zișii, cei mai-mari rânduiți ai împăratului, ci și ceale de lipsa measei împăratului Solomon, cu grije mare le slujea în vremea sa.

28. Și orzul și pleavele cailor și a dobitoacelor le purta la locul unde era împăratul, după rânduiala sa.

29. Și au dat Dumnezeu înțelepciune lui Solomon și minte multă foarte și înălțimea inimii, ca năsipul care iaste în țărmurile mării.

30. Și întrecea înțelepciunea lui Solomon pre înțelepciunea tuturor răsăriteanilor și a eghipteanilor.

31. *Și era mai înțelept decât toți oamenii, mai înțelept decât Eftan iezdrahiteanul și Heman 123r și Halkol și decât Dorda, fiii lui Mahol, și era numit în toate || neamurile prinpregiur. *Ecli. 47, 16.

32. Și au grăit Solomon trei mii de pilde și au fost versurile lui o mie și cinci.

33. Și au socotit despre leamne, de la chedru, care iaste în Livan, până la hisop, care iase din păreate. Și au vorbit despre dobitoace și despre paseri și de ceale zburătoare și de pești.

[34] Și vinea din toate noroadele a auzi înțelepciunea lui Solomon și de la toți împărații pământului carii auzea înțelepciunea lui.

Cap 5

Hiram îngăduiaşte lui Solomon, spre zidirea bisearicii, tăietori de leamne, cărora Solomon le dă bucate. Numărul tăietorilor, purtătorilor de greotăţi, tăietorilor de pietri şi al celor mai-mari ai lor.

1 Și au trimis Hiram, împăratul Tirului, slugile sale la Solomon, că au auzit cum că-l unsease împărat în locul tătâni-său, că priiatin fusease Hiram lui David în toată vreamea.

2. Și au trimis Solomon la Hiram, zicând:

3. „Tu știi vrearea lui David, tătâni-mieu, și cum că n-au putut zidi casă numelui Domnului, 123v Dumnezeului său, pentru războaiele ce să apropia prinprejur, până când | i-au dat Domnul supt urma picioarelor lui.

4. Iară acum odihnă mi-au dat Domnul, Dumnezeul mieu, prinprejur, și nu iaste Satan, nici tâmpinare rea.

5. Pentru aceea cuget a zidi besearica numelui Domnului, Dumnezeului mieu, precum au grăit Domnul lui David, tătâni-mieu, zicând: *«Fiiul tău, care l-oiu da în locul tău pre scaunul tău, acela va zidi casă numelui Mieu». *2 Împăr. 7, 13. 1 Par. 22, 10.

6. Deci, porunceaște să-m taie slugile tale chedri din Livan, și slugile meale să fie cu slugile tale, iară plata slugilor tale o voiu da ție orice vei ceare, că știi cum nu iaste în norodul mieu om care să știe tăia leamne ca sidonii".

7. Și, auzind Hiram cuvintele lui Solomon, s-au veselit foarte și au zis: „Bine e cuvântat Domnul Dumnezeu astăzi, care au dat lui David fiiu înțelept preste norodul acest mult".

8. Și au trimis Hiram la Solomon, zicând: „Auzit-am ceale ce mi-ai poruncit; eu voiu face toată vrearea ta în leamne de chedru și în ceale cetinoasă.

124r 9. Slugile meale le vor duce din Livan la mare și eu le voiu așeza în plute pre || mare până la locul ce-mi vei însămna și le voiu pune acolo și le vei lua. Și-m vei da ceale de lipsă mie, să să dea bucată casii meale".

10. Deci, Hiram da lui Solomon leamne de chedru și leamne de ceatină după toată vrearea lui.

11. Iară Solomon da lui Hiram cori de grău doaozeaci de mii, spre hrana casei lui, și doaozăci de cori de untdelemn curat. Aceastea da Solomon lui Hiram în toți anii.

12. *Și au dat Domnul înțelepciune lui Solomon precum i-au grăit; și era pace între Hiram și Solomon și au făcut amândoi legătură. *Sus 3, 12.

13. Și au ales împăratul Solomon lucrători din tot Israilul; și era poruncă de treizăci de mii de bărbați.

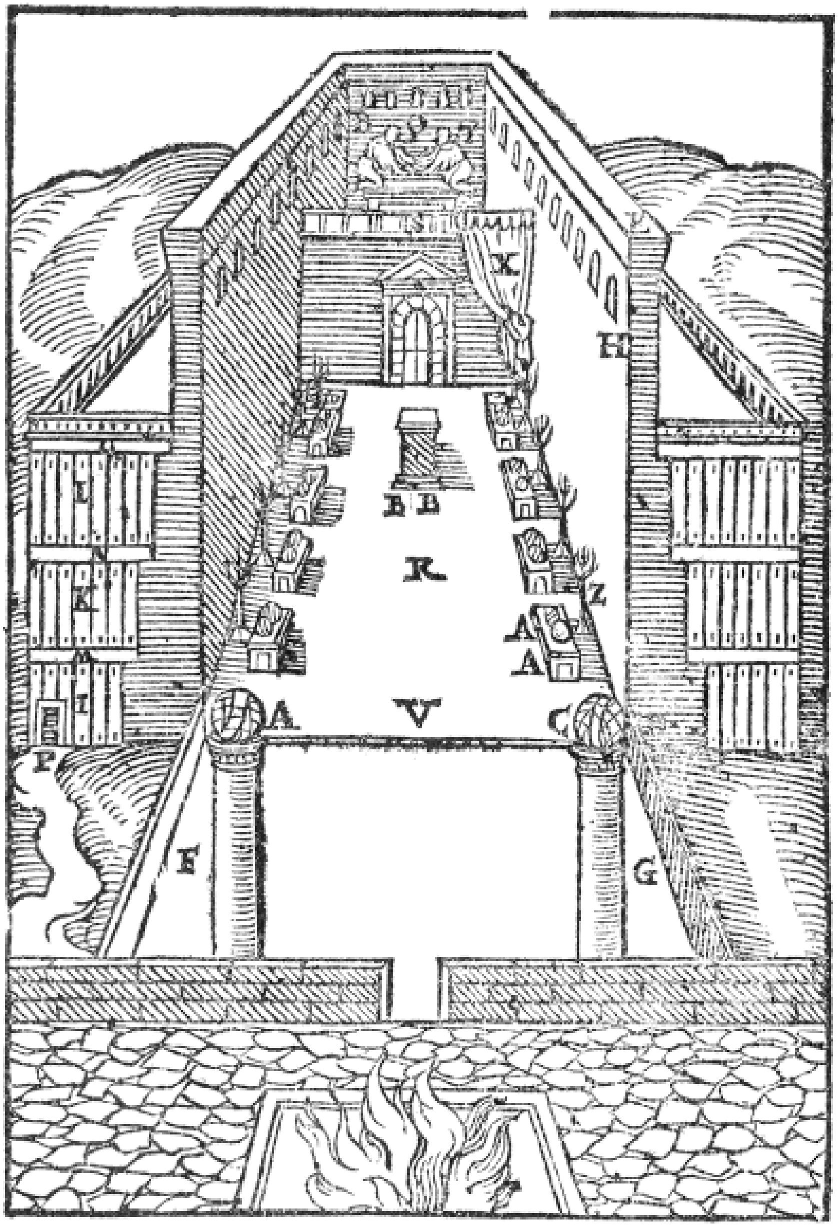
14. Și-i trimitea la Livan căte zeace mii pre fieștecare lună pe rând, așa cât în doao luni era în casele sale; și Adoniram era preste porunca aceasta.

15. Și era lui Solomon șeaptezeci de mii de cei ce purta greotățile și optzeci de mii de tăietori de pietri în munte,

16. Afară de cei mari, carii era rânduiți preste fieștecare lucruri, cu numărul trei mii și 124v trei sute, carii poruncea norodului și | celor ce lucra.

17. Și au poruncit împăratul să ia pietri mari, pietri scumpe spre temeiul bisearicii și să le facă în patru dungi.

18. Care le-au cioplit meșteri de piatră a lui Solomon și meșteri de piatră ai lui Hiram, iară ghivlii au gătit leamnele și pietrile spre zidirea casei.

Cap 6

Forma şi clăditura bisearicii, despre cele mai alease părţi dinlontru şi din afară.

1. Şi au fost în anul al patru sute şi optzăci ieşirii fiilor lui Israil din Eghipt, în anul al patrulea, în luna Zioa (aceasta iaste luna a doao) *a împărăţii lui Solomon preste Israil, au început a să zidi casă Domnului.

*2 Par. 3, 1.

2. Iară casa carea o zidise împăratul Solomon Domnului avea şasezeci de coţi în lungime şi doaozăci de coţi în lăţime şi triizăci de coţi în înălţime.

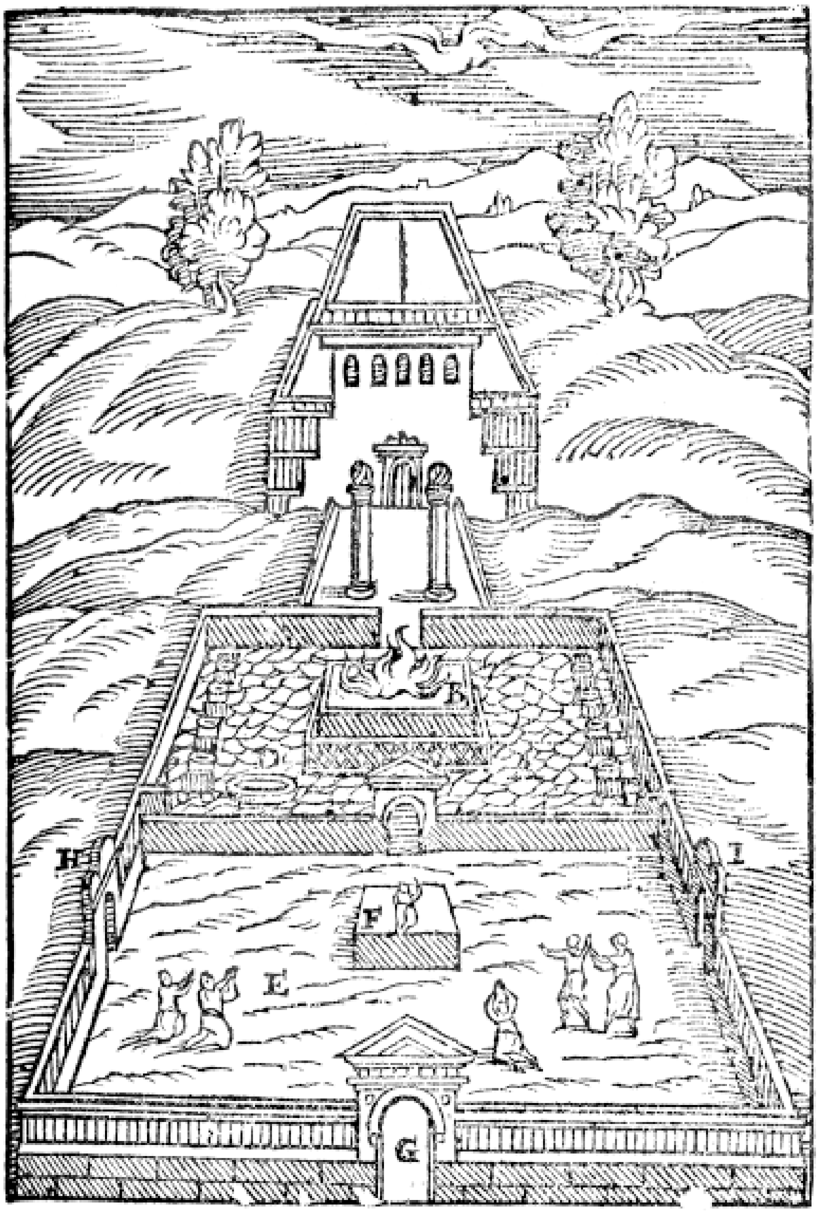
3. Şi pridvorul era înnaintea bisearicii de doaozăci de coţi lung, după măsura lăţimii || bisearicii, şi avea zeace coţi de lat dinnaintea feaţii bisearicii. 125r

4. Şi au făcut în bisearică fereşti strâmbe.

5. Şi au zidit preste păreţii bisearicii tăblite prinpregiur, în păreţii casii prinpregiurul bisearicii şi a jârtvenicului şi au făcut coaste prinpregiur.

6. Tăblitul care era dedesupt cinci coţi avea de lat, şi tăblitul din mijloc şase coţi lat, şi al treilea tăblit şeapte având coţi de lat. Şi grinzi au pus în casă prinpregiur, ca să nu să lipească de zidurile bisearicii.

7. Iară casa când să zidea, de pietri cioplite şi îndreptate s-au zidit. Şi maiul şi săcurea şi tot ce-i de fier nu s-au auzit în casă când să zidea.

8. Ușea coastei din mijloc era în partea casei de-a dreapta, și prin cigă să suia la mijlocul casei ceii de cină și de la mijloc la al treilea.

9. Și au zidit casa și o au săvârșit și au acoperit casa cu lațuri de chedru.

125v 10. Și au zidit podire preste toată casa de cinci coți înnaltă și au acoperit | casa cu leamne de chedru.

11. Și au fost cuvântul Domnului către Solomon, zicând:

12. „Casa aceasta carea o zidești, de vei umbla în poruncile Meale și judecățile Meale vei face și vei păzi toate ceale poruncite ale Meale, pășind printr-însa, voiu întări cuvântul Mieu ție, *care am grăit către David, tatăl tău.

*2 Împăr. 7, 16,17.

13. *Și voiu lăcui în mijlocul fiilor Israil și nu voiu părăsi norodul Mieu Israil".

*1 Par. 22, 9.

14. Și au zidit Solomon casa și o au săvârșit.

15. Și au zidit păreții casii dinlontru cu table de chedru, din fața casei până la vârful păreților, și până la boltituri i-au acoperit cu leamne de chedru dinlontru și au coperit fața casei cu tăbli de ceatină.

16. Și au zidit de doaozăci de coți la partea cea mai dinnapoi a bisearicii podiri de chedru, din fața de jos până sus. Și au făcut casa jârtveniculuidinlontru în sfânta sfintelor.

17. Și de patruzăci de coți era bisearica dinnaintea ușilor jârtvenicului.

126r 18. Și cu chedru toată casa dinlontru || să îmbrăca, având scobiturile și închieturile sale de meșteri făcute și săpături ivindu-să. Toate cu tăbli de chedru să îmbrăca, nicidecum piatră nu să putea arăta în păreate.

19. Iară jârtvelnicul în mijlocul casii în partea dinlontru făcuse, ca să puie acolo sicriiul legii Domnului.
20. Și jârtvelnicul avea lungime doaozăci de coți și doaozăci de coți în lat și doaozăci de coți înnalt. Și l-au acoperit și l-au înbrăcat cu aur curat, ci și oltariul l-au îmbrăcat cu chedru.
21. Și casa dinnaintea jârtvelnicului o au acoperit cu aur curat și au înfipt tablele cu cuie de aur.
22. Și nu era ceva în bisearică să nu să acopere cu aur, ci și tot oltariul jârtvelnicului l-au coperit cu aur.
23. Și au făcut în jârtvelnic doi heruvimi de leamne de maslin de zeace coți înnalți.
24. De cinci coți o aripă a heruvimului și de cinci coți ceeaalaltă aripa heruvimului, adecă zeace coți având, de la | vârful unii aripi până la vârful arepii ceiiaalalte. 126v
25. Și de zeace coți era al doilea heruvim, în aseaminea măsură, și un lucru era în doi heruvimi.
26. Adecă, naltul avea un heruvim de zeace coți și aseaminea heruvimul al doilea.
27. Și au pus heruvimii în mijlocul bisearicii ceii dinlontru. Și-și întindea arepile heruvimii și atingea o aripă păreatele, și aripa heruvimului al doilea atingea al doilea păreate, iară cealeaalalte areapi în partea din mijlocul bisearicii împreună să atingea.
28. Și au coperit heruvimii cu aur.
29. Și toți păreții bisearicii prinpregiur i-au cioplit cu multe fealiuri de scobituri și cu strună; și au făcut în ei heruvimi și ramuri de finic și zugrăvituri de multe fealiuri, ca când ar spânzura din păreate și ar ieși.
30. Ci și fața casei o au coperit cu aur dinlontru și din afară.
31. Și în întrarea jârtvelnicului au făcut ușuliță de leamne de maslin și ușorii unghiețealor cinci. ||
32. Și doao uși din leamne de maslin și au cioplit într-însele zugrăvitura heruvimilor și forma finicilor și lucruri înfrumsășate foarte ivindu-să; și le-au coperit cu aur. Și au acoperit și heruvimii și finicii și cealeaalalte cu aur. 127r
33. Și au făcut în întrarea bisearicii ușori din leamne de maslini în patru dungi,
34. Și doao uși din leamne de cetină dinlontru. Și amândoao ușile era îndoite, și împreună țiindu-să, să deșchidea.
35. Și au cioplit heruvimi și ramuri de finic și scobituri foarte ivindu-să; și le-au acoperit toate cu tăbli de aur, cu lucru în patru unghiuri după îndreptariu.
36. Și au zidit pridvor dinnainte, cu trei rânduri de pietri netezite și cu un rând de leamne de chedru.
37. În anul al patrulea s-au întemeiat casa Domnului în luna Zio.
38. Și în anul al unsprăzeacelea, în luna Vul (aceasta e luna a opta) s-au isprăvit casa în tot lucrul său și în toate unealtele sale; și o au zidit în șapte ani. |

Cap 7

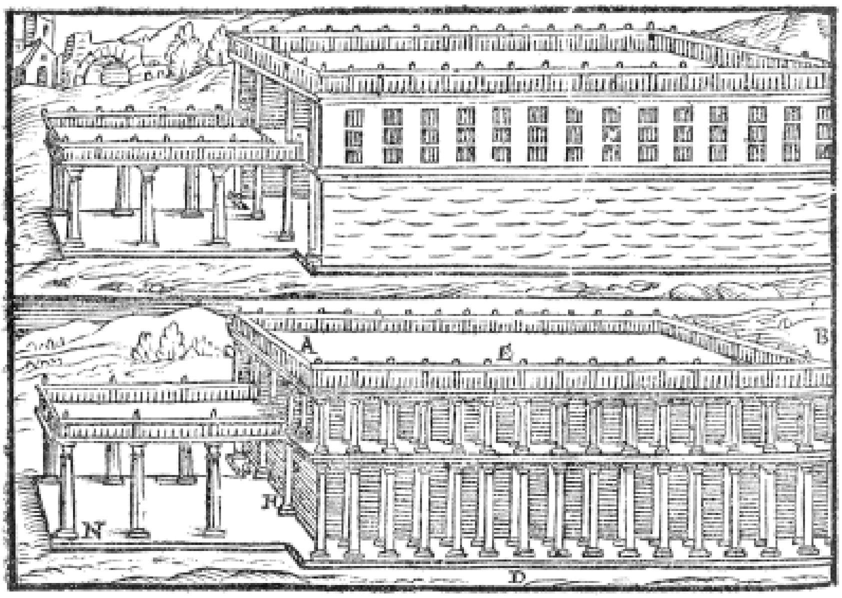
127v

Polata lui Solomon, casa chodrului Livanului, și a muiarii lui, de multe fealiuri și scumpe foarte odăjdiile bisearicii.

*Jos. 9, 10.

1. Iară casa sa o au zidit Solomon în *treisprezeace ani și desăvârșit o au făcut.
2. Și au zidit casa chodrului Livanului lungă de coți o sută și lată de coți cinzăci și înnaltă de coți treizeci și patru prinblători între stâlpii de chedru, că leamne de chedru tăiase pentru stâlpi.
3. Și cu tăbli de chedru au îmbrăcat toată cămara, carea în patruzeaci și cinci de stâlpi să sprijinea. Și un rând avea stâlpi cinsprăzeace,
4. În preajma sa puși.
5. Și din prejmă pre sineș privindu-să, cu aseaminea deșertare între stâlpi și preste stâlpi, leamne în patru dungi întru toate aseaminea.
6. Și pridvorul stâlpilor l-au făcut lung de coți cincizăci și lat de coți treizăci, și alt pridvor în fața pridvorului celui mai mare și stâlpi și || epiștili preste stâlpi. 128r
7. Și pridvorul umbrariului în care iaste divanul au făcut și l-au coperit cu leamne de chedru de la fața pământului până la vârf.
8. Și cășcioară în carea să ședea la judecată era în mijlocul pridvorului cu aseaminea lucrare. Și au făcut casă featei lui Faraon (*carea o luase muiare Solomon) cu aceaeaș lucrare cu care și pridvorul.

*Sus 3, 1.

9. Toate cu pietri scumpe care la un modru și la o măsură, și dinlăuntru și din afară, era herestruite, din temeiu până la vârful păreților, și din afară până la pridvorul cel mai mare.

10. Iară temeiurile de pietri scumpe, cu pietri mari de zeace sau opt coți.

11. Și pe deasupra pietri scumpe, de aseaminea măsură era tăiate și aseaminea de chedru.

12. Și pridvor mai mare rătund, cu trei rânduri de pietri tăiate și cu un rându de chedru cioplit; ci și în tărnațul casii Domnului dinlăuntru și în pridvorul casii. |

13. Și au trimis împăratul Solomon și au adus pre Hiram din Tir,

128v 14. Fiiul muierii văduve din neamul Nethali, din tată tirian, meaşter de aramă și plin de înțelepciune și de înțeleagere și de învățătură spre facerea a tot lucrul de aramă; care, venind la împăratul Solomon, i-au făcut tot lucrul.

15. Și au închipuit doi stâlpi de aramă, de optsprăzeace coți înnalt un stâlp, *și linia de doisprăzeace coți încingea amândoi stâlpii.

*Iremie 42, 21.

16. Și doao căpeteale au făcut, care să se puie spre capetele stâlpilor, vărsate din aramă: de cinci coți înnalt un căpetel și de cinci coți înnalt alt căpetel.

17. Și în modrul mreajii și a lanțului șieși împreună cu lucru minunat țăsut. Amândoo căpetealele stâlpilor era vărsate, câte șeapte rânduri de mrejuțe într-un căpetel și câte șeapte mrejuțe într-alt căpetel.

18. Și au isprăvit stâlpii și doao rânduri prinpregiur de fieștecare mrejuțe, să a| |copere

129r căpetealele care era pre vârful malogranatelor; într-acelaşi chip au făcut și căpetelului al doilea.

19. Iară căpetealele care era pre capetele stâlpilor, ca lucrarea crinului era făcute în pridvorul de patru coți.

20. Și iarăși alte căpeteale în vârful stâlpilor deasupra, după măsura stâlpului în prejma mrejițelor. Iară de malogranate era doao sute de rânduri înprejurul căpetelului al doilea.

21. Și au așezat doi stâlpi în pridvorul bisearicii și, așezând stâlpul cel de-a direapta l-au cheamat cu nume Iahin; aseaminea au rădicat al doilea stâlp și au cheamat numele lui Vooz.

22. Și preste capetele stâlpilor au pus un lucru făcut ca crinul și s-au isprăvit lucrul stâlpilor.

23. *Și au făcut un mare vărsat, de zeace coți de la uznă până la uznă, rătund împregiur, înălțimea lui de cinci coți, și o funișoară de treizeaci de coți îl încingea prinpregiur.

*2 Par. 4, 2.

24. Și cioplitura de supt uznă îl încungiura | cu zeace coți, ocolind marea; doao rânduri

129v de ciopliturі scobite era vărsate.

25. Și sta pre doisprăzeace boi, din carii trei privea spre miazănoapte și trei spre apus și trei spre amiazăzi și trei spre răsărit, și marea era deasupra lor, a cărora părțile dinapoi toate înlontru să pitula.

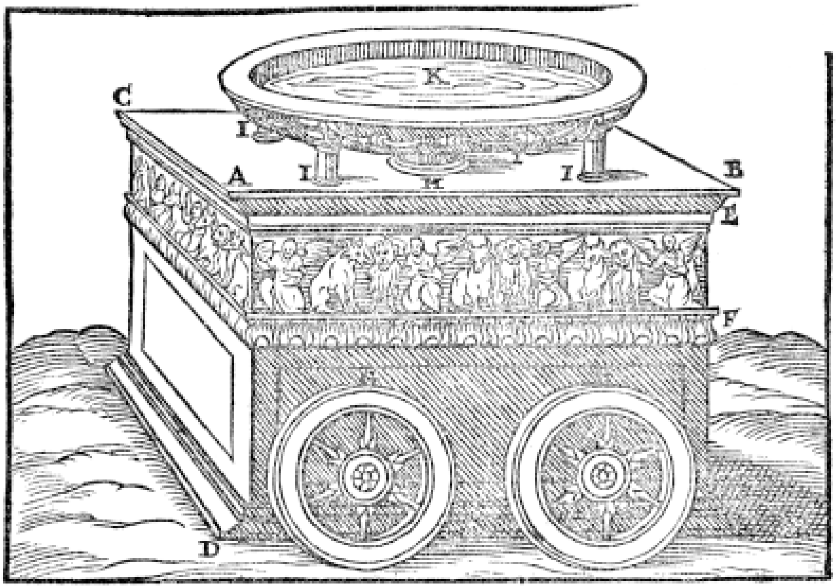
26. Iară grosimea vasului era de trei loți și uzna lui ca uzna păharului și ca foaia răvărsatului crin, doao mii de vaturi cuprindea.

27. Și au făcut zeace temeiuri de aramă, patru coți de lungi fieștecare temeiu și patru coți de late și trei coți de înalte.

28. Și însuși lucrul temeiurilor prin mijloc ras era și ciopliturі între închieturi.

29. Și între cununițe și împletituri, lei și boi și heruvimi și închieturi aseaminea deasupra, și supt lei și boi ca niște cureale de aramă spânzurând.
30. Și patru roate prin fieștecare temeiu și osii de aramă, și prin patru părți ca niște umereale supt vas vărsate în prejma sa împreună privind. ||
31. Și gura vasului dinlontru era în vârful capului; și care din afară să arăta era de un cot toată rătundă și așijderea avea un cot și jumătate, iară în unghiurile stâlpilor multe fealiuri de scobituri era și în mijlocile între stâlpilor în patru cornuri, nu rătunde. 130r
32. Și patru roate, care prin patru unghiurile temeiului era, să lipea între sineș supt temeiu; o roată era naltă de un cot și jumătate.
33. Și așea era roatele ca ceale din car, și osiile lor și spițele, și șinele și gălețile toate vărsate.
34. Că și umerealele ceale patru prin fieștecare unghiurile temeiului unuia, din însuși temeiu vărsat și încheiate era.
35. Iară în vârful temeiului era o rătunzire oarecarea de o jumătate de cot, așa lucrată, cum vasul amestecăturii de vin să să poată pune deasupra, având scobiturile sale și multe fealuri de ciopliturі din sineș. |
36. Și au scobit în tăblitele ceale ce era de aramă și în unghiuri, heruvimi și lei și ramuri de finic ca în asămănarea omului ce stă, ca nu pitulate, ci puse prinpregiur să să vază. 130v
37. Într-acestaș chip au făcut zeace temeiuri, cu o vărsătură și cu o măsură și cu o aseaminea cioplitură.
38. Și au făcut zeace vase de aramă; patruzeaci de vaturi cuprindea un vas și era de patru coți și fieștecare vas pre fieștecare unghiuri, adecă pre zeace temeiuri au pus.
39. Și au așezat zeace temeiuri, cinci de-a dreapta parte a bisearicii și cinci la stânga, iară mare l-au pus de-a dreapta partea bisearicii, în prejma răsăritului despre amiazăzi.
40. Și au făcut Hira tipsii și furculițe și unghițe și au isprăvit tot lucrul împăratului Solomon în bisearica Domnului:
41. Stâlpi doi și funișoarele căpețealelor preste căpețealele stâlpilor doao și mrejuțe doao, să acopere ceale doao funișoare, care era preste capetele stâlpilor, ||
42. Și malogranate patru sute în doao mrejuțe, doao rânduri de malogranate în fieștecare mrejuță, spre acoperirea funișoarelor căpețealelor care era pe capetele stâlpilor, 131r
43. Și temeiuri zeace și vase zeace pre temeiuri,
44. Și un mare și boi doisprăzeace supt mare,
45. Și tipsii și furculițe și unghițe, toate vaseale care au făcut Hiran împăratului Solomon în casa Domnului era de aramă aurită.
46. În câmpia ținutului Iordanului le-au vărsat împăratul în pământ cleios, între Sohoth și Sarthan.
47. Și au pus Solomon toate vasele, iară pentru prea multa mulțime nu era măsura aramii.
48. Și au făcut Solomon toate vasele în casa Domnului: oltariu de aur și masă pre care să se puie pânile punerii-înainte, de aur.
49. Și sfeșnice de aur, cinci de-a dreapta și cinci de-a stânga, în preajma jârtvelnicului din aur curat, și ca florile crinului, și deasupra candilele de aur, și clește de aur.

131v 50. Şi urcioare şi furculiţe şi păhăreale şi mo|jeruţe şi cădelniţe de aur curat. Şi ţiţinile uşilor casii aceii dinlontru, sfânta sfintelor, şi a uşilor casii *bisearicii era de aur. *2 Par. 5, 1.

51. Şi au isprăvit tot lucrul care făcea Solomon în casa Domnului şi au adus înlontru, care sfinţise David, tată-său, argintul şi aurul şi vasele şi le-au pus în vistieriile casii Domnului.

Cap 8

Bisearica, după ce s-au dus într-însa sicriiul, să târnoseaşte umplând-o ceaţa. Solomon, după lunga rugăciune, blagosloveaşte norodul. Numărul boilor şi al oilor ce s-au jârtvit spre această prăznuire.

1.*Atunci s-au adunat toţi cei mai mari născuţi a lui Israil, cu căpeteniile neamurilor şi povăţuitorii familiilor fiilor lui Israil, la împăratul Solomon în Ierusalim, ca să ducă sicriiul legii Domnului din cetatea lui David, adecă din Sion. *2 Par. 5, 2.

132r 2. Şi s-au adunat la împăratul Solomon tot Israilul în luna Eftanim în zi de praz||nic, aceasta iaste luna a şeaptea.

3. Şi au venit toţi bătrânii din Israil şi au adus sicriiul preoţii.

4. Şi au purtat sicriiul Domnului şi cortul aşezemântului şi toate vasele jârtvelnicului care era în cort, şi le ducea preoţii şi leviţii.

5. Iară împăratul Solomon şi toată mulţimea lui Israil, carea să adunase la el, păşea cu el înaintea sicriiului şi jârtvea oi şi boi fără preţuire şi fără număr.

6. Şi au dus înlontru preoţii sicriiul legii Domnului în locul său, în jârtvenicul bisearicii, în sfânta sfintelor, supt arepile heruvimilor.

7. Că heruvimii îşi întindea arepile preste locul sicriiului şi acoperea sicriiul şi verigile lui deasupra.

8. Şi când să ivea verijile şi li să arăta vârfurile afară de jârtvenic înnaintea oltariului, nu să arăta mai mult din afară, carele au şi fost acolo până într-această zi. |

132v 9. Iară în sicriiu nu era *altceva, fără numai doao lespezi de piatră, care pusease într-însul Moisi în Horiv, când au făcut Domnul legătură cu fiii lui Israil, când ieşea din pământul Eghiptului. *Ieşir. 34, 27. Ovr. 9, 4.

10. Şi au fost deacă au ieşit preoţii din jârtvelnic, ceaţa au împlut casa Domnului.

11. Şi nu putea preoţii a sta şi a sluji pentru ceaţă, că umpluse slava Domnului casa Domnului.

12. Atunci au zis Solomon: „*Domnul au zis să lăcuiască în ceaţă. *2 Par. 6, 1.

13. Zidind am zidit casă spre lăcaşul Tău, prea puternic e scaunul Tău în veac".

14. Şi ş-au întors împăratul faţa sa şi au blagoslovit toată bisearica lui Israil, că toată beseareca lui Izrail sta.

15. Şi au zis Solomon: „Bine e cuvântat Domnul, Dumnezeul lui Israil, Carele au grăit cu gura Sa cătră David, tatăl mieu, şi în mânile Lui au isprăvit, zicând:

16. «Din ziua carea am scos norodul Mieu Israil din Eghipt, n-am ales cetate din toate

133r neamurile lui Israil, să se zidească || casă şi să fie numele Mieu acolo, ci am ales pre David să fie preste norodul Mieu Israil».

*2 Împăr. 7, 5. 17. *Și au vrut David, tatăl mieu, a zidi casă numelui Domnului, Dumnezeului lui Israil.

18. Și au zis Domnul către David, tatăl mieu: «Ce ai gândit în inima ta a zidi casă numelui Mieu, bine ai făcut aceasta și cu mintea a cugeta.

19. Însă tu nu-M vei zidi casă, ci fiiul tău, care va ieși din coapsele tale, acela va zidi casă numelui Mieu».

20. Întărit-au Domnul cuvântul Său, care au grăit. Și am stătut în locul lui David, tatălui mieu, și am șezut spre thronul lui Israil, precum au grăit Domnul, și am zidit casă numelui Domnului, Dumnezeului Israil.

21. Și am rânduit acolo locul sicriiului în care legătura Domnului iaste, care au făcut cu părinții noștri când au ieșit din pământul Eghiptului".

22. Și au stătut Solomon înnaintea oltariului Domnului în vedearea bisearicii lui Israil și ș-au întins mânile sale la ceriu.

23. Și au zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israil, nu iaste aseaminea Ție Dumnezeu în ceriu sus și pre pământ jos, Care păzești legătura și mila slujilor Tale, care umblă înaintea Ta în toată inima sa,

24. Care ai păzit slujii Tale, David, | tatălui mieu, Care ai grăit lui. Cu gura ai grăit și cu mânile ai isprăvit, precum această zi arată. 133v

25. Acum, dară, Doamne, Dumnezeul lui Israil, ține slugii Tale, lui David, tătâni-mieu, care i-ai grăit, zicând: «*Nu să va lua de la tine bărbat înnaintea Mea, care să șază pre thronul lui Israil, însă așa, de vor păzi fiii tăi calea sa, să umble înaintea Mea, precum tu ai umblat în vederea Mea». *2 Împăr. 7, 12.

26. Și acum, Doamne, Dumnezeul lui Israil, întărească-să cuvintele Tale, care ai grăit slujii Tale, David, tatâne-mieu.

27. Au doară poate-să gândi că adevărat Dumnezeu lăcuiaște pre pământ? Că de vreame ce ceriul și ceriurile ceriurilor nu Te pot cuprinde, cu cât mai vârtos casa aceasta, carea o am zidit?

28. Însă caută spre rugăciunea slugii Tale și la cearerea lui, Doamne, Dumnezeul mieu, ascultă viersul și rugăciunea carea sluga Ta să roagă înaintea Ta, astăzi.

29. Să fie ochii Tăi deșchiși preste casa aceasta noaptea și zioa, preste casa || de care ai zis: *«Fi-va numele Mieu acolo», ca să asculți rugăciunea cu carea să roagă în locul acesta către Tine sluga Ta, 134r *2 Leagi 12, 11.

30. Ca să asculți rugăciunea robului Tău și a norodului Tău, Israil, ori de ce să vor ruga în locul acesta. Și să-i asculți în locul lăcuinții Tale în ceriu, și când vei asculta, milostiv vei fi.

31. De va păcătui omul împrotiva aproapelui său și va avea ceva jurământ, cu care să să ție străns, și va veni pentru jurământ înnaintea oltariului Tău în casa Ta,

32. Tu vei asculta în ceriu și vei face și vei judeca slugile Tale, osândind pre cel necurat și răsplătindu-i calea sa preste capul lui, și îndreptând pre cel drept și dând lui după dreptatea sa.

33. De va fugi norodul Tău, Israil, de nepriiatinii săi (pentru că va păcătui Ție) și, făcând pocăință și mărturisindu-să numelui Tău, vor veni și să vor ruga și vor cere iertare de la Tine în casa aceasta,

34. Ascultă în ceriu și iartă păcatul norodului | Tău Israil și vei aduce la pământul care l-ai dat părinților lor. 134v

35. De va fi închis ceriul și nu va plua pentru păcatele lor și, rugându-să în locul acesta, pocaianie vor face numelui Tău și de la păcatele sale să vor întoarce pentru năcazul său,

36. Ascultă-i în ceriu și lasă păcatele robilor Tăi și norodului Tău Israil și-i arată calea cea bună prin carea să umble și dă ploaie pre pământul Tău, care l-ai dat norodului Tău spre moștenire.

37. Foamete de să va naște pre pământ, au ciumă, au strâcat văzduh, au zmoliciune, au lăcustă, sau rugină și-l va năcăji nepriiatinul lui conocindu-i porțile, toată rana și toată neputința,

38. Toată îmbucarea și blăstămul care să va întâmpla a tot omul din norodul Tău Israil, de-ș va cunoaște cineva rana inimii sale și-ș va întinde mânile sale în casa aceasta,

39. Tu vei asculta în ceriu în locul lăcașului Tău și iarăș Te vei milostivi și vei || face ca să dai fieștecăruia după căile sale, precum vei vedea inima lui (că Tu cunoști sângur inima tuturor fiilor oamenilor). 135r

40. Să se teamă de Tine în toate zilele în care trăiesc pre fața pământului care l-ai dat părinților noștri.

41. Ci încă și streinul, care nu iaste din norodul Tău, Israil, când va veni din loc departe pentru numele Tău (că să va auzi numele Tău cel mare și mâna Ta cea mare și brațul Tău

42. Cel întins în tot locul), deci când va veni și să va ruga în locul acesta,

43. Tu vei asculta în ceriu, întru tăriia lăcașului Tău, și vei face toate pentru carele Te va chema cel strein, ca să înveațe toate noroadele locurilor a să teame de numele Tău, precum norodul Tău, Israil, și să cunoască că numele Tău s-au chemat preste casa aceasta, carea o am zidit.

44. De va ieși norodul Tău la războiu împrotiva nepriiatinilor săi, pre cale ori încătro îi vei trimite, Te vor ruga în prejma călii cetății carea o ai ales și în prejma casii carea o ai zidit numelui Tău, |

135v 45. Și vei asculta în ceriu rugăciunile lor și cearerile lor și vei face judecata lor.

46. Iară de vor greși Ție (*că nu iaste care să nu greșască) și, mâniindu-Te, îi vei da nepriiatinilor săi și robi să vor duce în pământul nepriiatinilor departe sau aproape

47. Și să vor pocăi în inima sa în locul robiei și, întorcându-să, Te vor ruga de iertare în robia sa, zicând: «Păcătuit-am, nedreptate am făcut, necurat ne-am purtat»,

*2 Para. 6, 36. Ecl. 7, 21. 1 Ioan 1, 10.

48. Și să vor întoarce cătră Tine în toată inima sa și cu tot sufletul său în pământul nepriiatinilor săi, la care robi să vor duce și Te vor ruga în preajma călii pământului său, care l-ai dat părinților lor și a cetății carea o ai ales și a bisearicii carea o ai zidit numelui Tău.

49. Vei apuca în ceriu, întru tăria scaunului Tău, rugăciunile lor și cererile lor și vei face judecata lor.

50. Și Te vei milostivi norodului Tău, care au greșit Ție, și tuturor nedreptăților lor, cu carele au nelegiuit împrotiva Ta, și le vei da milă înnaintea celor || ce-i vor avea robi, să li să milostivească. 136r

51. Că norodul Tău iaste și moștenirea Ta, pre carii i-ai scos din pământul Eghiptului, din mijlocul cuptoriului celui de fier.

52. Ca să fie ochii Tăi deșchiși spre rugăciunea șerbului Tău și norodului Tău, Israil, și să-i asculți întru toate pentru carele Te vor chema.

53. Că Tu Ți i-ai osăbit spre moștenire dintru toate noroadele pământului, precum ai grăit prin Moisi, șerbul Tău, când ai scos părinții noștri din Eghipt, Doamne Dumnezeule!"

54. Și au fost deacă au plinit Solomon, rugând pre Domnul, toată rugăciunea și rugarea aceasta, s-au sculat dinnaintea oltariului Domnului, că amândoao genunchele în pământ înfipsease și mânile întinsease spre ceriu.

55. Stătut-au, dară, și au blagoslovit toată bisearica lui Israil cu glas mare, zicând:

56. „Bine e cuvântat Domnul, Care au dat odihnă norodului Său, Israil, după toate care au grăit; n-au căzut nici un cuvânt din toate ceale bune, care au grăit prin Moisi, sluga Sa.

57. Fie Domnul, Dumnezeul nostru, cu noi, precum au fost cu părinții noștri, nepărăsindu-ne și ne| lepădându-ne, 136v

58. Ci să ne pleace sufletele noastre cătră Sine, ca să umblăm întru toate căile Lui și să păzim poruncile Lui și țeremoniile Lui și judecățile, oricare au poruncit părinților noștri.

59. Și fie cuvintele Meale aceastea, cu care m-am rugat înaintea Domnului, apropiindu-să cătră Domnul, Dumnezeul nostru, zioa și noaptea, să facă judecată slugii Sale și norodului Său, Israil, în toate zilele.

60. Să știe toate noroadele pământului că Domnul Însuș iaste Dumnezeu și nu iaste altul afară de El.

61. Și fie inima noastră desăvârșit cu Domnul, Dumnezeul nostru, să umblăm în așezământurile Lui și să păzim poruncile Lui ca și astăzi.

62. Deci împăratul și tot Israilul cu el jârtvea junghieri înnaintea Domnului.

63. Și au ucis Solomon jârtve păciuitoare, care le-au jârtvuit Domnului, boi doaozeaci și doao de mii, și oi o sută doaozeaci și doao de mii și au sfințit || bisearica Domnului împăratul și fiii lui Israil. 137r

64. În zioa aceaea au sfințit împăratul în mijlocul pridvorului, care era înaintea casii Domnului, că au făcut acolo ardere de tot și jârtvă și grăsimea celor de pace, că oltariul cel de aramă, care era înaintea Domnului, mai mic era și nu putea cuprinde arderea de tot și jârtva și grăsimea celor de pace.

65. Și au făcut Solomon în vreamea aceea prăznuire vestită, și tot Israilul cu el, mulțime mare de la întrarea lui Emath până la râul Eghiptului înaintea Domnului, Dumnezeului nostru, șapte zile și șapte zile, adecă patrusprăzeace zile.

66. Și a opta zi au slobozit noroadele, carii, binecuvântând pre împăratul, s-au dus la sălașele sale veselindu-să și cu inimă bucuroasă pentru toate ceale bune, carea făcuse Domnul lui David, slugii Sale, și lui Israil, norodului Său.

Cap 9

Domnul, lui Solomon a doao oară arătându-Să, îi porunceaşte a ţinea poruncile Sale, adăogând amânănţarea de nu să vor ţinea. | Solomon mai multe cetăţi zideaşte; neamurile şi le face dăjduitoare şi, corabie în Ofir trimiţând, mult aur priimeaşte. 137v

1. Și au fost deacă au isprăvit Solomon zidirea casii Domnului şi zidirea împăratului şi tot ce poftise şi voise a face,

*Sus 3, 7. 2. I s-au arătat Domnul a doao oară, *precum i să arătase în Gavaon.

2 Par. 7, 12. 3. Și au zis Domnul cătră el: „Ascultat-am rugăciunea ta, cu carea te-ai rugat înnaintea Mea, sfințit-am casa aceasta, carea o ai zidit ca să-Mi puiu numele Mieu acolo în veac; şi vor fi ochii Miei şi inima Mea acolo în toate zilele.

4. Și tu, de vei umbla înaintea Mea, precum au umblat tatăl tău, în unirea inimii și în dreptate, şi vei face toate care ţ-am poruncit, şi legiuitele Meale şi judecăţile Meale le vei ţine,

2 Împăr. 12, 16. 5. Pune-voiu thronul împărăţiii tale preste Israil în veac, precum am grăit lui David, tătâne-tău, zicând: «Nu să va lua bărbat din ruda ta din scaunul lui Israil!»

6. Iară cu întoarcere de vă veţ întoarce voi şi fiii voştri, nu umblând după Mine, nici păzind porun||cile Meale şi ţeremoniile Meale, care v-am pus înnainte, ci vă veţi duce şi veţi cinsti dumnezei streini şi vă veţi închina lor, 138r

7. Lua-voiu pre Israil de pre faţa pământului care l-am dat lor, şi besearica carea o am sfinţit numelui Mieu o voiu lepăda din vederea Mea şi va fi Israil spre pildă şi spre baznă tuturor noroadelor.

8. Și casa aceasta va fi spre pildă; tot care va treace printr-însa să va zătăci şi va şuiera şi va zice: *«Pentru ce au făcut Domnul aşa pământului acestuia şi căsii aceştiia?» *2 Leage 29, 24.

Irimie. 22, 20. 9. Și vor răspunde: «Că au părăsit pre Domnul, Dumnezeul său, Care au scos pre părinţii lor din pământul Eghiptului şi au urmat dumnezei streini şi s-au închinat lor şi i-au cinstit; pentru aceaea au adus Domnul asupra lor tot răul acesta»".

10. Și plinindu-să doaozeaci de ani, după ce zidise Solomon doao case, adecă, casa Domnului şi casa împăratului,

11. (Hiram, împăratul Tirului, dând lui Solomon leamne de chedru şi ceatini şi aur după tot ce avea lipsă), atuncea au dat Solomon lui Hiram doaozeaci de oraşe în pământul Galileii.

12. Și au ieşit Hiram din Tir să vază oraşe|le care i le dedease Solomon şi nu i-au plăcut. 138v

13. Și au zis: „Au aceastea sânt cetăţile care mi i-ai dat, frate?" Și le-au numit pământul Havul până în zioa aceasta.

14. Și au trimis Hiram la împăratul Solomon o sută şi doaozeaci de talanţi de aur.

15. Aceasta iaste suma cheltuialelor, carea o au dat împăratul Solomon spre zidirea casii Domnului şi casei sale şi a lui Mellon şi a zidului Ierusalimului şi Heser şi Maghedo şi Gazer.

16. Faraon, împăratul Eghiptului, s-au suit şi au prins Gazer şi o au aprins cu foc; şi hananeul care lăcuia în cetate l-au ucis şi o au dat zeastre featei sale, muierii lui Solomon.

17. Și au zidit Solomon Gazer şi Vethoron cea mai din gios,

18. Și Valaath şi Palmira în pământul pustiii.

19. Și toate satele care să ţinea de dânsa şi era fără zid le-au întărit, şi cetăţile carălor şi cetăţile călăreţilor şi orice i-au plăcut a zidi în Ierusalim şi în Livan şi în tot pământul biruinţii sale.

20. Tot norodul care rămăsease din ammorrei şi hethei şi ferezei şi hevei şi ievusei, carii nu sânt din fiii lui Israil, ||

21. Acestora fiii, carii rămăsease pre pământ, adecă carii nu-i putuse dezrădăcina fiii lui Israil, i-au făcut Solomon dăjduitori până în zioa aceasta. 139r

22. Iară din fiii lui Israil n-au rânduit Solomon a sluji pre careva, ci era bărbaţi ostaşi şi slugitorii lui şi căpetenii şi povăţuitori şi mai-mari preste care şi preste călăreţi.

23. Și era căpetenii preste toate lucrurile lui Solomon puşi cinci sute cincizeaci, carii avea supus norodul şi celor rânduite lucruri poruncea.

*1 Para. 8, 11. 24. Iară *fata lui Faraon s-au suit din cetatea lui David în casa sa, care-i zidise Solomon, atunci au zidit Mellon.

25. Și aducea Solomon de trei ori în tot anul arderi de tot şi jârtve păciuitoare pre oltariul care zidise Domnului şi aprindea tămâie înaintea Domnului; şi s-au isprăvit besearica.

26. Și corabie au făcut împăratul Solomon în Asion Gavir, carea iaste lângă Ailath, în ţărmurile Mării Roşie, în pământul Idumeii.

27. Şi au trimis Hiram în corabia aceaea slugile sale, bărbaţi corăbieri şi ştiuţi la mare, cu slugile lui Solomon. |

139v 28. Carii viind în Ofir, luund de acolo aur, patru sute şi doaozeaci de talanţi, l-au adus la împăratul Solomon.

Cap 10

Venit-au împărăteasa Sava la împăratul Solomon; carea minunându-să de înţălepciunea lui, de mărime şi de stăpânire, dând şi priimind mari daruri, s-au dus. Solomon multă dajdă şi aur de airea, vase şi paveze şi măreţul thron rânduiaşte; mari şi scumpe unealte are în vase, în căruţe şi în cai, în prisosirea argintului şi a chedrilor.

1.*Şi şi împărăteasa Sava, auzând veastea lui Solomon în numele Domnului, au venit a-l ispiti în ciumelituri.

*2 Para. 9, 1. Math. 12, 42. Luc. 11, 41.

2. Şi, întrând în Ierusalim cu multă petreacere şi găzdăcii, cămilele purtând mireazme şi aur mult foarte şi pietri scumpe, venit-au la împăratul Solomon şi au grăit toate care avea în inima sa.

3. Şi o au învăţat Solomon toate cuvintele care pusease înainte; n-au fost cuvânt care să fie putut tăinui pre împăratul şi să nu-i răspunză.

140r 4. Şi, văzând împărăteasa Sava toată înţelep||ciunea lui Solomon şi casa carea zidise,

5. Şi bucatele mesii lui şi lăcaşele slugilor şi rânduialele slujitorilor şi hainele lor şi păharnicii şi arderile de tot care aducea în casa Domnului, nu mai avea duh.

6. Şi au zis cătră împăratul: „Adevărat iaste cuvântul care l-am auzit în pământul meu

7. Despre cuvintele tale şi despre înţălepciunea ta şi nu credeam celor ce-m spunea, până când însăşi am venit şi am văzut cu ochii miei şi am aflat că jumătate parte nu mi s-au vestit; mai mare iaste înţelepciunea şi lucrurile tale decât vestea carea am auzit.

8. Fericiţi oamenii tăi şi fericite slugile tale, carii stau înaintea ta pururea şi aud înţelepciunea ta.

9. Fie Domnul, Dumnezeul tău, binecuvântat, Căruia I-ai plăcut şi te-au pus pre thronul lui Israil, pentru că au iubit Domnul pre Israil în veac şi te-au rânduit împărat, să faci judecată şi dreptate".

140v 10. Şi au dat împăratului o sută doaozeaci de talanţi de aur şi mireazme multe fo|arte, şi pietri scumpe; nu s-au adus mireazme aşa multe decât acealea care au dat împărăteasa Sava împăratului Solomon.

11. *Ci şi corabia lui Hiram, carea aducea aur din Ofir, au adus din Ofir leamne de chedru multe foarte şi pietri scumpe.

*2 Par. 9, 10.

12. Şi au făcut împăratul din leamnele ceale de chedru stâlpii casii Domnului şi casei împăratului, şi lăute şi cobze cântăreţilor. Nu s-au adus de acel feal de leamne de chedru, nici s-au văzut până într-aceasta zi.

13. Iară împăratul Solomon au dat împărăteasei Savei toate care au vrut și au cerut de la el, afară din ceale care i le-au dăruit din vrearea sa cu împărătesc dar. Carea s-au întors și s-au dus în țara sa, cu slugile sale.
14. Și era măsura aurului, care să adusease lui Solomon prin fieștecare an, șase sute șasăzeaci și șase de talanți de aur,
15. Afară din cel ce aducea bărbații carii era preste vămi și neguțătorii și toți carii vindea tărguiri și toți împărații Araviei și povățuitorii pământului.
16. Și au făcut împăratul Solomon paveze || de aur curat doao sute; șease sute de sicle de aur au dat spre tăblile unii paväze, 141r
17. Și trei sute de paväze de pedrestrași din aur ales, trei sute de mine de aur îmbrăca o pavăză; și le-au pus împăratul în casa jocului Livanului.
18. Și au făcut împăratul Solomon thron de evur mare și l-au îmbrăcat cu aur curat foarte,
19. Care avea șease treapte; și vârful thronului era rătund în partea dinnapoi, și doao mâni dincoace și dincolea țind scaunul și doi lei sta lângă fieștecare mâni.
20. Și doisprăzeace leuți stând peste șease trepte dincoace și dincolea; nu s-au făcut lucru ca acela în toate împărățiile.
21. Ci și toate vaseale cu care bea împăratul Solomon era de aur și toate unealtele casei jocului Livanului de aur curat, nu era argint, nici să socotia de ceva prețu în zilele lui Solomon,
22. Că corabia împăratului pre mare cu corabia lui Hiram o dată în trei ani să ducea în Tharsis, aducând de acolo aur și argint | și dinți de elefant și măimuțe și păuni. 141v
23. Și s-au mărit împăratul Solomon preste toți împărații pământului, cu averile și cu înțelepciunea.
24. Și tot pământul dorea fața lui Solomon, să auză înțălepciunea lui, care-i dedease Dumnezeu în inima lui.
25. Și toți îi aducea daruri, vase de argint și de aur, haine și arme de război și mirosuri și cai și cămile, prin toți anii.
*2 Para. 1, 14. 26. *Și au adunat Solomon căruțe și călăreți și i s-au făcut căruțe o mie patru sute și călăreți doaosprăzeace mii; și i-au rânduit prin cetăți întărite și cu împăratul în Ierusalim.
27. Și au făcut de au fost atâta prisosință argintului în Ierusalim, cât și a pietrilor; și mulțime de chedri au dat ca morii carii să nasc în câmpuri.
28. Și să aducea cai lui Solomon din Eghipt și din Coa, că neguțătorii împăratului cumpăra din Coa și cu prețu rănduit îi ducea.
29. Și ieșiia caru cu patru cai din Eghipt cu șase sute de sicli de argint, și calul o sută cincizeaci, și într-acesta chip toți împărații hefteilor și a Siriii vindea cai. ||

Cap 11

142r

Solomon, cu multe muiari de alt neam să împreună și, de la dânseale blăznit, să întoarce la închinarea idolilor lor, spre carii, mâniindu-să Domnul, îi deșteaptă împrotivitori pre Adad,

Razon şi Ierovoam, căruia prin prorocul Ahiam îi făgăduiaşte împărăție lui Israil, lăsând un neam fiiu lui lui Solomon; moare Solomon după patruzeci de ani a împărăției, căruia urmează fiiul Rovoam.

1 Iară împăratul Solomon *au iubit multe muieri de alt neam, şi fata lui Faraon şi moaviteance şi idumee şi sidonience şi hetthee, *2 Leagi 17, 17. Ecli. 47, 21.

2 Din neamurile de carele au zis Domnul fiilor lui Israil: *„Nu veți întra la eale, nici din ei vor întra la a voastre, că adevărat vor întoarce inimile voastre, să urmați dumnezeilor". Deci acestora s-au împreunat Solomon cu aprinsă dragoste. *Ieşir. 24, 16.

3. Și i-au fost lui muieri, ca împărătease, şapte sute, şi țiitoare, trei sute; şi au întors muierile inima lui.

4. Și, fiind acum bătrân, s-au blăznit inima lui prin muieri să urmeze dumnezei streini; nici era inima lui de|săvârşit cu Domnul, Dumnezeul său, ca inima lui David, tătâni-său. 142v

5. Ci cinstea Solomon pre Astarthen, dumnezeoaia sidonilor, şi Moloh, idolul amoniteanilor.

6. Și au făcut Solomon ce nu plăcuse înnaintea Domnului şi n-au plinit a urma Domnului ca David, tatăl lui.

7. Atunci au zidit Solomon bisearică lui Hamos, idolului Moav, în muntele care iaste în prejma Ierusalimului, şi lui Moloh, idolului fiilor Ammon.

8. Și într-acesta chip au făcut tuturor muierilor sale, celor de alt neam, care aprindea tămâi şi jârvuia dumnezeilor săi.

9. Și S-au mâniiat Domnul lui Solomon că s-au întors mintea lui de către Domnul, Dumnezeul lui Israil, *Carii i Să arătase a doao oară. *Sus 9, 2.

10. Și poruncise pentru cuvântul acesta să nu urmeaze dumnezei streini, şi n-au păzit care i-au poruncit Domnul.

11. Și au zis Domnul lui Solomon: „Pentru că ai avut aceasta la tine şi n-ai ținut legătura Mea şi poruncile Meale care ț-am poruncit, rumpând voiu tăia împărăția ta şi o voiu da slugii tale. ||

143r 12. *Însă în zilele tale nu voiu face, pentru David, tatăl tău; din mâna fiiului tău o voi tăia. *Jos 12, 15.

13. Nici voiu lua toată împărățiia, ci un neam voiu da fiiului tău, pentru David, sluga Mea, şi pentru Ierusalim carea o am ales".

14. Și au deşteptat Domnul protivnic lui Solomon pre Adad Idumeul, din sământă împărătească, care era în Edom.

15. *Că fiind David în Idumeea şi suindu-să Ioav, căpetenia oastei, a îngropa pe cei ucişi şi ucigând toată partea bărbătească în Idumeea, *2 Împăr. 8, 14.

16. (Că şase luni s-au zăbovit acolo Ioav şi tot Israilul până au ucis toată partea bărbătească în Idumeea),

17. Fugit-au Adad însuşi, şi bărbații Idumeii din slugile tătâni-său cu el, să între în Eghipt; şi era Adad prunc mic.

18. Și, sculându-să din Madiam, au venit în Faran şi au luat cu sine oameni din Faran şi au întrat în Eghipt la Faraon, împăratul Eghiptului, care i-au dat casă şi bucate i-au rânduit şi pământ i-au însămnat. |

143v 19. Și au aflat Adad har înnaintea lui Faraon foarte, atâta cât i-au dat muiare pre sora muierii sale, cea dintr-un trup, a împărăteasei Tahnes.

20. Și i-au născut sora ai Tahnes pre Ghenuvath fiiu şi l-au doicit Tahnes în casa lui Faraon; şi era Ghenuvath lăcuind la Faraon cu fiii lui.

21. Și, auzind Adad în Eghipt a fi adormit David cu părinții săi şi a fi murit Ioav, căpetenia oastei, au zis lui Faraon: „Slobozi-mă, să mearg la pământul mieu".

22. Și i-au zis Faraon: „Dară ce-ți lipseaşte la mine, ca să cerci a te duce la pământul tău?" Și el au răspuns: „Nimic, ci te rog să mă slobozi".

23. Și i-au deşteptat Dumnezeu protivnic pre Razon, fiiul lui Iliada, care fugise la Adarezer, împăratul Sovii, domnul său.

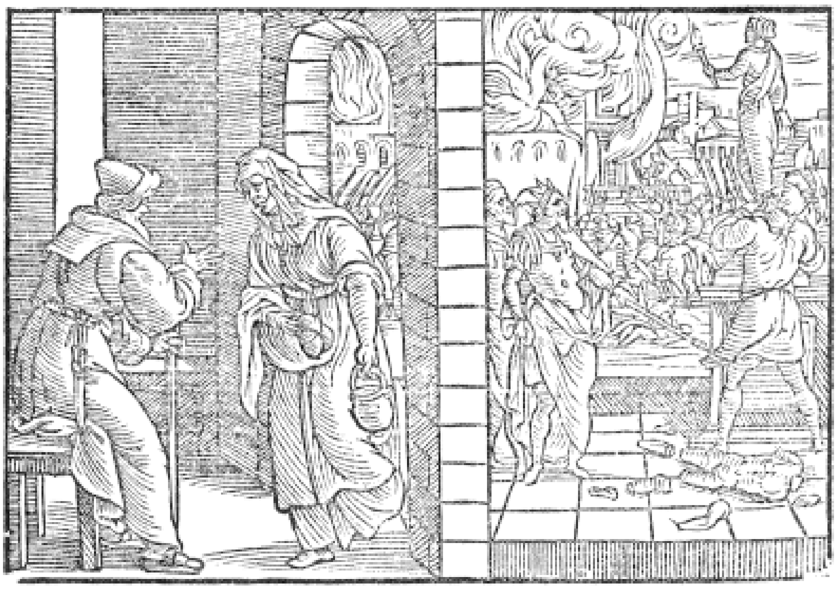
24. Și au adunat împrotiva lui bărbați şi s-au făcut căpetenie tâlharilor când îi ucidea David şi s-au dus la Damasc şi au lăcuit acolo şi l-au făcut împărat în Damasc.

25. Și era împrotivitoriu lui Israil în toate zilele lui Solomon, şi aceasta iaste răotatea lui Adad şi urâciunea asupra lui Israil; şi au împărățit în Siria. ||

144r 26. *Și Ierovoam, fiiul lui Navad, efratheul din Sareda, sluga lui Solomon, a căruia mumă era pe nume Serva, muiare văduvă, şi au rădicat mâna asupra împăratului. *2 Paral. 13, 6.

27. Și aceasta iaste pricina împrotivitoriului războiu asupra lui, că Solomon au zidit pre Mello şi au asămănat adâncimea cetății lui David, tătâni-său.

28. Și era Ierovoam bărbat tare şi putearnic şi, văzând Solomon tinărul de bună fire şi ager, îl rânduise mai-mare preste dăjdile a toată casa lui Iosif.

*2 Para. 10, 15

29. *Și au fost în vreamea aceea de au ieşit Ierovoam din Ierusalim şi l-au aflat Ahia Siloniteanul, prorocul, în cale, acoperit cu plaşcă noao; şi era numai doi în câmp.

30. Și, apucându-și Ahia plașca sa cea noao, cu carea era acoperit, o au tăiat în doaosprăzeace părți.

31. Și au zis către Ierovoam: „Ia-ţi zeace tăieturi, că aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Iată, Eu voiu tăia împărăţia din mâna lui Solomon şi ţ-oi da ţie zeace neamuri.

32. Iară un neam îi va rămânea lui, pentru sluga Mea David şi Ierusalim, cetatea carea o am ales din toate neamurile lui Is|rail. 144v

33. Pentru că M-au părăsit şi s-au închinat lui Astarthim, dumnezeoaia Sidonului, şi lui Hamos, dumnezeului Moav, şi lui Moloh, dumnezeului fiilor Amon, şi n-au umblat în căile Meale, să facă dreptate înaintea Mea şi poruncile Meale şi judecățile, ca David, tatăl lui.

34. Nici voiu lua toată împărăţia din mâna lui, ci povăţuitoriu l-oi pune în toate zilele vieţii sale, pentru David, sluga Mea, care l-am ales, care au păzit ceale poruncite ale Meale şi poruncile Meale.

35. Și voiu lua împărăţia din mâna fiiului său şi-ţi voiu da ţie zeace neamuri.

36. Iară fiiului lui îi voiu da un neam ca să rămâie candila lui David, slugii Meale, în toate zilele înaintea Mea în Ierusalim, cetatea care o am ales să fie numele Mieu acolo.

37. Iară pre tine te voiu lua şi vei împărăţi preste toate care doreaşte sufletul tău şi vei fi împărat preste Israil.

38. Deci, de vei asculta toate care voiu porunci ţie şi vei umbla în căile Meale şi vei face ce-i dirept înaintea Mea, păzind ceale poruncite ale Meale şi poruncile Meale, precum au făcut David, sluga Mea, voiu fi || cu tine şi-ţi voiu zidi casă credincioasă, precum am zidit lui David casă, şi-ţi voiu da Israilul. 145r

39. Și voiu năcăji sămânţa lui David despre aceasta, însă nu în toate zilele»".

40. Și au vrut Solomon a ucide pre Ierovoam, care s-au sculat şi au fugit în Eghipt, la Sesac, împăratul Eghiptului; şi au fost în Eghipt până la moartea lui Solomon.

41. Iară cealeaalalte a cuvintelor lui Solomon şi toate care au făcut şi înţelepciunea lui, iată, toate sânt scrise în Cartea cuvintelor zilelelor lui Solomon.

42. Iară zilele în care au împărăţit Solomon în Ierusalim preste tot Israilul patruzeaci de ani sânt.

43. Și au adormit Solomon cu părinții săi și s-au îngropat în cetatea lui David, tătâni-său, și au împărățit Rovoam, fiiul lui, în locul lui.

Cap 12

Rovoam, urmând sfatul tinerilor, îş căştigă despărţirea împărăţiii, şi Ierovoam împărat preste zeace neamuri să rânduiaşte, şi, oastea lui Rovoam asupra lui Ierovoam, Domnul prin Semeia

prorocul o răsipeaşte, iară Ierovoam viţei de aur a să cinsti au rădicat în Dan şi în Vethil, rându|ind prăznuirea oltariului şi preoţi.

145v

1.*Şi au venit Rovoam în Sihim, că acolo era adunat tot Israilul, să-l facă împărat. *2 Par. 10, 1.

2. Iară Ierovoam, fiiul lui Navat, fiind încă în Eghipt fugit de la fața împăratului Solomon, auzând de moartea lui, s-au întors din Eghipt.

3. Și au trimis și l-au chemat și au venit Ierovoam și toată mulțimea lui Israil; și au grăit cătră Rovoam, zicând:

4. „Tatâl tău foarte greu jug ne-au pus noao, deci tu, acum, micșurează cătuși de cât din porunca tătâni-tău cea vârtoasă și din jugul cel greu, care ne-au pus noao, și vom sluji ție".

5. Care le-au zis: „Duceți-vă până a treia zi și vă întoarceți la mine".

6. Și, deacă s-au dus norodul, au făcut sfat împăratul Rovoam cu bătrânii carii sta înnaintea lui Solomon, tatăl lui, când încă trăia, și au zis: „Ce sfat îm dați, să răspunzu norodului acestuia?"

7. Carii i-au zis: „De vei asculta astăzi de norodul acesta și de vei sluji și cearerii lor vei îngădui și le vei grăi vorbe line, vor fi ție sluji în toate zilele".

146r

8. Carele au părăsit sfatul bătrânilor ce-i || dedease și au luat tinerii, carii să doicise cu el și sta lângă el.

9. Și au zis cătră ei: „Ce sfat îmi dați să răspunzu norodului acestuia, care mi-au zis: «Mai ușoară giugul ce au pus tatăl tău preste noi!»?".

10. Și i-au zis lui tinerii, carii fusease doiciți cu el: „Așa vei grăi norodului acestuia care au grăit cătră tine, zicând: «Tatăl tău ne-au îngreoiat jugul, tu ne ușurează!» Așa vei grăi cătră ei: «Deagetul cel mai mic al mieu mai gros iaste decât dosul tătâne-mieu.

11. Și acum tatăl mieu au pus preste voi jug greu, iară eu voiu adaoge preste jugul vostru; tatăl mieu v-au tăiat cu biciuri, iară eu vă voiu tăia cu scorpii»".

12. Și au venit Ierovoam și tot norodul la Rovoam a treia zi, precum grăise împăratul, zicând: „Întoarceți-vă la mine a treia zi".

13. Și au răspuns împăratul norodului vârtoasă, părăsând sfatul bătrânilor ce-i dedease.

14. Și le-au grăit după sfatul tinerilor, zicând: „Tatăl mieu au îngreoiat jugul vostru, iară eu voiu adaoge jugului vostru; tatăl mieu v-au tăiat cu biciuri, iară eu | vă voiu tăia cu scorpii".

146v

15. Și nu s-au odihnit împăratul norodului, că-l depărtase Domnul, ca să-ș deșteapte cuvântul său, *care grăise în mâna lui Ahie Siloniteanului cătră Ierovoam, fiiul lui Navat. *Sus 11, 31.

16. Și văzând norodul că n-au vrut a-i asculta împăratul, i-au răspuns, zicând: „Ce parte iaste noao în David sau ce moștenire în fiiul Isai? Meargi în sălașele tale, Israil, acum vezi casa ta, David!" Și s-au dus Israil la sălașele sale.

17. Iară preste fiii lui Israil ori carii lăcuia în cetățile Iiudei au împărățit Rovoam.

18. Și au trimis împăratul Rovoam pre Adiran, care era preste dăjdi, și l-au împroșcat cu pietri tot Israilul și au murit, iară împăratul Rovoam de sârg s-au suit în căruță și au fugit în Ierusalim.

19. Și s-au depărtat Israilul de la casa lui David până într-această zi.

20. Și au fost deacă au auzit tot Israilul că să întorsease Ierovoam, au tremis și l-au chemat adunând gloata și l-au || făcut împărat preste tot Israilul, nici au urmat careva după casa lui David, fără sângur neamul Iiudei.

147r

21. Și au venit Rovoam în Ierusalim și au adunat toată casa Iiudei și neamul lui Veniamin, o sută optzeaci de mii de bărbați ostași aleși, să oștească asupra casii lui Israil și să întoarcă împărăția lui Rovoam, fiiului Solomon.

22. *Și au fost cuvântul Domnului cătră Semeia, omul lui Dumnezeu, zicând: *2 Par. 11, 2.

23. „Grăiaște cătră Rovoam, fiiul lui Solomon, împăratul Iiudei, și cătră toată casa Iiudei și Veniamin, și ceialalți din norod, zicând:

24. «Aceastea zice Domnul: 'Nu vă veți sui, nici veți oști asupra fraților voștri, fiilor Israil. Întoarcă-să omul în casa sa, că de la Mine s-au făcut cuvântul acesta!'»". Ascultat-au cuvântul Domnului și s-au întors din drum, precum le poruncise Domnul.

147v

25. Și au zidit Ierovoam Sihim în muntele Efrem și au lăcuit acolo și, ieșind | de-acolo, au zidit Fanuil.

26. Și au zis Ierovoam în inima sa: „Acum să întoarce împărăția la casa lui David.

27. De să va sui norodul acesta să facă jârtve în casa Domnului, în Ierusalim, și să va întoarce inima norodului acestuia cătră domnul său, Rovoam, împăratul Iiudei, și mă va ucide și să va întoarce la el".

*Tov. 1, 5. **Ieșir. 32, 8.

28. *Și, socotind sfat, au făcut doi viței de aur și le-au zis: „Nu vă mai suireți în Ierusalim; **iată dumnezeii tăi, Israil, carii te-au scos din pământul Eghiptului!”

29. Și au pus unul în Vethil, și altul în Dan.

30. Și s-au făcut cuvântul acesta spre păcat, că mergea norodul să se închine vițelului până la Dan.

*2 Par. 11, 15.

31. Și au făcut bisearici în ceale înnalte *și preoți din cei mai de pre urmă ai norodului, care nu era din fiii lui Levi.

32. Și au rânduit zi de praznic în luna a opta, a cincisprăzeacea zi a lunii, spre asămănarea prăznuirii carea să prăznuia în Iiuda. Și, suindu-să pre oltariu, aseaminea au făcut în Vethil să jârtvuiască vițeilor cari-i vărsase. Și au rându||it în Vethil preoți celor înalte care făcuse. 148r

33. Și s-au suit pre oltariul care zidise în Vethil în zioa a cinsprăzeace a lunii a opta, carea închipuise din inima sa. Și au făcut praznic fiilor lui Israil și s-au suit pre oltariu, să aprinză tămăiare.

Cap 13

Trimisul proroc din Iiuda la Ierovoam despre răsipirea oltariului și naşterea lui Iosie împăratului proroceaşte. Carele rugându-se, mâna lui Ierovoam, carea săcase, să însănătoşază. Iară întorcându-să prorocul, de la leu să ucide, pentru că nu ascultase de cuvântul Domnului, și Ierovoam sporeaşte nelegiuirea sa.

1. Și, iată, omul lui Dumnezeu au venit din Iiuda în cuvântul Domnului în Vethil, Ierovoam stând pre oltariu și tămâie aruncând.

*4 Împăr. 23, 16.

2. Și au strâgat împrotiva oltariului *în cuvântul Domnului și au zis: „Oltariule, oltariule, aceastea zice Domnul: «Iată, fiiu să va naște casii lui David, pe nume Iosiie, și va jârtvui preste tine preoții celor în|nalte, carii acum în tine tămâie aprind și oase de oameni pre tine va aprinde»”. 148v

3. Și au dat în zioa aceaea sămn, zicând: „Acesta va fi sămnul care au grăit Domnul: «Iată, oltariul să va tăia și să va vărsa cenușa carea iaste în el».

4. Și, auzând împăratul cuvântul omului lui Dumnezeu, care strâgase împrotiva oltariului în Vethil, ș-au întins mâna din oltariu, zicând: „Apucați-l!” Și au săcat mâna lui carea întinsease asupra lui, nici au putut a o trage îndărăpt la sine.

5. Și oltariul s-au tăiat și s-au vărsat cenușa din oltariu, după sămnul cel ce mai înainte zisease omul lui Dumnezeu în cuvântul Domnului.

6. Și au zis împăratul către omul lui Dumnezeu: „Roagă-te feații Domnului, Dumnezeului tău, și te roagă pentru mine, să mi să întoarcă mâna mea”. Și s-au rugat omul lui Dumnezeu feații Domnului și s-au întors mâna împăratului la el și s-au făcut precum întâiu fusease.

7. Și au grăit împăratul către omul lui Dumnezeu: „Vino cu mine acasă să prănzeaști și-ți voiu da daruri”. ||

8. Și au răspuns omul lui Dumnezeu către împăratul: „De-m vei da mie jumătate parte de casa ta, nu voiu veni cu tine, nice voiu mânca pâne, nici voiu bea apă în locul acesta, 149r

9. Că așa mi s-au poruncit în cuvântul Domnului, zicând: «Nu vei mânca pâine, nici vei bea apă, nici te vei întoarce pre calea pre carea ai venit»”.

10. Și s-au dus pre altă cale și nu s-au întors pe drumul prin care venise în Vethil.

11. Iară un proroc oarecare, bătrân, lăcuia în Vethil, la care au venit fiii săi și i-au povestit toate lucrurile care făcuse omul lui Dumnezeu într-acea zi în Vethil. Și cuvintele ce grăise către împăratul le-au povestit tătâni-său.

12. Și le-au zis tatăl lor: „Pre care cale s-au dus?” Arătatu-i-au lui fiii săi calea pre carea să dusease omul lui Dumnezeu, care venise din Iiuda.

13. Și au zis fiilor săi: „Aștearneți asinul!”. Carii așternându-l, s-au suit.

14. Și s-au dus după omul lui Dumnezeu și l-au aflat șezând supt un terevinth și i-au zis: „Au tu ești omul lui Dumnezeu care ai venit din Iiuda?”. Răspunsu-I-au: „Eu sânt!”

15. Și au zis către el: „Vino cu mine acasă, să mâncăm pâine!” |

16. Care au zis: „Nu mă pociu întoarce, nici a veni cu tine, nici voiu mânca pâne, nici voiu bea apă în locul acesta, 149v

17. Că au grăit Domnul către mine în cuvântul Domnului, zicând: «Nu vei mânca pâne, nici vei bea apă acolo, nici te vei întoarce pre calea carea te vei duce»”.

18. Carea i-au zis: „Şi eu proroc sânt aseaminea ţie, şi îngerul mi-au grăit în cuvântul Domnului, zicând: «Du-l îndărăpt cu tine în casa ta, să mânce pâne şi să bea apă!»" Înşelatu-l-au.

19. Şi l-au dus îndărâpt cu sine, şi au mâncat pâne în casa lui şi au beaut apă.

20. Şi şezând la masă, au fost cuvântul Domnului către prorocul care-l înturnase.

21. Şi au strâgat către omul lui Dumnezeu, care venise din Iiuda, zicând: „Aceastea zice Domnul: «Pentru că n-ai fost ascultătoriu de gura Domnului şi n-ai păzit porunca carea ţ-au poruncit Domnul, Dumnezeul tău,

22. Şi te-ai întors şi ai mâncat pâne şi ai beaut apă în locul în care ţ-au poruncit: 'Să nu mânci pâne şi să nu beai apă!', nu să va duce trupul tău în mormântul părinţilor tăi!»"

150r 23. Şi deacă au mâncat şi au beut, au aşter| |nut asinul său prorocului pre care-l înturnase.

24. Care ducându-să, l-au aflat un leu în cale şi l-au ucis, şi era trupul lui aruncat în drum, iară asinul sta lângă el şi leul sta lângă trup.

25. Şi iată, oamenii ce trecea au văzut trupul aruncat în cale şi leul stând lângă trup. Şi au venit şi au vestit în cetatea în carea prorocul cel bătrân lăcuia.

26. Carea auzând prorocul acela, carele-l înturnase din cale, au zis: „Omul lui Dumnezeu iaste, care au fost neascultătoriu de gura Domnului; şi l-au dat Domnul leului şi l-au rupt şi l-au ucis după cuvântul Domnului care i-au grăit.

27. Şi au zis către fiii săi: „Aşteameţi asinul!" Carii aşternându-l,

28. Şi el ducându-să, i-au aflat trupul aruncat în cale şi asinul şi leul stând lăngă trup; n-au mâncat leul din trup, nici au vătămat asinul.

29. Şi au luat prorocul trupul omului lui Dumnezeu şi l-au pus pre asin şi, întorcându-să, l-au dus în cetatea prorocului celui bătrân, să-l plângă. |

150v 30. Şi au pus trupul lui în mormântul său şi l-au plâns: „Hei, hei, fratele mieu!"

31. Şi, după ce l-au plâns, au zis către fiii săi: „Dacă voiu muri, îngropaţi-mă în mormântul în care s-au îngropat omul lui Dumnezeu; lângă oaseale lui puneţi oasele meale.

32. Că adevărat va veni cuvântul care mainte l-au zis în cuvântul Domnului înprotiva oltariului ce iaste în Vethil şi împrotiva a toate bisearicilor celor înalte, care sânt în cetăţile Samariei".

33. După cuvintele aceastea, nu s-au întors Ierovoam din calea sa cea rea, ci dinprotivă au făcut din cei mai pre urmă ai norodului preoţi celor înalte; oricare vrea îi umplea mâna şi să făcea preot celor înalte.

34. Pentru această pricină au păcătuit casa lui Ierovoam şi s-au depărtat şi s-au şters de pre faţa pământului.

Cap 14

Ahia prorocul, de la muierea lui Ierovoam pentru fiiul Aviia, ce bolnăvea, întrebat, zice că va muri fiiul şi casa lui Ierovoam cu totul să va răsipi. Care murind, au urmat fiii Nadav. Iară împăratul
151r *Eghiptului pra| |dă casa Domnului în Ierusalim şi, murind Ierovoam, urmează fiiul Avia.*

1. În vremea aceea s-au bolnăvit Avia, fiiul lui Ierovoam.

2. Şi au zis Ierovoam muierii sale: „Scoală şi-ţi schimbă vejmântul, să nu te cunoşti că eşti muierea lui Ierovoam, şi meargi în Silo, unde iaste Ahia prorocul, *care mi-au zis că voi împărăţi preste norodul acesta. *Sus 11, 31.

3. Şi ia în mâna ta zeace pâni şi o turtuliţă şi un vas cu miere şi meargi la el, că el îţ va spune ce să va întâmpla pruncului acestuia".

4. Făcut-au precum îi zisease muierea lui Ierovoam, şi, sculându-să, s-au dus în Silo şi au venit în casa lui Ahie; iară el nu putea vedea, că-i împăinjenise ochii de bătrăneaţe.

5. Şi au zis Domnul către Ahia: „Iată, muierea lui Ierovoam întră să te întreabe despre fiiul său care bolnăveaşte; aceastea şi acestea îi vei grăi". Şi întrând ea şi făcându-să a nu fi carea era,

151v 6. Auzit-au Ahia sunetul picioarelor ei întrând pre uşă şi au zis: „Întră, muiarea | lui Ierovoam! Pentru ce te faci a fi alta? Iară eu sânt trimis la tine greu sol.

7. Meargi şi zi lui Ierovoam: «Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: 'Pentru că te-am înălţat din mijlocul norodului şi te-am dat povăţuitoriu preste norodul Mieu Israil,

8. Şi am tăiat împărăţia casii lui David şi o am dat ţie şi n-ai fost ca sluga Mea David, care au păzit poruncile Meale şi au urmat după Mine în toată inima sa, făcând ce era plăcut înaintea Mea,

9. Ci ai lucrat reale preste toţi carii au fost mainte de tine şi ţ-ai făcut dumnezei streini şi vărsaţi, ca să Mă chemi spre mânie, iară pre Mine M-ai lepădat după trupul tău,

*Jos 15, 29.

10. Pentru aceaea, iată, Eu voiu aduce răotăți preste casa lui Ierovoam *și voiu lovi din Ierovoam pre cel ce să pișe la păreate și cel închis și cel mai de pre urmă în Israil. Și voiu curăți rămășițeale casii lui Ierovoam, precum să curățeaște gunoiul până la cel curat.

11. Carii vor muri din Ierovoam în cetate îi vor mânca cânii, iară carii vor muri în câmp îi vor îmbuca paserile ceriului', că Domnul au grăit». ||

12. Deci tu te scoală și meargi în casa ta și, întrând picioarele tale în cetate, va muri pruncul. 152r

13. Și-l va plânge tot Israilul și-l va îngropa, că sângur acesta să va duce de la Ierovoam în mormânt, că s-au aflat despre el cuvânt bun de la Domnul, Dumnezeul lui Israil, în casa lui Ierovoam.

14. Și Ș-au rănduit Domnul împărat preste Israil, care va lovi casa lui Ierovoam într-aceasta zi și într-aceasta vreame.

15. Și-l va lovi ,Dumnezeul lui Israil, precum să clăteaște trestia în apă. Și va zmulge pre Israil din pământul acest bun, care l-au dat părinților lor, și-i va vântura peste râu, că ș-au făcut loruși bozi, ca să întărâte pre Domnul.

16. Și va da Domnul pre Israil pentru păcatele lui Ierovoam, care au păcătuit, și a păcătui au făcut pre Israil".

17. Și s-au sculat muiarea lui Ierovoam și s-au dus și au venit în Thersa și, întrând ea pragul casii, pruncul au murit.

18. Și l-au îngropat și l-au plâns tot | Israilul, după cuvântul Domnului, care au grăit slugii sale, Ahie prorocului. 152v

19. Iară cealealalte a cuvintelor lui Ierovoam, în ce chip au oștit și în ce chip au împărățit, iată, scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil.

20. Iară zilele în care au împărățit Ierovoam doazeaci și doi de ani sânt. Și au dormit cu părinții săi și au împărățit Nadav, fiiul lui, pentru el.

*2 Par. 12, 13.

21. *Iară Rovoam, fiiul lui Solomon, au împărățit în Iiuda. De ani patruzeaci și unul era Rovoam când au început a împărăți; șaptesprăzeace ani au împărățit în Ierusalim, cetatea carea o au ales Domnul să-și puie numele acolo, din toate neamurile lui Israil. Iară numele mumei lui, Naama Ammaniteanca.

22. Și au făcut Iiuda rău înnaintea Domnului și L-au întărâtat preste toate care făcuse părinții lor în păcatele sale, care au păcătuit.

23. Că ș-au zidit șieși oltare și chipuri cioplite și grânghi preste tot muntele înalt și supt tot copaciul frun||zos, 153r

24. Ci și muierotci au fost pre pământ și au făcut toate urâciunile neamurilor, care le-au zdrobit Domnul înnaintea feații fiilor lui Israil.

25. Iară în al cincilea an al împărățiii lui Rovoam s-au suit Sesac, împăratul Eghiptului, în Ierusalim,

26. Și au luat comoarăle casii Domnului și comoarele împărătești, și toate le-au răpit, și pavezele ceale de aur ce făcuse *Solomon,

*Sus 10, 16.

27. În locul cărora au făcut împăratul Rovoam paveze de aramă și le-au dat în mâna povățuitorilor ostașilor celor cu paveze și celor ce străjuia la ușa casii împăratului.

28. Și când întra împăratul în casa Domnului, le purta cei ce avea slujbă a mearge înnainte, și după aceaea le ducea îndărăpt, la locul unde să ținea armele celor pavezați.

29. Iară celeaalalte a cuvintelor Rovoam și toate care au făcut, iată, scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiudei.

30. Și au fost războiu între Rovoam și Ie|rovoam în toate zilele. 153v

31. Și au adormit Rovoam cu părinții săi și s-au îngropat cu ei în cetatea lui David; iară numele mumei lui, Naama Ammaniteanca; și au împărățit Aviam, fiiul lui, în locul lui.

Cap 15

Necuratului Avie, împăratului Iiudei, urmează dumnezeiescul fiiu Asa, care oșteaște asupra lui Vasa, împăratul lui Israil, dobândind agiutoriu de la Venadav, împăratul Asiriii. Lui Asa, după moarte, urmează fiiul Iosafat, iară Vaasa pre Nadav, fiiul lui Ierovoam, cu toată rudenia îl ucide, și în locul lui împărățeaște preste Israil ani doaozeaci și patru, necuratul după necuratul.

*2 Par. 14, 1 și 13, 2.

1. Deci după al optsprăzeacele an împărățiii lui Ierovoam, fiiu lui Navath, au împărățit Avia preste Iiuda.

2. Trei ani au împărățit în *Ierusalim; numele mumei lui, Maaha, fata lui Avisalom.

3. Și au umblat în toate păcatele tătâne-său, care făcuse mainte de el; nici era inima lui desăvârșit cu Domnul, Dumnezeul său, ca inima lui David, tătâne-său.

154r 4. Ci pentru David i-au dat lui Domnul, Dum||nezeul său, candila în Ierusalim, ca să deșteapte fiiul lui după el și să zidească Ierusalimul,

5. Pentru că făcuse David drept în ochii Domnului și nu să plecase de la toate care-i poruncise în toate zilele vieții sale, *afară de cuvântul lui Urie Hetheului. *2 Împăr. 11, 4.

6. Însă războiu au fost între Rovoam și Ierovoam în toată vreamea vieții lui.

7. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Aviam și toate care au făcut, au nu sânt scrise aceastea în Cartea cuvintelor împăraților Iiuda? *Și au fost războiu între Avia și între Ierovoam. *2 Par. 13, 3.

8. Și au dormit Avia cu părinții săi și l-au îngropat în cetatea lui David; *și au împărățit Asa, fiiul lui, în locul lui. *2 Par. 14, 1.

9. Și în anul al doaozeacile a lui Ierovoam, împăratului Israil, au împărățit Asa, împăratul Iiudei.

10. Și patruzeaci și unul de ani au împărățit în Ierusalim; numele mumei sale, Maaha, fata lui Avisalom.

11. Și au făcut Asa drept înnaintea Domnului, ca David, tatăl lui. |

154v 12. Și au luat pre cei muierotci de pe pământ și au curățit toate spurcăciunile idolilor, care făcuse părinții lui.

13. Încă și pre Maaha, mumă-sa, o au depărtat, să nu fie căpetenie în sfintele lui Priapi și în crângul lui, care-l sfințise. Și au răsturnat bârlogul lui și au sfărmat bozul cel urât și l-au ars în repejunea Chedronului.

14. Iară ceale înnalte nu le-au luat. Însă inima lui Asa desăvârșit era cu Domnul în toate zilele sale.

15. Și au dus înlontru ceale ce sfințise tată-său și făgăduise în casa Domnului, argintul și aurul și vaseale.

16. Și era războiu între Asa și între Vaasa, împăratul lui Israil, în toate zilele lor.

17. *Și s-au suit Vaasa, împăratul lui Israil, în Iiuda și au zidit Rama, ca să nu poată cineva ieși sau întra din partea lui Asa, împăratului Iiuda. *2 Par. 16, 1.

18. Și, luând Asa tot argintul și aurul care rămăsease în vistieriile casei Domnului și în vistieriile casei împărătești, l-au dat în mânile slugilor sale. Și i-au trimis la Venadad, fiiul lui Tavremon, fiiul lui Hezion, împăratul Asirii, care lăcuia în Damasc, zicând: ||

155r 19. „Legătură iaste între mine și între tine și între tatăl mieu și tatăl tău. Pentru aceea ț-am trimis daruri, argint și aur, și te ceiu să vii și deșartă să faci legătura carea ai cu Vaasa, împăratul lui Israil, și să se depărteaze de la mine".

20. Odihnindu-să Vanadav, împăratul lui Asa, au trimis căpeteniile oastei sale în cetățile lui Israil și au lovit Ahion și Dan și Aveldomul lui Maaha și tot Kenerothul, tot adecă pământul lui Nethali.

21. Carea auzând Vaasa, au lăsat de-a zidi Rama și s-au întors în Thersa.

22. Iară împăratul Asa veaste au trimis în toată Iudeea, zicând: „Nime să nu fie mântuit!" Și au dus pietrile din Rama și lemnele ei, cu care zidise Vaasa, și au zidit dintr-însele împăratul Asa Gavaa Veniamin și Masfa.

23. Iară cealeaalalte a tuturor cuvintelor Asa și toate tăriile lui și toate care făcuse și cetățile care zidise, au nu sânt scrise acestea în Cartea cuvintelor zilelor împărăților Iiuda? Iară în vreamea bătrâneațelor sale l-au durut picioarele. |

155v 24. Și au dormit cu părinții săi și s-au îngropat cu ei în cetatea lui David, tătâni-său, *și au împărățit Iosafat, fiiul lui, pentru el. *2 Par. 17, 1.

25. Iară Nadav, fiiul lui Ierovoam, au împărățit preste Israil în anul al doilea a lui Asa, împăratul Iiudei, și au împărățit preste Israil doi ani.

26. Și au făcut ce-i rău înnaintea Domnului și au umblat în căile tătâni-său și în păcatele lui, cu care a păcătui au făcut pre Israil.

27. Și i-au aleșuit Vaasa, fiiul lui Ahie, din casa lui Isahar și l-au lovit în Ghevvethon, carea iaste cetatea filisteilor, că Nadav și tot Israilul conocea Ghevvethon.

28. Și l-au ucis Vaasa în anul al treile a lui Asa, împăratul Iiudei, și au împărățit în locul lui.

29. Și, împărățind, *au lovit toată casa lui Ierovoam. N-au slobozit încă nici un suflet din sămânța lui, până ce l-au șters după cuvântul Domnului, **care grăise în mâna slugii sale, Ahie Siloniteanului, *Jos 21, 22. **Sus 14, 10.

30. Pentru păcatele lui Ierovoam, care păcătuise și cu care a păcătui făcuse pre Israil, 156r și pentru greșala cu carea întărâta||se pre Domnul, Dumnezeul lui Israil.

31. Iară ceeaalalte a cuvintelor lui Nadav și toate care au lucrat, au nu acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

32. Și au fost războiu între Asa și Vaasa, împăratul lui Israil, în toate zilele lor.
33. În anul al treilea a lui Asa, împăratului Iiudei, au împărățit Vaasa, fiiul Ahiei, preste tot Israilul, în Thersa, doaozeaci și patru de ani.
34. Și au făcut rău înnaintea Domnului și au umblat în calea lui Ierovoam și în păcatele lui, cu carele a păcătui au făcut pre Israil.

Cap 16

Iehu prorocul mai înainte vesteaşte răsipirea împăratului Vaasa şi a casei lui, căruia, murind, urmează fiiul Ela, pre carele necuratul Zamvri îl ucide, şi el, năvălind în împărăţie, au ales Israil pre Amri, care necurat dobăndind împărăţia, Zamvri pre sine cu împărăteasca casă să aprinde. Şi murind Amri, urmează necuratul fiiu Ahav, care pre Ezavel au luat muiare. Şi în vremea | lui iarăşi să zideaşte Ierihonul, ci nu necertat. 156v

1. Și au fost cuvântul Domnului către Iehu, fiiul lui Hanani, împrotiva lui Vaasa, zicând:
2. „Pentru căci te-am înnălțat din prav și te-am pus povățuitoriu preste norodul Mieu Israil, iară tu ai umblat în calea lui Ierovoam și a păcătui ai făcut norodul Mieu Israil, ca să Mă întărâtezi în păcatele lor,
3. Iată, Eu voiu săcera ceale mai apoi a lui Vaasa și ceale mai apoi a casii lui. Și voiu face casa ta ca casa lui Ierovoam, fiiul lui Navat.
*Sus 14, 11. 4. *Care va muri din Vaasa în cetate l-or mânca cânii, şi care va muri dintr-însul în țarină l-or mânca paserile ceriului".
*2 Par. 16, 1. 5. *Iară celeaalalte a cuvintelor Vaasa și oricare au făcut și războaiele lui, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?
6. Și au adormit Vaasa cu părinţii săi și s-au îngropat în Thersa. Și au împărăţit Ela, fiiul lui, pentru el.
7. Și fiind în mâna Iehu, fiiul lui Hananii prorocului, cuvântul Domnului asupra lui Vaasa și asupra casei lui și asupra a toată răotatea carea făcuse înnaintea Domnu||lui, a-L întărâta în lucrurile mânilor sale, ca să fie ca casa lui Ierovoam, pentru această pricină l-au ucis, adecă pre Ehu, fiiul lui Hani prorocul. 157r
8. În anul al doaozeaci și șeasăle a lui Asa, împăratul lui Iiuda, au împărățit Ela, fiiul lui Vaasa, preste Israil, în Thersa, doi ani.
9. Și s-au sculat cu războiu împrotiva lui sluga sa, Zamvri, povățuitoriul a jumătate parte de călăreți; și era Ela în Thersa, bând și amețit de vin, în casa lui Arsa, celui mai-mare preste Thersa.
*4 Împăr. 9, 30. 10. *Și, năvălind Zamvri, l-au lovit și l-au ucis în anul al doaozeaci și șeapte a lui Asa, împăratului Iiudei, și au împărățit pentru el.
11. Și, împărățind și șezând pre scaunul lui, au lovit toată casa lui Vaasa și n-au lăsat din ea pre cel ce să pișe la păreate și rudeniile și priiatinii lui.
12. Și au șters Zamvri toată casa lui Vaasa, după cuvântul Domnului, care grăise către Vaasa în mâna lui Iehu prorocului, |
13. Pentru toate păcatele lui Vaasa și păcatele lui Ela, fiiului lui, carii au păcătuit și a păcătui au făcut pre Israil, chemând spre urgie pre Domnul, Dumnezeul lui Israil, întru deșertăciunile sale. 157v
14. Iară cealeaalalte a cuvintelor Ela și toate care au făcut, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?
15. În anul al doaozeaci și șeaptelea a lui Asa, împăratului Iiuda, au împărățit Zamvri șeapte zile în Thersa, iară oastea conocea Ghevvethon, cetatea filisteilor.
16. Și, auzind că Zamvri făcuse războiu împrotivitoriu și ucisease pre împăratul, au făcut șieș împărat tot Israilul pre Amri, care era căpetenia oastei preste Israil în zioa aceea în tabără.
17. Și s-au suit Amri și tot Israilul cu el din Ghevvethon și conocea Thersa.
18. Și, văzând Zamvri că era a să prinde cetatea, au întrat în polată și s-au aprins cu împărăteasca casă și au murit,
19. În păcatele sale care păcătuise, făcând || răotate înnaintea Domnului și umblând în calea lui Ierovoam și în păcatul lui, cu care au făcut a păcătui pre Israil. 158r
20. Iară cealealalte a cuvintelor lui Zamvri și a leșuirilor lui și a tirăniii, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?

21. Atunci s-au împărțit norodul lui Israil în doao părți: jumătate partea norodului urma după Thevni, fiiul lui Ghineth, ca să-l facă împărat, și jumătate parte după Amri.

22. Și au biruit norodul care era cu Amri pre norodul care urma după Thevni, fiiul lui Ghineth. Și au murit Thevni și au împărățit Amri.

23. În anul al treizeaci și unul a lui Asa, împăratului Iiuda, au împărățit Amri preste Israil doisprăzeace ani; în Thersa au împărățit șase ani.

24. Și au cumpărat muntele Samariii de la Somer cu doi talanți de argint și l-au zidit și au chemat numele cetății carea zidise cu numele Semer, munte|lui domnului, Samaria. 158v

25. Și au făcut Amri răotate înnaintea Domnului și au lucrat nedrept preste toți carii au fost înnaintea lui.

26. Și au umblat în toată calea lui Ierovoam, fiiul lui Navat, și în păcatele lui, cu care a păcătui făcuse pre Israil, să întărâte pre Domnul, Dumnezeul lui Israil, în deșertăciunile sale.

27. Iară cealeaalalte a cuvintelor Amri și războaiele lui care au purtat, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?

28. Și au adormit Amri cu părinții săi și s-au îngropat în Samaria. Și au împărățit Ahav, fiiul lui, pentru el.

29. Iară Ahav, fiiul lui Amri, au împărățit preste Israil în anul al treaizeaci și optulea a lui Asa, împăratului Iiudei. Și au împărățit Ahav, fiiul lui Amri, preste Israil, în Samaria, ani doaozeaci și doi.

30. Și au făcut Ahav, fiiul lui Amri, răotate înaintea Domnului preste toți carii au fost mai nainte de el.

159r 31. Nici i-au fost destul a umbla în păcate||le lui Ierovoam, fiiul lui Navat, ci încă au luat muiare pre Iezavel, fata lui Iethvaal, împăratului sidonilor; și s-au dus și au slujit lui Vaal și i s-au închinat lui.

32. Și au pus prestol lui Vaal în bisearica lui Vaal, carea zidise în Samaria.

33. Și au sădit grâng și au adaos Ahav în lucrul său, întărâtând pre Domnul, Dumnezeul lui Israil, preste toți împărații lui Israil carii au fost înaintea lui.

34. *În zilele lui au zidit Hiel, din Vethil, Ierihonul; în Aviram, întâiu născutul său, o au întemeiat, și în Săguv, cel mai de pre urmă al său, au pus porțile ei, după cuvântul Domnului, care au grăit în mâna lui Josue, fiiului Nun.

*Iosue. 6, 26.

Cap 17

Ilie ceriul în trei ani încuie. Și întâiu să paște de corbi, după aceaea, de la o muiare saretheană, a căriia vadra de făină și urciorul de untul-de-lemn bun nu scad. Iară fiiul ei cu rugăciunea lui Ilie înviiază.

159v 1. *Și au zis Ilie Thezviteanul din lăcu|itorii lui Galad către Ahav: „Viu e Domnul, Dumnezeul lui Israil, înaintea Căruia stau, de va fi în anii aceștia roao și ploaie, fără numai după cuvintele gurii meale!”

*Ecli 48, 1.
Iac. 5, 17.

2. Și au fost cuvântul Domnului către el, zicând:

3. „Depărtează-te de aici și meargi spre răsărit și te ascunde în repegiunea Carithului, carea iaste în preajma Iordanului.

4. Și acolo din repegiune vei bea; și corbilor am poruncit să te hrănească acolo”.

5. Și s-au dus și au făcut după cuvântul Domnului. Și, ducându-să, au șezut în repegiunea Carithului, carea iaste în prejma Iordanului.

6. Și corbi îi aducea pâne și cărnuri dimineața, aseaminea pâne și cărnuri sara, și bea din repegiune.

7. Iară după câteva zile au săcat răpegiunea, că nu ploase pre pământ.

8. Și au fost cuvântul Domnului către el, zicând:

9. „Scoală și meargi în Saretha Sidonului și vei rămânea acolo că am poruncit acolo unii muieri văduve să te hrănească”.

160r 10. *Sculatu-s-au și s-au dus în Saretha. Și, venind la poarta cetății, i s-au arătat || o muiare văduvă culegând leamne și o au chemat și i-au zis: „Dă-mi puțintea apă într-un vas să beau”.

*Luc. 4, 26.

11. Și mergând ea să-i aducă, au strigat dinnapoia ei, zicând: „Adă-mi, rogu-te, și o îmbucătură de pâne în mâna ta”.

12. Carea au răspuns: „Viu e Domnul, Dumnezeul tău, că nu am pâne fără cât poate prinde un pugnișor de făină în vadră și puțântel untdelemn în urcior. Iată, culeg doo leamne, să întru și să-l fac mie și pruncului mieu, să mâncăm și să murim”.

13. Cătră carea Ilie au zis: „Nu te teame, ci meargi, fă precum ai zis; însă mie întâi îmi fă dintr-aceea făinuță o pâne mică supt cărbuni și adă la mine, iară ție și fiiului tău vei face după aceea.
14. Iară aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Vadra de făină nu va scădea, nici urciorul de untul-de-lemn să va împuțina până la zioa în carea Domnul va da ploaie preste fața pământului»".
15. Carea s-au dus și au făcut după cuvântul lui Ilie; și au mâncat el și | ea și casa ei. Și dintr-acea zi 160v
16. Vadra de făină n-au scăzut și urciorul de untul-de-lemn nu s-au împuținat, după cuvântul Domnului, care grăise în mâna lui Ilie.
17. Și au fost după aceastea, s-au bolnăvit fiiul muierii mumei familiei și era lângoarea tare foarte, așa cât nu rămânea într-însul răsuflare.
18. Și au zis cătră Ilie: „Ce mi-i mie și ție, omul lui Dumnezeu? Întrat-ai la mine să se pomenească nedreptățile meale și să-m ucizi fiiul mieu?"
19. Și au zis cătră ea Ilie: „Dă-mi fiiul tău!" Și l-au luat din sânul ei și l-au purtat în chilie, unde el rămânea; și l-au pus pre pătișorul său.
20. Și au strâgat cătră Domnul și au zis: „Doamne, Dumnezeul mieu, au și pre văduva la carea eu câtuși de cât mă sprijinesc o ai năcăjit, de ai ucis fiiul ei?"
21. Și s-au întins și s-au măsurat preste prunc de trei ori, și au strâgat cătră Domnul și au zis: „Doamne, Dumnezeul mieu, întoarcă-să, rogu-mă, sufletul pruncului acestuia în ceale dinlontru ale lui!" ||
22. Și au ascultat Domnul glasul lui Ilie, întorsu-s-au sufletul pruncului într-însul și au înviiat. 161r
23. Și au luat Ilie pruncul și l-au pogorât din chilie în casa cea mai din jos și l-au dat mumei sale și i-au zis: „Iată, trăiaște fiiul tău!"
24. Și au zis muierea cătră Ilie: „Acum într-aceasta am cunoscut că omul lui Dumnezeu ești tu, și cuvântul Domnului în gura ta adevărat iaste".

Cap 18

Trecând foametea, Ilie pre Avdie, pășune dobitoacelor cercând, îl întâmpină pre cale, de-abie îl face să vestească lui Ahav, pre sine a fi de față, carele, la Ilie venind, de la el să ceartă. Din râvna lui Dumnezeu, Ilie opt sute și cinzeaci de proroci mincinoși a-i ucide porunceaște, dându-să din ceriu foc spre mistuirea jârtvelor, și ploaie de la Dumnezeu dobândeaște.

1. După multe zile au fost cuvântul Domnului cătră Ilie, în anul al treilea, zicând: „Meargi și te arată lui Ahav, să dau ploaie pre fața pământului".
2. Și s-au dus Ilie să se areate lui Ahav; și era foamete în Samaria. |
3. Și au chemat Ahav pre Avdia, ispravnicul casei sale, iară Avdia să temea de Domnul foarte. 161v

4. Că, ucigând Iezavel prorocii Domnului, au luat el o sută de proroci și i-au ascuns câte cincizeaci și câte cincizeaci în peștere și i-au hrănit cu pâne și apă.

5. Și au zis Ahav cătră Avdia: „Meargi pre pământ la toate izvoarăle apelor și în toate văile, de cumva am putea afla iarbă și a ne mântui caii și catârii și să nu piară de tot dobitoacele".

6. Și ș-au împărțit ținuturile să le încungiure: Ahav să ducea pre o cale, și Avdia pre altă cale deoseabi.

7. Și fiind Avdia în cale, Ilie l-au întâmpinat, care cunoscându-l, au căzut pre fața sa și au zis: „Au tu ești, domnul mieu, Ilie?"

8. Căruia el i-au răspuns: „Eu. Meargi și zi domnului tău: «Aici-i Ilie»".

9. Și el: „Ce am păcătuit" – au zis – „de mă dai pre mine, sluga ta, în mâna lui Ahav să mă ucigă?

10. Viu e Domnul, Dumnezeul tău, că nu-i neam sau împărăție încătro să nu fie trimis domnul mieu cercându-te. Și răspunzând toți: «Nu-i aici». Au jurat toate ținuturile și neamurile pentru aceaea că nicidecum nu te găsăști. ||

162r 11. Și acum tu îmi zici: «Meargi și zi domnului tău: 'Aici-i Ilie'».

12. Și depărtându-mă de la tine, Duhul Domnului te va răpi în locul care eu nu știu. Și întrând voiu vesti lui Ahav și, neaflându-te, mă va ucide, iară sluga ta să temea de Domnul din pruncia sa.

13. Au nu ți s-au spus ție, domnul mieu, ce am făcut când ucidea Ezavel prorocii Domnului, că am ascuns din prorocii Domnului o sută de bărbați, câte cinzeaci și câte cinzeaci în peșteri și i-am păscut cu pâne și apă?

14. Și acum tu zici: «Meargi și zi domnului tău: 'Aici-i Ilie'», să mă ucigă?"

15. Și au zis Ilie: „Viu e Domnul oastelor înaintea Căruia stau, că astăzi mă voiu arăta lui!"

16. Și s-au dus Avdia întru-ntâmpinarea lui Ahav și i-au spus. Și au venit Ahav spre întâmpinarea lui Ilie.

17. Și, văzându-l, au zis: „Tu ești acela carele turburi pre Israil?"

18. Și el au zis: „Nu eu am turburat pre Israil, ci tu și casa tătâni-tău, carii ați lăsat poruncile Domnului și ați urmat după Vaalim. |

162v 19. Însă acum trimite și adună la mine tot Israilul în muntele Carmilului; și prorocii lui Vaal, patru sute cinzeaci, și prorocii grânghilor, patru sute, carii mâncă din masa Iezavelii".

20. Trimis-au Ahav la toți fiii lui Israil și au adunat prorocii în muntele Carmilului.

21. Și apropiindu-să Ilie cătră tot norodul, au zis: „Până când știopătați în doao părți? De e Domnul Dumnezeu, urmați Lui! Iară de-i Vaal, urmați lui!" Și nu i-au răspuns norodul cuvânt.

22. Și au zis iară Ilie cătră norod: „Eu am rămas prorocul Domnului sângur, iară proroci lui Vaal patru sute și cinzeaci de bărbați sânt.

23. Deie-ni-să noao doi boi și ei să-și aleagă un bou și, în dărăburi tăindu-l, să-l puie pre leamne, iară foc dedesupt nu puie. Și eu voiu face alt bou și-l voiu pune pre leamne, iară foc nu voiu pune dedesupt.

24. Chemați numele dumnezeilor voștri și eu voiu chema numele Dumnezeului mieu.

163r Și Dumnezeul Care va asculta prin foc, Acela fie Dumnezeu!" Răspunzând tot no||rodul, au zis: „Bună e vorba".

25. Și au zis Ilie prorocilor Vaal: „Aleageți-vă un bou și faceți întâiu, că voi mai mulți sânteți și chemați numele dumnezeilor voștri și foc nu puneți".

26. Carii luând boul ce le dedease, l-au făcut. Și chema numele lui Vaal de dimineața până la amiazăzi, zicând: „Vaal, ascultă-ne!" Și nu era glas, nici cine să răspunză și petrecea oltariul care făcuse.

27. Și fiind amiiazăzi, îi batjocorea Ilie, zicând: „Strâgați cu glas mai mare, că dumnezeu iaste și doară vorbeaște, au în casă de oaspeți iaste, au în drum, au cu adevărat doarme, ca să se deșteapte".

28. Și strâga cu glas mare și să tăia după obiceaiul său cu cuțite și cu unghițe până s-au vărsat cu sânge.

29. Iară după ce au trecut miiazăzi și ei prorocind, venise vreamea în carea să obicinuise a să duce jârtva, nici să auziia glas, nici cineva răspundea, nici socotea pre cei ce să ruga.

30. Zis-au Ilie cătră tot norodul: „Veniți la mine!" Și, apropiindu-să cătră el norodul, au deres oltariul Domnului care să strâcase. |

31. Și au luat doaosprăzeace pietri, după numărul neamurilor fiilor lui Iacov, cătră carele au fost cuvântul Domnului, zicând: *„Israil va fi numele tău!” 163v

*Facer. 32, 28.

32. Și au zidit din pietri oltariu în numele Domnului și au făcut ducere de apă, ca prin doao brazde împrejurul oltariului,

33. Și au pus leamne și au despărțit prin mădulări boul și l-au pus preste leamne.

34. Și au zis: „Împleți patru vedre de apă și turnați preste jârtvă și preste leamne!” Și iară au zis: „Și a doao oară aceasta faceți!” Carii, deacă au făcut a doao oară, au zis: „Și a treia oară aceasta faceți!” Și au făcut a treia oară.

35. Și curgea apele împregiurul oltariului și groapa ducerii apei s-au umplut.

36. Și fiind vreamea a aduce jârtva, apropiindu-să Ilie prorocul, au zis: „Doamne, Dumnezeul lui Avraam și a lui Isaac și al lui Israil, arată astăzi că Tu ești Dumnezeul lui Israil, și eu sluga Ta, și după porunca Ta am făcut toate cuvintele acestea.

37. Auzi-mă, Doamne, auzi-mă! Să cunoască norodul acesta că Tu ești Dumnezeu și Tu ai întors || inima lor iarăși”. 164r

38. Și au căzut focul Domnului și au mistuit jârtva și leamnele, pietrile și praful și apa carea era în ducerea apei, lingându-le.

39. Carea văzând tot norodul, au căzut pre fața sa și au zis: „Domnul acesta iaste Dumnezeu! Domnul acesta iaste Dumnezeu!”

40. Și au zis Ilie cătră ei: „Apucați prorocii lui Vaal și nici unul încă să nu scape din ei!” Carii prinzându-i, i-au dus Ilie la repegiunea lui Chison și i-au ucis acolo.

41. Și au zis Ilie cătră Ahav: „Suie-te, mânâncă și bea, că sunet de multă ploaie iaste”.

42. Suitu-s-au Ahav să mânce și să bea, iară Ilie s-au suit în vârful Carmilului și, cu fața la pământ, ș-au pus fața sa între jenunchele sale.

43. Și au zis cătră sluga sa: „Suie-te și priveaște spre mare!” Care suindu-să și privind, au zis: „Nu iaste nimic!” Și iară i-au zis lui: „Întoarce-te de șeapte ori!”

44. Iară a șeaptea oară, iată, un norișor mititel ca o urmă de om să suia din mare. Care au zis: „Suie-te și zi lui Ahav: «Înhamă | căruța ta și te pogoară, să nu te cuprinză ploaia!»” 164v

45. Și întorcându-să încoace și încolo, iată, ceriurile s-au înturnat și nor și vânt și s-au făcut ploaie mare. Și, suindu-să Ahav, s-au dus în Iezrahil.

46. Și mâna Domnului au fost preste Ilie și, încingându-și coapsele, alerga înaintea lui Ahav până au venit în Iezrahil.

Cap 19

Ilie, fugind de Iezavel în pustie, din somn deșteptat, pâne din ceriu trimisă mâncă și apă bea, și așa la muntele Horiv agiunge, și acolo, în peșteră, jeluindu-să a fi numai el lăsat prorocul Domnului, aude șeapte mii a fi lăsate, și să trimite a unge pre Hazail împărat Asiriii, și Iehu împărat în Israil, și pre Ieliseu proroc.

1. Și au vestit Ahav Iezavelii toate care făcuse Ilie și în ce chip ucisease toți prorocii cu sabie.

2. Și au trimis Iezavel sol la Ilie, zicând: „Aceastea să-m facă dumnezeii și aceastea să-mi adaogă, de nu voiu pune mâne într-acest ceas sufletul tău ca sufletul unuie dintr-aceia!”

3. Și s-au temut Ilie și, sculându-să, s-au dus ori încătro îl ducea voia. Și au venit în Versa||via Iiudei, și ș-au slobozit acolo sluga. 165r

4. Și s-au dus în pustie cale de o zi și, venind și șezând supt un jneapân, ș-au cerut sufletului său să moară și au zis: „Agiunge-mi, Doamne, ia-mi sufletul, că nu sânt mai bun decât părinții miei!”

5. Și s-au aruncat și au adormit în umbra jneapănului. Și, iată, îngerul Domnului l-au atins și i-au zis: „Scoală și mâncă!”

6. Uitatu-s-au și, iată, la capul său pâne supt cărbuni și un vas de apă. Și au mâncat și au beaut și iară au adormit.

7. Și s-au întors îngerul Domnului a doao oară și l-au atins și i-au zis: „Scoală, mâncă, că mare cale ai a mearge!”

8. Carele sculându-să, au mâncat și au beaut și au umblat în tăria mâncării aceiia patruzeaci de zile și patruzeaci de nopți, până la muntele lui Dumnezeu, Horiv.

9. Și, venind acolo au rămas în peștere. Și, iată, cuvântul Domnului cătră el, și i-au zis: „Ce lucri aici, Ilie?”

10. Iară el au răspuns: „Cu răvnă am râvnit pentru Domnul, Dumnezeul oastelor, că au părăsit legătura Ta fiii lui Israil. Oltarele Tale le-au strâcat, prorocii Tăi i-au tăiat cu sa|bia, 165v rămas-am eu sângur, și caută sufletul mieu să-l ia".

11. Și i-au zis: „Ieși și stăi în munte înnaintea Domnului. Și, iată, Domnul treace, și duhul mare și tare răsturnând munți și sfărmând pietri înaintea Domnului; nu în duh Domnul; și după duhul, mișcare, nu în mișcare Domnul;

12. Și după mișcare, foc, nu în foc Domnul; și după foc, șuierare de aură supțire".

13. Carea auzând Ilie, ș-au acoperit fața cu plașca și, ieșind, au stătut în ușa peșterii și, iată, glas cătră el zicând: „Ce lucri aici, Ilie?" Și el au răspuns:

14. „Cu râvnă am râvnit pentru Domnul, Dumnezeul oastelor, *că au părăsit legătura Ta fiii lui Israil, oltarele Tale le-au strâcat, prorocii Tăi i-au ucis cu sabia, rămas-am eu sângur și caută sufletul mieu să-l ia!" *Râm. 11, 3.

15. Și au zis Domnul cătră el: „Meargi și te întoarce în calea ta prin pustie în Damasc; și, ajungând acolo, vei unge pre Zahail împărat preste Asiria,

16. *Și pre Iehu, fiiul Namsii, îl vei unge împărat preste Israil, iară pre Eliseu, fiiul Safat, care iaste din Avelmeula, îl vei unge pro||roc în locul tău. *4 Împăr. 9, 2. 166r

17. Și va fi: oricine va scăpa de sabia lui Hazail îl va ucide Iehu, și oricine va scăpa de sabia lui Iehu îl va ucide Ielisseul.

18. *Și-Mi voiu lăsa în Israil șeapte mii de bărbați a cărora jenunchi nu s-au plecat înnaintea lui Vaal și toată gura carea nu i s-au închinat sărutându-i mâna". *Răm. 11,4.

19. Și, purcezând de acolo Ilie, au găsit pre Eliseu, fiiul lui Safat, arând în doaozprăzeace juguri de boi, și el în doaosprăzeace juguri de boi ce ara unul era. Și, venind Ilie la el, au aruncat plașca sa preste el.

20. Care îndată lăsând boii, au alergat după Ilie și au zis: „Să-mi sărut, rogu-mă, pre tatăl mieu și pre muma mea și așa voiu urma după tine". Și i-au zis: „Meargi și te întoarce, că ce era al mieu ț-am făcut".

21. Și, întorcându-să de la el, au luat o păreate de boi și i-au ucis, și în plugul boilor au fiert cărnurile și au dat norodului și au mâncat. Și, sculându-să, s-au dus și au urmat după Ilie și-i slujiia lui.

Cap 20 |

166v *Asirii, conocind Samaria, să ucid de la copiii căpeteniilor ținuturilor, și iarăș în celaalalt an în câmpii să taie. Iară împăratul Ahav de la prorocul să ceartă, pentru căci au făcut legătură cu Venadad, împăratul Asiriii, și viu l-au slobozit.*

1. Iară Venadad, împăratul Asiriii, ș-au adunat toată oastea și treizeaci și doi de împărați cu sine și caii și căruțe. Și, suindu-să, oștea împrotiva Samariii și o conocea.

2. Și, trimițind soli la Ahav, împăratul lui Israil, în cetate, au zis:

3. „Aceastea zice Venadad: «Argintul tău și aurul tău al mieu iaste, și muierile tale și fiii tăi cei buni ai miei sânt»".

4. Și au răspuns împăratul Israil: „După cuvântul tău, domnul mieu, împărate, al tău sânt eu cu toate ale meale".

5. Și întorcându-să solii, au zis: „Aceastea zice Venadad, care ne-au trimis la tine: «Argintul tău și aurul tău și muierile tale și fiii tăi mi-i vei da.

6. Deci mâni într-acest ceas voiu trimite slugile meale la tine și vor cerceta casa ta și casa slugilor tale, și tot ce || le va plăcea vor pune în mânile sale și vor duce»". 167r

7. Și au chemat împăratul lui Israil pre toț bătrânii pământului și au zis: „Socotiți și vedeți, că ne aleșuiaște, că au trimis la mine după muierile meale și fii și după argint și aur, și nu i-am tăgăduit".

8. Și au zis toți cei mai mari născuți și tot norodul cătră el: „Nu-l asculta, nici te odihni lui!"

9. Și au răspuns solilor Venadad: „Ziceți domnului mieu, împăratului: «Toate pentru care ai trimis la mine sluga ta dintâi, voiu face, iară acest lucru nu-l pociu face»".

10. Și, întorcându-să solii, au spus. Care i-au trimis îndărăpt și au zis: „Aceastea să-m facă dumnezeii și aceastea să-mi adaogă, de va agiunge țărâna Samariii pugnișoarelor a tot norodului care urmează după mine".

11. Și răspunzând împăratul lui Israil, au zis: „Ziceți-i: «Să nu să mărească încins așa, ca și deșcins»".

12. Și au fost deacă au auzit Venadad cuvân|tul aceasta, bea el și împărații în unbrariuri; și au zis slugilor sale: „Încungiurați cetatea!” Și o au încungiurat. 167v

13. Și, iată, un proroc, apropiindu-să cătră Ahav, împăratul lui Israil, i-au zis: „Acestea zice Domnul: «Adevărat văzut-ai toată mulțimea aceasta multă? Iată, Eu ți-o voiu da în mâna ta astăzi, să știi că Eu sânt Domnul»”.

14. Și au zis Ahav: „Prin cine?” Și i-au zis lui: „Aceastea zice Domnul: «Prin slugile căpeteniilor ținuturilor»”. Și au zis: „Cine va înceape a oști?” Și el au zis: „Tu”.

15. Și au numărat slugile căpeteniilor ținuturilor și au găsit numărul de o sută treizeaci și doi. Și au numărat după ei norodul pre toți fiii lui Israil, șeapte mii.

16. Și au ieșit la amiiazăzi. Iară Venadad bea amățit în umbrariul său și împărați treizeaci și doi cu el, carii venise spre agiutoriul lui.

17. Și au ieșit slugile căpeteniilor ținuturilor în fruntea dintâiu. Și au trimis Venadad, care i-au vestit, zicând: „Oamenii au ieșit din Samaria.” ||

18. Și el au zis: „Acar pentru pace de vin, apucați-i vii, acar să oștască, vii îi prindeți”. 168r

19. Și au ieșit slugile căpeteniilor ținuturilor, și ceaeaalaltă oaste urma după ei.

20. Și au lovit fieștecare pre bărbatul care împrotiva sa venea; și au fugit asirii și i-au gonit Israil. Fugit-au și Venadad, împăratul Asiriii, călare cu călăreții săi.

21. Ci și ieșind împăratul lui Israil, au lovit caii și căruțele, și au lovit Siria cu rană mare.

22. (Și, apropiindu-să prorocul cătră împăratul lui Israil, i-au zis: „Meargi și te întăreaște, și să știi, și vezi ce vei face, că în anul următoriu împăratul Asiriii să va sui împrotiva ta”).

23. Iară slugile împăratului Asiriii i-au zis: „Dumnezeii munților sânt dumnezeii lor, pentru aceea ne-au biruit. Ci mai bine iieste să oștim împrotiva lor în cămpii și-i vom dobăndi.

24. Tu, dară, cuvântul acesta fă: departă pre fieștecare împărat de la oastea ta și pune căpetenii în locul lor.

25. Și înnoiaște numărul ostașilor carii au căzut dintr-ai tăi și cai după caii cei dintâiu și cară după carăle care în|tâiu ai avut. Și vom oști împrotiva lor în cămpii și vei vedea că-i vom dobăndi”. Crezut-au sfatului lor și au făcut așa. 168v

26. Deci după ce anul trecuse, au numărat Venadad pre asiri și s-au suit în Afec să oștească asupra lui Israil.

27. Iară fiii lui Israil s-au numărat și, luând bucate, au purces dinprotivă și au tăbărât în prejma lor ca doao mici turme de capre, iară asirii au umplut pământul.

28. (Și, apropiindu-să un om a lui Dumnezeu, au zis cătră împăratul lui Israil: „Aceastea zice Domnul: «Pentru că au zis asirii: ‘Dumnezeul munților iaste Domnul și nu-i Dumnezeul văilor’, da-ți-voiu toată mulțimea această mare în mâna ta și veți ști că Eu sânt Domnul»”).

29. Și îndrepta în șapte zile dinprotivă aceștia și ceia șireagurile. Iară a șeaptea zi s-au lovit războiul. Și au lovit fiii lui Israil din asirii o sută de mii de pedestrași într-o zi.

30. Și au fugit carii rămăsease în Afec, în cetate, și au căzut zidul preste doao||zeaci și șeapte de mii de oameni, cari rămăsease. Iară Venadad fugind, au întrat în cetate, în cămara carea era înlăuntrul cămării. 169r

31. Și au zis slugile sale: „Iată, am auzit că împărații casii lui Israil sânt milostivi. Să punem, dară, saci în coapsăle noastre și funișoare în capetele noastre și să ieșim la împăratul lui Israil, doară va mântui sufletele noastre”.

32. Încins-au cu saci coapseale sale și au pus funișoare în capetele sale și au venit la împăratul lui Israil și i-au zis: „Sluga ta, Venadad, zice: «Trăiască, rogu-te, sufletul mieu»”. Și el au zis: „De încă trăiaște, fratele mieu iaste!”

33. Carea au luat oameni spre norocire și, grăbind, au apucat cuvântul din gura lui și au zis: „Fratele tău Venadad”. Și au zis: „Meargeți și-l aduceți la mine”. Și au ieșit la el Venadad și l-au rădicat în căruța sa.

34. Care i-au zis: „Cetățile care au luat tatăl mieu de la tatăl tău le voiu întoarce și ulițe îți fă ție în Damasc, precum au făcut tatăl mieu în Samaria, și eu cu | legătură de pace mă voiu depărta de la tine”. Și au făcut legătură și l-au slobozit. 169v

35. Atunci un om oarecarele din fiii prorocilor au zis cătră soțul său în cuvântul Domnului: „Loveaște-mă!” Iară el n-au vrut a-l lovi.

36. Căruia i-au zis: „Pentru că n-ai vrut a asculta cuvântul Domnului, iată, te vei depărta de la mine și te va lovi un leu!” Și, depărtându-să cătuși de cât de la el, l-au aflat leul și l-au lovit.

37. Ci și alt om, aflând, au zis cătră el: „Loveaște-mă!” Care l-au lovit și l-au rănit.

38. Și s-au dus prorocul și au alergat înnaintea împăratului în cale, și ș-au schimbat cu prăsărare de pulbere gura și ochii săi.

39. Şi, trecând împăratul, au strâgat către împăratul şi au zis: „Sluga ta au ieşit la războiu de aproape. Şi, fugând un om, l-au adus oarecarele la mine şi au zis: «Păzeaşte omul acesta care, de va scăpa, va fi sufletul tău pentru sufletul lui sau vei pune un tălant de aur!»

170r 40. Şi când eu, turburat, încoace şi înco| |lo mă întorceam, îndată nu s-au arătat”. Şi au zis împăratul lui Israil către el: „Aceasta-i judecata ta, carea tu ai socotit”.

41. Iară el îndată şi-au şters pulberea de pre faţa sa şi l-au cunoscut împăratul lui Israil că iaste din proroci.

42. Care au zis către el: „Aceastea zice Domnul: *«Pentru că ai slobozit omul cel vreadnic de moarte din mâna ta, fi-va sufletul tău pentru sufletul lui şi norodul tău pentru norodul lui»”.

*Jos 22, 35.

43. Şi s-au întors împăratul lui Israil în casa sa, nevrând a auzi şi, urgisând, au venit în Samaria.

Cap 21

Navoth, pentru că n-au îngăduit împăratului Ahav via, cu mărturii mincinoase din porunca Iezavelii pârât, să împroaşcă cu pietri; carea făcându-să, lui Ahav grăbind a cuprinde via, Ilie multe reale mai nainte îi vesteaşte, carele Ahav, smerindu-să, le ocoleaşte.

1. Iară după cuvintele aceste, în vreamea aceea o vie era a lui Navoth

170v Iezdraeli |teanului, care era în Izdrahil, lângă polata lui Ahav, împăratului Samariii.

2. Şi au grăit Ahav către Navoth, zicând: „Dă-mi via ta, să-m fac grădină de legumi, că-i vecină şi-i aproape casii meale, şi-ţi voiu da pentru ea vie mai bună, au de-ţi socoteşti mai îndeleate preţu de argint decât îi vreadnică”.

3. Căruia au răspuns Navoth: „Milostiv fie mie Domnul, să nu dau moşiia părinţilor miei ţie”.

4. Şi au venit Ahav în casa sa mânios şi scărşnind pentru cuvântul care grăise către ei Navoth Iezrailiteanul, zicând: „Nu ţ-oi da moşia părinţilor miei”. Şi, aruncându-să în pătişorul său, ş-au întors faţa către păreate şi n-au mâncat pâne.

5. Şi au întrat la el Iezavel, muierea sa, şi i-au zis: „Ce-i aceasta, de unde ţi s-au întristat sufletul şi pentru ce nu mânci pâne?”

6. Carele i-au răspuns: „Grăit-am lui Navoth Iezrailiteanului şi i-am zis: «Dă-m via ta, luându-ţi bani, au, de-ţi place, ţ-oiu da vie mai bună pentru ea». Şi el au zis: «Nu ţ-oiu da ţie via mea»”. | |

171r 7. Şi au zis către el Iezavel, muierea lui: „De mare vrednicie eşti şi bine îndreptezi împărăţia lui Israil. Scoală şi mâncă pâne şi fii cu inimă dreaptă, eu ţ-oi da ţie via lui Navoth Iezrailiteanului”.

8. Şi au scris răvaş din numele lui Ahav şi l-au însămnat cu inelul lui, şi l-au trimis la cei mai mari născuţi şi la căpetenii carii era în cetatea lui şi lăcuia cu Navoth.

9. Iară ţinerea răvăşelului aceasta era: „Vestiţi post şi faceţi a şedea pre Navoth între cei mai dintâi a norodului.

10. Şi trimiteţi doi oameni, fiii lui Velial, împrotiva lui şi mărturie mincinoasă zică: «Bine au cuvântat pre Dumnezeu şi pre împăratul», şi-l scoaţeţi şi-l proşcaţi cu pietri şi aşa să moară”.

11. Şi au făcut cetăţeanii lui bătrâni şi cei mai mari, carii lăcuia cu el în cetate, precum le poruncise Iezavel şi precum era scris în răvaşul care trimisease la ei. |

171v 12. Propoveduit-au post şi au făcut a şedea pre Navoth între cei mai dintâi ai norodului.

13. Şi aducând doi oameni, fiii diiavolului, i-au făcut a şedea împrotiva lui. Iară ei, adecă ca oameni cei dievoleşti, au zis împrotiva lui mărturie înaintea mulţimeai: „Bine au cuvântat Navoth pre Dumnezeu şi pre împăratul!” Pentru care lucru l-au scos afară din cetate şi cu pietri l-au ucis.

14. Şi au trimis la Iezavel, zicând: „Împroşcatu-s-au cu pietri Navoth şi au murit”.

15. Şi au fost deacă au auzit Iezavel pre Navoth cu pietri împroşcat şi mort, au grăit către Ahav: „Scoală şi stăpâneaşte via lui Navoth Israiliteanului, care n-au vrut ţie a să odihni şi a o da luând bani, că nu trăiaşte Navoth, ci au murit”.

16. Carea auzând Ahav, adecă mort a fi Navoth, s-au sculat şi să pogorâia în via lui Navoth Iezrailiteanul să o moştenească.

17. Şi au fost cuvântul Domnului către Ilie Thezviteanul, zicând:

172r 18. „Scoală şi te pogoară întru-ntâmpinarea | | lui Ahav, împăratul lui Israil, care iaste în Samaria. Iată la via lui Navoth să pogoară să o moştenească.

19. Și vei grăi către el, zicând: «Aceasta zice Domnul: 'Ucis-ai, încă ai și moștenit?'». Și după aceastea vei adaoge: «Aceastea zice Domnul: *'În locul acesta în care au lins cânii sângele lui Navoth, vor linge și sângele tău'»". *Jos. 22, 38.

20. Și au zis Ahav către Ilie: „Au aflatu-m-ai nepriiatin ție?" Care au zis: „Aflat, pentru că te-ai vândut, ca să faci răotate înaintea Domnului.

21. *Iată, eu voiu aduce asupra ta răotate și voiu săcera ceale mai de pre urmă ale tale și voiu ucide din Ahav pre cel ce să pișe la păreate și pre cel închis și pre cel mai pre urmă în Israil. *4 Împăr. 9, 8.

22. Și voiu da casa ta *ca casa lui Ierovoam, fiiului Navat, și ca casa **lui Vaasa, fiiului Ahia, că ai lucrat ca să mă chemi spre mănie și a păcătui ai făcut pre Israil». *Sus 15, 29. **4 Împăr. 9, 26.

23. *Ci și de Iezavel au grăit Domnul, | zicând: «Cânii vor mânca pre Iezavel în câmpul lui Iezrahil. *Sus 16, 3. 172v

24. De va muri Ahav în cetate, l-or mânca cânii, iară de va muri în câmp, l-or mânca pasările ceriului.

25. Deci n-au fost altul așa ca Ahav, care să fie vândut, ca să facă răotate înnaintea Domnului, că l-au îndemnat Iezavel muierea sa.

26. Și vreadnic de urâciune s-au făcut într-atâta cât urma după idolii carii făcuse ammoreii, pre carii i-au mistuit Domnul de la fața fiilor lui Israil»".

27. Deci, auzând Ahav cuvintele aceastea, ș-au rupt vejmintele sale și au acoperit cu târsină trupul său și au postit și au dormit în sac și au umblat cu capul plecat.

28. Și au fost cuvântul Domnului către Ilie Thezviteanul, zicând:

29. „Au n-ai văzut pre Ahav smerit înnaintea Mea? Deci, pentru că s-au smerit înnaintea Mea, nu voiu aduce răotatea în zilele *lui, ci în zilele fiiului său voiu aduce răo||tate casii lui". *4 Împăr. 9, 26 173r

Cap 22

Ahav și Iosafat împărați, cu găcitura mincinoșilor proroci înșelați, la războiu purced asupra asirienilor pentru Ramoth Galaad; și să înving, ucigându-să Ahav, care pre Mihei, ce prorocea adevărul, în temniță-l închisease. Necuratului Ahav urmează necuratul fiiu, Ohozie, iară dumnezeiescului Iosafat urmează nedumnezeiescul fiiu, Ioram.

1. *Și au trecut trei ani fără războiu între Asiriia și Israil. *2 Par. 18, 1.

2. Iară în anul al treilea s-au pogorât Iosafat, împăratul Iiudei, la împăratul Israil.

3. (Și au zis împăratul lui Israil către slugile sale: „Nu știți că a noastră iaste Ramoth Galaad și ne lenevim a o lua din mâna împăratului Asiriii?")

4. Și au zis către Iosafat: „Veni-vei cu mine la războiu în Ramoth Galaad?"

5. Și au zis Iosafat către împăratul lui Israil: „Precum sânt eu, așa și tu. Norodul mieu și norodul tău unul sânt. Și | călăreții miei, călăreții tăi". Și au zis Iosafat către împăratul lui Israil: „Cearcă, rogu-te, astăzi cuvântul Domnului". 173v

6. Și au adunat împăratul lui Israil proroci vro patru sute de oameni și au zis cătră ei: „Trebuie să meargă în Ramoth Galaad la războiu au vom odihni?" Carii au răspuns: „Suie-te și o va da Domnul în mâna împăratului".

7. Și au zis Iosafat: „Nu iaste aici vrun proroc al Domnului, să-l întrebăm pre acela?"

8. Și au zis împăratul lui Israil cătră Iosafat: „Rămas-au un om, prin care putem întreba pre Domnul, ci eu l-am urât, că nu-mi proroceaște ceva bun, ci rău, Mihea, fiiul lui Iemla". Căruia Iosafat au zis: „Nu grăi așa, împărate!"

9. Și au chemat împăratul Israil pre un famen și i-au zis: „Grăbeaște a aduce pre Miheia, fiiul lui Iemla!"

10. Iară împăratul lui Israil și Iosafat, împăratul Iiudei ședea fieștecare în scaunul său, 174r îmbrăcați cu vajmânt împărătesc, în are lângă ușa porții Samariii, și toți || prorocii prorocea înnaintea lor.

11. Și ș-au făcut Sedechia, fiiul lui Hanaana, bucin de fier și au zis: „Aceastea zice Domnul: «Cu acestea vei vântura Asiria până ce o vei ștearge»".

12. Și toți prorocii aseaminea prorocea, zicând: „Suie-te în Ramoth Galaad și meargi norocit și o va da Domnul în mânile împăratului.

13. Iară solul, care să dusease să cheme pre Mehia, au grăit cătră el, zicând: „Iată, cuvintele prorocilor cu o gură împăratului bine vestesc. Fie, dară, cuvântul tău aseaminea lor și grăiaște bune!"

14. Căruie Mihea au zis: „Viu e Domnul, că orice-m va zice Domnul, aceaea voiu grăi!"

15. Și au venit la împăratul și i-au zis împăratul: „Mihea, trebuie să meargem în Ramoth Galaad la războiu au a înceta?" Căruia i-au răspuns: „Suie-te și meargi norocit și o va da Domnul în mânile împăratului!"

16. Și au zis împăratul cătră el: „Iară și iară te jură să nu-mi grăiești, fără ce-i adevărat, în numele Domnului!"

174v 17. Și el au zis: „Văzut-am tot Isra|ilul răsipit în munți ca oile ce n-au păstoriu, și au zis Domnul: «Nu au aceștia domn, întoarcă-să fieștecare la casa sa în pace!»"

18. (Și au zis împăratul lui Israil cătră Iosafat: „Au nu ț-am zis că nu-mi proroceaște bun, ci pururea rău?")

19. Iară el, adăogând, au zis: „Pentru aceaea ascult cuvântul Domnului. Văzut-am pre Domnul șezind pre scaunul Său și toată oastea ceriului șezând lângă El, de-a dreapta și de-a stânga.

20. Și au zis Domnul: «Cine va înșela pre Ahav, împăratul lui Israil, să se suie și să cază în Ramoth Galaad?» Și au zis unul cuvinte într-un chip, și altul într-altul.

21. Și au ieșit duhul și au stătut înaintea Domnului și au zis: «Eu îl voiu înșela». Căruia i-au grăit Domnul: «În ce?»

22. Și el au zis: «Ieși-voiu și voiu fi duhul mincinos în gura tuturor prorocilor lui». Și au zis Domnul: «Înșela-vei și vei birui, ieși și fă așa!»

23. Acum dară, iată, au dat Domnul duhul minciunii în gura tuturor prorocilor tăi || 175r carii sânt aici, și Domnul au grăit împrotiva ta rău".

24. Și s-au apropiat Sedechia, fiiul lui Hanaana, și au lovit pre Miheia în falcă și au zis: „Dară pre mine m-au lăsat Duhul Domnului și ț-au grăit ție?"

25. Și au zis Miheia: „Vedea-vei în ziua aceaea, când vei întra în cămară, înlăuntru cămerii, să te ascunzi".

26. Și au zis împăratului Israil: „Luați pre Mihea și rămâie la Ammon, hodnogiul cetății, și la Ioas, fiiul lui Amelih.

27. Și le ziceți: «Aceasta zice împăratul: 'Trimiteți omul acesta în temniță și-l hrăniți cu pânea năcăjirii și cu apa strâmturii până când mă voiu întoarce în pace'»".

28. Și au zis Mihea: „De te vei întoarce în pace, n-au grăit în mine Domnul". Și au zis: „Auziți, noroadelor toate!"

29. Și s-au suit împăratul lui Israil și Iosafat, împăratul Iiudei, în Ramoth Galaad.

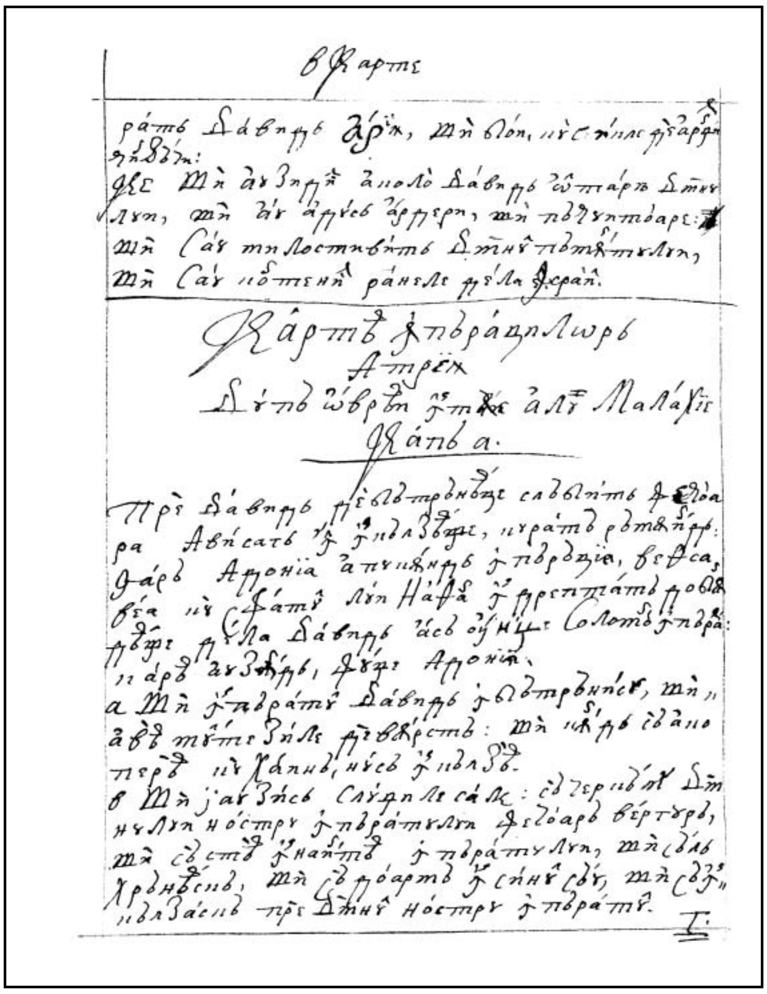
175v 30. Și au zis împăratul lui Israil cătră Iosafat: „Ia armele și întră la războiu | și te îmbracă cu hainele tale". Iară împăratul lui Israil ș-au schimbat vajmântul său și au întrat la războiu.

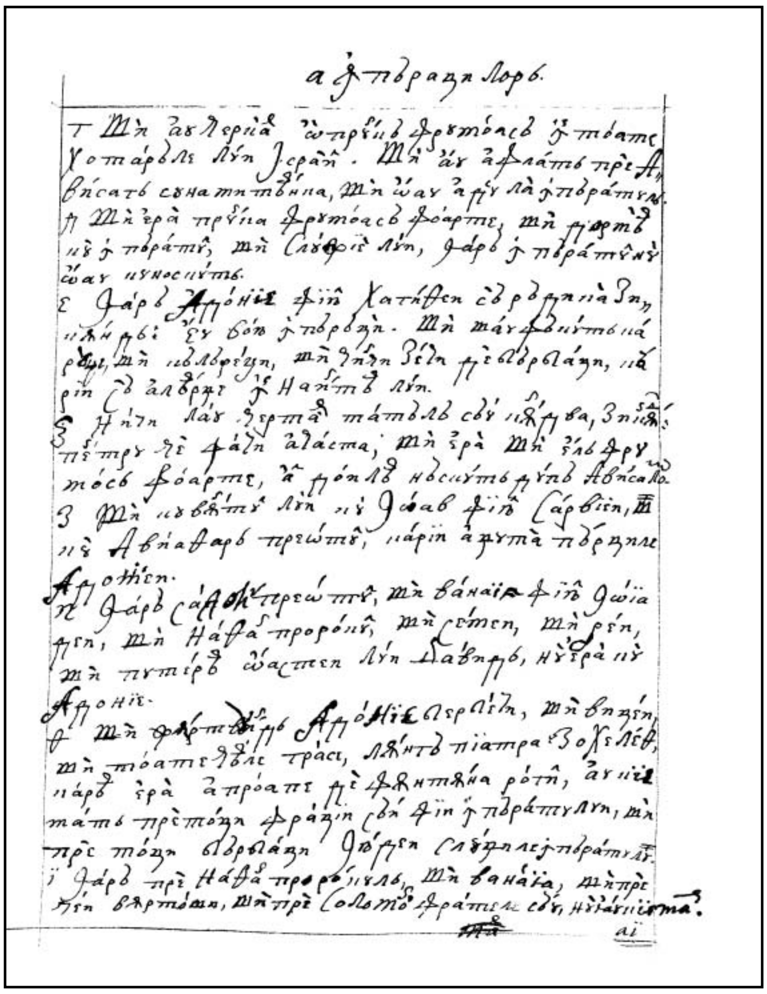
31. Iară împăratul Asiriii poruncise căpeteniilor, la treizeaci și doi, zicând: „Nu veți oști împrotiva celui mai mic sau celui mai mare oarecare, ci numai împrotiva împăratului Israil".

32. Și, văzând căpeteniile căruțelor pre Iosafat, au gândit că el iaste împăratul lui Israil, și, năvălind, oștea împrotiva lui. Și au strâgat Iosafat.

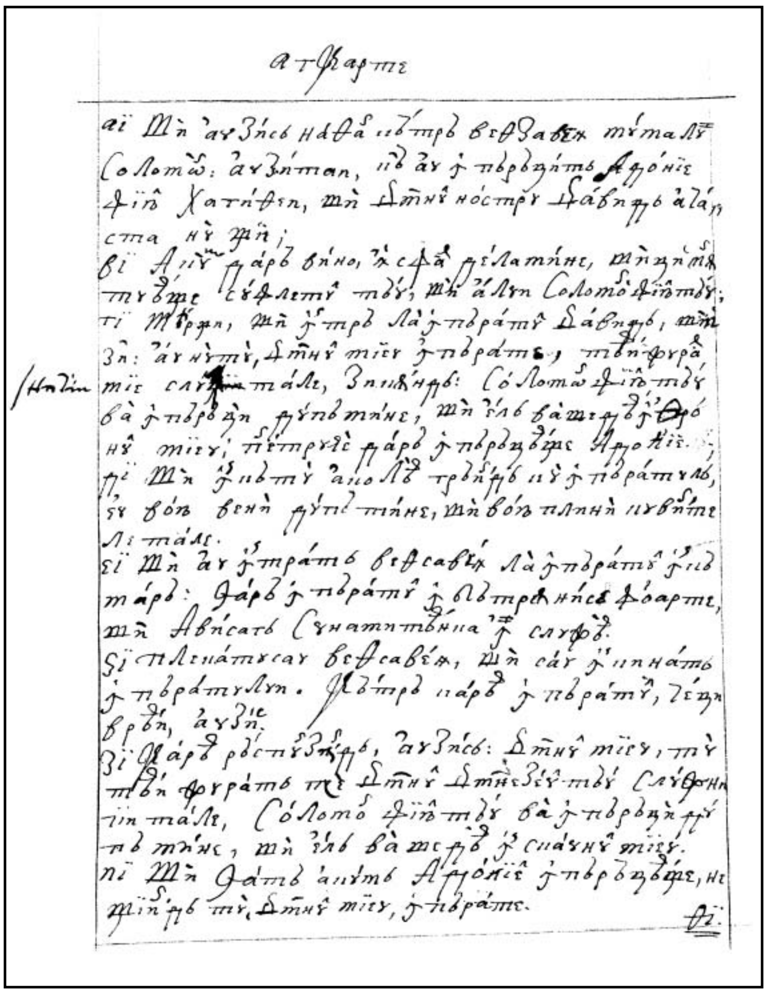
33. Și au înțăles căpeteniile căruțelor că n-ar fi împăratul lui Israil și au încetat de la el.

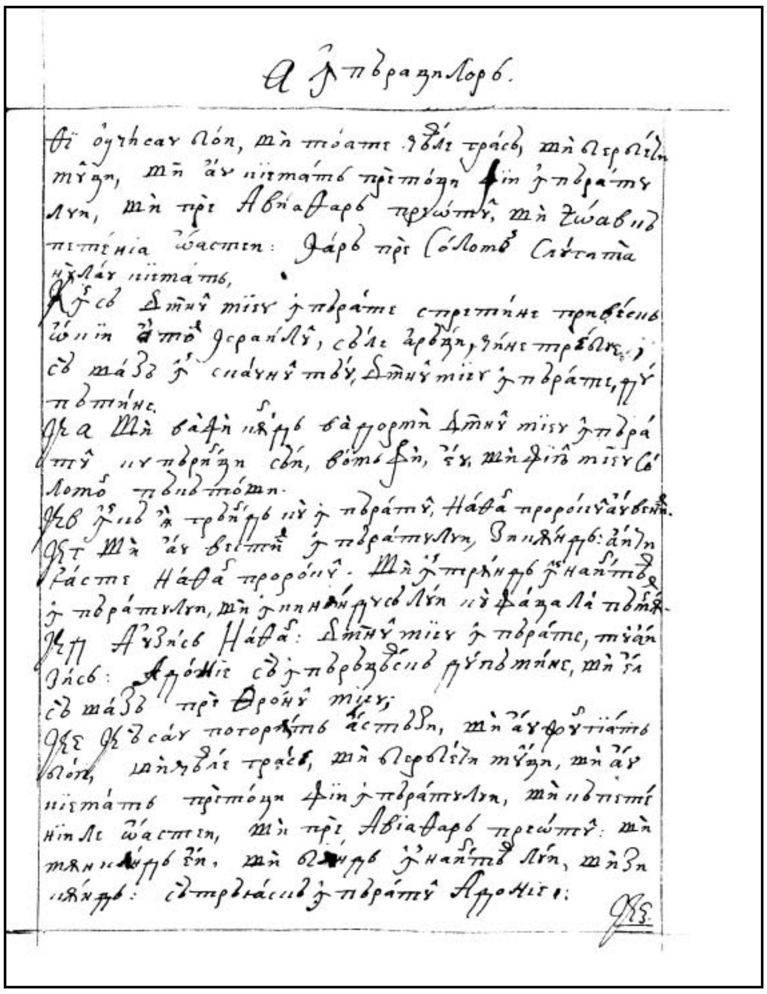
34. Iară un bărbat oarecarele au întins arcul în neştiut, îndreptând săgeata, şi cu întâmplarea au lovit pre împăratul lui Israil între plumâni şi între pântece, iară el au zis cărăuşului său: „Întoarce-ți mâna şi mă scoate din oaste, că greu m-am rănit”.
35. Şi s-au lovit războiul în zioa aceaea, şi împăratul lui Israil sta în căruța sa împrotiva asiriilor şi au murit sara; şi-i curea sângele ranii în sânul căruții. || 176r
36. Şi pristavul au răsunat în toată oastea mai înainte de-a apune soarele, zicând: „Fieştecare să se întoarcă în cetatea şi în pământul său!”
37. Şi au murit împăratul şi l-au dus în Samaria; şi au îngropat pre împăratul în Samaria.
*Sus 21, 19. 38. *Şi au spălat căruța lui în lacul cel de peşti al Samariii şi au lins cânii sângele lui şi dălogii i-au spălat, după cuvântul Domnului ce grăise.
39. Iară cealeaalalte a cuvintelor Ahav şi toate care au făcut şi casa cea de elefant carea zidise şi a tuturor cetăților care făcuse, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?
40. Şi au adormit Ahav cu părinții săi şi au împărățit Ohozia, fiiul lui, pentru el.
41. Iară Iosafat, fiiul lui Asa, începuse a împărăți preste Iiuda în anul al patrulea a lui Ahav, împăratul lui Israil.
42. De ani treizeaci şi cinci era când începuse a împărăți şi ani doaozeaci şi cinci au împărățit în Ierusalim; numele mumeai lui, Azuva, fata lui Salaii.
43. Şi au umblat în toată calea lui Asa, | tătâni-său, şi nu s-au plecat din ea şi au făcut ce era drept înnaintea Domnului. 176v
44. Însă ceale înalte nu le-au luat, că încă norodul jârtvuia şi aprindea tămâiare în ceale înalte.
45. Şi au avut pace Iosafat cu împăratul lui Israil.
46. Iară cealeaalalte a cuvintelor Iosafat şi lucrurile lui care au purtat şi războaiele, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiudei?
47. Ci şi rămăşițele muierotcelor, carii rămăsease în zilele lui Asa, tătâni-său, i-au dus de pre pământ.
48. Nici era atunci împărat rânduit în Edom.
49. Iară împăratul Iosafat făcuse corăbii în mare, care să vâneaze în Ofir pentru aur. Şi nu s-au putut duce, că s-au spart în Afion Gavir.
50. Atunci au zis Ohozia, fiiul lui Ahav, cătră Iosafat: „Meargă slugile meale cu slugile tale în corăbii”. Şi n-au vrut Iosafat.
51. Şi au adormit Iosafat cu părinții săi şi s-au îngropat cu ei în cetatea lui David, tătâni-său, şi au împărățit Ioram, fiiul lui, pentru el.
52. Iară Ohozia, fiiul lui Ahav, începuse a îm||părăți preste Israil, în Samaria, în anul al şaptesprăzeacelea a lui Iosafat, împăratul Iiudei, şi au împărățit preste Israil doi ani. 177r
53. Şi au făcut rău înnaintea Domnului şi au umblat în calea tătâni-său şi a mumei sale şi în calea lui Ierovoam, fiiul lui Navat, care a păcătui au făcut pre Israil.
54. Şi au slujit lui Vaal şi i s-au închinat lui, şi au întărâtat pre Domnul, Dumnezeul lui Israil, după toate care făcuse tatăl lui.

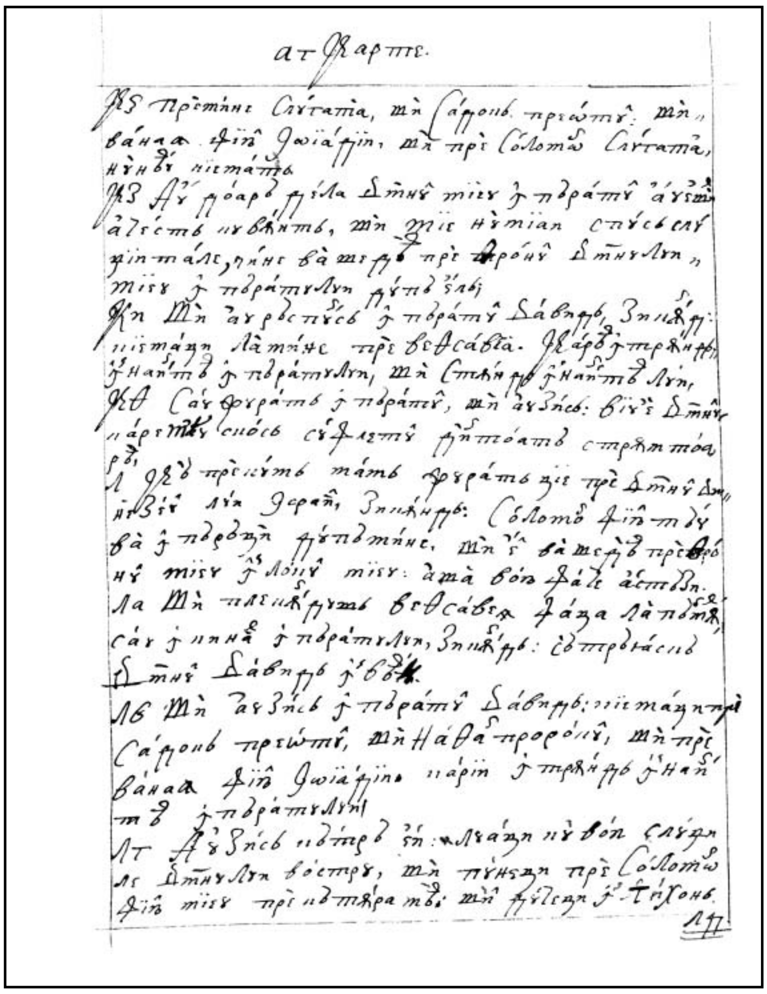

111v 112r

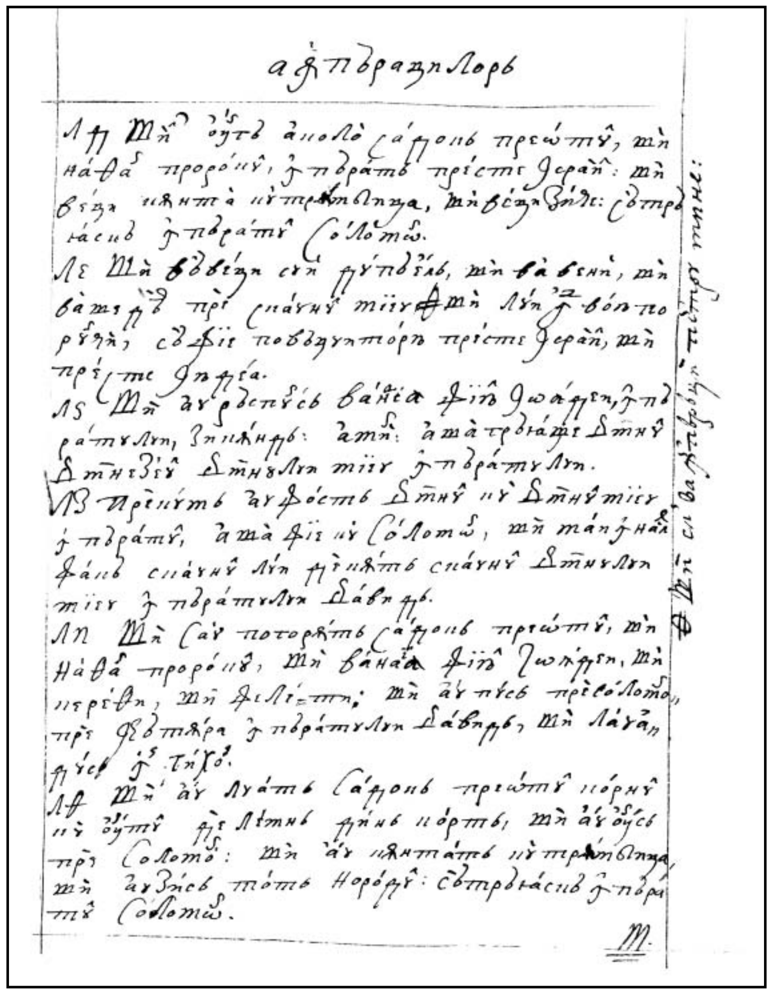

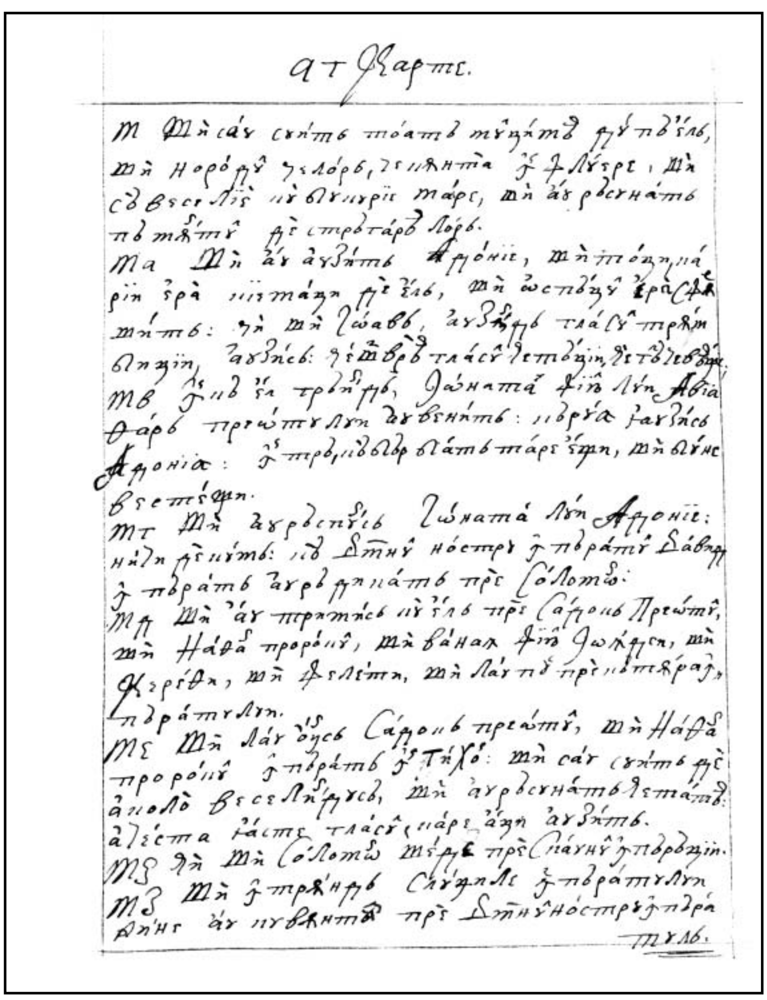
112v 113r

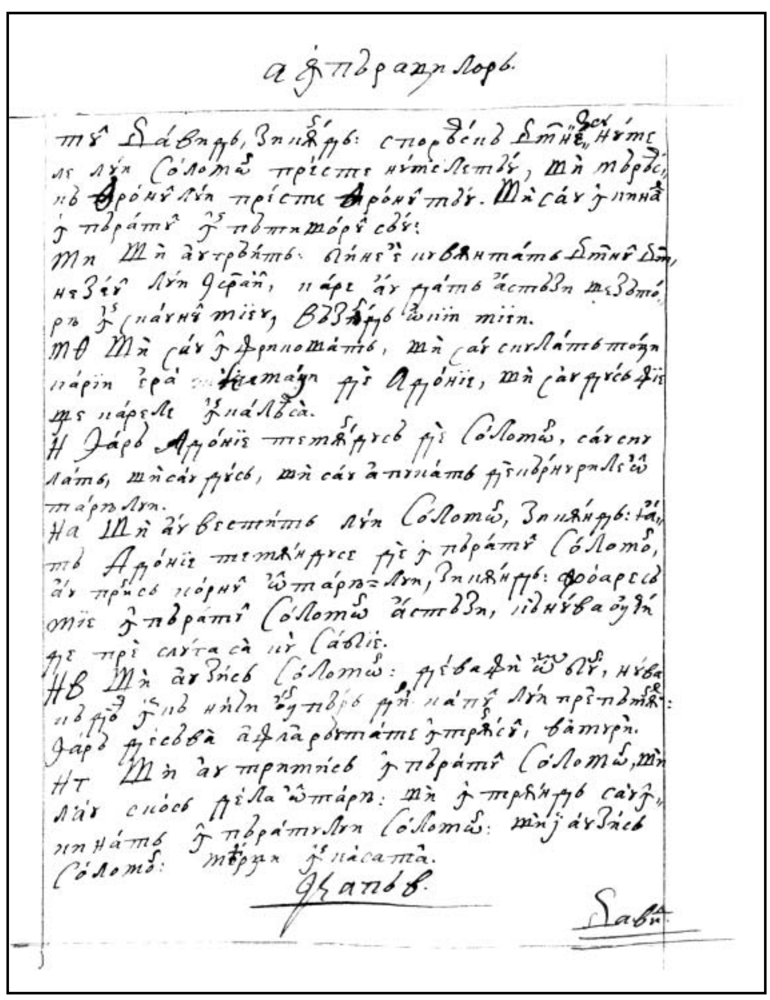
113v

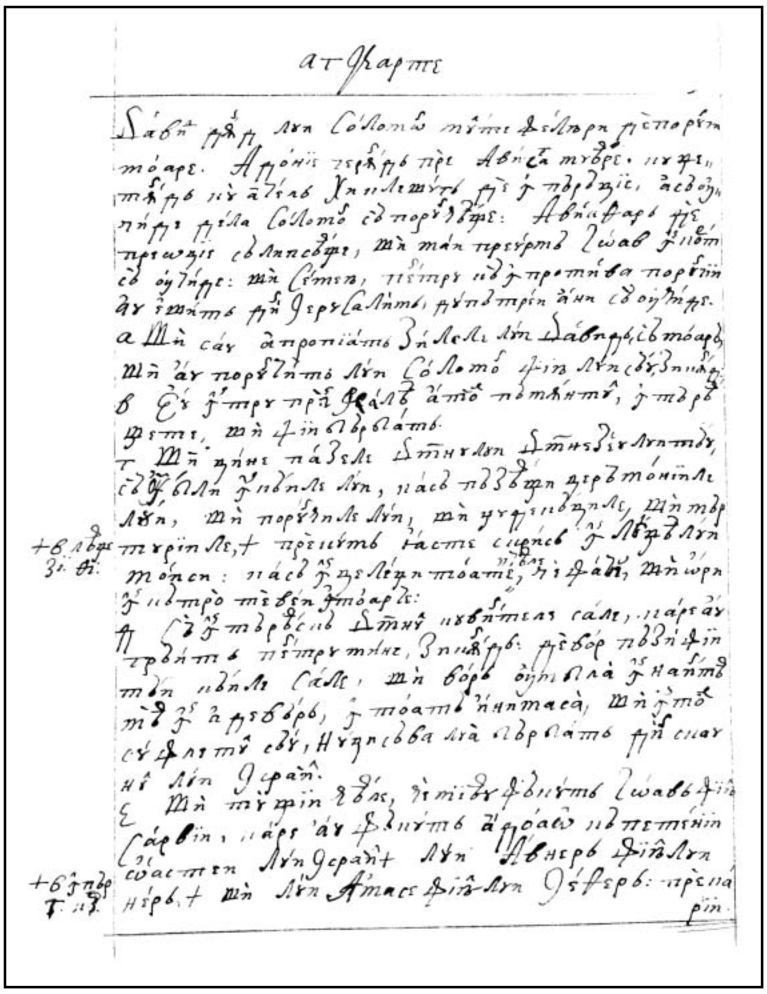
114r

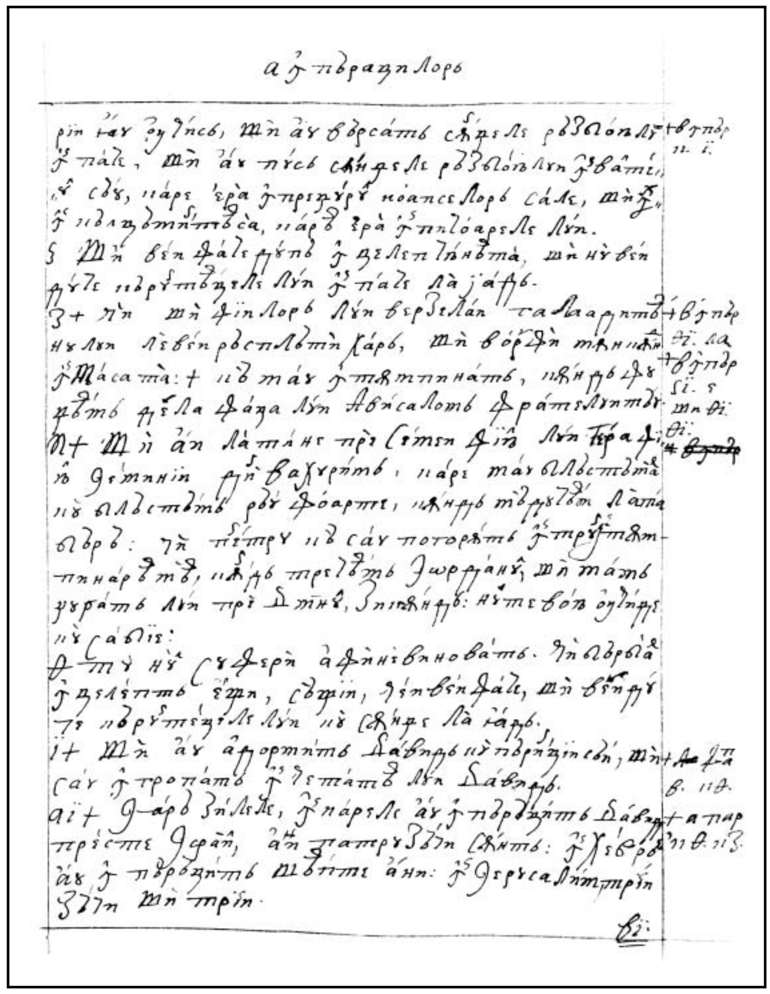

114v

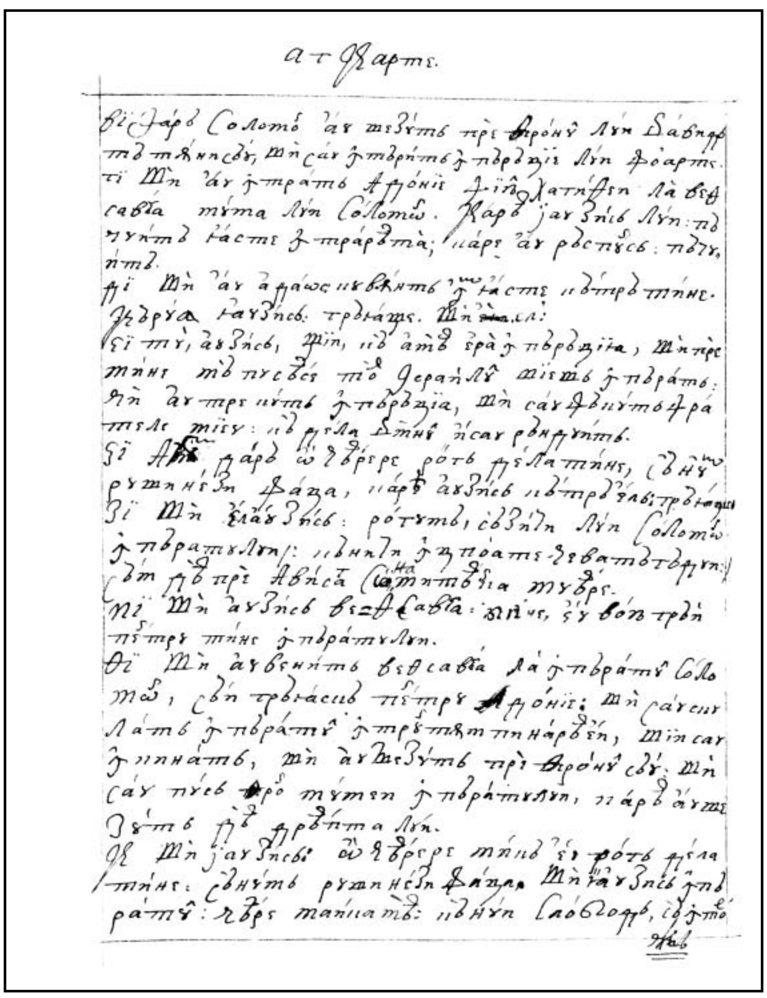
115r

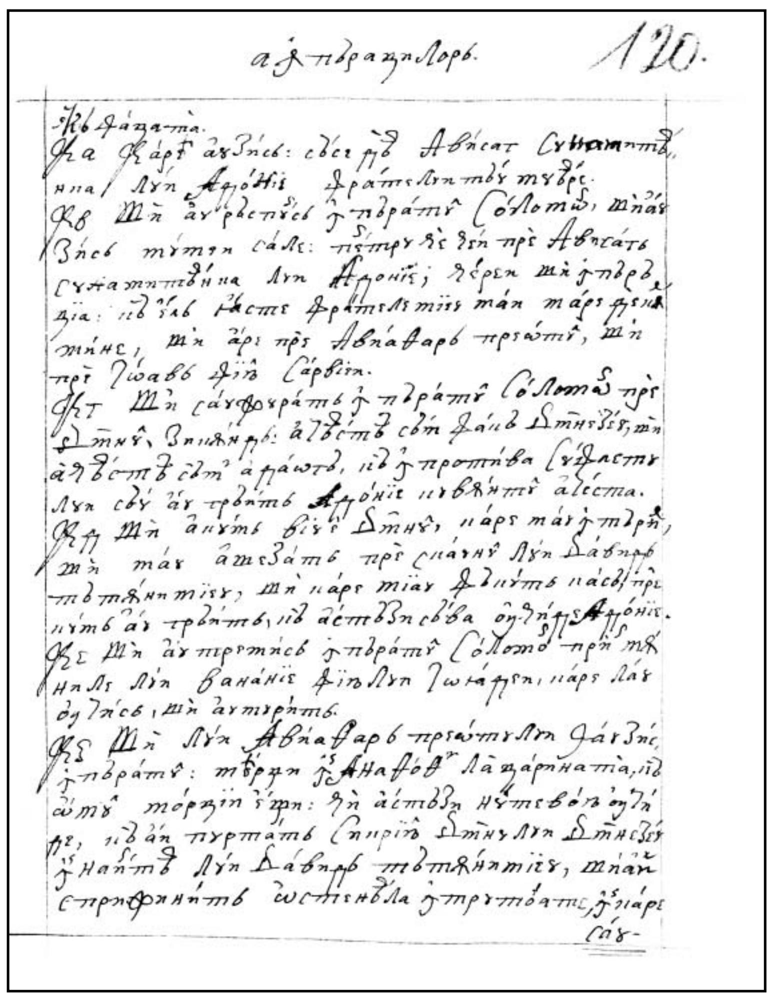

115v

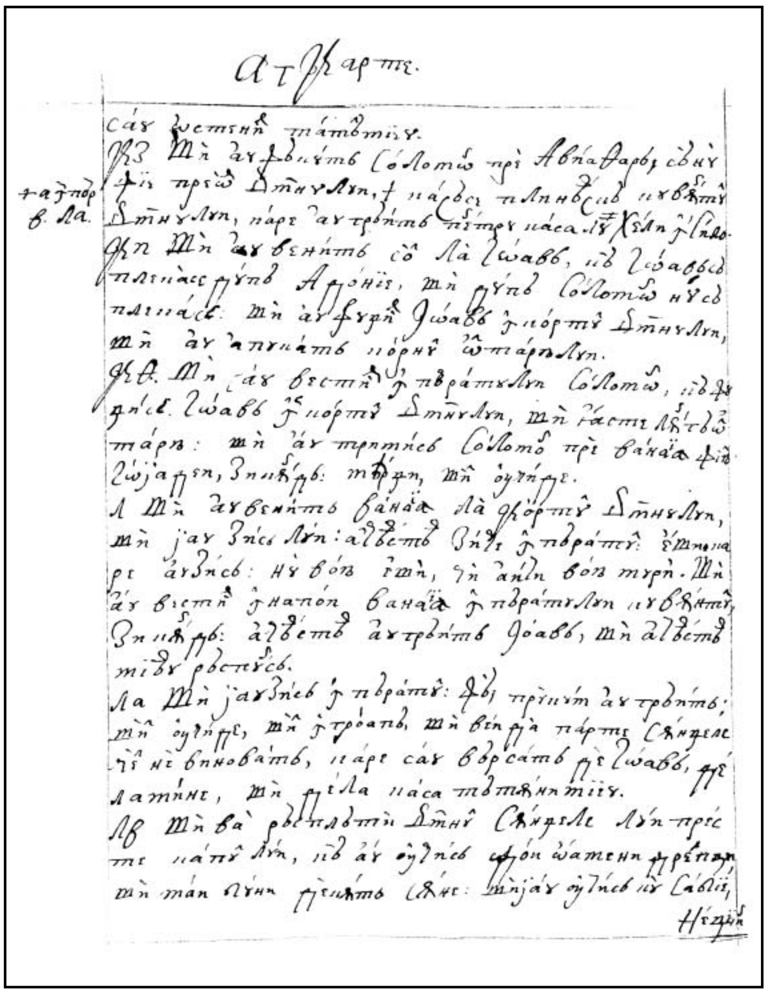
116r

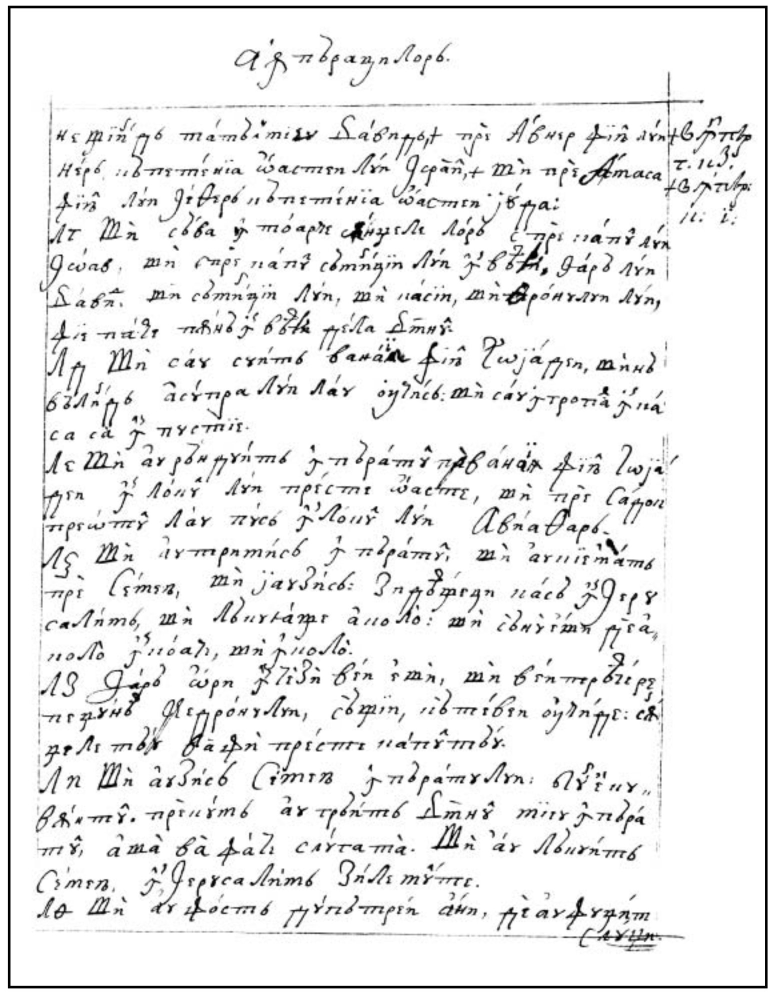

116v

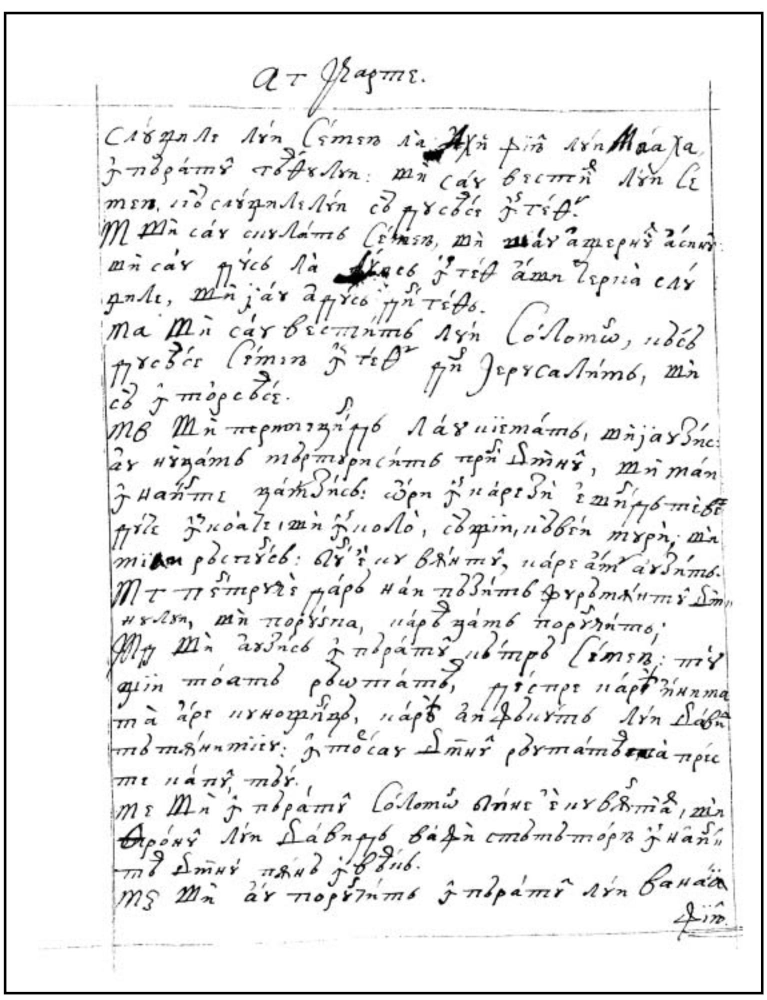
117r

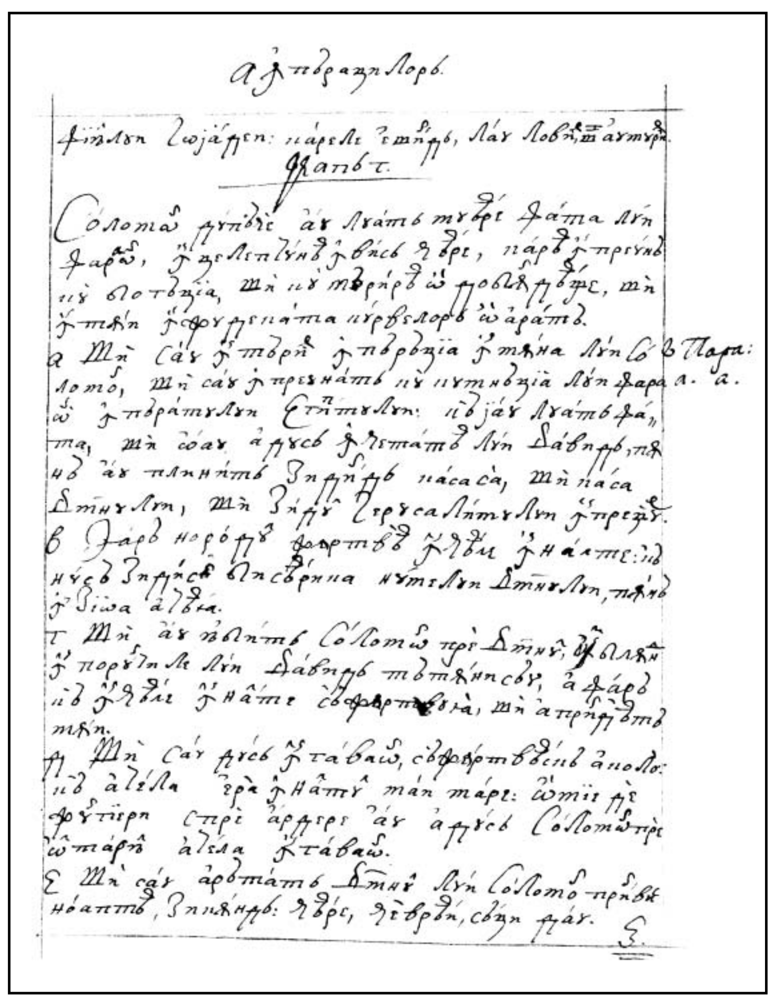

117v

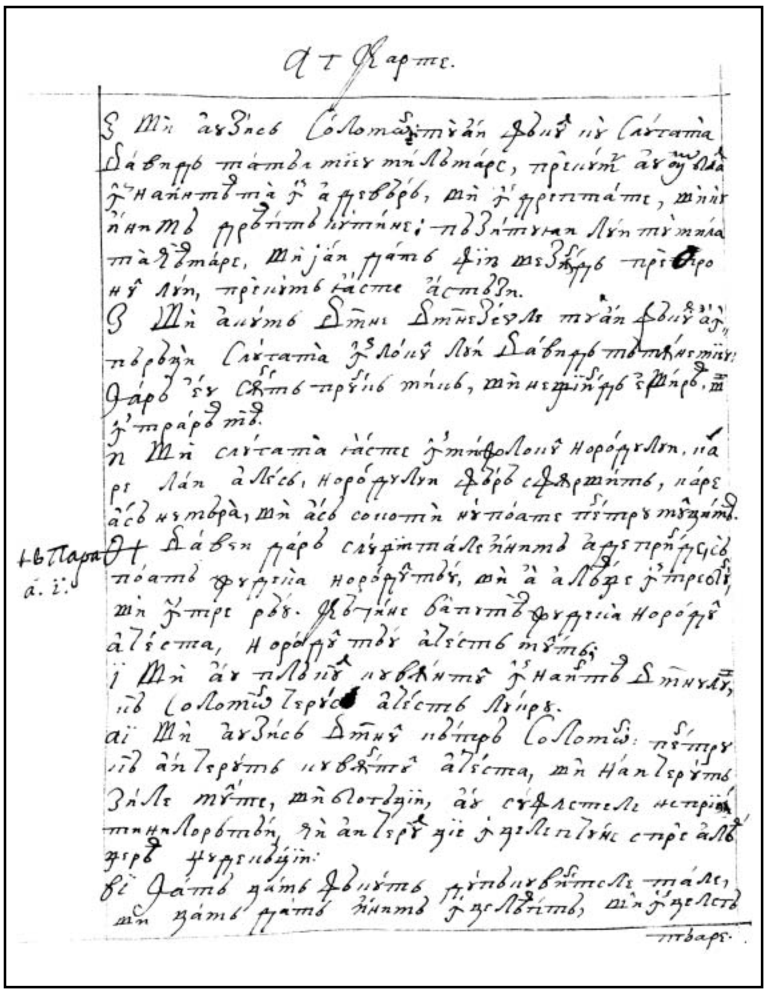
118r

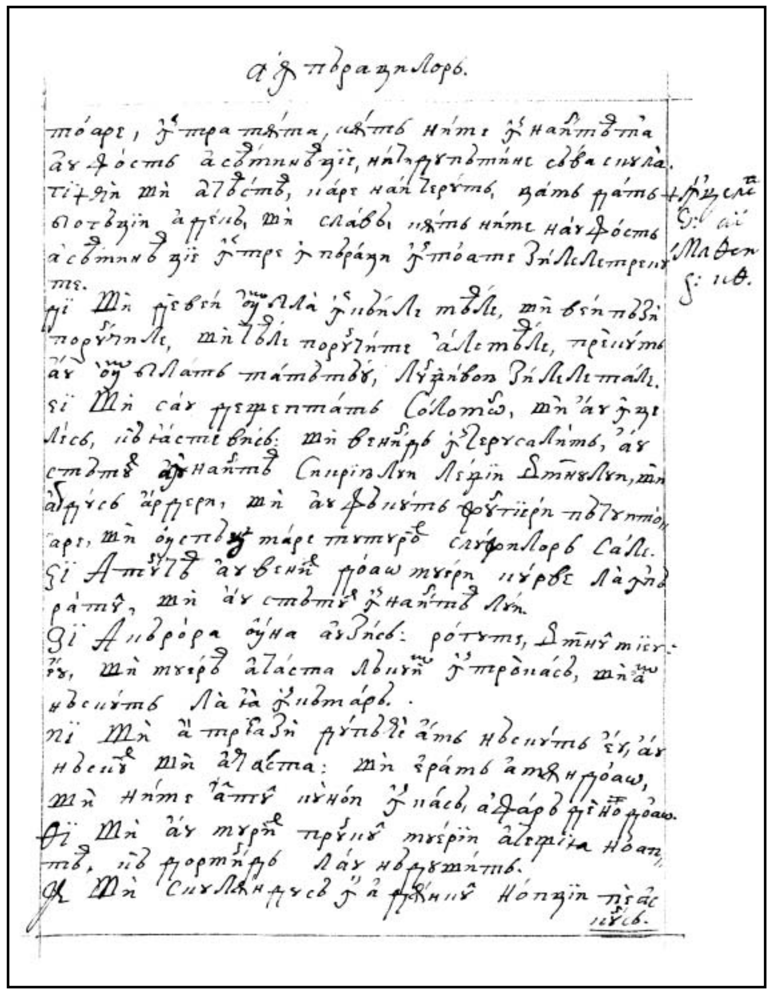

118v

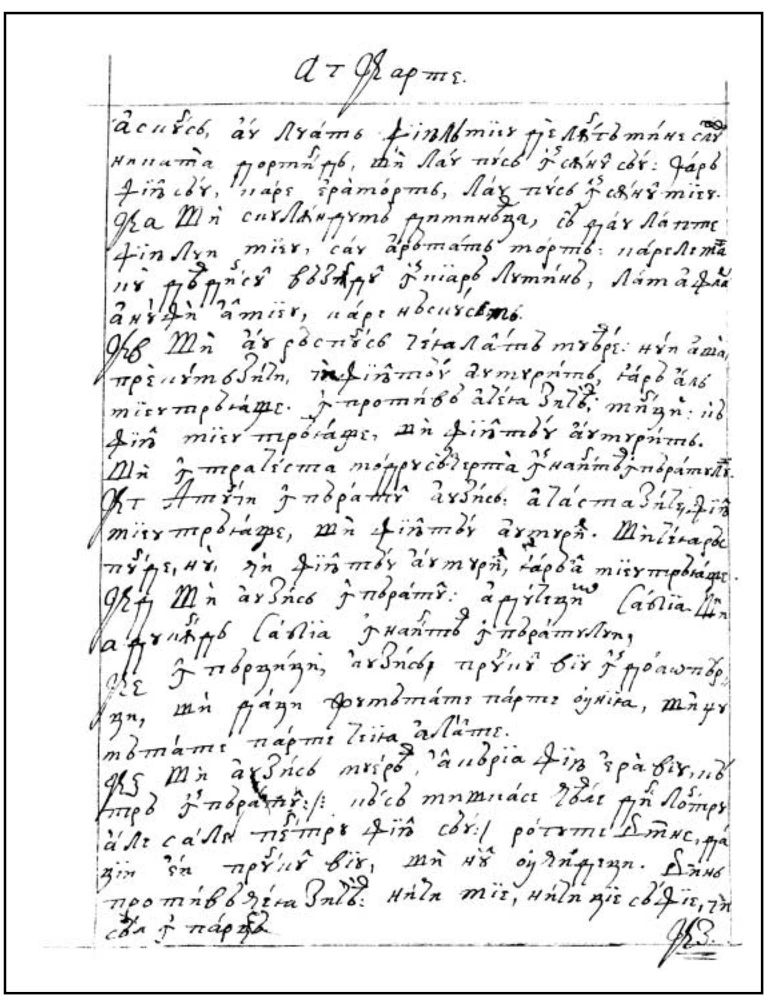
119r

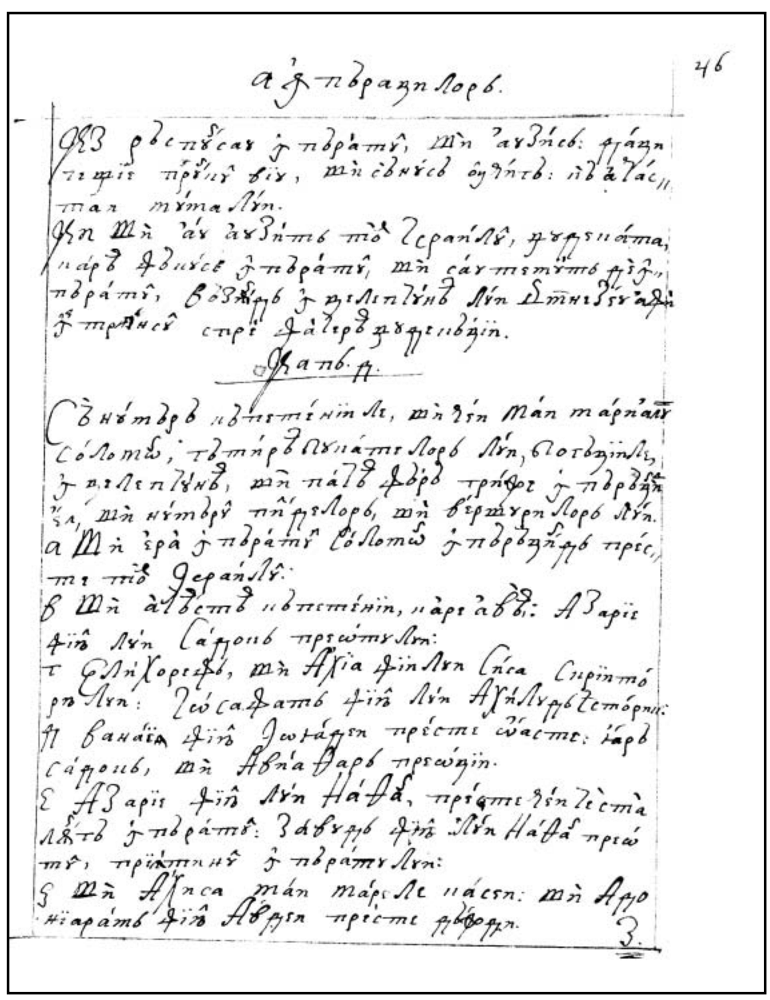
119v

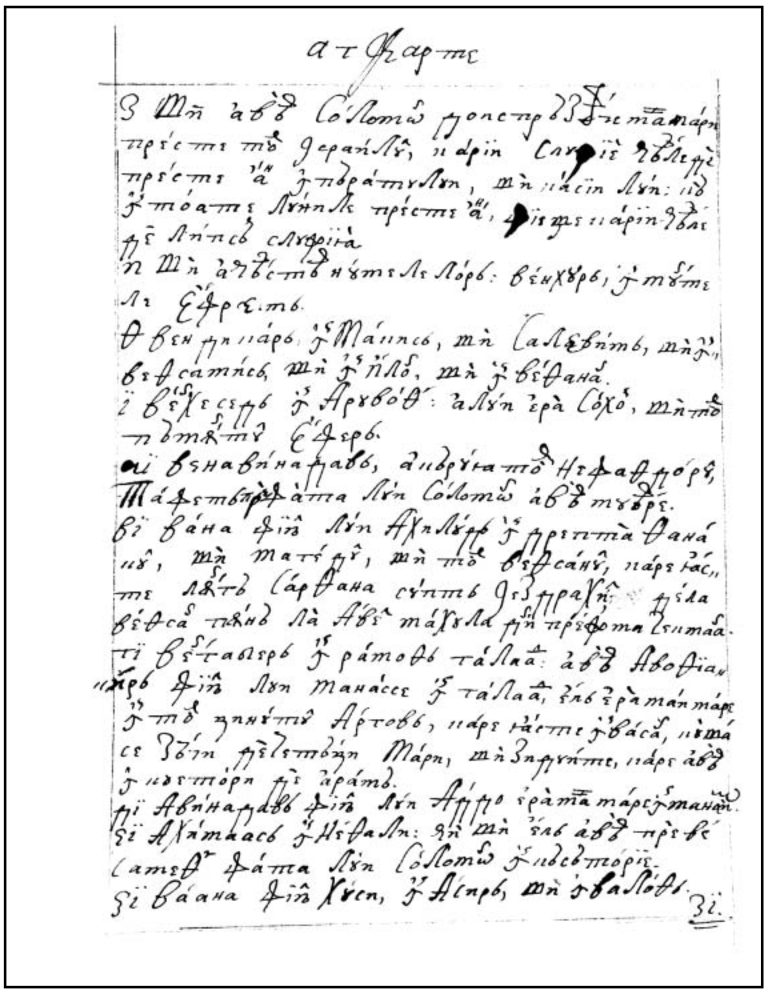
120r

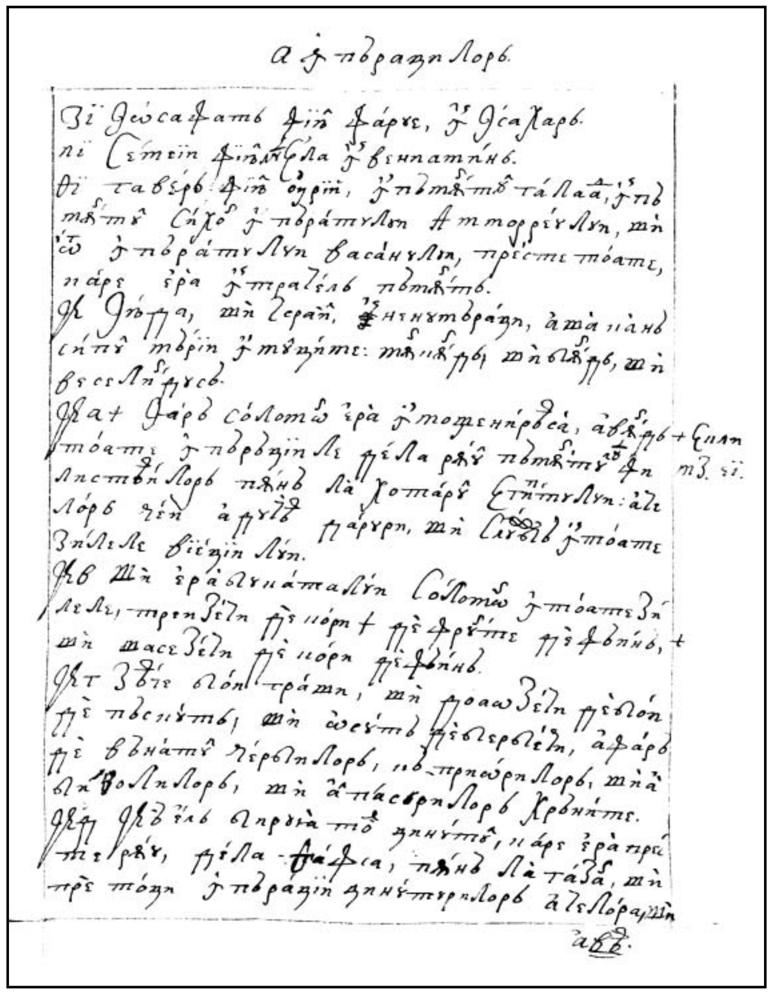
120v

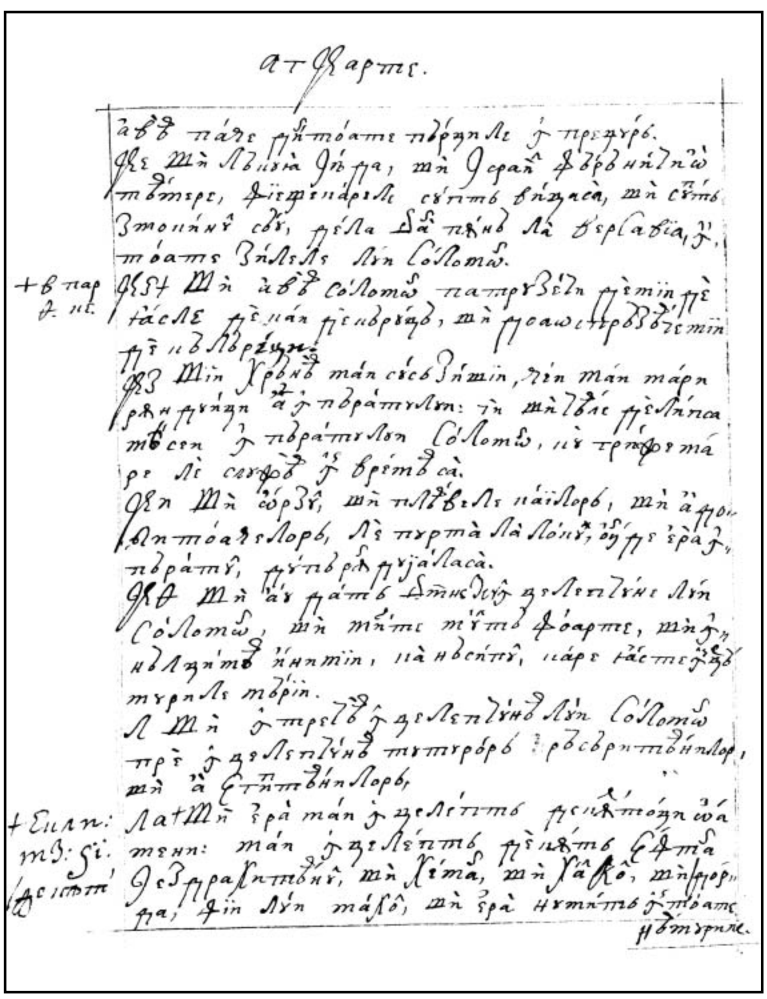
121r

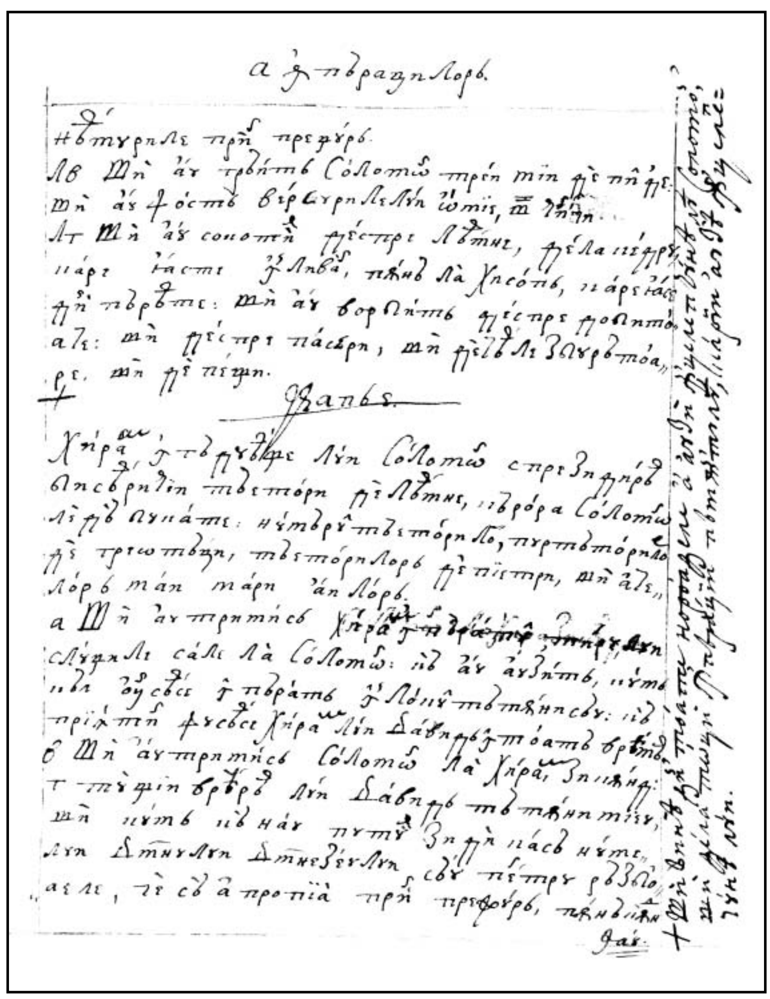
121v

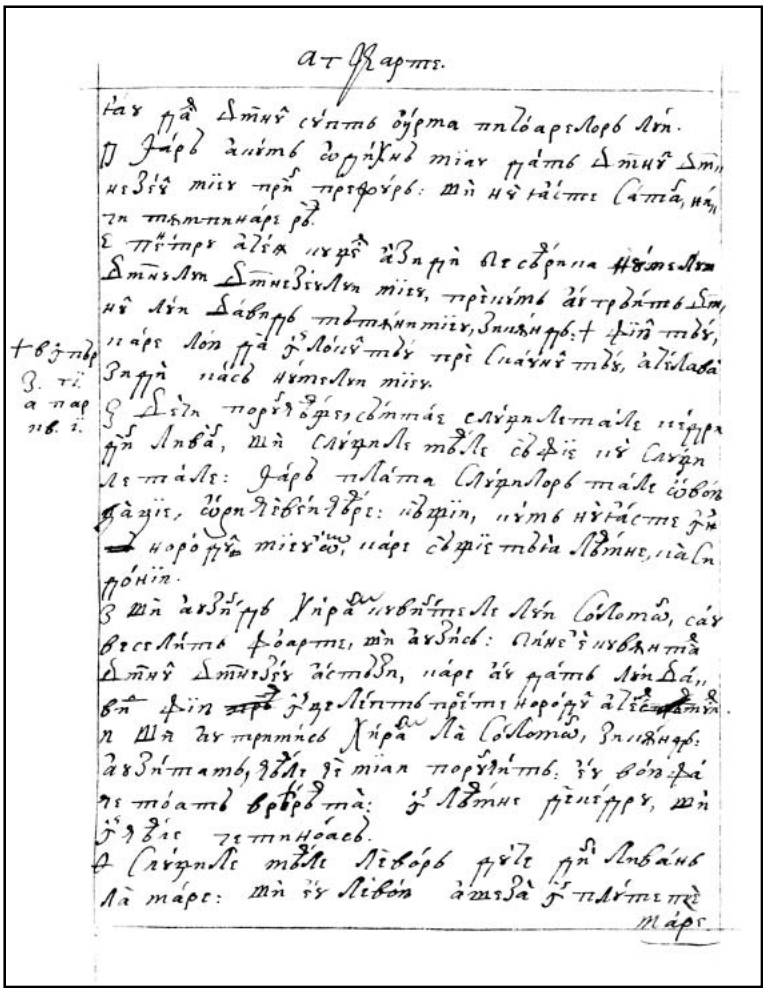
122r

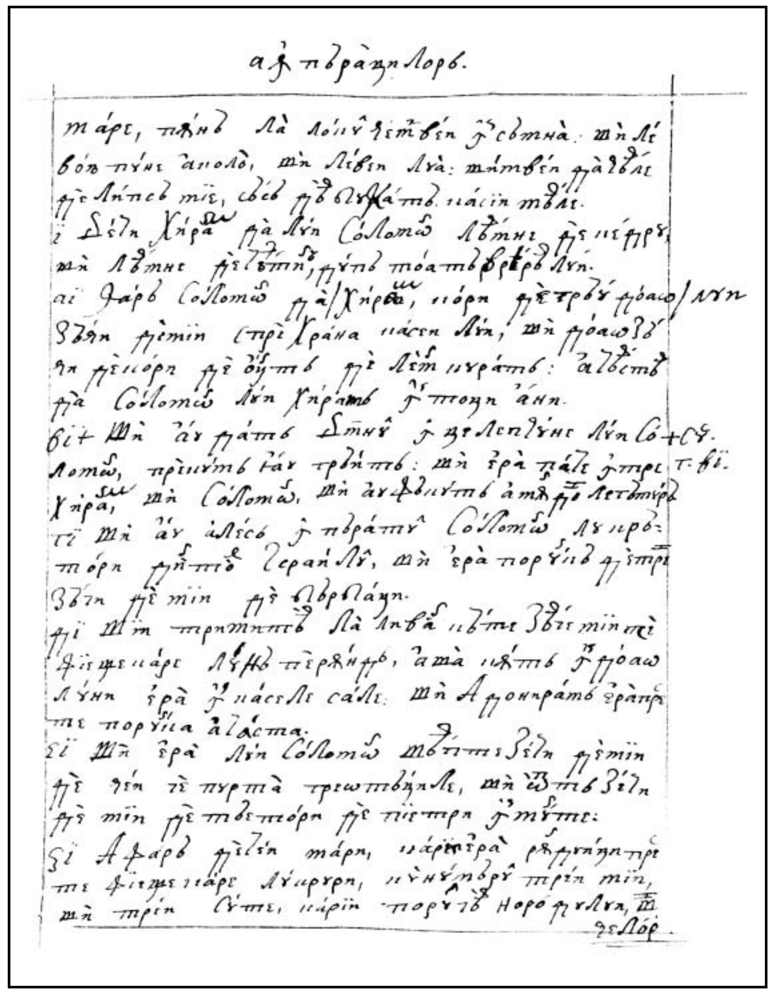
122v

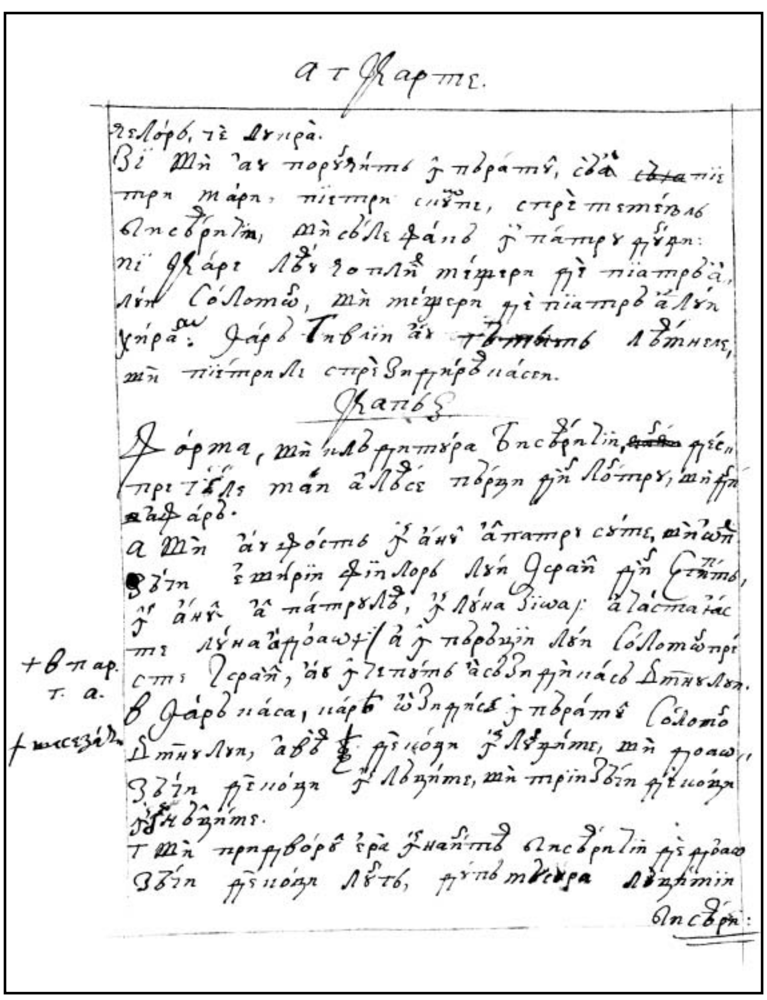
123r

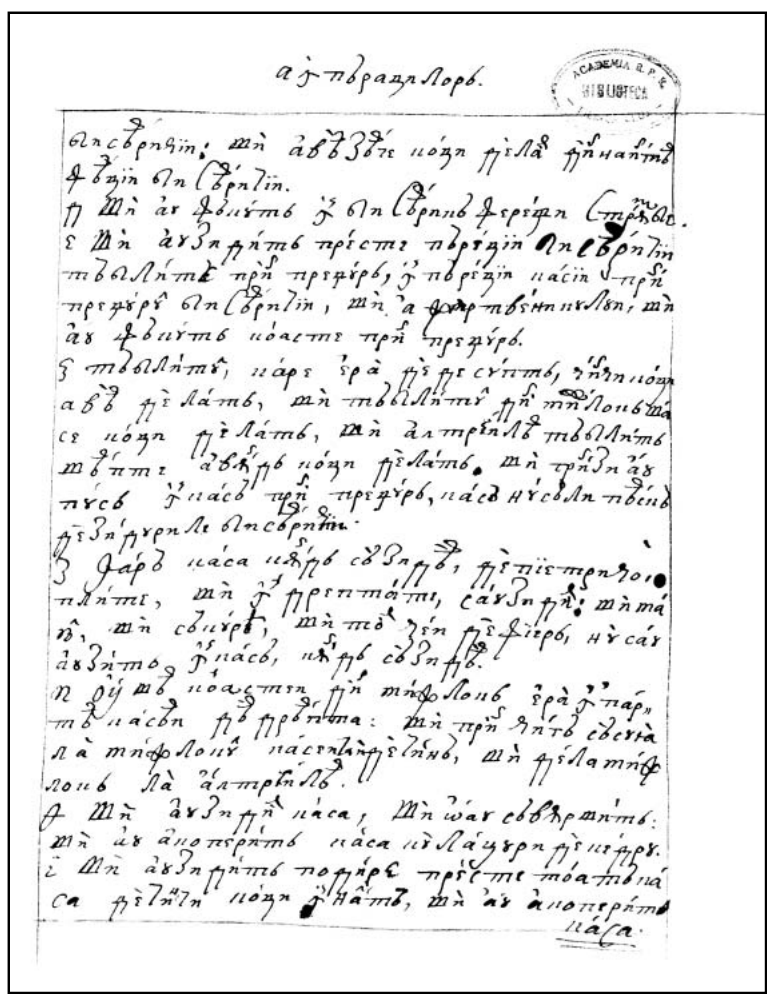
123v

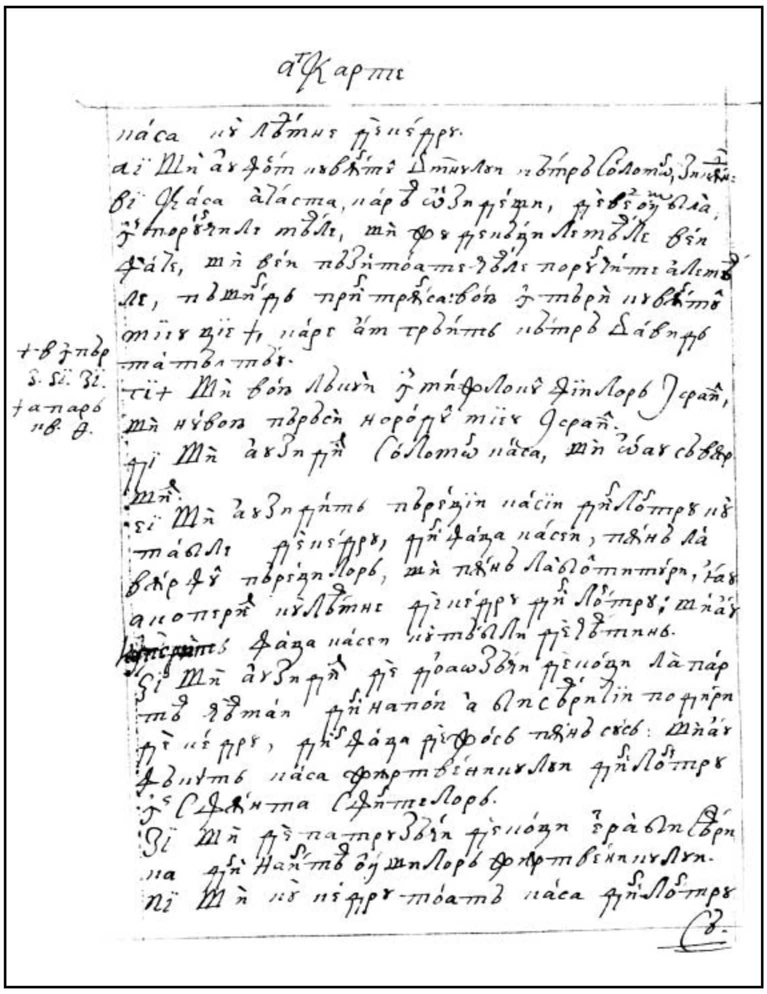
124r

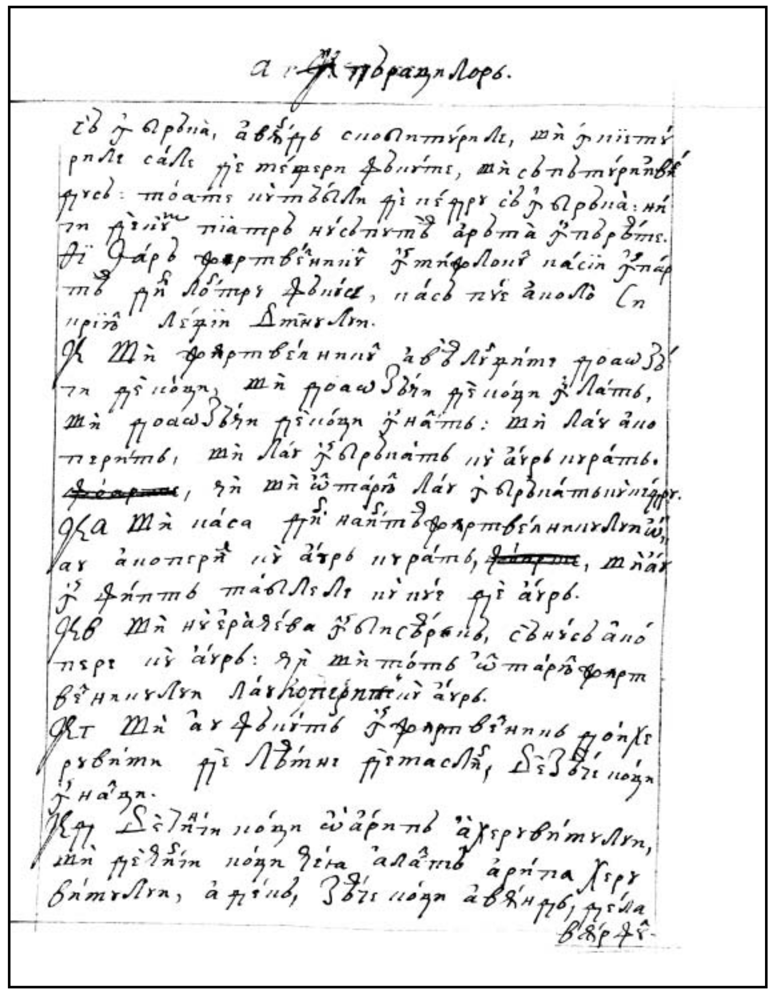
124v

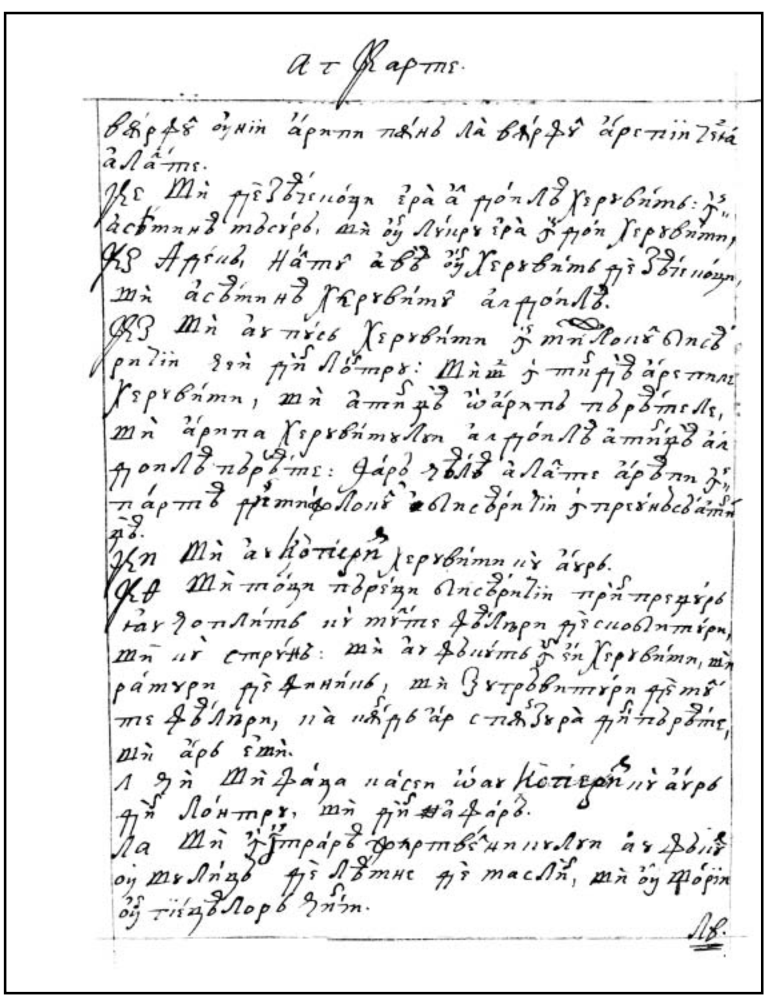
125r

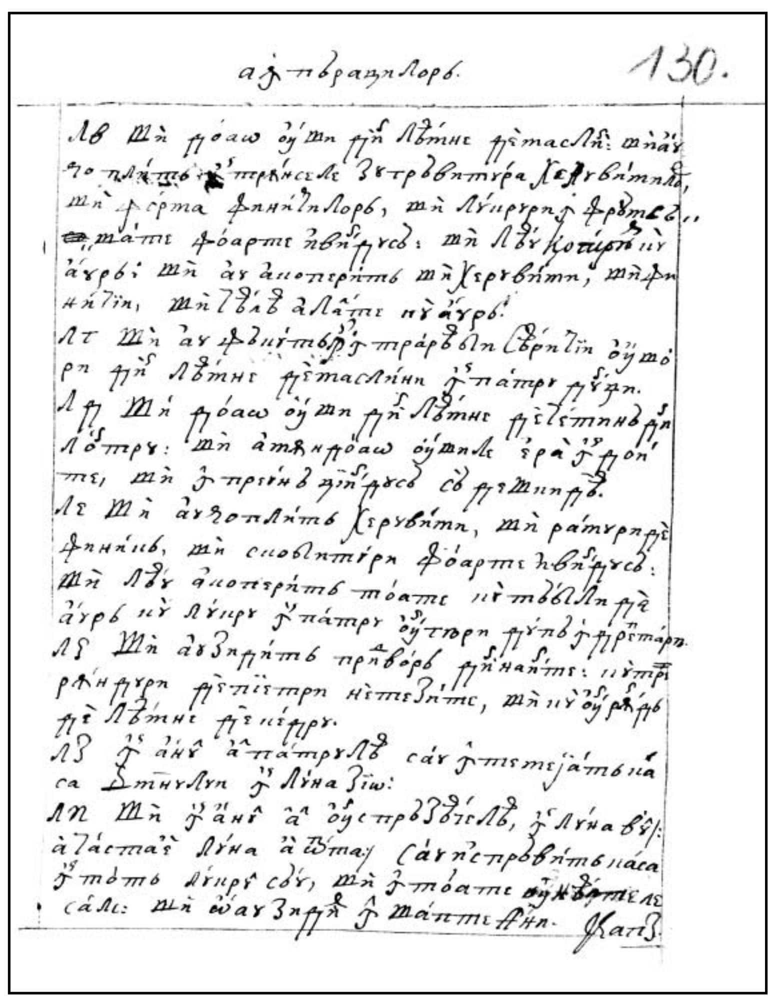
125v

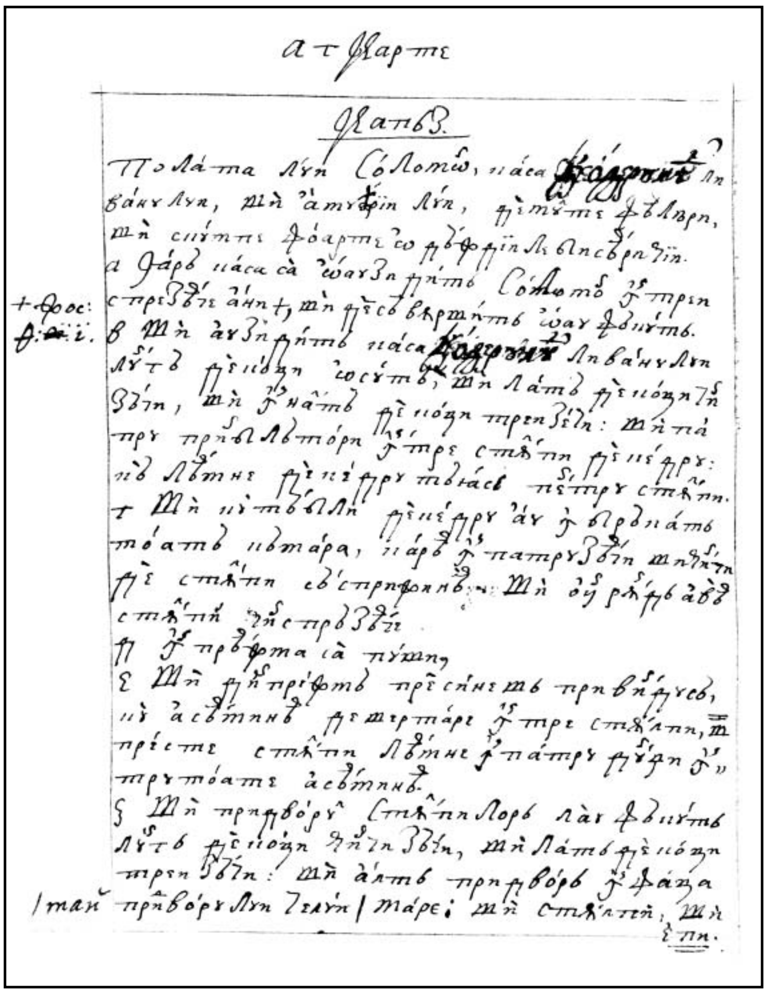
126r

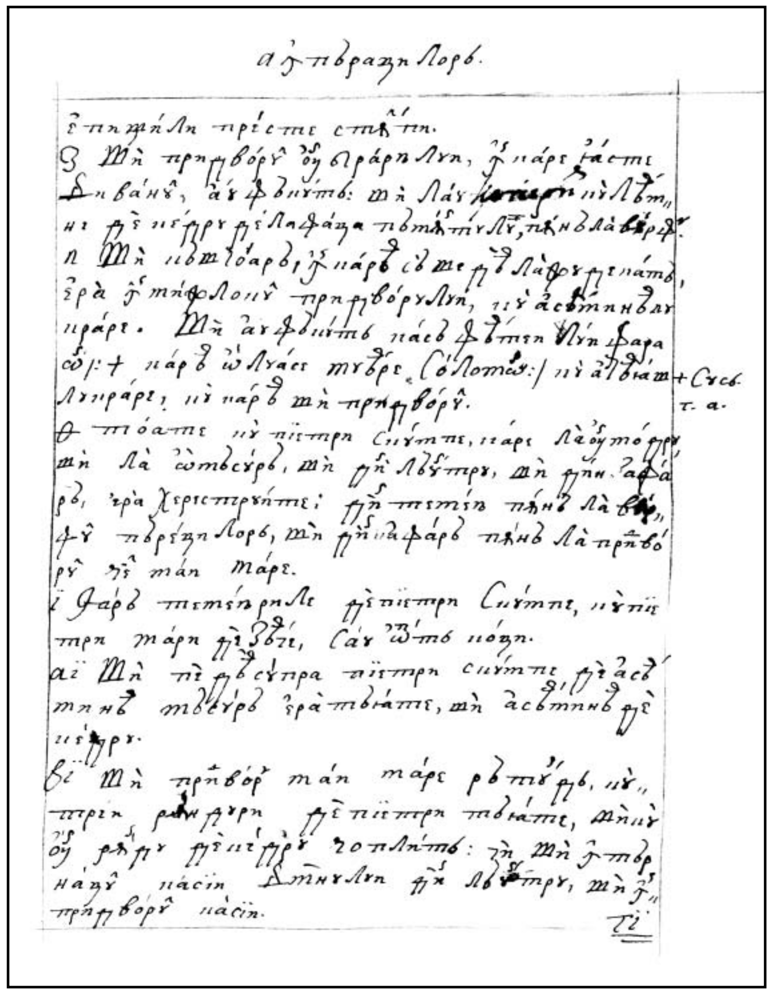
126v

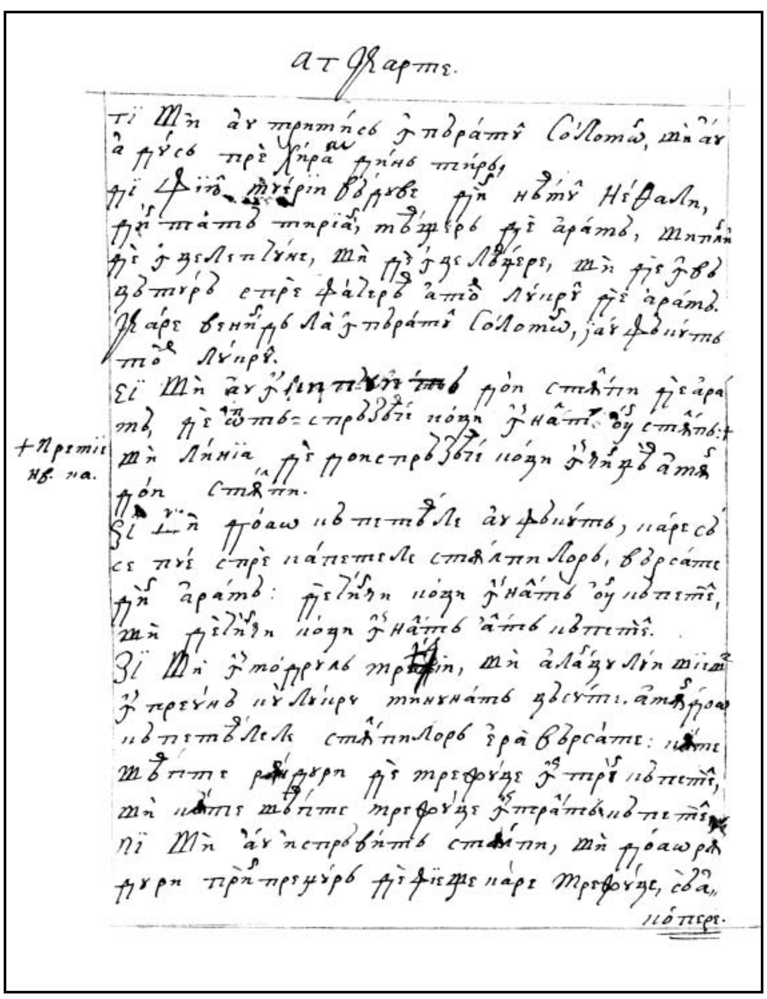
127r

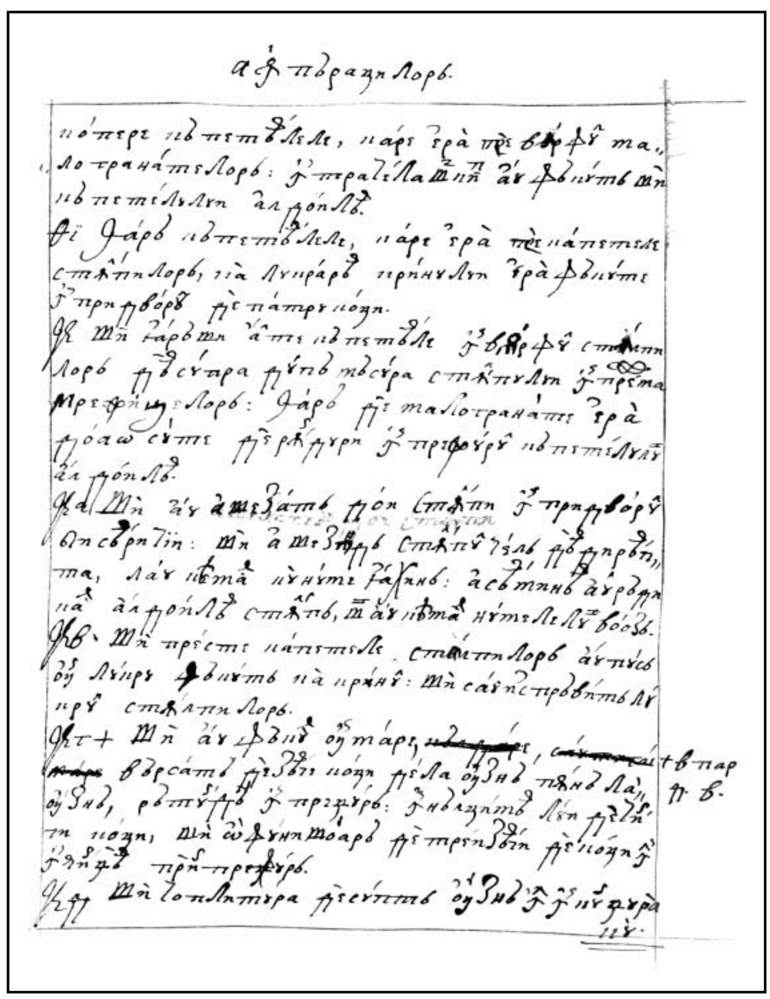
127v

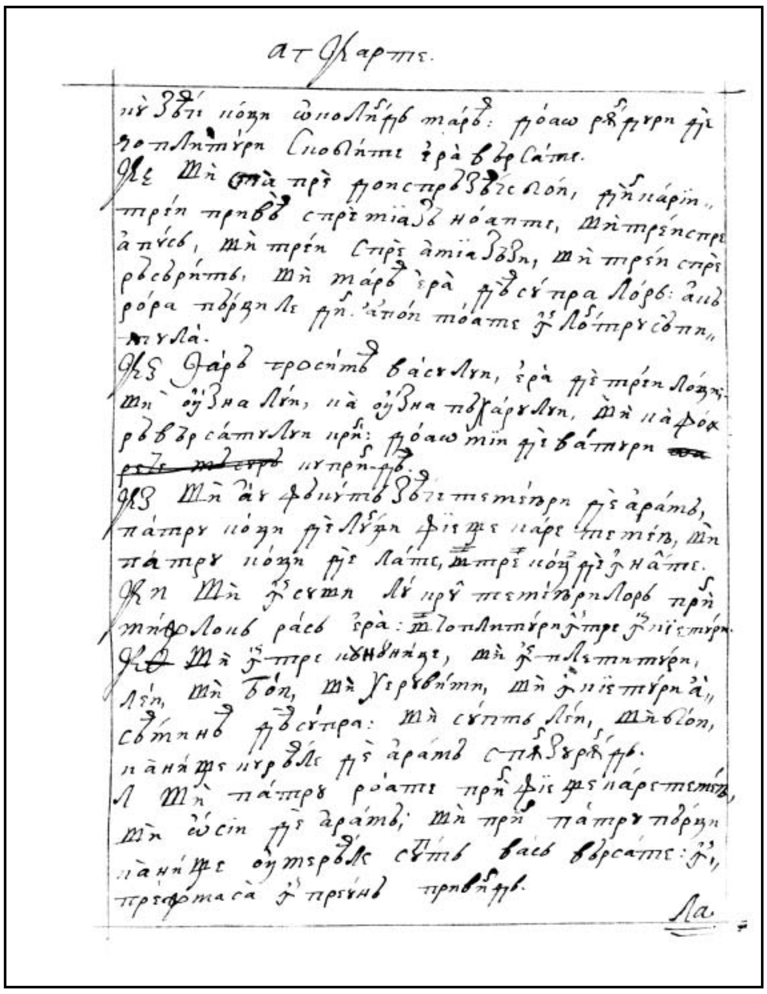
128r

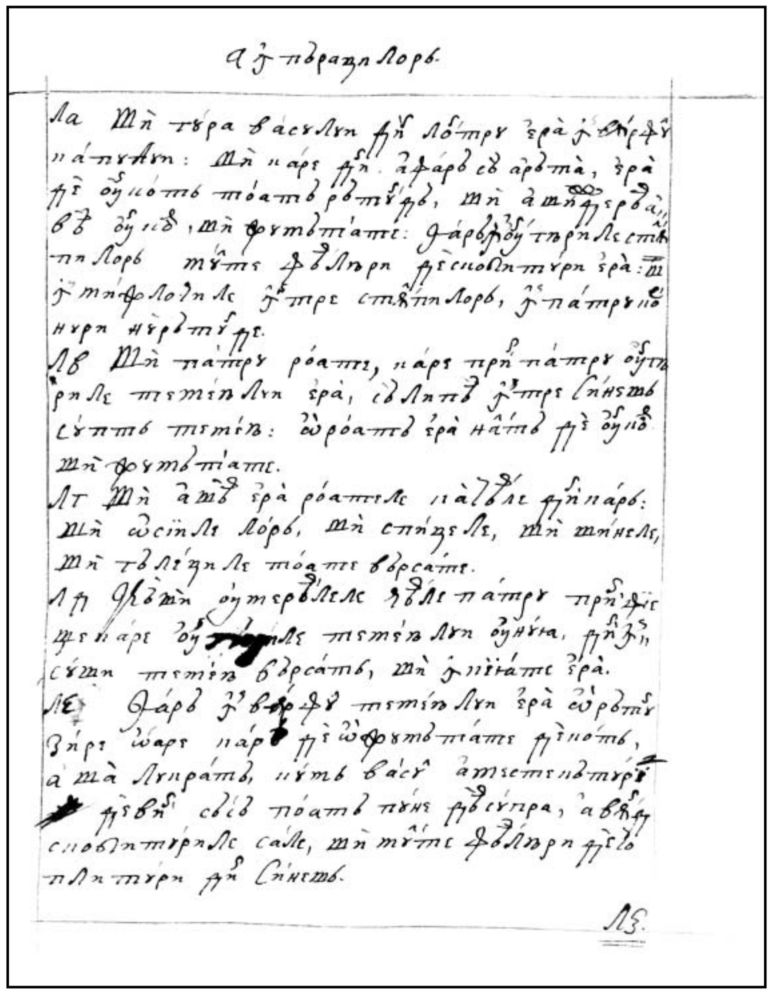
128v

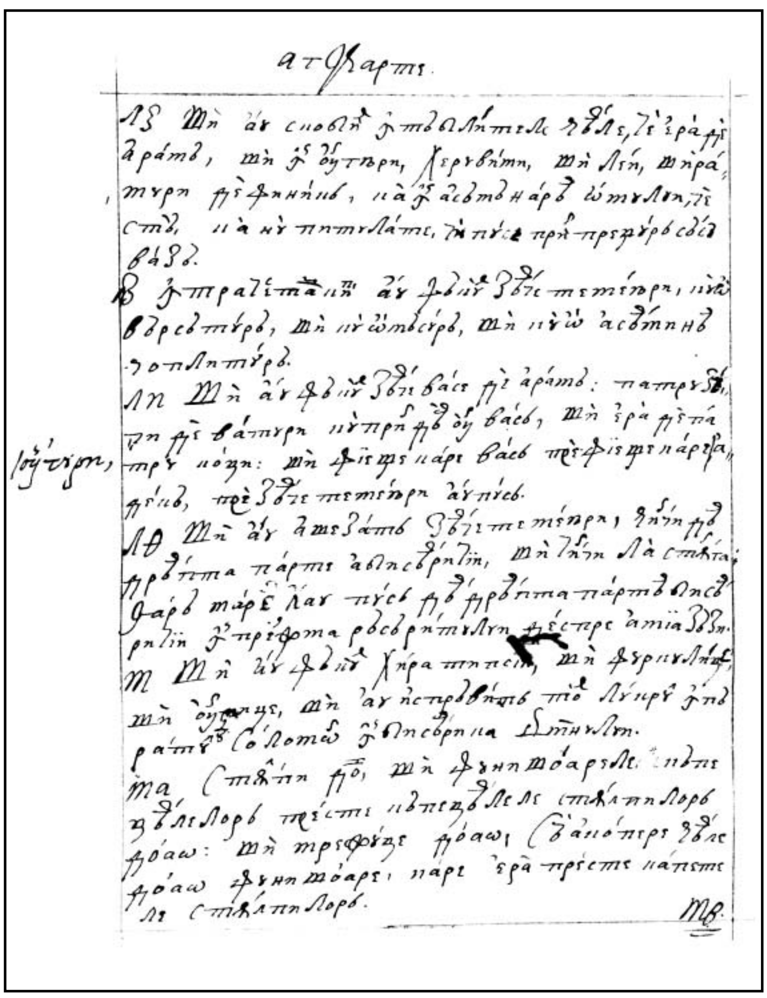
129r

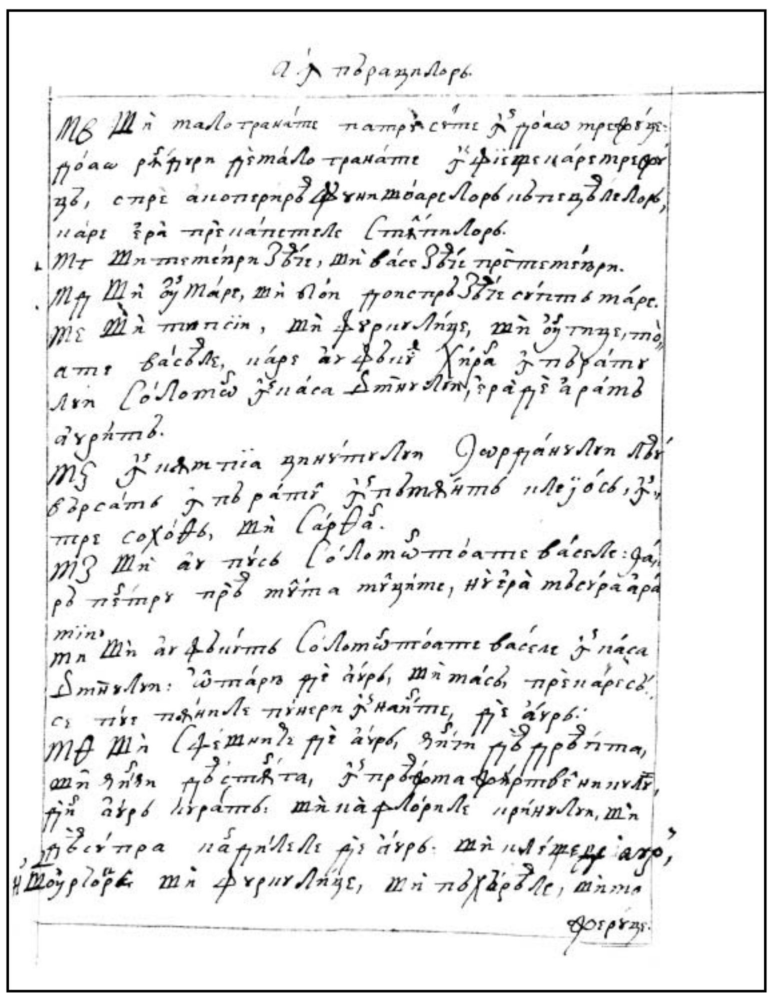
129v

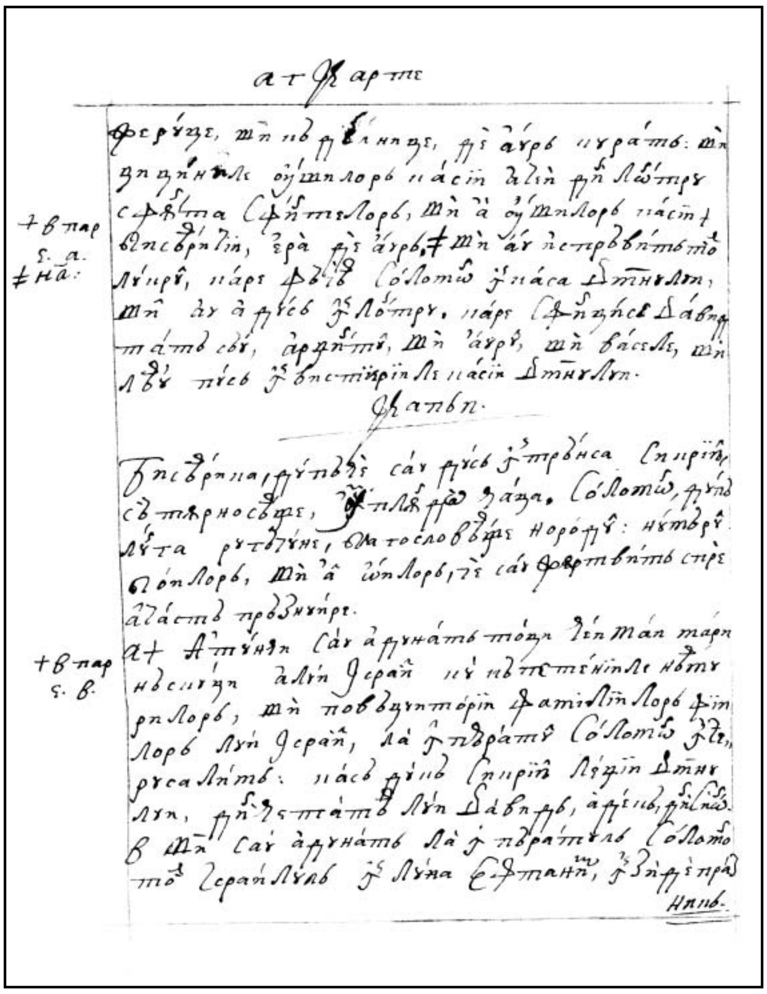
130r

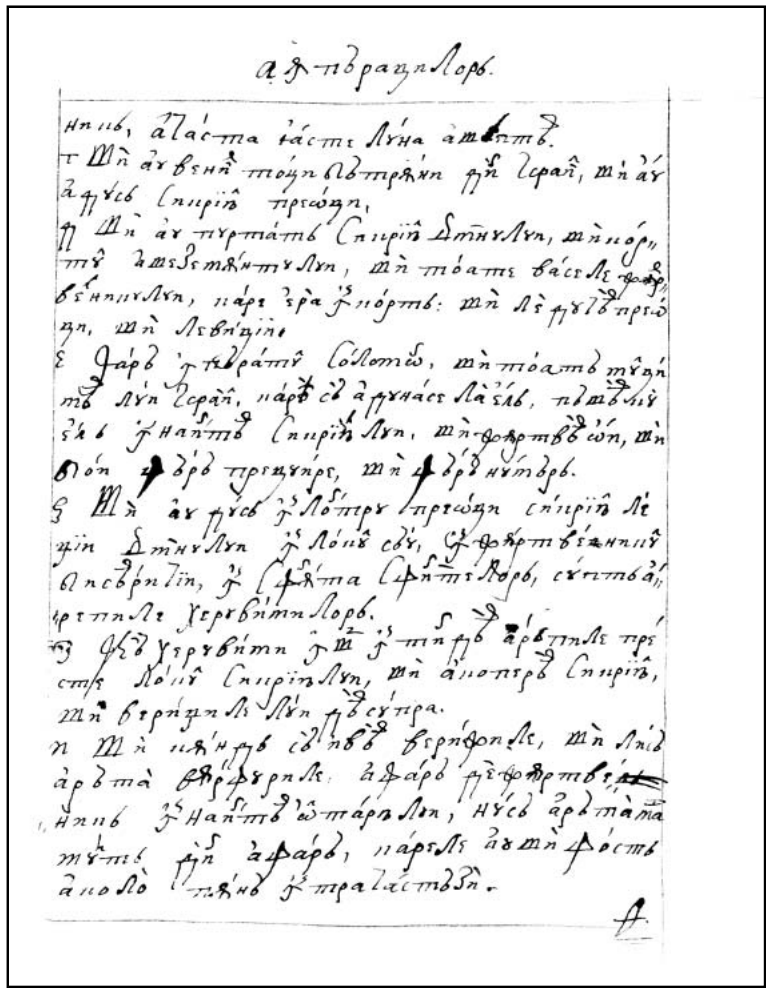
130v

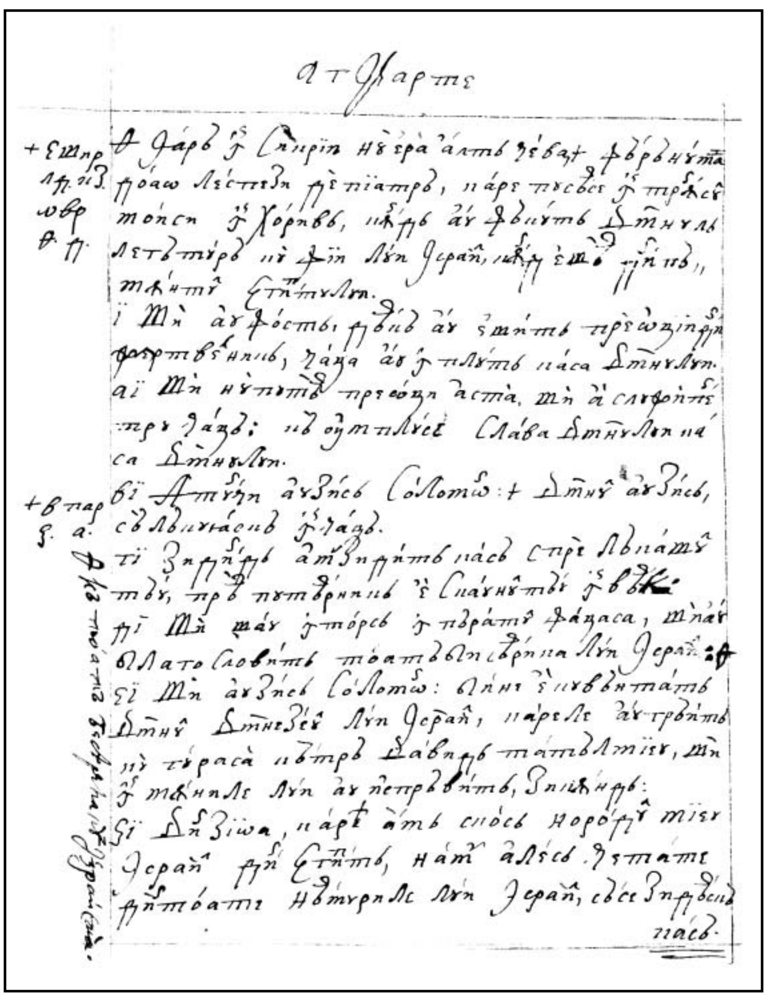
131r

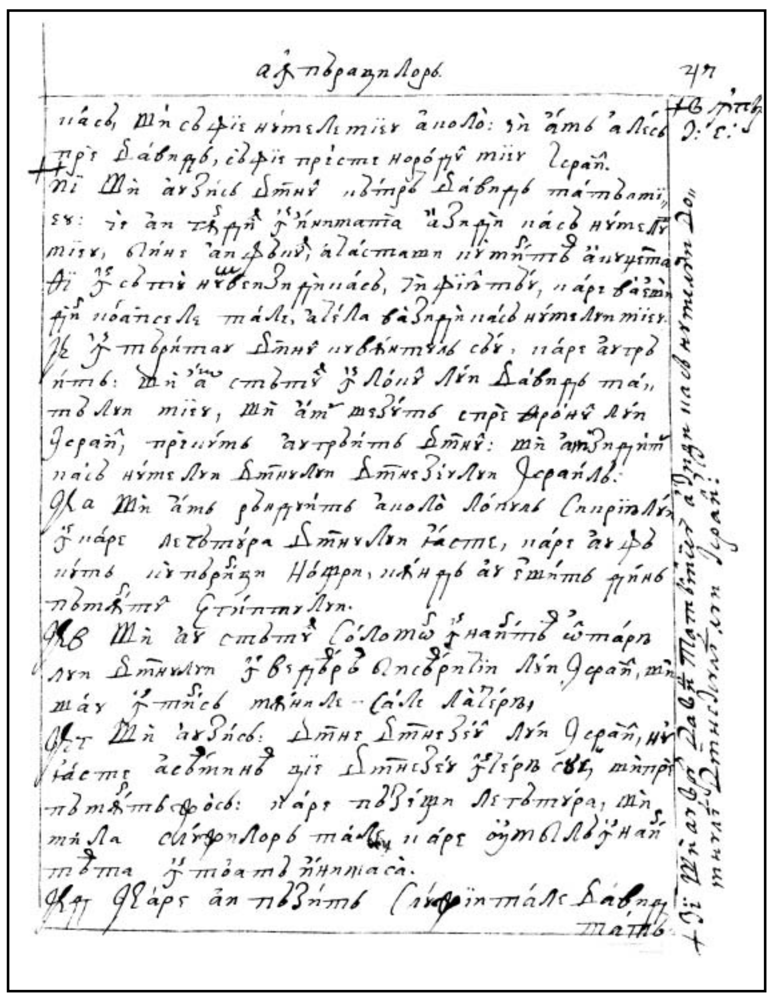
131v

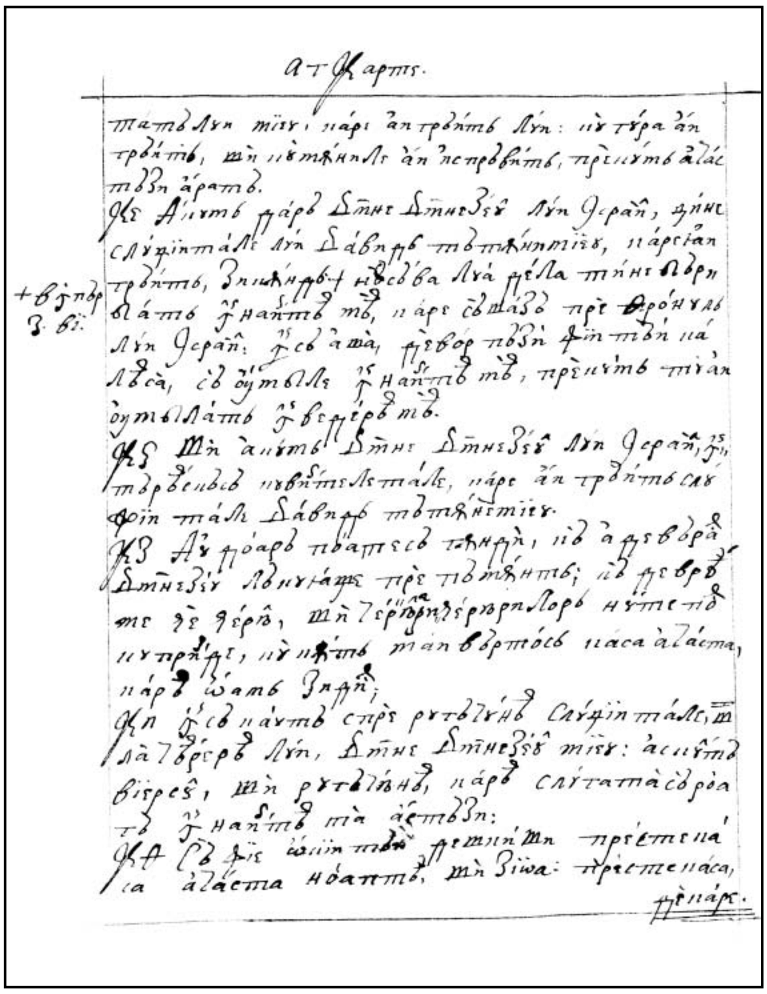
132r

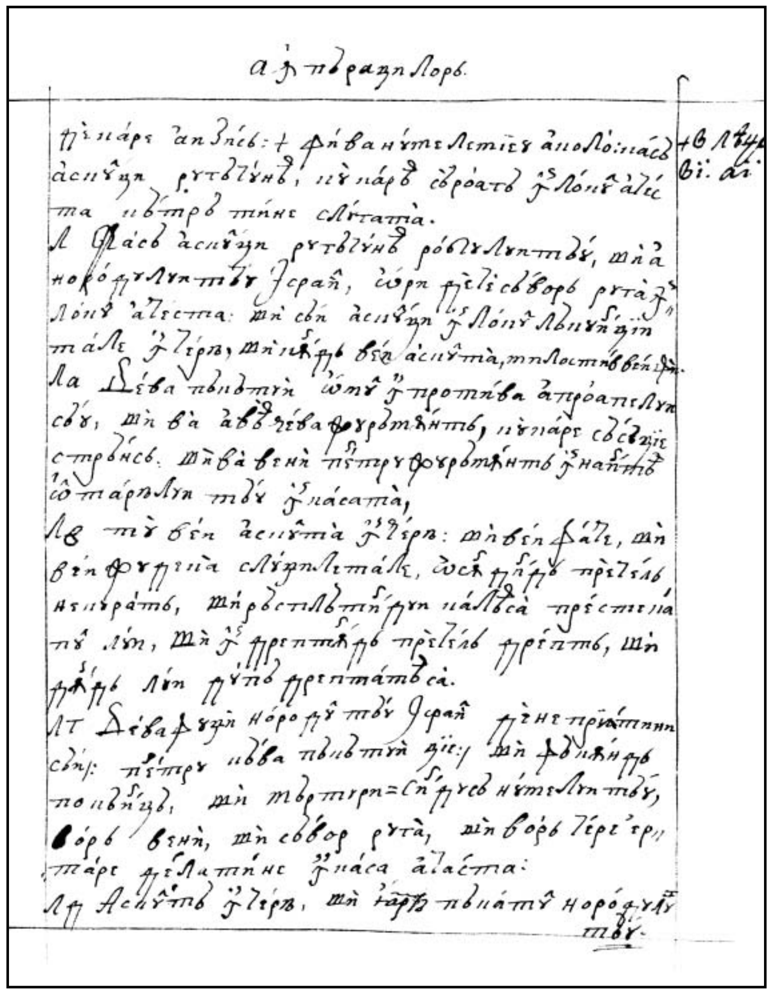
132v

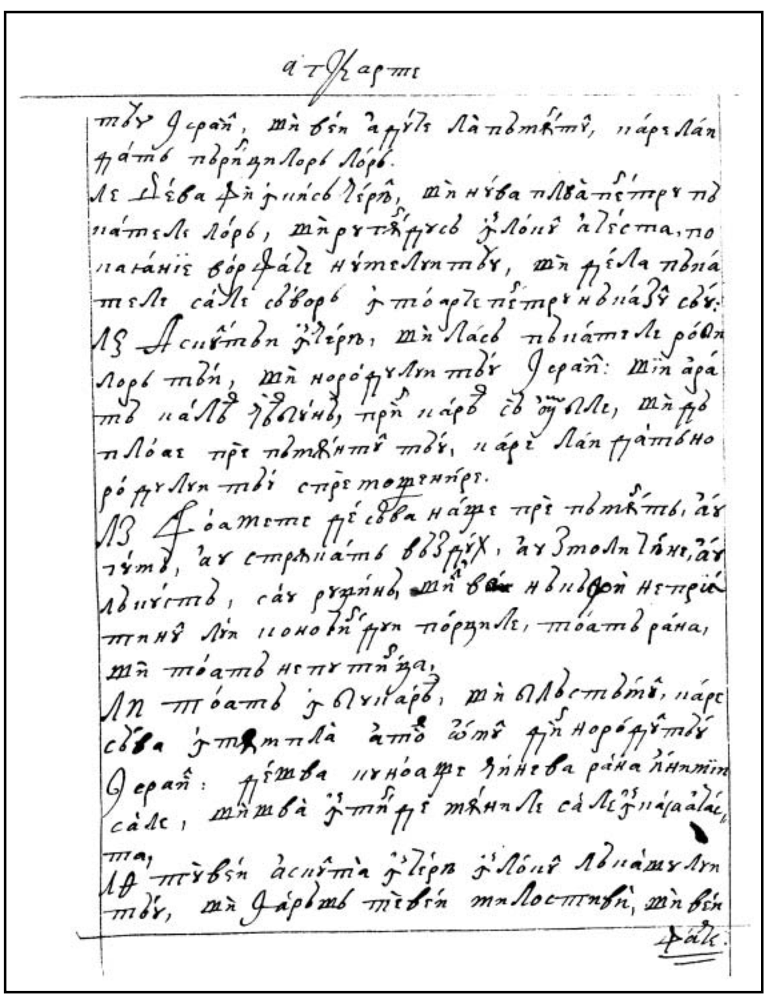
133r

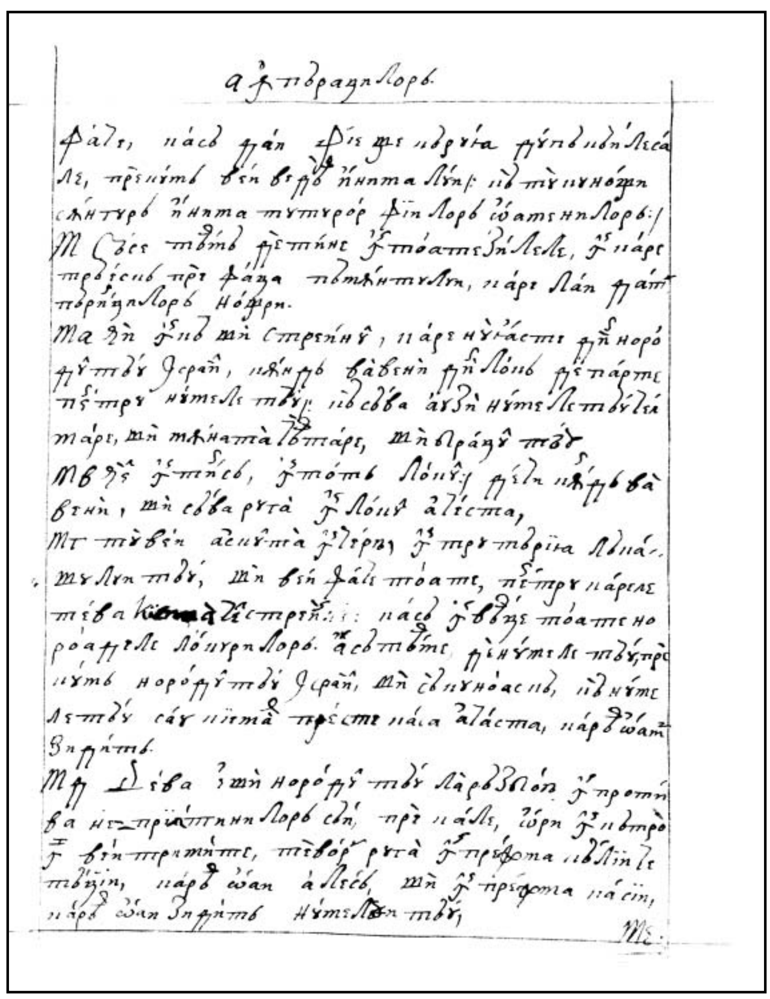
133v

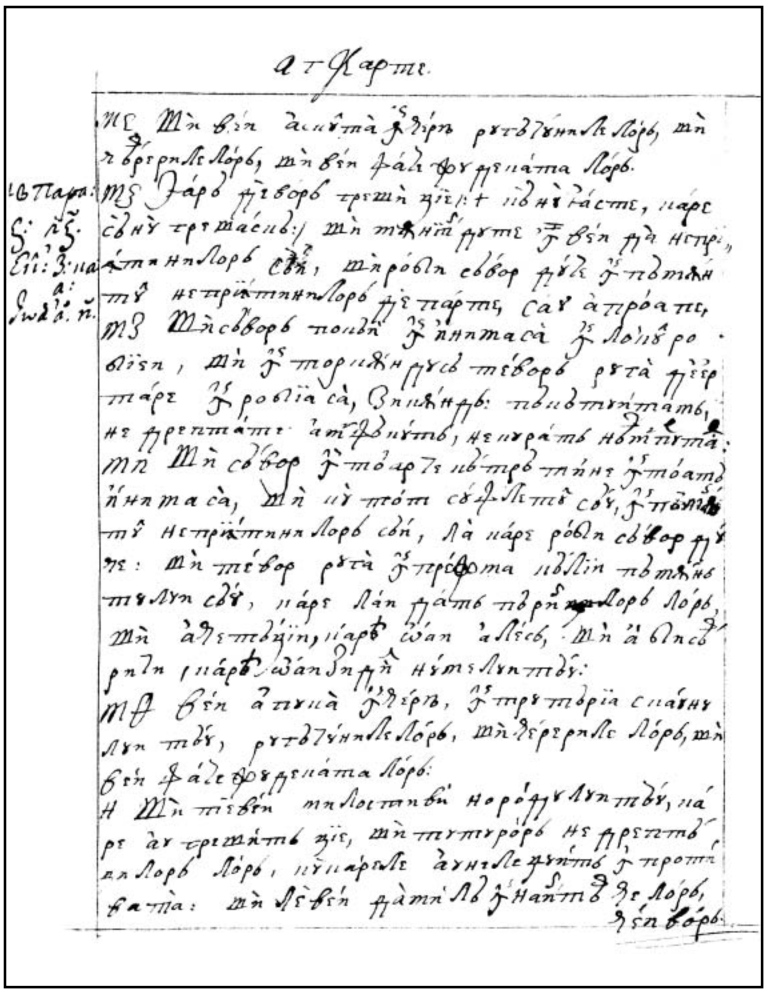
134r

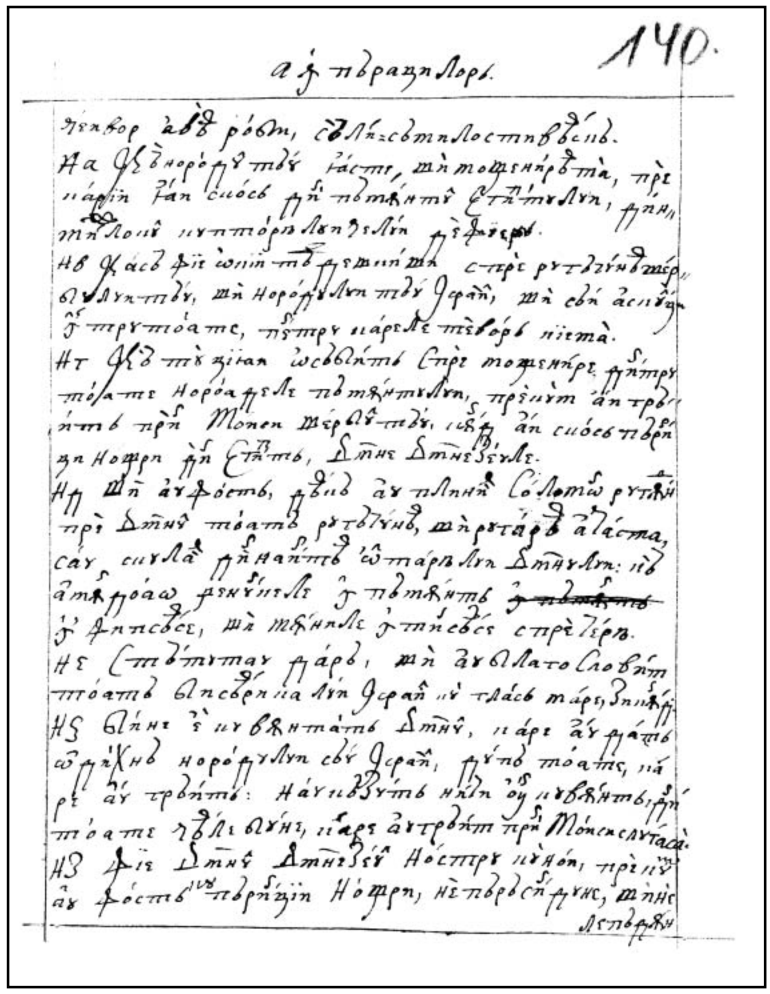
134v

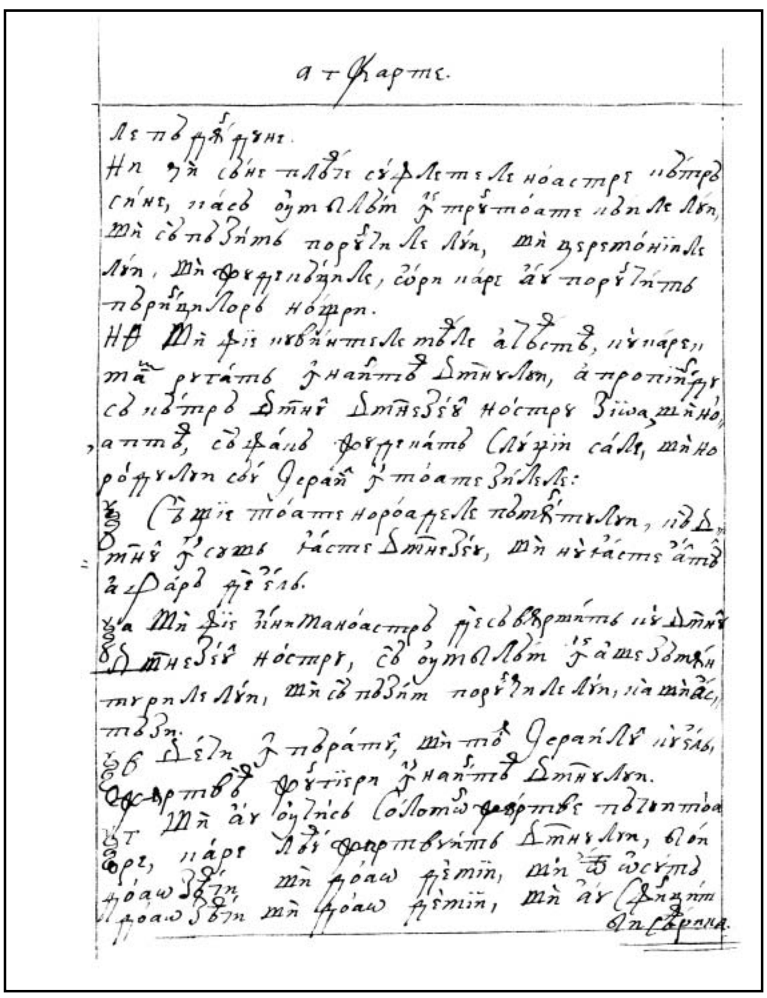
135r

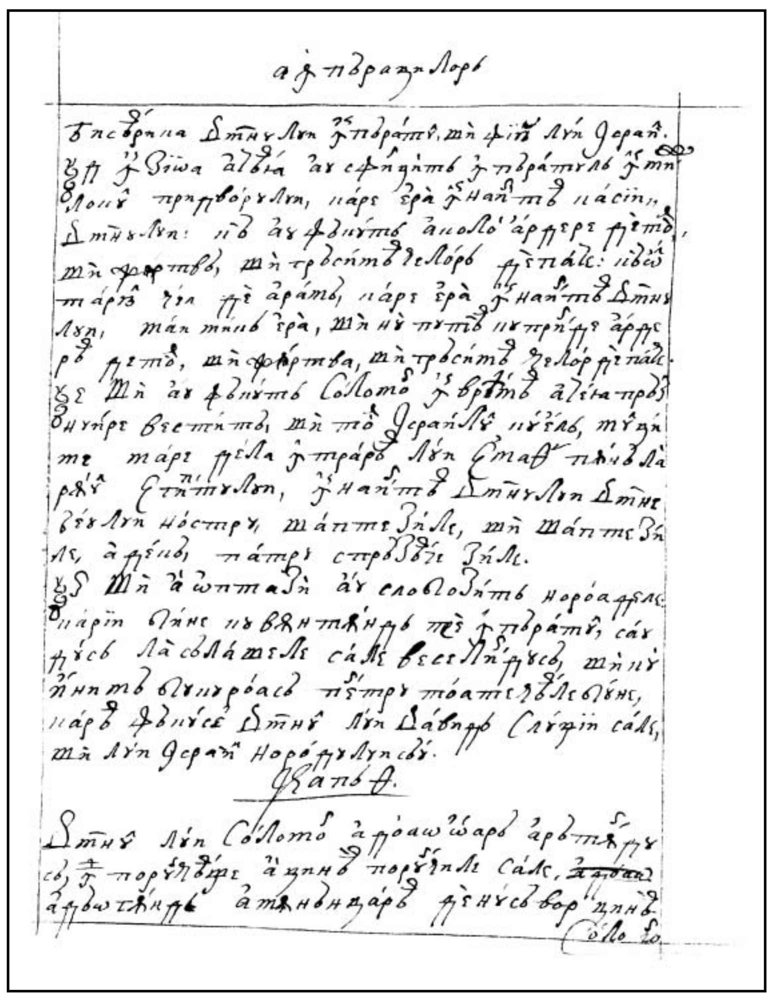
135v

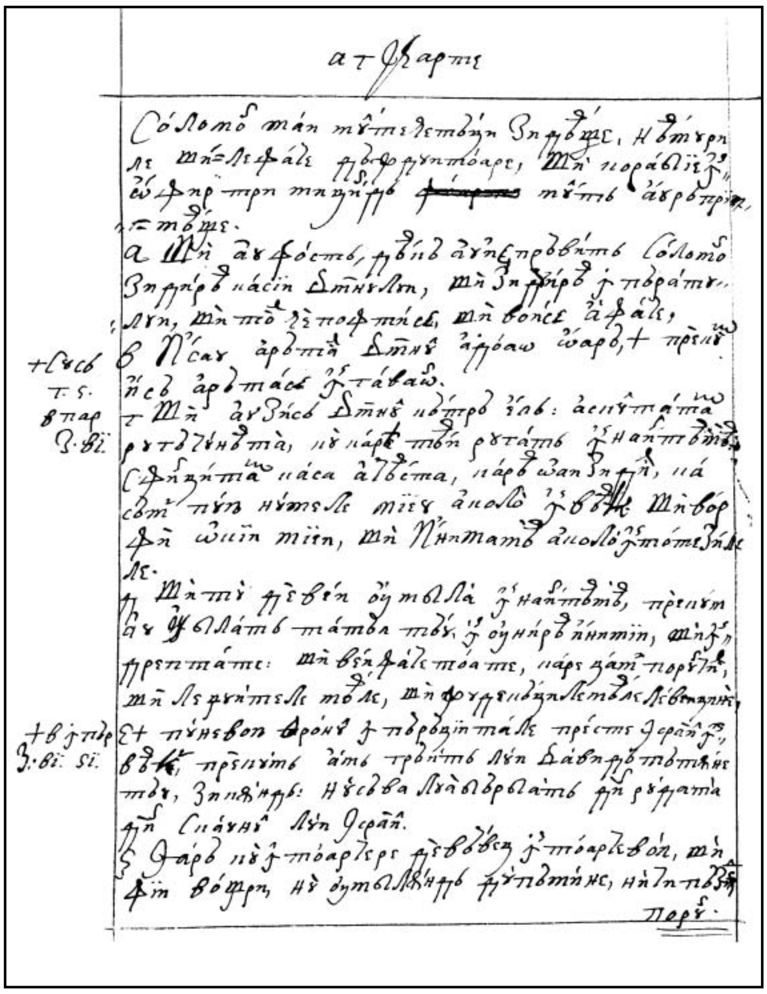
136r

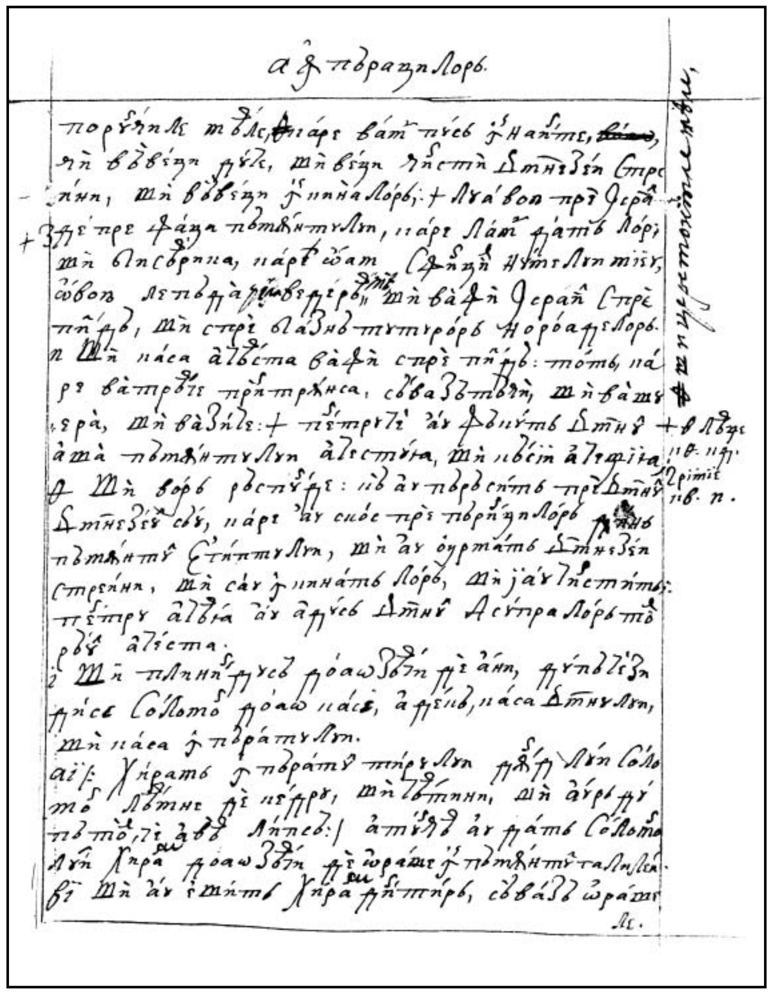

136v

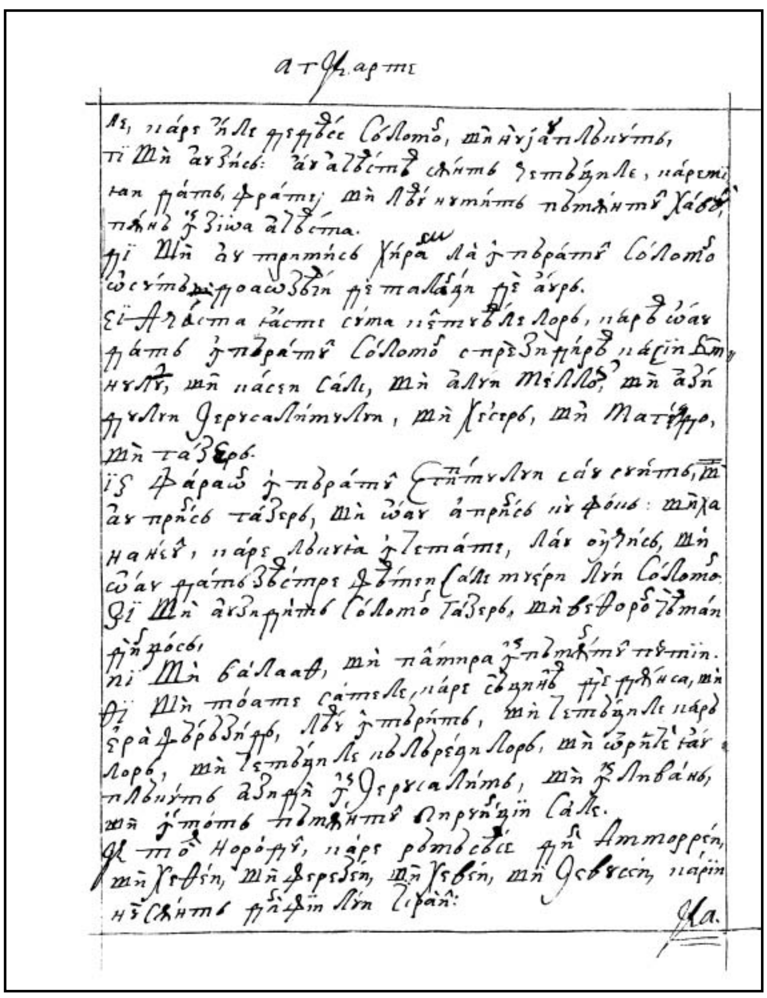
137r

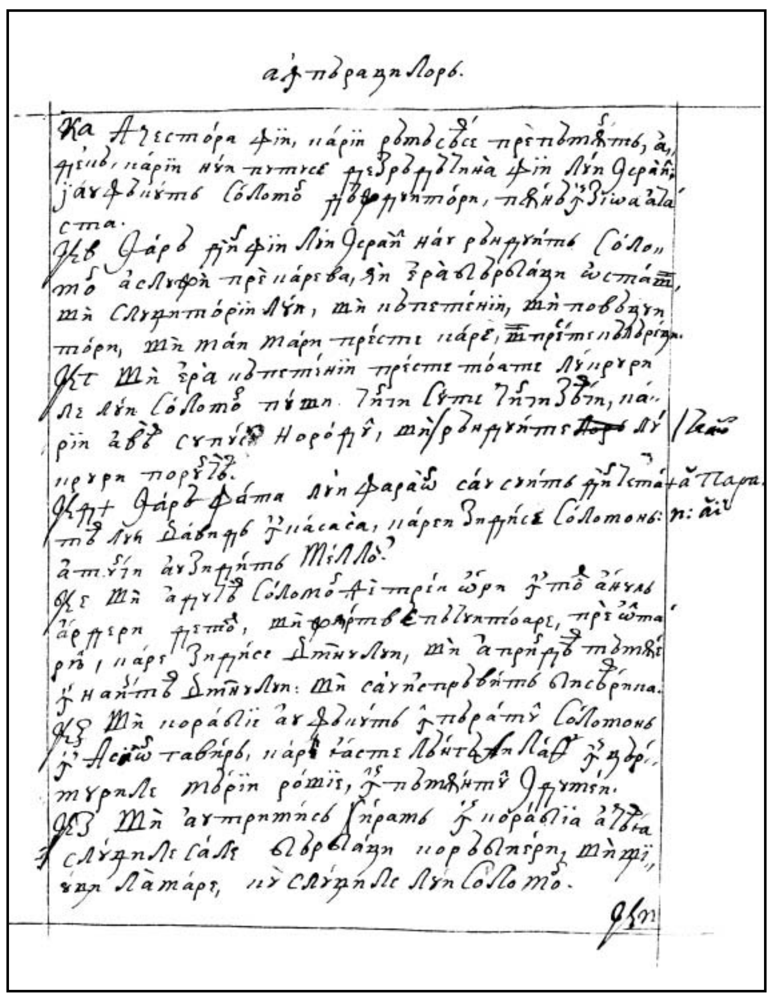

137v

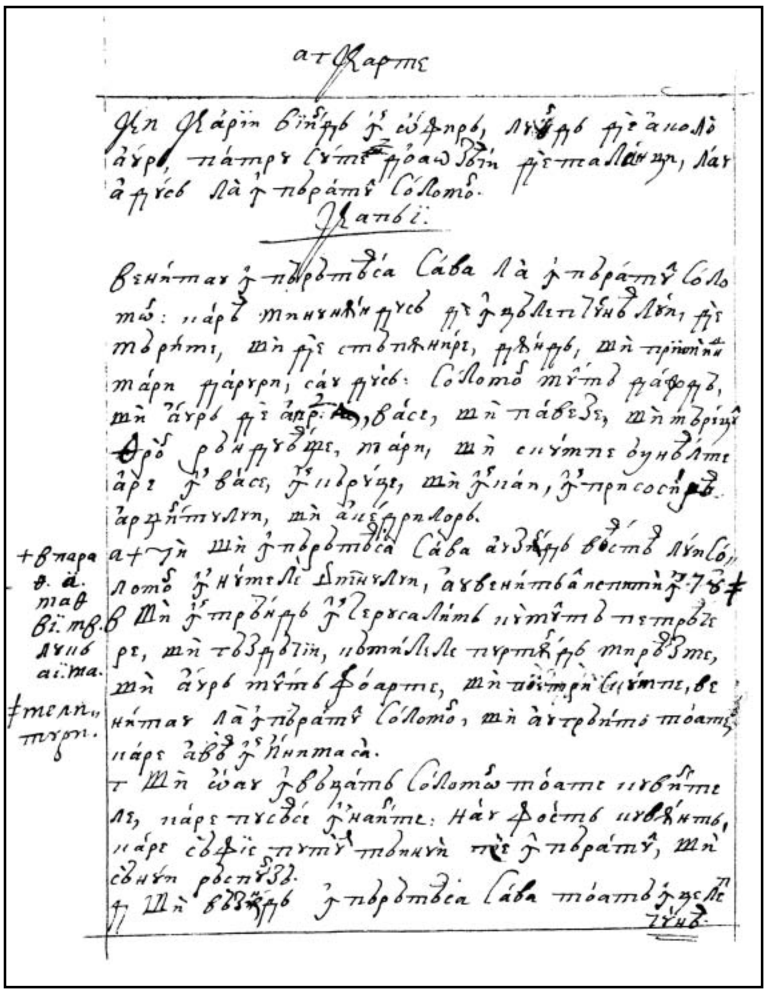
138r

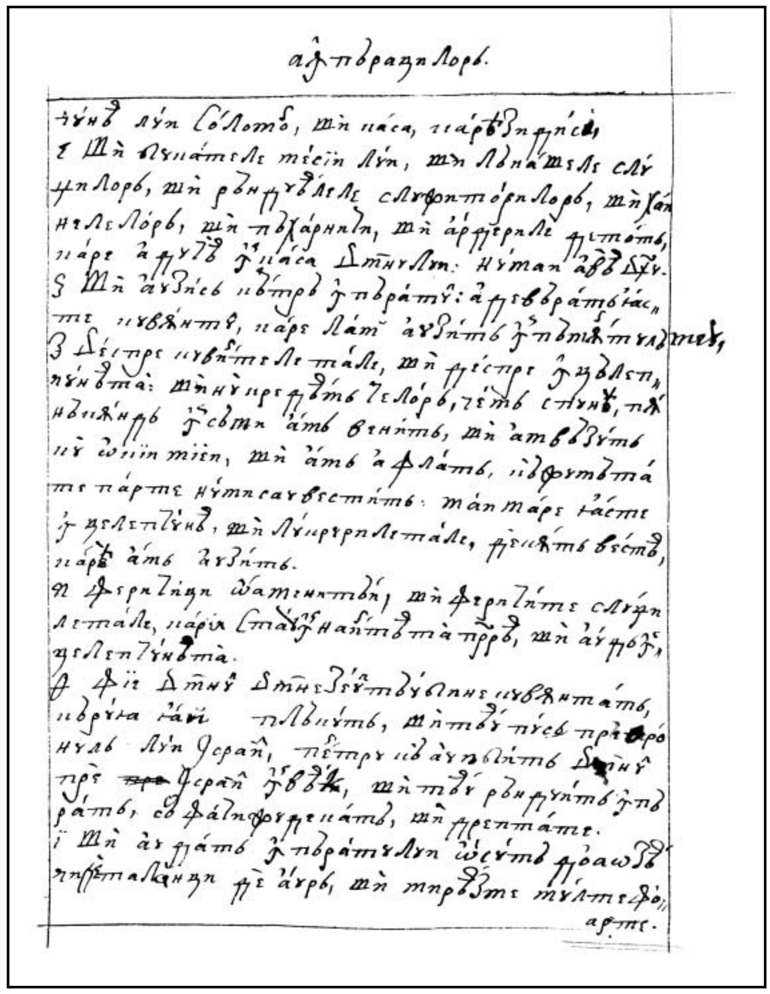

138v

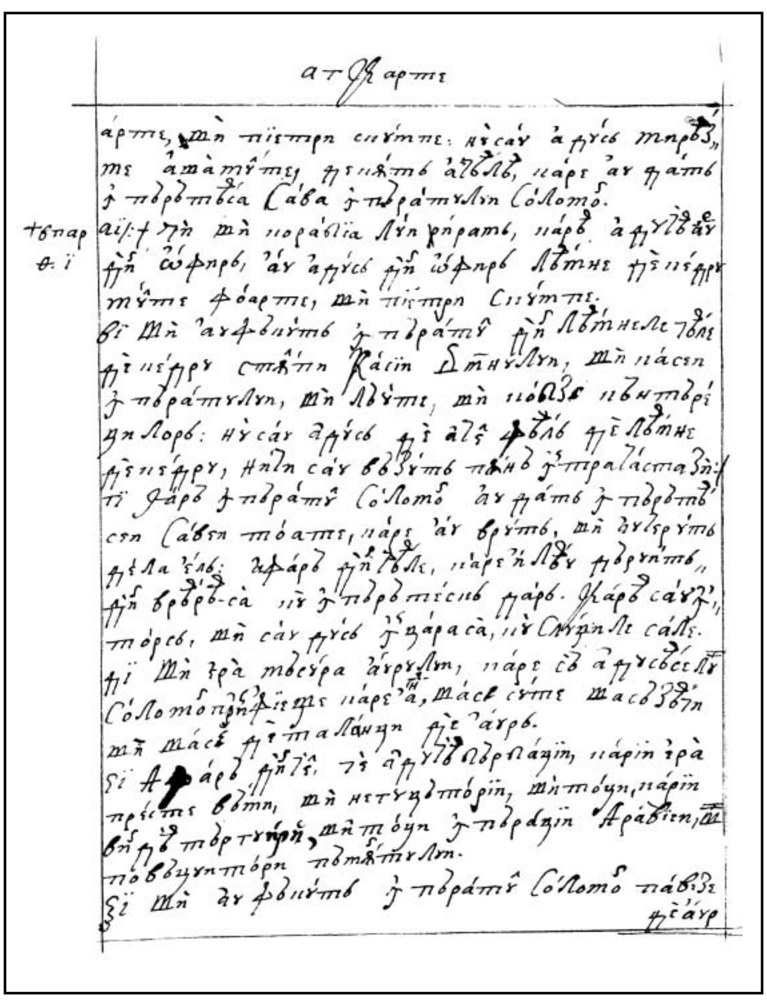
139r

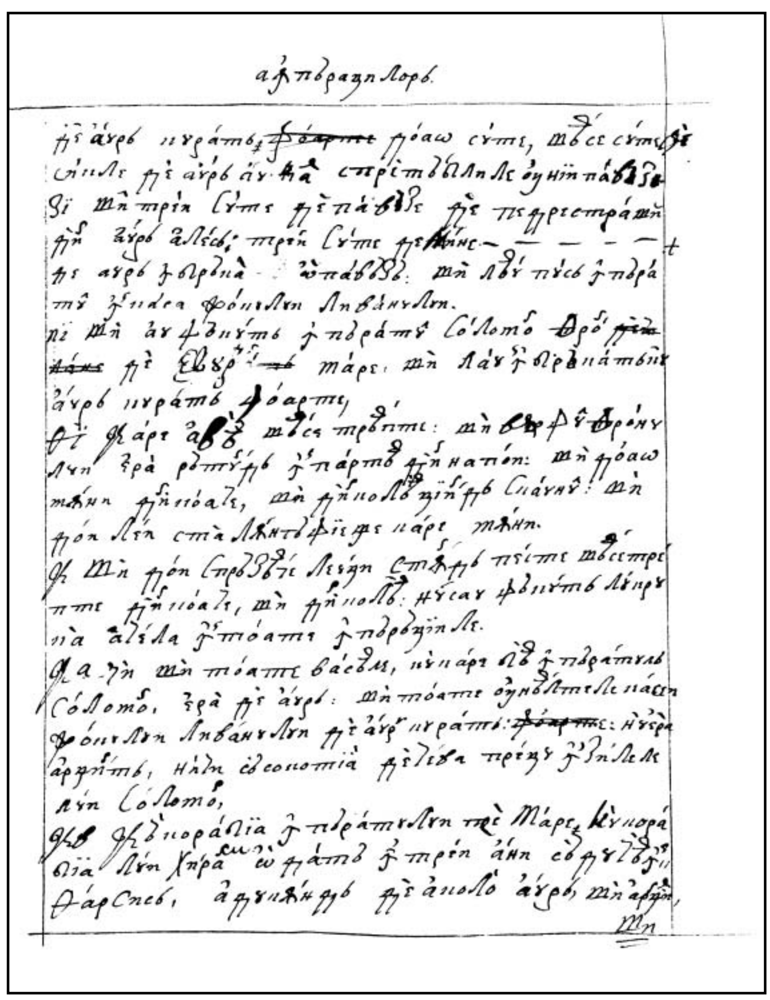
139v

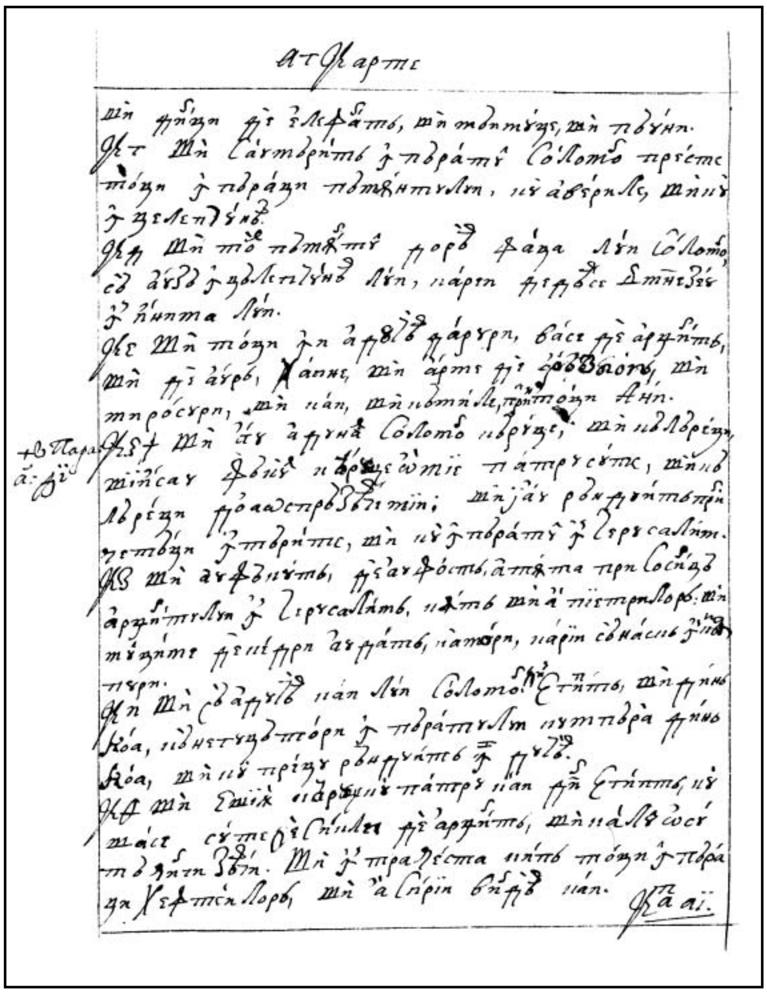
140r

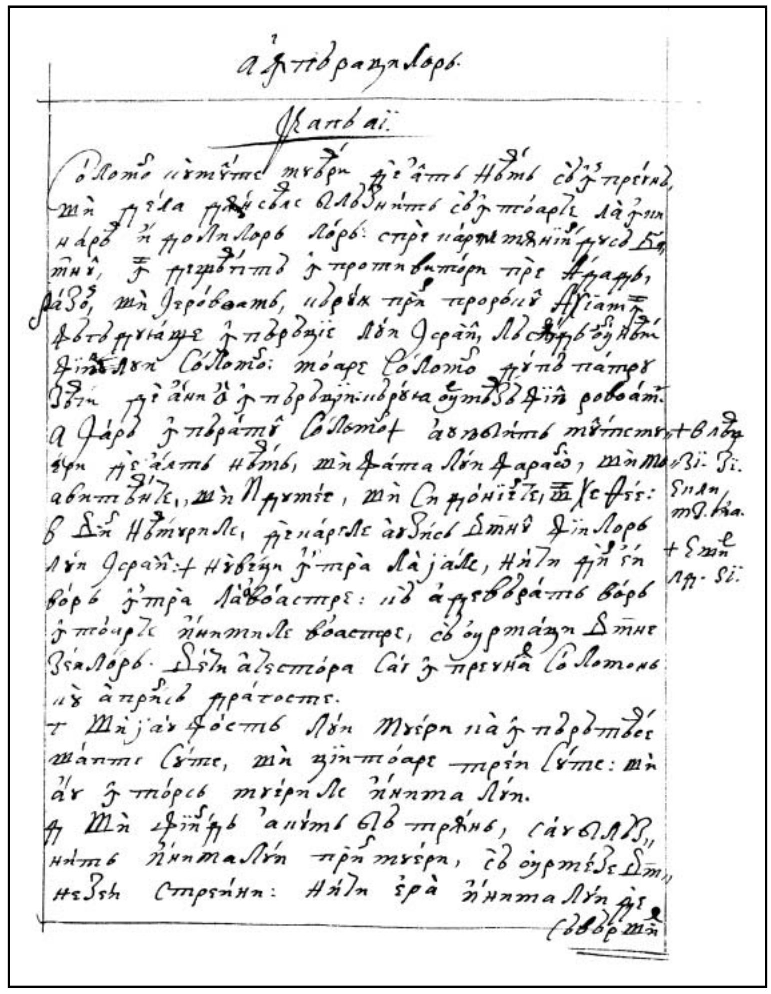
140v

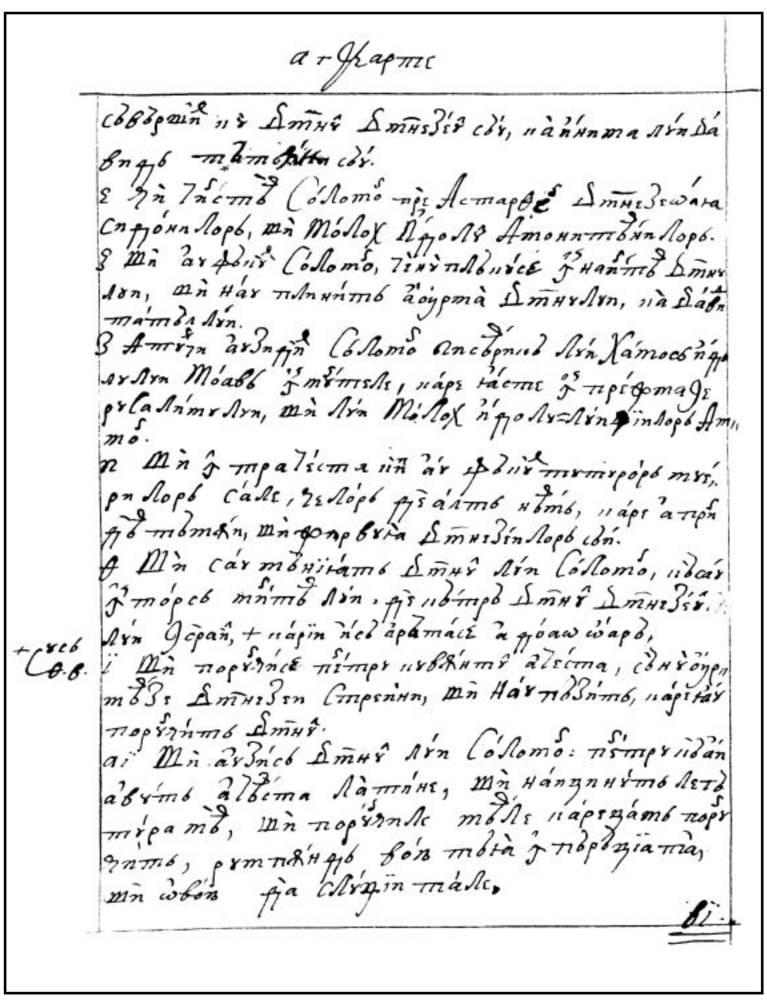
141r

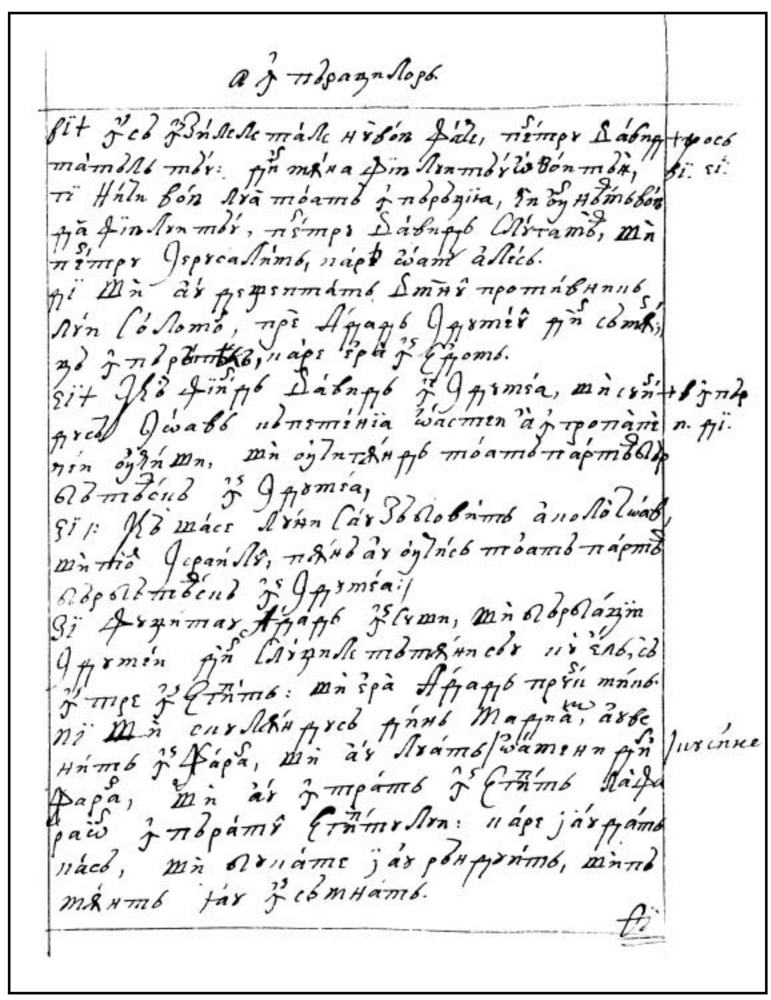
141v

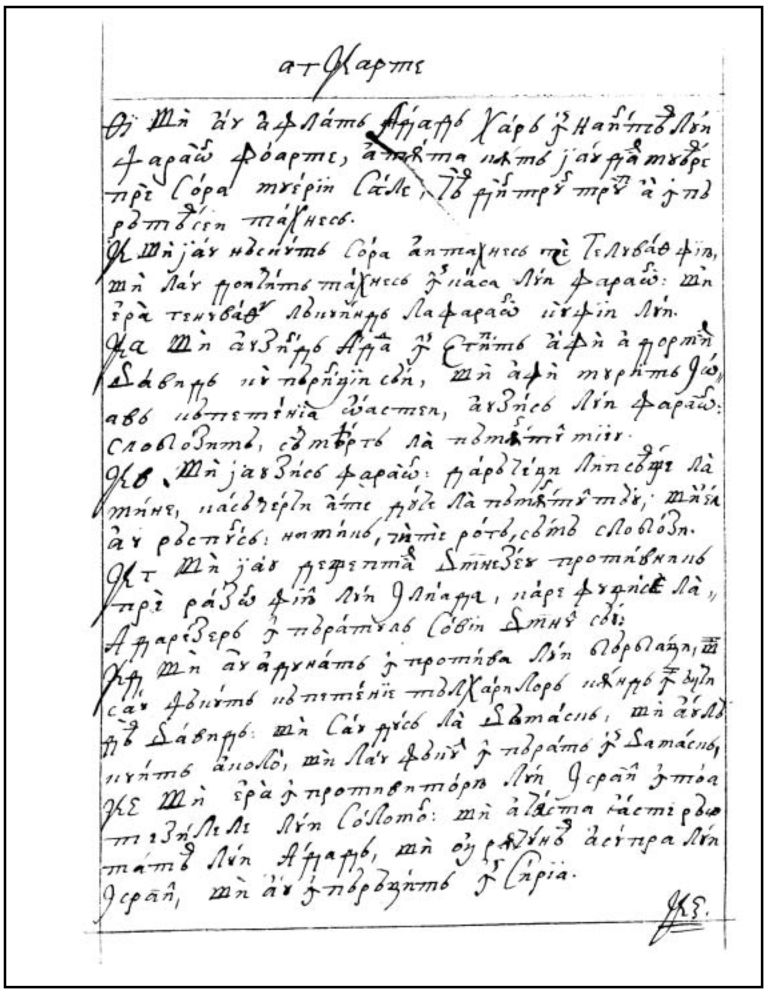
142r

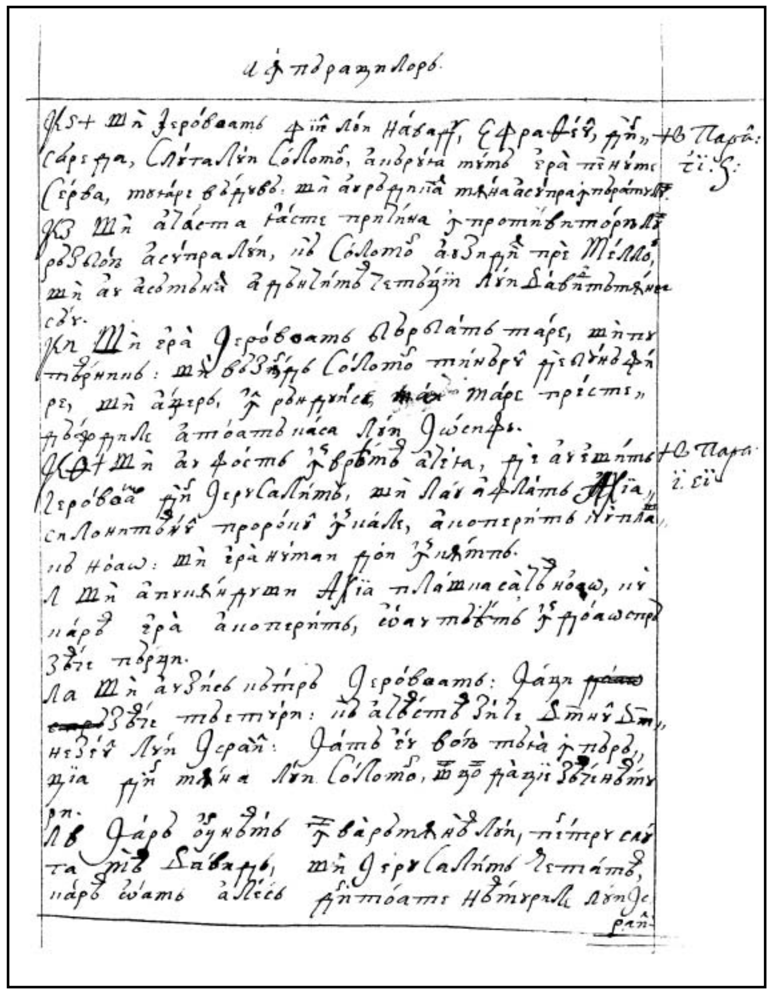
142v

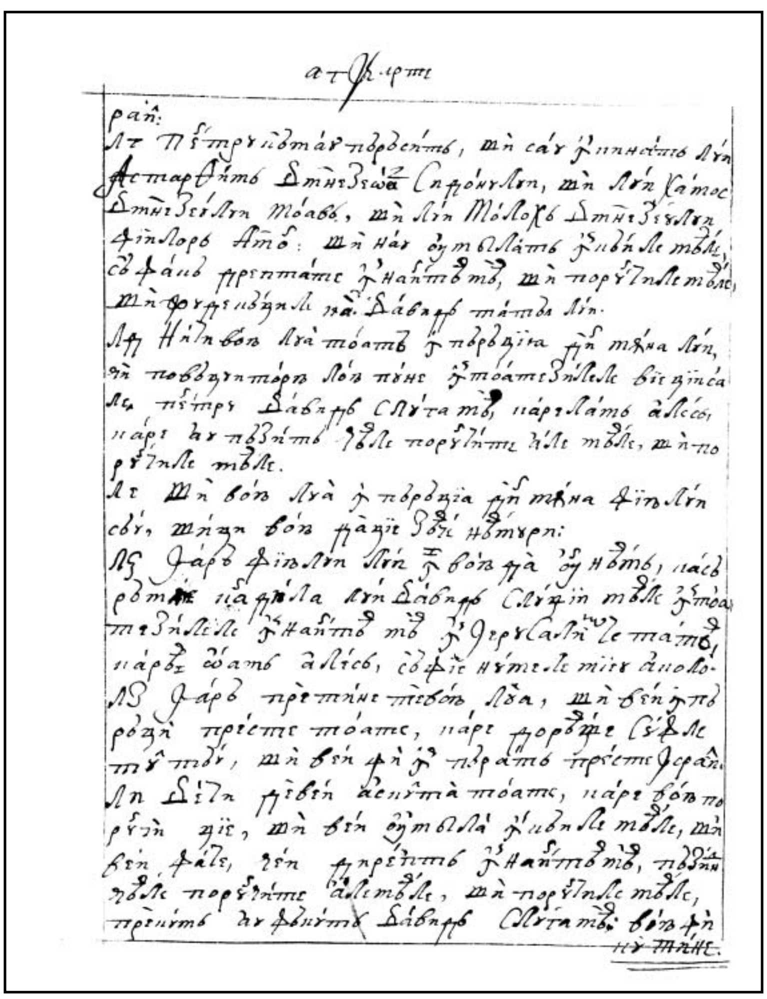
143r

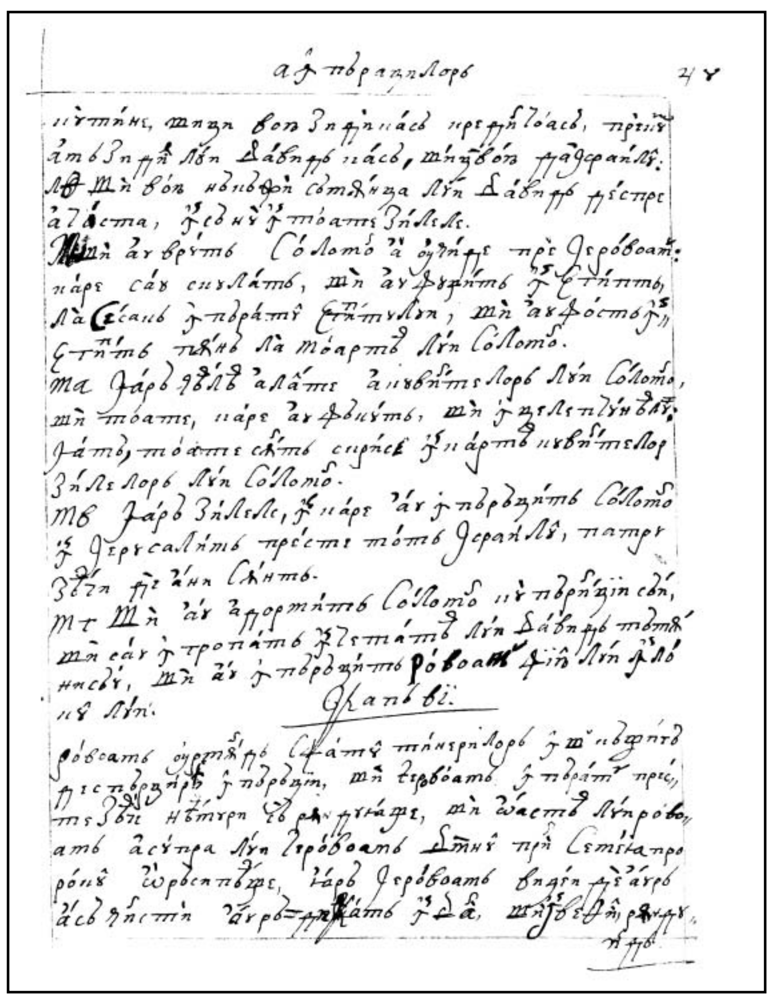
143v

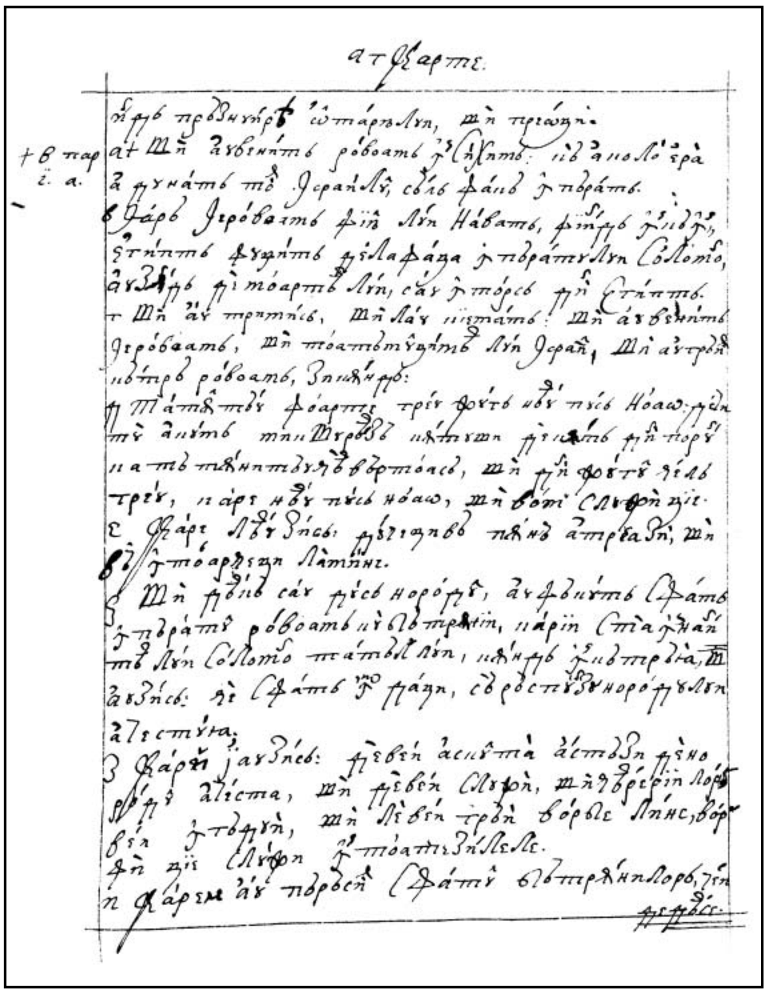
144r

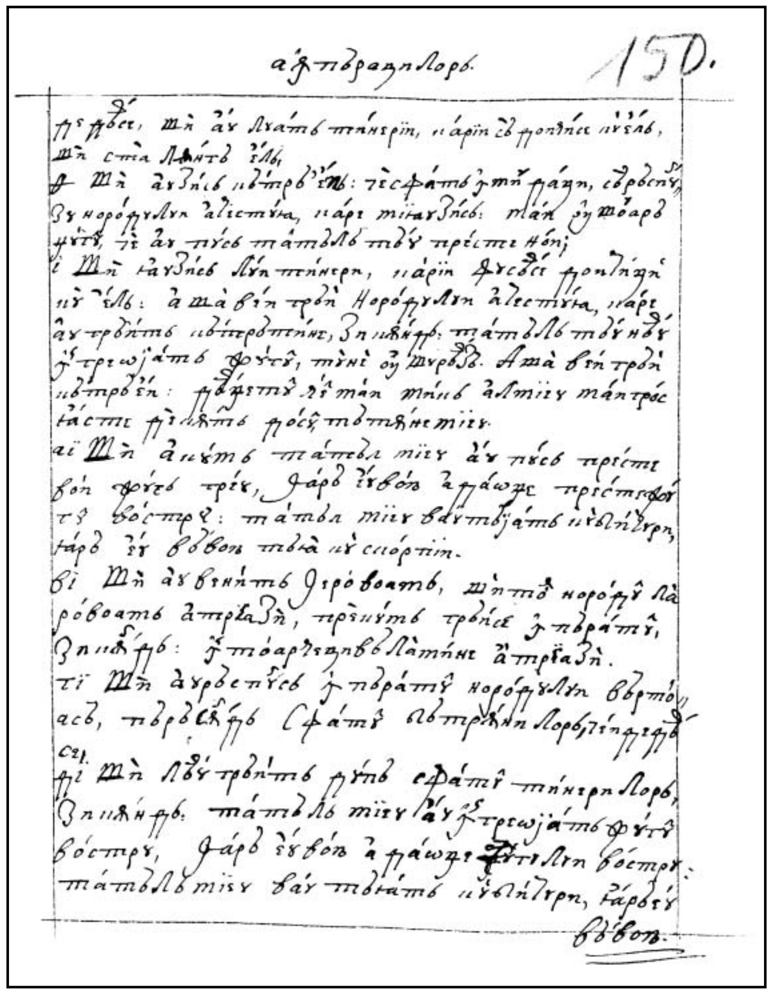
144v

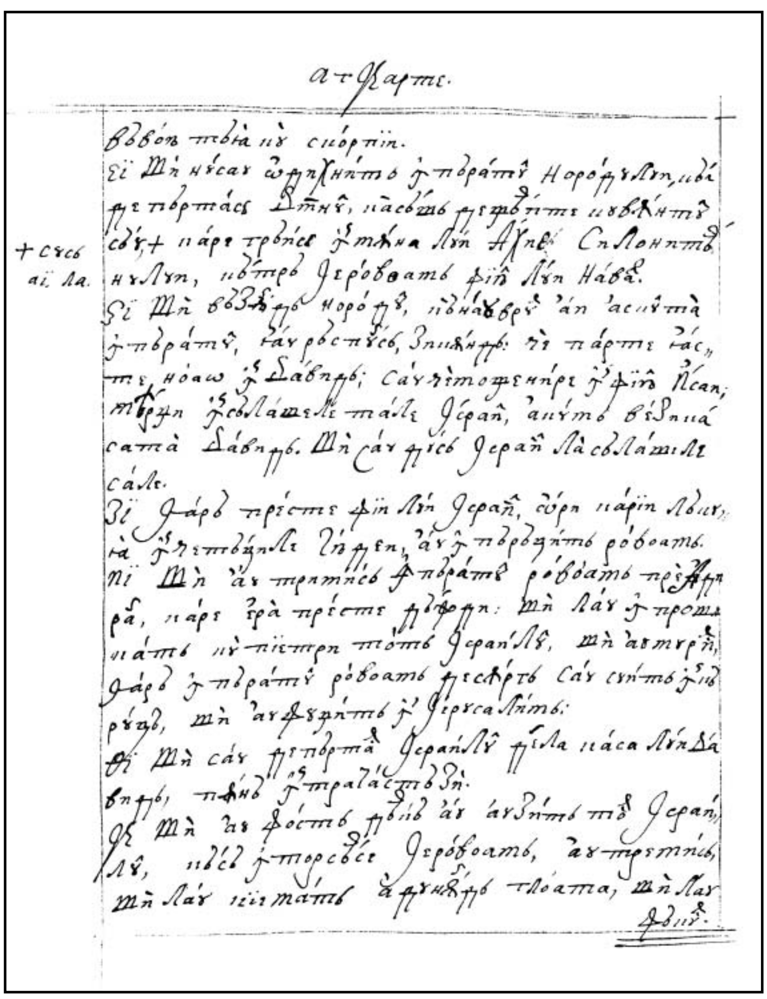
145r

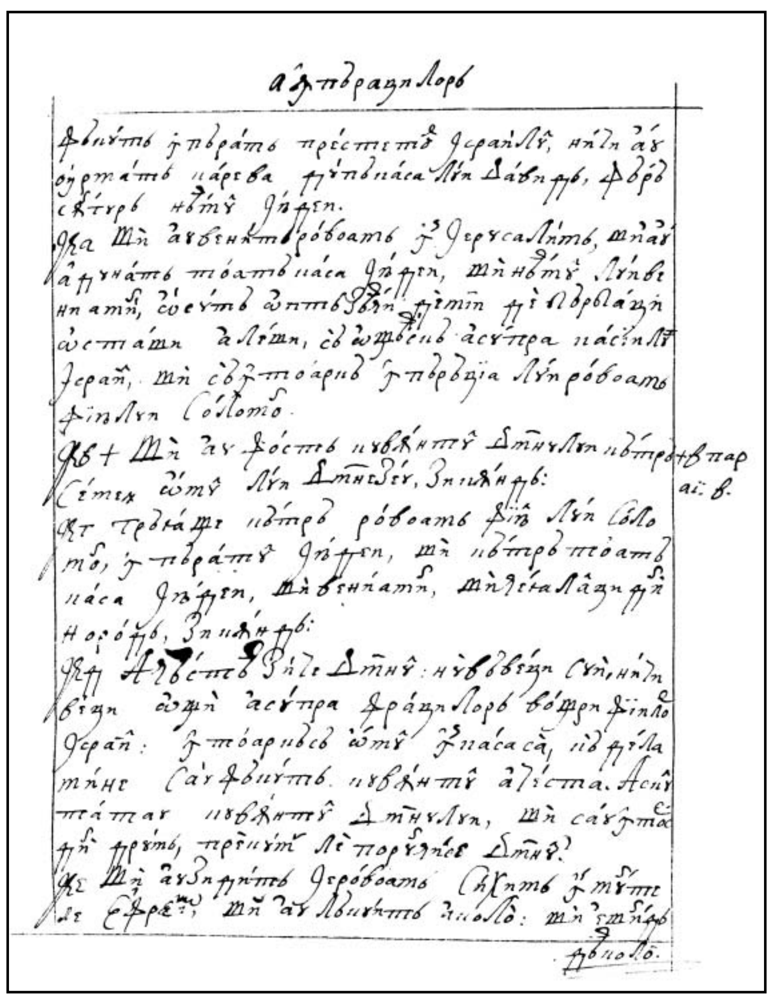
145v

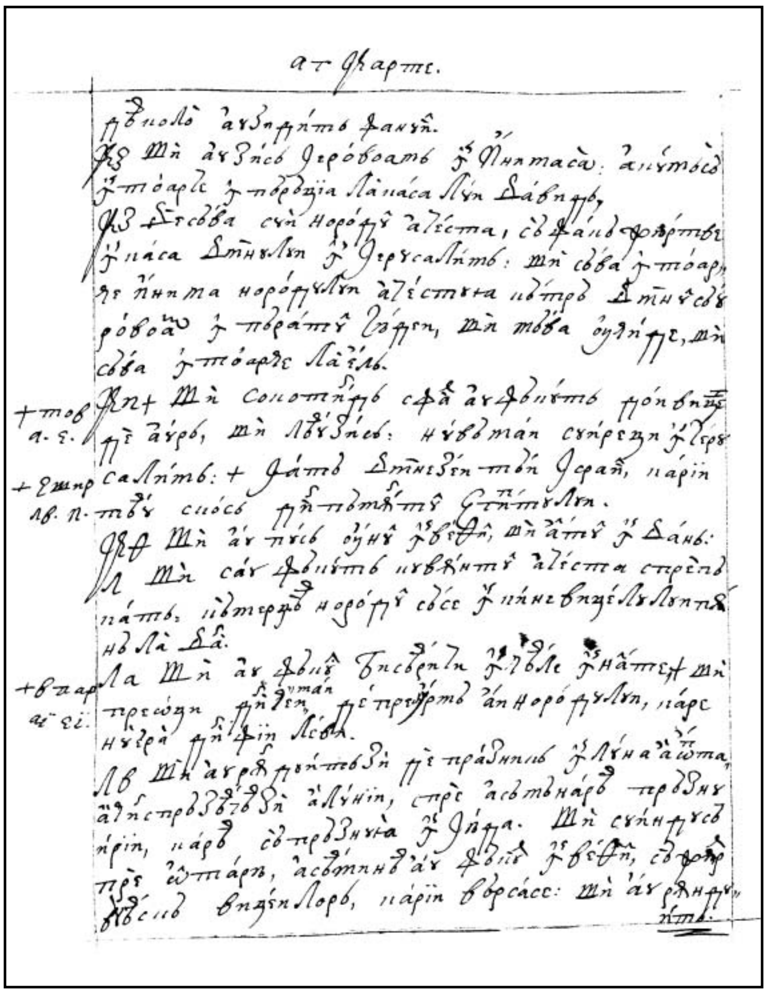
146r

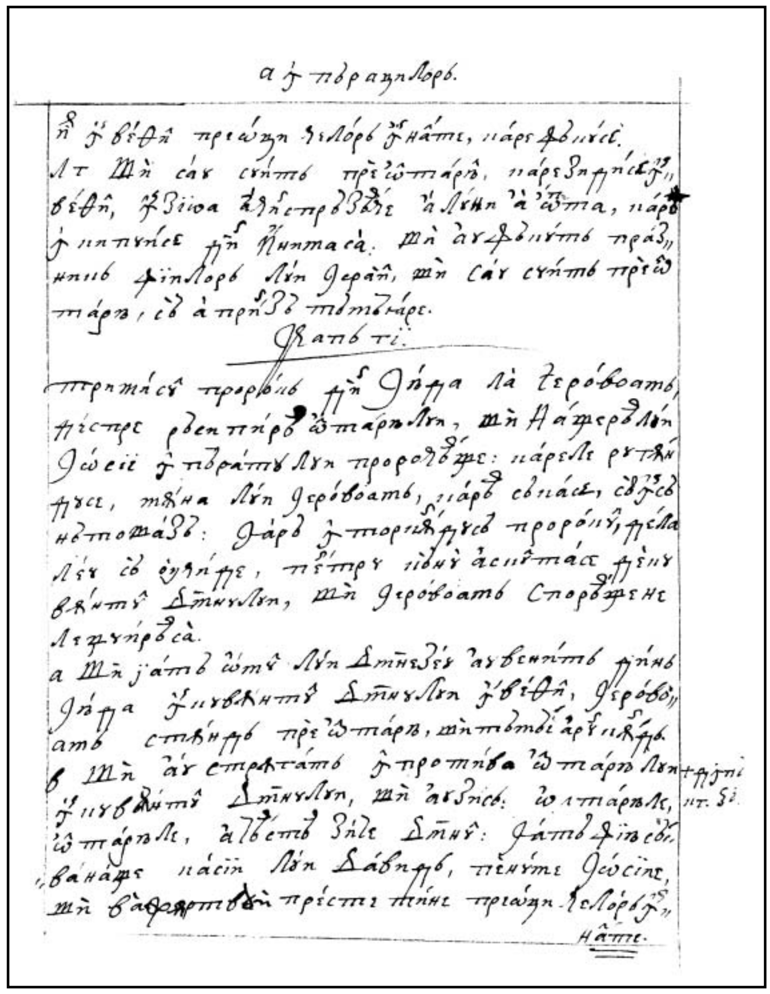
146v

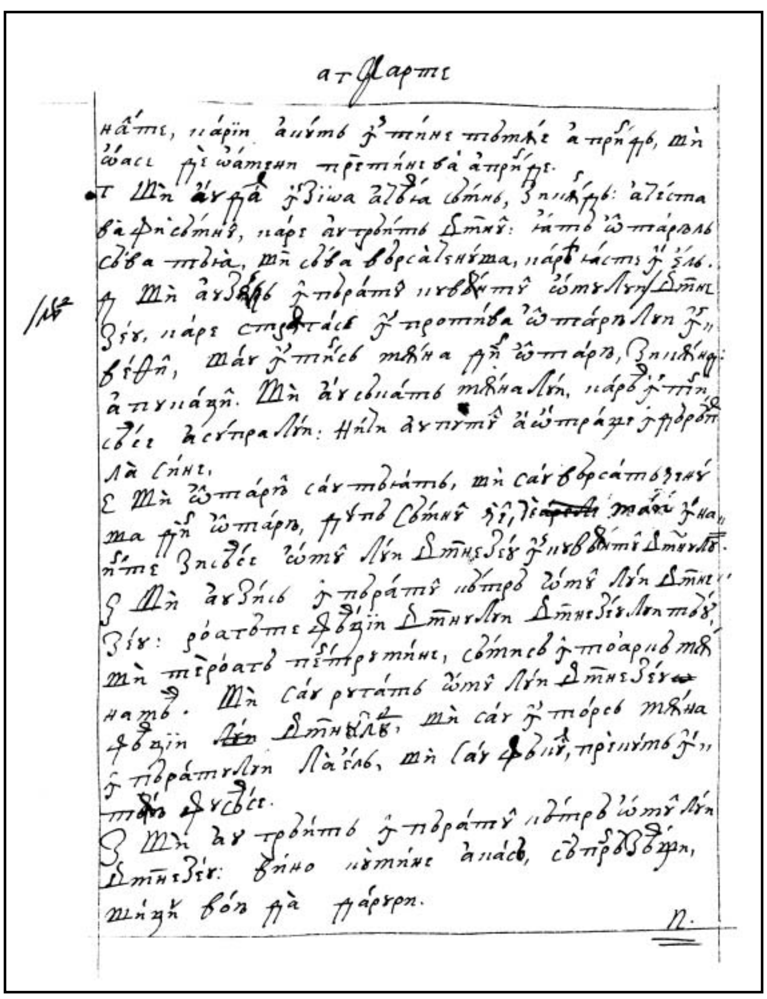
147r

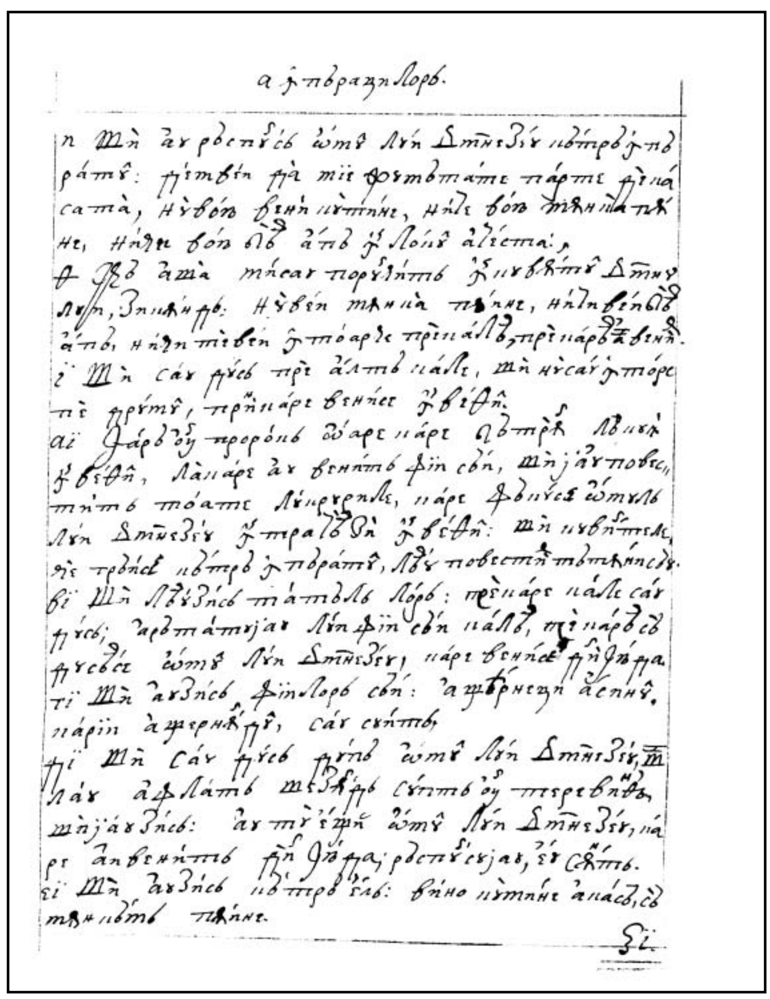
147v

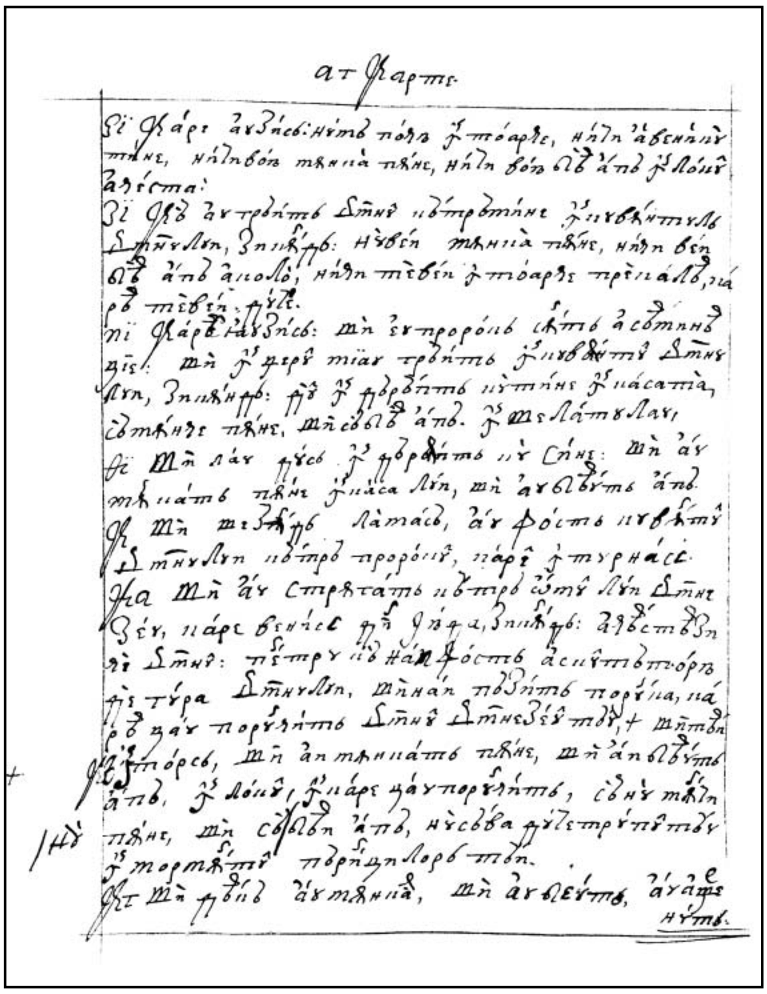
148r

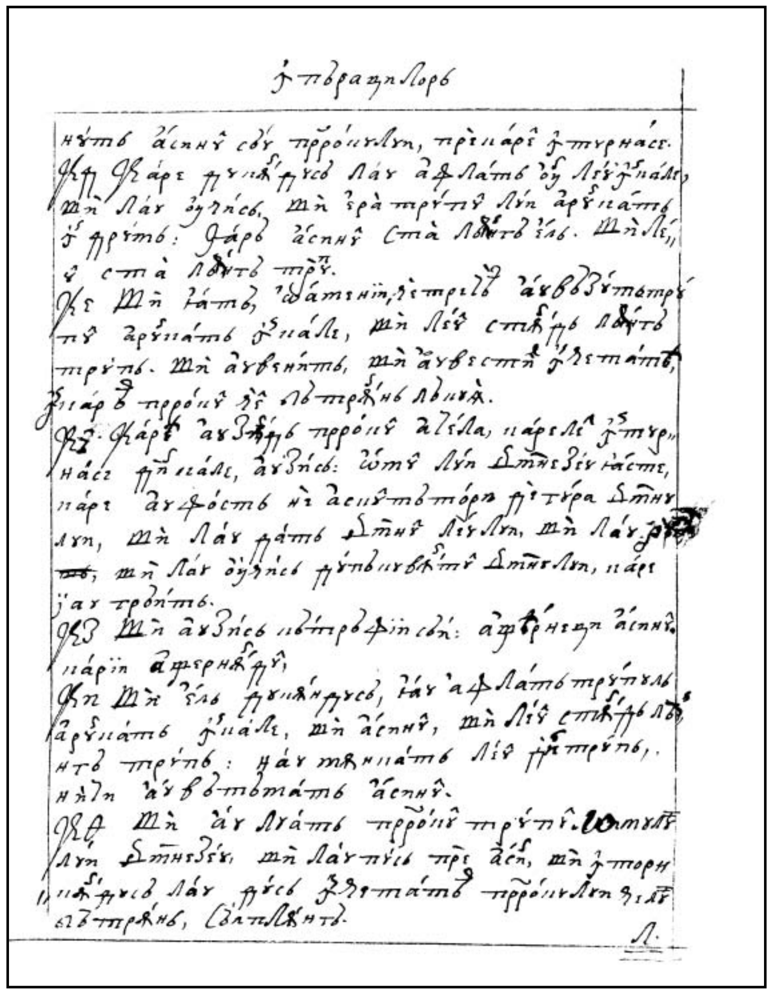
148v

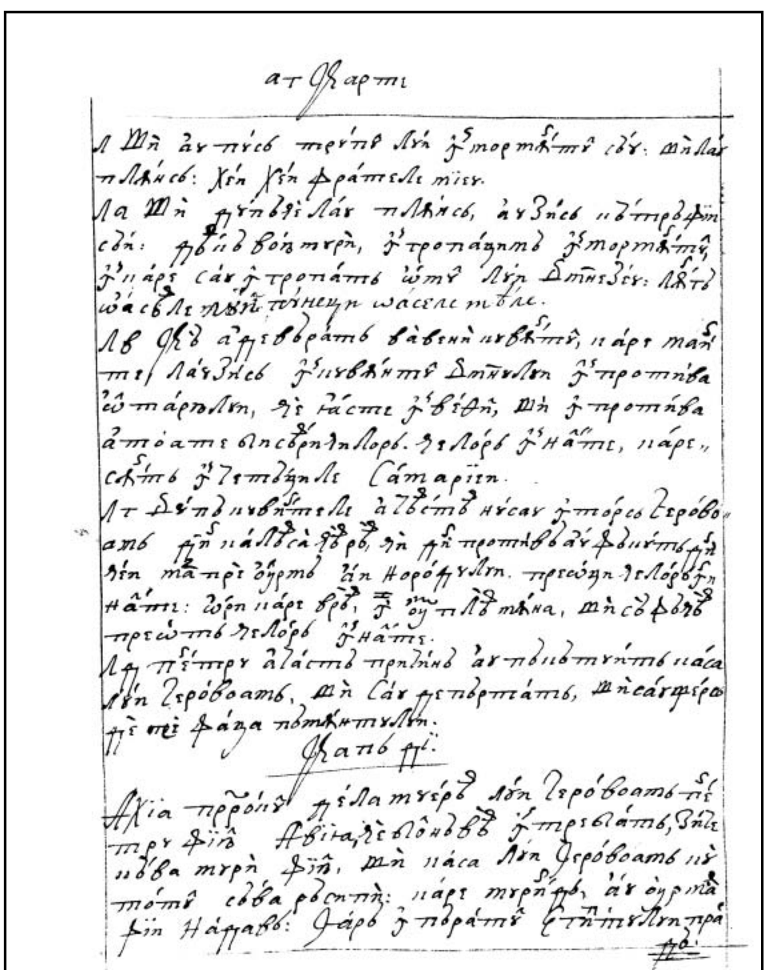
149r

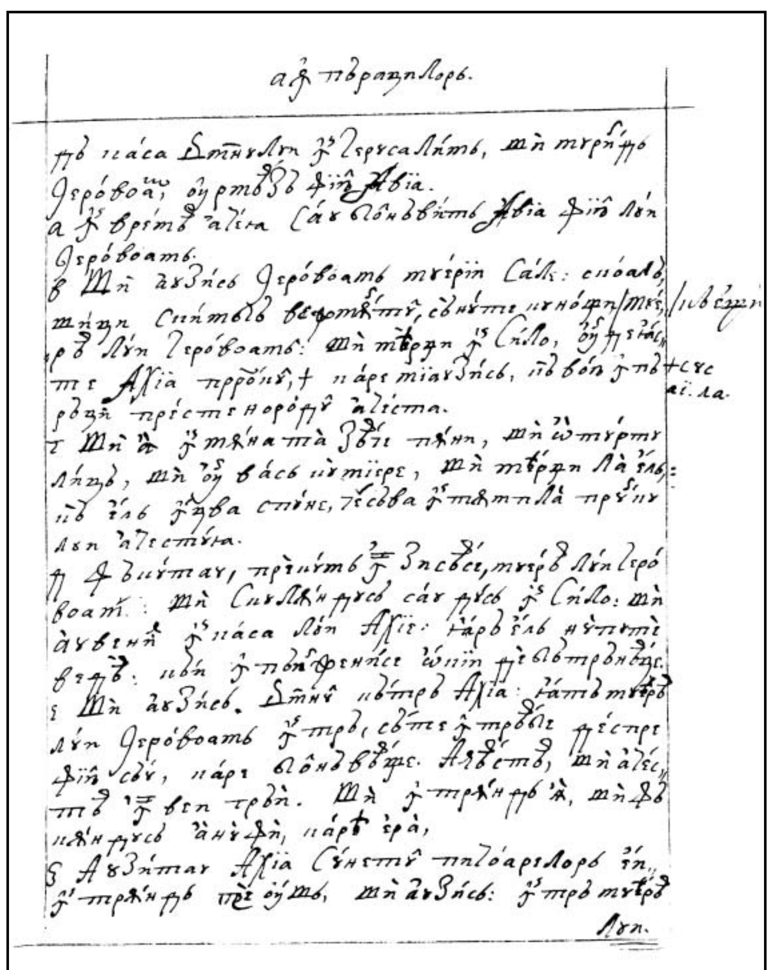
149v

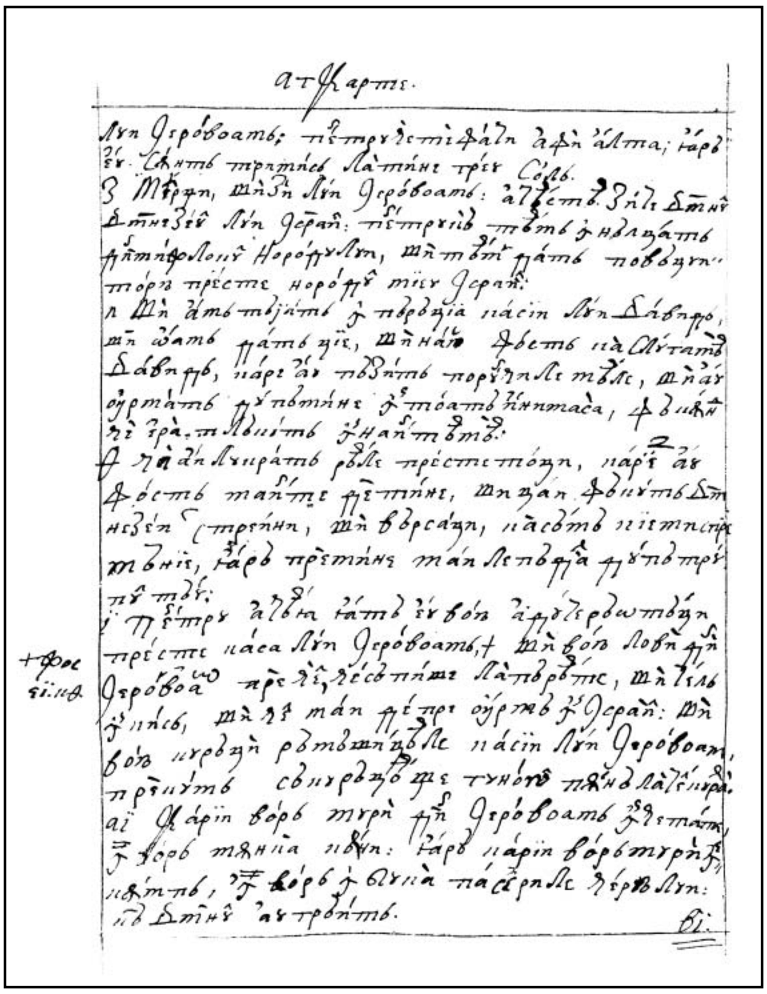
150r

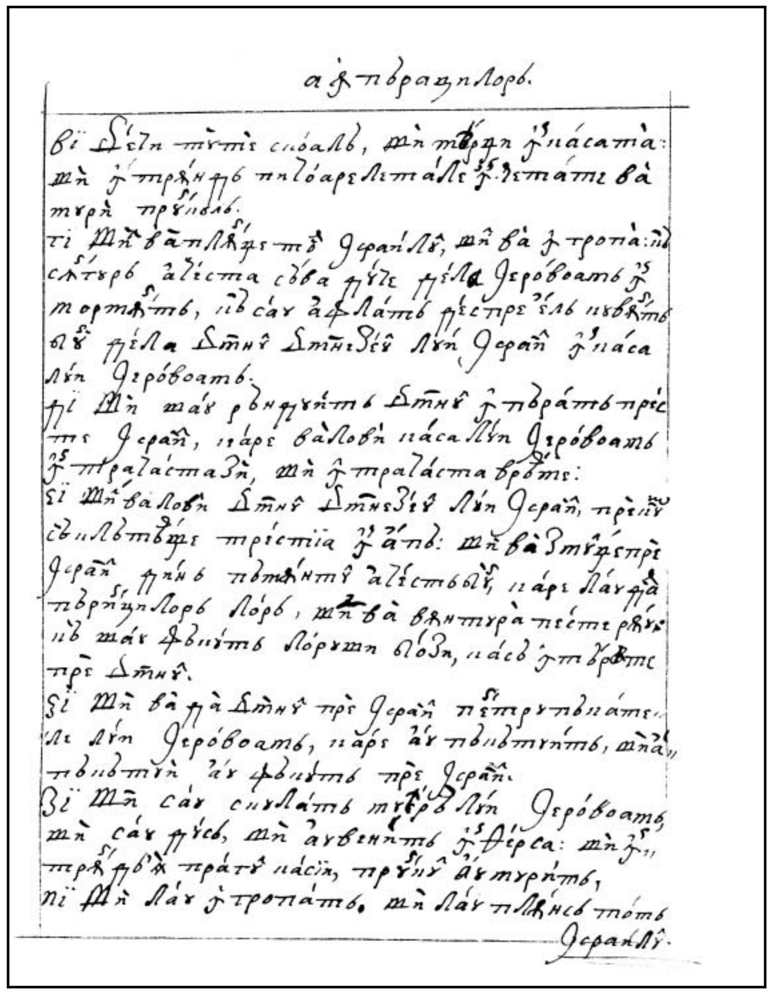
150v

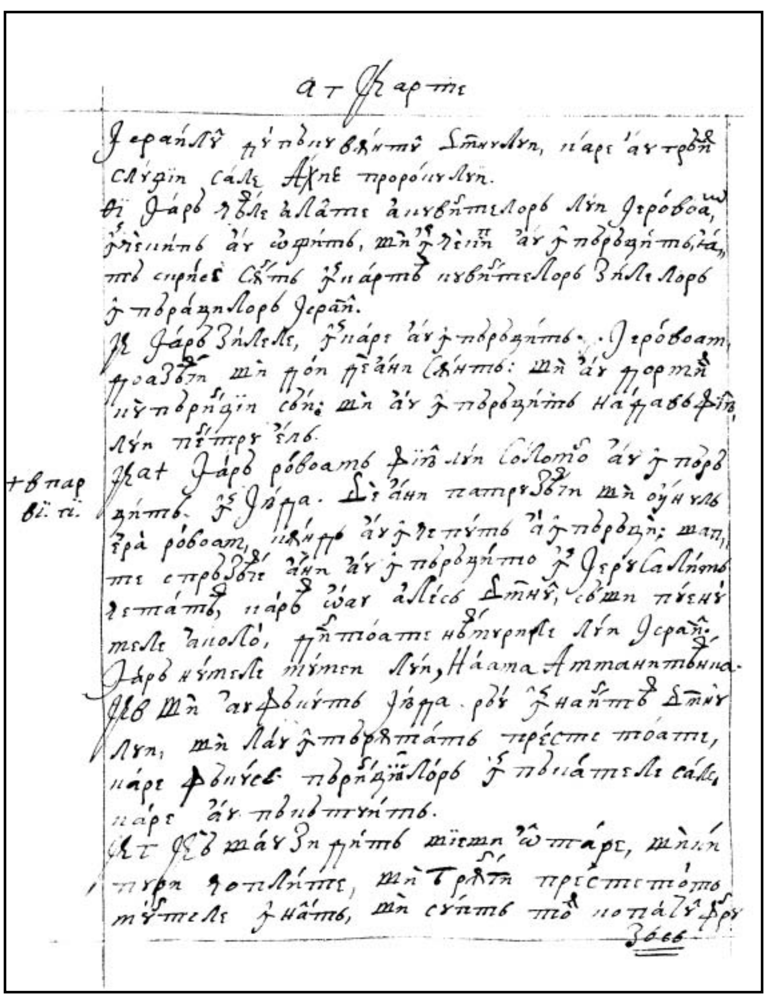
151r

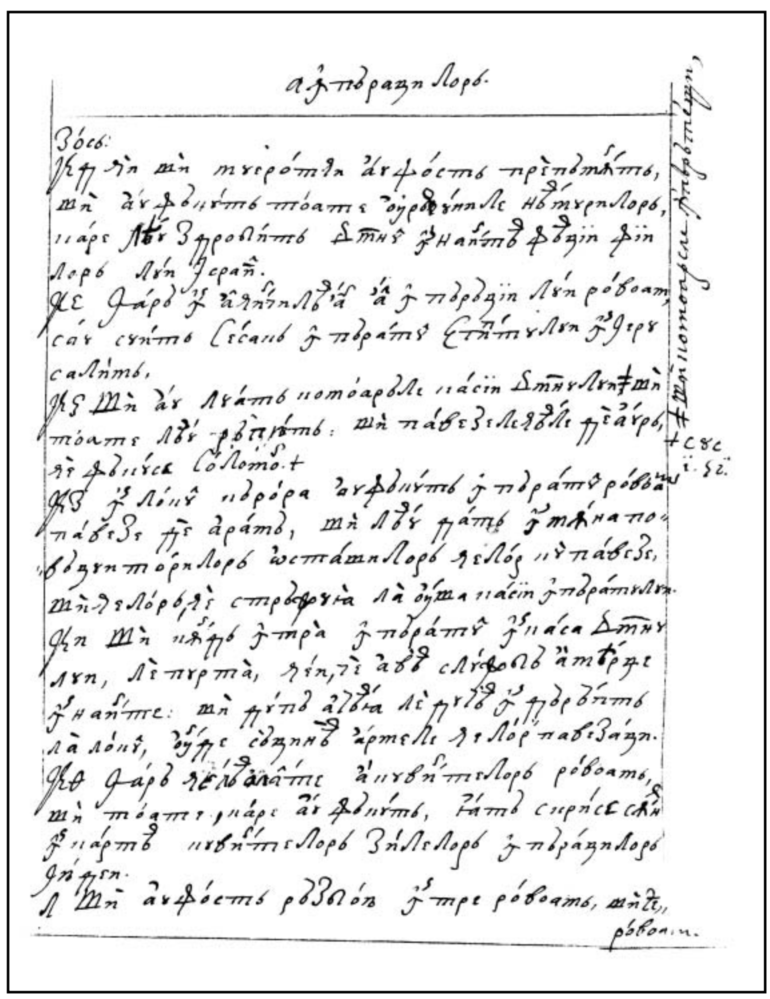
151v

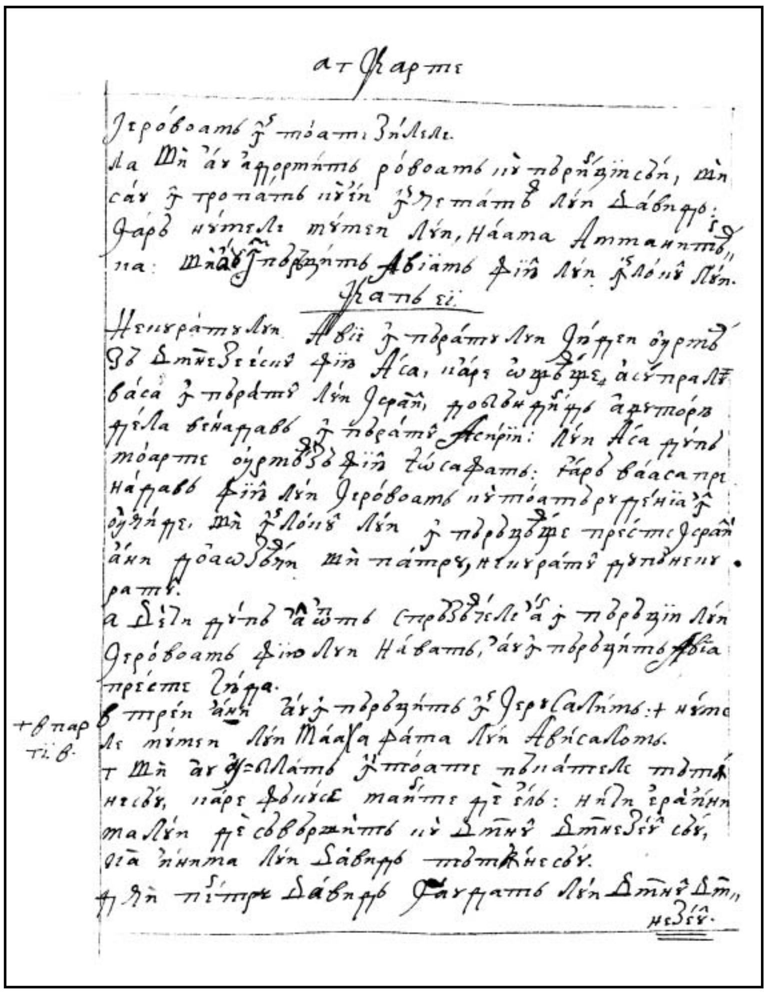
152r

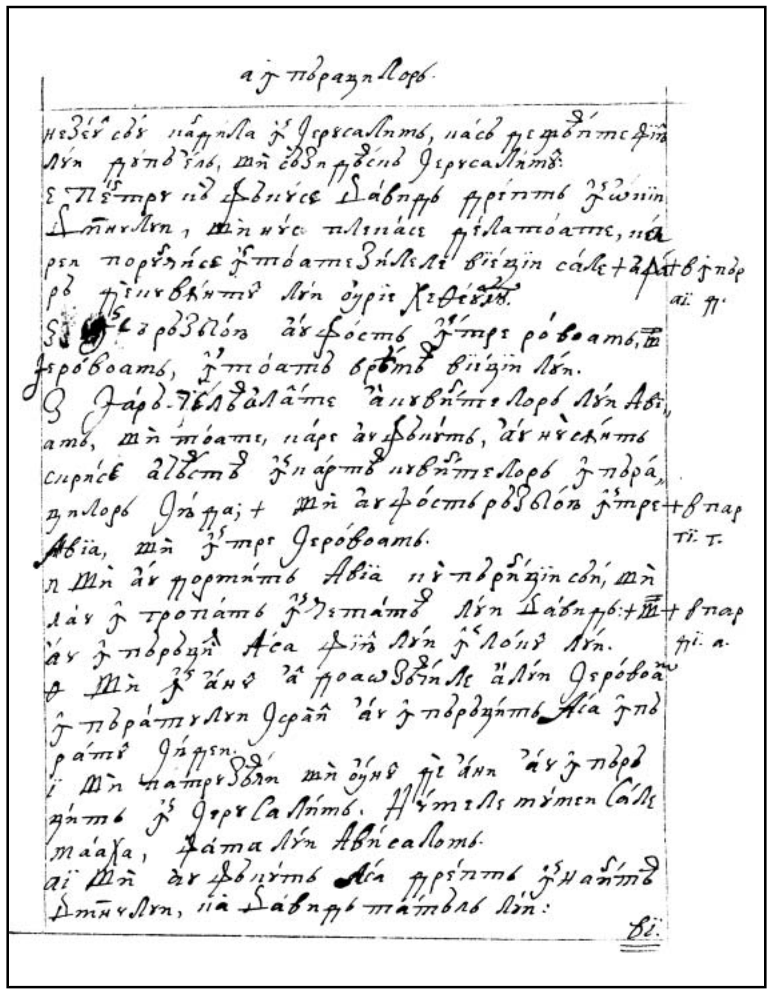
152v

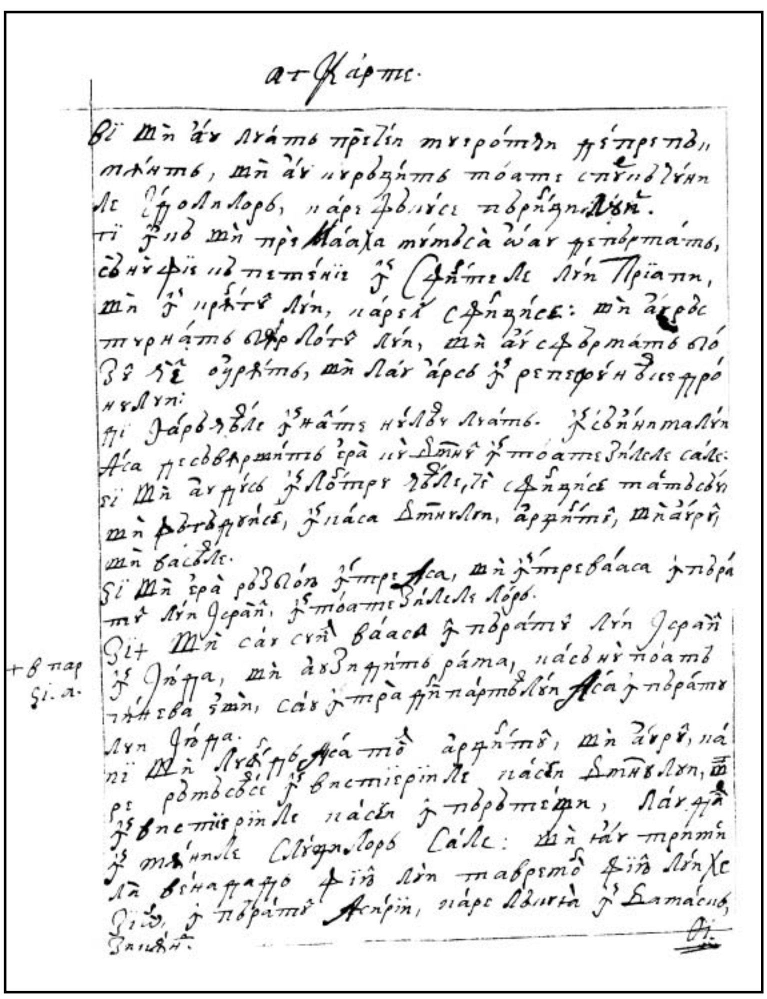
153r

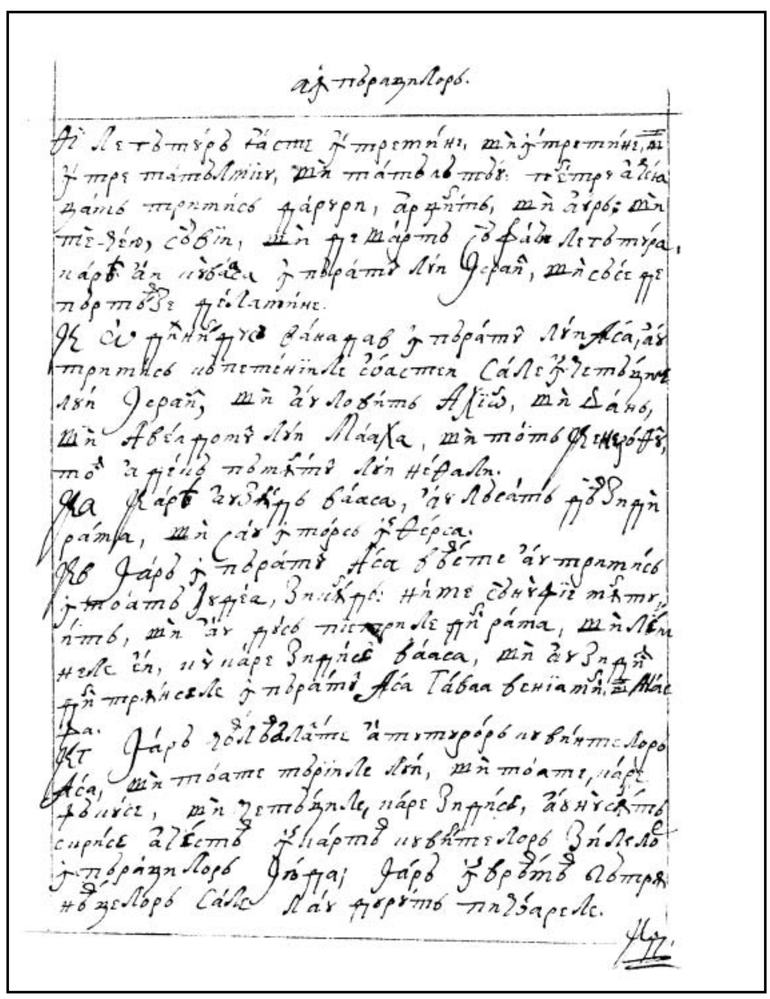
153v

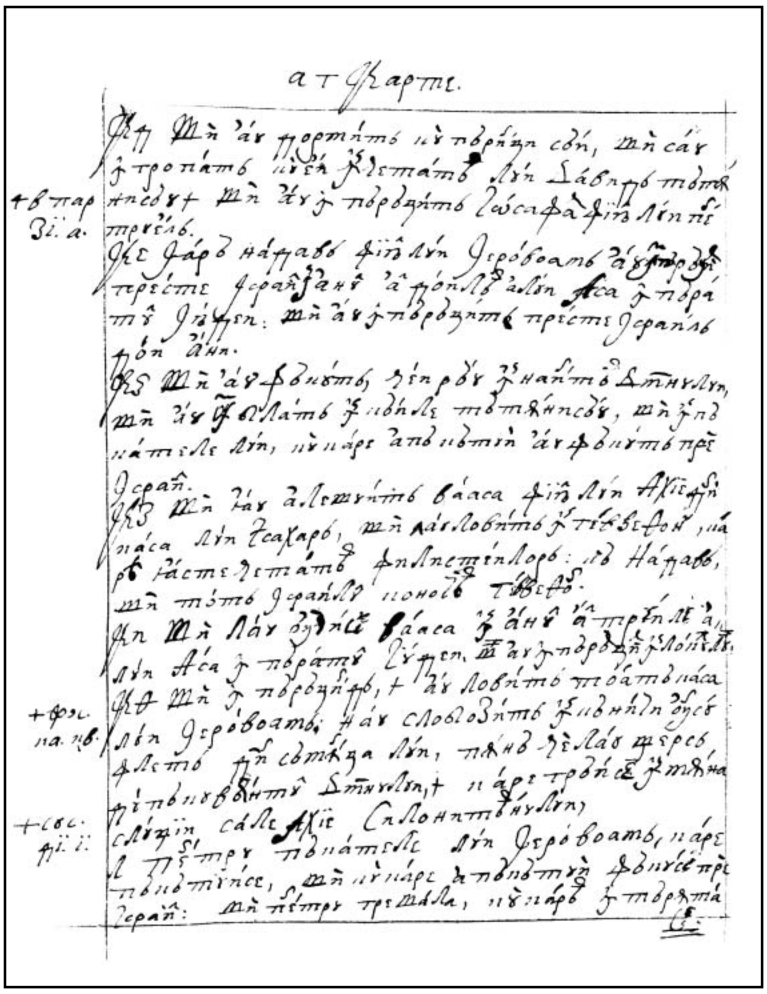
154r

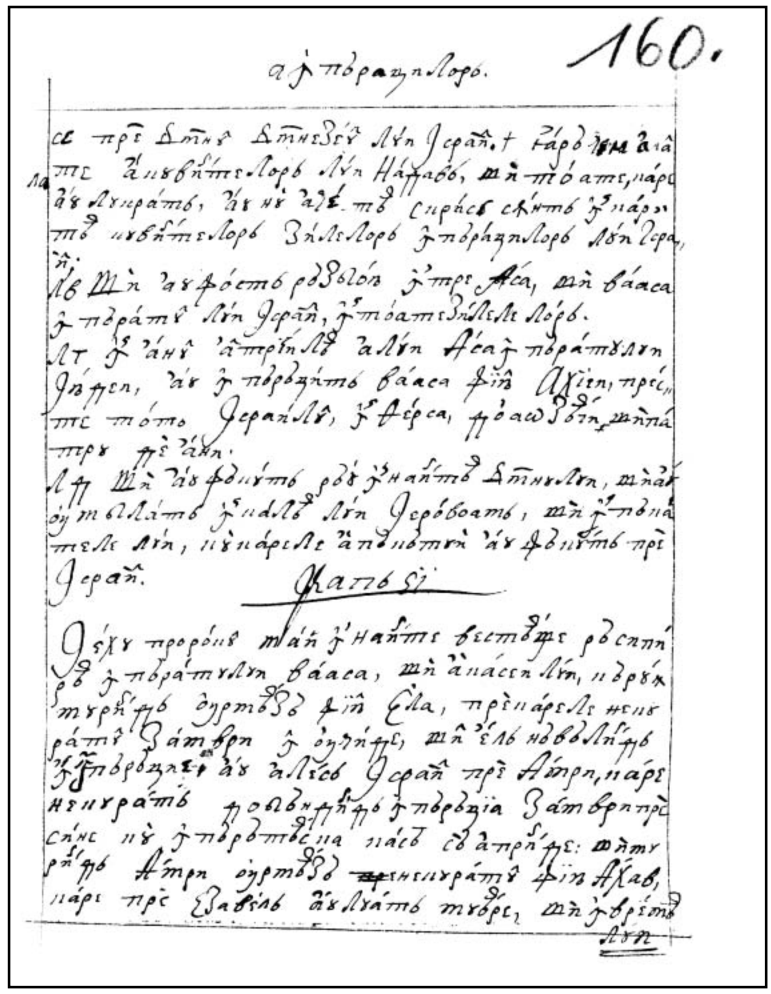
154v

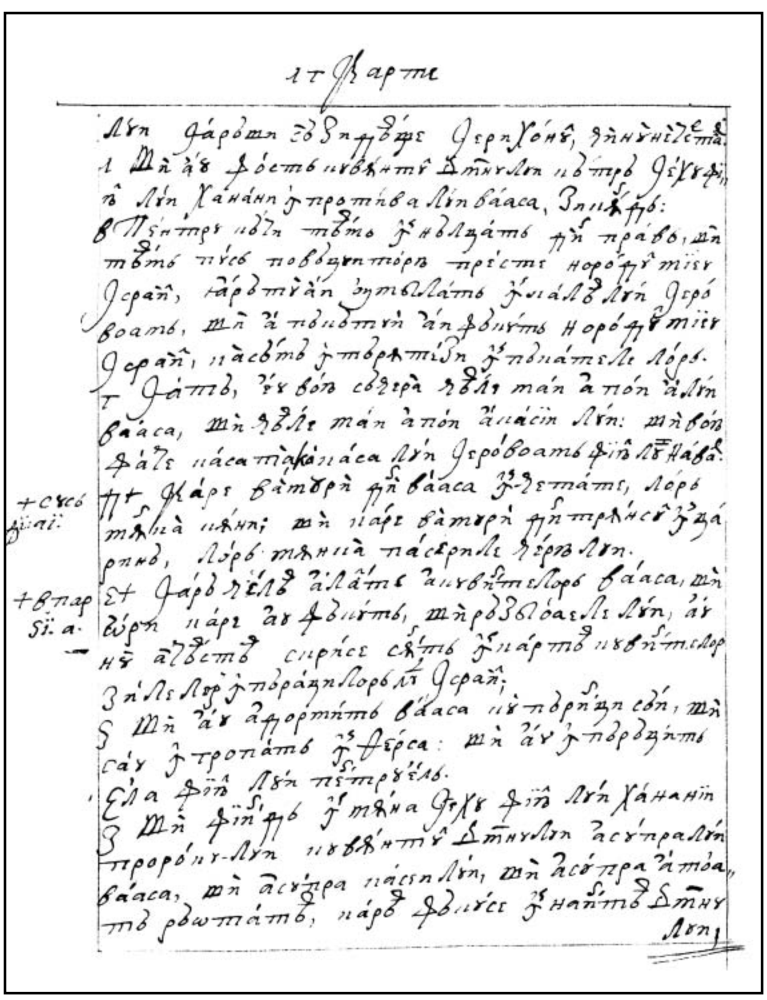
155r

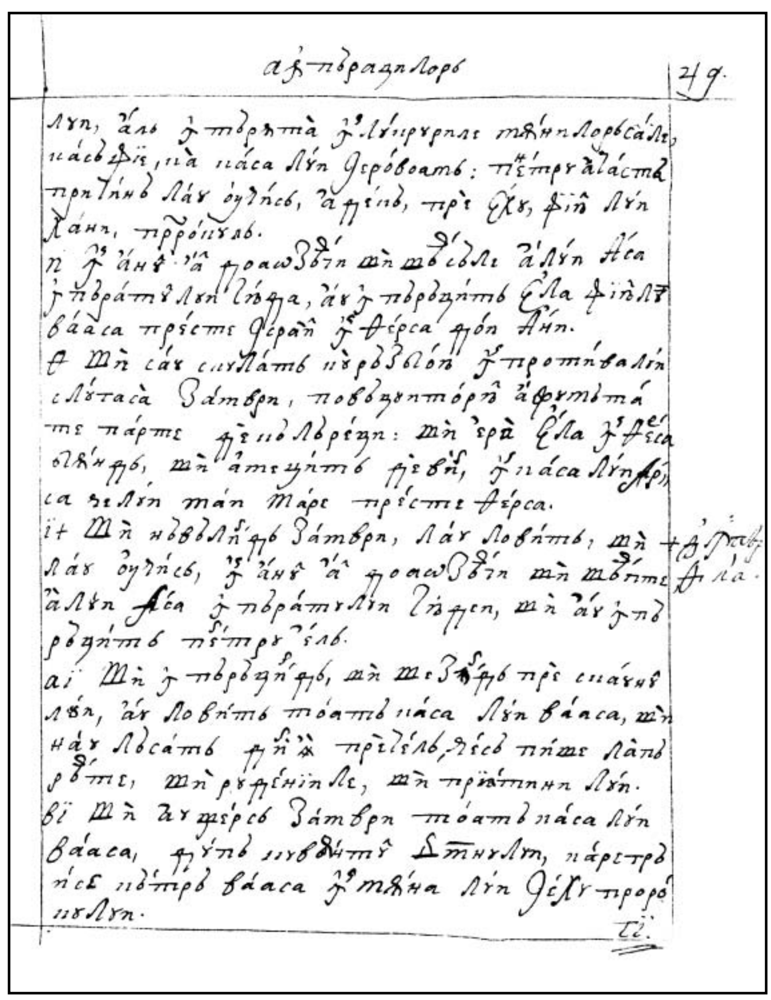
155v

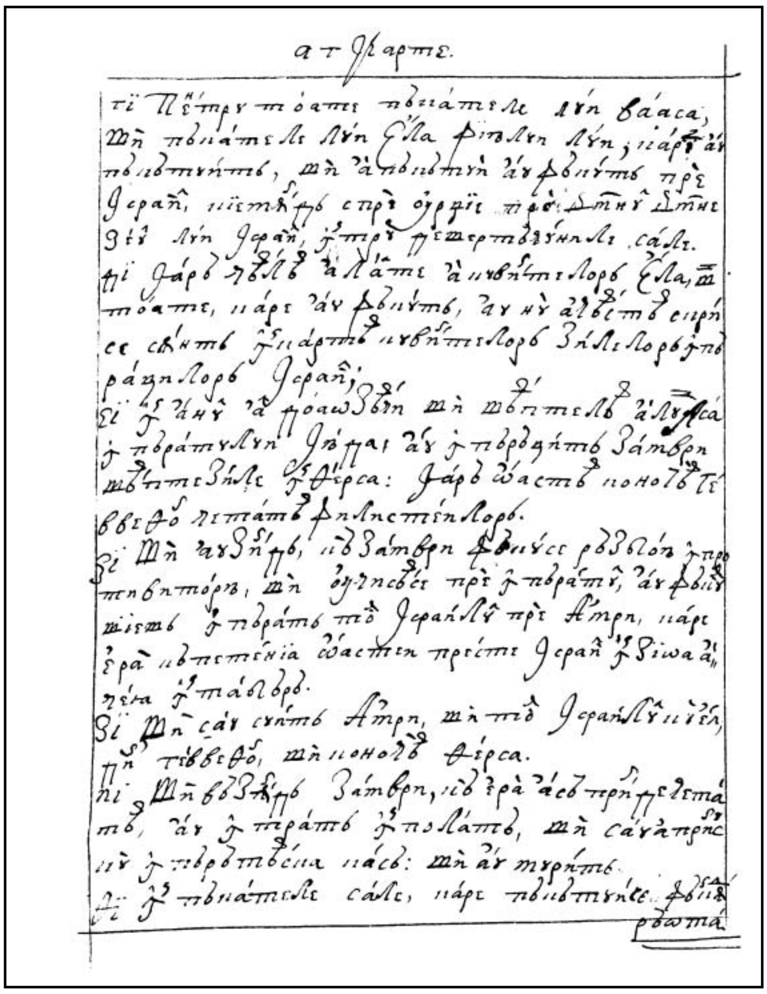
156r

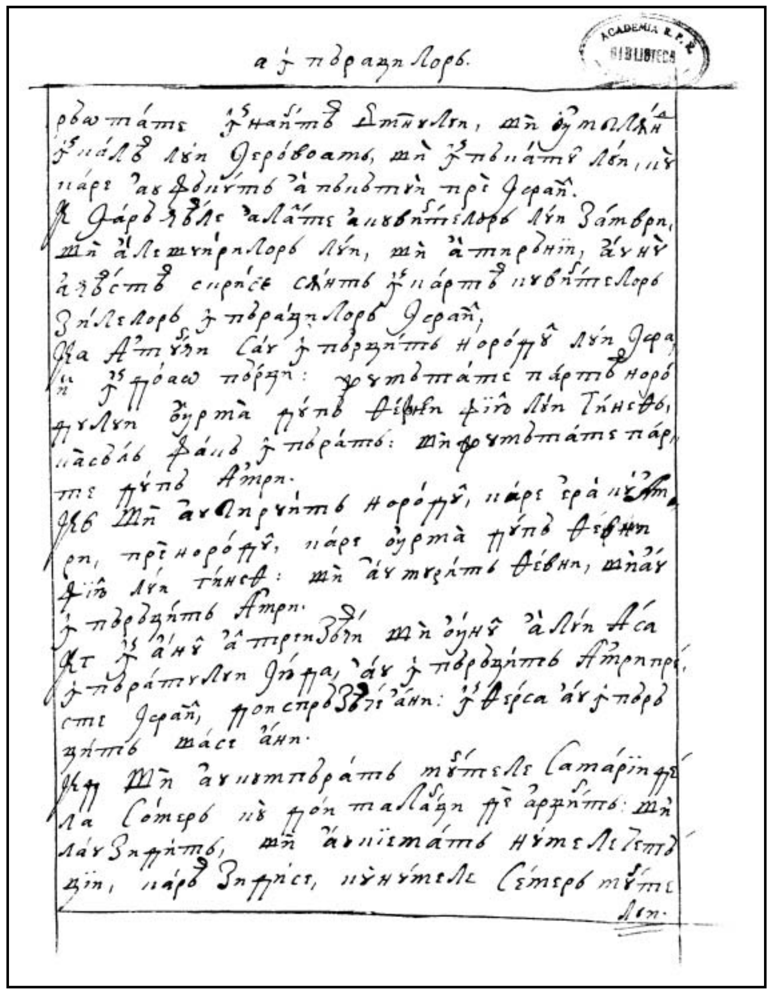
156v

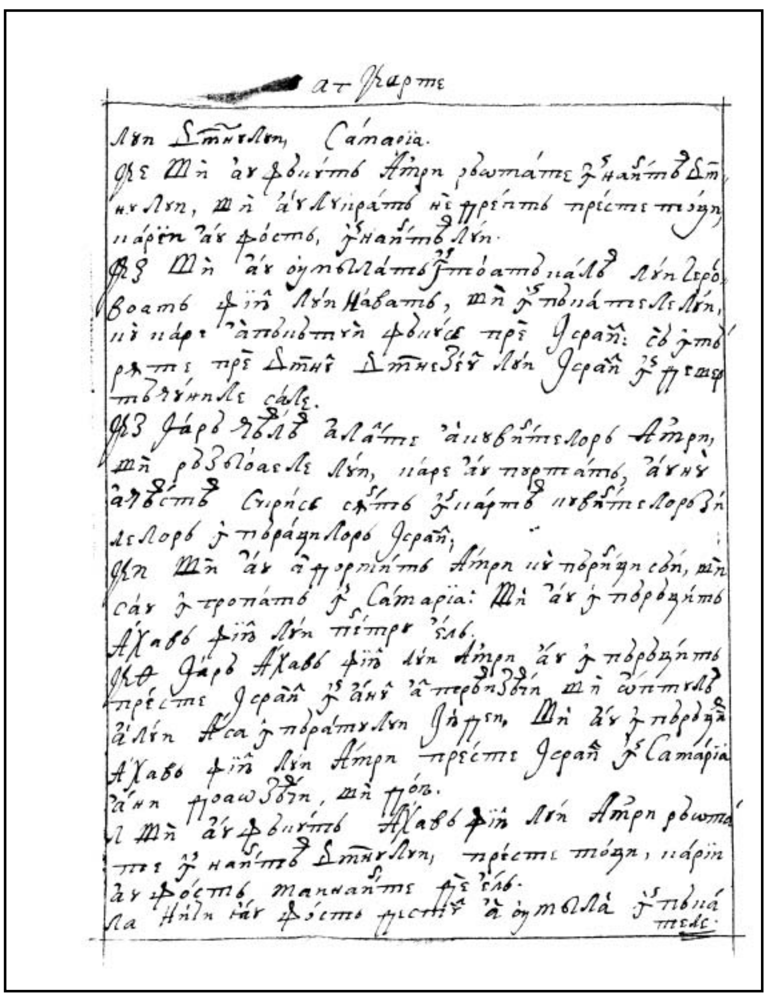
157r

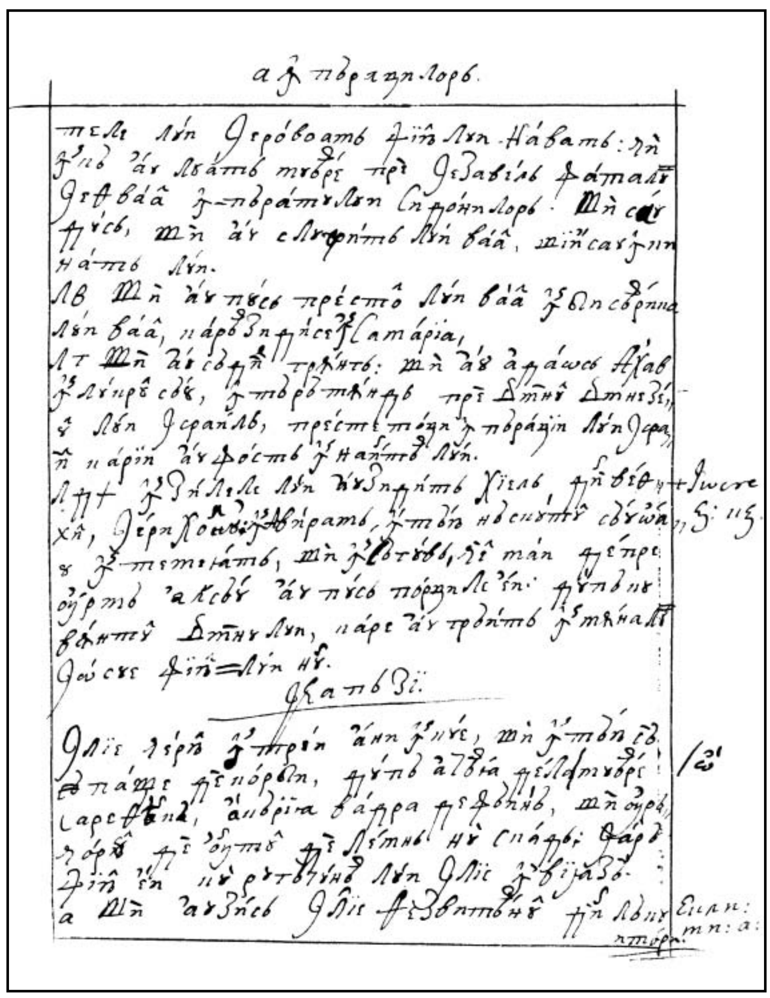
157v

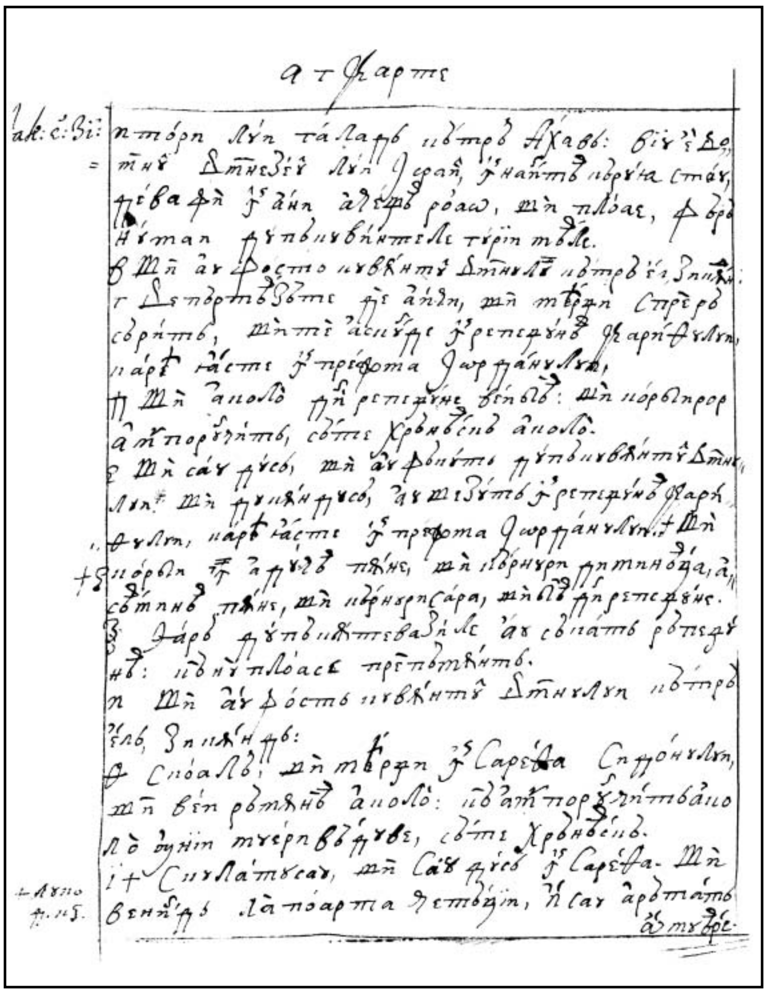
158r

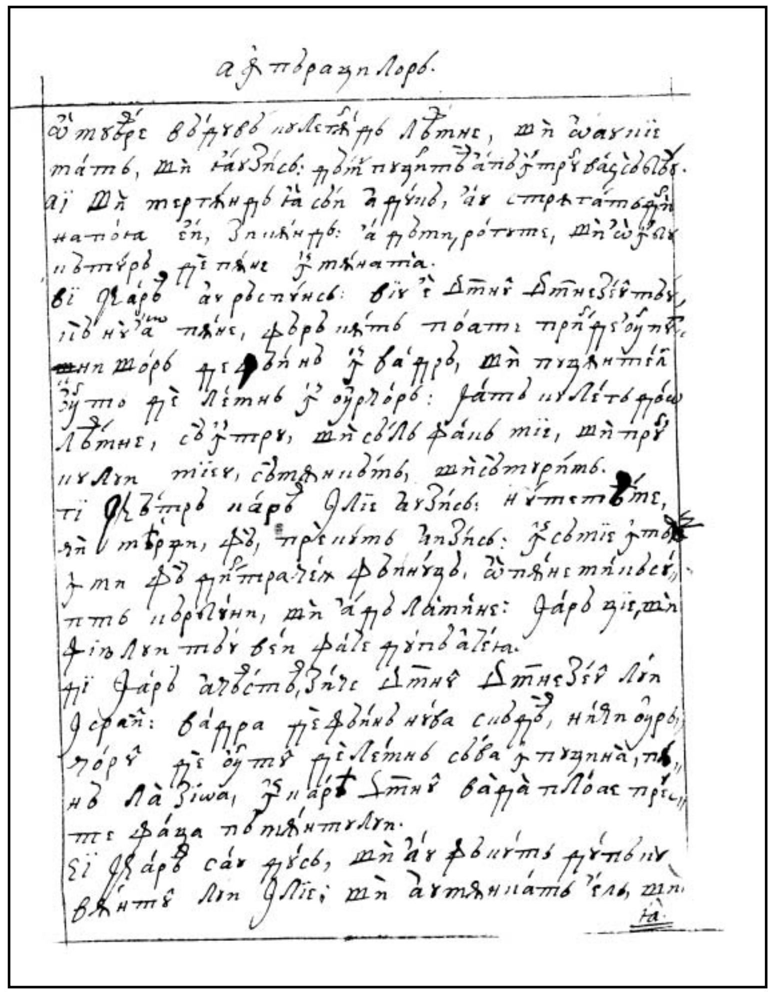

158v

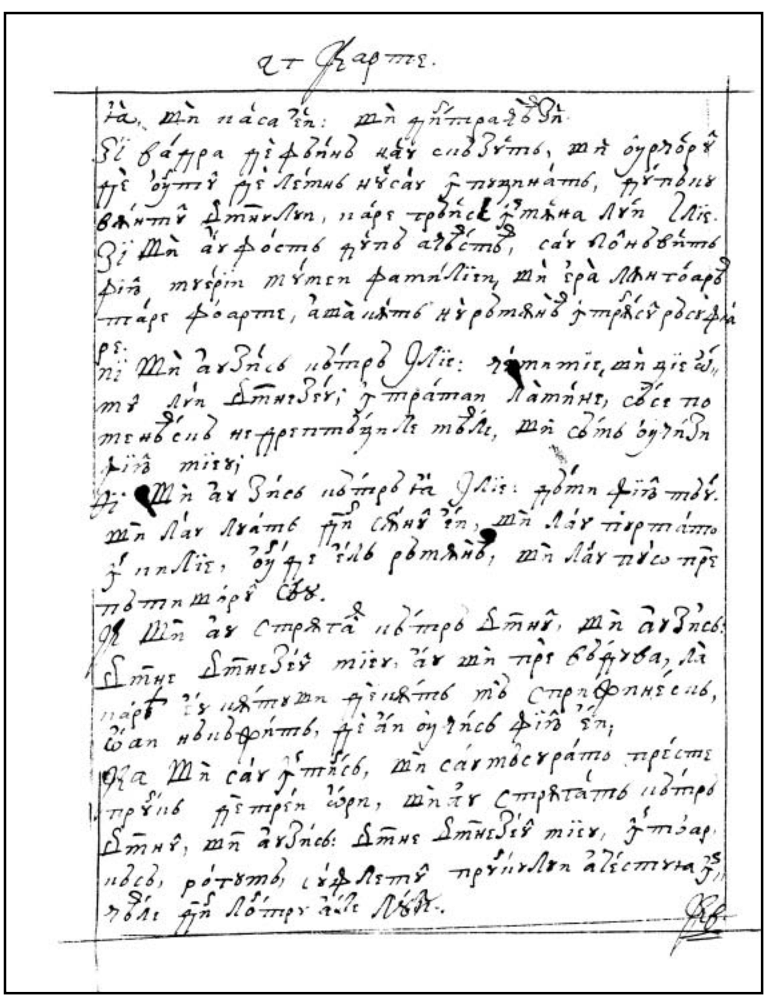
159r

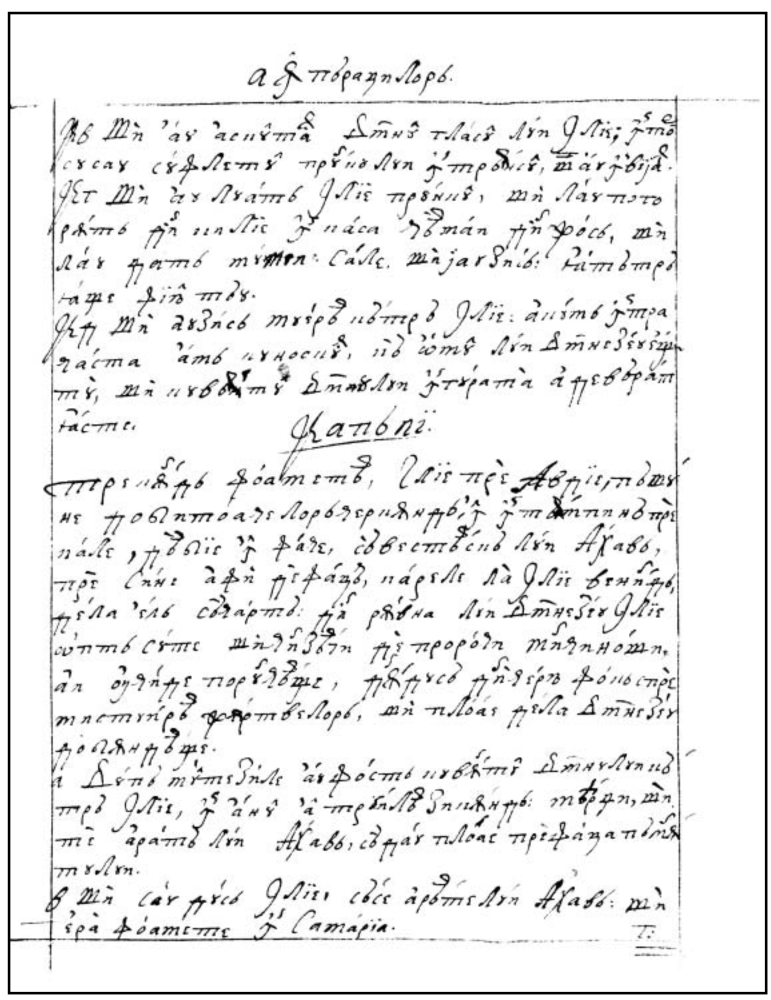

159v

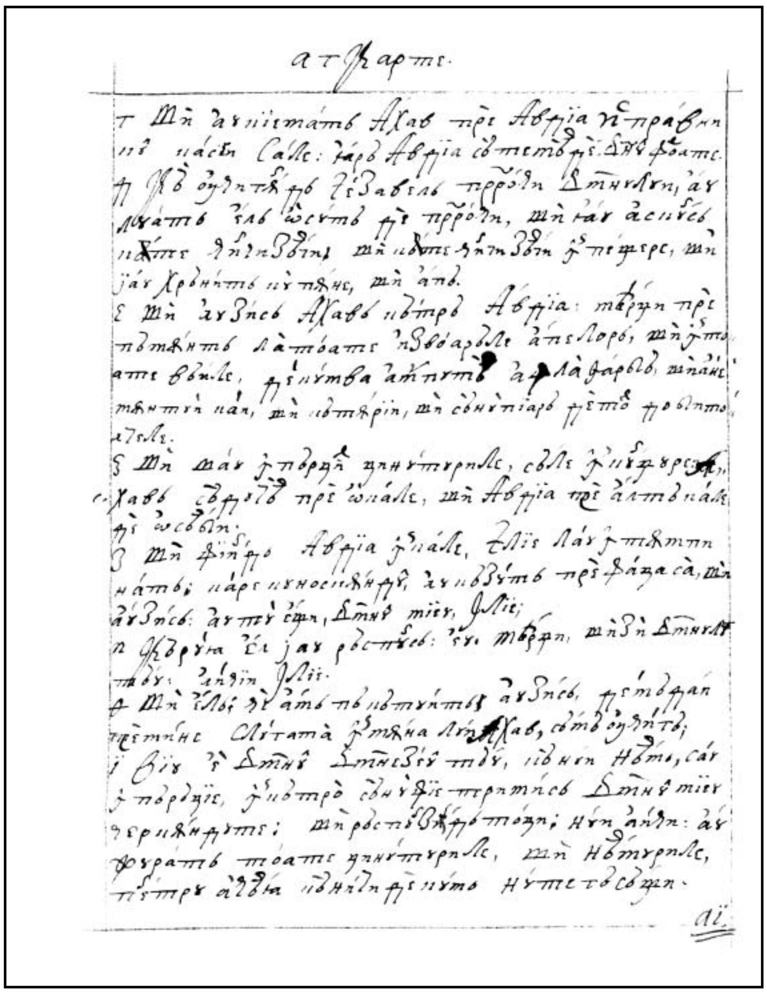
160r

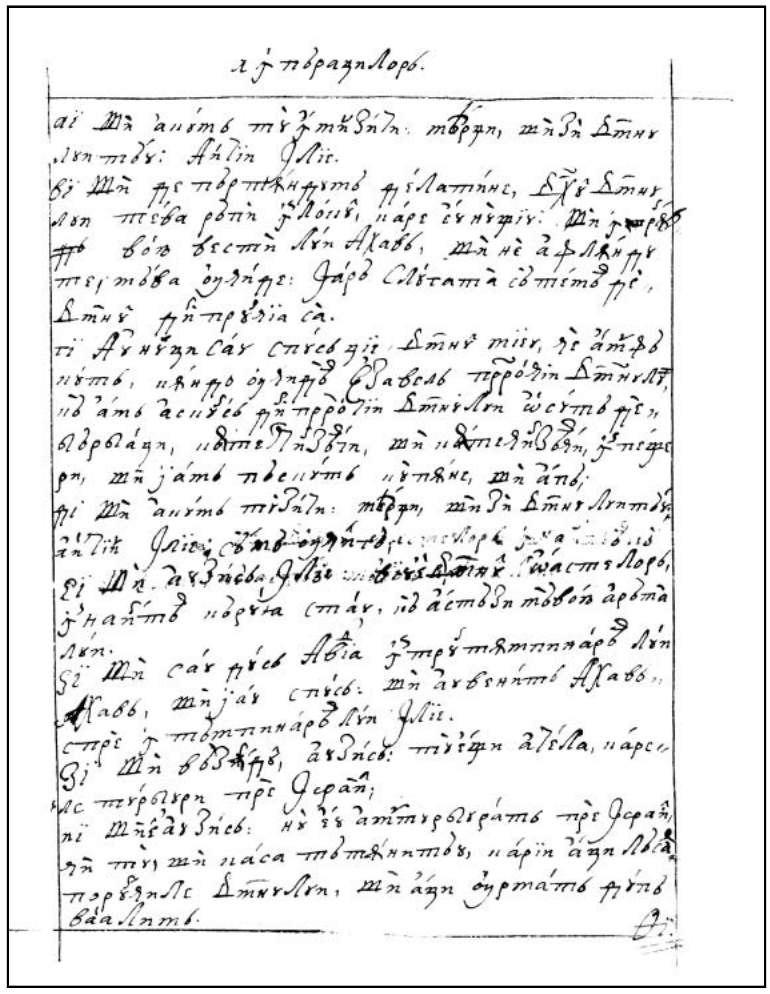

160v

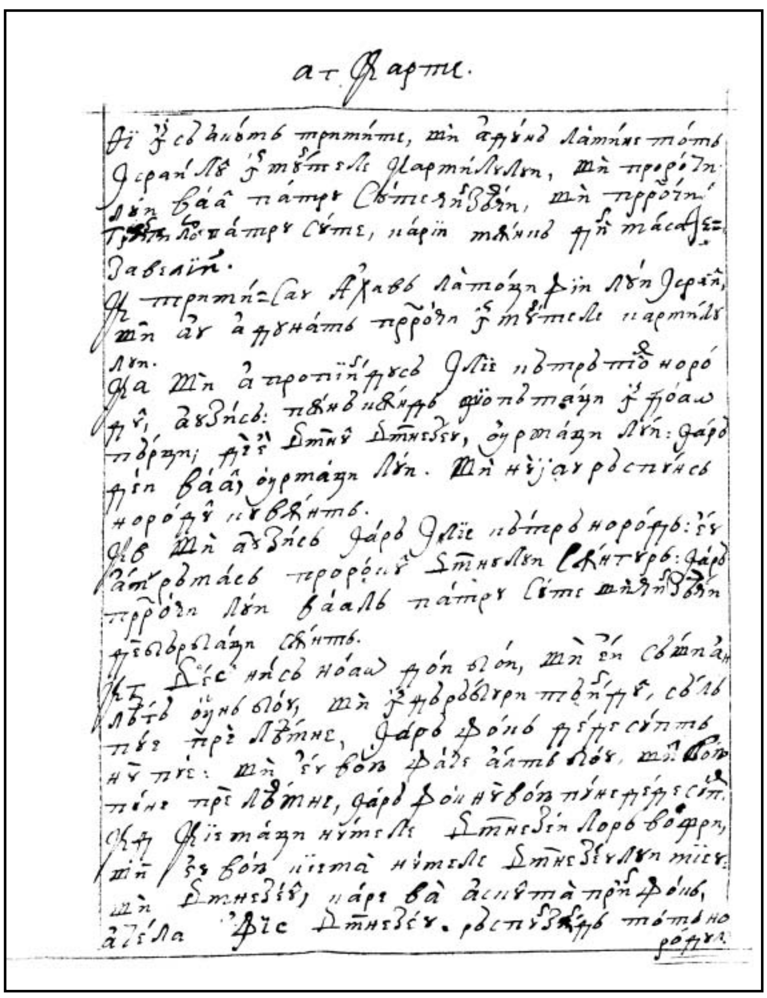
161r

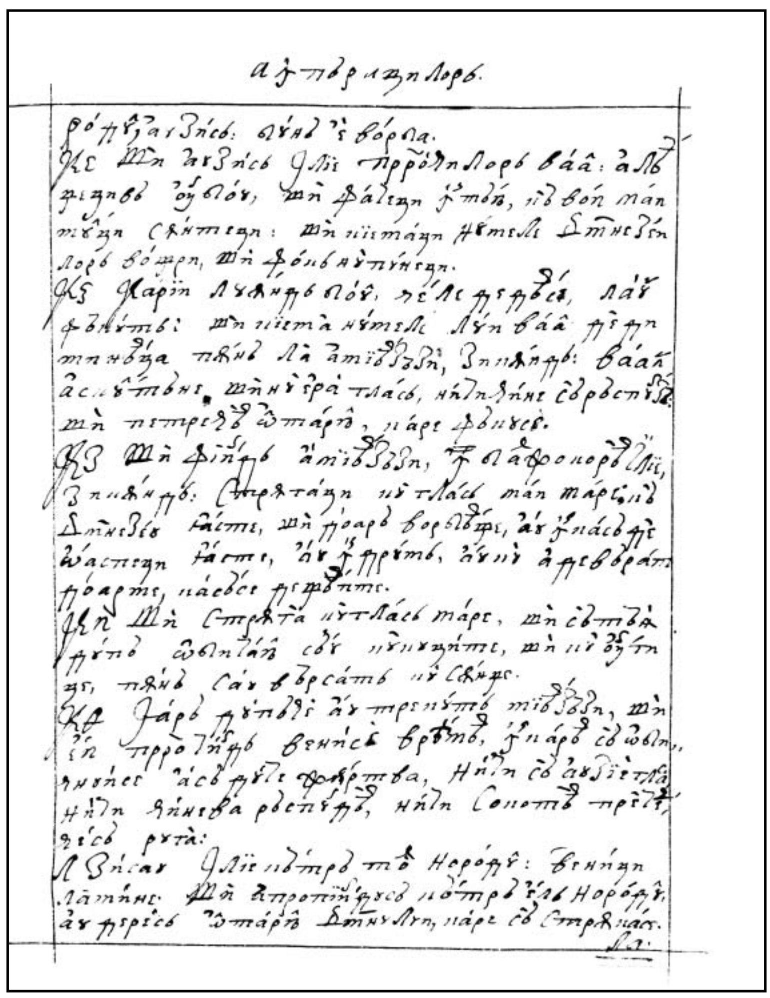

161v

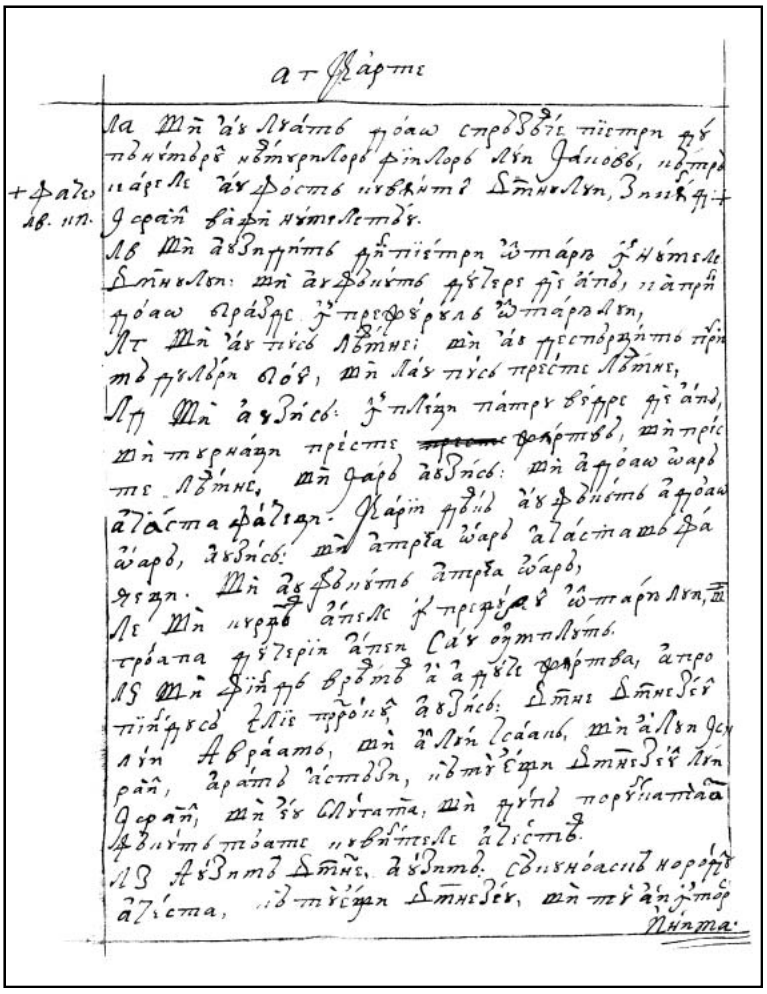
162r

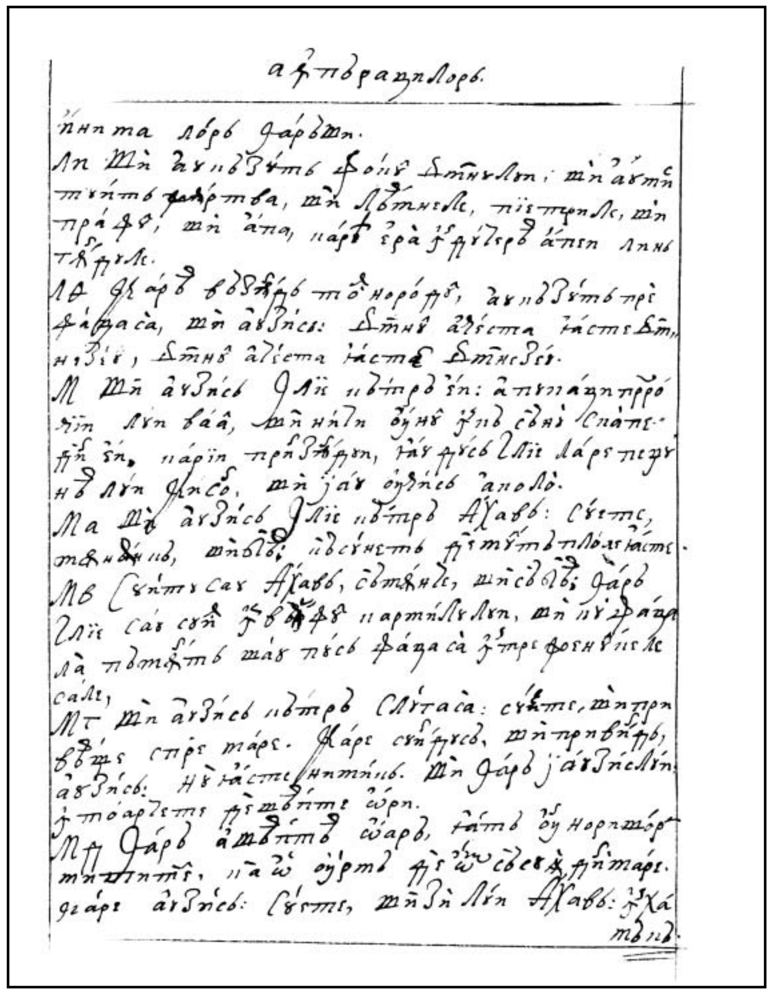

162v

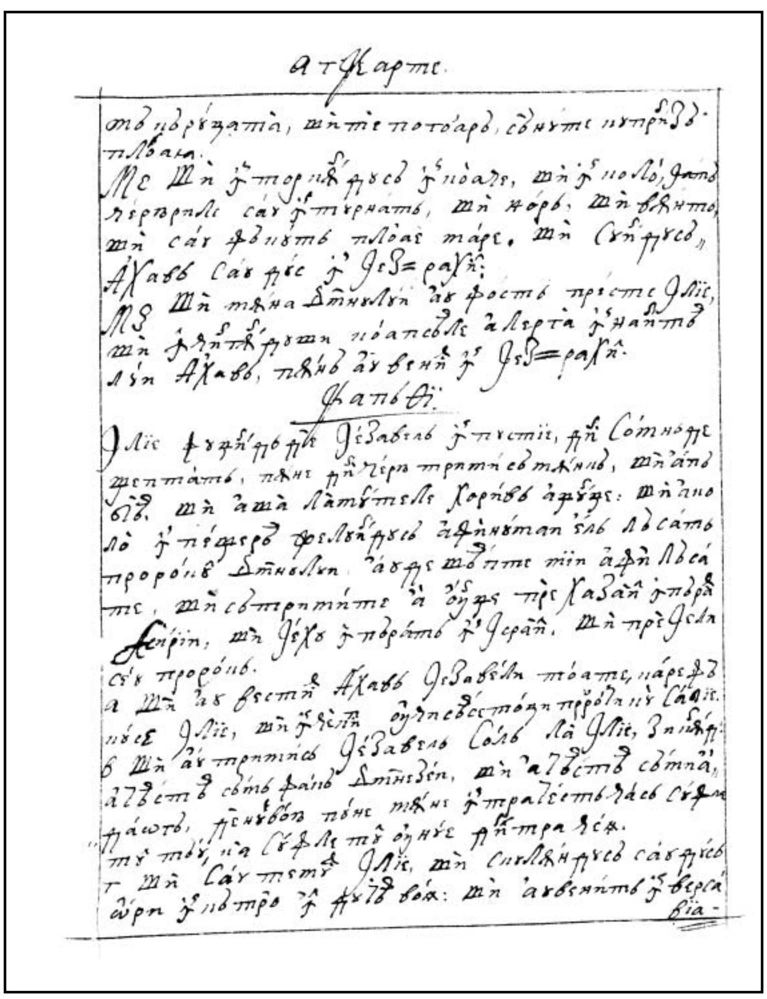
163r

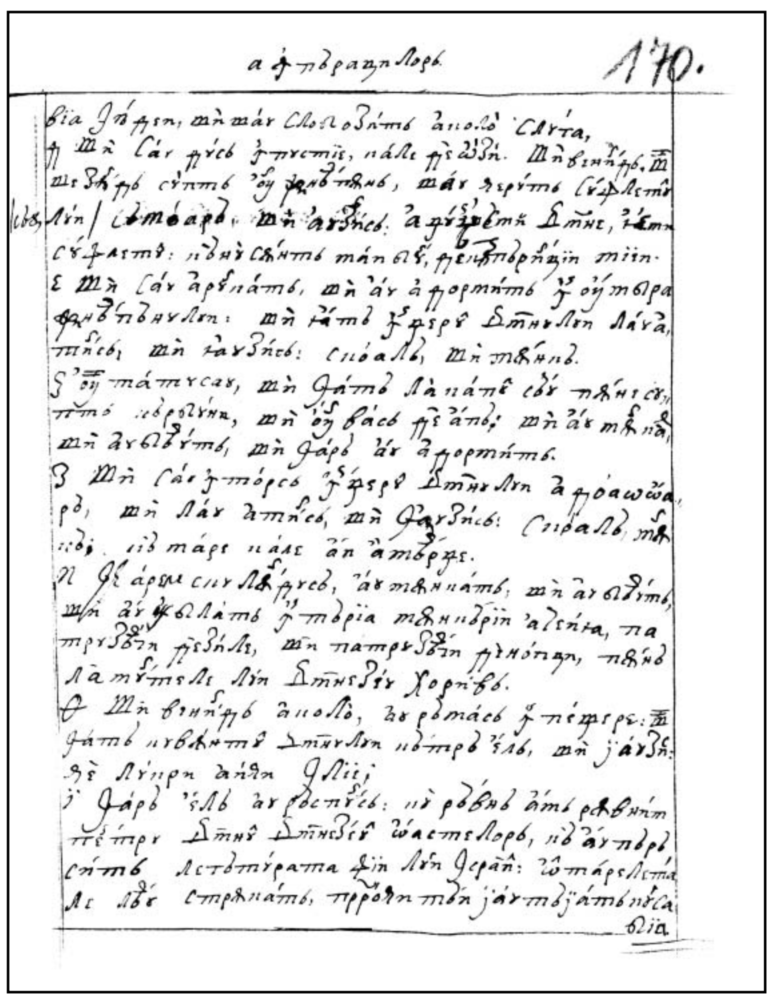
163v

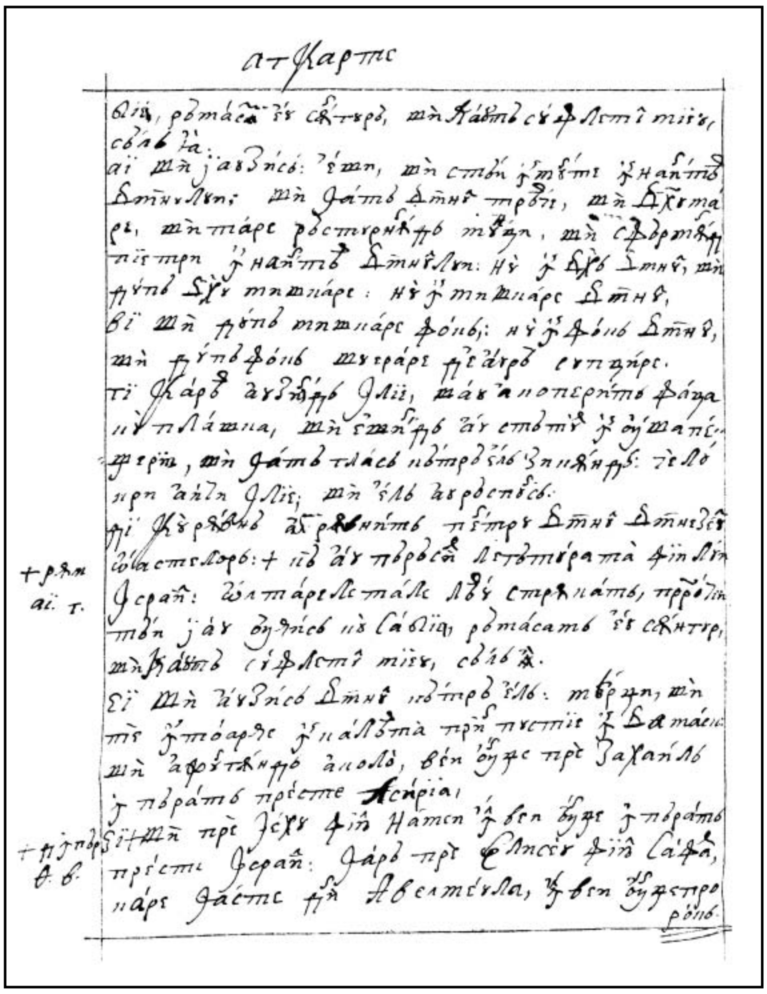
164r

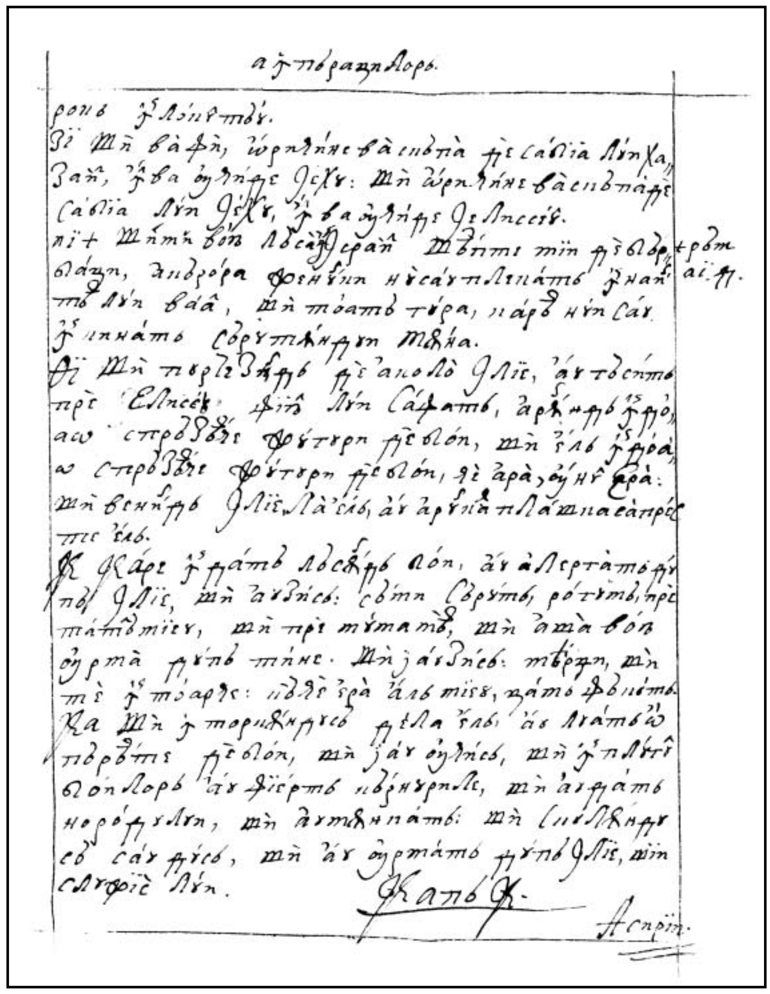
164v

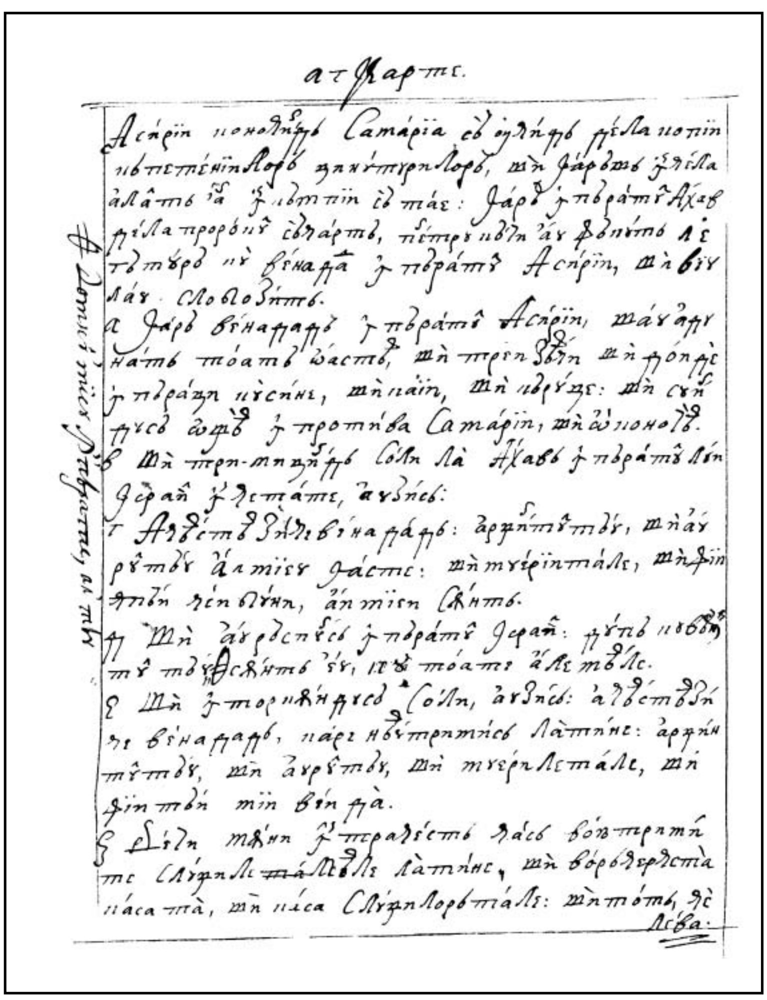
165r

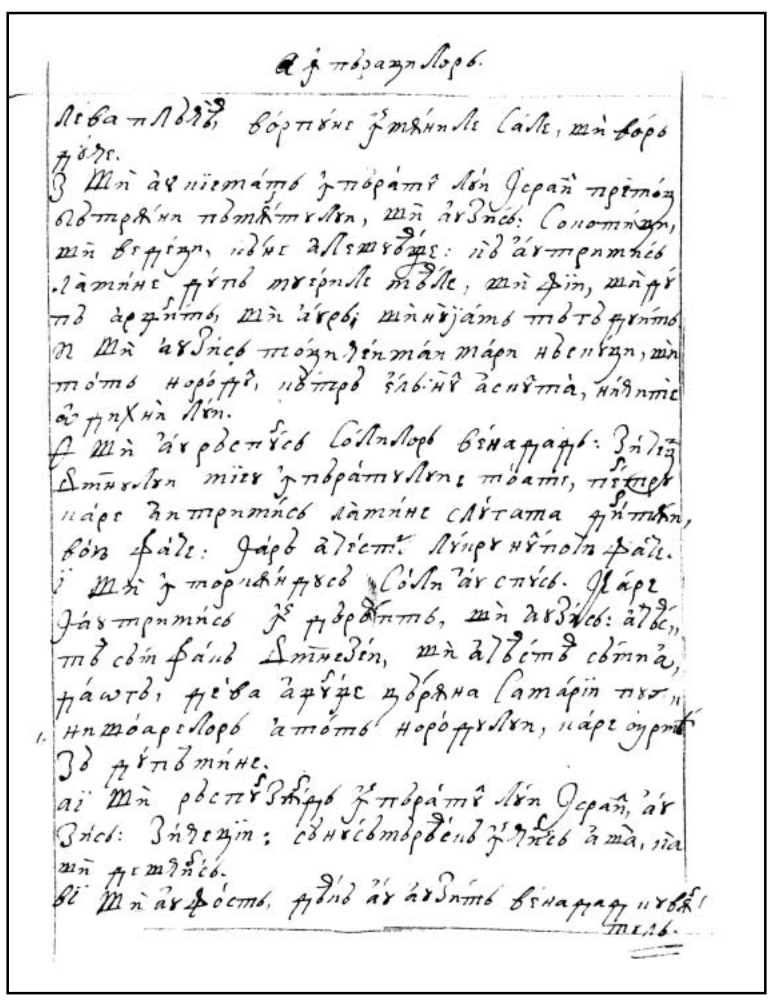
165v

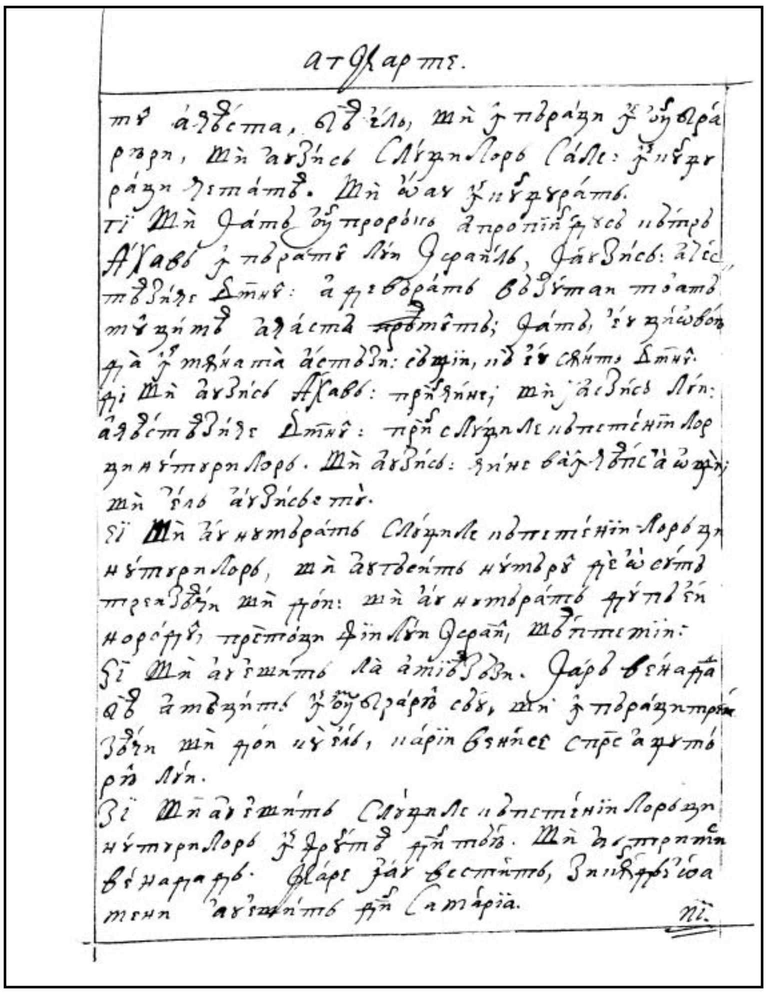
166r

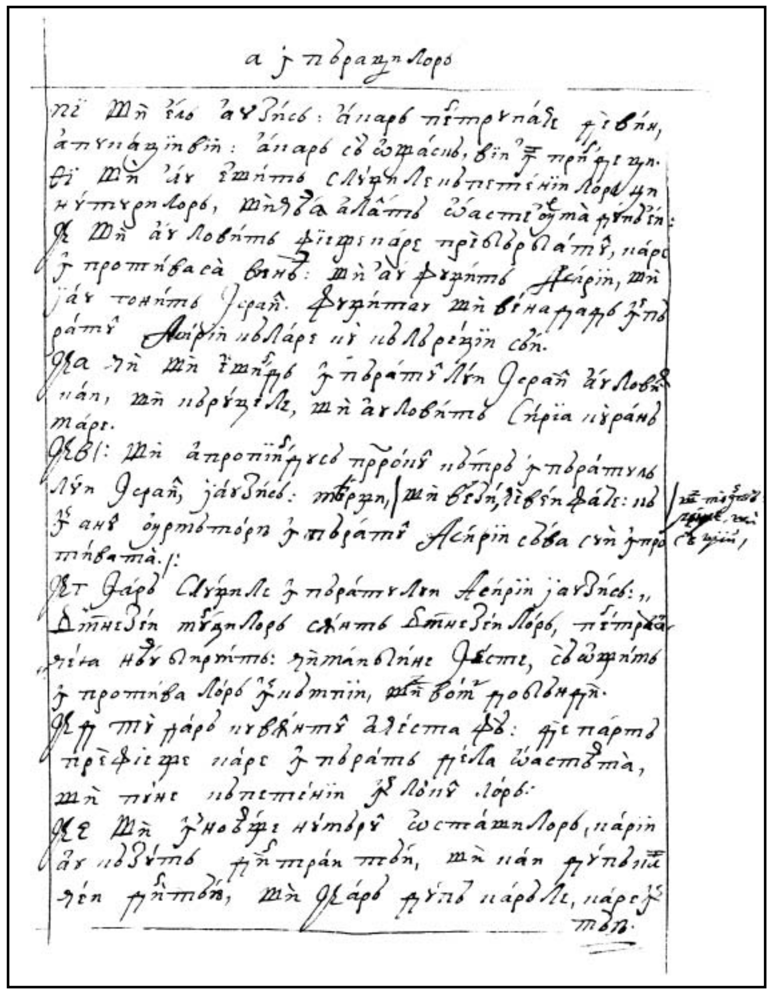
166v

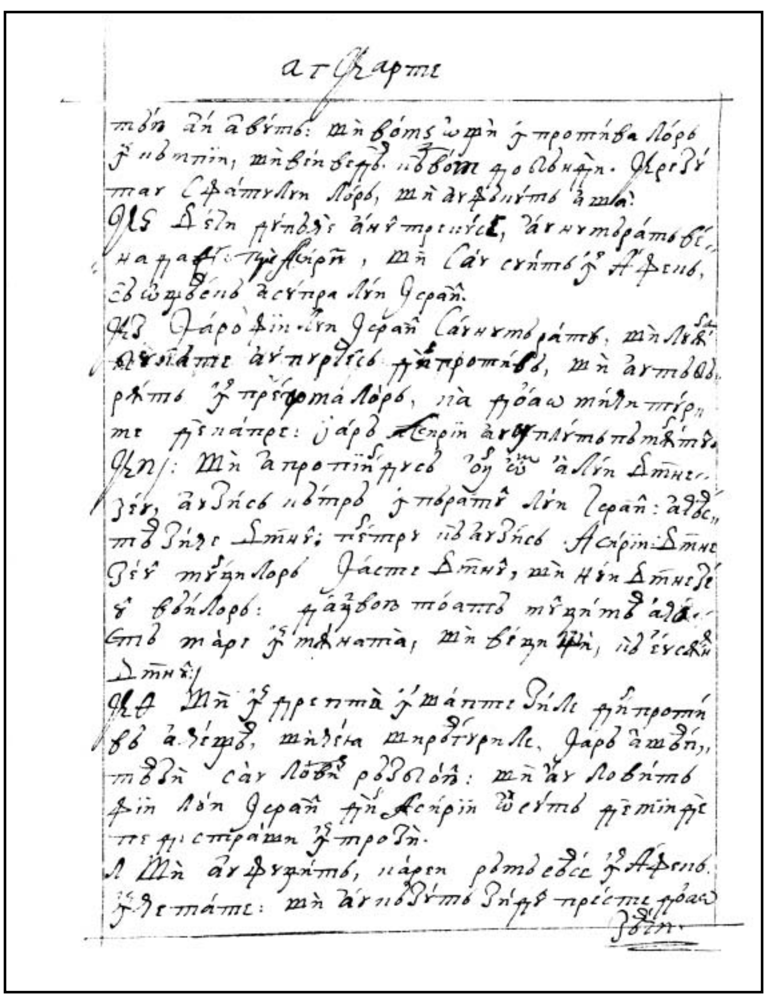
167r

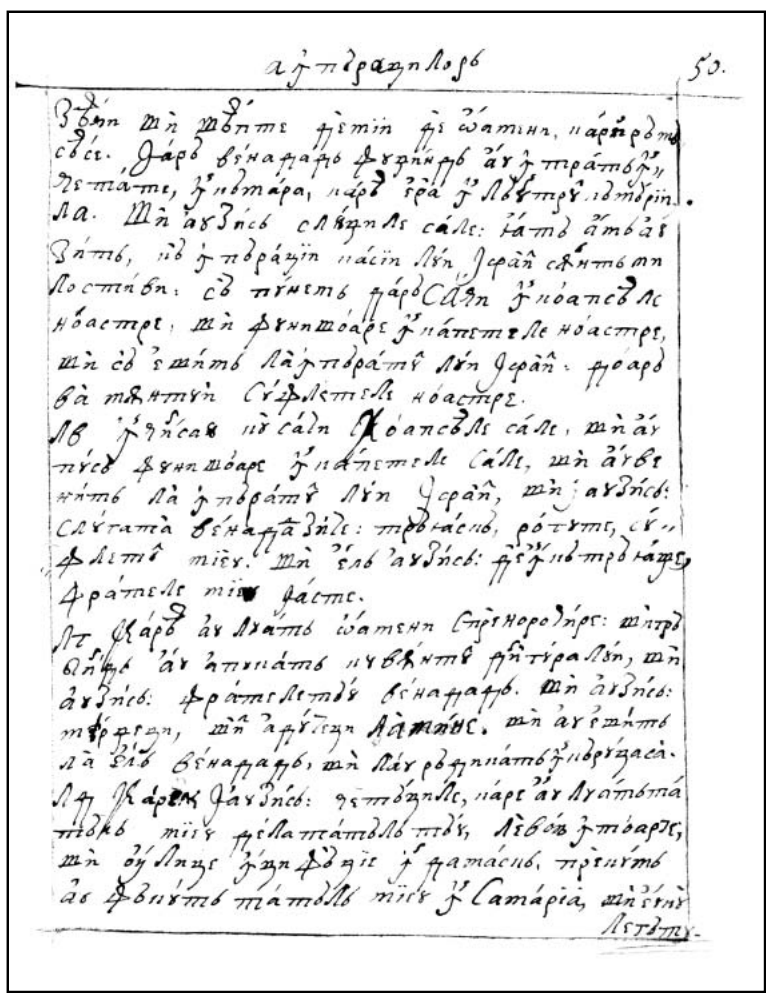
167v

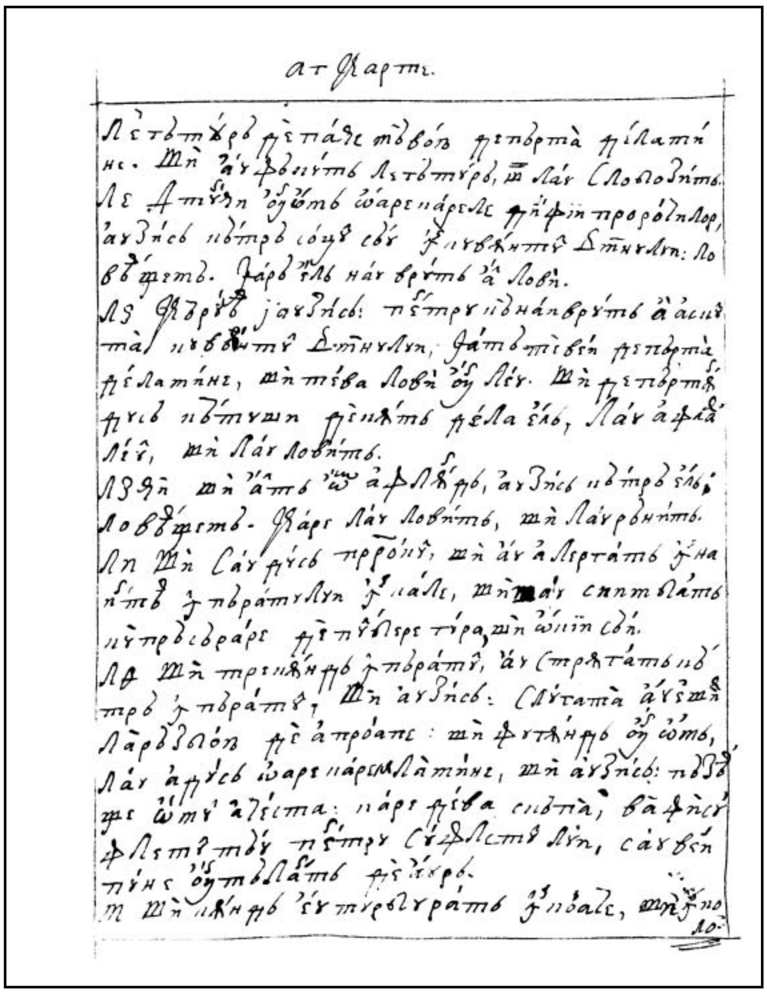
168r

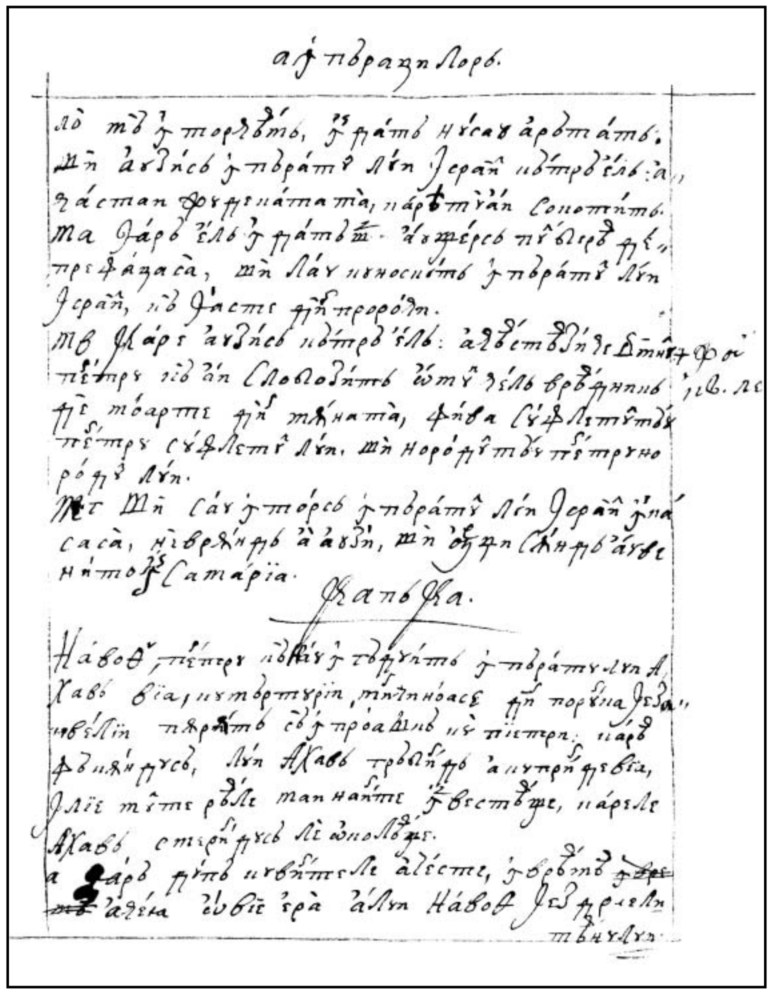
168v

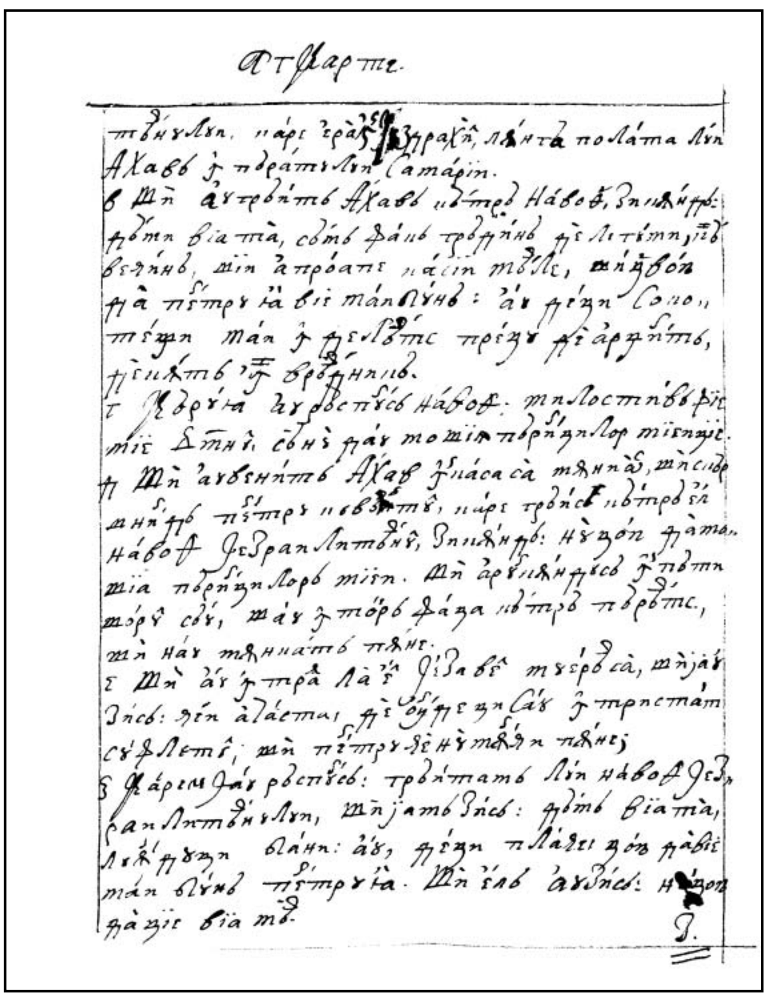
169r

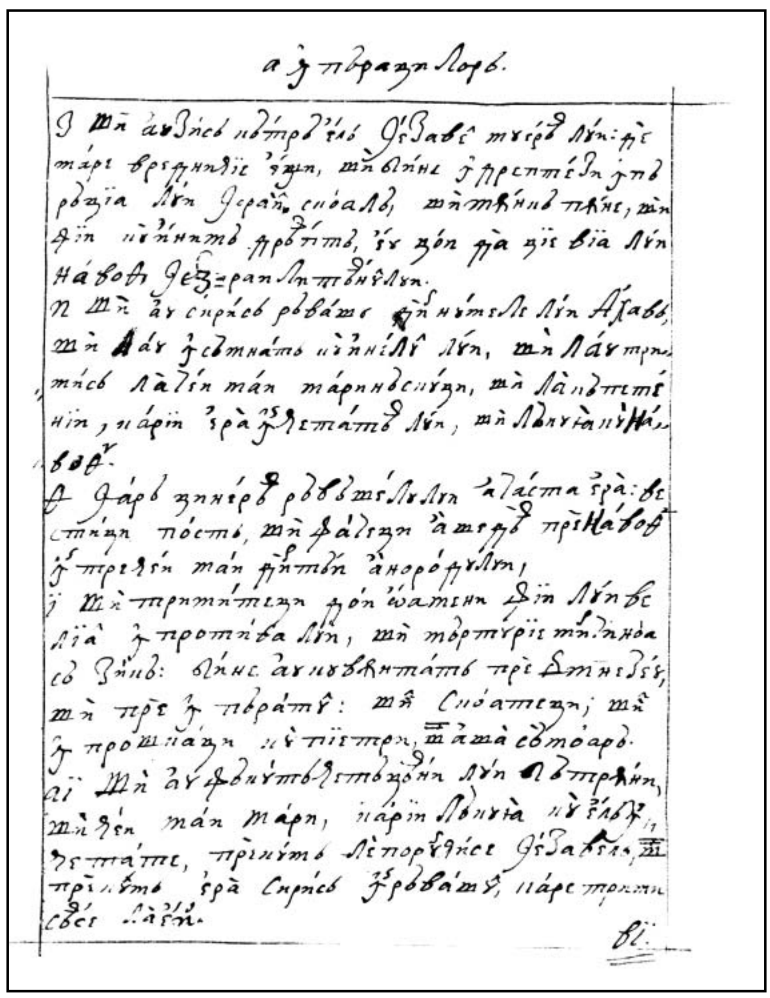
169v

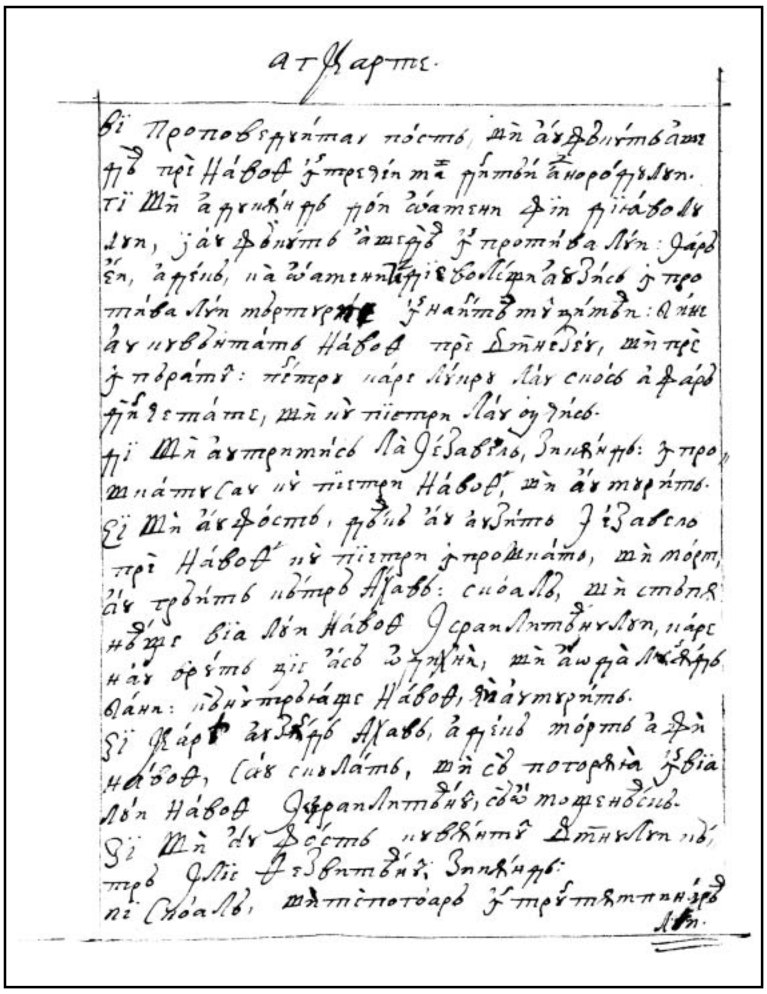
170r

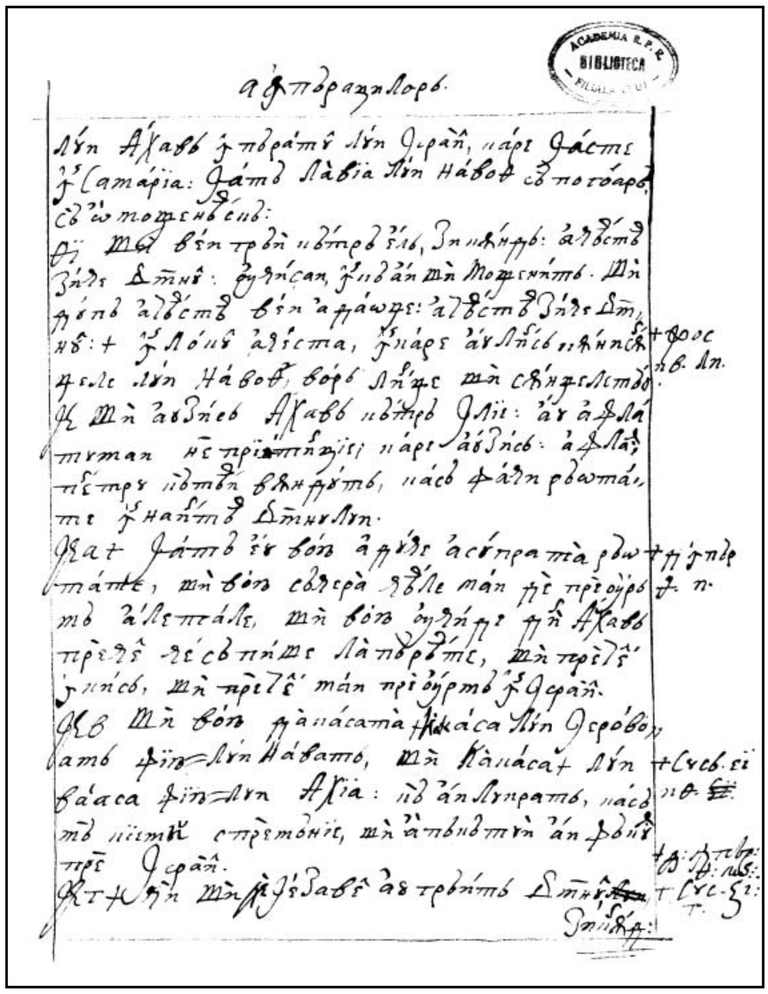
170v

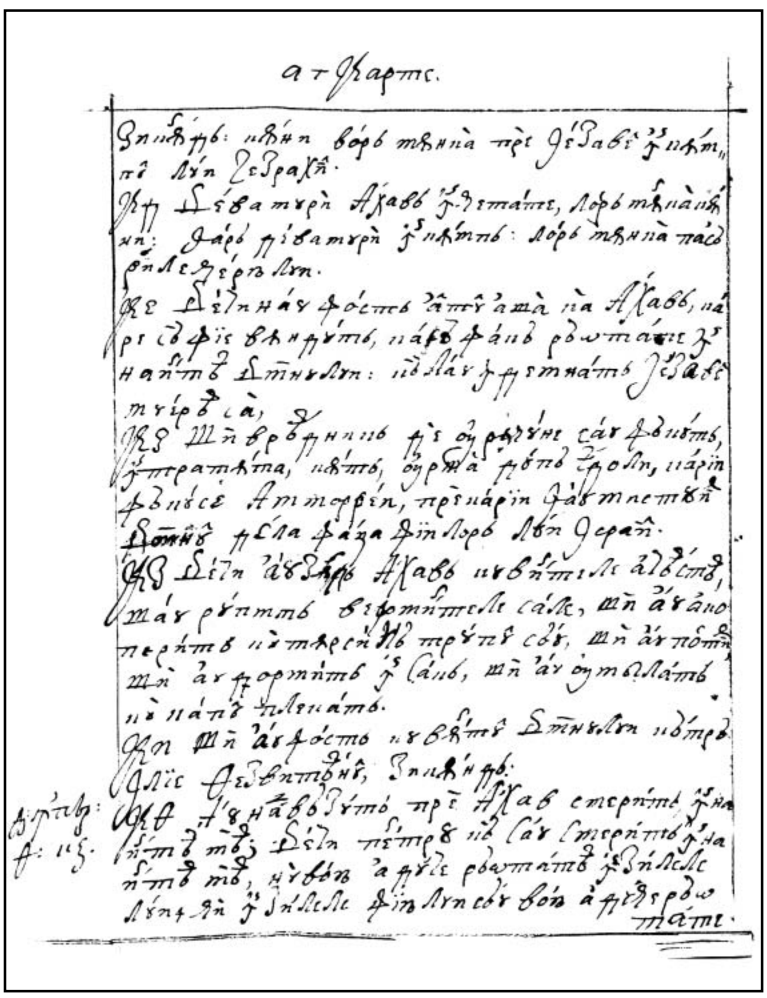
171r

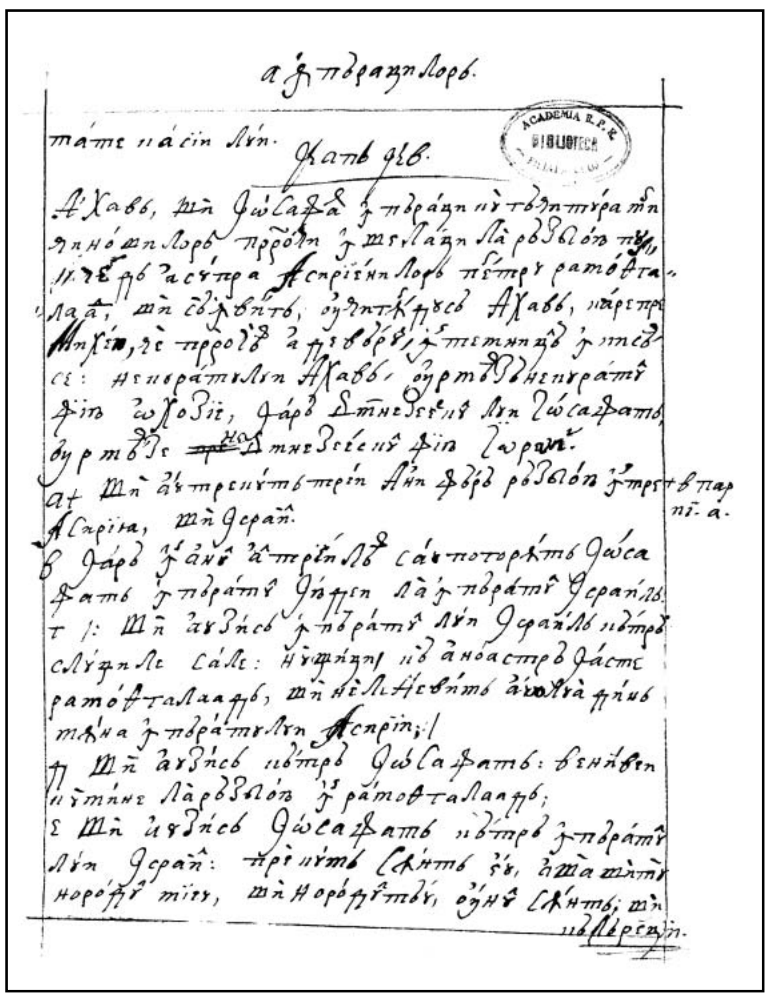
171v

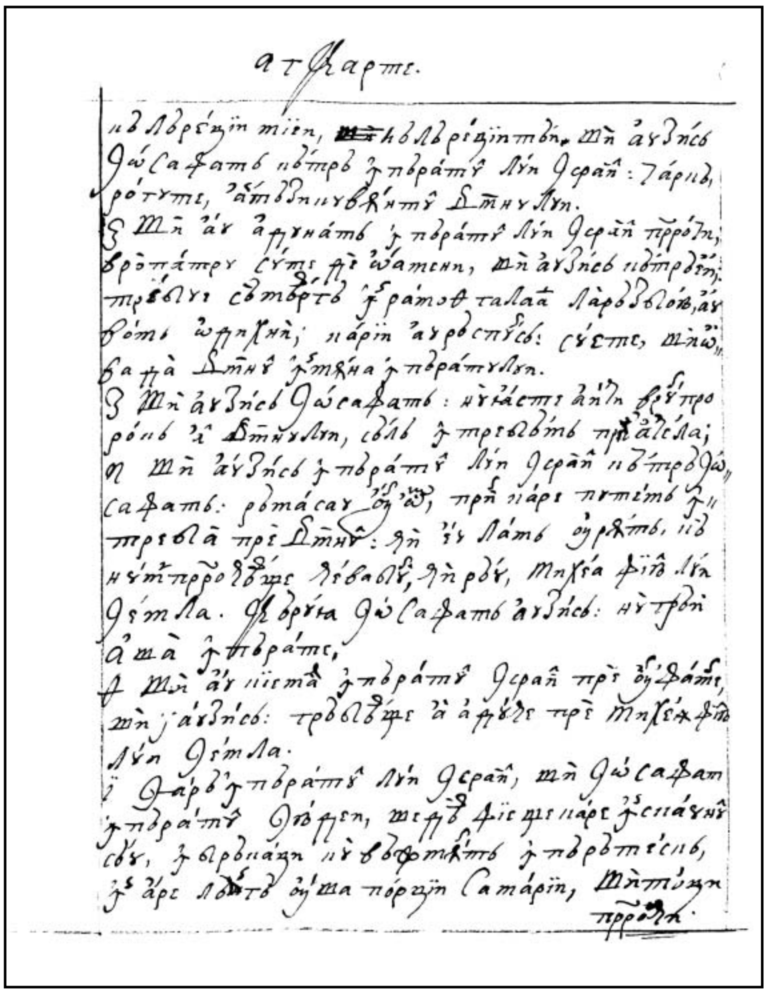
172r

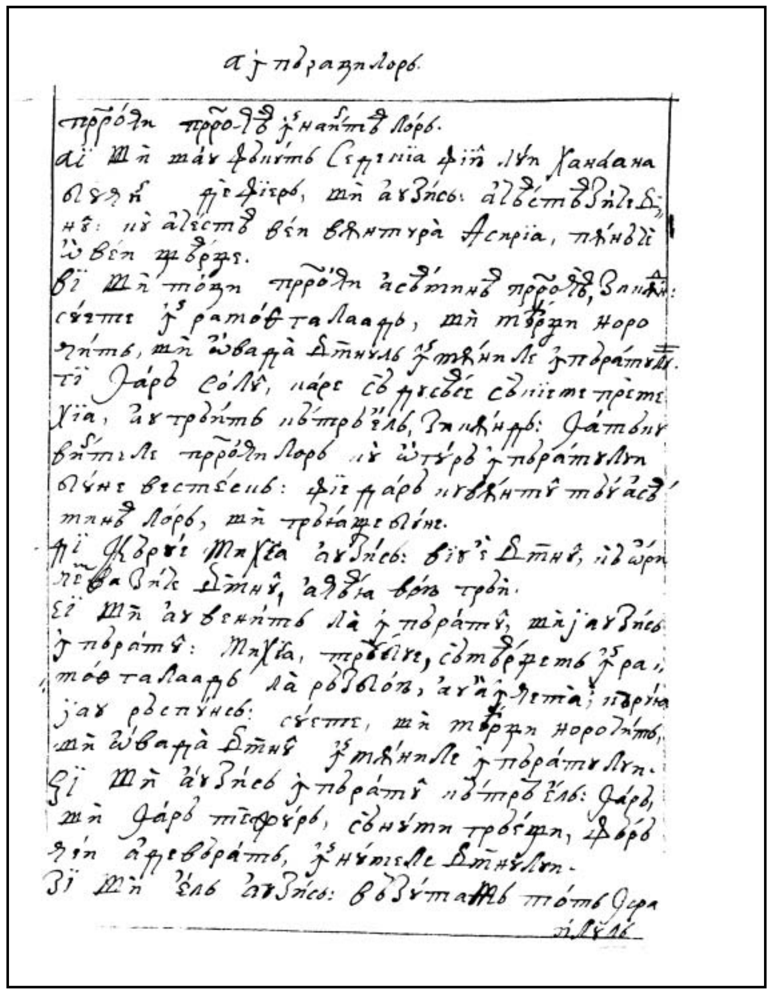
172v

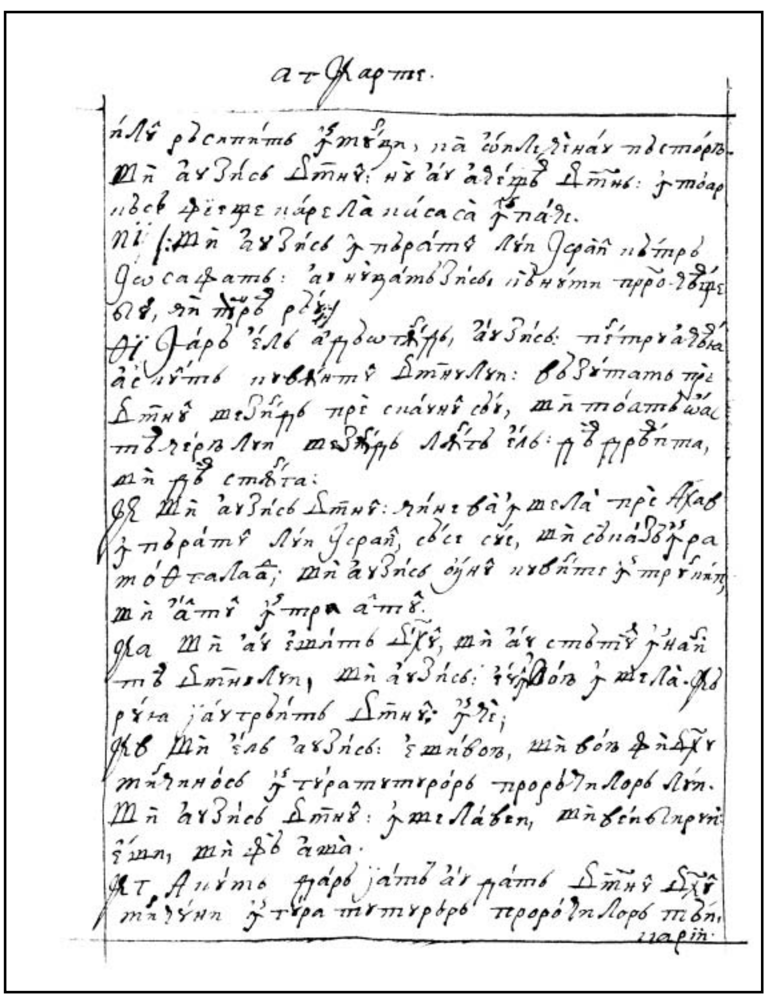
173r

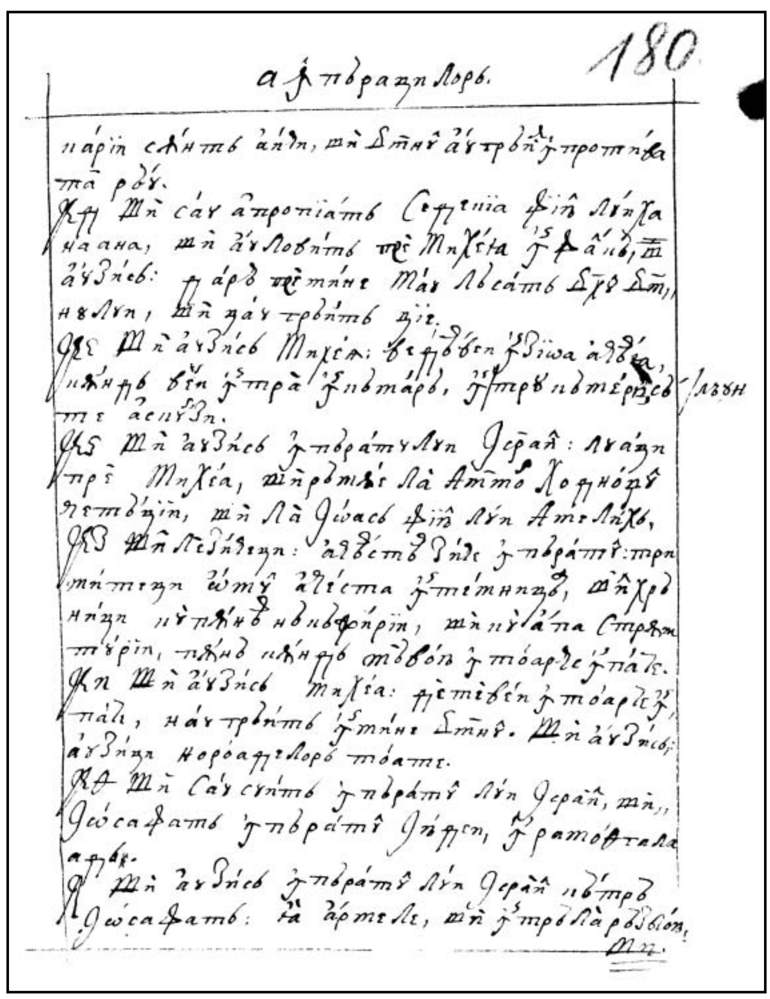
173v

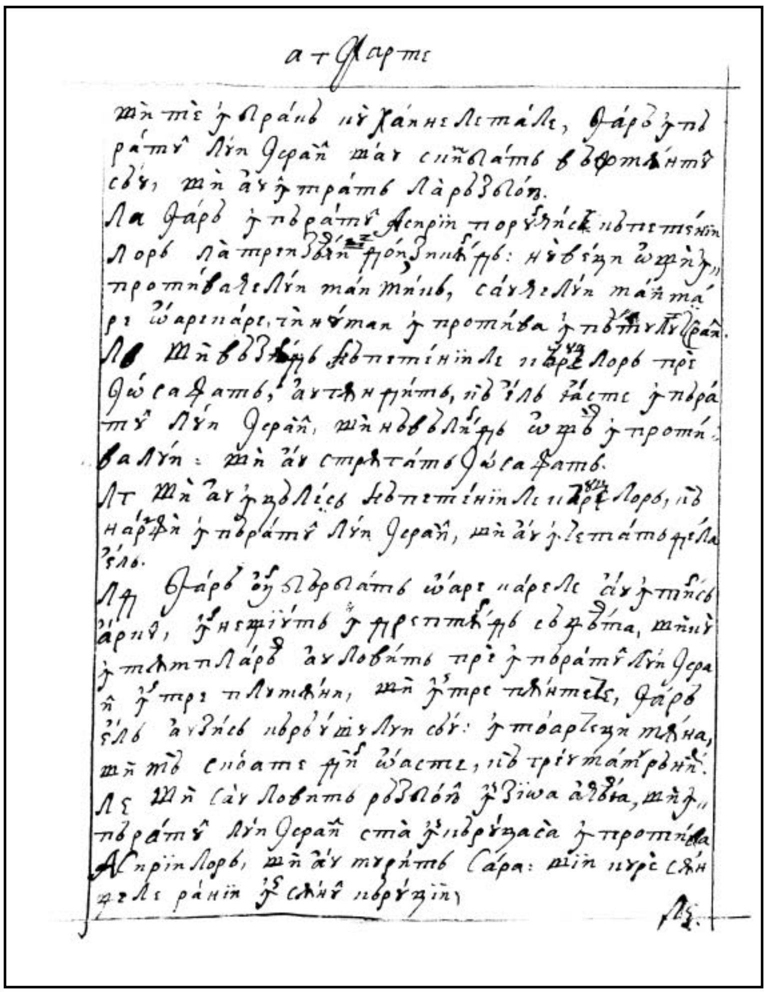
174r

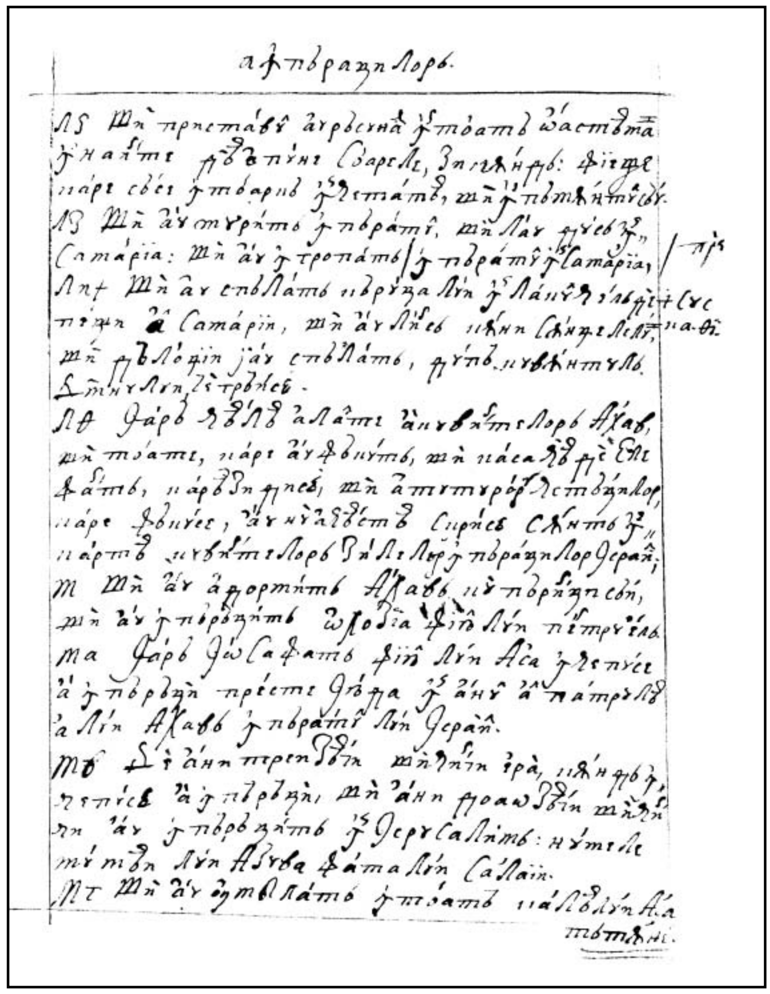
174v

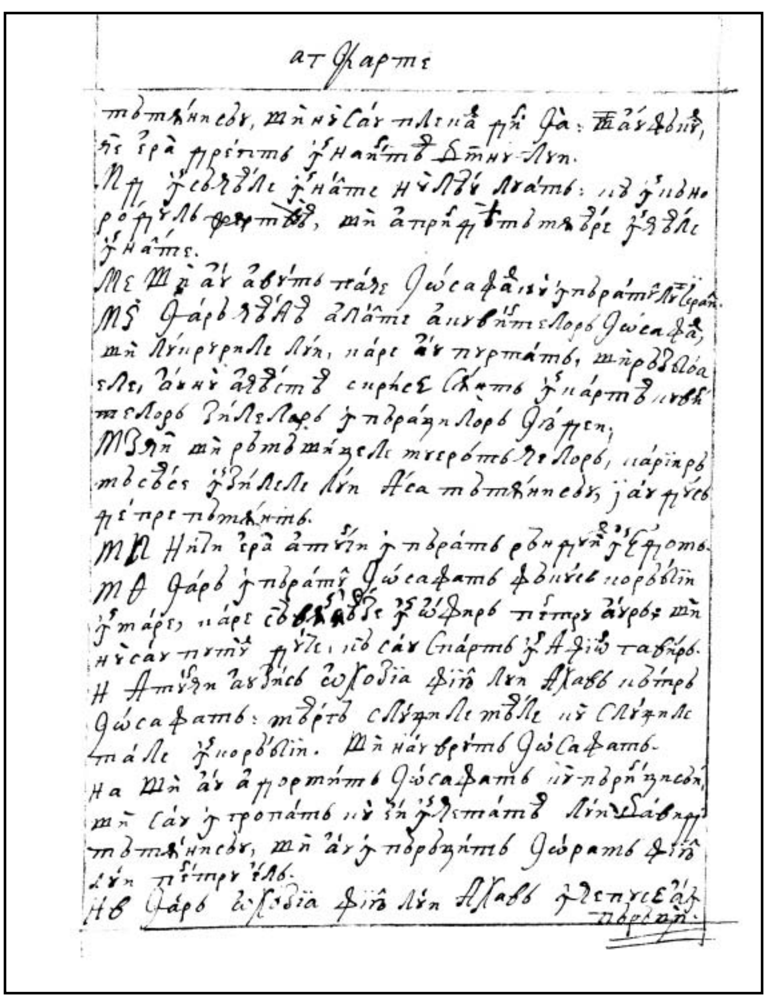
175r

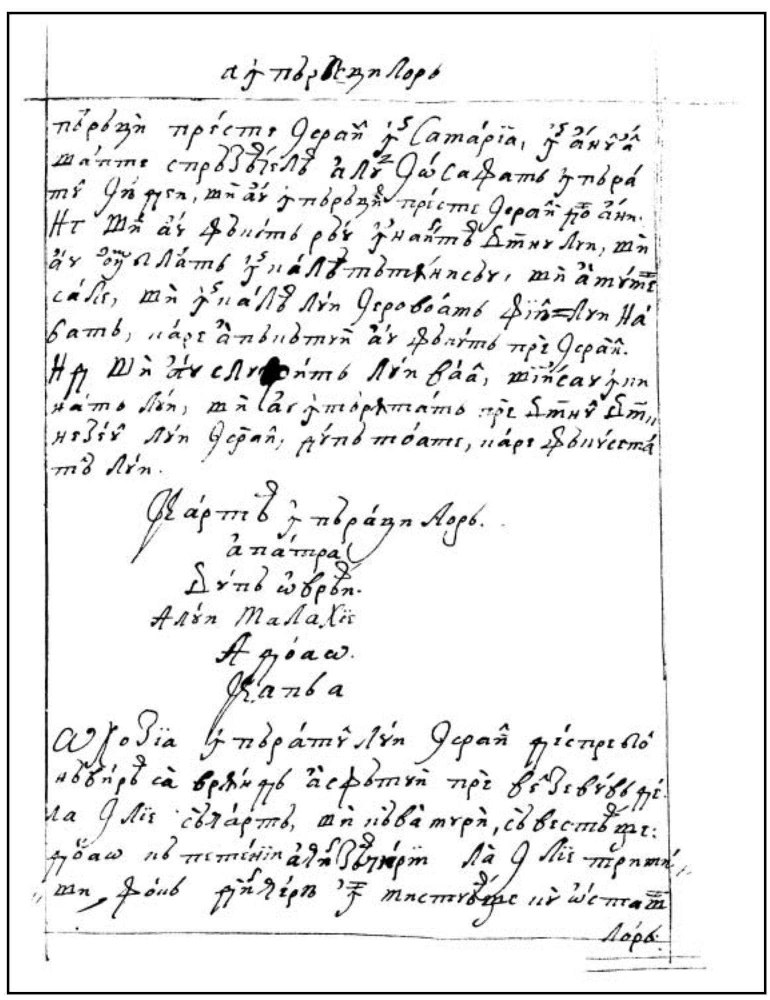
175v

176r

176v

177r

CARTEA ÎMPĂRAȚILOR A PATRA, DUPĂ OVREAI A LUI MALAHIE, A DOAO

Cap 1

Ohozia, împăratul lui Israil, despre bolnăvirea sa vrând a sfătui pre Velzevuv, de la Ilie să ceartă și că va muri să vestеaşte. Doao căpetenii a cinzeacearii la Ilie trimişi, foc din ceriu îi mistuiaşte cu ostaşii | lor, ţiindu-să a triia căpetenie pentru smerenia sa, cu carele Ilie la Ohozie să pogoară; căruia, murind, urmează fratele său, Ioram.

177v

1. Și au călcat leagea Moav în Israil, după ce au murit Ahav.

2. Căzut-au Ohozia pe treaptele trepăzării carea avea în Samaria şi s-au bolnăvit. Şi au trimis soli, zicând cătră ei: „Duceţi-vă şi întrebaţi pre Velzevuv, dumnezeul lui Accaron, oare putea-voiu trăi dintr-această bolnăvire a mea?"

3. Iară îngerul Domnului au grăit cătră Ilie Thezviteanul, zicând: „Scoală şi te suie întru-ntimpinarea solilor împăratului Samariii şi vei zice cătră ei: «Au nu iaste Dumnezeu în Israil, ca să meargeţi a întreba pre Velzevuv, dumnezeul lui Accaron?»

4. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul: «Din pătişorul pre care te-ai suit nu te veai pogorî, ci cu moarte vei muri»". Şi s-au dus Ilie.

5. Și s-au întors solii la Ohozie, care le-au zis: „Pentru ce v-aţi înturnat?"

6. Iară ei i-au răspuns: „Un bărbat ne-au întâmpinat şi ne-au zis: «Duceţi-vă şi vă întoarceţi la împăratul care v-au trimis şi-i || veţi zice: 'Aceastea zice Domnul: Au doară că nu era Dumnezeu în Israil, trimiţi a să sfătui Velzevuv, dumnezeul lui Accaron? Pentru aceaea, din pătişorul pre care te-ai suit nu te veai pogorî, ci cu moarte vei muri!'»".

178r

7. Care le-au zis: „De ce formă şi îmbrăcăminte era bărbatul acela care v-au întâmpinat şi v-au grăit cuvintele aceste?"

8. Iară ei au zis: „Om păros şi cu brâu de curea coapseale încins". Care au zis: „Ilie Thezviteanul iaste."

9. Şi au trimis la el o căpetenie cincizăceariu şi cincizeaci carii era supt el. Care s-au suit la el şi şezând în vârful muntelui i-au zis: „Omul lui Dumnezeu, împăratul au poruncit să te pogori!"

10. Şi, răspunzând Ilie, au zis cinzeaceariului: „De sânt omul lui Dumnezeu, pogoară-să foc din ceriu şi te îmbuce pre tine şi pre cinzecii tăi!" Şi s-au pogorât foc din ceriu şi l-au îmbucat şi pre cincizeacii carii era cu el.

11. Şi iarăşi au trimis la el o căpetenie, alt cincizăciuiariu şi cincizeaci cu el. Care i-au grăit: „Omul lui Dumnezeu, aceastea | zice împăratul: «Grăbeaşte, pogoară-te!»"

178v

12. Răspunzând Ilie, au zis: „De-s eu omul lui Dumnezeu, pogoară-să foc din ceriu și te îmbuce, și cinzeacii tăi!” Și s-au pogorât foc din ceriu și l-au îmbucat, și cinzeacii lui.

13. Iară au trimis a treia căpetenie cincizăciuiariu și cinzeaci care era cu el. Carele venind, ș-au plecat genunchele sale cătră Ilie și l-au rugat și au zis: „Omul lui Dumnzeu, să nu urgiseaști sufletul mieu și sufletul slugilor tale carii cu mine sânt.

14. Iată, s-au pogorât foc din ceriu și au mistuit doao căpetenii cinzăceri dintâi și cinzeacii carii era cu ei. Ci acum rogu-mă să te milostiveaști spre sufletul mieu”.

15. Și au grăit îngerul Domnului cătră Ilie, zicând: „Pogor<i> cu el”. Și s-au pogorât cu el la împăratul.

16. Și i-au grăit: „Aceastea zice Domnul: «Pentru că ai trimis soli a întreba pre Velzevuv, dumnezeul lui Accaron, ca când n-ar fi Dumnezeu în Israil, de la care să poți întreba cuvânt, pentru aceaea din pătișorul || pre care te-ai suit nu vei pogorî, ci cu moarte vei muri»”. 179r

17. Și au murit după cuvântul Domnului care au grăit Ilie și au împărățit Ioram, fratele lui, pentru el, în anul al doilea a lui Ioram, fiiului Iosafat, împăratului Iiudei, că nu avea fiiu.

18. Iară cealeaalalte a cuvintelor Ohozia, care au lucrat, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil?

Cap 2

Elissei, nedespărțitul lui Ilie soț, despărțindu-să cu plașca lui Ilie apa, treace cu el Iordanul. Iară Ilie în ceriu cu caru de foc răpindu-să, duhul aceluiaș îndoit îl ia, și cu plașca lui Ilie iarăși desparte apele Iordanului și prin uscat treace. Ilie cercându-să, nu să află. Apele Ierihonului și stărpiciunea pământului, puindu-să prin Ielisei sare, să tămăduiesc. Prunci patruzeci și doiu, ce hulesc pre Elisei, de urși să rump.

1. Și au fost când au vrut Dumnezeu să râdice pre Ilie prin volbură în ceriu, mergea | Ilie și Elissei din Galgala. 179v

2. Și au zis Ilie cătră Elissei: „Șezi aici, că Domnul m-au trimis până în Vethil”. Căruie au zis Elissei: „Viu e Domnul și viu e sufletul tău, că nu te voiu părăsi”. Și, pogorându-să în Vethil,

3. Au ieșit fiii prorocilor carii era în Vethil la Ielisei și i-au zis: „Au nu știi că astăzi Domnul va lua pre stăpânul tău de la tine?” Carele au răspuns: „Și eu știu; tăceți!”

4. Și au zis Ilie cătră Elissei: „Șezi aici, că Domnul m-au trimis în Ierihon”. Și el i-au zis: „Viu e Domnul și viu e sufletul tău, că nu te voiu lăsa”. Și, venind în Ierihon,

5. S-au apropiat fiii prorocilor carii era în Ierihon la Elisei și i-au zis: „Au nu știi că Domnul astăzi va lua pre stăpânul tău de la tine?” Și au zis: „Și eu știu; tăceți!”

6. Și i-au zis Ilie: „Șezi aici, că Domnul m-au trimis până la Iordan”. Carele au zis: „Viu e Domnul și viu e sufletul tău, că nu te voiu lăsa”. Și s-au dus amândoi împreună,

7. Și cinzeaci de bărbați din fiii prorocilor au urmat după ei, carii au și || șezut în preajmă departe, iară ei amândoi sta pre Iordan. 180r

8. Și ș-au luat Ilie plașca și o au învăluit și au lovit apele și s-au despărțit într-amândoao părțile, și au trecut amândoi prin uscat.

9. Și după ce au trecut, Ilie au zis cătră Elisseiu: „Ceare ce vei să-ți fac, mai nainte, până ce mă voiu lua de la tine”. Și au zis Elissei: „Rogu-mă, să fie în mine îndoit duhul tău”.

10. Care au răspuns: „Lucru greu ai cerut, însă de mă vei vedea când mă voiu lua de la tine, va fi ție ce ai cerut, iară de nu mă vei vedea, nu va fi”.

11. Și, mergând și unblând vorbindu-se, iată, un car de foc și cai de foc i-au despărțit pre amândoi; *și s-au suit Ilie prin volbură în ceriu.

*Ecli. 48, 13. 1 Mac. 2, 58.

12. Iară Elissei vedea și străga: „Părintele mieu, părintele mieu, carul lui Israil și cărăușul lui!” Și nu l-au mai văzut. Și ș-au apucat vejmintele și le-au rupt în doao părți.

13. Și au rădicat plașca lui Ilie, carea-i căzuse. Și, întorcându-să, au stătut pre țărmurele Iordanului

14. Și cu plașca lui Ilie, carea-i căzuse, au | lovit apele și nu s-au despărțit. Și au zis: „Unde iaste Dumnezeul lui Ilie și acum?” Și au lovit apele și s-au despărțit încoace și încolo și au trecut Elisei. 180v

15. Și, văzând fiii prorocilor carii era în Ierihon din preajmă, au zis: „S-au odihnit duhul lui Ilie preste Elisei”. Și, venindu-i întru-ntâmpinare, i s-au închinat cu fața la pământ

16. Și i-au zis: „Iată, cu slujile tale sânt cinzeaci de bărbați tari carii să pot duce să cearce pre domnul tău, ca nu cumva să-l fie luat Duhul Domnului și să-l fie aruncat într-un munte au într-o vale". Care au zis: „Nu trimiteți".

17. Și l-au sâlit până când s-au odihnit și au zis: „Tremiteți!" Și au tremis cinzeaci de bărbați, carii cercându-l în trei zile nu l-au aflat

18. Și s-au întors la el. Iară el lăcuia în Ierihon și le-au zis: „Au nu v-am zis: Nu tremiteți?"

19. Și au zis oamenii cetății către Elissei: „Iată, lăcașul cetății aceștia bun iaste, precum însuți, domnule, vezi, ci apele sânt reale și pământul stărp".

20. Iară el au zis: „Aduceți-m un vas nou și puneți într-însul sare". Care aducându-l, ||

181r 21. Ieșind la fântâna apelor, au slobozit într-însa sare și au zis: „Așa zice Domnul: «Însănătoșat-am apele aceastea». Și nu era mai mult într-însele moarte, nici stărpiciune.

22. Și s-au sănătoșat apele până în zioa aceasta, după cuvântul lui Elisei care au grăit.

23. Și s-au suit de-acolo în Vethil. Și suindu-să pre cale, prunci mici au ieșit din cetate și-l batjocoriia, zicând: „Suie-te, coposule! Suie-te, coposule!"

24. Carele uitându-să, i-au văzut și i-au blăstămat în numele Domnului. Și au ieșit doi urși din dumbravă și au rupt din ei patruzeaci și doi de prunci.

25. Și s-au dus de acolo în Muntele Carmilului, și de-acolo s-au întors în Samaria.

Cap 3

Pentru rupta de împăratul Moav legătură, carea avea cu împărații lui Israil, să suie asupra lui împăratul lui Israil, împăratul Iiudei și împăratul Edom, cărora, mai stânși de seate, Domnul, prin Elisei, apă fără ploaie le făgăduiaște și biruință de împăratul Moav, carele pre întâiul său 181v *născut jârthindu-l, răsi|pirea cetății conteneaște.*

1. Iară Ioram, fiiul lui Ahav, au împărățit preste Israil în Samaria la anul optsprăzeacealea al lui Iosafat, împăratul Iiudei. Și au împărățit doisprăzeace ani.

2. Și au făcut răotate înaintea Domnului, ci nu ca tatăl său și mumă-sa; că au luat chipurile lui Vaal, care făcuse tatăl lui.

3. Însă în păcatele lui Ierovoam, fiiul lui Navath, care a păcătui au făcut pre Israil, s-au lipit, nici s-au depărtat de el.

4. Iară Mesa, împăratul lui Moav, hrănea dobitoace multe și plătea împăratului Israil miei o sută de mii și berbeci o sută de mii, cu lânile sale.

5. Și deacă murise Ahav, au rupt legătura carea avea cu împăratul lui Israil.

6. Și au ieșit împăratul Ioram în zioa aceaea din Samaria și au numărat tot Israilul.

7. Și au trimis la Iosafat, împăratul Iiudei, zicând: „Împăratul Moav s-au depărtat de mine, vino cu mine asupra lui la războiu". Care au răspuns: „Sui-mă-voiu, care-i al mieu, al tău iaste, norodul mieu, norodul tău, și caii miei, caii tăi".

182r 8. Și au zis: „Pre care cale ne vom sui?" Iară || el au răspuns: „Prin pustia Iudumei".

9. Și s-au dus împăratul lui Israil și împăratul Iiudei și împăratul Edom și au încungiurat pe cale de șapte zile. Nici era apă oastei și dobitoacelor care urma după ei.

10. Și au zis împăratul lui Israil: „Hei, hei, hei, adunatu-ne-au Domnul trei împărați să ne dea în mânile lui Moav!"

11. Și au zis Iosafat: „Oare iaste aici prorocul Domnului, să ne rugăm Domnului printr-însul?" Și au răspuns unul din slugile împăratului Israil: „Iaste aici Elisei, fiiul lui Safath, care turna apă pre mânile lui Ilie".

12. Și au zis Iosafat: „Iaste la el cuvântul Domnului!" Și s-au pogorât la el împăratul lui Israil și Iosafat, împăratul Iiudei și împăratul Edom.

13. Și au zis Elisei către împăratul lui Israil: „Ce e mie și ție? Mergi la prorocii tătâne-tău și a mâne-ta!" Și i-au zis împăratul lui Israil: „Pentru ce au adunat Domnul acești trei împărați, să-i dea în mânile lui Moav?"

14. Și au zis către el Elisei: „Viu e Domnul oastelor, într-a Căruia vedeare stau, că de 182v nu mi-ar fi rușine de fața lui Iosafat, împă|ratul Iiudei, nici te-aș fi socotit, nici m-așu fi uitat la tine.

15. Iară acum aduceți-mi psălmuitoriu". Și cântând, psălmuitoriul, au fost preste el mâna Domnului și au zis:

16. „Aceastea zice Domnul: «Faceți matca repegiunii aceștiia gropi și gropi».

17. Că acestea zice Domnul: «Nu veți vedea vânt, nici ploaie. Și matca aceasta să va umplea de ape și veți bea voi și familiile voastre și dobitoacele voastre».

18. Și puțin e aceasta înaintea Domnului; ci și pe Moav îl va da în mânile voastre.
19. Și veți lovi toată cetatea zidită și toată cetatea aleasă și tot pomul roditoriu îl veți tăia și toate fântânile apelor le veți astupa și tot pământul ales îl veți acoperi cu pietri".
20. Și au fost dimineață, când să aducea jârtva, și, iată, ape veniia pe calea Edommului și s-au umplut pământul de ape.
21. Iară toți moaviteanii, auzind că s-au suit împărați să oștească asupra lor, au chemat pre toți carii era încinși cu brâu de sabie pe deasupra și au stătut în hotare.
22. Și dimineața dintâi sculându-să și, || răsărind soarele din prejma apelor, au văzut moaviteanii dinprotivă apele roșii ca sângele 183r
23. Și au zis: „Sânge de sabie iaste! Oștitu-s-au împărați împrotiva sa și s-au tăiat împreună; acum meargi la pradă, Moav!"
24. Și s-au dus în tabăra lui Israil. Iară sculându-să Israil, au lovit pre Moav. Iară ei au fugit înnaintea lor. Și au venit cei ce biruise și au lovit pre Moav.
25. Și cetățile le-au strâcat și tot câmpul cel bun, aruncând fieștecare pietri, l-au umplut; și toate fântânile apelor le-au astupat și toți pomii roditori i-au tăiat, așa cât numai zidurile ceale din lut au rămas. Și s-au împrejurat cetatea de prăștiitori și mare parte s-au bătut.
26. Carea văzând împăratul Moav, că au biruit adecă protivnicii, au luat cu sâne șapte sute de bărbați carii scotea sabie, ca să rumpă cătră împăratul Edom. Și n-au putut.
27. Și, apucându-și fiiul său cel întâi născut, care era să împărățească în locul lui, l-au adus jârtvă preste zid. Și s-au | făcut urgie mare în Israil și îndată s-au depărtat de la el și s-au întors la pământul său. 183v

Cap 4

Elisseul, văduvei carea era înpresurată de deatorii, untdelemn îi dobândeşte, cu carele să-ş plătească deatoraşii; sunamiteancii, gazdei sale, fiiul pre carele după aceaea mort îl deşteaptă; şi, turnând făină preste fiertură, aceiiaş ia amărăciunea şi cu puţine pâni pre mulţi satură.

1. Iară o muiare oarecarea din muierile prorocilor strâga cătră Elisei zicând: „Sluga ta, bărbatul mieu, au murit și tu știi că sluga ta au fost temându-să de Domnul. Și, iată, crezetoriul vine să ia doi fiii miei spre slujba sa".
2. Cărie au zis Elisei: „Ce vreai să-ți fac? Spune-mi ce ai în casa ta?" Căriia au răspuns: „Nu am, slujnica ta, ceva în casa mea, fără puțin untdelemn cu care să mă ung".
3. Căriia au zis: „Meargi, ceare împrumut de la toți vecinii tăi vase goale nu puține.
4. Și întră și închide ușa ta când vei fi dinlontru tu și fiii tăi. Și toarnă de acolo în toate vasele aceastea și deacă să vor plini vei lua".
5. Și s-au dus muierea și au închis ușa || preste sine și preste fiii săi. Aceia aducea înnainte vasele și ea turna. 184r
6. Și, plinindu-să vasele, au zis cătră fiiul său: „Adă-m încă un vas". Și el au răspuns: „Nu am". Și au stat untul-de-lemn.
7. Și au venit ea și au spus omul lui Dumnezeu. Și el: „Mergi – au zis – vinde untul-de-lemn și întoarce crezătoriului tău, iară tu și fiii tăi trăiaște din cel rămas".
8. Și au fost o zi oarecarea și trecea Elisei prin Sunam. Și era acolo o muiare mare carea l-au țânut să mânce pâne. Și, trecând adeasăori pe acolo, să abătea la ea să mânce pâne.
9. Carea au zis cătră bărbatul său: „Cunoscu că omul lui Dumnezeu sfânt iaste acesta, care treace pe la noi adeaseori.
10. Să-i facem, dară, o chilie mică și să-i punem în ea pătișor și masă și scaun și sfeșnic, ca când va veni la noi, să rămâie acolea".
11. Și au fost o zi oarecarea și, venind, s-au abătut în chilie și s-au odihnit acolo.
12. Și au zis cătră Ghezi, sluga sa: „Cheamă sunamiteanca aceasta!" Care chemând-o și ea stând înaintea lui,
13. Zis-au cătră sluga sa: „Grăiaște cătră ea: | «Iată, cu deadinsul întru toate ne-ai slujit noao. Ce vreai să-ți fac? Au ai ceva treabă și vreai să grăiesc împăratului sau căpeteniei oastei?»" Carea au răspuns: „În mijlocul norodului mieu lăcuiesc". 184v
14. Și au zis: „Ce, dară, vrea să-i fac?" Și au zis Ghezi: „Nu cerca, că fiiu nu are, și bărbatul ei bătrân iaste".
15. Și au poruncit să o cheme. Carea chemată fiind și stând înaintea ușii,

16. Au zis către ea: „În vreamea aceasta și într-acest ceas, de vei avea viață, vei avea în pântece fiiu”. Iară ea au răspuns: „Nu, rogu-te, domnul mieu, omul lui Dumnezeu, nu voiu a minți slujnicii tale”.

17. Și au zămislit muierea și au născut fiiu în vreamea și în ceasul acelaș care zisease Elisei.

18. Și au crescut pruncul. Și fiind o oarecare zi și ieșind la tată-său, la săcerători,

19. Au zis tătâni-său: „Capul mă doare, capul mă doare!” Iară el au zis slugii: „Ie-l și-l du la mumă-sa!”

20. Carele luundu-l și ducându-l la mumă-sa, l-au pus ea pre jenunchele sale până la 185r amia||zăzi și au murit.

21. Și s-au suit și l-au pus pre pătișorul omului lui Dumnezeu și au încuiat ușa. Și, ieșind,

22. Ș-au chemat bărbatul și au zis: „Trimite cu mine, rogu-te, o slugă și asina, să alerg până la omul lui Dumnezeu și să mă întorc”.

23. Care i-au zis: „Pentru ce pricină meargi la el? Astăzi nu-i lună noao, nici sâmbătă”. Carea au răspuns: „Voiu mearge”.

24. Și au așternut asina și au poruncit slugii: „Mână și grăbeaște, să nu-mi faci zăbavă mergând! Și aceasta fă, ce-ți poruncesc!”

25. Și au purces și au venit la omul lui Dumnezeu, în Muntele Carmilului. Și, văzind-o omul lui Dumnezeu din prejmă, au zis către Ghezi, sluga sa: „Iată sunamiteanca ceea!

26. Meargi, dară, întru-ntâmpinarea ei și-i zi: „Drepte sânt despre tine și despre bărbatul tău și despre fiiul tău?” Carea au răspuns: „Dreapte”.

27. Și, venind la omul lui Dumnezeu în munte, i-au apucat picioarele lui; și s-au apropiat 185v | Ghezi să o depărteze. Și au zis omul lui Dumnezeu: „Lasă-o, că sufletul ei în amărăciune iaste și Domnul au tăinuit de către mine și nu mi-au spus”.

28. Carea au zis: „Au doară am cerut fiiu de la domnul mieu? Au nu ț-am zis: «Să nu mă batjocorești!»”

29. Și el au zis către Ghezi: „Încinje coapseale tale și ia toiagul mieu în mâna ta și mergi. De te va întâmpina om, nu-i zi: «Sănătate»; și de-ți va zice cineva ție, nu-i răspunde. Și vei pune toiagul mieu pre fața pruncului”.

30. Iară muma pruncului au zis: „Viu e Domnul și viu e sufletul tău, nu te voiu lăsa”. Și s-au sculat și au urmat după ea.

31. Iară Ghezi mersease înnaintea lor și pusease toiagul pre fața pruncului; și nu era glas, nice sâmțire. Și s-au întors întru-ntâmpinarea lui și i-au vestit zicând: „Nu s-au sculat pruncul”.

32. Și au întrat Elisei în casă; și, iată, pruncul mort zăcea în pătișorul lui.

33. Și, întrând, au încuiat ușa preste sine și preste prunc; și s-au rugat către Domnul.

34. Și s-au suit și s-au culcat pre prunc. Și au pus gura sa pre gura lui și ochii săi pre 186r || ochii lui și mânile sale pre mânile lui. Și s-au plecat preste el și s-au încălzit trupul pruncului.

35. Iară el întorcându-să, să prinbla prin casă, o dată încoace și-n încolo. Și s-au suit și s-au culcat pre el. Și au oftat pruncul de șeapte ori și au deșchis ochii.

36. Iară el au chemat pre Ghezi și i-au zis: „Cheamă sunamiteanca aceasta”. Carea chemată, au întrat la el. Carele i-au zis: „Ia-ți fiiul!”

37. Venit-au ea și au căzut la picioarele lui și s-au închinat pre pământ. Și ș au luat fiiul și au ieșit.

38. Și Elisei s-au întors în Galgala. Și era foamete pre pământ și fiii prorocilor lăcuia înnaintea lui. Și au zis unuia din slugile sale: „Pune o oală mare și fierbe mâncare fiilor prorocilor”.

39. Și au ieșit unul în câmp să culeagă ierburi de câmp. Și au aflat ca o viță sălbatecă și au cules dintr-însa tidve de câmp și ș-a umplut plașca. Și, întorcându-să, le-au dimicat în oala mâncării, că nu știa ce iaste. |

186v 40. Și au turnat soților să mănânce; și gustând din fiertură au strâgat, zicând: „Moarte în oală, omul lui Dumnezeu!” Și n-au putut mânca.

41. Iară el au zis: „Aduceți făină!” Și deacă au adus, au pus în oală și au zis: „Toarnă gloatei, să mânce”. Și n-au mai fost ceva de amărâciune în oală.

42. Iară un om oarecare au venit din Vaalsalisa aducând omului lui Dumnezeu pâni de pârgă, doaozeaci de pâni de orzu și grâu nou în straista sa. Iară el au zis: „Dă norodului să mânce!”

43. Și i-au răspuns slujitoriul lui: „Câtu-i aceasta, să puiu înnaintea o sută de oameni?” El iarăș i-au zis: „Dă norodului să mânce, că acestea zice Domnul: «Mânca-vor și va prisosi»”.

44. Și au pus înnaintea lor; carii au mâncat și au prisosit, după cuvântul Domnului.

Cap 5

Ruptu-ş-au împăratul Israil vejmintele sale, căci zisease împăratul Asiriii să vindece pre Neeman leprosul. Pre carele Elisei, cu spălarea de şeapte ori în Iordan, îl curăţă de le| |pră; carea de Ghezi, pentru darurile cu minciună stoarse, de la Elisei nesocotite, pururea să lipeaşte. 187r

1. Neeman, căpetenia oastei împăratului Asiriii, era om mare la domnul său şi cinstit, că printr-însul au dat Domnul mântuire Asirei. Şi era om tare şi bogat, dară lepros.

2. Iară din Asiria ieşise lotrişori şi roabă dusease din pământul lui Israil o pruncă mică, carea era în slujba muierii lui Neeman.

3. Carea au zis către stăpână-sa: „Batâr de-ar fi fost domnul mieu la prorocul care iaste în Samaria, adevărat l-ar fi vindecat de lepra ce are”.

4. Şi au întrat Neeman la domnul său şi i-au vestit zicând: „Aşea şi aşa au grăit prunca din pământul lui Israil”.

5. Şi i-au zis împăratul Asirii: „Meargi, şi voiu trimite carte la împăratul lui Israil”. Care purcezând şi luund cu sâne zeace tălanţi de argint şi şase mii de galbeni şi zeace schimburi de vejminte,

6. Au adus cartea la împăratul lui Israil cu aceaste cuvinte: „Luund cartea aceasta, să ştii că am trimis la tine pre Neeman, sluga mea, să-l vindeci de lepra sa”. |

7. Şi, cetind împăratul lui Israil cartea, ş-au rupt vejmintele şi au zis: „Au doară Dumnezeu sânt eu, ca să pociu ucide şi a face viu, pentru că acesta au trimis la mine să vindec omul de lepra sa? Socotiţ şi vedeţi că prilejuri cearcă împrotiva mea”. 187v

8. Carea auzând Elisei, omul lui Dumnezeu, a-şi fi rupt, adecă, împăratul lui Israil vejmintele sale, au trimis la el, zicând: „Pentru ce ţ-ai rupt vejmintele? Vie la mine şi să ştie a fi proroc în Israil”.

9. Şi au venit Neeman cu călăreţii şi cu căruţe şi au stătut la uşa casii lui Elisei.

10. Şi au trimis la el Elisei sol, zicând: „Meargi şi te spală de şapte ori în Iordan şi va lua sânătate trupul tău şi te vei curăţi”.

11. Mâniindu-să, Neeman să depărta, zicând: „Gândeam că va ieşi la mine şi stând va chema numele Domnului, Dumnezeului său, şi va atinge cu mâna sa locul leprii şi mă va curăţi.

12. Au nu sânt mai bune Avana şi Farfar, râurile Damascului, decât toate apele lui Israil? Să mă spăl într-însele şi să mă curăţesc?” Şi deacă s-au întors şi să ducea mănios, | |

13. S-au apropiat la el slugile sale şi i-au grăit: „Tată, de ţ-ar fi zis prorocul şi un lucru mare, adevărat trăbuia să faci. Cu cât mai vârtos că acum ţ-au zis: «Spală-te şi te vei curăţi!»” 188r

14. Pogorât-au *şi s-au spălat în Iordan de şapte ori, după cuvântul omului lui Dumnezeu, şi i s-au întors trupul lui ca trupul pruncului celui mic şi s-au curăţit. *Luc. 4, 27.

15. Şi, întorcându-să la omul lui Dumnezeu cu toată petrecaniia sa, venit-au şi au stătut înnaintea lui şi au zis: „Adevărat ştiu că nu iaste alt Dumnezeu în tot pământul, fără numai în Israil. Rogu-te, dară, să priimeşti blagoslovenie de la sluga ta”.

16. Iară el au răspuns: „Viu e Domnul înnaintea Căruia stau că nu voiu lua!” Şi, silindu-l, nicidecum s-au odihnit.

17. Şi au zis Neeman: „Precum vreai. Ci, rogu-mă, îngăduieşte-mi mie, slugii tale, să iau sarcina a doi cătâri din pământ; că nu va face mai mult sluga ta ardere de tot au jârtvă dumnezeilor streini, fără Domnului.

18. Şi aceasta numai iaste, de carea să ro|gi pre Domnul pentru sluga ta: când va întra stăpânul mieu în besearica lui Remon să se închine, şi el răzimându-să pre mâna mea, mă voiu închina în bisearica lui Remon, închinându-să el într-acelaş loc, să-mi iarte mie Domnul, slugii tale, pentru acest lucru”. 188v

19. Care i-au zis: „Mergi în pace!” Şi s-au dus de la el cu aleasă vremea pământului.

20. Şi au zis Ghezi, sluga omului lui Dumnezeu: „Iertat-au domnul mieu lui Neeman, siriianului acestuia, să nu priimească de la el ceale ce au adus. Viu e Domnul că voiu alerga după el şi voiu lua de la el ceva”.

21. Şi au urmat Ghezi după Neeman; pre carele văzându-l alergând la sine, s-au pogorât din căruţă întru-ntâmpinarea lui şi au zis: „Drepte sânt toate?”

22. Şi el au zis: „Drepte. Domnul mieu m-au trimis la tine, zicând: «Acum veniră la mine doi tineri din muntele Efrem, din fiii prorocilor. Dă-le un tălant de argint şi haine schimbătoare îndoite»”.

189r 23. Şi au zis Neeman: „Mai bine iaste să iei doi tălanţi”. Şi l-au silit şi au legat || doi tălanţi de argint în doao sace şi îndoite vejminte şi le-au pus pre doao sluji ale sale carii le-au şi dus înnaintea lui.

24. Şi, venind acum sara, le-au luat din mâna lor şi le-au pus în casă şi au slobozit oamenii şi s-au dus.

25. Iară el întrând, au stătut înnaintea domnului său. Şi au zis Elisei: „De unde vii Ghezi?” Care au răspuns: „Nu s-au dus sluga ta încătrova”.

26. Iară el au zis: „Au nu inima mea de faţă era când s-au întors omul din căruţa sa întru-ntâmpinarea ta? Deci acum ai luat argintul şi ai luat hainele să cumperi maslini şi vii şi oi şi boi şi sluji şi slujnice.

27. Ci şi lepra lui Neeman să va lipi de tine şi de sămânţa ta până în veac”. Şi au ieşit de la el lepros ca neaoa.

Cap 6

Elisei fierul săcurii a înota face. Ostaşii împăratului Asiriii ca nişte orbiţi să povăţuiesc în Samaria 189v *de la Elisei, pre carele pentru tainele împăratului său, ce| le deascoperise împăratului lui Israil, să sârguia a-l prinde. Şi după aceea, asirii conocind Samaria, maicele pentru foamea îşi mâncă pruncii; pentru carea Elisei a să ucide de la împăratul să porunceaşte.*

1 Şi au zis fiii prorocilor către Elisei: „Iată, locul în care lăcuim înaintea ta, îngust ne iaste.

2 Să meargem până la Iordan şi ieie fieştecare din pădure materii, să ne zidim acolo loc de lăcuit”. Care au zis: „Meargeţi”.

3. Şi au zis unul dintr-înşii: „Vino, dară, şi tu cu slugile tale”. Răspuns-au: „Eu voiu veni”.

4. Şi s-au dus cu ei. Şi, venind la Iordan, tăia leamne.

5. Şi s-au întâmplat de tăind unul materie, i-au căzut fierul săcurii în apă şi au strâgat el şi au zis: „Hei, hei, hei, domnul mieu, şi aceasta încă împrumut o luasăm!”

6. Şi au zis omul lui Dumnezeu: „Unde au căzut?” Iară el i-au arătat locul. Şi au tăiat un lemn şi l-au slobozit acolo. Şi au înnotat fierul.

7. Şi au zis: „Ia-l!” Care ş-au întins mâna şi l-au luat.

190r 8. Iară împăratul Asiriii oştea improtiva || lui Israil şi sfat au făcut cu slujile sale, zicând: „În locul acela şi acela să punem leşuiri”.

9. Şi au tremis omul lui Dumnezeu la împăratul Israil, zicând: „Păzeaşte, să nu treci prin locul acela, că acolo asirii în leşuiri sânt”.

10. Şi au trimis împăratul lui Israil la locul care-i zisease omul lui Dumnezeu şi i-au apucat mainte şi s-au ţinut acolea nu o dată, nici de doao ori.

11. Şi s-au turburat inima împăratului Asiriii pentru acest lucru. Şi, chemând slugile sale, au zis: „Căci nu-mi spuneţi cine-i vânzătoriul mieu la împăratul lui Israil?”

12. Şi au zis unul din slugile lui: „Nicidecum, domnul mieu, împărate, ci Elisei prorocul, care iaste în Israil, spune împăratului Israil toate vorbele, oricare vei grăi în cămara ta”.

13. Şi le-au zis: „Duceţi-vă şi vedeţi unde iaste, să trimiţu şi să-l prinzu”. Şi i-au vestit, zicând: „Iată, în Doftan”.

14. Şi au trimis acolo cai şi căruţe şi puterea oasteai. Carii venind noaptea, au încungiurat cetatea.

15. Şi, sculându-să dimineaţa slujitoriul omului lui Dumnezeu, ieşind au văzut oastea 190v împregiurul cetăţii şi caii şi căruţele; şi | i-au vestit, zicând: „Hei, hei, hei, domnul mieu, ce vom face?”

16. Iară el au răspuns: „Nu te teame, că mai mulţi sânt cu noi decât cu ei”.

17. Şi, rugându-să Elisei, au zis: „Doamne, deşchide ochii acestuia, să vază”. Şi au deşchis Domnul ochii slugii şi au văzut. Şi, iată, muntele plin de cai şi de căruţe de foc împrejurul lui Elisei.

18. Şi protivnicii s-au pogorât la el; iară Elisei s-au rugat către Domnul, zicând: „Loveaşte, rogu-mă, neamul acesta cu orbire”. Şi i-au lovit Domnul, să nu vază, după cuvântul lui Elisei.

19. Şi au zis către ei Elisei: „Nu-i calea aceasta, nici aceasta iaste cetatea. Urmaţi după mine şi vă voiu arăta omul care cercaţi”. Şi i-au dus în Samaria.

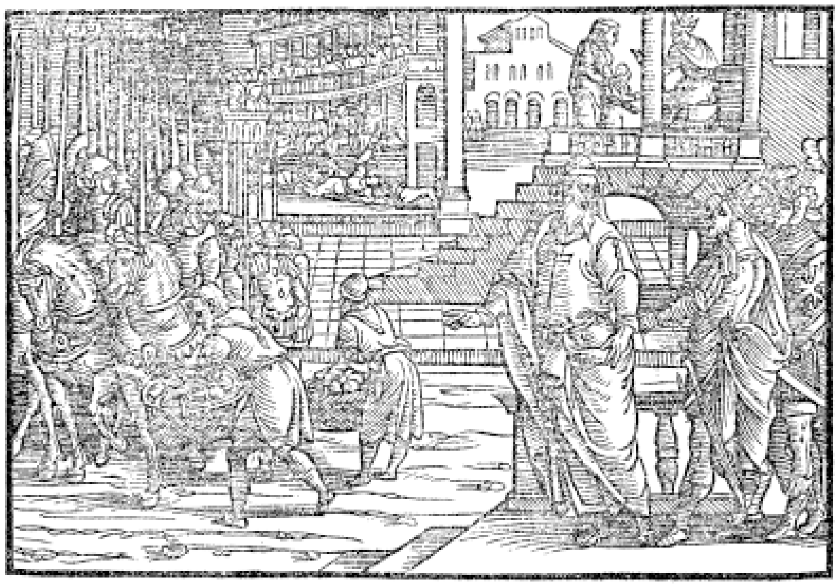
20. Şi, întrând în Samaria, au zis Elisei: „Doamne, deşchide ochii acestora să vază”. Şi au deşchis Domnul ochii lor şi s-au văzut a fi în mijlocul Samariii.

21. Și au zis împăratul lui Israil cătră Elisei, văzându-i: „Au lovi-i-voiu, părintele mieu?”
22. Și el au zis: „Nu-i vei lovi, că nu i-ai prins cu sabia sau cu arcul tău ca să-i lovești; ci pune pâne și apă înaintea lor, să mânce și să bea și să meargă la stăpânul său”. ||
23. Și li s-au pus gătire mare de bucate și au mâncat și au beaut; și i-au slobozit și s-au dus la domnul său. Și n-au mai venit lotrii Asiriii în pământul lui Israil. 191r
24. Și au fost după aceastea, adunat-au Venadad, împăratul Asiriii, toată oastea sa și s-au suit și conocea Samaria.
25. Și s-au făcut foamete mare în Samaria. Și până într-atâta s-au conăcit, până când să vindea un cap de asin cu optzeci de arginți, și a patra parte de cavi de gunoiu de porumbi cu cinci arginți.
26. Și, trecând împăratul lui Israil pre zid, o muiare oarecarea au strâgat cătră el, zicând: „Măntuiaște-mă, domnul mieu, împărate!”
27. Carele au răspuns: „Nu te mântuiaște Domnul, de unde te pociu mântui? Din are sau din teasc?” Și au zis cătră ea împăratul: „Ce-ți vreai?” Carea au răspuns:
28. „Muiarea aceasta mi-au zis: «Dă fiiul tău, să-l mâncăm astăzi, și fiiul mieu l-om mânca mâne».
29. Și am fiert fiiul mieu și l-am mâncat. Și i-am zis în ceealaltă zi: «Dă fiiul | tău să-l mâncăm. Carea au ascuns fiiul său»”. 191v
30. Carea auzând, împăratul ș-au rupt vejmintele și trecea pre zid. Și au văzut tot norodul tărsâna cu carea era îmbrăcat la trup dinlontru.
31. Și au zis împăratul: „Acestea să-m facă Dumnezeu și acestea să-m adaogă, de va sta capul lui Elisei, fiiului Safat, preste el astăzi!”
32. Iară Elisei ședea în casa sa și bătrânii ședea cu el. Și au trimis un om. Și până a veni solul acela, au zis cătră bătrâni: „Au nu știți că au trimis fiiul ucigașului aici, să mi să taie capul? Vedeți, dară, când va veni solul închideți ușa și nu-l lăsați a întra. Că iată, sunetul picioarelor domnului lui după el iaste”.
33. Încă el grăindu-le lor, s-au arătat solul care venea la el. Și au zis: „Iată, atâta rău de la Domnul iaste. Ce voiu aștepta mai mult de la Domnul?”

Cap 7

Elisei în Samaria mainte vesteaşte a fi prisosire de grâu. Carea patru leproşi în Samaria o vestesc, cutremuraţi de la domnul Asiriii || toate lăsându-le, şi conociia slobozând. Iară povăţuitoriul necrezând cuvântul lui Elisei, de gloată să calcă în poarta Samariii. 192r

1. Și au zis Elisei: „Ascultați cuvântul Domnului! Acestea zice Domnul: «În vreamea aceasta, mâne, găleata de făină cu un ștatir va fi și doao găleate de orzu cu un ștatir, în poarta Samariii»”.
2. Răspunzând, unul dintre povățuitori, pre a căruia mână împăratul să răzima, omului lui Dumnezeu au zis: „De va face Domnul și jghiiaburi în ceriu, au putea-va fi ce grăiești?” Carele au zis: „Vei vedea cu ochii tăi, și de acolo nu vei mânca”.
3. Și patru oameni era leproși lângă întrarea porții. Carii au zis unul cătră altul: „Căci voim a fi aici până vom muri?
4. Acar de vom vrea a întra în cetate, de foame vom muri; acar de vom rămânea aici, trăbuie să murim. Veniți, dară, și să fugim la tabăra Asiriii. De ne vor ierta, vom trăi, iară de vor vrea a ne ucide, tot vom muri”.
5. Și s-au sculat sara, să vie la tabăra Asiriii. Și venind la căpetenia taberii asirilor, nice unul au găsit acolo.
6. Că Domnul făcuse a auzi în tabăra Asiriii sunet de cară și de cai și de oaste | multă. Și au zis unul cătră altul: „Iată, cu plată au togmit asupra noastră împăratul lui Israil pre împărații hetheilor și a eghipteanilor și au venit asupra noastră”. 192v
7. Și s-au sculat și au fugit întru-ntunearec și ș-au lăsat corturile și caii și asinii în tabără și au fugit numai sufletele a-și mântui poftind.
8. Deci venind leproșii aceia la începutul taberii, au întrat într-un cort și au mâncat și au beut. Și au luat de acolo argint și aur și haine și s-au dus și le-au ascuns. Și iară s-au întors la alt cort, și de acolo aseaminea luund, le-au ascuns.
9. Și au zis unul cătră altul: „Nu facem drept. Că această zi de bună veaste iaste. De vom tăcea și nu vom vrea a vesti până mâne, de tâlhărie ne vom vinovăți. Veniți să meargem și să vestim în curtea împăratului”.

10. Şi, venind la poarta cetăţii le-au povestit, zicând: „Dusu-ne-am la tabăra Asiriii şi
193r nici un om am găsit acolo, fă||ră numai cai şi asini legaţi şi corturi înfipte".

11. Şi s-au dus portarii şi au vestit în polata împăratului dinlontru.

12. Carele s-au sculat noaptea şi au zis cătră slugile sale: „Zic voao ce ne-au făcut asirii. Ştiu că bolim de foamete şi pentru aceea au ieşit din tabără şi să pitulă în câmpuri, zicând: «Când vor ieşi din cetate îi vom prinde vii şi atunci vom putea întra în cetate»".

13. Şi au răspuns unul din slugile lui: „Să luăm cinci cai carii au rămas în cetate (că numai aceia sânt în toată mulţimea lui Israil, că alţii s-au mistuit) şi, trimiţând vom putea iscodi".

14. Şi au adus doi cai şi i-au trimis împăratul în tabăra asirilor, zicând: „Duceţi-vă şi vedeţi!"

15. Carii s-au dus după ei până la Iordan şi, iată, toată calea plină era de haine şi de vase care lepădase asirii turburându-să. Şi, înturnându-să, solii au spus împăratului.

16. Şi, ieşind norodul, au jefuit tabăra Asiriii. Şi au fost găleata de făină cu un ştatir şi
193v doao găleate de orzu cu un ştatir, | după cuvântul Domnului.

17. Iară împăratul pre povăţuitoriul acela, pre a căruia mână să răzima, l-au rânduit la poartă. Pre care l-au călcat gloata în întrarea porţii şi au murit, precum grăise omul lui Dumnezeu când să pogorâse împăratul la el.

18. Şi au fost după cuvântul omului lui Dumnezeu, care zisease împăratului când au zis: „Doao găleate de orzu cu un statir vor fi şi o găleată de făină cu un statir, într-aceastaş vreame mâne în poarta Samariii".

19. Când răspunsease povăţuitoriul acela omului lui Dumnezeu şi zisease: „De va şi face Domnul jgheaburi în ceriu, au doară putea-va face ce grăieşti?" Şi i-au zis: „Vedea-vei cu ochii tăi, şi de acolo nu vei mânca".

20. Şi i s-au întâmplat precum mai nainte i s-au fost zis; şi l-au călcat norodul în poartă şi au murit.

Cap 8

După foametea de şapte ani de la Elisei mai înainte vestită, sunamiteanca, carea cu sfatul lui
194r *nimearnicise, întorcându-să, ţarinile || sale cu roadele şi le dobândeaşte. Elisei, pre Venadad, ce bolnăvea, îl vesteşte că va muri şi că necuratul Hazail va împărăţi. Ioram, împăratul Iiudei, au bătut pre idumei, căci de la sâne să depărtase. Căruia necuratului urmează Ohozie, fiiul necurat.*

1. Iară Elisei au grăit cătră muierea cărie îi înviiase fiiul, zicând: „Scoală, mergi tu şi casa ta şi nimerniceaşte oriunde te vei găsi, că au chemat Domnul foamete şi va veni în şeapte ani".

2. Carea s-au sculat şi au făcut după cuvântul omului lui Dumnezeu. Şi, mergând cu casa, au nimernicit în pământul filisteilor zile multe.

3. Și, sfârșindu-să șeapte ani, s-au întors muierea din pământul filisteilor și au ieșit, să să roage împăratului pentru casa sa și pentru țarinile sale.
4. Iară împăratul vorbea cu Ghezi, sluga omului lui Dumnezeu, zicând: „Povestește-mi toate mărimile care au făcut Elisei”.
5. Și, povestind împăratului în ce chip înviiase mortul, s-au arătat muierea căriia îi înviiase fiiul, strâgând cătră împăratul pentru casa sa | și pentru țarinile sale. Și au zis Ghezi: „Domnul mieu, împărate, aceasta-i muierea și acesta-i fiiul ei pre carele l-au înviiat Elisei”. 194v
6. Și au întrebat împăratul muierea, carea i-au povestit. Și i-au dat împăratul un famen, zicând: „Întoarce-i toate care sânt ale sale și toate roadele țarinelor, de la zioa în carea au lăsat pământul până acum”.
7. Și au venit Elisei în Damasc, și Venadad, împăratul Asiriii, bolnăvea. Și i-au vestit, zicând: „Au venit omul lui Dumnezeu aici”.
8. Și au zis împăratul cătră Hazail: „Ia cu tine daruri și mergi întru-ntâmpinarea omului lui Dumnezeu și întreabă pre Domnul printr-însul, zicând: «De mă voiu putea slobozi din bolnăvirea mea aceasta?»”
9. Și s-au dus Hazail întru-ntâmpinarea lui, având cu sâne daruri și toate bunătățile Damascului, povară de patruzeaci de cămile. Și, stând înnaintea lui, au zis: „Fiiul tău, Venadad, împăratul Asiriii, m-au trimis la tine, zicând: «De mă voiu putea însănătoșa de bolnăvirea mea aceasta?»
10. Și i-au zis Elisei: „Mergi, zi-i: «Te vei sănătoșa». Iară mi-au arătat Domnul că cu moarte va muri”. ||
11. Și au stătut cu el și s-au turburat până la schimbarea obrazului. Și au plâns omul lui Dumnezeu. 195r
12. Căruie Hazail i-au zis: „Pentru ce domnul mieu plânge?” Iară el au zis: „Că știu celea ce vei face fiilor lui Israil, realele. Cetățile lor ceale zidite cu foc le veai aprinde și tinerii lor îi vei ucide cu sabia și pre cei mici ai lor îi vei lovi de păreți, și pre ceale povoarnice le vei împărți”.
13. Și au zis Hazail: „Și ce sânt, sluga ta, un câne, să facă lucrul acesta mare?” Și au zis Elisei: „Mi-au arătat Domnul că vei fi împărat Asiriii”.
14. Carele depărtându-să de la Elisei, au venit la Domnul său. Carele i-au zis: „Ce ț-au zis Elisei?” Iară el au răspuns: „Mi-au zis că vei dobândi sănătatea”.
15. Și, venind a doao zi, au adus un pocroțel și au turnat apă și l-au întins preste fața lui. Carele murind, au împărățit Hazail pentru el.
16. În anul al cincilea a lui Ioram, fiiului Ahav, împăratului Israil, și a lui Iosafat, împăratului Iiuda, au împărățit Ioram, fiiul lui Iosafat, împăratul Iiudei.
*2 Par. 21, 5. 17. *De ani treizeaci și doi era când au început a împărăți și opt ani au împărățit în | Ierusalim. 195v
18. Și au umblat în căile împăraților Israil, precum umblase casa lui Ahav, că fata lui Ahav era muiarea lui. Și au făcut ce-i rău înnaintea Domnului.
*2 Împăr. 7, 16. 19. Iară Domnul n-au vrut a răsipi Iiuda pentru David, sluga sa, *precum îi făgăduise să-i dea candilă și fiilor lui în toate zilele.
*2 Par. 21, 8. 20. *În zilele lui s-au depărtat Edom, să nu fie supt Iiuda și și-au rânduit șieși împărat.
21. Și au venit Ioram în Seira și toate căruțele cu el. Și s-au sculat noaptea și au lovit pre idumeii cari-i încungiurase și căpeteniile căruțelor. Iară norodul au fugit la sălașele sale.
22. Și s-au depărtat Edom, să nu fie supt Iiuda, până la zioa aceasta. Atunci s-au depărtat și Lovna în vreamea aceea.
23. Iară celeaalalte a cuvintelor Ioram și toate care s-au făcut, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiuda?
24. Și au adormit Ioram cu părinții săi și s-au îngropat cu ei în cetatea lui David și au împărățit Ohozie, fiiul lui, în locul lui.
*2 Par. 32, 1. 25. În *anul al doisprăzeacelea a lui Ioram, fiiul lui Ahav, împăratului Israil, au împărățit Ohozie, fiiul lui Ioram, împăratului Iiudei. ||
26. De doaozeaci și doi de ani era Ohozie când au început a împărăți și într-un an au împărățit în Ierusalim. Numele mumei lui, Athalia, fata lui Amri, împăratului Israil. 196r
27. Și au umblat în căile casei Ahav și au făcut ce-i rău înnaintea Domnului, ca casa lui Ahav; că ginerele casei lui Ahav au fost.
28. Și s-au dus cu Ioram, fiiul lui Ahav, la războiu împrotiva lui Hazail, împăratul Asiriii, în Ramoth Galaad și au rănit asirii pre Ioram.

29. Care s-au întors să să lecuiască în Iezrahil, că-l rănise asirii în Ramoth, tăbărând înprotiva lui Hazail, împăratul Asiriii. Iară Ohozie, fiiul lui Ioram, împăratul Iiudei, s-au pogorât să vază pre Ioram, fiiul lui Ahav, în Iezrahil, că bolnăvea acolo.

Cap 9

Lui Iehu, uns fiind prin prorocul împărat lui Israil, îi porunceaşte Domnul să ştargă casa lui Ahav. Şi au ucis pre Israil împreună cu Ohozie, împăratul Iiudei, şi trupul Iezavelii, din fereastă cu porunca lui aruncat, cânii îl mâncă, după prorocia lui Ilie.

196v 1. Iară Elisei prorocul au chemat unul din fiii | prorocilor și i-au zis: „Încinge-ți coapsele și ia cornul acest cu untdelemn în mâna ta și meargi în Ramoth Galaad.

2. *Și, venind acolo, vei vedea pre Iehu, fiiul lui Iosafat, fiiului Namsi. Și, întrând, îl vei deştepta din mijlocul fraților săi și-l vei duce în cămara cea mai dinlontru. **3 Împăr. 19, 16.*

3. Și ţiind cornul cu untul-de-lemn, vei turna preste capul lui și vei zice: «Aceastea zice Domnul: 'Unsu-te-am împărat preste Israil'. Și, deşchizând ușa, vei fugi și nu vei sta acolo»".

4. Și s-au dus tinărul, sluga prorocului, în Ramoth Galaad.

5. Și au întrat acolo. Și, iată, căpeteniile oastei ședea. Și au zis: „Cuvânt am cătră tine, o, voivodule!" Și au zis Iehu: „Cătră carele din noi toți?" Iară el au zis: „Cătră tine, o, căpetenie!"

6. Și s-au sculat și au întrat în cămară. Iară el au turnat untdelemn preste capul lui și au zis: „Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Unsu-te-am împărat preste norodul Domnului, în Israil.

7. Și vei lovi casa lui Ahav, domnului tău. Și voiu izbândi sângele slugilor Meale, prorocilor, 197r și sângele tuturor slugilor || Domnului din mâna Iezavelii.

8. *Și voiu pierde toată casa lui Ahav și voiu ucide din Ahav pre cel ce să pişe la păreate şi pre cel închis și pre cel mai pre urmă în Israil. **3 Împăr. 21, 21.*

9. Și voiu da casa lui Ahav, ca casa lui Ierovoam, fiiul lui Navat*, și casa lui Vaasa, fiiului Ahie. **3 Împăr. 15, 29. 3 Împăr. 16, 13.*

10. Și pre Esavel o vor mânca cânii în câmpul lui Iezrahil, nici va fi cine să o îngroape»". Și au deșchis ușa și au fugit.

11. Iară Iehu au ieșit la slujile domnului său, carii i-au zis: „Dreapte sânt toate? Ce au venit nebunul acesta la tine?" Carele au zis: „Știți omul și ce au grăit".

12. Iară ei au răspuns: „Nu-i așa, ci mai vârtos ne spune!" Care le-au zis: „Aceastea și aceastea mi-au grăit și au zis: «Aceastea zice Domnul: 'Unsu-te-am împărat preste Israil'»".

13. Grăbit-au drept aceaea, și fieștecarele luundu-și plașca o au pus supt picioarele lui, întru asămânarea divanului, și au răsunat cu trâmbița și au zis: „Împărățit-au Iehu".

14. Și au jurat împreună Iehu, fiiul lui Iosafat, fiiul lui Namsi, împrotiva lui Ioram. *Iară 197v Ioram conocise Ramoth Galaad, el și | tot Israilul, împrotiva lui Hazail, împăratului Asiriii. **Sus 8, 28.*

15. Și să întorseasе să să lecuiască în Iesrahil pentru rane, că-l lovise asirii, tăbărând asupra lui Hazail, împăratului Asiriii. Și au zis Iehu: „De vă place, nime să nu iasă fugind din cetate, ca să nu margă și să vestească în Iezdrahil".

16. Și s-au suit și s-au dus în Iezrahil; că Ioram bolnăvea acolo și Ohozie, împăratul Iiudei, să pogorâse a vedea pre Ioram.

17. Deci străjariul, carele sta pre zidul lui Iezrahil, au văzut ghemul lui Iehu venind și au zis: „Văzu eu ghemul". Și au zis Ioram: „Ia căruța și o trimite spre întâmpinarea lor și zică cel ce va mearge: «Drepte sânt toate?»

18. Și s-au dus cel ce să suise în căruță întru-ntâmpinarea lui și au zis: „Aceastea zice împăratul: «Așezate sânt toate?»" Și au zis Iehu: „Ce ți-e ție și păcii? Treci și vino după mine!" Și au venit străjariul, zicând: „Venit-au la el solul și nu să întoarce".

19. Și au trimis și a doao căruță de cai. Și au venit la ei și au zis: „Aceastea zice împăratul: 198r «Au pace iaste?»" Și au zis Iehu: || „Ce e ție și păcii? Treci și vino după mine!"

20. Și au vestit străjariul, zicând: „Venit-au până la ei și nu să întoarce. Și ieste pășirea ca pășirea lui Iehu, fiiului Namsi, că vrăjmașu pășaște".

21. Și au zis Ioram: „Înhamă căruța!" Și i-au înhămat căruța și au ieșit Ioram, împăratul lui Israil, și Ohozie, împăratul Iiudei, fieștecarii în căruțele sale; și au ieșit întru-ntâmpinarea lui Iehu și l-au aflat în câmpul lui Navoth Iezraheliteanului.

22. Și, văzând Ioram pre Iehu, au zis: „Pace iaste, Iehu?" Iară el au răspuns: „Ce pace? Încă curviile Iezavelii, mumeai tale, și otrăvirile ei multe sânt".

23. Și ș-au întors Ioram mâna și, fugind, au zis cătră Ozie: „Leșuiri, Ohozie!"

24. Iară Iehu ș-au întins arcul cu mâna și au lovit pre Ioram între spete. Și au ieșit săgeata prin inima lui și îndată au căzut în căruța sa.

25. Și au zis Iehu cătră Vadachir povățuitoriul: „Ia-l, aruncă-l în câmpul lui Navoth Iezraheliteanului, că-mi aduc aminte când | eu și tu șezând în căruță urmam după Ahav, tatăl acestuia, că Domnul sarcina aceasta o au râdicat preste el, zicând: 198v

*3 Împăr. 21, 22.

26. *«De nu pentru sângele lui Navoth și pentru sângele fiilor lui, care l-am văzut ieri – zice Domnul – îți voiu întoarce în câmpul acesta» – zice Domnul. Acum, dară, ie-l și-l aruncă în câmp, după cuvântul Domnului".

27. Iară Ohozie împăratul Iiudei, văzând aceasta, au fugit pre calea grădinii casei și l-au gonit Iehu și au zis: „Și pre acesta loviți-l în căruța sa". Și l-au lovit în suișul Gavir, carea iaste lângă Ievlaam. Carele au fugit în Magheddo și au murit acolo.

28. Și l-au pus slujile lui pre căruța sa; și l-au dus în Ierusalim și l-au îngropat în mormântul cu părinții săi, în cetatea lui David.

29. În anul al unsprăzeacelea a lui Ioram, fiiului Ahav, au împărățit Ohozie preste Iiuda.

30. Și au venit Iehu în Iezrahil. Iară Iezavel auzând întrarea lui, și-au zugrăvit ochii cu stivie și ș-au împodobit capul și s-au uitat prin ferească

*3 Împăr. 16, 10.

31. La Iehu întrând pre poartă și au zis: || *„Au doară pace poate fi lui Zamvri, carele au ucis pre domnul său?" 199r

32. Și ș-au râdicat Iehu fața spre ferească și au zis: „Care-i aceasta?" Și s-au plecat cătră el doi sau trei fameni.

33. Iară el le-au zis: „Aruncați-o jos!" Și o au aruncat; și s-au stropit cu sângele păreatele, și copitele cailor o au călcat.

34. Și, întrând să mânce și să bea, au zis: „Duceți-vă și vedeți acea blăstămată și o îngropați, că-i fata împăratului".

35. Și, mergând să o îngroape, n-au aflat fără căpățina și picioarele și vârfurile mânilor.

(*3) Împăr. 21, 23.

36. Și, întorcându-să, i-au vestit și au zis Iehu: „*Cuvântul Domnului iaste, care au grăit prin sluga sa, Ilie Thezviteanul, zicând: „În câmpul lui Iezrahil vor mânca cânii trupul Iezavelii;

37. Și vor fi cărnurile Iezavelii ca gunoiul de pre fața pământului în câmpul lui Iezrahil, așa cum cei ce vor treace să zică: «Aceasta-i Iezavel aceaea?»"

Cap 10

Iehu șeaptezeaci de fii a lui Ahav și patru|zeaci și doi de frați a lui Ohozie a să ucide poruncească și toată ruda lui Ahav o ștearge și toți popii lui Vaal cu vicleșug chemați îi ucide, arzându-i bozul și besearica lui spre ieșitoare întorcând-o. Însă în cinstea vițeilor rămâne Iehu, pentru aceea foarte s-au tăiat Israil de la Hazail. Iară murind Iehu, îi urmeaze fiiul său, Ioahaz. 199v

1. Și era lui Ahav șaptezeaci de fii în Samaria și au scris Iehu carte și au trimis în Samaria la cei aleși ai cetății și la cei mai mari născuți și la hrănitorii lui Ahav, zicând:

2. „Îndată, cât veți lua această carte, cei ce aveți fiii domnului vostru și căruțele și caii și cetăți întărite și arme,

3. Aleageți pre cel mai bun și pre carele vă va mai plăcea dintre fiii domnului vostru și-l puneți pre scaunul tătâni-său și oștiți pentru casa domnului vostru".

4. Temutu-s-au ei foarte și au zis: „Iată, doi împărați n-au putut sta înnaintea lui, și cum vom putea noi sta?"

5. Și au trimis mai-marii casii și cei mai-mari preste cetate și cei mai mari născuți și hrănitorii la Iehu, zicând: „Slugile tale sântem. || Orice ne vei porunci vom face; nici ne vom rândui împărat; oricare-ți plac, fă!" 200r

6. Și le-au scris a doao oară carte, zicând: „De sânteți ai miei și ascultați de mine, luați capetele fiilor domnului vostru și veniți la mine într-acesta ceas mâne în Iezrahil". Iară fiii împăratului, șeaptezeaci de bărbați, la cei aleși ai cetății să hrănea.

7. Și, venind cartea la ei, au luat pre fiii împăratului și i-au ucis, șeaptezeaci de bărbați, și au pus capetele lor în corfe și le-au trimis la el în Iezrahil.

8. Și au venit sol și i-au spus, zicând: „Au adus capetele fiilor împăratului". Care au răspuns: „Puneți-le în doao grămăzi lângă întrarea porții, până mâne".

9. Și, luminându-să, au ieșit și stând, au zis cătră tot norodul: „Drepți sânteți de m-am jurat eu împrotiva domnului mieu și l-am ucis, cine au lovit pre toți aceștia?

10. *Vedeți, dară, acum că n-au căzut din cuvintele Domnului pre pământ, carele au grăit Domnul despre casa lui Ahav; și Domnul au făcut ce au grăit în mâna slugii Sale, Ilie". | *3 Împăr. 21, 29.

200v 11. Și au lovit Iehu pre toți cei ce rămăsease din casa lui Ahav în Iezrahil și pre toți aleșii lui și cunoscuții și preoții, până când n-au rămas de el rămășiță.

12. Și s-au sculat și au venit în Samaria. Și, venind la cămara păstorilor în cale,

13. Au aflat pre frații lui Ohozie, împăratului Iiudei, și au zis cătră ei: „Cine sânteți voi?" Carii au răspuns: „Frații lui Ohozie sântem și ne-am pogorât a strânștelui fiii împăratului și fiii împărăteasii.

14. Carele au zis: „Prindeți-i vii!" Pre carii prinzându-i vii, i-au zugrumat în jgheab lângă cămară, patruzeaci și doi de bărbați și n-au lăsat vrunul dintr-înșii.

15. Și, ducându-să de acolo, au aflat pre Ionadav, fiiul lui Rehav, întru întâmpinarea sa și l-au blagoslovit. Și au zis cătră el: „De iaste inima ta curată, precum inima mea cu inima ta?" Și au zis Ionadav: „Iaste". „De iaste – au zis – dă-mi mâna ta!" Care i-au dat mâna sa. Iară el l-au rădicat la sâne în căruță.

201r 16. Și au zis cătră el: „Vino cu mine și vezi || râvna mea pentru Domnul!" Și, puindu-l în căruța sa,

17. L-au dus în Samaria. Și au lovit pre toți carii rămăsease de Ahav în Samaria, până la unul, după cuvântul Domnului, care grăise prin Ilie.

18. Și au adunat Iehu tot norodul și au zis cătră ei: *„Ahav au cinstit pre Vaal puțân, iară eu l-oiu cinsti mai mult. *3 Împăr. 16, 31.

19. Acum, dară, toți prorocii lui Vaal și toate slugile lui și toți popii lui chemați-i la mine. Nici unul fie care să nu vie, că jârtvă mare îm iaste Vaal. Oricare nu va fi, nu va trăi". Iară Iehu făcea acestea cu aleșuire, ca să răsipească cinstitorii lui Vaal.

20. Și au zis: „Sfințiți zi de praznic lui Vaal!" Și au chemat

21. Și au trimis în toate hotarăle lui Israil și au venit toate slugile lui Vaal. N-au rămas încă nici unul care să nu vie. Și au întrat în bisearica lui Vaal și s-au umplut bisearica lui Vaal din cap până în cap.

22. Și au zis celora ce era preste haine: „Aduceți înnainte vejmintele tuturor slugilor Vaal." Și le-au adus hainele.

201v 23. Și, întrând Iehu și Ionadav, fiiul lui | Rehav, în bisearica lui Vaal, au zis cinstitorilor Vaal: „Cercați și vedeți, nu cumva să fie cu noi din slugile Domnului, ci să fie slugile lui Vaal sânguri!"

24. Și au întrat să facă jârtve și arderi. Iară Iehu îș gătise afară optzeaci de bărbați și le zisease: „Oricare va fugi dintr-aceștia care eu îi voiu aduce în mânile voastre, sufletul lui va fi pentru sufletul aceluia".

25. Și au fost deacă au plinit arderea, au poruncit Iehu ostașilor și voivozilor săi: „Întrați și-i loviți! Nice unul să scape!" Și i-au lovit în ascuțitul sabiii. Și i-au aruncat ostașii și voivozii. Și s-au dus în cetatea bisearicii lui Vaal;

26. Și au adus bozul din beseareca lui Vaal și l-au ars

27. Și l-au sfărmat. Și au străcat casa lui Vaal și au făcut în locul ei ieșitori până în zioa aceasta.

28. Și au șters Iehu pre Vaal din Israil.

29. Iară de la păcatele lui Ierovoam, fiiului Navath, care au făcut a păcătui pre Israil, nu s-au depărtat, nici au părăsit vițeii cei de aur carii era în Vethil și în Dan.

202r 30. Și au zis Domnul cătră Iehu: „Pentru că cu deadin||sul ai lucrat ce era drept și plăcea ochiilor Miei și toate care era în inima Mea le-ai făcut împrotiva casii Ahav, *fiii tăi până a patra sământă vor ședea pre thronul lui Israil". *Jos 15, 12.

31. Iară Iehu n-au păzit să umble în legea Domnului, Dumnezeul lui Israil, în toată inima sa; că nu s-au depărtat de păcatele lui Ierovoam, care au făcut pre Israil a păcătui.

32. În zilele acelea au început Domnul a i să urî de Israil. Și i-au lovit Hazail în toate hotarăle lui Israil,

33. De la Iordan spre partea răsăritului, tot pământul Galaad și Gad și Ruvim și Manase, de la Aroir, carea iaste preste repejunea Arnon și Galaad și Vasan.

34. Iară cealealalte a cuvintelor Iehu și toate care au făcut și tăriia lui, au nu acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?

35. Și au dormit Iehu cu părinții săi și l-au îngropat în Samaria; și au împărățit Ioahaz, fiiul lui, pentru el.

36. Iară zilele care au împărățit Iehu preste Israil, doaozăci și opt de ani sânt, în Samaria.

Cap 11

Athalia, auzând moartea fiiului, toată împă| răteasca sămânță, afară de Ioas, cu fierul o stânge și împărăția apucă. Ci poruncind Iiuda preotul, să ucide, și Ioas, împărat Iiudeai să rânduiaște, strâcând oltarele și chipurile lui Vaal. 202v

2 Împăr. 22, 10. 1. Iară Athalia, muma lui Ohozie, văzând mort fiiul său, s-au sculat și au ucis toată sămânța împărătească.

2. Și luund Iosava, fata împăratului Ioran, sora lui Ohozie, pre Ioas, fiiul lui Ohozie, l-au furat din mijlocul fiilor împăratului carii să ucidea și pre doica lui din trepezare. Și l-au ascuns de la fața Athaliei, să nu să ucigă.

3. Și era cu ea șease ani ascuns în casa Domnului; iară Athalia au împărățit pre pământ.

*2 Par. 23, 2. 4. *Iară în anul al șeaptelea au trimis Iiuda și, luund sutași și ostași, i-au dus la sâne în besearica Domnului și au făcut cu ei legătură; și, jurându-i în casa Domnului, le-au arătat fiiul împăratului.

5. Și le-au poruncit, zicând: „Acesta iaste cuvântul ce trebuie să faceți:

6. A treia parte din voi între sâmbăta și ție străjile căsii împăratului; iară a treia parte fie la poarta Sur; și a treia parte fie la || poarta carea iaste după lăcașul păvăzaților. Și veți păzi străjile casei Meassa. 203r

7. Iară doao părți din voi, toți ieșind sâmbăta, păzască străjile casii Domnului împrejurul împăratului.

8. Și veți împrejura, având arma în mânile voastre. Iară cine va întra în grădirea bisearicii, ucigă-să. Și veți fi cu împăratul întrând și ieșind".

9. Și au făcut sutașii după toate carele poruncise Ioiada preotul: și luând fieștecarii bărbații săi carii întra sâmbăta cu cei ce ieșiia sâmbăta, au venit la Ioiada preotul,

10. Care le-au dat sulițele și armele împăratului David, care era în casa Domnului.

11. Și au stătut fieștecarii având arme în mâna sa, de la partea bisearicii cea direaptă până la partea stângă a oltariului și a casii, împregiurul împăratului.

12. Și au scos înainte fiiul împăratului și au pus pre el mitra și mărturia și l-au făcut împărat și l-au uns; și, plesnind cu mânile, au zis: „Trăiască împăratul!"

13. Și au auzit Athalia glasul norodului ce alerga; și, întrând la gloate în bisearica Domnului,

14. Au văzut împăratul stând pre divan du|pă obiceaiu și cântăreții și trâmbițele lângă el și tot norodul pământului veselindu-să și răsunând cu trâmbițele și ș-au rupt vejmintele sale și au strâgat: „Jurare împreună, jurare împreună!" 203v

15. Și au poruncit Ioiada sutașilor carii era preste oaste și le-au zis: „Scoateți-o afară de îngrădirea bisearicii și oricine va urma după ea taie-să cu sabia". Că zisease preotul: „Nu să ucigă în bisearica Domnului".

16. Și au pus în ea mânile și o au înpins pre calea întrării cailor, lângă polată și s-au ucis acolo.

17. Și au făcut Ioiada legătură între Domnul și între împăratul și între norod, să fie norodul Domnului, și între împăratul și între norod.

18. Și au întrat tot norodul pământului în bisearica lui Vaal și au strâcat prestoalele lui și chipurile le-au zdrobit foarte. Și pre Mathana preotul lui Vaal, l-au ucis înaintea oltariului. Și au pus preotul păzitoriu în casa Domnului.

19. Și au luat pre sutași și cherethii, și felethii miile și tot norodul pământului și au petrecut împăratul din casa Domnului; și au venit pre calea porții pavăzaților în pola||tă și au șezut pre thronul împăraților. 204r

20. Și s-au veselit tot norodul pământului și cetatea s-au odihnit. Iară Athalia s-au ucis cu sabia în casa împăratului.

21. Și de șapte ani era Ioas când au început a împărăți.

Cap 12

Ioas banii vistieriii spre întemeierea bisearicii îi cheltuiaște. Iară lui Hazail, împăratului Siriii, ce gătea războiu asupra lui Israil, trimite toate comoarăle bisearicii și a polății; mai pre urmă de slugile sale să ucide; căruia îi urmează fiiul lui, Amasie.

1. În anul al șeaptelea a lui Iehu au împărățit Ioas și patruzeaci de ani au împărățit în Ierusalim; numele mumeai lui, Săvia, din Versavia.

2. Și au făcut Ioas drept înnaintea Domnului în toate zilele în care l-au învățat Ioiada preotul.

3. Însă ceale înnalte nu le-au luat, că încă norodul jârtvuia și tămâia în ceale înnalte aprinderi.

204v 4. Și au zis Ioas cătră preoții: „Toți banii sfinților, carii să vor aduce în beseari|ca Domnului de la cei ce trec, carii să aduc pentru prețul sufletului și carii de bunăvoie și din vrearea inimii sale îi aduc în bisearica Domnului,

5. Iaie-i preoții după rândul său și înnoiască zidirea casii ce să va vedea a fi de lipsă a să întemeia.

6. Deci până la anul al doaozeci și treilea împăratului Ioas n-au înoit preoții ceale de lipsă a bisearicii.

7. Și au chemat Ioas pre Ioiada arhiereul și preoții, zicându-le: „Pentru ce nu întemeiați zidirea bisearicii? Nu luareți mai mult bani după rândul vostru, ci spre înoirea bisearicii îi întoarceți".

8. Și s-au oprit preoții a mai lua bani de la norod și a înnoi zidirea bisearicii.

9. Și au adus Ioiada preotul o vistierie și au deșchis gaură deasupra și o au pus lângă oltariu, de-a dreapta celor ce întra în casa Domnului, și sloboziia în ea preoții carii păziia ușile toți banii carii să aducea la casa Domnului.

205r 10. Și, văzând bani prea mulți a fi în vistierie, să suia scriitoriul împăratului și ar| |hiereul și turna și număra banii carii să afla în casa Domnului,

11. Și-i da după număr și după măsură în mâna celor ce era preste ziditorii casii Domnului, carii îi cheltuia în cioplitorii cei de leamne și în zidarii carii lucra în casa Domnului,

12. Și făcea lucrurile ceale acoperite, și în cei ce tăia pietrile și să cumpere leamne și pietri care să tăia, așa ca să se plinească întemeiarea casii Domnului întru toate care avea lipsă de cheltuiale spre zidirea casii.

13. Iară nu să făcea dintr-aceiaș bani vedrile bisearicii Domnului și furcuțele și cădelnițele și trâmbițele și tot vasul de aur și de argint din banii carii să băga în bisearica Domnului.

14. Că celor ce făcea lucrul să da să se întemeiaze bisearica Domnului,

15. Și nu să făcea luare de samă oamenilor acelora carii lua banii să-i împarță meșterilor, ci în credința sa îi cheltuia.

16. Iară banii pentru greșală și banii pentru păcate nu-i aducea în bisearica Domnului, că a preoților era. |

205v 17. Atunci s-au suit Hazail, împăratul Asiriii, și oștea împrotiva Gheth și o au prins și ș-au îndireptat fața să se suie în Ierusalim.

18. Pentru aceaea au luat Ioas, împăratul Iudei, toate ceale sfințite, care sfințise Iosafat și Ioran și Ohozie, părinții lui, împărații Iiudei, și care el dăruise, și tot argintul ce să putea afla în comoarăle bisearicii Domnului și în polata împăratului și i-au trimis lui Hazail, împăratului Asiriii, și s-au depărtat de Ierusalim.

19. Iară cealeaalalte a cuvintelor Ioas și toate care au făcut au nu, aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiuda.

20. Și s-au sculat slugile lui și s-au jurat între sâne și au lovit pre Ioas în casa Melon, în pogorârea Sela.

21. Că Iosahar, fiiul lui Semaath, și Iozavad, fiiul lui Somer, slujile lui, l-au lovit și au murit. Și l-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui David. Și au împărățit Amasie, fiiul lui, în locul lui.

Cap 13 ||

206r *Ioahaz, împăratul lui Israil, pentru păcatele sale foarte greu năcăjindu-se de la împăratul Asiriii, întors cătră Domnul să mântuiaște. Căruia, murind, urmează fiiul Ioas, care după prorocirea lui Elisei când murea, de trei ori pre asirii învinge. Și în mormântul mortului Elisei aruncat, un mort să deșteaptă.*

1. În anul doaozeci și trei a lui Ioas, fiiul lui Ohozie, împăratului Iiudei, au împărățit Ioahazu, fiiul lui Iehu, preste Israil, în Samaria, șaptesprăzeace ani.

2. Și au făcut rău înnaintea Domnului și au urmat păcatele lui Ierovoam, fiiul lui Navath, care a păcătui pre Israil au făcut și nu s-au abătut de la iele.

3. Și s-au mâniat urgia Domnului împrotiva lui Israil și i-au dat în mâna lui Hazail, împăratului Asiriii, și în mâna lui Venadad, fiiului Hazail, în toate zilele.

4. Și s-au rugat Ioahaz feații Domnului și l-au ascultat Domnul, că au văzut strâmtoarea lui Israil, că-i zdrobise împăratul Asiriii.

5. Și au dat Domnul mântuitoriu lui Israil și s-au mântuit din mâna împăratului Asiriii. Și au lăcuit fiii lui Israil în sălașele sale, ca | ieri și alaltăieri. 206v

6. Însă nu s-au depărtat de la păcatele casii lui Ierovoam, care a păcătui au făcut pre Israil, ci într-însealе au umblat; că și crăngul au rămas în Samaria.

7. Și nu s-au lăsat lui Ioahaz din norod fără numai cinzeaci de călăreți și zeace căruțe și zeace mii de pedestrași; că-i ucisease împăratul Asiriii și-i vânturase ca pulberea în îmlătitura ariii.

8. Iară cealeaalalte a cuvintelor Ioahaz și toate carea au făcut și tăria lui, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?

9. Și au dormit Ioahazue cu părinții săi și l-au îngropat în Samaria. Și au împărățit Ioas, fiiul lui, pentru el.

10. În anul al treizeaci și șeaptelea a lui Ioas, împăratului Iiuda, au împărățit Ioas, fiiul lui Ioahaz, preste Israil, în Samaria, șasesprăzeace ani,

11. Și au făcut ce-i rău înnaintea Domnului; nu s-au abătut de la toate păcatele lui Ierovoam, fiiului Navat, carele a păcătui au făcut pre Israil, ci într-însele au umblat.

12. Iară cealeaalalte a cuvintelor Ioas și toate care au făcut și tăria lui, cum au oștit împrotiva lui Amasie, împăratul || Iiudei, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil? 207r

13. Și au dormit Ioas cu părinții săi. Iară Ierovoam au șezut pre scaunul său. Și Ioas s-au îngropat în Samaria cu împărații lui Israil.

14. Iară Elisei bolnăvea cu beteșug, în care au și murit. Și s-au pogorât la el Ioas, împăratul lui Israil, și plângea înnaintea lui și zicea: „Părintele mieu, părintele mieu, carul lui Israil și cărăușul lui!"

15. Și i-au zis Elisei: „Adă arcul și săgeți!" Și deacă au adus la el arcul și săgețile,

16. Au zis cătră împăratul lui Israil: „Pune-ți mâna ta preste arc!" Și deacă ș-au pus mâna sa, ș-au pus Elisei mânile sale preste mânile împăratului

17. Și au zis: „Deșchide fereasta despre răsărit!" Și, deacă o au deșchis, au zis Elisei: „Trimite săgeata!" și o au trimis. Și au zis Elisei: „Săgeata mântuirei Domnului și săgeata mântuirii împrotiva Siriii. Și vei lovi Siria în Afec până ce o vei mistui".

18. Și au zis: „Ia săgețile!" Care deacă le-au luat, iarăși i-au zis: „Lovеаște cu săgeata pământul!" Și deacă-l lovise de trei ori și stătuse.

19. S-au mâniat omul lui Dumnezeu împrotiva | lui și au zis: „De ai fi lovit de cinci ori, au de șase ori, au de șapte ori, ai fi lovit Siria până la mistuire. Iară acum de trei ori o vei lovi". 207v

20. Și au murit Elisei și l-au îngropat. Iară lotrișorii din Moav au venit pre pământ într-acela an.

*Ecli 58, 14.

21. *Iară oarecarii îngropând un om, au văzut lotrișorii și au aruncat trupul în mormântul lui Elisei. Care atingând oasele lui Elisei, au înviat omul și au stătut pre picioarele sale.

22. Iară Hazail, împăratul Asiriii, au năcăjit pre israiliteani în toate zilele lui Ioahaz.

23. Și i s-au făcut milă Domnului de ei și s-au întors la ei pentru legătura Sa carea avea cu Avraam, Isaac și Iacov; și n-au vrut a-i răsipi, nici a-i lepăda de tot, până într-această vreame.

24. Și au murit Hazail, împăratul Asiriii, și au împărățit Venadad, fiiul lui, pentru el.

25. Iară Ioas, fiiul lui Ioahaz, au luat cetățile din mâna lui Venadad, fiiului Hazail, care le-au fost luat din mâna lui Ioahas tătâni-său, cu războiul; de trei ori l-au bătut || Ioas și au întors cetățile lui Israil. 208r

Cap 14

Amasie, ucigând pre ucigătorii tătâni-său, Ioas, bate Edomul. Ci cu această biruință mai mărețu făcut, chemând la războiu pre Ioas, împăratul lui Israil, de la el să prinde și Ierusalimul să pradă. Iară lui Ioas, împăratul lui Israil, urmează fiiul Ierovoam, care din strâmtoare slobozeaște pre Israil, căruie urmează fiiul Zaharie. Iară făcându-se jurare împreună asupra lui Amasie, împăratul Iiudei, de la ai săi să ucide; căruia urmeaze fiiul Azarie, necuratul.

1. În anul al doilea a lui Ioas, fiiului Ioahaz, împăratului Israil, au împărățit Amasie, fiiul Ioas, împăratului Iiuda.

*2 Par. 25, 1.

2. *De doaozeaci și cinci de ani era când au început a împărăți și doaozeaci și noao de ani au împărățit în Ierusalim; numele mumii lui, Ioadan, din Ierusalim.

3. Și au făcut drept înnaintea Domnului, însă nu ca David, tatăl lui. După toate care au făcut Ioas, tatăl său, au făcut,

4. Fără aceasta numai, că ceale înnalte nu le-au luat, că încă norodul jârtvuia și tămâia aprin|deri în ceale înnalte. 208v

5. Și, dobândind împărățiia, au lovit slujile sale carii ucisease pre împăratul, tatăl său.

6. Iară fiii acelor ce ucisease nu i-au ucis, după cum scris iaste în cartea leagii lui Moisi, precum au poruncit Domnul, zicând: *„Nu vor muri părinţii pentru fii, nici fiii vor muri pentru părinți, ci fieștecarele în păcatul său va muri”.

*2 Leage 24, 16. Ezechiil. 18, 20.

7. El au lovit Edomul în Valea Sărăturilor, zeace mii, şi au apucat o piatră în războiu şi i-au chemat numele Iectehil până în zioa aceasta.

8. Atunci au trimis Amasie soli la Ioas, fiiul lui Ioahas, fiiului Iehu, împăratului Israil, zicând: „Vino și să ne vedem!”

9. Și au trimis Ioas, împăratul lui Israil, înnapoi la Amasie, împăratul Iiudei, zicând: „Calapărul Livanului au trimis la chedru, care iaste în Livan, zicând: «Dă fata ta fiiului mieu muiare!» Și au trecut fiarăle codrului care sânt în Livan și au călcat calapărul.

10. Lovind ai biruit Edomul şi te-au înălțat inima ta. Îndestulează-te de slavă și şezi în casa ta. Pentru ce întărâtezi răul, ca să cazi tu şi Iiuda cu tine?” ||

209r 11. Și nu s-au odihnit Amasie. Și s-au suit Ioas, împăratul lui Israil, şi s-au văzut pre sâneş el şi Amasie, împăratul Iiudei, în Vethsamis, târgul Iiudei.

12. Și s-au lovit Iiuda înnaintea lui Israil şi au fugit fieştecarele la sălaşele sale.

13. Iară pre Amasie, împăratul Iiudei, fiiul lui Ioas, fiiului Ohozie, l-au prins Ioas, împăratul lui Israil, în Vethsamis și l-au dus în Ierusalim. Și au rupt zidul Ierusalimului de la poarta Efrem până la poarta unghețului, de patru sute de coți.

14. Şi au luat tot aurul şi argintul şi toate vasele care s-au aflat în casa Domnului şi în vistieriile împăratului, și chizași de robie, și s-au întors în Samaria.

15. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Ioas, care au făcut, şi tăria lui cu carea au oștit asupra lui Amasie, împăratul Iiuda, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?

16. Şi au dormit Ioas cu părinții săi şi s-au îngropat în Samaria cu împăratul lui Israil. Şi au împărățit Ierovoam, fiiul lui, pentru el. |

209v 17. Și au trăit Amasie, fiiul lui Ioas, împăratul Iiudei, după ce au murit Ioas, fiiul lui Ioahas, împăratul lui Israil, ani cinsprăzeace.

18. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Amasie, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiudei?

19. Şi s-au făcut împrotiva lui jurarea împreună în Ierusalim, iară el au fugit în Lahis. Și au trimis după el în Lahis şi l-au ucis acolo.

20. Şi l-au dus cu cai şi s-au îngropat în Ierusalim cu părinţii săi, în cetatea lui David.

21. *Şi au luat tot norodul Iiudei pre Azarie, de ani şasesprăzeace, şi l-au rănduit împărat pentru tată-său, Amasie.

*2 Par. 26, 1.

22. Acela au zidit Elathul şi o au întors Iiudei după ce au dormit împăratul cu părinţii săi.

23. În anul al cinsprăzeacelea a lui Amasie, fiiului Ioas, împăratul Iiudei, au împărățit Ierovoam, fiiu lui Ioas, împăratul lui Israil, în Samaria, patruzeaci şi unul de ani.

24. Şi au făcut ce-i rău înnaintea Domnului, nu s-au depărtat de toate păcatele lui Ierovoam, fiiului Navat, carele a pă||cătui au făcut pre Israil. 210r

25. Acela au întors hotarăle lui Israil de la întrarea lui Emath până la Marea Pustiii, după cuvântul Domnului Dumnezeului Israil, care au grăit prin sluga sa, *Ionam, fiiul lui Amathi prorocul, care era din Gheth, care iaste în Ofir.

*Iona 1, 1.

26. Că au văzut Domnul năcazul lui Israil amar foarte și cum că să mistuise până la cei închişi în temniță și cei mai de pre urmă; și nu era nime să agiute lui Israil.

27. Nici au grăit Domnul să ştargă numele lui Israil de supt ceriu, ci i-au rădicat în mâna lui Ierovoam, fiiului Ioas.

28. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Ierovoam şi toate care au făcut şi tăria lui cu carea au oştit şi cum au întors Damascul şi Emathul Iiudei în Israil, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?

29. Şi au adormit Ierovoam cu părinții săi, împărații lui Israil. Și au împărățit Zaharie, fiiul lui, pentru el.

Cap 15

210v *Lui Azarie leprosului u<r>mează fiiul Ioathan în | Iuda. Iară lui Zaharie în Israil urmează Sellum, şi acestuie, Minahim, carele au fost dăjduitoriu împăratului asiriilor, şi acestuie*

Facheia, și acestuie Fachee; într-a căruie vreami Theglathfalasar biruind, mare parte din israeliteani o au trecut în Asiria. Acestuie au urmat Osie. Iară în Iiuda murind Ioathan, au urmat fiiul Ahaz.

1. În anul al doaozeaci și șeaptele a lui Ierovoam, împăratului Israil, au împărățit Azarie, fiiul lui Amasie, împăratului Iiudei.
2. De șasăsprăzeace ani era când începuse a înpărăți și cinzeaci și doi de ani au împărățit în Ierusalim; numele mumei lui, Iehelia, din Ierusalim.
3. Și au făcut ce era plăcut înnaintea Domnului, după toate care făcuse Amasie, tatăl lui.
4. Însă ceale înalte nu le-au răsipit. Norodul încă jârtvuia și tămâia ardere în ceale înalte.

*2 Par. 26, 21.

5. *Și au lovit Domnul pre împăratul și au fost lepros până în zioa morții sale; și lăcuia în casă slobod, deosebi. Iară Ioathan, fiiul || împăratului, stăpânea polata și judeca norodul pământului. 211r
6. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Azarie și toate care au făcut, au nu acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiuda?
7. Și au adormit Azarie cu părinții săi. Și l-au îngropat cu mai marii săi în cetatea lui David și au împărățit Ioathan, fiiul lui, pentru el.
8. În anul al treizeaci și optulea a lui Azarie, împăratului Iiuda, au împărățit Hazarie, fiiul lui Ierovoam, preste Israil, în Samaria, șase luni.
9. Și au făcut ce-i rău înnaintea Domnului, precum făcuse părinții lui. Nu s-au ferit de păcatele lui Ierovoam, fiiului Navat, carele a păcătui au făcut pre Israil.
10. Și au jurat înpreună împrotiva lui Sellum, fiiul lui Iavis. Și l-au lovit de față și l-au ucis și au împărățit pentru el.
11. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Azarie, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților lui Israil? |

*Sus 10, 30.

12. *Acesta-i cuvântul Domnului, care au grăit cătră Iehu, zicând: „Fiii tăi până la al patrulea neam vor ședea pre scaunul lui Israil". Și au fost așa. 211v
13. Sellum, fiiul lui Iavis, au împărățit în al treilea an a lui Azarie, împăratului Iiudei. Și au împărățit o lună în Samaria.
14. Și s-au suit Manahi, fiiul lui Gadi, de Tersa. Și au venit în Samaria și au robit pre Sellum, fiiul lui Iavis, în Samaria, și l-au ucis și au împărățit pentru el.
15. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Sellum și jurarea împreună a lui, prin carea au întins leșuiri, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?
16. Atunci au lovit pre Manahim Thapsanul și pre toți carii era în ea și hotarăle ei din Thersa, că nu vruse a-i deșchide. Și au ucis pre toate povaarnicele ei și le-au spintecat.
17. În anul al treizeaci și noao a lui Azarie, împăratului Iiudei, au împărățit Manahim, fiiu Gadi, preste Israil zeace ani în Samaria. ||
18. Și au făcut ce era rău înnaintea Domnului. Nu s-au ferit de păcatele lui Ierovoam, fiiului Navat, carele a păcătui au făcut pre Israil în toate zilele sale. 212r
19. Vinea Ful, împăratul asiriilor, prin pământ și da Manahim lui Ful talanți de argint o mie, să-i fie spre agiutoriu și să-i întărească împărăția.
20. Și au poruncit Manahim argintul preste Israilul tuturor celor puternici și bogați să-l dea împăratului asiriilor, cinzeci de sicli de argint prin fieștecarele. Și s-au întors împăratul asiriilor și n-au zăbovit în țară.
21. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Manahim și toate care făcuse, au nu acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?
22. Și au dormit Manahim cu părinții săi. Și au împărățit Facheia, fiiul lui, pentru el.
23. În anul al cinzăcilea lui Azarie, împăratului Iiuda, au împărățit Facheia, fiiul lui Manahim, preste Israil, în Samaria, doi ani.
24. Și au făcut ce era rău înnaintea Domnu|lui. Nu s-au ferit de păcatele lui Ierovoam, fiiului Navat, care a păcătui au făcut pre Israil. 212v
25. Și au giurat împreună asupra lui Fachee, fiiul lui Romelie, povățuitoriul lui, și l-au lovit în Samaria, în turnul casei ceii împărătești, lângă Argov și lângă Arie și cu el cinzeaci de oameni din fiii galaaditeanilor, și l-au ucis și au împărățit pentru el.
26. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Facheia și toate care au făcut, au nu acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Israil?
27. În anul al cinzeci și doi a lui Azarie, împăratului Iiuda, au împărățit Fachee, fiiul lui Romelie, preste Israil, în Samaria, doaozeci de ani.
28. Și au făcut ce era rău înnaintea Domnului. Nu s-au ferit de păcatele lui Ierovoam, fiiul lui Navat, carele a păcătui au făcut pre Israil.

29. În zilele lui Fachee, împăratului Israil, au venit Theglathfalasar, împăratul Assur, şi au prins pre Aion şi Avel Casa, Maaha şi Ianoe şi Kedi şi Asor şi Galaad şi Galileea şi tot
213r ţinutul Nethali. || Şi i-au trecut la asirii.

30. Şi au jurat înpreună şi au întins leşuiri Osie, fiiu lui Ela, împrotiva lui Fachee, fiiul lui Romelie, şi l-au lovit şi l-au ucis. Şi au împărăţit pentru el în anul al doaozecile a lui Ioatham, fiiul lui Ozie.

31. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Fachee şi toate care au făcut, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor Israil?

32. *În anul al doile a lui Fachee, fiiului Romelie, împăratului Israil, au împărăţit Ioatham, fiiul lui Ozie, împăratului Iiuda. *2 Par. 27, 1.

33. De doaozeci şi cinci de ani era când începuse a împărăţi, şi şasesprăzeace ani au împărăţit în Ierusalim; numele mumei lui, Ierusa, fata lui Sadoc.

34. Şi au făcut ce era plăcut înnaintea Domnului; după toate care făcuse Ozie, tatăl său, au făcut,

35. Însă ceale înalte nu le-au luat. Încă norodul jârtvuia şi tămâia aprindere în ceale înnalte. El au zidit poarta casei Domnului înaltă foarte. |

213v 36. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Ionatham şi toate care au făcut, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraţilor Iiuda?

37. În zilele acelea au început Domnul a trimite preste Iiuda pre Rasim, împăratul Asiriii, şi pre Fachee, fiiu lui Romelie.

38. Şi au adormit Ioatan cu părinţii săi şi s-au îngropat cu ei în cetatea lui David, tătâni-său. Şi au împărăţit Ahas, fiiul lui, pentru el.

Cap 16

Ahas, fiiul său, prin foc îl sfinţeaşte idolilor şi, conocind împăraţii lui Israil şi Asiriii Ierusalimul, ajutoriu de la împăratul Asiriii prin daruri trimise dobândeaşte; pentru a căruie plăcere depărtând cinstea lui Dumnezeu, dumnezeilor asiriilor jârtvuiaşte. Căruie urmează dumnezeiescul fiiu Ezehie.

1 În anul al şaptesprăzecelea a lui Fachee, fiiul lui Romelie, au împărăţit Ahaz, fiiul lui Ioatam, înpăratului Iiuda.

214r 2 *De doaozeci de ani era Ahaz când || începuse a împărăţi şi şasesprăzeace ani au împărăţit în Ierusalim. N-au făcut ce era plăcut înnaintea Domnului, Dumnezeului său, ca David, tatăl lui, *2 Par. 28, 1.

3. Ci au umblat în calea împăraţilor Israil. Încă şi fiiul său l-au jârtvit, trecându-l prin foc, după idolii limbilor, carii i-au răsipit Domnul înnaintea fiilor Israil.

4. Şi jârtvuia junghieri şi tămâia aprindere în ceale înalte şi în dealuri, supt tot lemnul frunzos.

5. *Atunci s-au suit Rasin, împăratul Siriii, şi Fachee, fiiul lui Romelie, împăratul lui Israil, în Ierusalim la războiu; şi conocind pre Ahas, nu l-au putut birui. *Isai. 7, 1.

6. În vreamea aceea au întors Rasim, împăratul Siriii, Aila Siriei şi au scos pre jidovi din Aila. Şi idumeii au venit în Aila şi au lăcuit acolo până într-această zi.

7. Şi au trimis Ahas soli la Theglathfalasar, împăratul asirilor, zicând: „Sluga ta şi fiiul tău sânt eu. Suie-te şi mă mântuiaşte din mâna împăratului Siriii şi din mâna împăratului
214v Israil, carii s-au scu|lat asupra mea”.

8. Şi, culegând argintul şi aurul ce să putea afla în casa Domnului şi în comoarăle împăratului, au trimis împăratului Asiriii daruri.

9. Carele s-au odihnit vrearii lui. Că s-au suit împăratul asirilor în Damasc şi o au bătut; şi au trecut pre lăcuitorii ei în Chirene, iară pre Rasin l-au ucis.

10. Şi s-au dus împăratul Ahas întru-ntâmpinarea lui Theglathfalasar, împăratului asiriilor, în Damasc. Şi, văzând oltariul Damascului, au trimis împăratul Ahas la Urie preotul pilduirea lui şi asămănarea după tot lucrul lui.

11. Şi au zidit Urie preotul oltariu, după toate care poruncise împăratul Ahas din Damasc aşa au făcut preotul Urie, până când au venit împăratul Ahas din Damasc.

12. Şi, venind împăratul din Damasc, au văzut oltariul şi l-au cinstit. Şi s-au suit şi au jârtvuit arderi de tot şi jârtva sa.

215r 13. Şi au gustat gustări şi au turnat || sângele păciuitoarelor carele adusease pre oltariu.

14. Iară oltariul cel de aramă, care era înnaintea Domnului, l-au mutat din faţa bisearicii şi din locul oltariului şi din locul bisearicii Domnului şi l-au pus în coastele oltariului despre miazănoapte.

15. Și au poruncit împăratul Ahas lui Urie preotului, zicând: „Preste oltariul cel mai mare vei aduce jârtva dimineața și jârtva de sara și arderea de tot a împăratului și jârtva lui, și arderea a tot norodul ținutului și jârtva lor și gustările lor, și tot sângele arderii de tot și tot sângele junghierii preste el vei turna. Iară oltariul cel de aramă va fi gătit spre vrearea mea".

16. Și au făcut Urie preotul după toate ceale ce poruncise împăratul Ahas.

17. Și au luat împăratul Ahas temeiurile ceale cu săpături și vasul cel de amestecare de vin, care era deasupra. Şi mare l-au luat de pre boii cei de aramă, carii-l sprijinea, şi l-au pus pre faţa bisearicii cea aşternută cu piatră, |

215v

18. Și musahul sâmbetei, care zidise în bisearică, și întrarea împăratului cea din afară o au întors spre bisearica Domnului, pentru împăratul asirilor.

19. Iară celealalte a cuvintelor lui Ahas, care au făcut, au nu acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiuda?

20. Și au adormit Ahas cu părinții săi și s-au îngropat cu ei în cetatea lui David. Și au împărățit Ezehie, fiiul lui, pentru el.

Cap 17

După multe a fiilor Israil, care să pomenesc, fapte, Salmanasar, supt Osie tăgăduind asirului a-i da veachea dajdă trece pre israilteani la asirii. Şi pentru că asirii, în Samaria trimişi, cinstea lui Dumnezeu neştiind, de lei să mâncă, li să trimite preot israilitean care să-i înveaţe. Şi aşa au fost de au slujit lui Dumnezeu şi idolilor.

1. În anul al doisprăzeace a lui Ahaz, împăratului Iiudii, au împărățit Osie, fiiul Eli, în Samaria, preste Israil, noao ani. ||

216r

2. Și au făcut rău înnaintea Domnului, iară nu precum împărații lui Israil carii fusease înnaintea lui.

*Jos 18, 9. Tov. 1, 2.

3. *Împrotiva acestuia s-au suit Salmanasar, împăratul asiriilor, și i s-au făcut Osie șerb și-i da dajdă.

4. Și, găsând împăratul asiriilor pre Osie că sârguindu-să a oști împrotivă trimisease soli la Sua, împăratul Eghiptului, ca să nu dăjduiască împăratului asiriilor, precum în toți anii să obicinuise, l-au conocit și, prinzindu-l, l-au trimis în temniță.

5. Și au încungiurat tot ținutul și, suindu-să în Samaria, o au conăcit în trei ani.

*Jos 18, 10.

6. *Iară în anul al noaolea a lui Osie au prins împăratul asiriilor Samaria și au trecut pre Israil la asirii și i-au pus în Hala și în Havor, lângă râul Gozan, în cetățile medeanilor.

7. Că au fost deacă au păcătuit fiii lui Israil Domnului, Dumnezeului său, care îi scosease din pământul Eghiptului, din mâna lui Faraon, împăratului Eghiptului, au | cinstit dumnezei streini.

216v

8. Și au umblat după obiceaiul limbilor carele mistuise Domnul, înnaintea fiilor Israil și a împăraților Israil, pentru că aseaminea făcuse.

9. Și au mâniat fiii lui Israil cu cuvinte nedreapte pre Domnul, Dumnezeul său. Și ș-au zidit ceale înalte în toate cetățile sale, de la turnul păzitorilor până la cetatea cea zidită.

10. Și ș-au făcut bozi și grânci în tot dealul înnalt și supt tot copaciul frunzos.

11. Și tămâia aprindere pre prestoale după obiceaiul limbilor care le trecuse Domnul de la fața lor. Și au făcut cuvinte reale, întărâtând pre Domnul.

12. Și au cinstit necurățiile de care le poruncise Domnul să nu facă cuvântul acesta.

*Ierem. 25, 5.

13. Și au mărturisit Domnul în Israil și în Iuda prin mâna tuturor prorocilor și a văzătorilor, zicând: *„Întoarceți-vă de la căile voastre ceale reale și păziți poruncile Meale și țeremoniile Meale după toată legea, carea am poruncit || părinților voștri și precum am trimis la voi în mâna slugilor Meale, prorocilor".

217r

14. Carii n-au ascultat, ci ș-au învârtoșat cerbicea sa, după cerbicea părinților săi, carii n-au vrut a asculta de Domnul, Dumnezeul său.

15. Și au lepădat legiuitele Lui și legătura carea au făcut cu părinții lor și mărturiile cu carele i-au mărturisit. Și au urmat deșertăciunile și deșert au lucrat. Și au urmat limbilor care era prinpregiurul lor, despre care le poruncise Domnul să nu facă precum și eale făcea.

16. Și au părăsit toate poruncile Domnului, Dumnezeului său. Și ș-au făcut doi viței vărsați și grânci și s-au închinat a toată oastea ceriului și au slujit lui Vaal,

17. Și au jârtvuit fiii săi și featele sale prin foc, și vrăjitoriilor slujiia și găciturilor, și s-au dat a face rău înnaintea Domnului, ca să-L întărâte.

217v 18. Şi s-au mâniat Domnul foarte pre Is| rail şi i-au depărtat dinnaintea Sa şi n-au rămas fără numai neamul Iiuda.

19. Ci nici însuşi Iuda au păzit poruncile Domnului, Dumnezeului său, ci au umblat în greşalele lui Israil, care lucrase.

20. Şi au lepădat Domnul toată sămânţa lui Israil şi i-au năcăjit şi i-au dat în mâna jefuitorilor, până când i-au lepădat de la faţa Sa.

21. *Şi din vreamea aceaea, de când s-au tăiat Israil de câtră casa lui David şi ş-au făcut împărat pre Ierovoam, fiiul lui Navat, că au depărtat Ierovoam pre Israil de către Domnul, şi a păcătui i-au făcut păcat mare.

*3 Împăr. 19, 19.

22. Şi au umblat fiii lui Israil în toate păcatele lui Ierovoam, care făcuse şi nu s-au ferit de eale,

23. *Până când Domnul au depărtat pre Israil de la faţa Sa, precum grăise în mâna tuturor slugilor Sale, prorocilor. Şi s-au trecut Israil din pământul său la asiri până într-această zi. ||

*Serem. 25, 9.

218r 24. Şi au adus împăratul asiriilor din Vavilon şi din Cotha şi din Avah şi din Amath şi din Sefarvail şi i-au aşezat prin cetăţile Samariei, în locul fiilor Israil, carii au moştenit Samaria şi au lăcuit în cetăţile ei.

25. Şi, începând acolo a lăcui, nu să temea de Domnul; şi au tremis preste ei Domnul lei, care îi ucidea.

26. Şi s-au vestit împăratului asiriilor şi i s-au zis: „Limbile care ai trimis şi a lăcui le-ai făcut în cetăţile Samariei nu ştiu legiuitele Dumnezeului pământului. Şi au tremis Domnul preste ei lei şi, iată, îi ucid pentru că nu ştiu leagea Dumnezeului pământului”.

27. Şi au poruncit împăratul asiriilor zicând: „Duceţi acolo unul dintre preoţii carii de acolo robi i-aţi adus şi meargă şi lăcuiască cu ei şi-i înveaţe legiuitele Dumnezeului pământului”.

218v 28. Deci venind unul din preoţii aceşte, carii robi să dusease din Samaria, | au lăcuit în Vethil şi-i învăţa cum să cinstească pre Domnul.

29. Şi fieştecare limbă ş-au cioplit dumnezeul său. Şi i-au pus în bisearici înnalte, care făcuse samariteanii, neam şi neam, în cetăţile sale în care lăcuia.

30. Că oamenii vaviloneani ş-au făcut Socothvenoth, iară oamenii chiteanii ş-au făcut Nerghil, şi oamenii din Emath ş-au făcut Asima,

31. Iară heveii ş-au făcut Nevahaz şi Tharithac, iară cei ce era din Sefarvaim îş ardea fiii cu foc lui Adramelih şi Anamelih, dumnezeilor Sefarvaim.

32. Şi încă cinstea şi pre Domnul şi ş-au făcut din cei mai dinnapoi preoţi celor înnalte şi-i punea în bisearici înnalte.

33. Şi când cinstea pre Domnul, şi dumnezeilor săi slujiia după obiceaiul neamurilor dintre carele duşi era în Samaria.

34. Până într-această zi urmează obiceaiul vechiu. Nu să tem de Domnul, nici păzesc
219r ţeremoniile Lui, judecăţile şi leagea şi porunca carea poruncise Domnul fiilor || Iacov, *pre care l-au numit Israil.

*Face. 32, 28.

35. Şi lovise cu ei legătură şi le poruncise zicând: „Nu vă teamereţi de dumnezei streini şi nu vă închinareţi lor, nici îi cinstiţi, nici le jârtviţi,

36. Ci de Domnul, Dumnezeul vostru, care v-au scos din pământul Eghiptului întru tărie mare şi în braţu întins, de Acela vă teameţi şi Aceluia vă închinaţi şi Acestuia jârtviţi.

37. Şi ţeremoniile şi judecăţile şi leagea şi porunca carea v-au scris păziţi să le faceţi în toate zilele. Şi nu vă teamereţi de dumnezei streini,

38. Şi legătura carea au lovit cu voi să nu o uitaţi nici să cinstiţi dumnezei streini,

39. Ci de Domnul, Dumnezeul vostru, vă teameţ şi El vă va scoate din mâna tuturor nepriiatinilor voştri”.

40. Iară ei n-au ascultat, ci după obiceaiul său cel vechiu lucra.

41. Şi au fost neamurile aceastea temându-să adecă de Domnul, ci însă şi idolilor săi slujiia. Că şi fiii lor şi nepoţii, precum au făcut părinţii lor, aşa fac până într-această zi.

Cap 18 |

219v *Ezehie cel cu dumnezeirea alesul, răsipind bozii idolilor şi şarpele lui Moisi cel de aramă frângând, bate Edomul. Şi, după ce asirii să depărtase, împăratul asiriilor prinzind cetăţile Iiudii, lui Ezehie iertare cerând, mare puteare de bani îi aruncă; şi, trimiţind mână putearnică,*

Ierusalimul conoceaște, multe ocări asupra lui Ezehie și blăstămuri asupra lui Dumnezeu prin Ravsachin aruncând.

2 Par. 28, 27; 29, 1. 1. În anul al treilea a lui Osie, fiiului Ela, împăratului Israil, au împărățit Ezehie, fiiul lui Ahaz, împăratului Iiudei.

2. De ani doaozeci și cinci era când începuse a înpărăți și ani doaozeaci și noao au împărățit în Ierusalim; numele mumei lui, Avi, fata lui Zaharie.

3. Și au făcut ce era bun înnaintea Domnului, după toate care făcuse David, tatăl lui.

4. El au răsipit ceale înnalte și au zdrobit ceale cioplite și au aprins grânghi și au frânt șarpele cel de aramă *care făcuse Moisi, că până atunci fiii lui Israil îi tămâia aprindere. Și au chemat numele lui Nohestan. || *Num. 21, 9.

5. În Domnul, Dumnezeul lui Israil, au nădăjduit. Și după el n-au fost aseaminea lui din toți împărații Iiudei, ci nici în cei ce au fost înaintea lui. 220r

6. Și s-au lipit de Domnul și nu s-au depărtat de urmele Lui și au făcut poruncile Lui, care poruncise Domnul lui Moisi.

7. De unde și Domnul era cu el întru toate la carele pornea, înțălepțeaște să purta; și au războit împrotiva împăratului asiriilor și nu i-au slujit.

8. El au lovit pre filistei până la Gazan și toate hotarăle lor, de la turnul păzitorilor până la cetatea cea zidită.

9. În anul al patrulea împăratului Ezehie, care era anul al șaptelea a lui Osie, fiiul lui Ela, împăratul lui Israil, s-au suit Salmanasar, împăratul asiriilor, în Samaria și au oștit împrotiva ei

*Sus 17, 6. Tov. 1, 2. 10. Și o au prins; că după trei ani, în anul al șaselea a lui Ezehie, *adecă în anul al noaolea a lui Osie, împăratul lui Israil, s-au prins Samaria.

11. Și au dus împăratul asiriilor pre Israil în Asirii și i-au așezat în Hala și în Havor, în râurile Gazan, în cetățile medenilor. |

12. Că n-au ascultat glasul Domnului, Dumnezeului său, ci i-au trecut legătura. Toate care poruncise Moisi, sluga Domnului, nu le-au ascultat, nici le-au făcut. 220v

*2 Par. 32, 1. **Ecli 48, 20. 13. *În anul al patrusprăzeacele a împăratului Ezehie **s-au suit Senaheriv, împăratul asiriilor, la toate cetățile Iiudei ceale zidite și le-au prins.

Isai. 36, 1. 14. Atunci au trimis Ezehie, împăratul Iiudei, soli la împăratul Asiriii în Lahis, zicând: „Păcătuit-am, depărtează-te de la mine! Și tot ce vei arunca pre mine, voiu purta". Și au aruncat împăratul asiriilor lui Ezehie, împăratului Iiudei, trei sute de talanți de argint și treizeci de talanți de aur.

15. Și au dat Ezehie tot argintul ce să găsise în casa Domnului și în comoarăle împăratului.

16. În vreamea aceaea au frânt Ezehie porțile bisearicii Domnului și lespezile ceale de aur, care el le înfipsease, și le-au dat împăratului asiriilor.

17. Și au trimis împăratul asiriilor pre Tharthan și Ravsaris și Ravsachen din Lahis || la împăratul Azehie, cu mână putearnică, în Ierusalim. Carii suindu-să, au venit în 221r

Ierusalim şi au stătut lângă dusul apei pescuitoarei din sus, care iaste în calea câmpului nălbitoriului,

18. Şi au chemat pre împăratul. Şi au ieșit la ei Eliachim, fiiul lui Helchie, mai-marele preste case, şi Sovna scriitoriul şi Ioahe, fiiul lui Asaf istoricul.

19. Şi au zis către dânşii Ravsaches: „Grăiţi lui Ezechie: «Aceastea zice marele împărat, împăratul asiriilor: 'Ce iaste această nădăjduire în carea te razimi?

20. Doară ai făcut sfat să te găteşti la războiu. În cine nădăjdueşti să îndrăzneşti a război împrotivă?

21. Au doară nădăjduieşti în toiagul de trestie şi în spartul Eghipt spre carele, de să va răzima omul, sfărmat va întra în mâna lui şi o va găuri? Așa iaste Faraon, împăratul Eghiptului, tuturor carii nădăjduiesc spre dânsul'.

22. Iară de vei zice: 'În Domnul, Dumnezeul nostru, avem nădejde!', au nu Acesta iaste, |
221v Căruia i-au luat Ezechie ceale înnalte, şi oltarele? Şi au poruncit Iiudei şi Ierusalimului: 'Înnaintea oltariului acestuia vă veţi închina în Ierusalim?'

23. Acum, dară, treaceţi la Domnul mieu, împăratul asiriilor, şi vă voiu da doao mii de cai şi vedeţi, au puteţ avea călăreţi lor.

24. Şi cum puteţi sta împrotivă înnaintea unui dărăbanţ din slugile domnului mieu, cei mai mici? Au nădejde ai în Eghipt pentru căruţe şi călăreţi?

25. Au doară fără vrearea Domnului m-am suit la locul acesta, să-l răsipesc? Domnul mi-au zis: 'Suie-te la pământul acesta şi-l răsipeşte!'»"

26. Şi au zis Eliachim, fiiul Helchie, şi Sovna şi Ioahi, Ravsachii: „Rugămu-ne să ne grăieşti noao, slugilor tale, sirieneşte, că înţeleagem această limbă şi nu ne grăi jidoveaşte, auzând norodul care e preste zid".

27. Şi le-au răspuns Ravsaches, zicând: „Au doară la domnul tău şi la tine m-au trimis domnul mieu, să grăiesc cuvintele aceastea şi nu mai vârtos la oamenii carii şed pre zid,
222r să-şi mânce gunoiul său şi să-şi bea || pişatul său cu voi?"

28. Şi au stătut Ravsachie şi au strâgat cu glas mare, jidoveaşte, şi au zis: „Ascultaţi cuvintele împăratului celui mare, împăratul asiriilor!

29. Aceastea zice împăratul: «Să nu vă înşele Ezehie, că nu vă va putea urni din mâna mea!

30. Nici nădejde vă dea spre Domnul, zicând: 'Urnind, ne va slobozi Domnul şi nu să va da cetatea aceasta în mâna împăratului asiriilor'.

31. Să nu ascultaţi de Ezehie. Că acestea zice împăratul asiriilor: 'Faceţi cu mine ce vi-i de folos voao şi ieşiţi la mine. Şi va mânca fieştecarele din via sa şi din smochinul său; şi veţi bea apă din jgheaburile voastre,

32. Până voiu veni şi vă voiu treace în pământul care iaste aseaminea cu pământul vostru, la pământ roditoriu şi aducătoriu de vin, pământul pânii şi a viilor, pământul
222v maslinilor şi a untului de lemn şi a mierii şi veţi trăi şi nu ve |ţi muri'. Să nu ascultaţi de Ezehie, carele vă înceluiaşte, zicând: 'Domnul ne va slobozi'.

33. Au doară au slobozit dumnezeii neamurilor pământul său din mâna împăratului asiriilor?

34. Unde-i dumnezeul Emath şi Arfad? Unde iaste dumnezeul Sefarvaim, Anna şi Ava? Au slobozit-au Samaria din mâna mea?

35. Cine sânt aceia, întru toţi dumnezeii pământurilor, carii au slobozit ţinutul său din mâna mea, ca să poată slobozi Domnul Ierusalimul din mâna mea?»"

36. Şi au tăcut norodul şi nu i-au răspuns nimica. Că porunca împăratului luase să nu-i răspunză.

37. Şi au venit Eliachim, fiiul Helchie, mai-marele casei, şi Sovna scriitoriul şi Ioahi, fiiul lui Asaf historicul, la Ezehie, cu hainele rupte, şi i-au vestit cuvintele lui Ravsachis.

Cap 19

Ezehie şi Isaie, întorşi către Domnul şi pentru slobozenie rugându-să pentru blăstămurile lui
223r *Ravsachis, loveaşte îngerul Domnului o sută optzeci şi cinci de mii de || asiri; pentru aceaea, fugând Senaheriv în bisearica idolilor săi, de la fiii săi să ucide.*

1. Carea auzind Ezehie împăratul, ş-au rupt vejmintele şi s-au acoperit cu sac şi au întrat în casa Domnului. Isaie 37, 1.

2. Şi au trimis pre Eliachim, mai-marele casei, şi Sovna scriitoriul şi pre cei bătrâni dintre preoţi, acoperiţi cu saci, la Isaie prorocul, fiiul lui Amos.

3. Carii au zis: „Aceastea zice Ezehie: «Zioa năcăjirii și a sudalmei și a blăstămului, zioa aceasta! Venit-au fiii până la născut, și nu are puteare ceaea ce naște!
4. De cumva va auzi Domnul, Dumnezeul tău, toate cuvintele lui Ravsachis, pre carele l-au trimis împăratul asiriilor, domnul său, să probozească pre Dumnezeul cel viu și să-l judece cu cuvintele carele le-au auzit Domnul, Dumnezeul tău. Și fă rugăciune pentru rămășițele ce s-au aflat»".
5. Și au venit slugile împăratului Ezehie la Isaie.
6. Și le-au zis Isaie: „Acestea veți zice domnului vostru: «Acestea zice Domnul: 'Să nu te | teami de la fața cuvintelor care ai auzit, cu carele M-au blăstămat copiii împăratului asiriilor. 223v
7. Iată, Eu îi voiu trimite duh și va auzi veaste și să va întoarce în țara sa și-l voiu oborî cu sabie în țara sa'»".
8. Și s-au întors Ravsachis și au aflat pre împăratul asiriilor prinzând Lovna; că auzise cum că să depărtase de la Lahis.
9. Și, auzând de Tharca, împăratul Ethiopiii, zicând: „Iată, au ieșit să oștească asupra ta", și, mergând împrotiva lui, au tremis soli la Ezehie, zicând:
10. „Aceastea ziceți lui Ezehie, împăratului Iiudei: «Nu te înșale Dumnezeul tău, în Carele ai nădăjdea. Nici zice: 'Nu să va da Ierusalimul în mânile împăratului asiriilor'.
11. Că tu însuți ai auzit ceale ce au făcut împărății asiriilor tuturor țărâlor, cum le-au bătut. Au numai sângur, dară, te vei putea slobozi?
12. Au slobozit-au dumnezeii neamurilor pre toți carii i-au bătut părinții miei, Gozan adecă, și Haran și Resef și fiii lui Eden, carii era în Thelasar?
13. Unde iaste împăratul Emath și împă||ratul Arfad și împăratul cetății Sefarvaim, Ana și Ava?»" 224r
14. Deci luând Ezehie cartea din mâna solilor și cetind-o, s-au suit în casa Domnului și o au deșchis înnaintea Domnului,
15. Și s-au rugat înnaintea Lui, zicând: „Doamne, Dumnezeul lui Israil, care șezi pre heruvim, Tu ești Dumnezeu sângur împăraților tuturor pământului și ai făcut ceriul și pământul.
16. Pleacă-Ți ureachea și ascultă! Deșchide, Doamne, ochii Tăi și vezi! Ascultă toate cuvintele lui Senaheriv, care au trimis să ne probozască noao, pre Dumnezeul cel viu!
17. Adevărat, Doamne, răsipit-au împărații asiriilor neamurile și țărâle tuturor,
18. Și au tremis pre dumnezeii lor în foc; că nu era dumnezei, ci lucruri de mâni omenești, de lemn și de piatră; și i-au pierdut.
19. Și acum, Doamne, Dumnezeul nostru, mântuiește-ne din mâna lui, să știe toate împărățiile pământului că Tu ești Domnul Dumnezeu sângur".
20. Și au trimis Isaie, fiiul lui Amos, la Ezehie, zicând: „Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: «Carea m-ai rugat pentru Sennahe|riv, împăratul asirilor, am ascultat». 224v
21. Acesta iaste cuvântul care au grăit Domnul pentru el: «Urgisitu-te-au și te-au nebunit ficioară, fata Sionului. După dosul tău au clătit capul fata Ierusalimului.
22. Pre care ai probozit, și pre cine ai blăstămat? Împrotiva căruie ț-ai înălțat glasul și ț-ai înălțat întru înnălțime ochii tăi? Împrotiva Sfântului Israil!
23. Prin mâna slugilor tale ai probozit Domnului și ai zis: 'În mulțimea carălor meale m-am suit la înnălțimea munților, în vârful Livanului, și am tăiat chedrii lui cei înalți, și cetenele lui ceale alease. Și am întrat până la marginile lui, și dumbrava Carmilului lui,
24. Eu o am aprins. Și am beaut ape streine și am săcat cu urmele picioarelor meale toate apele ceale închise'.
25. Au n-ai auzit ce am făcut de la început, din zilele ceale de demult l-am zidit, și acum l-am adus? Și vor fi spre cădearea dealurilor celor ce oștesc cetățile ceale zidite. ||
26. Și carii șed în eale, smeriți cu mâna, s-au cutremurat și s-au mestecat, făcutu-s-au ca fânul câmpului și ca iarba ce înverzeaște pre acoperișuri, carea s-au uscat mai nainte de-a să coace. 225r
27. Lăcașul tău și ieșirea ta și întrarea ta și calea ta Eu mainte o am știut, și urgia ta împrotiva Mea.
28. Nebunit-ai împrotiva Mea și trufia ta s-au suit în urechile Meale. Pune-voiu direpț aceea belciug în narile tale și hamu în buzele tale și te voiu întoarce la calea pre carea ai venit.
29. Iară ție, Ezehie, acesta-ți va fi sămnul: Mâncă într-acest an care vei găsi, iară în al doilea an, care din sâne să nasc, iară în anul al treilea sămânați și săcerați, sădiți vii și mâncați rodul lor.

30. Și orice va prisosi din casa Iiudei va tremite rădăcină în jos și va face roadă în sus.
31. Că din Ierusalim vor ieși rămășițe și ce să se spăsască, din muntele Sionului». Râvna Domnului oastelor va face aceasta. |
225v 32. Pentru aceea, aceastea zice Domnul despre împăratul asiriilor: «Nu va întra în cetatea aceasta, nici va trimite în ea săgeată, nici o va cuprinde pavăza, nici o va împrejura tărie.
33. Pre calea prin carea s-au vestit să va întoarce. Și în cetatea aceasta nu va întra, zice Domnul.
34. Și voiu apăra cetatea aceasta și o voiu mântui pentru Mine și pentru David, sluga Mea»".
35. *Și au fost în noaptea aceea, venit-au îngerul Domnului și au lovit în tabăra asiriilor o sută optzeci și cinci de mii; și, sculându-să dimineață, au văzut toate trupurile morților. Și, întorcându-să, s-au dus.
36. Și s-au întors Sennaheriv, împăratul Asiriilor, și au rămas în Ninive.
37. *Și, închinându-să în biserica lui Nesroc, dumnezeului său, Adramelec și Sarasar, fiii lui, l-au lovit cu sabia și au fugit în pământul armenilor. Și au împărățit Asarhadon, fiiul lui, pentru el.

*Tov. 1, 21. Ecli 38, 24. Isaie 37, 36. 1 Mac. 7, 41. 2 Mac. 8, 19. *Tov. 1, 24.

Cap 20 ||

226r *Isaie pre Ezehie ce să bolnăvea îl vestească că va muri. Iară el cu rugăciunea sa sănătate cu lungimea vieții până la cinsprăzeceace ani de la Dumnezeu dobândeaște, dându-i-să sămnul sănătății prin întoarcerea soarelui. Iară asiriilor ce-i aducea daruri, comoarăle le arată și, pentru aceaea, prin Isaie cercetându-să, prinderea Vavilonului i să vesteaște; căruie necuratul fiiu Manasie îi urmează.*

1. În zilele acelea s-au bolnăvit Ezehie până la moarte. Și au venit la el Isaie, fiiul lui Amos prorocul, și i-au zis: „Acestea zice Domnul Dumnezeu: «Poruncească casei tale că vei muri tu și nu vei trăi!»"
2. Carele ș-au întors fața către păreate și au rugat pre Domnul, zicând:
3. „Rogu-mă, Doamne, adu-Ți aminte, rogu-Te, cum am umblat înnaintea Ta în adevăr și în inimă desăvârșit și ce-i plăcut înnaintea Ta am făcut". Și au plâns Izehie cu plângere mare.
226v 4. Și mai nainte de-a ieși Isaie o jumătate parte din pridvor, au fost cu|vântul Domnului către el, zicând:
5. „Întoarce-te și zi lui Ezehie, povățuitoriului norodului Mieu: «Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui David, tătâni-tău: 'Auzit-am rugăciunea ta și am văzut lacrămile tale. Și iată, te-am sănătoșat, și în zioa a treia te vei sui în biserica Domnului.
6. Și voiu adaoge zilelor tale ani cinsprăzeace, ci și din mâna împăratului asiriilor te voiu slobozi, și cetatea aceasta pentru Mine și pentru David, sluga Mea'»".
7. Și au zis Isaie: „Aduceți-mi o frământătură de zmochine". Carea aducând-o și puind-o pre rana lui, s-au vindecat.
8. Și zisease Ezehie către Isaie: „Ce sămn va fi că mă va sănătoșa Domnul și că mă voiu sui a treia zi în casa Domnului?"
9. Căruia i-au zis Isaia: „Acesta va fi sâmn de la Domnul, că va face Domnul cuvântul care au grăit: Vreai să se suie umbra zeace linii au să se întoarcă atâteași treapte?"
227r 10. Și au zis Ezehie: „Lesne iaste umbrei || a creaște zeace linii. Nici aceasta vreau să fie, ci să se întoarcă îndărăpt zeace treapte".
11. Și au chemat Isaie prorocul pre Domnul și au dus îndărăpt umbra pre liniile prin care să pogorâse în ceasornicul lui Ahaz zeace treapte.
12. *În vreamea aceaea au tremis Verodac Valadan, fiiul lui Valadan, împăratul vavilonilor, carte și daruri la Ezehie, că auzise cum că să bolnăvise Ezehie.
13. Și s-au veselit întru venirea lor Ezehie și le-au arătat casa mirosurilor și aurul și argintul și multe fealiuri de zugrăvituri și unsori și casa vaselor sale și toate care putea avea în comoarăle sale. N-au fost ce să nu le areate Ezehie în casa sa și întru toată putearea sa.
14. Și au venit Isaia prorocul la împăratul Ezehie și i-au zis: „Ce au zis bărbații acește, au de unde au venit la tine?" Căruia au zis Ezehie: „Din țară departe au venit la mine, de la Vavilon".
227v 15. Iară el au răspuns: „Ce au văzut în ca|sa ta?" Zis-au Ezehie: „Toate, oricare sânt în casa mea, le-au văzut. Nimic iaste ce nu le aș fi arătat în comorâle meale".
16. Și au zis Isaie lui Ezehie: „Ascultă cuvântul Domnului:

2 Par. 32, 24. Isa. 38, 1. *Isaie. 39, 1.

17. «Iată, zile vor veni și să vor lua toate care sânt în casa ta și care au adaos părinții tăi, până în zioa aceasta, în Vavilon. Nu va rămânea cevași, zice Domnul.
18. Ci și din fiii tăi, carii vor ieși din tine, care vei naște, să vor lua și vor fi fameni în polata împăratului Vavilonului»".
19. Zis-au Ezehie către Isaie: „Bun e cuvântul Domnului care ai grăit. Fie pace și adevăr în zilele meale".
20. Iară cealeaalalte a cuvintelor lui Ezehie și toată tăria lui și cum au făcut lacul de pești și ducerea apei și au dus apele în cetate, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiuda?
21. Și au dormit Ezehie cu părinții săi. Și au împărățit Manase, fiiul lui, pentru el.

Cap 21

Pentru urâta a lui Manasse spurcăciune, || mai nainte zice Domnul că va ștearge pre Iiuda și Ierusalimul. Căruia murind, urmează necuratul fiiu Amon. Și acesta de sluji ucigându-să, împărățeaște preste Iiuda dumnezeiescul fiiu Iosie. 228r

*2 Par. 33, 1.
1. *De doisprăzeace ani era Manasie când începuse a împărăți; și cinzeaci și cinci de ani au împărățit în Ierusalim; numele mumei lui, Havsiva.
2. Și au făcut rău înnaintea Domnului, după idolii neamurilor care le-au șters Domnul de la fața fiilor Israil.

*2 Par. 33, 3.
3. *Și s-au întors și au zidit ceale înalte carea răsipise Ezehie, tată-său. Și au rădicat prestoalele lui Vaal și au făcut grânci, precum au făcut Ahav, împăratul lui Israil, și s-au închinat oastei ceriului și o au cinstit.

*2 Împăr. 7, 10.
4. Și au făcut prestoale în casa Domnului, de care au zis Domnul: *„În Ierusalim voiu pune Numele Mieu".
5. Și au făcut oltare a toată oastea ceriului în doao pridvoare a bisearicii Domnului. |
6. Și au trecut pre fiiul său prin foc; și au vrăjit și au ținut găcitori și au făcut pithoni și prorocitorii i-au înmulțit, ca să facă rău înnaintea Domnului și să-L întărâte. 228v

*2 Împăr. 7, 26. 3 Împăr. 8, 16 și 9, 5.
7. Și au pus idolul grângului care făcuse în bisearica Domnului, *despre carea au grăit Domnul către David și către Solomon, fiiul lui: „În bisearica aceasta și în Ierusalim, carea o am ales din toate neamurile lui Israil, voiu pune Numele Mieu în veac.
8. Și nu voiu mai face a să clăti piciorul lui Israil de pre pământul care L-am dat părinților lor, însă de vor păzi toate lucrurile care le-am poruncit și toată leagea carea le-au poruncit sluga Mea, Moisi".
9. Iară ei n-au ascultat, ci s-au înșelat de Manasse, ca să facă rău preste neamurile care le-au zdrobit Domnul de la fața fiilor Israil.
10. Și au grăit Domnul în mâna slugilor Sale, prorocilor, zicând,

*Irim. 15, 4.
11. *Că au făcut Manasse, împăratul Iiudii urâciunile aceastea reale preste toate care făcuse amorreaii înnaintea Lui și a || păcătui au făcut și pre Iiuda întru necurățiile sale. 229r
12. Pentru aceaea, aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: „Iată, eu voiu aduce reale preste Ierusalim și Iiuda, ca oricine va auzi, să-i țiuiască amândoao urechile.
13. Și voiu întinde preste Ierusalim funea Samarii și greutatea casii lui Ahav și voiu ștearge Ierusalimul precum să șterg tablele. Și, ștergându-o, voiu întoarce și voiu duce mai adeasăori hieru preste fața ei".
14. Iară voiu lăsa rămășițele moștenirii Meale și le voiu da în mânile nepriiatinilor ei. Și vor fi spre jefuire și spre răpire tuturor protivnicilor săi,
15. Pentru că au făcut rău înnaintea Mea și n-au încetat a Mă întărâta, din zioa carea au ieșit părinții lor din Eghipt până într-această zi".
16. Ci încă și sânge nevinovat au vărsat Manasse mult foarte, până ce au umplut Ierusalimul până la gură, afară de păcatele sale cu care a păcătui au făcut pre Iiuda să facă rău înaintea Domnului. |
17. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Manase și toate care au făcut și păcatul lui ce au păcătuit, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiuda? 229v
18. Și au adormit Manase cu părinții săi și s-au îngropat în grădina casei sale, în grădina Oziii. Și au împărățit Ammon, fiiul lui, pentru el.
19. De doaozăci și doi de ani era Ammon când începuse a împărăți; și doi ani au împărățit în Ierusalim; numele mumei lui, Mesalemeath, fata lui Harus din Ieteva.
20. Și au făcut rău înnaintea Domnului, precum făcuse Manasse, tatăl lui.

21. Și au umblat în toată calea pre carea umblase tatăl lui. Și au slujit necuraților cărora slujise tatăl lui și s-au închinat lor.

22. Și au părăsit pre Domnul, Dumnezeul părinților săi, și n-au umblat în calea Domnului.

23. Și i-au întins leșuiri slujile sale și au ucis pre împăratul în casa sa.

230r 24. Și au lovit norodul țânutului pre || toți carii împreună jurase împrotiva împăratului Ammon și ș-au făcut împărat pre Iosie, fiiul lui, pentru el.

25. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Amon, care au făcut, au nu aceastea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiuda?

26. Și l-au îngropat în mormântul său în grădina Oziii. Și au împărățit Iosie, fiiul lui, pentru el.

Cap 22

Iosie bisearica și cinstea lui Dumnezeu înoiaște. Despre găsita a doao leage carte pre Domnul sfătuiaște de amânănțările și pedeapsele într-aceaeaș mai înnainte scrise, pentru că au părăsât părinții cinstea lui Dumnezeu; iară el întâiu în pace va muri.

1.* De opt ani era Iosie când începuse a împărăți; treizeaci și unul de ani au împărățit în Ierusalim; numele mumei lui Idida, fata lui Hadaia din Vesecath.

*2 Par. 34, 1.

2. Și au făcut ce era plăcut înnaintea Domnului și au umblat prin toate căile 230v lui David, tătâni-său; nu s-au abă|tut la dreapta sau la stânga.

3. Iară în anul al optsprăzeacelea împăratului Iosie, trimis-au Israil pre Safan, fiiul lui Asliia, fiiul lui Mesulam, scriitoriul bisearicii Domnului, zicându-i:

4. „Mergi la Helchia arhiereul să se adune banii carii s-au adus în bisearica Domnului, carii i-au cules portarii bisearicii de la norod,

5. Și să se dea cioplitorilor prin mai-marii casii Domnului carii să-i și împarță cei ce lucră în bisearica Domnului spre înnoirea celor de lipsă a bisearicii,

6. Grindarilor adecă și zidarilor și celor ce îndreptează ceale rupte. Și să să numere leamne și pietri din tăieturi de pietri, spre întemeiarea bisearicii Domnului.

7. Însă să nu li să socotească în luare de samă argintul ce-l iau, ci în puteare să-l aibă și în credință”.

8. Și au zis Helchia arhiereul către Safan scriitoriul: „Cartea leagii am găsit în casa Domnului”; și au dat Helchie cartea lui Safan, care o au și cetit. ||

231r 9. Și au venit Safan scriitoriul la împăratu și i-au vestit ceea ce poruncise și au zis: „Adunat-au slugile tale banii carii s-au găsit în casa Domnului și i-au dat să să împarță meșterilor de la mai-marii preste lucrurile bisearicii Domnului”.

10. Și au povestit Safan, scriitoriul împăratului, zicând: „O carte mi-au dat Helchie preotul”. Carea cetind-o Safan înnaintea împăratului,

11. Și, auzind împăratul cuvintele cărții legii Domnului, ș-au rupt vejmintele,

12. Și au poruncit lui Helchie preotului și lui Ahicam, fiiul lui Safan, și lui Ahovor, fiiului Miha, și lui Safan scriitoriului și lui Asaie, slugii împăratului, zicând:

13. „Duceți-vă și sfătuiți pre Domnul despre mine și despre norod și despre tot Iiuda pentru cuvintele cărții aceștia ce s-au aflat, că tare mânia Domnului s-au aprins împrotiva noastră, că n-au ascultat părinții noștri cuvintele cărții aceștia, să facă tot ce s-au scris noao”. |

231v 14. Și s-au dus Helchie preotul și Ahica și Ahovor și Safan și Asaia la Holdam prorocița, muierea lui Sellum, fiiului Thecue, fiiul lui Araas, păzitoriului vejmintelor, carea lăcuia în Ierusalim în A Doao, și au grăit către ea.

15. Și ea le-au răspuns: „Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil. Ziceți omului care v-au trimis la mine.

16. Aceastea zice Domnul: «Iată, Eu voiu aduce reale preste locul acesta și preste lăcuitorii lui, toate cuvintele legii care au grăit împăratul Iiudei,

17. Că M-au părăsât și au jertvuit dumnezeilor streini, întărâtându-Mă întru toate lucrurile mânilor sale. Și să va aprinde urgia Mea în locul acesta și nu să va stânge».

18. Iară împăratului Iiuda care v-au trimis să sfătuiți pre Domnul, așa veți zice: «Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: ‘Pentru aceaea, că ai ascultat cuvintele cărții

232r 19. Și s-au cutremurat inima ta și te-ai smerit înnaintea Domnului după ce ai au||zit cuvintele împrotiva locului acestuia și a lăcuitorilor lui, că adecă vor fi spre buiguire și blăstăm și ț-ai rupt vejmintele tale și ai plâns înaintea Mea și Eu am auzit, zice Domnul.

20. Pentru aceaea te voiu aduna la părinții tăi și te vei aduna la mormântul tău în pace, ca să nu vază ochii tăi toate realele care voiu aduce preste norodul acesta’»”.

Cap 23

Iosie a doao leage înnaintea norodului o ceteaşte şi, lovind legătură cu Domnul şi stricând urâciunile, au poruncit să să prăznuiască Paştile. Căruia, în Maghedon ucis, urmează necuratul fiiu Ioahaz, pre care Faraon prins în Eghipt l-au dus, puind în locul lui pre Eliachim, pre care şi Ioachim îl numeaşte şi aceluia grea dajdă îi pune.

*2 Par. 34, 28.

1.*Și au vestit împăratului ce zisease. Care au trimis şi s-au adunat la el toţi bătrânii Iiudei şi Ierusalimul.

2. Și s-au suit împăratul în bisearica Dom |nului şi toţi oamenii Iiudei şi toţi carii lăcuia în Ierusalim cu el, preoţii şi prorocii şi tot norodul, de la cel mic până la cel mare. Și au cetit toţi auzind cuvintele cărţii legăturii, carea s-au aflat în casa Domnului. 232v

3. Și au stătut împăratul pre treapte şi legătură au lovit înnaintea Domnului, ca să umble după Domnul şi să păzască poruncile Lui şi mărturiile şi ţeremoniile în toată inima şi în tot sufletul şi să deştepte cuvintele legăturii aceştia, care era scrise în cartea aceaea. Și s-au odihnit norodul legăturii.

*Ecli 49, 3.

4. Și au poruncit împăratul lui Helchie arhierelui şi preoţilor celor de al doilea rând şi portarilor *să leapede din bisearica Domnului toate vasele care să făcuse lui Vaal şi în grâng şi a toată oastea ceriului. Și le-au ars afară de Ierusalim, în Valea Chedronului, şi au dus pulberea lor în Vethil.

5. Și au șters prorocitorii care-i pusease || împăratul Iiudei spre jârtvuire în ceale înnalte, prin cetăţile Iiudei şi împrejurul Ierusalimului, şi pre cei ce tămâia aprindere lui Vaal şi soarelui şi lunii şi a doaosprăzeacee seamne şi toată oasteai ceriului. 233r

6. Și au făcut a scoate grângul din casa Domnului afară de Ierusalim, în Valea Chiedranului, şi l-au ars acolo. Și l-au întors în cenuşe şi o au aruncat preste mormânturile obştei.

7. Și au strâcat căscioarele muieroticilor care era în casa Domnului, pentru carele muiarile ţesea ca nişte căşcioare, grâng.

8. Și au adunat toţi preoţii din cetăţile Iiudei. Și au spurcat ceale înnalte, unde jârtvuia preoţii din Gavaa până în Versavia. Și au strâcat prestoalele porţilor în întrarea uşii lui Iosie, căpeteniii cetăţii, carea era de-a stânga porţii cetăţii.

9. Însă nu să suia preoţii celor înalte la oltariul Domnului în Ierusalim, ci numai mânca azima în mijlocul fraţilor săi. |

10. Și au spurcat şi pre Tofeth, care iaste în valea fiiului Ennon, ca nime să-şi jârtvuiască fiiul său sau fata sa prin foc lui Moloh. 233v

11. Și au luat caii carii dedease împăraţii Iiudei soarelui, în întrarea bisearicii Domnului, lângă divanul lui Nathameleh famenului, care era în Farurim. Iară căruţele soarelui le-au ars cu foc.

12. Și oltarele care era preste acoperişele trepăzării Ahaz, care le făcuse împăraţii Iiudei, şi oltarele care le făcuse Manasie în doao pridvoarăle bisearicii Domnului le-au strâcat împăratul. Și au alergat de-acolo şi au răsipit cenuşa lor în răpegiunea Chedronului.

*3 Împăr. 11, 7.

13. Și ceale înnalte care era în Ierusalim de-a dreapta partea Muntelui Vătămării, *care zidise Solomon, împăratul lui Israil, lui Astaroth, idolului sidonilor, şi lui Hamos, vătămării Moav, şi lui Melhom, urăciunii fiilor || Amon, le-au spurcat împăratul. 234r

14. Și au zdrobit ceale cioplite şi au aprins grânghii şi au umplut locurile lor cu oasă de morţi,

*3 Împăr. 13, 32.

15. *Încă şi oltariul care era în Veavtil şi cel înnalt, care făcuse Ierovoam, fiiu lui Navat, care a păcătui au făcut pre Israil. Și oltariul acela şi acel înalt le-au strâcat şi le-au ars şi le-au sfărmat în pulbere; şi au aprins şi grângul.

16. Și, întorcându-să Iosie, au văzut acolo mormânturile care era în munte. Și au tremis şi au adus oasele din mormânturi şi le-au ars pre oltariu şi l-au spurcat, după cuvântul Domnului, care au grăit omul lui Dumnezeu, care mai nainte zisease cuvintele aceastea,

*3 Împăr. 13, 2.

17. *Și au zis: „Ce stâlp e cela ce-l văzu?" Și i-au răspuns orăşeanii ceatăţii aceiia: „Mormântul omului lui Dumnezeu iaste, care au venit din Iiuda şi mai nainte au zis cuvintele aceastea, care ai făcut pre oltariul lui Vethil". |

18. Și au zis: „Lăsaţi-l, nime să nu mişte oasele lui". Și neatinsă au rămas oasăle lui cu oasăle prorocului care venise din Samaria. 234v

19. Însă și toate bisearicile celor înalte care era în cetățile Samariei, care făcuse împărații lui Israil spre întărâtarea Domnului, le-au luat Iosie și le-au făcut lor, după toate lucrurile care făcuse în Vethil.

20. Și au ucis pre toți preoții celor înnalte, carii era acolo pre oltare și au ars oase de oameni preste eale. Și s-au întors în Ierusalim.

21. *Și au poruncit tot norodului, zicând: „Faceți Paștile Domnului, Dumnezeului vostru, precum este scris în cartea legăturii aceștia”. *2 Par. 35, 1.

22. Că nu s-au făcut Paștile așa din zilele judecătorilor carii au judecat pre Israil și a tuturor împăraților Israil și a împăraților Iiuda,

235r 23. Precum în anul al optsprăzecelea al împăratului Iosie s-au făcut Paștile || acestea Domnului în Ierusalim.

24. Ci și pithoni și găcitori și figurile idolilor și necurățiile și urâciunile care fusease în pământul Iiudii și în Ierusalim le-au luat Iosie, ca să așază cuvintele leagii care sânt scrise în cartea carea o au aflat Helchie preotul în biserica Domnului.

25. Aseaminea lui n-au fost mainte de el împărat care să se întoarcă cătră Domnul în toată inima sa și în tot sufletul său și în toată vârtutea sa, după toată leagea lui Moisi. Nici după el s-au sculat aseaminea lui.

26. Însă nu S-au întors Domnul de la mânia urgiii Sale cei mari cu carea să mâniiasă urgia Lui împrotiva Iiudei pentru întărâtările cu carele îl învitase Manasie.

27. *Și au zis Domnul: „Și pre Iiuda l-oiu lua de la fața Mea, precum am luat pre Israil. *Jos. 24, 2.
235v Și voiu lepăda cetatea aceasta, | carea o am ales, Ierusalimul, și casa de carea am zis: «Fi-va numele Mieu acolo»”.

28. Iară cealeaalalte a cuvintelor Iosie și toate carea au făcut, au nu acestea scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiuda?

29. *În zilele lui s-au suit Faraon Nehaon, împăratul Eghiptului, împrotiva împăratului asiriilor la râul Eufratului. Și s-au dus Iosie împăratul întru-ntâmpinarea lui. Și au fost ucis în Magheddo, după ce-l văzuse. *2 Par. 35, 20.

30. Și l-au adus slugile lui mort din Magheddo și l-au dus în Ierusalim și l-au îngropat în mormântul său. Și au luat norodul pământului pre Ioahaz, fiiul lui Iosie, și l-au uns și l-au rânduit împărat în locul tătâni-său.

31. *De doaozeci și trei de ani era Ioahaz când începuse a împărăți; și trei luni au împărățit în Ierusalim; numele mumeai lui, Amital, fata lui Irimie, din Lovna. *2 Par. 36, 2.

32. Și au făcut rău înnaintea Domnului, după toate care făcuse părinții lui.

236r 33. Și l-au legat Faraon Nehaon în Rev||la, carea iaste în pământul Emath, ca să nu împărățască în Ierusalim. Și au pus dajde țânutului tălanți de arginți o sută și un tălant de aur.

34. Și împărat au rânduit Faraon Nehaon pre Eliachim, fiiul lui Iosie, în locul lui Iosie tătâni-său, și i-au întors numele lui Ioachim. Iară pre Ioahaz l-au luat și l-au dus în Eghipt și au murit acolo.

35. Iară argintul și aurul l-au dat Ioachim lui Faraon, aruncând țânutului prin fieștecarele ca să să adune după porunca lui Faraon. Și pre fieștecarele după putearea sa l-au silit, și argintul și aurul, din norodul pământului, să deaie lui Faraon Nehaon.

36. De doaozăci și cinci de ani era Ioachim când începuse a împărăți; și unsprăzeace ani au împărățit în Ierusalim; numele mumei lui, Zevida, fata lui Fadaia, din Ruma.

37. Și au făcut rău înnaintea Domnului, după toate care făcuse părinții lui.

Cap 24 |

236v *Ioachim în trei ani slujeaşte împăratului Vavilonului. După aceaea multe fealiuri de tâlhării rabdă. Carele murind, urmează fiiul Ioahin, pre carele cu comoarăle bisearicii și a casei împărăteşti și cu toată vârtutea lăcuitorilor Ierusalimului îl duce Navohodonosor în Vavilon, rânduindu-le împărat pre unchiu-său Mathanie, pre carele l-au chemat Sedechie.*

1. În zilele lui s-au suit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, și i s-au făcut Ioachim slugă în trei ani. Și iarăși au războit împrotiva lui.

2. Și i-au trimis lui Domnul lotrișorii haldeilor și lotrișorii Siriii și lotrișorii Moav și lotrișorii fiilor Amon. Și i-au slobozit în Iiuda, ca să-l piarză, *după cuvântul Domnului, care grăise prin slugile sale, prorocii. *Sus 23, 27.

3. Și au fost aceasta prin cuvântul Domnului împrotiva Iiudii, ca să-l ia dinnaintea sa, pentru păcatele lui Manasie, || toate care au făcut 237r

4. Și pentru sângele cel nevinovat care au vărsat și au împlut Ierusalimul cu sânge nevinovat. Și pentru acest lucru n-au vrut Domnul a să milostivi.

5. Iară cealeaalalte a cuvintelor lui Ioachim și toate care au făcut, au nu aceste scrise sânt în Cartea cuvintelor zilelor împăraților Iiuda? Și au adormit Ioachim cu părinții săi.

6. Și au împărățit Ioahim, fiiul lui, pentru el.

7. Și n-au mai adaos împăratul Eghiptului să iasă din pământul său. Că dusease împăratul Vavilonului, de la râul Eghiptului până la râul Eufratului, toate care fusease a împăratului Eghiptului.

8. De optsprăzeace ani era Ioahin când începuse a împărăți; și trei luni au împărățit în Ierusalim; numele mumei lui, Nohesta, fata lui Elnathan, din Ierusalim.

9. Și au făcut rău înnaintea Domnului, după toate care făcuse tatăl lui.

*Dan. 1, 1.

10. *În vreamea aceaea s-au suit slugile lui Navohodonosor, împăratului Vavilonului, | în Ierusalim și s-au încungiurat cetatea cu tării. 237v

11. Și au venit Navahodonosor, împăratul Vavilonului, la cetate cu slugile sale, să o bată.

12. Și au ieșit Ioahin, împăratul Iiuda, la împăratul Vavilonului, el și muma lui și slugile lui și căpeteniile lui și famenii lui; și l-au cuprins împăratul Vavilonului în anul al optulea împărățiii lui.

13. Și au luat de acolo toate comoarele casii Domnului și comoarele casii împărătești. Și au sfărâmat toate vasele ceale de aur care făcuse Solomon, împăratul lui Israil, în biesearica Domnului, după cuvântul Domnului.

14. Și au dus tot Ierusalimul și toate căpeteniile și pre toți cei tari ai oastei, zeace mii, în robie, și tot meșterul și încuietoriul. Și nimic s-au lăsat, afară de săracii norodului pământului.

*2 Par. 36, 10. Ester. 2, 6 și 11, 4.

15. *Și au dus și pre Ioahin în Vavilon, și pre muma împăratului și muie||rile împăratului și famenii lui. Și judecătorii pământului i au dus în robie din Ierusalim în Vavilon. 238r

16. Și toți bărbații cei vârtoși, șepte mii și meșterii și încuietorii, o mie, toți oameni tari, și ostașii. Și i-au dus împăratul Vavilonului robi în Vavilon.

*Ier. 37, 1 și 52, 1.

17. *Și au rânduit pre Mathanie, unchiul său, pentru el. Și i-au pus numele Sedechie.

18. Doaozeaci și unul de ani avea Sedechie când începuse a împărăți; și unsprăzeace ani au împărățit în Ierusalim; numele mâni-sa era Amital, fata lui Irimie, din Lovna.

19. Și au făcut rău înnaintea Domnului, după toate care făcuse Ioachim.

20. Că să mâniia Domnul împrotiva Ierusalimului și împrotiva Iiudei, până când i-ar lepăda de la fața Sa. Și s-au depărtat Sedechie de la împăratul Vavilonului.

Cap 25

Conocindu-să de Navohodonosor Ierusa|limul, Sedechie, orb și legat, ucigându-să înnaintea lui fiii, să duce în Vavilon cu celaalalt norod, lăsându-să oricarii pentru chivernisirea pământului. După ce s-au ars împreună cu biesearica toate ceale mari polăți, au rânduit Navohodonosor mai-mare pre Godoliia. Care de la Izmail ucigându-să, au fugit norodul în Eghipt, iară Ioahin în robie să înnalță de la împăratul Vavilonului. 238v

Ierimie 39, 1 și 52, 4.

1. Și au fost în anul al noaolea înpărățiii lui, în luna a zeacea, în zioa a zecea a lunii, au venit Navohodonosor, împăratul Vavilonului, el și toată oastea lui, în Ierusalim și o au încungiurat. Și au făcut înpregiurul ei tării.

2. Și s-au închis cetatea și s-au șențuit până la anul al unsprăzeacelea al împăratului Sedechie,

3. În zioa a noao a lunii. Și au biruit foametea în cetate, nici era pâne norodului pământului.

4. Și s-au rupt între sâne cetatea. Și toți oamenii ostași noaptea au fugit, prin calea porții, carea iaste între zidul cel îndoit la grădina împăra||tului (iară haldeii conocea înprejur cetatea); și au fugit Sedechie prin calea carea duce la câmpiile pustii. 239r

5. Și au gonit oastea haldeilor pre împăratul și l-au prins în șesul Ierihonului. Și toți ostașii carii era cu el s-au răsipit și l-au părăsit.

6. Și, prinzind pre împăratul, l-au dus la împăratul Vavilonului, în Revlatha; care au grăit cu el judecată.

7. Iară fiii lui Sedechie i-au ucis înaintea lui şi ochii lui i-au scos şi l-au legat cu lanțuri şi l-au dus în Vavilon.

8. În luna a cincea, în zioa a şaptea a lunii, acesta iaste anul al noaosprăzeacelea al împăratului Vavilonului, venit-au Navuzardam, căpetenia oastei, sluga împăratului Vavilonului, în Ierusalim.

9. Şi au aprins casa Domnului şi casa împăratului; şi casele Ierusalimului şi toată casa sa o au *ars cu foc. *Psalm. 63, 7.

10. Şi zidurile Ierusalimului înprejur le-au strâcat toată oastea haldeilor, carea era cu căpetenia ostaşilor.

11. Iară ceealaltă partea norodului, carea rămăsease în cetate, şi fugiții carii 239v fu|jise la împăratul Vavilonului şi ceaealaltă obşte i-au dus Navuzardam, căpetenia oastei;

12. Şi din săracii pământului au lăsat chivernisitori de vii şi de câmpuri.

13. *Iară stâlpii cei de aramă carii era în bisearica Domnului şi temeliile şi mare cel de aramă, care era în casa Domnului, le-au frâmt haldeii şi au dus toată arama în Vavilon. *Ier. 27, 19.

14. Şi oalele ceale de aramă şi troacele şi furcuțele ceale cu trei dinți şi păharele şi mojarele şi toate vasele ceale de aramă în carele slujea le-au dus.

15. Ci încă şi cădelnițele şi păhărealele ceale cu flori, care de aur, de aur, şi care de argint, de argint, le-au dus căpetenia oasteai,

16. Adecă doi stâlpi, un mare şi temeliile care le făcuse Solomon în bisearica Domnului. Nu era măsură aramei tuturor vaselor.

17. *Optsprăzeace coți în nalt avea un stâlp. Şi căpețelul de aramă preste sâne nalt de trei coți, şi mrejuțele şi malogranata preste căpețălul 240r || stâlpului, toate de aramă. Aseaminea împodobire avea şi al doilea stâlp. *3 Împăr. 7, 15. 2 Par. 3, 15. Ier. 52, 21.

18. Şi au dus căpetenia oasteai pre Saraiam, preotul cel dintâi, şi pre Sofoniam, preotul al doilea, şi trei portari,

19. Şi din cetate un famen care era mai-mare preste bărbații ostaşi şi cinci bărbați din cei ce stătuse înnaintea împăratului, pre carii i-au găsit în cetate şi pre Sofer, căpetenia oastei, carii cerca pre cei noi din norodul pământului, şi şasăzeaci de oameni din obşte, carii să aflase în cetate,

20. Pre carii, luundu-i Navuzardam, căpetenie ostaşilor, i-au dus la împăratul Vavilonului în Revlatha.

21. Şi i-au lovit împăratul Vavilonului şi i-au ucis în Revlatha, în pământul Emath. Şi s-au trecut Iiuda din pământul său.

22. Iară norodului care era lăsat în pământul Iiudei, care-l slobozise Navohodonosor, 240v împăratul Vavilonului, i-au rânduit mai-mare pre Godoliam, | fiiul lui Ahicam, fiiului Safan.

23. Carea auzind, toți povățuitorii ostaşilor, ei şi oamenii carii era cu ei, adecă că ar fi rânduit împăratul Vavilonului pre Godoliam, au venit la Godoliam în Masfa Ismail, fiiul

lui Nathanie, şi Iohanan, fiiul Caree, şi Saraia, fiiul Thanehumeth netofatilteanul, şi Iezonie, fiiul lui Maahathi, ei şi soţiile lor.

24. Şi s-au jurat Godolie lor şi soţiilor lor, zicând: „Să nu vă teamereţi a sluji haldeilor. Rămâneţi în ţănut şi slujiţi împăratului Vavilonului şi bine vă va fi”.

25. Şi au fost în luna a şeaptea, venit-au Ismail, fiiul lui Nathanie, fiiului Elisama, din sămânţă împărătească, şi zeace bărbaţi cu el. Şi au lovit pre Godolia, care au şi murit; ci şi pre jidovii şi pre haldeii carii era cu el în Masfa.

26. Şi, sculându-să tot norodul, de la mic până la cel mare, şi căpete||niile ostaşilor, au venit în Eghipt, temându-să de haldei. 241r

27. Şi au fost în anul al treizeaci şi şeaptelea mutării lui Ioachim, împăratului Iiuda, în luna a doaosprăzeacea, în zioa a doaozeaci şi şapte a lunii; au râdicat Evilmerodah, împăratul Vavilonului, în anul în care începuse a împărăţi, capul lui Ioachin, împăratul lui Iiuda, din temniţă,

28. Şi i-au grăit blând. Şi i-au pus thronul lui preste thronul împăraţilor carii era cu el în Vavilon.

29. Şi i-au schimbat hainele care avuse în temniţă şi mânca pâne pururea înnaintea lui în toate zilele vieţii sale.

30. Şi hrană peste an i-au rânduit fără scădeare, carea i să şi da de la împăratul prin fieştecare zile în toate zilele vieţii sale.

(a) CIOPLI: v. IV
au cioplit: *ind. pf.c. 3.sg.* 17,29

CIOPLIT, -Ă: s.
(ceale) cioplite: *s.n. pl. ac.* 18,4; 23,14

CIOPLITOR: s.m.
cioplitorii: *pl. ac.* 12,11
cioplitorilor: *pl. dat.* 22,5

(a) CITI: v. IV; var. (Înv. și reg.) **(a) CETI**
cetind: *gerunziu* 5,7; 19,14; 22,10
au cetit: *ind. pf.c. 3.sg.* 22,8; 23,2
ceteaște: *ind. prez. 3.sg.* rezum. cap.23

(a se) CLĂTI: v. IV „a (se) mișca"
au clătit: *ind. pf.c. 3.sg.* 19,21
a (să) clăti: *inf. prez.* 21,8

(a se) COACE: v. III
a (să) coace: *inf. prez. i19,26*

COAPSĂ: s.f.
coapseale: *pl. ac.* 1,8; 4,29
coapsele: *pl. ac.* 9,1

COASTĂ: s.f. „latură"
coastele: *pl. ac.* 16,14

(a se) COBORÎ: v. IV; var. (Înv.) **(a se) POGORÎ**
(să) pogoară: *ind. prez. 3.sg.* rezum. cap.1
(te) veai pogorî: *ind. viit.I. 2.sg.* 1,4, 6
să (te) pogori: *conj. prez. 2.sg.* 1,9
pogoară(-să): *conj. prez. fără **să** 3.sg.* 1,10, 12
(s-)au pogorât: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 1,10, 12, 14, 15; 3,12; 5,21; 6,18; 8,29; 13,14
pogoară(-te): *imperativ 2.sg.* 1,11
pogor<i>: *imperativ 2.sg.* 1,15
vei pogorî: *ind. viit.I. 2.sg.* 1,16
pogorându(-să): *gerunziu* 2,2
pogorât-au: *ind. pf.c. 3.sg.* 5,14
(să) pogorâse: *ind. m.m.c.pf. 3.sg.* 7,17; 9,16; 20,11
(ne-)am pogorât: *ind. pf.c. 1.pl.* 10,13

COBORÂRE: s.f.; var. (Înv.) **POGORÂRE**
pogorârea: *sg. ac.* 12,20

CODRU: s.m.
codrului: *sg. gen.* 14,9

COMOARĂ: s.f.
comoarăle: *pl. ac.* rezum. cap.12; 12,18; 16,8; 18,15; rezum. cap.20; 20,13; rezum. cap.24
comorâle: *pl. ac.* 20,15
comoarele: *pl. ac.* 24,13

(a se) CONĂCI: v. IV; var. **(a se) CONOCI** „a împresura", „a asedia" (cf. **Indice** Jd)
conocind: *gerunziu* rezum. cap.6; rezum. cap.16; 16,5
conocea: *ind. imp. 3.pl.* 6,24; 25,4
(s-)au conăcit: *ind. pf.c. 3.sg.* 6,25
conociia: *ind. imp. 3.sg.* rezum. cap.7
conocise: *ind. m.m.c.pf. 3.sg.* 9,14
au conocit: *ind. pf.c. 3.sg.* 17,4, 5
conoceaște: *ind. prez. 3.sg.* rezum. cap.18
conocindu(-să): *gerunziu* rezum. cap.25

(a) CONTENI: v. IV
conteneaște: *ind. prez. 3.sg.* rezum. cap.3

COPAC: s.m.; var. (Reg.) **COPACI**
copaciul: *sg. ac.* 17,10

COPITĂ: s.f.
copitele: *pl. nom.* 9,33

COPOS: s.m. (Trans.; mgm.) „chel", „spân"; aici prima atestare a cuvântului; cf. MDA, unde prima atestare este la Caba Vazul, *Szilágy vármegye román népe, nyelve és népköltézsete*, Beci, 1918.
coposule: *sg. voc.* 2,23

CORFĂ: s.f. (Trans. gms.) „coș"
corfe: *pl. ac.* 10,7

CORN: s.n.
cornul: *sg. ac.* 9,1, 3

CORT: s.n.
corturile: *pl. ac.* 7,7
cort: *sg. ac.* 7,8
corturi: *pl. ac.* 7,10

COT: s.m. „unitate de măsură a lungimii"
coți: *pl. ac.* 14,13; 25,17

CRÂNG: s.n.; var. **GRÂNC, GRÂNG:** s.m. (cf. lat. *lūcus, -ī* „crâng sfânt, dumbravă consacrată unei divinități")
crăngul: *sg. nom.* 13,6
grânci: *pl. ac.* 17,10, 16; 21,3
grânghi: *pl. ac.* 18,4
grângului: *sg. gen.* 21,7
grâng: *sg.a c.* 23,4, 7
grângul: *sg. ac.* 23,6, 15
grânghii: *pl. ac.* 23,14

(a) CREDE: v. III
necrezând: *gerunziu neg.* rezum. cap.7

CREDINȚĂ: s.f.
credința: *sg. ac.* 12,15
credință: *sg. ac.* 22,7

(a) CREȘTE: v. III
au crescut: *ind. pf.c. 3.sg.* 4,18
a creaște: *inf. prez.* 20,10

CREZĂTOR: s.m. (Neob.) „creditor"
crezetoriul: *sg. nom.* 4,1
crezătoriului: *sg. dat.* 4,7

(a se) CULCA: v. I
(s-)au culcat: *ind. pf.c. 3.sg.* 4,34, 35

(a) CULEGE: v. III
să culeagă: *conj. prez. 3.sg.* 4,39
au cules: *ind. pf.c. 3.sg.* 4,39
culegând: *gerunziu* 16,8

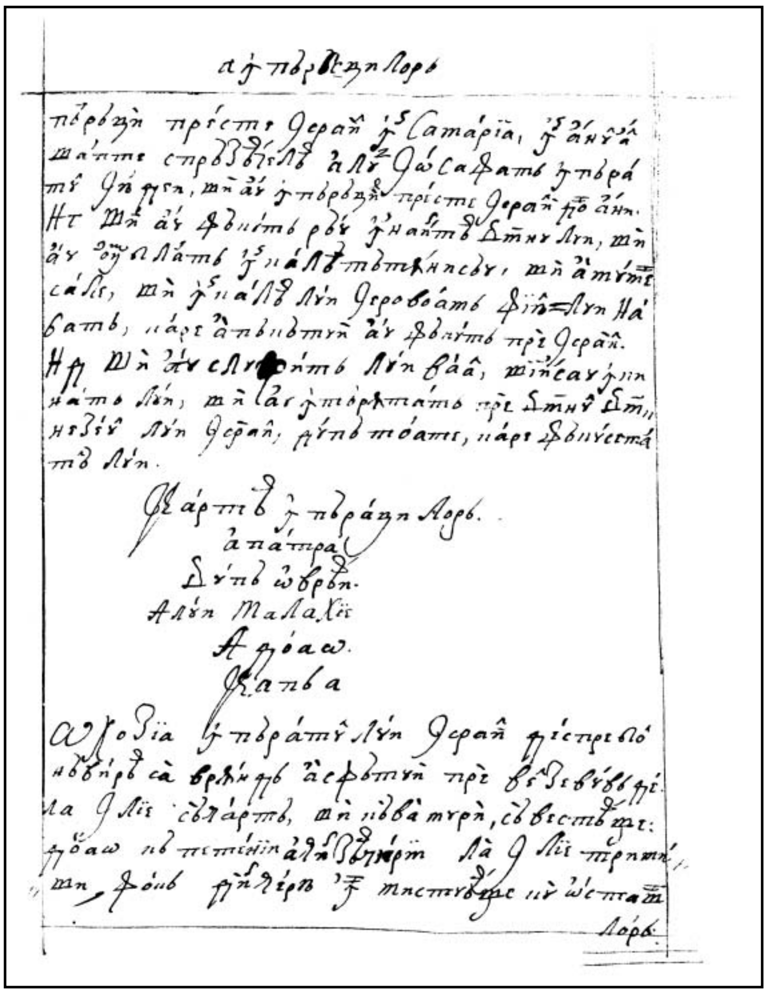
(a) CUMPĂRA: v. I
să cumperi: *conj. prez. 2.sg.* 5,26
să cumpere: *conj. prez. 3.pl.* 12,12

(a) CUNOAȘTE: v. III
cunoscu: *ind. prez. 1.sg.* 4,9

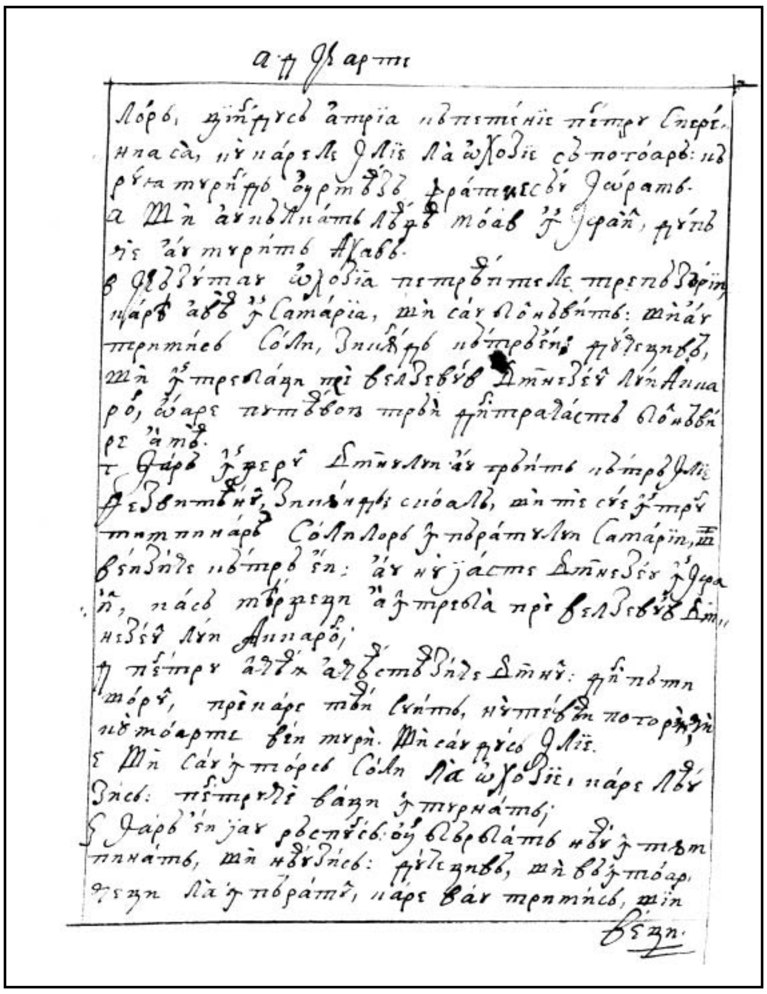
CUNOSCUT, -Ă: s.m./f.
cunoscuții: *s.m. pl. ac.* 10,11

(a) CUPRINDE: v. III
va cuprinde: *ind. viit.I. 3.sg.* 19,32
au cuprins: *ind. pf.c. 3.sg.* (Înv.) „a luat prizonier" 24,12

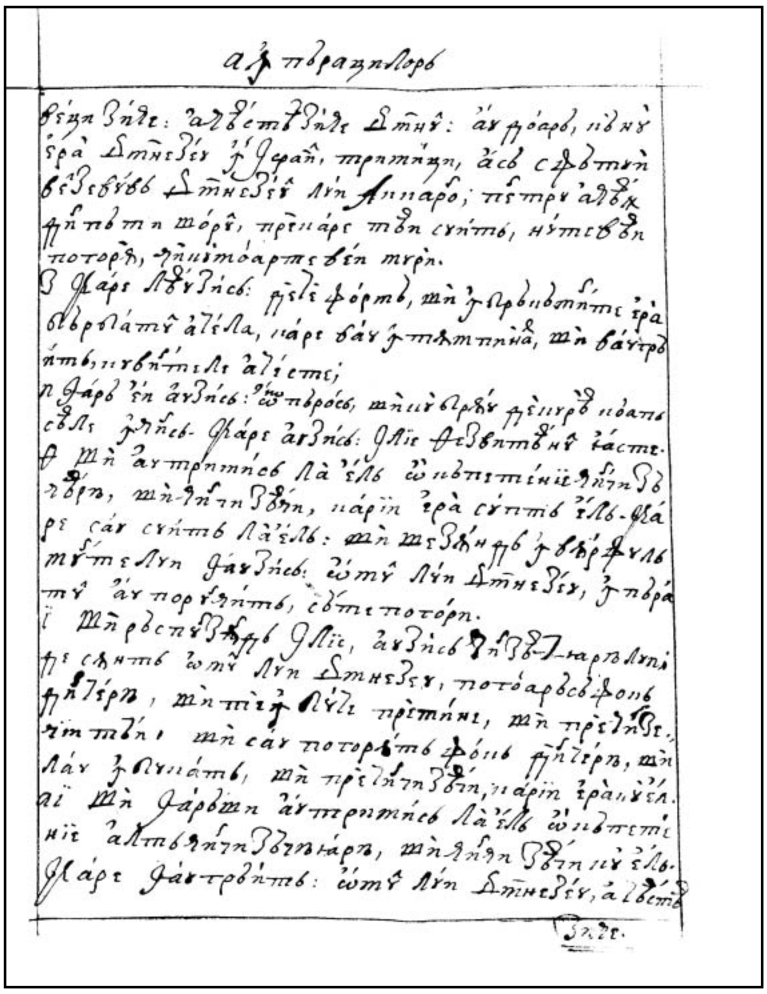
CURAT, -Ă: adj.
curată: *f. sg. nom.* 10,15

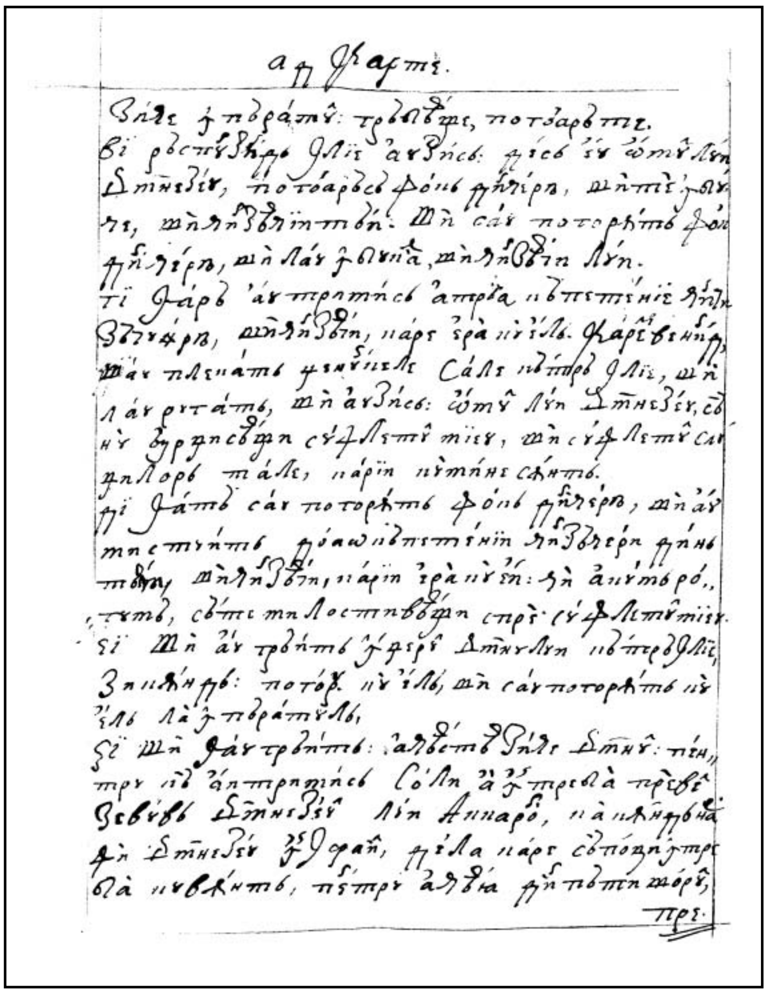
177r

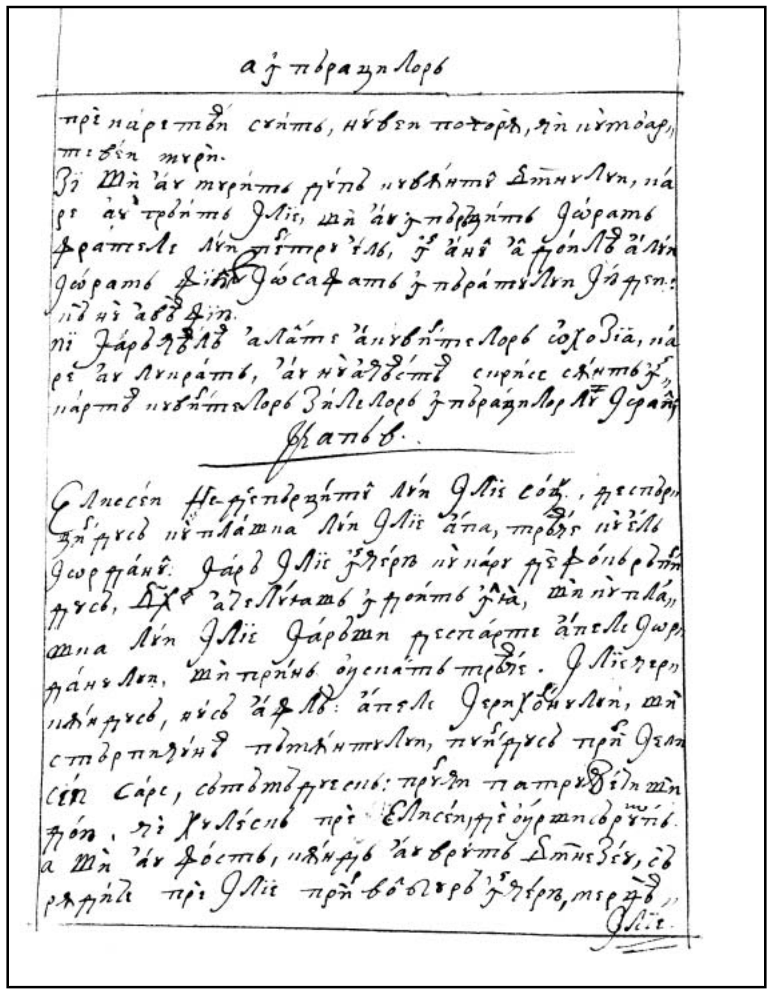
177v

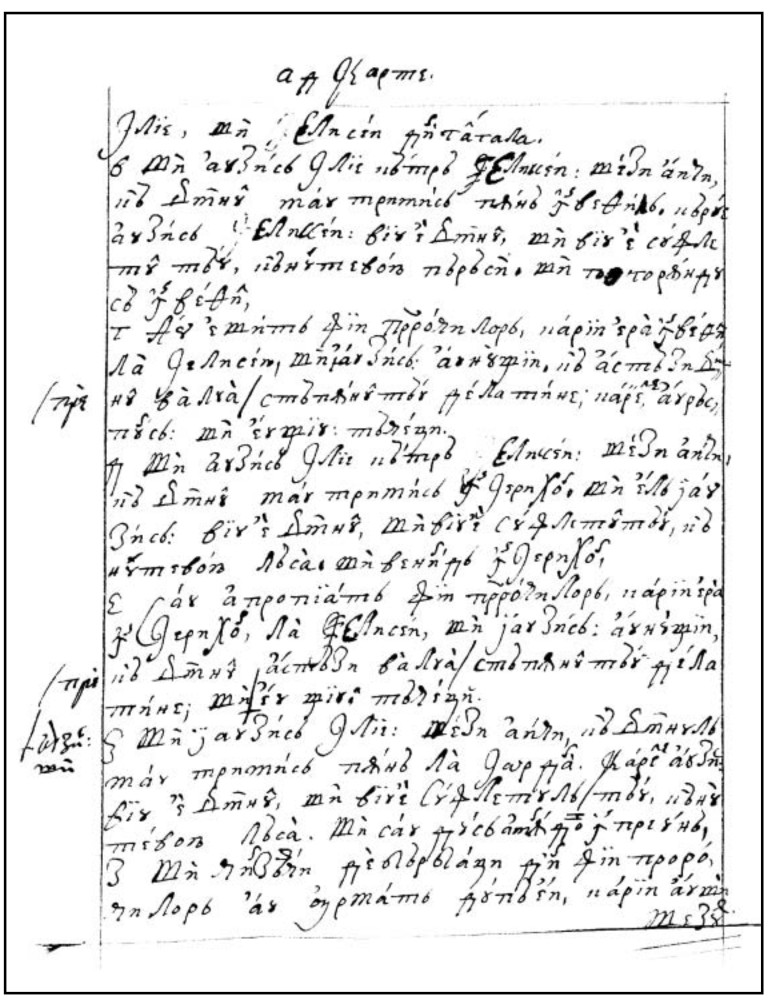
178r

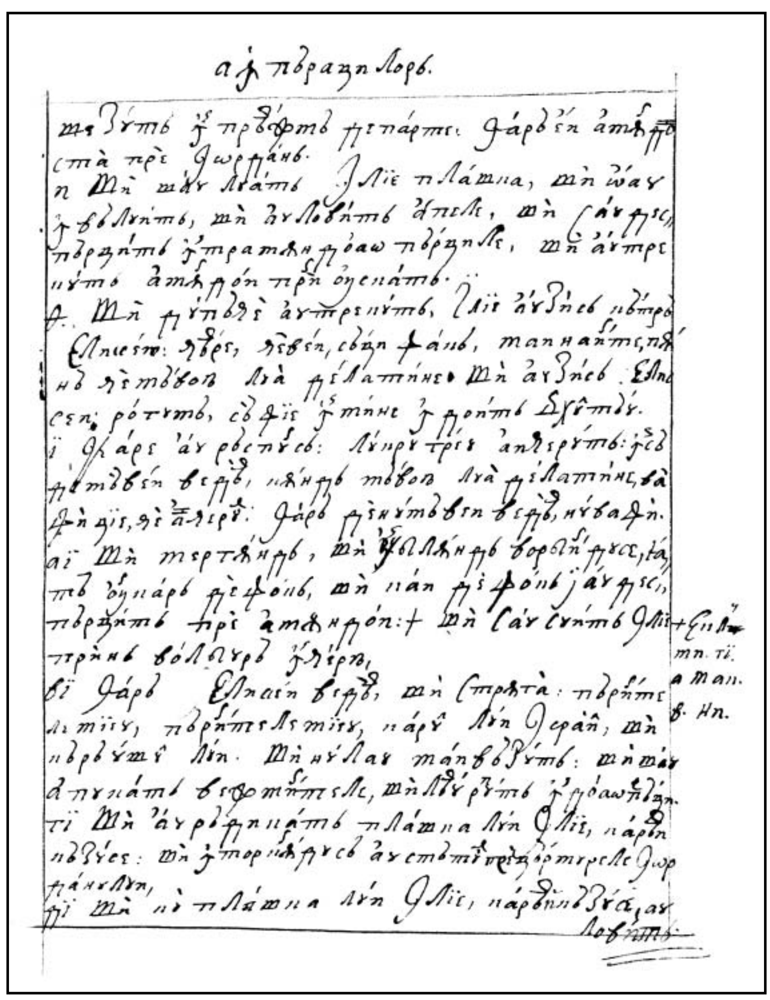
178v

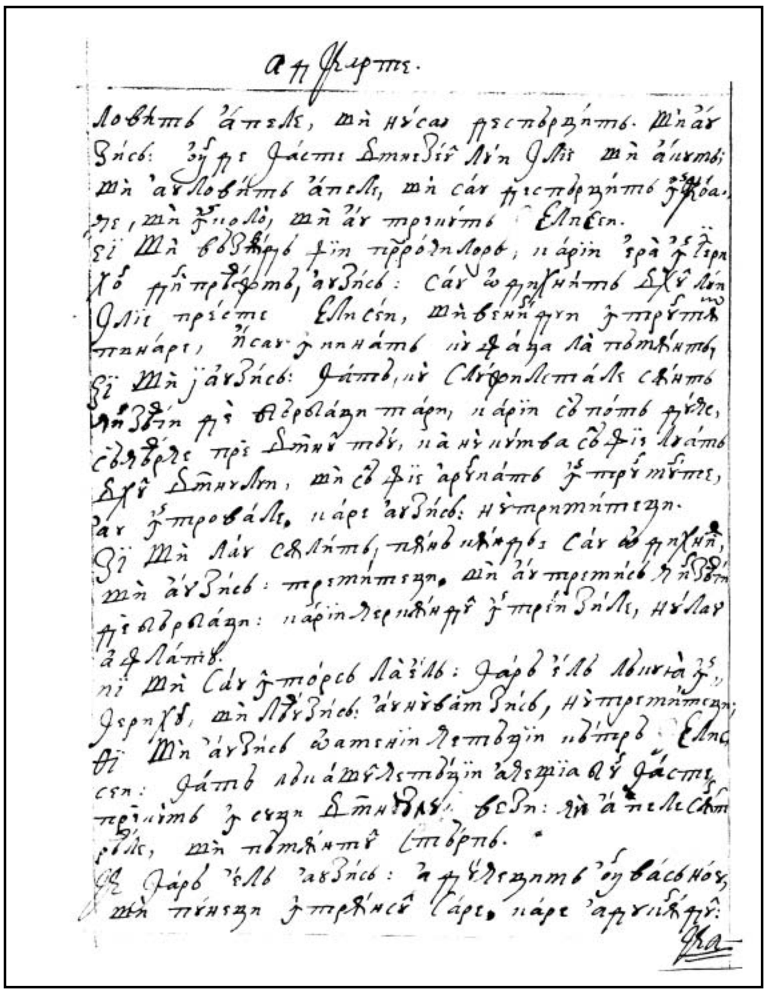
179r

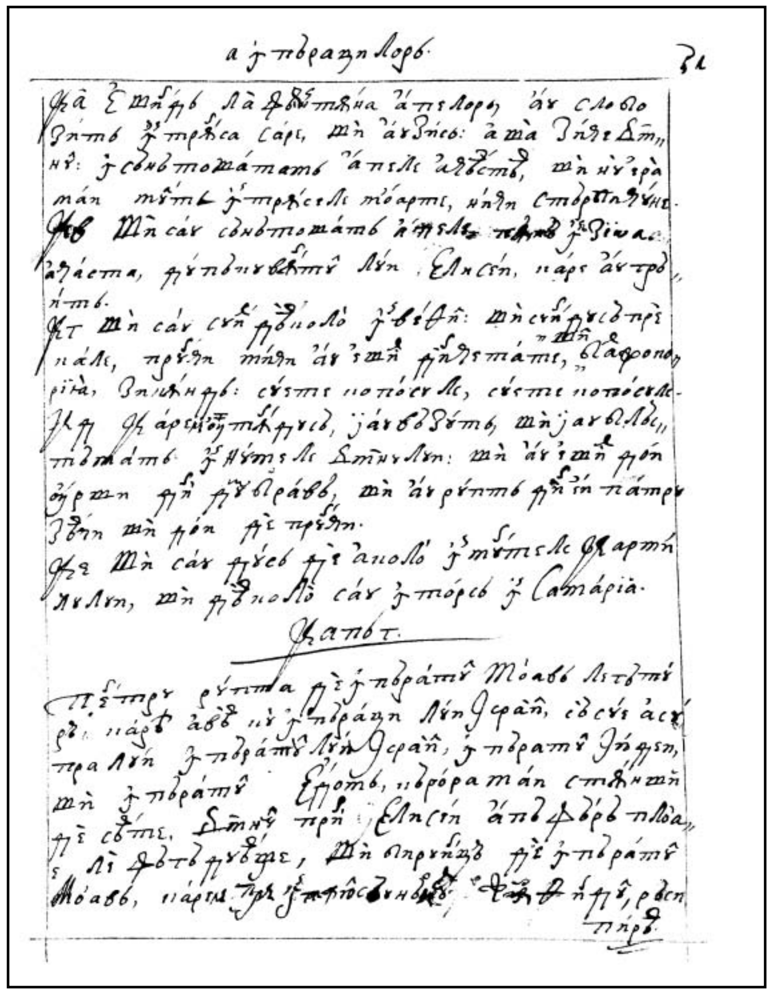
179v

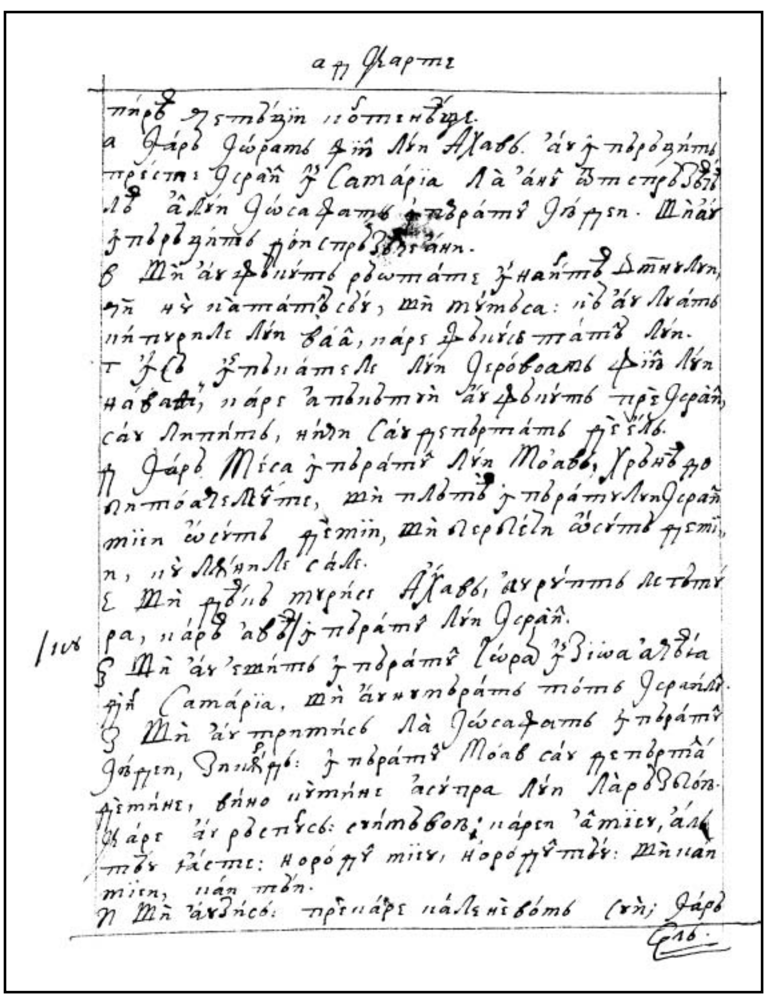
180r

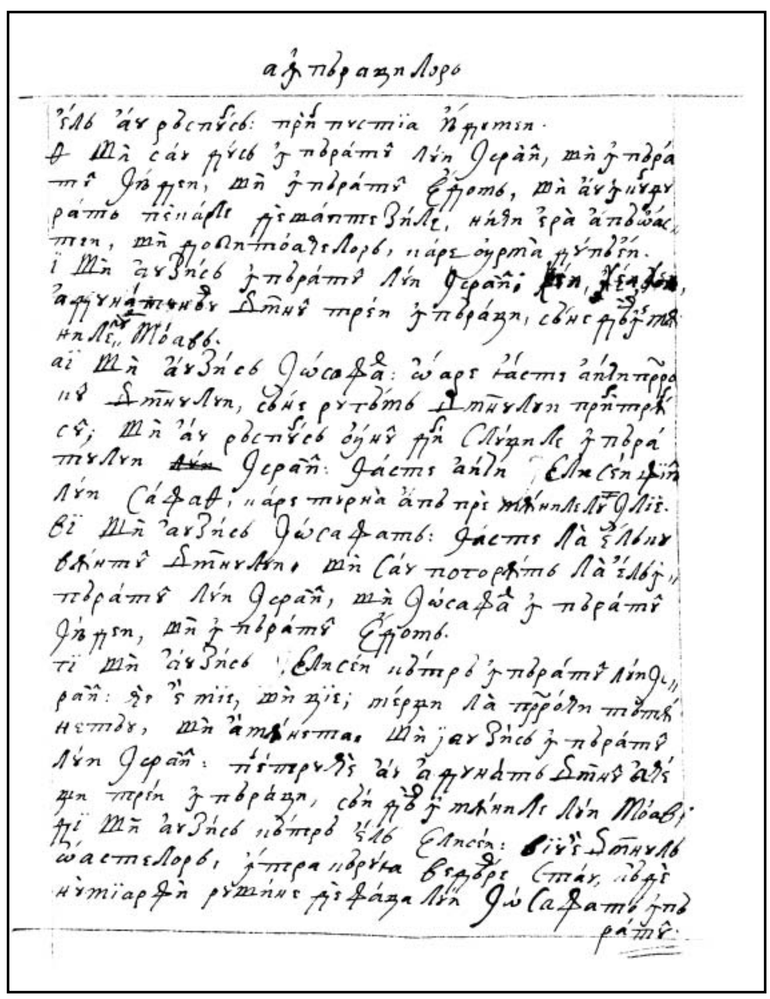
180v

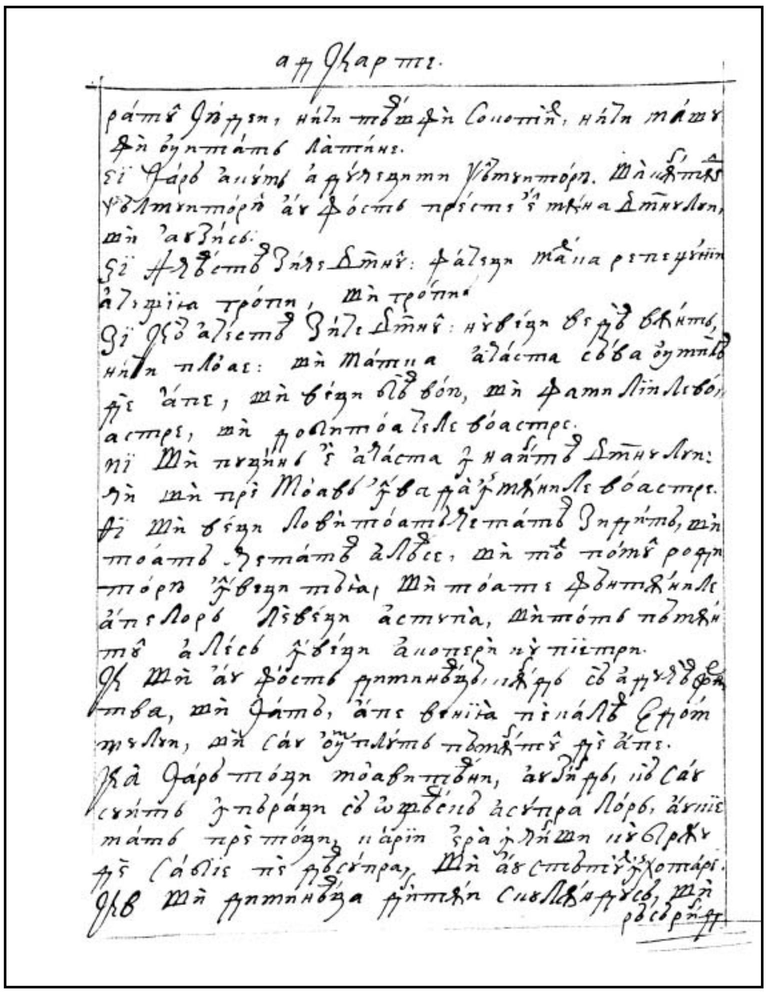
181r

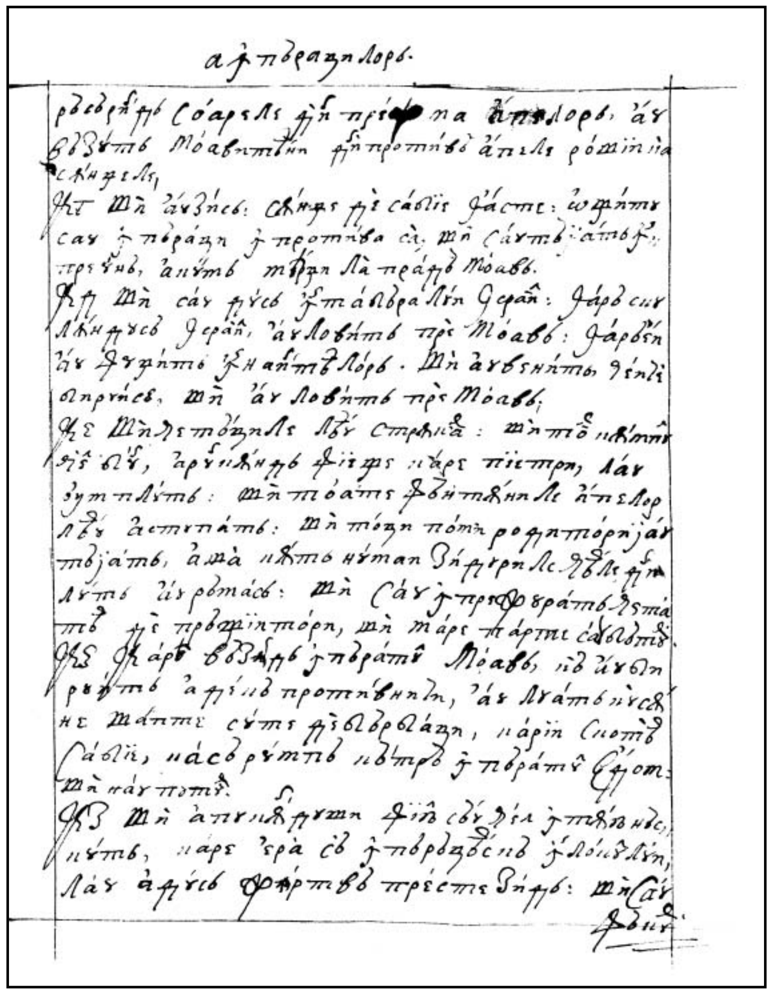

181v

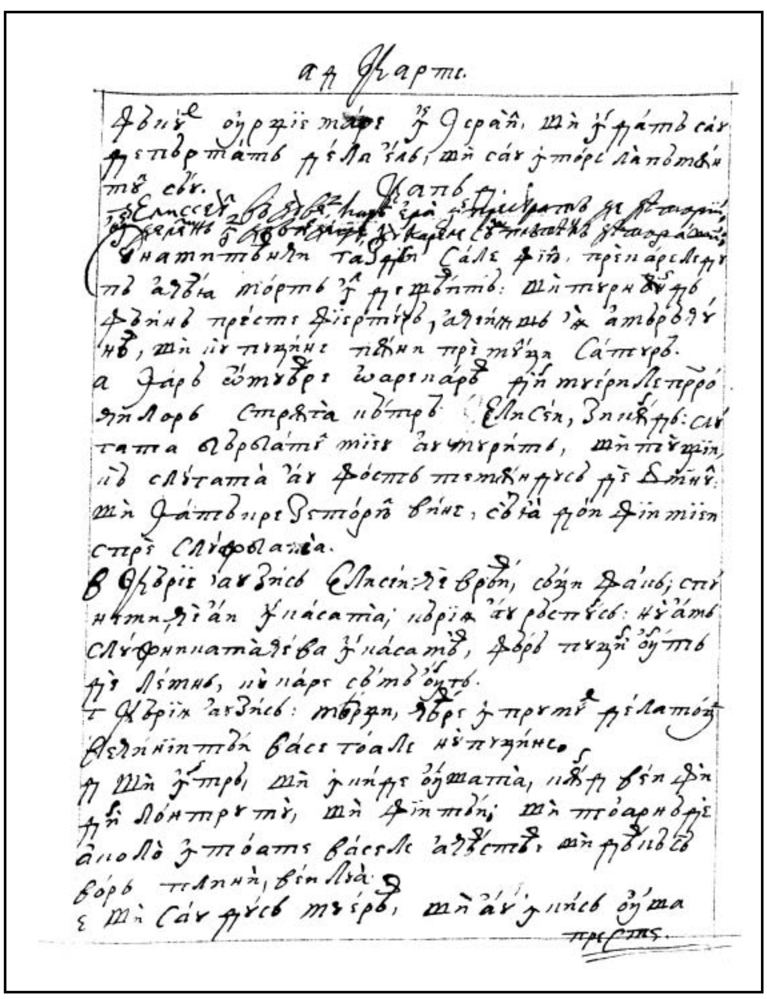

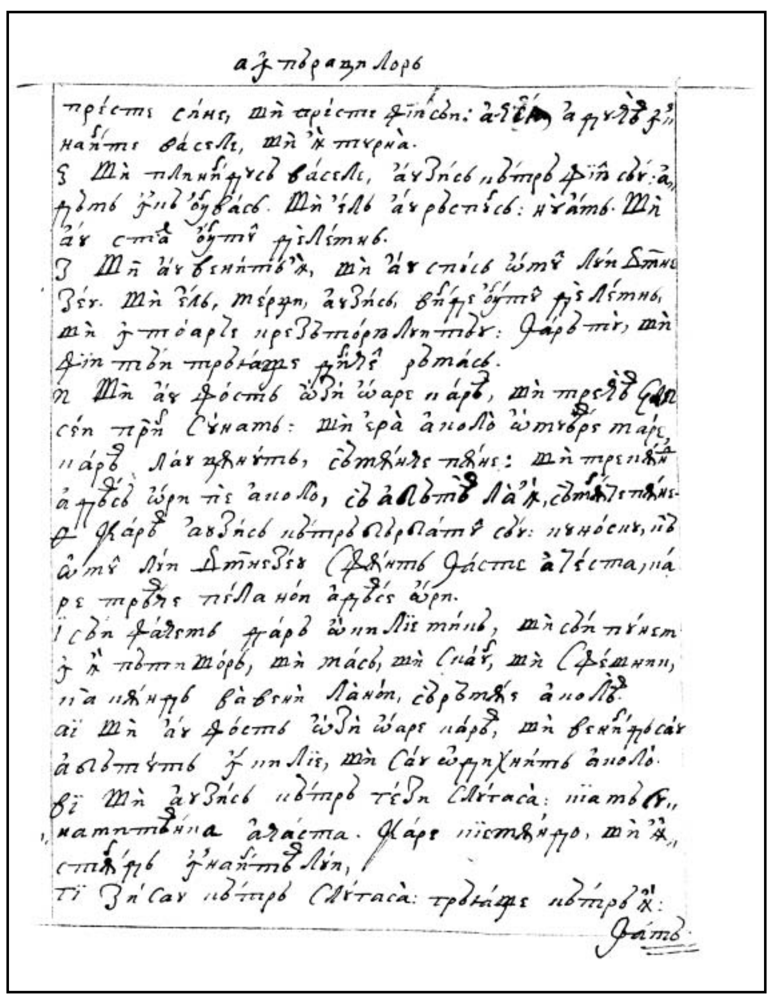
182r

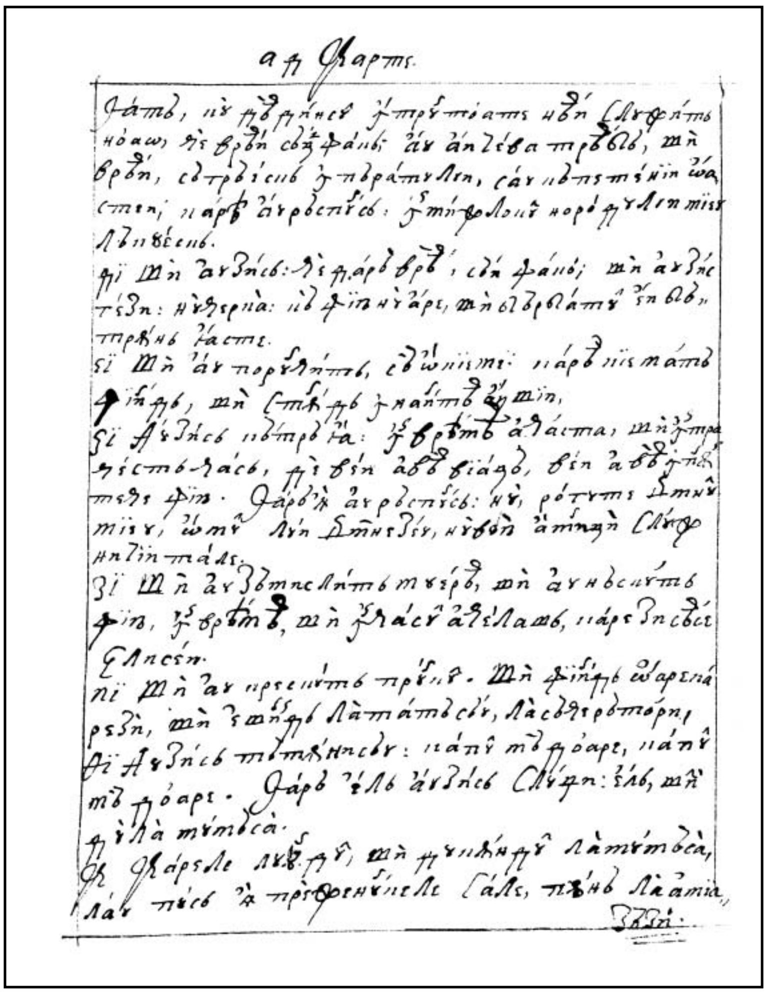

182v 183r

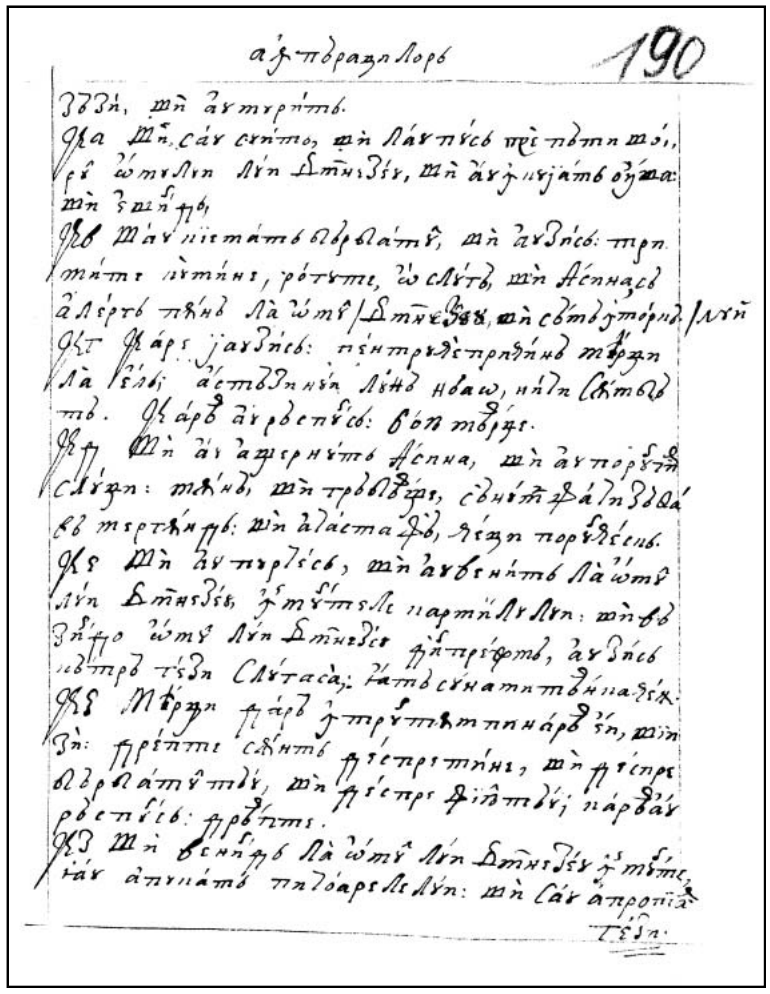

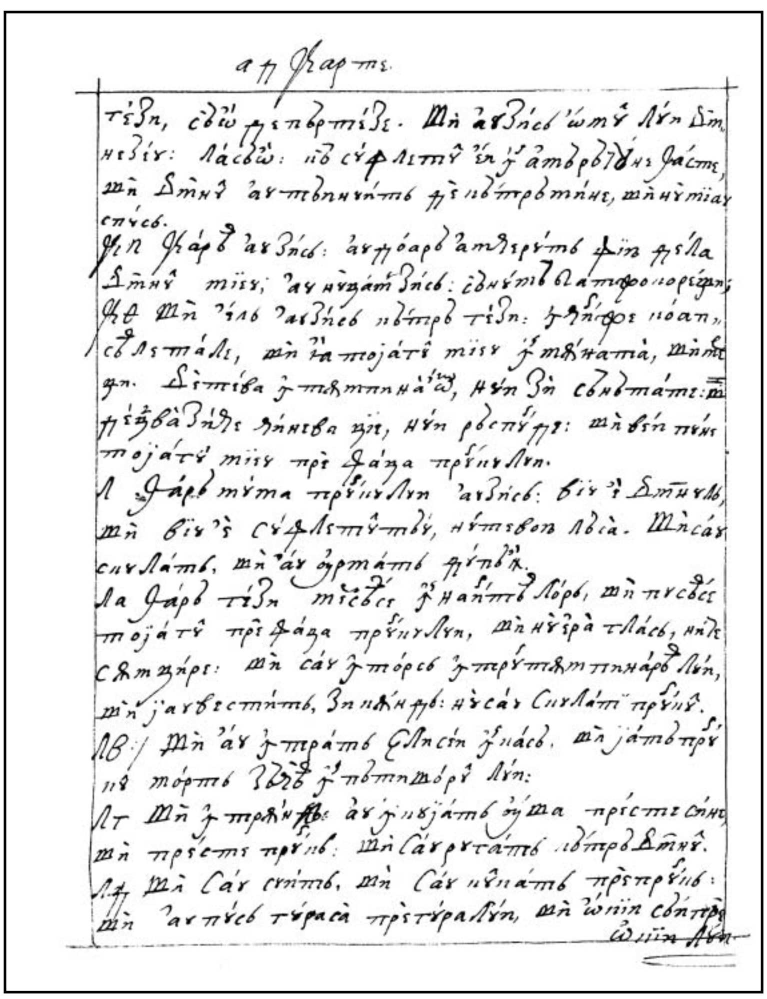
183v 184r

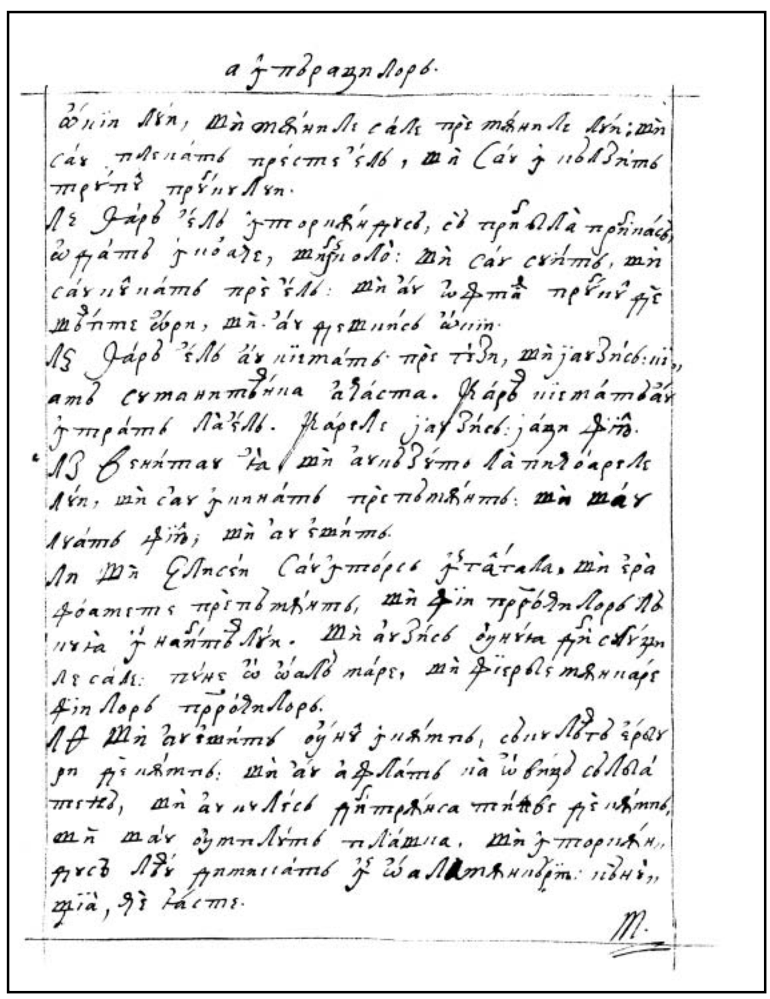
184v

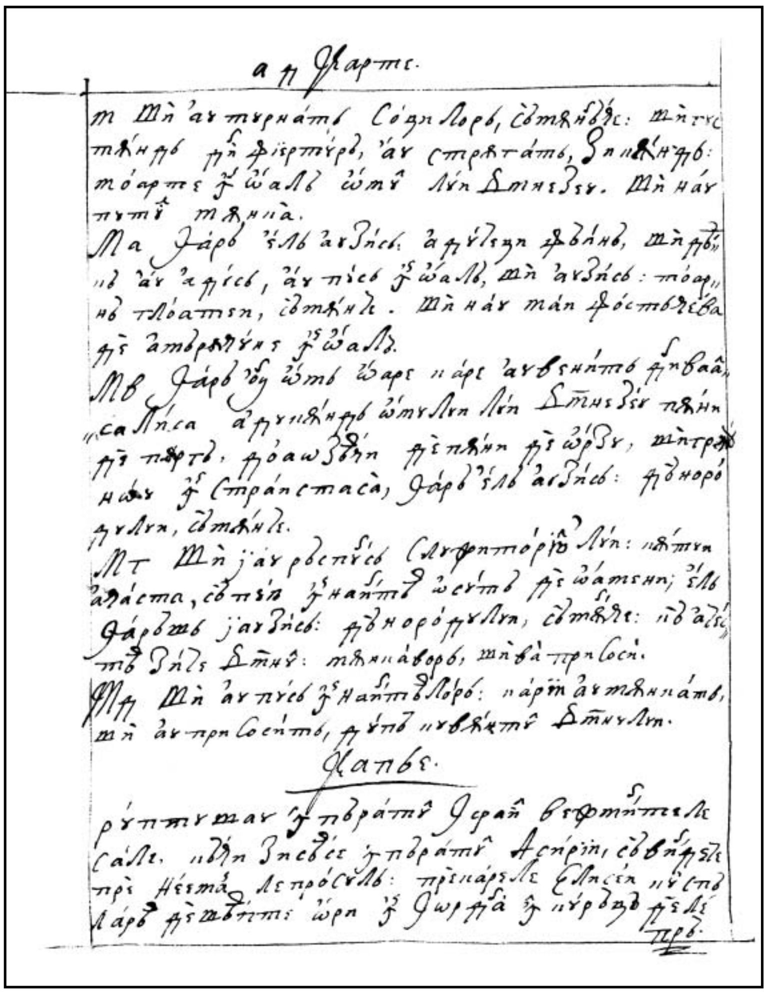
185r

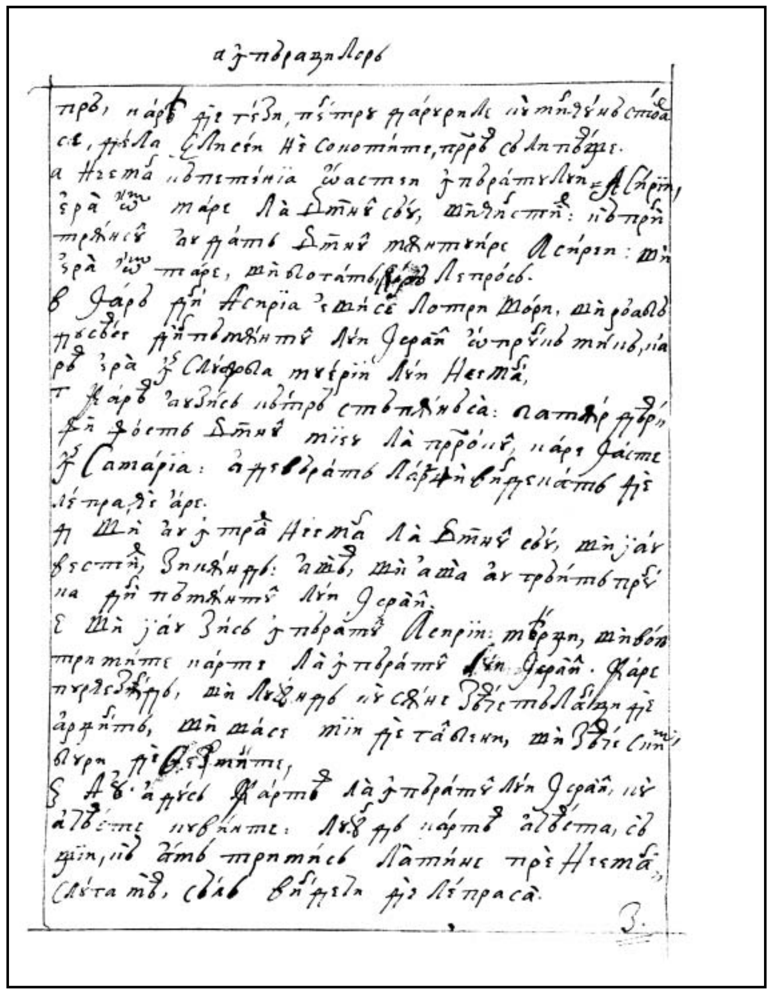
185v

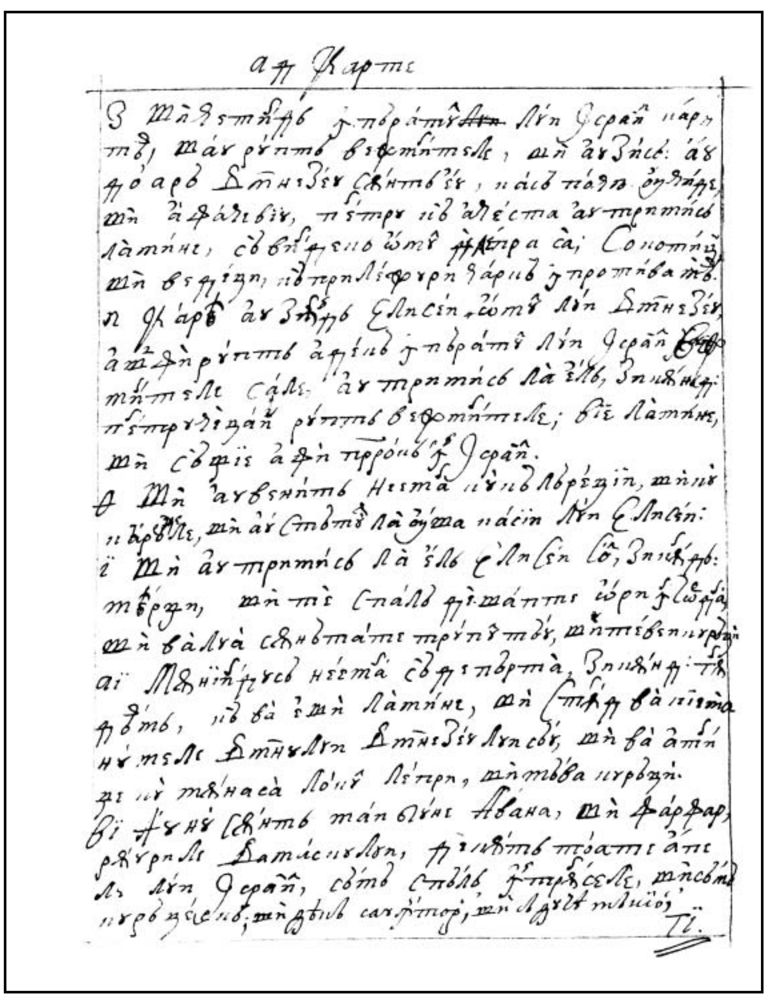
186r

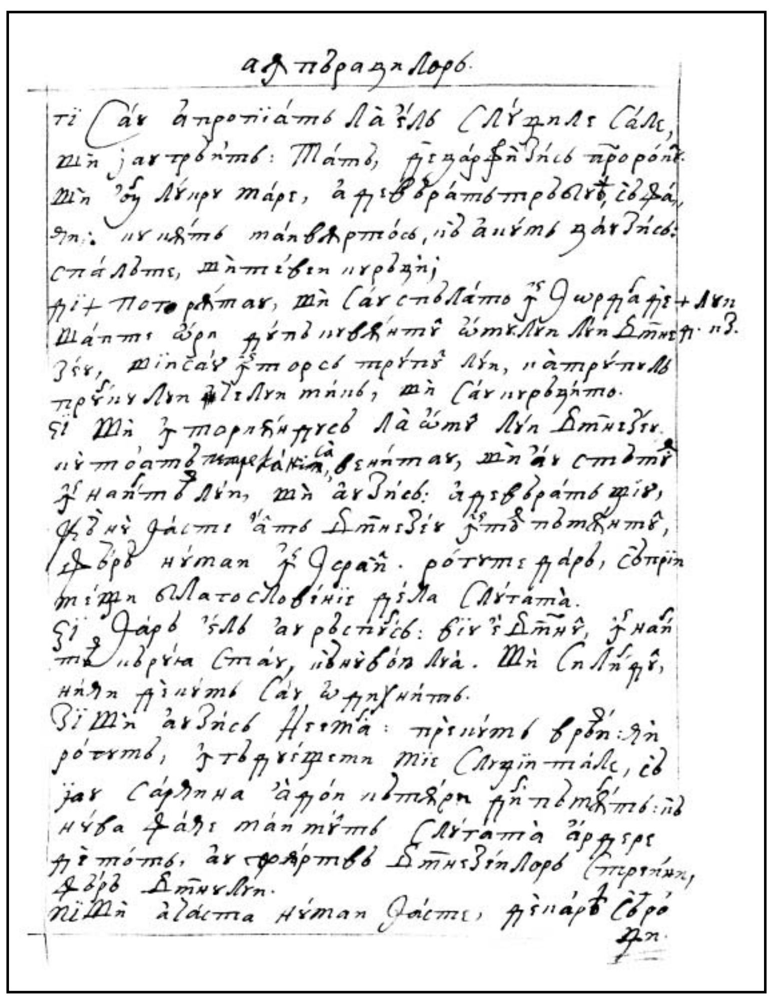
186v

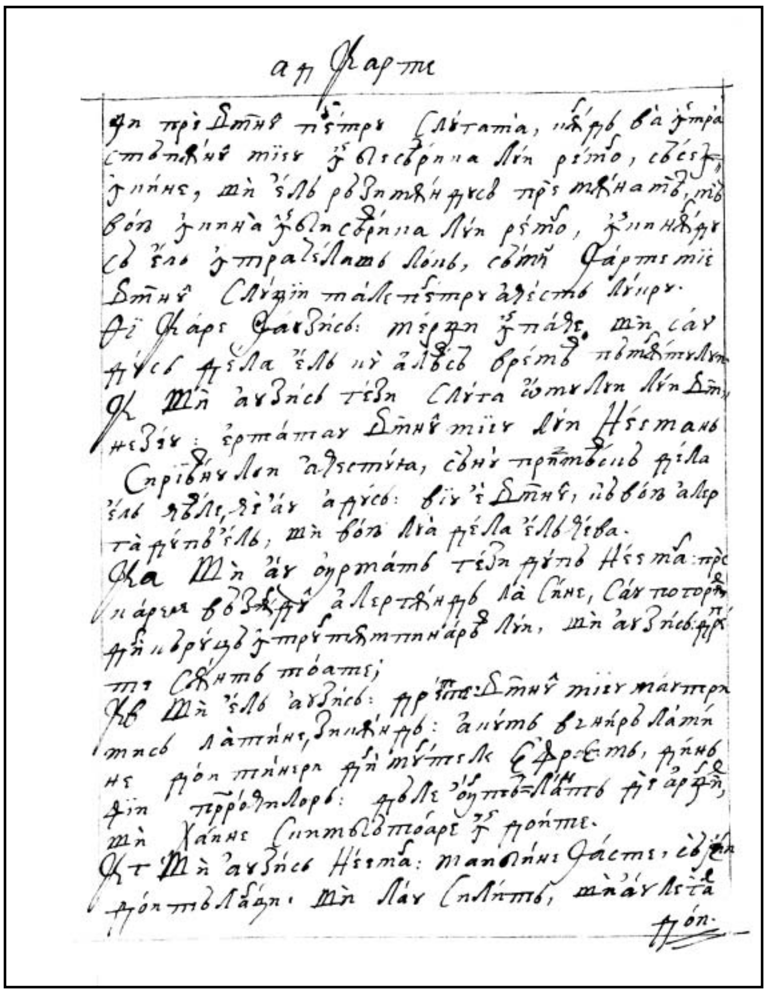
187r

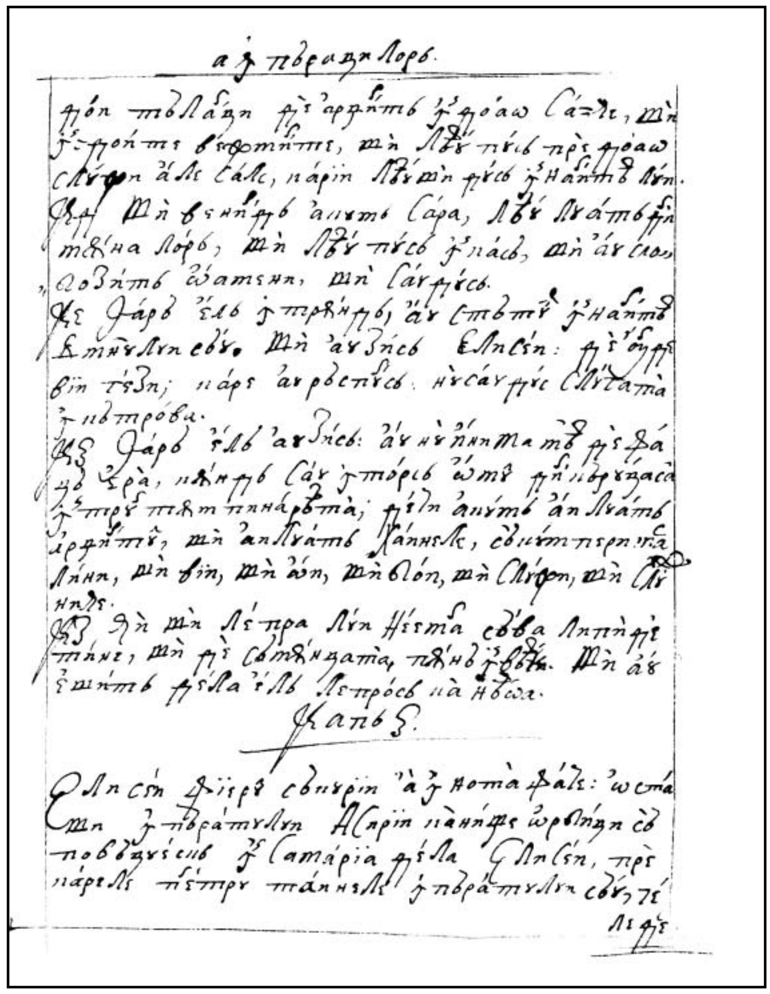
187v

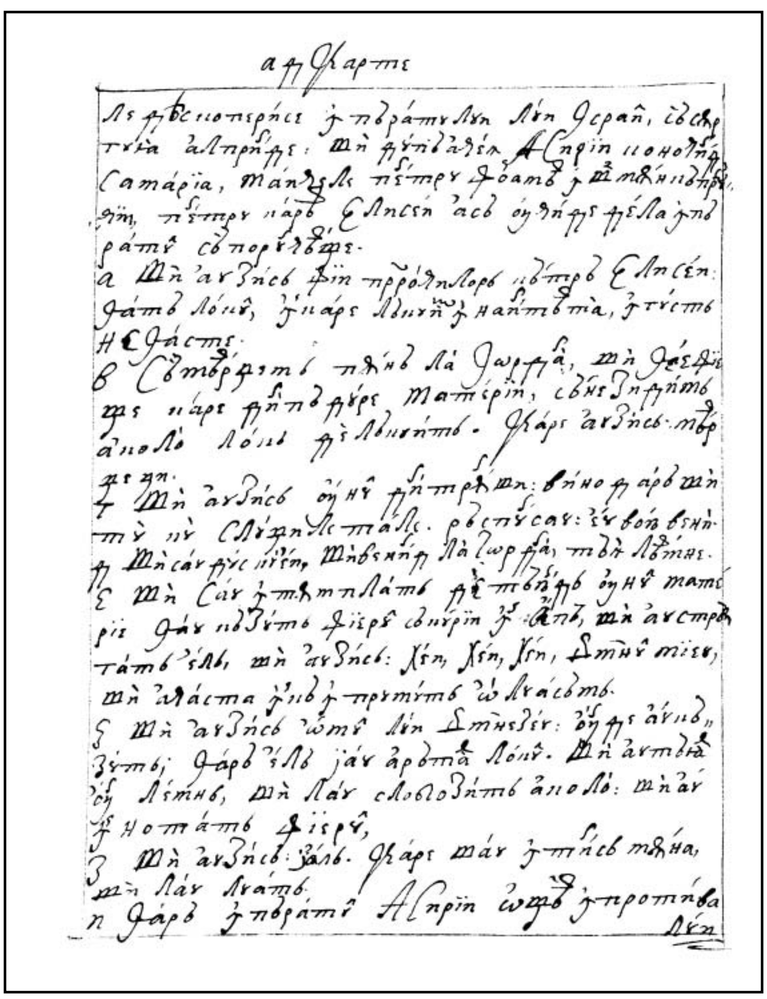
188r

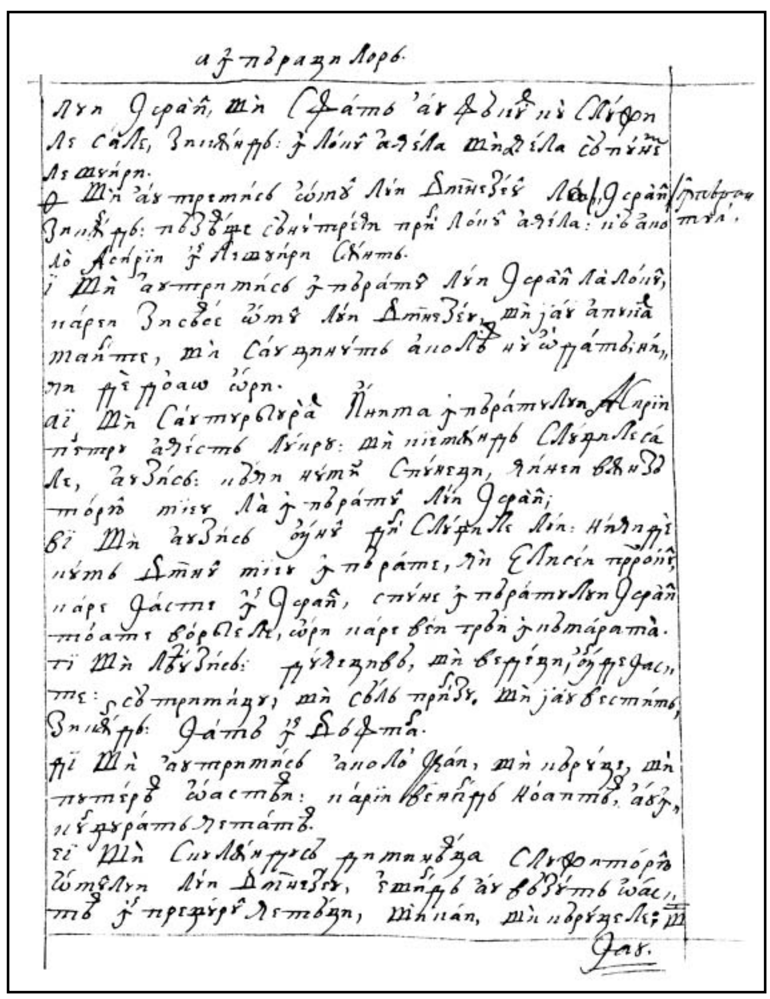
188v

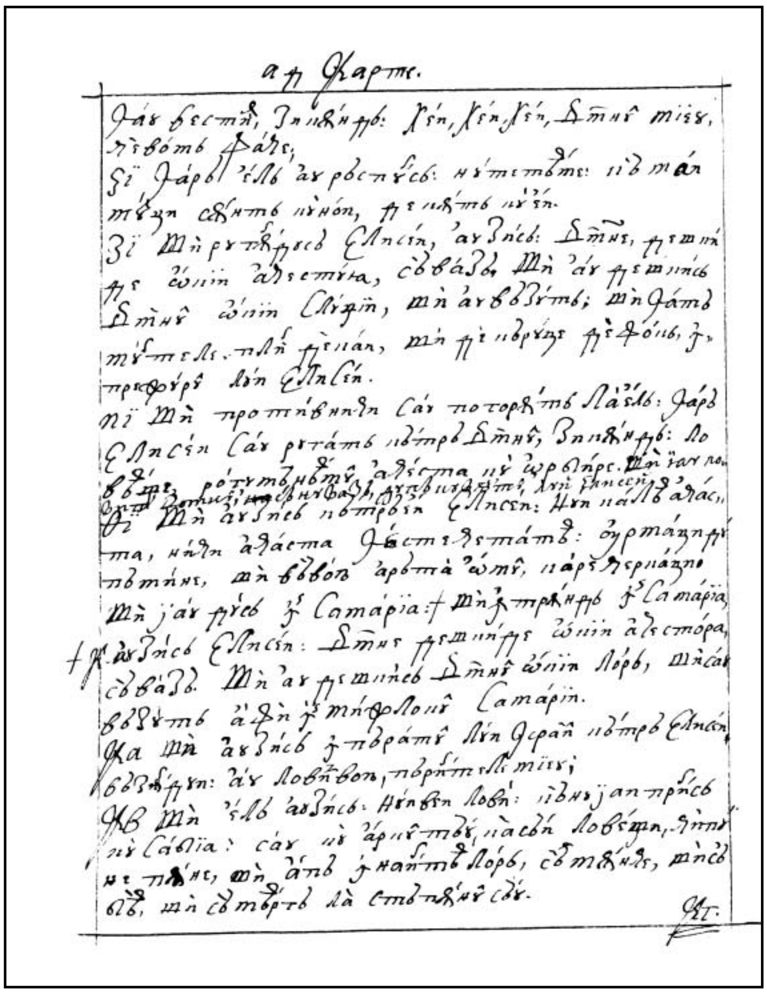
189r

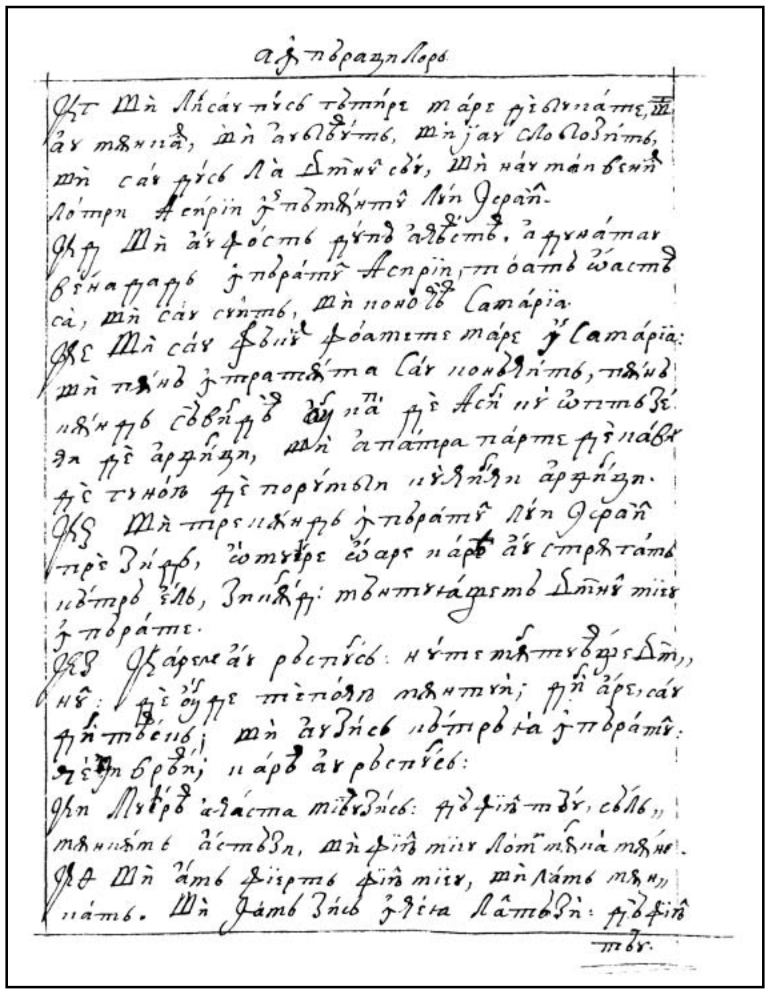
189v

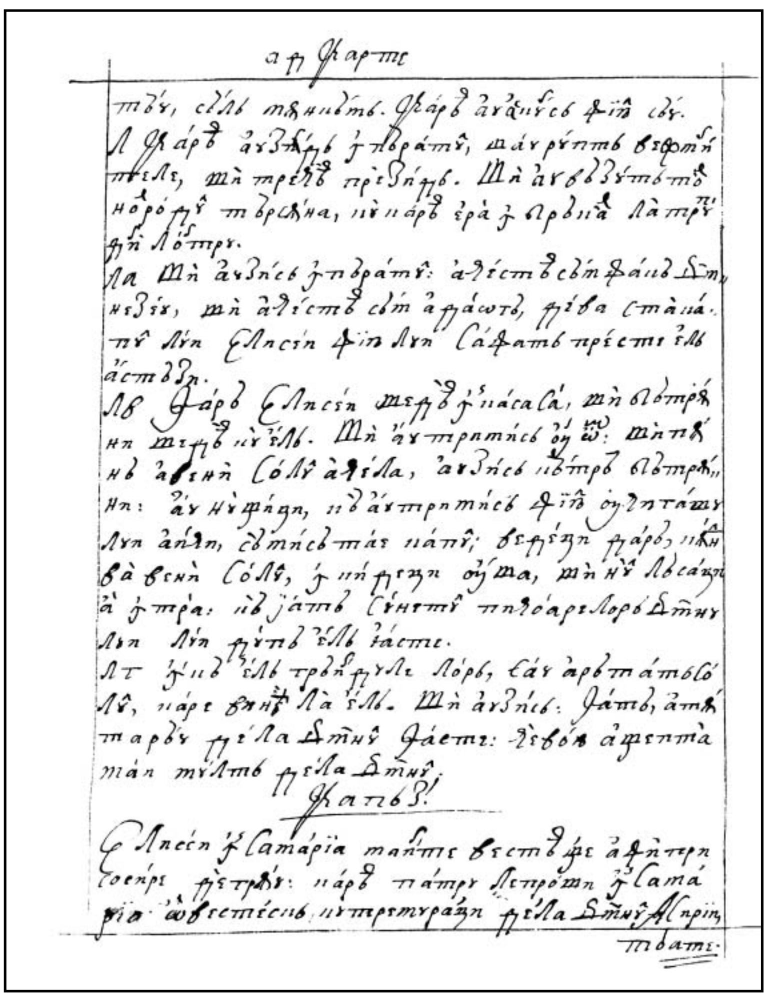
190r

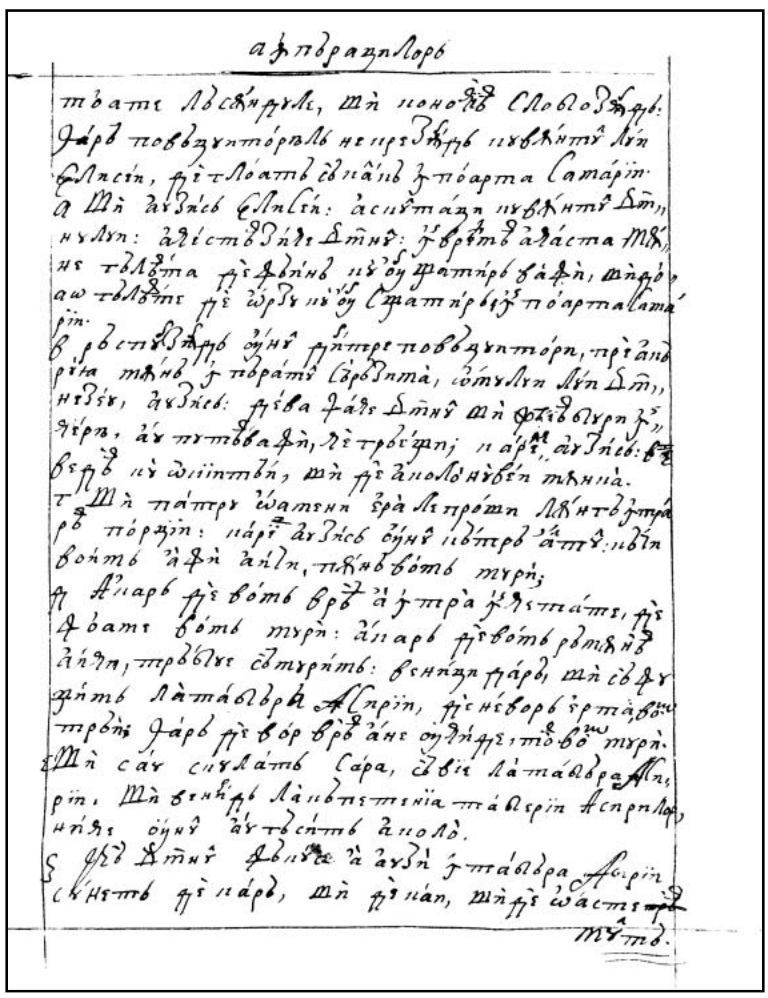
190v

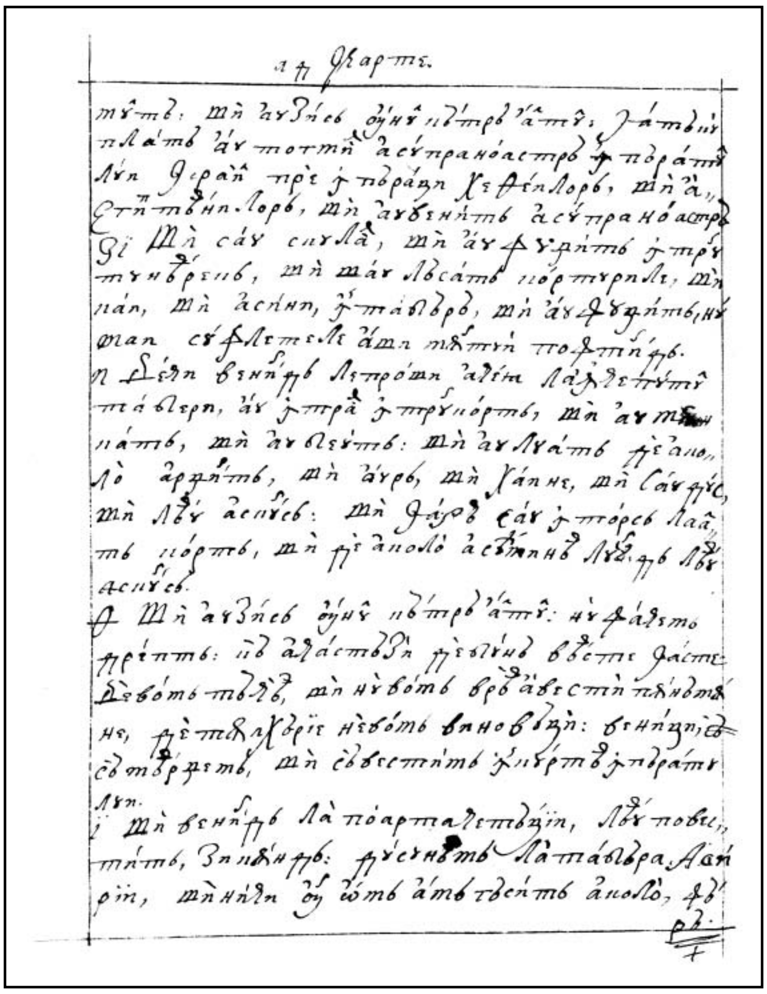
191r

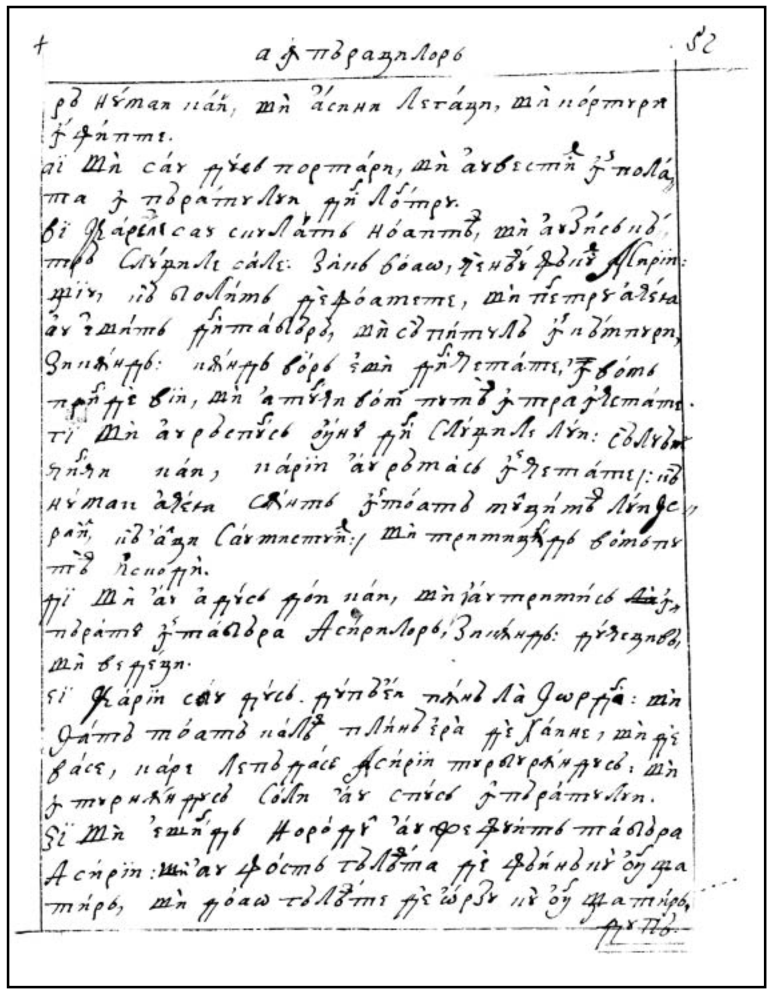

191v

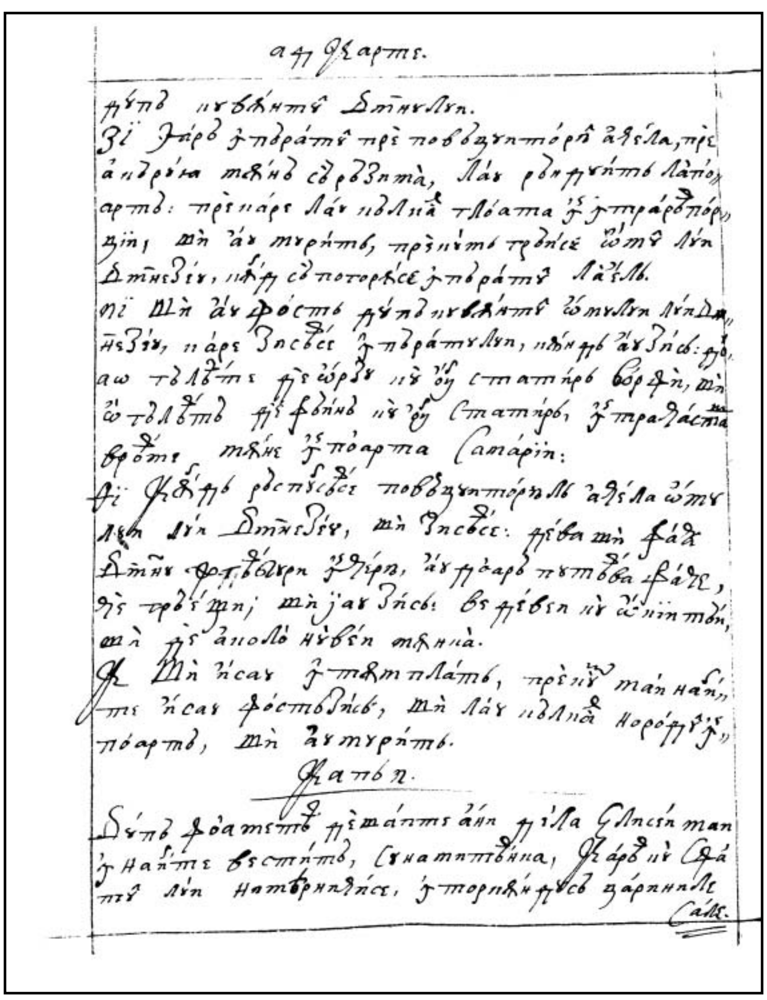
192r

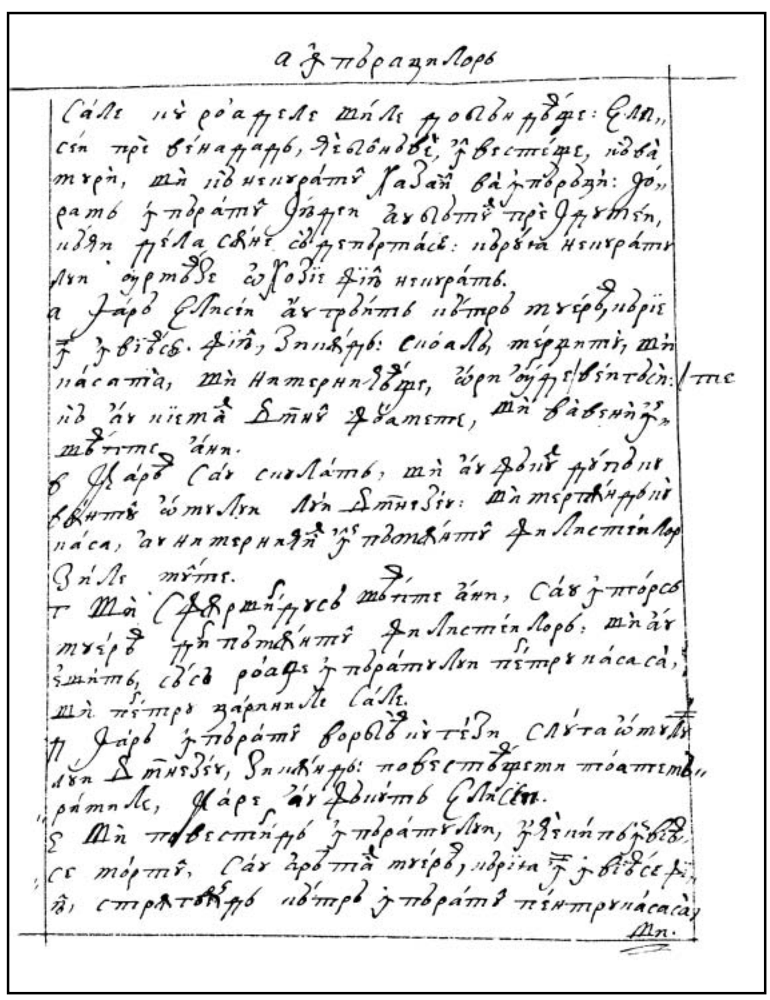

192r

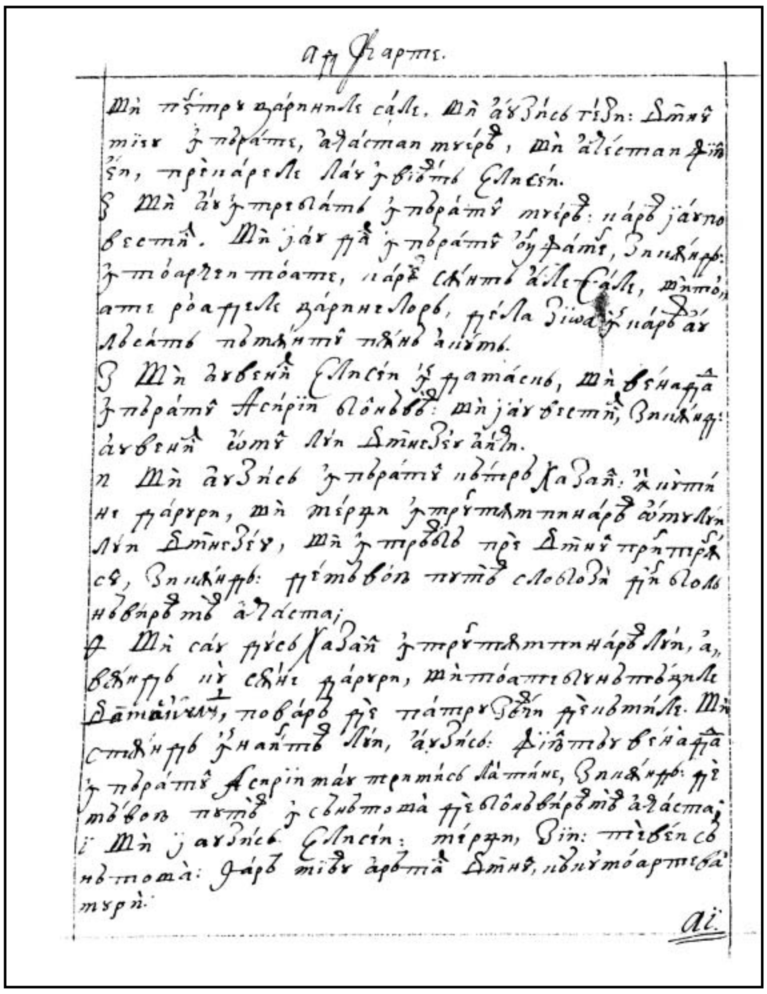
193r

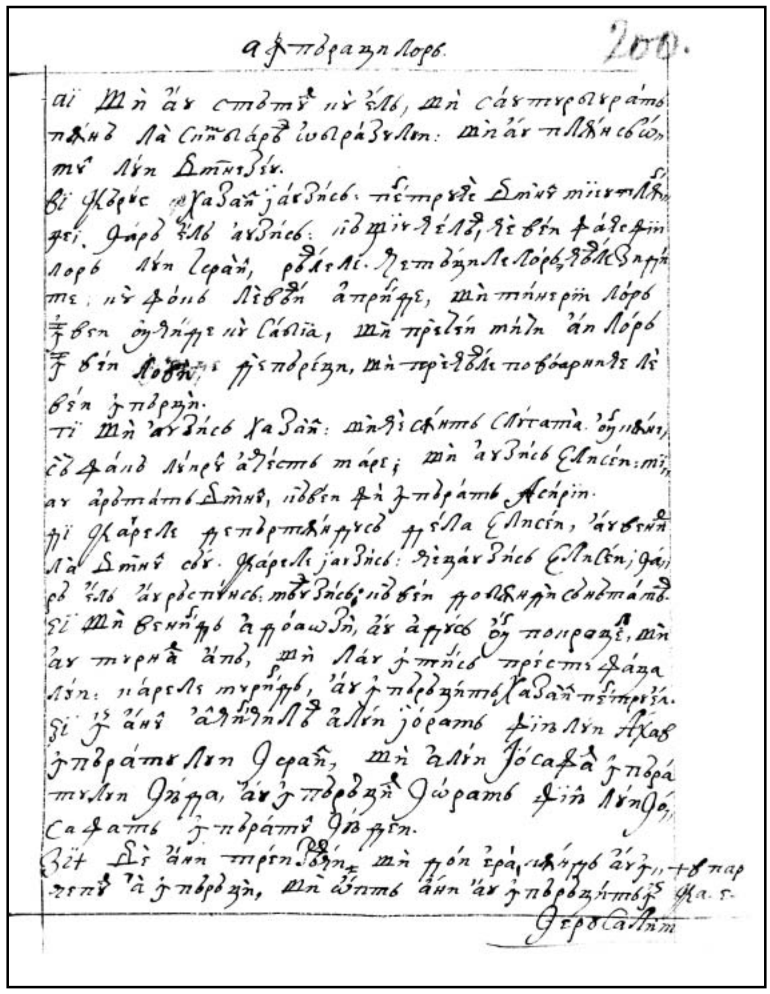

193v

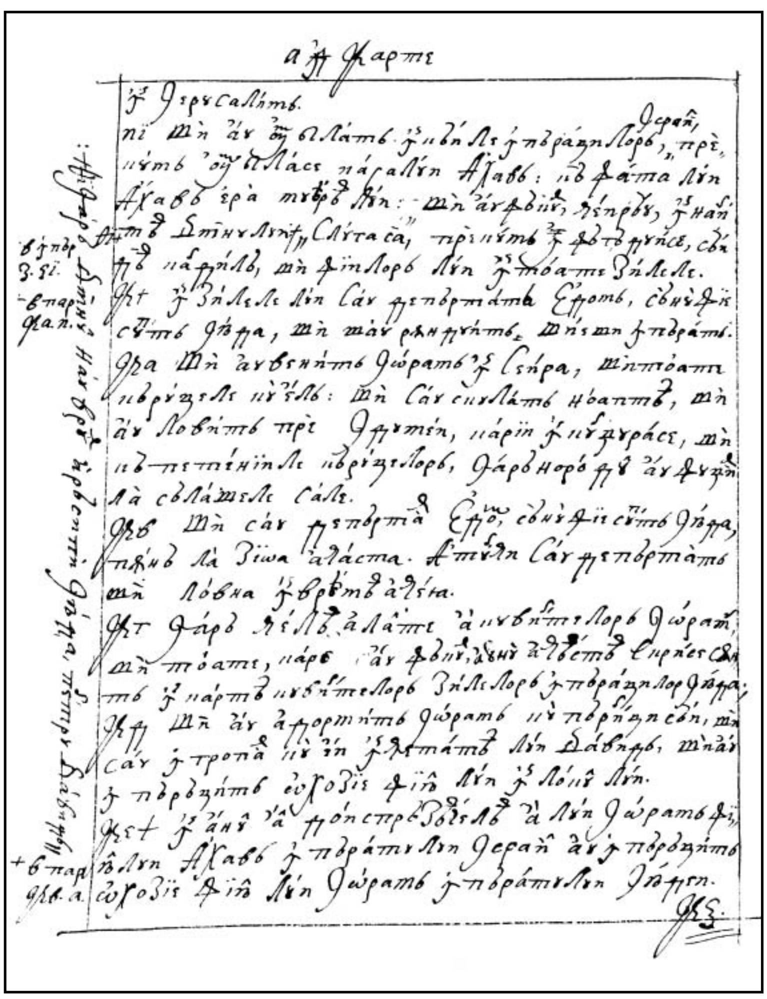
194r

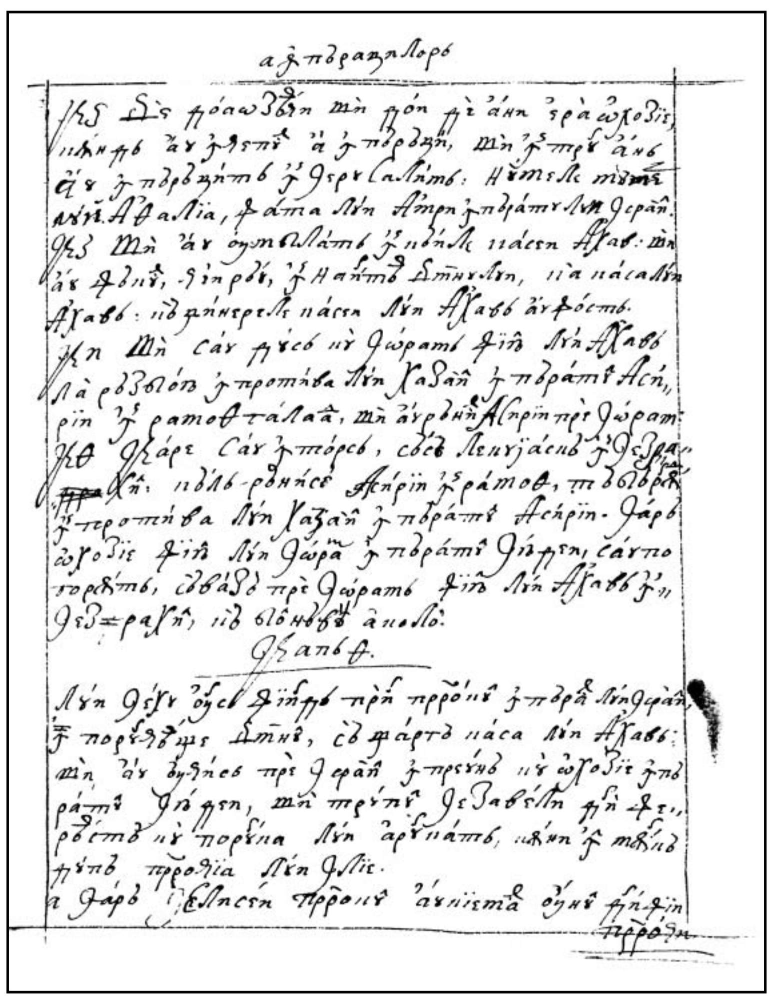
194v

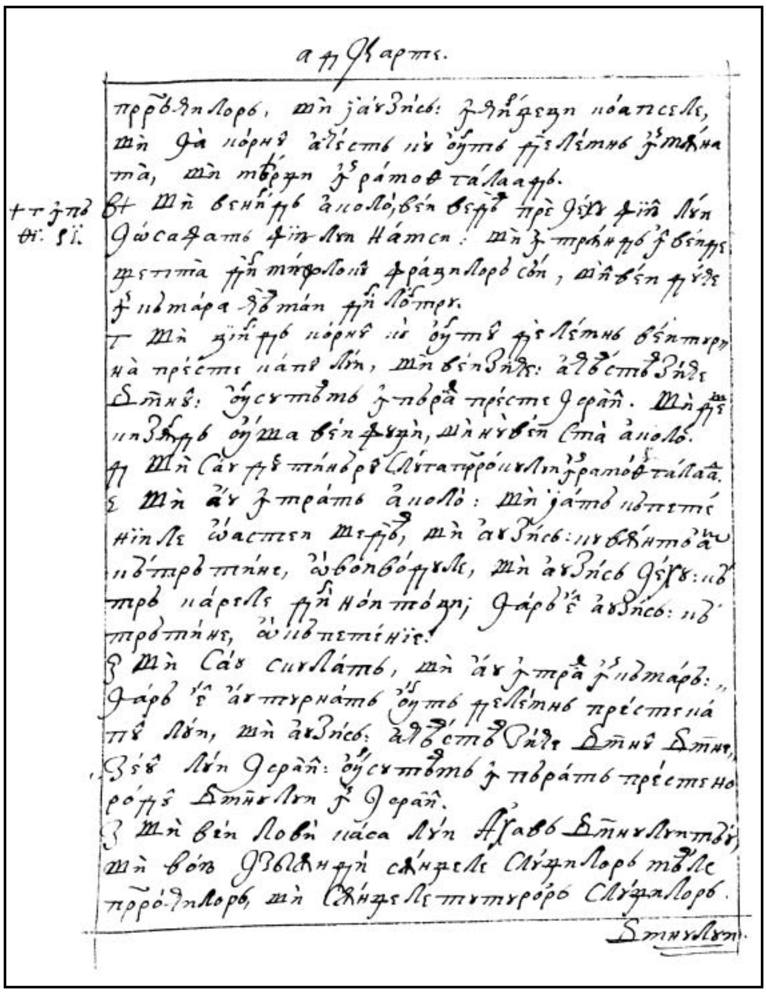
195r

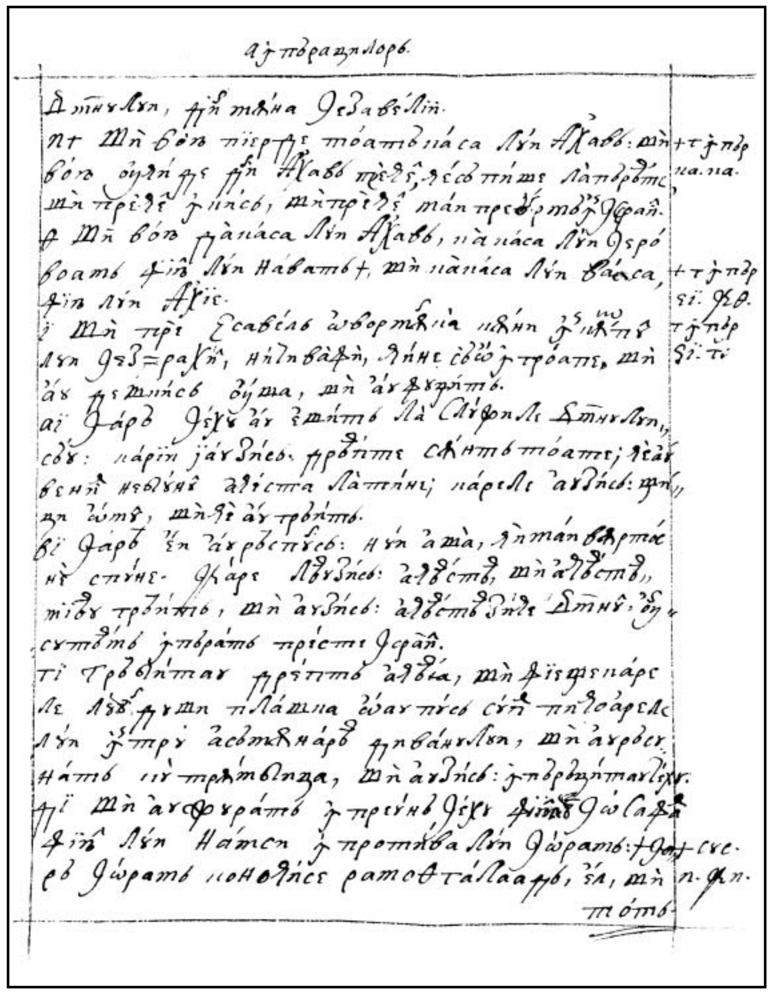
195v

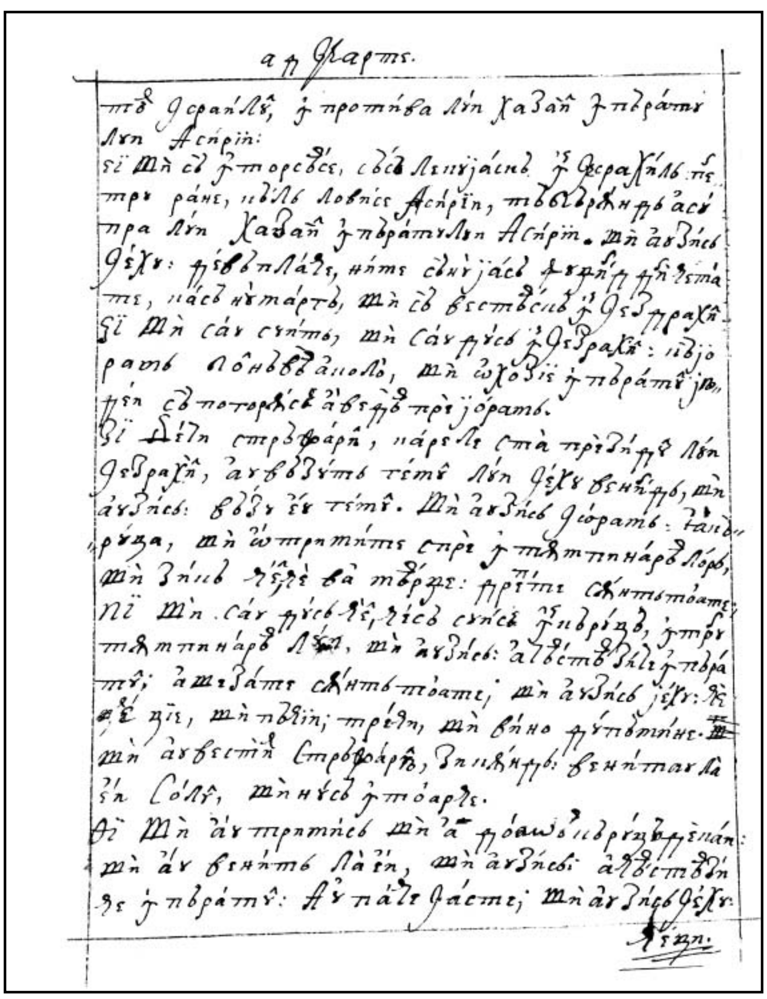
196r

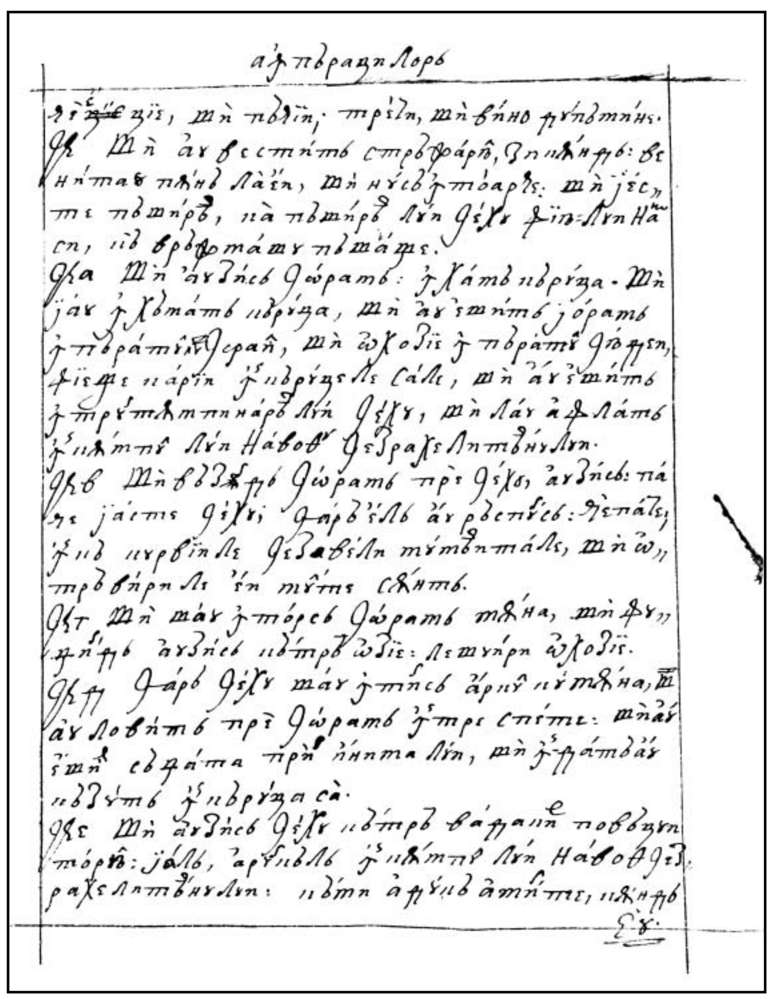
196v

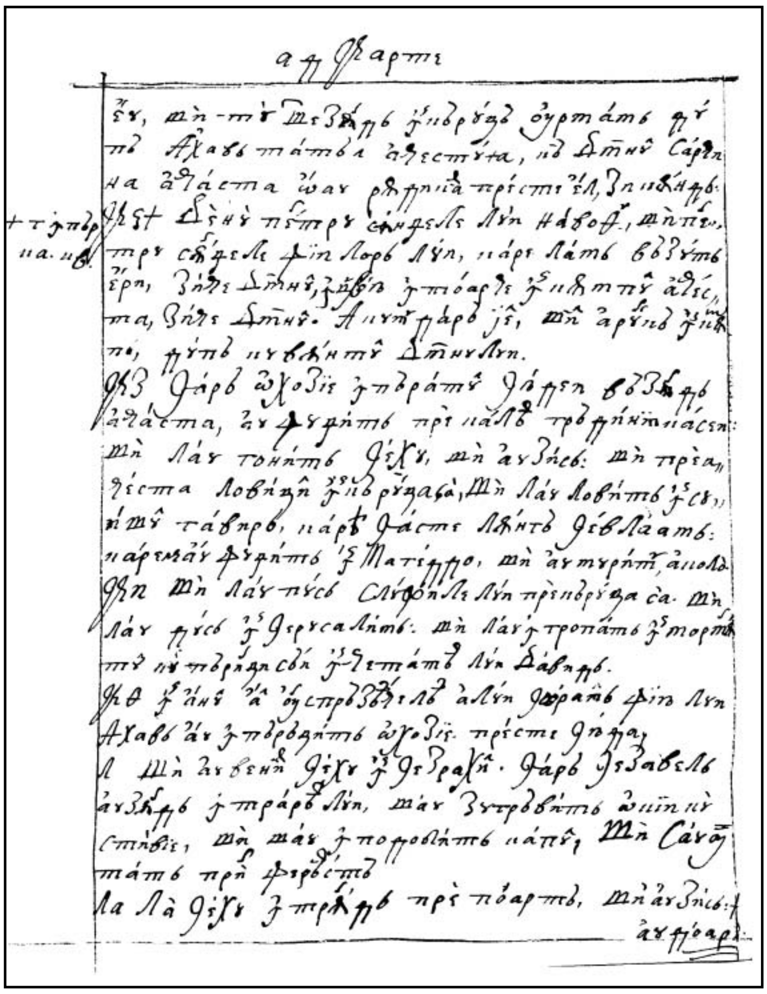
197r

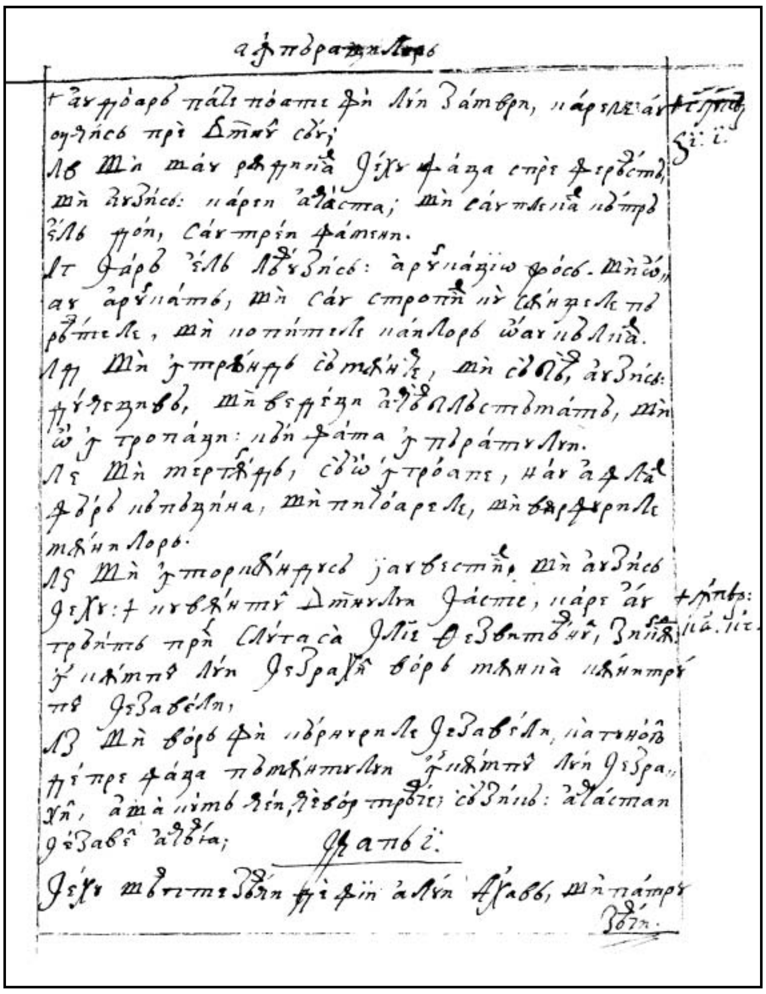
197v

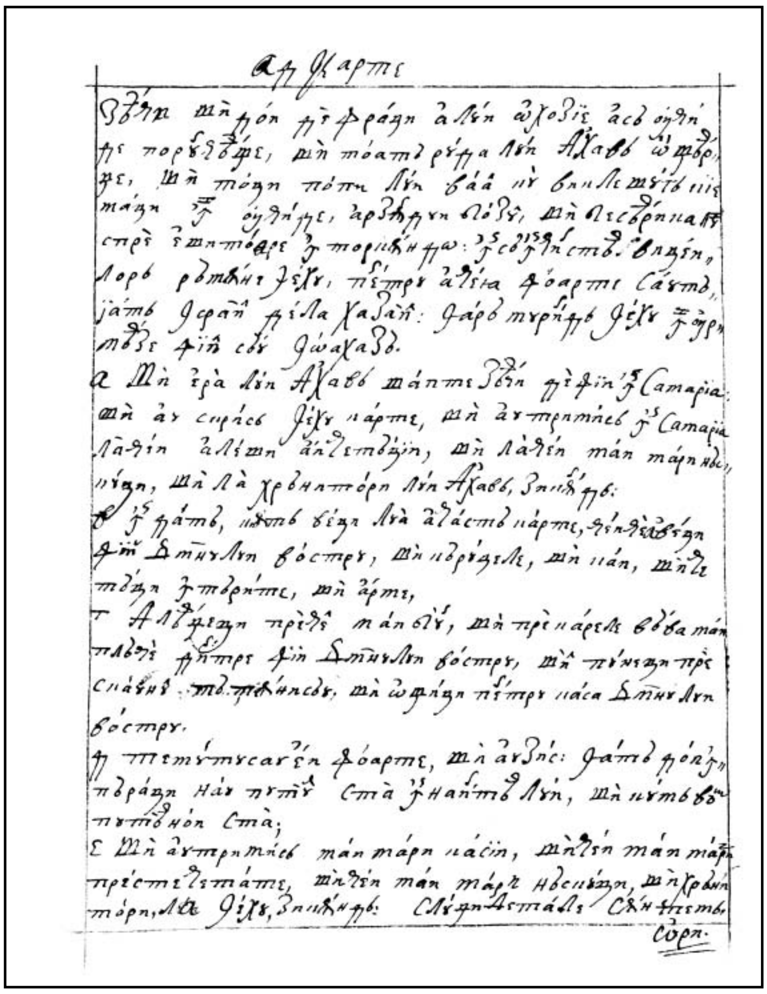
198r

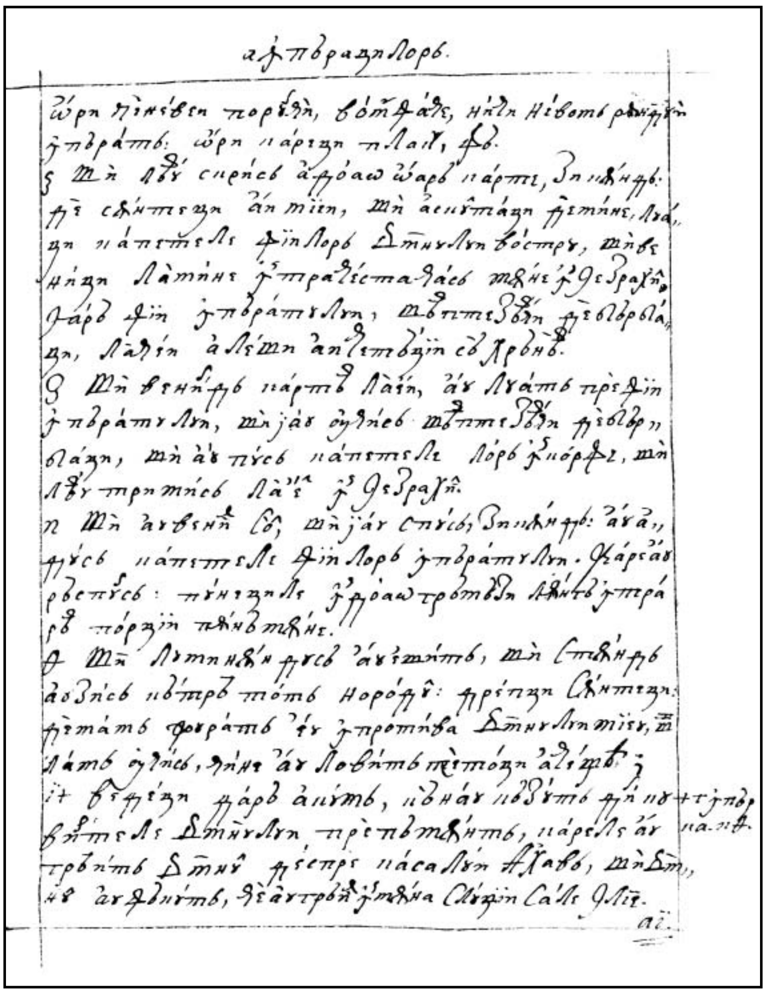
198v

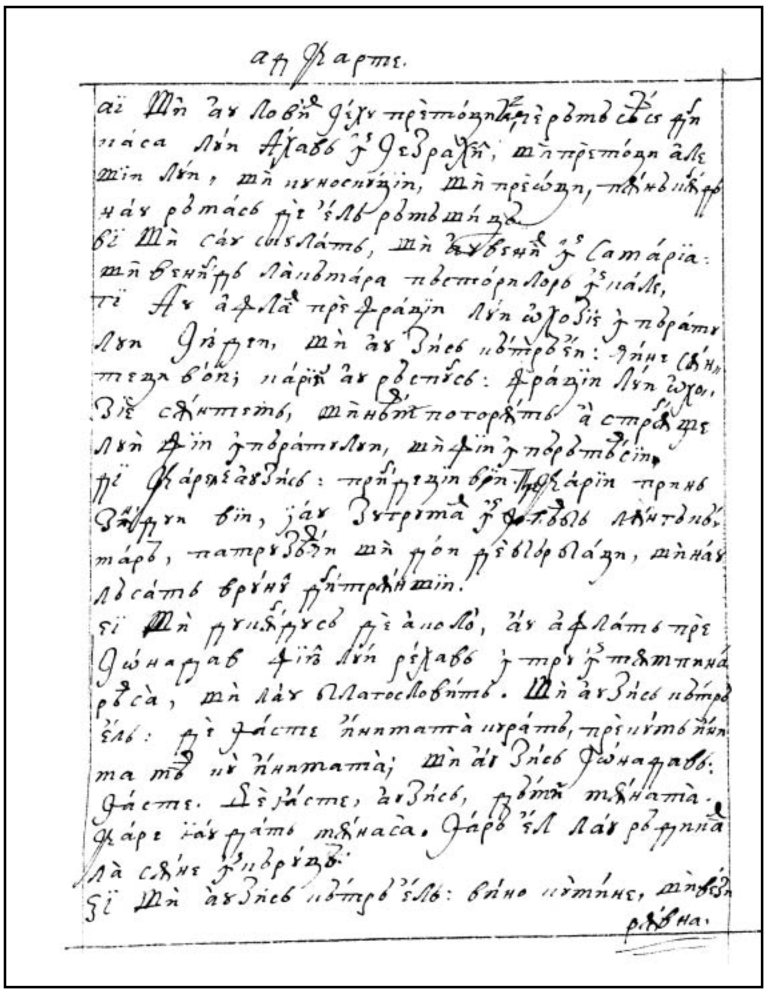
199r

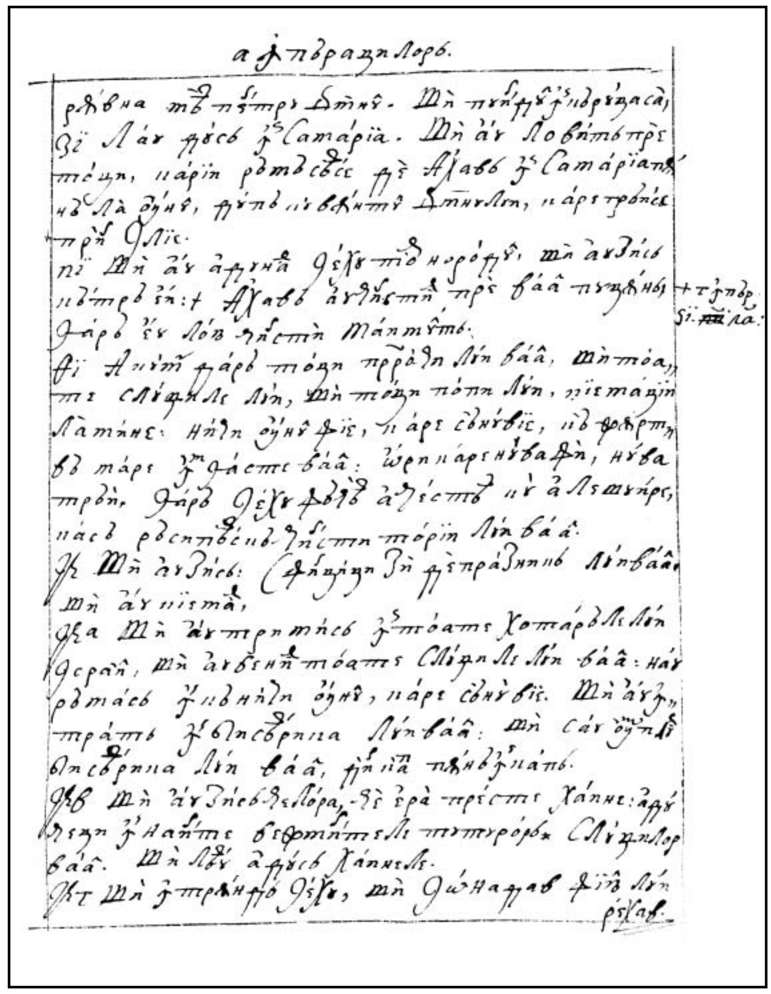
199v

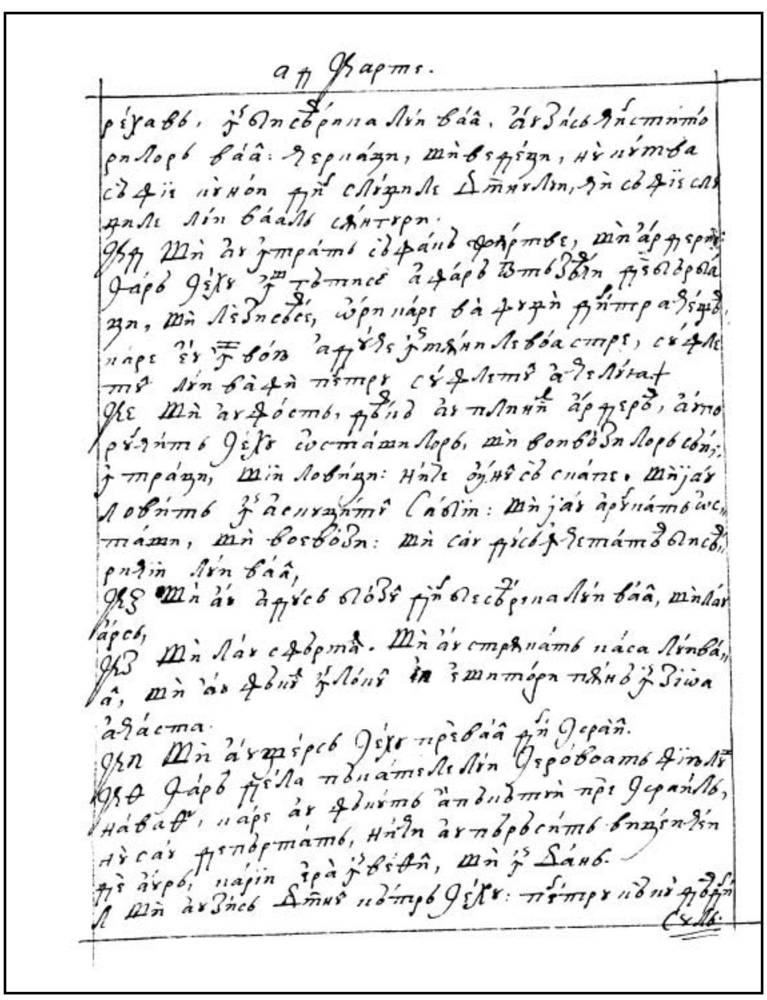
200r

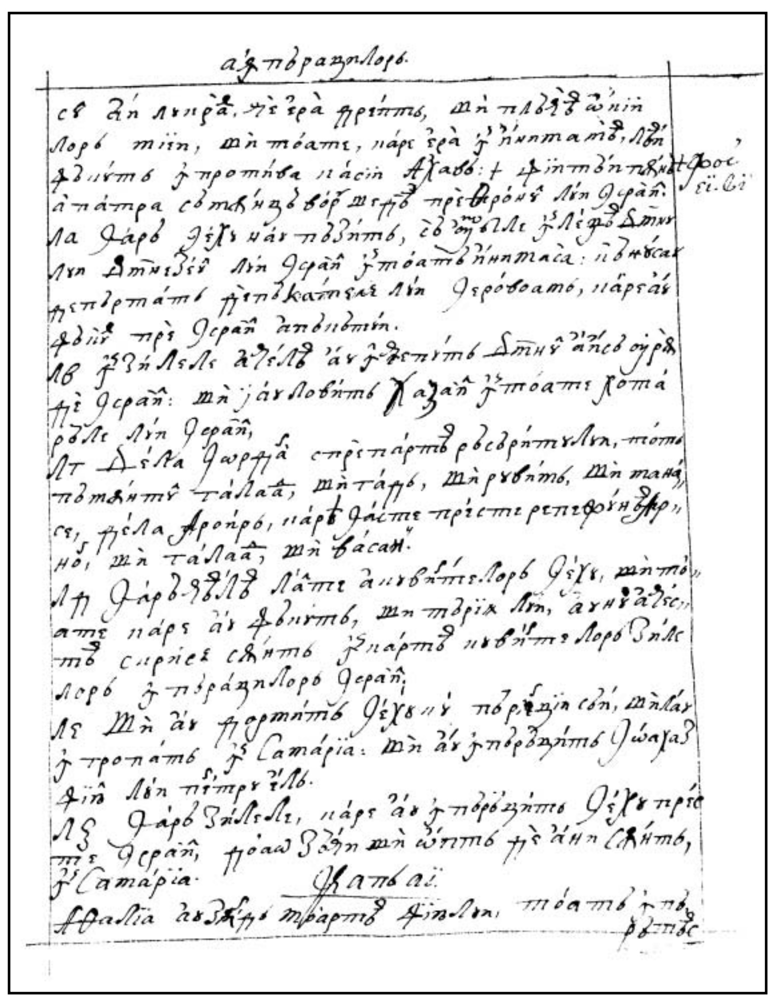
200v

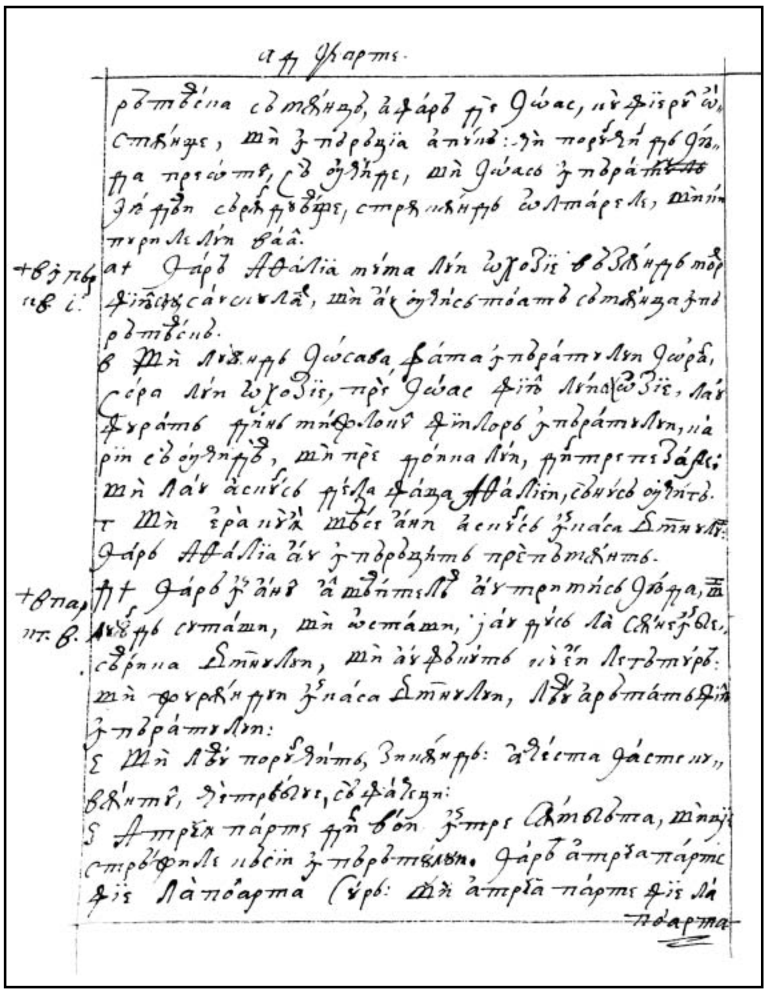
201r

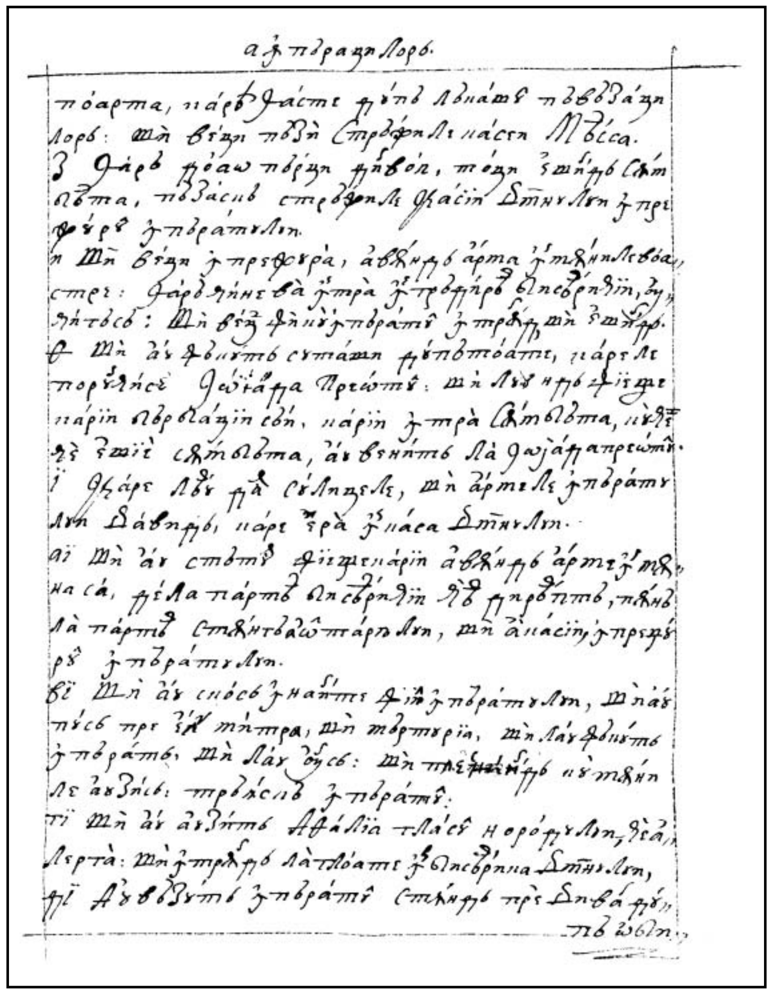
201v

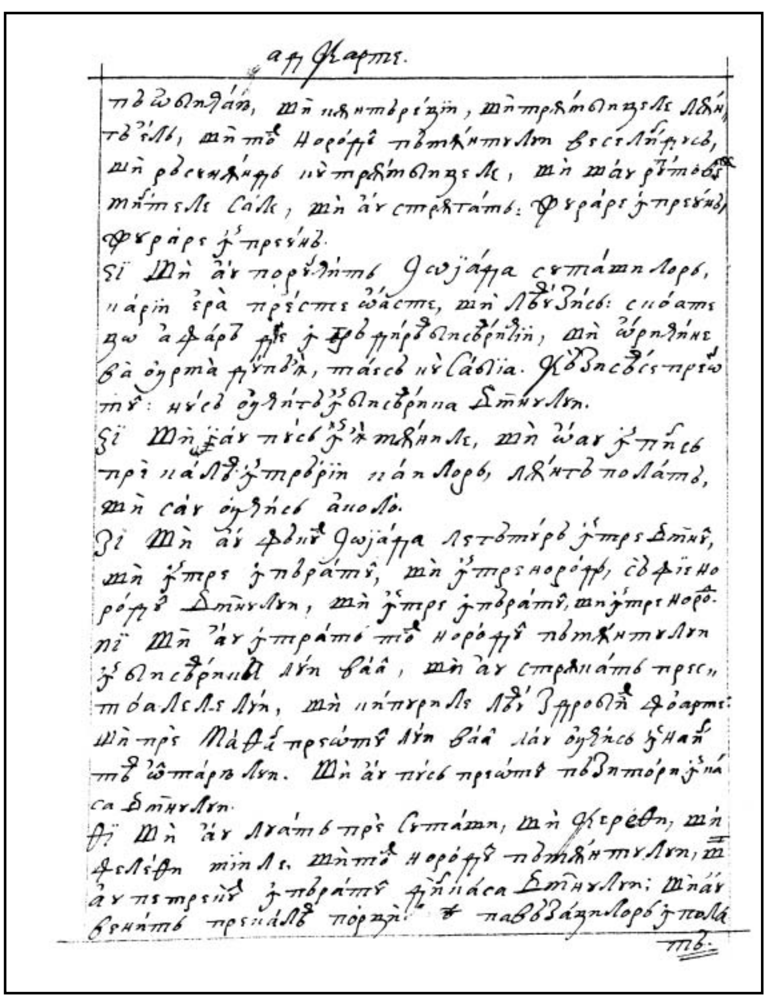
202r

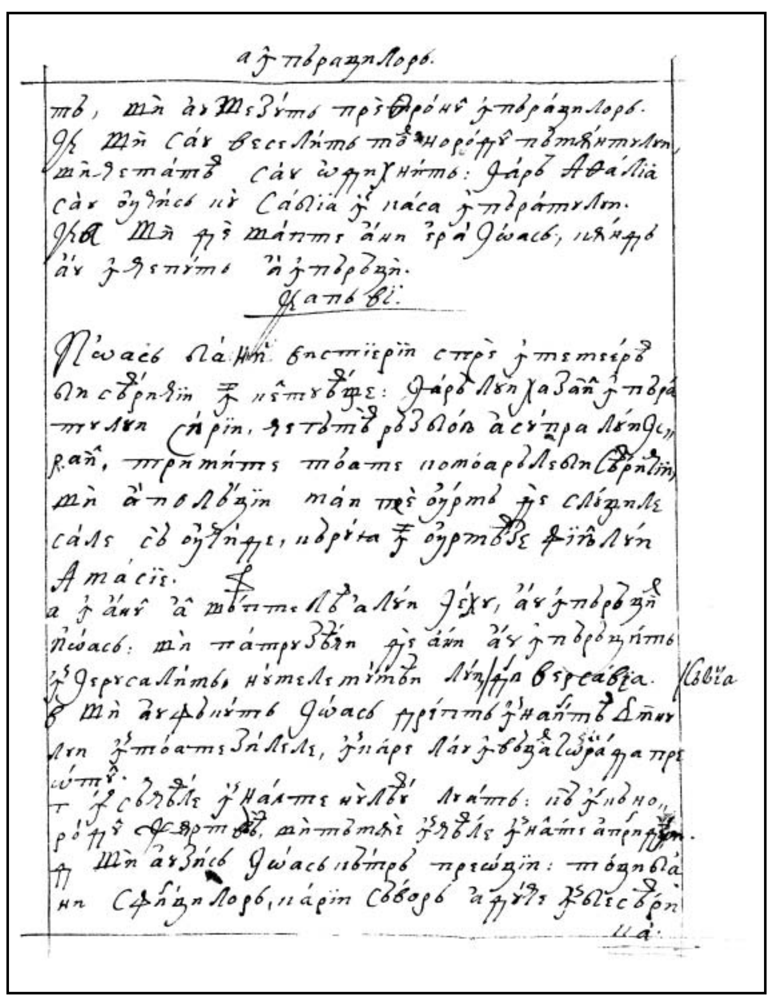
202v

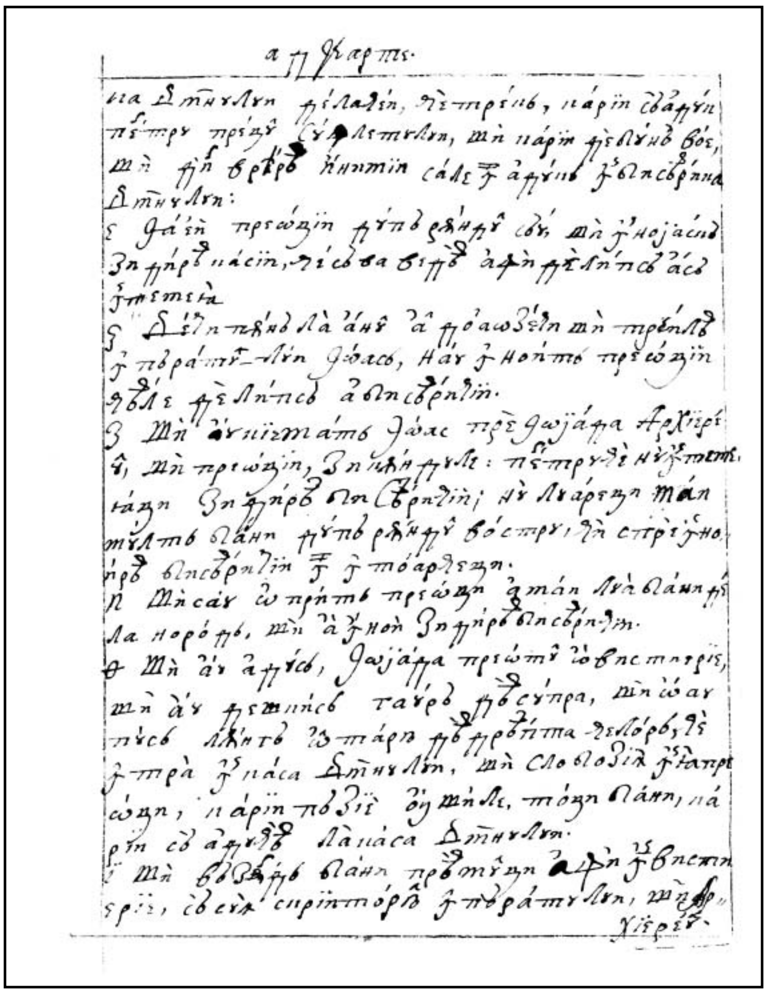
203r

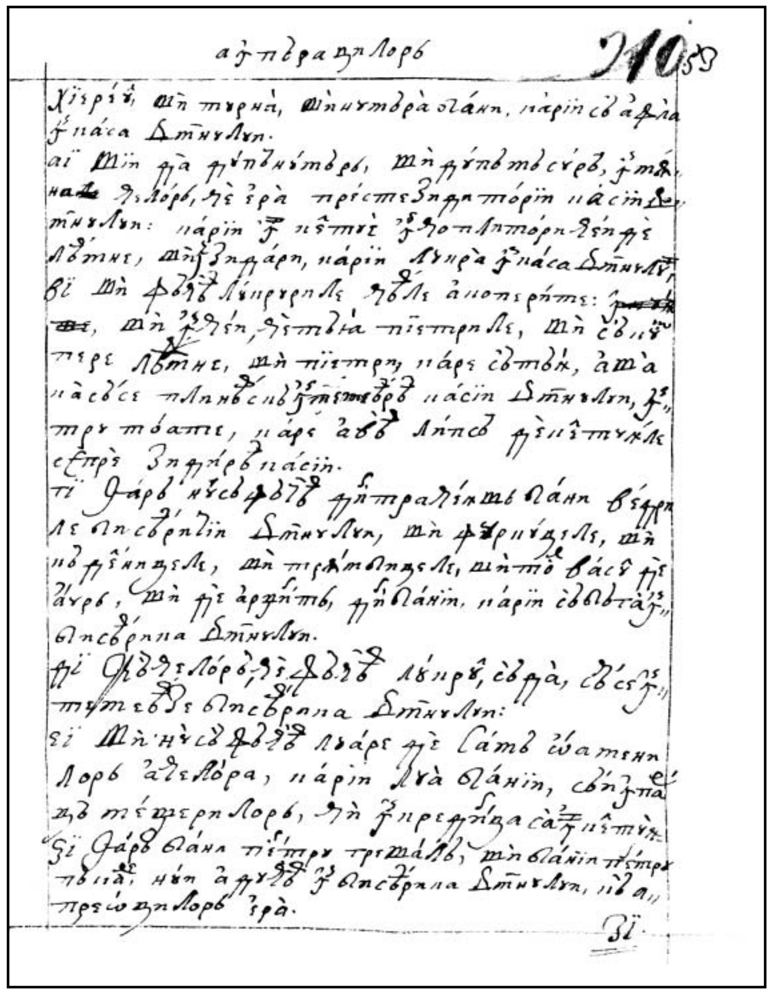

203v

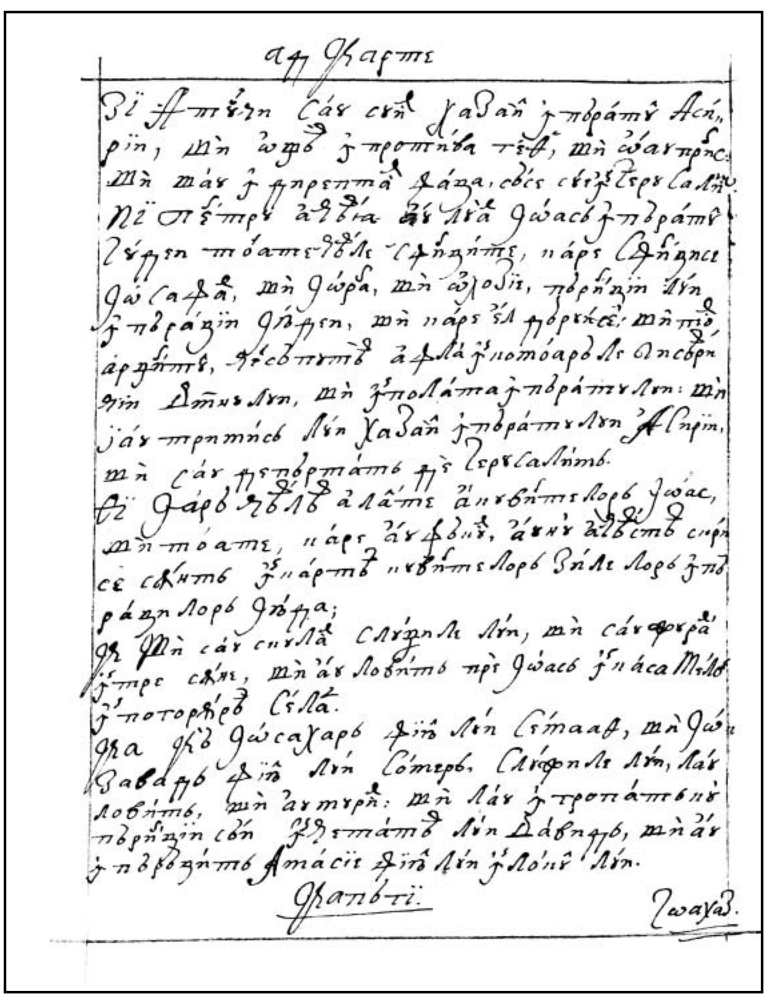
204r

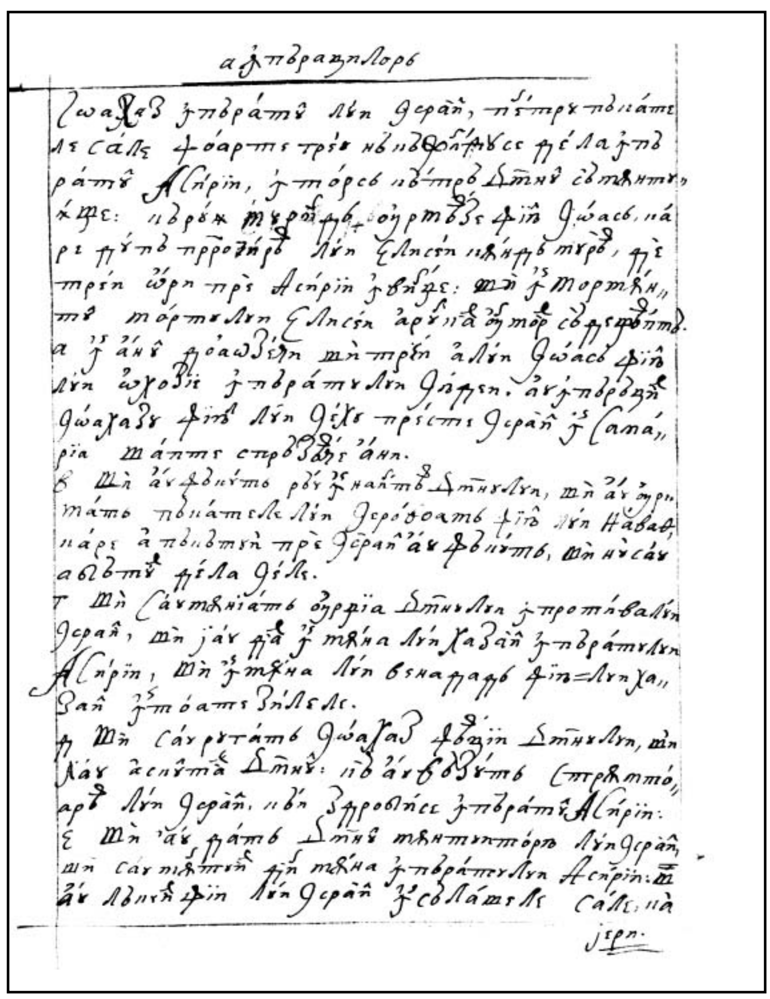

204v

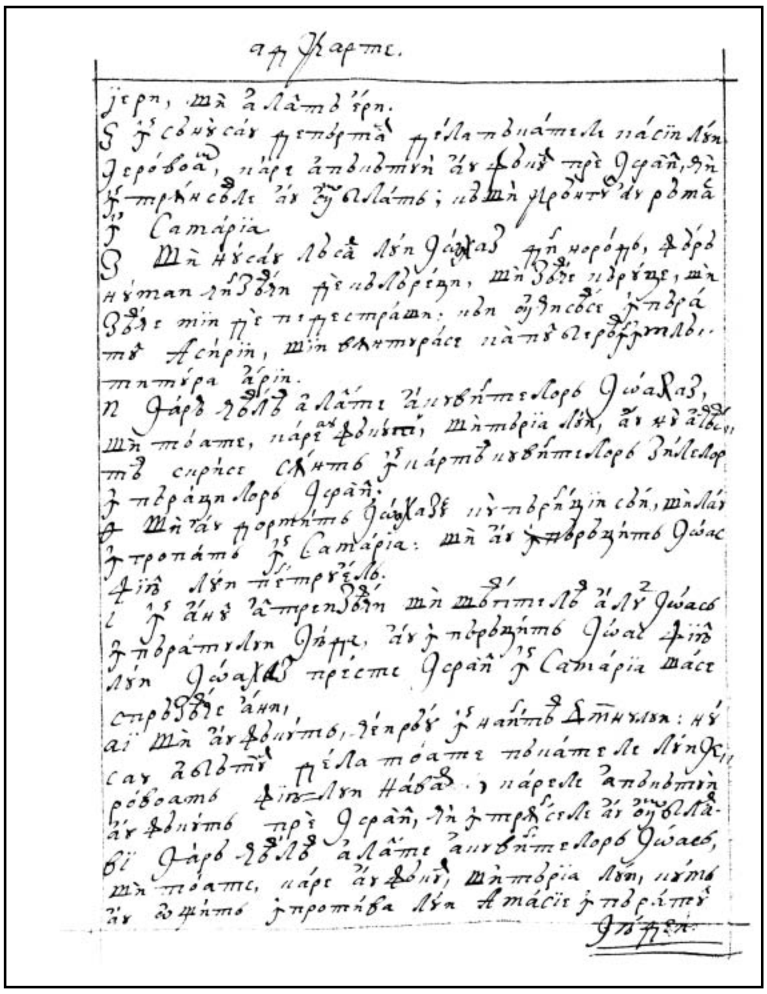
205r

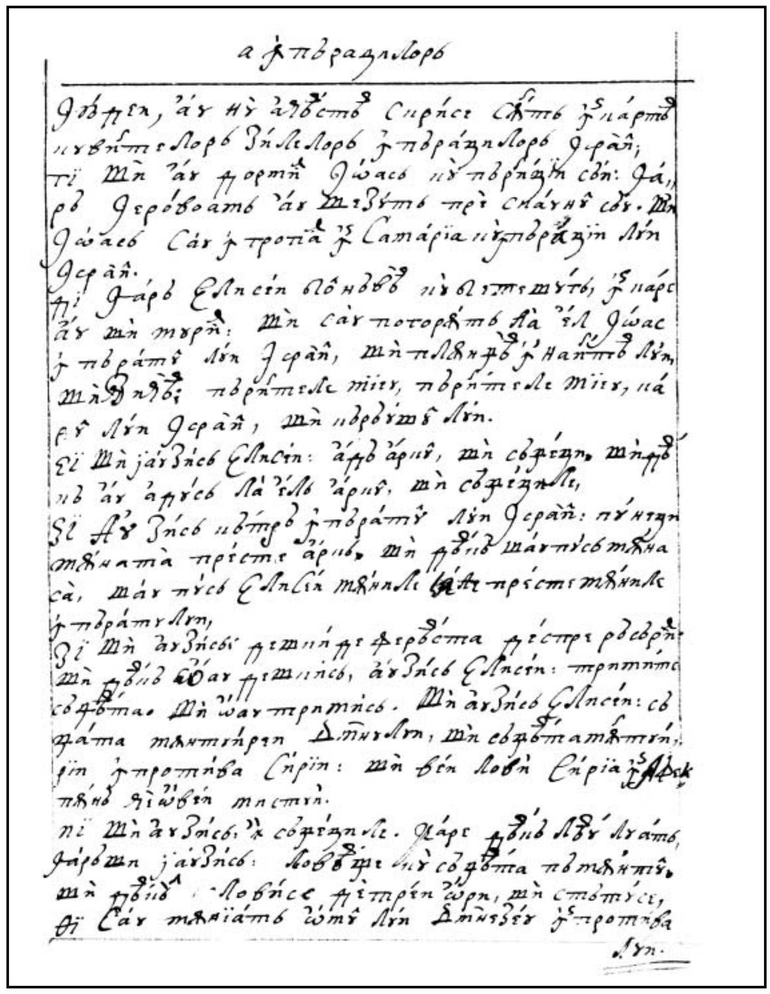

205v

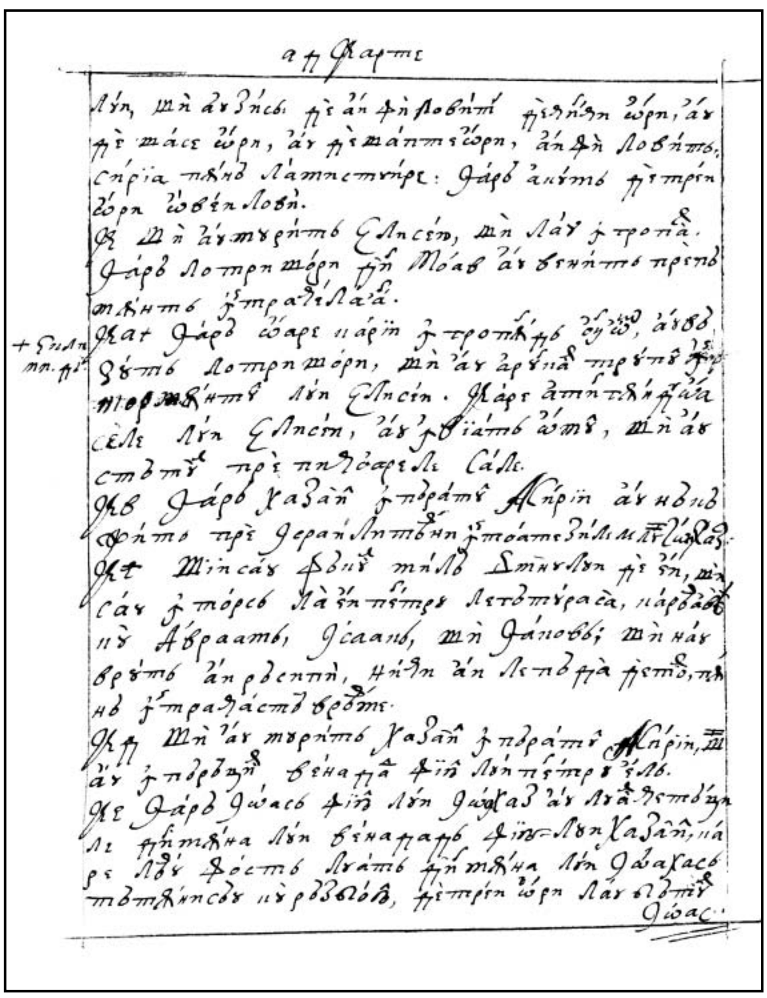
206r

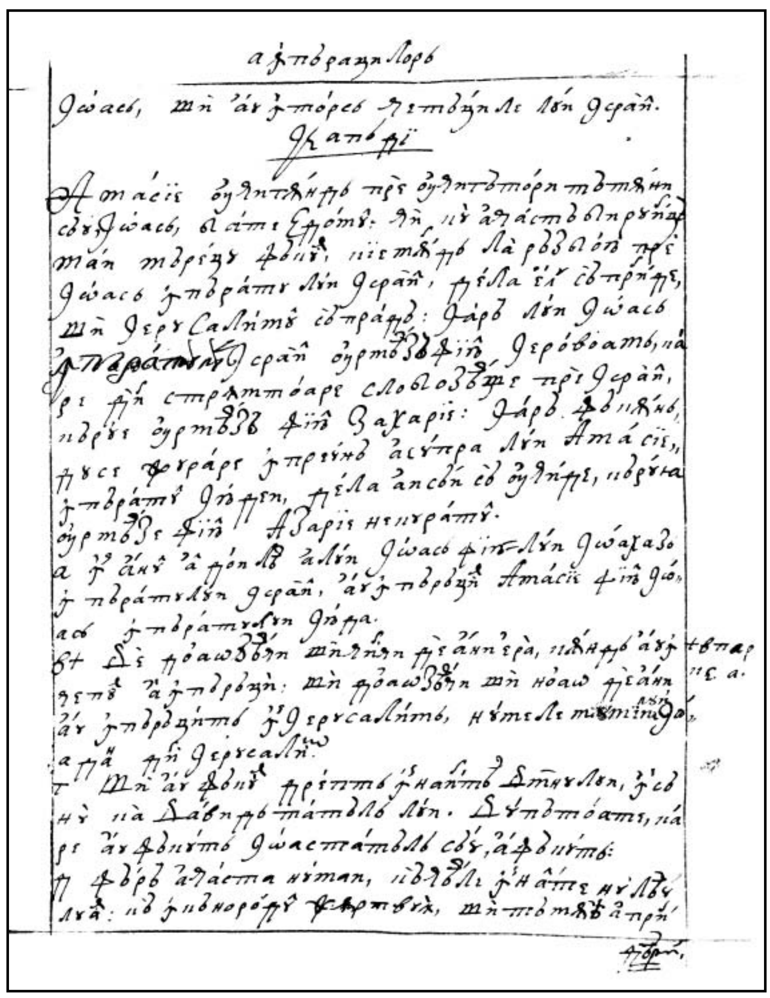
206v

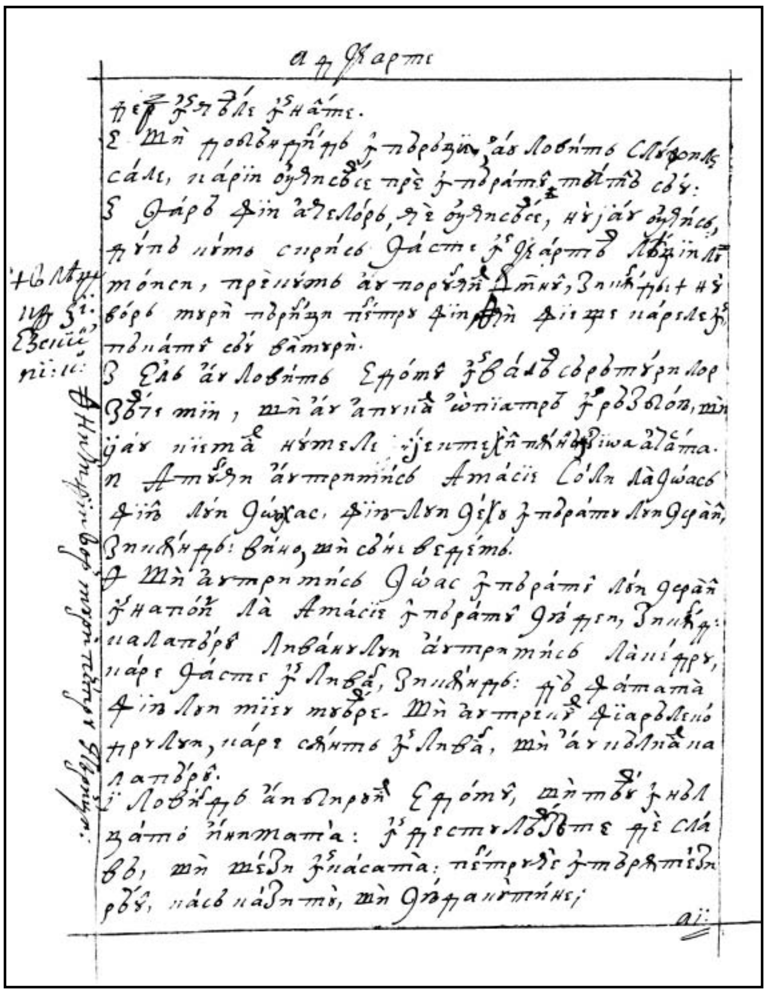
207r

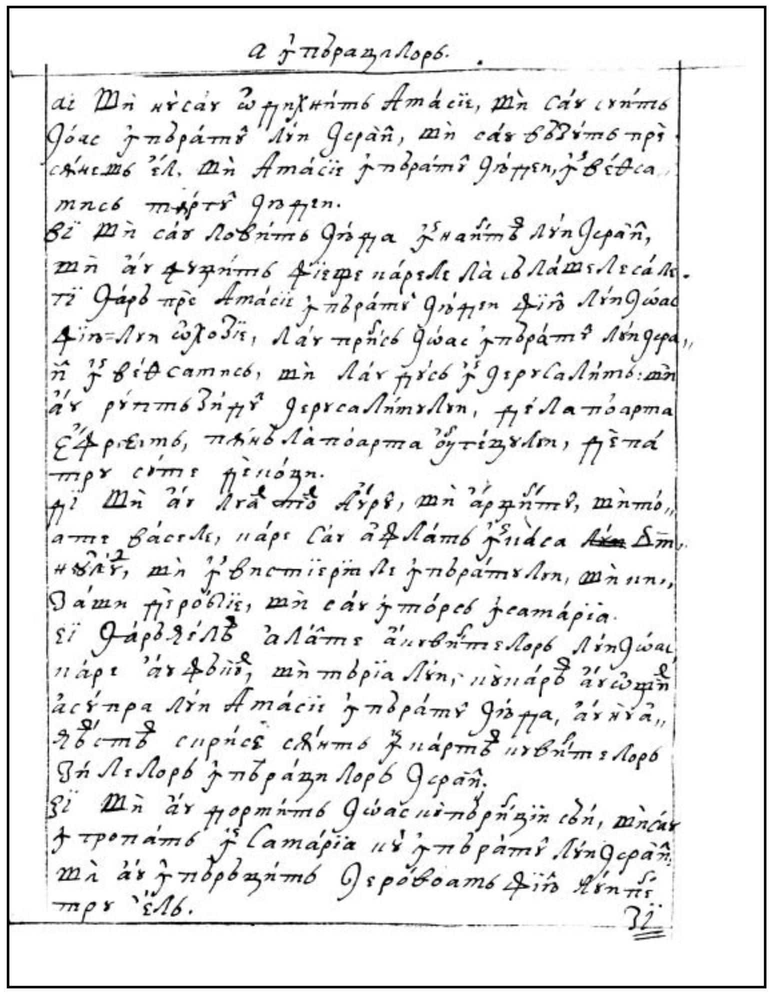
207v

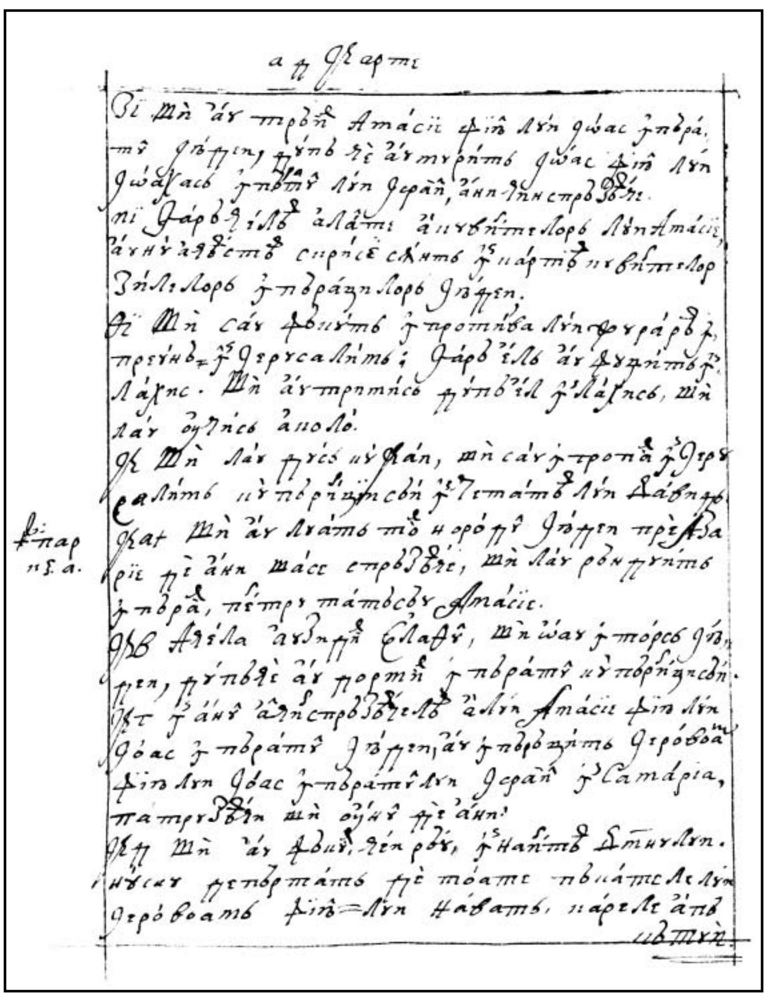
208r

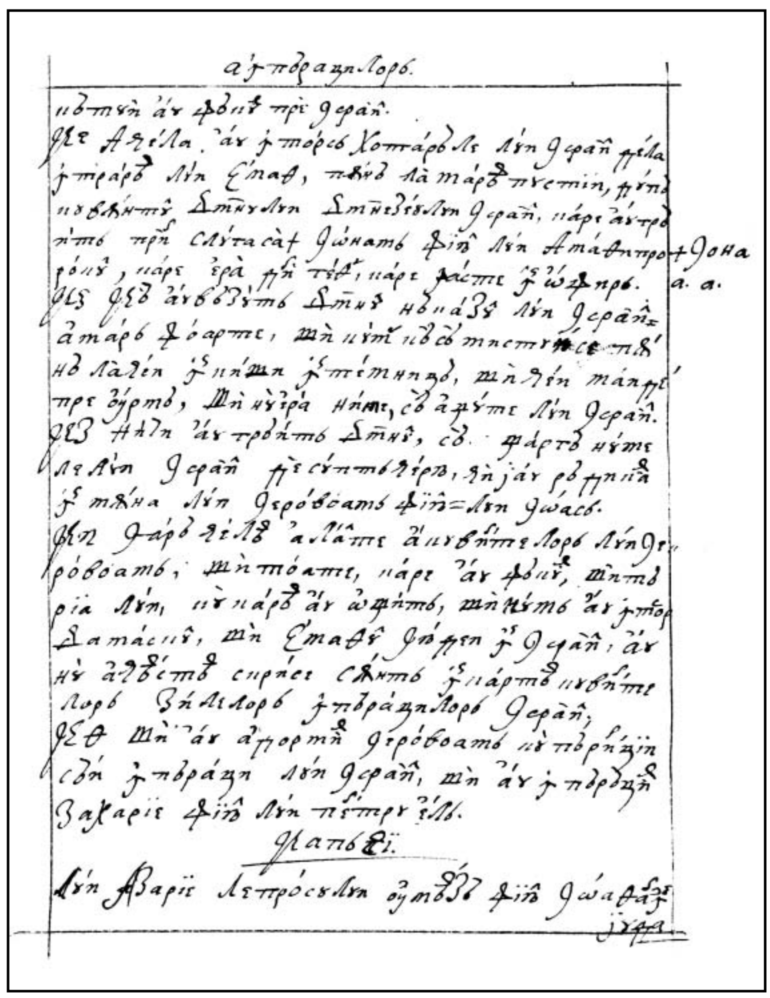
208v

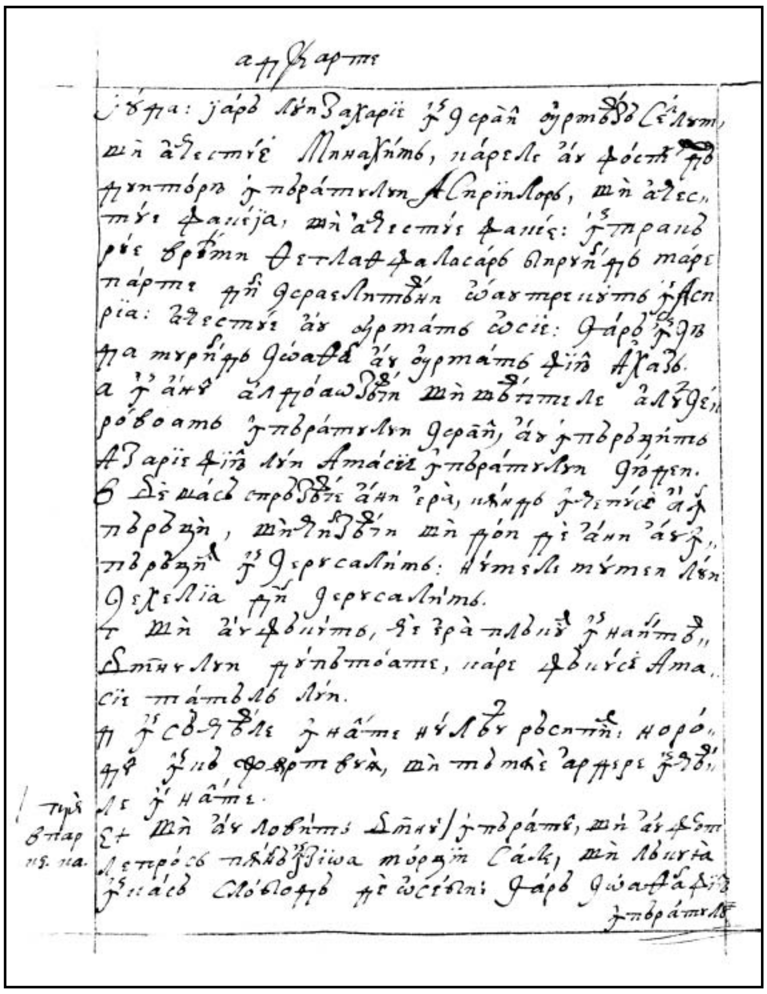
209r

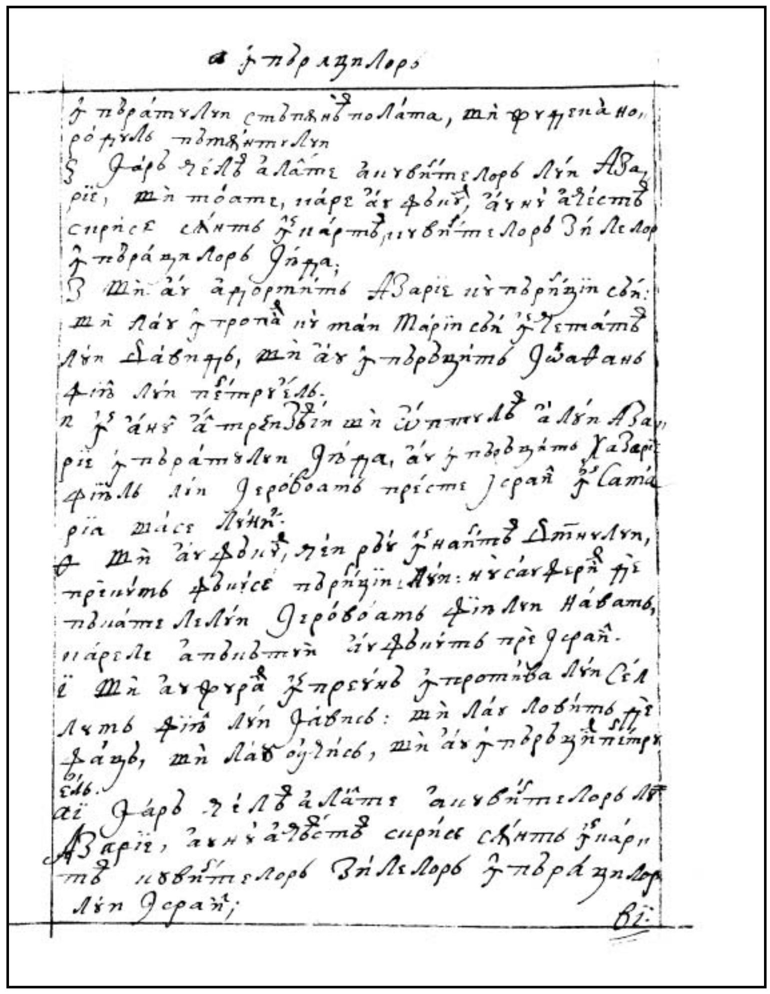
209v

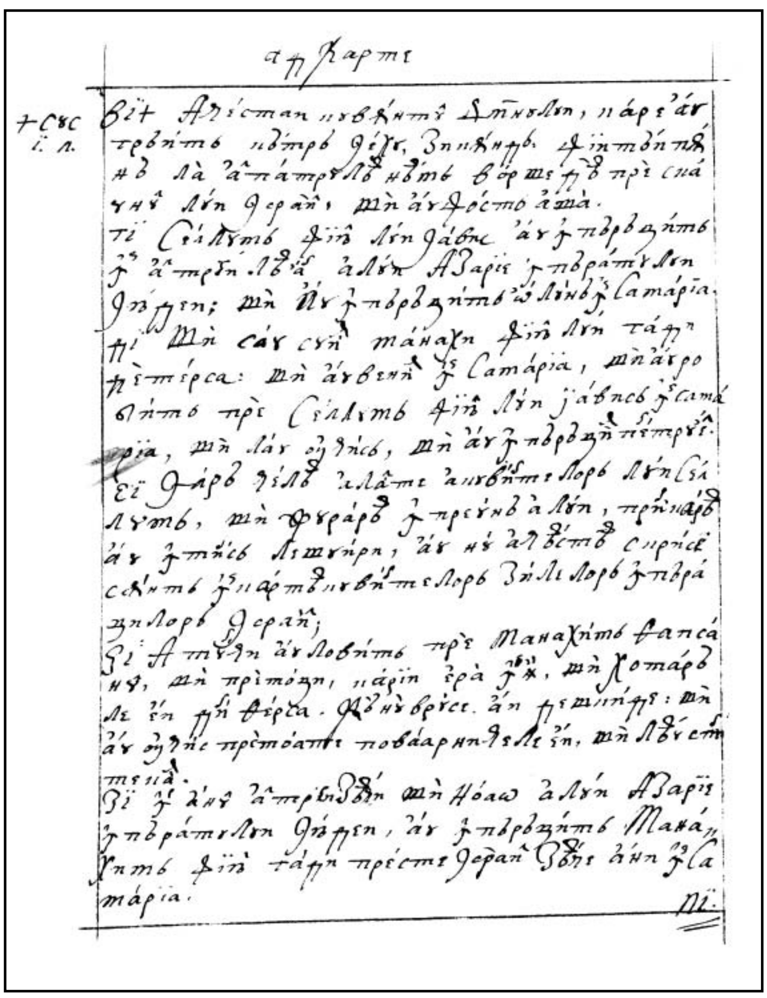
210r

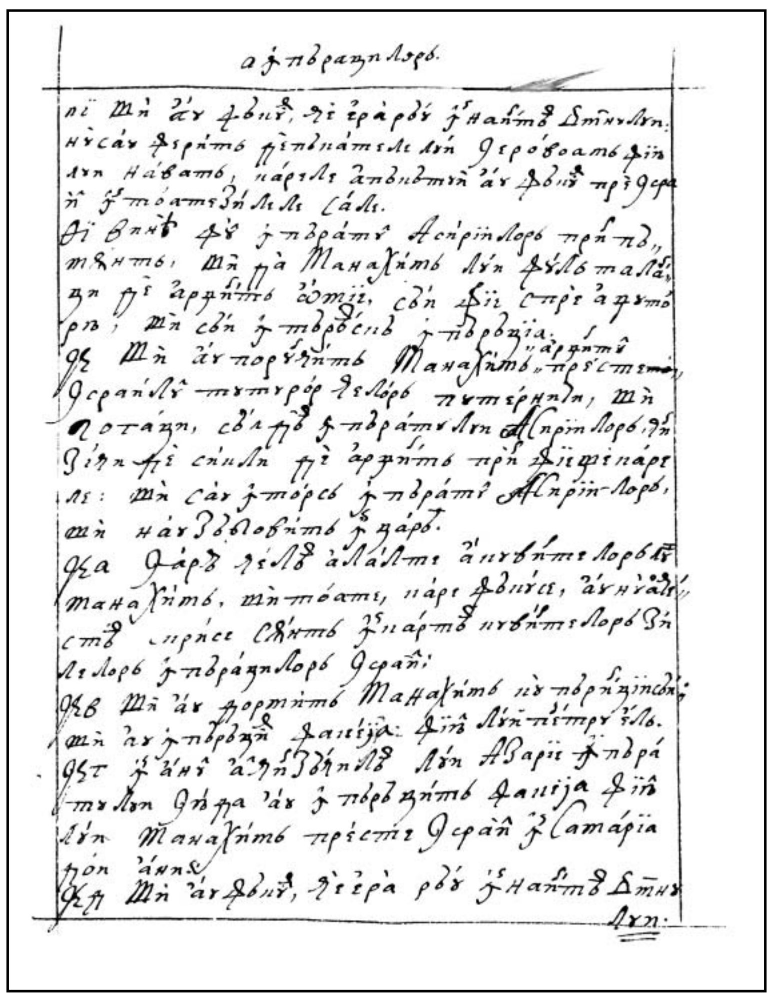
210v

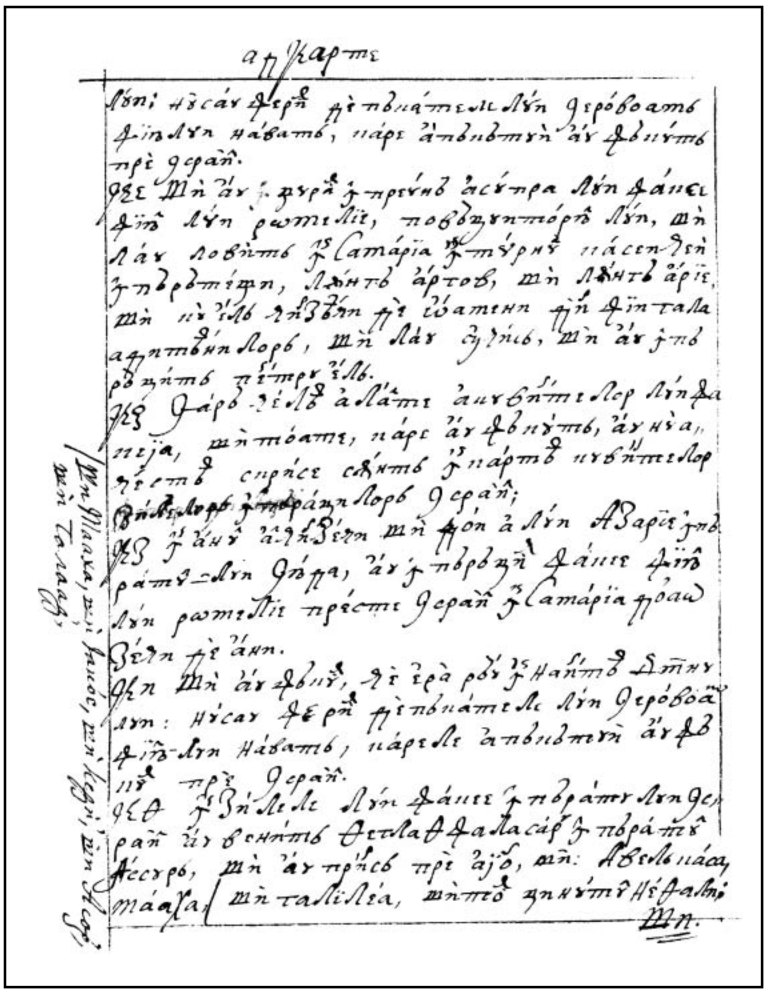
211r

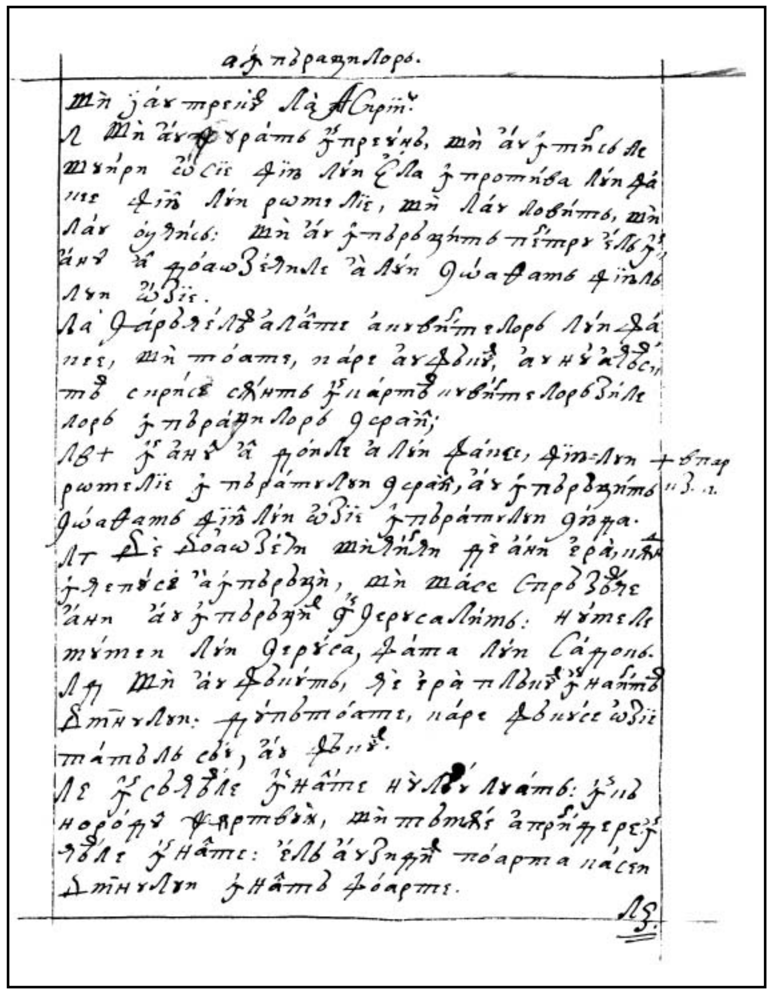
211v

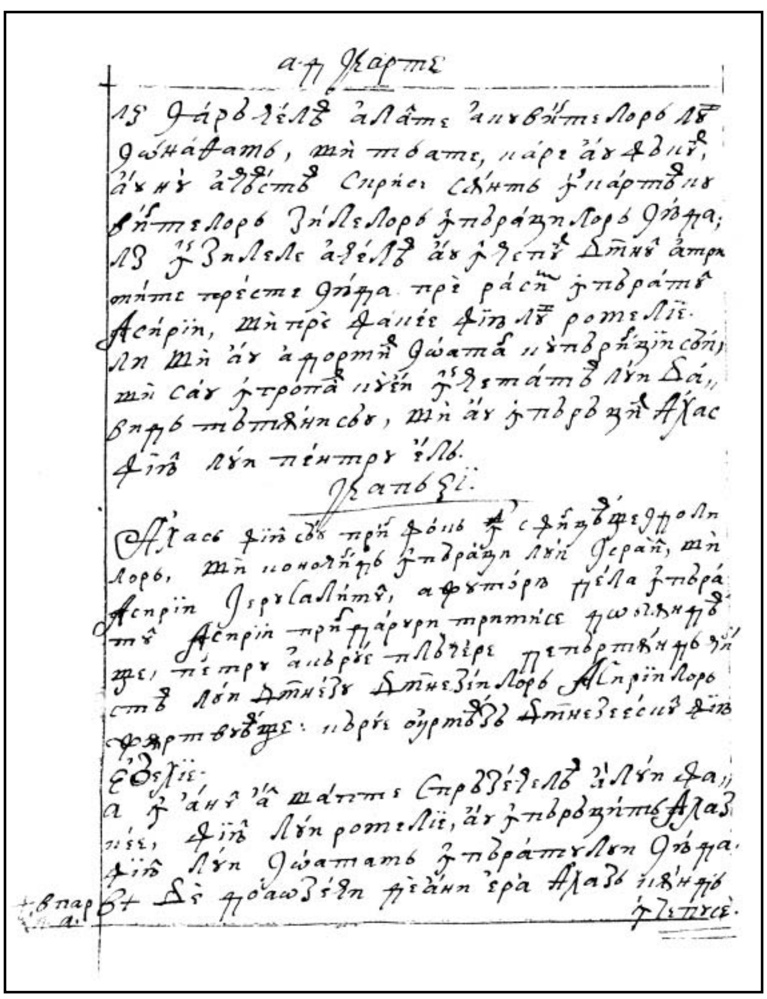
212r

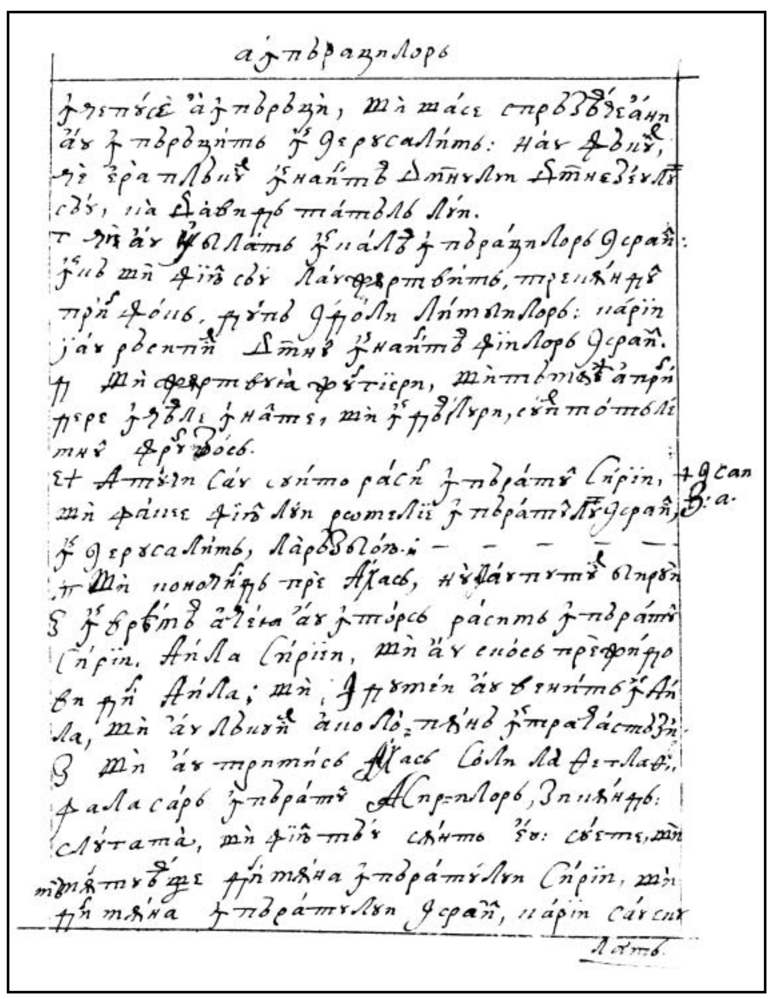
212v

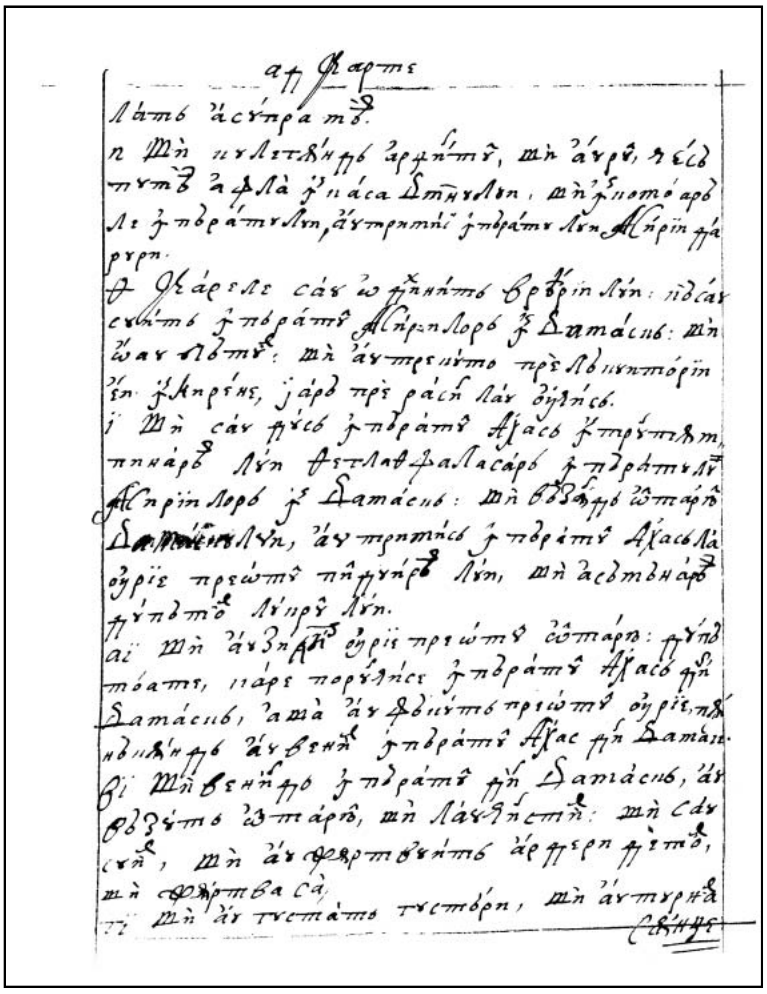
213r

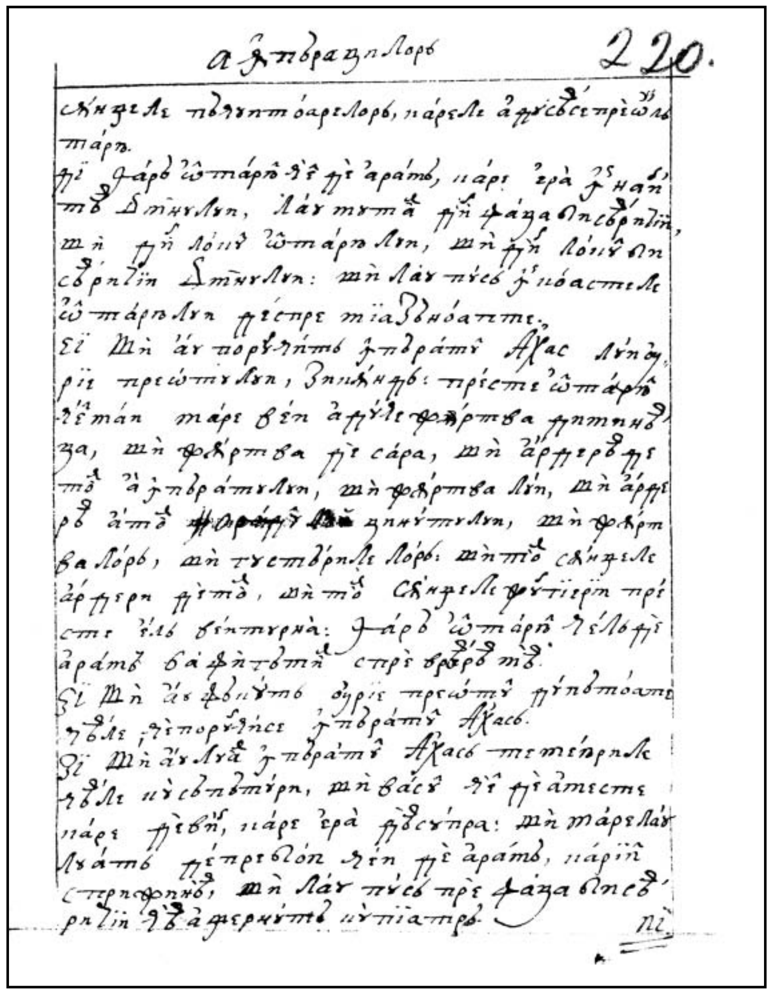

213v

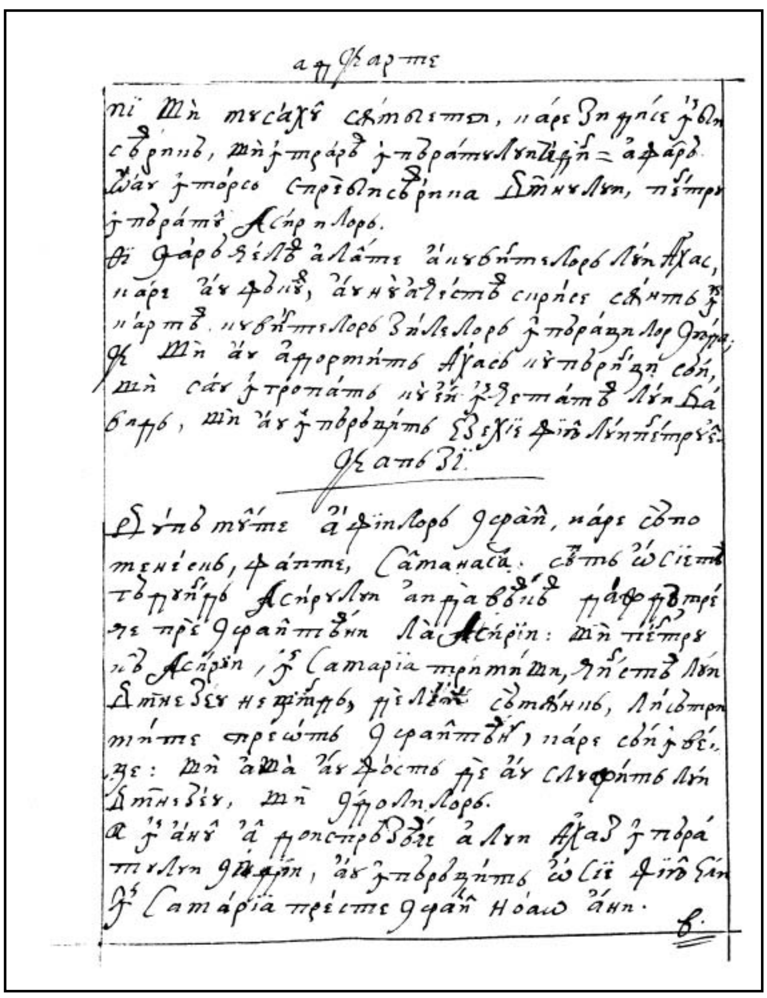
214r

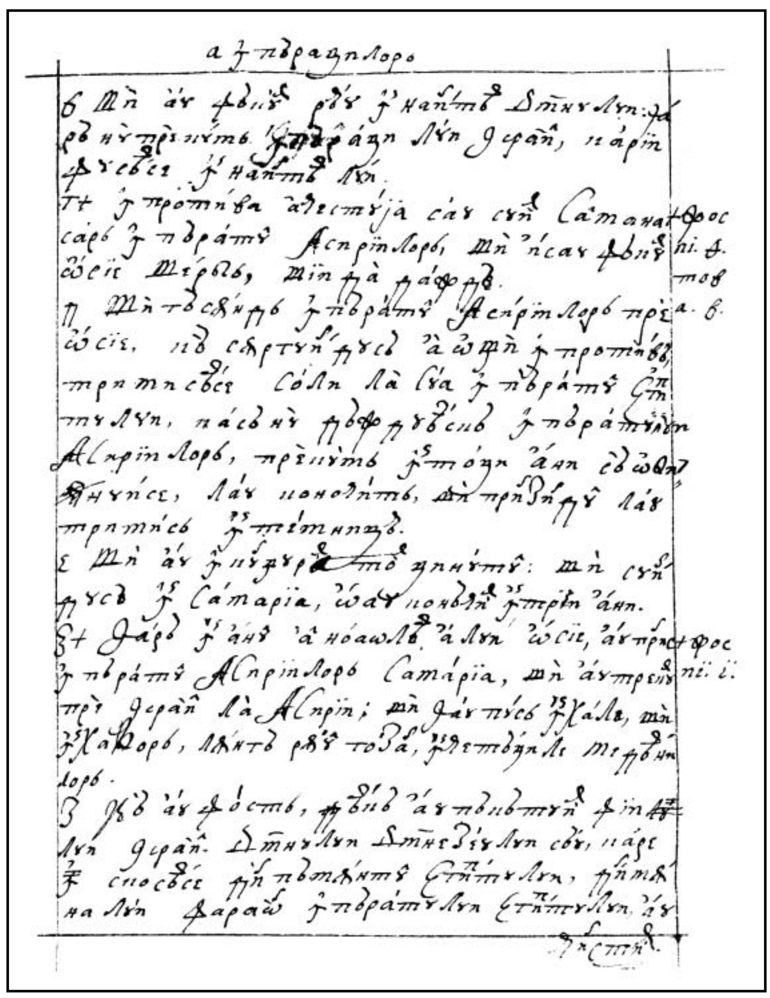

214v

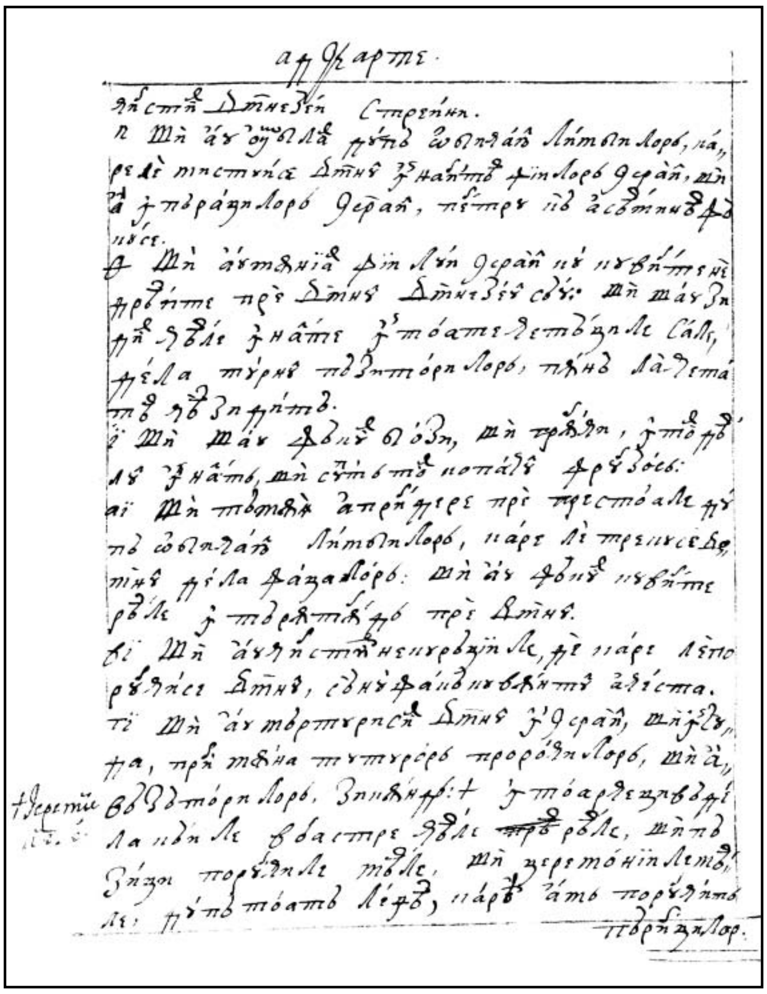
215r

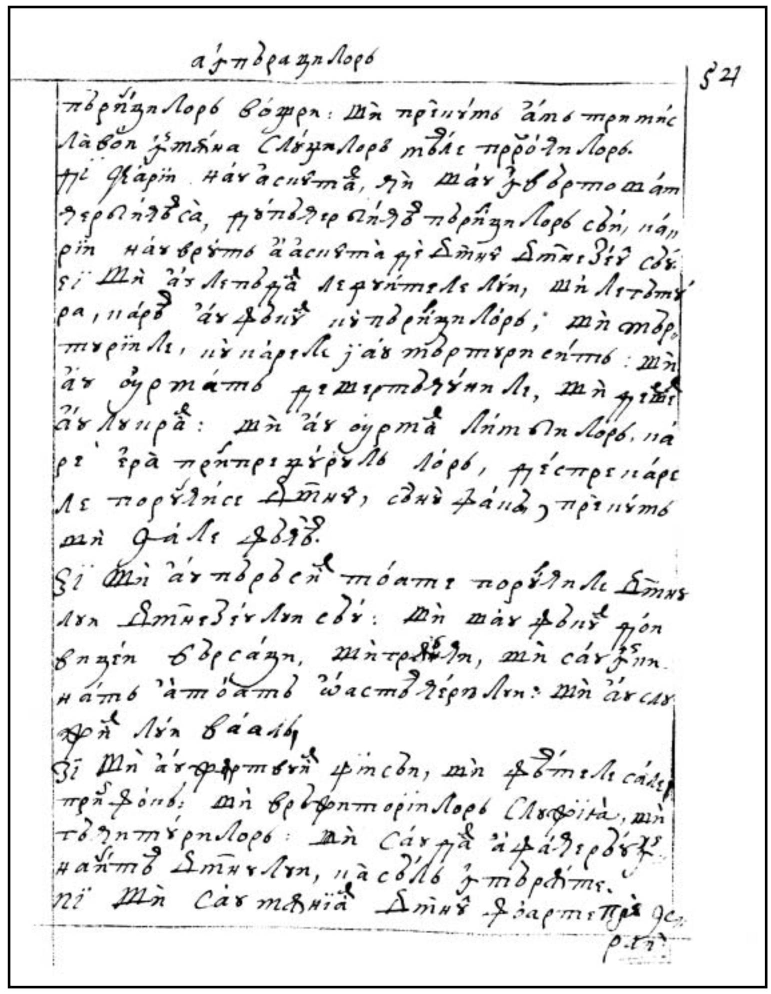

215v

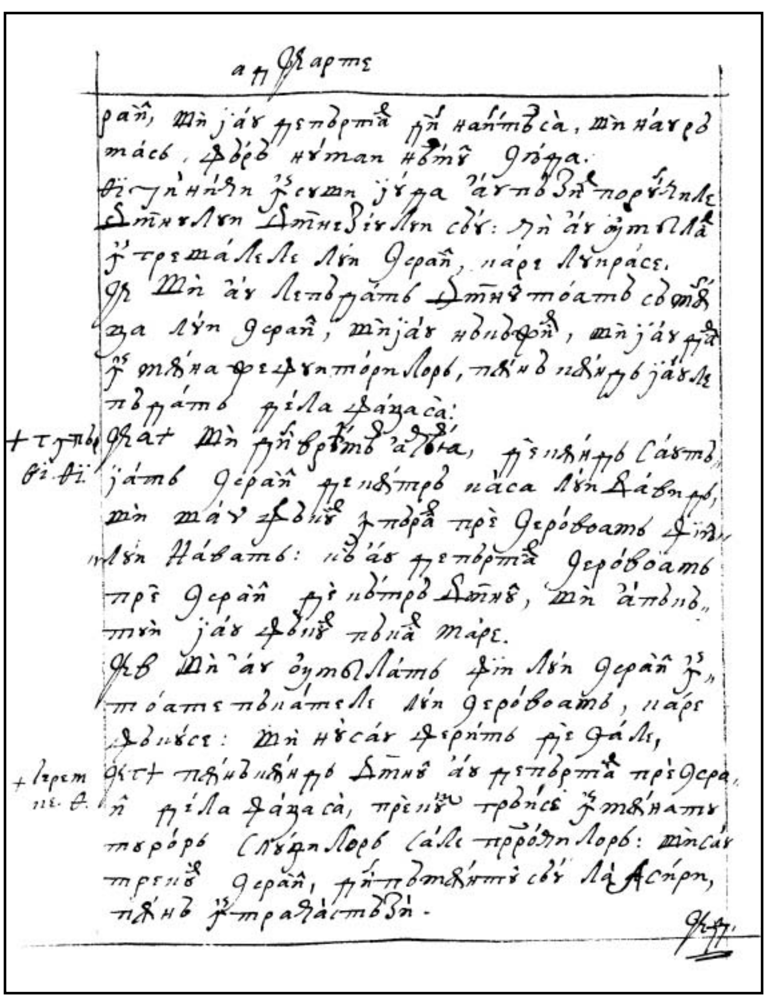
216r

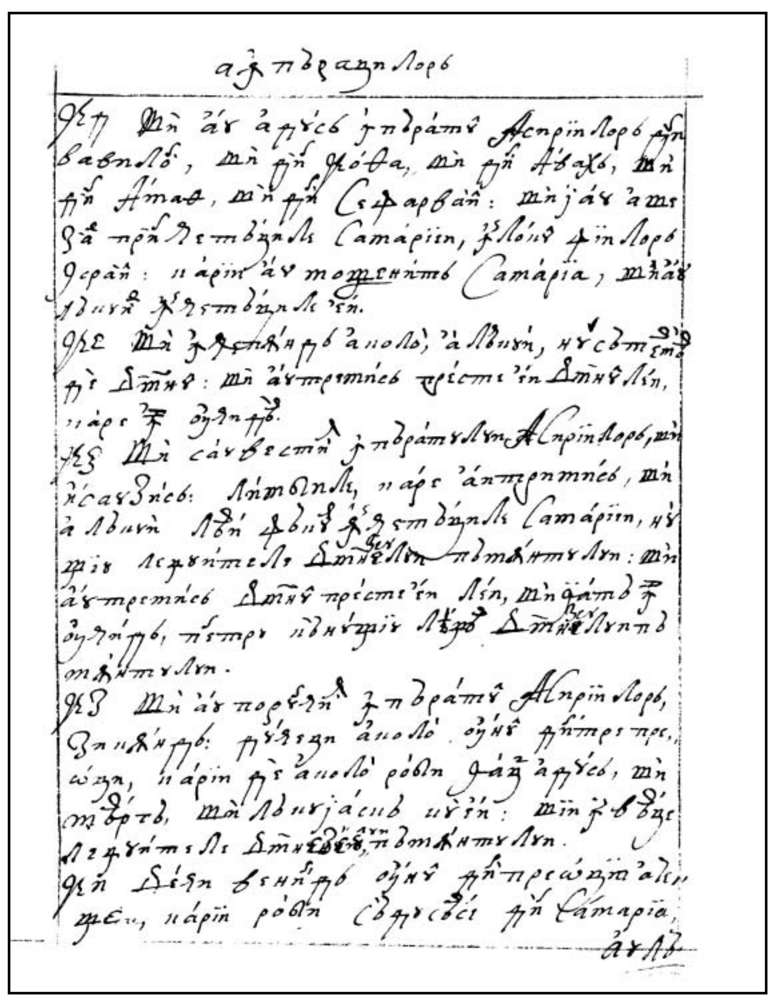

216v

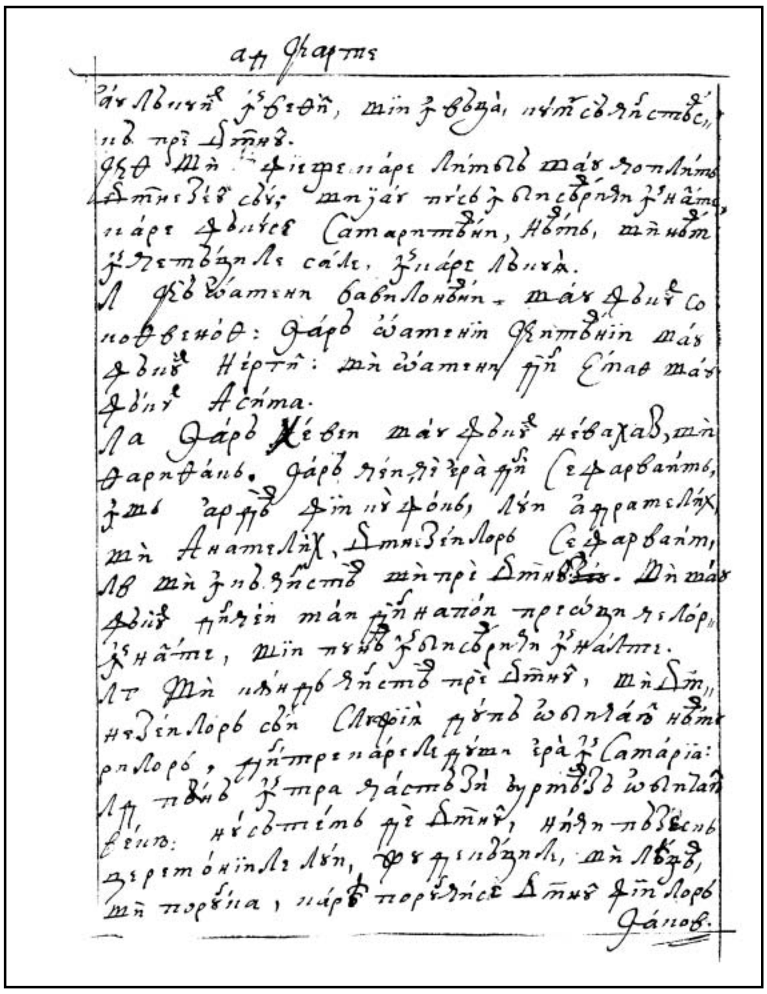
217r

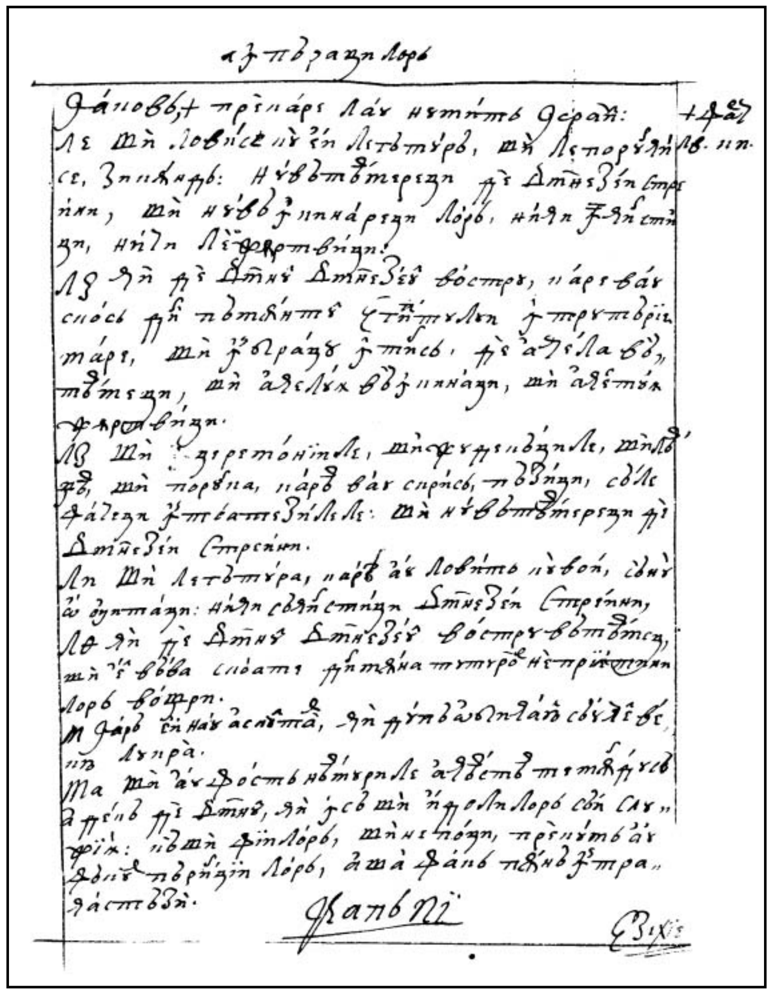

217v

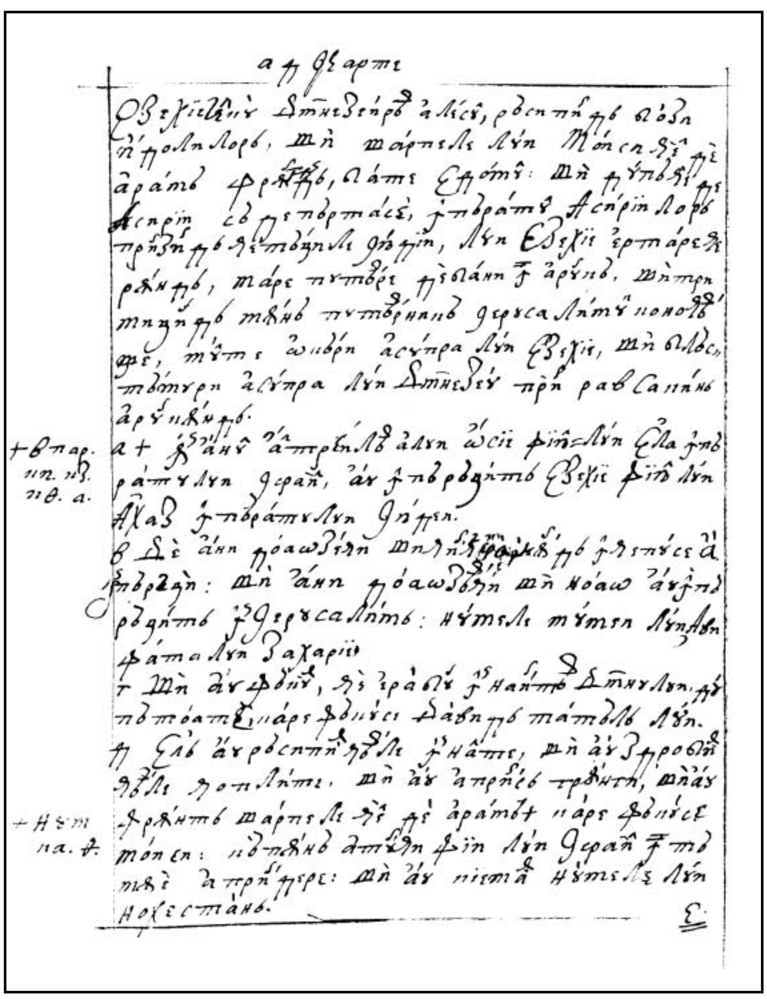
218r

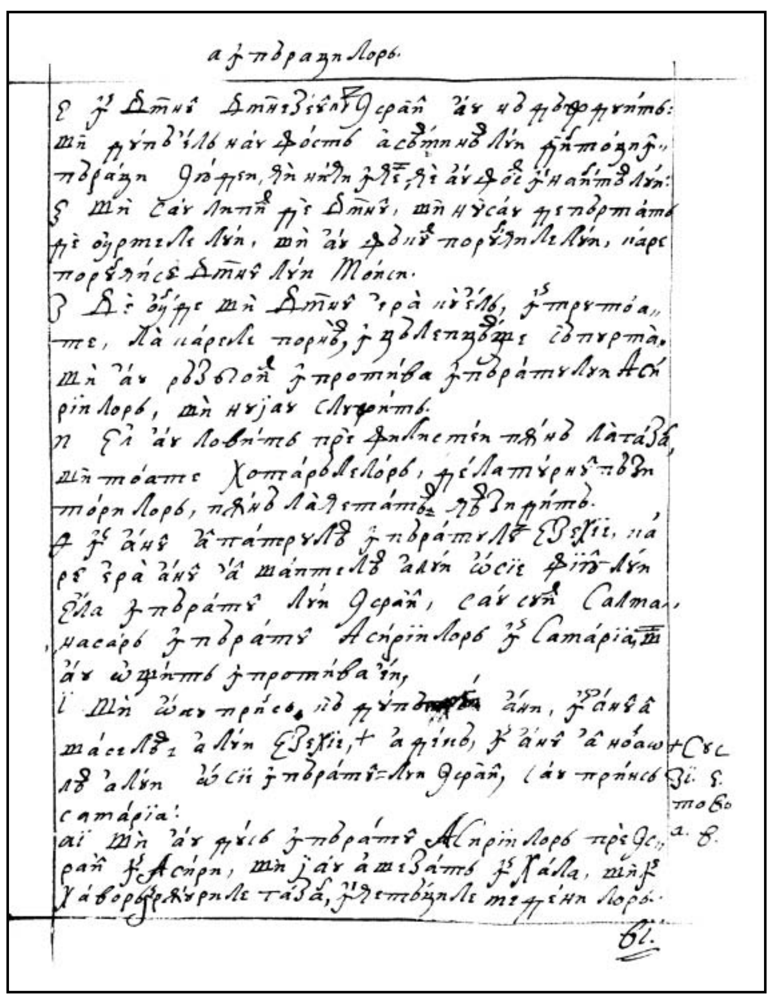
218v

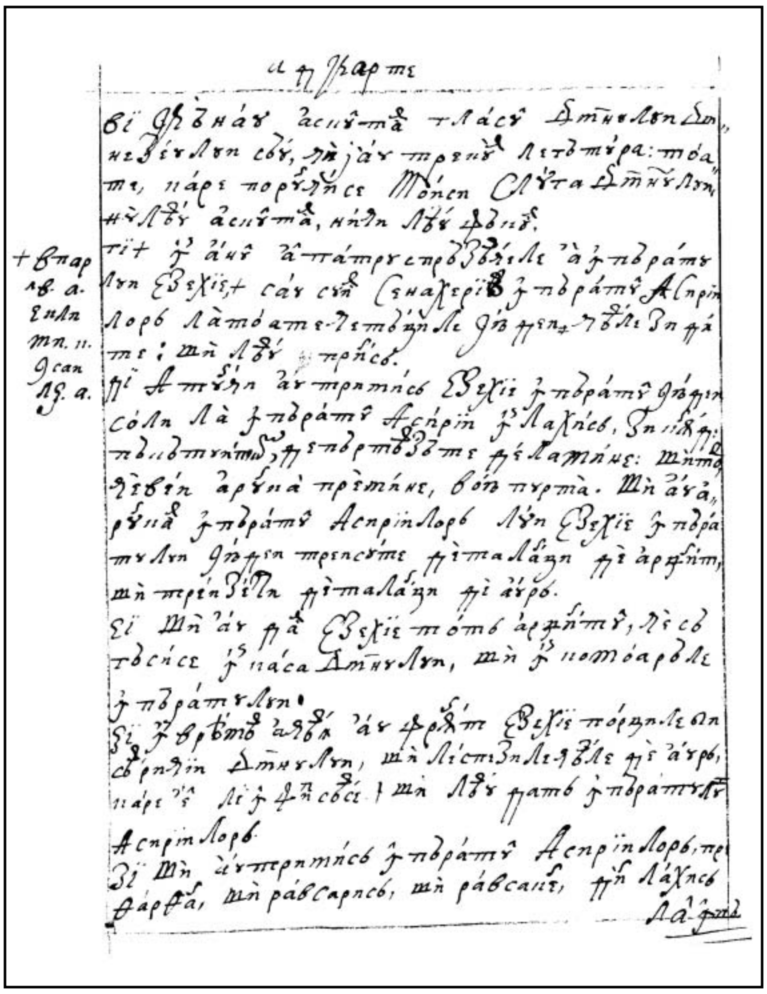
219r

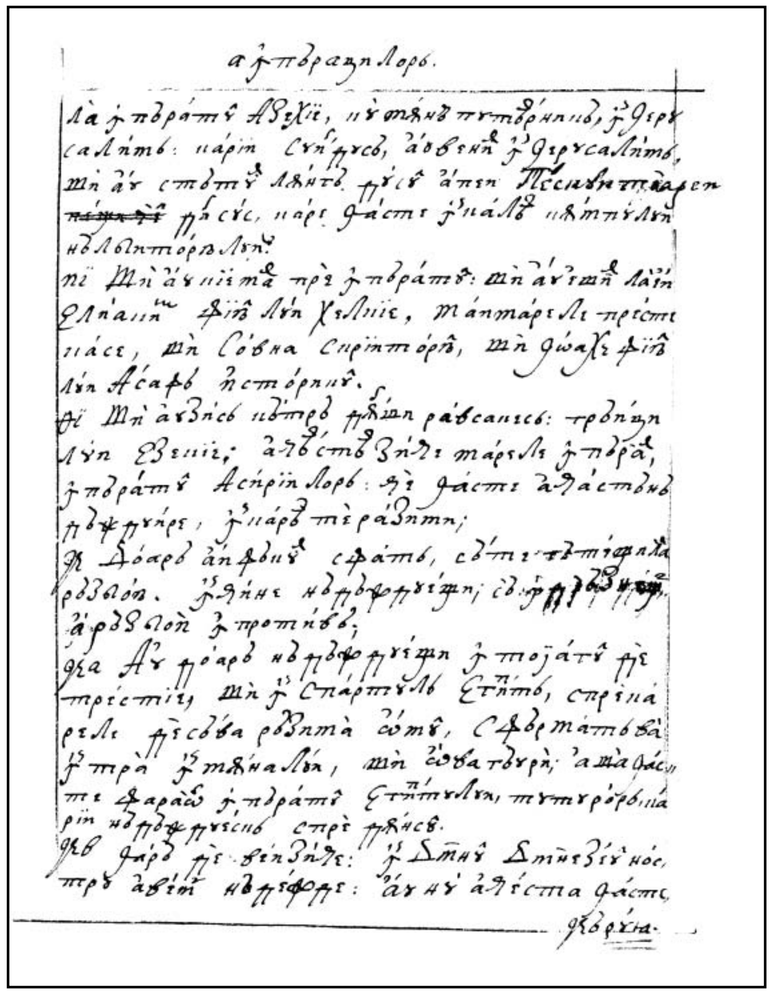
219v

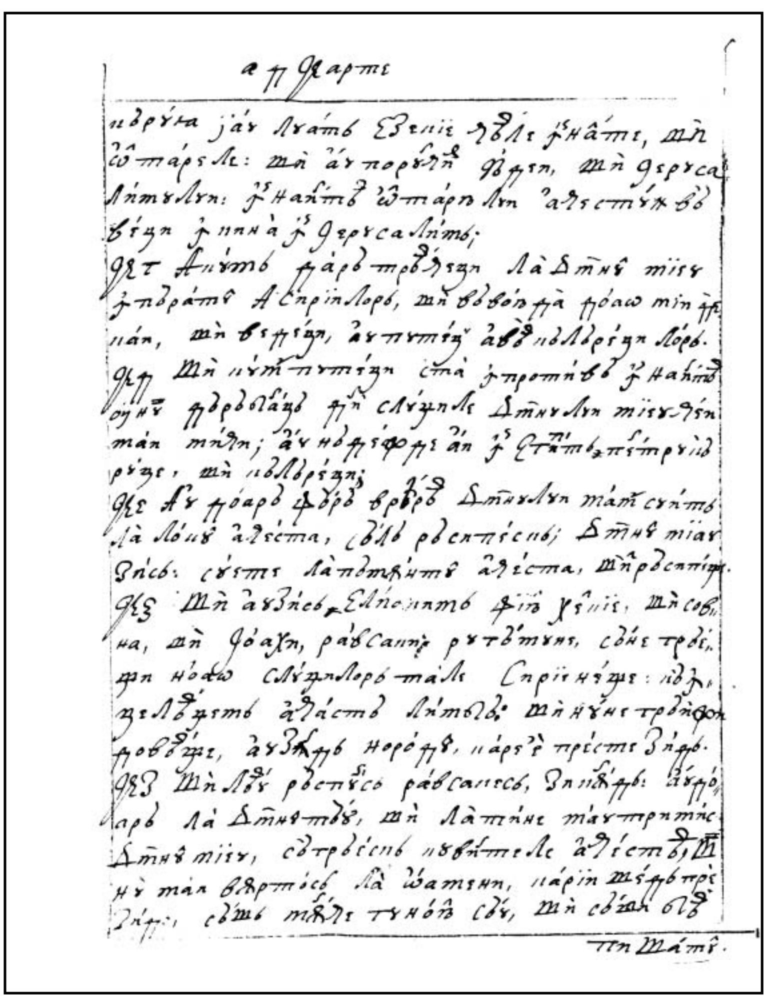
220r

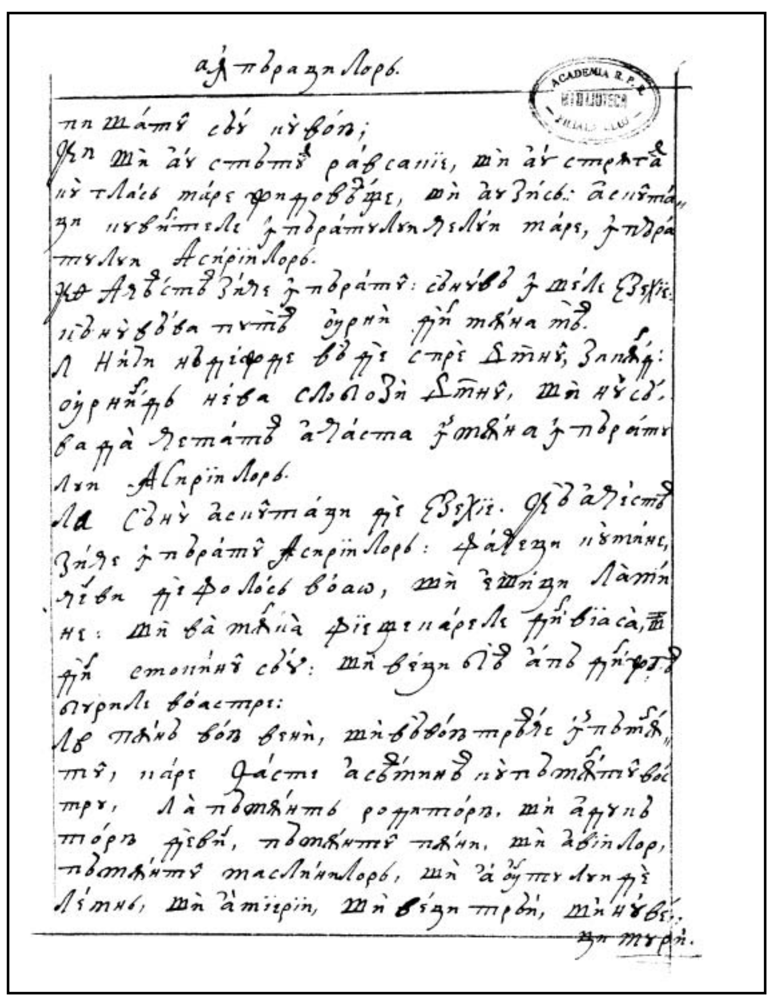
220v

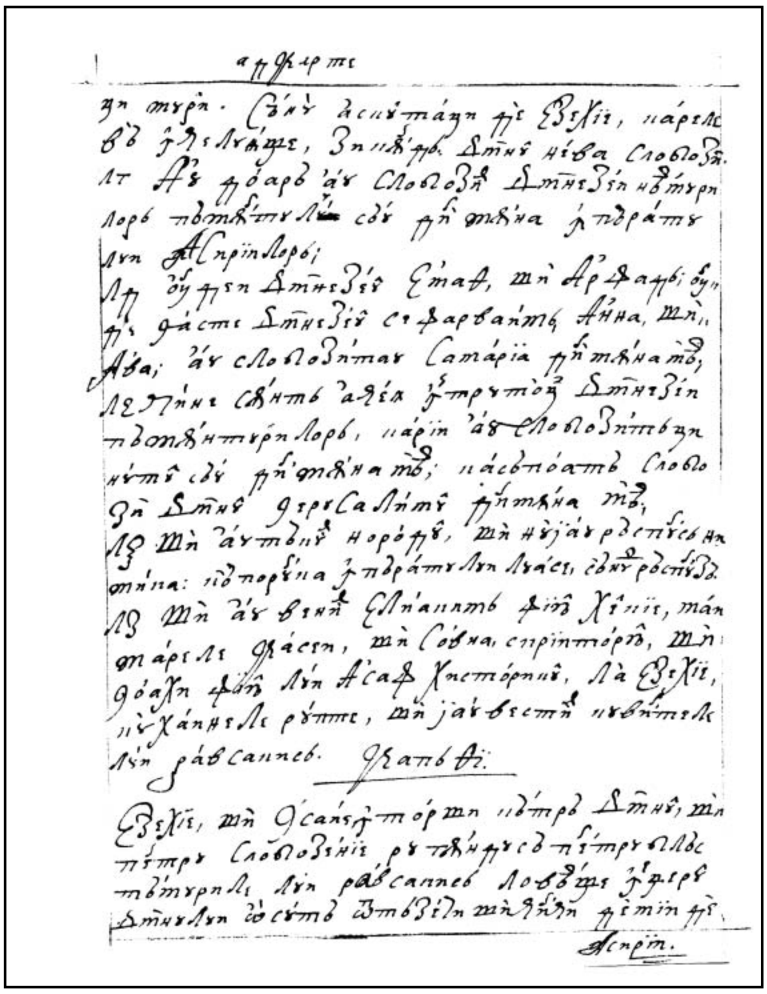
221r

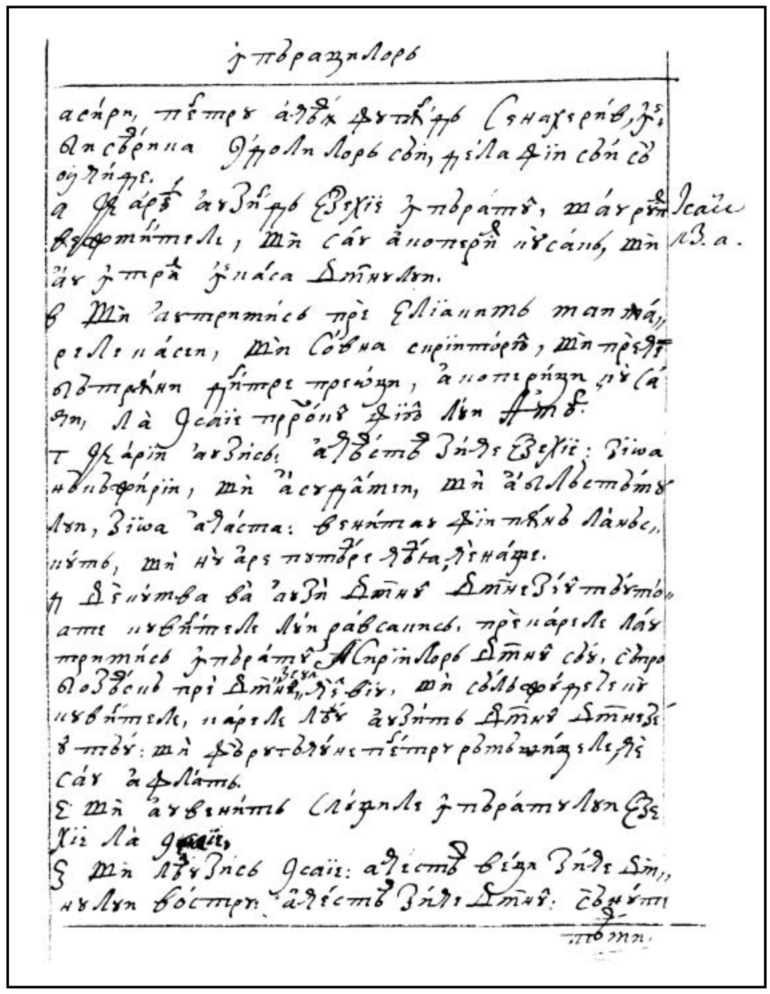
221v

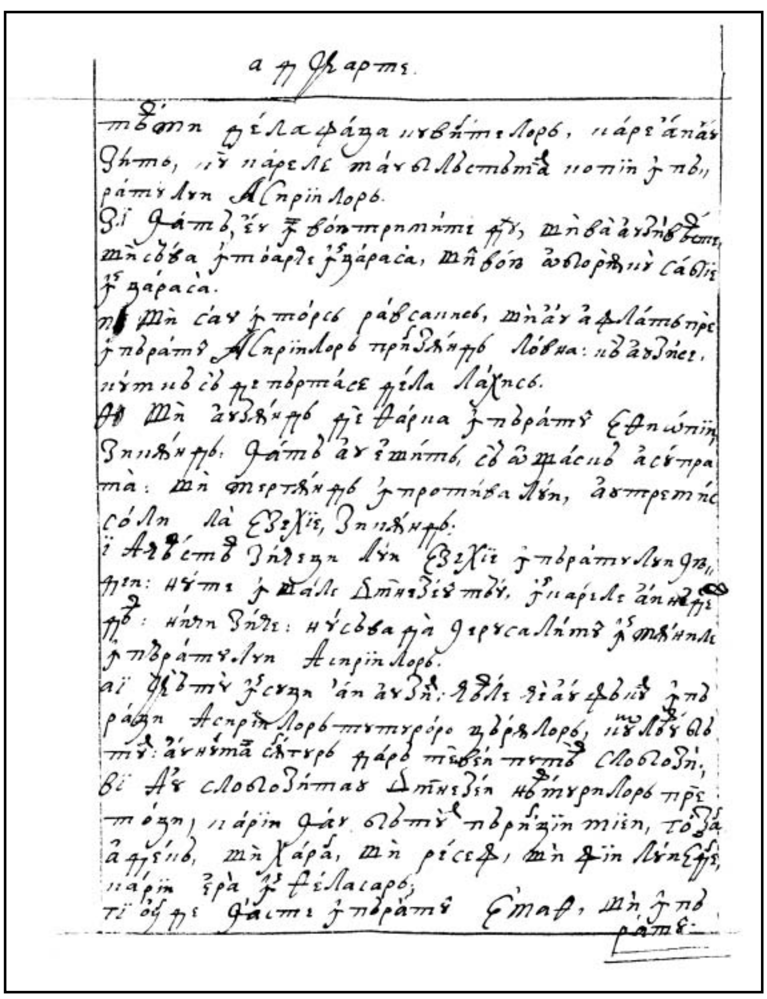
222r

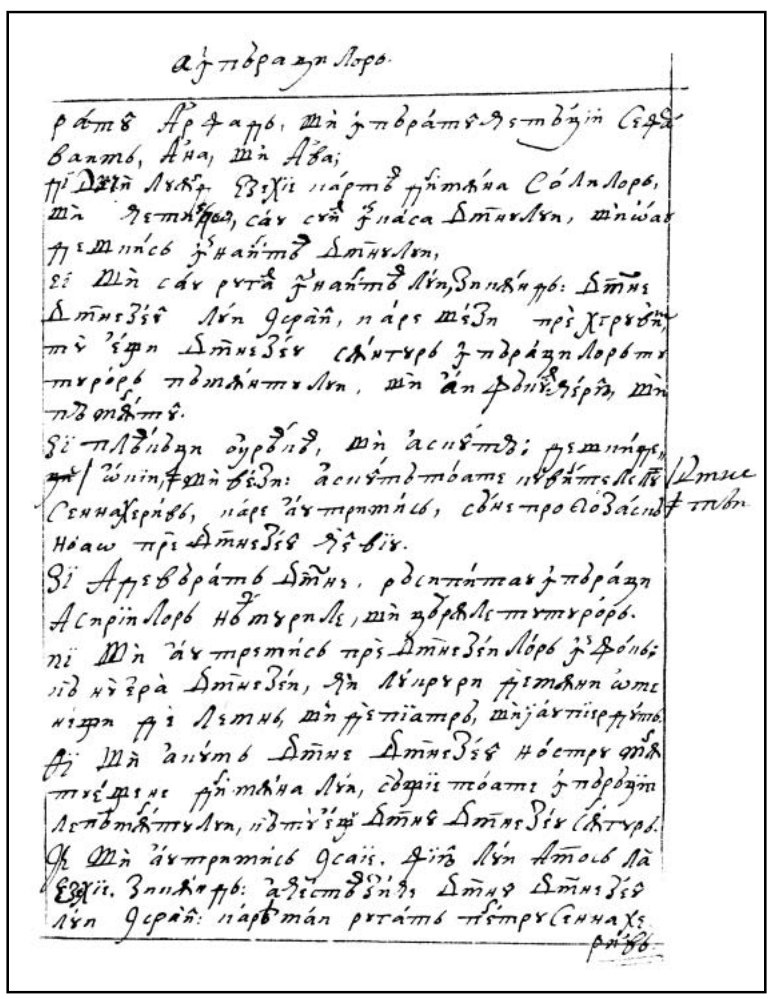
222v

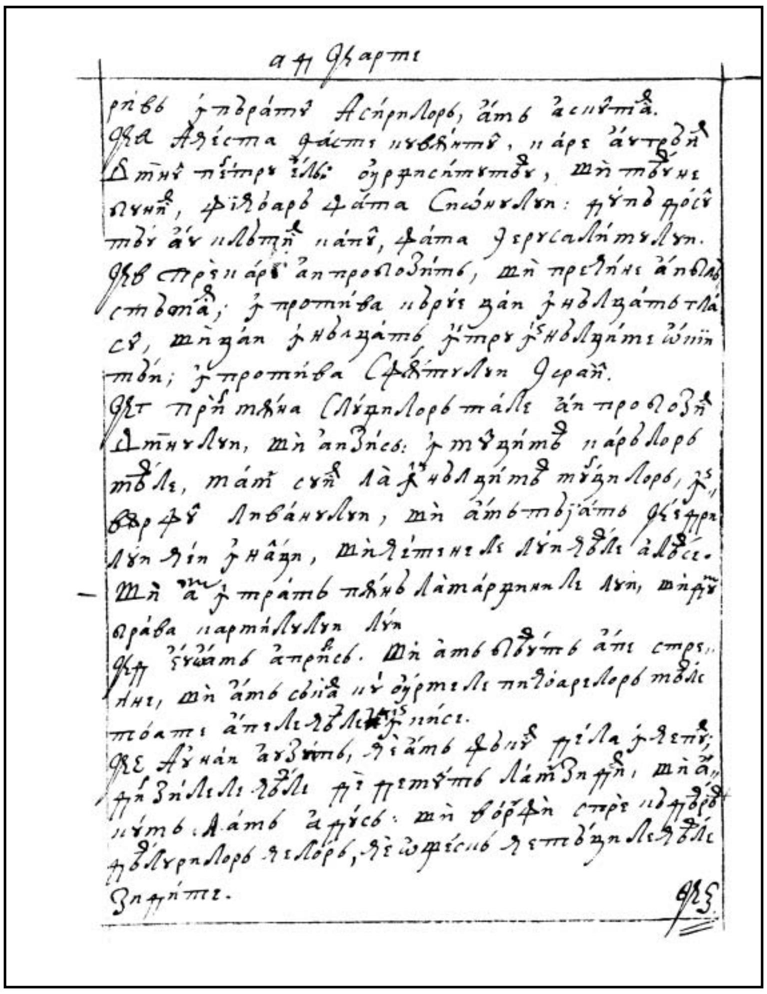
223r

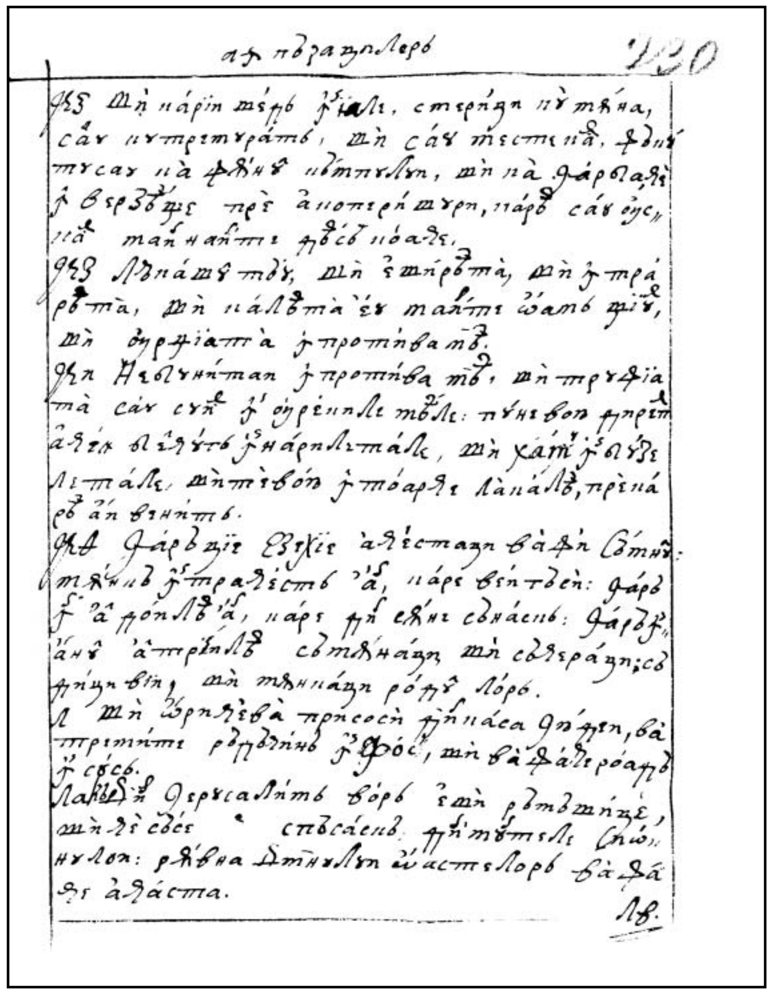
223v

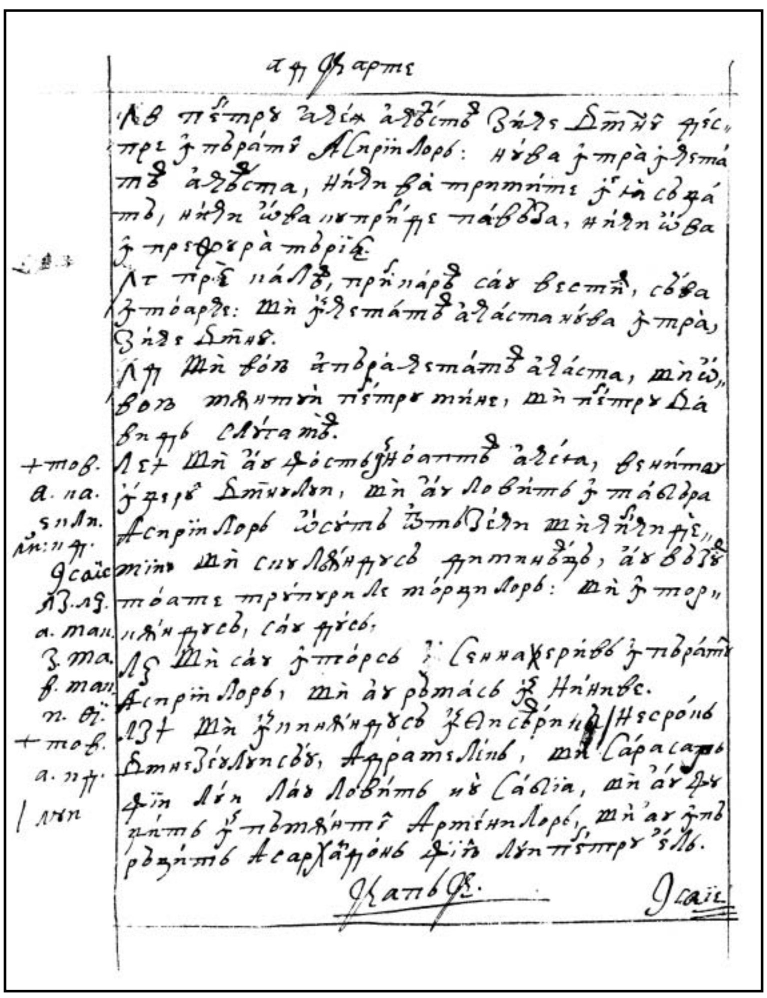
224r

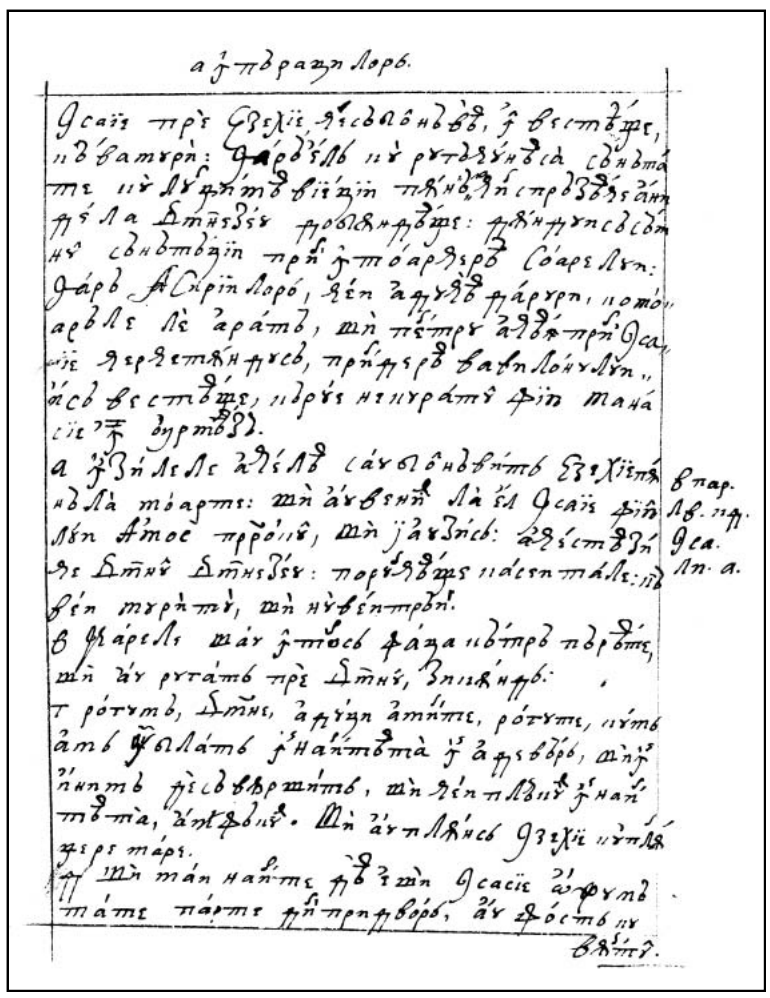
224v

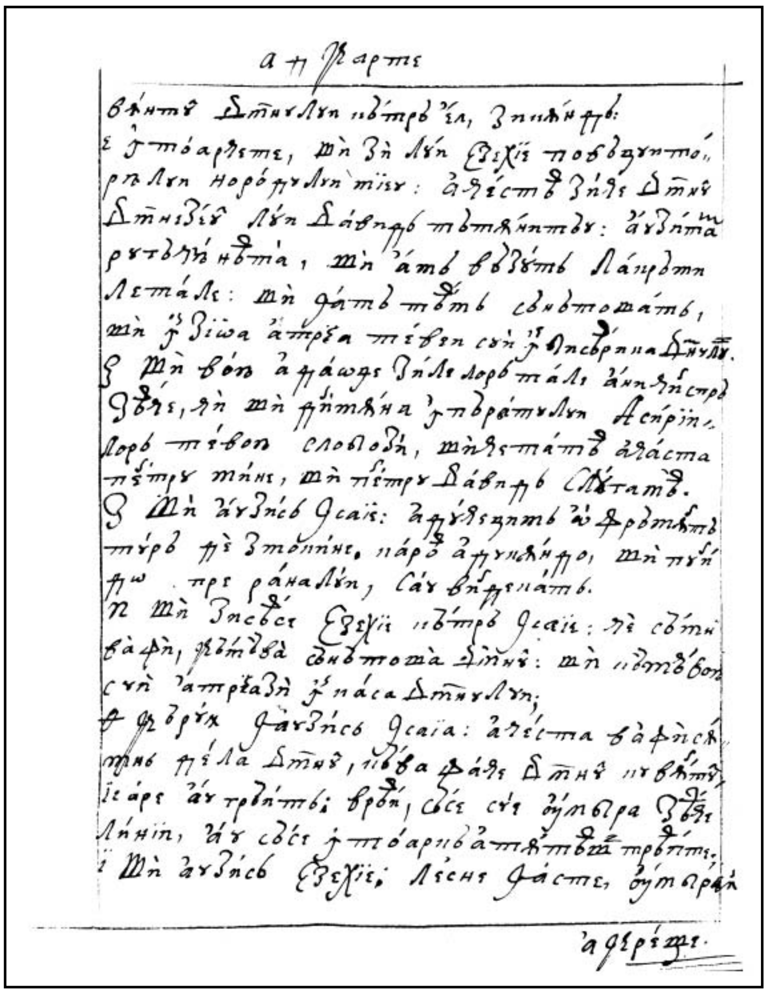
225r

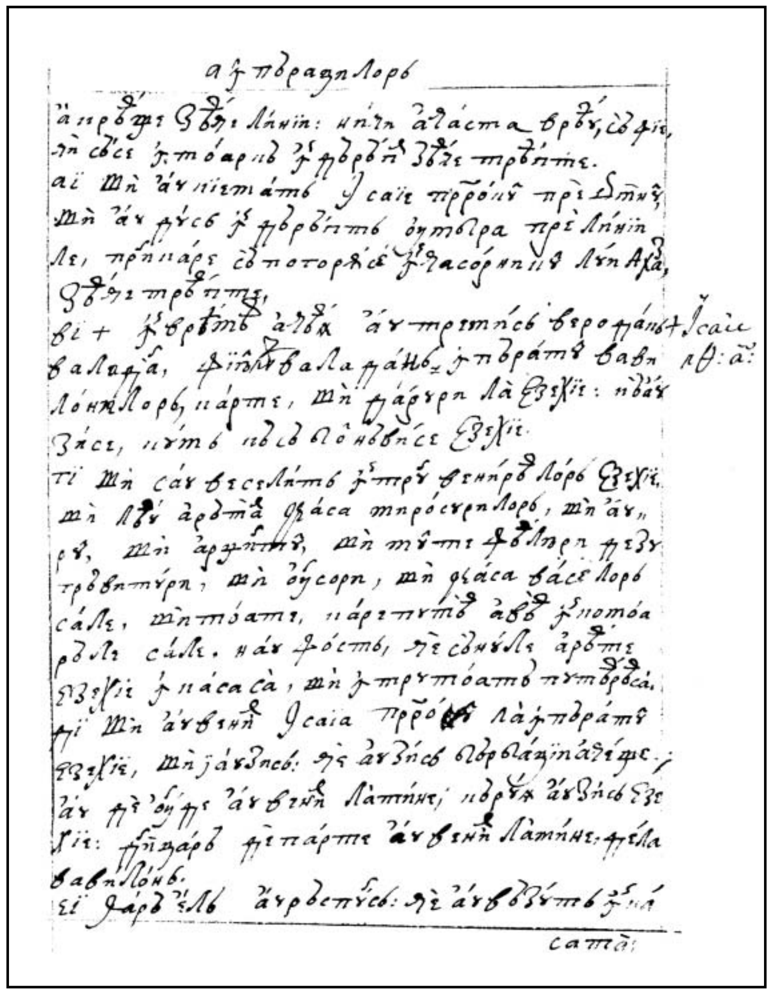
225v

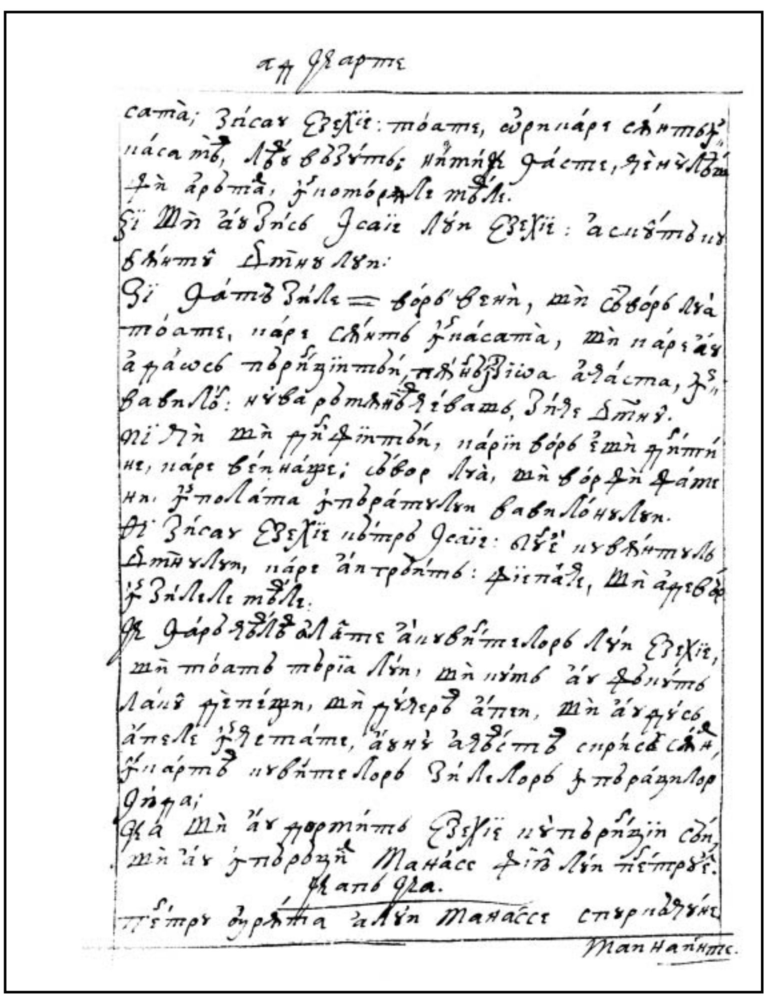
226r

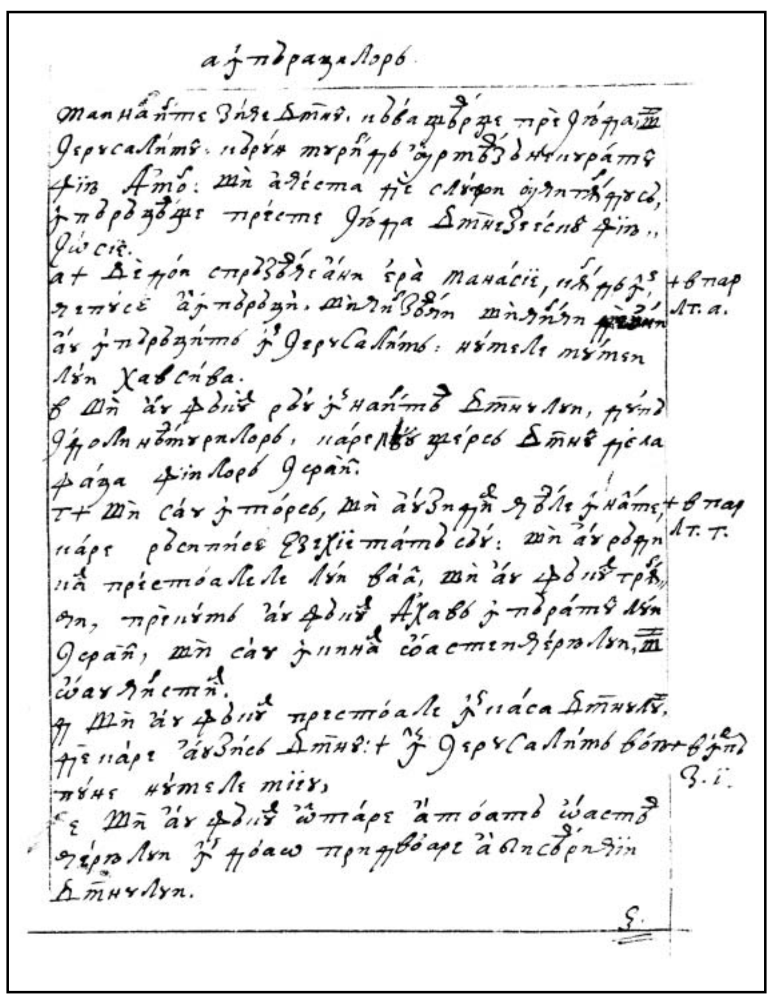
226v

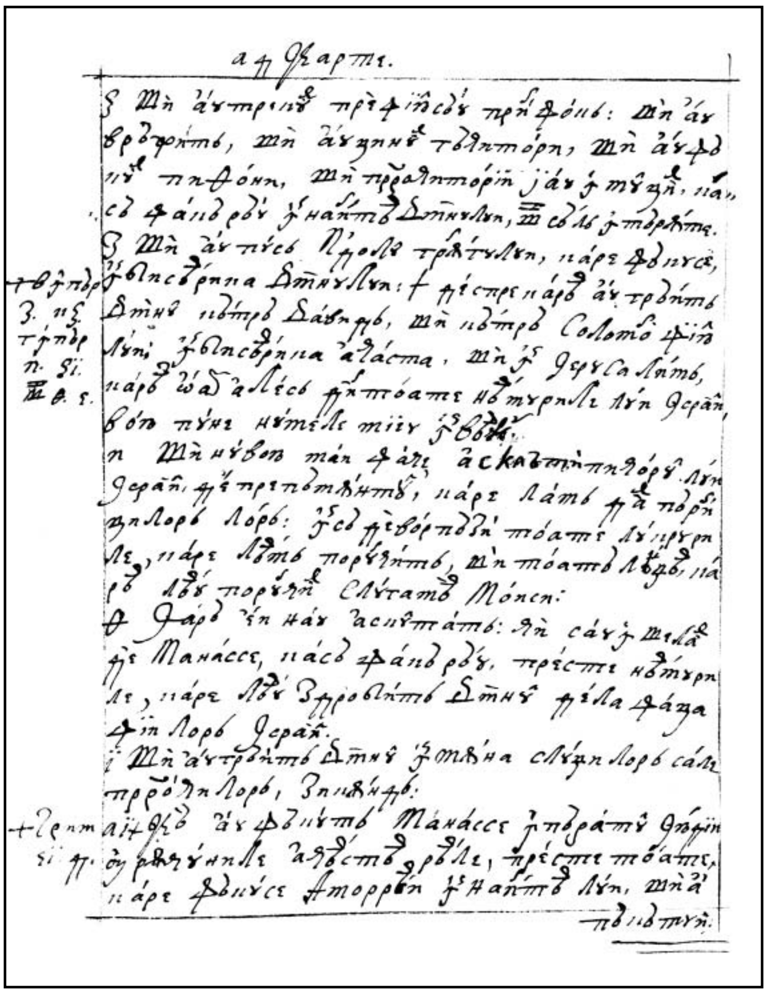
227r

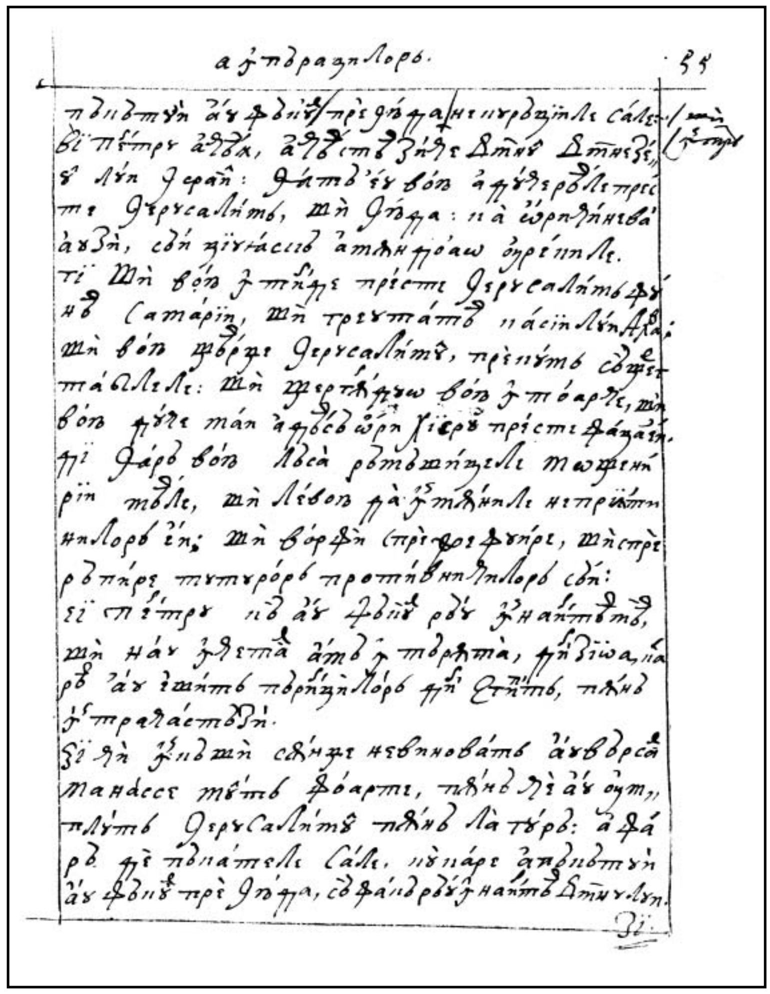
227v

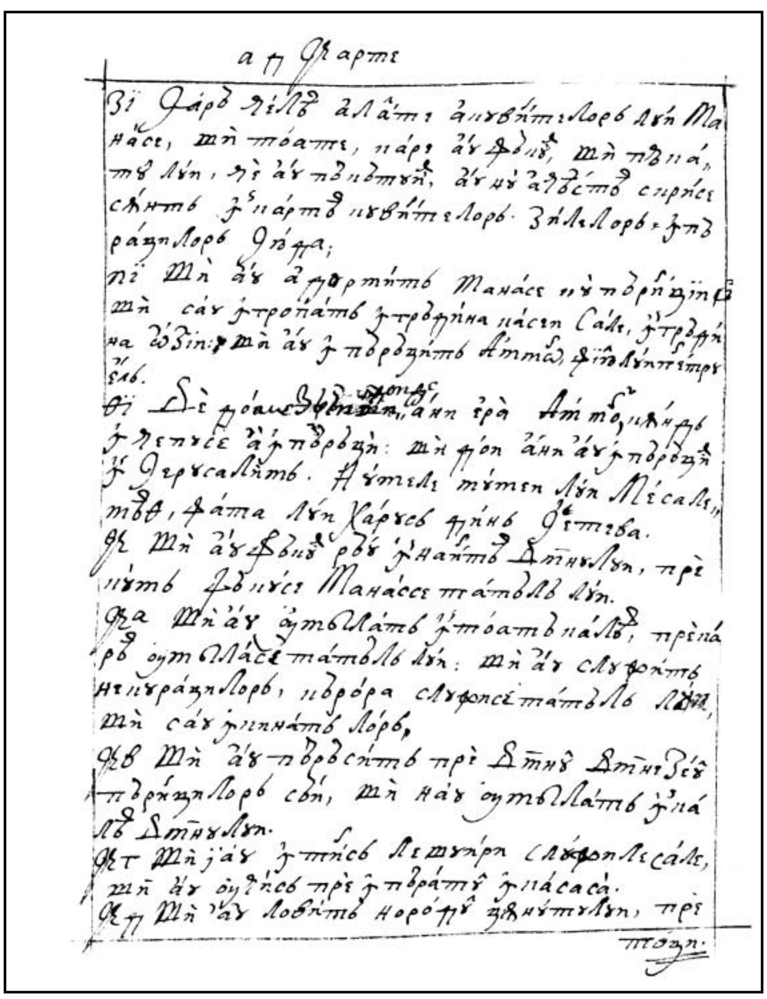
228r

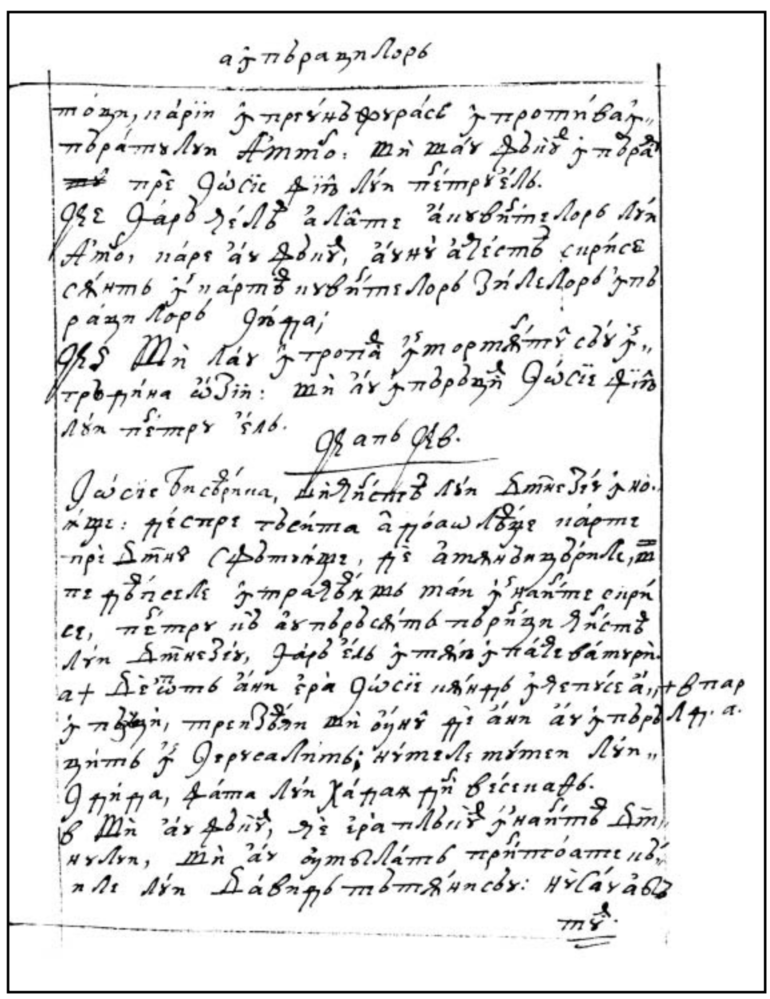
228v

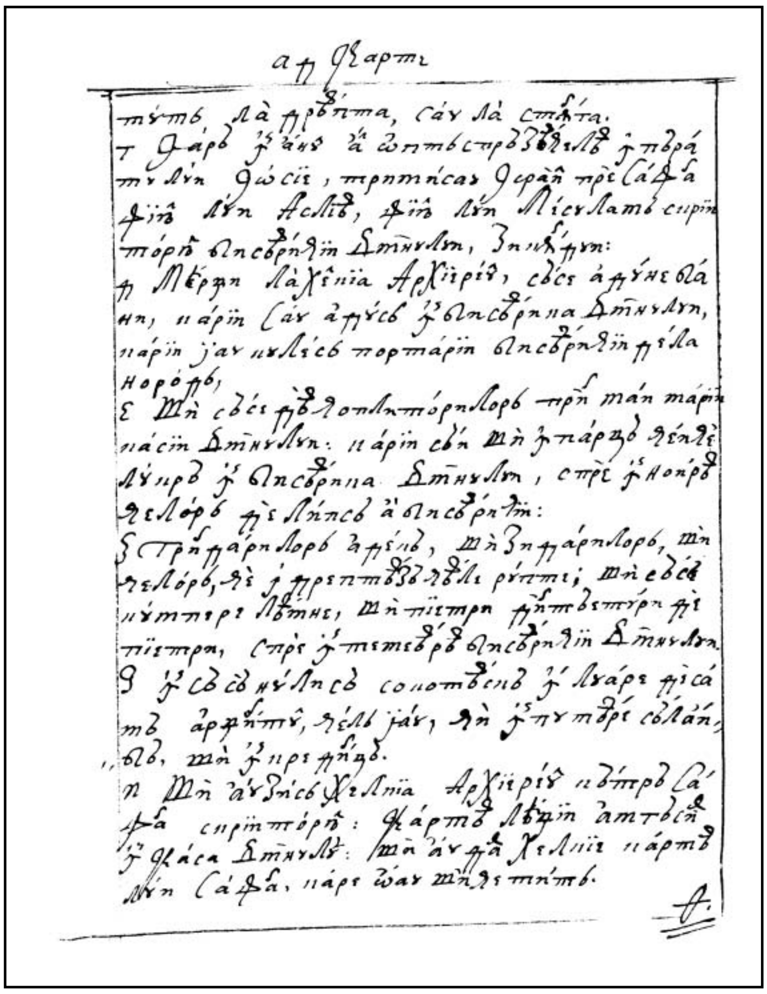
229r

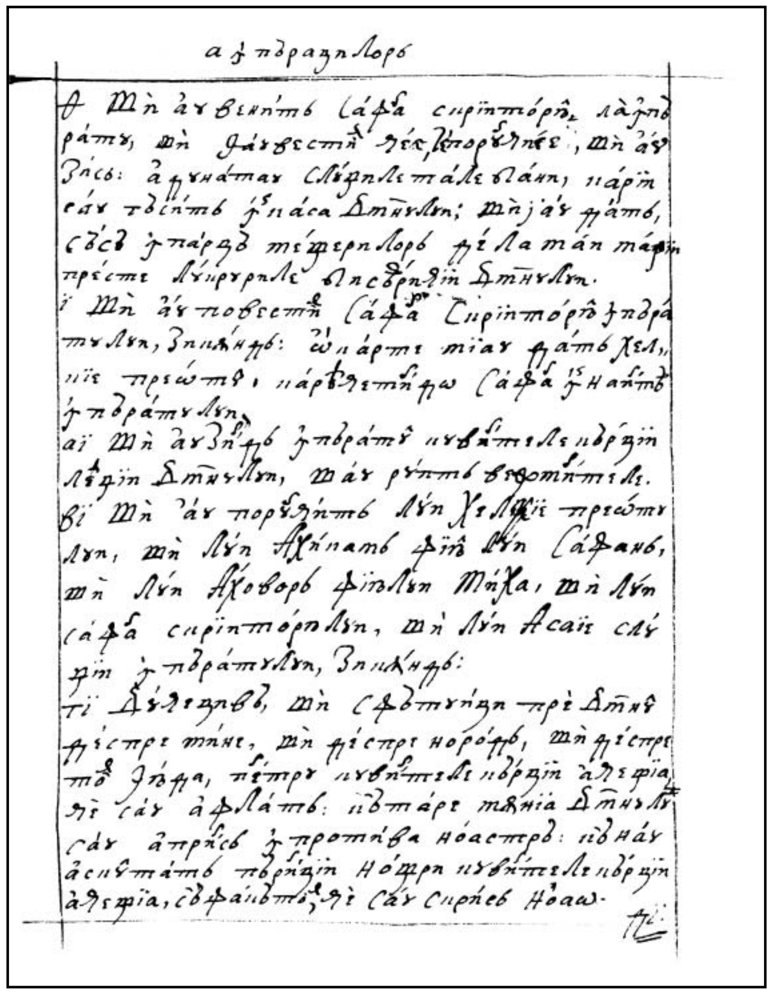

229v

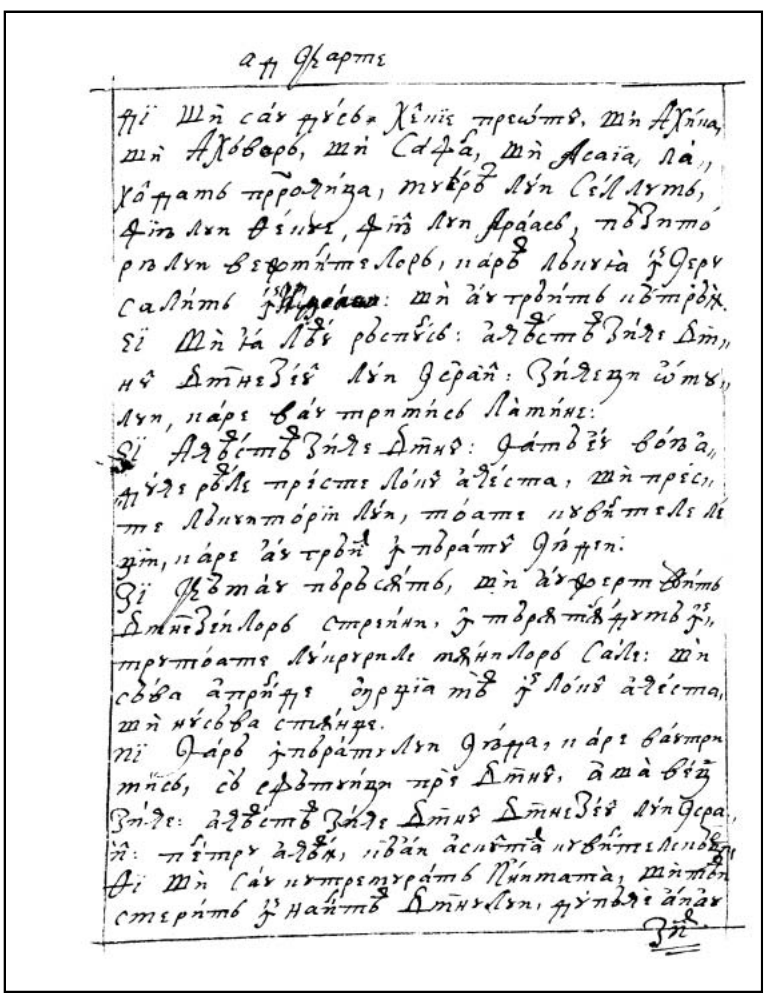
230r

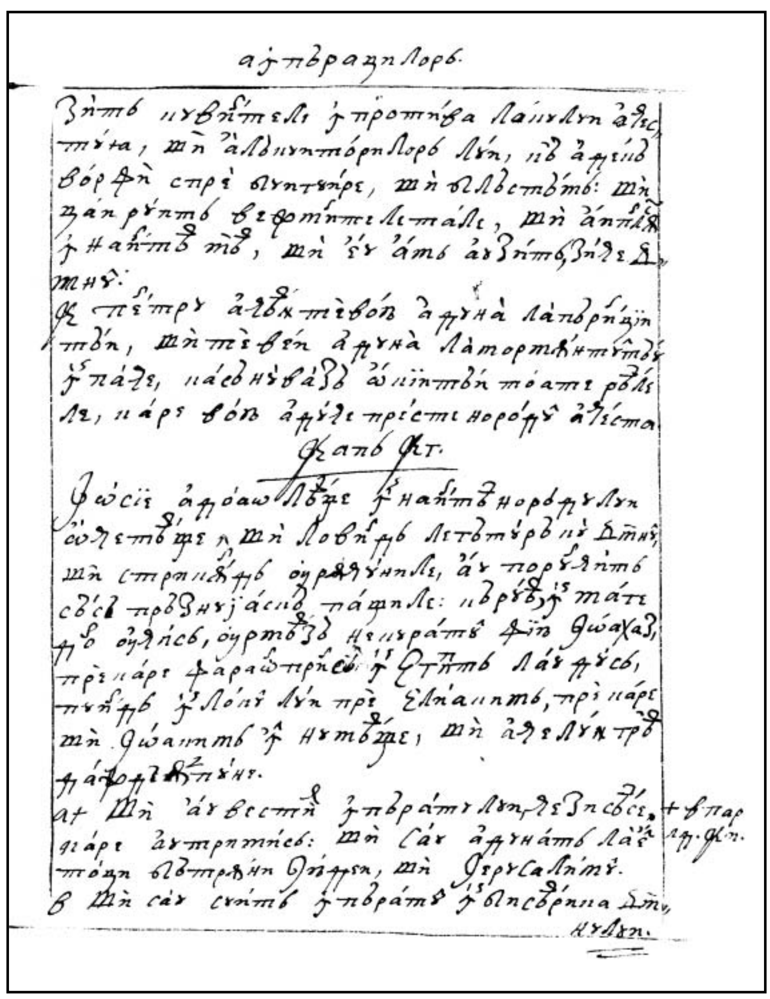

230v

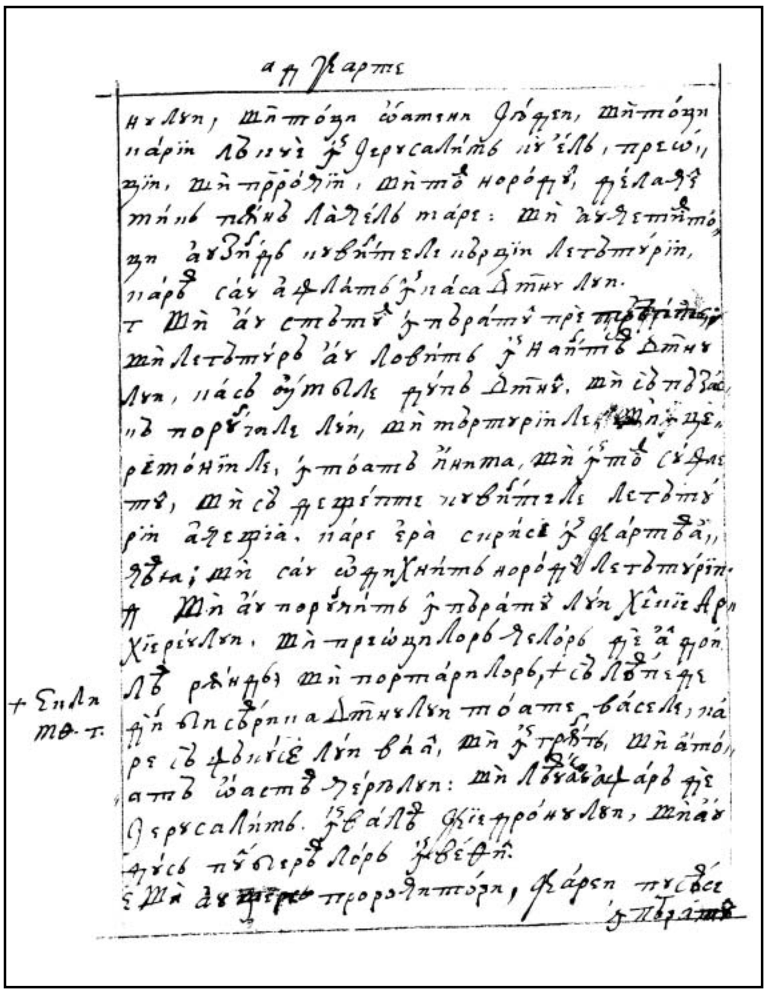
231r

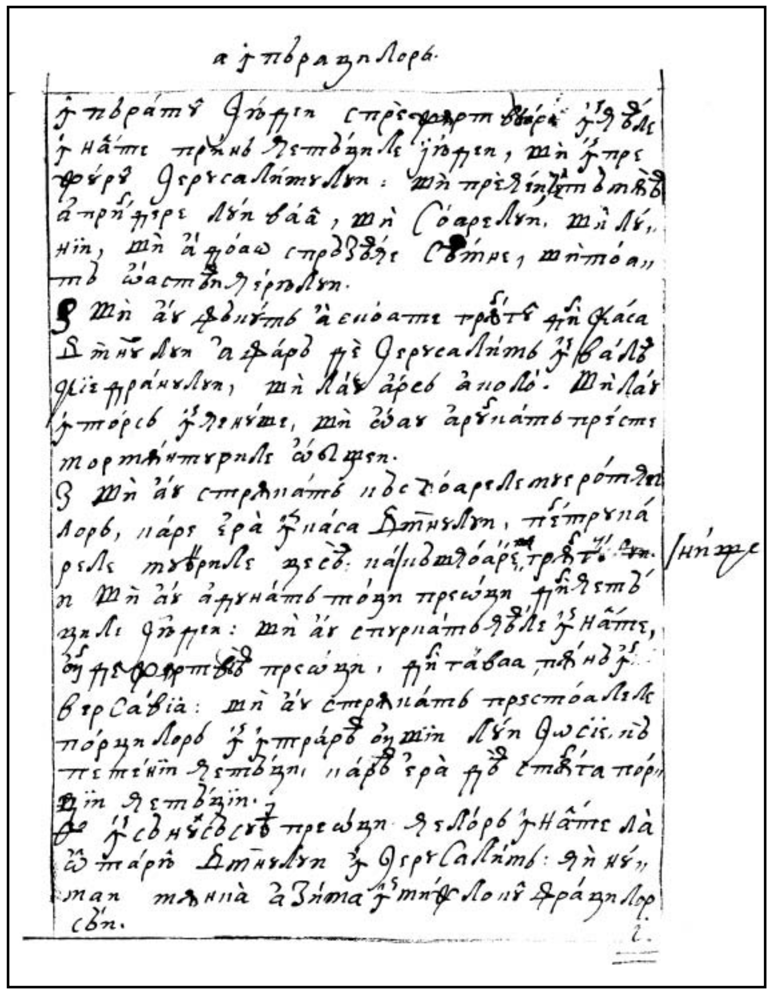

231v

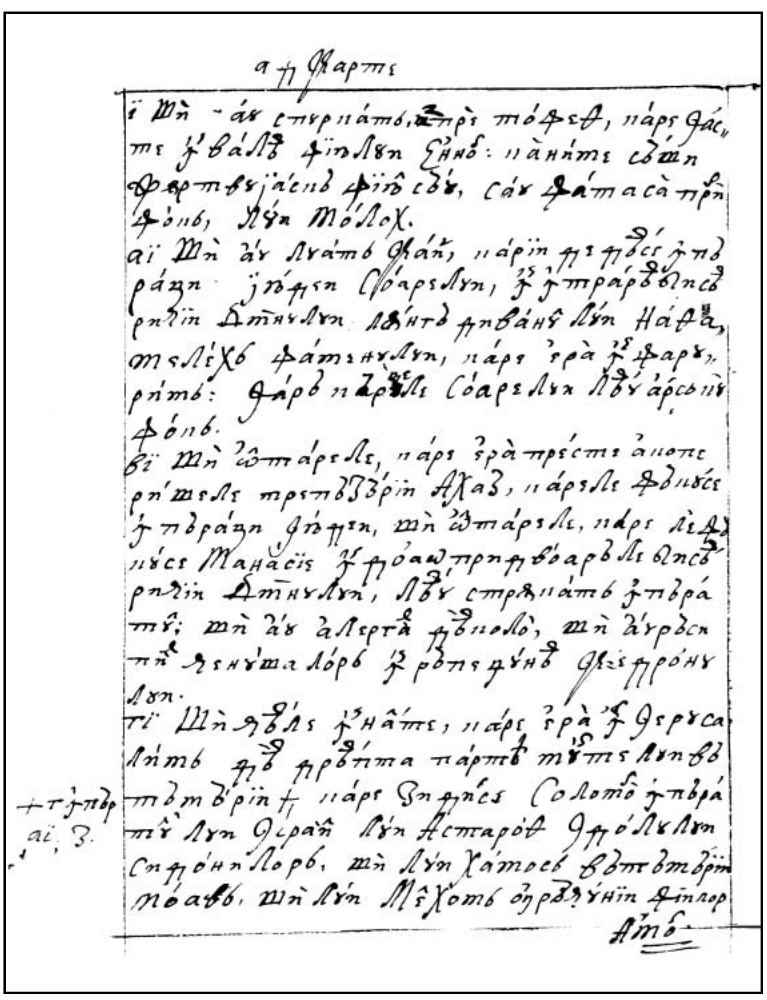
232r

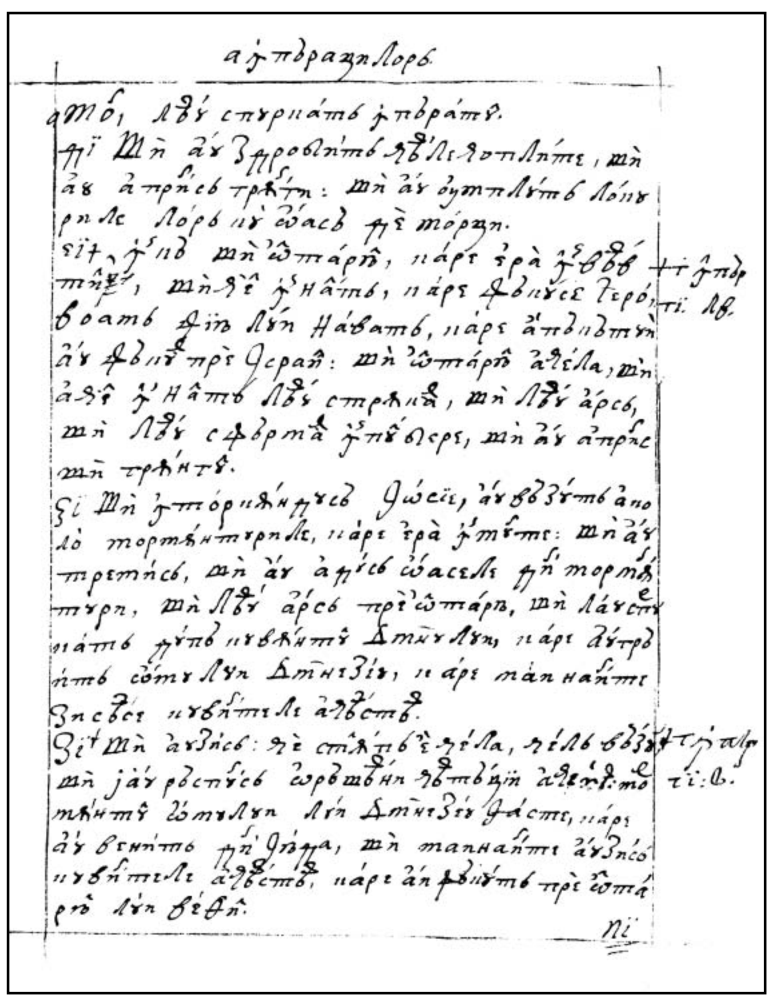

232v

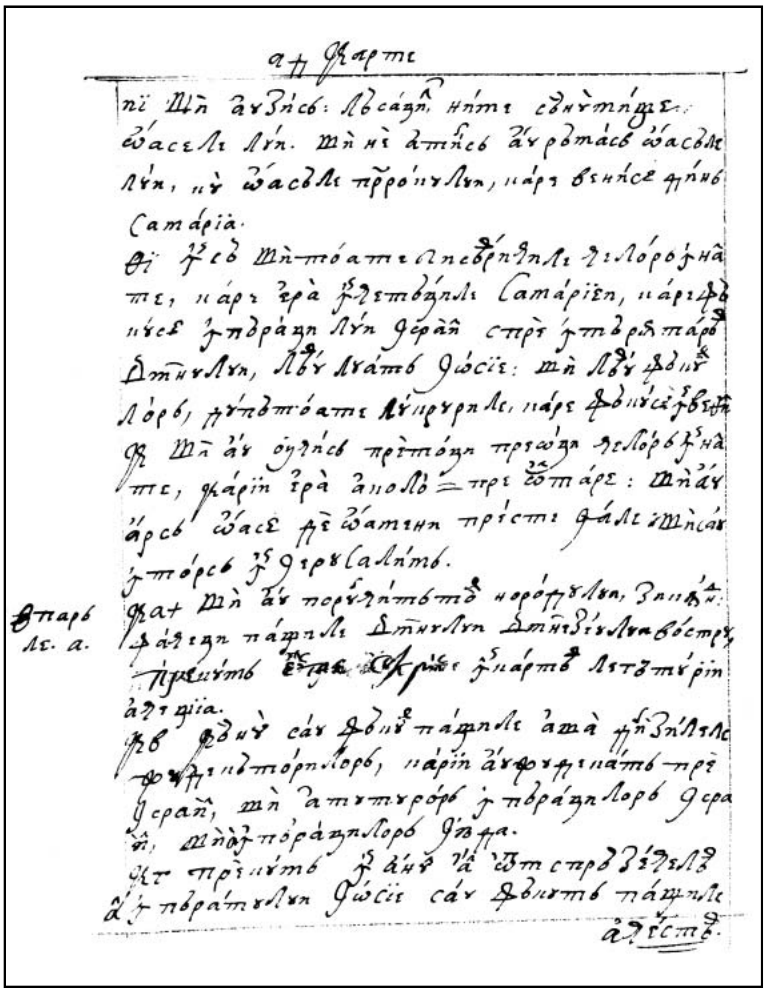
233r

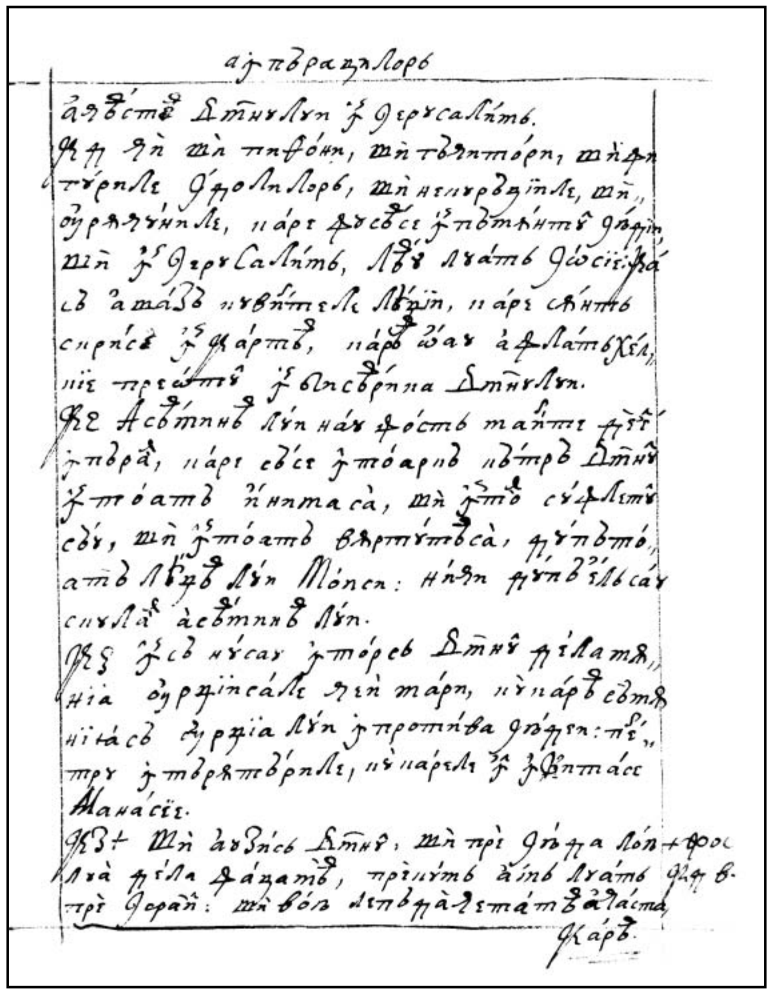

233v

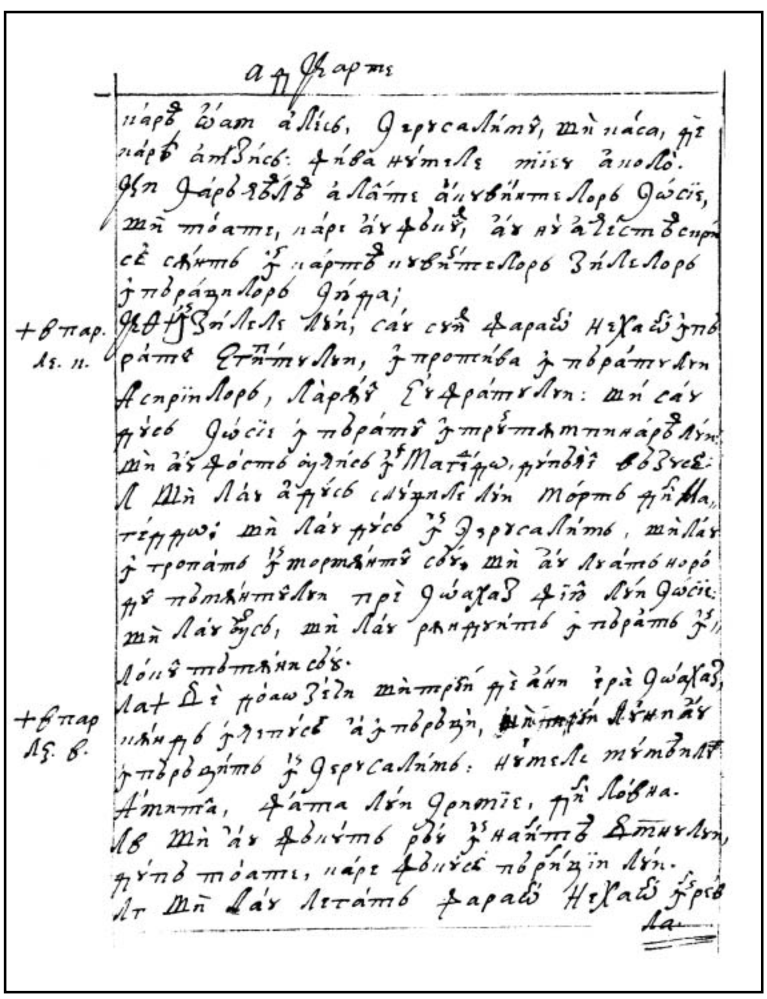
234r

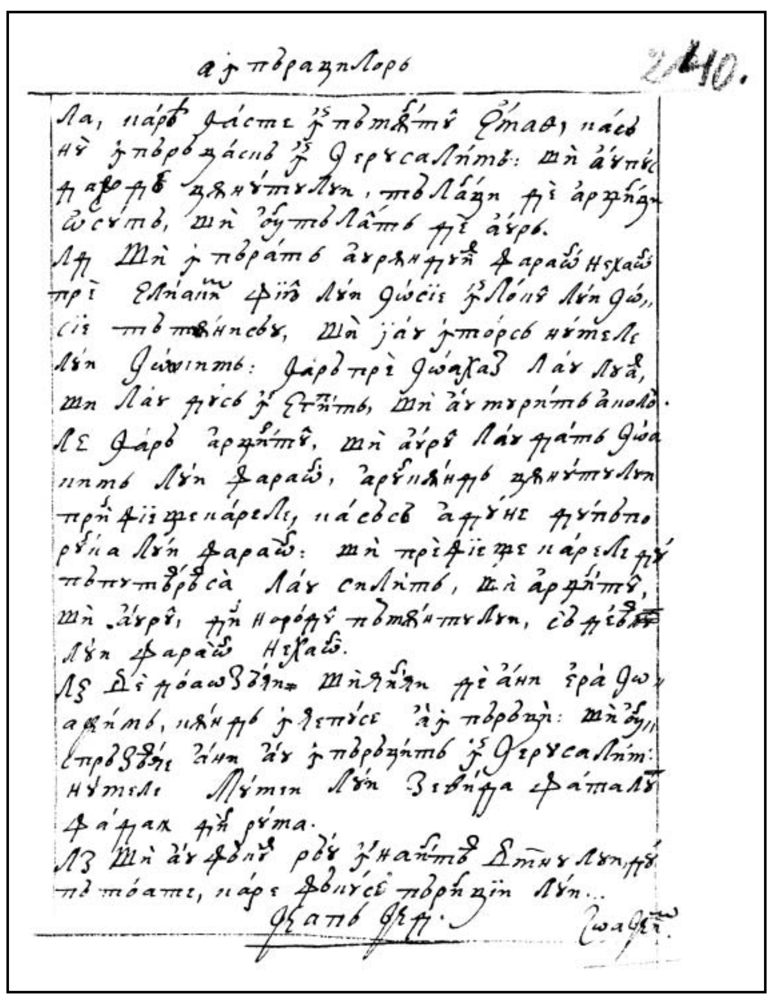
234v

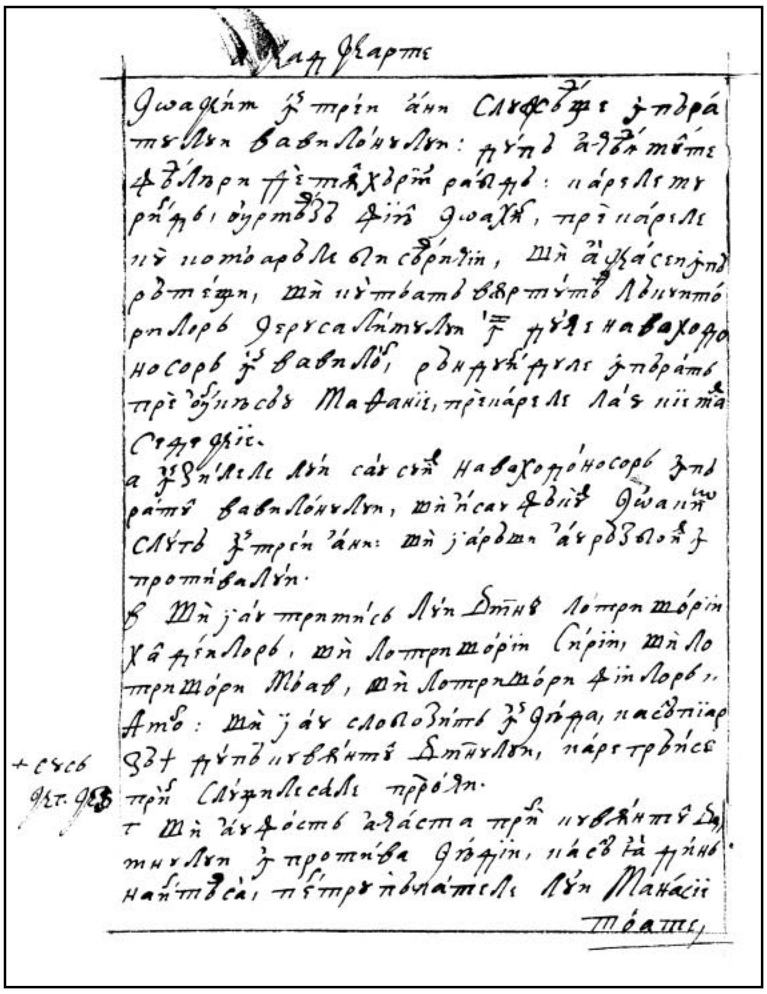
235r

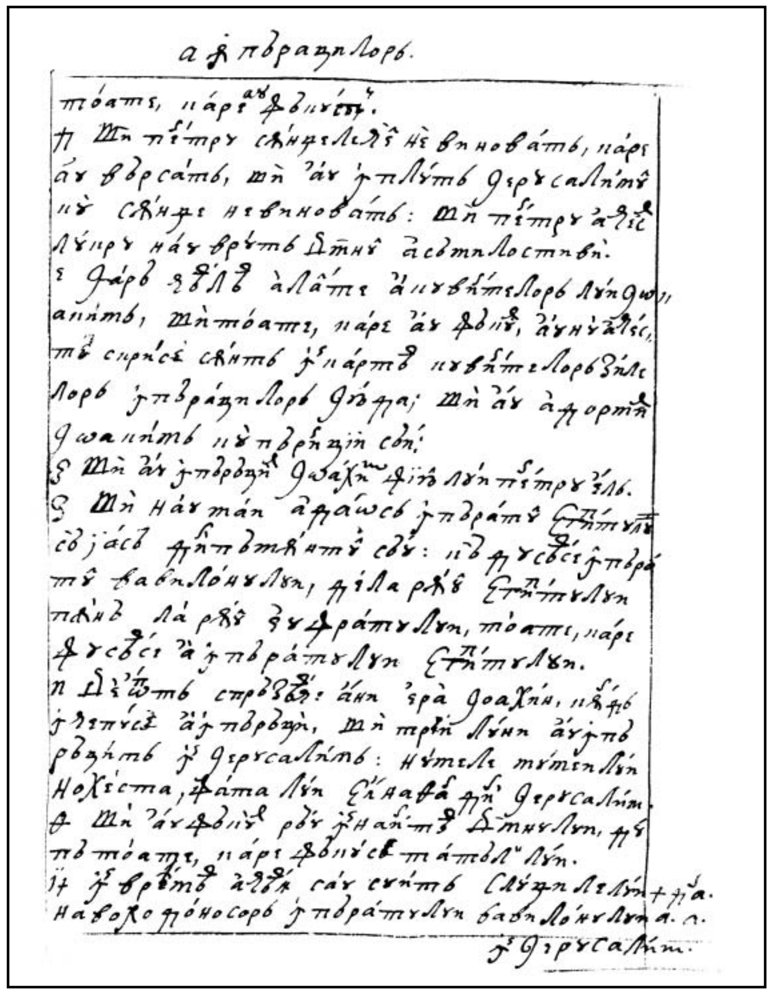

235v

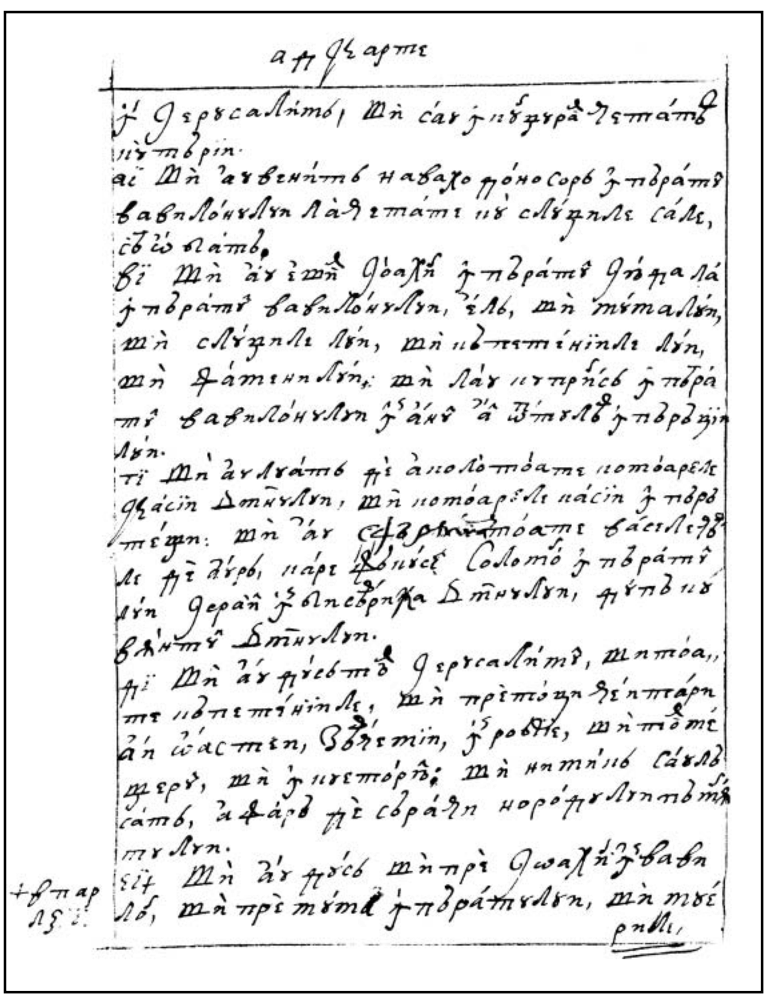
236r

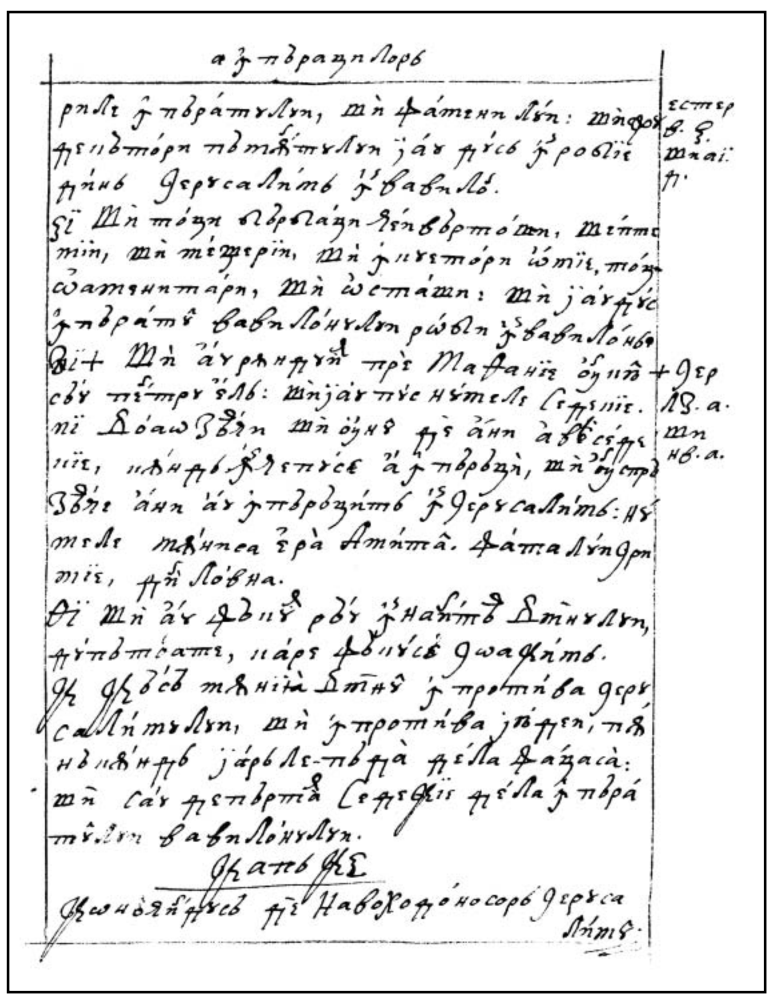

236v

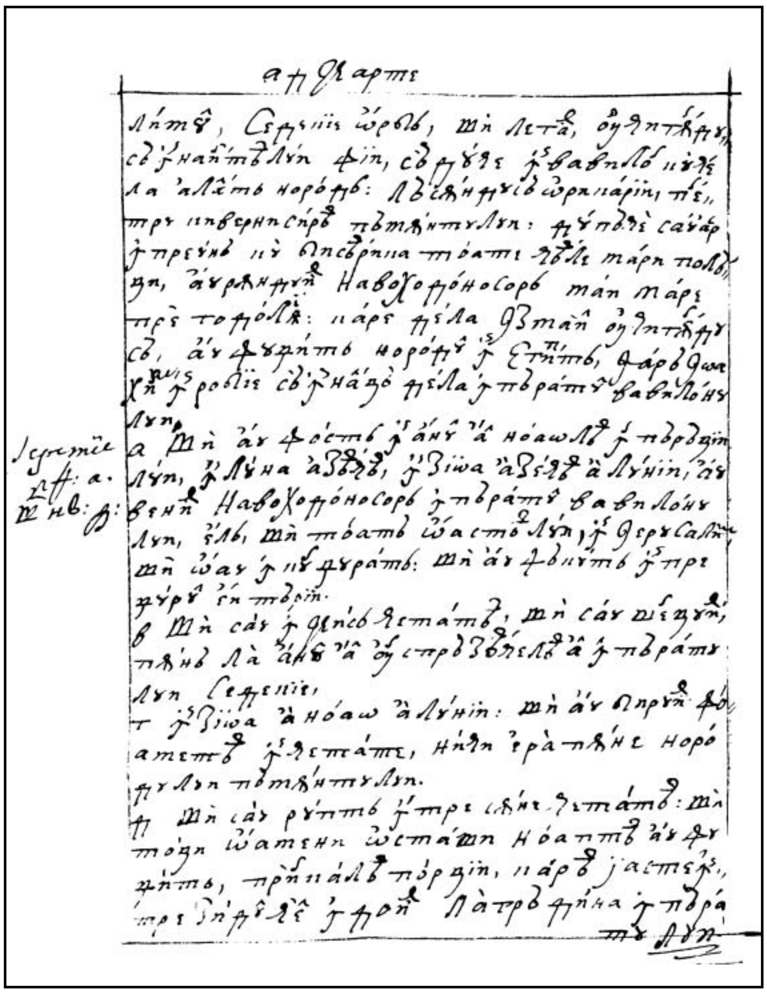
237r

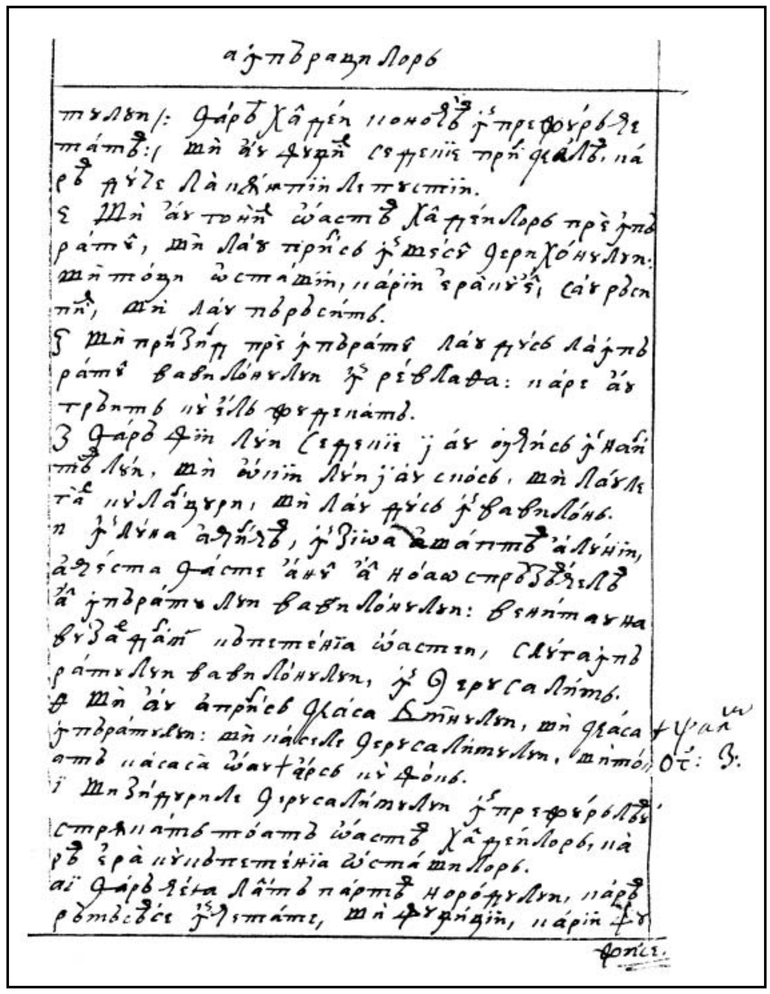

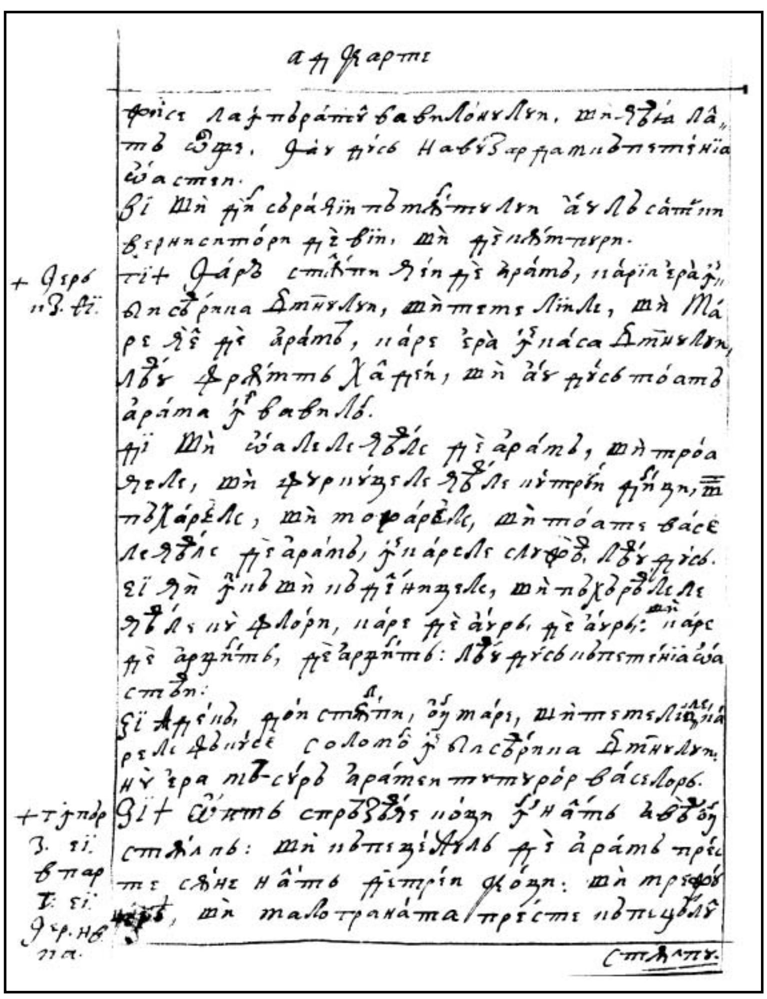
237v

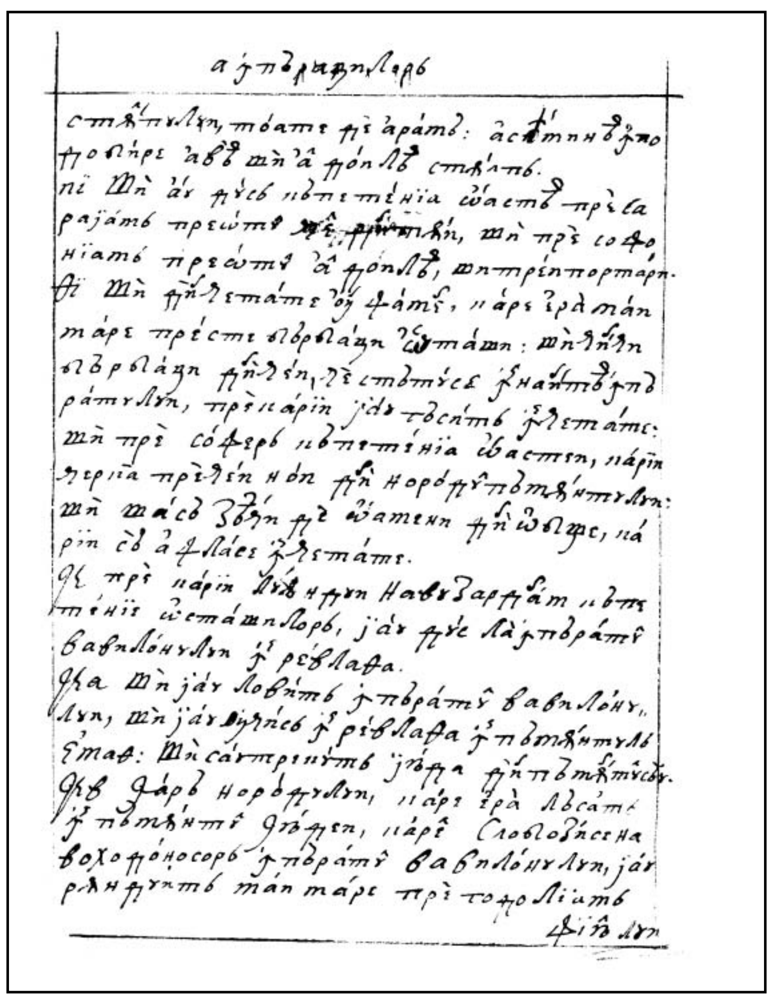
238r

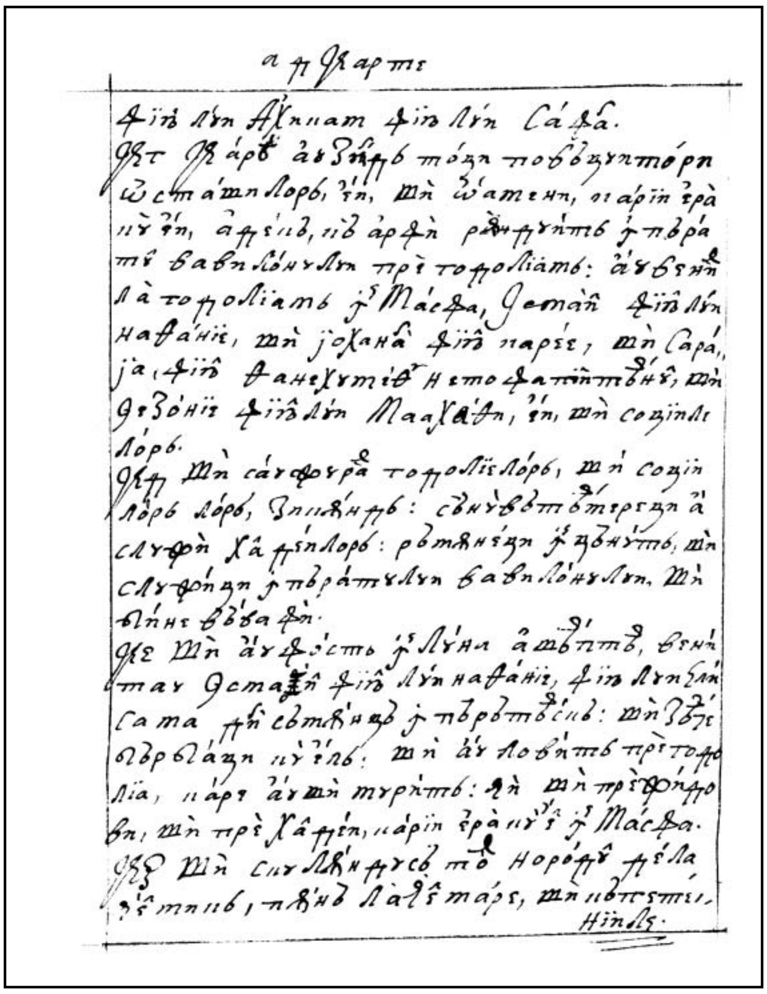

238v 239r

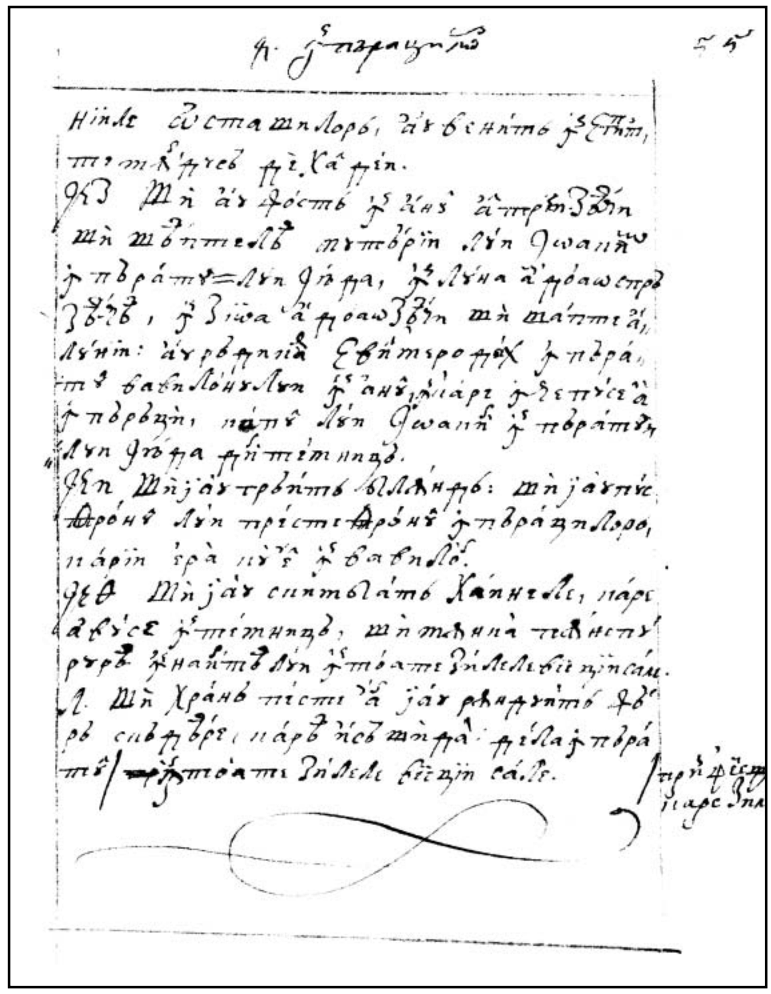

239v 240r

240v

241r

CARTEA 1 PARALIPOMENON

243r

Cap 1

Catastihul de la Adam până la Avraam şi neamurile fiilor lui Avraam împreună cu fiii şi cu rămăşiţele lui Isaf şi cu împăraţii şi povăţuitorii pământului Edom, până a fi împăraţi preste fiii lui Israil.

1 .*Adam, Seth, Enos, — *Facere 2, 7. şi 2, 25 şi 5, 6, 9.
2 . Cain, Malaheil, Iared,
3 . Enoh, Mathusalim, Lameh,
4. Noe, Ham şi Iafeth.
5. Fiii lui Iafeth: Gomear şi Magog şi Madai şi Iavan, Thuval, Mosoh, Thiras.
6. Iară fiii lui Gomer: Ascheniz şi Rifath şi Thogorma.
7. Şi fiii lui Iavan: Elisa şi Tharsis, Cheathim şi Dodanim.
8. Fiii lui Ham: Hus şi Mesraim şi Fud şi Hanaan. |

243v 9. Iară fiii lui Hus: Sava şi Hevila, Savatha şi Regma şi Savathaha, iară fiii lui Regma: Sava şi Dadan.
10. Iară Hus au născut pre Nemrod; *acesta au început a fi putearnic pre pământ. — *Facere 10, 8.
11. Iară Meraim au născut pre Ludim şi Ananim şi Laavim şi Nethuim,
12. Şi Fetrusim şi Casluim, din carii au ieşit filisteii şi cathorim.
13. Iară Hanaan au născut Sidon, întâiul său născut, şi hetheul
14. Şi ievuseul şi amorreul şi ghergheseul
15. Şi heveul şi aracheul şi sineul
16. Şi aradiul şi samareul şi hamatheul.
17. *Fiii lui Sim: Elam şi Assur şi Arfaxad şi Lud şi Aram şi Hus şi Hui şi Ghether şi Mosoh. — *Face. 10, 22 şi 11, 10.
18. Iară Arfaxad au născut Sali, şi el au născut Hevir.
19. Iară lui Hevir s-au născut doi fii, numele unuia, Faleg, că în zilele lui s-au împărţât pământul, şi numele fratelui său, Iectan.

244r 20. Iară Iectan au născut Elmedad şi Sa||lef şi Asarmoth şi Iare
21. Şi Adoram şi Huzal şi Decla
22. Şi Heval şi Avimail şi Sava, încă
23. Şi Ofir şi Hevila şi Iovav, toţ aceştia fiii lui Iectan.
24. Sim, Arfaxad, Sali,
25. Hevir, Faleg, Ragav,
26. Serug, Nahor, Thare,
27. Avram, *acesta iaste Avraam. — *Facer. 11, 26.
28. Iară fiii lui Avraam, Isaac şi Izmail.
29. Şi aceastea neamurile lor: întâiul născut *a lui Ismail, Navaioth şi Chidar şi Adveil şi Mavzam — *Facere 25, 13.

30. Şi Masma şi Duma şi Massa, Hadda şi Thema,
31. Ietor, Nafis, Chidma, aceştia sânt fiii lui Izmail.
32. Iară fiii Cheturei, ţiitoarei lui Avraam, careai i-au născut: Zamran, Iecsan, Madan, Madiam, Iesvoc şi Sue. Iară fiii lui Iecsan: Sava şi Dadan. Iară fiii lui Dadan: Asurim şi Latusim | şi Laomim. 244v
*Facer. 25, 4. 33. *Iară fiii lui Madian: Efa şi Efer şi Enoh şi Avida şi Eldaa, toţi aceştia fiii Cheturei.
*Face. 25, 19. 34. *Şi au născut Avraam pre Isaac, căruia i-au fost fiiu Isav şi Israil.
*Facere 56, 10. 35. *Fiii lui Isav: Elifaz, Rauil, Iehuzu, Ielon şi Corea.
36. Fiii lui Elifaz: Theman, Omar, Sefi, Gathan, Cheniz, Thamna, Amalic.
37. Fiii lui Rahuil: Nahavt, Zara, Samma, Meza.
38. Fiii lui Seir: Lotam, Soval, Seveon, Anna, Dison, Eser, Disan.
39. Fiii lui Lotan: Hori, Homan, iară sora lui Lotan au fost Thamna.
40. Fiii lui Soval: Alean şi Manahath şi Eval, Sefi şi Onam. Fiii lui Seveon: Aia şi Anna. Fiii Annii: Dison.
41. Fiii Dison: Hamram şi Esevan şi Iethram şi Haram.
42. Fiii lui Ieser: Valaan şi Zavan şi Iacan. Fiii lui Disan: Hus şi Aran. ||
43. Aceştia sânt împăraţii carii au împărăţit în pământul Edom, mainte de-a fi împărat preste fiii lui Israil, Vale, fiiul lui Veor, şi numele cetăţii lui, Denava. 245r
44. Şi au murit Vale şi au împărăţit pentru el Ioavav, fiiul lui Zare, din Vosra.
45. Şi, deacă au murit şi Iovav, au împărăţât în locul lui Husam, din pământul Themanilor.
46. Şi au murit şi Husam şi au împărăţit pentru el Adad, fiiul lui Vadad, care au lovit pre Madiam în pământul Moav şi numele cetăţii lui, Avith.
47. Şi, deacă murise şi Adad, au împărăţit pentru el Semla, din Mizreca.
48. Ci şi Semla au murit şi au împărăţit pentru el Saul, din Rovoth, carea lângă râu iaste zidită.
49. Şi, murind Saul, au împărăţit pentru el Valanan, fiiul lui Ahovor. |
50. Ci şi acesta au murit şi au împărăţât pentru el Adad, a căriia cetăţi numele au fost Fau, şi s-au chemat muierea lui Meetavel, fata lui Matrid, featei Mezaav. 245v
51. Şi, murind Adad povăţuitoriul, în locul împăraţilor în Edom au început a fi: povăţuitoriu Thamna, povăţuitoriu Alva, povăţuitoriu Iethith
52. Povăţuitoriu Oolivama, povăţuitoriu Ela, povăţuitoriu Finon
53. Povăţuitoriu Chenez, povăţuitoriu Theman, povăţuitoriu Mazar
54. Povăţuitoriu Magdiil, povăţuitoriu Hiram; aceştia, povăţuitorii Edomului.

Cap 2

Catastihul Iiudei patriarhului până la Isai, tatăl lui David şi a fraţilor şi a surorilor lui.

Facer. 29, 32 şi 30, 5 şi 35, 23. Face. 38, 3 şi 46, 12. *Jos. 4, 1. Math. 1, 3. *Iosie 7, 1. *Ruth 4, 19. *1 Împăr. 16, 6, 8, 9; 17, 12.

1. Iară fiii lui Israil: Ruvim, Simion, Levi, Iiuda, Isahar şi Zavolon,
2. Dan, Iosif, Veniamin, Nethali, Gad || şi Aser. 246r
3. *Fiii Iiudei: Hir, Onan şi Sela. Aceşti trei li s-au născut din fata Suei Hananiteanca. Şi au fost Hir, întâiu născutul Iiudei, rău înaintea Domnului şi l-au ucis.
4. Iară, Thamar, noru-sa, i-au născut pre Fares şi Zara, toţi, dară, fiii Iudei, cinci.
5. Iară fiii lui Fares: Hesrom şi Hamul.
6. Şi fiii lui Zare: Zamri şi Ethan şi Eman şi Halhal şi Dara, împreună cinci.
7. *Fiii lui Harmi: Ahar, care au turburat Israilul şi au păcătuit în furtuşagul anathemeai.
8. Fiii lui Ethan: Azarie.
9. *Iară fiii lui Hesron, carii i s-au născut: Eramiil şi Ram şi Caluvi.
10. Iară Ram au născut pre Aminadav, şi Aminadav au născut Naason, căpetenia fiilor Iiuda.
11. Şi Naason au născut Salma, din care au răsărit Vooz. |
12. Iară Vooz au născut Ovid, care şi el au născut Isai. 246v
13. *Iară Isai au născut întâiul născut Eliav, al doilea, Aminadav, al treilea, Simmaa,
14. Al patrulea, Nathanail, al cincilea, Raddai,
15. Al şaselea, Asom, al şaptelea, David,
16. A cărora surori au fost Sarvia şi Avigail; fiii Sarviii: Avisai, Ioav şi Asail, trei.
17. Iară Avigail au născut Amassa, a căruia tată au fost Iefter Ismailiteanul.
18. Iară Caliv, fiiul Hesron, ş-au luat muiare pe nume Asuva, din carea au născut pre Ierioft şi au fost fiii lui Iasir şi Sovav şi Ardon.
19. Şi, murind Azuva, au luat muiare Caliv pre Efratha, carea i-au născut pre Hur.
20. Iară Hur au născut Uri, şi Uri au născut Vezeleil.

247r 21. După acestea au întrat Hesron || la fata lui Mahir, tatăl lui Galaad, şi o au luat, fiind de ani şasăzeci, carea i-au născut Săguv.

22. Ci şi Săguv au născut Iair şi au stăpânit doaozeci şi trei de cetăţi în pământul Galaad.

23. Şi au prins Ghesur şi Aram târgurile Iair şi Canath şi satele ei a şasezeci de cetăţi, toţi aceştia fiii lui Mahir, tatălui Galaad.

24. Iară deacă au murit Hezron, au întrat Caliv la Efrata şi au avut Hezron muiare Avia, carea i-au născut Asur, tatăl lui Thecue.

25. Şi s-au născut fiii lui Eramiil, întâiului născut a lui Hezron, Ram, întâi născutul lui, şi Vuna şi Aram şi Asom şi Ahia.

26. Şi au luat şi altă muiare Ierameil, pe nume Atara, carea au fost muma lui Onam.

247v 27. Ci şi fiii lui Ram, întâiu născutului Ierameil, au fost Moos, Ia|min şi Ahar.

28. Iară Onam au avut fii Semeii şi Iiuda, iară fiii lui Semei, Nadav şi Avisur.

29. Iară numele muiarii lui Avisur, Avihail, carea i-au născut Ahovvan şi Molid.

30. Iară fiii lui Nadav au fost Salid şi Apfaim; şi au murit Salid fără prunci.

31. Iară fiiul lui Apfaim, Iesi, care Iesi au născut pre Sesan, iară Sesan au născut pre Oholai.

32. Iară fiii lui Iada, fratele lui Semei, Iether şi Ionathan. Ci şi Iether au murit fără prunci.

33. Iară Ionathan au născut Faleth şi Ziza. Aceştia au fost fiii lui Ierameil.

34. Iară Sesan n-au avut fii, ci feate şi slugă eghiptean, pe nume Ieraa.

35. Şi i-au dat lui fata sa muiare, carea i-au născut Iethei.

248r 36. Iară Iethei au născut Nathan, || şi Nathan au născut Zavad.

37. Şi Zavad au născut Oflal, şi Oflal au născut Oved.

38. Oved au născut Iehu, Iehu au născut Azarie.

39. Azarie au născut Helles, şi Helles au născut Elasa.

40. Elasa au născut Sisamoi, Sisamoi au născut Sellum.

41. Sellum au născut Icamie, Icamie au născut Elisama.

42. Iară fiii lui Caliv, frate lui Ierameil, Mesa, întâiu născutu lui, acesta iaste tatăl lui Zif şi fiii lui Meresa, tată lui Hevron.

43. Iară fiii lui Hevron: Core şi Tafua şi Recmi şi Samma.

44. Iară Samma au născut Raham, tatăl lui Iercaam, şi Rechim au născut Sammai.

45. Fiiul lui Sammai, Maon, şi Maon, tatâl Vethsur.

248v 46. Iară Efa, ţiitoarea lui Caliv, au | născut Haran şi Mosa şi Gheziz. Iară Haran au născut pre Gheziz.

47. Iară fiii lui Iohadai: Regon şi Ioathan şi Ghesan şi Falet şi Efa şi Saaf.

48. Ţiitoarea lui Caliv, Maaha, au născut Zavir şi Tharana.

49. Şi au născut Saaf, tatăl lui Madmena, Sue, tatăl lui Mahvena şi tatâl lui Gaava, iară fata lui Caliv au fost Ahsa.

50. Aceştia era fiii lui Caliv, fiiului Hur, întâiu născutului Efratha, Soval, tatâl lui Cariathiarim.

51. Salma, tatâl lui Vethleim, Hari, tatul lui Vethgadir.

52. Şi au fost fiii lui Soval, tatălui Cariathiarim, care vedea jumătatea odihnelor.

53. Şi din rudenia lui Cariathiarim: iethreii şi afutheii şi samatheii şi masereii. Dintr-aceştia
249r au ieşit sarai||tenii şi esthaolitenii.

54. Fiii lui Salma: Vithleim şi Netofathi, coroanele casei Ioav şi jumătatea odihnirii lui Sarai.

55. Şi rudeniile scriitorilor ce lăcuia în Iavis, cântând şi răsunând şi în sălaşe zăbovind. Aceştia sânt chineii, carii au venit din Calori, tatălui casei lui Rehav.

Cap 3

În neamurile lui David şi a împăraţilor Iiuda, din ruda lui David cu fiii şi cu featele lor.

1.* Iară David, aceştia au avut fii carii i s-au născut în Hevron: întâiul născut, Amon, din Ahinoam Iezdrailiteanca; al doilea, Daniil, din Avigail Carmeliteanca; *2 Împăr. 3, 2.

2. Al treilea, Avisalom, fiiul Maaha, a featei Tholmai, împăratului Ghesur; al patrulea, Adonie, fiiul Aghithei; |

249v 3. Al cincilea, Safatie, din Avital; al şaselea, Iethraam, din Egla, muierea sa.

4. Şasă, dară, i s-au născut în Hevron, unde au împărăţit şapte ani şi şase luni, iară treizeci şi trii de ani au împărăţit în Ierusalim.

5. *Iară în Ierusalim i s-au născut fiii: Simmaa şi Sovav şi Nathan şi Solomon, patru din Vethsavia, fata lui Amiil, *2 Împăr. 5, 5, 14.

6. Şi Ievaar şi Elisama

7. Şi Elifaleth şi Noghe şi Nefeg şi Iafia,
8. Ci şi Elisama şi Eleada şi Elifeleth, noao.
9. Toţi aceştia fiii lui David, fără fiii ţiitoarelor, şi au avut sor pe Thama.
10. Iară fiiul lui Solomon, Rovoam, a căruia fiiu, Avia, au născut pre Asa, şi dintr-acesta s-au născut Iosafat,
11. Tatăl lui Ioram, care Ioram au născut Ohozie, din care au răsărit Ioas,
12. Şi acestuia Amasie, fiiul, au născut pre Azarie, iară fiiul lui Azarie, Ioathan, ||
13. Au rodit pre Ahaz, tatăl lui Ezehie, din care s-au născut Manasie, 250r
14. Ci şi Manasie au născut pre Amon, tatăl lui Iosie.
15. Iară fiii lui Iosie au fost: întâiul născut, Ionan, al doilea, Ioachim, al treilea, Sedechie, al patrulea, Sellum.
*Math. 1, 11.
16. *Din Ioachim s-au născut Iehonie şi Sedechie.
17. Fiii lui Iehonie au fost: Assir, Salathiil,
18. Melhiram, Fadaia, Senenser şi Iechemia, Sama şi Nadavia.
19. Din Fadaia au răsărit Zorovavel şi Semei. Zorovavel au născut Mosolai, Ananie şi Salomith, sora lor,
20. Şi Hasavan şi Ovol şi Varahian şi Hasadian şi Iosav-hesed, cinci.
21. Iară fiiul lui Ananie, Faltie, tatăl Ieseie, a căruia fiiu Rafaie, şi acestuia fiiul Arnan, din care s-au născut Ovdie, a căruia fiiu au fost Sechenie.
22. Fiiul lui Sechenie, Semeie, a căruia | fii: Hattul şi Iegaal şi Varie şi Naarie şi Safat, şase cu numărul. 250v
23. Fiiul lui Naarie: Elioenai şi Ezehie şi Ezricam, trei.
24. Fiii lui Elioenai: Oduia şi Eliasuv şi Feleie şi Accuv şi Ioanan şi Dalaie şi Anani, şapte.

Cap 4

Iarăşi rămăşiţa Iudii şi a lui Simion şi lăcaşele lor; ruda lui Ham să ştearge de la fiii lui Simion şi amalichiteanii de la dânşii să bat.

*Facer. 38, 3 şi 46, 12. Sus 2, 4. Math. 1, 3.
1. *Fiii Iiudei: Fares, Hesron şi Carmi şi Hur şi Soval.
2. Iară Raia, fiiul lui Soval, au născut Ioath, din care s-au născut Aumai şi Laad, aceastea neamurile Sarathi.
3. Şi aceasta ruda lui Etam: Iezrail şi Iesema şi Iedevos, şi numele surorii lor, Asalelfuni.
4. Iară Fanuil, tatăl lui Ghidor, şi Iezer, tatâl lui Hosa, aceştia sânt fiii lui Hur, întâiului născut Efratha, tată||lui Vithleim. 251r
5. Iară lui Asur, tatului Thecue, era doao muieri: Halaa şi Naara.
6. Şi au născut Naara: Oozam şi Heafir şi Themani şi Ahastari, aceştia sânt fiii Naara.
7. Iară fiii lui Halaa: Sereth, Isaar şi Ethnan.
8. Iară Cos au născut Anov şi Sovova şi rudenia lui Aareil, fiiul lui Arum.
9. Şi au fost Iavis cinstit preste fraţii săi, şi muma lui l-au chemat cu numele lui Iavis, zicând: „Că l-am născut în dureare”.
10. Şi au chemat Iavis pre Dumnezeul lui Israil, zicând: „De blagoslovit, mă vei blagoslovi şi vei desfăta hotarăle meale şi va fi mâna Ta cu mine şi mă vei face a nu mă împresura de răutate”. Şi au făcut Dumnezeu ce au cerut.
11. Iară Caliv, fratele Suei, au născut Mahir, care au fost tată lui Esthon.
12. Iară Esthon au născut Vestrafa şi Fease şi Teina, tatâl cetăţii Naas; aceştia sânt oamenii Reha. |
13. Iară fiii lui Chenis, Othoniil şi Saraia, iară fiii lui Othoniil, Hathath şi Maonathi. 251v
14. Maonathi au născut Ofra, iară Saraia au născut Ioav, tatăl Vălii Meşterilor, că acolo era meşteri.
15. Iară fiiul lui Caliv, fiiului Iefone: Hir şi Ela şi Naam; şi fiii lui Ela, Cheniz.
16. Şi fiii lui Ialeleil: Sif şi Zifa, Thiria şi Asrail.
17. Şi fiii lui Ezra: Iether şi Mered şi Efer şi Ialon, şi au născut pre Maria şi Sammai şi Iesva, tatâl lui Iesthamon.
18. Şi muierea lui Iudaia au născut Iared, tatăl lui Ghedor, şi Hevir, tatăl lui Soho, şi Icuthiil, tatăl lui Zanoe, şi aceştia fiii Vethiei, feateai lui Faraon, carea au luat Mered.
19. Şi fiii muierii Odaie, surorii Naam, tatălui Cheila, Garmi şi Esâham, carea au fost din Mahathi.
20. Şi fiii lui Simon: Amnon şi Rinna, || fiiul lui Hanan, şi Thilon. Şi fiii lui Iesi, Zoheth şi Venzoheth. 252r

21. *Fiii lui Sela, fiiului Iiudei: Her, tatăl lui Leha, şi Laada, tatăl lui Maresa, şi rudeniile casei celor ce lucră visonul în casa jurământului, *Facer. 38, 5.

22. Şi care au făcut a sta soarele şi oamenii minciunii şi cel fără grije şi, aprinzând, carii căpetenii au fost în Moav şi carii au întors în Halim. Iară aceaste, cuvinte vechi.

23. Aceştia sânt fieştecare lăcuind în săditurí şi în îngrădituri la împăratul, în lucrurile lui şi au zăbovit acolo.

24. *Fiii lui Simion: Namuil şi Iamin, Iariv, Zara, Saul. *Face. 46, 10.

25. Sellum, fiiul lui, Mapsan, fiiul lui, Masma, fiiul lui.

26. Fiii Masmei: Hamuil, fiiul lui, Zahur, fiiul lui, Semei, fiiul lui.

252v 27. Fiii lui Semeiu, şasesprăzeace, şi feate, şase; iară fraţii lui n-au avut | fii mulţi şi toată rudenia n-au putut umplea suma fiilor Iiuda.

28. Şi au lăcuit în Versavia şi în Molada şi Hasarsuhal

29. Şi în Vala şi în Asom şi în Tholad

30. Şi în Vathuil şi în Horma şi în Sichilig

31. Şi în Vethmarhavoth şi în Hasarsusim şi în Vethverai şi în Saarim, aceastea cetăţile lor până la împăratul David.

32. Şi satele lor: Etam şi Ain, Remmon şi Tohim şi Asam, cetăţi cinci.

33. Şi toate ţinuturile lor prinprejurul cetăţilor acestora până la Vaal. Acesta iaste lăcaşul lor şi împărţirea scaunelor.

34. Şi Mosovav şi Emleh şi Iosa, fiiul Amasii,

35. Şi Ioil şi Iehu, fiiul lui Iosavie, fiiul lui Sarae, fiiul lui Asiil,

36. Şi Elioenai şi Iacova şi Isuhaia şi Asaia şi Adiil şi Ismiil şi Vanaia,

253r 37. Şi Ziza, fiiul Seafei, fiiului Allon, || fiiului Idaia, fiiului Seamri, fiiului Samaia.

38. Aceştia sânt numiţi căpetenii în neamurile sale şi în casa cumnăţiilor sale s-au înmulţit foarte.

39. Şi au purces să între în Gador până la răsăritul vălii şi să cerce păşune turmelor sale.

40. Şi au aflat păşuni ugeroase şi foarte bune şi câmp desfătat foarte şi lin şi roditoriu în carele mai nainte lăcuise din ruda lui Ham.

41. Aceştia, dară, au venit, carii mai sus i-am scris, precum în zilele lui Iezehie, împăratului Iuda, şi au lovit sălaşele lor şi lăcuitorii carii să aflase acolo şi i-au şters până într-această zi şi au lăcuit pentru ei, pentru că foarte ugeroasă păşuni au găsit acolo.

42. Şi din fiii lui Simion s-au dus în muntele Seir bărbaţi cinci sute, având voivod Faltie şi Naarie şi Faian | şi Aziil, fiii lui Iesi. 253v

43. Şi au lovit rămăşiţele care putuse scăpa dintre amalichiteani şi au lăcuit acolo pentru ei până în zioa aceasta.

Cap 5

Catastihul fiilor Ruvim, Gad şi jumătate neam Manase şi lăcaşul celor ce au ucis pre agareani; ci mai pre urmă s-au dus de asiriiani pentru închinarea bozilor în robie.

1. Şi fiii lui Ruvim, întâiului născut a lui Israil (că el au fost întâi născutul lui, *ci deacă pângărise patul tătâni-său, s-au dat naşterea lui dintâiu lui Iosif, fiiul lui Israil, şi el nu s-au socotit spre întâiu născut. *Facer. 35, 22 şi 49, 4.

2. Iară Iuda, care era tare foarte între fraţii săi, din ruda lui căpeteniile au încolţit, iară ceale întâiu născute s-au socotit lui Iosif),

254r 3. *Fiii, dară, lui Ruvi, întâiu născutului Israil: Enoh şi Fallu, Esron || şi Carmi. *Facer. 46, 9. Ieşir. 6, 14. Num. 26, 5.

4. Fiii lui Ioil: Samia, fiiul lui, Gog, fiiul lui, Semeiu, fiiul lui,

5. Miha, fiiul lui, Reia, fiiul lui, Vaal, fiiul lui,

6. Veera, fiiul lui, pre care l-au dus rob Thelgothfalnasar, împăratul asiriilor, şi au fost căpetenie în neamul lui Ruvim.

7. Iară fraţii lui şi toată rudenia lui când să număra prin familiile sale au avut căpetenii pre Ehiil şi Zaharie.

8. Iară Vala, fiiul lui Azaz, fiiului Sama, fiiului Ioil, acesta au lăcuit în Aroir până la Nevo şi Veelmion.

9. Şi despre răsărit au lăcuit până la întrarea codrului şi râul Eufrathului, că mult număr de dobitoace stăpânea în pământul Galaad.

10. Iară în zilele lui Saul au oştit împrotiva agareanilor şi i-au ucis şi au lăcuit pentru ei în sălaşele lor, în toată partea carea priveaşte spre răsăritul Galaad. |

254v 11. Iară fiii lui Gad în prejma lor au lăcuit în pământul Vasanului, până la Selfa,

12. Ioil în cap și Safan al doilea, iară Ianai și Safat, în Vasan.
13. Iară frații lor după casele rudeniilor sale, Mihail și Mosolam și Sevea și Iorai și Ioahan și Zie și Hevir, șapte.
14. Aceștia fiii lui Avihail, fiiului Hurii, fiiului Iarei, fiiului Galaad, fiiului Mihail, fiiului Iesesi, fiiului Iedo, fiiului Vuz.
15. Și frații fiiului Avdiil, fiiului Guni, căpetenia casii în familiile sale.
16. Și au lăcuit în Galaad și în Vasan și în satele lui și în toate oștezele Saron, până la margini.
17. Toți aceștia s-au numărat în zilele lui Ioathan, împăratului Iiudei, și în zilele lui Ierovoam, împăratul lui Israil.
18. Fiii lui Ruvim și Gad și jumăta||te partea Manase, bărbați ostași, paväze purtând și sabii și încordând arcul și învățați la războaie, mii patruzeci și patru și șapte sute șaptezeci ieșind la războiu, 255r
19. Au bătut împrotiva agarenilor, iară itureanii și Nafis și Nadav
20. I-au dat agiutoriu și s-au dat în mânile lor agareanii și toți carii fusease cu ei, că pre Dumnezeu chemase când oște; și i-au ascultat, pentru că crezuse într-Însul.
21. Și au cuprins toate care moștenise: de cămile, cincizăci de mii și de oi, doao sute cincizăci de mii și asini, doaozeaci de mii și suflete de oameni, o sută de mii.
22. Și răniți au căzut mulți, că au fost războiul Domnului; și au lăcuit pentru ei până la mutare.
23. Și fiii a jumătate parte Manase au stăpânit pământul de la marginile Vasanului până la Vaal, Hermon și Sanir și muntele Hermon, că foarte mare număr era.
24. Și aceștia au fost căpeteniile casii | rudeniilor Efer și Iesi și Ieliil și Iezdriil și Ieremie și Odoia și Iediil, bărbaț tari și putearnici și vestiți voievozi în familiile sale. 255v
25. Și au lăsat pre Dumnezeul părinților săi și au curvit după dumnezeii noroadelor pământului, care le-au luat Dumnezeu înnaintea lor.
26. Și au deșteptat Dumnezeul lui Israil duhul lui Ful, împăratului asiriilor, și duhul lui Thelgathfalnasar, împăratului asiriilor, și au trecut pre Ruvin și Gad și jumătate neamul lui Manase și i-au adus în Lahila și în Havor și Ara și la râul Gozan până la această zi.

Cap 6

Catastihul fiilor Levi și carii dintr-înșii i-au rânduit David cântăreți și slujitori în casa Domnului și neamul fiilor lui Aaron și cetățile sale în fieștecare neamurile lui Israil și care au fost cetățile scăpării.

*Face. 46, 11.
Jos 23, 6.

1.*Fiii Levii: Gherson, Caath și Merari.
2. Fiii lui Caath: Amram, Isaar, Hevron și Oziil. ||
3. Fiii lui Amram: Aaron, Moisi și Maria. Fiii lui Aaron: Nadav și Aviu, Eliazar și Ithamar. 256r
4. Eliazar au născut pre Fineisu, și Fineisu au născut Avisue.
5. Și Avisue au născut Vocchi, și Vocchii au născut Ozi.
6. Ozi au născut Zaraie, și Zaraie au născut Meraioth.
7. Iară Meraioth au născut Amaria, și Amaria au născut Afitov.
8. Afitov au născut Sadoh, și Sadoh au născut Ahimaas.
9. Ahimaas au născut Azarie, Azarie au născut Ioanan.
10. Ioanan au născut Azarie, acesta iaste care au slujit cu preuțiia în casa carea au zidit Solomon în Ierusalim.
11. Și au născut Azarie pre Amarie, și Amarie au născut Ahitov.
12. Ahitov au născut Saduc, și Saduc au născut Sellum.
13. Sellum au născut Helchia, și Helchia au născut Azarie.
14. Azarie au născut Saraia, și Saraia au năs|cut Iosedec. 256v
15. Iară Iosedec au ieșit când au dus Domnul pre Iiuda și Ierusalimul prin mânile lui Navohodonosor.

*Ieșir. 6, 16.

16. *Deci, fiii Levii: Gherson, Caaf și Merari.
17. Și acestea numele fiilor Gherson: Lovni și Semec.
18. Fiii lui Caath: Amran și Isaar și Hevroi și Oziil.
19. Fiii lui Merari: Moholi și Musi. Și acestea neamurile Levi după familiile sale.
20. Ghefson, Lovni, fiiul lui, Iahath, fiiul lui, Zamma, fiiul lui,
21. Ioah, fiiul lui, Addo, fiiul lui, Zara, fiiul lui, Eftrai, fiiul lui.
22. Fiii lui Caath: Aminadav, fiiul lui, Core, fiiul lui, Asir, fiiul lui,
23. Alcana, fiiul lui, Aviasaf, fiiul lui, Assir, fiiul lui,

24. Thahath, fiiul lui, Uril, fiiul lui, Ozie, fiiul lui, Saul, fiiul lui.
25. Fiii lui Elcana: Amasai şi Ahimoth,
26. Şi Elcana; fiii lui Elcana: Sofaiu, fiiul lui, Nahath, fiiul lui, ||
257r 27. Eliav, fiiul lui, Ieroham, fiiul lui, Elcana, fiiul lui.
28. Fiii lui Samuil: întâiul născut, Vaseani, şi Avia.
29. Iară fiii lui Merari: Moholi, Lofni, fiiul lui, Semi, fiiul lui, Oza, fiiul lui,
30. Sammaa, fiiul lui, Agghia, fiiul lui, Asaie, fiiul lui.
31. Aceştia sânt carii i-au rânduit David preste cântăreţii casii Domnului de când s-au aşezat sicriiul.
32. Şi slujiia înnaintea cortului mărturiii, cântând până când au zidit Solomon casa Domnului în Ierusalim, şi sta după rândul său în slujbă.
33. Iară aceştia sânt carii sta la slujbă cu fiii săi, din fiii lui Caath: Heman cântăreţul, fiiul lui Iohil, fiiului Samuil,
34. Fiiului Elcana, fiiului Ierohaam, fiiului Ieliil, fiiului Thohu,
35. Fiiului Suh, fiiului Elcana, fiiului Mahath, fiiului Amasai,
36. Fiiului Elcana, fiiului Iohil, fiiului Azarie, fiiului Sofonie,
37. Fiiului Thahath, fiiului Assir, fiiului Aviasaf, fiiului Core,
257v 38. Fiiului Issaar, fiiului Caath, fiiu|lui Levi, fiiului Israil.
39. Şi fratele lui Asaf, care sta de-a dreapta lui, Asaf, fiiul lui Varahie, fiiului Samaa,
40. Fiiului Michail, fiiului Vasaie, fiiului Melhile,
41. Fiiului Athanai, fiiului Zara, fiiului Adaia,
42. Fiiului Athan, fiiului Zama, fiiului Semei,
43. Fiiului Ieth, fiiului Gherson, fiiului Levi.
44. Iară fiii lui Merari, fraţii lor de-a stânga: Eftan, fiiul lui Cusi, fiiului Avdi, fiiului Meloh,
45. Fiiului Hasavie, fiiului Amasie, fiiului Helchie,
46. Fiiului Amisai, fiiului Voni, fiiului Somer,
47. Fiiului Moholi, fiiului Musi, fiiului Merari, fiiului Levi,
48. Şi fraţii lor, leviţii, carii s-au rânduit spre toată slujba cortului casii Domnului.
258r 49. Iară Aaron şi fiii lui tămâia a||prindere pre oltariul arderii de tot şi pre oltariul tămâierii, spre tot lucrul sfântului sfinţilor şi să să roage pentru Israil, după toate care poruncise Moisi, sluga lui Dumnezeu.
50. Iară aceştia sânt fiii lui Aaron: Eliazar, fiiul lui, Finees, fiiul lui, Avisue, fiiul lui,
51. Vochi, fiiul lui, Ozi, fiiul lui, Zarahie, fiiul lui,
52. Meraith, fiiul lui, Amarie, fiiul lui, Ahitov, fiiul lui,
53. Sadoc, fiiul lui, Ahiaman, fiiul lui.
54. Şi aceastea lăcaşele lor prin sate şi margini, a fiilor, adecă, Aaron, după rudeniile caathitanilor, că lor cu soarte le venise.
55. Datu-le-au, dară, lor Hevron, în pământul Iiudii şi oştezele lui prinprejur.
56. *Iară câmpurile cetăţii şi satele, lui Caliv, fiiului Iefoni. *Iosie 21, 12.
57. Iară fiilor Aaron le-au dat cetăţile cele de scăpare, Hevron şi Lovna şi oştezele ei
58. Şi Iefter şi Iesthemon cu oştezele sale, ci şi Helon şi Davir cu oştezele sale
59. Şi Asan şi Vethsemes şi oştezele lor.
258v 60. Iară din neamul lui Veniamin, Gavei şi oştezele ei şi Almath cu oştezele sale | şi Anathoth cu oştezele sale toate cetăţile, treisprăzeace, prin rudeniile sale.
61. Iară fiilor Caath, celor rămaşi din rudenia sa, le-au dat din jumătate neamul Manase spre moştenire cetăţi zeace.
62. Iară fiilor Gherson, prin rudeniile sale, din neamul Isahar şi din neamul Asir şi din neamul Nethali şi din neamul Manasse, în Vasan, cetăţi treisprăzeace.
63. Iară fiilor Merari, prin rudeniile sale, din neamul Ruvim şi din neamul Gad şi din neamul Zavolon, au dat cu soarte cetăţ doaosprăzeace.
64. Şi au dat fiii lui Israil leviţilor cetăţi cu oşteazele lor.
65. Şi le-au dat prin soarte din neamul fiilor Iiuda şi din neamul fiilor Simion şi din neamul fiilor Veniamin cetăţile aceastea care le-au chemat cu numele sale.
66. Şi acestora, care era din rudenia fiilor Caath; *şi au fost cetăţile în hotarăle lor din neamul Efrem. *Iosie 21, 21.
67. Şi le-au dat cetăţile de scăpare Sihim cu oşteazele sale, în muntele Efrem, şi Gazer cu oştezele sale

68. Şi Iecmaam cu oştezele sale şi Ve||thoron aseaminea, 259r
69. Ci şi Helon cu oştezele sale şi Ghethremmon într-acelaş chip.
70. Iară din jumătatea neamului Manase, Aner şi oştezele ei, Vaalam şi oştezele ei, acestora, adecă carii din rudenia fiilor Caath rămaşi era.
71. Iară fiilor Gherson din rudenia jumătăţii neamului Manase, Gaulon în Vasan şi oşteazele ei şi Atharoth cu oştezele sale.
72. Din neamul Isahar, Chedis şi oştezele ei şi Daverith cu oştezele sale,
73. Şi Ramoth şi oştezele ei şi Anem cu oştezele sale.
74. Iară din neamul Asir, Masal cu oştezele sale şi Avdon aseminea,
75. Şi Hucac şi oştezele ei şi Rohov cu oştezele sale.
76. Iară din neamul Nethali, Chedis în Galileea şi oştezele ei, Hamon cu oştezele sale şi Cariathain şi oştezele ei.
77. Iară fiilor Merari celoraalalţi din neamul lui Zavulon, Remmono şi oştezele ei şi Thavorul cu oştezele ei. |
78. Şi peste Iordan, din prejma Ierihonului, spre răsăritul Iordanului, din neamul Ruvim, Vosor în pustie cu oştezele sale şi Iasa cu oştezele sale, 259v
79. Şi Cademoth şi oştezele ei şi Mefaar cu oştezele sale.
80. Încă şi din neamul Gad, Ramoth în Galaad şi oştezele ei şi Manaim cu oştezele sale,
81. Ci şi Hesevonul cu oştezele sale şi Iezer cu oştezele sale.

Cap 7

Rămăşiţele lui Isahar, Veniamin, Nethali, Manase, Efrem şi Asir.

1. Iară fiii lui Isahar: Thola şi Fua, Iasuv şi Simeron, patru.
2. *Fiii lui Thola: Ozi şi Rafaie şi Ieriil şi Iemai şi Ievsem şi Samuil, căpetenii prin casele rudeniilor sale de ruda lui Thola, bărbaţi tari, număraţi au fost în zilele lui David, mii doaozeci şi doao, şase sute. *Face. 46, 13.
3. Fiii lui Ozi: Izrahie, din care s-au născut Michail şi Ovadie şi Iohil şi Iesie, cinci, toţi căpetenii.
4. Şi cu ei, prin familiile şi noroade||le sale, încinşi la războiu, bărbaţi tari, mii treizeci şi şase, că multe muieri au avut şi feciori. 260r
5. Şi fraţii lor, prin toată rudenia lui Isahar, vârtoşi a oşti, mii optzeci şi şapte număraţi au fost.
6. *Fiii lui Veniamin: Vela şi Vehor şi Iadiil, trei. *Facer. 46, 21.
7. Fiii lui Vela: Esvon şi Ozi şi Oziil şi Ierimoth şi Uraii, cinci căpetenii de familii şi tari a oşti; iară numărul lor, doaozăci şi doao de mii şi treizeci şi patru.
8. Iară fiii lui Vehor: Zamira şi Ioas şi Eliezer şi Elioenai şi Amri şi Erimoth şi Avia şi Anatoth şi Almath, toţ aceştia fiii lui Vehor.
9. Şi s-au numărat, prin familiile sale, căpeteniile rudeniilor sale, la războiu tari, mii doaozeaci şi doao sute.
10. Iară fiii lui Iadihil: Valan şi fiii lui Valan, Iehul şi Veniamin şi Aod şi Hanana şi Zethan şi Tharsi şi Ahisahar. |
11. Toţi aceştia, fiii lui Iadihil, căpeteniile rudeniilor sale, bărbaţi tari, mii şaptesprăzeace şi doao sute la războiu ieşind. 260v
12. Şi Sefam şi Hafam, fiii lui Hur, şi Hasim, fiiului Ahir.
13. *Iară fiii lui Nethali: Iasiil şi Guni şi Iessir şi Sello, fiiului Vala. *Face. 46, 24.
14. Iară fiiul lui Manase, Esriil, şi ţiitoarea lui, sirianca, au născut pre Mahir, tatâl lui Galad.
15. Iară Mahir au luat muieri fiilor săi pre Nafim şi Safan şi au avut sor cu nume Maaha; iară numele celor al doilea, Salfaad; şi s-au născut lui Salfaad feate.
16. Şi au născut Maaha, muiarea lui Mahir, fiiu şi i-au chemat numele lui Faris, iară numele fratelui lui, Sares, şi fiii lui, Ulam şi Rechi.
17. Iară fiii lui Ulam, Vadan; aceştia sânt fiii lui Galaad, fiiului Mahir, fiiului Manasse.
18. Iară sora lui, împărăteasa, au născut fecior frumos şi Aviezir şi Mohola. ||
19. Şi era fiii lui Semida: Ahim şi Sehin şi Lechi şi Anian. 261r
20. Iară fiii lui Efrem: Suthala, Vared, fiiul lui, Thahath, fiiul lui, Elada, fiiul lui, Tahath, fiiul lui; acestuia, fiiu Zavad.
21. Şi acestuia, fiiu Suftala şi acestuia, fii Ezer şi Elada; şi i-au ucis oamenii, lăcuitorii Ghethului, că s-au pogorât să năvălească în moşiile lor.

22. Și au plâns Efrem, tatăl lor, în multe zile; și au venit frații lui să-l mângăie.
23. Și au întrat la muierea sa și au zămislit și au născut fiiu și i-au chemat numele lui Veria, pentru că în realele casii lui răsărise.
24. Iară fata lui au fost Sara, carea au zidit Vethoronul din jos și din sus și Ozeansara.
25. Iară fiiul lui, Rafa, și Resef și Thali, din care s-au născut Thaan,
26. Care au născut pre Laadan, și acestuia, fiiu Ammiud, care au născut Elizama,
27. Din care au răsărit Nun, care au avut fiiu pre Iosie.
261v 28. Iară moștenirea lor și lăcașul: Veathil cu featele sale, și spre răsărit, Noran | și spre apus, Gazer și featele ei, Sihim cu featele sale, până la Aza cu featele ei.
29. Și după fiii lui Manasie, Vethsan și featele lui, Thanah și featele ei, Maghedo și featele ei, Dor și featele ei; într-aceastea au lăcuit fiii lui Iosif, fiiului Israil.
30. *Fiii lui Assir: Ienam și Iesua și Iesui și Varia și Sara, sora lor. *Facer. 46, 17.
31. Iară fiii lui Varie: Hever și Melhiil; acesta e tatăl lui Varsaith.
32. Iară Hever au născut pre Ieflat și Somer și Hotham și Suaa, sora lor.
33. Fiii lui Ieflat: Foseah și Hamaal și Asoth, aceștia fiii lui Ieflat.
34. Iară fiii lui Somer: Ahi și Roaga și Hava și Aran.
35. Iară fiii lui Helim, fratelui lui, Sufa și Iemna și Seallis și Amal.
36. Fiii lui Sufa: Sue, Harnafer și Sual și Veri și Iamra,
37. Vosor și Hod și Samma și Salusa și Ieftran și Vera.
38. Fiii lui Iether: Iefone și Fasfa și Ara. ||
262r 39. Iară fiii lui Olla: Arei și Haniil și Resie.
40. Toți aceștia, fiii lui Assir, căpeteniile rudeniilor, aleși și tari voievozi povățuitorilor; iară numărul celor de vârsta carea era destulă la războiu, mii doaozeci și șase.

Cap 8

Iarăși catastihul lui Veniamin și a lui Saul și a fiilor lui.

1. Iară Veniamin au născut Vale, întâiu născutul său, Asvel, al doilea, Ahara, al treilea, Facer. 46, 21. Sus 7, 6.
2. Nohaa, al patrulea, și Rafa, al cincilea.
3. Și au fost fiii lui Valea: Addar și Ghera și Aviud
4. Și Avisue și Naama și Ahoe,
5. Ci și Ghera și Sesufan și Huram.
6. Aceștia sânt fiii lui Ahod, căpeteniile rudeniilor ce lăcuia în Gavaal, carii duș au fost în Manahath.
7. Iară Naaman și Ahia și Ghera, el i-au dus și au născut pre Oza și Ahiud.
8. Iară Saharaim au născut în ținutul Moav, după ce au slobozit Husim și Vara, muierile sale.
262v 9. Și au născut din Hodis, muiarea sa, pre | Iovav și Sevia și Mosa și Molhom
10. Și Iehus și Sehia și Matma; aceștia sânt fiii lui, căpetenii în familiile sale.
11. Iară Mehusim au născut pre Avitov și Elfaal.
12. Iară fiii lui Elfaal: Hevir și Misaam și Samad; acesta au zidit Ono și Lod și featele ei.
13. Iară Varia și Sama, căpeteniile rudeniilor ce lăcuia în Aialon; aceștia au izgonit lăcuitorii Ghethului.
14. Și Ahion și Sesac și Ierimoth
15. Și Zavadia și Arod și Heder
16. Și Mihail și Iesfa și Ioha, fiii lui Varia.
17. Și Zavadia și Mosolam și Hezechi și Hevir
18. Și Iesamari și Iezlia și Iovav, fiii lui Elfaal.
19. Și Iachim și Zehri și Zavdi
20. Și Elioienai și Selethai și Eliil
21. Și Adaiia și Varaia și Samarath, fiii lui Semeiu.
22. Și Iesfam și Hevir și Eliil ||
263r 23. Și Avdon și Zehri și Hanaan
24. Și Hanania și Elam și Anathothia
25. Și Iefdaia și Fanuil, fiii lui Sesac.
26. Și Samsari și Sohorie și Otholie
27. Și Iersie și Elie și Zehri, fiii lui Ieroham.
28. Aceștia patriarși și căpeteniile rudeniilor, carii au lăcuit în Ierusalim.

Jos 9, 35. 29. *Iară în Gavaon au lăcuit Avigavaon, şi numele muierii lui, Maaha.
30. Şi fiiul lui, întâiul născut, Avdon, şi Sur şi Chis şi Vaal şi Nadav
31. Şi Ghedor şi Ahio şi Zahar şi Machelloth.
32. Şi Machelloth au născut Samaa şi au lăcuit în prejma fraţilor săi, în Ierusalim, cu fraţii săi.
*1 Împăr. 4, 51. Jos 9, 39. 33. *Iară Ner au născut Chis, şi Chis au născut Saul, iară Saul au născut Ionathan şi Melhisua şi Avinadad şi Esfaal.
34. Iară fiiul lui Ionathan, Merivaal; şi Merivaal au născut Miha.
35. Fiii Mihei: Fithon şi Meleh şi Tharaa şi Ahaz. |
36. Şi Ahaz au născut Ioada, şi Ioada au născut Alamath şi Azmoth şi Zamri, iară Zamri au născut Mosa. 263v
37. Şi Mosa au născut Vanaa, a căruia fiiu au fost Rafa, din care au răsărit Elasa, care au născut pre Asel.
38. Iară lui Asel şase fii i-au fost, cu acestea nume: Ezricam, Vocru, Ismail, Saria, Ovdie şi Hanan, toţi aceştia fiii lui Asel.
39. Iară fiii lui Erec, fratelui lui, Ulam, întâiul născut, şi Iehul, al doilea şi Elifalet, al treilea.
40. Şi au fost fiii lui Ulan bărbaţi vârtoşi şi cu mare vârtute încordând arcul, şi mulţi având fii şi nepoţi până la o sută cinzăci; toţi aceştia, fiii lui Veniamin.

Cap 9

Carii dintre fiii lui Israil întâi au lăcuit în Ierusalim; şi slujbele preoţilor şi a leviţilor, şi rudeniile lui Saul şi a fiilor lui să procitesc.

1. Deci tot Israilul s-au numărat || şi suma lor scrisă iaste în Cartea împăraţilor Israil şi Iiuda şi au fost duşi în Vavilon pentru greşala sa. 264r
2. Iară carii au lăcuit întâi în moşiile şi în cetăţile sale, Israil şi preoţii şi leviţii şi nathineanii.
3. Zăbovit-au în Ierusalim din fiii Iiudei şi din fiii lui Veniamin şi din fiii Efrem şi Manase:
4. Othei, fiiul lui Amiud, fiiului Amri, fiiului Omrai, fiiului Voni, din fiii lui Fares, fiiului Iiuda,
5. Şi din Siloni, Asaia, întâiul născut, şi fiii lui.
6. Iară din fiii lui Zara, Iehuil şi fraţii lor, şase sute noaozeci.
7. Iară din fiii lui Veniamin: Salo, fiiul lui Mosolam, fiiului Oduia, fiiului Asana,
8. Şi Iovanie, fiiul lui Ierohoam, şi Ela, fiiul Ozii, fiiului Mohori, şi Mosolam, fiiul Safatiii, fiiul lui Rahuil, fiiului Ievanii, |
9. Şi fraţii lor, prin familiile sale, noao sute cinzeci şi şase, toţi aceştia căpetenii rudeniilor prin casăle părinţilor săi. 264v
10. Iară din preoţi: Iedaia, Ioiariv şi Iahim,
11. Şi Azarie, fiiul lui Helchie, fiiu lui Mosolam, fiiului Sadoc, fiiului Maraioth, fiiului Ahitov, arhiereul casii lui Dumnezeu.
12. Iară Adaie, fiiul Ieroham, fiiului Fassur, fiiului Melhie, şi Masai, fiiul lui Adiil, fiiului Iezra, fiiului Mosolam, fiiu lui Mosolamith, fiiului Emmer,
13. Şi fraţii lor, căpetenii prin familiile sale, o mie şeapte sute şasăzeci, tari cu vârtutea spre facerea lucrului slujbei în casa lui Dumnezeu.
14. Iară din leviţi: Semee, fiiul lui Hasuv, fiiului Ezricam, fiiului Hazevie, din fiii Merarii,
15. Şi Vacvacar rădvănariul, şi Galal şi Mathanie, fiiul lui Miha, fiiului Zeahri, fiiului Asaf,
16. Şi Ovdie, fiiul Semeiu, fiiului Galal, fiiului Idithuin, şi Varahie, fiiul lui Asa, || fiiului Alcana, care au lăcuit în curţile Netofati. 265r
17. Iară portarii: Sellum şi Accuv şi Telmon şi Ahimam şi fratele lor, Sellum, căpetenia,
18. Până la acea vreame în poarta împăratului spre răsărit păziia pre rândurile sale din fiii Levii.
19. Iară Sellum, fiiul lui Core, fiiului Aviasath, fiiului Core, cu fraţii săi şi casa tătâni-său, aceştia sânt coriteanii preste lucrurile slujbei, păzitorii uşilor cortului, şi familiile lor prin rândurile taberilor Domnului, păzind întrarea.
20. Iară Finiies, fiiul lui Eliazar, era povăţuitoriul lor înaintea Domnului.
21. Iară Zaharie, fiiul Mosolamie, portariu porţii cortului mărturiei.
22. Toţi aceştia, aleşi spre portari prin porţi, doao sute doisprăzeace şi însămnaţi în satele sale, pre carii i-au rânduit David şi Samuil văzătoriul, în credinţa sa,

23. Şi pre ei şi fiii lor în uşile casii Domnului şi în cort cu rândurile sale.

265v 24. Prin patru vânturi era portari, adecă la răsărit şi la apus şi la mia|zănoapte şi la amiazăzi.

25. Iară fraţii lor în sate zăboviia şi veniia în sâmbetele sale, din vreame până la vreame.

26. Acestor patru leviţi încredinţat era tot lucrul portarilor şi era preste jilţuri şi preste comoarăle casii Domnului.

27. Şi prinprejurul bisearicii Domnului zăboviia în străjile sale, ca fiind vreamea ei dimineaţa să deşchiză uşile.

28. Din fealiul acestora era şi preste vasăle slujbei, că cu număr şi înlontru să aducea vasele şi afară să scotea.

29. Din aceştia, şi cărora le era încredinţate unealtele jârtvelnicului, era rânduiţi preste făină şi vin şi untdelemn şi tămâie şi preste mireazme.

30. Iară fiii preoţilor făcea unsori din mirosuri.

31. Şi Mathathie levitul, întâiul născut a lui Selum Corineanului, era mai-marele preste ceale ce să prăjea în tigaie.

266r 32. Iară din fiii lui Caath, fraţii lor era preste pânile punerii-înnainte, ca pu||rurea noao prin toate sâmbetele să gătească.

33. Acestea sânt căpeteniile cântăreţilor prin familiile leviţilor, carii prin jilţuri să zăboviia, ca zioa şi noaptea pururea cu slujba sa să slujască.

34. Căpeteniile leviţilor, prin familiile sale voievozi, au rămas în Ierusalim.

35. *Iară în Gavaon s-au zăbovit tatăl Gavaonului, Iehiiul, şi numele muierii lui, Maaha. *Sus 8, 29.

36. Fiiul întâiu născutul lui, Avdon, şi Sur şi Chis şi Vaal şi Ner şi Nadav

37. Şi Ghedor şi Ahio şi Zaharie şi Machieloth.

38. Iară Machielloth au născut Samaan. Aceştia au lăcuit în prejma fraţilor săi, în Ierusalim, cu fraţii săi.

39. *Iară Ner au născut pre Chis, şi Chis au născut Saul, şi Saul au născut Ionatam şi Melhisua şi Avinadav şi Iesvaal. *Sus 8, 33.

40. Iară fiiul lui Ionathan, Merivvaal, şi Merivvaal au născut Miha.

41. Iară fiii lui Miha: Fithon şi Meleh şi Tharaa şi Ahaz. |

266v 42. Iară Ahaz au născut Iara, şi Iara au născut Alamath şi Azmoth şi Zamri, iară Zamri au născut Mosa.

43. Iară Mosi au născut Vanaa, a căruia fiiu, Rafaia, au născut Elasa, din care au răsărit Asel.

44. Iar Asel şase fii au avut, cu acestea nume: Ezricam, Vocru, Izmail, Sarie, Ovdie, Hannan. Aceştia sânt fiii lui Asel.

Cap 10

Saul, urgisit de la Dumnezeu pentru multe fealiuri de nedreptăţi, să ucide cu fiii şi, tăindu-i-să capul de filistei, trupul cu fiii să îngroapă de oamenii lui Iavis Galaad.

1. *Iară filisteii oştea înprotiva lui Israil; şi au fugit bărbaţii lui Israil de filistei şi au căzut răniţi în muntele Ghelvoi. *1 Împăr. 31, 1.

2. Şi, apropiindu-să filisteii, gonind pre Saul şi fiii lui, au lovit pre Ionatham şi Avinadav şi Melhisua, fiii lui Saul.

3. Şi s-au îngreoiat războiul înprotiva lui Saul şi l-au aflat săgetătoriu şi l-au rănit cu săgeţile. ||

267r 4. Şi au zis Saul cătră armaşul său: „Scoate-ţi sabia şi mă ucide, ca nu cumva să vie netăiaţii împregiur aceştia şi să mă batjocorească". Şi n-au vrut armaşul lui aceasta a face, de frică cutremurându-să. Şi au apucat Saul sabia şi au căzut într-însa.

5. Carea văzând armaşul lui, adecă mort a fi Saul, au căzut şi el în sabia sa şi au murit.

6. Şi au perit Saul şi trei fii ai lui şi toată casa lui aseminea au căzut.

7. Carea văzând oamenii lui Israil carii lăcuia în câmpii, au fugit; şi, murind Saul şi fiii lui, ş-au lăsat cetăţile şi încoace şi încolo s-au răsipit. Şi au venit filisteii şi au lăcuit într-însele.

8. Şi a doao zi, trăgând filisteii jafurile celor tăiaţi, au aflat pre Saul şi fiii lui zăcând în muntele Ghelvoi.

9. Deacă l-au jefuit şi i-au tăiat capul şi l-au golit de arme, l-au trimis în ţinutul său, să să poarte şi să să areate bisericilor, idolilor şi noroadelor.

10. Iară armele lui le-au jârthuit în bisearica dumnezeului său şi capul l-au înfipt în bisearica lui Dagon. |

267v 11. Aceasta auzind oamenii Iavis Galaad, toate adecă care făcuse filisteii preste Saul,

12. S-au sculat înpreună toți bărbații cei tari și au luat trupurile lui Saul și a fiilor lui și le-au adus în Iavis și au îngropat oasele lor supt un stăjeriu carele era în Iavis și au postit șapte zile.

13. Și au murit Saul pentru nedreptățile sale, pentru că au trecut porunca Domnului *carea poruncise și nu o au păzit, **ci încă și pre cea cu duhu pithonicesc o au sfătuit,

14. Nici au nădăjduit în Domnul, pentru carea l-au ucis și au mutat împărăția lui la David, fiiul Isai.

*Ieşir. 17, 14.
**1 Împăr. 15, 3.
1 Împăr. 28, 8.

Cap 11

David, împărat uns, după ce au gonit ievuseii din Sion, au lăcuit în Ierusalim, proptit cu preaputernici și ageri ostași, a cărora vestitele fapte să povestesc. N-au vrut David a bea dorita apă, pentru că cu primejdia viteajilor săi s-au fost adusă.

*2 Împăr. 5, 1.

1.* Si s-au adunat tot Israilul la David în Hevron, zicând: „Gura ta sântem și trupul tău.

2. Și ieri și alaltăieri, încă împărățind Saul, || tu erai care scoteai și duceai înlăuntru pre Israil, că ție ț-au zis Domnul, Dumnezeul tău: «Tu vei paște norodul mieu, Israil, și tu vei fi voievod preste el»”. 268r

3. Și au venit toți cei mai mari născuți a lui Israil la împăratul, în Hevron, și au făcut David cu ei legătură înnaintea Domnului și l-au uns împărat preste Israil, după cuvântul Domnului, care au grăit în mâna lui Samuil.

4. Și s-au dus David și tot Israilul în Ierusalim. Aceasta iaste Ievus, unde era ievuseii, lăcuitorii pământului.

5. Și au zis cei ce lăcuia în Ievus cătră David: „Nu vei întra aici!” Iară David au prins cetatea Sionului, carea iaste cetatea lui David.

6. Și au zis: „Oricare va lovi ievuseul întâiu, va fi căpetenie și voivod!” Și s-au suit întâiu Ioav, fiiul Sarviei, și s-au făcut căpetenie.

7. Și au lăcuit David în cetate și pentru aceea s-au chemat cetatea lui David.

8. Și au zidit cetatea înprejur de la Mello până la încungiurare, iară Ioav cealealalte a cetății au zidit. |

9. Și sporea David mergând și crescând și Domnul oastelor era cu el. 268v

*2 Împăr. 23, 8.

10. *Aceștia căpeteniile bărbaților celor tari a lui David, carii l-au agiutat să fie împărat preste tot Israilul, după cuvântul Domnului, care au grăit cătră Israil;

11. Și acesta numărul celor vârtoși a lui David: Iezvaam, fiiul Hahamoni, căpetenie între treizeci, acesta ș-au râdicat sulița preste trei sute răniți o dată.

12. Și, după el, Eleazar, fiiul unchiu-său ahohiteanul, care era între trei putearnici.

13. Acesta au fost cu David în Fesdomim când s-au adunat filisteii la locul acela spre războiu. Și era câmpul țarinii aceiia plin de orzu și fugise norodul de la fața filisteilor.

14. Aceștia au stat în mijlocul câmpului și l-au apărat; și, lovind filisteii, au dat Domnul mântuire mare norodului său.

15. Și s-au pogorât trei din treizeci de căpetenii la piatră în carea era David, la peșterea Odolam, când || filisteii tăbărâse în valea Rafaim. 269r

*2 Împăr. 23, 14.

16. *Iară David era în cetate și starea filisteilor, în Vifleim.

17. Și au dorit David și au zis: „O! de mi-ar da cineva apă din jgheabul Vifleimului, care iaste în poartă!”

18. Deci, acești trei prin mijlocul taberii filisteilor s-au dus și au scos apă din jgheabul Vifleimului, care era în poartă și au adus la David să bea, carele n-au vrut, ci mai vârtos o au jârtvuit Domnului,

19. Zicând: „Departe fie să fac aceasta înnaintea Domnului mieu și să beau sângele drepților oameni, că cu primejdiia sufletelor sale mi-au adus apa!” Și pentru această pricină n-au vrut să bea. Acestea au făcut acei trei vârtoși.

20. Și Avisai, fratele lui Ioav, el era căpetenie de trei și el ș-au rădicat sulița asupra trei sute răniți. Și el era între trei vestit

21. Și între trei al doilea cinstit și | căpetenia lor, însă până la trei dintâiu n-au ajuns. 269v

22. Vanae, fiiul Iiudei, bărbatului celui vârtos, care multe lucruri făcuse, din Cavseil. El au lovit pre doi Ariil Moav și el s-au pogorât și au ucis leul în mijlocul jgheabului în vreamea zăpăzii.

23. Și el au lovit omul eghipteanul, a căruia stat era de cinci coți și avea lance ca brâgla țăsătorilor; și s-au pogorât la el cu varga și i-au apucat sulița carea o ținea cu mâna și l-au ucis cu sulița sa.

24. Acestea au făcut Vanarie, fiiul Ioiadei, care era între trei vârtoși vestit.

25. Între treizeci dintâi, însă până la trei nu agiunsease; și l-au pus David la ureachea sa.
26. Iară în oaste bărbați tari: Asahil, fratele lui Ioav, și Elhanan, fiiul unchiu-său din Vifleim,
27. Samoth Aroriteanul, Helles Faloniteanul,
270r 28. Ira, fiiul lui Achis Thecuiteanul, Avi||ezer Anathothineanul,
29. Sovvohai Husathineanul, Ilai Ahohiteanul,
30. Maharai Netofathiteanul, Eled, fiiul Vaana Netofathiteanul,
31. Ethai, fiiul lui Rivai din Gavathul fiilor Veniamin, Vanaa Fathoneanul,
32. Hurai, din repegiunea Gaas, Aviil Arvathiteanul, Asmoth Vauramineanul, Eliava Salavoneanul.
33. Fiii lui Asim Ghezoniteanul, Ionathan, fiiul Saghei Ararineanul,
34. Ahiam, fiiul Sahar Aravineanul,
35. Elifal, fiiul lui Ur,
36. Hefer Meharatheanul, Ahia Feloneanul,
37. Hesron Carmeliteanul, Naarai, fiiul lui Asvai,
38. Ioil, fratele lui Nathan, Mivahar, fiiul lui Agarai,
39. Selec Ammoniteanul, Naarai Verothineanul, armașul lui Ioav, fiiul lui Sarvie,
40. Ira Iethreul, Gariv Iethreul, |
270v 41. Urie Hetheul, Zavad, fiiul lui Oholi,
42. Adina, fiiul lui Siza Ruvineanul, căpetenia ruvineanilor și cu el treizeci,
43. Hanan, fiiul lui Maaha, și Iosafath Mathaneanul,
44. Ozie Astarotheanul, Samma și Iehiil, fiii lui Hothan, aroriteanii,
45. Iedihiil, fiiul Samvrii, și Ioha, fratele lui, thozaiteanii,
46. Eliil Mahomeanul și Ierivai și Iosaia, fiiul lui Ielnaim, și Ietma Moaviteanul, Eliil și Oved și Iasiil din Masovia.

Cap 12

Carii au urmat după David, când fugea de Saul, și carii, după aceaea, din toate neamurile au venit să-l facă împărat în Hevron.

1. Și aceștia au venit la David în Sichelig, când încă fugiia de Saul, fiiul lui Chis, carii era tari și aleși ostași.
2. Încordând arcul și cu amândoao mânile zvărlind cu praștiile pietri și îndreptând
271r săgețile, dintre frații lui || Saul din Veniamin,
3. Căpeteniia Ahiezer și Ioas, fiiul lui Sammaa Gavaatheanii, și Iaziel și Falleat, fiii lui Asmoth, și Varaha și Iehu, anathoteanii,
4. Și Samae Gavaoneanul, tarele între treizeci și preste treizeci, Ieremie și Iehezeil și Iohanan și Iezavad, gaderotheanii,
5. Și Eluzai și Ierimuth și Vaalia și Samaria și Safatia, harofiteanii,
6. Elcana și Iesie și Azariil și Ioezer și Iesvaam din Carehim,
7. Și Ioila și Zavadia, fiii lui Ieroam din Ghedor.
8. Ci și din Gaddii au fugit la David, când să pitula în pustie, bărbați tari și ostași buni, țiind pavăza și sulița; fața lor, ca fața leului și iuți ca căprioarele în munți:
9. Ezer, căpetenia, Ovdie, al doilea, Eliav, al treilea,
10. Masmanaal, al patrulea, Ierimie, al cincilea,
11. Ethi, al șaselea, Eliil, al șaptelea, |
271v 12. Iohanan, al optulea, Elzevad, al noaolea,
13. Ierimie, al zeacelea, Mahvanai, al unsprăzeacelea,
14. Aceștia din fiii lui Gad, voievozii oasteai, cel mai de pre urmă preste o sută de ostași era și cel mai mare preste o mie.
15. Aceștia sânt carii au trecut Iordanul în luna dintâiu, când iase din matca sa, și pre toți i-au izgonit, carii zăbovea în văli, spre răsărit și spre apus.
16. Și au venit și din Veniamin și din Iiuda la tăriia în carea zăbovea David.
17. Și au ieșit David întru-ntâmpinarea lor și au zis: „De ați venit păciuit la mine să mă agiutați, inima mea să se împreune cu voi; iară de mă leșuiți pentru protivnicii miei, neavând eu nedireptate în mâni, vază Dumnezeul părinților noștri și judece".
18. Iară Duhul au îmbrăcat pre Amasai, căpetenia între treizeci, și au zis: „Ai tăi sântem, o, Davide, și cu tine, fiiul lui Isai! Pace, pace ție și pace ajutătorilor tăi, că ție îți agiută ||
272r Dumnezeul tău!" Și i-au cuprins David și i-au rânduit căpetenii turmei.

19. Iară din Manase au fugit la David, când veniia cu filisteii asupra lui Saul, să oștească, și nu s-au oștit cu ei, *că, făcând sfat, l-au trimis îndărăpt căpeteniile filisteilor, zicând: „Cu primejdia capului nostru să va întoarce la Domnul său, Saul".

*1 Împăr. 29, 4.

20. Deci, când s-au întors în Sichelig, au fugit la el din Manasse: Etnas și Iozavad și Iedihil și Mihail și Ietnas și Iozavad și Eliu și Salathi, căpeteniile miilor în Manasse.

21. Aceștia au dat agiutoriu lui David asupra lotrișorilor, că toți era bărbaț tari și s-au făcut căpetenii în oaste.

22. Ci și în toate zilele vinea la David să-i agiute, până ce s-au făcut mare număr, ca oastea lui Dumnezeu.

23. Și acesta iaste numărul căpeteniilor oastei, carii au venit la David fiind în Hevron, să treacă împărăția lui Saul la el, după cuvântul Domnului: |

24. Fiii Iiudei, purtând pavăză și suliță, șase mii opt sute, gata la războiu; 272v

25. Din fiii lui Simion, bărbați tari la războiu, șapte mii o sută;

26. Din fiii Levii, patru mii șase sute;

27. Și Ioiada, căpetenia din ruda Aaron, și cu el, trii mii șeapte sute.

28. Și Sadoc, copilul de aleasă fire, și casa tătâni-său, căpetenii doaozeci și doi;

29. Iară din fiii lui Veniamin, frații lui Saul, trei mii, că încă partea lor cea mare urma după casa lui Saul;

30. Iară din fiii lui Efrem, mii doaozeci opt sute, tari cu vârtutea, bărbați vestiți în rudele sale;

31. Și din jumătate neamul Manasse, optsprăzeace mii, fieștecarii prin numele sale au venit să facă împărat pre David;

32. Și din fiii lui Issacar, bărbaț învățați care cunosc toate vreamile a porunci ce ar trebui să facă || Israil, căpetenii doao sute; și tot celalalt neam sfatul lor urma; 273r

33. Iară din Zavulon, carii ieșiia la războiu și sta în șireag gătiți cu arme de războiu, cinzeci de mii au venit spre agiutoriu, nu în inimă îndoită;

34. Și din Nethali, căpetenii o mie; și cu ei, gătiți cu paveze și sulițe, mii treizeaci și șapte;

35. Și din Dan, gătiți la războiu, mii doaozeci și opt șase sute;

36. Și din Assir, cei ce ieșiia la războiu și în șireag chema, mii patruzeci;

37. Iară peste Iordan, din fiii lui Ruvim și din Gad și jumătate partea neamul Manase, gătiți cu arme de războiu, mii o sută doaozeci.

38. Toți aceștia bărbați ostași, gătiți la războiu, cu inimă desăvârșit, au venit în Hevron să facă împărat pre David preste tot Israilul, ci și toți ceialalți din Israil cu o inimă era să fie împărat David. |

39. Și au fost acolo la David, în trei zile, mâncând și bând, că le gătise frații săi. 273v

40. Ci și cari era lângă ei, până la Isahar și Zavolon și Nethali, aducea pâni în asini și în cămile și în cătire și în boi spre mâncare: făină, pogăci, stafide, vin, untdelemn, boi, berbeci, spre toată prisosirea, că bucurie era în Israil.

Cap 13

De la Cariathiarim să întoarce sicriiul Domnului, din casa lui Avinadav, tot Israilul cu David înnaintea lui săltând, iară pentru că Oza sicriiul atingând, de la Domnul s-au lovit, l-au întors David în casa lui Ovededom, pre care într-aceaea vreame l-au blagoslovit Domnul.

1. Și au făcut sfat David cu trivunii și cu sutașii și cu toate căpeteniile.

2. Și au zis cătră toată ceata lui Israil: „De vă place și de iaste de la Dom||nul, Dumnezeul nostru, cuvântul care grăiesc, să trimitem la frații noștri au la alții, în toate țânuturile lui Israil și la preoți și la leviți, carii lăcuiesc în oștezele cetăților, să se adune la noi 274r

3. Și să întoarcem sicriiul Dumnezeului nostru la noi, că nu l-am căutat în zilele lui Saul".

4. Răspuns-au toată mulțimea: „Așa să fie!", că plăcuse cuvântul tot norodului.

5. Și au adunat David tot Israilul, de la Sihorul Eghiptului până când întri la Emath, *să aducă sicriiul lui Dumnezeu din Cariathiarim.

*2 Împăr. 6, 2.

6. Și s-au suit David și tot Israilul la dealul Cariathiarim, care iaste în Iiuda, să aducă de acolo sicriiul Domnului Dumnezeu, ce șade spre heruvim, unde s-au chemat numele Lui.

7. Și au pus sicriiul lui Dumnezeu pre car nou, din casa lui Avinadav, iară Oza și fratele lui mâna carul.

8. Iară David și tot Israilul sălta înnaintea lui Dumnezeu cu toată vârtu|tea, în cântări și în ceatere și în psaltiri și în dobe și în chinvale și în trâmbițe. 274v

9. Şi, agiungând la aria lui Hidon, ş-au întins Oza mâna să sprijinească sicriiul, că un bou, stretind puţântel, îl plecase.
10. Şi s-au mâniiat Domnul împrotiva Oziii şi l-au lovit, pentru căci atinsease sicriiul; şi au murit acolea, înnaintea Domnului.
11. Şi s-au întristat David, câci despărţise Domnul pre Ozan; şi au chemat locul acela Despărţirea Oziii, până într-această zi.
12. Şi s-au temut de Dumnezeu atunci, zicând: „Cum voiu putea aduce la mine sicriiul lui Dumnezeu?"
13. Şi pentru această pricină nu l-au adus la sine, adecă în cetatea lui David, ci l-au abătut la casa lui Ovededom Ghetheului.
14. Şi au rămas sicriiul lui Dumnezeu în casa lui Ovededom trei luni; şi au blagoslovit Domnul casa lui şi toate care avea.

Cap 14 ||

275r *David, luund de la împăratul Tirului leamne şi meşteri să-şi zidească casă, alte muieri ia, şi mulţi naşte fii şi, cu sfatul Domnului, de doao ori taie filisteii.*

1.* Şi au trimis Hiran, împăratul Tirului, soli la David şi leamne de chedru şi meaşteri de păreţi şi de leamne, să zidească casă. *2 Împăr. 5, 11.
2. Şi au cunoscut David că-l întărise Domnul împărat preste Israil şi să înălţase înpărăţiia sa preste norodul lui Israil.
3. *Şi au luat David alte muieri în Ierusalim şi au născut fii şi feate. *2 Împăr. 5, 13.
4. Şi acestea numele lor, carii s-au născut în Ierusalim: Samua şi Sovad, Nathan şi Solomon,
5. Evahar şi Elisua şi Elifalet,
6. Şi Noga şi Nafeg şi Iafia,
7. Şi Elisama şi Vaaliada şi Elifalet.
275v 8. *Şi, auzind filisteii că să unsease David împărat preste tot Israilul, | s-au suit toţi să-l cearce; carea auzând David, au ieşit spre întâmpinarea lor. *2 Împăr. 5, 17.
9. Iară filisteii venind, s-au vărsat în Valea Rafaim.
10. Şi au sfătuit David pre Domnul zicând: „De mă voiu sui la filistei şi de-i vei da în mâna mea?" Şi au zis Domnul: 'Suie-te şi-i voiu da în mâna ta!"
11. Şi, suindu-să ei în Valea Farasim, i-au lovit acolo David şi au zis: „Despărţit-au Dumnezeu pre nepriiatinii miei prin mâna mea, precum să despart apele". Şi pentru aceaea s-au chemat numele acelui loc Baalfarasim.
12. Şi au lăsat acolo dumnezeii săi, carii David au poruncit să-i arză.
13. Şi altă dată filisteii au năvălit şi s-au vărsat în vale.
14. Şi iarăş au sfătuit David pre Dumnezău şi i-au zis Dumnezău: „Nu te sui după ei, depărtează-te de la ei şi vei veni asupra lor din preajma perilor.
276r 15. Şi, când vei auzi sunetul umblătoriului în vârful perilor, atun||ci vei ieşi la războiu, că au ieşit Dumnezeu înnaintea ta, să lovească tabăra filisteilor.
16. Şi au făcut David precum îi poruncise Dumnezeu şi au lovit tabăra filisteilor din Gavaon până la Gazera.
17. Şi s-au vestit numele lui David în toate ţinuturile şi Domnul au dat frica lui preste toate neamurile.

Cap 15

Gătindu-să cortul, să duce cu mare gătire sicriiul lui Dumnezeu în Ierusalim, urmând tot Israilul, iară preoţii şi leviţii după chemările sale slujind. Şi Mihol nu cinsteaşte pre David, ce sălta înnaintea sicriiului îmbrăcat cu văjmânt de vison şi efod de in.

1. Şi ş-au făcut casă în cetatea lui David şi au zidit loc sicriiului lui Dumnezeu şi i-au întins cortul. |
276v 2. Atunci au zis David: „Nu-i slobod a să purta de fieştecine sicriiul lui Dumnezău, fără de leviţi, pre carii i-au ales Domnul a purta şi a sluji lui în veac".
3. Şi au adunat tot Israilul în Ierusalim, să se aducă sicriiul lui Dumnezeu în locul său, care-i gătise,

4. Încă şi fiii lui Aaron şi leviţii.
5. Din fiii lui Caath, Uriil căpetenie au fost şi fraţii lui, o sută doaozeaci.
6. Din fiii lui Merari, Asaia căpeteniia şi fraţii lui, doao sute doaozeci.
7. Din fiii lui Gherson, Ioil căpetenie şi fraţii lui, o sută triizeci.
8. Din fiii Elisafan, Semene căpetenie şi fraţii lui, doao sute.
9. Din fiii Hevron, Eliil căpetenie şi fraţii lui, optzeaci.
10. Din fiii lui Oziil, Aminadav căpetenie şi fraţii lui, o sută doisprăzeace.
11. Şi au chemat David pre Sadoc şi Aviathar, preoţii, şi leviţii || Uriil, Asaia, Ioil, Semeie, Eliil şi Aminadav. 277r
12. Şi au zis cătră ei: „Voi, carii sânteţi căpeteniile familiilor leviticeşti, sfinţiţi-vă cu fraţii voştri şi aduceţi sicriiul Domnului, Dumnezeu lui Israil, la locul ce i s-au gătit.
*Sus 13, 10. 13. *Nu ca din ceput, că n-aţi fost de faţă, ne-au lovit Domnul, aşa şi acum să fie lucrând ceva noao neslobod".
14. Şi s-au sfinţit preoţii şi leviţii să poarte sicriiul Domnului, Dumnezeului Israil.
*Num. 4, 15. 15. *Şi au adus fiii Levii sicriiul lui Dumnezeu, precum poruncise Moisi după cuvântul Domnului, în umerele sale, cu prăjinile.
16. Şi au zis David căpeteniilor leviţilor să rânduiască din fraţii săi cântăreţi în organe musiceşti, în lăute, adecă, şi în cobze şi în chimvale, ca să răsune în ceale înnalte sunetul veseliei.
17. Şi au rânduit leviţii pre Hema, fiiul lui Ioil; şi din fraţii lui, Esav, | fiiul Varahiei; iară din fiii lui Merari, fraţii lor, Ethan, fiiul Casaiei; 277v
18. Şi cu ei, fraţii lor în al doilea rând: Zaharie şi Veni şi Iaziil şi Semiramoth şi Iahiil şi Ani şi Eliav şi Vanaia şi Maasie şi Mathathie şi Elifalu şi Machenie şi Ovededom şi Iahiil, portarii.
19. Iară cântăreţi, Heman, Asav şi Ethan, în chinvale de aramă răsunând.
20. Iară Zaharie şi Oziil şi Semiramoth şi Iahiil şi Ani şi Eliav şi Maasie şi Vanaie în alăute ceale tăinuite cânta.
21. Iară Mathathie şi Elifalu şi Machenie şi Ovedidom şi Iahiil şi Ozaziu în ceateri pentru a opta cânta verşu de biruinţă.
22. Iară Honenie, căpeteniia leviţilor, era preste prorocie spre înceaperea vearsului, că era foarte înţălept.
23. Şi Varahie şi Elcana, portarii sicriiului. ||
24. Iară Săvenie şi Iosafat şi Nathanail şi Amasai şi Zaharie şi Vanaie şi Eliezer, preoţii, răsuna cu trâmbiţele înnaintea sicriiului lui Dumnezeu; şi Ovededom şi Ehie era portarii sicriiului. 278r
*2 Împăr. 6, 12. 25. *Deci David şi toţi cei mai mari născuţi a lui Israil şi trivuni s-au dus a aduce sicriiul legăturii Domnului din casa lui Ovededom, cu veselie.
26. Şi, auzind Domnul pre leviţii carii purta sicriiul legăturii Domnului, să jârtvuia şapte tauri şi şapte berbeci.
27. Iară David era îmbrăcat cu vejmânt de vison şi toţi leviţii carii purta sicriiul şi cântăreţii şi Honenie, căpetenia leviţilor, între cântăreţi; şi David încă era îmbrăcat cu efod de in.
28. Şi tot Israilul ducea sicriiul legăturii Domnului în veselie şi în răsunarea bucinului şi în trâmbiţă şi în chinvale şi alăute şi în ceteri răsunând împreună.
29. Şi, ajungând sicriiul legăturii Domnului până la cetatea lui David, | Mihol, fata lui Saul, uitându-să prin fereastră au văzut pre împăratul David săltând şi jucând şi l-au urgisit în inima sa. 278v

Cap 16

După ce s-au aşezat sicriiul în cortul legăturii şi s-au adus jârtvele şi norodul de la David să blagosloveaşte şi uspăţu să dăruiaşte, să rânduiesc multe fealiuri de slujbe leviticeşti înaintea sicriiului, înpreunându-să cântarea dumnezeieştii laude.

*2 Împăr. 6, 17. 1. *Şi au adus sicriiul lui Dumnezeu şi l-au aşezat în mijlocul cortului care-l întinsease David şi au adus arderi de tot şi păciuitoare Domnului.
2. Şi, plinind David a aduce arderile şi păciuitoarele, au blagoslovit norodul în numele Domnului.

3. Și au împărțit tuturor prin fieștecarele, de la bărbat până la muiare, turtă de pâine și o parte de friptură de carne de vacă și făină în untdelemn prăjită.

279r 4. Și au rânduit înnaintea sicriiului Domnului din leviți carii să slujască || și să-și aducă aminte de lucrurile Lui și să mărească și să laude pre Domnul, Dumnezeul lui Israil:

5. Pre Asaf căpetenie, și al doilea, a lui Zaharie, iară Iahiil și Semiramoth și Iehiil și Mathathie și Eliav și Vanaie și Ovededom, Iehiil preste organele psaltirii și cobze, iară Asaf să răsune cu chinvalele.

6. Iară Vanaie și Iaziil, preoții, a cânta cu trâmbița pururea înnaintea sicriiului legăturii Domnului.

7. Într-aceea zi au făcut David căpetenie a să mărturisi Domnului pre Asaf și frații lui:

8. *„Mărturisiți-vă Domnului și chemați numele Lui! Cunoscute faceți în noroade venirile Lui!

9. Cântați Lui și psălmuiți și povestiți toate minunile Lui!

*Psal. 104, 1. Isa. 12, 4.

10. Lăudați numele cel sfânt al Lui, veselească-să inima celor ce cearcă pre Domnul!

11. Cercați pre Domnul și vărtutea Lui, cercați fața Lui pururea!

279v 12. Aduceți-vă aminte de minunile Lui care au făcut, de seamnele Lui și de | judecățile gurii Lui

13. Sămânța lui Israil, slugii Lui, fiiului Iacov, alesului Lui!

14. Acesta-i Domnul, Dumnezeul nostru, în tot pământul, judecățile Lui.

15. Aduceți-vă aminte în veci de legătura Lui, de cuvântul care le-au poruncit în mii de neamuri,

16. Care au făcut cu Avraam, și de giurământul Lui cu Isaac.

17. Și l-au rânduit lui Iacov spre poruncă și lui Israil spre legătură vecinică,

18. Zicând: «Ție ț-oiu da pământul Hanaan, funea moștenirii voastre».

19. Fiind puțâni la număr, mici și chivearnisitorii Lui.

20. Și au trecut din neam în neam și de la o împărăție la alt norod.

21. N-au lăsat pre cineva să-i năpăstuiască, ci au certat pentru dânșii împărați:

22. *«Nu vă atingeți de unșii Miei și întru prorocii Miei nu vicleniți!».

23. Cântați Domnului, tot pământul, vestiți din zi în zi mântuirea Lui! ||

*Psal. 104, 15. Psal. 95, 1.

280r 24. Povestiți în neamuri mărirea Lui, în toate noroadele minunile Lui!

25. Că mare e Domnul și lăudat foarte și înfricoșat preste toți dumnezeii.

26. Că toți dumnezeii noroadelor sânt idoli, iară Domnul ceriurile au făcut.

27. Mărturisire și mare cuviință înnaintea Lui, tărie și bucurie în locul Lui.

28. Aduceți Domnului, neamurile noroadelor, aduceți Domnului mărire și împărăție!

29. Dați Domnului slavă numelui Lui, luați jârtvă și veniți înnaintea Lui, închinați-vă Domnului în cinste sfântă!

30. Să se clătească de fața lui tot pământul, că El au întemeiat lumea neclătită!

31. Veselească-se ceriurile și sălteaze pământul și spuie întru neamuri: «Domnul au împărățit!»

32. Răsune marea și plinirea ei, să salte câmpii și toate care sânt într-înșii!

33. Atunci vor lăuda leamnele dumbrăvii înnaintea Domnului, că vine să judece |

280v pământul.

34. Mărturisiți-vă Domnului, că e bun, că în veac e mila Lui!

35. Și ziceți: «Mântuiaște-ne pre noi, Dumnezeule, Mântuitoriul nostru, și ne adună și ne scoate din neamuri, ca să ne mărturisim numelui cel sfânt al Tău și să săltăm în cântările Tale!

36. Bine e cuvântat Domnul, Dumnezeul lui Israil, din veac până în veac!» Și să zică tot norodul: «Amin! Și cântare Domnului!»"

37. Și au lăsat acolo, înnaintea sicriiului Domnului, pre Asaf și frații lui, să slujească înnaintea sicriiului pururea, prin fieștecare zile și rândurile sale.

38. Iară Ovededom și frații lui, șasezeci și opt, și Ovededom, fiiu lui Idithun, și Hosa, i-au rânduit portari.

39. Iară pre Sadoc preotul și frații lui, preoții, înnaintea cortului Domnului, în cel înnalt, care era în Gavaon,

40. Să aducă arderi Domnului pre oltariul jârtvirii pururea, dimineața și sara, după ||

281r toate care sânt scrise în leagea Domnului, carea o au poruncit lui Israil.

41. Și după el pre Heman și pre Idithun și pre ceiaalalți aleși, pre fieștecarele cu numele său, a să mărturisi Domnului, că în veac e mila Lui.

42. Și Heman și Idithun cântând cu trâmbița și bătând chinvalele și toate musiceștile organe a cânta lui Dumnezeu, iară pre fiii lui Idithun i-au făcut a fi portari.

43. Și s-au întors tot norodul în casa sa, și David, să-și blagoslovească și casa sa.

Cap 17

Lui David, cugetând a zidi casă Domnului, i să făgăduiaşte fiiu, carele o va zidi; pentru aceaea, David dă har, bunătatea lui Dumnezeu cea către sine mărind.

2 Împăr. 7, 2.

1. Şi lăcuind David în casa sa, au zis către Nathan prorocul: „Iată, eu lăcuiesc în casă de chedru, iară sicriiul legăturii Domnului supt piei iaste”. |

2. Şi au zis Nathan către David: „Toate care sânt în inima ta fă, că Dumnezeu cu tine iaste!” 281v

3. Deci în noaptea aceaea au fost cuvântul Domnului către Nathan prorocul, zicând:

4. „Mergi şi grăiaşte lui David, slugii Meale: «Aceastea zice Domnul: ‘Nu-M vei zidi tu Mie casă spre lăcuit,

5. Că n-am rămas în casă dintr-aceaea vreame în care am scos pre Israil până într-această zi, ci am fost pururea schimbând locurile cortului şi în şatră.

6. Rămâind cu tot Israilul, au grăit-am macar unuia din judecătorii lui Israil, cărora le poruncisem să pască norodul Mieu şi am zis: Pentru ce nu Mi-aţi zidit casă de chedru?’»

7. Şi acum, dară, aşa vei grăi către sluga Mea, David: «Aceastea zice Domnul oastelor: ‘Eu te-am luat când în păşune urmai după turmă să fii povăţuitoriu norodului Mieu, Israil.

8. Şi am fost cu tine oriîncătro ai mers şi am ucis pre toţi nepriiatinii tăi înnaintea ta şi ţ-am făcut nume ca unuia din cei mari carii să vestesc pre pământ. ||

9. Şi am dat loc norodului Mieu Israil; sădi-să-va şi va lăcui într-însul şi mai mult nu să va mişca, nici fiii nedreptăţii îi va zdrobi precum din ceput. 282r

10. Din zilele în care am dat judecători norodului Mieu, Israil, şi am smerit toţi nepriiatinii tăi, deci vestesc ţie că-ţ va zidi ţie Domnul casa.

11. Şi deacă vei plini zilele tale, să meargi la părinţii tăi, voiu deştepta sămânţa ta după tine, carea va fi din fiii tăi şi voiu întemeia împărăţiia lui.

12. Şi acela Îm va zidi Mie casă şi voiu întări scaunu lui până în veac.

13. Eu îi voiu fi lui spre tată şi aceala Îm va fi Mie spre fiiu şi mila Mea nu o voiu lua de la el, precum am luat de la cela ce au fost mainte de tine.

14. Şi-l voiu aşeza în casa Mea şi în înpărăţiia Mea până în veac şi thronul lui va fi tare în veac’»”.

15. După toate cuvintele aceastea şi după toată vederea aceasta aşa au grăit Nathan către David.

16. Şi, venind împăratul David şi şezând înnaintea Domnului, au zis: „Cine sânt eu, | Doamne Dumnezeule, şi care-i casa mea ca să-mi dăruieşti de aceastea? 282v

17. Ci şi aceasta puţin s-au văzut înnaintea Ta; şi pentru aceaea ai grăit pentru casa slugii Tale şi de ceale viitoare şi m-ai făcut vederos preste toţi oamenii, Doamne Dumnezeule.

18. Ce poate mai mult adaoge David, când aşa ai mărit sluga Ta şi l-ai cunoscut?

19. Doamne, pentru sluga Ta, după inima Ta ai făcut toată mărimea aceasta şi cunoscute ai vrut a fi toate mărimile.

20. Doamne, nu iaste aseaminea Ţie şi nu iaste alt Dumnezeu afară de Tine, din toţi carii au auzit urechile noastre.

21. Că cine iaste altul ca norodul Tău, Israil, neam unul pre pământ, la care au mers Dumnezeu să-l sloboază şi să Şi-l facă norod, şi cu mărirea Sa şi cu îngrozirile să leapede neamurile de la faţa Lui, pre carele din Eghipt l-ar slobozi?

22. Şi ai pus norodul Tău, Israil, Ţie spre norod până în veac şi Tu, Doamne, Te-ai făcut Dumnezeul lui.

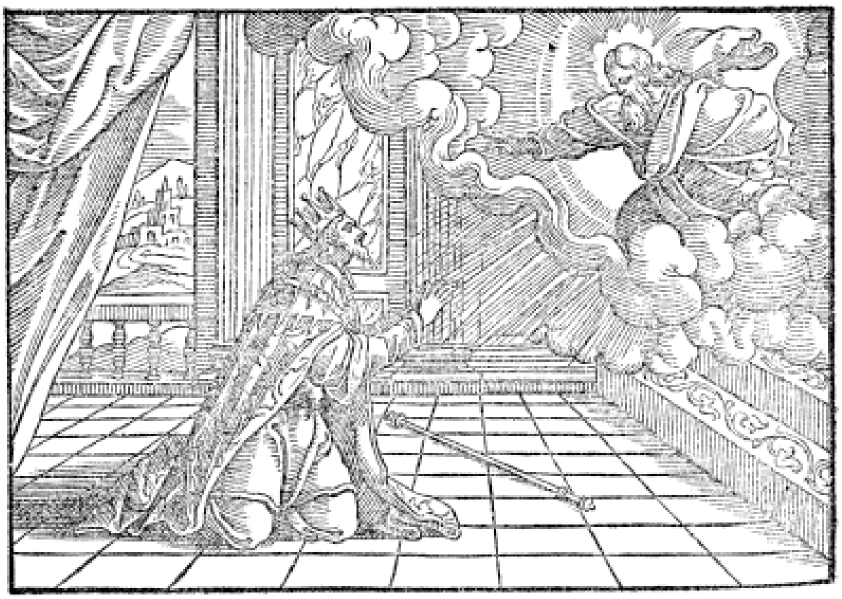
23. Acum, dară, Doamne, cuvântul care ai || grăit slujii Tale şi preste casa lui să să întărească în veac şi fă precum ai grăit! 283r

24. Şi rămâie şi să se mărească numele Tău până în veac şi să să zică: «Domnul oastelor, Dumnezeul lui Israil, şi casa lui David, slugii Lui, rămâind înaintea Lui».

25. Că Tu, Doamne, Dumnezeul mieu, ai deascoperit ureachiia slugii Tale, să-i zideaşti casă; şi pentru aceea au aflat sluga îndrăzneală să se roage înaintea Ta.

26. Şi acum, Doamne, Tu eşti Dumnezeu şi ai grăit către sluga Ta atâtea faceri de bine.

27. Şi ai început a blagoslovi casa slugii Tale, să fie pururea înnaintea Ta, că Tu, Doamne, blagoslovindu-o, blagoslovită va fi în veac”.

Cap 18

Războaiele şi biruinţele lui David şi dăjdile spre neamuri aruncate şi slujitorii lui.

1. *Ṣi au fost după aceastea de au lovit David filisteaii şi i-au smerit şi au luat Gheth şi featele ei din mânile filisteailor. | *2 Împăr. 8, 1.

283v 2. Şi au lovit pre Moav şi s-au făcut moaviteanii slugi lui David, aducându-i daruri.

3. Într-aceaea vreame au lovit David Adarezer, împăratul Soviii, ţânutul lui Hemath, când s-au dus să-şi lăţască împărăţiia sa până la râul Eufrathei.

4. Şi au prins David carele lui, o mie şi şapte mii de călăreţi şi bărbaţi pedestri, doaozeaci de mii şi au tăiat vinele la toţi caii căruţelor, afară de o sută de căruţe care şi le-au ţinut şieşi.

5. Şi au venit şi Sirul Damaschinul să dea ajutoriu lui Adarezer, împăratului Soviei, ci şi a acestuia au lovit David doaozeci şi doao de mii de bărbaţi.

6. Şi au pus ostaşi în Damasc, ca şi Siria să-i slujască şi să-i aducă daruri. Şi l-au agiutat Domnul întru toate la care mersease. ||

284r 7. Şi au luat David tulbele ceale de aur care le-au avut slugile lui Adarezer şi le-au adus în Ierusalim.

8. Ci şi din Thevath şi Hun, cetăţile lui Adarezer, aramă multă foarte, din care au făcut Solomon mare de aramă şi stâlpi şi vase de aramă.

9. Care auzind Thov, împăratul lui Hemath, a fi ucis adecă David toată oastea lui Adarezer, împăratului Sovii,

10. Au tremis pre Adoran, fiiul său, la împăratul David, să ceară de la el pace şi să se bucure împreună cu el, căci lovise şi izgonise pre Adarezer, că împrotivnic era lui Adarezer, Thov.

11. Ci şi toate vasele ceale de aur şi de argint şi de aramă le-au sfinţit David, împăratul Domnului, cu argintul şi aurul care adusease din toate neamurile, din Idumeea şi Moav şi de la fiii lui Ammon şi de la filisteai şi Amalic. |

284v 12. Iară Avisai, fiiul Sarviei, au lovit Edomul în Valea Sărăturilor, optsprăzeace mii.

13. Şi au rânduit în Edom tărime, să slujască Idumeea lui David; şi au mântuit Domnul pre David întru toate la care mersease.

14. Şi au împărăţit David preste tot Israilul şi făcea judecată şi dreptate a tot norodului său.

15. Iară Ioav, fiiul Sarviei, era preste oaste, şi Iosafat, fiiul lui Ahilud, istoric.

16. Iară Sadoc, fiiul lui Ahitov, şi Ahimeleh, fiiul lui Aviathar, preoţii; şi Susa, scriitoriu.

17. Şi Vanaie, fiiul Ioiadei, preste miile cherethi şi ferethi, iară fiii lui David, întâiu la mâna împăratului.

Cap 19

Hanon, împăratul Ammon, pre slugile lui David, carii a-l mângăia pentru moartea tătâni-său venise, batjocorindu-i, de David să năvăleaşte şi să învinge împre||ună cu sirii, ajutătorii săi. 285r

2 Împăr. 10, 1.

1. Şi s-au întâmplat de au murit Naas, împăratul fiilor Ammon, şi au împărăţit fiiul lui pentru el.

2. Şi au zis David: „Face-voiu milă cu Hanon, fiiul lui Naas, că mi-au dat tată-său har". Şi au trimis David soli să-l mângâie pentru moartea tătâni-său. Carii venind în pământul fiilor Ammon să mângăie pre Hanon,

3. Zis-au căpeteniile fiilor lui Ammon cătră Hanon: „Tu, doară, gândeşti că David pentru cinstea cătră tatăl tău au tremis carii să te mângăie? Nici pricepi că să iscodească şi să cerceteaze şi să socotească pământul tău au venit la tine slugile lui?"

4. Deci Hanon slugile lui David le-au coposit şi le-au ras şi le-au tăiat vejmintele, de la naşteri până la picioare şi i-au slobozit.

5. Carii ducându-să, şi aceasta poruncind lui David, au tremis întru-ntâmpina|rea lor (că mare batjocură suferise) şi le-au poruncit să rămâie în Ierihon până când le va creaşte barba şi atunci să se întoarcă. 285v

6. Şi, văzând fiii lui Ammon că făcuse nedreptate lui David, şi Hanon şi celalalt norod au trimis o mie de tălanţi de argint să-şi năimască din Mesopotamia şi din Siria Maaha şi din Sova căruţe şi călăreţi.

7. Şi au năimit căruţe treizeaci şi doao de mii şi pre împăratul Maaha cu norodul lui. Carii venind, au tăbărât în preajma Medava, şi fiii lui Ammon, adunaţi din cetăţile sale, au venit la războiu.

8. Carea auzind David, au tremis pre Ioav şi toată oastea bărbaţilor celor tari.

9. Şi, ieşind fiii lui Ammon, au îndreptat şireagul lângă poarta cetăţii, iară împăraţii, carii spre agiutoriul lor venise, deosebi în câmp au stătut.

10. Deci Ioav, înţălegând a fi războiul || dinnainte şi după sine împrotiva sa, au ales bărbaţi tari din tot Israilul şi au mers împrotiva sirului. 286r

11. Iară ceaealaltă parte a norodului o au dat supt mâna lui Avisai, fratelui său, şi au mers împrotiva fiilor Ammon.

12. Şi au zis: „De mă va învinge sirul, agiutoriu îm vei fi, iară de te vor birui fiii lui Ammon, ţ-oiu fi spre agiutoriu.

13. Întăreaşte-te şi să lucrăm bărbăteaşte pentru norodul nostru şi pentru cetăţile Dumnezeului nostru, iară Domnul ce iaste bun înnaintea Lui va face".

14. Şi au mers Ioav şi norodul care cu el era împrotiva sirului la războiu şi l-au izgonit.

15. Iară fiii Ammon, văzând că fugise sirul, şi ei au fugit de Avisai, fratele lui, şi au întrat în cetate; şi s-au întors şi Ioav în Ierusalim.

16. Şi, văzând sirul că căzuse înnaintea lui Israil, au trimis soli şi au adus sirul care era peste râu, iar Sofah, | voivodul oasteai lui Adarezer, era povăţuitoriul lor. 286v

17. Carea vestindu-să lui David, au adunat tot Israilul şi au trecut Iordanul şi au năvălit asupra lor şi au îndreptat dinprotivă şireaguri, oştind ei împrotivă.

18. Şi au fugit sirul de Israil; şi au ucis David dintre siriiani căruţe şapte mii şi pedestraşi patruzeaci de mii şi pre Sofah, căpetenia oastei.

19. Şi, văzându-să slugile lui Adarezer de la israiliteani a fi biruiţi, au fugit la David şi i-au slujit lui; şi n-au vrut mai mult Siria a da agiutoriu fiilor Ammon.

Cap 20

Războaiele de la David asupra ammoniteanilor şi a filisteailor norocit făcute şi într-aceastea să ucigă groaznici urieşi.

2 Împăr. 10, 7 şi 11, 1.

1. Şi au fost după curgerea anului, într-aceaea vreame când s-au obicinuit împăra||ţii a ieşi la războaie, au adunat Ioav oaste şi puterea oastei şi au bătut pământul fiilor Ammon şi au mers şi au conocit Ravva. Iară David rămânea în Ierusalim când Ioav au lovit Ravva şi o au strâcat. 287r

2. Şi au luat David corona lui Melhom din capul lui şi au aflat într-însa măsură de aur un talant şi pietri scumpe şi ş-au făcut de acolo mitră. Şi jafurile cetăţii multe au dus foarte.

3. Iară norodul care era într-însa l-au scos afară şi au făcut preste ei a treace ciulini şi sanii şi rădvane ferecate, aşa cât s-au tăiat în părţi şi s-au zdrobit. Aşa au făcut David tuturor cetăţilor fiilor Ammon; şi s-au întors cu tot norodul său în Ierusalim.

4. *După acestea s-au făcut războiu în Gazer asupra filisteilor, în carele au lovit pre Sovohai Husathineanul, Safai, din neamul Rafaim, şi i-au smerit. *2 Împăr. 21, 18.

5. Şi alt războiu s-au făcut asupra filisteilor, în carele au lovit Adeodatul, fiiul lui Saltus Vithleemiteanul, | pre fratele lui Goliat Ghetheului, a căruia lemnul suliţei era ca brâgla ţăsătorilor. 287v

6. Ci şi alt războiu s-au întâmplat în Gheth, în carele au fost un om lung foarte, câte şase având deagete, adecă împreună doaozeaci şi patru; carele şi el fusease din Rafa, de rudă născut.

7. Acesta au blăstămat pre Israil; şi l-au lovit Ionathan, fiiul lui Samaa, fratelui lui David. Aceştia sânt fiii Rafa în Gheth, carii au căzut în mâna lui David şi a slugilor lui.

Cap 21

David, numărând norodul, mânie pre Dumnezeu cu ciumă, carea, din trei alesease să lovească multe mii, până când au îmblânzit cu rugăciunea pre Dumnezeu; şi oltariu în area lui Ornan Ievuseului au rădicat.

1. Şi s-au sculat sătana asupra lui Israil şi au îndemnat pre David să numere Israilul. 2 Împăr. 24, 1. Jos 27, 24.

2. Şi au zis David către Ioav şi către căpeteniile norodului: „Duceţi-vă şi număraţi Israilul de la Versavia până la Dan şi-m aduceţi numărul, să-l ştiu”. ||

288r 3. Şi au răspuns Ioav: „Sporească Domnul norodul Său de o sută de ori mai mult decât sânt. Au nu, domnul mieu, împărate, toţi slugile tale sântem? Pentru ce cearcă aceasta domnul mieu, carea spre păcat să se socotească lui Israil?”

4. Ci cuvântul împăratului mai tare au biruit. Şi au ieşit Ioav şi au încungiurat tot Israilul şi s-au întors în Ierusalim.

5. Şi au dat lui David numărul celor ce încungiurase şi s-au aflat tot numărul lui Israil, o mie de mii şi o sută de mii de bărbaţi, carii purta sabie; iară din Iiuda, patru sute şeptezeaci de mii de ostaşi.

6. Că pre Levii şi Veniamin nu i-au numărat, pentru că Ioav de sâlă făcea porunca împăratului.

7. Şi au fost neplăcut lui Dumnezeu ce să poruncise şi au lovit pre Israil.

8. Şi au zis David către Dumnezeu: „Păcătuit-am foarte aceasta făcând; rogu-mă să iai nedreptatea slugii Tale, că neînţelepţeaşte am lucrat”.

288v 9. Şi au grăit Domnul către Gad, văză|toriul lui David, zicând:

10. „Meargi şi grăiaşte către David şi-i zi: «Aceastea zice Domnul: ‘Din trei aleagere îţi dau: una, carea vei vrea, aleage şi voiu face ţie’»”.

11. Şi, venind Gad la David, i-au zis: „Aceastea zice Domnul: «Aleage ce vei vrea:

12. *Au în trei ani foamete, au în trei luni a fugi de protivnicii tăi şi de sabia lor a nu putea scăpa, au în trei zile sabia Domnului şi ciuma a petreace pre pământ şi îngerul Domnului a ucide întru toate hotarele lui Israil. Acum, dară, vezi ce voiu răspunde Celui ce m-au trimis”. *2 Împăr. 24, 13.

13. Şi au zis David către Gad: „În toate părţile mă apasă strâmturile, ci mai bine-m iaste să cazu în mânile Domnului, că multe sânt milele Lui, decât în mânile oamenilor”.

14. Şi au trimis Domnul ciumă în Israil şi au căzut din Israil şaptezeaci de mii de bărbaţi.

289r 15. Şi au trimis îngerul în Ierusalim, || să o lovească; şi, lovindu-să, au văzut Domnul şi I s-au făcut milă pentru mărimea răotăţii şi au poruncit îngerului care o lovea: „Agiunge, înceate mâna ta!” Iară îngerul Domnului sta lângă ariia lui Ornan Ievuseului.

16. Şi, rădicându-şi David ochii, au văzut îngerul Domnului stând între ceriu şi între pământ şi sabia scoasă în mâna lui şi întoarsă spre Ierusalim. Şi au căzut şi el şi cei mai mari născuţi, îmbrăcaţi cu tărsine, cu faţa la pământ.

17. Şi au zis David către Dumnezeu: „Au nu eu sânt care am poruncit să se numere norodul? Eu, care am păcătuit, eu, care am făcut rău; această turmă ce au greşit? Doamne, Dumnezeul mieu, întoarcă-se, rogu-mă, mâna Ta asupra mea şi asupra casii tătâni-mieu, iară norodul Tău să nu să lovească!”

18. Iară îngerul Domnului au poruncit lui Gad să zică lui David să să suie şi să zidească oltariu Domnului Dumnezeu lân|gă arie lui Ornan Ievuseului. 289v

19. Şi s-au suit David după cuvântul lui Gad, care-i grăise din numele Domnului.

20. Iară Ornan, uitându-să şi văzând îngerul şi patru fii ai lui cu el, s-au ascuns, că într-aceaea vreame îmlătea grâu în arie.

21. Deci venind David la Ornan, s-au uitat cătră el Ornan şi i-au ieşit întru-ntâmpinare din arie şi i s-au închinat cu faţa la pământ.

22. Şi au zis David: „Dă-m locul ariei tale, să zidesc într-însa oltariu Domnului; aşa ca, cât plăteaşte argint să iai şi să înceate rana de la norod".

23. Şi au zis Ornan cătră David: „Ia, şi facă domnul mieu, împăratul, orice-i place; ci şi boi dau spre ardere şi ciulini spre leamne şi grâu spre jârtvă, toate bucuros le voiu da".

24. Şi au zis împăratul David: „Nicidecum aşa va fi, ci argint voiu da cât plăteaşte, că nu trebuie să iau de la tine şi aşa să a| |ducu Domnului jârtvă în dar". 290r

25. Şi au dat David lui Ornan pentru loc sicli de aur cu măsură dreaptă şase sute.

*2 Par. 3, 1. 26. *Şi au zidit acolo oltariu Domnului şi au adus arderi şi păciuitoare şi au chemat pre Domnul şi L-au ascultat în foc din ceriu preste oltariul arderii.

27. Şi au poruncit Domnul îngerului şi ş-au întors sabia în teacă.

28. Şi îndată David, văzând că-l ascultase Domnul în ariia lui Ornan Ievuseului, au jârtvuit acolo junghieri.

*Ieşir. 36, 2. 29. Iară cortul Domnului *care făcuse Moisi în pustie şi oltariul arderilor într-aceaea vreame era în cel înalt al lui Gavaon.

30. Şi n-au biruit David a să duce să să roage acolo lui Dumnezeu, că cu mare frică să cutremurase văzând sabia îngerului Domnului.

Cap 22

Găteaşte David ceale de lipsă spre zidirea bisearicii Domnului, care a o zidi lui Solomon i-au poruncit, şi pre Dumnezeu | pururea fără îndoială să-l cinstească, îndemnând căpeteniile să-i fie cu agiutoriu. 290v

1. Şi au zis David: „Aceasta-i casa lui Dumnezeu şi acest oltariu, spre ardere de tot a lui Israil".

2. Şi au poruncit să să adune toţi veniţii din pământul lui Israil şi au rânduit dintre dânşii tăietori de pietri spre tăiarea şi netezirea pietrilor, să se zidească casa lui Dumnezeu.

3. Şi fier mult foarte spre cuiele porţilor şi spre împreunări şi încheieturi mai înainte au gătit David şi măsură de aramă nenumărată.

4. Şi leamnele de chedru nu să putea socoti, care sidoneanii şi tirii adusease la David.

5. Şi au zis David: „Solomon, fiiul mieu, prunc mititel iaste şi jingaşu, iară casa carea voiesc a să zidi Domnului aşa trebuie să fie, ca în toate ţinuturile să se vestească; deci, mai înainte îi voiu găti ceale de lipsă". Şi pentru această pricină mai nainte de moartea sa toate cheltuialele au gătit. | |

6. Şi au chemat pre Solomon, fiiul său, şi i-au poruncit să zidească casă Domnului, Dumnezeului Israil. 291r

7. Şi au zis David cătră Solomon: „Fiiule, voia mea era să zidesc casă numelui Domnului, Dumnezeului mieu.

8. Ci au fost cuvântul Domnului cătră mine, zicând: «Mult sânge ai vărsat şi multe războaie ai oştit, nu vei putea zidi casă numelui Mieu cu atâta sânge vărsat înnaintea Mea.

9. Fiiul care ţi să va naşte va fi bărbat lin, că-l voiu face a să odihni de cătră toţi nepriiatinii săi prinprejur şi, pentru această pricină, făcătoriu de pace să va chema. Şi pace şi odihnă voiu da lui Israil în toate zilele lui.

*2 Împăr. 7, 13. 3 Împăr. 5, 5. 10. *Acela va zidi casă numelui Mieu şi el va fi Mie spre fiiu şi Eu voiu fi lui spre tată şi voiu întări scaunul împărăţiii lui preste Israil în veac».

2 Împăr. 7, 14. Ovr. 1, 5. 11. Acum, dară, fiiul meu, fie Domnul cu | tine şi sporeaşte şi zideaşte casă Domnului, Dumnezeului tău, precum au grăit de tine. 291v

12. Şi-ţi dea Domnul înţelepciune şi simţire, să poţi îndrepta Israilul şi a păzi leagea Domnului, Dumnezeului tău.

13. Că atunci vei putea spori, de vei păzi poruncile şi judecăţile care au poruncit Domnul lui Moisi să înveaţe pre Israil. Întăreaşte-te şi bărbăteaşte te poartă, nu te teame, nici te spăimânta.

14. Iată, eu, în sărăciia mea, mai înainte am gătit cheltuialele casii Domnului: talanţi de aur o sută de mii şi de argint talanţi o mie de mii, iară aramei şi fearului nu iaste măsură, că să învinge numărul de mărime; leamne şi pietri am gătit spre toate ceale de lipsă.

15. Ai şi meaşteri mulţi, tăietori de pietri şi zidari şi meaşteri de leamne şi de tot meşteşugul, spre facerea lucrului înţălepţi. | |

16. În aur şi argint şi aramă şi fier căruia nu iaste număr, deci scoală şi fă şi va fi Domnul cu tine". 292r

17. Şi au poruncit David tuturor căpeteniilor Israil să agiute pre Solomon, fiiul său:

18. „Vedeți zicând că Domnul, Dumnezeul vostru, cu voi iaste și v-au dat odihnă prinprejur și v-au dat toți nepriiatinii voștri în mânile voastre și supus să fie pământul înaintea Domnului și înaintea norodului Lui.

19. Dați-vă, drept aceaea, inimile voastre și sufletele voastre să cercați pre Domnul, Dumnezeul vostru, și vă sculați și zidiți jârtfealnic Domnului Dumnezeu, ca să să bage sicriiul legăturii Domnului și vasele Domnului ceale sfințite în casa carea să zideaște numelui Domnului".

Cap 23

292v *David, bătrân, pre Solomon împărat rân|duind, celor numărați leviți slujbele le însămneaze, și lui Moisi fiii leviților să numără.*

1. Deci David, bătrân și plin de zile, împărat rânduiaște pre Solomon, fiiul său, preste Israil.
2. Și au adunat toate căpeteniile lui Israil și preoții și leviții.
3. Și s-au numărat de la triizeci de ani și mai sus și s-au aflat treizeaci de mii de bărbați.
4. Dintr-aceștia s-au ales și s-au împărțit spre slujba casii Domnului doaozeaci și patru de mii, iară deregători și judecători, șase mii.
5. Și portari patru mii și atâția psălmuitori, carii cânta Domnului în organele care făcuse spre cântare.
6. *Și i-au împărțit David prin rândurile fiilor Levi, adecă Gherson și Caath și Merari. *Sus 6, 1.
7. Fiii lui Gherson: Leedan și Semeiu. ||
293r 8. Fiii lui Leedan: căpetenia Iahiil și Zethan și Ioilu, trei.
9. Fiii lui Semeiu: Salomith și Hosiil și Aran, trei; aceștia, căpeteniile familiilor Leedan.
10. Iară fiii lui Semeiu: Leheth și Ziza și Iaus și Varia; aceștia, fiii lui Semeiu, patru.
11. Și era Leheth mai întâi, Ziza, al doilea, iară Iaus și Varia n-au avut prea mulți fii și, pentru aceaea într-o familie și într-o casă s-au socotit.
12. Fiii lui Caath: Amram și Isaar, Hevron și Oziil, patru.
13. *Fiii lui Amram: Aaron și Moisi; **și s-au osebit Aaron să slujească în sfânta sfintelor, el și fiiul lui, în veac, și să tămâiaze aprinderea Domnului după leagea sa și bine să cuvinteaze numele Lui pururea. *Sus 6, 3. **Ovr. 5, 4.
14. Și lui Moisi, omului lui Dumnezeu, fiii s-au numărat în neamul Levi. |
293v 15. *Fiii lui Moisi: Gherson și Eliezer. *Ieșir. 2, 22 și 18, 4.
16. Fiii lui Gherson: Suvuil, întâiu.
17. Și au fost fiii lui Eliezer: Rohovia, întâiu. Și nu era lui Eliezer alți fii, iară fiii lui Rohovia s-au înmulțit foarte.
18. Fiii lui Isaar: Salomith, întâiu.
19. Fiii lui Hevron: Ieriav, întâiu, Amarie, al doilea, Iahaziil, al treilea, Iecmaam, al patrulea.
20. Fiii lui Oziil: Miha, întâiu, Iesie, al doilea.
21. Fiii lui Merari: Moholi și Musi; fiii lui Moholi: Eliazar și Chis.
22. Și au murit Eliazar și n-au avut fii, ci feate. Și le-au luat fiii lui Chis, frații lor.
23. Fiii lui Musi: Moholi și Eder și Ierimoth, trei.
24. Aceștia, fiii Levii în neamurile și familiile sale, căpetenii prin rânduri și prin numărul capetelor 294r fieștecărora, carii făcea lucrurile slujbeai casei Domnului de la doaozeaci de ani || și mai în sus.
25. Că au zis David: „Odihnă au dat Domnul, Dumnezeul lui Israil, norodului Său și lăcuința Ierusalimului până în veac.
26. Nici va fi slujba leviților să mai poarte cortul și toate vaseale lui spre slujire".
27. Și după poruncile lui David ceale mai de pre urmă să va socoti numărul fiilor lui Levi, de la doaozeaci de ani și mai sus.
28. Și vor fi supt mâna fiilor Aaron, spre cinstea casii Domnului, în porți și în jițuri și în locul curățirii și în jârtvelnic și în toate lucrurile slujbeai bisearicii Domnului.
29. Iară preoții, preste pânile punerii-înnainte și la jârtva de făină și la turtele azime și la tigaie și spre prăjire și spre toată cumpâna și măsura.
294v 30. Iară leviții să stea dimineață a să mărturisi și a cânta Domnului, | aseaminea și sara,
31. Și în aducerea arderilor Domnului și sâmbăta și în lună noao și în celeaalalte praznice, după numărul și țeremoniile fieștecăruia lucru, pururea înnaintea Domnului.
32. Și să păzească țiiturile cortului legăturii și leagea jârtfealnicului și paza fiilor lui Aaron, fraților săi, să slujească în casa Domnului.

Cap 24

Din familiile Eleazar şi Ithamar, doaozeaci şi patru de rânduri spre slujba Domnului de la David să însămnează, şi a celoralalţi leviţi familii aseaminea cu soartea să împărţesc.

1. Iară a fiilor lui Aaron aceastea împărţiri era, fiii lui Aaron: Nadav şi Aviu şi Eleazar şi Ithamar.

2. *Şi au murit Nadav şi Aviu înnaintea tătâni-său, fără prunci, şi cu preoţia au slujit Eleazar şi Ithamar.

*Preoţ. 10, 2. Num. 3, 4.

3. Şi i-au împărţit David, adecă Sadoc || din fiii lui Eleazar, şi Ahimeleh din fiii lui Ithamar, după rândurile sale şi slujba. 295r

4. Şi s-au aflat cu mult mai mulţi fiii lui Eleazar între bărbaţii căpetenii decât fiii lui Ithamar şi le-au împărţit lor, adecă fiilor Eleazar, căpetenii prin familii şasăsprăzeace, şi fiilor Ithamar, prin familii şi casele sale, opt.

5. Şi au împărţit amândoao între sineş familiile cu soarte, că era căpeteniile jârtvelnicului şi căpeteniile lui Dumnezeu şi din fiii lui Eleazar şi din fiii lui Ithamar.

6. Şi i-au scris Semeia, fiiul lui Nathanail, scriitoriu levitul, înaintea împăratului şi a căpeteniilor şi Sadoc preotului şi a lui Ahimeleh, fiiului Aviathar, şi căpeteniilor familiilor preoţeşti şi leviticeşti, o casă carea era preste celeaalalte a lui Eleazar, şi ceaealaltă casă, carea supt sâne avea pre ceialalţi a lui Ithamar.

7. Şi au ieşit soartea dintâi a lui Io|ariv, a doao, Iedei, 295v

8. A treia, Harim, a patra, Seorim,

9. A cincea, Melhie, a şasea, Maiman,

10. A şeaptea, Accos, a opta, Avie,

11. A noao, Iesua, a zecea, Săhenie,

12. A unsprăzecea, Eliaziv, a doaosprăzeacea, Iachim,

13. A treisprăzeacea, Hopfa, a patrasprăzeacea, Izvaav,

14. A cinsprăzeacea, Velga, a şasprăzeacea, Emmer,

15. A şapteasprăzeacea, Hezir, a optasprăzeacea, Afses,

16. A noaosprăzeacea, Feteia, a doaozeaci, Hezechiil,

17. A doaozeaci şi una, Iahin, a doaozeaci şi doao, Gamul,

18. A doaozeaci şi trei, Dalaiau, a doaozeaci şi patru, Maaziau.

19. Aceastea rânduri a lor după slujbele sale să între în casa Domnului şi după leagea sa, supt mâna lui Aaron, tatălui lor, precum poruncise Domnul, || Dumnezeul lui Israil. 296r

20. Iară fiilor Levi, carii rămăsease din fiii Amram, era Savail; din fiii Savail, Iehedeie.

21. Şi din fiii Rohovie, căpetenia Iesia.

22. Iară fiiul Asari, Salemoth; fiiul lui Salemoth, Iahat.

23. Şi fiiul lui, Ieriav, întâiu, Amarie, al doilea, Iahaziil, al treilea, Iecmaam, al patrulea.

24. Fiiul lui Oziil, Miha; fiiul Mihei, Sammir.

25. Fratele Mihei, Iesie, şi fiiul lui Iesie, Zaharie.

26. Fiiul lui Merari: Moholi şi Musi; fiiul Oziav, Venno.

27. Şi fiiul Merarei: Oziav şi Soam şi Zahhur şi Hevri.

28. Iară a lui Moholi fiiu, Eliazar, care nu avea prunci.

29. Iară fiiul lui Chis, Ierameil.

30. Fiii lui Musi: Moholi, Eder şi | Ierimoth. Aceştia, fiii Levi după caseale familiilor sale. 296v

31. Şi au trimis şi ei soarte preste fraţii săi, fiii lui Aaron, înnaintea lui David împăratului şi a lui Sadoc şi Ahimeleh şi a căpeteniilor familiilor preoţeşti şi leviticeşti; şi cei mai mari şi cei mai mici, pre toţi soartea aseaminea împărţea.

Cap 25

Din fiii lui Asaf, Heman şi Iditun cântăreţul, psălmuitori şi lăutaşi, doaozeaci şi patru de familii şi rânduri cu soarte să înpart.

1. Deci David şi sfatul oastei au osăbit spre slujbă fiii lui Asaf şi a lui Heman şi Idithun, carii să prorocească în lăute şi în psaltiri şi în chinvale, după numărul său, cu rânduita, şi slujbă să slujească.

2. Din fiii Asath: Zahur şi Iosif || şi Nathanie şi Asarela, fiii Asaf, supt mâna lui Asaf, ce prorocea lângă împăratul. 297r

3. Iară a lui Idithun, fiii lui Idithun: Godolie, Sori, Iesele și Hasavie și Mathathie, șase, supt mâna tătâni-său, Idithun, care cu lăuta prorocea preste cei ce mărturisea și lăuda pre Domnul.
4. Și a lui Heman, fiii Heman: Vocchiav, Mathainiav, Oziil, Subvuiil și Erimoth, Hananie, Hanani, Eliatha, Gheddelthi și Romethiezer și Iesvacassa, Melothi, Othir, Mahazioth.
5. Toți aceștia, fiii lui Heman, văzătoriului împăratului în cuvintele lui Dumnezeu, ca să înalță cornul. Și au dat Dumnezeu lui Heman fii patrusprăzeace și feate, trei.
6. Toți supt mâna tătâni-său a cânta în bisearica Domnului era împărțiți în chinvale și 297v în psaltiri și în alăute spre slujbele casii Domnului, lângă împăratul Asaf, adecă și Idi|thum și Heman.
7. Și au fost numărul lor, cu frații săi, carii învăța cântarea Domnului, toți învățători, doao sute optzeaci și opt.
8. Și au trimis sorți prin rândurile sale, din drept, și cel mai mare și cel mai mic, cel învățat, aseaminea și cel neînvățat.
9. Și au ieșit soartea întâiu lui Iosif, care era din Asaf, a doao, lui Godolie, lui și fiilor lui și fraților lui, doisprăzeace,
10. A triia, Zahur, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,
11. A patra, Isari, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,
12. A cincea, Nathanie, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,
13. A șasa, Vocchiav, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,
14. A șeptea, Izreelei, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,
15. A opta, Iessaiei, fiilor și fraților lui, doisprăzeace, ||
298r 16. A noao, Mathanaiei, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,
17. A zeacea, Semeiei, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,
18. A unsprăzeacea, Azareil, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,
19. A doaosprăzeacea, Assaviei, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,
20. A triiasprăzeacea, Suvail, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,
21. A patrasprăzeacea, Mathathie, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,
22. A cinsprăzeacea, Ierimoth, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,
23. A șasasprăzeacea, Hananie, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,
24. A șapteasprăzeacea, Iesvacassei, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,
25. A optasprăzeacea, Hanani, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,
26. A noaosprăzeacea, Melothi, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,
298v 27. A doaozeacea, Eliatha, fiilor și | fraților lui, doisprăzeace,
28. A doaozeaci și una, Othir, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,
29. A doaozeaci și doao, Cheddelthi, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,
30. A doaozeaci și trei, Mahazioth, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,
31. A doaozeaci și patru, Rommemthiezer, fiilor și fraților lui, doisprăzeace,

Cap 26

Portarilor bisearicii dintre leviți multe ceate să însămnează. Și care poartă de la care familie să să păzască cu soarte să rânduiaște; și iarăși, carii să păzească comorile și vasele ceale sfinte.

1. Iară împărțirile portarilor, din coriti: Meselemie, fiiul Corei, din fiii lui Asaf.
2. Fiii lui Meselemie: Zaharie, întâiul născut, Iadihel, al doilea, Zavadie, al treilea, Iathanail, al patrulea,
299r 3. Elam, al cincilea, Iohanan, al șaselea, || Elioenai, al șaptelea.
4. Iară fiii lui Ovededom: Semeie, întâiul născut, Iozavad, al doilea, Ioathan, al treilea, Zahar, al patrulea, Nathanail, al cincilea,
5. Amiil, al șaselea, Isahar, al șaptelea, Follathi, al optulea, că l-au blagoslovit Domnul.
6. Iară lui Semeiu, fiiului său, i s-au născut fii și ispravnici familiilor sale, că era bărbați tari.
7. Deci fiii lui Semeiu: Othni și Rafail și Oved, Elzavad, frații lui, bărbați tari, și Elleu și Samahie, optsprăzeace.
8. Toți aceștia, din fiii lui Ovededom, aceia și fiii și frații lor, tari a slugi, șasăzeaci și doi din Ovededom.
9. Iară fiii lui Meselemie și frații lor, vârtoși foarte, optsprăzeace.

10. Și din Hosa, adecă din fiii lui Merari: Semri, căpetenia (că nu avea întâiu născut și pentru aceaea îl pusease tatî-său spre căpetenie), |
11. Helchie, al doilea, Tavelie, al treilea, Zaharie, al patrulea, toți aceștia fiii și frații lui Hotsa, treisprăzeace. 299v
12. Aceștia s-au împărțit spre portari, ca pururea căpetenii pazelor, precum și frații lor, să slujască în casa Domnului.
13. Și s-au trimis sorți din drept și celor mici și celor mari, prin familiile sale, spre fieștecare poartă.
14. Și au căzut soartea despre răsărit lui Semeie, iară lui Zaharie, fiiului său, omului înțelept și învățat, cu soartea i s-au venit partea despre amiazănoapte.
15. Iară lui Ovededom și fiilor lui, spre amiazăzi, în carea partea casei era sfatul bătrânilor.
16. Sefin și Hosa spre apus, lângă poarta carea duce cătră calea suișului, pază în prejma păzii.
17. Iară spre răsărit, leviții, șasă și spre miazănoapte, patru pă zi și la amiazăzi aseaminea, patru în zi, și || unde era sfatul câte doi, câte doi. 300r
18. Și în chiliile portarilor, spre apus, patru în cale și câte doi prin chilii.
19. Aceastea sânt împărțirile portarilor, a fiilor Core și Merari.
20. Iară Ahie era preste vistieriile casii lui Dumnezeu și vaseale ceale sfinte.
21. Fiii Ledan, fiii lui Ghersoni din Ledan, căpeteniile familiilor Ledan și Ghersoni, Ieheili.
22. Fiii lui Ieheilii: Zathan și Ioil, frații lui, preste comoarăle casii Domnului,
23. Amramiteanilor și isaariteanilor și hevroniteanilor și oziheliteanilor.
24. Iară Suvail, fiiul lui Gherson, fiiului Moisi, mai-mare preste comoare.
25. Și frații lui Elieser, a căruia fiiu, Rahavie, și acestuia fiiu Ioram, și acestuia fiiu Zehri, și acestuia fiiu Selemith.
26. Acesta Selemith și frații lui, preste comoarele cealor sfinte, care au sfințit David împăratul și căpeteniile familiilor și trivunii și sutașii | și voivozii oastei, 300v
27. Din războaie și din jafurile războaielor, care sfințise spre întemeiarea și unealtele bisearicii Domnului.
28. Iară acestea toate le-au sfințit Samuil văzătoriul și Saul, fiiul lui Chis, și Avner, fiiul lui Ner, și Ioav, fiiul Sarviei, toți carii le sfințise prin mâna lui Selemith și a fraților lui.
29. Iară preste isaariteani era Honenie și fiii lui, spre lucrurile ceale din afară, preste Israil, a-i învăța și a-i judeca.
30. Iară din hevroniteani, Hasavie și frații lui, bărbați tari, o mie șapte sute era preste Israil, peste Iordan, spre apus, în toate lucrurile Domnului și spre slujba împăratului.
31. Iară a hevroneanilor căpetenie au fost Ieria, după familiile și rudeniile lor; în anul al patruzeacilea împărățiii lui David s-au numărat și s-au aflat bărbați tari în Iazăr Galaad.
32. Și frații lui de vârstă mai văr||toasă, doao mii șapte sute, căpetenii familiilor. Și i-au pus împăratul David preste ruvineani și gaditeani și jumătate neamul Manasse, spre toată slujba lui Dumnezeu și a împăratului. 301r

Cap 27

Să numără doaosprăzeace căpetenii a cărora fieștecarele în luna sa era preste doaozeaci și patru de mii; la aceasta, căpeteniile sau cei preste neamuri, vistierii și preste celealalte averile împăratului să numără.

1. Iară fiii lui Israil, după numărul său, căpeteniile familiilor, trivuni și sutași și ispravnici, carii slujea împăratului, după turmele sale întrând și ieșind prin fieștecare luni și an, fieștecare era preste doaozeaci și patru de mii.
2. Preste turme dintâi, în luna dintâi, era Iesvoan, fiiul lui Zavdiil, și supt el doaozeaci și patru de mii.
3. Din fiii lui Fares, voivodul tuturor | căpeteniilor în oastea, în luna dintâi. 301v
4. În luna a doao avea turma Dudie Ahohiteanul și după el altul, pe nume Macheloth, care îndrepta o parte a oastei de mii doaozeaci și patru.
5. Și voivodul turmei a treia, în a treia lună, era Vanaie, fiiul Ioiadei preotul și în împărțirea sa, mii doaozeaci și patru.
6. Acesta iaste Vanaie cel tare între treizeaci și preste treizeaci și era preste turma lui Amizavad, fiiul lui.
7. Al patrulea, în luna a patra, Asahil, fratele lui Ioav, și Zadie, fiiul lui, după el, și în turma lui, mii doaozeaci și patru.

8. A cincilea, în luna a cincea, căpetenia Samaoth Iezeriteanul, şi în turma lui, mii doaozeaci şi patru.

9. Al şaselea, în luna a şasa, Hira, fiiul lui Achis Thecuiteanul, şi în turma lui, mii doaozeaci şi patru.

302r 10. Al şeptelea, în luna a şaptea, Helles || Falloniteanul, din fiii Efrem, şi în turma lui, mii doaozeaci şi patru.

11. Al optulea, în luna a opta, Sovohai Husathiteanul, din ruda Zarahei, şi în turma lui, doaozeaci şi patru.

12. Al noaolea, în luna a noao, Aviezer Anathotheanul, din fiii Ieminei, şi în turma lui, mii doaozeaci şi patru.

13. Al zeacelea, în luna a zeacea, Maraii, şi el Natofathiteanul, din ruda Zaraii, şi în turma lui, mii doaozeaci şi patru.

14. Al unsprăzeacelea, în luna a unsprăzeacea, Vanaie Farathoniteanul, din fiii Efreim, şi în turma lui, mii doaozeaci şi patru.

15. Al doisprăzeacelea, în luna a doaosprăzeacea, Holdaii Netofathiteanul, din ruda Gothoniil, şi în turma lui, mii doaozeaci şi patru.

16. Iară preste neamurile lui Israil era: preste ruvineani, voivodul Eliezer, fiiul Zecrii; preste simioneani, voivodul Safatie, fiiul Maaha; |

302v 17. Preste leviţi, Hasavie, fiiul lui Camuil; preste aaroniteani, Sadoc;

18. Preste Iiuda, Eliu, fratele lui David; [preste] Isahar, Amri, fiiul lui Mihail;

19. Preste zavoloneani, Iesmaie, fiiul lui Avdie; preste nethanineani, Ierimoth, fiiul lui Ozriil;

20. Preste fiii Efrem, Osie, fiiul lui Ozaziu; preste jumătate neam a lui Manase, Ioil, fiiul lui Fadai;

21. Şi preste jumătate neamul Manase, în Galaad, Iaddo, fiiul lui Zaharie, iară preste Veniamin, Iasiil, fiiul lui Avner;

22. Şi preste Dan, Ezrihil, fiiul lui Ieruai. Aceşte, căpeteniile fiilor Israil.

23. Şi n-au vrut David a-i număra de la doaozeaci de ani mai jos, că zisease Domnul să înmulţască pre Israil ca stealele ceriului.

24. *Ioav, fiiul Sarviei, începuse a-i număra. Nici au plinit, că preste aceasta mâniia 303r căzuse pre Israil şi, pentru aceaea, numărul celor număraţi nu s-au adus || în Istoria împăratului David.

*Sus 21, 2.

25. Iară preste comorile împăratului au fost Asmoth, fiiul lui Adiil, iară preste comoarele care era prin cetăţi şi prin sate şi în turnuri era Ionathan, fiiul Oziii.

26. Iară preste lucrul prost şi preste lucrătorii de câmp carii chivernisea pământul era Ezri, fiiul lui Heluv.

27. Şi preste lucrătorii viilor, Semee Vromatheanul; preste pivniţele de vin, Savdie Afoneanul.

28. Că preste oliveţii şi smochinii care era în câmpii, Valanan Ghederiteanul, iară preste cămările de untdeleamn, Ioas.

29. Şi preste ciurde care să păştea în Saron, mai-mare au fost Setrai Saraniteanul, şi preste boi, în văi, Safat, fiiu lui Adlii,

30. Iară preste cămile, Uvil Ismaeliteanul, şi preste asini, Iadie Meronatheanul,

303v 31. Preste oi, Iaziz Agareanul. Toţi aceş|tia, căpeteniile averii împăratului David.

32. Iară Ionathan, unchiul lui David, sfetnic, bărbat înţălept şi învăţat; acesta şi Iahiil, fiiul Hahamonii, era cu fiii împăratului.

33. Şi Ahitofel, sfetnicul împăratului, şi Husai Arahiteanul, priiatinul împăratului.

34. După Ahitofel au fost Ioiada, fiiul Vanai, şi Aviathar; iară voivodul oastei împăratului era Ioav.

Cap 28

David, după ce au gătit toate ceale de lipsă spre zidirea bisearicii, chemând pre Solomon şi toate căpeteniile, îi îndeamnă spre ţinerea dumnezeieştilor porunci şi le scrie cea dată de la Dumnezeu formă a zidi bisearica.

1 Şi au chemat David toate căpeteniile lui Israil, povăţuitorii neamurilor şi mai-marii turmelor, carii slujiia împăratului, şi trivunii şi sutaşii şi ispravnicii 304r averii şi moştenirii împăratului şi fiii său cu || famenii şi pre cei putearnici şi pre cei vârtoşi, fieştecare în oastea Ierusalimului.

2. Și, sculându-să împăratul și stând, au zis: „Ascultați-mă, frații miei și norodul mieu, gândit-am să zideasc casă în carea s-ar odihni sicriiul leagii Domnului și așternut picioarelor Dumnezeului nostru, și spre zidire toate le-am gătit.

*2 Împăr. 3, 7,13. 3. Iară Dumnezeu mi-au zis: *«Nu vei zidi casă numelui Mieu, pentru că ești bărbat ostașu și ai vărsat sânge».

4. Ci m-au ales Domnul, Dumnezeul lui Israil, din toată casa tătâni-mieu să fiu împărat preste Israil în veac, că din Iuda au ales căpetenii și din casa Iiudei, casa tătâni-mieu, și din fiii tătâni-mieu i-au plăcut pre mine a mă aleage împărat preste tot Israilul.

*Înțelp. 9, 7. 5. *Ci și dintre fiii miei (că fii mulți | mi-au dat Domnul) au ales pre Solomon, fiiul mieu, să șază în thronul împăratului Domnului preste Israil. 304v

6. Și mi-au zis: «Solomon, fiiul tău, va zidi casa Mea și curțile Meale, că pre el Mi l-am ales spre fiiu, și Eu lui spre tată.

7. Și voiu întări împărăția lui până în veac, de va rămânea făcând poruncile Meale și judecățile, ca și astăzi».

8. Acum, dară, înnaintea a toată ceata lui Israil, auzând Dumnezeul nostru, păziți și cercați toate poruncile Domnului, Dumnezeului nostru, ca să moșteniți pământul cel bun și să-l lăsați fiilor voștri după voi, până în veac.

*Psal. 7, 10. 9. Iară tu, Solomon, fiiul mieu, să știi pre Dumnezeul tătâni-tău și-I slujaște cu inimă desăvârșit și cu suflet voios, *că toate inimile cerceteaze Domnul și toate gândurile minților le înțeleage; de-L vei cerca, Îl vei afla, iară de-L vei părăsi, te va lepă||da în veac. 305r

10. Acum, dară, pentru că te-au ales Domnul să zidești casa jârtvelnicului, întăreaște-te și te fă desăvârșit!"

11. Și au dat David lui Solomon, fiiului său, însămnarea pridvorului și a bisearicii și a chiliilor și a trepăzării și a cămărilor în schituri și a casii îmblânzirii,

12. Ci și a tuturor tărnațelor care gândise și a jilțurilor prinprejur, spre vistieriile casii Domnului și spre vistieriile celor sfinte

13. Și a împărțirilor preoțești și leviticești spre toate lucrurile casii Domnului și spre toate vasele slujbeai bisearicii Domnului.

14. Aurul, în măsură prin fieștecarele vaseale slujbeai, așijderea măsura argintului, după osebirea vaselor și a lucrurilor.

15. Ci și sfeșnicele ceale de aur și spre candilele lor, aur după măsura fieștecăruia sfeșnic și candilelor, | aseaminea și spre sfeșnicele ceale de argint și spre candilele lor, după usibirea măsurii povară de argint i-au dat. 305v

16. Și aur i-au dat spre measele ducerii, după useabirea measelor, aseaminea argint, spre alte mease de argint.

17. Și spre furculițe și păhăreale și cădealniță de aur curat și leuți de aur după fealiul măsurii i-au împărțit, spre leuți și leuți aseaminea, și spre lei de argint altă povară de argint i-au usibit.

18. Iară oltariul lui, în care să tămâiaște aprinderea, aur curat i-au dat, ca dintr-însul să se facă asămănarea căruțeai de heruvimi întinzindu-și aripile și acoperind sicriiul legii Domnului.

19. Toate, au zis, au venit scrise cu mâna Domnului la mine, ca să înțeleg toate lucrurile pildei.

20. Și au zis David lui Solomon, fiiului său: „Bărbăteaște te poartă și te întăreaște și fă; să nu te temi, || nici să te spăimântezi, că Domnul, Dumnezeul mieu, cu tine va fi și nu te va lăsa, nici te va părăsi, până ce vei săvârși tot lucrul slujbeai casei Domnului. 306r

21. Iată împărțirile preoților și a leviților spre toată slujba casii Domnului; și gata sânt și au cunoscut și căpeteniile și norodul a face toate poruncile tale".

Cap 29

Să numără ceale de lipsă de la David spre zidirea bisearicii mai nainte gătite, la carele căpeteniile și norodul multe adaoge daruri. David, binecuvântând pre Domnul, să roagă pentru Solomon și pentru norod; și, aducând jârtve cu mare veselie, să unge a doao oară Solomon împărat pentru tată-său, David, carele în anul împărățiii al patruzeacilea în pace s-au odihnit.

1. Și au grăit David împăratul că|tră toată bisearica: „Pre Solomon, fiiul mieu, unul l-au ales Dumnezeu, încă prunc și tinerel, că lucru mare iaste, că nu omului să găteaște lăcașu, ci lui Dumnezeu. 306v

2. Iară eu cu toată putearea mea am gătit ceale de lipsă casii Dumnezeului mieu: aur spre vase de aur și argint spre ceale de argint, aramă spre ceale de aramă, fier spre ceale

de fier, leamne spre ceale de leamne și pietri de onihină și ca de știvini și de multe fealiuri de feațe și toată piatra scumpă și marmure Parium de prisosit.

3. Și preste aceastea care am adus spre casa Dumnezeului mieu, din avearea mea aur și argint dau spre bisearica Dumnezeului mieu, afară de aceastea care am gătit spre casa cea sfântă.

4. Tălanți de aur de Ofir, trei mii și de argint lămurit, șapte mii de tălanți, spre aurirea păreților bisearicii; și oriunde va trebui aurul, din aur ||

307r 5. Și oriunde va trebui argint, din argint să facă lucrurile prin mânile meșterilor, și care de voia sa dăruiaște, împle-și mâna sa astăzi și aducă ce va vrea Domnului".

6. Și au făgăduit căpeteniile familiilor și aleșii neamurilor lui Israil și trivunii și sutașii și ispravnicii moștenirilor împăratului

7. Și au dat spre lucrurile casii lui Dumnezeu tălanți de aur, cinci mii și bani întreji zeace mii, tălanți de argint zeace mii și de aramă tălanți optsprăzeace mii și de fier tălanți, o sută de mii.

8. Și ori la care s-au aflat pietri, au dat spre vistieriile casii Domnului, Iahiil Ghersoneanului.

9. Și s-au veselit norodul din bună vrearea sa, făgăduind darurile, că cu toată inima le aducea Domnului; ci și David împăratul s-au veselit cu bucurie mare.

307v 10. Și bine au cuvântat pre Domnul înaintea a toată mulțimea și au zis: | „Bine ești cuvântat, Doamne, Dumnezeul lui Israil, părintelui nostru, din veac până în veac!

11. A Ta, Doamne, iaste mărirea și putearea și slava și biruința și ție lauda, că toate care sânt în ceriu și pre pământ ale Tale sânt; a Ta, Doamne, e împărăția și Tu ești preste toate căpeteniile.

12. A Ta-i bogăția și a Ta-i slava, Tu stăpânești toate, în mâna Ta e tăria și putearea, în mâna Ta, mărimea și împărăția tuturor.

13. Și acum, Dumnezeul nostru, ne mărturisim Ție și lăudăm numele Tău cel sfințit.

14. Cine sânt eu și cine e norodul mieu, ca să putem făgădui Ție toate acestea? Ale Tale sânt toate și care din mâna Ta am luat Ți le-am dat.

15. Că nimearnici sântem înaintea Ta și veniți ca toți părinții noștri, *zilele noastre ca umbra pre pământ și nici o zăbavă iaste. *Ințel. 2, 5.

308r 16. Doamne, Dumnezeul nostru, toată aceas||tă mulțime, carea o am gătit să se zidească casă numelui celui sfânt al Tău, din mâna Ta iaste și ale Tale sânt toate.

17. Știu, Dumnezeul mieu, că cerci inimile și unirea iubești, de unde și eu în unirea inimii meale veasel am adus toate aceastea; și norodul Tău, care s-au gătit aici, l-am văzut cu bucurie mare aducându-Ți darurile.

18. Doamne, Dumnezeul lui Avraam și a lui Isaac și a lui Israil, al părinților noștri, păzeaște în veac această vrearea inimilor și pururea spre cinstea Ta mintea aceasta să rămâie.

19. Și lui Solomon, fiiului mieu, dă-i inimă desăvârșit, să păzească poruncile Tale și mărturiile Tale și țeremoniile Tale și să facă toate și să zidească casa a căriia ceale de lipsă le-am gătit".

308v 20. Și au poruncit David la toată bisearica: „Binecuvântați pre Domnul, | Dumnezeul nostru!" Și bine au cuvântat toată bisearica pre Domnul, Dumnezeul părinților săi, și s-au plecat Lui și s-au închinat lui Dumnezeu, și după aceaea împăratului.

21. Și au jârtvuit jungheri Domnului și au adus arderi de tot a doao zi: tauri, o mie, berbeci, o mie, miei, o mie, cu gustările sale și cu tot obiceaiul de prisosit spre tot Israilul.

22. Și au mâncat și au beut înnaintea Domnului în zioa aceaea cu mare veselie *și au uns a doao oară pre Solomon, fiiul lui David, și l-au uns Domnului împărat, iară pre Sadoc, arhiereu. *3 Împăr. 1, 34.

23. Și au șezut Solomon pre scaunul Domnului împărat pentru David, tatăl său, și tuturor le-au plăcut și s-au cucernicit lui tot Israilul.

24. Ci și toate căpeteniile și cei putearnici și toți fiii împăratului David au dat mâna și

309r supuș || au fost lui Solomon împăratului.

25. Și au mărit Domnul pre Solomon preste tot Israilul și i-au dat lui slava împărățiii, carea nici un împărat a lui Israil mai nainte de el au avut.

26. Deci David, fiiul lui Isai, au împărățit preste tot Israilul.

27. *Și zilele în care au împărățit preste Israil au fost patruzeaci de ani; în Hevron au împărățit șapte ani și în Ierusalim, ani treizeaci și trei. *3 Împăr. 2, 11.

28. Și au murit în bătrâneațe bune, plin de zile și de bogății și de slavă; și au împărățit Solomon, fiiul lui, pentru el.

29. Iară faptele lui David împăratului, ceale dintâi și ceale mai de pre urmă, scrise sânt în Cartea lui Samuil văzătoriului și în Cartea lui Nathan proroculul și în Cartea lui Gad văzătoriului, |

309v 30. Și a toată împărăția lui și a tărimii și a vreamilor carea au trecut supt el sau în Israil sau în toate împărățiile pământului.

(a) DESCHIDE: v. III; var. **(a) DEȘCHIDE**
să deșchiză: *conj. prez. 3.pl.* 9,27

(a) DESCOPERI: v. IV
ai deascoperit: *ind. pf.c. 2.sg.* 17,25

(a) DESFĂTA: v. I (Înv.) „a extinde", „a lărgi"
vei desfăta: *ind. viit.I. 2.sg.* 4,10

DESFĂTAT, -Ă: adj. (Înv.) „larg", „întins"
desfătat (foarte): *n. sg. ac., în sintagma* ***câmp desfătat foarte*** 4,40

(a se) DESPĂRȚI: v. IV
despărțise: *ind. m.m.c.pf. 3.sg.* 13,11
despărțit-au: *ind. pf.c. 3.sg.* 14,11
(să) despart: *ind. pf.c. 3.pl.* 14,11

DESPĂRȚIRE: s.f.
Despărțirea: *sg. ac., în s. propr.* ***Despărțirea Ozii*** 13,11

DESTUL, -Ă: adj.
destulă: *f. sg. nom.* 7,40

(a) DEȘTEPTA: v. I
au deșteptat: *ind. pf.c. 3.sg.* 5,26
voiu deștepta: *ind. viit.I. 1.sg.* 17,11

DIMINEAȚĂ: s./adv.
dimineața: *adv.* 9,27; 16,40
dimineață: *s.f. sg. ac., în loc. adv.* ***[de] dimineață*** 23,30

DIMPOTRIVĂ: adv.; var. (Înv. și reg.) **DINPROTIVĂ** „din partea opusă"
dinprotivă: 19, 17

DINAINTE: adv.
dinnainte: 19,10

DOBĂ: s.f.; vezi **TOBĂ**

DOBITOC: s.n.
dobitoace: *pl. ac.* 5,9

DOMN: „Dumnezeu"
Domnului: *sg. gen./dat.* 2,3; 9,20, 27; 11,3, 18, 19; 13,10; 16,1, 7, 8, 23, 28, 29, 33, 34, 36, 39, 41; rezum. cap.17; 17,16; 21,11, 15, 16, 18, 22, 24, 26, 30; rezum. cap.22; 22,5, 6, 11, 18, 19; 23,5, 28, 30; 25,6; 26,27; 28,13; 29,5, 9, 21, 22
Domnului: *sg. gen., în sintagmele* ***războiul Domnului/casa Domnului/casii Domnului/casei Domnului/vistieriile casii Domnului/lucrurile casii Domnului/taberilor Domnului/leagea Domnului/porunca Domnului/poruncile Domnului/cuvântul Domnului/sicriiul Domnului/sicriiul legăturii Domnului/sicriiului Domnului/sicriiul leagii Domnului/sicriiul legii Domnului/sfatul Domnului/în numele Domnului/din numele Domnului/numelui Domnului/cortul Domnului/cortului Domnului/leagea Domnului/împăratul Domnului/sabia Domnului/mânile Domnului/vasele Domnului ceale sfințite/aprinderea Domnului/arderilor Domnului/cântarea Domnului/lucrurile Domnului/slujba Domnului/thronul împăratului Domnului/mâna Domnului/scaunul Domnului*** 5,22; rezum. cap.6; 6,31, 32, 48; 9,11, 23, 26; 10,13; 11,3, 10; 12,23; rezum. cap.13; 13,6; rezum. cap.14; 15,12, 14, 15, 25, 26, 28, 29; 16,2, 4, 6, 37, 39, 40; 17,1, 3; 18,11; 21,12, 13, 19, 29; 22,7, 8, 12, 14, 19; 23,4, 13, 24, 28, 31, 32; rezum. cap.24; 24,19; 25,6, 7; 26,12, 22, 30; 28,2, 5, 8, 12, 13, 18, 19, 20, 21; 29,8, 22
Domnul: *sg. nom./ac.* 6,15; 10,14; 11,2, 14; 12,19; rezum. cap.13; 13,2, 10, 14; 14,2, 10, 17; 15,2, 13, 26; 16,4, 10, 11, 14, 25, 26, 31, 36; 17,4, 10; 18,6, 13; 19,13; 21,3, 9, 10, 11, 14, 15, 26, 27, 28; 22,11, 12, 13, 16, 18, 19; 23,25; 24,19; 25,3; 26,5; 27,23; 28,4, 5, 9, 10, 20; rezum. cap.29; 29,10, 20, 25
Domnul: *sg. nom., în sintagma* ***Domnul oastelor*** 11,9; 17,7, 24
Doamne: *sg. voc., în sintagma* ***Doamne Dumnezeule*** 17,16, 17
Doamne: *sg. voc.* 17,19, 20, 22, 23, 25, 26, 27; 21,17; 29,10, 11, 16, 18

DOMN: (apelativ) „termen de politețe pentru un bărbat"; (Pop.) „stăpân"
domnul: *sg. voc., în sintagma* ***domnul mieu*** 21,3
domnul: *sg. nom.* 21,3, 23

(a) DORI: v. IV
au dorit: *ind. pf.c. 3.sg.* 11,17

DORIT, -Ă: adj.
dorita: *adj. antep. f. sg. ac.* rezum. cap.11

DREGĂTOR: s.m.; var. **DEREGĂTOR**
deregători: *pl. nom.* 23,4

DREPT, DREAPTĂ: adj./s./prep./adv.
dreapta: *s.f. sg. ac., în loc. prep.* ***de-a dreapta*** 6,39
drepților: *adj. antep. m. pl. gen.* 11,19
dreaptă: *adj. f. sg. ac.* 21,25
drept: *prep. în loc. adv.* ***drept aceaea*** 22,19
drept: *adv. în loc. adv.* ***din drept*** „în mod egal" 25,8

DREPTATE: s.f.
dreptate: *sg. ac.* 18,14

(a se) DUCE: v. III
(s-)au dus: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 4,42; rezum. cap.5; 11,4, 18; 15,25; 18,3
au dus: *ind. pf.c. 3.sg.* 5,6; 6,15; 8,7; 20,2
duș au fost: *pasiv ind. pf.c. 3.pl.* 8,6
au fost duși: *pasiv ind. pf.c. 3.pl.* 9,1
duceai: *ind. imp. 2.sg.* 11,2
(să) duce: *ind. prez. 3.sg.* rezum. cap.15
ducea: *ind. imp. 3.sg.* 15,28
ducându(-să): *gerunziu* 19,5
duceți(-vă): *imperativ 2.pl.* 21,2
a (să) duce: *inf. prez.* 21,30
duce: *ind. prez. 3.sg.* 26,16

DUCERE: s.f.
ducerii: *sg. gen., în sintagma* ***measele ducerii*** „mesele punerii-înainte" 28, 16

DUH: s.n.
Duhul/duhul: *sg. nom./ac.* 5,26; 12, 18
duhu: *sg. ac., în sintagma* ***duhu pithonicesc*** „duh vrăjitoresc" 10,13

DUMBRAVĂ: s.f.
dumbrăvii: *sg. gen.* 16,33

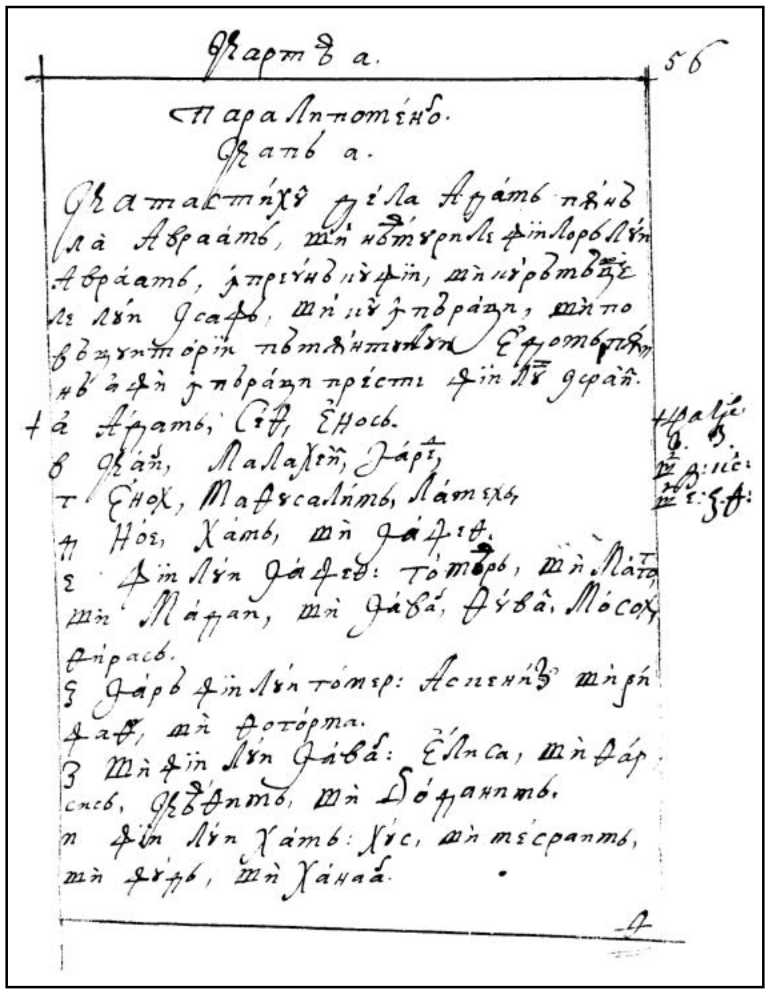
DUMNEZEIESC, -IASCĂ: adj.
dumnezeieștii: *f. sg. gen., în sintagma* ***dumnezeieștii laude*** rezum. cap.16
dumnezeieștilor: *f. pl. gen., în sintagma* ***dumnezeieștilor porunci*** rezum. cap.28

DUMNEZEU: s.m.; var. (Reg.) **DUMNEZĂU** „Divinitatea"
Dumnezeul: *sg. nom./ac.* 4,10; 5,25, 26; 11,2; 12,17, 18; 13,2; 16,4, 14, 36; 17,22, 24; 22,18, 19; 23,25; 24,19; 28,4, 8, 9, 20; 29,20
Dumnezeu: *sg. nom./ac./gen./dat.* 4,10; 5,20, 25; 6,49; rezum. cap.10; 13,6, 8, 12; 14,11, 15, 16; 15,12; 16,42; 17,2, 20, 21, 26; rezum. cap.21; 21,7, 8, 17, 18, 30; rezum. cap.22; 22,19; 25,5; rezum. cap.28; 28,3; 29,1, 20
Dumnezeu: *sg. gen., în sintagma* ***casii lui Dumnezeu/casa lui Dumnezeu/oaste lui Dumnezeu/sicriiul lui Dumnezeu/sicriiului lui Dumnezeu/sicriiului lui Dumnezeu/bunătatea lui Dumnezeu/***

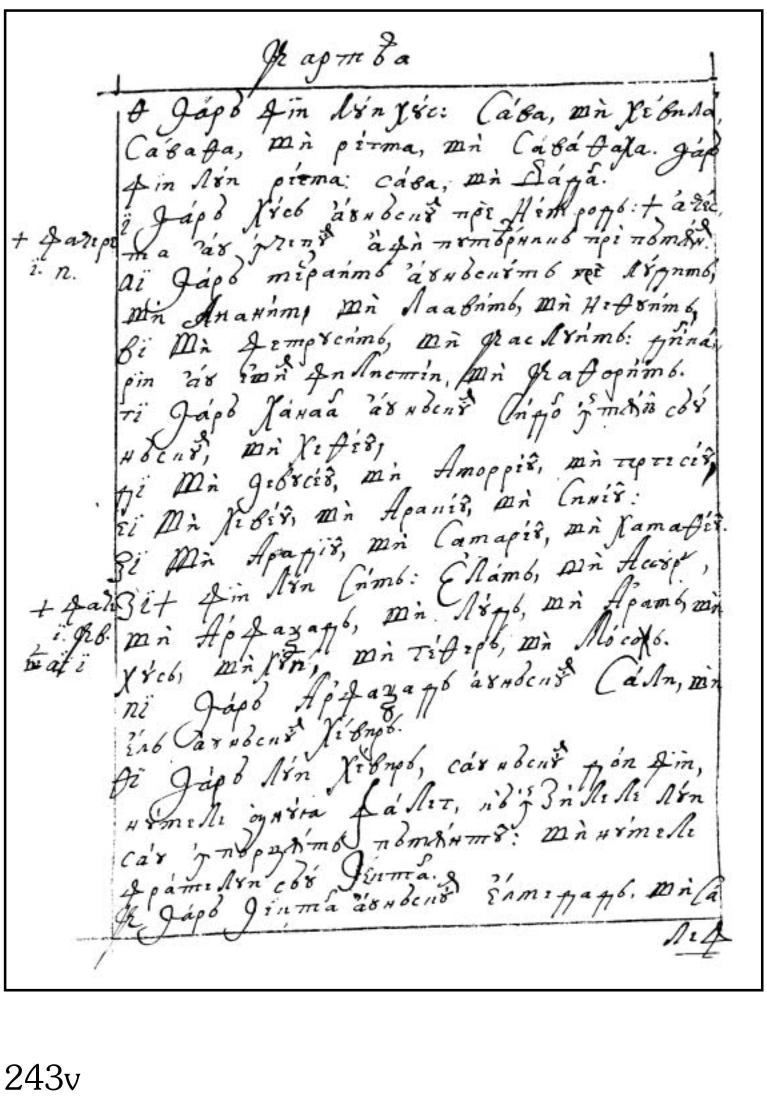
O

S

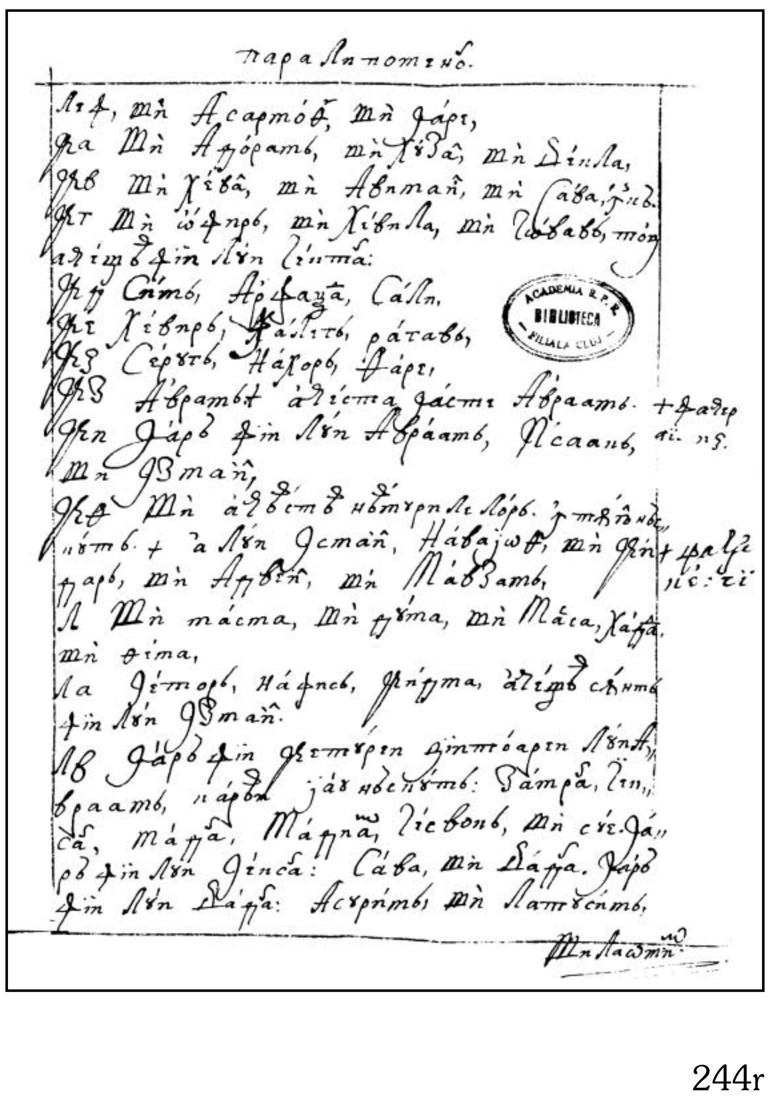
Ţ

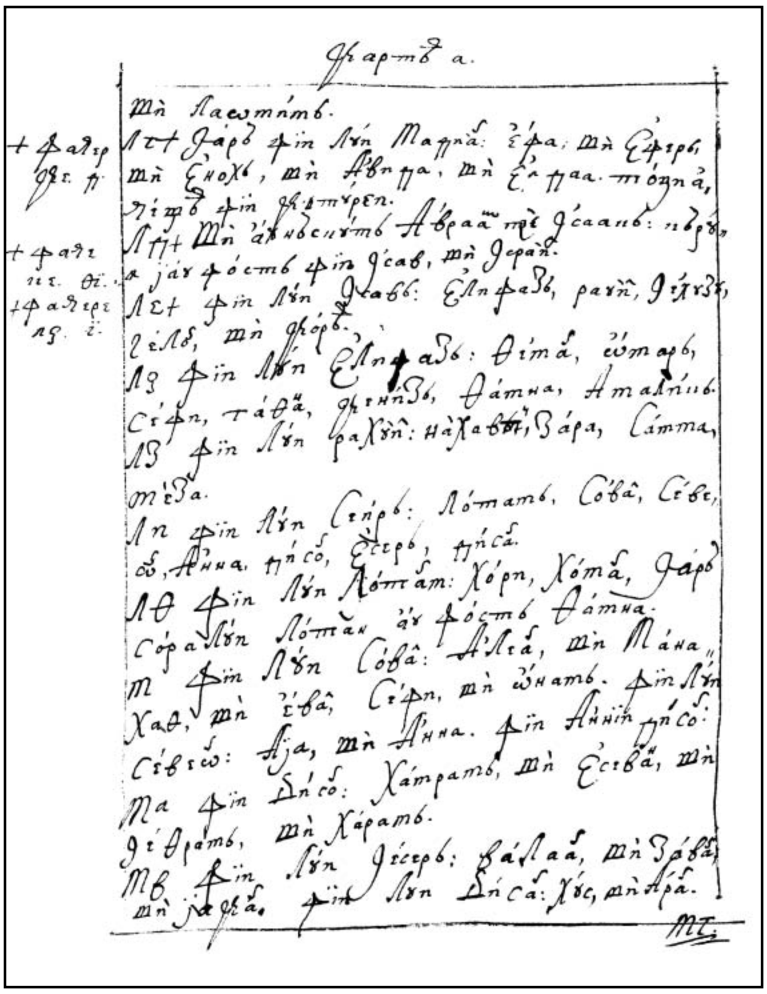
243r

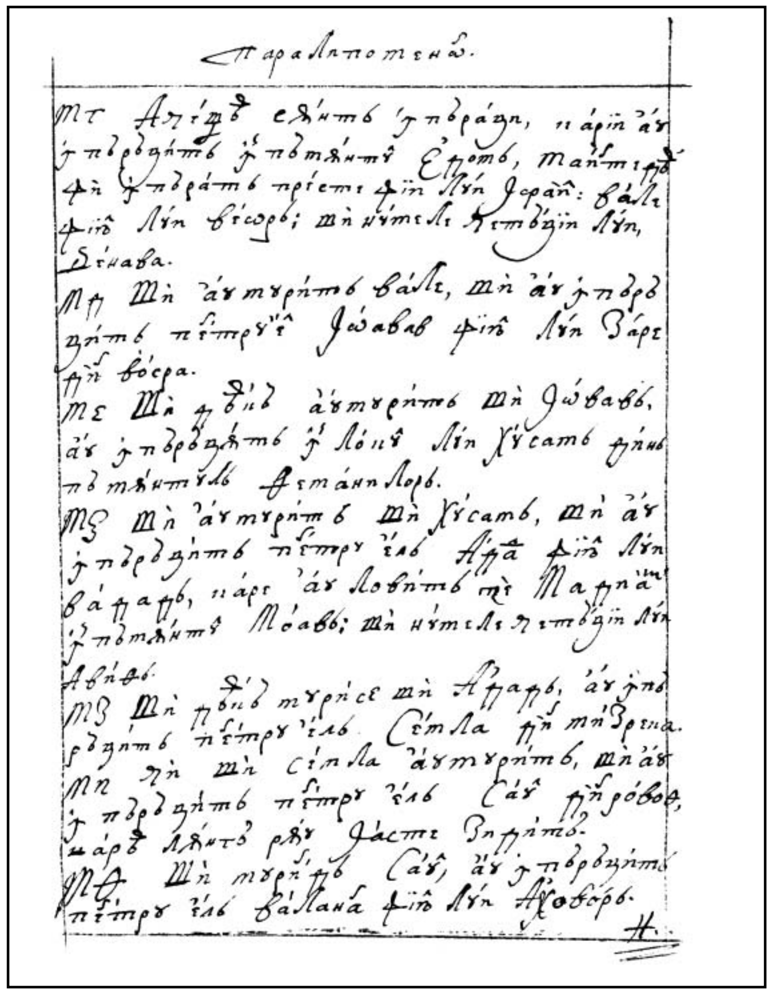
243v

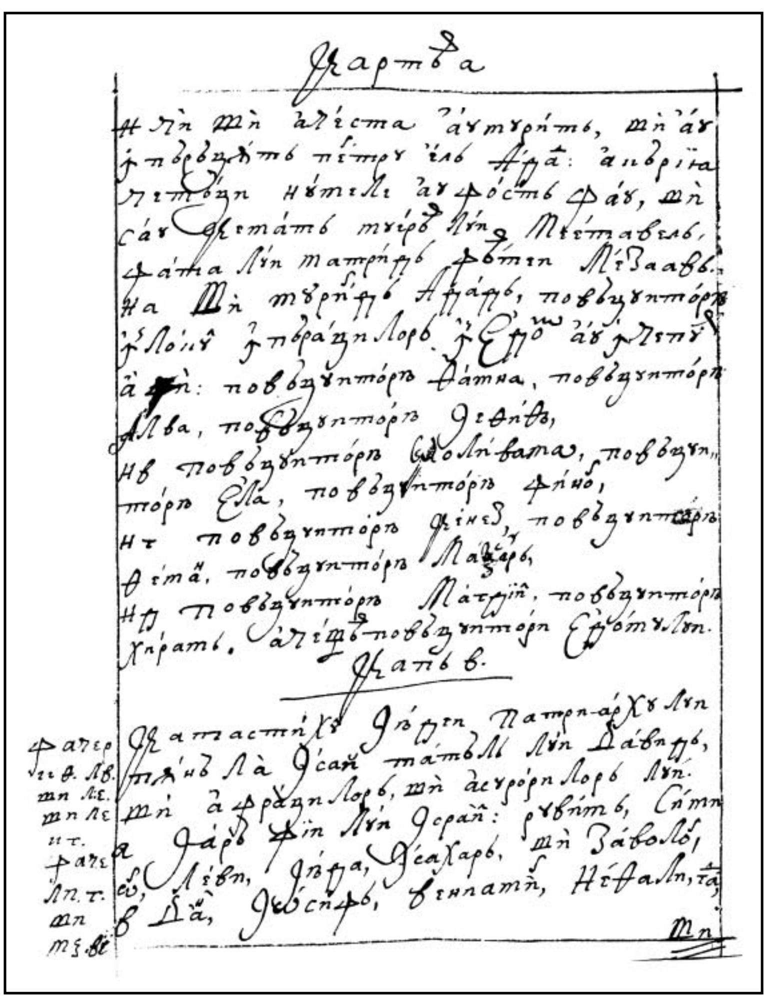
244r

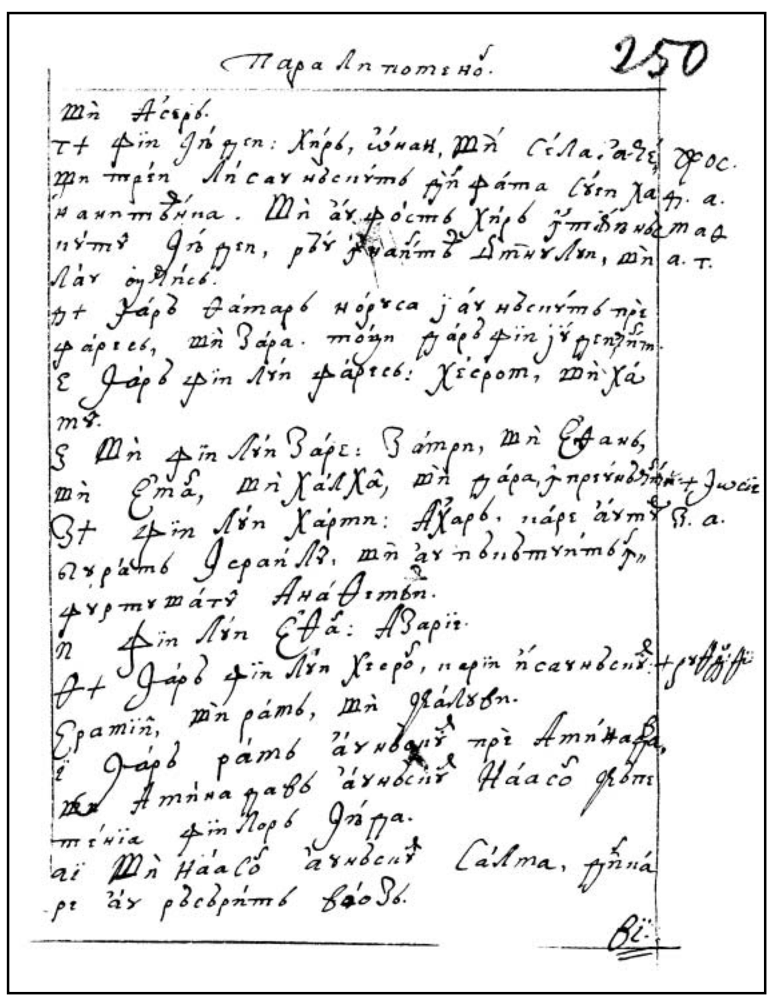
244v

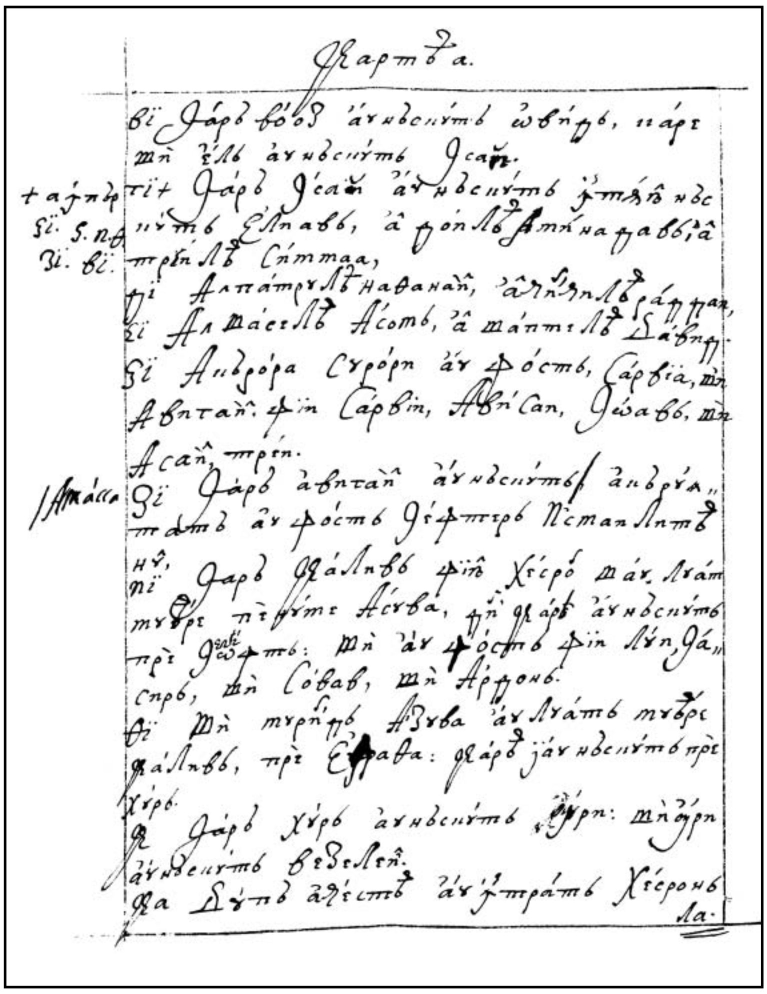
245r

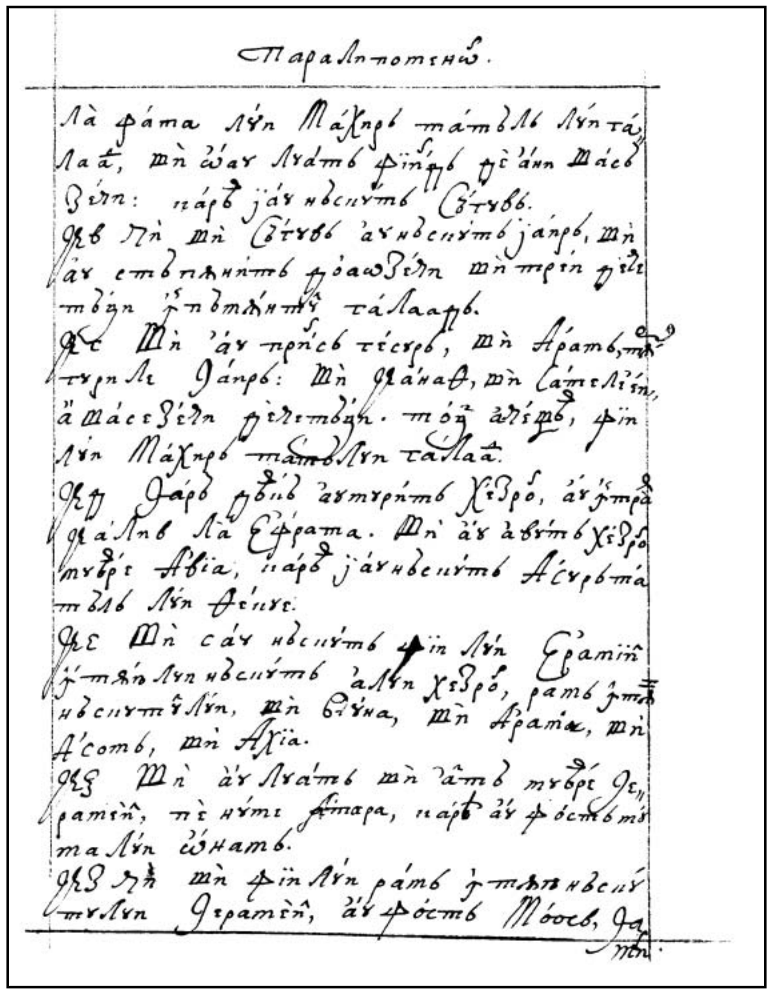
245v

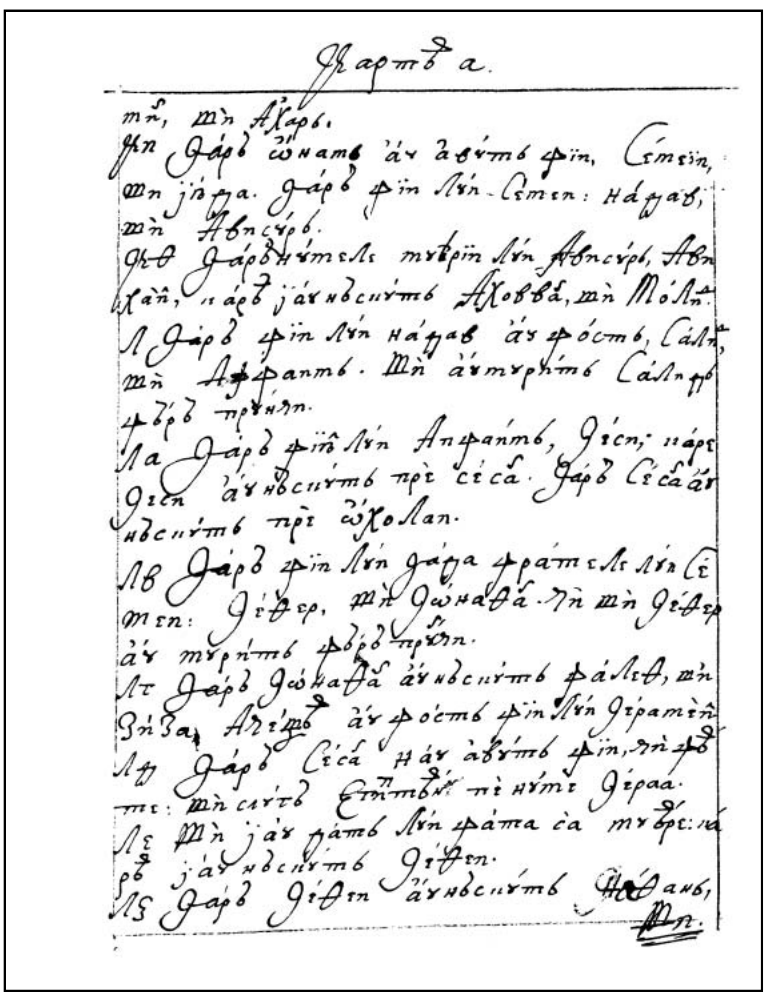
246r

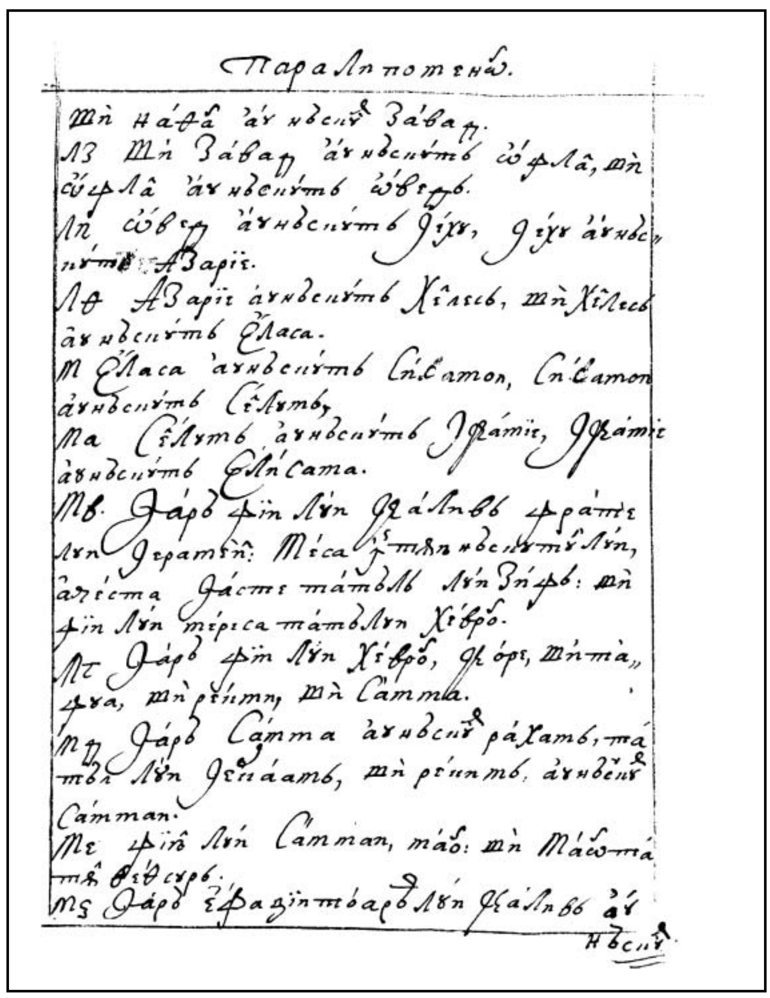
246v

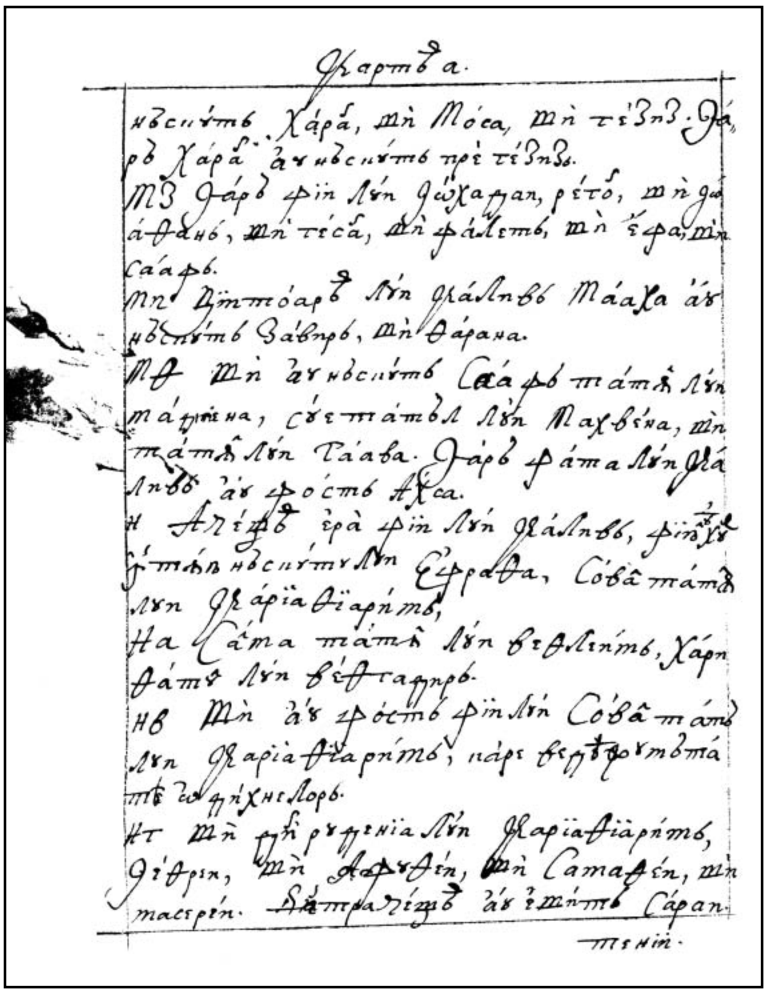
247r

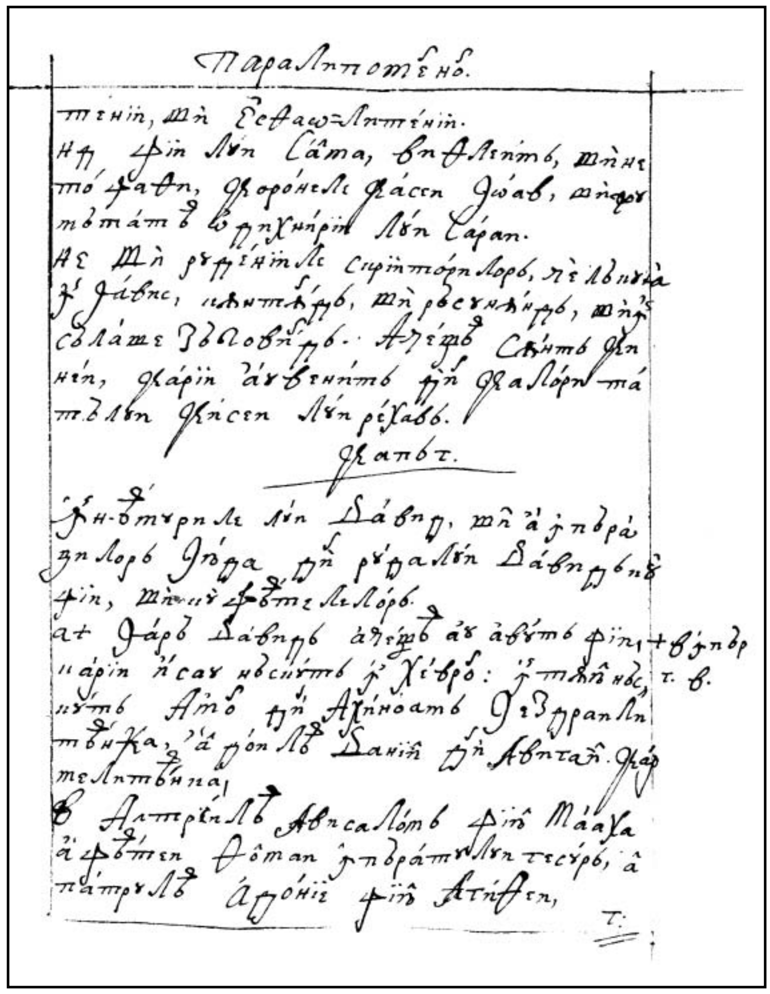
247v

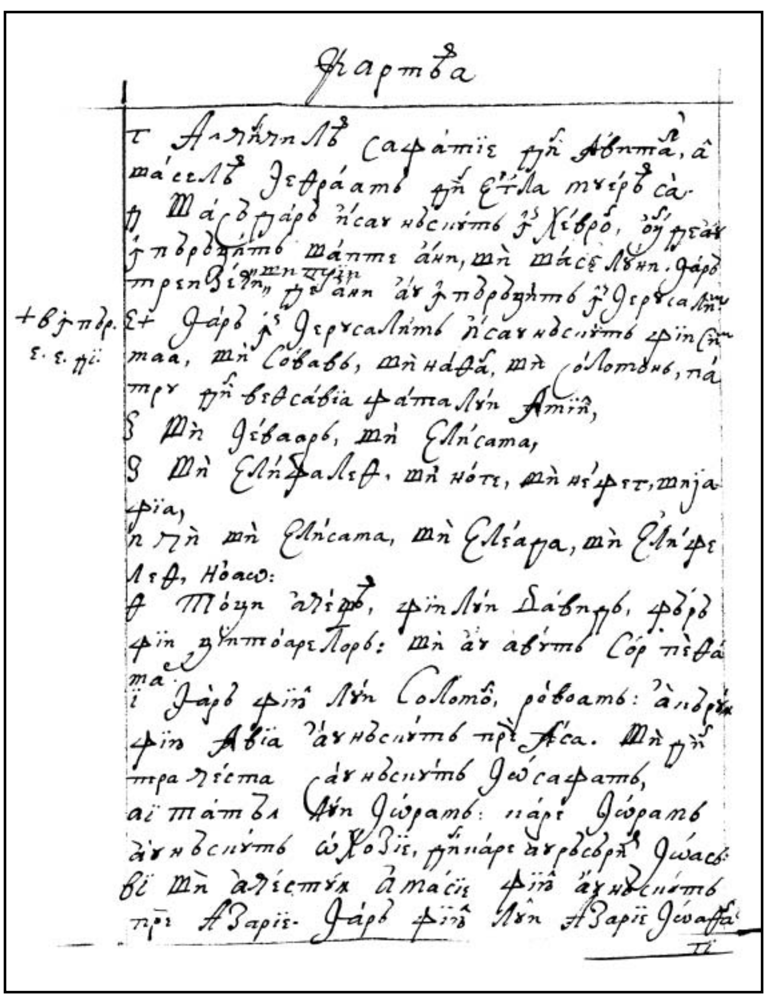
248r

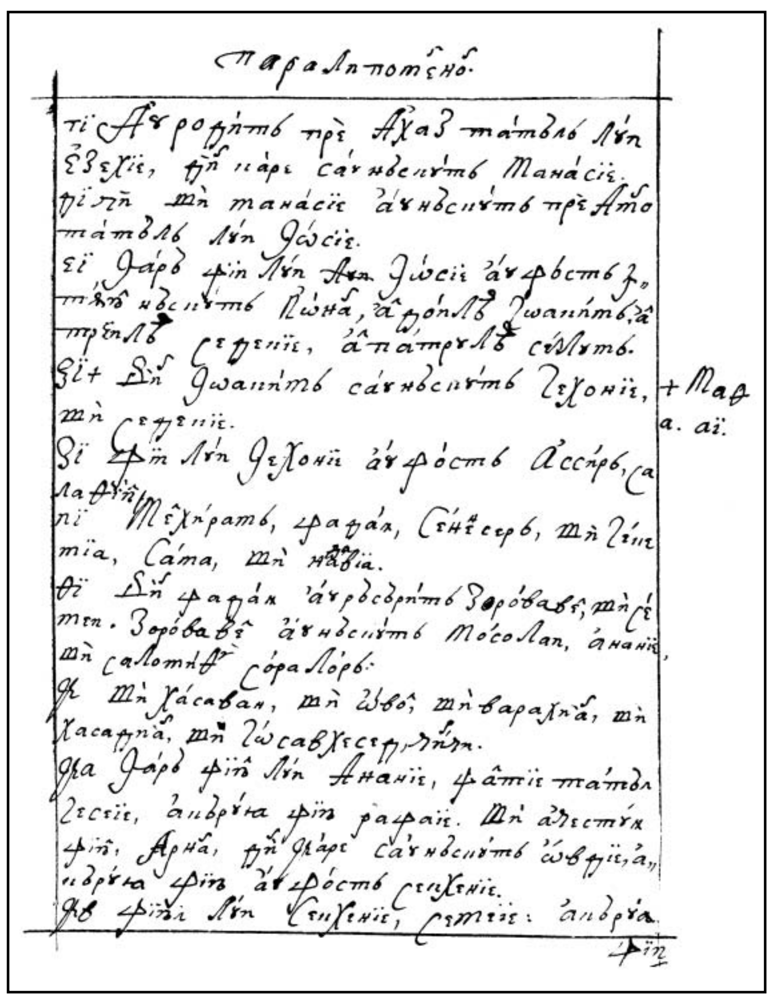
248v

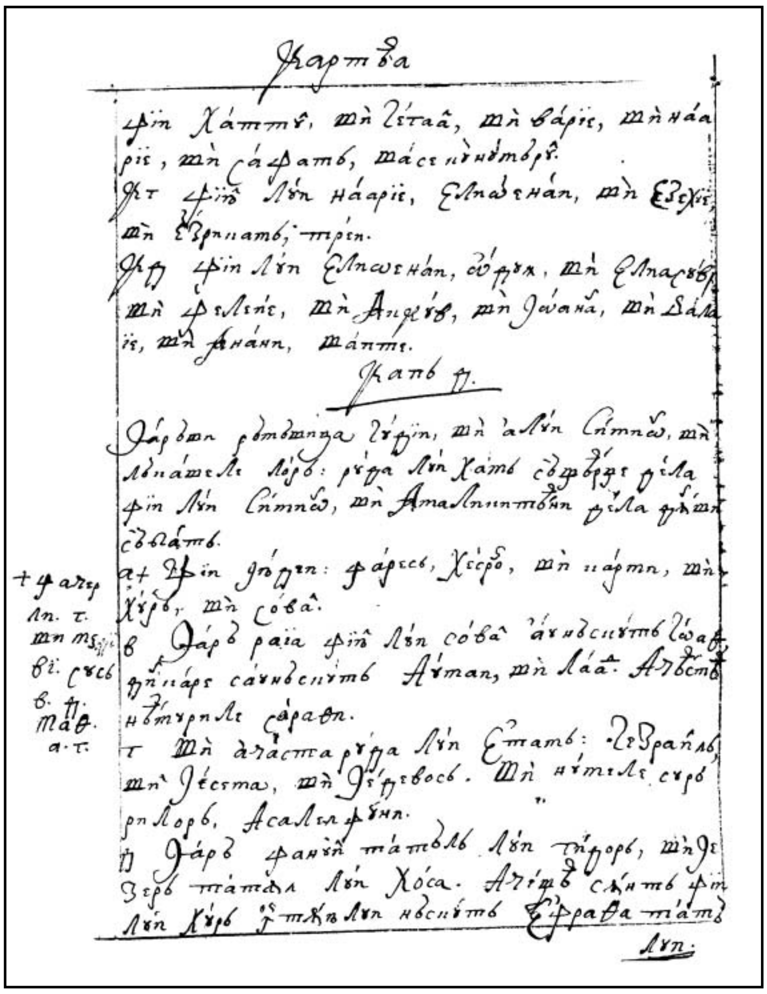
249r

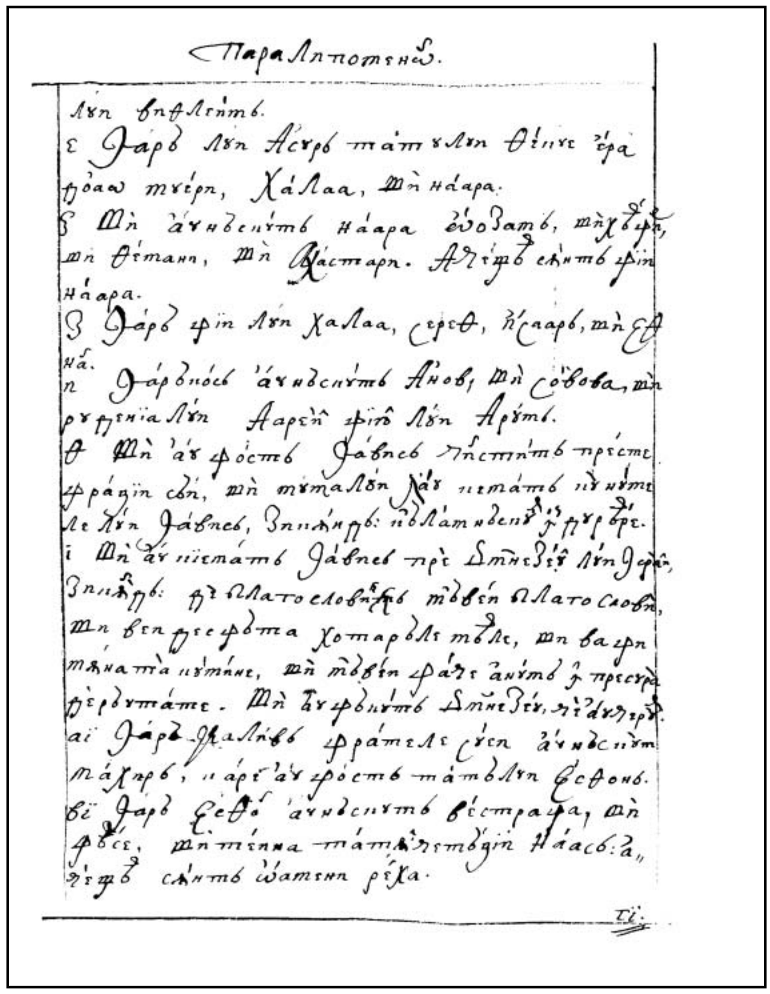
249v

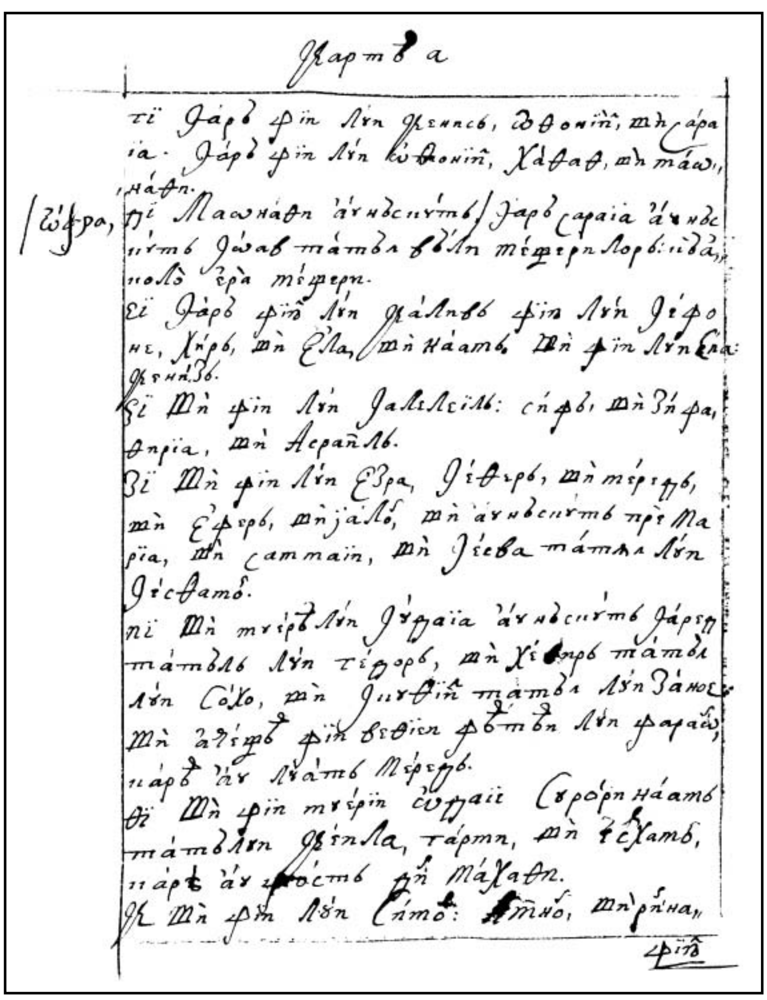
250r

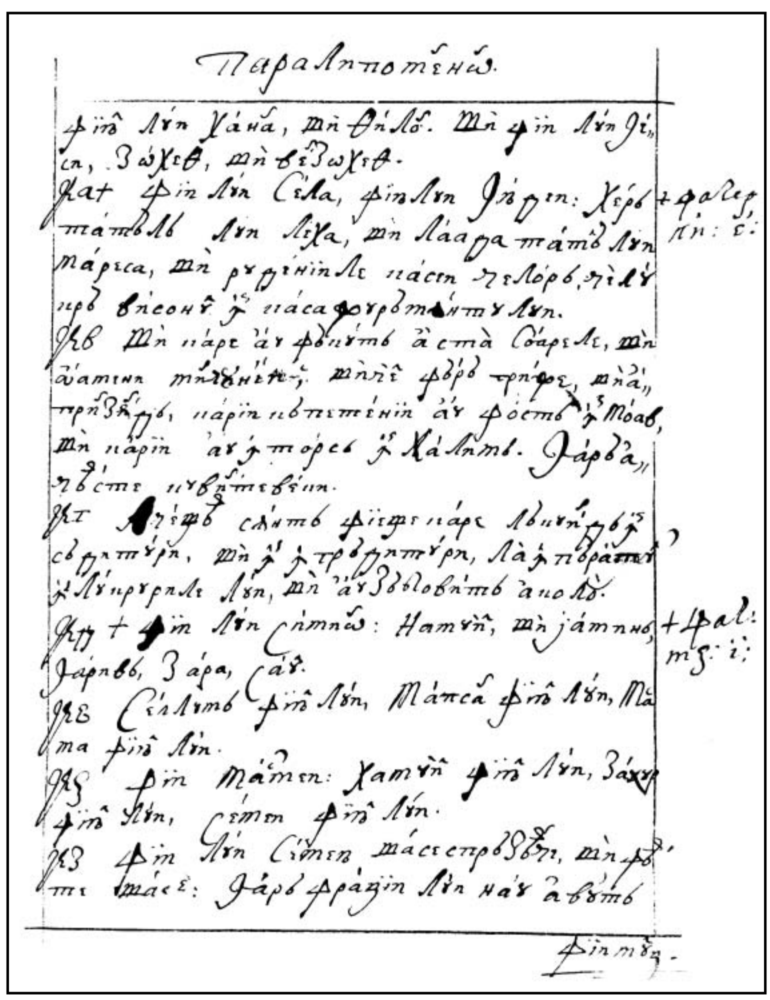
250v

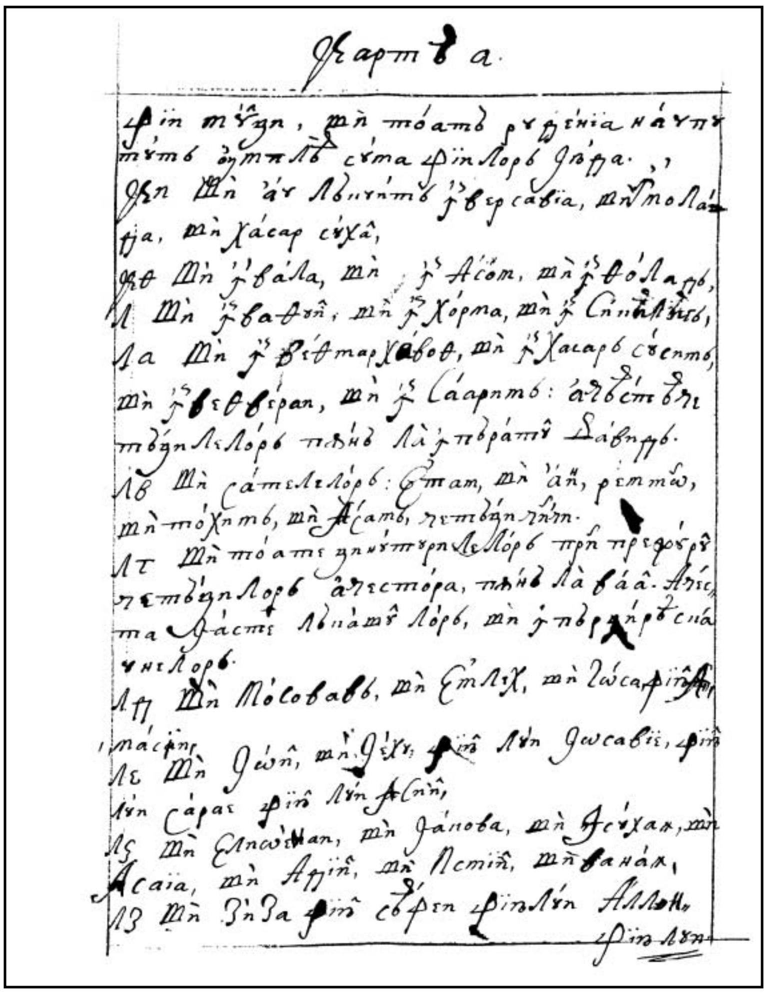
251r

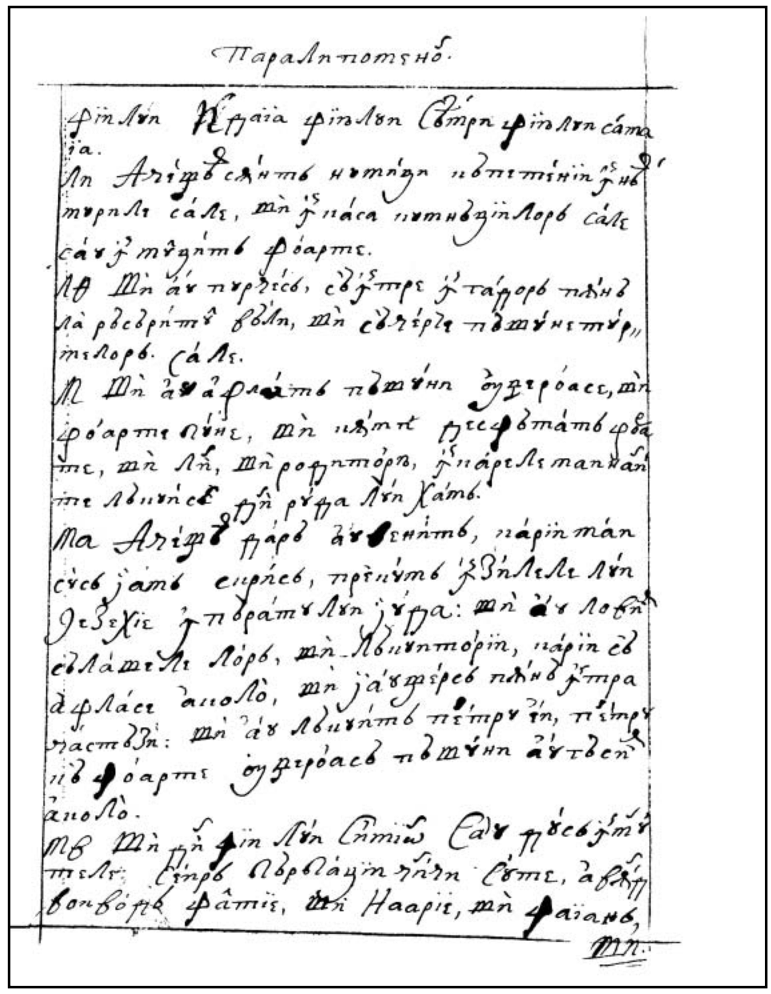
251v

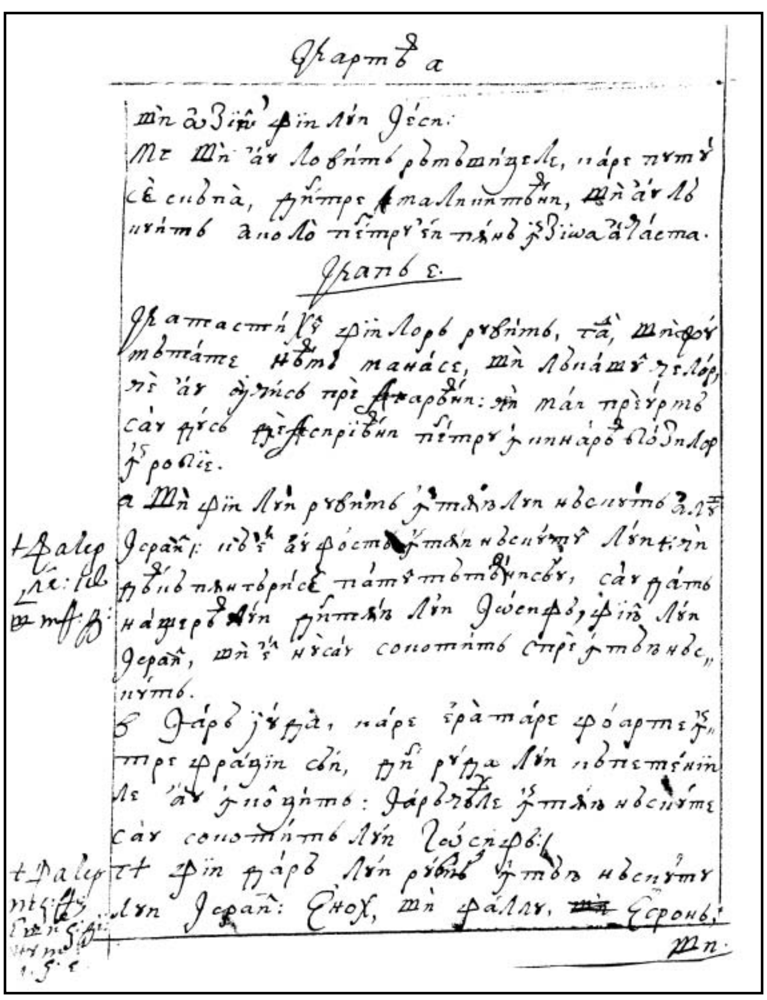
252r

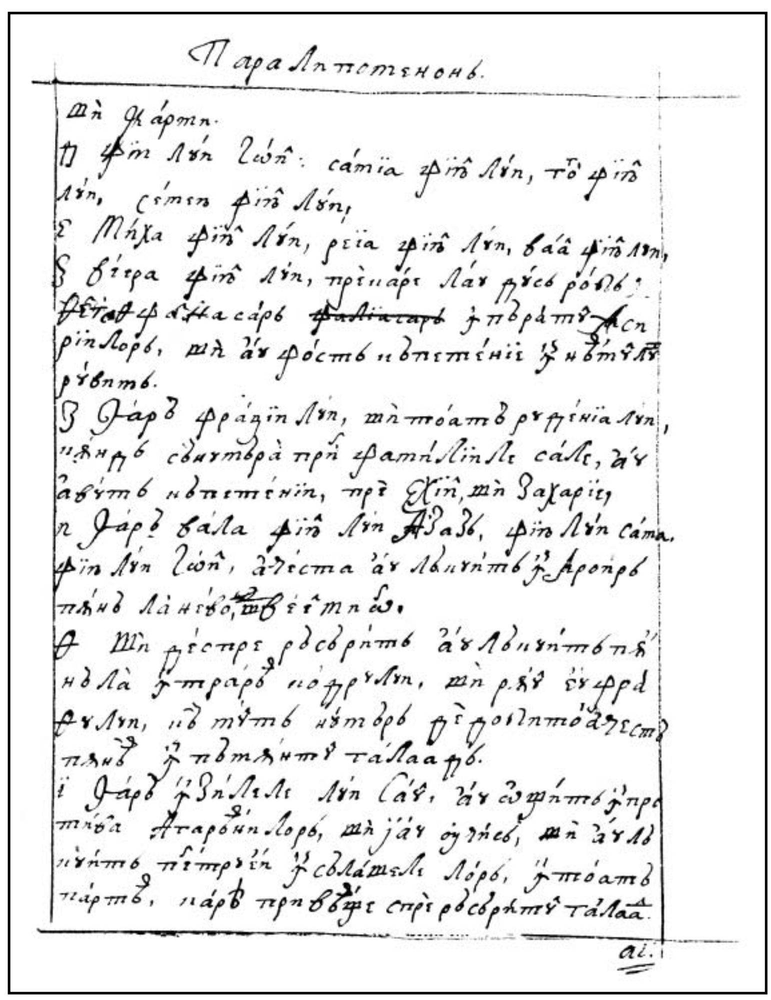
252v

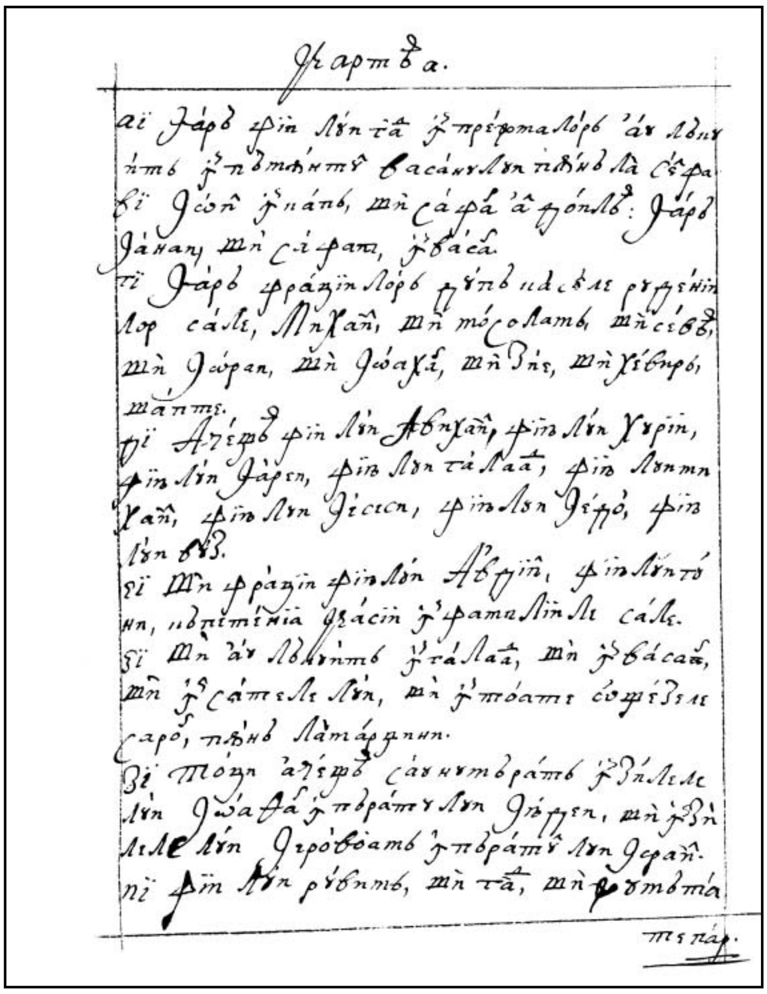
253r

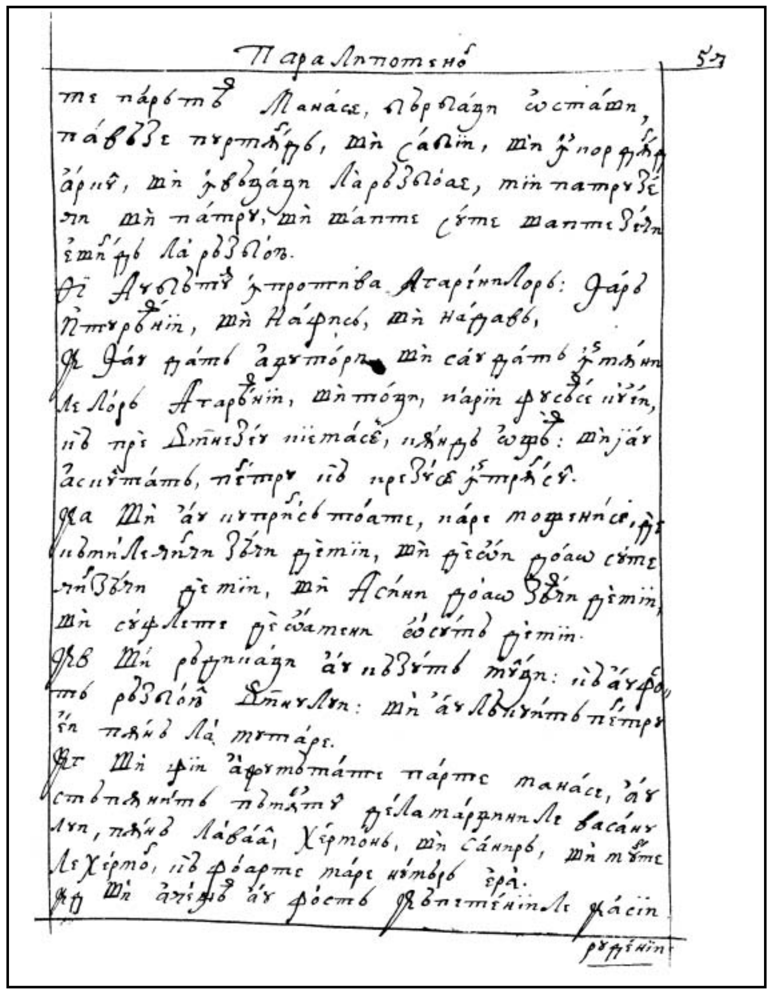
253v

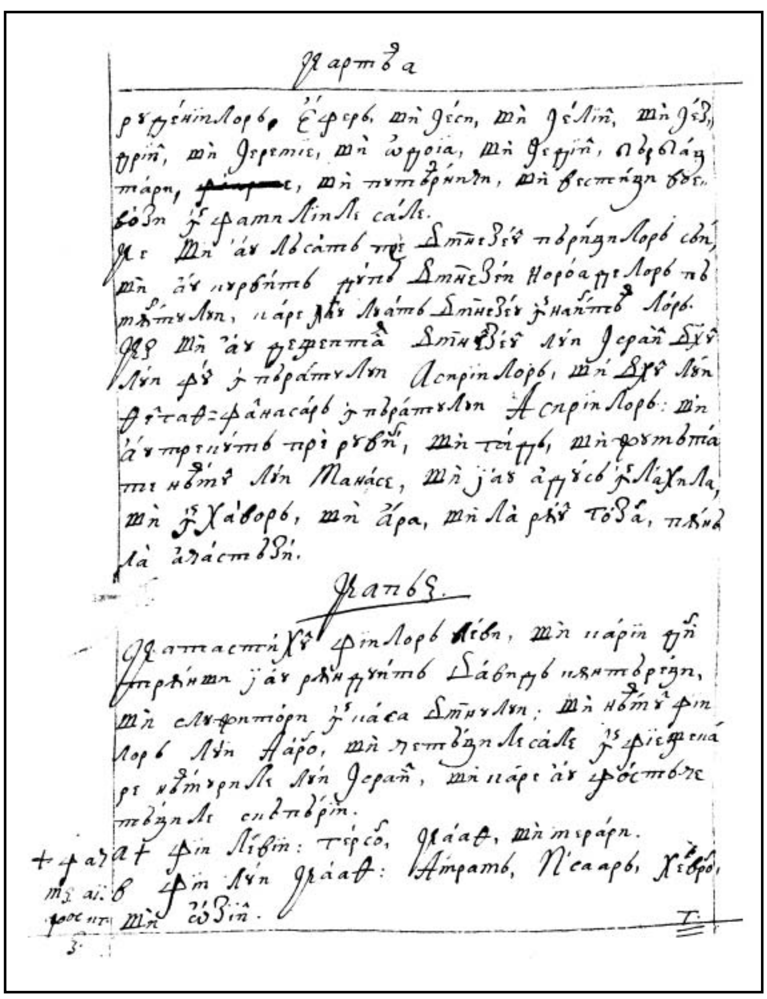
254r

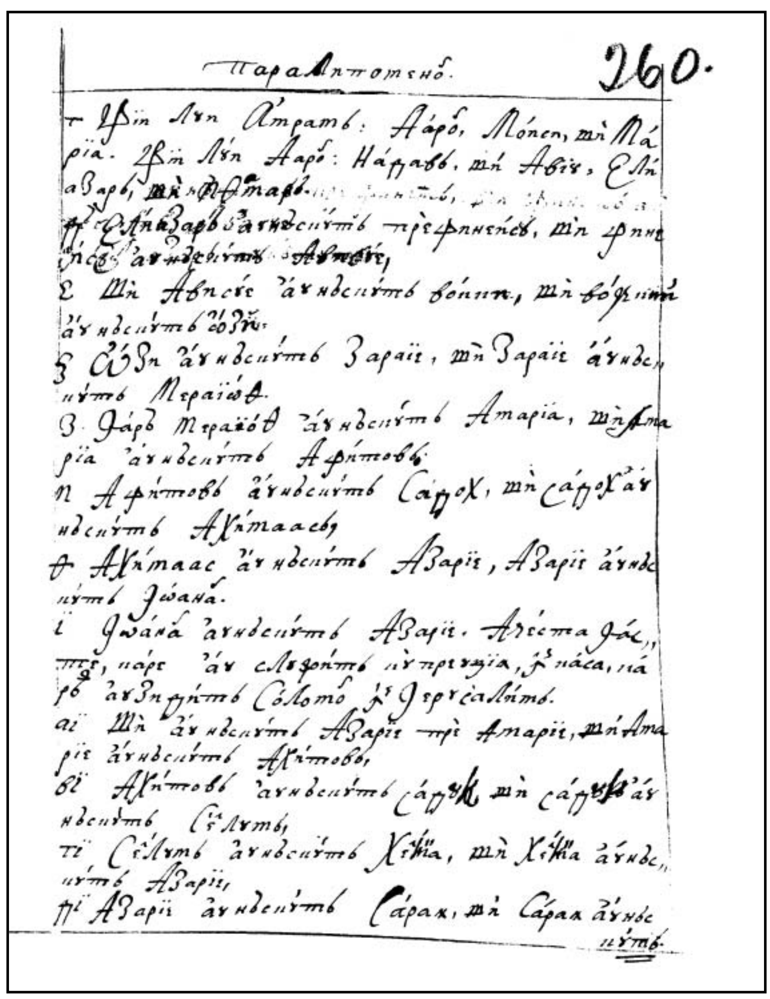
254v

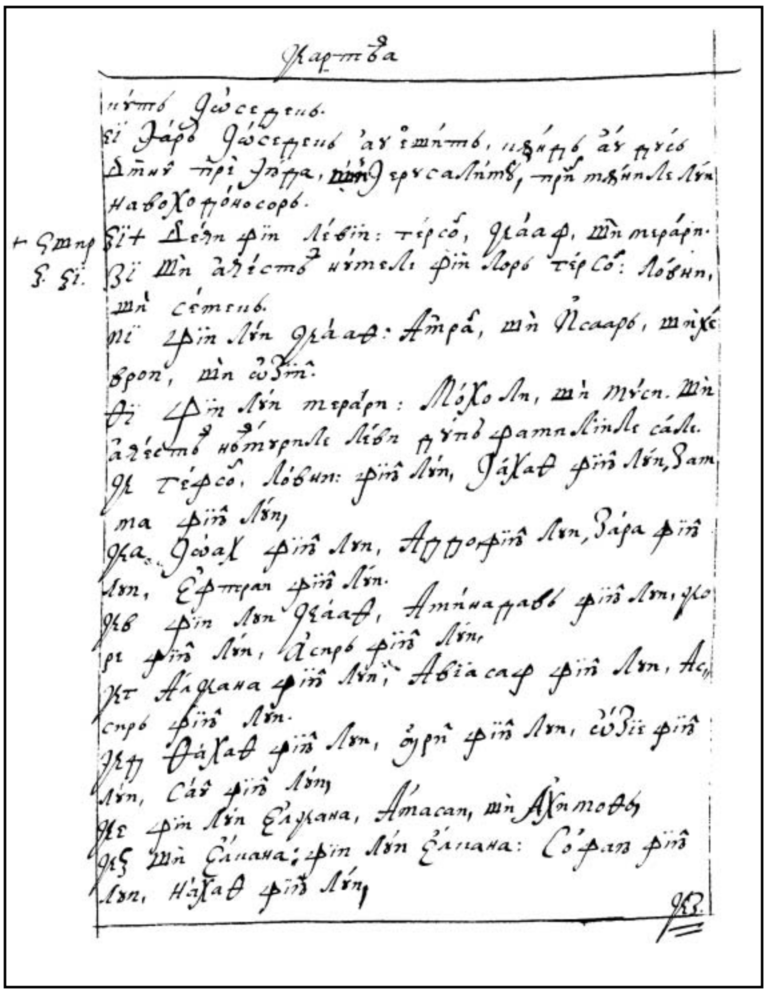
255r

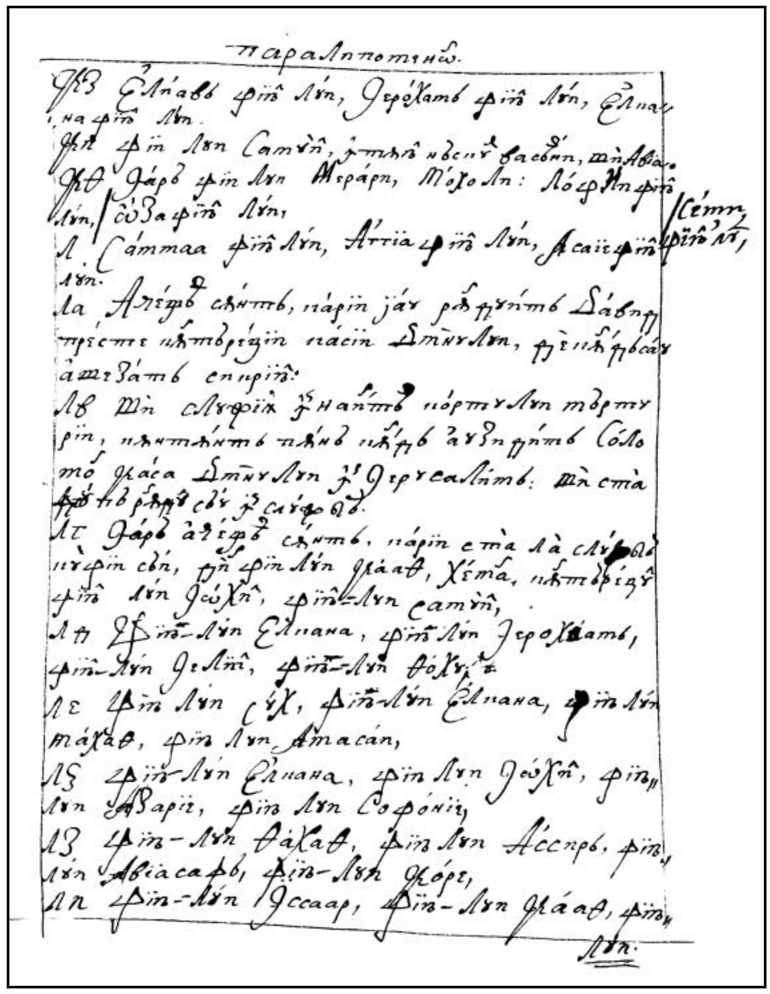

255v

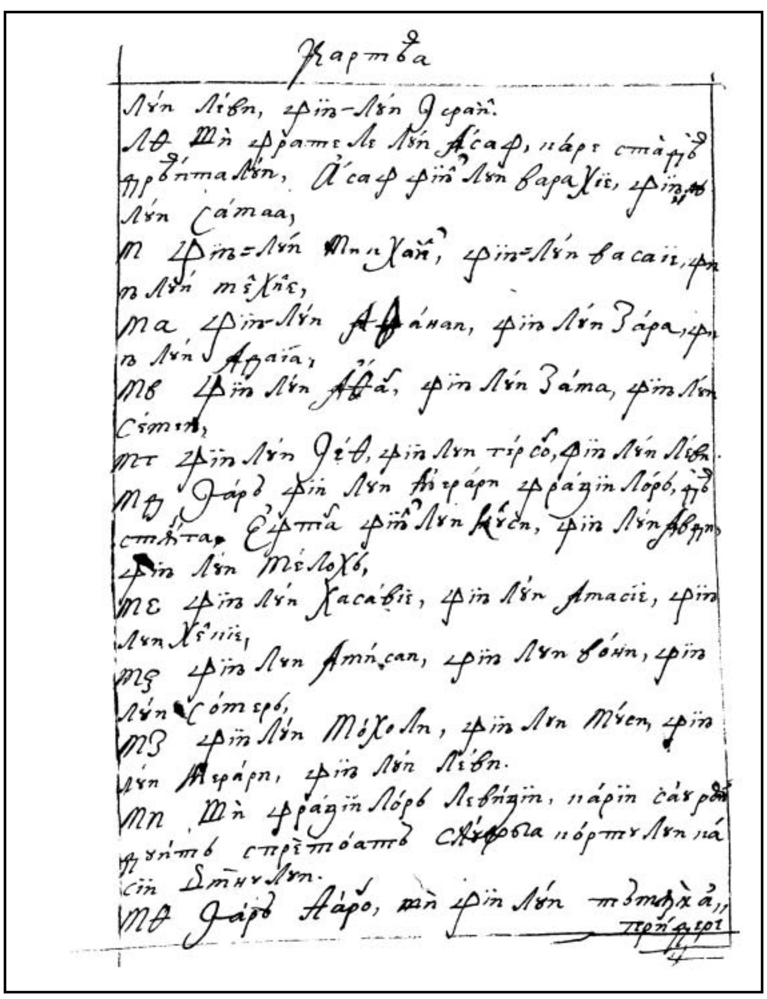
256r

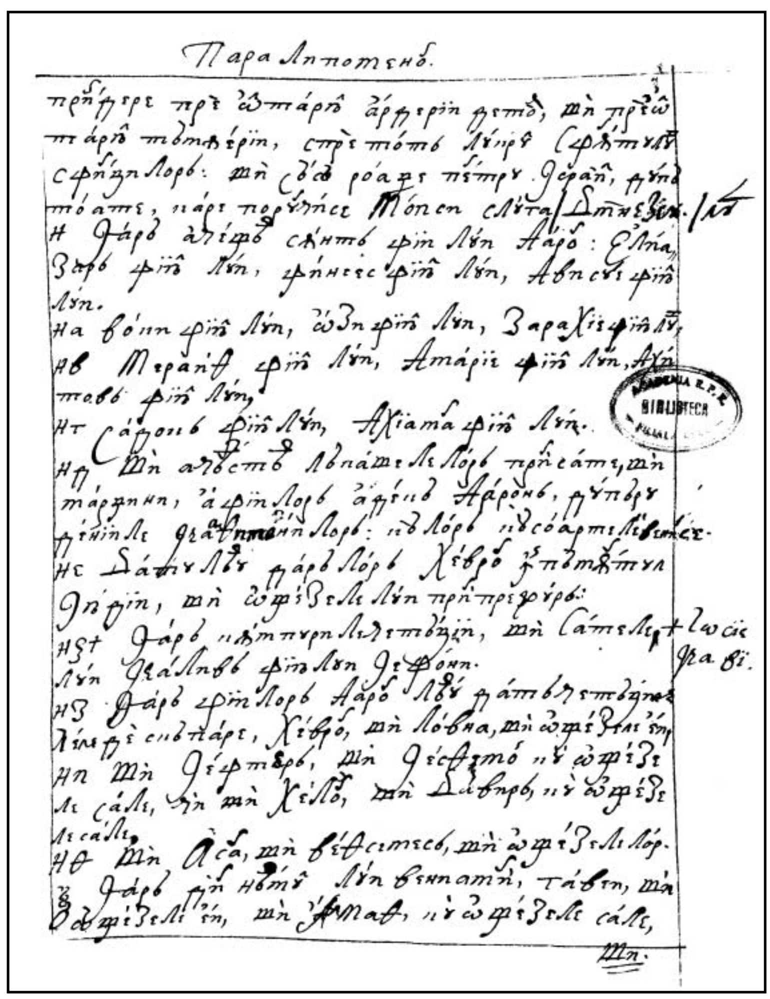

256v

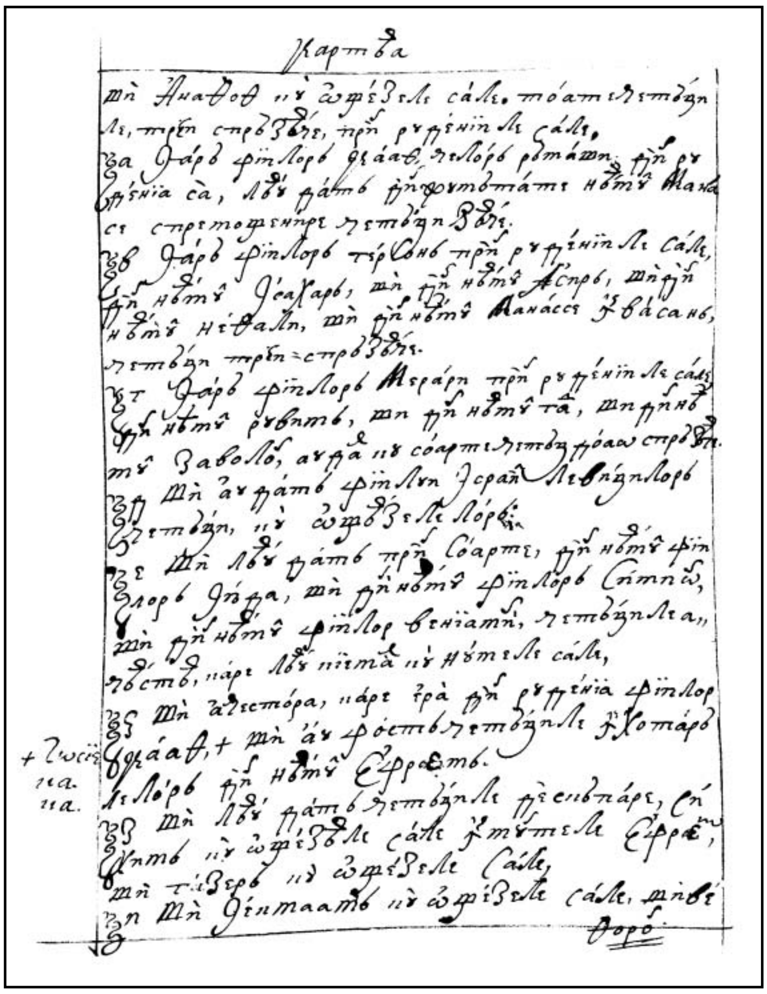
257r

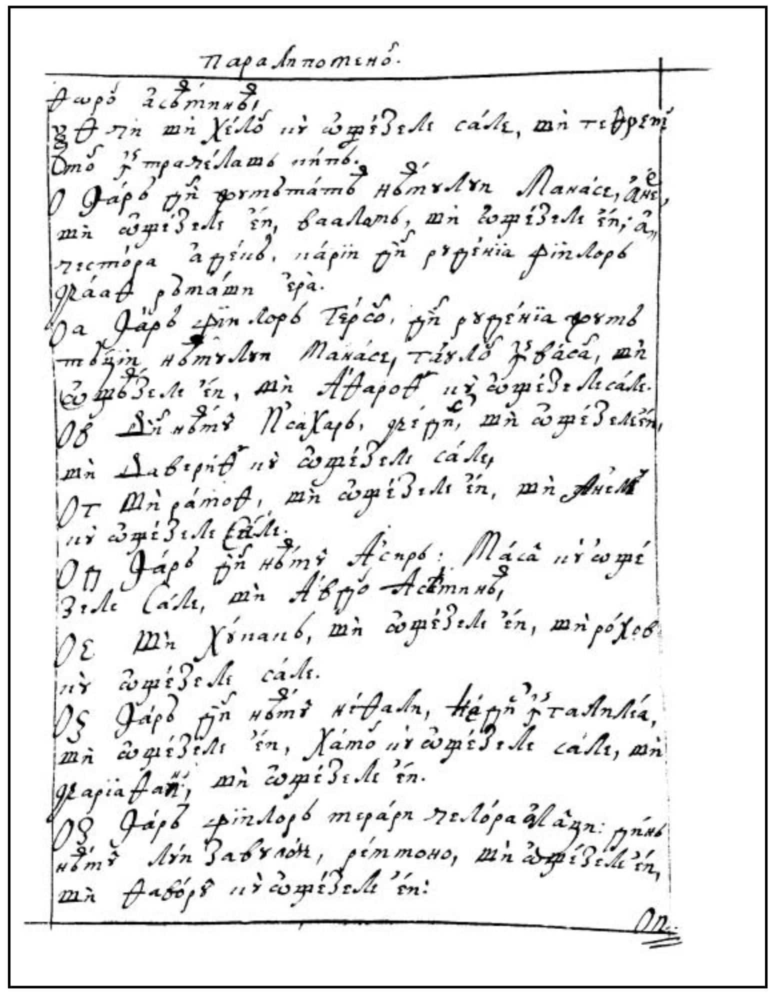

257v

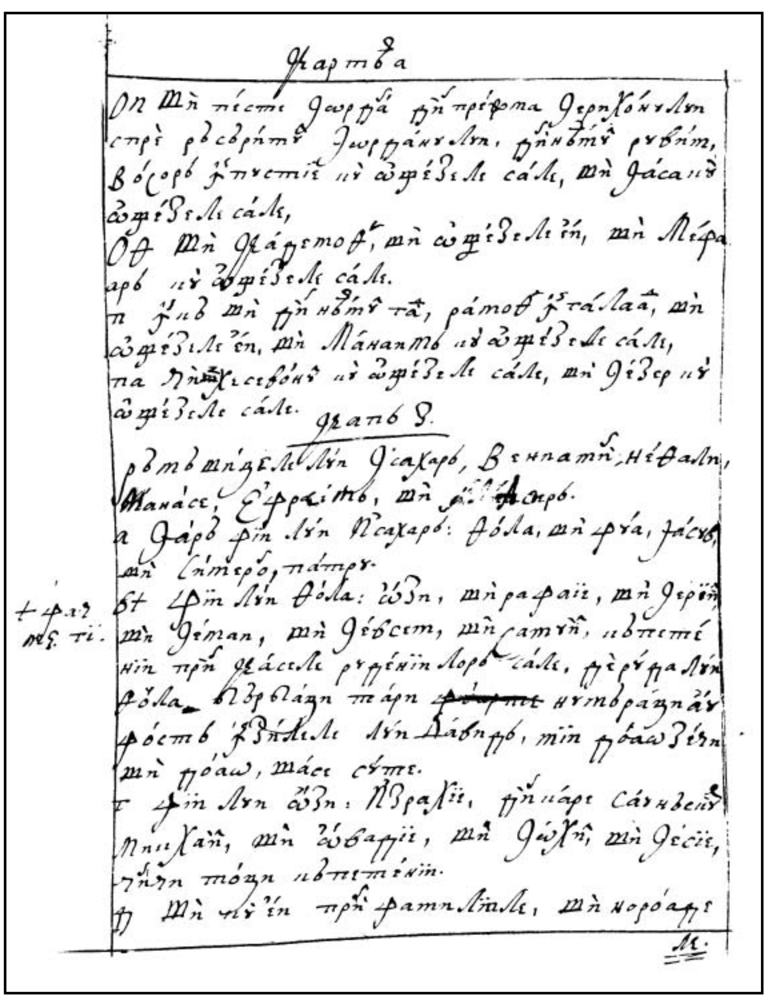
258r

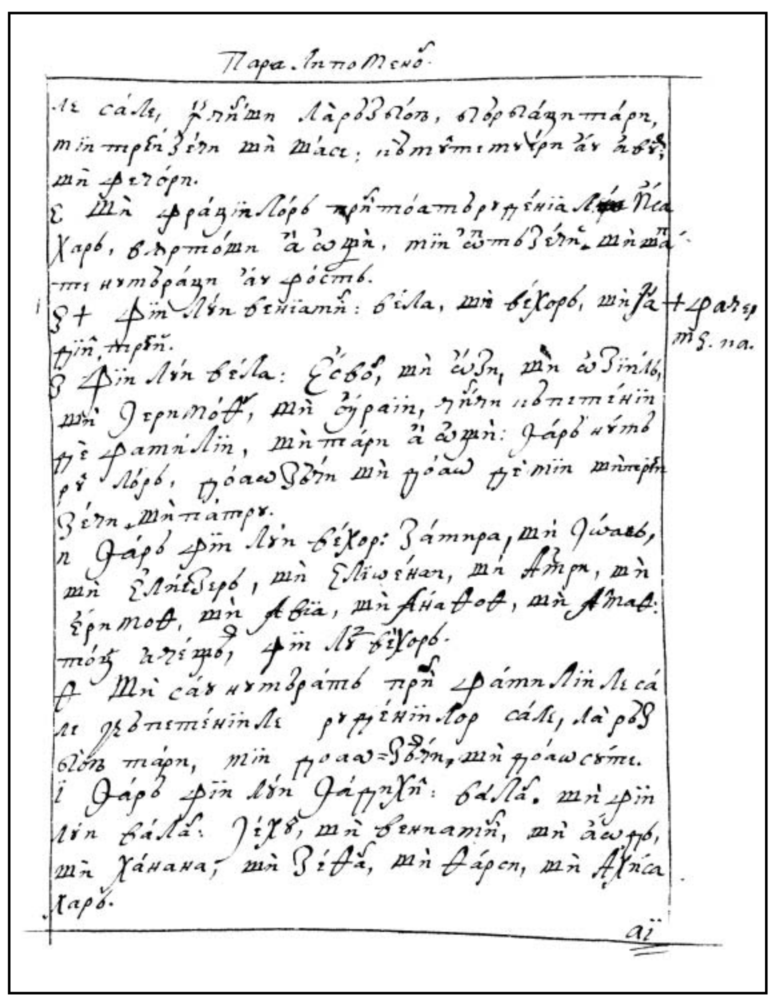
258v

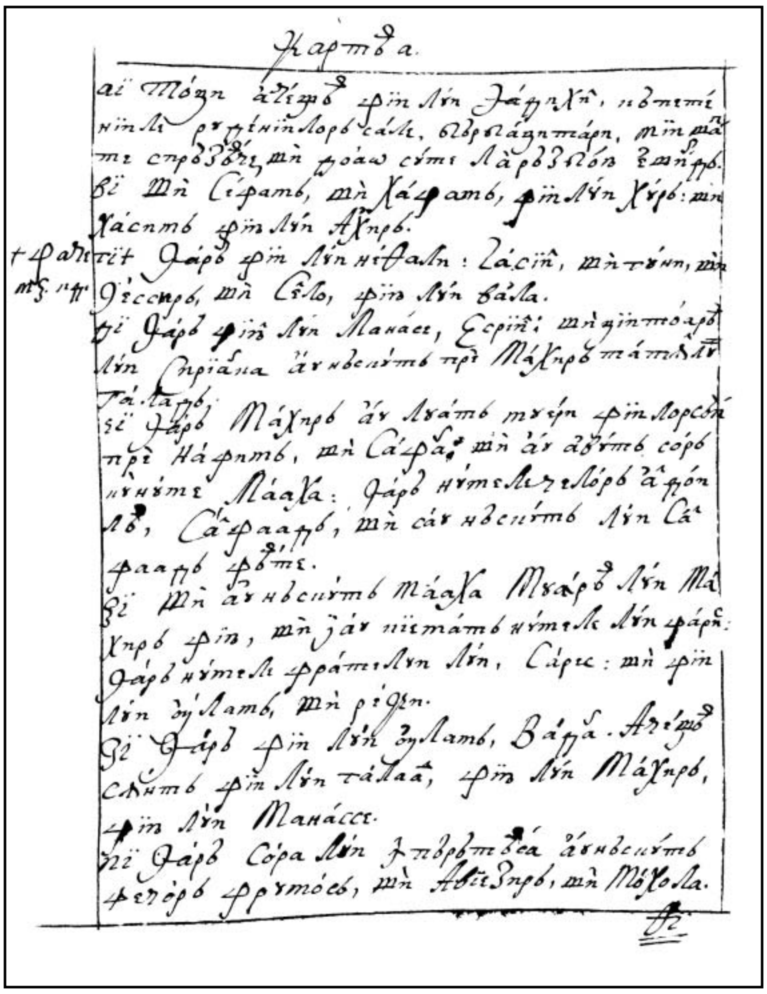
259r

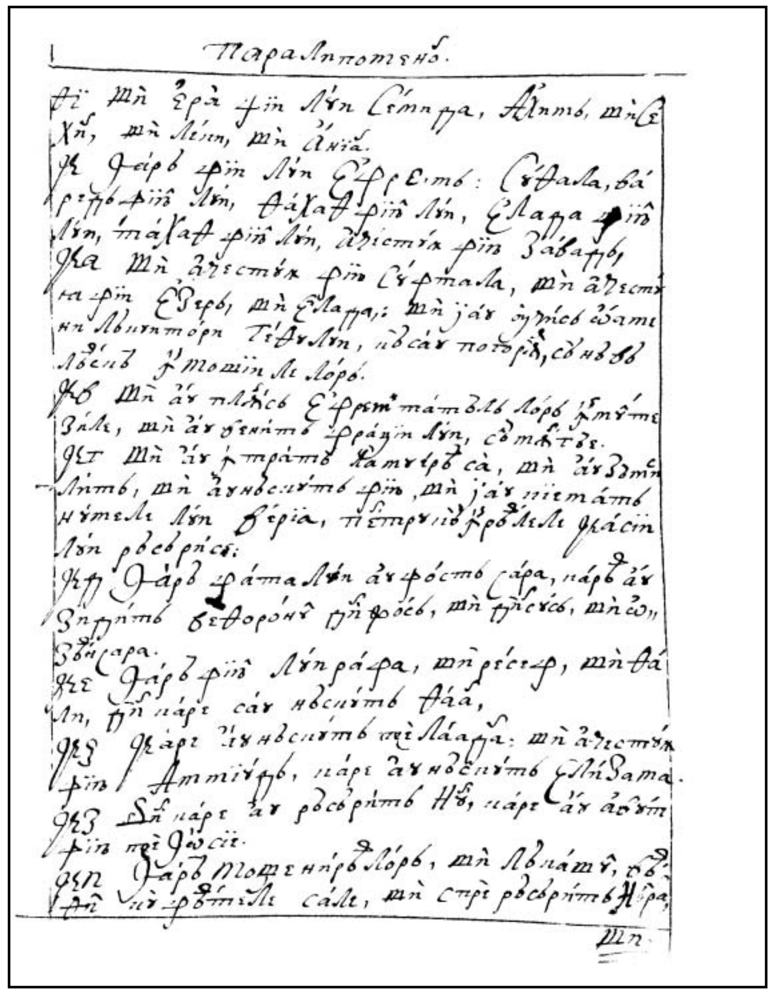
259v

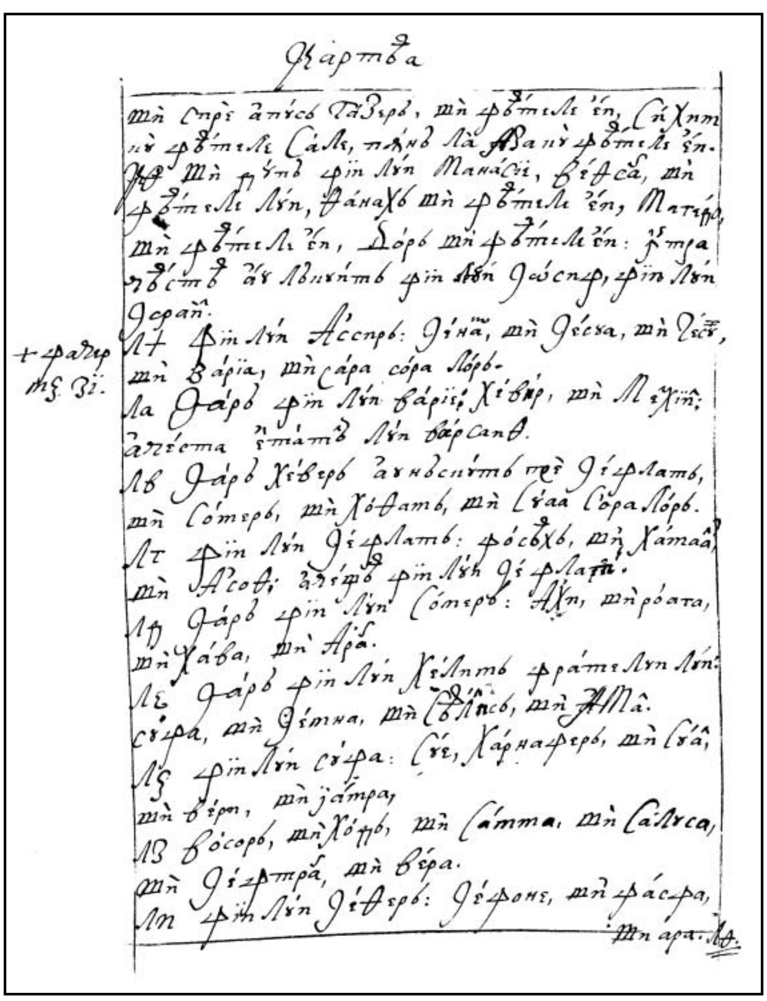
260r

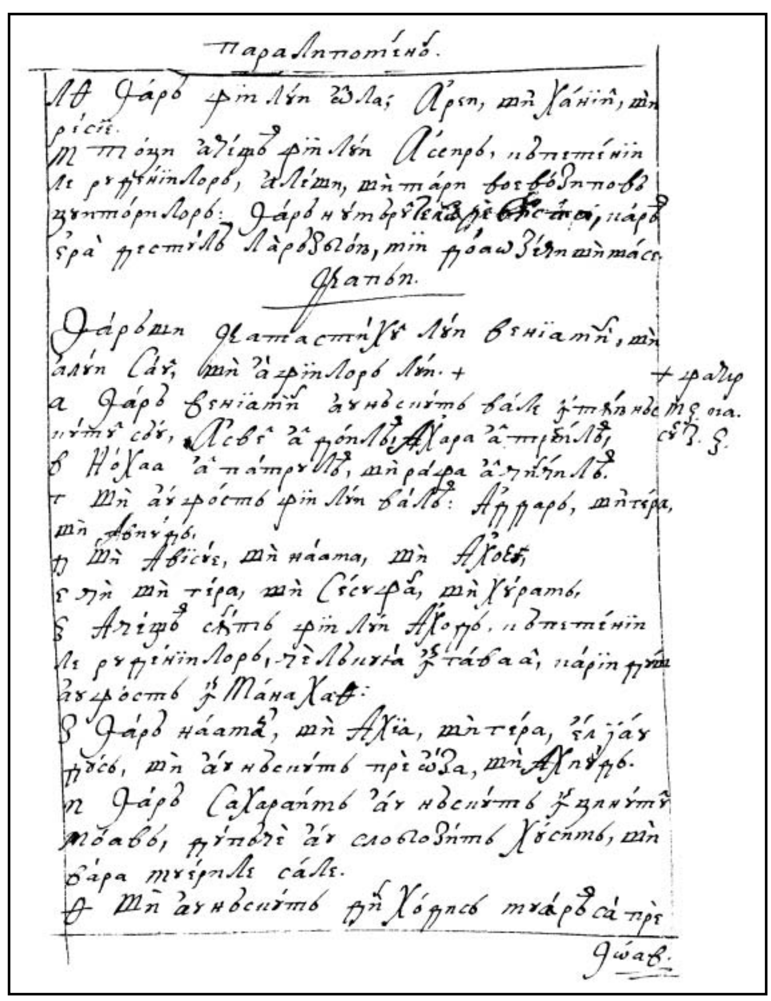
260v

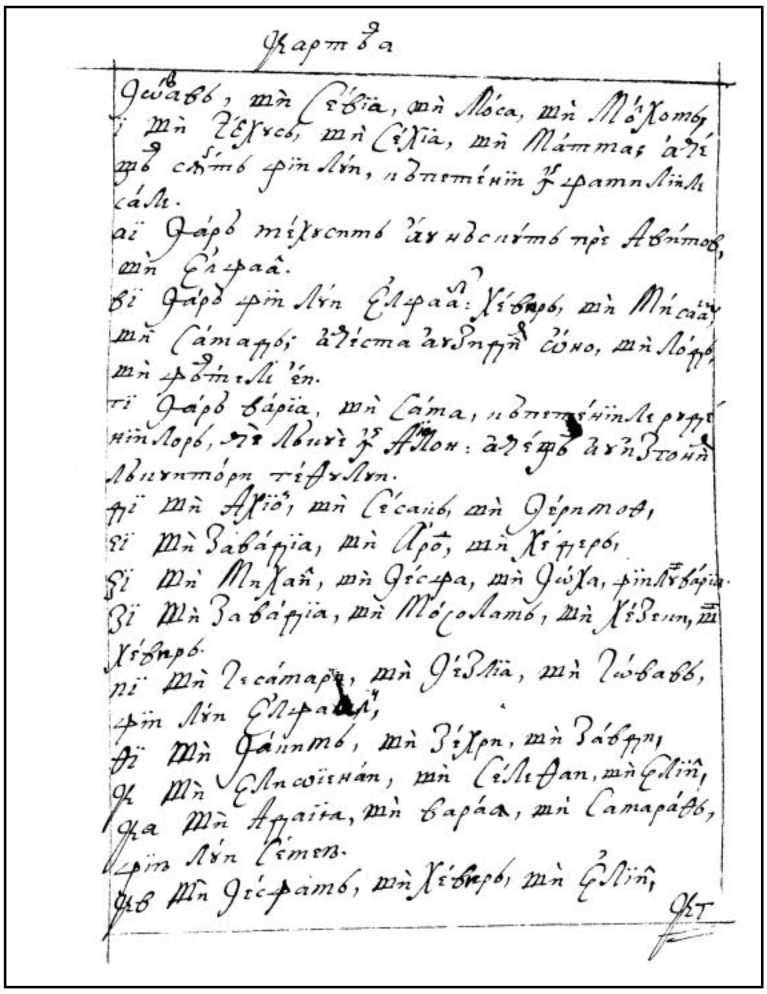
261r

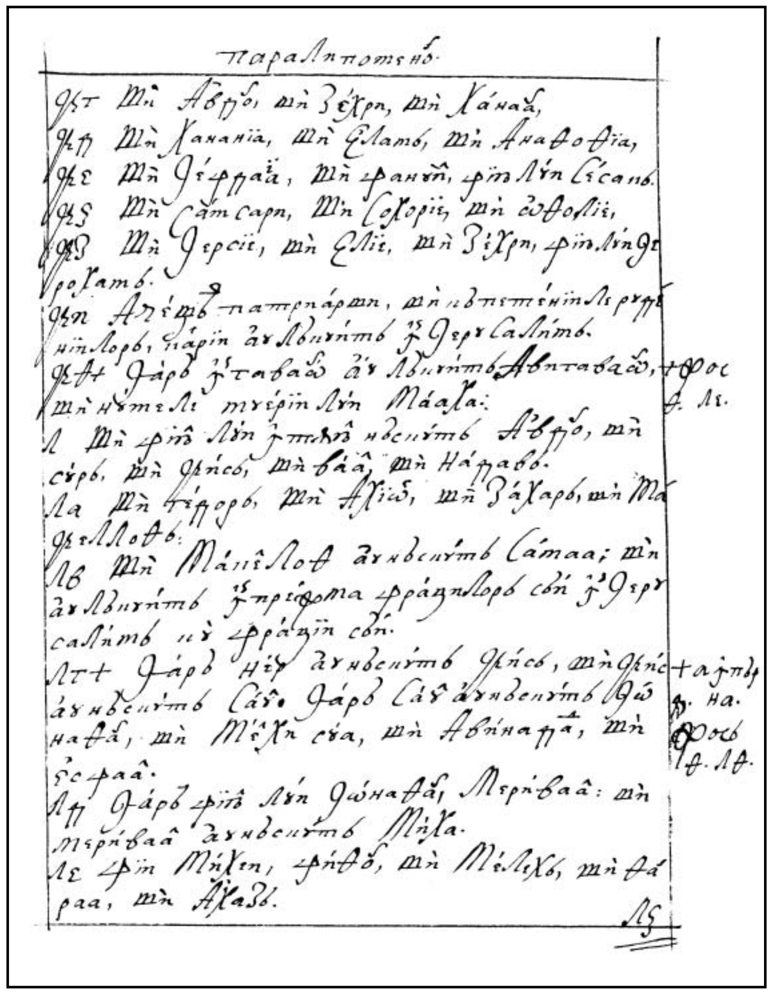
261v

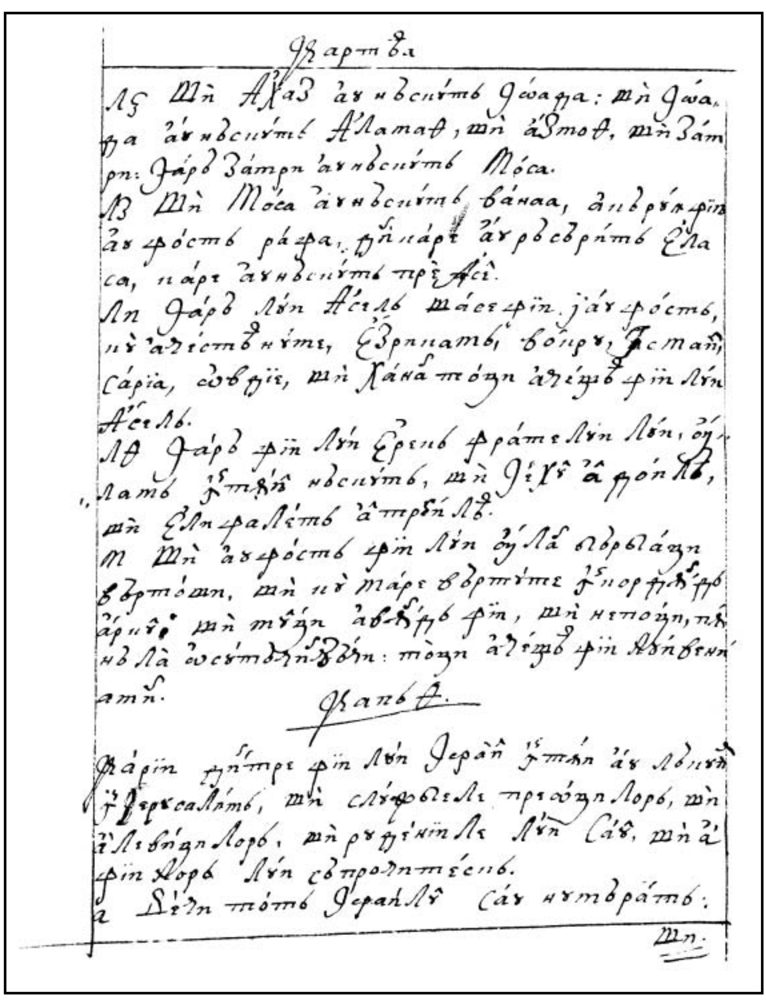
262r

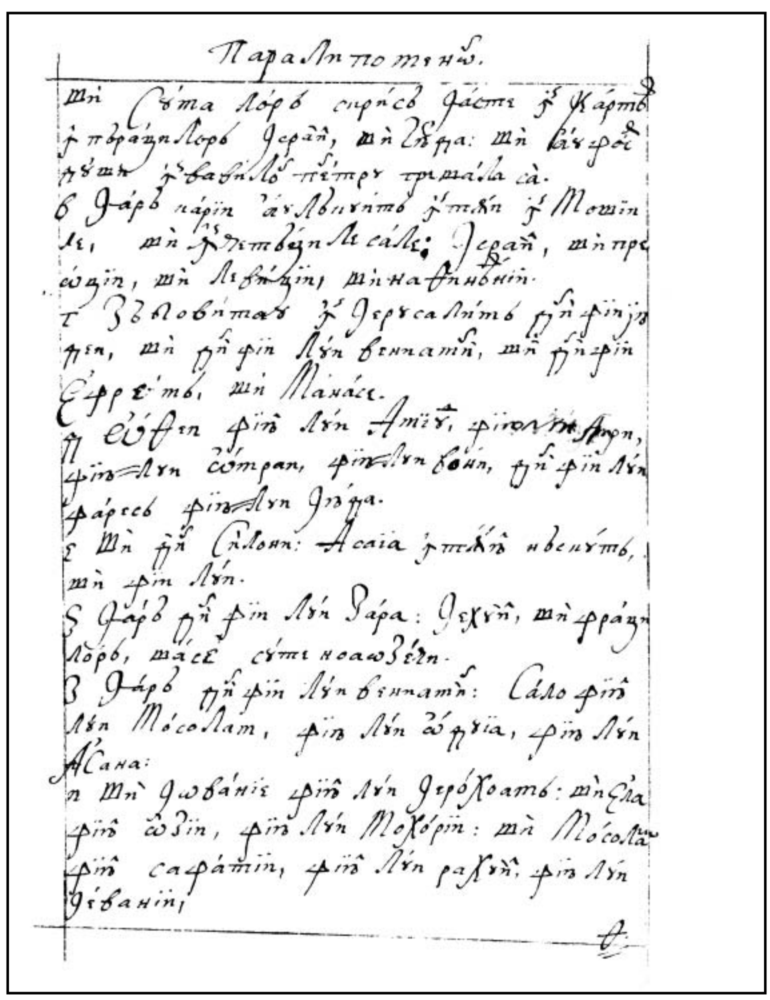
262v

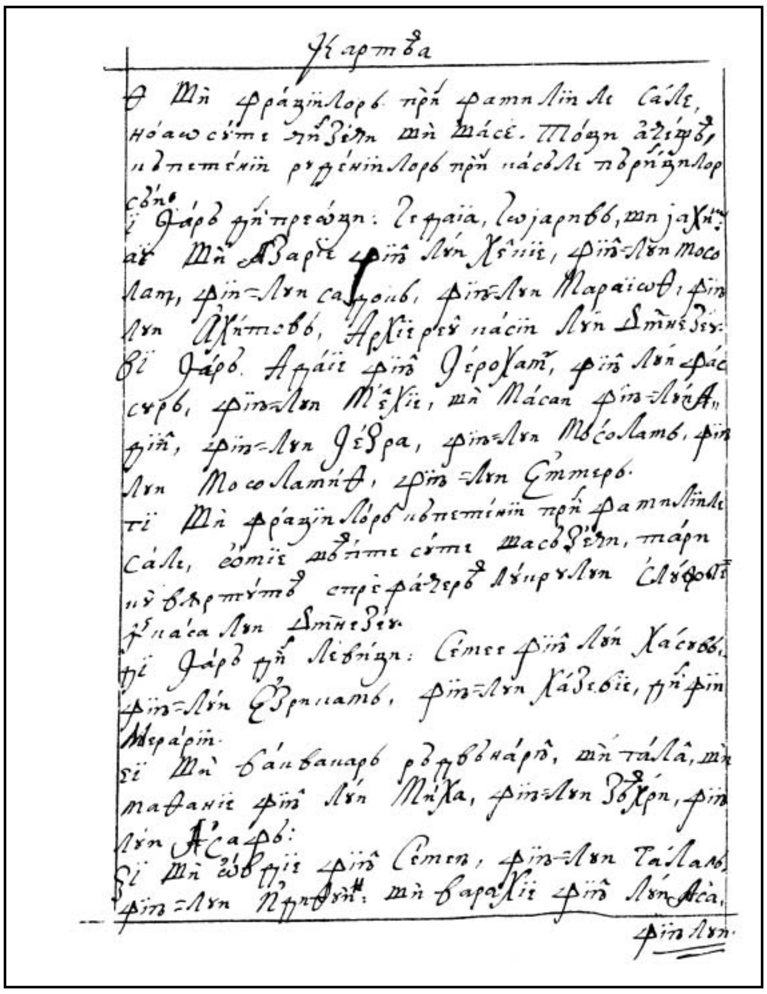
263r

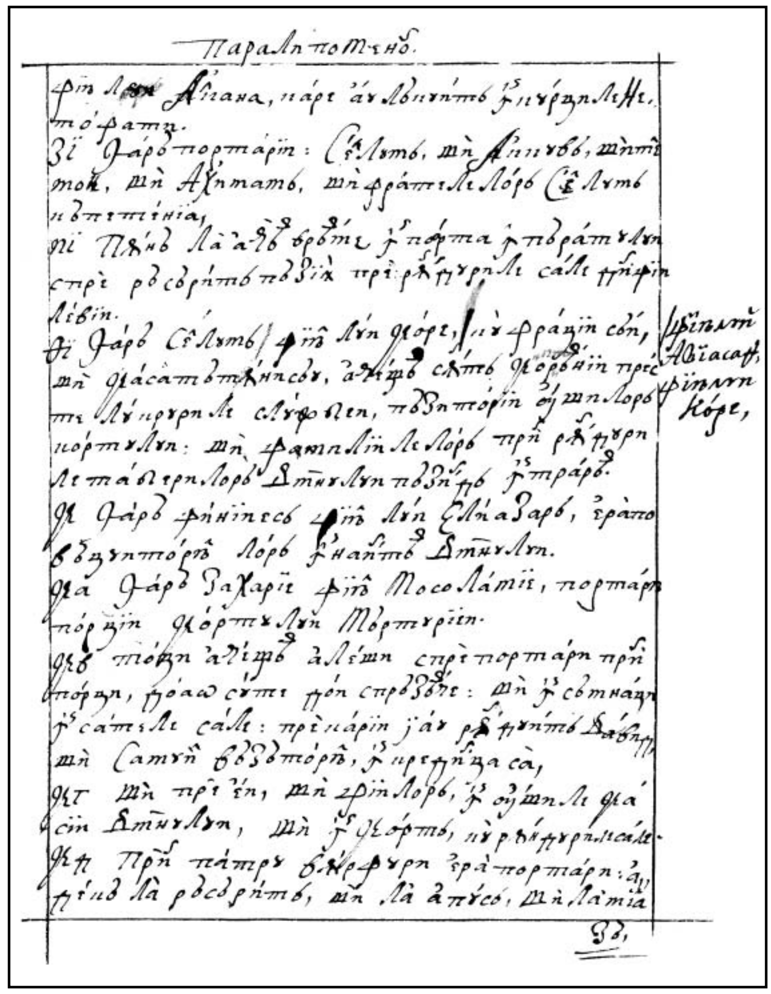
263v

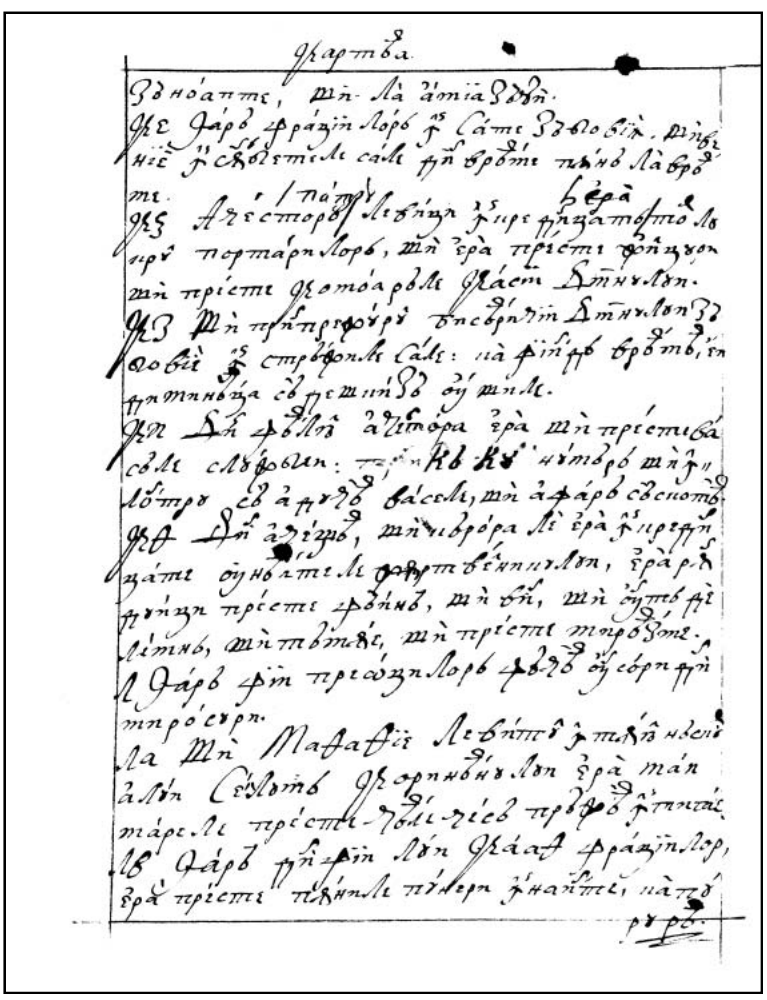
264r

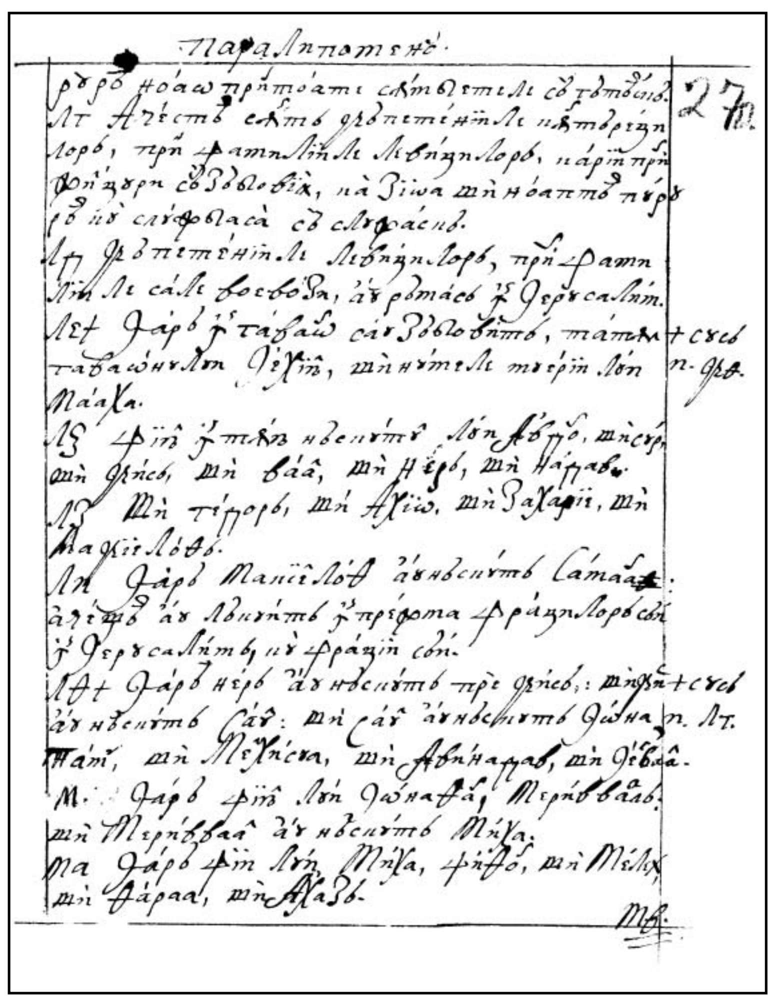
264v

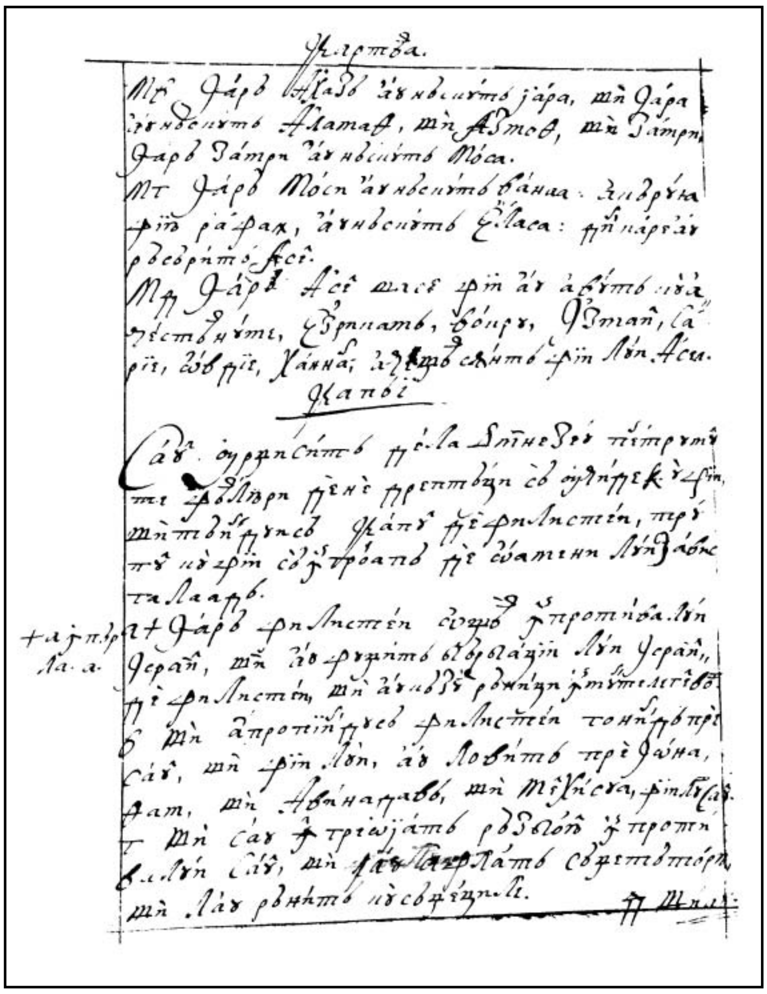
265r

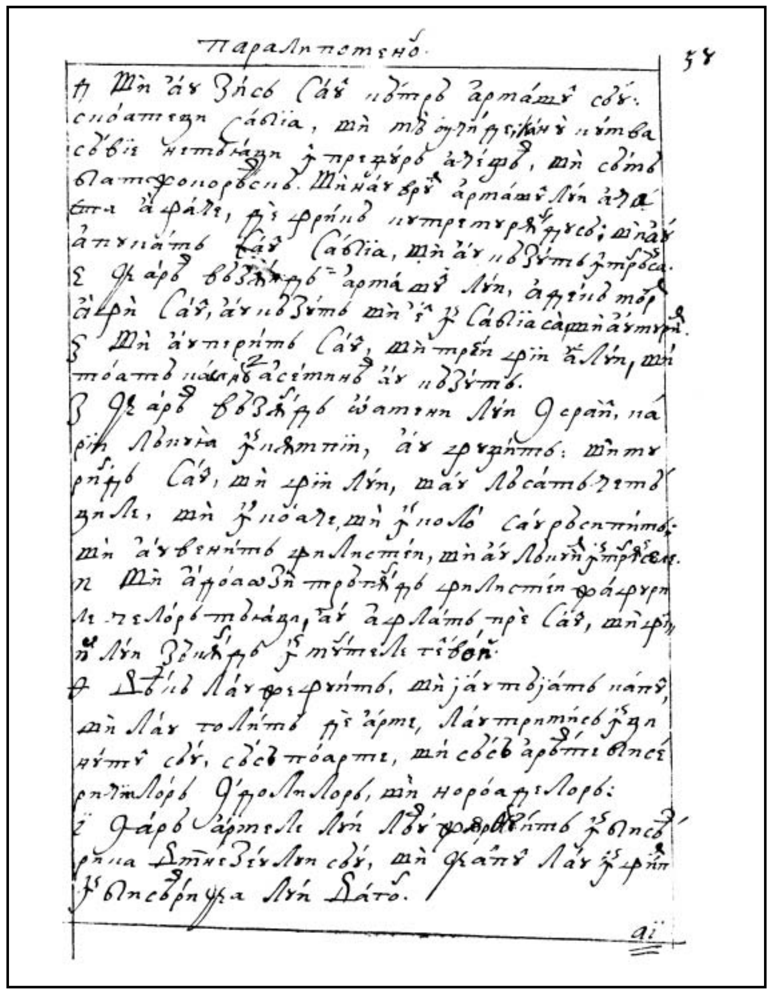
265v

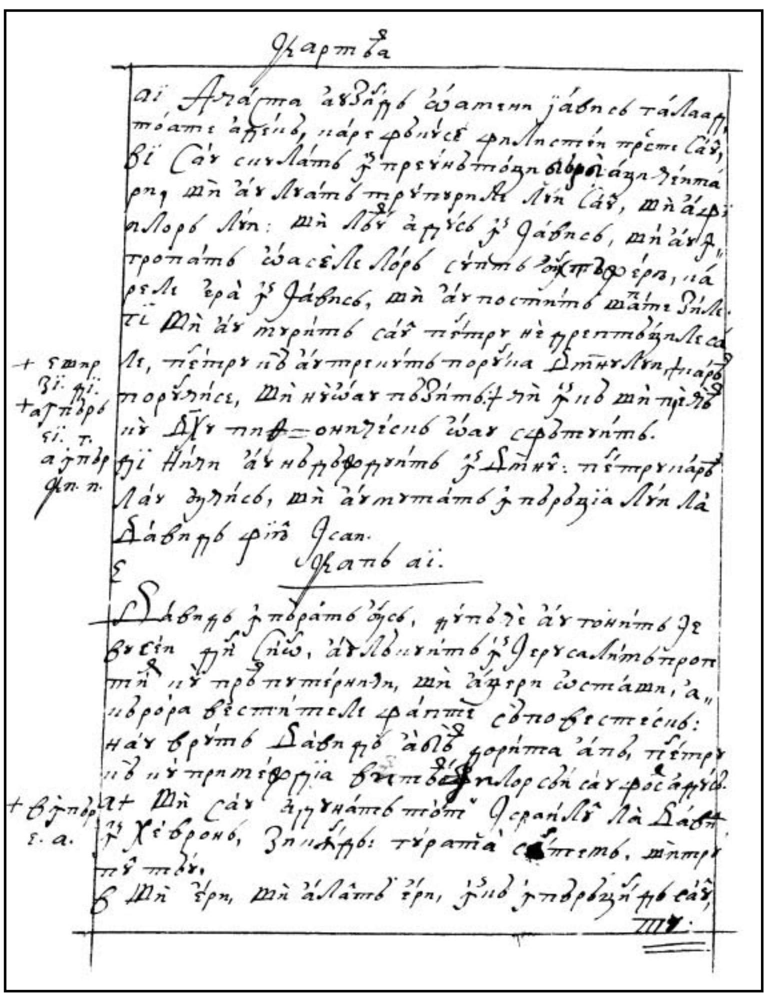
266r

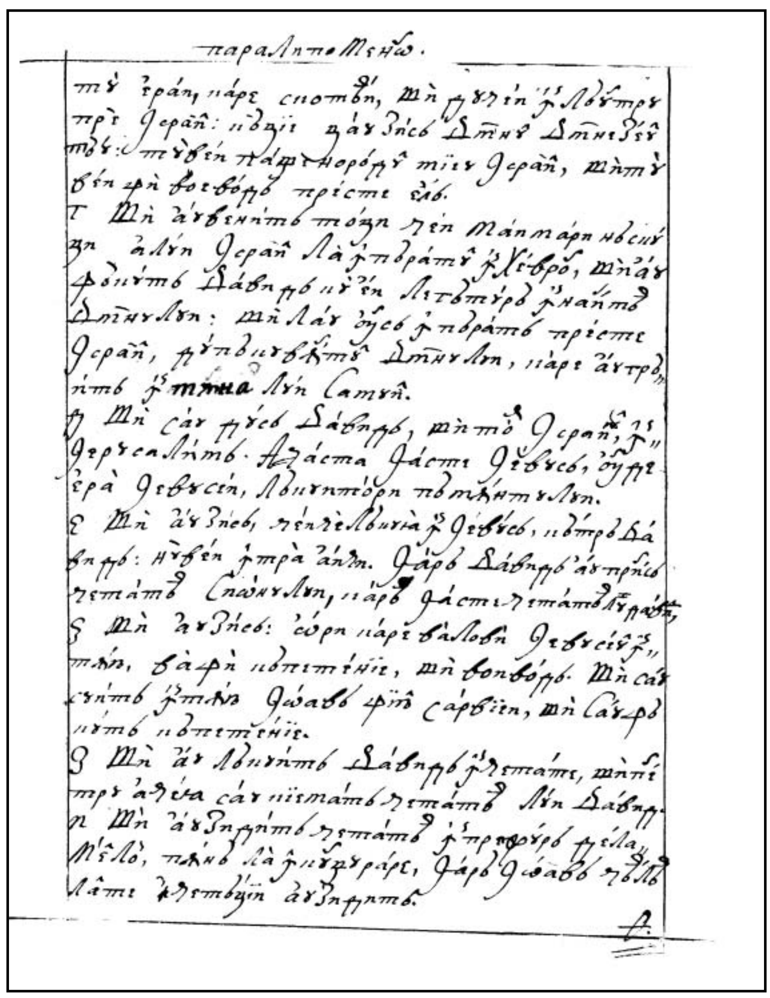
266v

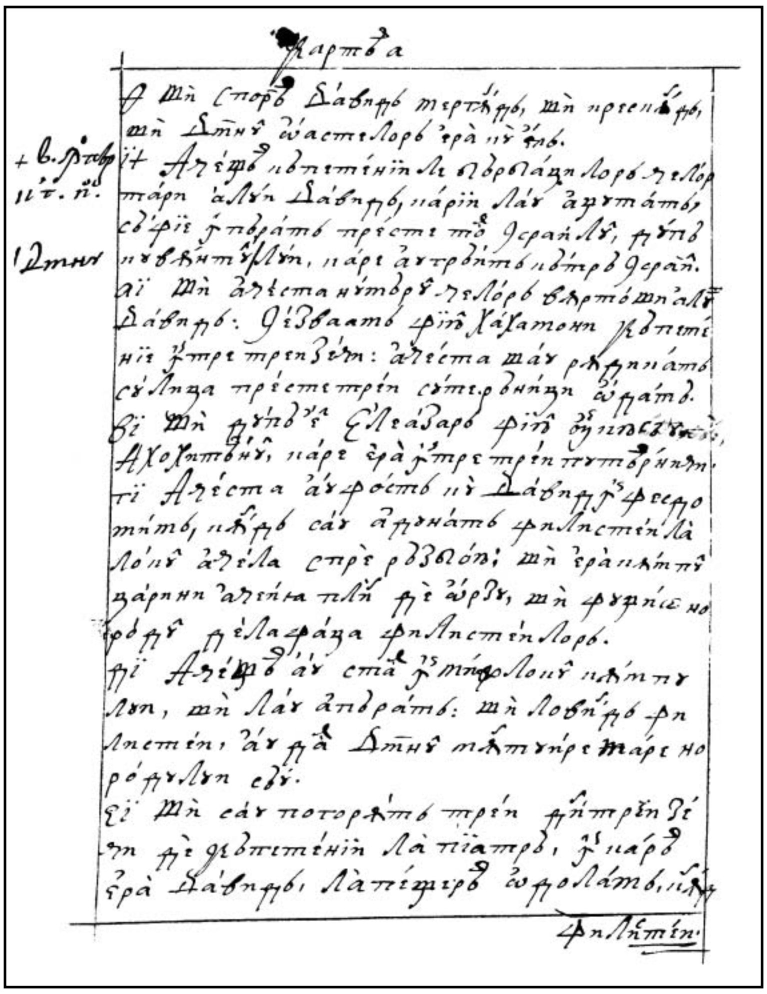
267r

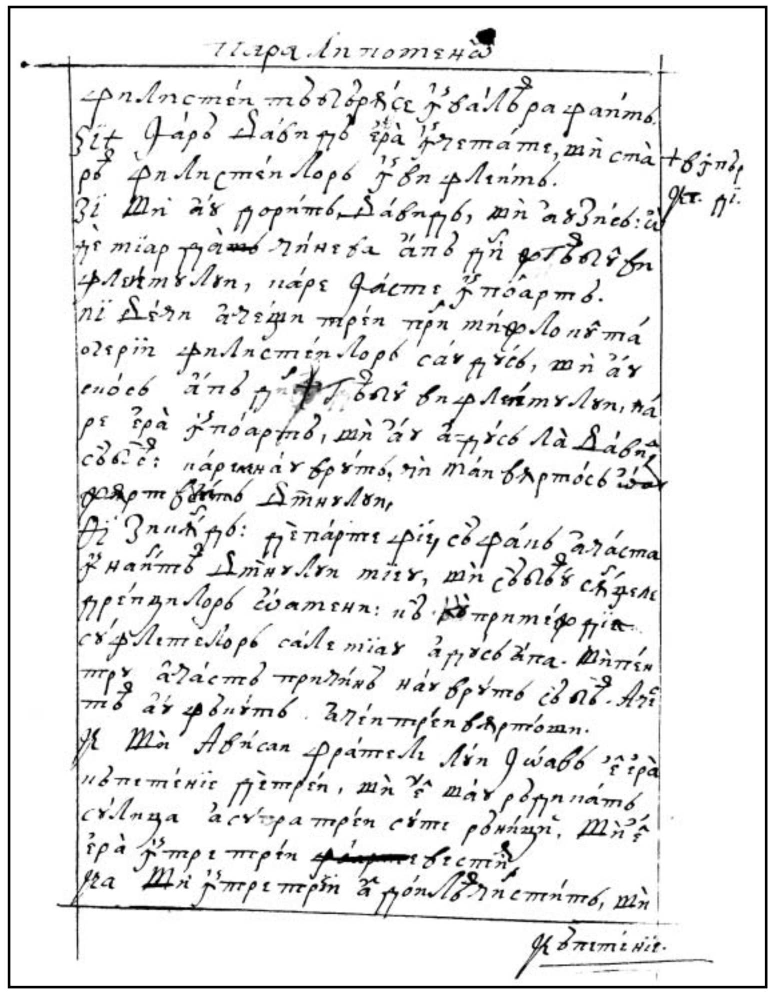
267v

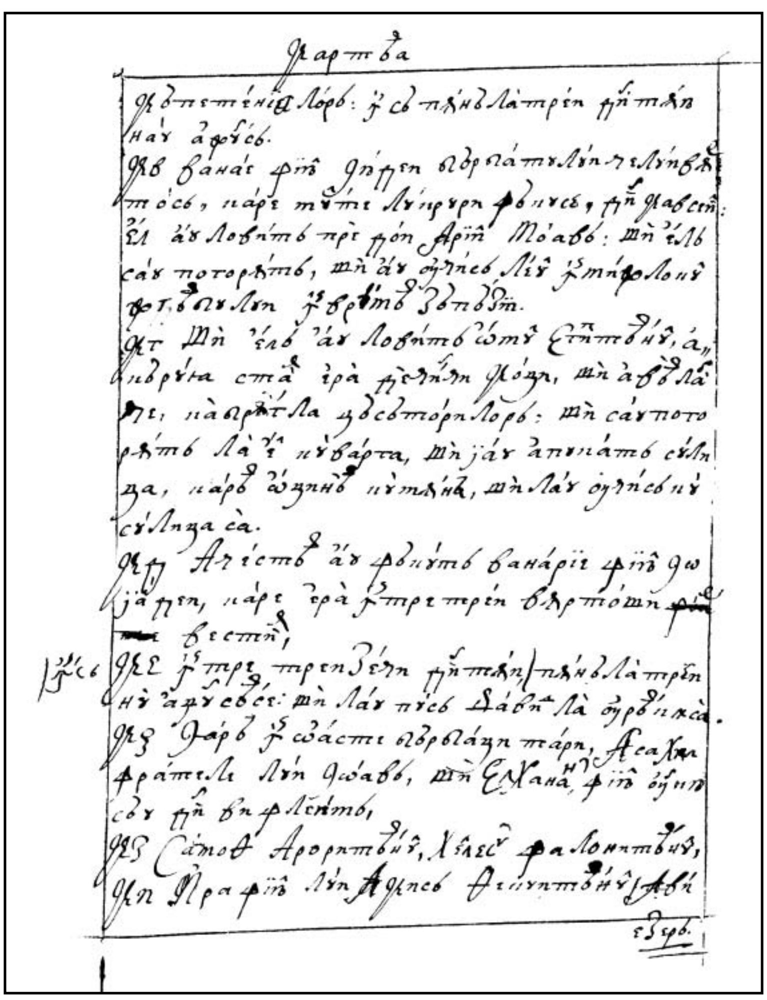
268r

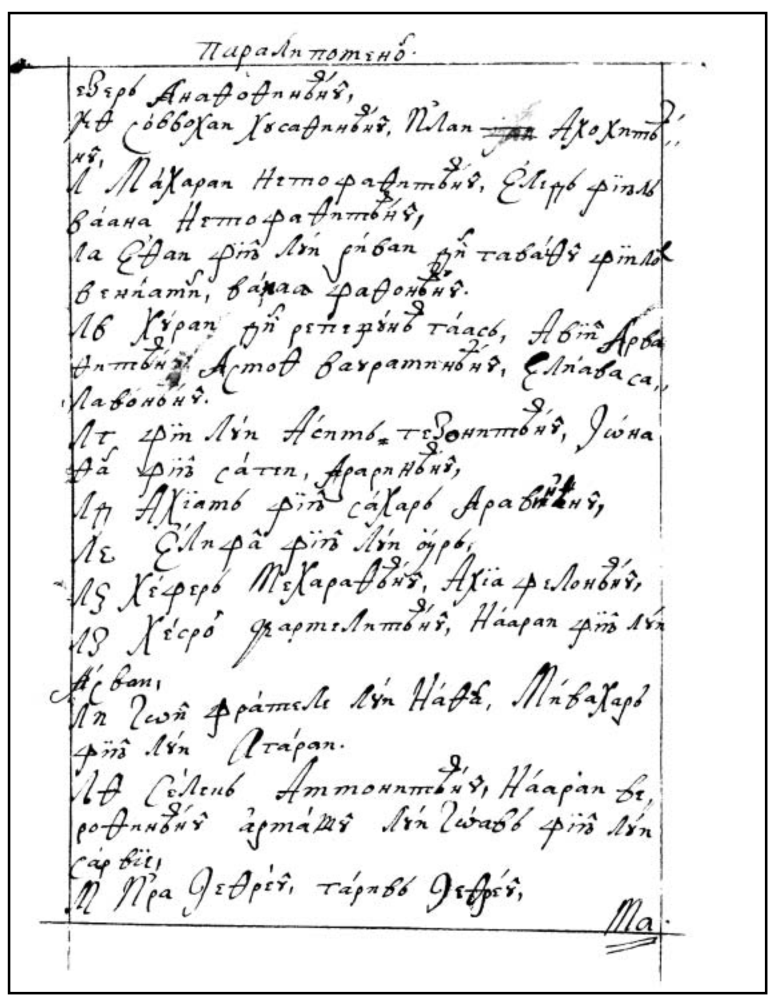
268v

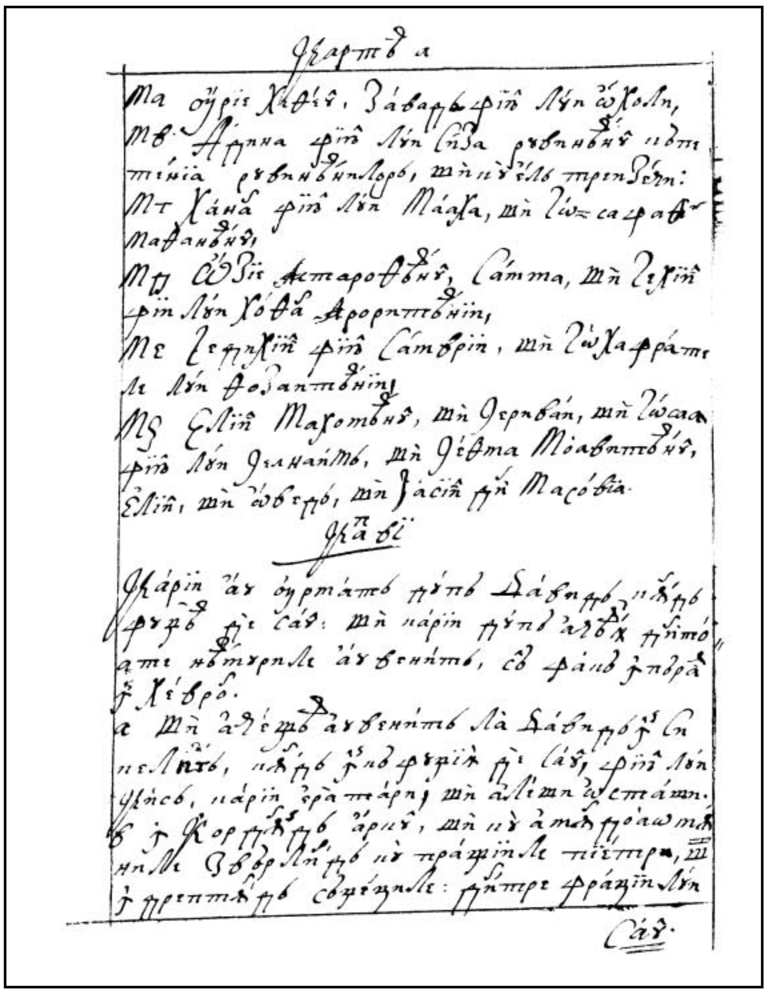
269r

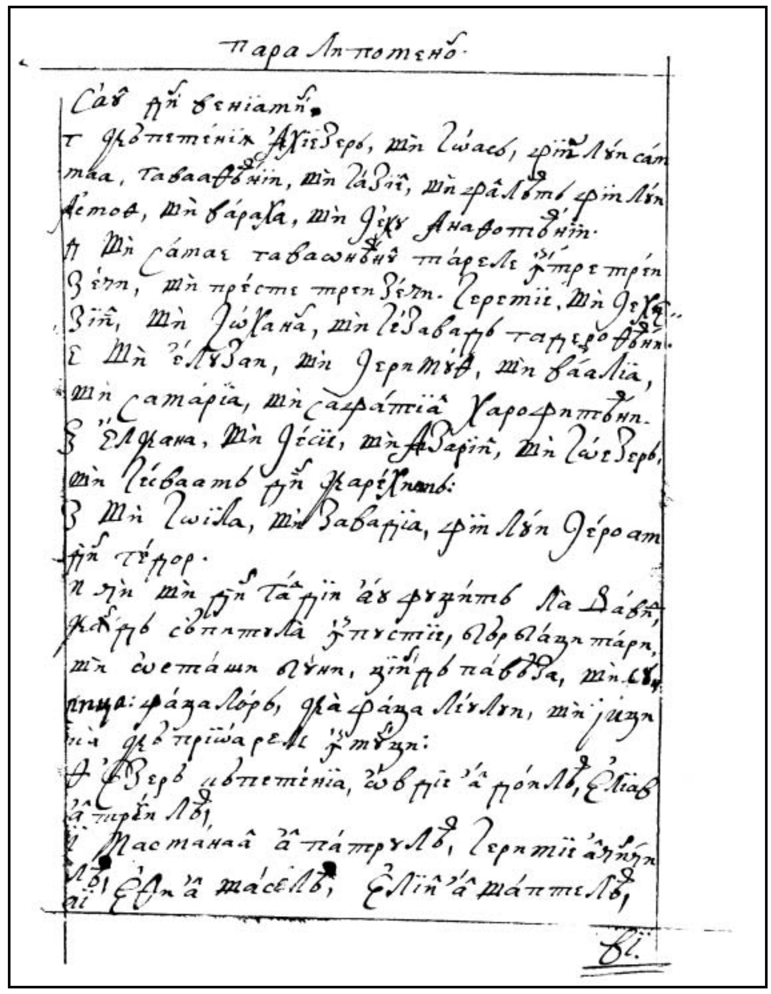
269v

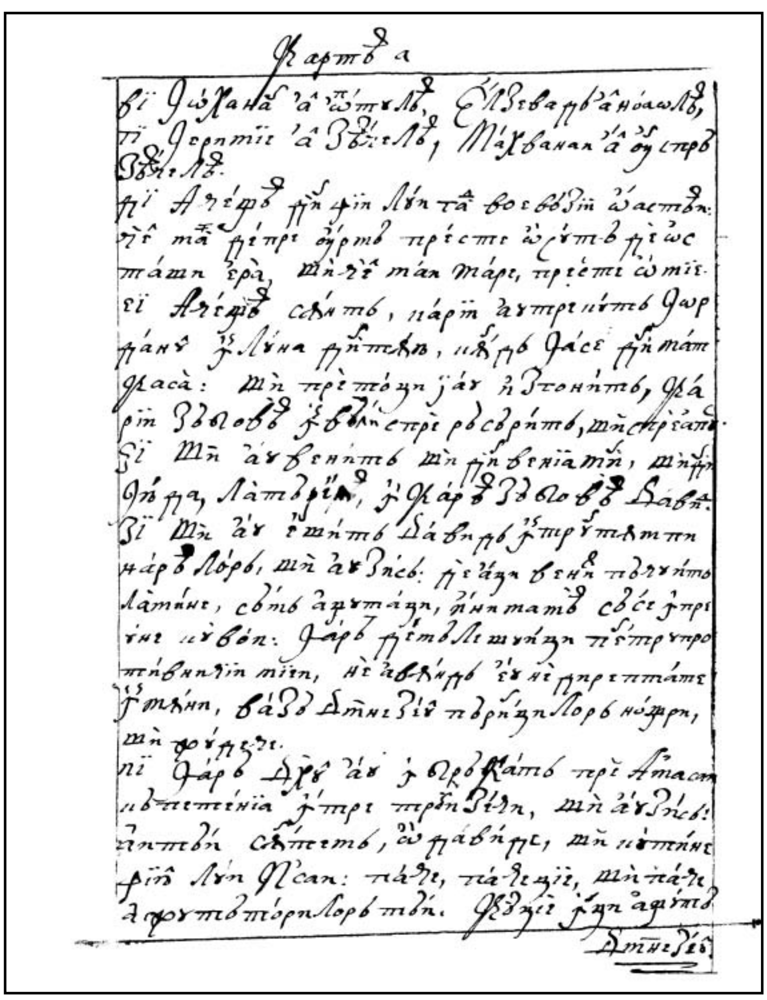
270r

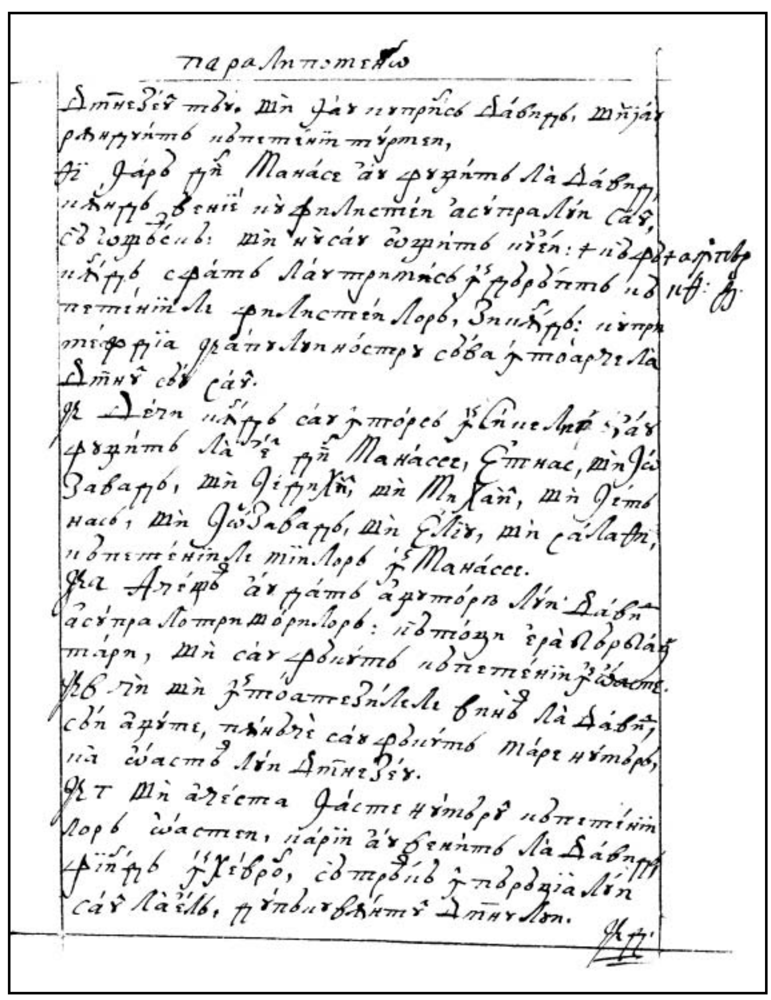
270v

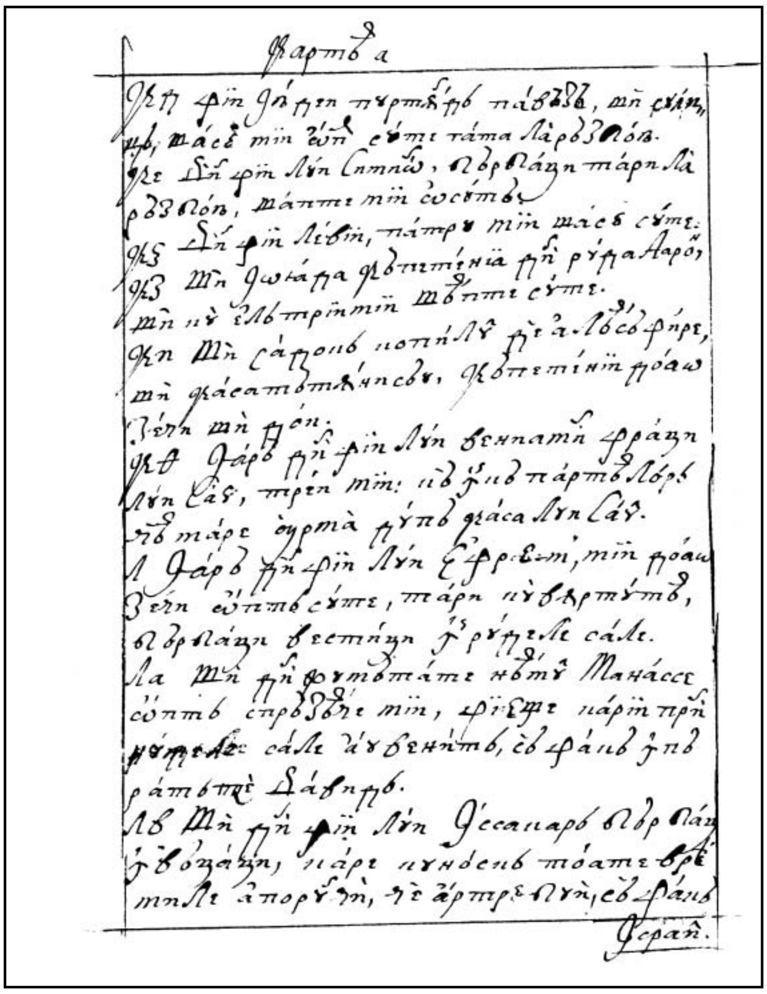
271r

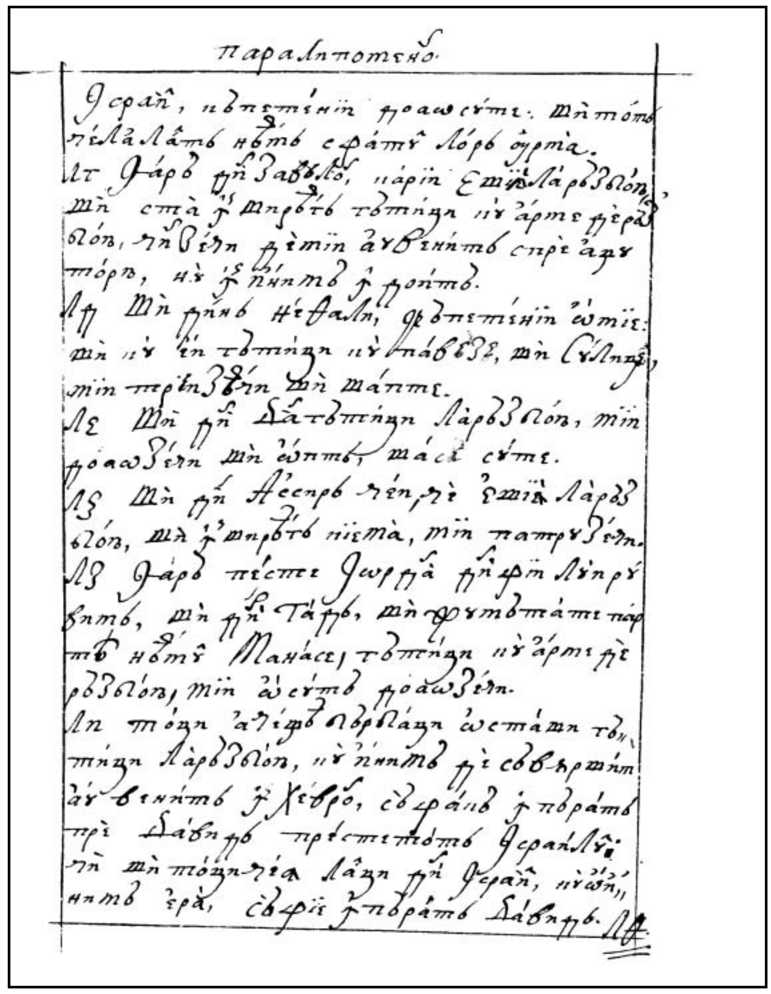
271v

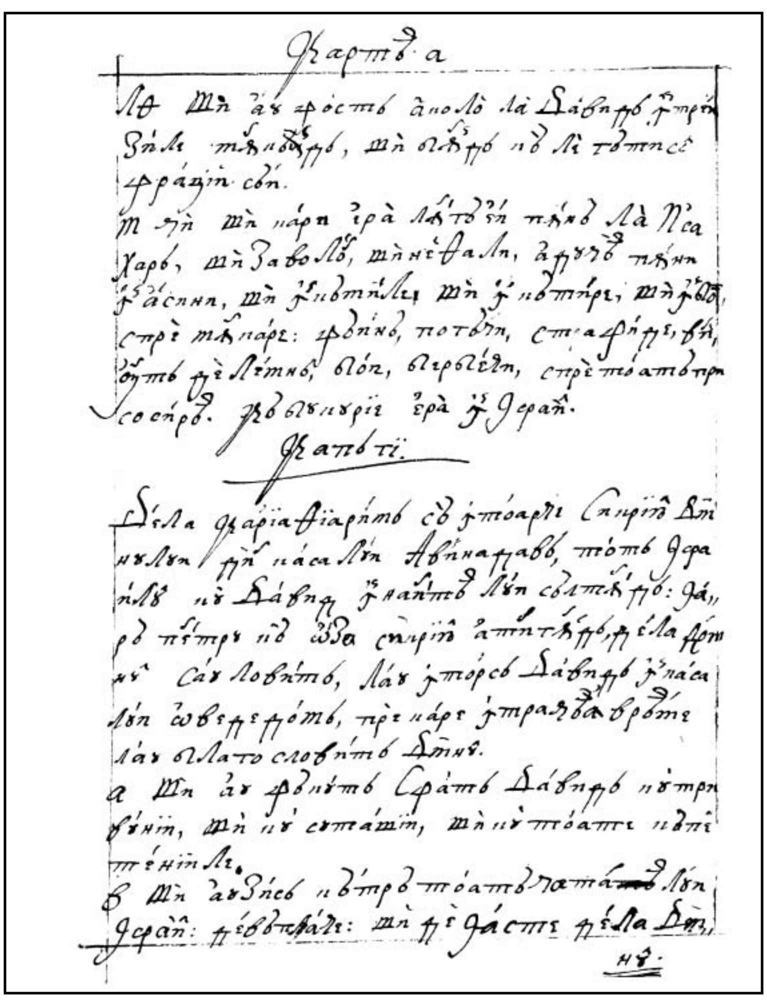
272r

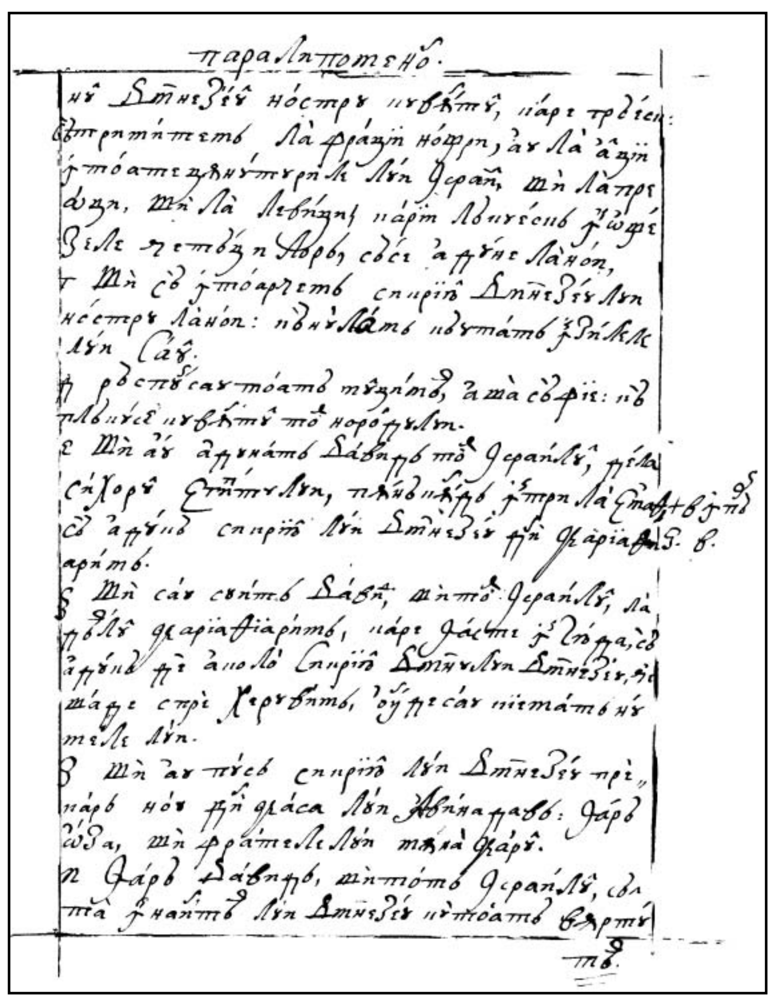
272v

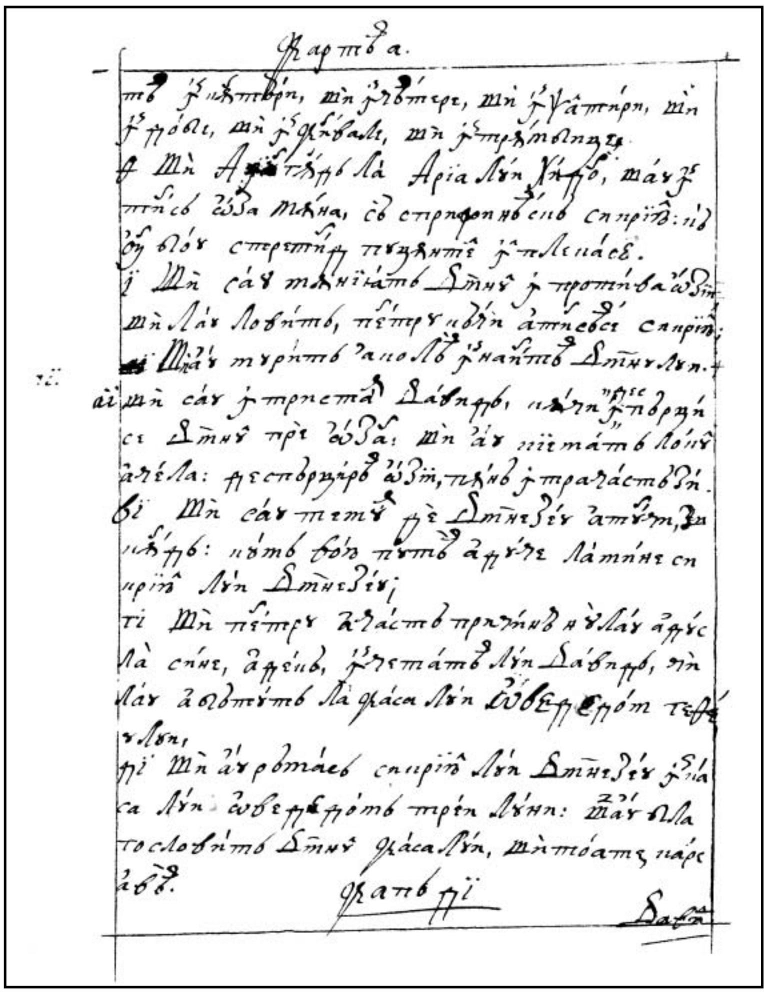
273r

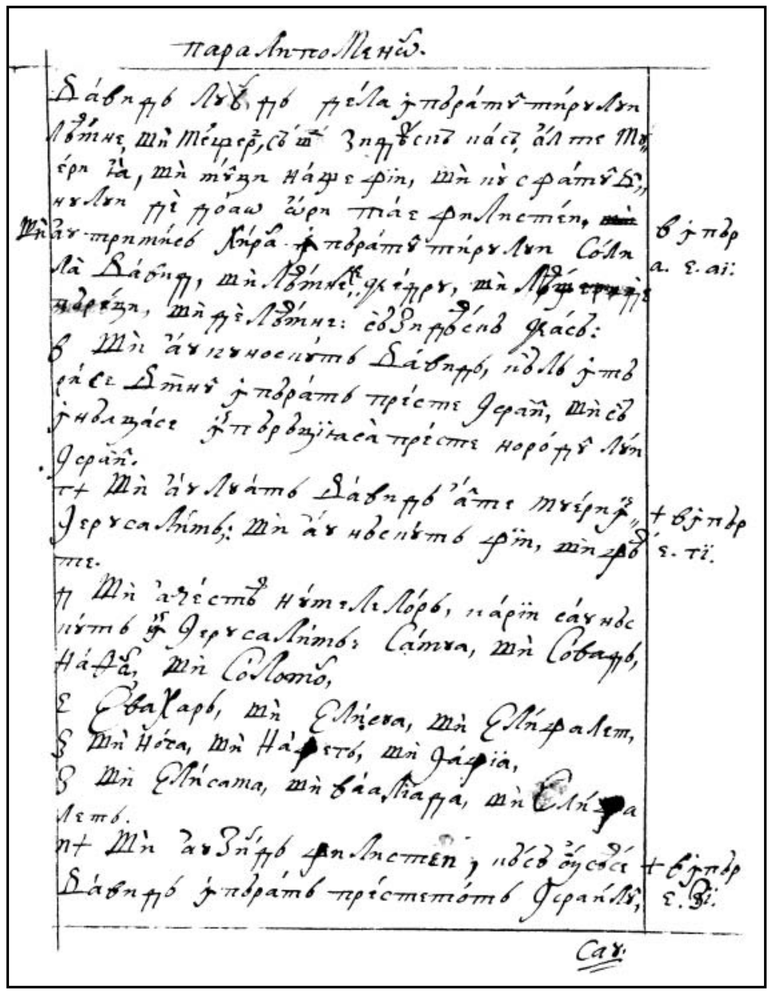
273v

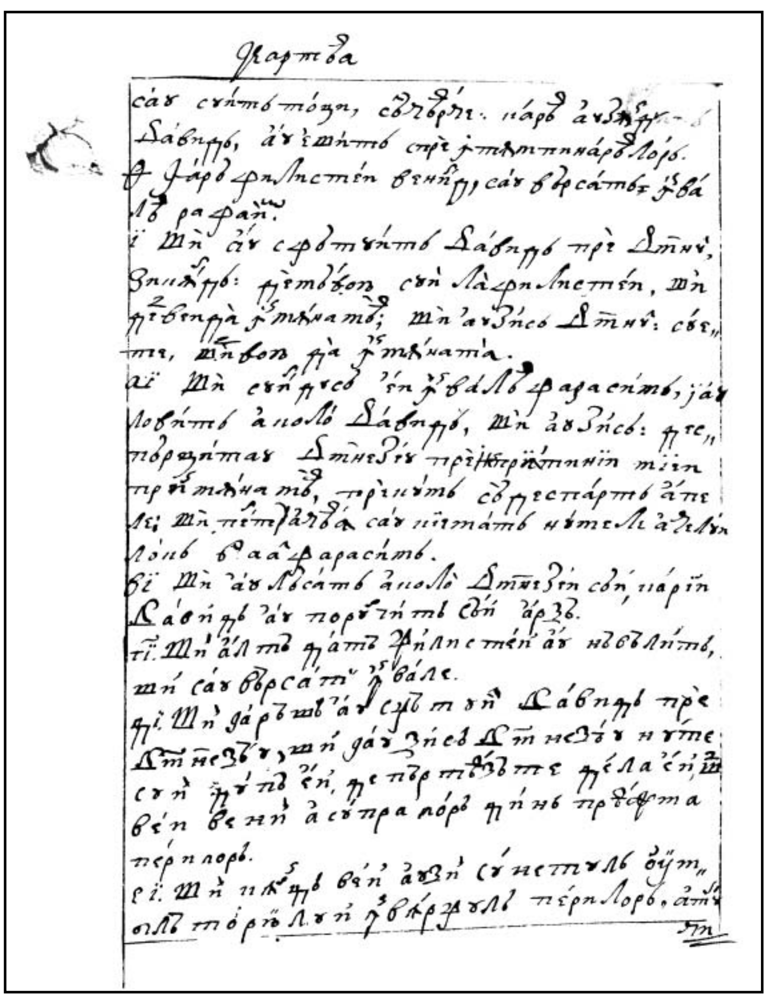
274r

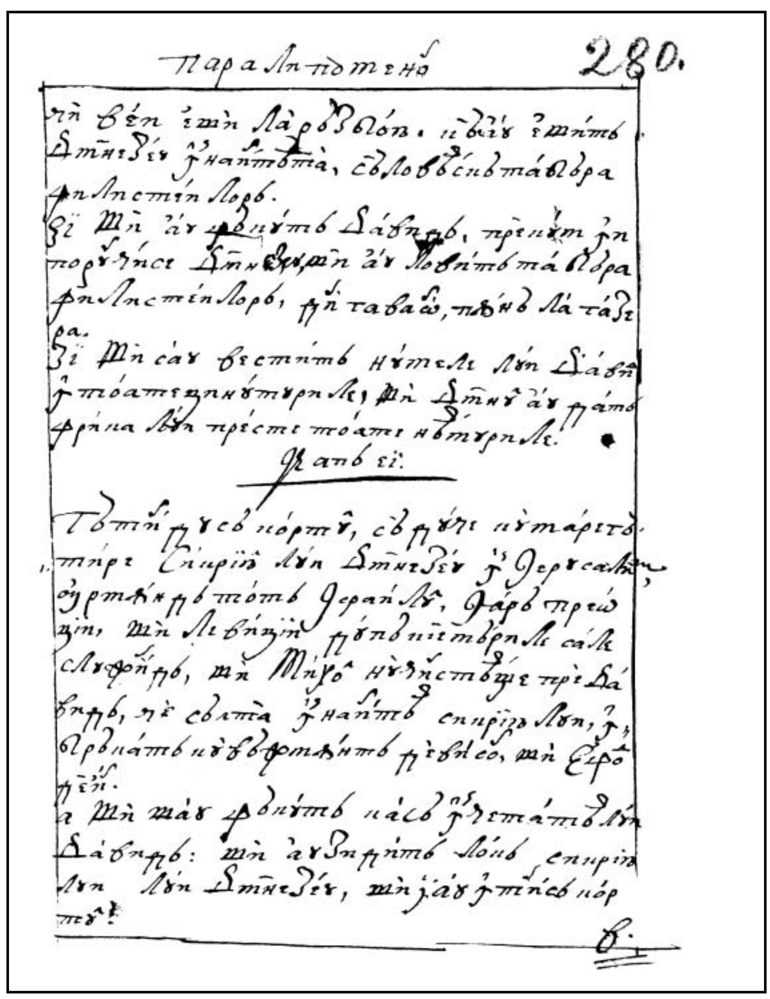
274v

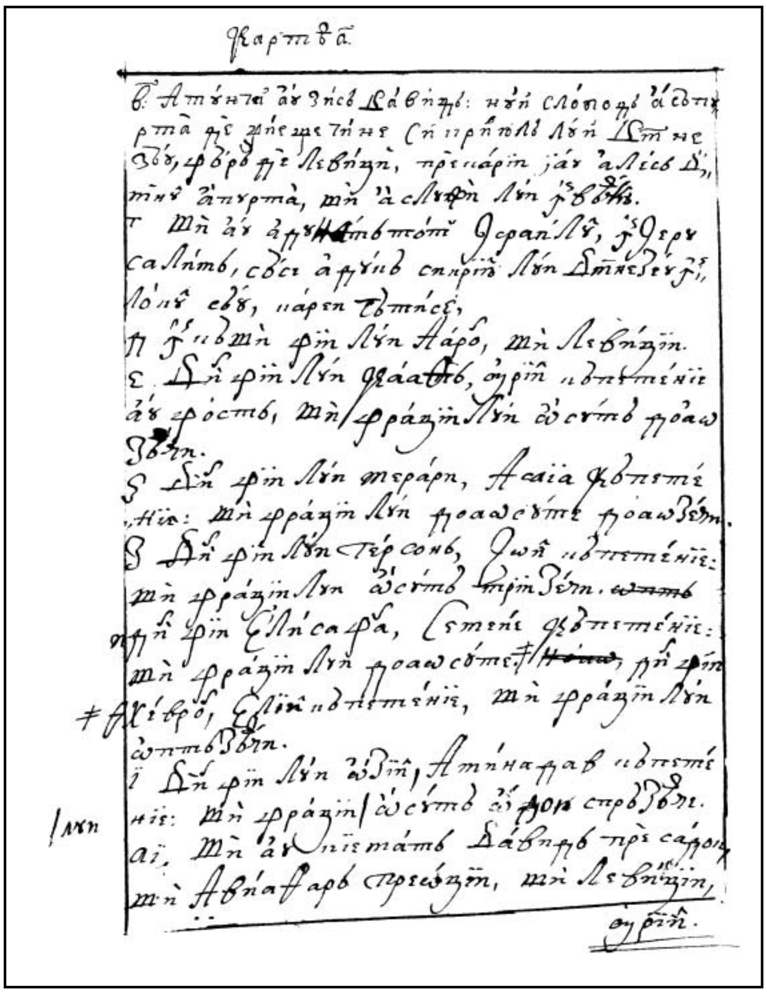
275r

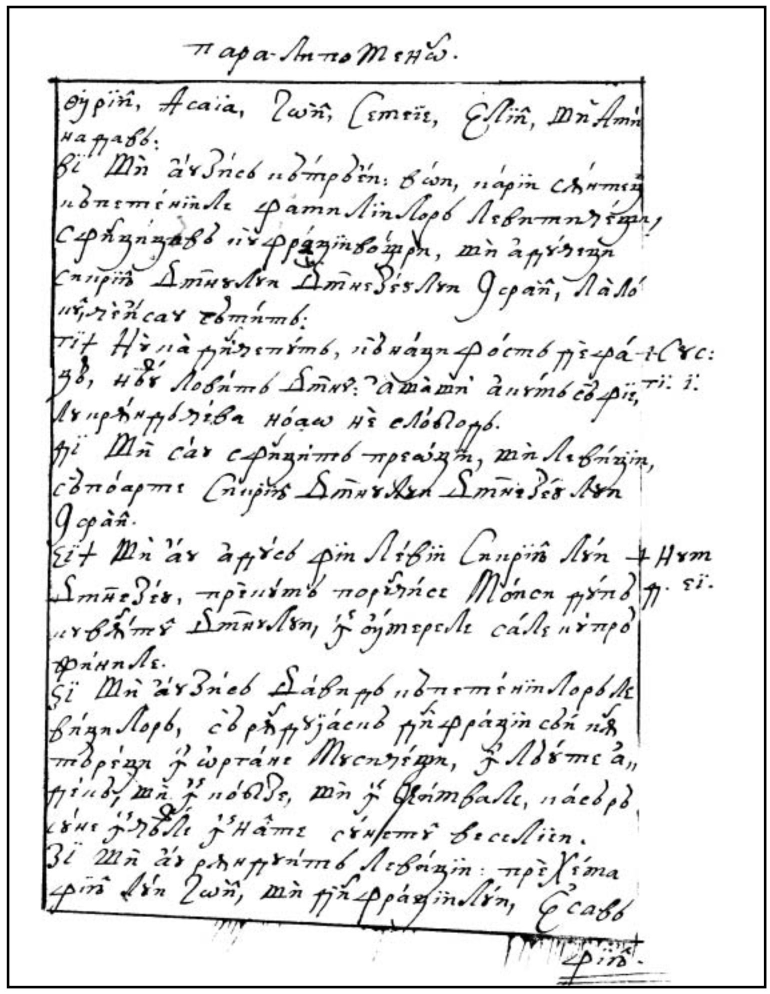
275v

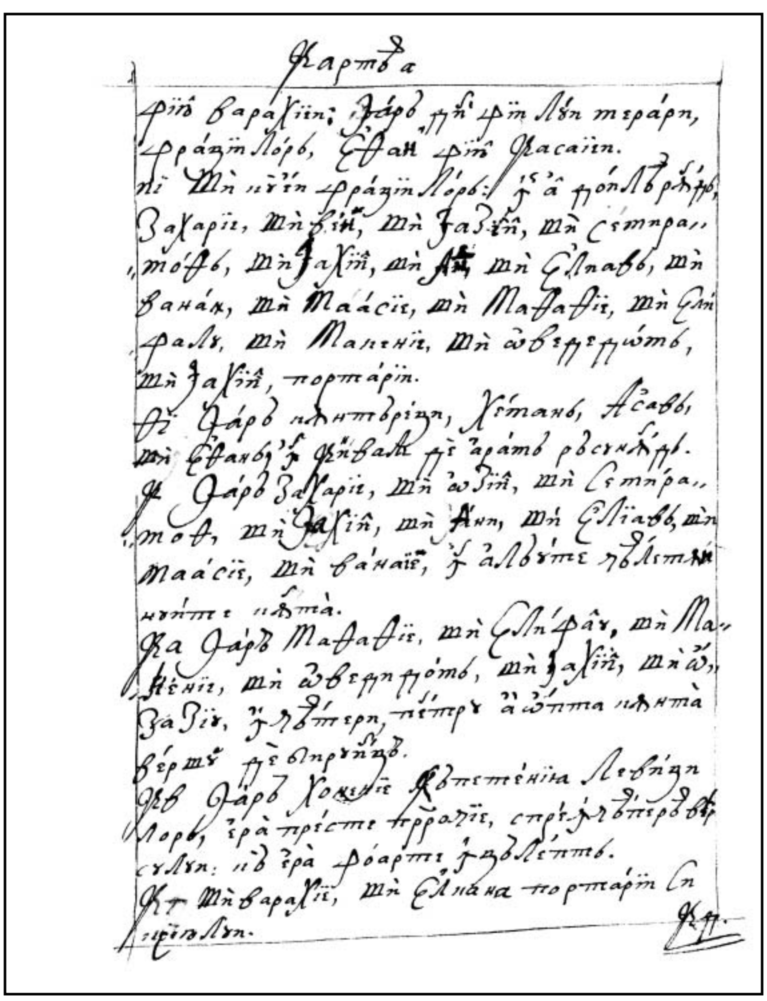
276r

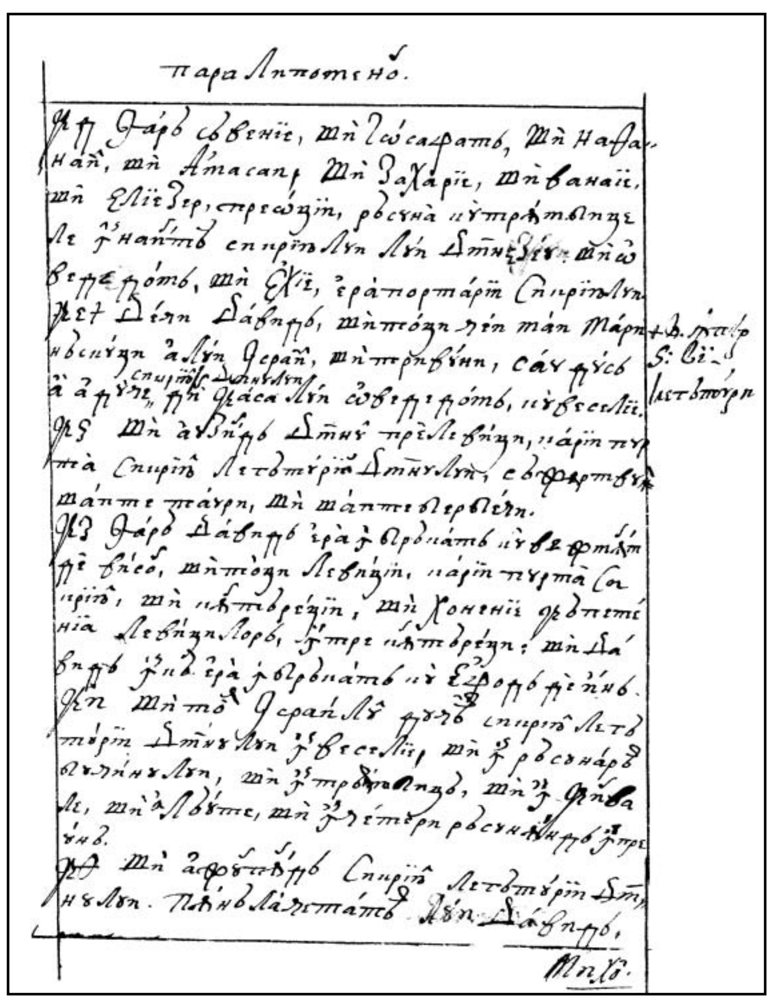
276v

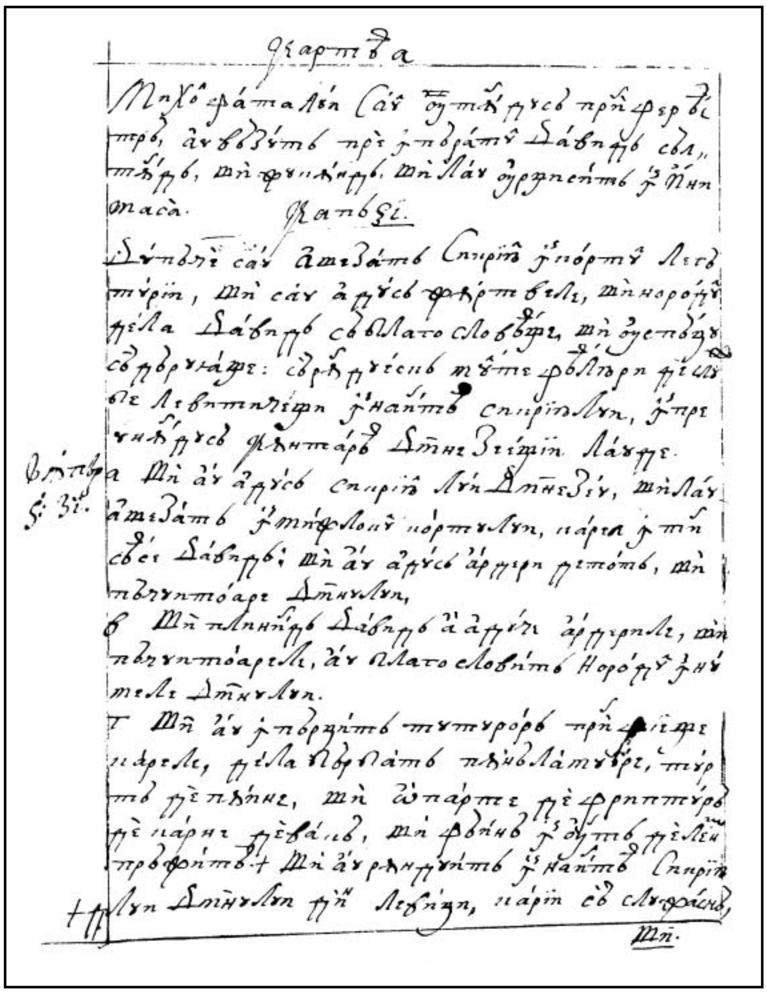
277r

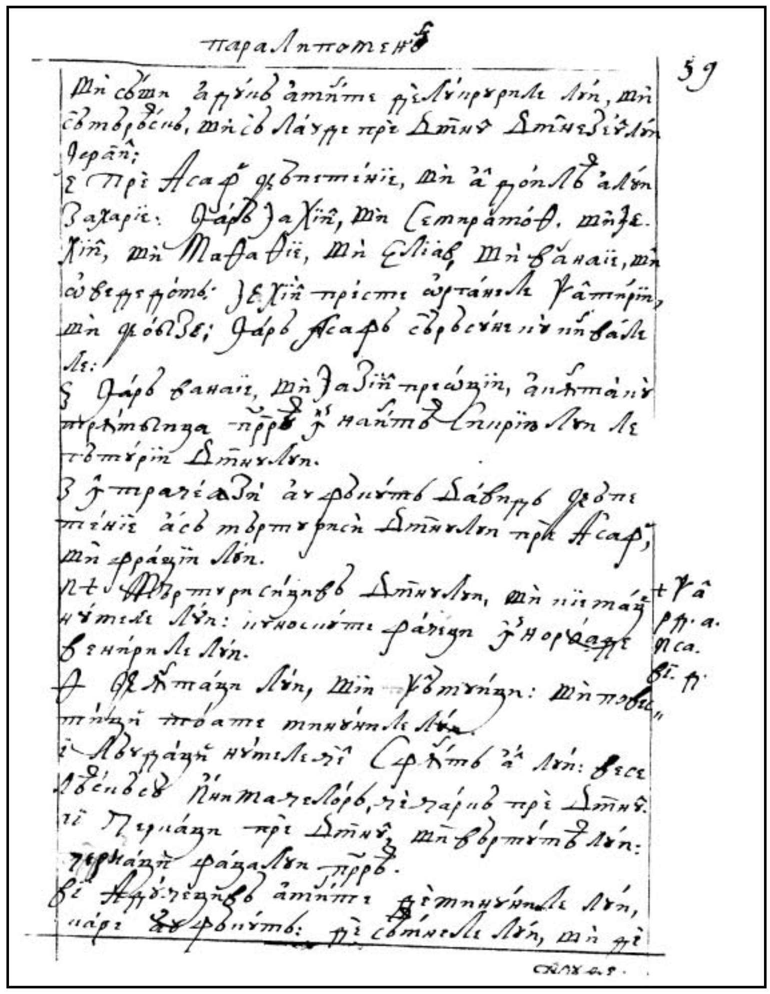
277v

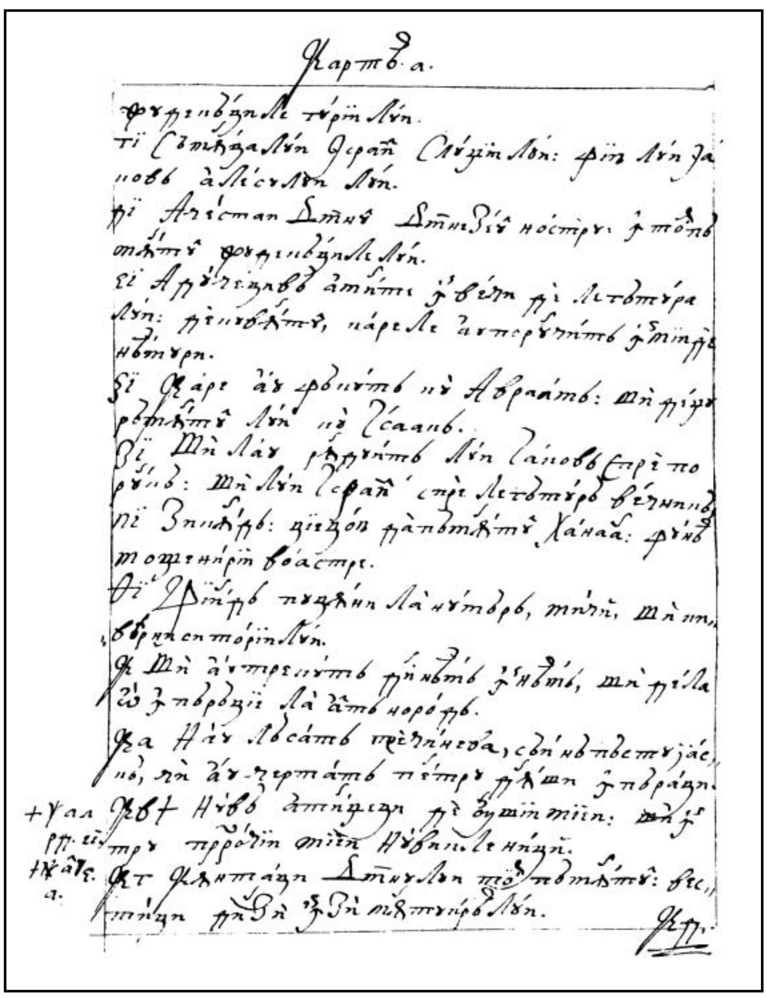
278r

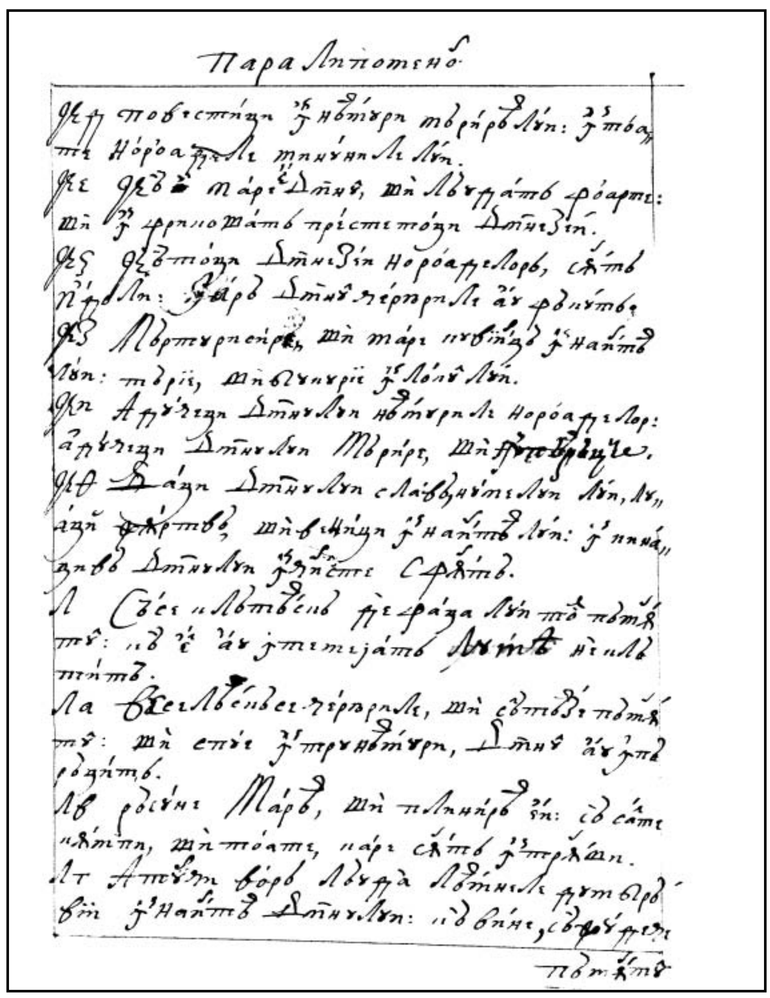
278v

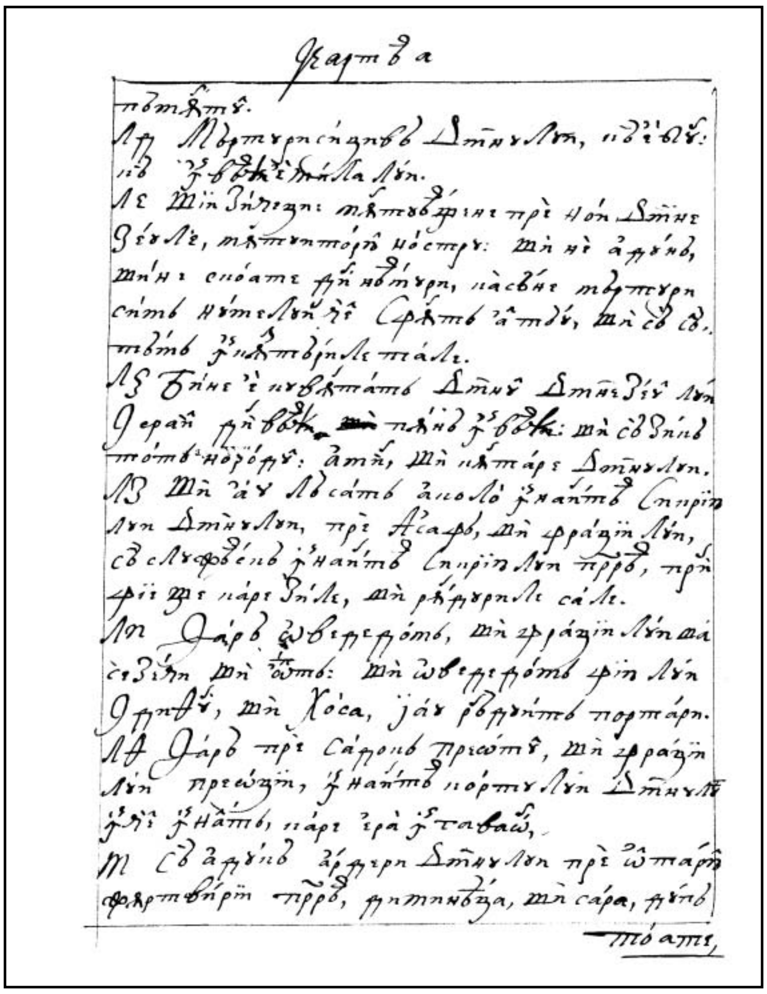
279r

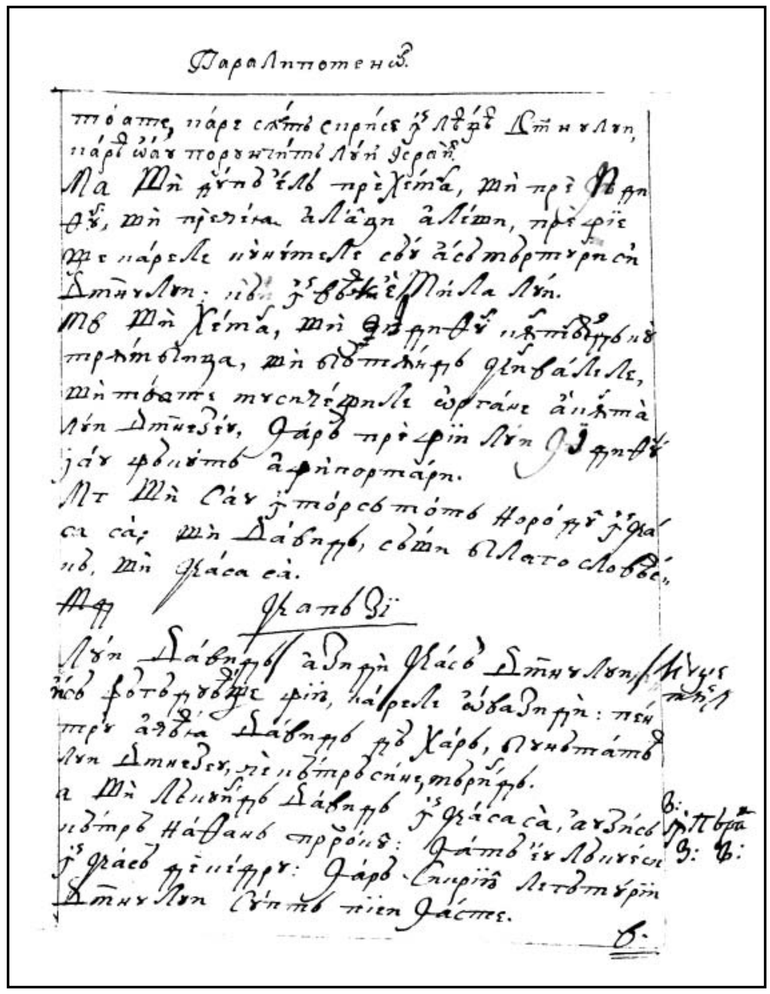
279v

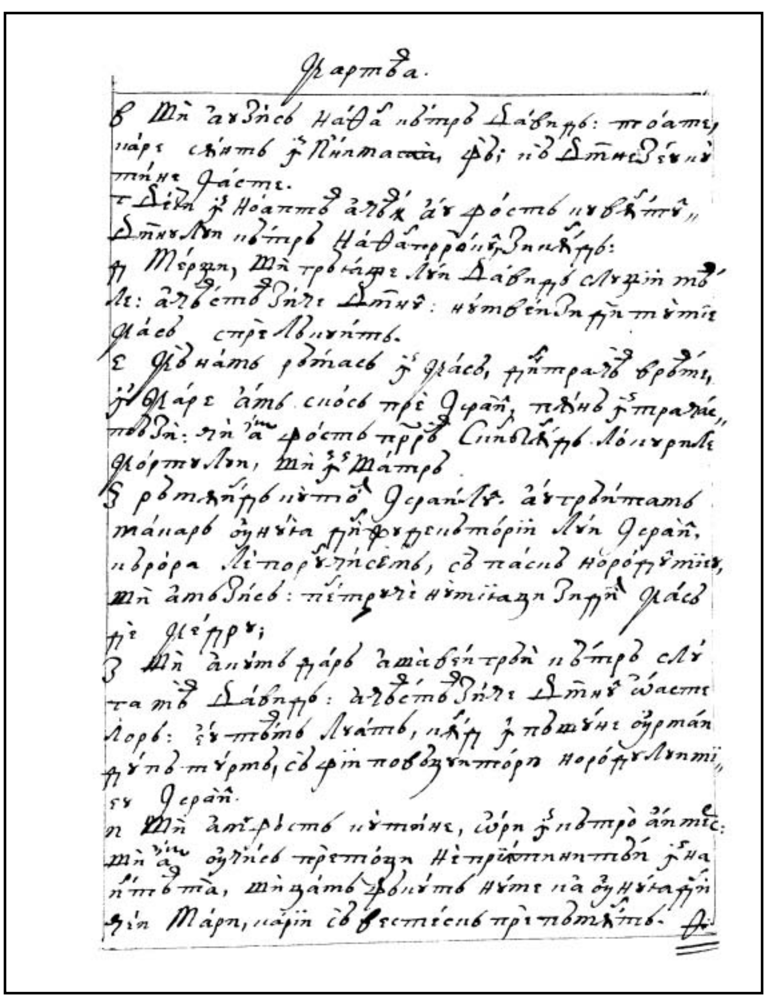
280r

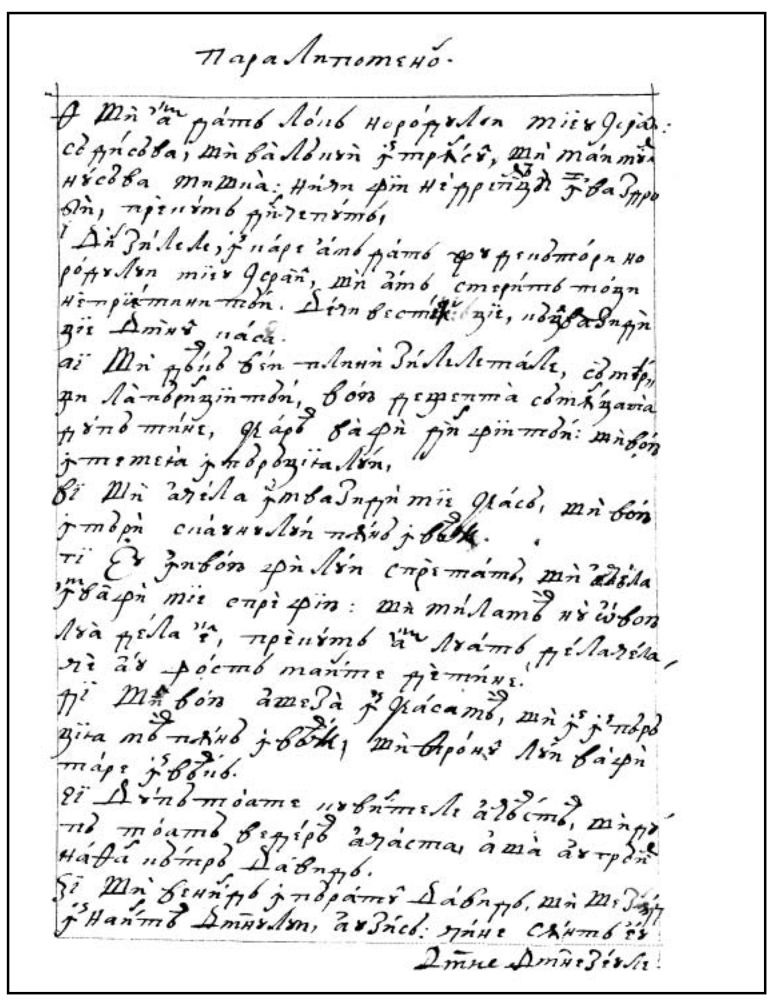
280v

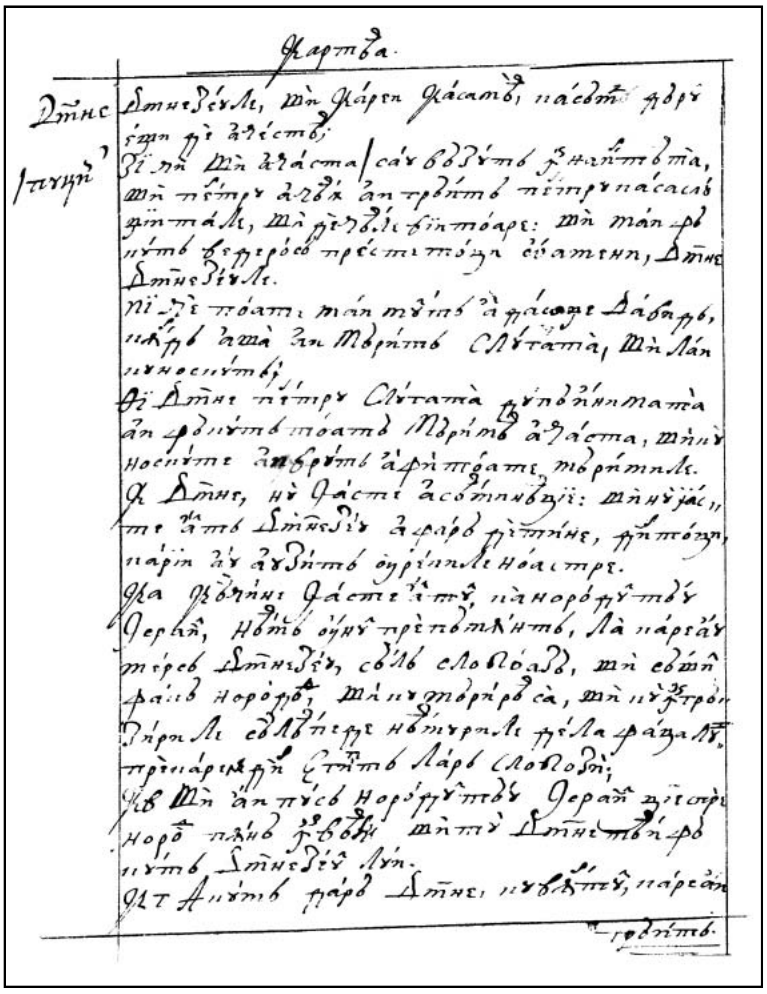
281r

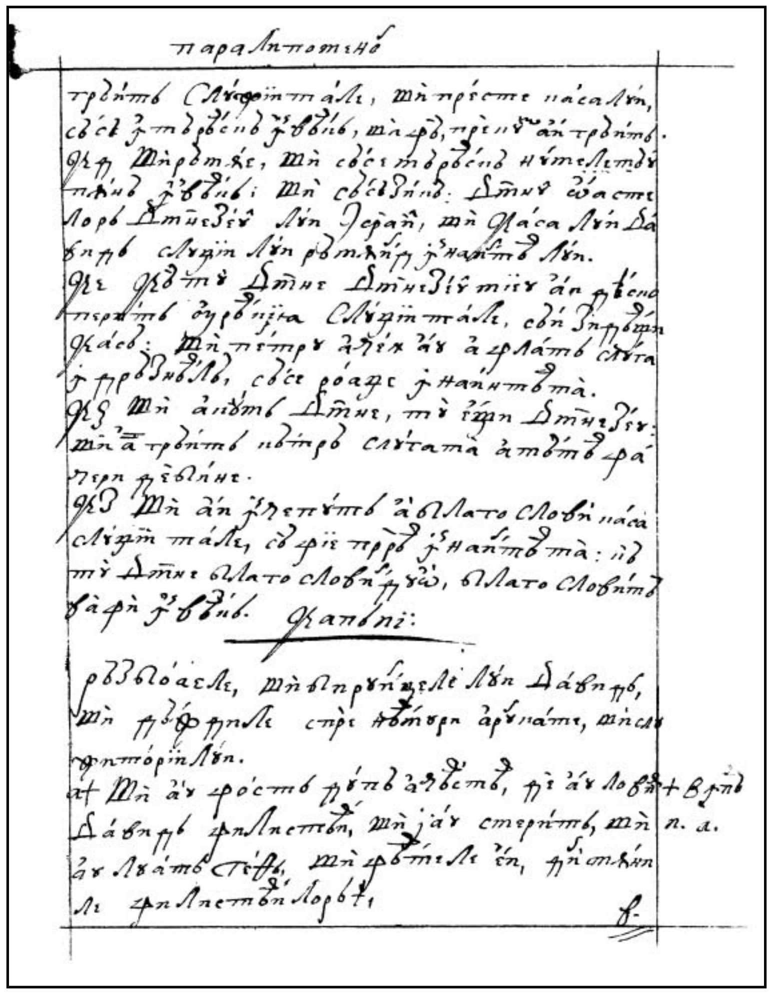

281v

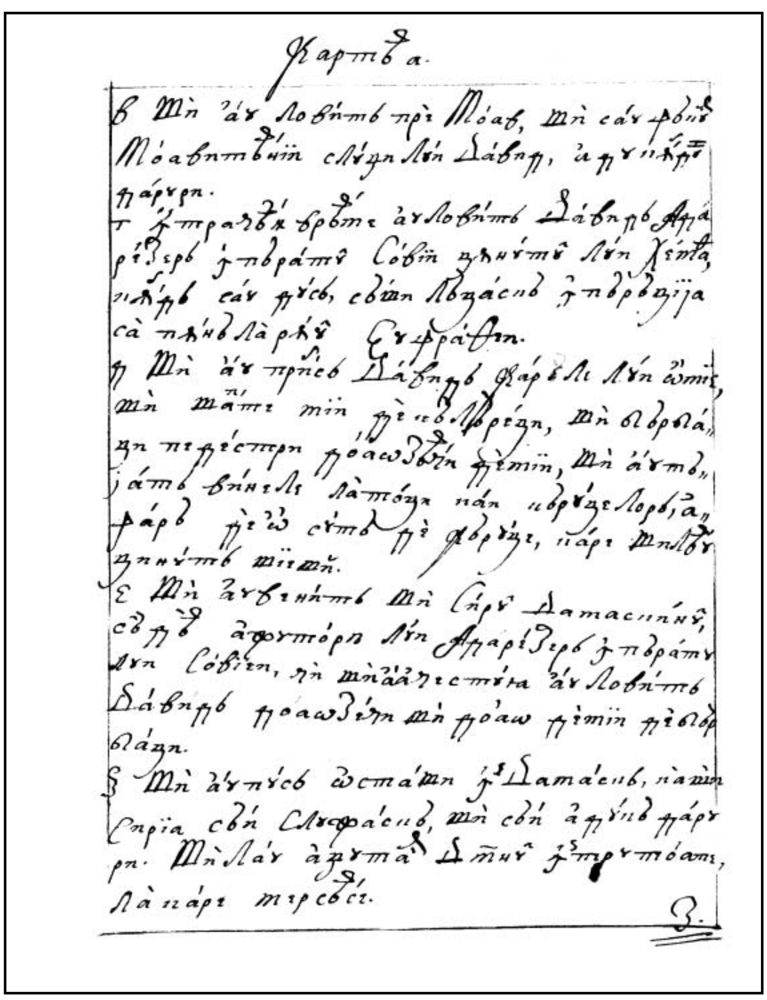

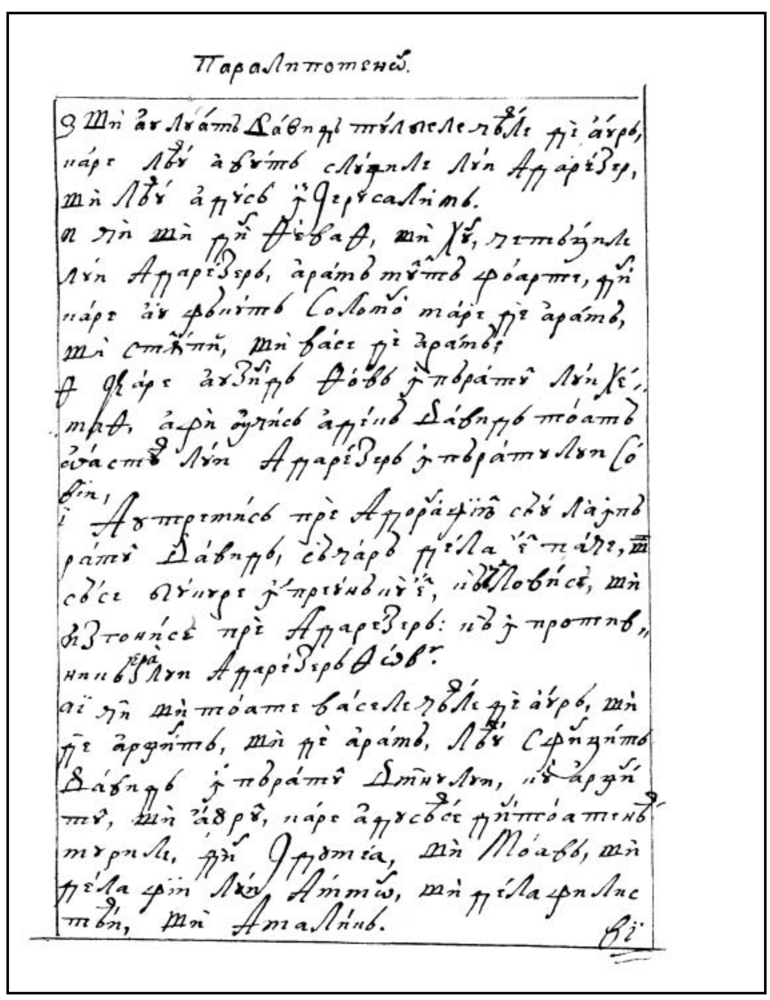
282r

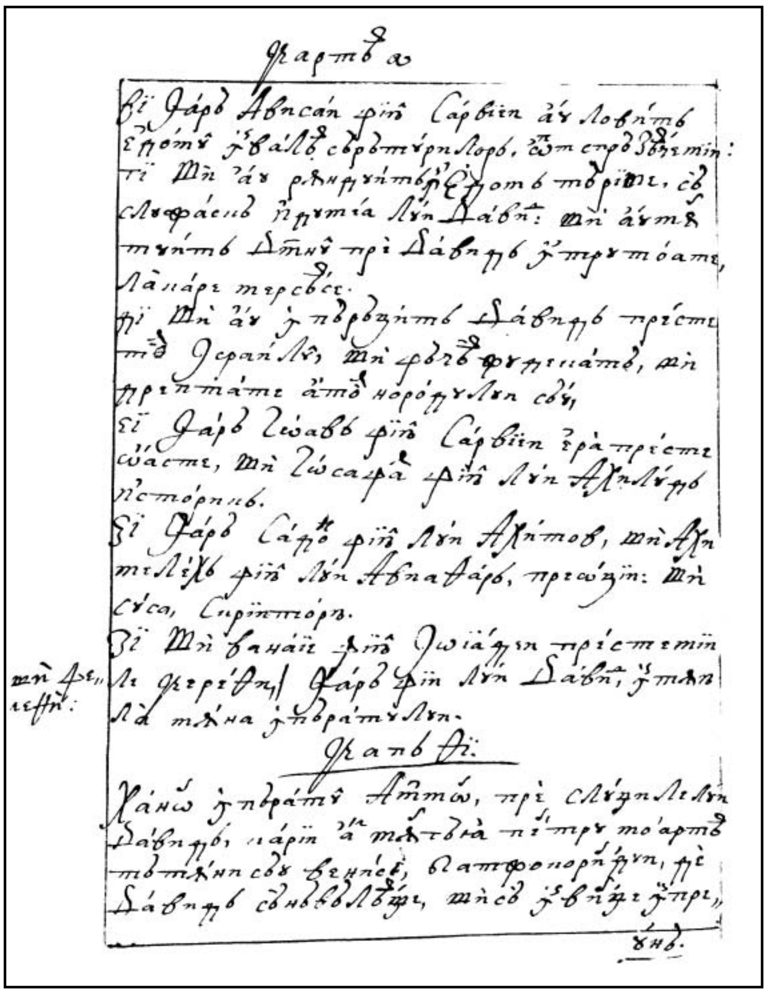

282v 283r

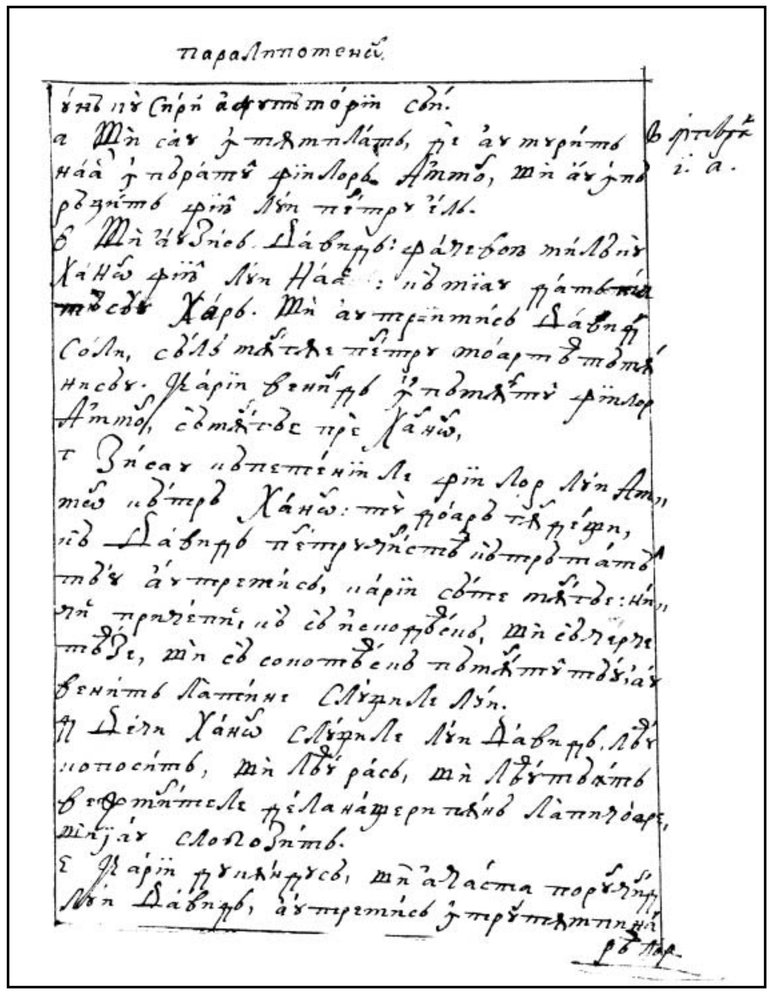

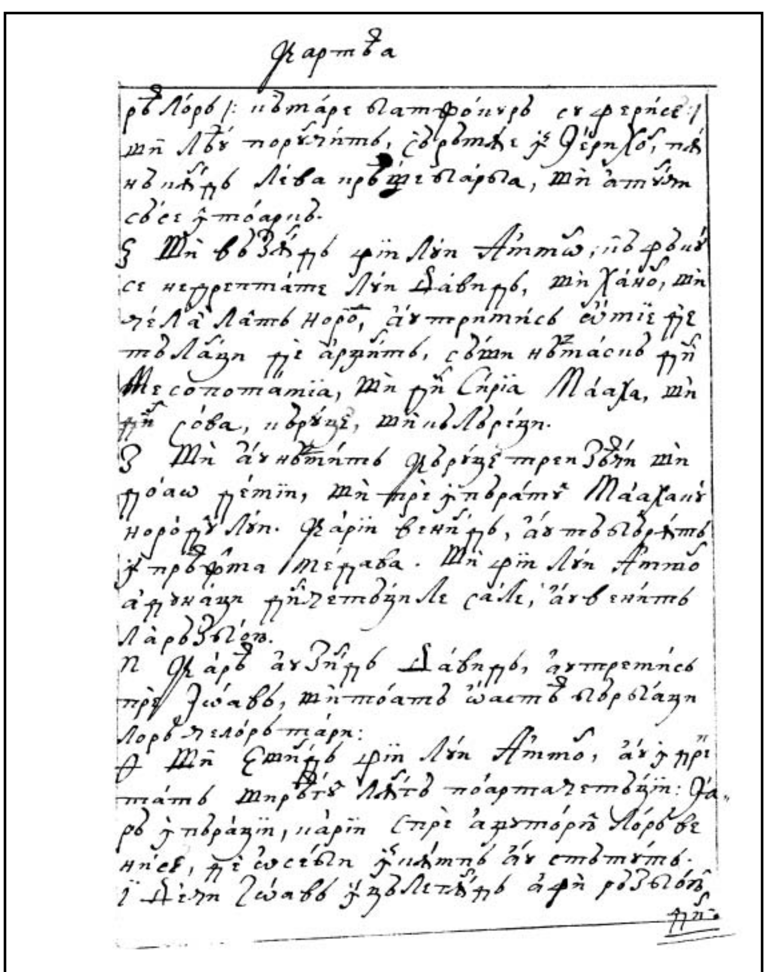
283v 284r

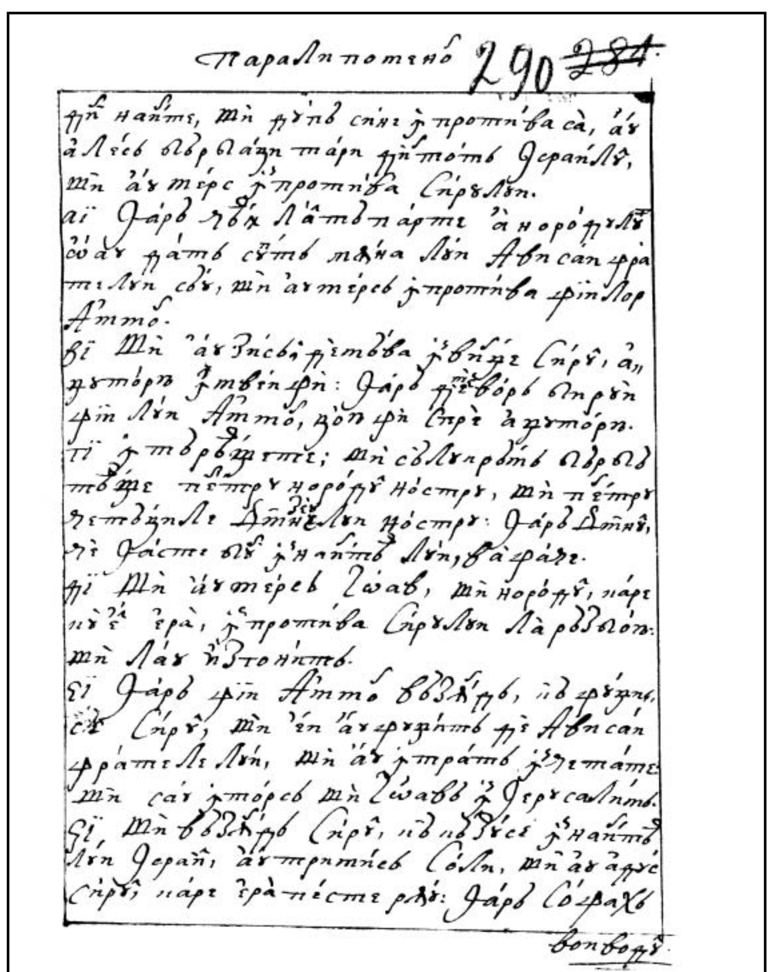
284v

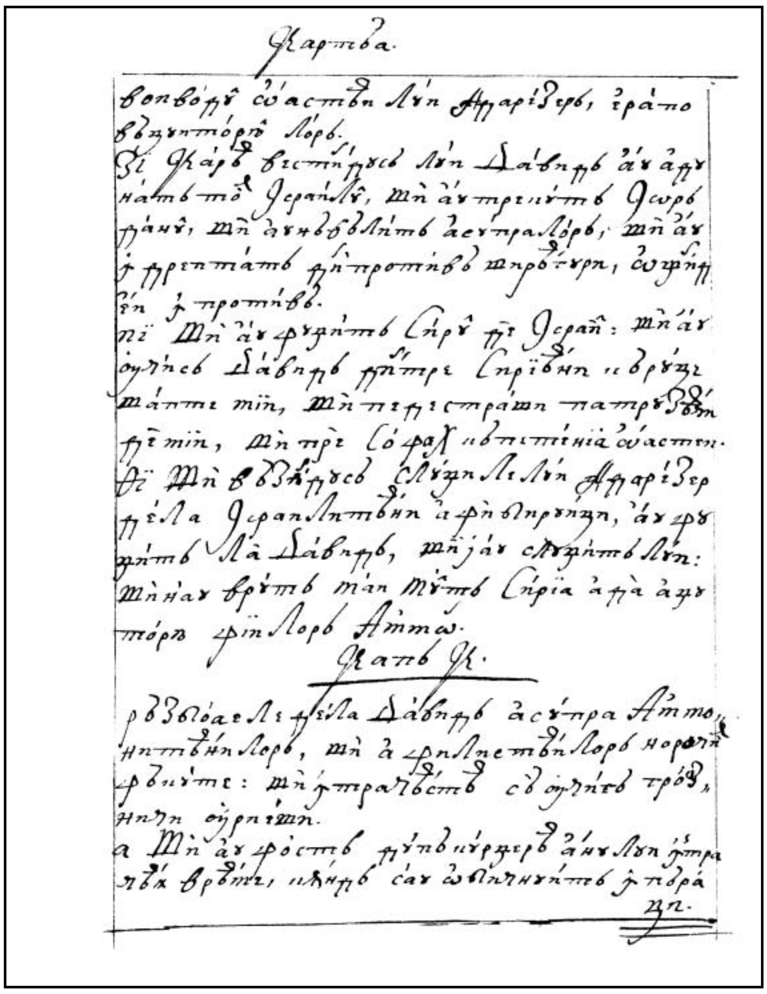
285r

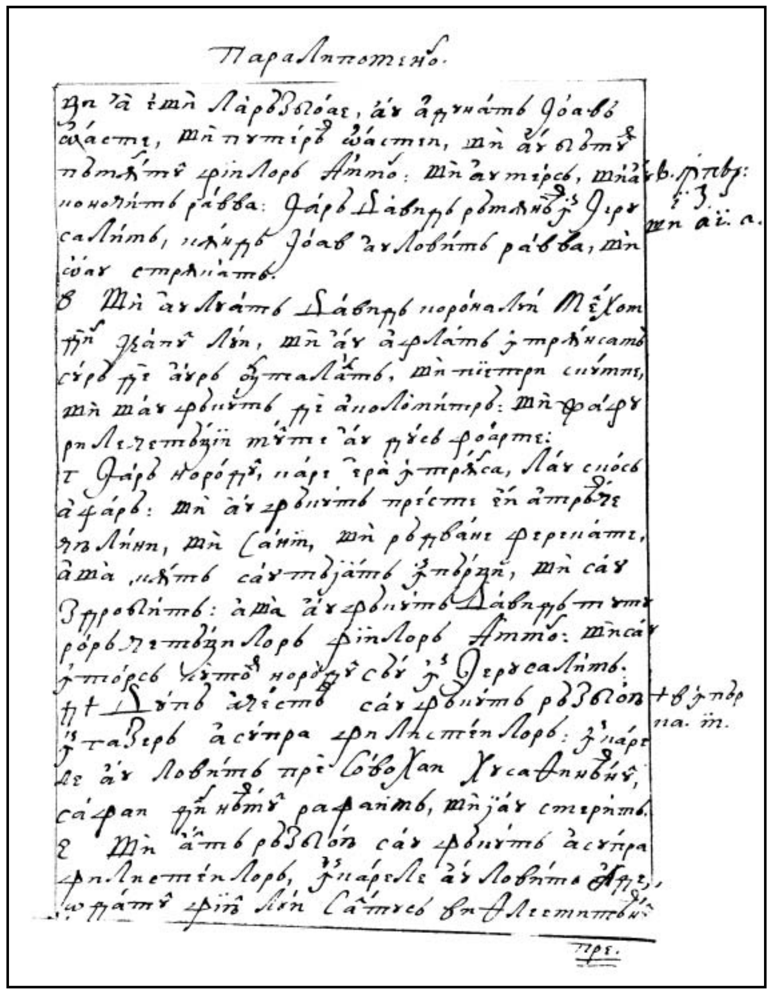

285v

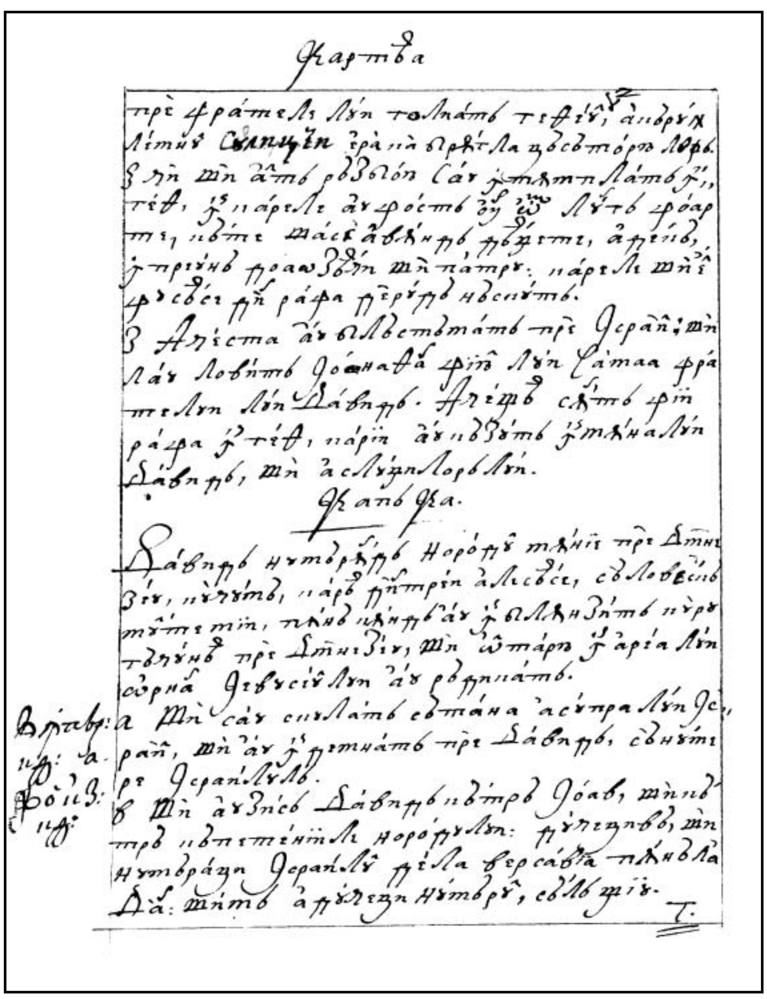

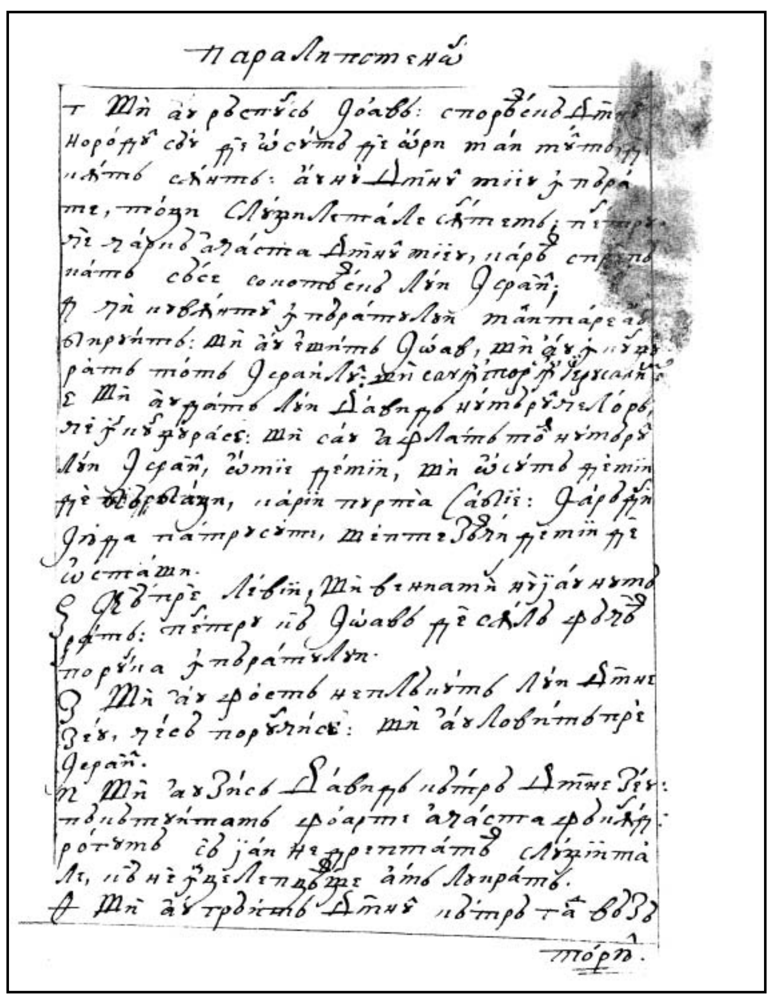
286r

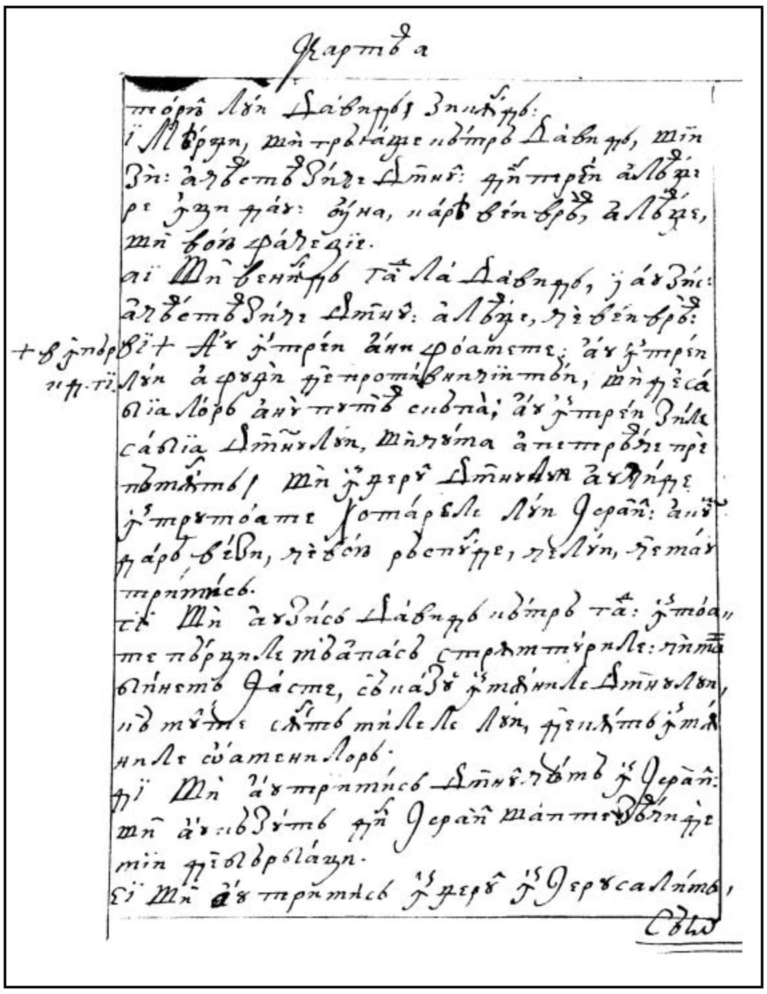

286v 287r

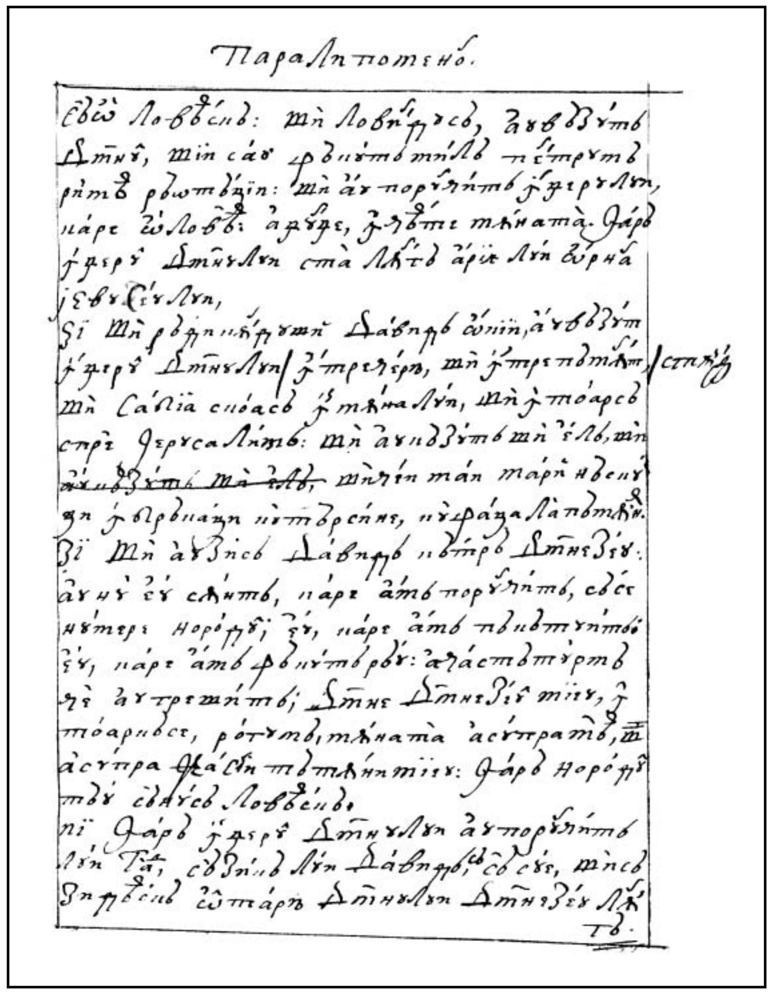

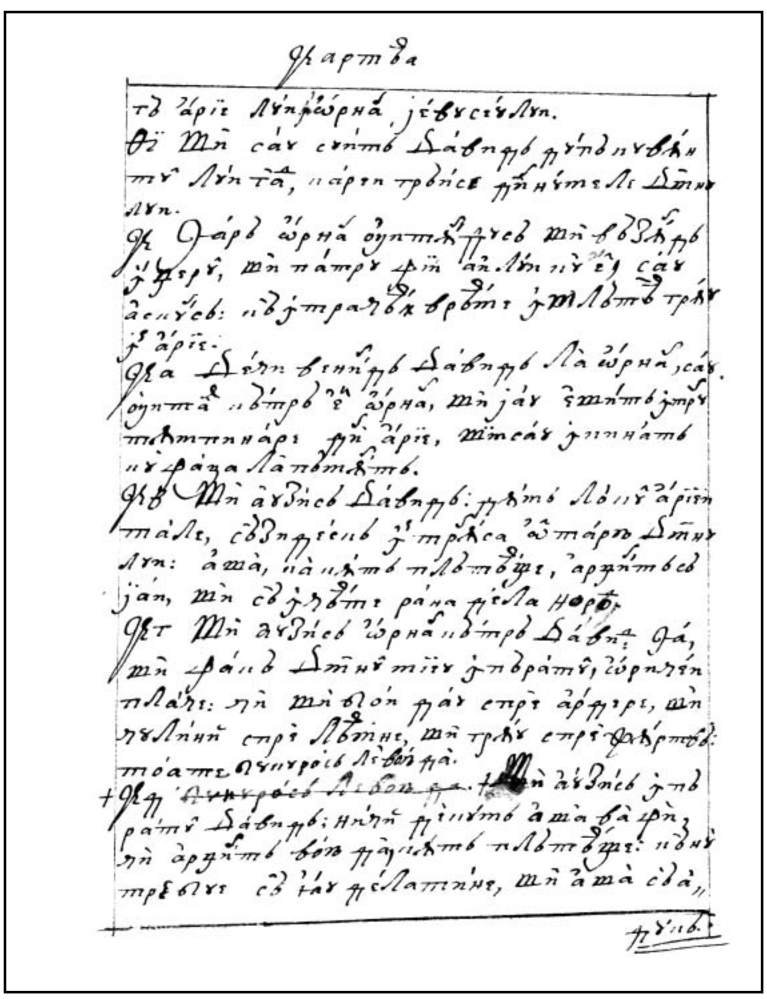
287v 288r

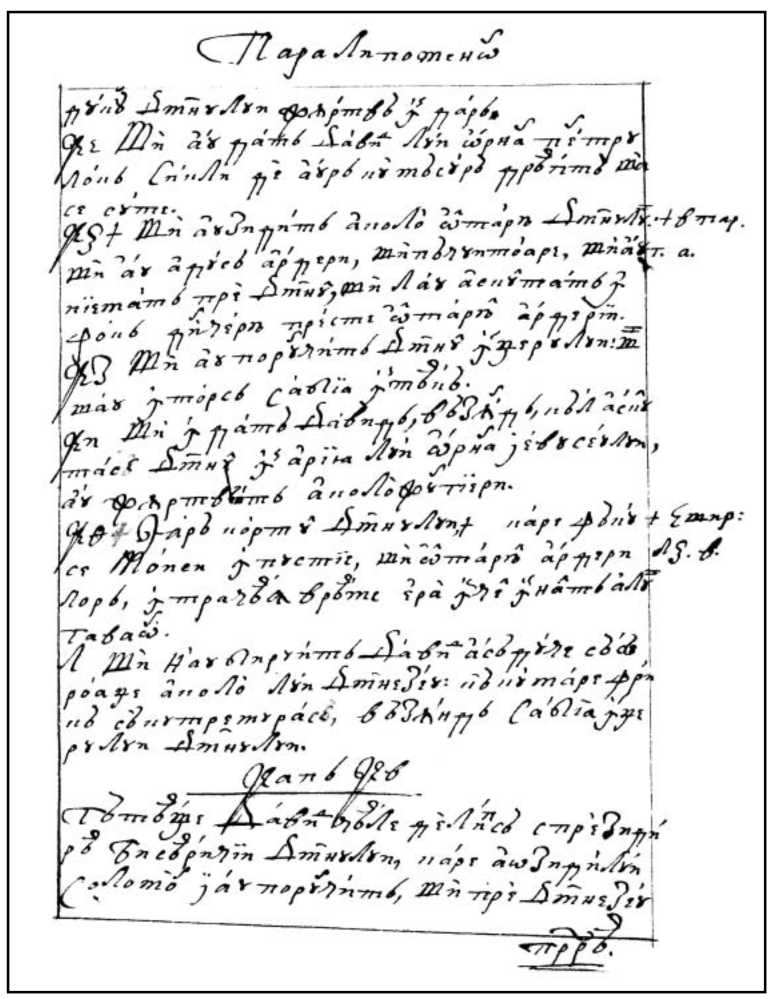
288v

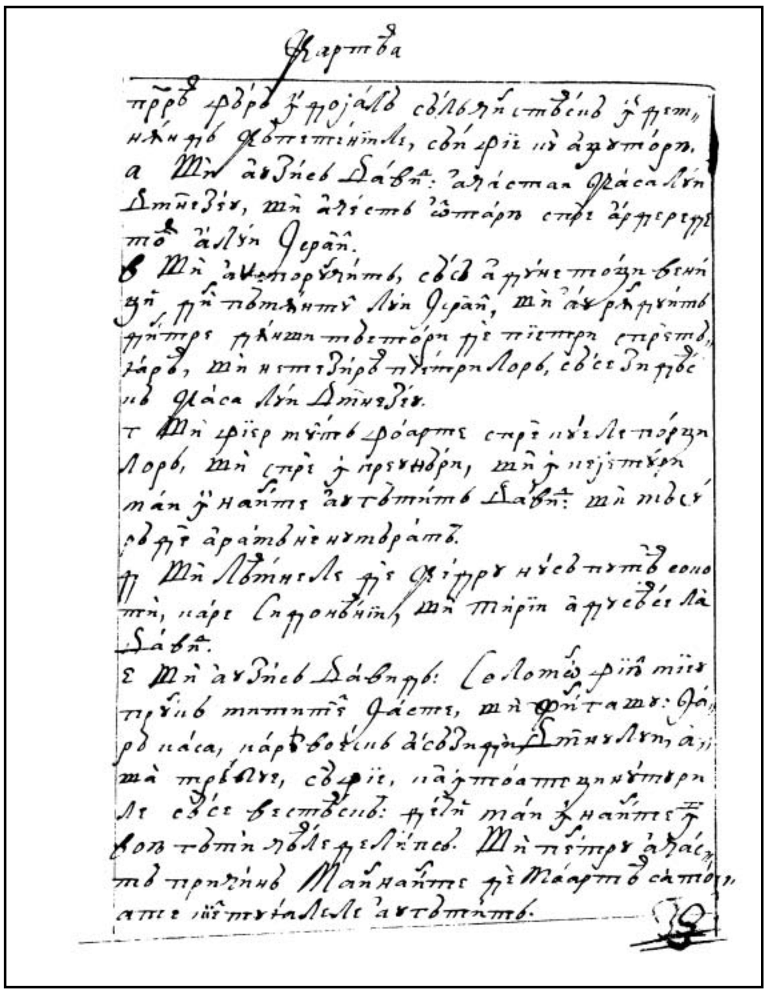
289r

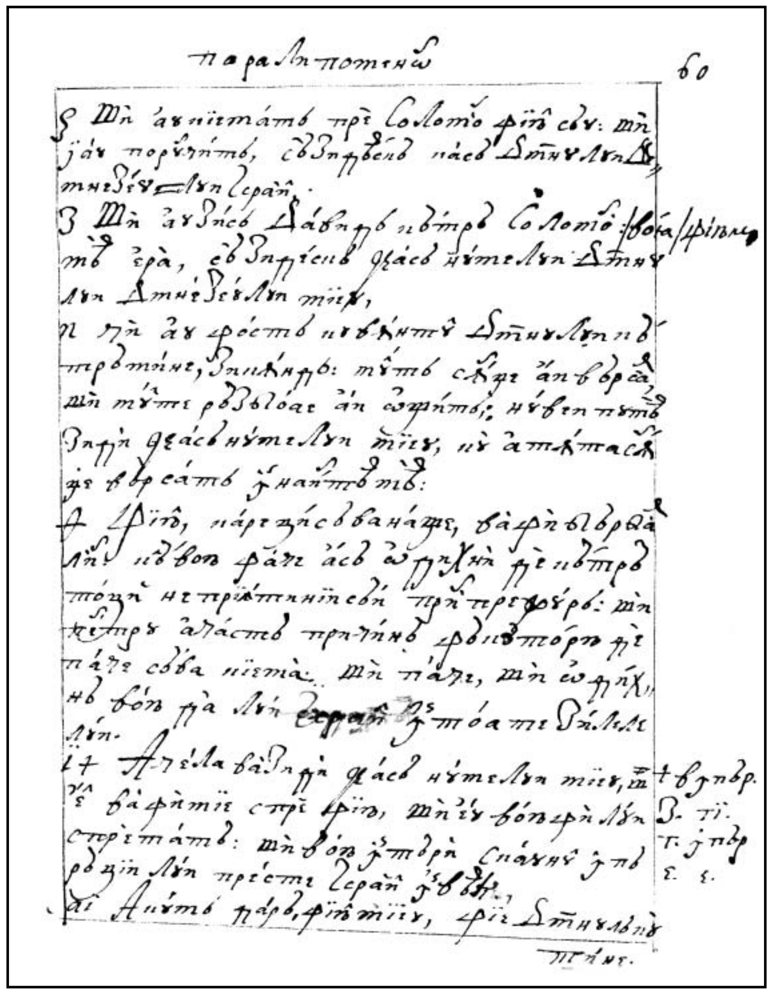
289v

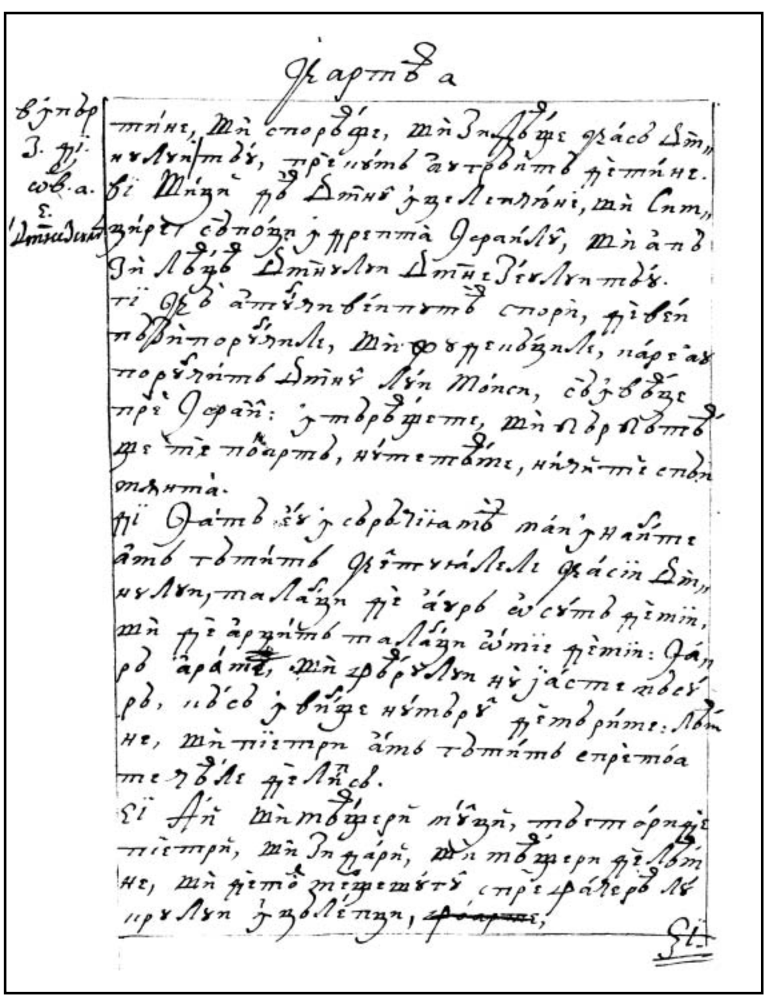
290r

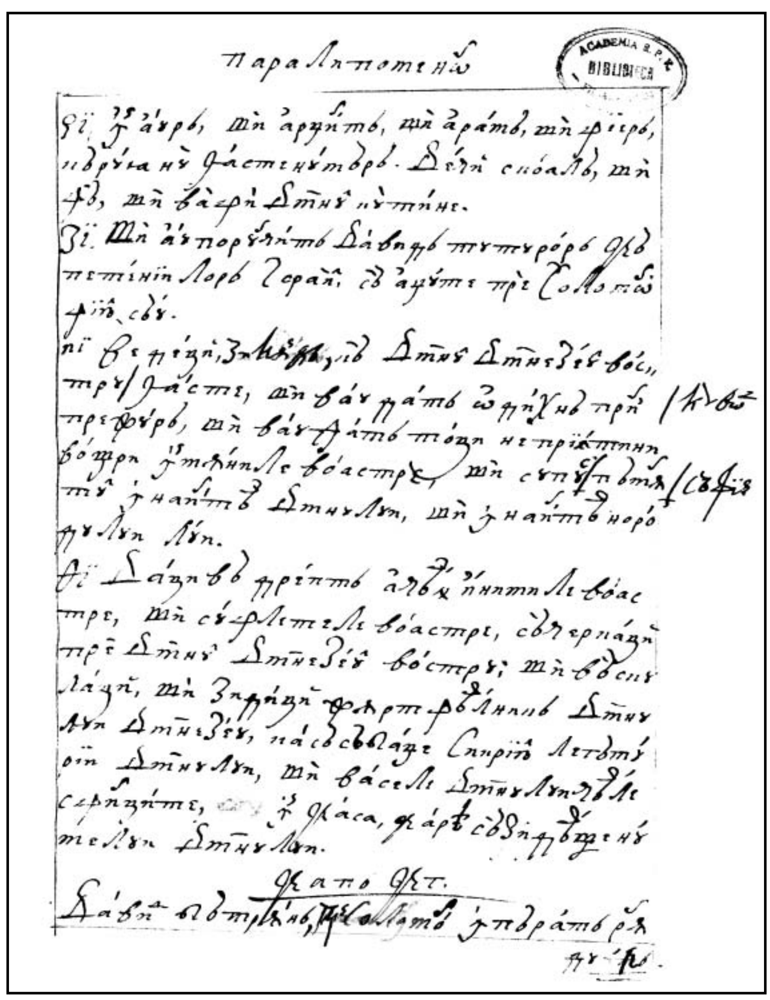
290v

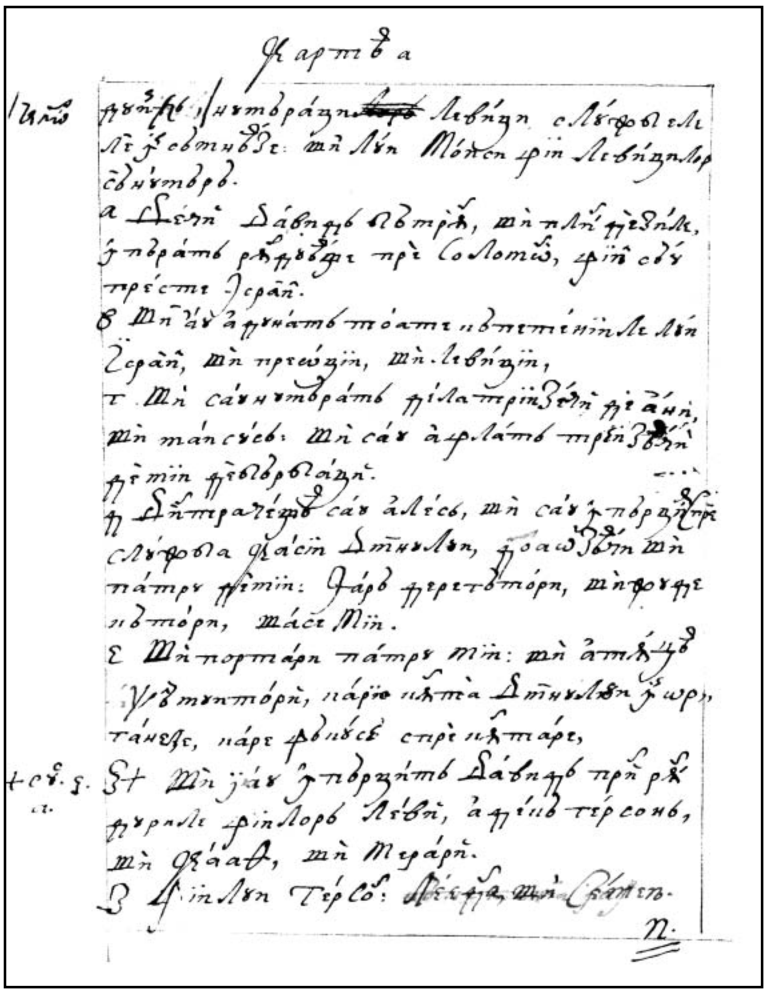
291r

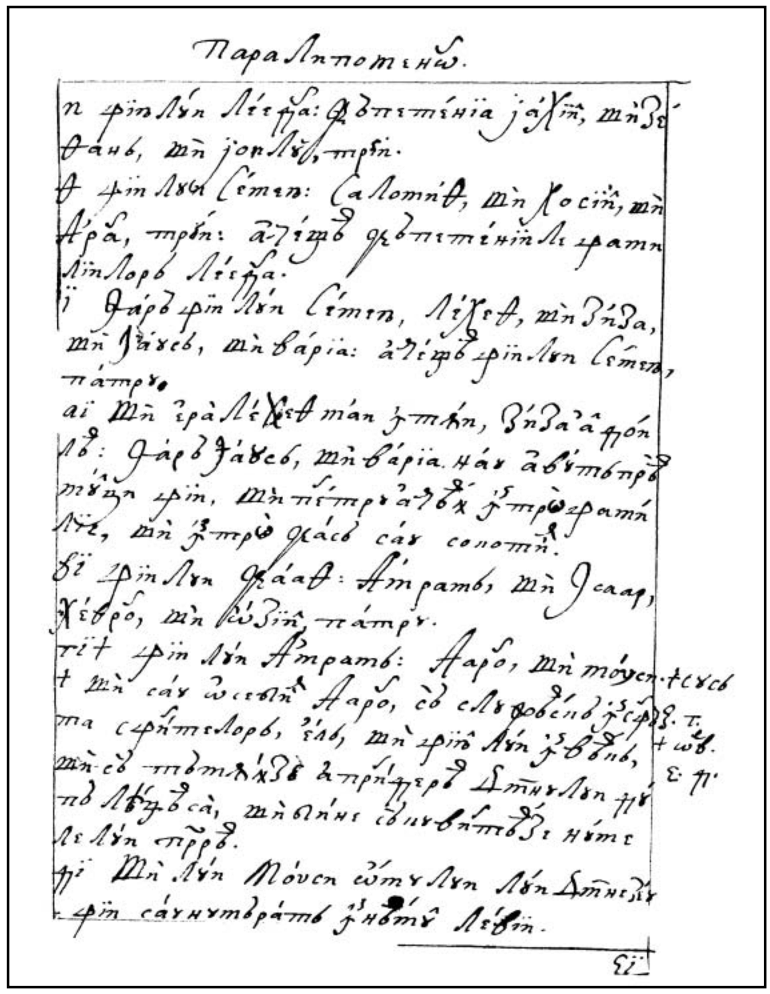
291v

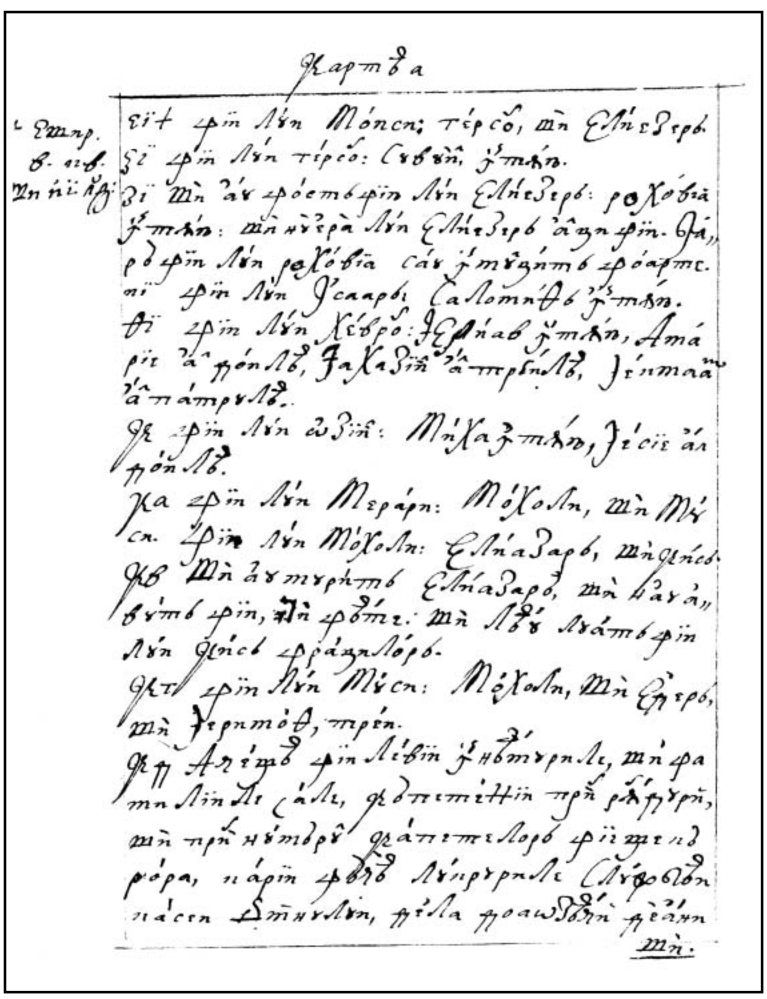
292r

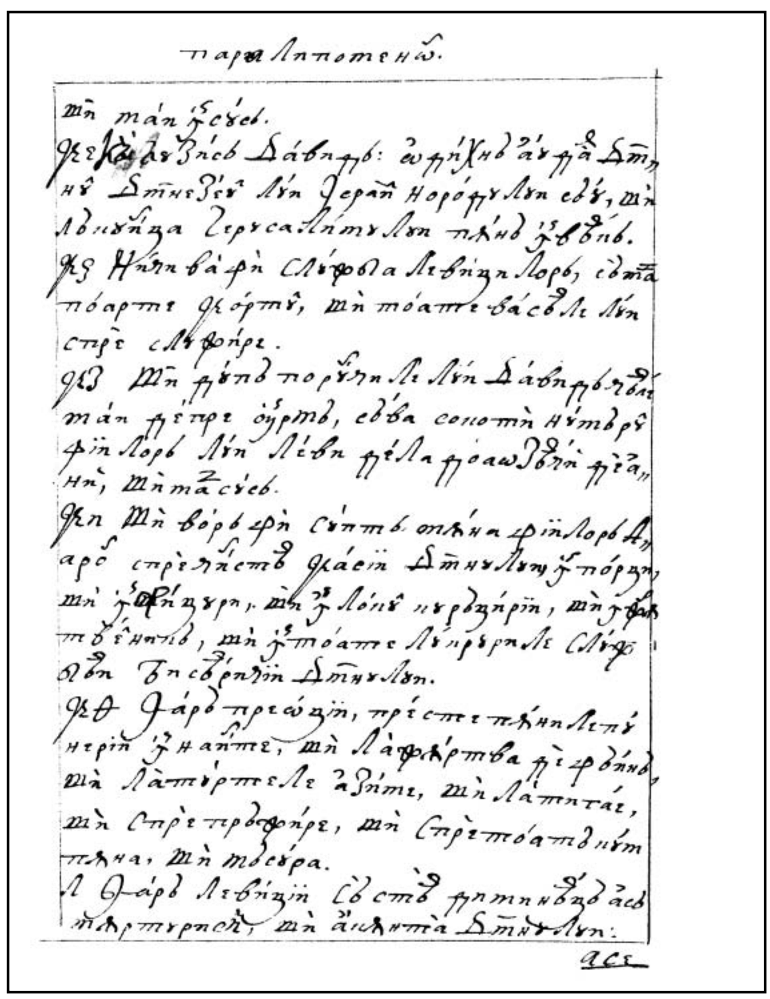
292v

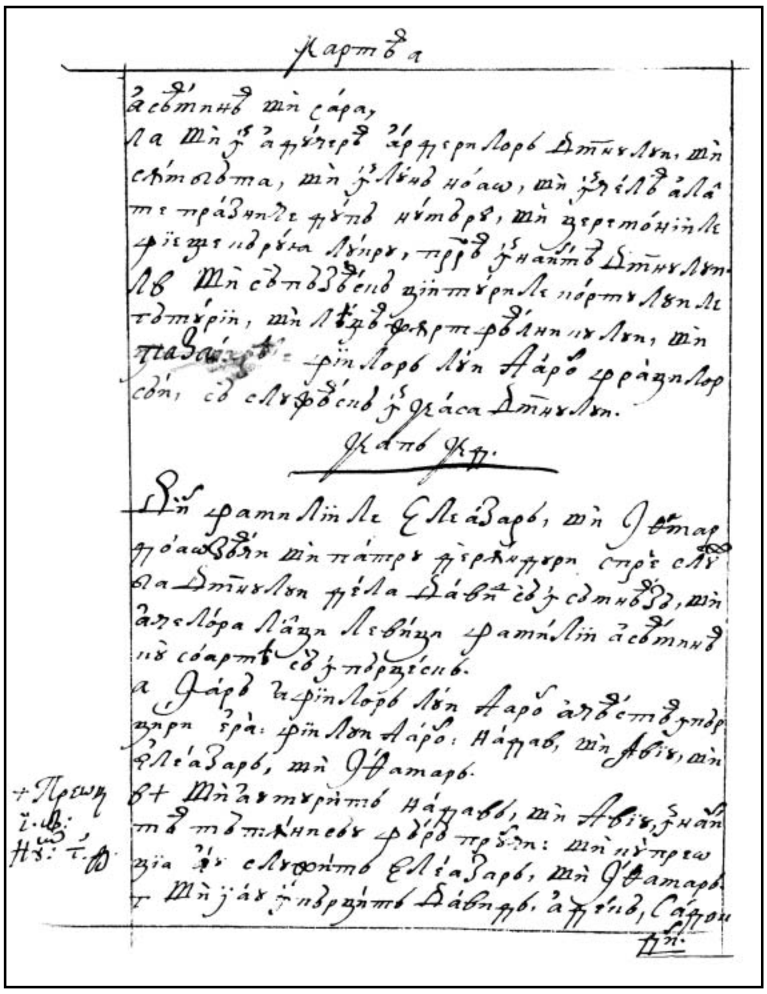
293r

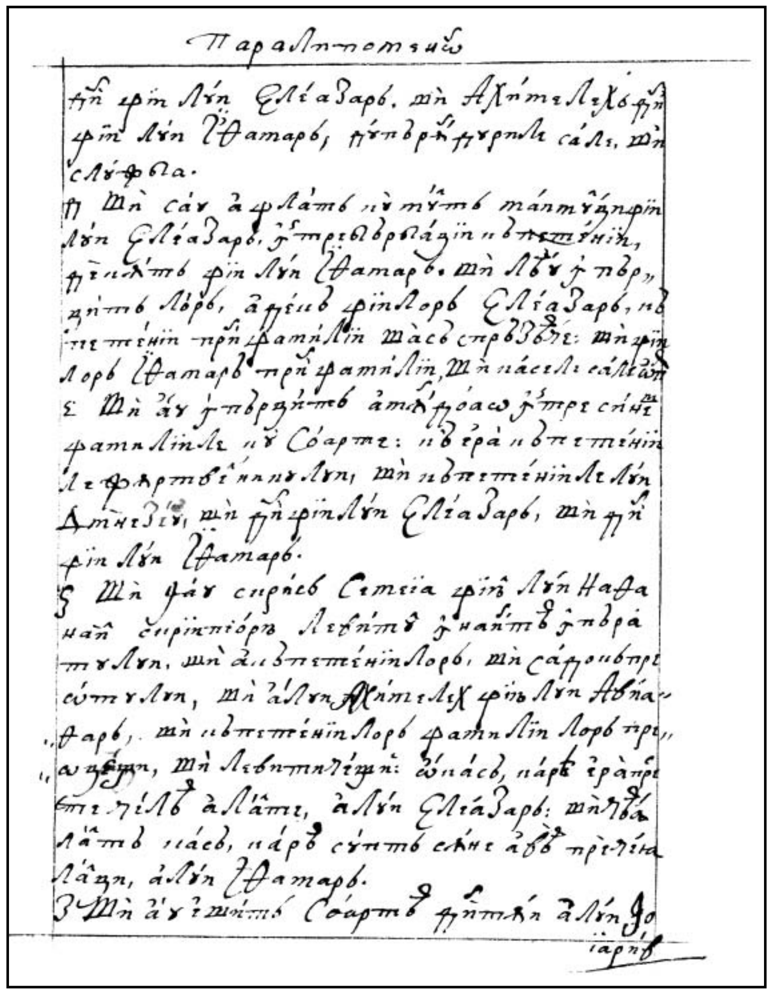
293v

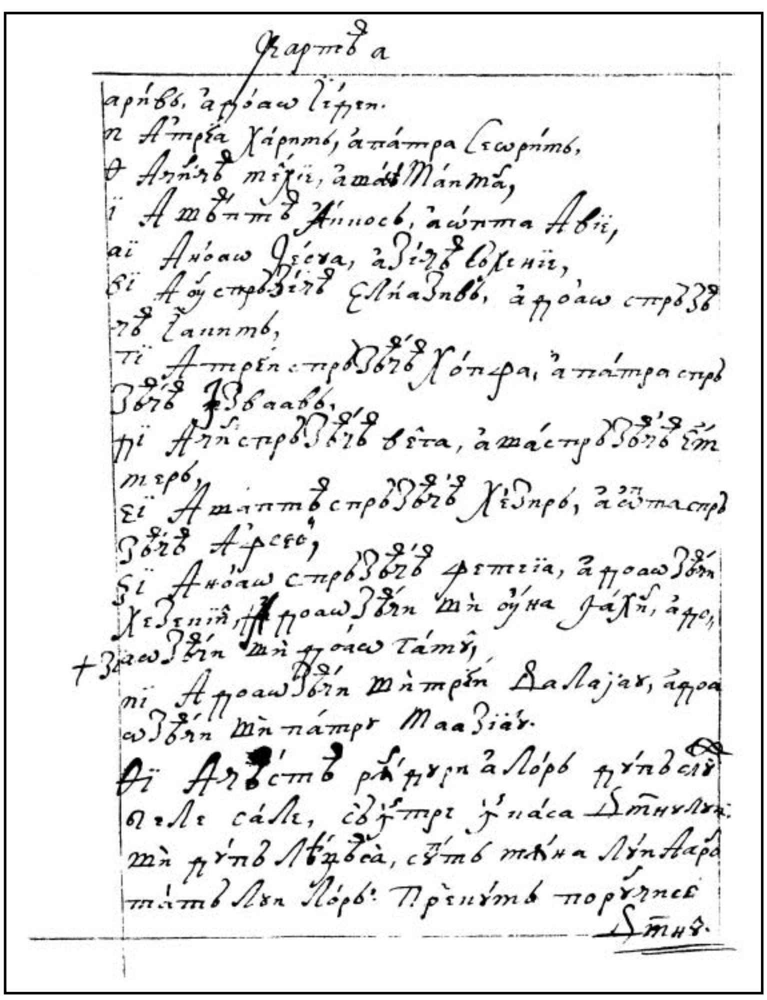
294r

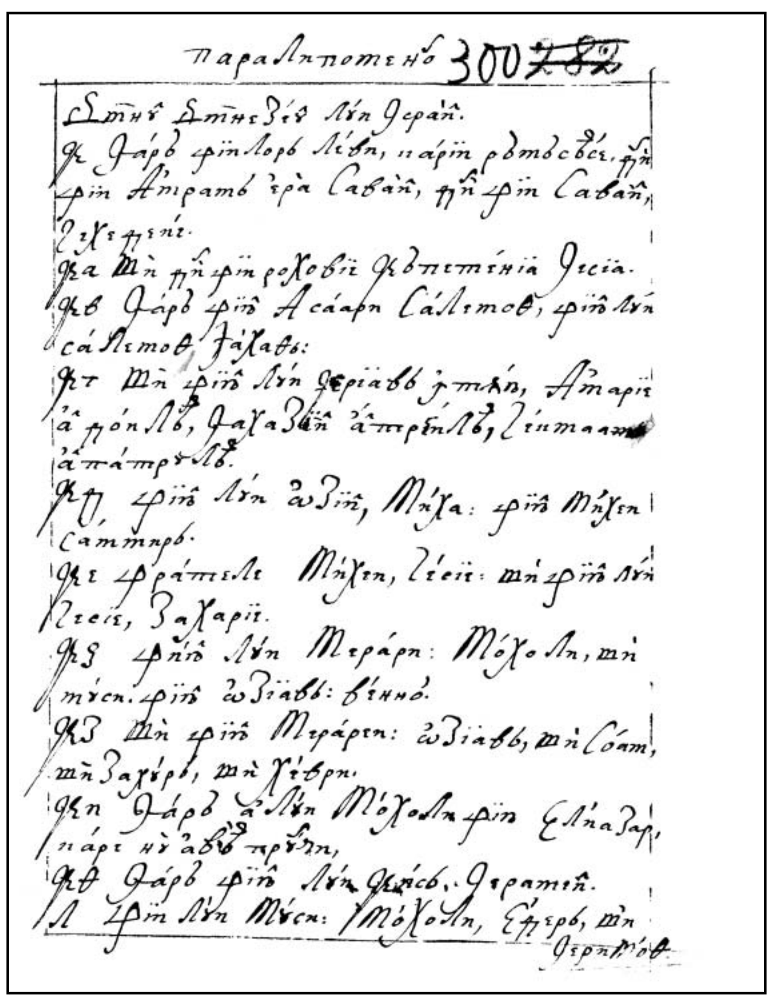
294v

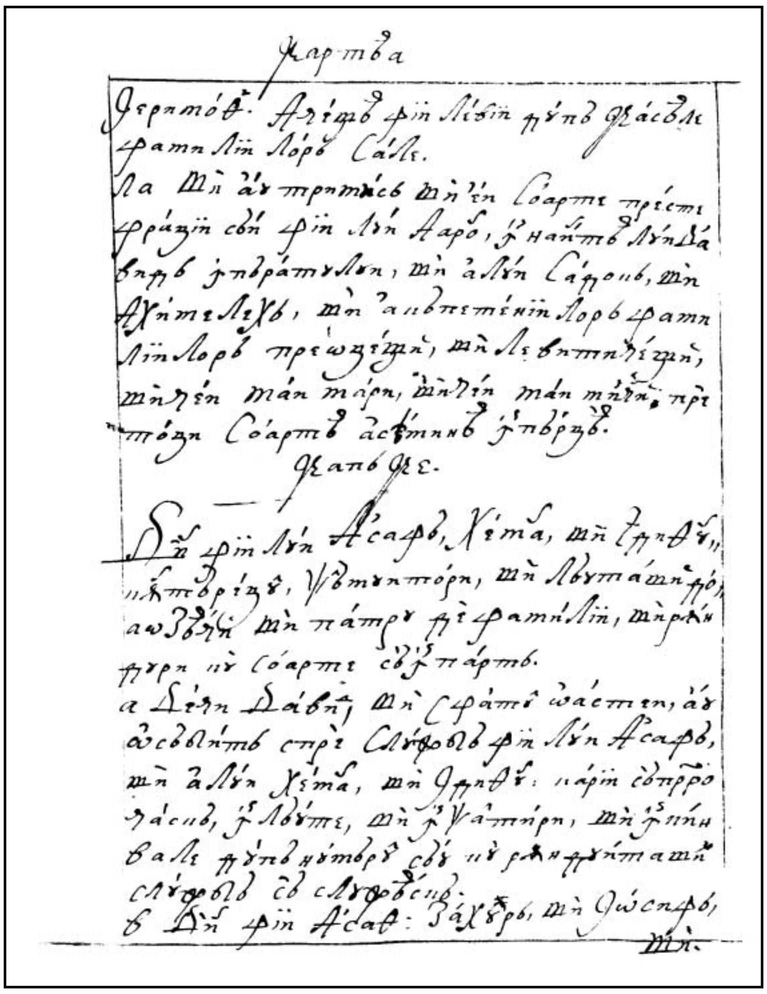
295r

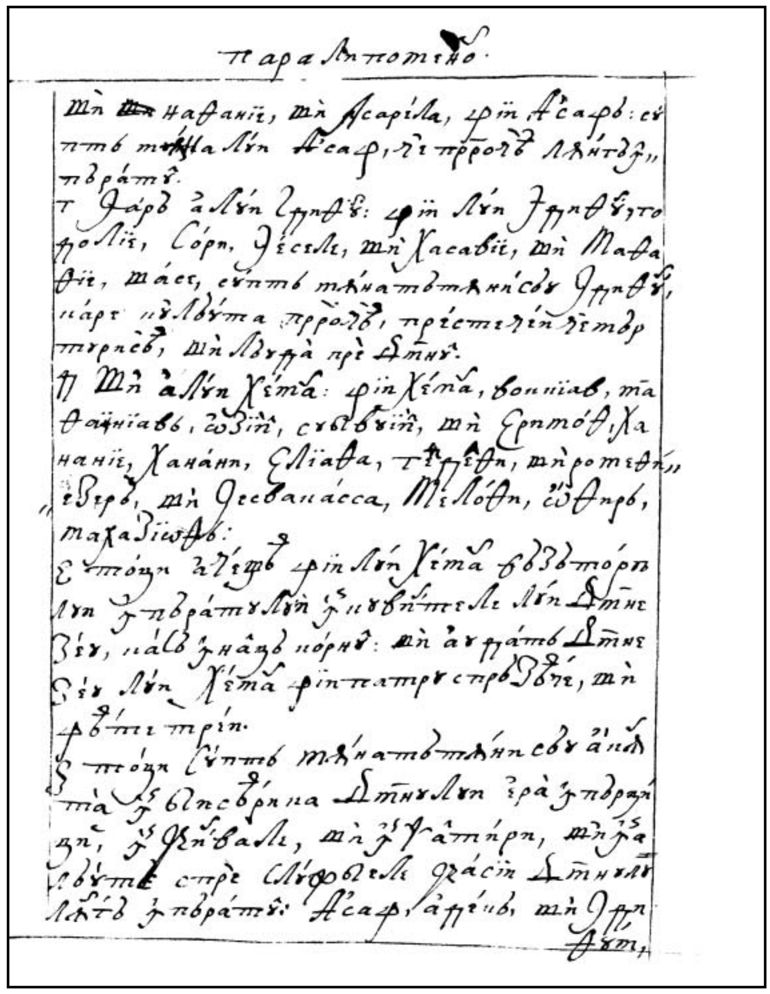
295v

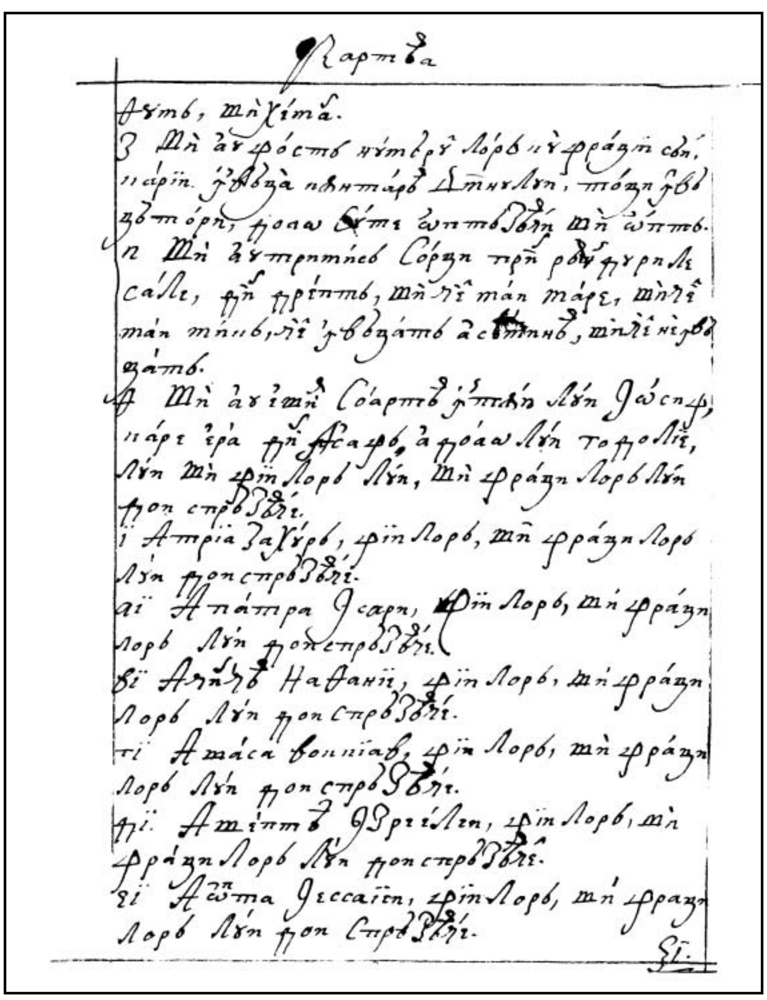
296r

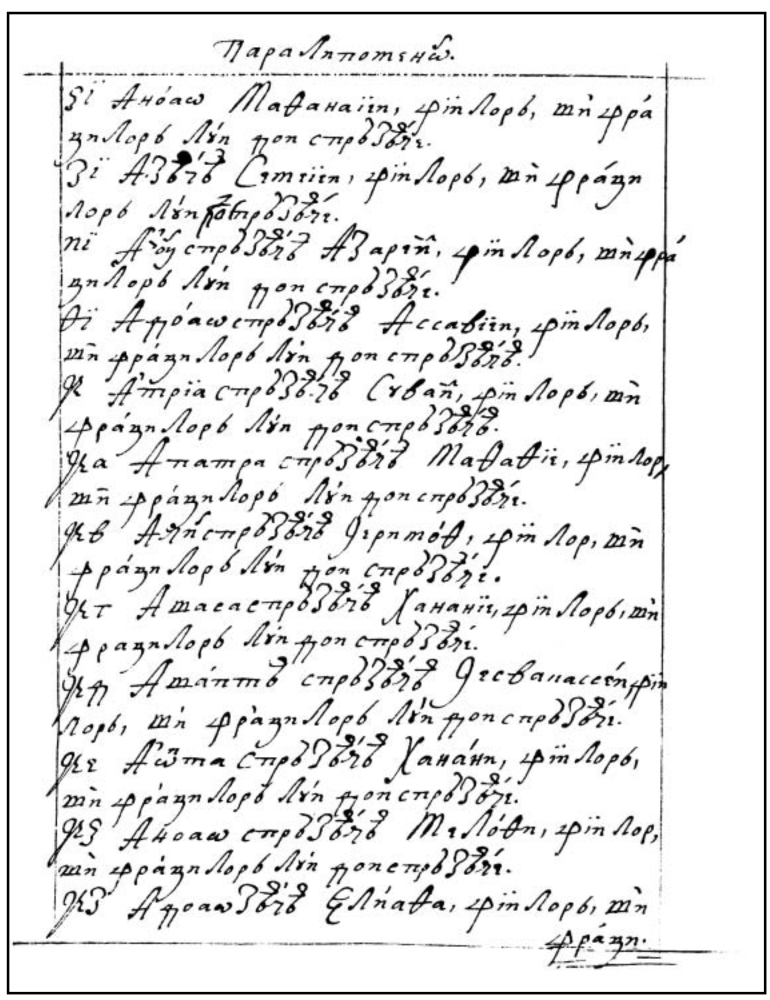
296v

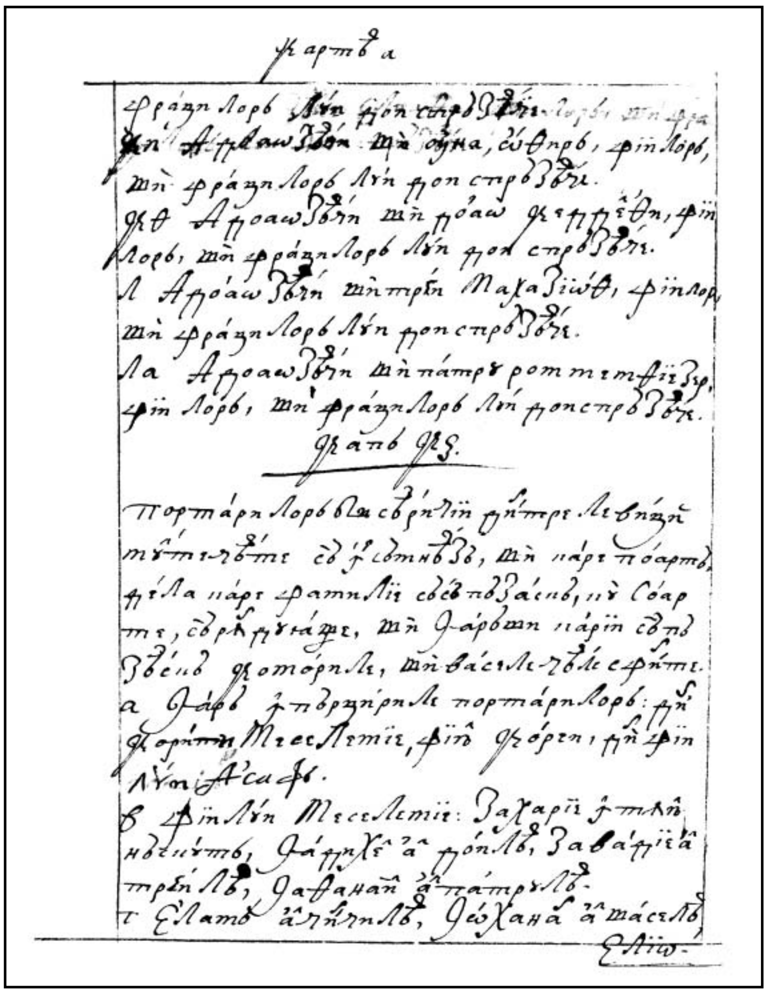
297r

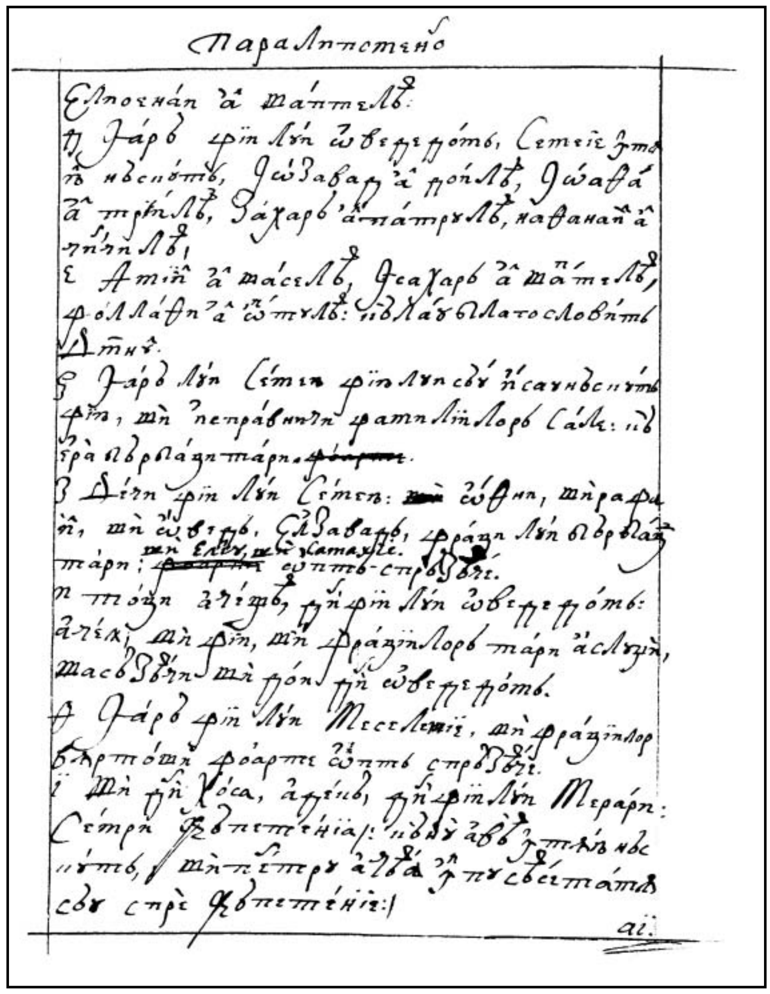
297v

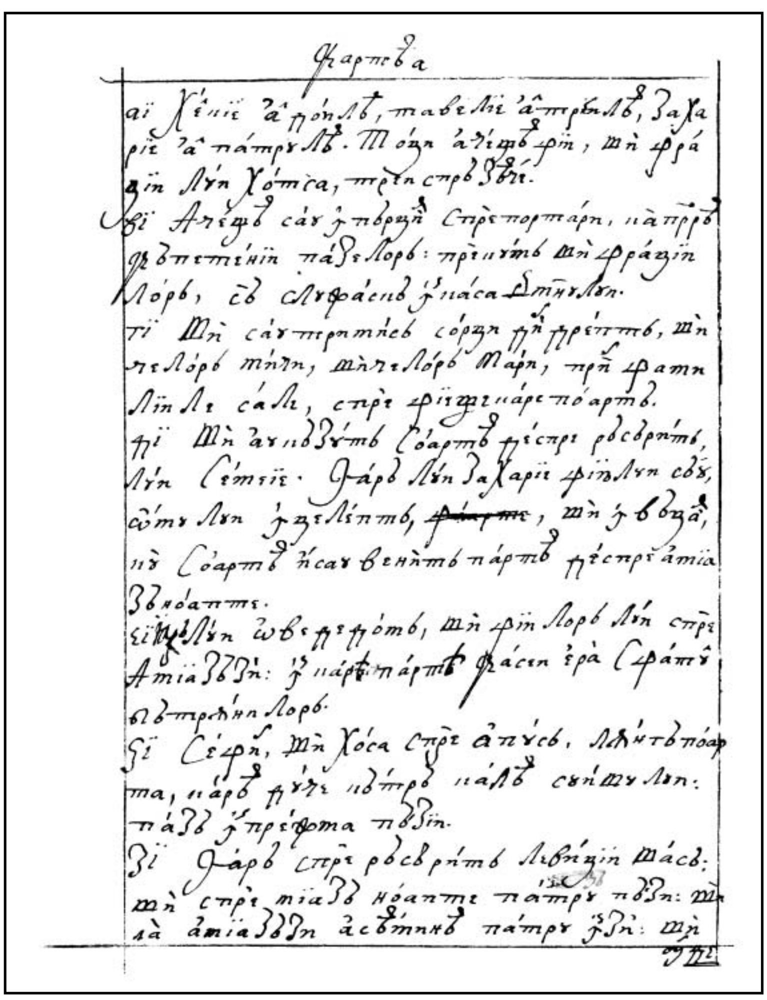
298r

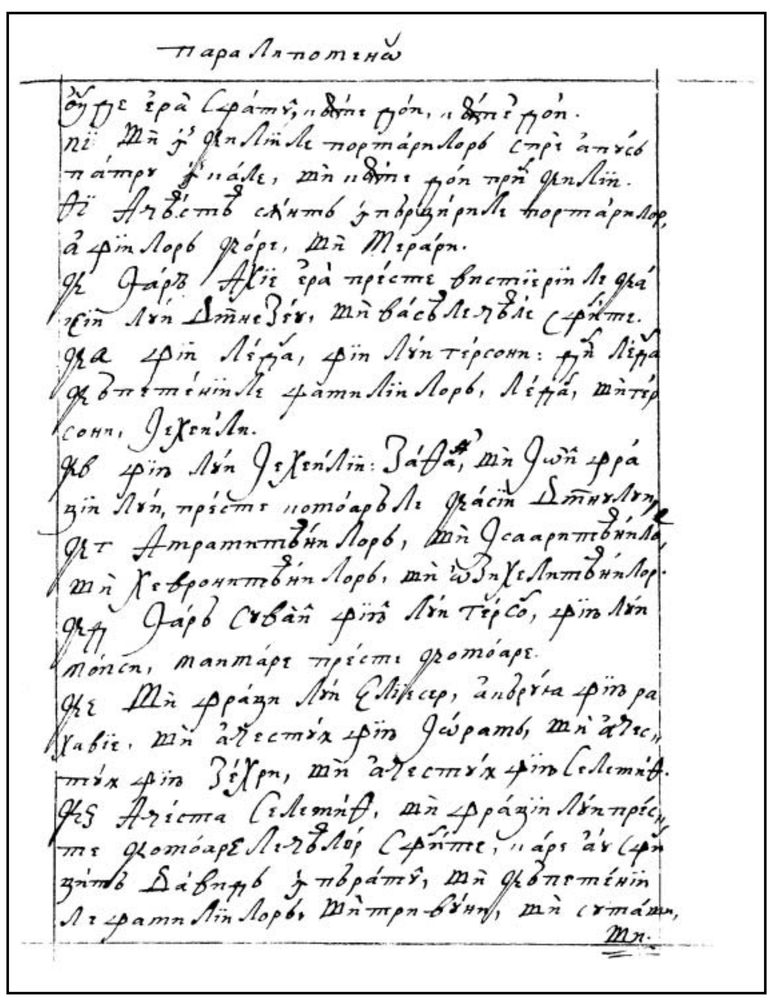
298v

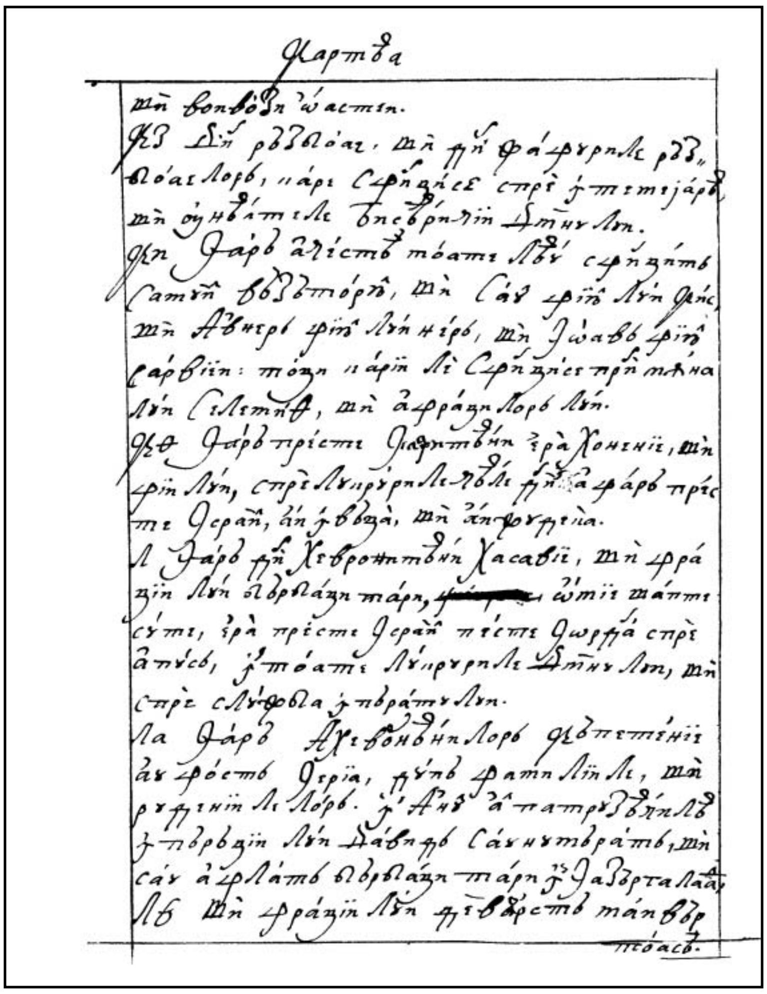
299r

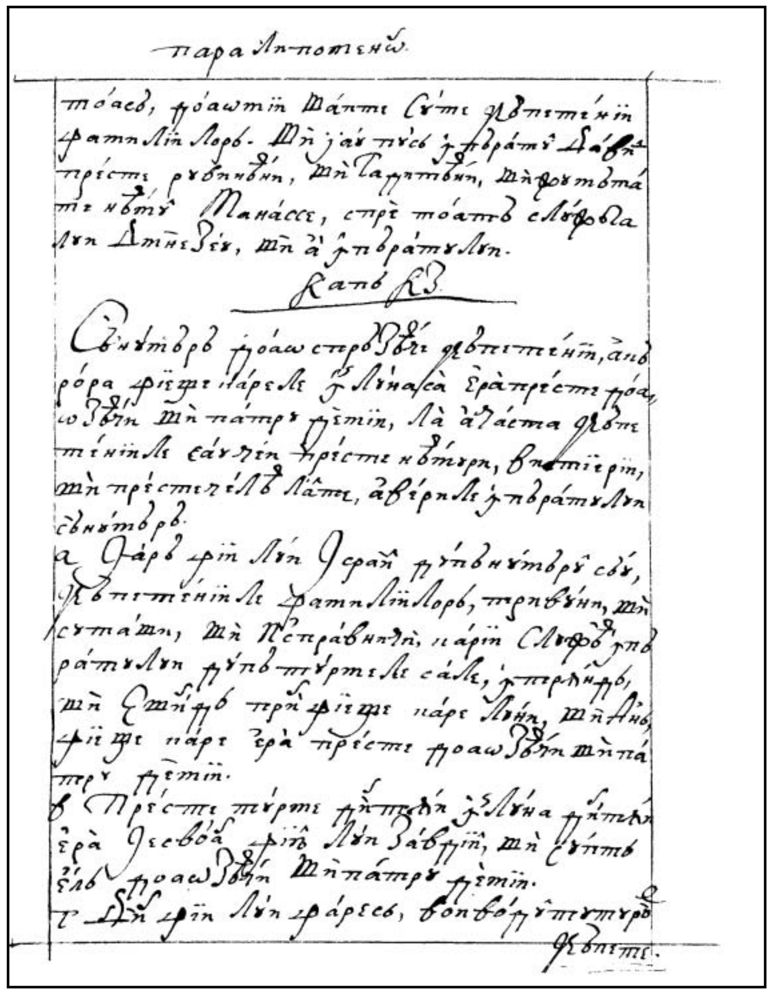

299v

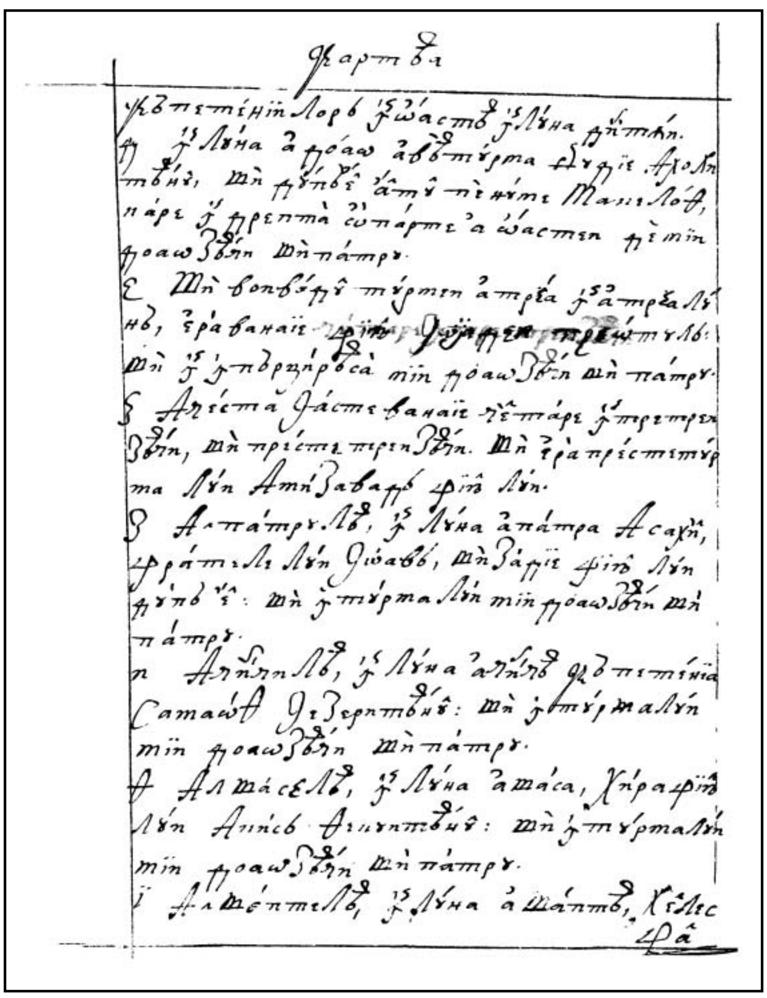
300r

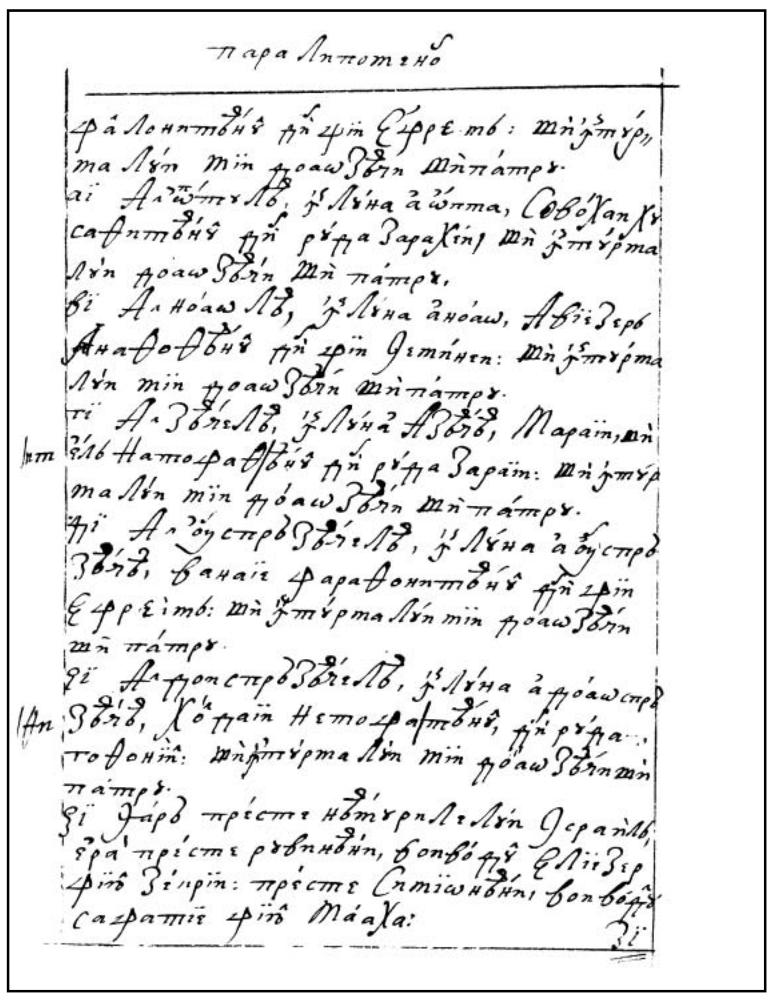

300v

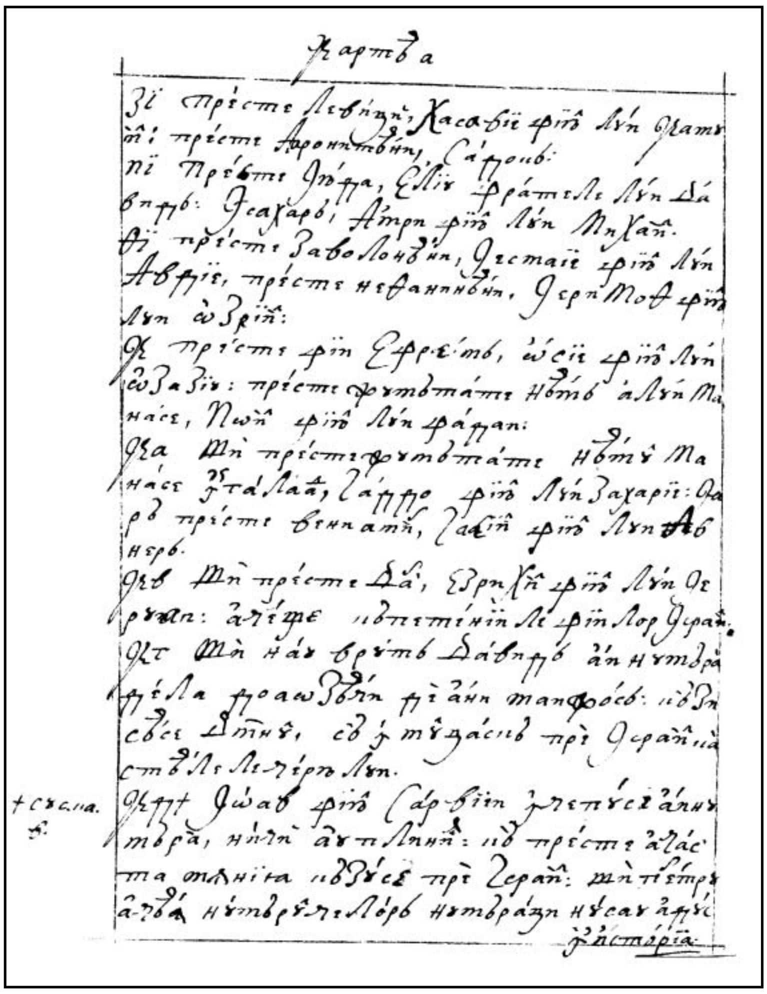
301r

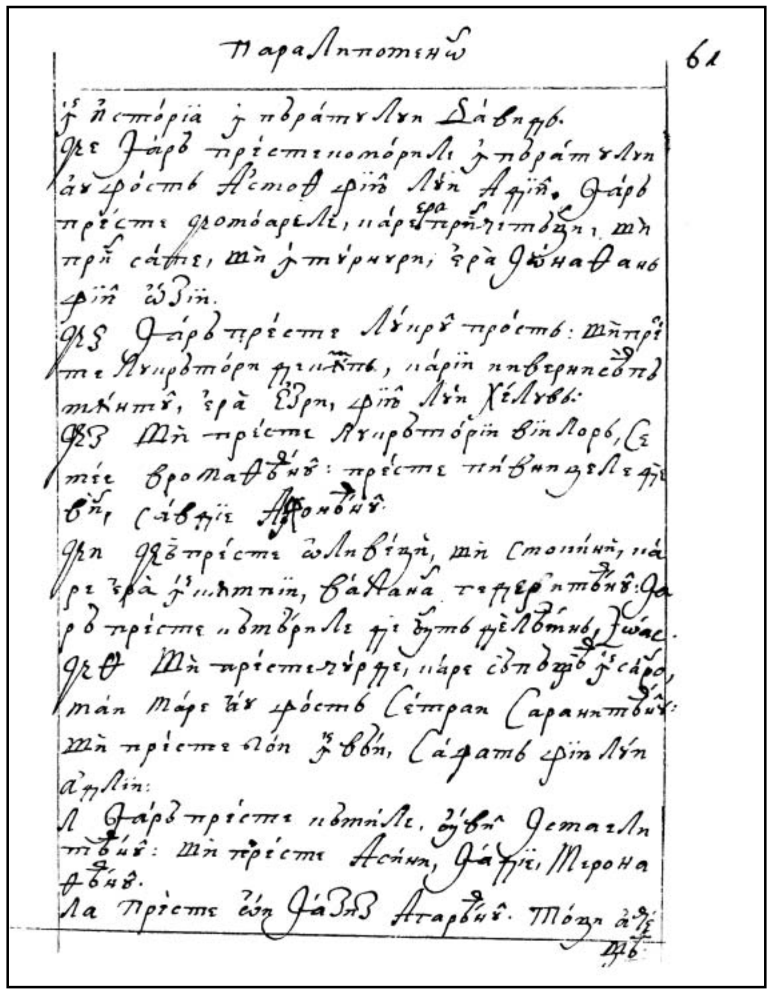

301v

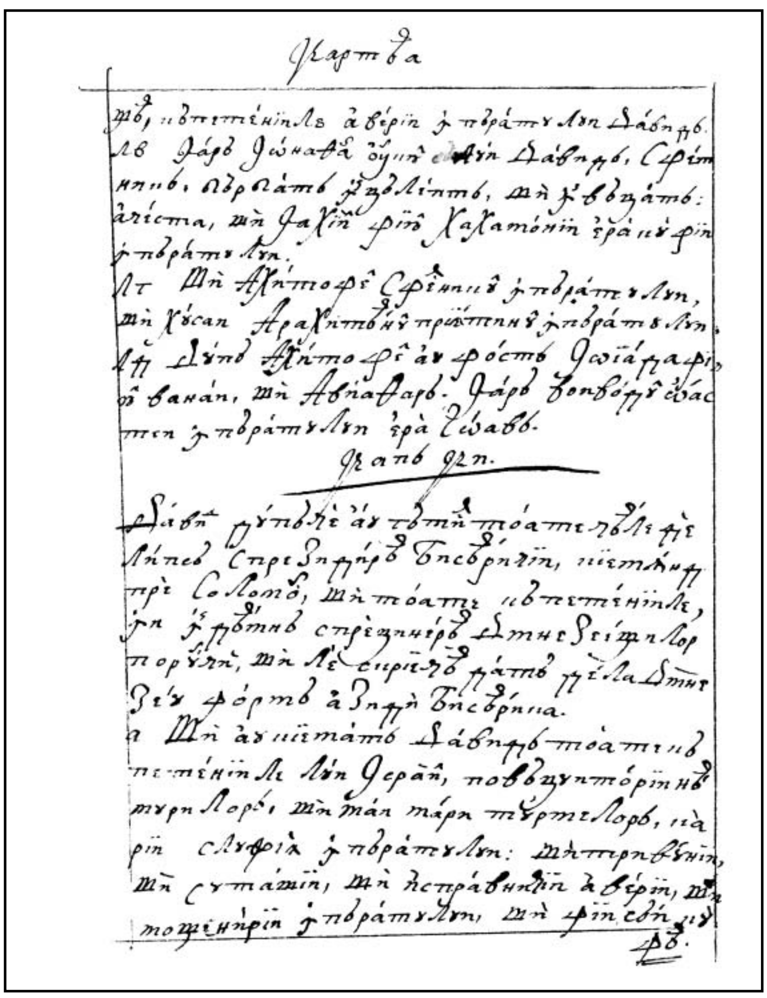
302r

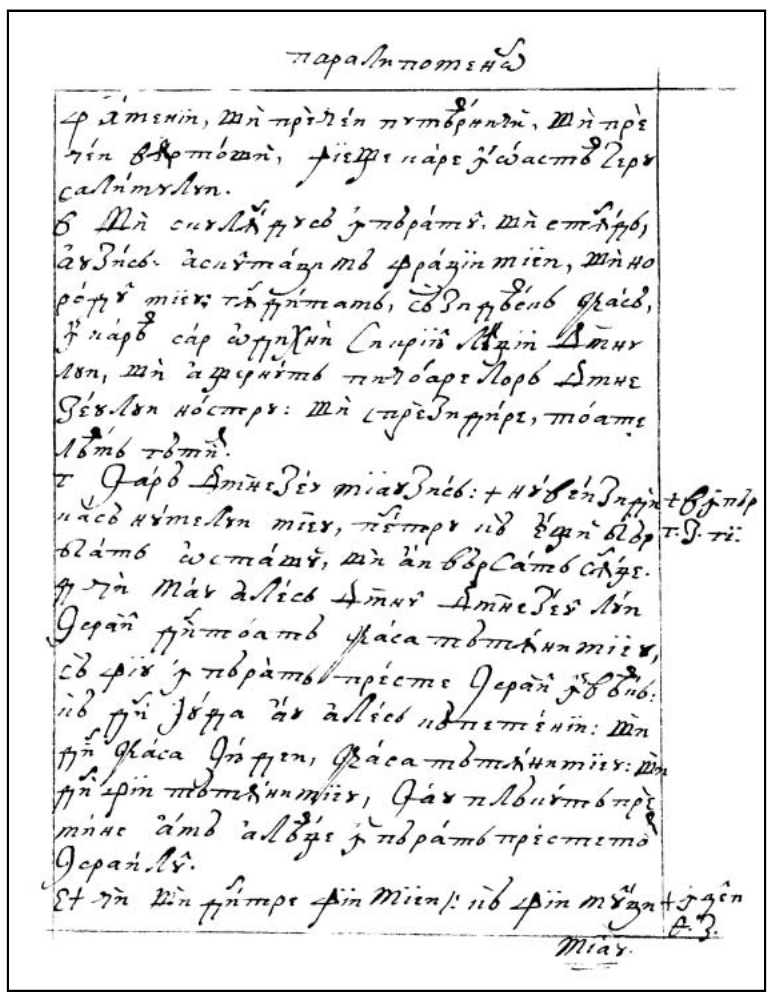
302v

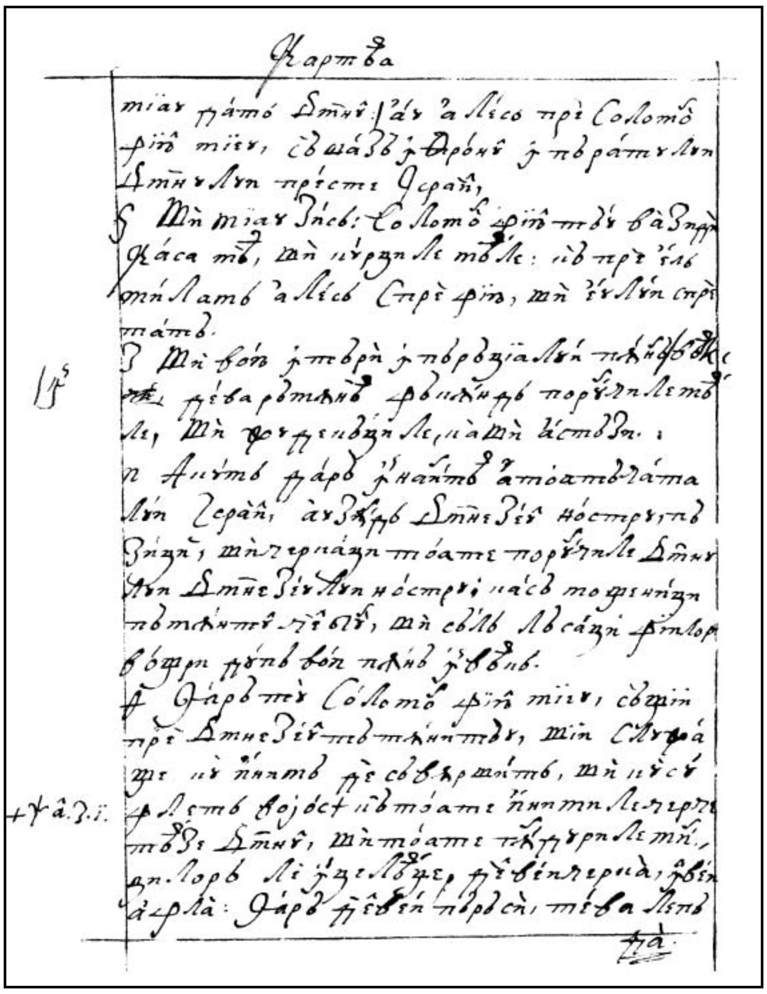
303r

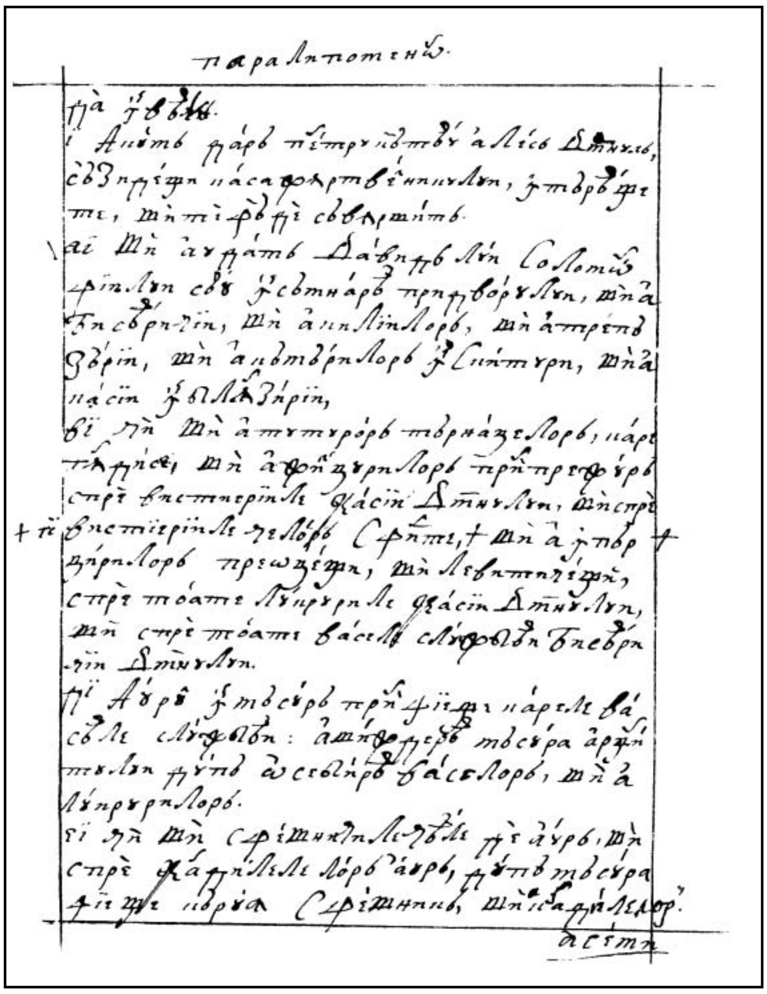
303v

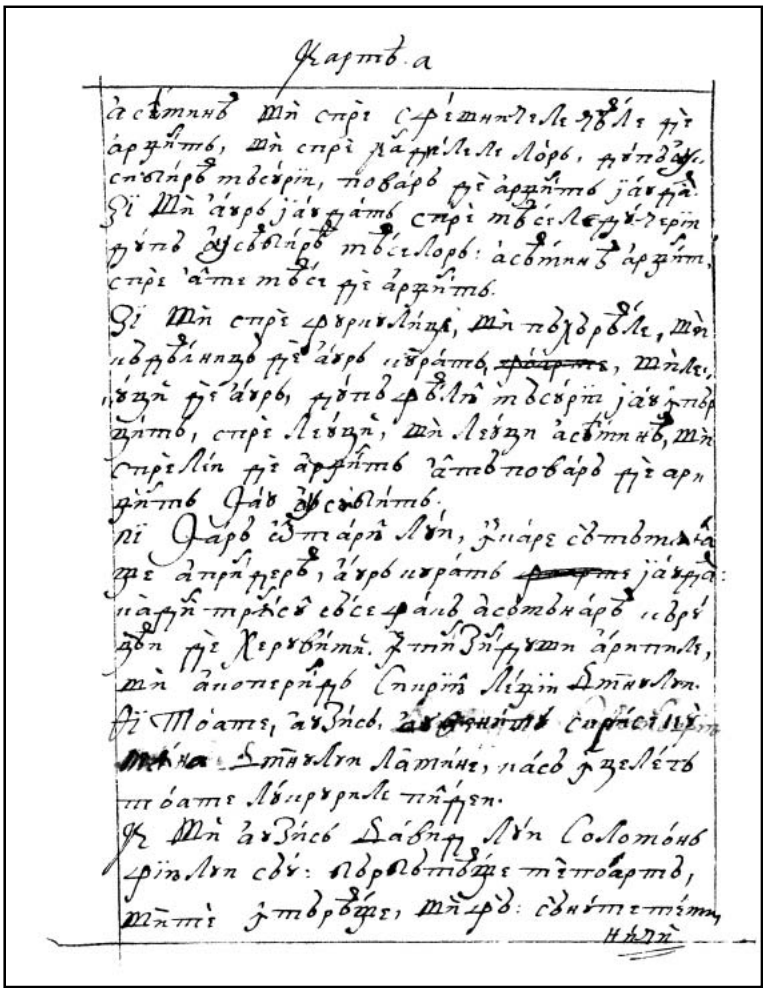
304r

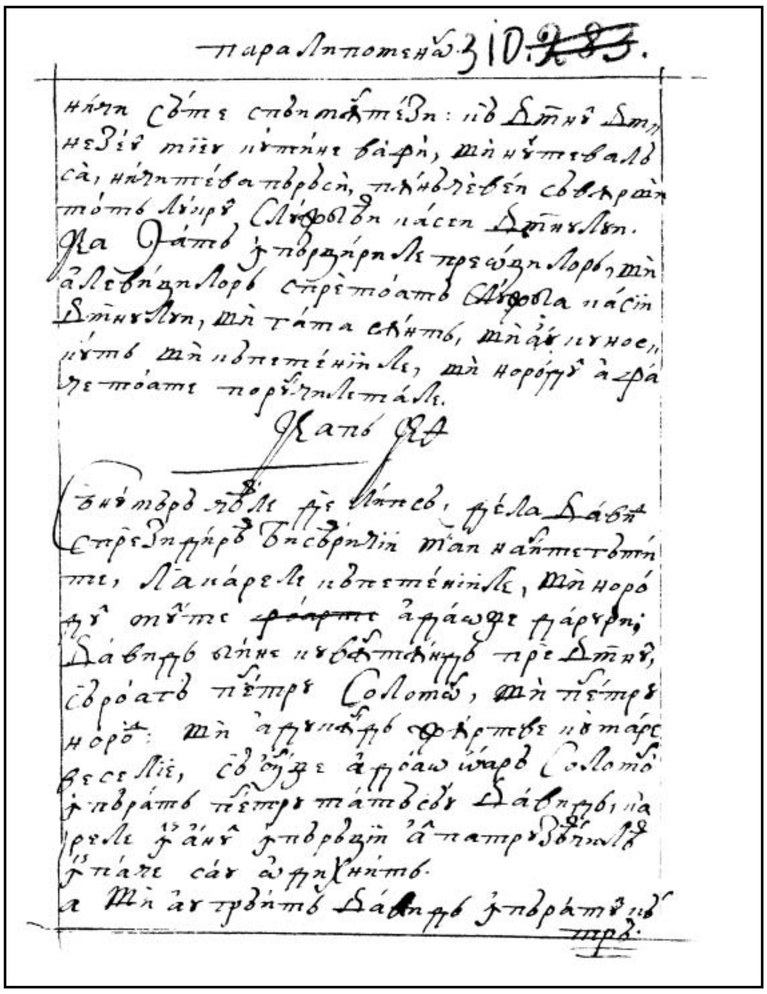
304v

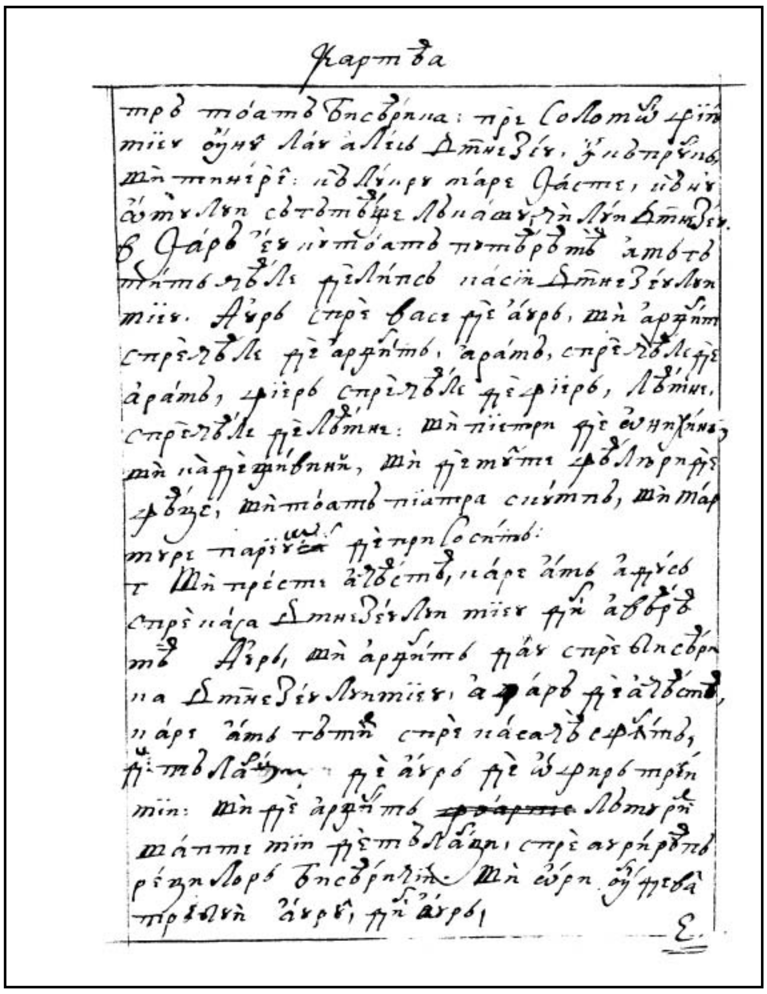
305r

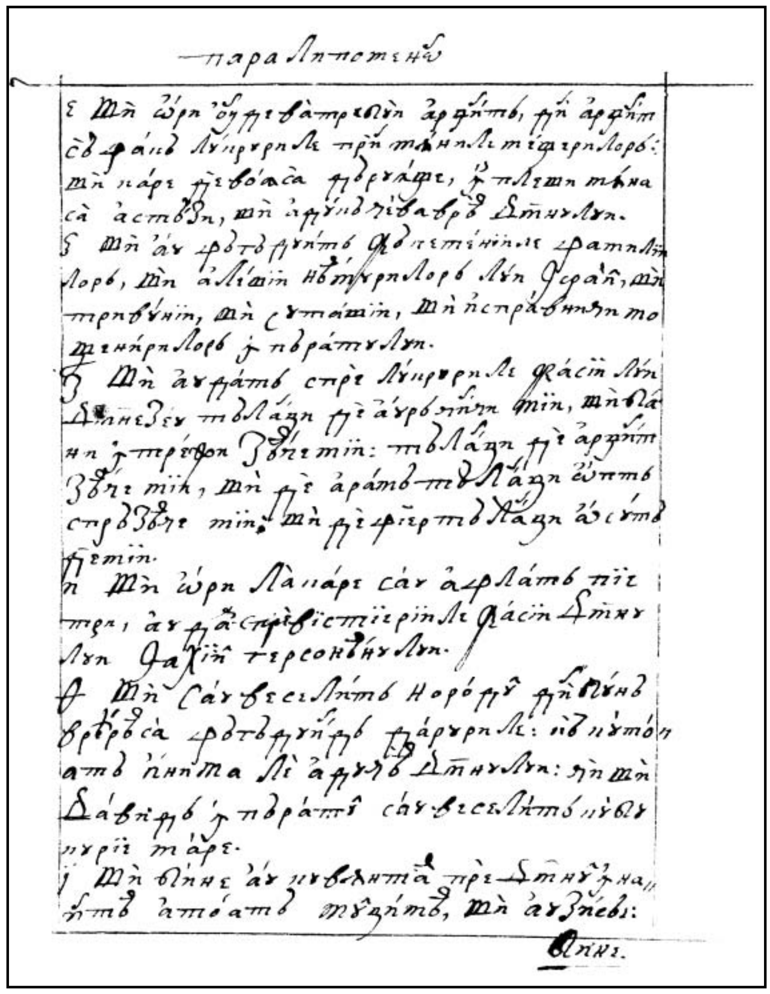
305v

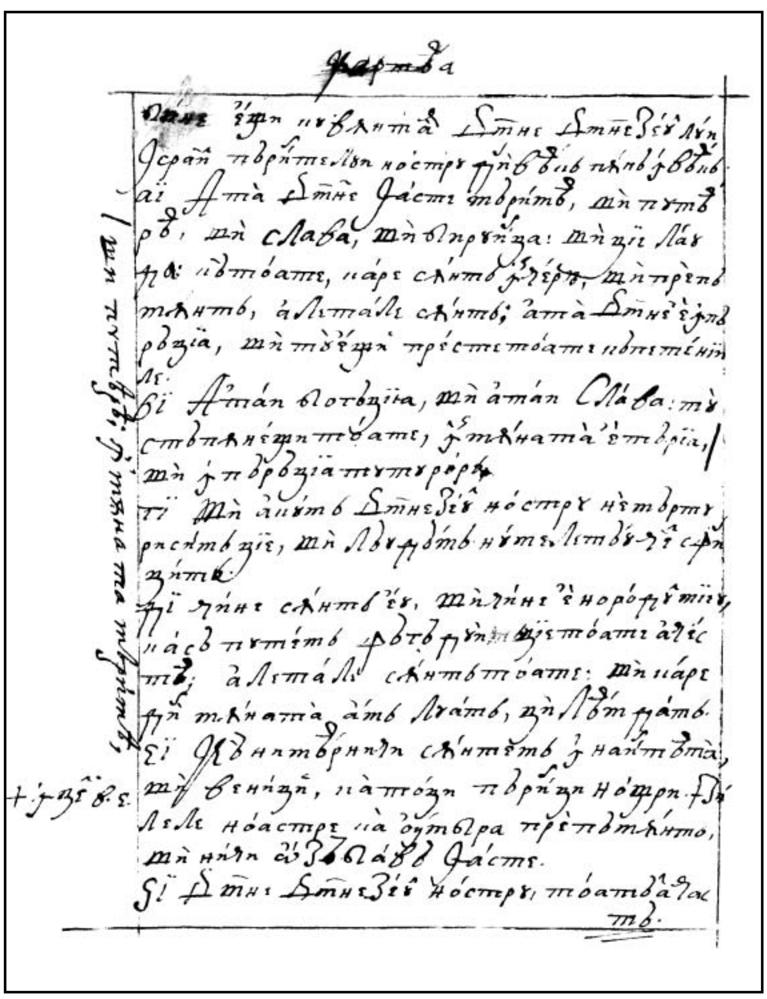
306r

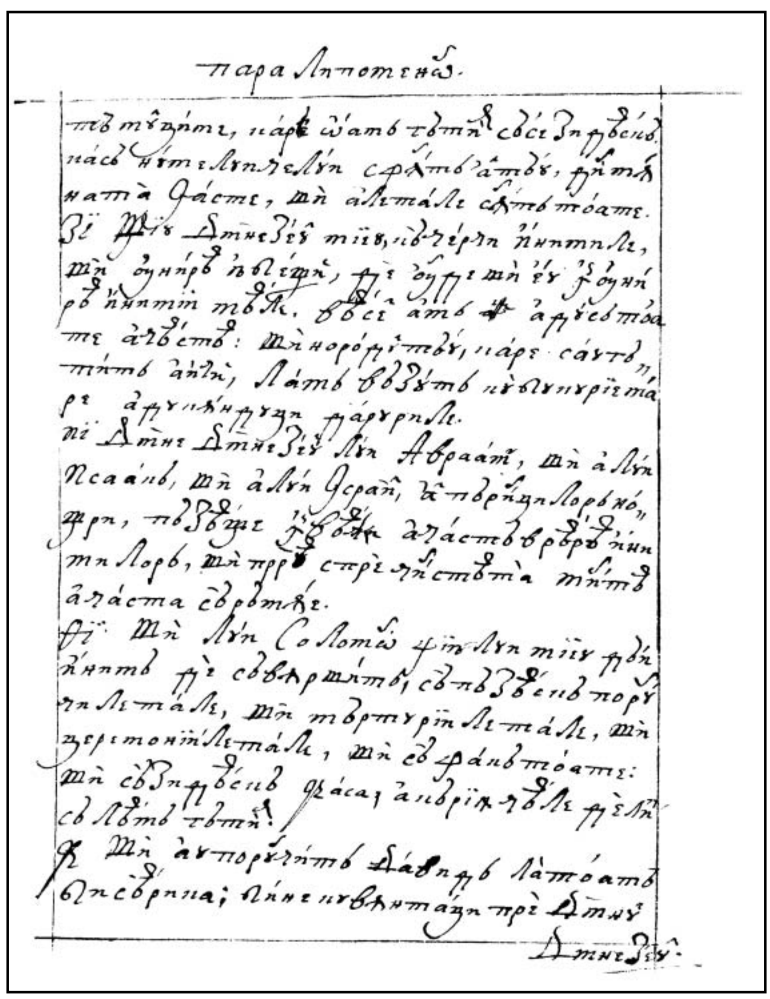
306v

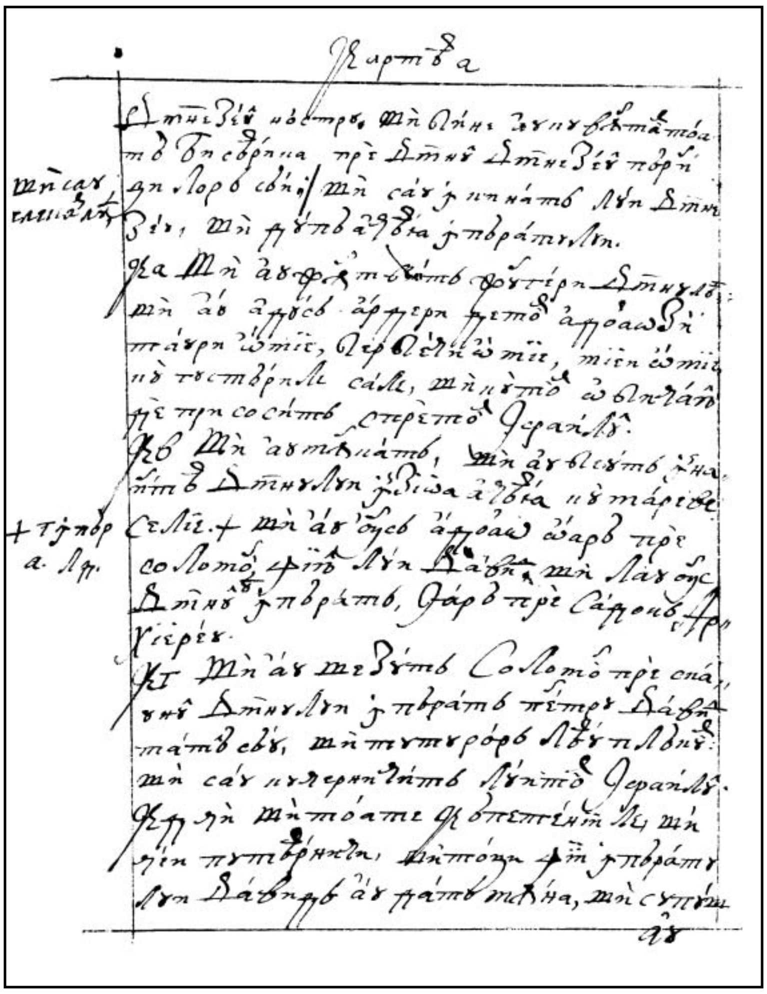
307r

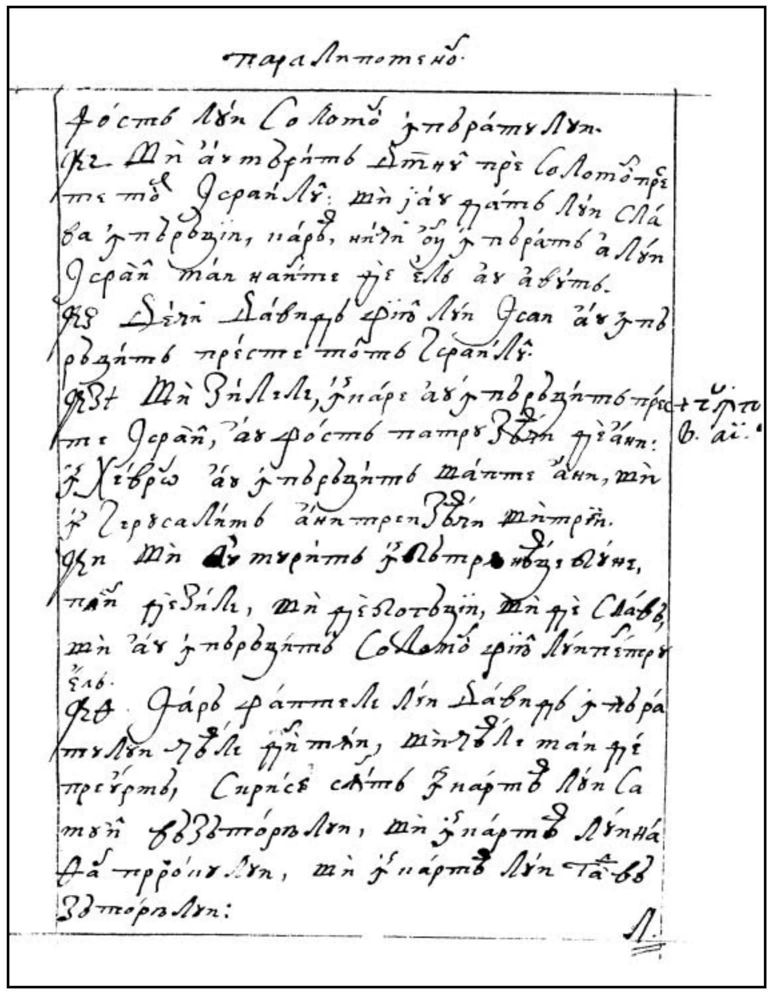

307v

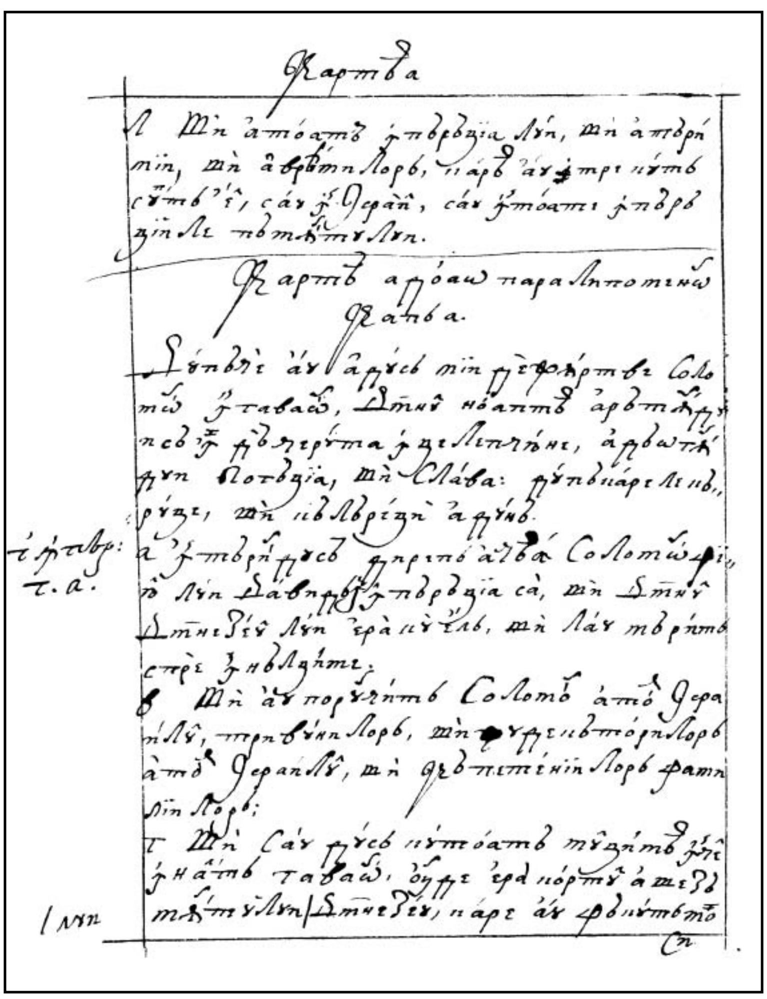
308r

308v

309r

309v

CARTEA A DOAO PARALIPOMENON

Cap 1

După ce au adus mii de jârtve Solomon în Gavaon, Domnul, noaptea arătându-i-să, îi dă ceruta înţelepciune, adăogându-i bogăţia şi slava. După carele, căruţe şi călăreţi adună.

1. Întărindu-să direp<t> aceaea Solomon, fiiul lui David, în împărăția sa, şi Domnul, Dumnezeul lui, era cu el şi l-au mărit spre înălţime. — 3 Împăr. 3, 1.

2. Şi au poruncit Solomon a tot Israilul, trivunilor şi judecătorilor a tot Israilul şi căpeteniilor familiilor.

3. Şi s-au dus cu toată mulţimea în cel înalt Gavaon, unde era cortul aşezământului lui Dumnezeu, care au făcut Moi||si, sluga lui Dumnezeu, în pustie. [310r]

4. Iară sicriiul Domnului Dumnezeu îl dusease David din Cariathiarim la locul care-i gătise şi unde-i înfipsease cortul, adecă în Ierusalim.

5. Şi oltariul cel de aramă, *care-l făcuse Veseliil, fiiul lui Uri, fiiul lui Hur, acolo era, înaintea cortului Domnului, care l-au şi cercat Solomon şi toată bisearica. — *Ieşir. 38, 1.

6. Şi s-au suit Solomon înnaintea cortului leagii Domnului, la oltariul cel de aramă şi au adus în el mie de jârtve.

7. Şi, iată, într-aceaeaş noapte i s-au arătat lui Dumnezeu, zicându-i: „Ceare ce vreai să-ţi dau!"

8. Şi au zis Solomon lui Dumnezeu: „Tu ai făcut cu David, tatăl mieu, milă mare şi m-ai rânduit împărat pentru el.

9. Acum, dară, Doamne Dumnezeule, plinească-să cuvântul Tău care ai făgăduit lui David, tătâni-mieu. Că Tu m-ai făcut împărat preste norodul Tău acest | mult, carele aşa nu să poate număra, ca pulberea pământului. [310v]

10. *Dă-mi înţelepciune şi înţeleagere, ca să întru şi să ies înnaintea norodului Tău. Că cine poate norodul Tău acesta cu vrednicie, care aşa mare iaste, a-l judeca?" — *Înţel. 9, 10.

11. Şi au zis Dumnezeu către Solomon: „Pentru că aceasta mai mult au plăcut inimii tale şi n-ai cerut bogăţii şi averi şi slavă, nici sufletele celor ce te urăsc, ci nici zilele vieţii multe, ci ai cerut înţelepciune şi înţeleagere, să poţi judeca norodul Mieu, spre carele te-am rânduit împărat,

12. Înţelepciunea şi înţeleagerea date sânt ţie. Iară bogăţii şi averi şi slavă ţi le voiu da aşa, cât nici unul între împăraţi, nici mai nainte, nici după tine va fi aseaminea ţie".

13. Şi au venit Solomon de la înălţimea Gavaonului în Ierusalim, înnaintea cortului aşezământului, || şi au împărăţit preste Israil. [311r]

14. *Şi ş-au adunat căruţe şi călăreţ şi i s-au făcut o mie patru sute de căruţe şi doaosprăzeace mii de călăreţi. Şi i-au făcut a fi în cetăţile căruţaşilor şi cu împăratul în Ierusalim. — *3 Îm. 10, 26.

15. Şi au dat împăratul argintul şi aurul în Ierusalim ca pietrile, şi chedrii ca morii care să nasc în câmpii cu mulţime mare.

16. Şi i să aducea cai din Eghipt şi din Coa, de la neguţătorii împăratului, carii să ducea şi-i cumpăra cu preţu:

17. Patru cai de căruţe cu şase sute de arginţi, şi calul cu o sută cinzeaci. Aseaminea din toate ţănuturile hetheilor şi de la împăraţii Siriii cumpărarea să făcea.

Cap 2

[311v] *Rânduind meaşteri şi lucrători spre zidirea bisearicii, Solomon cu împăratul | Hiram să togmeaşte să-i trimită un meaşter învăţat de leamne şi leamne să să taie spre zidirea bisearicii.*

1. Şi au rânduit Solomon să se zidească casa numelui Domnului şi şieş polată.

2. Şi au trimis şaptezeaci de mii de bărbaţi carii purta cu umerele şi optzeaci de mii carii să taie pietri în munţi, şi cei mai mari ai lor, trei mii şase sute.

3. *Şi au trimis la Hiram, împăratul Tirului, zicând: „Precum ai lucrat cu David, tatăl mieu, şi i-ai trimis leamne de chedru să-ş zidească casă, în carea au şi lăcuit, — *3 Împăr. 9, 2.

4. Aşa fă cu mine, să zideasc casă numelui Domnului, Dumnezeului mieu, să o sfinţesc spre tămâiarea aprinderii înnaintea Lui şi a afuma mirodeniile, şi spre punerea pânilor

înnainte veacinică şi spre arderile de tot, dimineaţa şi sara, în sâmbete şi în în||noiri şi în prazniceale Domnului, Dumnezeului nostru, în veac, care s-au poruncit lui Israil. 312r

5. Căci casa carea a zidi doresc mare iaste, că mare iaste Dumnezeul nostru preste toţi dumnezeii.

6. Cine, dară, va putea birui să-I zidească vreadnică casă, de vreame ce ceriul şi ceriurile ceriurilor nu-L pot cuprinde? Cât sânt eu să-I pociu zidi casă, ci numai spre aceasta, ca să să tămâiaze aprindere înnaintea Lui?

7. Trimite-m, dară, un om învăţat, care şti lucra în aur şi în argint şi aramă şi fier şi în urşinic şi în cocchini şi în hiachinth şi care şti albi săpături, cu aceşti meaşteri carii cu mine îi am în Iiudea şi în Ierusalim, carii i-au gătit David, tată-mieu.

8. Ci şi leamne de chedru vei trimite şi de archeuthine şi de brad, din Livan. Că ştiu că slugile tale ştiu tăia leamne din Livan; şi vor fi slugile meale cu slugile tale. |

9. Să mi să gătească leamne multe, că casa carea doresc a o zidi mare iaste foarte şi cinstită. 312v

10. Fără de aceaea, lucrătorilor care vor tăia leamnele, slugilor tale, voiu da spre bucate cori de grâu mii doaozeaci şi de orzu atâţia cori şi de vin măsuri doaozeaci de mii şi de untdeleamn covăţ doaozeaci de mii".

11. Şi au zis Hiram, împăratul Tirului, prin scrisoarea carea trimisease lui Solomon: „Pentru că au iubit Domnul norodul Său, pentru aceaea te-au făcut a împărăţi preste el".

12. Şi au adaos, zicând: „Blagoslovitu-i Domnul, Dumnezeul lui Israil, Care au făcut ceriul şi pământul, Care au dat lui David împăratului fiiu înţelept şi învăţat şi deşteptat şi cuminte, ca să zidească casă Domnului şi polată şieşi.

13. Deci ţ-am trimisu om înţelept şi foarte ştiut, pre Hiram, tatăl || mieu, 313r

14. Fiiul muierii din featele lui Dan, a căruia tată au fost din Tir, care şti lucra în aur şi argint şi în aramă şi în fier şi în marmure şi în leamne şi în urşinic şi în hiachinth şi în vison şi în cochin şi care şti slobozi toată cioplitura şi a afla înţelepţeaşte orice iaste de lipsă în lucru, cu meaşterii tăi şi cu meaşterii domnului mieu, David, tătâni-tău.

15. Deci grâul şi orzul şi untul-de-leamn şi vinul care ai făgăduit domnului mieu trimite slugilor tale.

16. Iară noi vom tăia leamne din Livan cât ţ-or fi de lipsă şi le vom lipi plute pe mare în Ioppi, iară tu le vei treace în Ierusalim".

17. Şi au numărat Solomon toţi oamenii veniţi carii era în pământul lui Israil, după numărarea carea o au numărat David, tatăl lui, şi s-au aflat o sută şi cinzeaci de mii şi trei mii şi şase sute.

18. Şi au făcut dintr-înşii şaptezea|ci de mii carii cu umerile să poarte greotăţile şi optzeaci de mii carii în munţi să taie pietri, iară trei mii şi şase sute i-au rânduit preste lucrurile norodului. 313v

Cap 3

Bisearica să zideaşte cu pridvoriul, cu catapeteazmă şi cu doi stâlpi de aramă înnaintea uşii bisearicii.

3 Împăr 6, 1.
2 Împăr. 24, 25.
1 Para. 21, 26.

1. Şi au început Solomon a zidi casa Domnului în Ierusalim, muntele Moria, care să însămnase lui David, tătâni-său, în locul care-l gătise David în aria lui Ornan Ievuseului.

2. Şi au început a zidi în luna a doao, în anul al patrulea împărăţiii sale.

3. Şi aceastea sânt temeiurile care au pus Solomon să zidească casa lui Dumnezeu: de lungi, coţi în măsura dintâiu şasezeaci, lăţimii, coţi doaozeaci.

4. Iară pridvorul înnaintea fruntei, carea să întindea în lung, după măsura lungimei casei, de coţi doaozeaci, iară înălţimea de coţi o sută şi doaozeaci era. || Şi o au aurit dinlontru cu aur curat. 314r

5. Şi casa cea mai mare o au acoperit cu leamne de ceatină şi leaspezi de aur, de ovrizi au înfipt preste tot. Şi au scobit într-însa ramuri de finic şi ca nişte lănţureale între sineş împreunându-se.

6. Şi au aşternut faţa bisearicii cu marmure foarte scumpă, cu frumseaţe multă.

7. Iară aurul era lămurit, dintr-a căruia leaspezi au acoperit casa şi grinzile ei şi uşorii şi păreaţii şi uşile. Şi au scobit heruvim în păreaţi.

8. Şi au făcut casa sfântului sfântelor, lungimea, după lăţimea casii, de coţi doaozeaci; şi cu leaspezi de aur o au acoperit, cu vro şase sute de talanţi.

314v 9. Ci și cuiele le-au făcut de aur, așa cum fieștecare cui trăgea câ|te cinzeaci de sicli. Și trepezerile le-au acoperit cu aur.

10. Și au făcut în casa sfântului sfintelor doi heruvimi, cu meașteri de chipuri cioplite și i-au acoperit cu aur.

11. Arepile heruvimului doaozeaci de coți să întindea, așa cum o aripă avea cinci coți și atingea păreatele casii, și alta, cinci coți având, atingea aripa altui heruvim.

12. Așijderea aripa altui heruvim cinci avea coți și atingea păreatele. Și aripa lui ceaealaltă, de cinci coți, aripa altui heruvim atingea.

13. Deci aripile a amândoi heruvimilor întinse era și să întindea coți doaozeaci. Iară ei sta drept în picioare și feațele lor era întoarse spre casa din afară.

14. *Și au făcut zavease din hiachinth și urșinic și coc și vison și au țăsut într-însa heruvimi. || *Math. 27, 15.

315r 15. *Dinnaintea ușii bisearicii doi stâlpi, care treizeaci și cinci de coți avea înnălțimea, iară capetele lor, de cinci coți. *Irimie 52, 20.

16. Ci și ca niște lânțureale în jârtvelnic și le-au pus preste capetele stâlpilor; și manogranate o sută, carea între lănțureale le-au pus.

17. Și stâlpii aceaia i-au pus înnaintea bisearicii, unul de-a dreapta și altul de-a stânga. Cela care era de-a dreapta l-au chemat Hiachin și care de-a stânga, Vooz.

Cap 4

Facerea oltariului celui de aramă, a marelui celui vărsat, a zeace scoice, sfeșnicelor celor de aur, a measelor, păhărealelor și a celoraalalte care slujea spre podoaba bisearicii.

1. Și au făcut oltariu de aramă, lung de coți doaozeaci și lat de coți doaozeaci și înalt de zeace coți. |

315v 2. *Și mare vărsat de zeace coți, de la usnă până la uznă, rătund prinpregiur; cinci coți avea de înnalt și funea de treizeaci de coți cuprindea înpregiurul lui. *3 Împăr. 7, 23.

3. Și forma boilor era supt el și de zeace coți oricare dinlăuntru săpături, ca cu doao vearsuri troaca mării înprejura. Iară boii vărsați era.

4. Și mare acela era pus preste doisprăzeace boi, a cărora trei privea spre miazănoapte, și alți trei spre apus, iară alții trei, amiazăzea și ceaialalți trei răsăritul, având mare deasupra pus. Iară dosurile boilor era înlăuntru, supt mare.

5. Iară grosimea lui avea măsura palmei și usna lui era ca usna păharului sau ca a răvărsatului crin. Și cuprindea trei mii de măsuri.

6. Și au făcut zeace scoice și au pus cinci de-a dreapta și cinci de-a stânga, ca să 316r speale într-însele toa||te ceale ce era să le aducă spre jârtvuire. Iară în mare spăla preoții.

7. Și au făcut și sfeșnice de aur zeace, după asămănarea care să poruncise a fi și le-au pus în bisearică, cinci de-a dreapta și cinci de-a stânga.

8. Ci și mease, zeace și le-au pus în bisearică, cinci de-a dreapta și cinci de-a stânga, și păhăreale aurite, o sută.

9. Și au făcut pridvorul preoților și o împărătească mare și uși împărătești, care le-au acoperit cu aramă.

10. Iară mare l-au pus în laturea de-a dreapta, spre răsărit la amiazăzi.

11. Și au făcut Hiram tigăi și topitoare și păhară; și au plinit tot lucrul împăratului în casa lui Dumnezeu,

12. Adecă stâlpi doi, și preste știluri și capete, și ca niște mrejuțe care acoperea capetele 316v preste | știluri.

13. Și melogranata patru sute și mrejuțe doao, așa cum câte doao melogranate cu fieștecare mrejuță să se împreune, care să acopere epiștilele și capetele stâlpilor.

14. Și temeiuri au făcut și scoice, care le-au pus pre temeiuri,

15. Un mare și doisprăzeace boi supt mare,

16. Și tigăi și topitoare și păhară. Toate vasele au făcut lui Solomon Hiram, tatâl lui, în casa Domnului, din aramă curată.

17. În țânutul Iordanului le-au vărsat împăratul, în pământ lutos, între Sohot și Saridata.

18. Și era mulțimea vaselor nenumărată, așa cât nu să știința măsura aramei.

317r 19. Și au făcut Solomon toate || vaseale casei lui Dumnezeu și oltariu de aur și mease, și preste eale pânile punerii-înnainte,

20. Şi sfeşnicele cu candilele sale, să lumineaze înnaintea jârtvelnicului, după leage, din aur curat.
21. Şi nişte înflorituri şi candile şi cleaşte de aur, toate de aur curat s-au făcut,
22. Încă şi tămâieri şi cădealniţe şi păhare şi mojare din aur curat; şi uşile bisearicii dinlontru le-au scobit, adecă în sfânta sfintelor, şi uşile bisearicii dinnafară, de aur. Şi aşa s-au plinit tot lucrul care au făcut Solomon în casa Domnului.

Cap 5

După ce s-au dus în bisearică sfintele vase şi s-au adus multe daruri, sicriiul cuprinzând tablele lui Moisii să bagă în jârtvelnic, de unde | slava Domnului umple bisearica. 317v

3 Împăr. 7, 51.
1. Şi au dus Solomon toate care făgăduise David, tatâl său, argintul şi aurul, şi toate vasele le-au pus în vistieriile casei lui Dumnezeu.

*3 Împăr. 8, 1.
2. *După carii au adunat mai marii născuţi a lui Israil şi toate căpeteniile neamurilor şi capetele familiilor dintre fiii lui Israil în Ierusalim, să aducă sicriiul leagii Domnului din cetatea lui David, carea iaste Sionul.
3. Şi au venit la împăratul toţi bărbaţii lui Israil în zioa a praznicului a lunii a şaptea.
4. Şi, venind toţi bătrânii lui Israil, au dus leviţii sicriiul
5. Şi l-au dus înlăuntru şi toată gătirea cortului, iară vasele jârtvelnicului, care era în cort, le-au adus leviţii cu preoţii.
6. Iară împăratul Solomon şi toată ceata lui Israil şi toţi carii au fost || adunaţi înnaintea sicriiului jârthvea berbeci şi boi fără nici un număr, că atâta era mulţimea junghierilor. 318r
7. Şi au adus preoţii sicriiul leagii Domnului în locul său, adecă la jârtvelnicul bisearicii, în sfânta sfintelor, supt arepile heruvimilor.
8. Aşa cum heruvimii îş întindea arepile sale preste locul în care era pus sicriiul şi sicriiul îl acoperea cu prăjinele sale.
9. Iară a prăjinelor cu care să purta sicriiul cu puţin mai lungi era, capetele să vedea dinnaintea jârtvelnicului. Iară de era cineva puţân afară nu-i putea vedea. Şi au fost sicriiul acolo până într-această zi.
10. Şi nimică altă era în sicriiu, fără doao leaspezi care pusease Moisi în Horiv, când leagea au dat Domnul fiilor lui Israil ieşind din Eghipt.
11. Şi, ieşind preoţii din jârtvelnic (cu toţi preoţii care acolo să putea a| fla să sfinţească; nici încă într-acea vreame togmealele şi rânduiala slujbelor între dânşii să împărţise) 318v
12. Şi leaviţii şi cântăreaţii, adecă şi carii supt Asaf era şi carii supt Eman şi carii supt Idithun, fiii şi fraţii lor, îmbrăcaţi cu vison, şi cu chimvale şi psalterii şi alăute răsuna, stând despre partea răsăritului altariului, şi cu ei preoţi o sută doaozeaci, cântând cu trâmbiţele.
13. Deci toţi, aseaminea, şi cu trâmbiţe şi cu glasuri şi cu chinvale şi cu organe şi cu multe fealiuri de musice înpreună cântând şi glas întru-nnălţime rădicând, departe sunetul să auziia, aşea cum când începuse pre Domnul a-L lăuda şi a zice: „Mărturisiţi-vă Domnului că iaste bun, că în veac e mila Lui!", s-au umplut casa lui Dumnezeu de ceaţă.
14. Nici putea preoţii sta şi a slu||ji pentru ceaţă, că umpluse slava Domnului casa lui Dumnezeu. 319r

Cap 6

Blagosloveaşte Solomon norodul lui Israil şi mulţămită lui Dumnezeu dă pentru plinirea făgăduinţii lui David făcute şi să roagă cu smerenie înnaintea mulţimei ca celor ce să vor ruga în bisearica aceaea Dumnezeu să le asculte cearerile.

3 Împăr. 8, 12.
1. Atunci Solomon au zis: „Domnul au făgăduit să lăcuiască în ceaţă,
2. Iară eu am zidit casă numelui Lui, să lăcuiască acolo pururea".
3. Şi ş-au întors împăratul faţa sa şi au blagoslovit toată mulţimea lui Israil (că toată gloata sta luund aminte) şi au zis:
4. „Bine e cuvântat Domnul, Dumnezeul lui Israil, Carele ce au grăit lui David, tatălui mieu, cu fapta au | plinit, zicând: 319v
5. «Din zioa în carea am scos norodul Mieu din pământul Eghiptului nu am ales cetate din toate neamurile lui Israil, să să zidească într-însa casă numelui Mieu, nici am ales pre altu om, carele să fie povăţuitoriu norodului Mieu, Israil,

6. Ci am ales Ierusalimul, să fie numele Mieu într-însa şi am ales pre David să-l rânduiesc preste norodul Mieu, Israil».

7. Şi, vrând David, tatăl mieu, a zidi casă numelui Domnului, Dumnezeului Israil,

8. Au zis Domnul către el: «Pentru că aceasta au fost vrearea ta, să zideaşti casă numelui Mieu, bine adecă ai făcut, această vreare având.

9. Iară nu tu vei zidi casa, ci fiiul tău, care va ieşi din coapseale tale, acela va zidi casă numelui Mieu».

320r 10. Şi au plinit Domnul cuvântul Său, carele grăise. Şi eu m-am sculat pentru || David, tatâl mieu, şi am şezut pre thronul lui Israil, precum au grăit Domnul. Şi am zidit casă numelui Domnului, Dumnezeului Israil.

11. Şi am pus într-însa sicriiul în carele iaste legătura Domnului carea au făcut cu fiii lui Israil".

12. Şi au stătut înaintea oltariului Domnului, în prejma a toată mulţimea lui Israil, şi ş-au întins mânile sale.

13. Că făcuse Solomon un temeiu de aramă şi-l pusease în mijlocul împărăteştii bisearici, având cinci coţi de lung şi cinci coţi de lat şi trei coţi de nalt. Şi au stătut pre acela. Şi după aceaea, îngenunchind în prejma a toată mulţimea lui Israil şi cu pălmile către ceriu rădicate,

14. *Au zis: „Doamne, Dumnezeul lui Israil, nu iaste, aseaminea Ţie Dumnezeu în 320v ce|riu şi pre pământ, Carele păzeaşti legătura şi mila cu slugile Tale carii umblă înaintea Ta în toată inima sa, *2 Mac. 2, 8.

15. Carele ai dat lui David, slugii tale David, tatălui mieu, oricare grăisăşi lui şi carele făgăduisăşi cu gura le-ai plinit cu fapta, precum şi vreamea de acum arată.

16. Acum, dară, Doamne, Dumnezeul lui Israil, plineaşte slugii Tale, tatălui mieu David, orice ai grăit, zicând: «Nu va scădea din tine bărbat înnaintea Mea, care să şază pre thronul lui Israil, însă aşa de vor păzi fiii tăi căile sale şi de vor umbla în leagea Mea, precum şi tu ai umblat înnaintea Mea».

321r 17. Şi acum, Doamne, Dumnezeul lui Israil, întărească-să cuvântul Tău, || care ai grăit slugii Tale, David!

18. Au doară de a să creade iaste că va lăcui Dumnezeu cu oamenii pre pământ? De vreame ce ceriul şi ceriurile ceriurilor nu Te cuprind, cu cât mai vârtos casa aceasta, carea o am zidit?

19. Ci numai spre aceasta s-au făcut, ca să Te uiţi la rugăciunea slugii Tale şi la rugăciunea lui, Doamne, Dumnezeul mieu, şi să auzi rugăciunile care le varsă sluga Ta înaintea Ta.

20. Să deşchizi ochii Tăi preste casa aceasta zioa şi noaptea, preste locul în care ai făgăduit să se cheme numele Tău

21. Şi să asculţi rugăciunea carea sluga Ta să roagă într-însul. Şi să asculţi rugăciunile slugii Tale şi a norodului Tău, Israil. Oricine să va ruga în locul acesta, ascultă din lăcaşul Tău, adecă din ceriuri şi din moştenire. |

321v 22. De va păcătui cineva împrotiva aproapelui său şi va veni gata a jura asupra lui şi să va strânge cu blăstăm înnaintea oltariului în casa aceasta,

23. Tu vei auzi din ceriu şi vei face judecata slugilor Tale; aşea să răsplăteaşti celui nedrept calea sa în capul său şi să izbândeşti pre cel dirept, răsplătindu-i după direptatea lui.

24. De să va birui norodul Tău de la nepriiatini (că vor păcătui Ţie) şi, întorcându-să, să vor pocăi şi vor ţinea numele Tău şi să vor ruga în locul acesta,

25. Tu îi vei asculta din ceriu şi Te vei milostivi păcatului norodului Tău, Israil, şi-i întoarce la pământul care l-ai dat lor şi părinţilor lor. ||

322r 26. De nu va cură ploaia, ceriul închizându-să pentru păcatele norodului şi Te vor ruga în locul acesta şi să vor mărturisi numelui Tău, întorşi de la păcatele sale, când îi vei năcăji,

27. Ascultă-i din ceriu, Doamne, şi lasă păcatele şerbilor Tăi şi a norodului Tău, Israil, şi-i învaţă calea cea bună prin carea să între şi dă ploaie pământului care l-ai dat norodului Tău spre moştenire.

28. *De va răsări foamete şi ciumă pre pământ, rugină şi smoală şi lăcuste şi gândaciul şi protivnici jefuind ţânuturile, porţile cetăţii le vor conoci şi toată rana şi neputinţa îi va cuprinde, *Gios. 20, 9.

29. De să va ruga cineva din norodul Tău, Israil, cunoscându-şi rana şi neputinţa sa şi-ş va întinde mânile sale în casa aceasta, |

322v 30. Tu vei asculta din ceriu, adecă din lăcaşul Tău cel înnalt, şi Te milostiveaşte şi dă fieştecăruia după căile sale, care îl ştii a avea în inima sa (că Tu sângur cunoşti inimile fiilor oamenilor),

31. Să se teamă de Tine și să umble în căile Tale în toate zilele în care trăiesc pre fața pământului care l-ai dat părinților noștri.
32. Și pre cel din afară, care nu iaste din norodul Tău, Israil, de va veni din loc departe, pentru numele Tău cel mare și pentru mâna Ta cea vârtoasă și brațul Tău cel întins, și să va închina în locul acesta,
33. Tu vei asculta din ceriu, din lăcașul Tău cel tare, și vei face toate pentru carele Te va chema nimearnicul acela, ca să știe toate noroadele pământului numele Tău și să se || teamă de Tine, ca norodul Tău, Israil, și să cunoască că numele Tău s-au chemat preste casa aceasta carea o am zidit. 323r
34. De va ieși norodul la războiu asupra protivnicilor săi, prin calea pre carea îi vei trimite, să vor închina Ție în preajma călii în carea cetatea aceasta iaste, carea o ai ales, și casa carea o am zidit numelui Tău,
35. Tu vei asculta din ceriu rugăciunile lor și rugile și vei izbândi.
36. Iară de vor păcătui Ție (că nu iaste om care să nu păcătuiască) și Te veai mânia și-i vei da vrăjmașilor și robi îi vor duce în loc departe au și aproape,
37. Și întorși în inima sa în locul la care robi să dusease, să vor pocăi și Te vor ruga în locul robiii sale, zicând: «Păcătuit-am, nedrept am făcut, nelegiuit am lucrat!»|
38. Și să vor întoarce la Tine în toată inima sa și în tot sufletul său, în locul robiii sale la care s-au dus, să vor închina Ție în preajma căłii locului său care l-ai dat părinților lor și a cetății carea o ai ales și a casei carea o am zidit numelui Tău. 323v
39. Tu vei asculta din ceriu, adecă din lăcașul Tău cel tare, rugăciunile lor și să faci judecată și să ierți norodului Tău, măcar păcătosului.
40. Că Tu ești Dumnezeul mieu. Deșchiză-să, rogu-mă, ochii Tăi și urechile Tale, luund aminte să fie spre rugăciunea carea să face în locul acesta.
*Psalm. 131, 8. 41. *Acum, dară, scoală-Te, Doamne Dumnezeule, spre odihna Ta, Tu și sicriiul tăriii Tale! Preoții Tăi, Doamne Dumnezeule, să se îmbrace cu mântuire și sfinții Tăi să se veselească în ceale bune. ||
42. Doamne Dumnezeule, să nu întorci fața unsului Tău! Adu-Ți aminte de milele lui David, slugii Tale!” 324r

Cap 7

După ce s-au amistuit cu foc din ceriu jârtvele, mărimea lui Dumnezeu au umplut bisearica și multe junghieri jârthvindu-să, târnosirea bisearicii șapte zile să prăznuiaște și în zioa a opta să face culeagere. Iară Domnul deascopere lui Solomon cum că i-au ascultat rugăciunea.

1. Și plinind Solomon a vărsa rugăciuni, foc s-au pogorât din ceriu și au mistuit arderile de tot și junghierile. *Și mărimea Domnului au umplut casa. *2 Mac. 2, 8.
2. Nici putea preoții întra în bisearica Domnului, pentru că umpluse mărimea Domnului bisearica Domnului.
3. Ci și toți fiii lui Israil vedea | pogorându-să focul și slava Domnului preste casă. Și căzând cu fața la pământ pre fața bisearicii, carea era pardosită cu pietri, s-au închinat și au lăudat pre Domnul că e bun, că în veac e mila Lui. 324v
4. Iară împăratul și tot norodul jârthuia junghieri înnaintea Domnului.
*3 Împăr. 8, 63. 5. *Și au ucis împăratul Solomon junghieri de boi mii doaozeaci și doao, de berbeci mii o sută doaozeaci. Și au târnosit casa lui Dumnezeu împăratul și tot norodul.
6. Iară preoții sta în slujbele sale și leviții în organele cântărilor Domnului, care au făcut David împăratul a lăuda pre Domnul. Că în veac e mila Lui, cântările lui David cântând prin mânile sale; iară preoții cânta cu trâmbițele înaintea lor; și tot Israilul sta.
7. Și au sfințit Solomon jumătate de pridvor înnaintea bisearicii Domnului, || că au adus acolo arderi și grăsimi păciuitoare, că oltariul cel de aramă care făcuse nu putea sprijini arderile de tot și jârthvele și grăsimile. 325r
8. Și au făcut Solomon prăznuire în vreamea aceaea șapte zile și tot Israilul cu el, bisearica mare foarte, de la întrarea lui Emath până la răpegiunea Eghiptului.
9. Și au făcut a opta zi culeagere, pentru că târnosise oltariul în șapte zile și prăznuirea făcuse în șapte zile.
10. Deci în zioa a doaozeaci și trei a lunii a șaptea au slobozit noroadele la sălașele sale, veselindu-să și bucurându-să pentru binele care făcuse Domnul lui David și lui Solomon și lui Israil norodului său.

11. *Și au plinit Solomon casa Domnului şi casa împăratului şi toate care rânduise în inima sa să facă în casa Domnului şi în casa sa şi au sporit. *3 Împăr. 9, 1.

325v 12. Şi i s-au arătat Domnul noaptea | şi au zis: „Auzit-am rugăciunea ta şi mi-am ales locul acesta spre casă de jârtvă.

13. De voiu închide ceriul şi ploaia nu va cură şi de voiu porunci şi poruncă voiu da lăcusteai să îmbuce pământul şi voiu trimite ciumă spre norod,

14. Iară întorcându-să norodul Mieu preste carii s-au chemat numele Meu, de Mă va chema şi va cerca faţa Mea şi să va pocăi de la căile sale ceale reale, şi Eu voi asculta din ceriu şi Mă voiu milostivi păcatelor lor şi voiu vindeca pământul lor.

15. Şi ochii Miei vor fi deşchişi şi urechile Meale rădicate spre rugăciunea celui ce să va ruga în locul acesta.

16. Că am ales şi am sfinţit locul acesta, să fie numele Mieu acolo în veac şi să rămâie ochii Miei şi inima Mea acolo în toate zilele.

326r 17. Şi tu, de vei umbla înnaintea Mea || precum au umblat David, tată-tău, şi vei face după toate care ţ-am poruncit şi dreptăţile Meale şi judecăţile le vei ţinea,

18. Deştepta-voiu thronul împărăţiii tale, precum am făgăduit lui David, tătâni-tău, zicând: «Nu să va lua din ruda ta bărbat care să fie căpetenie în Israil».

19. Iară de vă veţi întoarce şi veţi lăsa dreptăţile Meale şi poruncile Meale care v-am pus înnainte voao şi, ducându-vă veţi sluji dumnezeilor streini şi vă veţi închina lor,

20. Smulge-vă-voiu din pământul Mieu care vi l-am dat şi casa aceasta, carea o am sfinţit numelui Mieu, o voiu lepăda de la faţa Mea şi o voiu da spre pildă şi spre sămn tuturor noroadelor.

326v 21. Şi casa aceasta va fi spre pildă | tuturor carii vor treace şi vor zice buiguindu-să: «Pentru ce au făcut Domnul aşa locului acestuia şi casii aceştia?»

22. Şi vor răspunde: «Că au părăsit pre Domnul, Dumnezeul părinţilor săi, care i-au scos din pământul Eghiptului şi au cuprins dumnezei streini şi s-au închinat acelora şi i-au cinstit. Pentru aceaea au venit asupra lor toate realele aceastea»”.

Cap 8

Zidind Solomon multe cetăţi, celeaalalte a limbilor şi le face dăjduitoare. Aduce arderi şi slujbele preoţilor şi a leviţilor după rânduiala lui David le aşază. Şi trimisa corabie foarte mult aur din Afir aduce la Solomon.

1.*Și plinindu-să ani doaozeaci, după ce au zidit Solomon casa Domnului şi casa sa, || *3 Împăr. 9, 10.

327r 2. Cetăţile care dedease Hiram lui Solomon le-au zidit şi a lăcui acolo au făcut pre Israil.

3. Şi s-au dus în Emath Suva şi o au dobândit.

4. Şi au zidit Palmira în pustie şi alte cetăţi întărite au zidit în Emath.

5. Şi au făcut Vethoronul din Sus şi Vethoronul din Jos, cetăţi zidite, având porţi şi răteaze şi zaruri;

6. Şi Valaath şi toate cetăţile ceale tari, care au fost a lui Solomon, şi toate cetăţile căruţaşilor şi toate cetăţile călăraşilor, toate, oricare au vrut Solomon şi au rânduit, au zidit în Ierusalim şi în Livan şi întru tot pământul stăpânirii sale.

7. Tot norodul care rămăsease din hethei şi ammorrei şi ferezei şi hevei şi ievusei, carii nu era din ruda lui Israil,

327v 8. Din fiii lor şi din cei următori, carii nu-i ucisease fiii lui Israil, i-au supus | Solomon supt jugul dăjduirii până într-această zi.

9. Iară din fiii lui Israil n-au pus să slujască lucrurilor împăraţilor, că ei era bărbaţi ostaşi şi voivozi dintâiu şi căpetenii căruţelor şi călăraşilor lui.

10. Iară toate căpeteniile oasteai împăratului Solomon au fost doao sute cinzeaci, carii învăţa norodul.

11. Iară fata lui Faraon o au adus din cetatea lui David în casa carea-i zidise. Că au zis împăratul: „Nu va lăcui muierea mea în casa lui David, împăratului Israil, pentru că e sfinţită, că au întrat într-însa sicriiul Domnului”.

12. Atunci au adus Solomon arderi Domnului, spre oltariul Domnului, care zidise înnaintea pridvorului,

13. Ca în toate zilele să se aducă în el, după porunca lui Moisi, sâmbăta || și în luni noao și în praznice, de trei ori în an, adecă în praznicul azimelor și în praznicul săptămânilor și în praznicul corturilor. 328r

14. Și au așezat, după rânduiala lui David, tătâni-său, slujbele preoților în slujbele sale și leviții în rândul său, să laude și să slujască înnaintea preoților după leagile a fieștecăriia zi și portașii în împărțirile sale prin poartă și poartă, că așa poruncise David, omul lui Dumnezeu.

15. Nici au trecut din poruncile împăratului și preoții și leviții, din toate care poruncise, și în păzile vistieriilor.

16. Toate ceale de lipsă mai nainte gătite le-au avut Solomon, din zioa aceaea în carea au pus temeiu casii Domnului până la zioa în carea o au isprăvit.

17. Atunci s-au dus Solomon în Asiongavir și în Ailath, la ținutul Mă|rii Roșii, carea iaste în pământul Edom. 328v

18. Și i-au trimis Hiram, prin mânile slugilor sale, corăbii și corăbieri precepuți de mare și s-au dus cu slugile lui Solomon în Ofir și au adus de-acolo talanți de aur patru sute cinzeaci și i-au adus la împăratul Solomon.

Cap 9

Împărăteasa Sava, minunându-să de înțelepciunea lui Solomon, dând și priimind daruri, s-au dus. Măsura aurului carea lui Solomon în toți anii i să aducea. Sulițile, pavezele și toate vasele ceale de aur de uspățu și scaun de ciolane de elefant cu aur îmbrăcat au făcut. Însămnează-să și mărimea bogățiilor, a înțelepciunii și a puterii lui Solomon, carele în anul împărățiii sale al patruzecilea moare, urmându-i fiiul, Rovoam.

*3 Împ. 10, 1. Math. 12, 42. Luca 11, 31.

1.[*] Și împărăteasa Sava, auzând vestea || lui Solomon, au venit să-l ispitească cu ciumelituri în Ierusalim, cu averi mari și cu cămile care purta mirodeniile și aur mult și pietri scumpe. Și, venind la Solomon, au grăit lui orice avea în inima sa. 329r

2. Și i-au descoperit ei Solomon toate care-i pusease înnainte; nici au fost ceva ce nu i-ar fi tâlcuit.

3. Carea, după ce au văzut înțelepciunea, adecă a lui Solomon, și casa carea zidise

4. Și bucatele measii lui și lăcașele slujitorilor și slujbele slujitorilor lui și vejmintele lor și păharnicii și hainele lor și junghierile care jârthvea în casa Domnului, nu era de minune mai mult în ea duhu

5. Și au zis cătră împăratul: „Adevărat iaste cuvântul care am auzit în țara mea despre puterile și înțelepciunea ta.

6. Nu credeam eu lor ce spunea, până când însămi am venit și au văzut ochii miei și am cunoscut de-abia jumăta|te de înțelepciunea ta a-mi fi fost vestită. Învinsu-ț-ai veaste cu puterile tale. 329v

7. Fericiți bărbații și fericiți slujitorii tăi carii stau înnaintea ta în toată vreamea și ascultă înțelepciunea ta.

8. Fie Domnul, Dumnezeul tău, binecuvântat, Carele au vrut a te rândui preste norodul Său împăratul Domnului, Dumnezeului tău; că-l iubeaște Dumnezeu pre Israil și voiaște a-l ținea în veac și pentru aceaea te-au pus preste el împărat, să faci judecăți și dreptatea".

9. Și au dat împăratului o sută doaozeaci de talanți de aur și mirodenii multe foarte și pietri scumpe; n-au fost mirodenii ca acestea care au dat împărăteasa Sava împăratului Solomon.

10. Ci și slugile lui Hira cu slujile lui Solomon au adus aur din Ofir și leamne mirositoare și pietri scumpe, ||

11. Din carele au făcut împăratul, din leamnele, adecă ceale mirositoare, treapte în casa Domnului și în casa împăratului, și alăute și psalterii cântăreților. Nu s-au mai văzut în pământul Iiudei leamne ca acealea. 330r

12. Iară împăratul Solomon au dat împărăteasii Savii toate care au voit și care au poftit și cu mult mai multe decât câte adusease la el; carea întorcându-să, s-au dus în țara sa cu slugile sale.

13. Și era măsura aurului care să aducea lui Solomon în toți anii, talanți de aur șase sute șaptezeaci și șase,

14. Afară de suma aceaea carea solii a multe neamuri și negutătorii să obicinuise a aduce și toți împărații Araviii și voivozii țănuturilor, carii împreună purta aur și argint la Solomon.

15. Şi au făcut împăratul Solomon doao sute de suliţe din suma a şasă sute de galbeni carii în fieştecare suliţă să chel|tuia. 330v

16. Şi trei sute de paveze de câte trei sute de galbeni, cu carii să îndrepta fieştecare pavăză. Şi le-au pus împăratul în ţâitoarea de arme ce era împrejur sădită cu tufe.

17. Şi au făcut împăratul scaun de evur mare şi l-au îmbrăcat cu aur curat;

18. Şi şapte treapte şi carele să suia pre scaun şi aşternut picioarelor de aur şi doao brăţişoare dinlontru şi doi lei stând lângă brăţişoare;

19. Ci şi alţi doisprăzeace leuţi stând pe şase treapte, de amândoao părţile. N-au fost scaun ca acela în toate împărăţiile.

20. Şi toate vasele împăratului ceale de uspăţu era de aur şi vasele casii Codrului Livanului era de aur curat, că argintul în zilele acelea pentru nimica să socotea.

331r 21. Căci corăbiile împăratului mergea în Tharsis cu slugile lui Hiram o dată || în trei ani şi aducea de-acolo aur şi argint şi evur şi maimuţe şi păuni.

22. Şi s-au mărit Solomon preste toţ împăraţii pământului pentru bogăţii şi slavă.

23. Şi toţi împăraţii pământului dorea a vedea faţa lui Solomon, să auză înţelepciunea carea dedease Dumnezeu în inima lui.

24. Şi aducea daruri, vase de aur şi de argint şi haine şi arme şi mirodenii şi cai şi cătâri în toţi anii.

25. Şi au avut Solomon patruzeaci de mii de cai în grajduri şi căruţe şi călăreţi doaosprăzeace mii şi i-au rânduit în cetăţile căruţaşilor şi unde era împăratul în Ierusalim.

26. Şi au făcut biruinţă preste toţ împăraţii, de la râul Eufrathului până la pământul filisteilor şi până la marginile Eghiptului.

331v 27. Şi atâta mulţime de argint au dat în Ierusalim, ca de pietri; | şi a chedrilor atâta mulţime, ca a morilor care să prăsăsc în câmpii.

28. Şi i să aducea lui cai din Eghipt şi din toate ţărâle.

29. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Solomon celor mai dinnainte şi mai de pre urmă, scrise sânt între cuvintele lui Nathan prorocului şi în cărţile lui Ahie Siloniteanului şi în vederea lui Addo văzătoriului asupra lui Ierovoam, fiiului Navat.

30. Şi au împărăţit Solomon în Ierusalim preste tot Israilul ani patruzeaci.

31. Şi au adormit cu părinţii săi şi l-au îngropat în cetatea lui David. Şi au împărăţit Rovoam, fiiul lui, pentru el.

Cap 10

Rovoam, lepădând sfatul bătrânilor şi urmând tinerilor, taie împărăţia în doao. El preste doao, Ierovoam preste zeace neamuri împărăţeaşte.

1.* Şi au mers Rovoam în Sihim, că acolo să adunase tot Israilul, să-l facă îm||părat. 332r

*3 Împăr. 12, 1.

2. Care auzând Ierovoam, fiiul lui Navat, care era în Eghipt (că fugise acolo dinnaintea lui Solomon), îndată s-au întors.

3. Şi l-au chemat şi au venit cu tot Israilul şi au grăit cătră Rovoam, zicând:

4. „Tatăl tău cu jug greu ne-au apăsat; tu mai uşoare porunceaşte decât tatăl tău, care ne-au pus grea slujbă şi câtuşi de cât din greotate ne uşurează, să-ţi slujim".

5. Carele au zis: „După trei zile vă întoarceţi la mine". Şi, ducându-să norodul,

6. Au făcut sfat cu cei bătrâni, carii stătuse înaintea tătâni-său Solomon, când încă trăia, zicând: „Ce sfat îm daţi să răspunz norodului?"

7. Carii i-au zis: „De vei plăcea norodului acestuia şi-i vei mângăia cu cuvinte blânde, îţi vor sluji în toată vreamea". |

332v 8. Iară el au lăsat sfatul bătrânilor şi cu cei tineri au început a să sfătui, carii cu el să doicise şi era în soţietatea lui.

9. Şi au zis cătră ei: „Ce vi să pare sau ce trebuie să răspund norodului acestuia, care mi-au zis: «Uşurează-ne jugul care ni l-au pus tatăl tău!»"

10. Iară ei au răspuns ca tinerii şi doiciţii cu el în dezmierdări şi au zis: „Aşa vei grăi norodului care ţ-au zis: «Tatâl tău ne-au îngreoiat jugul, tu-l uşoară!» şi aşa-i vei răspunde: «Deagetul mieu cel mai mic mai gros iaste decât coapsele tătâni-mieu.

11. Tatăl mieu v-au pus greu jug, şi eu mai mare greotate voiu adaoge; tatâl mieu v-au tăiat cu biciuri, iară eu vă voiu tăia cu scorpii»".

333r 12. Şi au venit Ierovoam şi tot norodul la Rovoam a treia zi, precum || le poruncise.

13. Şi le-au răspuns împăratul aspre, lăsând sfatul bătrânilor;
14. Şi au grăit după voia tinerilor: „Tatăl mieu greu jug v-au pus, care eu mai greu l-oiu face. Tatăl mieu v-au tăiat cu biciuri, iară eu vă voiu tăia cu scorpii”.
15. Şi nu s-au odihnit rugăciunilor norodului, că era voia lui Dumnezeu să se plinească cuvântul Lui, *care grăise prin mâna lui Ahie Siloniteanului către Ierovoam, fiiul lui Navat.

*3 Împăr. 11, 29.

16. Iară norodul tot, răspunzând împăratul mai aspre, aşa au grăit către el: „Nu iaste noao parte în David, nici moştenire în fiiul Isai? Întoarce-te în sălaşele tale, Israile, iară tu paşte casa ta, David!” Şi s-au dus Israil la sălaşele sale.
17. Iară preste fiii lui Israil, carii lăcuia în cetăţile Iiudei, au îm|părăţit Rovoam. 333v
18. Şi au trimis împăratul Rovoam pre Aduran, care era preste dăjdi, şi l-au ucis cu pietri fiii lui Israil şi au murit. Iară împăratul Rovoam în căruţe au grăbit a să sui şi au fugit în Ierusalim.
19. Şi s-au depărtat Israil de către casa lui David până într-această zi.

Cap 11

Lui Rovoam, vrând cu arme a-şi întoarce întreagă împărăţiia, prin Semei îi porunceaşte Dumnezeu să nu oştască împrotiva lui Israil. Şi, zidind Rovoam multe cetăţi, cugetă la el leviţii şi preoţii cei izgoniţi de Ierovoam şi ceaialalţi cinstitori de Dumnezeu. Iară Rovoam multe muieri au luat şi ţiitoare.

3 Împăr. 12, 21.

1. Şi au venit Rovoam în Ierusalim şi au chemat împreună toa||tă casa Iiudei şi a lui Veniamin, o sută optzeaci de mii de cei aleşi şi de ostaşi, să oştească împrotiva lui Israil şi să-şi întoarcă la sineş împărăţia sa. 334r
2. Şi au fost cuvântul Domnului către Semei, omul lui Dumnezeu, zicând:
3. „Grăiaşte către Rovoam, fiiul lui Solomon, împăratul Iiudei, şi către tot Israilul care iaste în Iiudeea şi către Veniamin:
4. «Aceastea zice Domnul: ‘Nu vă veţ sui, nici veţi oşti împrotiva fraţilor voştri; întoarcă-să fieştecarele în casa sa, că cu a Mea vreare s-au făcut aceasta’»”. Carii auzând cuvântul Domnului, s-au întors, nici au mers împrotiva lui Ierovoam.
5. Şi au lăcuit Rovoam în Ierusalim şi au zidit cetăţi ziduite în Iiuda.
6. Şi au zidit Vifleemul şi Eta | şi Thecua 334v
7. Şi Vethsur şi Soho şi Oddola
8. Şi Geth şi Maresi şi Zif,
9. Ci şi Adura şi Lahis şi Azeca
10. Şi Saraa şi Aialon şi Hevron, care era în Iiuda şi în Veniamin, cetăţi tari.
11. După ce le-au închis cu ziduri, au pus în eale căpetenii şi şuri de bucate, adecă de untdelemn şi de vin.
12. Ci şi în toate cetăţile au făcut case de arme, de paveze şi de suliţe şi le-au întărit cu mare osârdie; şi au împărăţit preste Iiuda şi preste Veniamin.
13. Iară preoţii şi leviţii carii era în tot Israilul au venit la el din toate scaunele sale,
14. Lăsându-şi oşteazele şi moştenirile sale şi trecând la Iiuda şi la Ierusalim, că-i lepădase Ierovoam şi următorii lui, ca să nu slu||jească, cu preoţia, Domnului. 335r
15. Carele ş-au rânduit şieşi preoţi celor înalte şi dimonilor şi a viţeilor carii făcuse.
16. Ci şi din toate neamurile lui Israil, oricarii dedease inima sa a cerca pre Domnul, Dumnezeul lui Israil, au venit în Ierusalim a jârthui junghierile sale înnaintea Domnului, Dumnezeului părinţilor săi.
17. Şi au întărit împărăţia Iiudei şi au întărit pre Rovoam, fiiul lui Solomon, în trei ani, că au umblat în căile lui David şi a lui Solomon ani numai trei.
18. Şi au luat Rovoam muiare pre Milath, fata lui Ierimoth, fiiului David, şi pre Avihail, fata lui Eliav, fiiul lui Isai,
19. Carea i-au născut fii pre Iehus şi Somorie şi Zoom.
20. Şi după aceasta au luat pre Ma|aha, fata lui Avisalom, carea i-au născut pre Avia şi Ethai şi Ziza şi Solomith. 335v
21. Şi au iubit Rovoam pre Maaha, fata lui Avisalom, preste toate muierile sale şi ţâiitoarele; că muieri optsprăzeace luase, iară ţiitoare şasezeaci; şi au născut doaozeaci şi opt de fii şi feate, şasezeaci.
22. Şi au rânduit în cap pre Avie, fiiul Maahei, povăţuitoriu preste toţi fraţii săi, că pre el cugeta a-l face împărat;

23. Că mai înțălept au fost și mai putearnic preste toți fiii lui și între toate marginile Iiudei și Veniamin și în toate cetățile zidite; și le-au dat hrană multă și multe muieri au cerut.

Cap 12

Pentru păcatele lui Rovoam și a norodului Iiuda, în anul al cincilea înpărățiii lui, îi dă Dumnezeu lui Sesac, || împăratului Eghiptului, carele prinzind cetățile ceale înnalte a Iiudei, jefuiește Ierusalimul, luând comoara împăratului și a bisearicii și pavezele ceale de aur și de argint, pentru carele de aramă au făcut Rovoam; carele murind, i-au urmat fiiul Avie.

336r

1. Și deacă s-au întemeiat împărăția lui Rovoam și s-au întărit, au părăsit leagea Domnului și tot Israilul cu el.

2. Iară în anul al cincilea al împărățiii lui Rovoam s-au suit Sesac, împăratul Eghiptului, în Ierusalim (că păcătuise Domnului),

3. Cu o mie doao sute de căruțe și cu șasezeaci de mii de călăreți; nici era număr oștii carea venise cu el din Eghipt, livieni adecă, și troglodițeani și ethiopieni.

4. Și au prins cetățile ceale întărite în Iiuda și au venit până în Ierusalim.

336v

5. Iară Semeie prorocul au întrat la Rovoam și la căpeteniile Iiuda, ca|rii era adunați în Ierusalim, fugind de Sesac, și au zis cătră dânșii: „Acestea zice Domnul: «Voi M-ați lăsat, și Eu v-am lăsat în mâna lui Sesac»".

6. Și, înfricoșindu-să căpeteniile lui Israil și împăratul, au zis: „Drept e Domnul".

7. Și, văzând Domnul că s-au smerit, au fost cuvântul Domnului cătră Semeie, zicând: „Pentru că s-au smerit nu-i voiu pierde și le voiu da puțântel agiutoriu și nu va picături urgia Mea preste Ierusalim prin mâna lui Sesac.

8. Însă vor sluji lui, ca să știe deschilinirea șerbiii Meale și șierbiii împărățiii pământești".

9. Și s-au depărtat Sesac, împăratul Eghiptului, de la Ierusalim, luând comoarăle casii Domnului și a casii împăratului și toate cu sine le-au dus, și pavezele ceale de aur care făcuse Solomon.

337r

10. Pentru carele împăratul au făcut de aramă și le-au dat căpete||niilor celor împăvăzați, carii păzea ușa porții.

11. Și, întrând împăratul în casa Domnului, venea păvăzații și le lua și iarăși le ducea la casa cea de arme.

12. Pentru că s-au smerit, s-au întors de la ei mânia Domnului, nici s-au șters de totul, că și în Iiuda s-au aflat fapte bune.

13. *Și s-au întărit împăratul Rovoam în Ierusalim și au împărățit. Și de ani patruzeaci și unul era când începuse a împărăți și șaptesprăzeace ani au împărățit în Ierusalim, cetatea carea o au ales Domnul să întărească numele Său acolo, din toate neamurile lui Israil. Iară numele mumei lui, Naama Ammaniteanca.

*3 Împăr. 14, 21.

14. Și au făcut rău și nu ș-au gătit inima sa a cerca pre Domnul.

15. Iară lucrurile lui Rovoam, ceale dintâi și ceale de pre urmă, scrise sânt în cărțile lui Semeie prorocul | și într-a lui Addo văzătoriului și cu deadinsul însămnate. Și au oștit împrotiva sa Rovoam și Ierovoam în toate zilele.

337v

16. Și au adormit Rovoam cu părinții săi și s-au îngropat în cetatea lui David; și au împărățit Avie, fiiul lui, pentru el.

Cap 13

Avie, apropiindu-să la războiu împrotiva lui Ierovoam, desmântă oastea lui Ierovoam despre războiu asupra sa, deacă au pre Dumnezeu povățuitoriu, care ei Îl leapădase. Și, nădăjduind în Domnul, biruiește și multe prinde cetăți. Și din patrusprăzeace muieri naște treizeaci și opt de prunci.

1. În anul al optsprăzecelea a lui Ierovoam au împărățit Avie preste Iiuda.

2. *Trei ani au împărățit în Ierusalim și numele mumei lui, Mihaia, fata lui Uriil din Gavaa. Și era războiu între Aveie și Ierovoam. ||

*3 Împăr. 15, 2.

338r

3. *Și, întrând Avie la războiu și, având buni ostași și de cei aleși mii patruzeaci, iară Ierovoam dimprotivă au gătit oaste de mii optsprăzeace de bărbați, carii și aceaia era aleși și la războiu tari.

*3 Împăr. 15, 7.

4. Și au stătut Avie pre muntele Semeron, care era în Efrem, și au zis: „Ascultă, Ierovoam, și tot Israilul!

5. Au nu ştiţi că Domnul, Dumnezeul lui Israil, au dat împărăţia lui David preste Israil în veac, lui şi fiilor lui, spre legătură de sare?

*3 Împăr. 11, 26. 6. Şi s-au sculat Ierovoam, fiiul lui Navat, sluga lui Solomon, fiului David, *şi au oştit împrotiva domnului său.

7. Şi s-au adunat la el oameni deşerţi şi fiii lui Velial şi au biruit asupra lui Rovoam, fiului Solomon. Iară Rovoam era neînvăţat şi cu inimă fricoasă, nici le-au putut sta împrotivă. |

8. Şi acum voi ziceţi că veţi putea sta împrotiva împărăţiii Domnului, carea o stăpâneaşte prin fiii lui David, şi aveţi mulţime mare de norod şi viţei de aur carii vi i-au făcut Ierovoam spre dumnezei. 338v

3 Împăr. 12, 31. 9. *Şi aţi lepădat preoţii Domnului, fiii lui Aaron, şi leviţii şi v-aţ făcut preoţi ca şi toate noroadele pământului. Oricine va veni şi-ş va sfinţi mâna sa în tauri de boi şi în berbeci şapte, să face preot acelora ce nu sânt dumnezei.

10. Iară al nostru Domnul, Dumnezeu iaste, Carele nu-L lăsăm, şi preoţii slujesc Domnului din fiii lui Aaron şi leviţii sânt în rândul său.

11. Şi arderi aduc Domnului în toate zilele, dimineaţa şi sara, şi tămâierea după poruncile legii făcută, şi să pun înainte pâni în masă curată şi iaste la noi sfeşnic de aur şi candilele lui, să se aprinză pururea sara. Că noi păzim poruncile Domnului, Dumnezeului || nostru, pre Carele voi L-aţi părăsit. 339r

12. Deci în oastea noastră povăţuitoriu Dumnezeu iaste şi preoţii Lui carii răsună cu trâmbiţele şi răsună împrotiva voastră. Fiii lui Israil, să nu oştiţi împrotiva Domnului, Dumnezeului părinţilor voştri, că nu vă foloseaşte!”

13. Acestea el grăind, Ierovoam dindărăpt cugeta leşuiri. Şi, stând în prejma protivnicilor, pre Iiuda neştiind îl ocolea cu oastea sa.

14. Şi, uitându-să Iiuda, au văzut apropiindu-să războiu dinprotivă şi dindărăpt şi au strâgat către Domnul, şi preoţii cu trâmbiţele au început a cânta.

15. Toţi bărbaţii Iiudei au glăsuit. Şi, iată, ei străgând, au înfricoşat Dumnezeu pre Ierovoam şi pre tot Israilul, care sta dinprotiva lui Avie şi a Iiudei. |

16. Şi au fugit fiii lui Israil de Iiuda şi i-au dat Dumnezeu în mâna lor. 339v

17. Şi i-au lovit Avie şi norodul lui cu rană mare. Şi au căzut răniţi din Israil cinzeaci de mii de bărbaţi tari.

18. Şi s-au smerit fiii lui Israil în vreamea aceaea şi foarte s-au întărit fiii Iuda, pentru că nădăjduise în Domnul, Dumnezeul părinţilor săi.

19. Şi au gonit Avie pre Ierovoam, ce fugea şi au prins cetăţile lui, Vethil şi featele ei, şi Iesana cu featele sale, şi Efron şi featele ei.

20. Nici au mai putut sta împrotivă Ierovoam în zilele lui Avie, pre carele l-au lovit Domnul şi au murit.

21. Deci Avie, după ce ş-au întărit împărăţia, au luat muieri patrusprăzeace şi au născut doaozeaci şi doi de fii şi şasprăzeace feate.

22. Iară cealeaalalte a cuvintelor Aviei şi a căilor şi a faptelor || lui, scrise sânt cu deadinsul în cartea lui Addo prorocului. 340r

Cap 14

Lui Avie urmează fiiul Asa, carele, pace de la Dumnezeu îngăduindu-să, cinstea idolilor o răstoarnă şi cetăţile Iiudei le zideaşte şi le întăreaşte şi pre Zara, împăratul ethiopilor, cu oaste de o mie de mii, ajutorindu-l Domnul, desăvârşit îl taie.

3 Împăr. 15, 8. 1. Şi au adormit Avie cu părinţii săi şi l-au îngropat în cetatea lui David. Şi au împărăţit Asa, fiiul său, pentru el, într-a căruia zile s-au odihnit pământul ani zeace.

2. Şi au făcut Asa ce era bun şi plăcut înnaintea Dumnezeului său şi au răsturnat oltarele cinstei streine şi ceale înnalte;

3. Şi au zdrobit chipurile ceale cioplite şi grânghii i-au aprins; |

4. Şi au poruncit Iiudei să caute spre Domnul, Dumnezeul părinţilor săi, şi să facă leagea şi toate poruncile; 340v

5. Şi au depărtat din toate cetăţile Iiudei oltarele şi bisearicile bozilor şi au împărăţit în pace.

6. Şi au zidit cetăţi tari în Iuda, pentru că odihnit era şi nici un războiu să sculase în vreamile lui, pace Domnul dăruind.

7. Și au zis Iiudei: „Să zidim cetățile acestea și să le ocolim cu ziduri și să le întărim cu turnuri și cu porți și cu încuietori, până când sânt toate în pace de războiu, pentru că am căutat pre Domnul, Dumnezeul părinților noștri, și ne-au dat pace prinprejur". Și au zidit și nici o împiedecare au fost în zidire.

341r 8. Și au avut Asa în oastea sa din || cei ce purta paveze și sulițe, din Iiuda mii trei sute, iară din Veniamin de cei păvăzați și de săgetători mii doao sute opt, toți aceștia bărbați tari.

9. Și au ieșit înprotiva lor Zara ethiopul, cu oastea sa, zeace sute de mii și căruțe trei sute. Și au venit până la Maresa.

10. Iară Asa au mers spre întâmpinarea lui și au dires șireagul spre războiu în valea Sefata, carea ieste lângă Maresa.

11. Și au chemat pre Domnul Dumnezeu și au zis: *„Doamne, nu-i la Tine nici o depărtare cu puțini a ajuta au cu mulți; ajută-ne, Doamne, Dumnezeul nostru, că în Tine și în numele Tău având nădejde, am venit împrotiva aceștii mulțimi. Doamne, Dumnezeul nostru Tu ești, să nu biruiască om împrotiva Ta!" |

*1 Împăr. 14, 6.

341v 12. Și au înfricoșat Domnul pre ethiopeeni înnaintea lui Asa și Iiuda. Și au fugit ethiopenii

13. Și i-au gonit Asa și norodul care era cu el până la Gherara. Și au căzut ethiopenii până la perirea cea desăvârșit că, tăindu-i Domnul, s-au zdrobit și oastea lui oștind. Și au dus jafuri multe.

14. Și au lovit toate cetățile prinprejurul Gherarei, că mare cutremur pre toți cuprinsease. Și au răpit cetățile și multă pradă au dus cu sine.

15. Ci și ocoalele oilor strâcându-le, au luat mulțime nenumărată de dobitoace și de cămile și s-au întors în Ierusalim.

Cap 15

Azarie proroceaște că va fi Israil multă vreame fără cinstea Dumnezeului Celui adevărat, fără preoție și fără leage, 342r *|| cu a căruie proroc îndemn întărindu-să, Asa ștearge urâciunea idolilor, și pre mumă-sa, ce era închinătoare de idoli, de împărăție o lipseaște. Iară norodul joară cum că va sluji lui Dumnezeu.*

1. Iară Azarie, fiiul lui Oved, luând Duhul lui Dumnezeu,

2. Au ieșit spre întâmpinarea Asei și i-au zis: „Auziți-mă, Asa și tot Iiuda și Veniamin! Domnul e cu voi, că ați fost cu El; de-L veți căuta, Îl veți afla, iară de-L veți părăsi, vă va părăsi.

3. Și vor treace multe zile în Israil fără Dumnezeu adevărat și fără preot învățătoriu și fără leage.

4. Și, deacă să vor întoarce în strâmtoarea sa, cătră Domnul, Dumnezeul lui Israil, și-L vor căuta, Îl vor afla.

5. În vreamea aceaea nu va fi pace celui ce întră și iese, ci groază de pretutindiri întru toți lăcuitorii pământului. |

342v 6. Că să va scula neam asupra neamului și cetate asupra cetății, că Domnul îi va turbura întru toată strâmtorirea.

7. Iară voi vă întăriți și să nu slăbească mânile voastre, că va fi plată lucrului vostru".

8. Carea auzând Asa cuvintele, adecă, și prorocia lui Azarie, fiiului Oved prorocului, s-au întărit și au luat idolii din tot pământul Iiudei și a lui Veniamin și din cetățile care prinsease a muntelui Efrem și au târnosit oltariul Domnului, care era înaintea pridvorului Domnului.

9. Și au adunat tot Iiuda și Veniaminul și veniții cu ei din Efrem și din Manasse și din Simion, că mulți fugise la el din Israil, văzând că Domnul, Dumnezeul lui, iaste cu el.

10. Și, venind în Ierusalim în luna a treia în anul al cinsprăzeacelea a împărățiii lui Asa, ||

343r 11. Au jârtvuit Domnului în zioa aceaea din jafuri și din prada carea adusease, boi șapte sute și berbeci șapte mii.

12. Și au întrat după obiceaiu a întări legătura de leage, ca să caute pre Domnul, Dumnezeul părinților săi, în toată inima și în tot sufletul său.

13. Iară cine – au zis – nu va cerca pre Domnul, Dumnezeul lui Israil, să moară, de la cel mai mic până la cel mai mare, de la bărbat până la muiere.

14. Și s-au jurat Domnului în glas mare, în veselie și în răsunarea trâmbiții și în sunetul bucinurilor,

15. Toți carii era în Iiuda, cu blăstăm; că în toată inima sa jurase și în toată vrearea sa L-au căutat și L-au aflat. Și le-au dăruit Domnul odihnă prinprejur.

16. Ci şi pre Maaha, muma lui Asa împăratului, o au pus jos din împărăție, pentru că făcuse în grâng bozul lui Priapi; carele tot l-au zdrobit şi în dă|raburi sfărmându-l, l-au ars în repegiunea Chedronului. 343v
17. Iară ceale înnalte s-au lăsat în Israil, însă inima lui Asa era desăvârşit în toate zilele lui.
18. Şi ceale ce făgăduise tatăl său şi el le-au dus în casa Domnului, argintul şi aurul şi multe feliuri de unealte de vase.
19. Iară războiu n-au fost până la anul al treizeacilea şi cinci al împărăției lui Asa.

Cap 16

Oştind Vaasa, împăratul lui Israil, asupra lui Asa, au chemat Asa pre Venadad, împăratul Asiriii, spre ajutoriu şi pre Hanani prorocul. Pentru aceasta certându-l, la închisoare l-au trimis. Şi cu durerea picioarelor chinuindu-să, spre doftorie nădejdea puind, în anul împărăţiii sale patruzeaci şi unul moare

1. Iară în anul al treizeaci și șase || al împărăției lui, s-au suit Vaasa, împăratul lui Israil, în Iiuda şi ocolea Rama cu zid, ca nime slobod să nu poată întra şi ieşi din împărăția lui Asa. 344r
2. Și au scos Asa argint şi aur din vistieriile casii Domnului şi din visteriile împăratului şi au trimis la Venadad, împăratul Asiriii, care lăcuia în Damasc, zicând:
3. „Legătură între mine şi între tine iaste; tatâl mieu și tatâl tău încă au avut înpreunare. Pentru aceaea ț-am trimis argint și aur, ca rumpând legătura carea ai cu Vaasa, împăratul lui Israil, să-l faceţi a să depărta de la mine".
4. Carea înțălegând Venadad, au trimis căpeteniile oastelor sale la cetățile lui Israil carii au lovit Ahionul şi Dan şi Avelmain şi toate cetățile ceale zidite a lui Nethali. |
5. Carea auzând Vaasa, au încetat a zidi Rama şi ş-au părăsit lucrul său. 344v
6. Iară Asa împăratul au luat tot Iuda şi au luat pietrile din Rama şi leamnele ce gătise spre zidirea Vaasa şi au zidit dintr-însele Gavaa şi Masfa.
7. În vreamea aceaea au venit Hanani prorocul la Asa, împăratul Iiudei, și i-au zis: „Pentru că ai avut nădejde în împăratul Asiriii, și nu în Domnul, Dumnezeul tău, pentru aceaea au scăpat oastea împăratului Asiriii din mâna ta.
*Sus 14, 9. 8. *Au nu ethiopenii şi liviii cu mult mai mulţi era, cu căruţe şi călăreţi şi cu mulţime multă foarte, carii, deacă ai crezut Domnului, ţi i-au dat în mâna ta?
9. Că ochii Domnului privesc preste tot pământul şi dăruiesc tărie celor ce cu inimă desăvârșită cred într-Însul; deci nebuneaște ai || lucrat și, pentru aceasta, dintr-această vreame să vor scula împrotiva ta războaie". 345r
10. Și, mâniindu-să Asa asupra văzătoriului, au poruncit a-l trimite la închisoare, că foarte să scărbise pentru aceasta. Și au ucis din norod în vreamea aceaea mulți.
11. Iară lucrurile lui Asa, ceale dintâiu și ceale de pre urmă, scrise sânt în Cartea împăraților Iiuda și Israil.
12. Bolnăvitu-s-au şi Asa, în anul al treizeaci şi noao a împărăției sale, de durearea picioarelor foarte cumplită, şi nici în bolnăvirea sa au căutat pre Domnul, ci mai vârtos au nădăjduit în meşteşugul doftorilor.
13. Şi au adormit cu părinţii săi; şi au murit în anul împărăției sale al patruzeaci și unul.
14. Şi l-au îngropat în mormântul său, care-ş săpase în cetatea lui Da|vid. Şi l-au pus preste patul său, plin de mirodenii şi de unsori tălniţeşti, care era de mestecători mirodenii derease şi le-au aprins preste el cu mare trufie. 345v

Cap 17

Dumnezeiescul Iosafat, tătâni-său Asa în scaun urmând, putearnic de bogăţii şi de arme, trimite învăţători leagii lui Dumnezeu prin toată Iudeea, a căria căpetenii să numără cu numărul supuşilor ostaşi.

1. Și au împărățit Iosafat, fiiul lui, pentru el și au biruit asupra lui Israil.
2. Și au rânduit numerele ostașilor în toate cetățile Iiudei, care era încunjurate cu ziduri. Și au rânduit apărători în pământul Iiudei și în cetățile Efrem, care le prinsease Asa, tatăl lui. ||

346r 3. Şi au fost Domnul cu Iosafat, că au umblat în căile lui David, tătâni-său, ceale dintâie şi n-au nădăjduit în Vaalim,

4. Ci în Dumnezeul tătâni-său şi au mers în poruncile Lui şi nu după păcatele lui Israil.

5. Şi au întărit Domnul împărăţia în mâna lui şi au dat toată Iudeea daruri lui Iosafat. Şi i s-au făcut bogăţii fără sfârşit şi multă slavă.

6. Şi, luund inima lui îndrăznire pentru căile Domnului, şi ceale înalte şi grânghii din Iiuda i-au şters.

7. Iară în anul împărăţiii sale al treilea au trimis din căpeteniile sale pre Venhail şi Ovdie şi Zaharie şi Nathanail şi pre Miheia, să înveaţe pre cetăţile Iiudei.

346v 8. Şi cu ei, leviţii Semeie şi Nathanie şi Zavadie şi Asel şi Se|miramoth şi Ionathan şi Adonie şi Thovie şi Thovadonie, leviţi, şi cu ei, Elisama şi Ioram, preoţii.

9. Şi învăţa norodul în Iiuda, având cartea leagii Domnului. Şi umbla prin toate cetăţile Iiudei şi învăţa norodul.

10. Şi s-au făcut frica Domnului preste toate împărăţiile pământului care era împrejurul Iiudei; nici îndrăznea a oşti înprotiva lui Iosafat.

11. Ci şi filisteii aducea daruri lui Iosafat şi vamă de argint, şi aravii aducea dobitoace, de berbeci şapte mii şapte sute şi de ţapi atâţia.

12. Şi au crescut Iosafat şi s-au mărit până la înălţime. Şi au zidit în Iiuda case ca turnurile şi cetăţi zidite.

13. Şi multe lucruri au gătit în cetăţile Iudei; şi bărbaţi ostaşi şi vârtoşi era în Ierusalim, ||

347r 14. A cărora acesta-i numărul prin case şi prin familiile fieştecăruie; în Iiuda: căpeteniile oastei, Edna povăţuitoriu, şi cu el bărbaţi tari trei sute de mii.

15. După acesta, Iohanan căpetenie, şi cu el doao sute optzeaci de mii.

16. Şi după acesta, Amasie, fiiu lui Zehri, sfinţit Domnului, şi cu el doao sute de mii de bărbaţi tari.

17. După acesta urma cel vârtos la războiu, Eliad, şi cu el, de cei ce ţinea arcul şi pavăza, doao sute de mii.

18. După acesta şi Iozavad, şi cu el o sută optzeaci de mii de ostaşi gătiţi.

19. Aceştia toţi era la mâna împăratului, afară din cei ce-i pusease prin cetăţile ceale zidite în toată Iiudeea.

Cap 18

347v *Iosafat, cumnăţit cu necuratul Ahav, | luund fiiul lui Ioram fata lui Ahav, să suie cu el împrotiva Ramoth Galaad, patru sute de proroci mincinoşi biruinţă făgăduindu-le. Iară Mihei, împrotivă prorocind, să închide; dară Ahav, după prorocie Miheii, în războiu să ucide.*

1. Şi au fost Iosafat găzdac şi cinstit foarte şi cu cumnăţie s-au împreunat cu Ahav.

2. Şi s-au pogorât după ani la el în Samaria, spre a căruia venire au ucis Ahav berbeci şi boi mulţi, lui şi norodului care venise cu el. Şi l-au îndemnat să să suie în Ramoth Galaad.

3. Şi au zis Ahav, împăratul lui Israil, cătră Iosafat, împăratul Iiudei: „Vino cu mine în Ramoth Galaad!” Căruia i-au răspuns: „Precum sânt eu, aşa şi tu; precum norodul mieu, aşa şi al tău norod. Şi cu tine vom fi în războiu”.

348r 4. Şi au zis Iosafat cătră împă||ratul lui Israil: „Întreabă, rogu-te, acum, cuvântul Domnului!”

5. Şi au adunat împăratul lui Israil din proroci patru sute de bărbaţi şi au zis cătră ei: „În Ramoth Galaad, la războiu, trebuie să meargem au să ne odihnim?” Iară ei: „Suie-te – au zis – şi o va da Domnul în mâna împăratului!”

6. Şi au zis Iosafat: „Au nu iaste aici prorocul Domnului, să întrebăm şi de la el?”

7. Şi au zis împăratul lui Israil cără Iosafat: „Iaste un om de la carele putem întreba vrearea Domnului; ci eu l-am urât, că nu-m proroceaşte bun ceva, ci rău în toată vreamea. Şi iaste Mihei, fiiul lui Iemla”. Şi au zis Iosafat: „Nu grăi, împărate, aşa!”

8. Şi au chemat împăratul lui Israil unul dintre fameni şi i-au zis: „Cheamă curând pre Mihei, fiiul lui Iemla!” |

348v 9. Iară împăratul lui Israil şi Iosafat, împăratul Iiudei, amândoi şedea în scaunele sale, îmbrăcaţi cu podoabă împărătească. Şi şedea în arie, lângă poarta Samariii, şi toţi prorocii prorocea înnaintea lor.

10. Iară Sedechie, fiiul lui Hanaana, ș-au făcut cornuri de fier și au zis: „Acestea zice Domnul: «Cu acestea vei vântura Siria, până ce o vei zdrobi»".
11. Și toți prorocii aseaminea prorocea și zicea: „Suie-te în Ramoth Galaad și vei spori și-i va da Domnul în mâna împăratului".
12. Iară solul care mersease a chema pre Mihei i-au zis: „Iată, cuvintele tuturor prorocilor cu o gură binevestesc împăratului. Deci rogu-te, dară, ca și cuvântul tău să nu să deschilinească de la dânșii și grăiaște norocite!"
13. Căruia i-au răspuns Mihei: „Viu e Dom||nul, că orice-m va zice Domnul, Dumnezeul mieu, aceasta voiu grăi!" 349r
14. Și au venit la împăratul, căruia împăratul i-au zis: „Mihei, trebuie să meargem în Ramoth Galaad la războiu au a ne odihni?" Căruie i-au răspuns: „Suie-te, că toate norocit să vor întâmpla și să vor da protivnicii în mânile voastre".
15. Și au zis împăratul: „Iarăși te jur ca să nu-m grăiești fără ce iaste adevărat în numele Domnului".
16. Iară el au zis: „Văzut-am tot Israilul răsipit prin munți, ca oile ce n-au păstoriu. Și au zis Domnul: «Nu au aceștia domni, întoarcă-să fieștecarele în casa sa în pace!»"
17. Și au zis împăratul lui Israil cătră Iosafat: „Au nu ț-am zis că nu-m proroceaște acesta ceva bun, ci ceale reale?"
18. Iară el și pentru aceaea au zis: „Ascultați cuvântul Domnului! Văzut-am | pre Domnul șezând în scaunul Său și toată oastea ceriului stând împregiurul Lui de-a dreapta și de-a stânga. 349v
19. Și au zis Domnul: «Cine va înșela pre Ahav, împăratul lui Israil, să se suie și să cază în Ramoth Galaad?» Și, zicând unul într-un chip, și altul într-alt chip,
20. Au purces duhul și au stătut înnaintea Domnului și au zis: «Eu l-oi încelui». Căruie Domnul au zis: «În ce-l vei încelui?»
21. Iară el au răspuns: «Ieși-voiu și voiu fi duh mincinos în gura tuturor prorocilor lui». Și au zis Domnul: «Încelui-vei și vei birui. Ieși și fă așa!»
22. Acum, dară, iată, Domnul au dat duhul minciunii în gura tuturor prorocilor tăi și Domnul au grăit de tine reale".
23. Și s-au apropiat Sedechie, fiiul Hanaanii, și au lovit falca lui Mihei și au zis: „Pre care cale au trecut || Duhul Domnului de la mine, să-ți grăiască ție?" 350r
24. Și au zis Mihei: „Tu însuți vei vedea în zioa aceaea, când vei întra în cămara cea dinlontrul cămării, să te ascunzi".
25. Și au poruncit împăratul lui Israil, zicând: „Luați pre Mihei și duceți la Amon, căpetenia cetății, și la Ioas, fiiul lui Amalic,
26. Și veți zice: «Aceastea zice împăratul: 'Trimiteți pre acesta în temniță și-i dați puțântea pâne și puțântică apă, până când mă voiu întoarce în pace'»".
27. Și au zis Mihei: „De te vei întoarce în pace, n-au grăit Domnul în mine". Și au zis: „Auziți toate noroadele!"
28. Și s-au suit împăratul lui Israil și Iosafat, împăratul Iiudei, în Ramoth Galaad.
29. Și au zis împăratul lui Israil cătră Iosafat: „Schimba-voiu vășmântul | și așa voiu mearge la războiu, iară tu te îmbracă cu hainele tale". Și, schimbându-și împăratul lui Israil hainele, au venit la războiu. 350v
30. Iară împăratul Asiriii poruncise voivozilor ostașilor săi, zicând: „Să nu oștiți împrotiva celui mai mic au celui mai mare, fără numai împrotiva împăratului Israil!"
31. Deci văzând voivozii călăreților pre Iosafat au zis: „Împăratul lui Israil iaste acesta!" Și l-au încungiurat oștind. Iară el au strigat cătră Domnul și i-au agiutat și i-au întors de la el;
32. Că văzând voivozii călărimei că n-ar fi împăratul lui Israil, l-au lăsat.
33. Și s-au întâmplat de au aruncat săgeata în neștiut oarecare din norod și au lovit pre împăratul lui Israil || între cerbice și între speate. Iară el au zis căruțeriului său: „Intoarce mâna ta și mă scoate din șireag, că rănit sânt". 351r
34. Și s-au sfârșit războiul în zioa aceaea, iară împăratul lui Israil sta în căruța sa împrotiva asiriilor până sara și au murit apunând soarele.

Cap 19

Iosafat, de la nenorocitul războiu întorcându-să, de la Iehu prorocul să ceartă pentru ce au dat ajutoriu lui Ahav. Rânduiţilor de la sâne judecători

le porunceaşte a ţinea dreptatea, preoţilor şi leviţilor a spori cinstea cea dumnezeiască şi drept a învăţa norodul.

1. Și s-au întors Iosafat, împăratul Iiudei, în pace la casa sa, în Ierusalim,
2. Căruia i-au alergat înnainte Iehu, fiiul lui Hanani văzătoriul, şi i-au zis: „Necuratului dai agiutoriu şi | celor ce urăsc pre Domnul te împreuni cu prietenie? Și pentru aceaea de mânia Domnului, adecă, erai vreadnic. 351v
3. Ci bune lucruri fapte s-au aflat în tine, pentru că ai şters grânghii din pământul Iiudei şi ţ-ai gătit inima a cerca pre Domnul, Dumnezeul părinţilor tăi".
4. Și au lăcuit Iosafat în Ierusalim. Și iarăşi au ieşit la norodul din Versavia, până la muntele Efrem, şi i-au chemat la Domnul, Dumnezeul părinţilor săi.
5. Și au rânduit judecători locului, prin toate cetăţile Iiudei ceale zidite, prin toate locurile.
6. Și poruncind judecătorilor: „Vedeţi – au zis – ce faceţi, că nu faceţi judecata omului, ci a lui Dumnezeu şi orice veţi judeca spre voi să va vărsa.
7. Fie frica Domnului cu voi şi cu deadinsul toate să le faceţi, că nu iaste la Domnul, Dumnezeul nostru, nedrepta||te, *nici priimire de feaţe, nici pofta darurilor". 352r
8. Și în Ierusalim au rânduit Iosafat leviţi şi preoţi şi căpetenii familiilor din Israil, ca să judece judecata şi pricina Domnului lăcuitorilor ei.
9. Și le-au poruncit, zicând: „Așa veţi lucra în frica Domnului, credincios şi cu inimă desăvârşit.
10. Toată pricina carea va veni la voi, a fraţilor voştri, carii lăcuiesc în cetăţile sale, între rudenie şi între rudenie, oriunde iaste întrebare de leage, de poruncă, de ţeremonii, de îndreptări, arătaţi-le să nu păcătuiască împrotiva Domnului şi să nu vie mânia asupra voastră şi asupra fraţilor voştri. Deci aşa lucrând, nu veţ păcătui.
11. Iară Amarie preotul şi arhiereul vostru, în ceale ce sânt către Dumnezeu, vă va fi mai-mare; iară Zavadie, | fiiul lui Izmail, care iaste voivod în casa Iiudei, preste acelea lucruri va fi, care sânt spre slujba împăratului. Și aveţi învăţători leviţii înaintea voastră; întăriţi-vă şi lucraţi cu deadinsul şi va fi Domnul cu voi în ceale bune". 352v

*2 Leage 10, 17. Înţele. 6, 8. Ecli. 35, 15. Fapt. 10, 24. Râml. 2, 11. Galat. 2, 6. Efes 6, 9. Colos 3, 25. 1. Petr. 1, 17.

Cap 20

Ammonitenii, moavitenii şi asirienii împrotiva lui Iosafat sculându-se, el vestind postul împreună cu norodul cucearnic, către Domnul aleargă, şi aşa de la ei, între sineş tăindu-să, jafuri culeage. Însă pentru legătura cu necuratul Ohozie făcută, de la prorocul să ceartă şi de la Dumnezeu să pedepseaşte.

1. După acestea s-au adunat fiii lui Moav şi fiii Ammon, şi cu ei, dintre ammoniteni la Iosafat să oştească asupra lui. ||
2. Și au venit soli şi au spus lui Iosafat, zicând: „Vine împrotiva ta mulţime mare, din locurile ceale ce sânt peste mare şi din Siria, şi, iată, stau împreună în Asasonthamar, carea iaste în Engaddi". 353r
3. Iară Iosafat, de frică îngrozit, cu totul s-au dat spre rugăciune către Domnul şi au vestit post în toată Iiudeea.
4. Și s-au adunat Iiudeea a ruga pre Domnul, ci şi toţi din cetăţile sale au venit a să ruga Lui.
5. Și, stând Iosafat în mijlocul ceatei Iiuda şi a Ierusalimului, în casa Domnului, înnaintea pridvorului celui nou,
6. Au zis: „Doamne, Dumnezeul părinţilor noştri, Tu eşti Dumnezeu în ceriu şi stăpâneşti toate împărăţiile neamurilor; în mâna Ta iaste tăriia şi puteare, nici poate cineva a-Ţi sta împrotivă. |
7. Au nu Tu, Dumnezeul nostru, ai ucis pre toţi lăcuitorii pământului acestuie înnaintea norodului Tău, Israil, şi l-ai dat seminţiii lui Avraam, priiatinului Tău în veac? 353v
8. Și au lăcuit într-însul şi au zidit într-însul jârtvelnic numelui Tău, zicând:
9. «De vor năvăli asupra noastră răotăţi, sabiia judecăţii, ciumă şi foamete, vom sta înnaintea casii aceştie în vedearea Ta, în carea s-au chemat numele Tău; şi vom strâga către Tine în năcazurile noastre şi ne vei ajuta şi ne vei mântui».
10. Acum, dară, iată, fiii Ammon şi Moav şi muntele Seir, *prin carii n-ai îngăduit pre Israil a treace când ieşiia din Eghipt, ci s-au abătut de către ei şi nu i-au ucis,

*2 Leage 2, 1.

11. Dinprotivă lucrează și să sârguies||c a ne lepăda din moștenirea carea ne-ai dat noao. 354r
12. Dumnezeul nostru, au doară nu-i vei judeca? În noi, adecă, nu iaste atâta tărie să puteam sta împrotiva mulțimei aceștie, carea năvălește asupra noastră; ci neștiind ce trebuie să facem, numai aceasta avem îndărăpt, ca ochii noștri să-i îndreptăm cătră Tine".
13. Iară tot Iiuda sta înnaintea Domnului, cu cei mititei și cu muiarile și cu pruncii săi.
14. Și era Iahazail, fiiul lui Zaharie, fiiului Vanae, fiiului Iehiil, fiiului Mathanie, levit din fiii lui Asaf, preste carele au fost Duhul Domnului în mijlocul gloatei.
15. Și au zis: „Luați aminte toată Iiudeea și carii lăcuiți în Ierusalim, și tu, împărate Iosafat! Acestea zice Domnul voao: «Să nu vă te|meți, nici să vă spăimântați de această mulțime, că nu-i războiul vostru, ci a lui Dumnezeu. 354v
16. Mâne vă veți pogorî împrotiva lor; că să vor sui pre dârmina pe nume Sis și-i veți afla în vârful repegiunii carea iaste în prejma pustiii Ieruil.
17. Nu veți fi voi carii veți bate, ci numai cu nădejde stați și veți vedea agiutorul Domnului preste voi, o, Iuda și Ierusalim! Să nu vă temeți, nici să vă spăimântați; mâne veți ieși împrotiva lor și Domnul va fi cu voi»".
18. Deci Iosafat și Iiuda și toți lăcuitorii lui Israil au căzut cu fața la pământ înaintea Domnului și s-au închinat Lui.
19. Iară leviții din fiii Caath și din fiii lui Core lăuda pre Domnul, Dumnezeul lui Israil, cu glas mare întru înnăl||țime. 355r
20. Și, sculându-să dimineață, au ieșit prin pustie Thecue. Și, purcezând ei, stând Iosafat în mijlocul lor, au zis: „Ascultați-mă, bărbații Iiudei și toți lăcuitorii Ierusalimului! Credeți în Domnul, Dumnezeul vostru, și fără grije veți fi; credeți prorocilor Lui și toate vi să vor întâmpla norocite!"
21. Și au dat sfat norodului și au rânduit cântăreți Domnului, ca să-L laude în turmele sale și să meargă înnaintea oastei și cu glas să răsune: *„Mărturisiți-vă Domnului, că în veac e mila Lui!"

*Psalm 135, 1.

22. Și deacă au început a cânta laudele, au întors Domnul leșuirile lor preste ei, adecă a fiilor Ammon și Moav și a muntelui Seir, carii ieșise să oștească asupra Iiudei, și | au fost loviți. 355v
23. Că fiii lui Ammon și Moav s-au sculat asupra lăcuitorilor muntelui Seir, să-i ucigă și să-i ștargă. Și, plinind aceasta cu fapta și asupra sa întorcându-să, unii pre alții cu rane s-au tăiat.
24. Iară Iuda, venind la straja carea privește spre pustie, au văzut departe tot ținutul preste tot plin de trupuri moarte; nici a fi vrunul care ar fi putut scăpa de ucidere.
25. Și au venit Iosafat și tot norodul cu el a trage jafurile morților. Și au aflat între trupuri multe fealiuri de unealte și haine și vase scumpe; și le-au apucat, așa cât toate a le purta nu putea, nici în trei zile aducea jafurile pentru mărimea pradei.
26. Iară în zioa a patra s-au adu||nat în Valea Blagosloveniii, că pentru că acolo binecuvântase pre Domnul, au chemat locul acela Valea Blagosloveniii până într-această zi. 356r
27. Și s-au întors tot omul Iiudei și lăcuitorii Ierusalimului și Iosafat înaintea lor în Ierusalim, cu veselie mare, pentru că le dedease Domnul bucurie din nepriiatinii săi.
28. Și au întrat în Ierusalim cu psaltiri și cu alăute și cu trâmbițe în casa Domnului.
29. Și au căzut spaima Domnului preste toate împărățiile locurilor, auzind că au oștit Domnul asupra protivnicilor lui Israil.
30. Și au odihnit împărăția lui Iosafat și i-au dat Domnul pace prinprejur.
31. Și au împărățit Iosafat preste Iiuda; și era de treizeaci și | cinci de ani când începuse a împărăți. Și ani doaozeaci și cinci au împărățit în Ierusalim, și numele mumei lui, Asuva, fata lui Selahi. 356v
32. Și au umblat în calea tătâni-său, Asa, nici s-au abătut de la ea, făcând ce era plăcut înaintea Domnului.
33. Însă ceale înnalte nu le-au șters, și norodul încă nu-și îndreptase inima sa cătră Domnul, Dumnezeul părinților săi.
34. Iară celealalte a faptelor lui Iosafat, celor dintâi și celor de pre urmă, scrise sânt în cuvintele lui Iehu, fiiului Hanani, carele le-au cules în cărțile împăraților lui Israil.
35. După acestea au făcut priiatinie Iosafat, împăratul Iiudei, cu Ohozie, împăratul lui Israil, a căruie lucruri au fost necurate.
36. Și s-au împărtășit a face corăbii care să meargă în Tharsis. Și au fă||cut corabie în Asiongavir. 357r
37. Și au prorocit Eliezer, fiiul lui Dodan din Maresa, cătră Iosafat, zicând: „Pentru că ai avut legătură cu Ohozie, au lovit Domnul lucrurile tale și s-au zdrobit corăbiile, nici s-au putut duce în Tharsis".

Cap 21

Necuratul Ioram, fiiul lui Iosafat, ucide pre fraţii săi şi pre oricarii căpeteniile Iiudei, căruia Ilie, prin scrisoare, bolnăvire şi moartea şi a casii sale şi a împărăţiii rumpere, mai nainte vesteaşte, care au şi urmat.

1. Și au adormit Iosafat cu părinții săi și s-au îngropat cu ei în cetatea lui David. Și au împărățit Ioram, fiiul lui, pentru el; (3 Împăr. 22, 51.)

2. Carele au avut frați, fiii lui Iosafat, pre Azarie și Iahiil și Zaharie și Azarie și Mihail și Safatie. Toți aceștia fiii lui Iosafat, | 357v a împăratului Iiudei.

3. Și le-au dat lor tată-său multe daruri de argint și de aur și biruri cu cetăți foarte întărite în Iiuda. Iară împărăția o au dat lui Ioram, pentru că era întâiu născut.

4. Și s-au sculat Ioram preste împărăția tătâni-său. Și întărindu-să, au ucis pre toți frații săi cu sabie și oricarii din căpeteniile lui Israil.

5. De treizeaci de ani era Ioram când începuse a împărăți și opt ani au împărățit în Ierusalim.

6. Și au umblat în căile împăratului Israil, precum făcusă casa lui Ahav, că fata lui Ahav era muiarea lui și au făcut rău înnaintea Domnului.

7. Și n-au vrut Domnul a pierde casa lui David, pentru legătura ce făcuse cu el și pentru că-i făgăduise să-i dea candilă și fiilor lui în toată vreamea.

8. 358r În zilele acelea s-au împrotivit cu războiu Edom, ca să nu fie supus Iiu||dei și ș-au făcut împărat.

9. Și, trecând Ioram cu voivozii săi și cu toată călărimea ce era cu sâne, s-au sculat noaptea și au lovit Edomul, care-l încungiurase și toți voivozii călărimei lui.

10. Însă s-au răzvrătit Edom, ca să nu fie supt stăpânirea Iiudei până la această zi. Într-aceaea vreame și Lovna s-au depărtat, să nu fie supt mâna lui, că părăsise pre Domnul, Dumnezeul părinților săi;

11. Încă și ceale înnalte au cioplit în cetățile Iiudei și au făcut a curvi lăcuitorii Ierusalimului și a treace legile Iiuda.

12. Și i s-au adus scrisoare de la Ilie prorocul, în carea era scris: „Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui David, tătâni-tău: «Pentru că n-ai umblat în căile Iosafat, tătâni-tău, și în căile lui Asa, împăratului Iiudei,

13. Ci ai purces prin calea împăraților Israil și a curvi ai făcut Iiuda și lăcuitorii Ierusalimului, urmând | 358v curvia casei lui Ahav, ci încă și frații tăi, casa tătâni-tău, pre cei mai buni decât tine i-ai ucis,

14. Iată, Domnul te lovi cu rană mare, cu norodul tău și cu fiii și muiarile tale și toate averile tale.

15. Iară tu vei bolnăvi de lângoare rea a pântecelui tău, până când ț-or ieși încet ceale ascunse prin toate zilele»”.

16. Și au deșteptat Domnul împrotiva lui Ioram duhul filisteilor și al harapilor, carii sânt hotarâși cu ethiopenii.

17. Și s-au suit în pământul Iiudei și l-au bătut și au răpit toate averile care s-au aflat în casa împăratului, încă și fiii lui și muierile; nici i-au rămas fiiu, fără Ioahas, care era născut mai mic.

18. Și preste toate acestea l-au lovit Domnul cu nevindecată boala urdinării.

19. 359r Și, trecând zi peste zi și părțile vreamilor întorcându-să, s-au pli||nit curgerea a doi ani; și așa, cu lungă strâcare mistuit, atâta cât îi da afară și măruntăile sale, de boală aseaminea, și de viață s-au lipsit și au murit în slăbiciune rea; și nu i-au făcut norodul, după obiceaiul aprinderii, îngropăciunea, precum făcuse mai-marilor lui.

20. De treizeaci și doi de ani au fost când au început a împărăți și opt ani au împărățit în Ierusalim și au umblat nu drept; și l-au îngropat în cetatea lui David, însă nu în mormântul împăraților.

Cap 22

Pre necuratul Ohozie, fiiul lui Ioram, împăratul Iiudei, îl ucide Iehu, împreună şi pre Ioram, împăratul lui Israil. Şi, ucigând Athalia fiii împăratului, au ţinut Iosaveth pre Ioas, cel mai mic născut. |

359v

1. Și au rânduit lăcuitorii Ierusalimului pre Ohozie, fiiul lui cel mai mic, împărat pentru el; că pre toți mai marii născuți, carii înnaintea lui era, îi ucisease tâlharii harapilor carii năvălise în tabără. Și au împărățit Ohozie, fiiu lui Ioram, împăratului Iiudei. (4 Împăr. 8, 25.)

*4 Împăr. 8, 26. 2. *De ani patruzeaci și doi era Ohozie când începuse a împărăți și un an au împărățit în Ierusalim; și numele mâni-sa, Athalia, fata lui Amri.

3. Ci și el au întrat prin căile casei Ahav, că mumă-sa l-au silit să lucre necurat.

4. Și au făcut rău înnaintea Domnului, ca și casa lui Ahav; că ei i-au fost sfetnicii după moartea tătâni-său, spre perirea lui,

5. Și au umblat în sfaturile lor și au mers cu Ioram, fiiul lui Ahav, împăratul lui Israil, la războiu înprotiva lui Hazail, împăratul Siriii, în Ra||moth Galaad. Și au rănit sirii pre Ioram, 360r

6. Care s-au întors să să lecuiască în Iezrail, că multe rane luase în mai sus-zisa certare. Deci Ohozie, fiiul lui Ioram, împăratul Iiudei, s-au pogorât să vază pre Ioram, fiiul lui Ahav, în Iezrail bolnăvind.

7. Că vrearea lui Dumnezeu au fost asupra lui Ohozie să vie la Ioram. Și venind și ieșind cu el împrotiva lui Iehu, fiiului Namsi, care l-au uns Domnul, ca să șteargă casa lui Ahav.

8. Și, râsipind Iehu casa lui Ahav, au aflat căpeteniile Iiudei și fiii fraților lui Ohozie, carii-i slujiia și i-au ucis.

9. Și pre însuși Ohozie cercându-l, l-au găsit pitulat în Samaria și, aducându-l la sine, l-au ucis și l-au îngropat, pentru că era fiiul lui Iosafat, carele căutase pre Domnul în toată inima sa. Nici mai era nădejde ceva să împără|țască cineva din ruda lui Ohozie, 360v

*4 Împăr. 11, 1. 10. *Că Athalia, muma lui, văzând că murise fiiul său, s-au sculat și au ucis toată ruda cea împărătească a casii lui Ioram.

11. Iară Iosaveth, fata împăratului, au luat pre Ioas, fiiul lui Ohozie, și l-au furat din mijlocul fiilor împăratului, când să ucidea și l-au ascuns cu doica sa în cămara cea de paturi. Iară Iosaveth, carea îl ascunsease, era fata împăratului Ioram, muiarea Ioiadei căpeteniii, sor lui Ohozie, și pentru aceaea Athalia nu-l ucisease.

12. Și au fost cu ei în casa lui Dumnezeu ascuns șase ani, în carii au împărățit Athalia pre pământ.

Cap 23

Ioiada arhiereul au uns pre Ioas de șapte ani împărat Iiudei și au câștigat de s-au ucis Athalia și cinstea lui Dumnezeu s-au întors. Iară norodul au stră||cat casa, oltarele și bozii lui Vaal. 361r

4 Împăr. 11, 4. 1. Iară în anul al șeptelea, întărindu-să Ioiada, au luat sutașii pre Azarie, adecă fiiul lui Ieroham, și Ismail, fiiul lui Iohanan, și Azarie, fiiul lui Oved, și Amasie, fiiul Adaiei, și Elisafat, fiiul Zehrii, și au făcut cu ei legătură.

2. Carii, încungiurând Iiudeea, au adunat leviții din toate cetățile Iiudei și căpeteniile familiilor Israil și au venit în Ierusalim.

3. Și au făcut toată mulțimea legătură, în casa lui Dumnezeu, cu împăratul. Și au zis cătră ei Ioiada: „Iată, fiiul împăratului va împărăți, precum au grăit Domnul despre fiii lui David.

4. Deci acesta iaste cuvântul care-l veți face:

5. A treia partea voastră, carea vine la sânbăta, din preoți și leviți și portari, vor fi în porți, iară a treia parte la casa împăratului și a treia parte, la poarta ce să zice a temeiului. Iară toată ceaealaltă obște fie în pridvoa|rele casii Domnului. 361v

6. Nici cineva altul să între în casa Domnului, fără numai preoții și carii slujesc din leviți, numai ei să între, că sânt sfințiți, și toată obștea ceaealaltă păzesc străjile Domnului.

7. Iară leviții împrejure pre împăratul, având fieștecarii armele sale (și de va întra altcineva în bisearică să se ucigă) și fie cu împăratul și întrând și ieșind”.

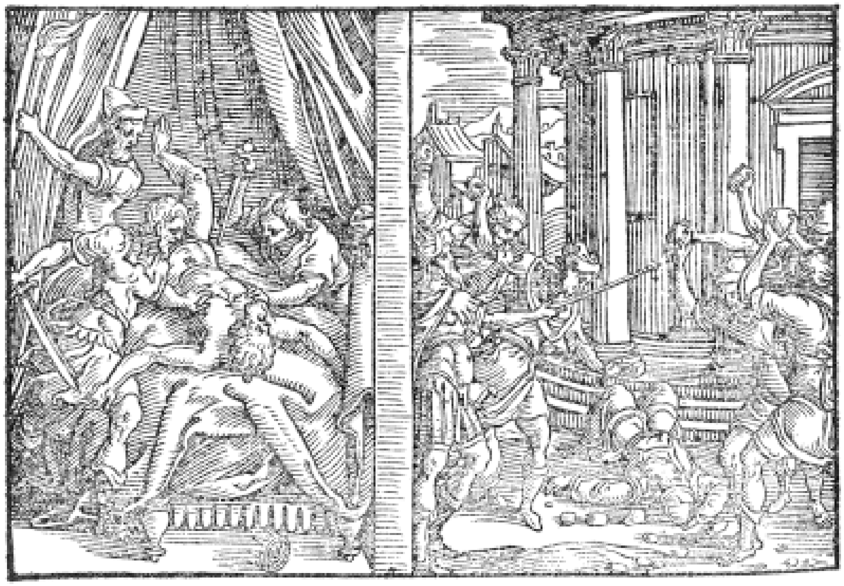
8. Și au făcut leviții și toată Iiudeea după toate care poruncise Ioiada arhiereul. Și au luat fieștecarii oamenii carii era supt sine și venea prin rândul sâmbetei, cu cei ce plinise sâmbăta și era să iasă, că Ioiada preotul nu lăsase a să duce gloatele carele prin toate săptămânile una după alta urma.

9. Și au dat Ioiada preotul sutașilor lănci și paveze și jumătăți de pavezele împăratului David, carele jârthuise în casa Domnului. ||

10. Și au rânduit tot norodul a celor ce ținea sulițele, de la partea bisearicii dreapta până la partea bisearicii stânga, înnaintea oltariului și înaintea bisearicii, prinprejurul împăratului. 362r

11. Și au scos fiiul împăratului și i-au pus steama și mărturia și i-au dat în mână a ținea leagea și l-au rânduit împărat. Și l-au uns Ioiada preotul și fiii lui și i-au strânșteluit și au zis: „Să trăiască împăratul!”

12. Carea auzând Athalia glasul, adecă, celor ce alerga și lăuda pre împăratul, au întrat la norod în casa Domnului.

13. Şi, văzând împăratul stând pre trepte în întrare şi căpeteniile şi gloatele împregiurul lui şi tot norodul pământului veselindu-să şi răsunând cu trâmbiţele şi cu multe feliuri de organe împreună cântând şi glasurile lor ce lăuda, ş-au rupt vejmintele şi au zis: „Leşuiri, leşuiri!"

362v 14. Şi, ieşind Ioiada preotul la su|taşii şi la voivozii oastei, le-au zis: „Scoateţi-o afară de îngrădirile bisearicii şi să se ucigă afară cu sabia!" Şi au poruncit preotul să nu să ucigă în casa Domnului.

15. Şi ş-au pus mânile pre cerbicile ei şi, întrând pe poarta cailor casii împăratului, o au omorât acolo.

16. Şi au făcut Ioiada legătură între sine şi între tot norodul şi între împăratul, să fie norodul Domnului.

17. Şi au întrat tot norodul în casa lui Vaal şi o au strâcat, şi oltarele şi bozii ei i-au frâmt, şi pre Mathan, preotul lui Vaal, l-au ucis înaintea oltarelor.

18. Şi au rânduit Ioiada mai-mari în casa Domnului, supt mânile preoţilor şi a leviţilor, pre carii i-au împărţit David în casa Domnului, ca să aducă jârtve Domnului, precum s-au scris în leagea lui Moisi, în veselie şi în cântări, după răduiala lui David

363r 19. Şi au rânduit portari în porţile casii Domnului, ca să nu între într-în| |sa care-i necurat în fieştece lucru.

20. Şi au luat sutaşii şi bărbaţii tari şi căpeteniile norodului şi toată obştea pământului şi au făcut a să pogorî împăratul din casa Domnului şi a întra prin mijlocul porţii ceii din sus în casa împăratului; şi l-au aşezat în scaunul cel împărătesc.

21. Şi s-au veselit tot norodul pământului şi cetatea s-au odihnit. Iară Athalia s-au ucis cu sabie.

Cap 24

Ioas, trăind Ioiada bun şi dumnezeiesc, au poruncit, spre întemeiarea bisearicii, a să aduna bani. După aceaea, murind acela, făcându-să nedumnezeiesc, porunceaşte a să ucide Zaharie, fiiul Ioiadei. În anul următoriu, Iudeea şi Ierusalimul de la asirii să răpesc, şi Ioas de la slugile sale să ucide.

1. De şapte ani era Ioas când începuse a împărăţi şi patruzeaci de ani au împărăţit în Ierusalim; numele mumei lui, | Sevia din Versavia. (4 Împăr. 11, 21 şi 12, 1.)

363v

2. Şi au făcut ce iaste bun înnaintea Domnului în toate zilele lui Ioiada preotului.

3. Şi i-au luat Ioiada doao muieri, din carele au născut fii şi feate.

4. După carele au plăcut lui Ioas să înoiască casa Domnului.

5. Şi au adunat preoţii şi leviţii şi le-au zis: „Ieşiţi la cetăţile Iiudei şi culeageţi de la tot Israilul bani spre întemeiarea bisearicii Dumnezeului vostru în tot anul şi în grabă faceţi aceasta!" Iară leviţii au făcut mai leaneşu.

6. Și au chemat împăratul pre Ioiada căpetenia și i-au zis: „Pentru ce n-ai avut grije a sili leviții să aducă banii din Iudeea și din Ierusalim, carii s-au rânduit de la Moisi, sluga Domnului, să-i aducă toată mulțimea lui Israil în cortul mărturiii?

7. Că Athalie necurata și fiii ei au strâcat casa lui Dumnezeu și din toate care era jârthuite în bisearica Domnului au împodobit bisearica lui Va||alim". 364r

8. Și au poruncit împăratul și au făcut sicriiu; și l-au pus lângă poarta casii Domnului din afară.

*Ieși 30, 12. 9. Și s-au vestit în Iiudeea și în Ierusalim să aducă fieștecarii prețul Domnului, *care au rânduit Moisi, sluga lui Dumnezeu, preste tot Israilul în pustie.

10. Și s-au veselit toți voivozii și tot norodul. Și, întrând, au adus în sicriiul Domnului și au slobozit, așa cât s-au umplut.

11. Și, fiind vreamea a aduce sicriiul prin mânile leviților înnaintea împăratului (că vedea mulți bani), întra scriitoriul împăratului și pre carele-l rânduise preotul cel dintâiu și vărsa banii carii era în sicriiu, și sicriiul iară îl ducea la locul său. Așa făcea în toate zilele și s-au adunat bani fără sfârșit,

12. Carii i-au dat împăratul și Ioia|da celor ce era mai-mari preste lucrurile casii Domnului. 364v Iară ei togmea dintr-înșii tăietori de pietri și meașteri de fieștecare lucru, să întemeiaze casa Domnului și meașteri de fier și de aramă, ca ce începuse a cădea să să proptească.

13. Și au făcut acești ce lucra cu deadinsul și să astupa ranele păreților prin mânile lor; și au deșteptat casa Domnului spre starea cea dintâiu și tare a sta o au făcut.

14. Și, deacă plinise toate lucrurile, au dus înaintea împăratului și a Ioiadei o parte de bani, din carea s-au făcut vasele bisearicii spre slujbă și spre jârtve și păhare cu flori și celeaalalte vase de aur și de argint. Și să aducea arderi de tot în casa Domnului pururea, în toate zilele Ioiadii.

15. Și au îmbătrânit Ioiada plin de zile și au murit fiind de o sută și treizeaci de ani. ||

16. Și l-au îngropat în cetatea lui David, cu împărații, pentru că făcuse bine cu Israil și cu casa lui. 365r

17. Iară, după ce au adormit Ioiada, au întrat căpeteniile Iudei și s-au închinat împăratului, carele mâlcomindu-să cu slujbele lor, s-au odihnit lor.

18. Și au părăsit bisearica Domnului, Dumnezeului părinților săi, și au slujit grânghilor și celor cioplite; și au fost mânia împrotiva Iiudei și a Ierusalimului pentru păcatul acesta.

19. Și le trimitea proroci, să se întoarcă la Domnul; carii, urgisindu-i, nu vrea să-i asculte.

20. Ci Duhul lui Dumnezeu au îmbrăcat pre Zaharie, fiiul Iiudei preotul, și au stătut în vedearea norodului și le-au zis: „Aceastea zice Domnul Dumnezeu: | «Pentru ce treaceți porunca Domnului, care lucru voao nu vă va folosi și ați părăsit pre Domnul, ca să vă părăsască pre voi?»" 365v

21. Carii, adunându-să asupra lui, au aruncat pietri, după porunca împăratului, în pridvorul casii Domnului.

22. Și nu ș-au adus aminte Ioas împăratul de mila carea făcuse cu sâne Ioiada, tatâl lui, *ci i-au ucis fiiul lui. Carele murind, au zis: „Vază Domnul și cearce!" *Math. 23, 3.

23. Și, trecând curgerea anului, s-au suit împrotiva lui oaste Asiriii; și au venit în Iiudeea și în Ierusalim și au ucis pre toți voivozii norodului și toată prada o au trimis împăratului în Damasc.

24. Și cu adevărat puțintel număr venind dintre asiri, le-au dat Domnul în mânile lor mulțime mare, fără sfârșit, pentru că părăsise || pre Domnul, Dumnezeul părinților săi. Și asupra lui Ioas încă urâte judecăți au făcut. 366r

25. Și, ducându-să, l-au lăsat în mare bolnăvire. Și s-au sculat asupra lui slujile sale spre izbândirea sângelui Ioiadei preotului; și l-au ucis în patul său și au murit. Și l-au îngropat în cetatea lui David, iară nu în mormânturile împăraților.

26. Și i-au aleșuit lui Savad, fiiul lui Semaath Ammaniteanului, și Iozavad, fiiului Semarith Moaviteanului.

27. Iară fiii lui și suma banilor carii s-au fost adunat supt el și înnoirea casii lui Dumnezeu scrise sânt mai cu deadinsul în cartea împăraților. Și au împărățit Amasie, fiiul lui, pentru el.

Cap 25 |

Amasie, lui Ioas tătâni-său urmându-i, au ucis pre cei ce ucisease pre tată-său. Și, după ce au avut biruință asupra idumeilor, s-au închinat dumnezeilor acelora și pentru aceaea să prinde 366v

de la Ioas, împăratul lui Israil, pre carele îl chemase la războiu. Şi Ierusalimul să răpeaşte, şi mai pre urmă în Lahis fugând, să ucide.

1. De doaozeaci şi cinci de ani era Amasie când începuse a împărăţi şi doaozeaci şi noao de ani au împărăţit în Ierusalim; numele mumei lui, Ioiada, din Ierusalim. — 4 Împăr. 14, 2.
2. Şi au făcut bine înnaintea Domnului, iară nu în inimă desăvârşit.
3. Şi, văzându-şi întărită împărăţia, au sugrumat slugile carii ucisease pre împăratul, tatăl său,
367r 4. Iară fiii lor nu i-au ucis, pre||cum iaste scris în cartea leagii lui Moisi, unde au poruncit Domnul, zicând: *„Nu să vor ucide părinţi pentru fii, nici fii pentru părinţi, ci fieştecarele în păcatul său va muri". — *2 Leage 24, 16. 4 Împăr. 14, 6. Ezec. 18, 20.
5. Şi au adunat Amasie Iiuda şi i-au rânduit prin familii, şi trivuni şi sutaşi în toată Iudeea şi Veniamin. Şi au numărat de la doaozeaci de ani în sus şi au aflat trei sute de mii de tineri carii ar ieşi la războiu şi ar ţinea suliţa şi pavăza.
6. Şi cu plată au togmit din Israil o sută de mii de vârtoşi, cu o sută de talanţi de argint.
7. Şi au venit omul lui Dumnezeu la el şi i-au zis: „O, împărate, să nu iasă cu tine oastea lui Israil, că nu-i Domnul cu Israil şi cu toţi fiii lui Efrem. |
367v 8. Iară de gândeşti în tăria oastelor a sta războaiele, a te birui de protivnici te va face Dumnezeu, că a lui Dumnezeu iaste a ajuta şi spre fugă a întoarce".
9. Şi au zis Amasie cătră omul lui Dumnezeu: „Dară ce va fi de o sută de tălanţi carii am dat ostaşilor Israil?" Şi i-au răspuns omul lui Dumnezeu: „Are Domnul de unde-ţi da cu mult mai mult decât aceştia".
10. Şi au osebit Amasie oastea carea venise din Efrem la el, să să întoarcă în locul său. Iară ei împrotiva Iiudei foarte mâniindu-să, s-au întors în ţinutul său.
11. Iară Amasie cu nădejde ş-au scos norodul său şi s-au dus în Valea Sărăturilor şi au lovit pre fiii lui Seir, zeace mii.
368r 12. Şi alte zeace mii i-au prinsu fiii Iiudei şi i-au adus la prepastia unii || pietri şi i-au aruncat de sus în prăpastie, carii toţi au crepat.
13. Iară oastea carea o trimisease îndărăpt Amasie, să nu vie cu el la războiu, s-au vărsat în cetăţile Iiudei, din Samaria până în Vethoron, şi, ucigând trei mii, au răpit pradă mare.
14. Iară Amasie, după tăierea idumeilor şi după ce au adus pre dumnezeii fiilor Seir şi i-au rânduit spre dumnezei şi li s-au închinat şi le-au adus aprindere,
15. Pentru care lucru mâniindu-să Domnul împrotiva lui Amasie, au trimis la el proroc, care să-i zică: „Pentru ce te-ai închinat dumnezeilor carii nu ş-au slobozit norodul său din mâna ta?"
16. Şi, grăind el acestea, i-au răspuns: „Au doară sfetnicul împăratului eşti? Odihneaşte-te,
368v să nu te ucig!" Şi, depărtându-să prorocul: „Ştiu – au zis – că au | gândit Dumnezeu a te ucide, pentru că ai făcut răotatea aceasta şi încă nu te-ai odihnit sfatului mieu".
17. Deci Amasie, împăratul Iiudei, luând foarte rău sfat, au trimis la Ioas, fiiul lui Ioahaz, fiiu lui Iehu, împăratului Israil, zicând: „Vino să ne vedem împreună!"
18. Iară el au trimis îndărăpt solii, zicând: „Cardul din Livan au trimis la chedrul Livanului, zicând: «Dă fata ta fiiului mieu muiare!» Şi, iată, fiiarele carele era în pădurea Livanului au trecut şi au călcat cardul.
19. Zis-ai: «Lovit-am Edomul!» Şi pentru aceaea să râdică cornul tău spre trufie. Şezi în casa ta, pentru ce-ţi întărâţi răotate asupra ta, să cazi şi tu şi Iiuda cu tine?"
369r 20. N-au vrut să asculte Amasie, pentru că a Domnului voie era să se dea în || mânile protivnicilor, pentru dumnezeii Edomului.
21. Şi s-au suit Ioas, împăratul lui Israil, şi ş-au dat împreună vedeare. Iară Amasie, împăratul Iiudei, era în Vethsamis Iiuda.
22. Şi au căzut Iiuda înaintea lui Israil şi au fugit la sălaşele sale.
23. Iară pre Amasie, împăratul Iiudei, fiiu lui Ioas, fiiului Ioahaz, l-au prins Ioas, împăratul lui Israil, în Vethsamis şi l-au dus în Ierusalim. Şi i-au strâcat zidul ei de la poarta Efrem până la poarta unghiului, patru sute de coţi.
24. Şi tot aurul şi argintul şi toate vasele care găsise în casa lui Dumnezeu şi la Ovededom şi în comoarele casii împărăteşti, ci şi fiii chizeşilor i-au dus în Samaria.
369v 25. Şi au trăit Amasie, fiiul lui | Ioas, împăratul Iiudei, după ce au murit Ioas, fiiul Ioahaz, împăratul lui Israil, cinsprăzeace ani.
26. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Amasie, a celor mai dintâi şi a celor mai de pre urmă, scrise sânt în Cartea împăraţilor Iiuda şi a lui Israil.
27. Carele, după ce s-au depărtat de la Domnul, i-au întins leşuiri în Ierusalim. Şi, fugând în Lahis, au trimis şi l-au ucis acolo.

28. Și, aducându-l îndărăpt pre cai, l-au îngropat cu părinții săi în cetatea lui David.

Cap 26

Bunătatea lui Ozie sau Azarie, fiiului Amasie, să vesteaşte, carele biruiaşte pre filistei, pre harapi şi pre ammoniteani şi multe zideaşte cetăţi. Şi după aceaea, pentru multa fericire înălţindu-să, au îndrăznit || a tămâia aprindere, pentru care lucru până la zioa morţii de la Domnul cu lepră s-au lovit, stăpânind împărăţia fiiul Ioathan, carele i-au urmat în împărăţie. 370r

4 Împăr. 14, 21.

1. Și tot norodul Iiudei pre fiiul lui Ozie, de ani şaptesprăzeace, l-au rănduit împărat pentru Amasie, tatăl său.
2. El au zidit Ailathul şi o au înturnat supt stăpânirea Iiudei, după ce au dormit împăratul cu părinții săi.
3. De şasprăzeace ani era Ozie când începuse a împărăți și cinzeaci și doi de ani au împărățit în Ierusalim; numele mumei lui, Iehelia, din Ierusalim.
4. Și au făcut ce era drept în ochii Domnului, după toate care făcuse Amasie, tatăl lui.
5. Și au cercat pre Domnul în zilele lui Zaharie înțelegătoriului, și care vedea pre Dumnezeu. Și, cercând pre Domnul, | l-au îndreptat întru toate. 370v
6. Deci au ieșit și au oştit împrotiva filisteilor și au strâcat zidul Ghethului și zidul Iavniei și zidul Azotului și au zidit târguri în Azot și în filistei.
7. Și l-au ascultat Dumnezeu împrotiva filisteilor și împrotiva harapilor, carii lăcuia în Gurvaal, și împrotiva amonitenilor.
8. Și plătiia ammonitenii daruri lui Ozie; și s-au vestit numele lui până la întrarea Eghiptului, pentru dease biruințe.
9. Și au zidit Ozie turnuri în Ierusalim preste poarta unghețului și preste poarta vălii și celealalte într-aceaeaş laturea zidului și le-au întărit.
10. Și au râdicat turnuri în pustie și au săpat jghiiaburi multe, că avea multe vite și în câmpii și în desfă||tarea codrului. Și vii au avut, și lucrători de vii în munți și în Carmil, că era om dat spre chivernisirea țarinii. 371r
11. Și au fost tabăra ostașilor lui, carii mergea la războaie, supt mâna lui Iehiil scriitoriului şi a lui Maasie învățătoriului și supt mâna lui Hananie, carele era din voivozii împăratului.
12. Și tot numărul căpeteniilor prin familiile bărbaților celor tari, de doao mii șase sute,
13. Și supt ei toată oastea, trei sute și șapte de mii cinci sute, carii era gata la războiu și pentru împăratul împrotiva protivnicilor a bate.
14. Și le-au gătit Ozie, adecă, a toată oastea paveze și sulițe și coifuri și platoșe și arce şi praștii spre aruncarea pietrilor. |
15. Și au făcut în Ierusalim multe fealiur<i> de meșteşugiri, care le-au aşezat prin turnuri și prin unghețele zidurilor, să trimiță săgeți și pietri mari. Și i-au ieşit numele lui departe, pentru că-l ajutora Domnul și-l întărise. 371v
16. Ci după ce-l întărise i s-au înălțat inima spre perirea lui și au părăsit pre Domnul, Dumnezeul său. Și, întrând în bisearica Domnului, au vrut a tămâia aprindere pre oltariul tămâierii.
17. Și, îndată întrând după el Azarie preotul și cu el preoții Domnului, optzeaci bărbați tari,
18. Au stat împrotiva împăratului și au zis: „Nu-i a slujbei tale, Ozie, să tămâiezi ardere Domnului, ci a preoților, adecă a fiilor Aaron, carii sânt sfințiți spre acel || fel de slujire. Ieși din jârtvelnic, să nu nesocotești, că nu ți să va socoti spre slavă aceasta, ție, de la Domnul, Dumnezeul tău". 372r
19. Și, mâniindu-să Ozie, ţiind în mână cădealnița, să tămâiază aprindere, să lăuda preoților. Și îndată au răsărit leapra în fruntea lui, înnaintea preoților, în casa Domnului, spre oltariul tămâierii.
20. Și, uitându-se la el Azarie arhiereul și toți ceialalți preoți, au văzut leapra în fruntea lui și, grăbind, l-au scos afară; ci și el, înfricoșat, au grăbit a ieși, pentru că îndată au sâmțit rana Domnului.

*4 Împăr. 15, 5.

21. *Și au fost Ozie împăratul lepros până la zioa morții sale și au lăcuit în case deosebi, plin de lepră, pentru carea fusease scos din casa Domnului. Iară Ioathan, fiiul lui, au | stăpânit casa împăratului și judecata norodului pământului. 372v
22. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Ozie, a celor dintâi și a celor de pre urmă, le-au scris Isaie, fiiul lui Amos prorocul.

23. Și au adormit Ozie cu părinții săi și l-au îngropat în țarina împărăteștilor mormânturi, pentru că era lepros. Și au împărățit Ioathan, fiiul lui, pentru el.

Cap 27

Bunătatea lui Ioathan să vestează, carele, biruind pre împăratul Ammon, mare dăjduire au luat de la el. Căruia urmează necuratul fiiu Ahaz.

1. De doaozeaci și cinci de ani era Ioatham când începuse a împărăți și șasăsprăzeace ani au împărățit || în Ierusalim; numele mumei lui, Ierusa, fata lui Sadoc. 4 Împăr. 15, 33. 373r

2. Și au făcut ce era drept înnaintea Domnului, după toate care făcuse Ozie, tatăl lui, afară că nu întrase în bisearica Domnului, și norodul încă păcătuia.

3. El au zidit poarta casii Domnului cea înnaltă și în zidul Ofel multe au lucrat.

4. Și cetăți au zidit în munții Iiudeei, și în codri coșteiuri și turnuri.

5. El au oștit împrotiva împăratului fiilor Ammon și i-au biruit și i-au dat fiii lui Ammon, în vreamea aceaea, tălanți de argint o sută și cori de grâu zeace mii și atâția cori de orzu. Acestea i-au dat lui fiii lui Ammon în anul al doilea și al treilea.

373v 6. Și s-au întărit Ioatham, pentru că-și îndreptase căile sale înnain|tea Domnului, Dumnezeului său.

7. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Ioathan și toate războaiele lui și lucrurile lui scrise sânt în Cartea împăraților lui Israil și a Iiudei.

8. De doaozeaci și cinci de ani era când începuse a împărăți și șasprăzeace ani au împărățit în Ierusalim.

9. Și au adormit Ioathan cu părinții săi și l-au îngropat în cetatea lui David. Și au împărățit Ahaz, fiiul lui, pentru el.

Cap 28

374r *Pentru răotățile lui Ahas, în multe chipuri să năcăjeaște Iiuda, întâi de la asirii, după aceaea de la fiii lui Israil (carii pentru acea nemilostivire certându-să de prorocul, slobod pre iiudeii cei robiți cu prada) și iară de la idumei și de la filistei. Ia||ră Ahas, după toată rana încă mai sporeaște nedumnezeirea; căruie dumnezeiescul urmează fiiu, Ezehie.*

1. De doaozeaci de ani era Ahaz când începuse a împărăți și șasprăzeace ani au împărățit în Ierusalim. N-au făcut drept înnaintea Domnului, ca David, tatâl lui, 4 Împăr. 16, 2.

2. Ci au umblat în căile împăraților Israil; încă și chipuri au vărsat lui Vaalim.

3. El iaste carele au tămâiat aprindere în valea Venenonului și ș-au petrecut fiii săi prin foc, după leagea limbilor, care le-au ucis Domnul în venirea fiilor Israil.

4. Și jârtve și tămâie aprindea în ceale înalte și în dealuri și supt tot copaciul frunzos.

5. Și l-au dat Domnul, Dumnezeul lui, în mâna împăratului Asiriii, carele l-au lovit și mare 374v pradă au luat | din împărăția lui și o au dus în Damasc; și în mânile împăratului Israil s-au dat și au fost lovit cu rană mare.

6. Și au ucis Fachei, fiiul lui Romelie, din Iiuda o sută doaozeaci de mii într-o zi, toți bărbați ostași, pentru că părăsise pre Domnul, Dumnezeul părinților săi.

7. Într-aceaeaș vreame au ucis Zehri, bărbat putearnic din Efrem, pre Manasie, fiiul împăratului, și pre Ezrica, voivodul casii lui, și pre Elcana, al doilea după împăratul.

8. Și au prins fiii lui Israil din frații săi muieri, feciori și feate doao sute de mii și pradă fără sfârșit și o au dus în Samaria.

9. În vreamea aceaea era acolo prorocul Domnului, pe nume Oved, carele ieșind întru-ntâmpinarea oastei ce vinea în Samaria, le-au zis: „Iată, mâniindu-se Domnul, 375r Dumnezeul părinților voștri, îm||protiva Iiudei, i-au dat în mânile voastre și i-ați ucis groaznic, așa cât până la ceriu au ajuns nemilostivirea voastră.

10. Și mai mult încă, și fiii Iiudei și a Ierusalimului vreați a vi-i supune spre șerbi și slujnice, carea nicidecum nu trebuia a fi, că ați păcătuit cu acestea Domnului, Dumnezeului vostru.

11. Ci ascultați sfatul mieu și întoarceți robii carii i-ați adus dintre frații voștri, că mare urgia Domnului vi să apropie”.

12. Și au stătut bărbații dintre căpeteniile fiilor Efrem, Azarie, fiiul lui Ioanan, Varahie, fiiul lui Mosollamoth, Ezehie, fiiul lui Sellum, și Amasa, fiiul lui Adali, împrotiva celor ce vinea din războiu,

13. Și le-au zis: „Nu veți băga aici robi, ca să nu păcătuim Domnului! Pentru ce vreați a adaoge preste păcatele noastre și | a grămăzi greșalele ceale vechi? Că mare păcat iaste și mânia urgiii Domnului să apropie preste Israil". 375v

14. Și au slobozit bărbații ostași prada și toate care prinsease înaintea căpeteniilor și a toată mulțimea.

15. Și au stătut bărbații cei mai sus-numiți și, apucând robii și pre toți carii era goli, i-au îmbrăcat din jafuri. Și deacă i-au îmbrăcat și i-au încălțat și i-au întărit cu mâncare și băutură și i-au uns pentru osteneala și le-au lipit leacuri, carii nu putea umbla și era cu trup slăbănog i-au pus pre dobitoace și i-au dus în Ierihon, cetatea finicilor, la frații lor, și ei s-au întors în Samaria.

16. În vreamea aceaea au trimis împăratul Ahaz la împăratul asiriilor, poftind ajutoriu. ||

17. Și au venit idumeii și au lovit mulți din Iiuda și au prins pradă mare. 376r

18. Și filisteii s-au vărsat prin cetățile ceale din câmpii și spre ameazăzea Iiudei. Și au prins Versamisul și Aialonnul și Gaderoth și Sohon și Thamnna și Gaizo, cu satele sale și au lăcuit în eale.

19. Că smerise Domnul pre Iiuda pentru Ahaz, împăratul Iiudei, pentru că-l golise de ajutoriu și nu băgasă în samă pre Domnul.

20. Și au adus împrotiva lui pre Thelgathfalnasar, împăratul asiriilor, care l-au și năcăjit, și nimene împrotivă stându-i, l-au jefuit.

21. Deci Ahaz, jefuind casa Domnului și casa împăratului și a căpeteniilor, au dat împăratului asiriilor daruri, și macar nimic nu i-au folosit, |

22. Ci încă și în vreamea strâmturii sale au sporit necinstea spre Domnul însuși prin sineș împăratul Ahaz. 376v

23. Au jârthuit dumnezeilor Damascului junghieri ucigașilor săi și au zis: „Dumnezeii împăraților Asiriii le ajută, pre carii eu îi voiu îmblânzi cu jârtve și-m vor ajuta", când, dimprotivă, ei au fost lui spre cădeare și a tot Israilul.

24. Deci răpind Ahaz toate vasele casii lui Dumnezeu și frângându-le, au închis ușile casei lui Dumnezeu și ș-au făcut oltare în toate unghiurile Ierusalimului;

25. Și în toate neamurile Iiudei au râdicat oltare spre arderea tămâiii și spre mânie au întărâtat pre Domnul, Dumnezeul părinților săi.

26. Iară celeaalalte a cuvintelor lui || și a tuturor faptelor lui, celor dintâi și celor de pre urmă, scrise sânt în Cartea împăraților Iiuda și a lui Israil. 377r

27. Și au adormit Ahaz cu părinții săi și l-au îngropat în cetatea Ierusalimului, că nu l-au priimit la mormântul împăraților Israil. Și au împărățit Ezehie, fiiul lui, pentru el.

Cap 29

Ezehie, părăsita cea către Dumnezeu cinste, deșchizând bisearica și înturnând preoții, leviții și cântăreții, o înnoiaște, aducând multe arderi și jârtve cu mare veselie.

4 Împ. 18, 2.

1. Deci Ezehie au început a împărăți fiind de ani doaozeaci și cinci, și doaozeaci și noao de ani au împărățit în Ierusalim. |

2. Și au făcut ce era plăcut înaintea Domnului, după toate care făcuse David, tatăl lui. 377v

3. El în anul și luna dintâi a împărățiii sale au deșchis porțile casii Domnului și le-au înnoit.

4. Și au adus preoții și leviții și i-au așezat în ulița cea despre răsărit.

5. Și au zis către dânșii: „Ascultați-mă, leviților, și vă sfințiți, curățiți casa Domnului, Dumnezeului părinților voștri, și scoateți toată necurăția din jârtvelnic.

6. Păcătuit-au părinții noștri și au făcut rău înnaintea Domnului, Dumnezeului nostru, părăsându-L. Întorsu-ș-au fețele sale de către cortul Domnului și au dat dosul.

7. Închis-au porțile care era în pridvor și au stâns candelele și a||prindere n-au tămâiat și arderi de tot n-au adus în jârtvelnic Dumnezeului Israil. 378r

8. Și s-au aprins urgia Domnului preste Iiuda și preste Ierusalim și i-au dat spre mișcare și spre perire și spre șuierare, precum înșuși vedeți cu ochii voștri.

9. Iată, au căzut părinții noștri de sabie, fiii noștri și featele noastre și soațele robi s-au dus pentru această răotate.

10. Acum, dară, mie îm place să facem legătură cu Domnul, Dumnezeul lui Israil, și va întoarce de la noi urgia mâniii Sale.

11. Fiii miei, să nu vă leneviţi; pre voi v-au ales Domnul să staţi înaintea Lui şi să slujiţi şi să-L cinstiţi şi să-I ardeţi aprindere". |

378v 12. Şi s-au sculat leviţii: Mahath, fiiul lui Amasai, şi Ioil, fiiul Azariei, din fiii lui Caath; iară din fiii Merari, Chis, fiiul lui Avdi, Azarie, fiiul lui Ialalein; iară din fiii Gherson, Ioah, fiiul lui Zelima, şi Eden, fiiul lui Ioah;

13. Iară din fiii lui Elisafan, Samri şi Iahiil; şi din fiii Asaf, Zaharie şi Mathanie;

14. Ci şi din fiii Heman, Iahiil şi Semei; şi din fiii lui Idithun, Semeie şi Oziil.

15. Şi au adunat fraţii săi şi s-au sfinţit şi au întrat, după porunca împăratului şi după porunca Domnului, să curăţască casa lui Dumnezeu.

16. Şi preoţii, întrând în casa Domnului să o sfinţească, au scos toată necurăţia carea o au găsit înlontrul uşii casii Domnului, carea o au luat || leviţii şi o au scos afară la repejunea Chedronului. 379r

17. Şi au început în zioa dintâi a lunii dintâi a curăţi, şi în zioa a opta aceieşi luni au întrat în pridvorul bisearicii Domnului şi au curăţit bisearica în opt zile, şi în zioa a şasprăzecea a lunii aceieşi ce începuse au plinit.

18. Şi au întrat la Ezehie împăratul şi i-au zis: „Am sfinţit toată casa Domnului şi oltariul arderii de tot şi vasele lui, încă şi masa punerii-înnainte cu vasele sale,

19. Şi toate unealtele bisearicii care le pângărise împăratul Ahaz în împărăţia sa, după ce au trecut leagea; şi, iată, sânt puse afară toate înaintea oltariului Domnului".

379v 20. Sculându-se dimineaţă împăratul Ezehie, au adunat toţi voivozii ce|tăţii şi s-au suit în casa Domnului.

21. Şi au adus împreună tauri şapte şi berbeci şapte şi miei şapte şi ţapi şapte, pentru păcat, pentru împărăţie, pentru jârtvelnic, pentru Iiudeea. Şi au zis preoţilor, fiilor Aaron, să aducă pre oltariul Domnului.

22. Şi au ucis taurii şi au sprijinit sângele preoţii şi l-au turnat pre oltariu; şi au ucis şi berbecii, şi sângele lor pre oltariu l-au turnat; jârtvuit-au şi mieii şi au turnat pre oltariu sângele.

23. Şi au pus ţapii pentru păcat înnaintea împăratului şi a toată mulţimea şi ş-au pus mânile pre ei.

24. Şi i-au junghiat preoţii şi au stropit sângele lor înaintea oltariului, pentru curăţirea a tot Isra||ilul, că pentru tot Israilul poruncise împăratul să fie ardere de tot şi pentru păcat. 380r

25. Şi au rânduit leviţii în casa Domnului, cu chimvale şi psaltiri şi alăute, după rânduiala lui David împăratului şi a lui Gad văzătoriului şi a lui Nathan prorocului, că porunca Domnului au fost prin mâna prorocilor Lui.

26. Şi au stătut leviţii, ţiind organele lui David, şi preoţii, trâmbiţele.

27. Şi au poruncit Ezehie să aducă arderi de tot pre oltariu. Şi, aducându-se arderile, au început laude a cânta Domnului şi a răsuna trâmbiţele şi în multe feliuri de organe care David, împăratul lui Israil, mai nainte gătise a răsuna.

28. Şi toată gloata închinându-să, cântăreţi şi cei ce ţinea trâmbiţele era în slujba sa, până ce s-au plinit jârtva. |

380v 29. Şi, sfărşindu-se aducerea, s-au plecat împăratul şi toţi carii era cu el şi s-au închinat.

30. Şi au poruncit Ezehie şi căpeteniile leviţilor să laude pre Domnul cu cuvintele lui David şi a lui Asaf văzătoriului; carii L-au lăudat cu mare veselie şi cu jenunchele plecat I s-au închinat.

31. Iară Ezehie şi acestea au adaos: „Umplut-aţi mânile voastre Domnului, apropiaţi-vă şi aduceţi jârtve şi laude în casa Domnului". Şi au adus toată mulţimea jârtve şi laude şi arderi cu minte dumnezeiască.

32. Iară numărul arderilor care le-au adus mulţimea, acesta au fost: tauri şaptezeaci, berbeci o sută şi miei doao sute.

33. Şi au sfinţit Domnului boi şase sute şi oi trei mii. ||

381r 34. Iară preoţii puţini era, nici putea ajunge să tragă pieile arderilor, pentru aceea şi leviţii, fraţii lor, i-au ajutat, până ce au plinit lucrul şi s-au sfinţit cei mai mari. Că leviţii mai cu uşoară leage să sfinţesc decât preoţii.

35. Şi au fost arderi de tot multe şi grăsimile celor de pace şi gustările arderilor. Şi s-au plinit cinstea casii Domnului.

36. Şi s-au veselit Ezehie şi tot norodul, pentru că slujba Domnului să plinise, că de năpraznă aceasta a fi plăcuse.

Cap 30

Ezehie, trimiţând în toată Iiudeia şi în Israil soli, cheamă norodul şi-l îndeamnă spre jârthuirea paştilor; carea făcând, au prăznuit praznicul azimelor patrusprăzeace zile cu ma|re veselie, multe aducând jârtve. 381v

1. Şi au trimis Ezehie la tot Israilul şi la Iiuda şi au scris cărţi cătră Efrem şi cătră Manase, să vie la casa Domnului, în Ierusalim, şi să facă Fase Domnului, Dumnezeului Israil.
2. Şi, făcând sfat cu împăratul şi cu căpeteniile şi cu toată ceata Ierusalimului, au aşezat să facă Fase în luna a doao,
3. Că n-au putut face în vreamea sa, că preoţii carii ar fi putut ajunge nu era sfinţiţi şi norodul încă nu se adunase în Ierusalim.
4. Şi au plăcut cuvântul împăratului şi a toată mulţimea.
5. Şi au aşezat să trimită soli în tot Israilul, din Versavia până la Dan, să vie şi să facă Fase Domnului, Dumnezeului Israil, în Ierusalim. Că mulţi nu făcuse precum în leage iaste mai nainte scris. ||
6. Şi au mers alergătorii cu cărţile, din porunca împăratului şi a căpeteniilor lui, în tot Israilul şi Iiudeea, după ceaea ce le poruncise împăratul, vestind: „Fiii lui Israil, întoarceţi-vă la Domnul, Dumnezeul lui Avraam şi a lui Isaac şi a lui Israil; şi să va întoarce la rămăşiţele care au scăpat din mâna împăratului asiriilor. 382r
7. Să nu fiţi ca părinţii voştri şi ca fraţii carii s-au depărtat de la Domnul, Dumnezeul părinţilor săi, care i-au dat spre perire, precum înşivă vedeţi.
8. Să nu vă învârtoşaţi inimile voastre, ca părinţii voştri. Daţi mânile Domnului şi veniţi la jârtvelnicul Lui, care l-au sfinţit în veac. Slujiţi Domnului, Dumnezeului părinţilor voştri, şi să va întoarce de la voi mânia urgiii Lui.
9. Că de vă veţi întoarce voi cătră | Domnul, fraţii voştri şi fiii vor avea milă înnaintea domnilor săi, carii i-au dus robi, şi să vor întoarce în pământul acesta; că milostiv şi blând iaste Domnul, Dumnezeul vostru, şi nu-ş va întoarce faţa Sa de cătră voi, de vă veţi întoarce cătră Dânsul". 382v
10. Deci alergătorii mergea degrabă din cetate în cetate prin pământul Efrem şi Manase, până la Zavulon, aceştia râzându-i şi batjocorindu-i.
11. Însă oricarii bărbaţi dintre asirii şi Manase şi Zavulon, odihnindu-să sfatului, au venit în Ierusalim.
12. Iară în Iiuda au fost mâna Domnului să le dea o inimă, să facă după porunca împăratului şi a căpeteniilor, cuvântul Domnului.
13. Şi s-au adunat în Ierusalim noroade multe, să facă prăznuirea azimelor, în luna a doao. ||
14. Şi, sculându-se, au strâcat oltarele care era în Ierusalim şi toate în carele idolilor să tămâia aprindere; răsturnându-le, le-au aruncat în repejiunea Chedronului. 383r
15. Şi au jârthuit fase în a patrasprăzecea zi a lunii a doao, şi preoţii şi leviţii mai pre urmă sfinţindu-se, au dus arderile de tot în casa Domnului.
16. Şi au stătut în rândul său, după rânduiala şi Leagea lui Moisi, omului lui Dumnezeu, iară preoţii sprijinea sângele ce trebuia să se toarne din mânile leviţilor.
17. Pentru că multă gloată nu era sfinţită şi pentru aceaea jârtvuia leviţii Fase celor ce nu cugetase a să sfinţi Domnului.
18. Şi mare parte a norodului din Efrem şi Manase şi Isahar şi din Zavulon, care sfinţită nu era, au mâncat fase nu după cum iaste scris. Şi s-au rugat pentru dânşii Ezehie, zicând: „Domnul e bun, să va milostivi, |
19. Tuturor carii în toată inima cearcă pre Domnul, Dumnezeul părinţilor săi, şi nu le va împuta căci nu s-au sfinţit". 383v
20. Pre carele l-au ascultat Domnul şi s-au milostivit norodului.
21. Şi au făcut fiii lui Israil carii s-au aflat în Ierusalim prăznuirea azimelor şapte zile, în veselie mare, lăudând pre Domnul în toate zilele; şi leviţii şi preoţii, prin organele care să şedea slujbei Sale.
22. Şi au grăit Ezehie cătră inima tuturor carii avea înţeleagere bună de Domnul. Şi au mâncat în şapte zile praznicului, jârthuind junghierile păciuitoarelor şi lăudând pre Domnul, Dumnezeul părinţilor săi.
23. Şi au plăcut a toată mulţimea să prăznuiască şi alte şapte zile, carea au şi făcut cu bucurie mare.

24. Că Ezehie, împăratul Iiudei, dăruise mulţimei o mie de tauri şi şapte mii de oi, iară căpeteniile dedease norodului tauri o mie şi oi zeace mii. || şi s-au sfinţit dintre preoţi mulţime multă.
384r

25. Şi de bună vreare s-au stropit toată gloata Iiudei şi a preoţilor şi a leviţilor şi a toată mulţimei carea venise din Israil şi a veniţilor din pământul lui Israil şi a celor ce lăcuiesc în Iiuda.

26. Şi s-au făcut mare prăznuire în Ierusalim, ca carea din zilele lui Solomon, fiiului David, împăratului Israil, într-acea cetate nu fusease.

27. Şi s-au sculat preoţii şi leviţii, blagoslovind norodul. Şi s-au ascultat glasul lor şi au agiuns rugăciunea până la lăcaşul ceriului cel sfânt.

Cap 31

384v
Norodul idolii şi grânghii în Iiuda şi în Efrem îi râsipeaşte. Ezehie preoţii şi leviţii îi pune în rândul slujbei. Iară norodul de prisosit aducând să rânduies|c, făcându-se şuri carii să ţie şi să împarţă neamului leviticesc ceale ce era aduse.

1. Şi fiind acestea legiuit prăznuite, au ieşit tot Israilul care să aflase în cetăţile Iiudei şi au zdrobit bozii şi au aprins grânghii, răsipit-au ceale înalte şi oltarele le-au strâcat, nu numai din toată Iiudeea şi Veniamin, ci şi din Efrem şi Manase, până ce de tot le-au şters. Şi s-au întors toţi fiii lui Israil în moştenirile şi cetăţile sale.

2. Iară Ezehie au rânduit turmele ceale preoţeşti şi leviticeşti prin împărţirile sale, pre fieştecarele în slujba sa, şi din preoţi, adecă, şi din leviţi, spre arderi de tot şi păciuitoare, să slujească şi să mărturisască şi să cânte în porţile taberilor Domnului.

3. Iară partea împăratului era ca din averile lui să se aducă arderea de tot dimineaţa pururea şi sara, şi în sâm||bete şi în luni noao şi celeaalalte praznice, precum iaste scris în leagea lui Moisi.
385r

4. Şi au poruncit norodului ce lăcuia în Ierusalim să deaie părţi preoţilor şi leviţilor, ca să poată sluji leagii Domnului.

5. Carea ajungând în urechile mulţimei, multe pârghe au adus fiii lui Israil de grâu, de vin, de untdelemn şi de miiare; şi din toate ce naşte pământul zeciuiri au adus.

6. Ci şi fiii lui Israil şi a Iiudei, carii lăcuia în cetăţile Iiudei, au adus zeciuiri de boi şi de oi şi zeciuirile sufletelor, care făgăduise Domnului, Dumnezeului său; şi toate purtându-le, au făcut grămăzi multe.

7. În luna a treia au început a pune temeiurile grămăzilor, şi în luna a şaptea le-au plinit.

385v
8. Şi, întrând Ezehie şi căpeteniile lui, au văzut grămăzile şi bine au cuvântat | pre Domnul şi pre norodul lui Israil.

9. Şi au întrebat Ezehie preoţii şi leviţii, căci zac aşa grămăzile?

10. Răspunsu-i-au lui Azarie, preotul cel dintâi din ruda lui Sadoc, zicând: „De când au început a aduce pârghe în casa Domnului, am mâncat şi ne-am săturat şi au rămas multe, pentru că au blagoslovit Domnul pre norodul Său. Şi mulţimea rămăşiţelor iaste aceasta carea vezi".

11. Şi au poruncit Ezehie să gătească şuri în casa Domnului. Carea făcând,

12. Au băgat înlontru şi pârghele şi zeciuielile şi toate care făgăduise credincios. Şi au fost ispravnicul lor Honenie levitul şi Semei, fratele lui, al doilea,

13. După carele Iahiil şi Azarie şi Nahath şi Asail şi Ierimoth şi Iozavad şi Ieliil şi Iesmahie şi Mahath şi Vanaie, mai-marii rânduiţi supt mânile lui Honenie şi a fratelui său || Semeiu, din porunca lui Ezehie împăratului şi a lui Azarie, arhiereului casei lui Dumnezeu, supt carii toate era.
386r

14. Iară Core, fiiul lui Iemna levitul şi portariul porţii despre răsărit, era pus preste ceale ce de bunăvoie să aducea Domnului şi preste pârghe şi preste ceale sfinţite în sfânta sfintelor.

15. Şi supt grijea lui, Eden şi Veniamin, Iesue şi Semeie şi Amarie şi Sehenie, în cetăţile preoţilor, ca credincios să împartă fraţilor săi părţile, celor mai mici şi celor mai mari,

16. Afară de partea bărbătească de trei ani şi mai sus, tuturor carii întra în bisearica Domnului şi orice prin fieştecare zi era de folos în slujbă şi în păzi, după împărţirile sale,

17. Preoţii lor prin familii şi leviţii lor de doaozeaci de ani şi mai sus, prin rândurile şi turmele sale,

18. Şi a toată mulţimea şi muierilor şi pruncilor săi de amândoao părţile, | drept, bucatele din ceale ce să sfinţiia li să da. 386v

19. Ci şi a fiilor Aaron, prin câmpuri şi în oşteazele cetăţilor fieştecărora, era rânduiţi bărbaţi carii părţile le împărţea a toată partea bărbătească dintre preoţi şi leviţi.

20. Şi au făcut Ezehie toate care am zis în toată Iiudeea. Şi au lucrat ce era bun şi drept şi adevărat înaintea Domnului, Dumnezeului său,

21. În toată chivernisirea slujbei casei Domnului, după leage şi ţeremonii, vrând a cerca pre Dumnezeul său în toată inima sa. Şi au făcut şi au sporit.

Cap 32

Senaheriv asupra Iiudei năvălind şi pre Dumnezeul ceriului blăstămând, Ezehie bistătuieşte norodul a nădăjdui în Domnul, de la care el cu laude şi cu blăstămuri să sârguiaşte a-l dezmânta. Şi, rugându-să Ezehie şi Esaie, îngerul râsipeaşe oastea || lui Senaheriv, care fugind, de la fiii săi să ucide. Iară Ezehie pentru marea fericire înălţându-se, pre Dumnezeu mânie, căruie necuratul fiiu Manasie îi urmeaze. 387r

4 Împăr. 18, 13. Ecli. 48, 20. Isaie 36, 1.

1. După carele şi după acest adevăr au venit Senaheriv, împăratul asiriilor, şi, întrând în Iiudeea, au conocit cetăţile ceale întărite, vrând a le prinde.

2. Carea văzând Ezehie, adecă a fi venit Senaheriv şi toată năvălirea războiului a să întoarce spre Ierusalim,

3. Făcând cu căpeteniile sfat să astupe capetele fântânilor care era afară de cetate, şi aceasta cu a tuturor sfatul,

4. Au adunat mulţime multă şi au astupat toate fântânile şi părăul care curgea prin mijlocul locului, zicând: „Să nu vie împăraţii asiriilor şi să afle prisosire de ape".

5. Şi au zidit, lucrând cu deadinsul tot zidul care fusease râsipit şi au zidit preste eale turnuri şi dinafară alt zid. Şi au înnoit Mellon în cetatea lui David | şi au făcut de tot feliul de arme şi paveze. 387v

6. Şi au rânduit căpeteniile ostaşilor prinprejur. Şi au chemat împreună pre toţi în uliţa porţii cetăţii şi au grăit la inima lor, zicând:

7. „Bărbăteaşte vă purtaţi şi vă întăriţi! Să nu vă teameţi, nici să vă spăimântaţi de împăratul asiriilor şi de toată mulţimea carea iaste cu el, că cu mult mai mulţi sânt cu noi decât cu el.

8. Că cu el iaste braţă de carne, cu noi, Domnul, Dumnezeul nostru, care-i ajutoriul nostru şi oşteaşte pentru noi". Şi s-au întărit norodul cu aceste cuvinte a lui Ezehie, împăratului Iiudei.

9. Carea făcându-se, au trimis Senaheriv, împăratul asiriilor, slugile sale în Ierusalim (că el cu toată oastea conocea Lahis) la Ezehie, împăratul Iiudei, şi la tot norodul care era în cetate, zicând:

10. „Acestea zice Senaheriv, împăratul asiriilor: «În cine având nădejde şedeţi, conociţi în Ierusalim? ||

11. Au doară Ezehie vă înceluie să vă dea morţii în foamete şi în seate, zicând că Domnul, Dumnezeul vostru, vă va slobozi din mâna împăratului asiriilor? 388r

12. Au nu acesta-i Ezehie, care au strâcat ceale înnalte a lui şi oltarele şi au poruncit Iiudei şi Ierusalimului zicând: 'Înnaintea unui oltariu vă veţi închina şi într-acela veţi arde aprindere?'

13. Au nu ştiţi ceale ce eu am făcut şi părinţii miei tuturor noroadelor pământului? Au doară au biruit dumnezeii neamurilor şi a tot pământul a-ş slobozi ţinutul său din mâna mea?

14. Cine iaste dintre toţi dumnezeii neamurilor, care le-au jefuit părinţii miei, care ar fi putut scoate norodul său din mâna mea, ca să vă poată şi pre voi Dumnezeul vostru scoate dintr-această mână?

15. Să nu vă înceluie, dară, Ezehie, nici să vă înşale cu făgăduinţă deşartă, nici să-i creadeţi. Că de n-au putut nici un dumnezeu a tuturor neamurilor şi a împărăţiilor | a-ş slobozi norodul său din mâna mea şi din mâna părinţilor miei, pentru aceaea nici Dumnezeul vostru vă va putea scoate din mâna mea»". 388v

16. Ci şi altele multe au grăit slugile lui împrotiva Domnului Dumnezeu şi împrotiva lui Ezehie, slugii Lui.

17. Şi epistolii au scris, pline de blăstăm împrotiva Domnului, Dumnezeului Israil, şi au grăit asupra Lui: „Precum dumnezeii neamurilor celoraalalte nu ş-au putut slobozi norodul

său din mâna mea, aşa şi Dumnezeul lui Ezehie nu va putea scoate norodul Său din mâna aceasta".

18. Încă şi cu strâgare mare în limba jidovească, împrotiva norodului care şedea în zidurile Ierusalimului, răsuna, ca să-i înfricoşaze şi să prinză cetatea. ||

389r 19. Şi au grăit împrotiva Dumnezeului Ierusalimului ca împrotiva dumnezeilor noroadelor pământului, ce sânt lucruri de mâni omeneşti.

20. Şi s-au rugat Ezehie împăratul şi Isaie, fiiul lui Amos prorocul, împrotiva acestui blăstăm şi au glăsuit până la ceriu.

21. *Şi au trimis Domnul îngerul carele au lovit pre tot bărbatul vârtos şi ostaşii şi căpetenia oastei împăratului asiriilor. Şi s-au întors cu ocară la pământul său. Şi întrând în casa dumnezeului său, fiii carii ieşise din pântecele lui l-au ucis cu sabie.

*Tov. 1, 21.

22. Şi au mântuit Domnul pre Ezehie şi lăcuitorii Ierusalimului din mâna lui Senaheriv, împăratul asiriilor şi din mâna tuturor şi i-au dăruit odihnă prinprejur. |

389v 23. Şi mulţi aducea junghieri şi jârtve Domnului în Ierusalim şi daruri lui Ezehie, împăratului Iiudei, carele s-au mărit după acestea înnaintea tuturor neamurilor.

24. *În zilele acelea s-au bolnăvit Ezehie până la moarte şi s-au rugat Domnului şi l-au ascultat şi i-au dat sămn.

*4 Împăr. 20, 1. Isai. 38, 1.

25. Ci nu după facerile de bine care luase i-au răsplătit, că s-au înălţat inima lui. Şi s-au făcut asupra lui mânie şi asupra Iiudei şi a Ierusalimului.

26. Şi s-au smerit după aceaea, pentru că să înălţase inima lui, şi el şi lăcuitorii Ierusalimului. Şi pentru aceaea n-au venit preste ei mânia Domnului în zilele lui Ezehie.

27. Şi au fost Ezehie bogat şi cinstit foarte şi comoare ş-au fost adunat multe, de argint şi de aur şi de pietri scumpe, de miro||denii şi de tot feliul de arme şi vase de mare preţu; 390r

28. Şi cămări de grău, de vin şi de untdelemn şi iesli de toate dobitoacele şi ocoale de vite;

29. Şi cetăţi şi-au zidit, că avea turme de oi şi de ciurde nenumărate, pentru că-i dăduse Domnul averi multe foarte.

30. Acesta iaste Ezehie, carele au astupat izvorul cel mai din sus al apelor Ghihon şi le-au întors dedesupt, cătră răsăritul cetăţii David. În toate lucrurile sale au fost norocit ce au vrut.

31. Iară în solia căpeteniilor Vavilonului, carii fusease trimişi la el să întreabe de minunea carea să întâmplase pre pământ, l-au lăsat Domnul să se ispitească şi să se vădească toate care era în inima lui. |

390v 32. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Ezehie şi a milelor lui scrise sânt în vederea lui Isaie, fiiului Amos prorocului şi în Cartea împăraţilor Iiuda şi Israil.

33. Şi au adormit Ezehie cu părinţii săi şi l-au îngropat preste mormânturile fiilor David. Şi i-au prăznuit îngropăciunea toată Iiudeea şi toţi lăcuitorii Ierusalimului. Şi au împărăţit Manase, fiiul, pentru el.

Cap 33

Manasie, pentru necurăţiile sale, rob în Vavilon să duce, în care năcaz cătră Dumnezeu întorcându-să, la împărăţia sa să întoarce şi, lepădând idolii, cinstea lui Dumnezeu înnoiaşte; căruie necuratul fiiu Amon urmează. Şi acesta de la ai săi ucigându-să, împărăţeaşte cuviosul lui fiiu, Iosie.

1. De doisprăzeace ani era Manasie când începuse a împărăţi şi cinzeaci şi cinci de ani au || împărăţit în Ierusalim. 391r

4 Împăr. 22, 1.

2. Şi au făcut rău înnaintea Domnului, după urâciunile neamurilor care le-au râsipit Domnul înnaintea fiilor Israil.

3. Şi, înturnându-se, au întemeiat ceale înalte care le ştersease Ezehie, tatăl lui. Şi au făcut oltare lui Vaalim şi au făcut grânguri şi s-au închinat a toată oastea ceriului şi o au cinstit.

4. Şi au zidit oltare în casa Domnului, despre carea zisease Domnul: *„În Ierusalim va fi numele Mieu în veac".

*2 Împăr. 7, 10.

5. Şi le-au zidit a toată oastea ceriului, în doao pridvoară a casei Domnului.

6. Şi au făcut a treace prin foc fiii săi în valea Vennenon. Ţinea visurile, urma gâciturile, fermecătorilor slujiia, avea cu sine vrăjitori şi descântători. Şi multe reale au lucrat înnaintea Domnului, ca să-L întărâte.

7. Şi chip cioplit şi vărsat au pus în casa lui Dumnezeu, *despre carea au grăit Domnul cătră David şi cătră Solomon, | fiiul lui, zicând: „În casa aceasta şi în Ierusalim, carea o am ales din toate neamurile lui Israil, voiu pune numele Mieu în veac. 391v

*3 Împăr. 8, 18.

8. Și a să mișca nu voiu face piciorul lui Israil din pământul care l-am dat părinților lor, însă așa, de vor păzi a face care am poruncit lor și toată leagea și țeremoniile și judecățile prin mâna lui Moisi".

9. Deci Manase au înșelat Iiudeea și pre lăcuitorii Ierusalimului, ca să facă rău preste toate neamurile care le râsipise Domnul de la fața fiilor Israil.

10. Și au grăit Domnul cătră el și cătră norodul lui, și n-au vrut a lua aminte.

11. Pentru aceaea au adus asupra lor căpeteniile oastei împăratului asiriilor și au prins pre Manase și, legat cu lanțuri și cu fier, l-au dus în Vavilon.

12. Carele, după ce s-au înstrâmtorit, s-au rugat Domnului, Dumnezeului său, și s-au pocăit foarte înaintea Dumnezeului părinților săi. ||

13. Și I s-au smerit și I s-au rugat cu deadinsul. Și i-au ascultat rugăciunea și l-au întors în Ierusalim la împărăția sa și au cunoscut Manase că Domnul Însuși iaste Dumnezeu. 392r

14. După aceastea au zidit zidul din afară de cetatea lui David, spre răsăritul lui Ghihon în vale, de la întrarea Porții Peștilor prinprejur până la Ofel și l-au înălțat foarte. Și au rânduit căpetenii oastelor în toate cetățile Iiudei ceale întărite.

15. Și au depărtat dumnezeii streini și bozul din casa Domnului și oltarele care făcuse în muntele casii Domnului și în Ierusalim și le-au lepădat toate afară de cetate.

16. Și au înnoit oltariul Domnului și au jârthuit pre el junghieri și păciuitoare și laudă. Și au poruncit Iiudei să slujească Domnului, Dumnezeului Israil.

17. Însă norodul încă jârthuia în ceale înalte, Domnului, Dumnezeului său. |

18. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Manase și rugăciunea lui cătră Dumnezeul său și cuvintele văzătorilor carii grăia cătră el în numele Domnului, Dumnezeului Israil, să țin întru cuvintele împăraților Israil. 392v

19. Și rugăciunea lui și ascultarea și toate păcatele și nebăgările de samă și locurile în care au zidit ceale înnalte și au făcut grânguri și chipuri cioplite, până a să pocăi, scrise sânt întru cuvintele lui Hozai.

20. Și au adormit Manase cu părinții săi și l-au îngropat în casa sa. Și au împărățit pentru el fiiul său, Amon.

21. De doaozeaci și doi de ani era Amon când începuse a împărăți și doi ani au împărățit în Ierusalim.

22. Și au făcut rău înaintea Domnului, precum făcuse Manase, tatăl lui. Și tuturor idolilor carii zidise Manase le-au jârtvuit și le-au slujit. ||

23. Și nu au cinstit fața Domnului precum o au cinstit Manase, tatăl lui, și cu mult mai mari au greșit. 393r

24. Și, jurându-se împreună asupra lui slujile sale, l-au ucis în casa sa.

25. Iară ceaeaalaltă mulțimea norodului, tăind pre cei ce ucisease pre Amon, au rânduit împărat pre Iosie, fiiul lui, pentru el.

Cap 34

Iosie, ștergând cinstea idolilor, bisearica o înoiaște. Și, aflând cartea legii, s-au înfricoșat, dintr-aceiiași poruncă toate le rânduiaște. Și chemând norodul și cetind cartea, legătură face cu Domnul.

4 Împăr. 22, 1.

1. De opt ani era Iosie când începuse a împărăți și treizeaci și unul de ani au împărățit în Ierusalim.

2. Și au făcut ce era drept înaintea Domnului și au umblat în căile lui David, tătâni-său, nu s-au abătut nici spre dreapta, nici spre stânga. |

3. Iară în anul împărățiii sale al optulea, încă fiind prunc, au început a cerca pre Dumnezeul tătâni-său, David; și în anul al doisprăzeacelea, după ce începuse a împărăți, au curățit pre Iiuda și Ierusalimul de ceale înalte și de grânguri și de bozi și de chipuri cioplite. 393v

4. Și au strâcat înnaintea lui oltarele lui Vaalim, și bozii, carii deasupra era puși, i-au șters. Și grânghii și chipurile ceale cioplite le-au aprins și le-au sfărmat. Și preste mormânturile celor ce le jârtvuise, sfărmiturile lor le-au împrăștiat.

5. Și oasele preoților le-au ars în oltarele idolilor și au curățit pre Iiuda și Ierusalimul,

6. Ci și în cetățile Manase și Efrem și a lui Simion, până la Nethali, toate le-au râsipit.

7. Și, după ce au râsipit oltarele și grânghii și chipurile ceale ciopli||te le-au zdrobit în dărăburi și toate nălucirile au șters din tot pământul lui Israil, s-au întors în Ierusalim. 394r

8. Deci în anul împărățiii sale al optsprăzeacelea, curățit fiind pământul și bisearica Domnului, au trimis pre Safan, fiiul lui Eselie, și pre Manasie, căpetenia cetății, și Iohan, fiiul lui Ioahaz, istoricii, să înnoiască casa Domnului, Dumnezeului său.

9. Carii au venit la Helchie, preotul cel mare. Și, luând de la el banii carii să adusease în casa Domnului și carii culesease leviții și portarii din Manase și Efrem și de la toate rămășițele lui Israil și de la toată Iiudeia și Veniamin și lăcuitorii Ierusalimului,

10. I-au dat în mânile celor ce era rânduiți preste lucrători în casa Domnului, să înnoiască
394v bisearica și toate | ceale slăbănojite să le întemeiaze.

11. Și ei i-au dat meșterilor și zidarilor să cumpere pietri, de unde să taie, și leamne spre închieturile zidirii și spre întemeiarea caselor care le strâcase împărații Iiudei,

12. Carii, credincios, toate le făcea. Și era mai-mari preste lucrători Iahath și Avdie din fiii lui Merari, Zaharie și Mosolam din fiii lui Caath, carii îndemna lucrul. Toți era leviți, știind a cânta cu organele.

13. Iară preste cei ce purta greotățile spre multe slujbe, era scriitorii și meașteri din leviți, portari.

14. Și, scoțind banii carii fusease aduși în bisearica Domnului, au găsât Helchie preotul cartea leagii Domnului prin mâna lui Moisi.

395r 15. Și au zis cătră Safan, scriitoriul: „Cartea leagii am găsit în casa Dom||nului". Și i-o au dat.

16. Iară el au dus cartea la împăratul și i-au vestit zicând: „Toate care ai dat în mâna slujilor tale, iată, să plinesc.

17. Argintul ce s-au găsit în casa Domnului l-au adunat și s-au dat mai-marilor meașterilor și a celor ce fac multe fealiuri de lucruri.

18. Fără de aceaea mi-au dat Helchie preotul această carte". Carea, fiind împăratul de față, cetind-o,

19. Și auzind el cuvintele leagii, ș-au rupt vejmintele sale,

20. Și au poruncit lui Helchie și lui Ahicam, fiiului Safam, și lui Avdo, fiiului Miha, și lui Sofan scriitoriului și lui Asae, slugii împăratului, zicând:

21. „Duceți-vă și vă rugați Domnului pentru mine și pentru rămășițele lui Israil și a Iiudei,
395v despre toate cuvintele cărții aceștiia carea s-au găsit, că mare ur|gia Domnului s-au strecurat preste noi, pentru că n-au păzit părinții noștri cuvântele Domnului, să facă toate care sânt scrise în cartea aceasta".

22. Și s-au dus Helchie și cei ce era împreună trimiși de la împăratul la Oldam prorocița, muiarea lui Sellum, fiiului Thecuath, fiiului Hasra păzitoriului hainelor, carea lăcuia în Ierusalim, în a doao, și i-au grăit cuvintele care mai sus am povestit.

23. Iară ea le-au răspuns: „Acestea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: Ziceți omului care v-au trimis la mine:

24. Aceastea zice Domnul: «Iată, Eu voiu aduce reale preste locul acesta și preste lăcuitorii lui și toate blăstămurile care sânt scrise în cartea aceasta, carea o au cetit înnaintea împăratului Iiudei,

25. Pentru că M-au părăsit și au jârtvuit dumnezeilor streini, să Mă întărâte spre mânie
396r întru toate lucrurile mânilor sale și pentru aceaea să va || strecura urgia Mea preste locul acesta și nu să va stânge».

26. Iară cătră împăratul Iiudei, care v-au trimis să vă rugați Domnului, așa veți grăi: «Aceastea zice Domnul, Dumnezeul lui Israil: 'Pentru că ai auzit cuvintele cărții

27. Și ți s-au muiat inima și te-ai smerit înnaintea lui Dumnezeu, despre ceale ce s-au zis asupra locului acestuie și a lăcuitorilor Ierusalimului și, cinstind fața Mea, ț-ai rupt vejmintele tale și ai plâns înaintea Mea și Eu te-am ascultat, zice Domnul,

28. Că acum te voiu culeage cătră părinții tăi și te vei duce în mormântul tău în pace; nici vor vedea ochii tăi tot răul ce voiu aduce preste locul acesta și preste lăcuitorii lui'»". *Și au vestit împăratului toate care zisease.

*4 Împăr. 23, 1.

29. Iară el, chemând pre toți pre cei mai marii născuți a Iiudei și a Ierusalimului,

396v 30. S-au suit în casa Domnului și împreu|nă toți bărbații Iiudei și lăcuitorii Ierusalimului, preoții și leviții și tot norodul, de la cel mai mic până la cel mai mare. Carii auzind în bisearica Domnului, au cetit împăratul toate cuvintele cărții.

31. Și, stând în divanul său, au lovit legătură înnaintea Domnului, să umble după El și să păzască poruncitele și mărturiile și dreptățile Lui, în toată inima sa și în tot sufletul său, și să facă care sânt scrise în cartea aceaea carea cetise.

32. Și au jurat spre aceasta preoții carii să găsise în Ierusalim și în Veniamin; și au făcut lăcuitorii Ierusalimului după legătura Domnului, Dumnezeului părinților săi.

33. Și au depărtat Iosie toate urăciunile din toate ținuturile fiilor Israil și au făcut pre toți carii rămăsease în Israil a sluji Domnului, Dumnezeului său. În toate zilele lui nu s-au depărtat de către Domnul, Dumnezeul părinților săi.

Cap 35 ||

Jârthuind fase cu prăznuire mare foarte şi multe junghieri, Iosie praznicul azimelor în şapte zile au prăznuit. După aceaea împrotiva împăratului Eghiptului ispitind a oşti şi, greu rănit, moare, cu foarte mare plângerea tuturor, şi mai ales a lui Irimie prorocului. 397r

4 Împăr. 23, 21.

1. Și au făcut Iosie în Ierusalim Fase Domnului, carea s-au jârthuit în zioa a patrasprăzeacea a lunii dintâi.
2. Și au rânduit preoții în slujbele sale și i-au îndemnat a sluji în casa Domnului.
3. Și leviților, spre a cărora învățătură tot Israilul să sfințea Domnului, le-au grăit: „Puneți sicriiul în jârtvelnicul bisearicii carea au zidit Solomon, fiiul lui David, împăratului Israil, că nu o veți mai purta. Iară acum slujiți Domnului, Dumnezeului vostru, și norodului său, Israil.
4. Și vă gătiți prin casele și rudeniile voastre în împărțirile fieștecăruie, precum au poruncit David, împăratul lui | Israil, și au scris Solomon, fiiul lui. 397v
5. Și slujiți în jârtvelnic prin familiile și turmele leviticești,
6. Și, sfințindu-vă, jirthuiți fase; și pre frații voștri, să poată, după cuvintele care au grăit Domnul în mâna lui Moisi, a face îi gătiți”.
7. Și au dat Iosie tot norodului care să aflase acolo în praznicul Fasei miei și iezi din turme și de alte dobitoace mii treizeaci și din boi trei mii; aceastea, din toată avearea împăratului.
8. Și voivozii lui, de bunăvoie ce făgăduise, au adus și norodului și preoților și leviților. Iară Helchie și Zaharie și Iahiil, căpeteniile casii Domnului, au dat preoților, spre facerea fasei, vite mestecate doao mii șase sute și boi trei sute.
9. Iară Honenie și Semeie și Nathanail, frații lui, încă și Hassavie și Iehiil și Iozavad, căpeteniile levi||ților, au dat celoralalți leviți, spre prăznuirea Fasei, cinci mii de vite și cinci sute de boi. 398r
10. Și s-au gătit slujirea; și au stătut preoții în slujba sa și leviții în turme, după porunca împăratului.
11. Și s-au jârthuit fase. Și au stropit preoții cu mâna sa sângele, și leviții au tras pieile arderilor de tot;
12. Și le-au osebit, să le dea prin casele și familiile fieștecăruia și să se aducă Domnului, precum scrisease în cartea lui Moisi. Și din boi au făcut aseaminea.
13. Și au fript fase pre foc, după cum iaste scris în leage. Iară păciuitoarele junghieri le-au fiert în tigăi și în căldări și în oale și în grabă au împărțit la toată gloata.
14. Iară șieși și preoților după aceaea au gătit. Că în aducerea arderilor și a grăsimelor până la noapte preoții au fost cuprinși; pentru aceaea leviții șieș și preoților, fiii|lor lui Aaron, au gătit mai pre urmă. 398v
15. Iară cântăreții, fiii lui Asaf, sta în rândul său, după porunca lui David și Asav și Heman și Idithun, a prorocilor împăratului. Iară portarii prin fieștecare părți păzea, așea, ca nici o cirtă să se depearte de către slujbă; pentru aceaea și frații lor, leviții, le-au gătit hrană.
16. Deci toată cinstea Domnului într-acea zi legiuit s-au plinit, să facă Fase și să aducă arderi spre oltariul Domnului, după porunca împăratului Iosie.
17. Și au făcut fiii lui Israil, carii să găsâse acolo, Fase în vreamea aceaea și prăznuirea azimelor în șapte zile.
18. N-au fost Fase aseaminea acestuia în Israil din zilele lui Samuil prorocului; ci nici unul din toți împărații lui Israil au făcut Fase ca Iosie, preoților și leviților, în toată Iiudeea și Israilul, carii să găsise și lăcuitorilor Ierusalimului.
19. În anul împărățiii lui Iosie al optspră||zeacelea acest Fase s-au prăznuit. 399r

*4 Împăr. 23, 20.

20. *După ce înnoise Iosie bisearica, s-au suit Nehaon, împăratul Eghiptului, a oști în Harcamis, lângă Eufrath. Și au purces spre întâmpinarea lui Iosie.
21. Iară el, trimițând la dânsul soli, au zis: „Ce e mie și ție, împăratul Iiudei? Nu împrotiva ta viu astăzi, ci împrotiva alții căsi oștesc, la carea Dumnezeu degrabă a mă duce mi-au poruncit. Încează a face împrotiva lui Dumnezeu, care iaste cu mine, ca să nu te ucig”.
22. N-au vrut Iosie a să întoarce, ci au gătit împrotiva lui războiu, nici s-au odihnit cuvintelor lui Nehaon din gura lui Dumnezeu, *ci au mers să bată în câmpul Maghedo.

*Zah. 12, 11.

23. Și acolo, rănindu-să de săgetători, au zis slujilor sale: „Scoateți-mă din războiu, că foarte sânt rănit".

24. Carii l-au luat din căruță într-altă căruță, carea urma după obiceaiu împărătesc și l-au dus în Ierusalim; | şi au murit și s-au îngropat în mormântul părinților săi. Și toată Iiudeea și Ierusalimul l-au plâns; 399v

25. Ieremie mai tare, a căruia toți cântăreții și cântăreațele până într-această zi, tânguirile preste Iosie le procitesc. Și ca o leage s-au făcut în Israil; iată, scrisoarea să aduce în Tânguiri.

26. Iară celeaalalte a cuvintelor lui Iosie și a milelor lui, carele cu leagea Domnului sânt poruncite,

27. Și lucrurile lui, ceale mai dintâi și mai de pre urmă, scrise sânt în Cartea împăraților Iiudei și a lui Israil.

Cap 36

Lui Iosie urmeaze fiiul Ioahaz, carele Nahaon, împăratul Eghiptului, îl duce în Eghipt, şi frate-său, Eliachim, pre carele Ioachim îl numeaşte, îl rânduieşte în locul lui. Carele în Vavilon ducându-să de Navohodonosor, împărăţeaşte fiiul lui, Ioachim. Şi pre acesta împăratul asiriilor împreună || cu vasele bisearicii în Vavilon îl duce, şi pre unchiu-său, necuratul Sedechie, îl rânduieşte; care asiriilor răzvrătindu-se, după aprinderea bisearicii şi a Ierusalimului, să duce împreună cu norodul în Ierusalim, pentru păcatele împăratului şi a norodului, până când prin Chirul, împăratul pearsilor, în anul împărăţiii lui cel dintâi, a să întoarce li să dă slobozire. 400r

1. Și au luat norodul pământului pre Ioahaz, fiiul lui Iosie, și l-au făcut împărat pentru tatî-său, în Ierusalim. 4 Împăr. 23, 30.

2. De doaozeaci și trei de ani era Ioahaz când începuse a împărăți și trei ani au împărățit în Ierusalim.

3. Și l-au mișcat împăratul Eghiptului, venind în Ierusalim, și au pedepsit pământul cu o sută de tălanți de argint și un tălant de aur.

4. Și au rânduit pentru el împărat pre Eliachim, fratele lui, preste Iiuda și Ierusalim și au întors numele lui, Ioachim, iară pre Ioahaz l-au luat cu sine și | l-au dus în Eghipt. Math. 1, 11. 400v

5. De doaozeaci și cinci de ani era Ioachim când începuse a împărăți și unsprăzeace ani au împărățit în Ierusalim. Și au făcut rău înnaintea Domnului, Dumnezeului său.

6. Împrotiva acestuia s-au suit Navohodonozor, împăratul haldeilor, și legat cu lanțuri l-au dus în Vavilon;

7. La carea și vasele Domnului le-au dus și le-au pus în bisearica sa.

8. Iară celeaalalte a cuvintelor Ioachim și a urăciunilor lui care au lucrat și care s-au aflat într-însul, să cuprind în Cartea împăraților Iiudei și a lui Israil. Și au împărățit Ioahin, fiiul lui, pentru el.

9. De opt ani era Ioahin când începuse a împărăți și trei luni și zeace zile au împărățit în Ierusalim; și au făcut rău înnaintea Domnului.

10. Și, întorcându-se curgerea anului, au trimis Navohodonozor împăratul, carii l-au dus în Vavilon, luând împreună și vasele ceale scumpe a casei Domnului. *Iară împăratul au rânduit pre Sedechie, unchiul lui, || preste Iiuda și preste Ierusalim. *4 Împăr. 24, 17. Irim. 37, 1. 401r

11. De doaozeaci și unul de ani era Sedechie când începuse a împărăți și unsprăzeace ani au împărățit în Ierusalim.

12. Și au făcut rău în ochii Domnului, Dumnezeului său, nici s-au rușinat de fața lui Irimie prorocului, ce-i grăia din gura Domnului.

13. Și de la împăratul Navohodonozor încă s-au depărtat, carele îl jurase pre Dumnezeu. Și ș-au învârtoșat cerbicea și inima, să nu să întoarcă cătră Domnul, Dumnezeul lui Israil.

14. Ci și toate căpeteniile preoților și norodul au lucrat nedrept, după toate urăciunile neamurilor și au pângărit casa Domnului, carea o sfințise Șieș în Ierusalim.

15. Și trimitea Domnul, Dumnezeul părinților săi, la ei, prin mâna solilor Săi, de noapte sculându-se și în toate zilele certându-i, pentru că îngăduia norodului și lăcașului Său.

16. Iară ei batjocorea trimișii lui Dumnezeu și puțân socotea cuvintele Lui și râdea de proroci, până când s-au suit urgiia | Domnului spre norodul Lui și nu era vindecare. 401v

17. Că au adus asupra lor pre împăratul haldeilor și au ucis tinerii lor cu sabie în casa jârtvelnicului său. Nu i-au fost milă de tineri și de fecioare și de bătrâni încă nici de cel trecut bătrân, ci toți i-au dat în mânile lui.

18. Şi toate vasele casei Domnului, ceale mai mari şi ceale mai mici, şi comoarele bisearicii şi a împăratului şi a căpeteniilor le-au dus în Vavilon.

19. Aprins-au protivnicii casa lui Dumnezeu şi au strâcat zidul Ierusalimului şi toate turnurile le-au aprins şi orice scump era au râsipit.

20. De scăpase careva din sabie, dus în Vavilon au slujit împăratului şi fiilor lui, până când au împărăţit împăratul persilor.

21. Și s-au plinit cuvântul Domnului în gura lui Irimie. Și ar prăznui pământul sâmbetele sale; că în toate zilele pustiiri au făcut sâmbăta, până când s-ar umplea şaptezeci de ani. ||

*1 Ezri 1, 1 şi 6, 3. Irimie 25, 12 şi 29, 10.

22. *Iară în anul al şaptelea al Chirului, împăratului pearşilor, spre plinirea cuvântului 402r Domnului, care grăise prin Irimie, au deşteptat Domnul duhul Chirului, împăratului pearşilor, care au poruncit a să vesti în toată ţara sa şi prin scrisoare, zicând:

23. „Aceastea zice Chirul, împăratul pearsilor: «Toate ţărâle pământului mi le-au dat Domnul, Dumnezeul ceriului, şi El mi-au poruncit să-I zidesc casă în Ierusalim, carea iaste în Iiudeea. Cine iaste dintre voi în tot norodul lui, fie Domnul, Dumnezeul lui, cu el, și să se suie»”.

DOBITOC: s.n.
dobitoace: *pl. ac.* 14,15; 17,11; 28,15; 35,7
dobitoacele: *pl. ac.* 32,28

DOCTOR: s.m.; var. (Pop.) **DOFTOR**
doftorilor: *pl. gen.* 16,12

DOCTORIE: s.f.; var. (Pop.) **DOFTORIE**
doftorie: *sg. ac.* rezum. cap.16

DOICĂ: s.f.
doica: *sg. ac.* 22,11

(a se) DOICI: v. IV (cf. **Indice** Iș)
(să) doicise: *ind. m.m.c.pf. 3.sg.* 10,8

DOICIT, -Ă: s.m./f. (cf. **Indice** Iș)
doiciții: *s.m. pl. ac.* 10,10

DOMN: s.m. (s. propriu) „Dumnezeu"
Domnul: *sg. nom./ac.* rezum. cap.1; 1,1; 2,11, 12; 5,10, 13; 6,1, 4, 8, 10; rezum. cap.7; 7,3, 6, 10, 12, 21, 22; 9,8; 11,4, 16; 12,5, 6, 7, 13, 14; rezum. cap.13; 13,5, 10, 14, 18, 20; rezum. cap.14; 14,4, 6, 7, 11, 12, 13; 15,2, 4, 6, 9, 12, 13, 15; 16,7, 12; 17,3, 5; 18,5, 10, 11, 13, 16, 18, 19, 20, 21, 22, 27, 31; 19,2, 3, 4, 7, 11; rezum. cap.20; 20,3, 4, 15, 17, 19, 20, 22, 26, 27, 29, 30, 33, 37; 21,7, 10, 12, 14, 16, 18; 22,7, 9; 23,3; 24,19, 20, 22, 24; 25,4, 7, 9, 15, 27; rezum. cap.26; 26,5, 15, 16, 18; 28,3, 5, 6, 9, 19, 22, 25; 29,10, 11, 30; 30,6, 7, 9, 18, 19, 20, 21, 22; 31,8, 10; rezum. cap.32; 32,8, 11, 21, 22, 29, 31; 33,2, 4, 7, 9, 10, 13; rezum. cap.34; 34,23, 24, 26, 27, 33; 35,6; 36,13, 15, 22, 23
Doamne: *sg. voc.* 1,9; 6,14, 16, 17, 19, 27, 41, 42; 14,11; 20,6
Domnului: *sg. gen./dat.* 2,1, 4, 12; rezum. cap.5; 5,13, 14; 6,7, 10, 11, 12; 7,1, 2, 3, 4, 6, 7; 8,12; 9,8; 11,2, 4, 14, 16; 12,2, 7, 12; 13,8, 9, 10, 11, 12; 15,8, 11, 14; 16,8, 9; 17,6, 10, 16; 18,4, 6, 7, 15, 18, 20; 19,2, 7, 8, 9, 10; 20,13, 17, 18, 21, 29, 32; 21,6; 22,4; 23,6, 16, 18; 24,2, 6, 7, 9, 18, 20; 25,2, 20; 26,4, 16, 17, 18, 20; 27,2, 6; 28,1, 9, 10, 11, 13; 29,2, 6, 8, 15, 17, 19, 21, 25, 27, 31, 33, 36; 30,1, 5, 8, 12, 17; 31,2, 6, 11, 14, 16, 20; 32,16, 17, 23, 24, 26; 33,2, 6, 12, 16, 17, 18, 22, 23; 34,2, 8, 14, 21, 26, 30, 31, 33; 35,1, 3, 12, 16; 36,5, 7, 9, 12, 16, 21, 22
Domnului: *sg. gen., în sintagma* ***sicriiul Domnului/sicriiul leagii Domnului*** 1,4; 5,2, 7; 8,11; 24,10
Domnului: *sg. gen, în sintagma* ***cortul/cortului Domnului*** 1,5; 29,6
Domnului: *sg. gen., în sintagma* ***leagii/leagea Domnului*** 1,6; 12,1; 17,9; 31,4; 35,26
Domnului: *sg. gen., în sintagma* ***prazniceale Domnului*** 2,4
Domnului: *sg. gen., în sintagma* ***casa/casii/casei Domnului*** 3, 1; 4, 16, 22; 7,11; 8,1, 16; 9,4, 11; 12,9, 11; 15,18; 16,2; 20,5, 28; 23,5, 6, 9, 12, 14, 18, 19, 20; 24,4, 8, 12, 13, 14, 21; 26,19, 21; 27,3; 28,21; 29,3, 5, 16, 18, 20, 25, 31, 35; 30,1, 15; 31,10, 21; 33,4, 5, 15; 34,8, 9, 10, 15, 17, 30; 35,2, 8; 36,10, 14, 18
Domnului: *sg. gen, în sintagma* ***Duhul Domnului*** 18,23; 20,14
Domnului: *sg. gen, în sintagma* ***cartea leagii Domnului*** 34,14
Domnului: *sg. gen, în sintagma* ***legătura Domnului*** 34,32

DOMN: s.m. (apelativ) „termen de politețe pentru un bărbat"; (Pop.) „stăpân"
domnului: *sg. gen./dat.* 2,14, 15; 13,6
domni: *pl. nom.* 18,16
domnilor: *pl. gen.* 30,9

(a) DORI: v. IV
doresc: *ind. prez. 1.sg.* 2,5, 9
dorea: *ind. imp. 3.pl.* 9,23

(a) DORMI: v. IV
au dormit: *ind. pf.c. 3.sg.* 26,2

DOS: s.n.
dosurile: *pl. nom.* 4,4
dosul: *sg. ac.* 29,6

(a) DREGE: v. III; var. (Înv. și pop.) **(a) DIREGE** „a călăuzi", „a conduce"; „a prepara"
au dires: *ind. pf.c. 3.sg.* 14,10
era derease: *pasiv ind. imp. 3.pl.* 16,14

DREPT, DREAPTĂ: adj./adv./s./prep.; var. **DIREPT, DIREAPTĂ**
dirept: *prep. în loc. adv.* ***direp<t> aceaea*** 1,1
drept: *adv.* 3,13; 21,20; 31,18
(cel) dirept: *s.m. sg. ac.* 6,23
dreapta: *s.f. sg. ac., în loc. adv.* ***de-a dreapta*** 3, 17; 4,6, 7, 8, 10
dreapta: *s.f. sg. ac., în loc. adv.* ***de-a dreapta și de-a stânga*** 18,18
drept: *s.n. sg. ac.* 28,1
dreapta: *s.f. sg. ac., în loc. adv.* ***(nici) spre dreapta nici spre stânga*** 34,2
drept: *adj. m./n. sg. nom./ac.* 12,6; rezum. cap.19; 26,4; 27,2; 31,20; 34,2
dreapta: *adj. f. sg. ac.* 23,10

DREPTATE: s.f.; var. (Înv. și reg.) **DIREPTATE**
direptatea: *sg. ac.* 6,23
dreptățile: *pl. ac.* 7,17, 19; 34,31
dreptatea: *sg. ac.* 9,8; rezum. cap.19

(a se) DUCE: v. III
(s-)au dus: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 1,3; rezum. cap.5; 6,38; 8,17, 18; rezum. cap.9; 9,12; 10,16; 25,11; 29,9; 34,22
dusease: *ind. m.m.c.pf. 3.sg.* 1,4
(să) ducea: *ind. imp. 3.pl.* 1,16
au dus: *ind. pf.c. 3.sg./pl.* 5,1, 4, 5; 12,9; 14,13, 14; 15,18; 24,14; 25,23, 24; 28,5, 8, 15; 30,9, 15; 33,11; 34,16; 35,24; 36,4, 6, 7, 10, 18
vor duce: *ind. viit.I. 3.pl.* 6,36
(să) dusease: *ind. m.m.c.pf. 3.pl.* 6,37
ducându(-vă): *gerunziu* 7,19
ducându(-să): *gerunziu* 10,5; 24,25; rezum. cap.36
ducea: *ind. imp. 3.sg./pl.* 12,11; 24,11
duceți: *imperativ 2.pl.* 18,25
(s-) duce: *inf. prez. fără* ***a*** 20,37
a (să) duce: *inf. prez.* 23,8
(să) duce: *ind. prez. 3.sg.* rezum. cap.33; rezum. cap.36
duceți(-vă): *imperativ 2.pl.* 34,21
(te) vei duce: *ind. viit.I. 2.sg.* 34,28
a (mă) duce: *inf. prez.* 35,21
duce: *ind. prez. 3.sg.* rezum. cap.36

DUH: s.n.
duhu: *sg. nom.* 9,4
Duhul: *sg. nom./ac., în sintagma* ***Duhul lui Dumnezeu/Duhul Domnului*** 15,1; 18,23; 20,14; 24,20
duhul: *sg. nom./ac.* 18,20, 22; 21,16; 36,22
duh: *sg. nom.* 18,21

DUMNEZEIESC, -IASCĂ: adj.
dumnezeiescul: *m. sg. nom.* rezum. cap.17; rezum. cap.28
dumnezeiească: *f. sg. ac.* rezum. cap.19; 29,31
dumnezeiesc: *m. sg. nom.* rezum. cap.24

DUMNEZEU: s.m. „Divinitatea"
Dumnezeul: *sg. nom./ac.* 1,1; 2,5, 12; 6,4, 40; 7,22; 9,8; 11,16; 13,5, 18; 14,4, 7, 11; 15,4, 9, 12, 13; 16,7; 17,4; 18,13; 19,3, 4, 7; 20,7, 19, 20, 33; 21,10, 12; 24,24; 26,16, 18; 28,5, 6, 9, 25; 29,10; 30,6, 7, 9, 19, 22; 31,21; rezum. cap.32; 32,8, 11, 14, 15, 17; 33,18; 34,3, 23, 26, 33; 36,13, 15, 23
Dumnezeu: *sg. nom./ac./gen./dat.* 1,3, 4, 7, 8, 11; rezum. cap.6; 6,14, 18; rezum. cap.7; 8,14; 9,8, 23; 10,15; rezum. cap.11; 11,2; rezum. cap.12; rezum. cap.13; 13,10, 12, 15, 16; rezum. cap.14; 14,11; rezum. cap.15; 15,3; 19,6, 11; rezum. cap.20; 20,6, 15; 22,7; rezum. cap.23; 24,9, 20; 25,7, 8, 9, 16, 24; 26,5, 7; 28,24; rezum. cap.29; 30,16; 31,13; rezum. cap.32; 32,16; rezum. cap.33; 33,13; 34,27; 35,21, 22; 36,13, 16, 19
Dumnezeule: *sg. voc.* 1,9; 6,41, 42
Dumnezeului: *sg. gen./dat.* 2,4; 6,7, 10; 9,8; 11,16; 13,11, 12; 14,2; rezum. cap.15; 24,5, 18; 27,6; 28,10; 29,5, 6, 7; 30,1, 5, 8; 31,6, 20; 32,17, 19; 33,12, 16, 17, 18; 34,8, 32, 33; 35,3; 36,5, 12

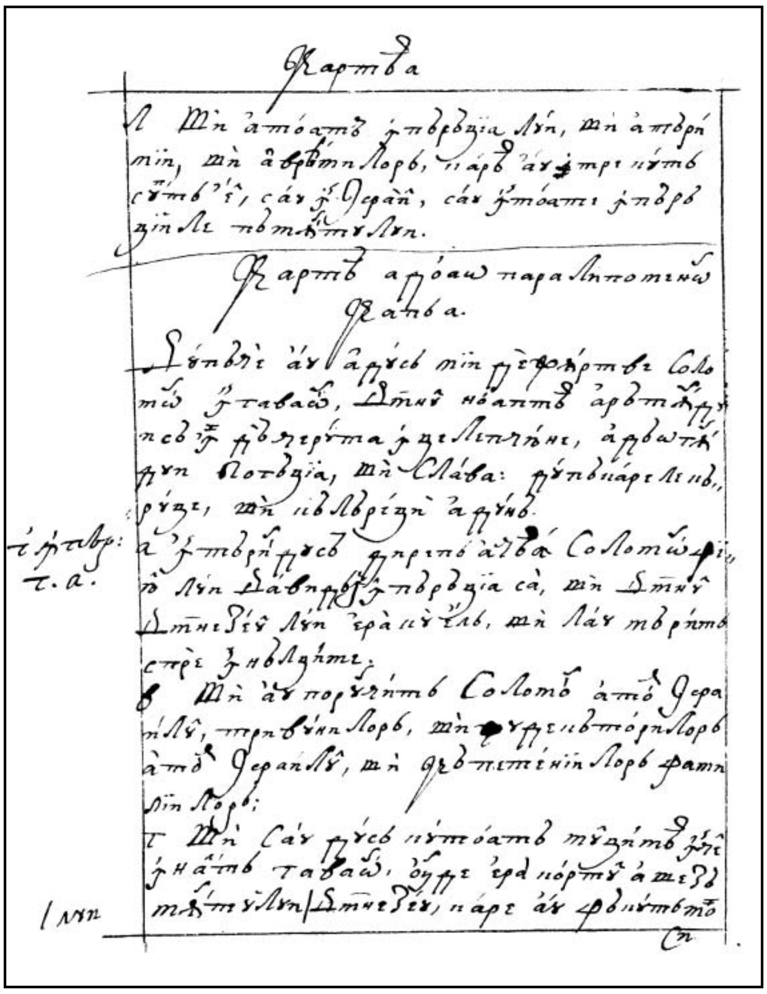
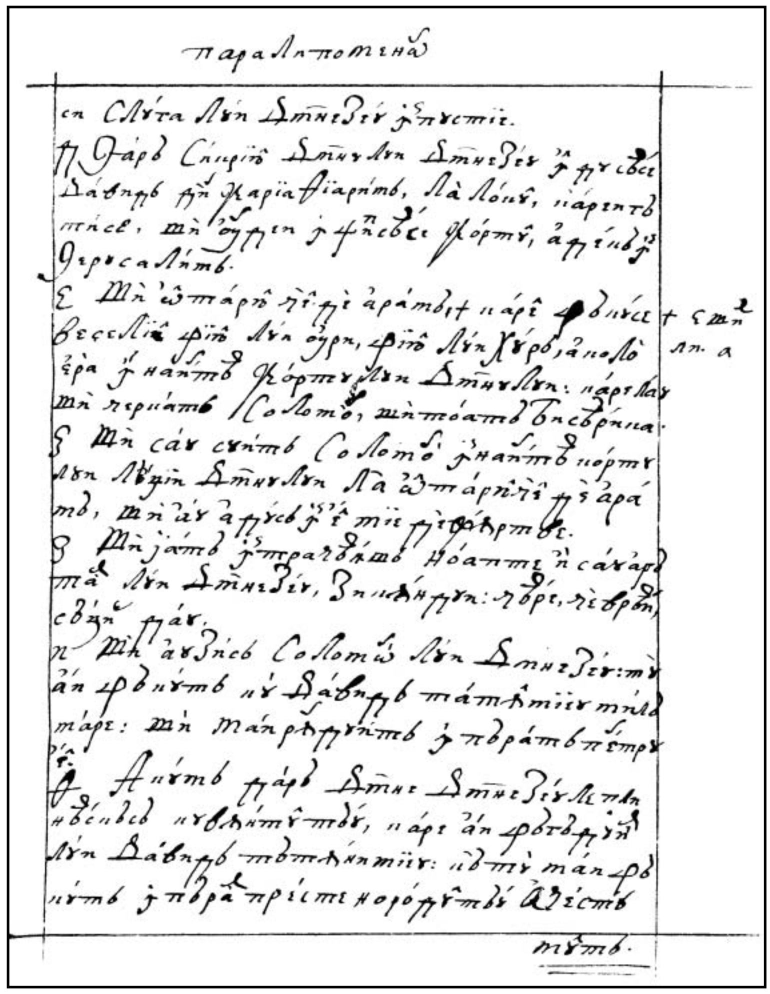
H

I

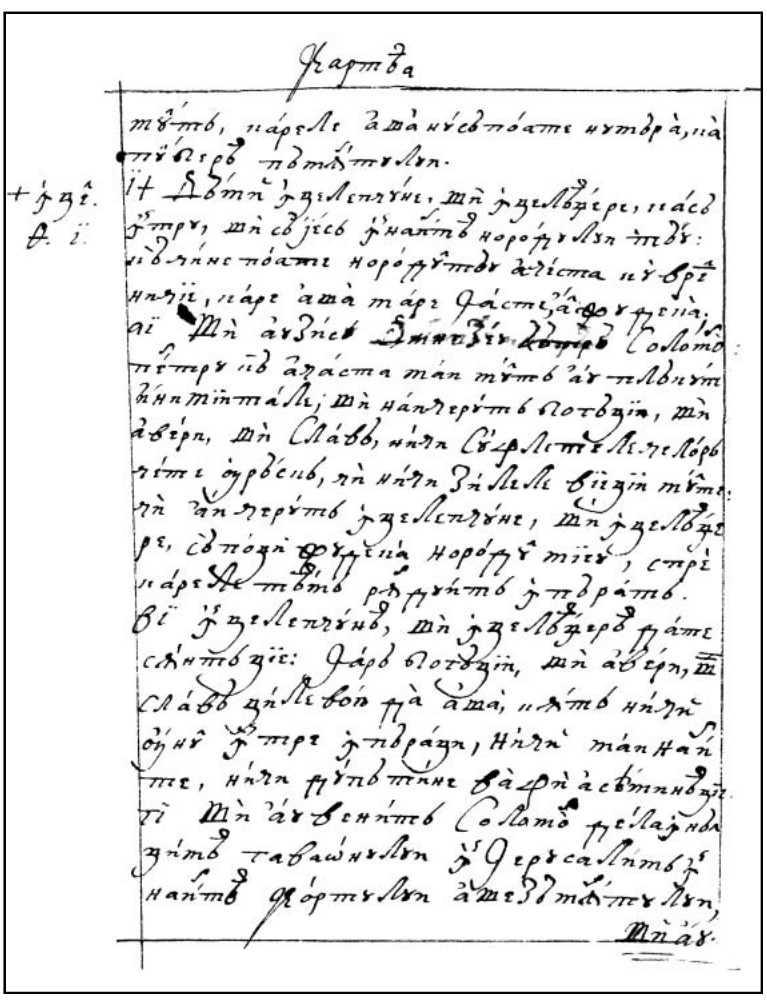
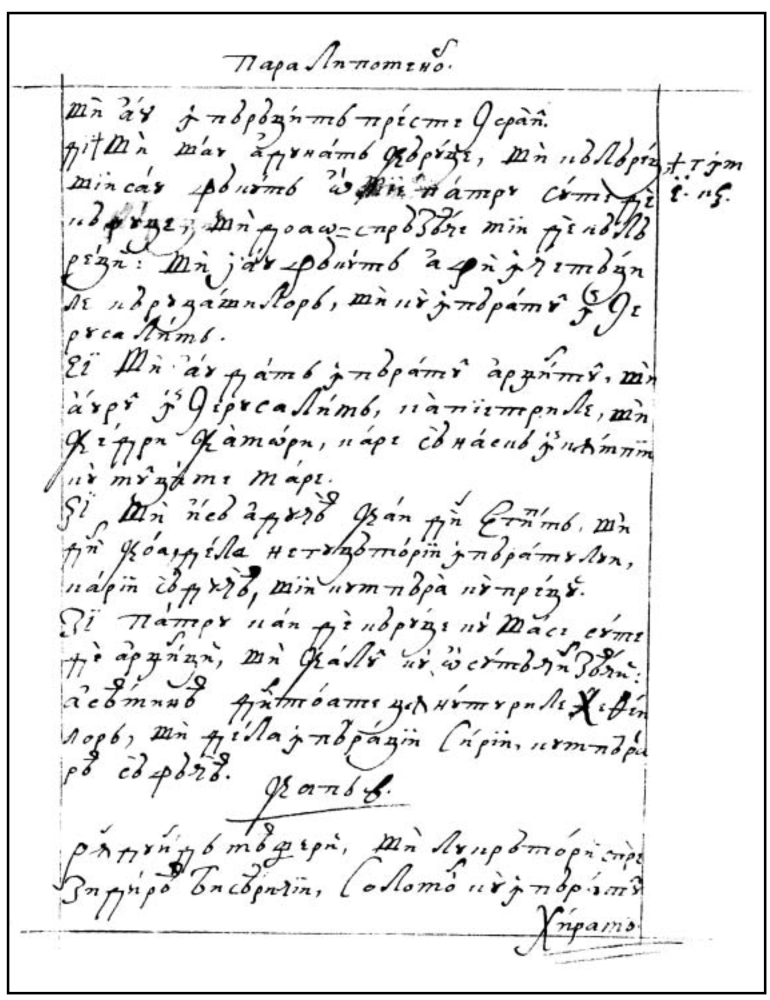
N

O

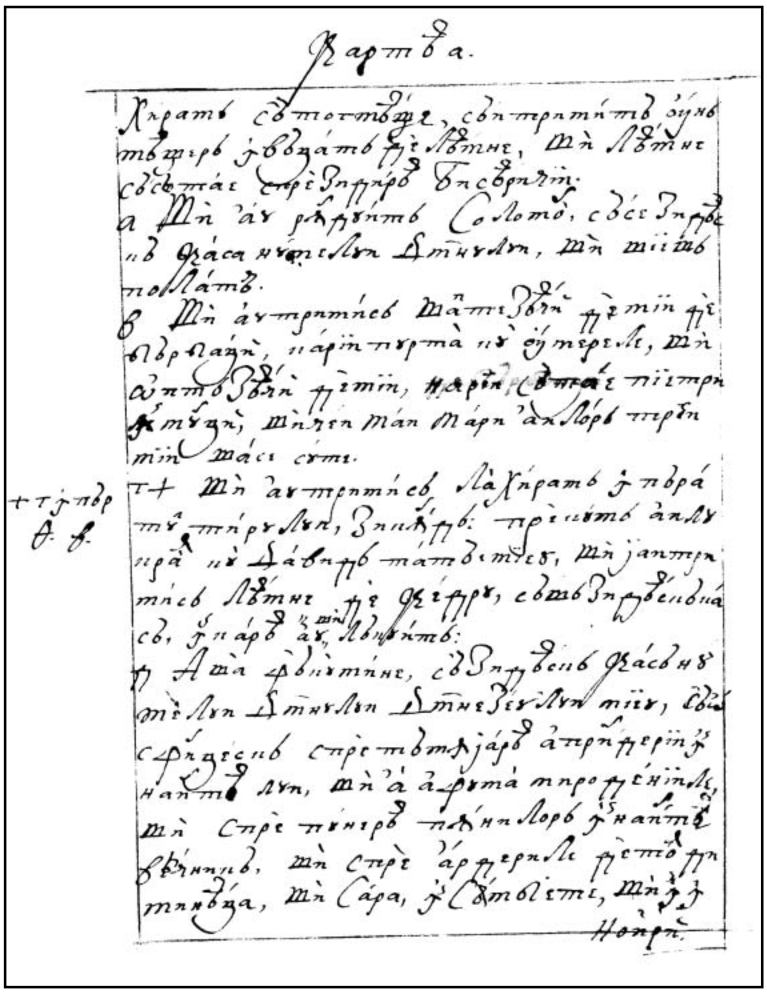
Ș

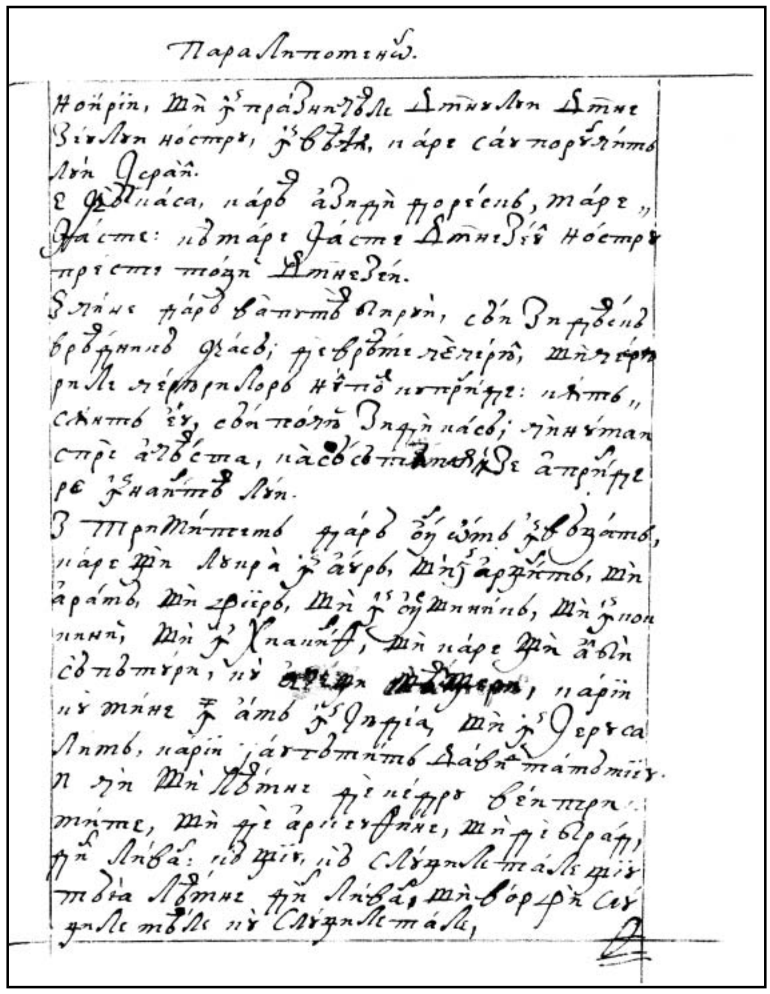
309v 310r

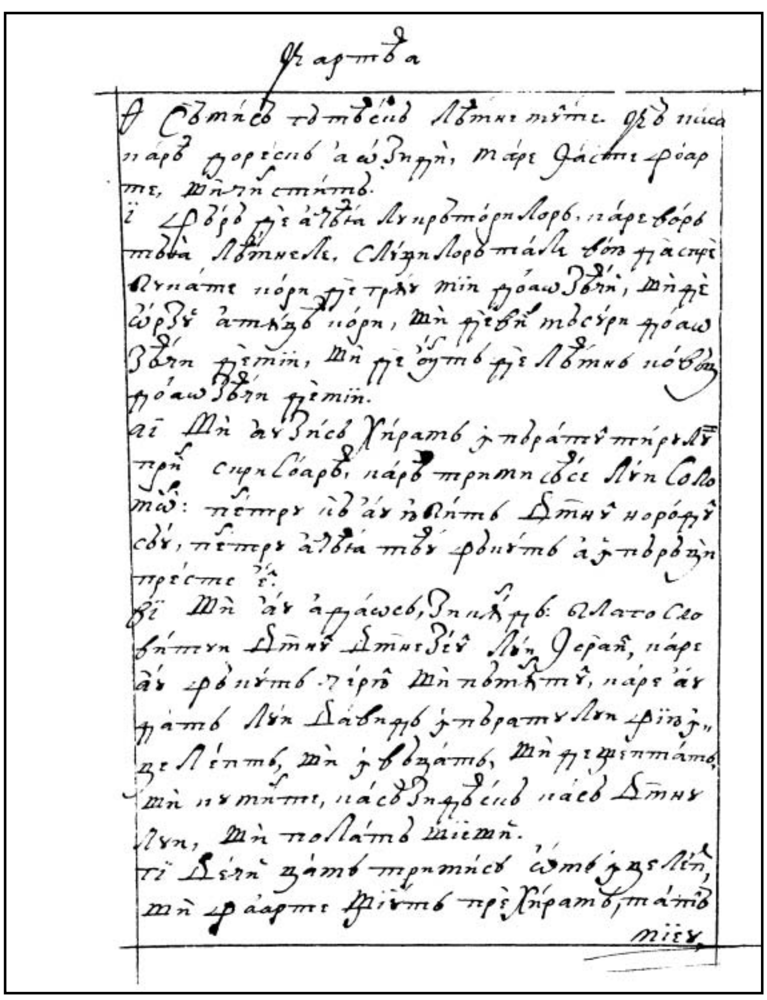
310v 311r

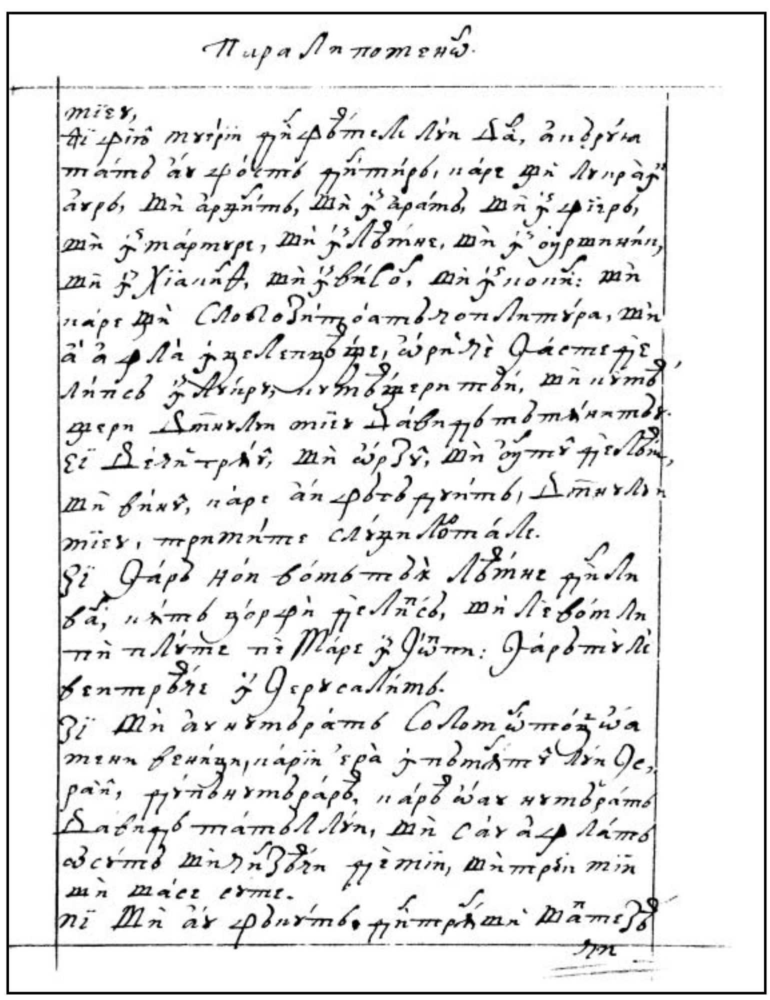
311v

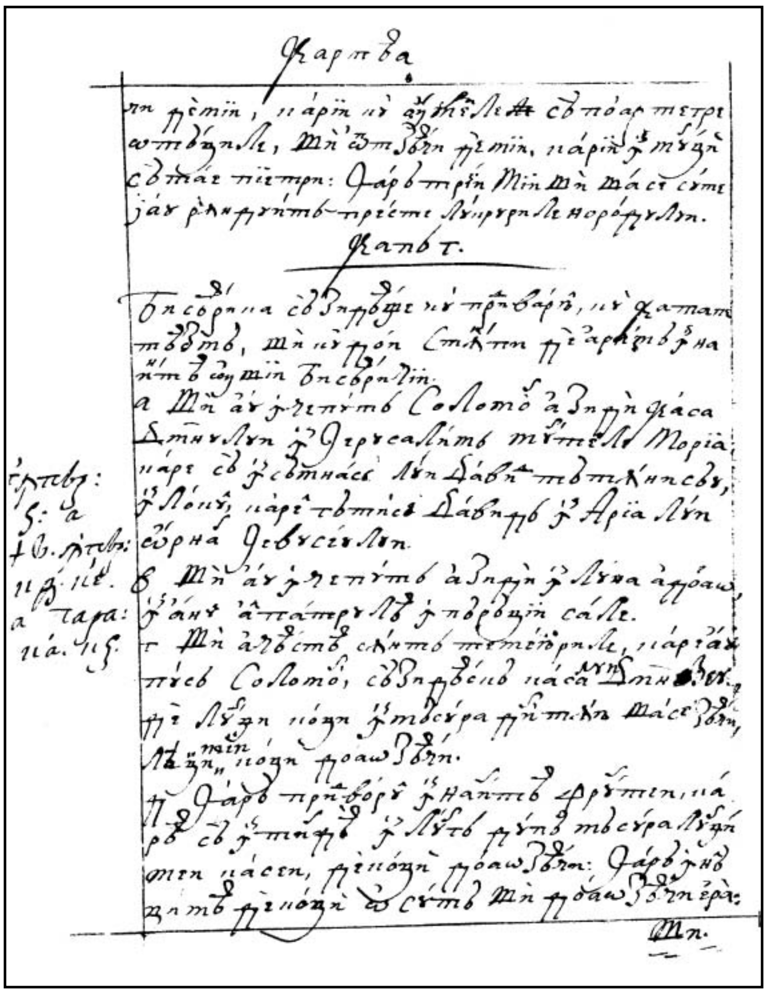
312r

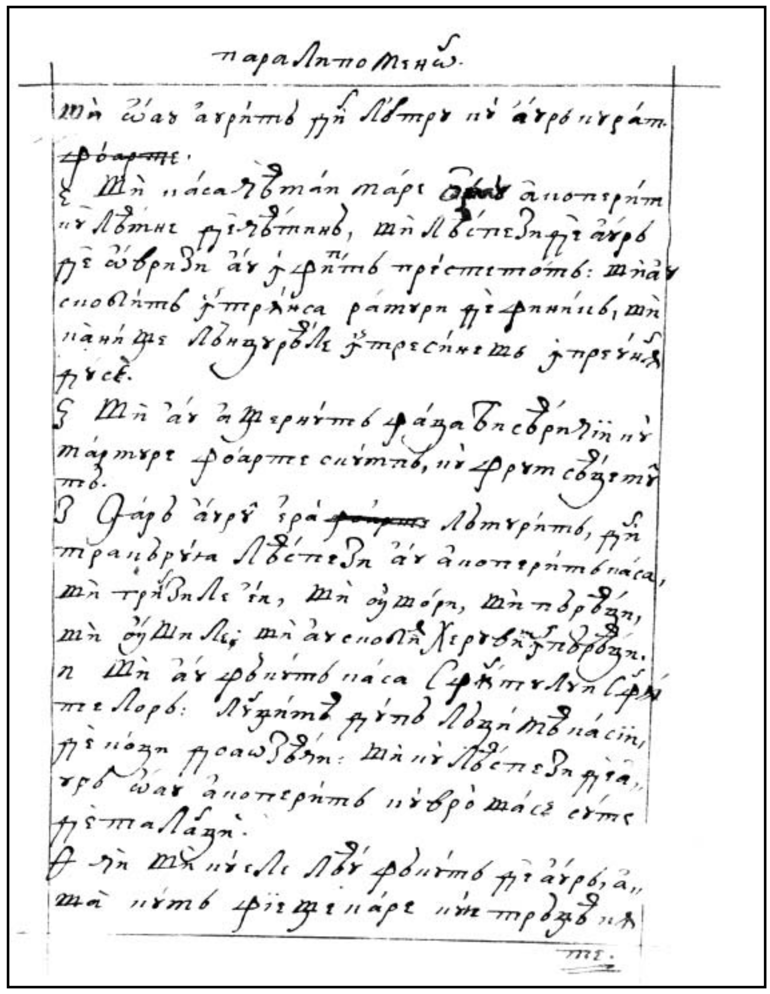

312v

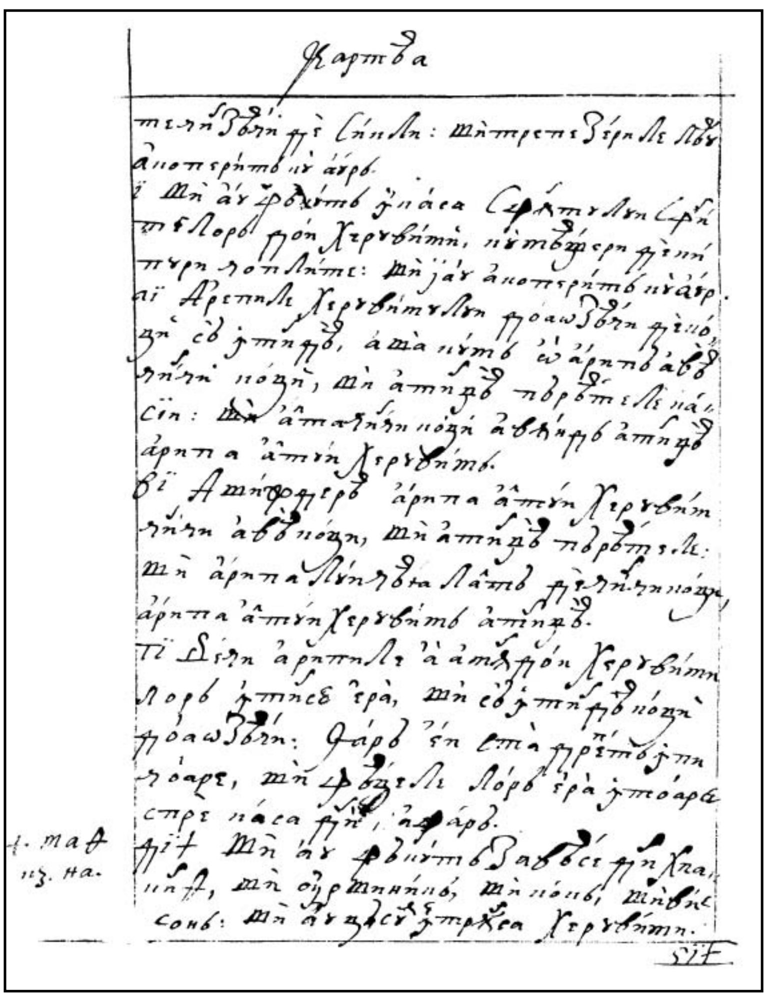
313r

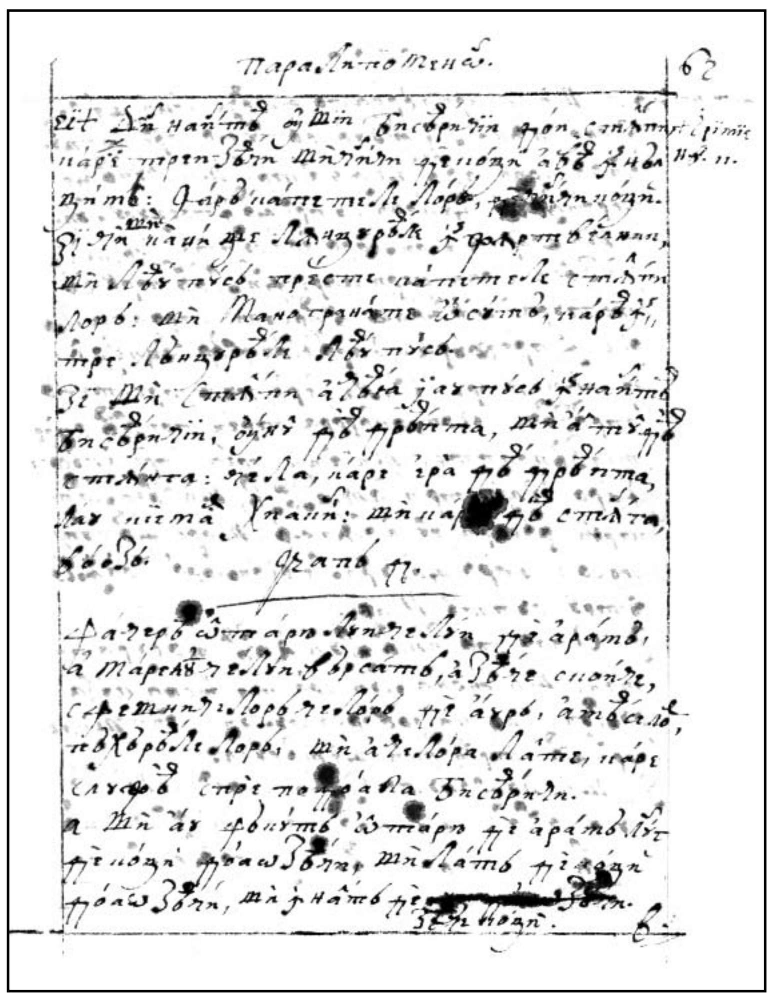

313v

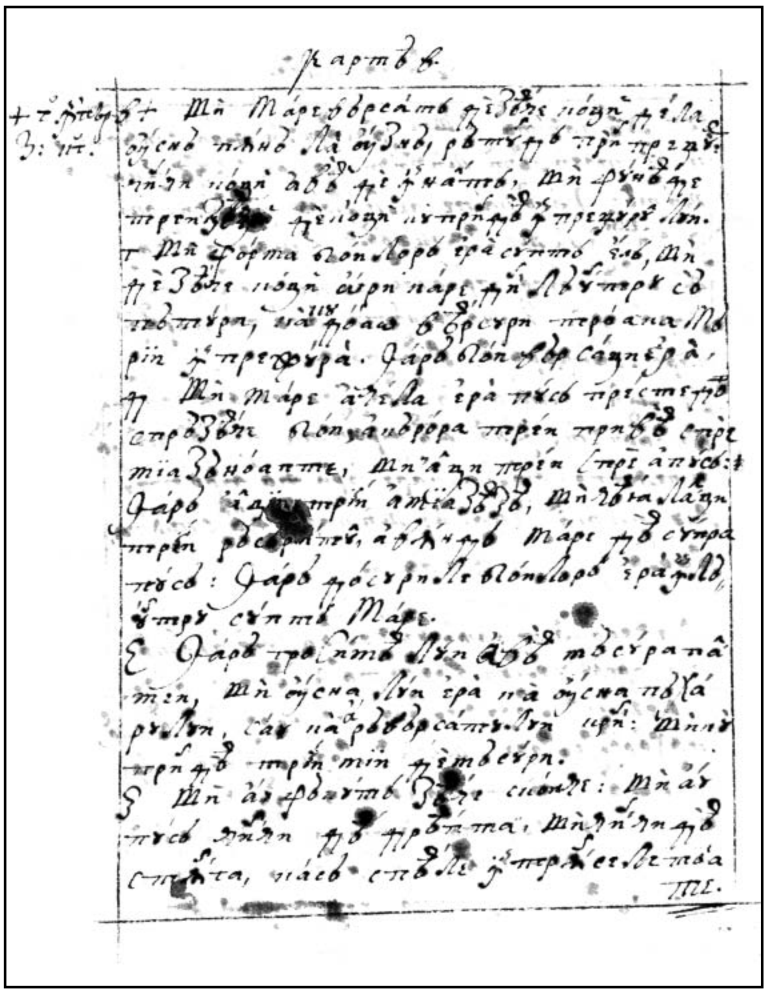
314r

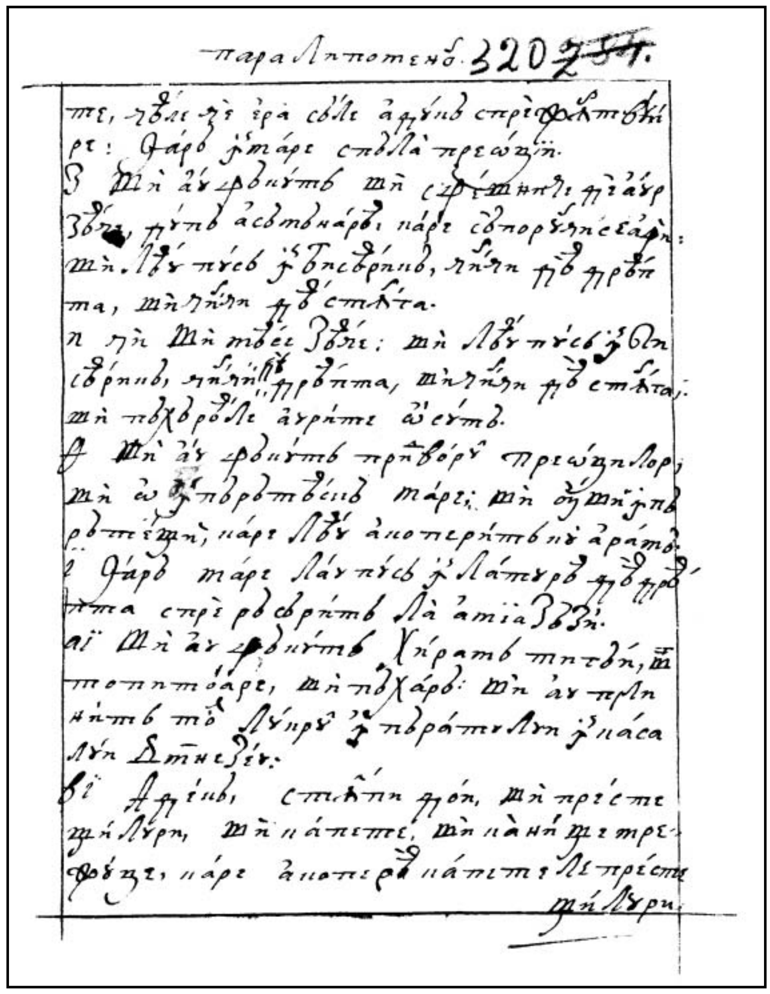

314v

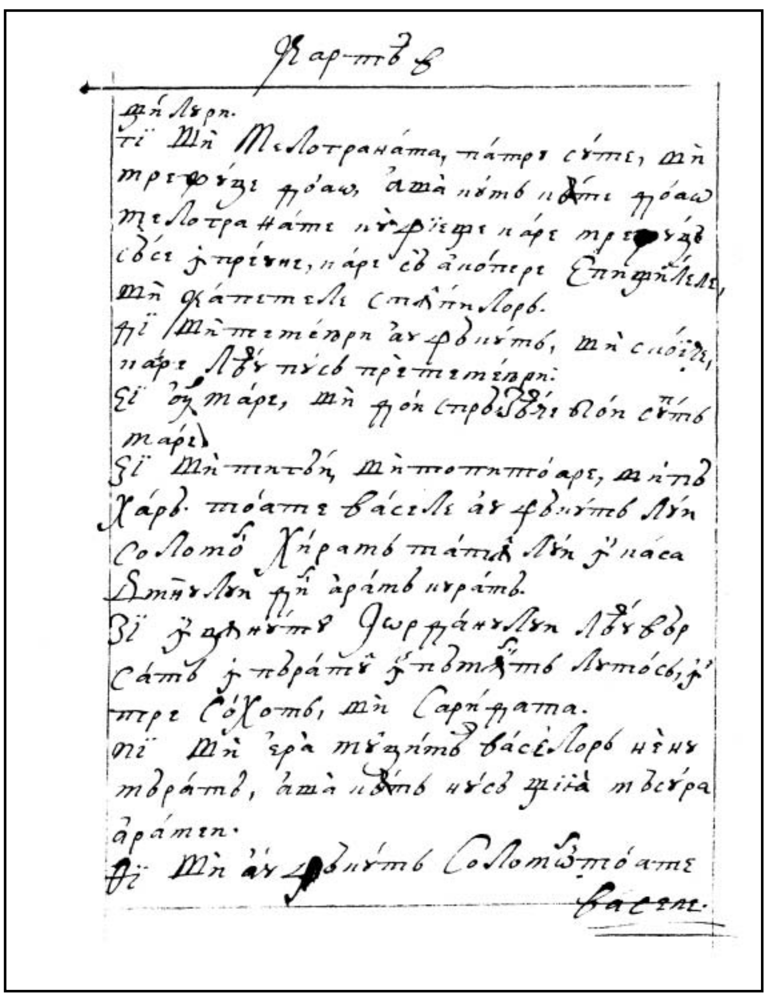
315r

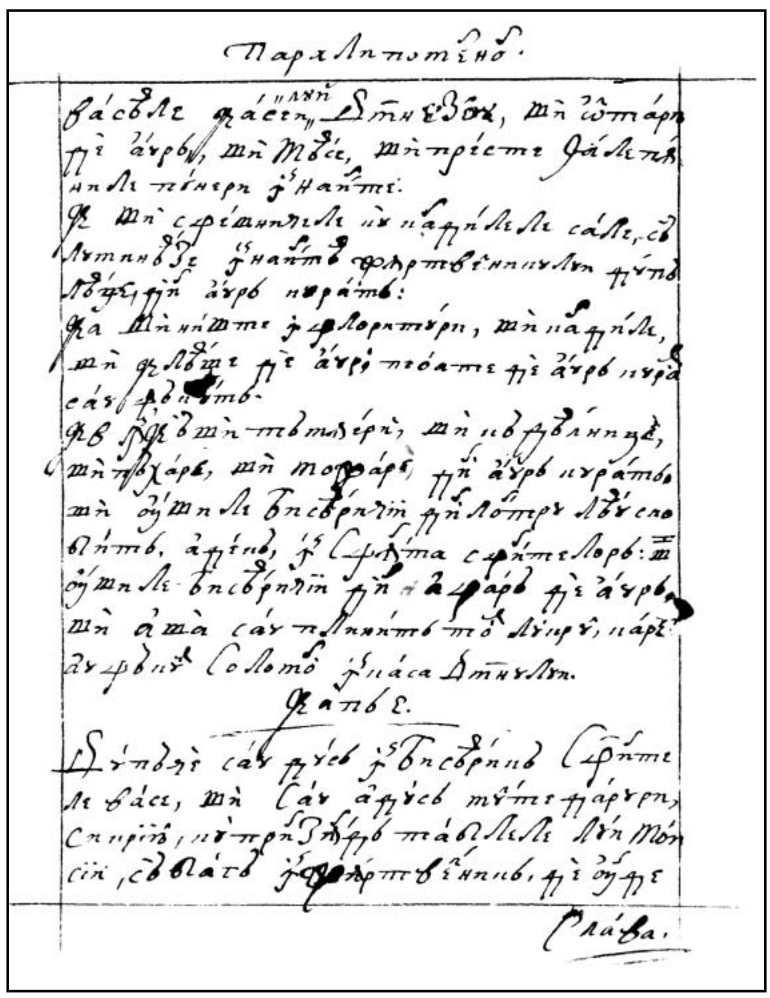
315v

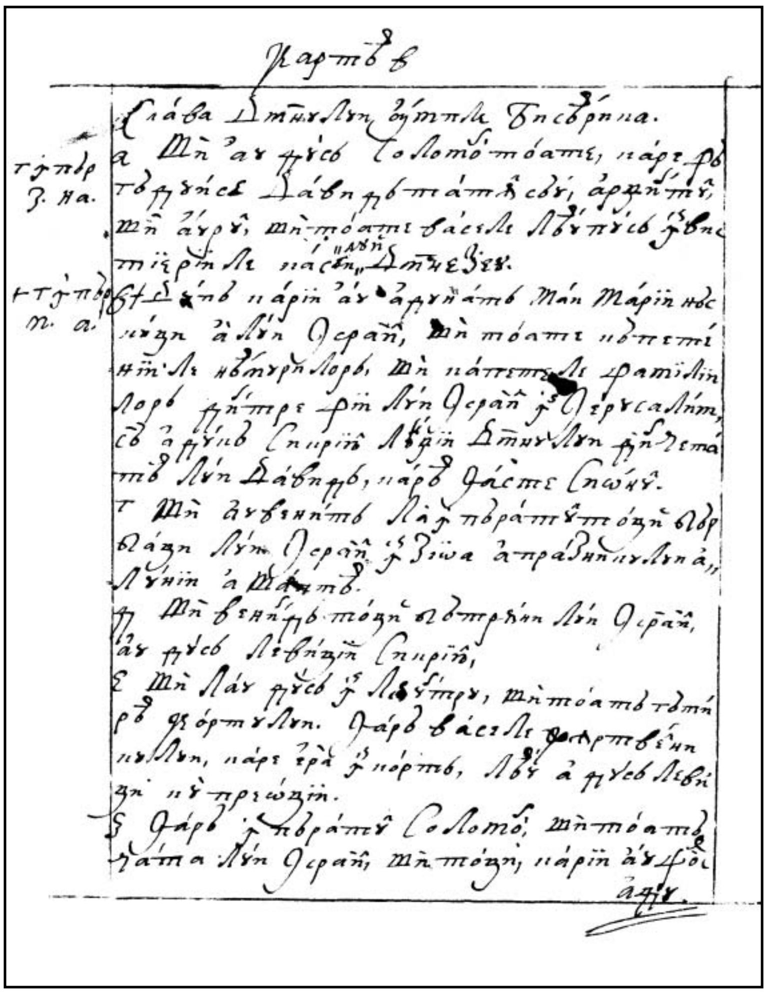
316r

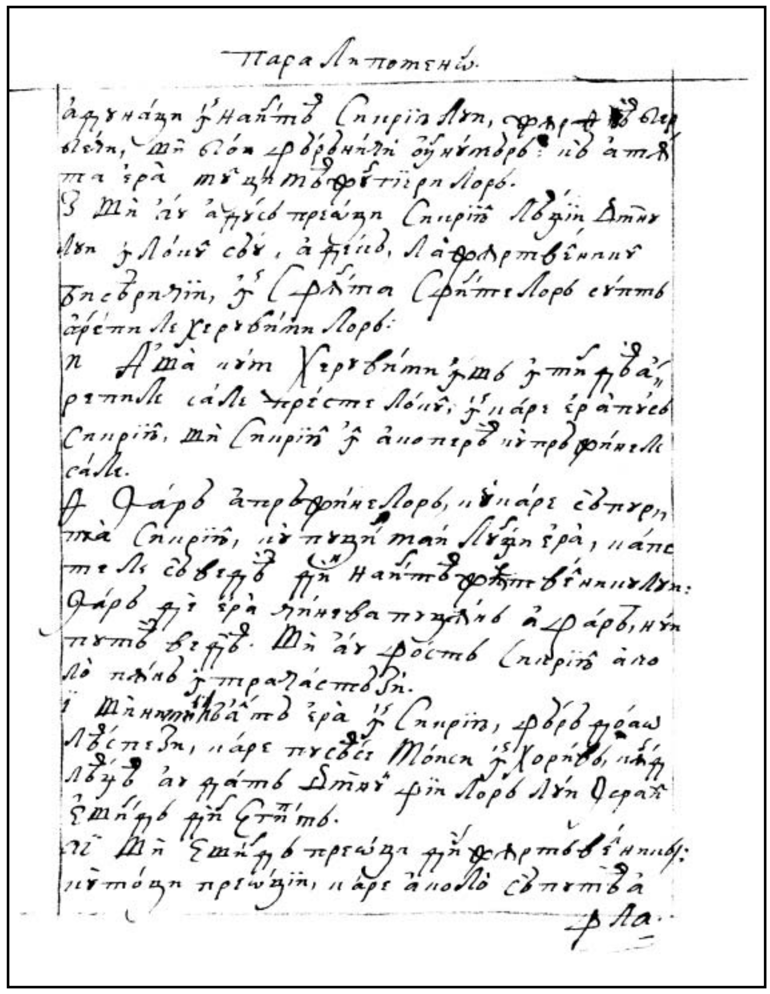
316v

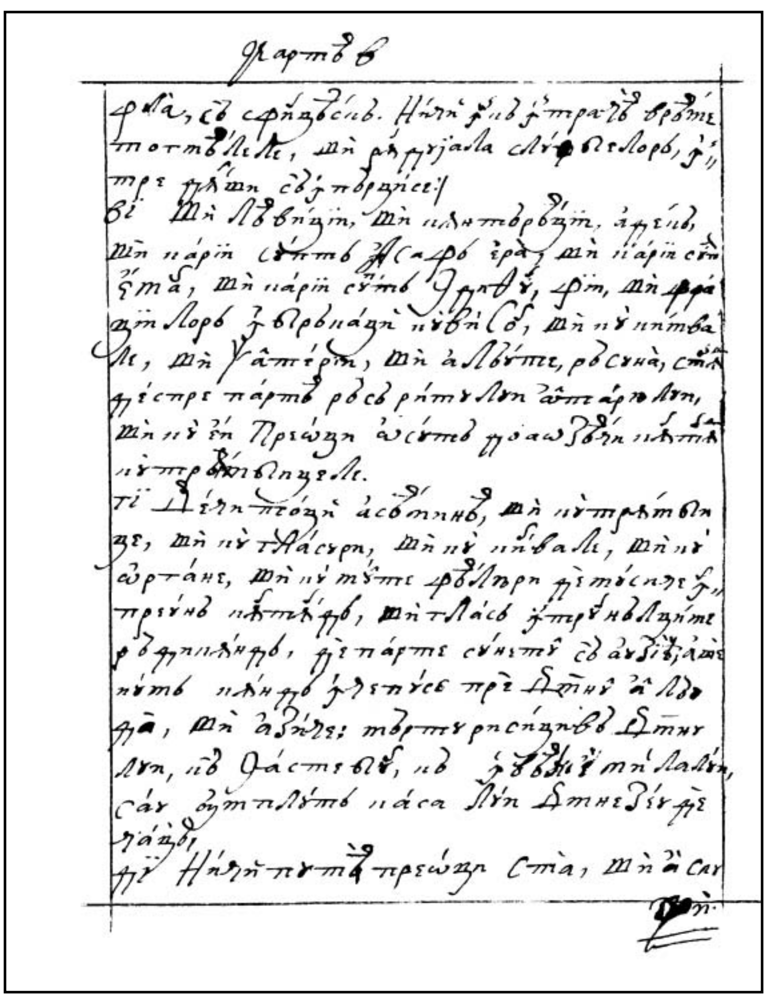
317r

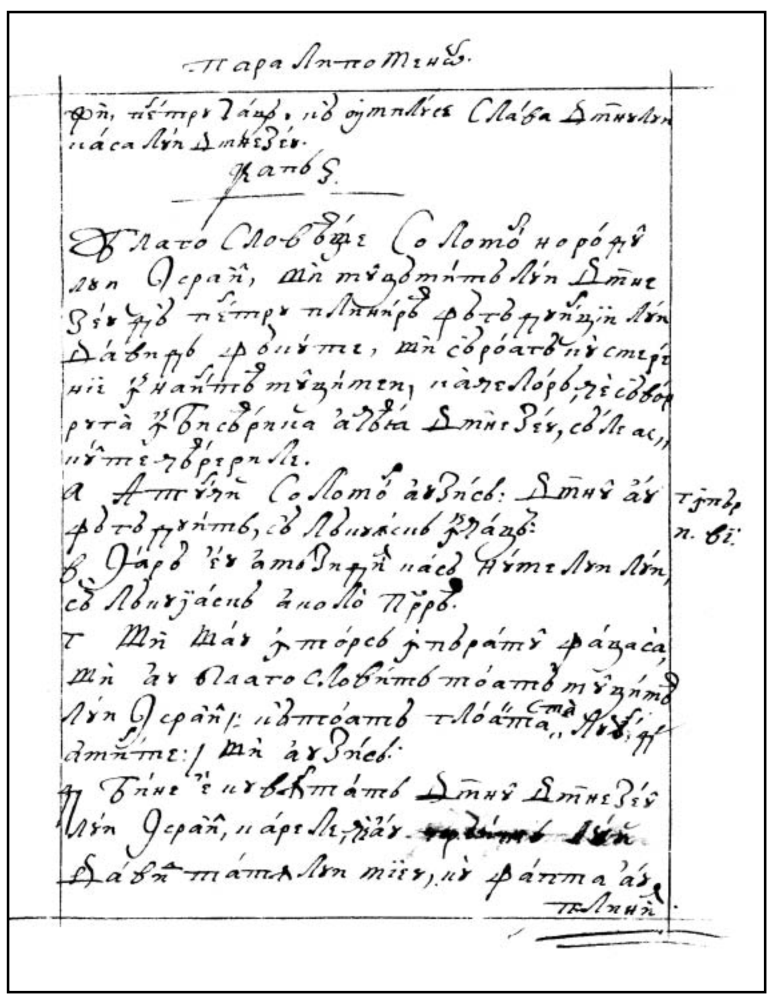
317v

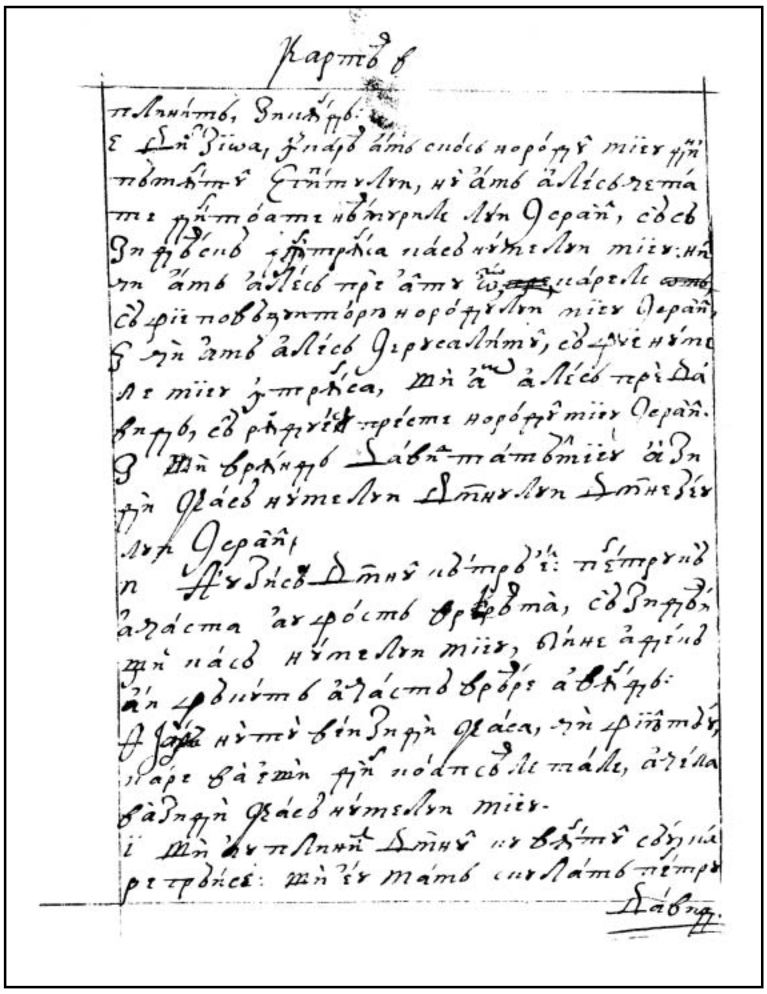
318r

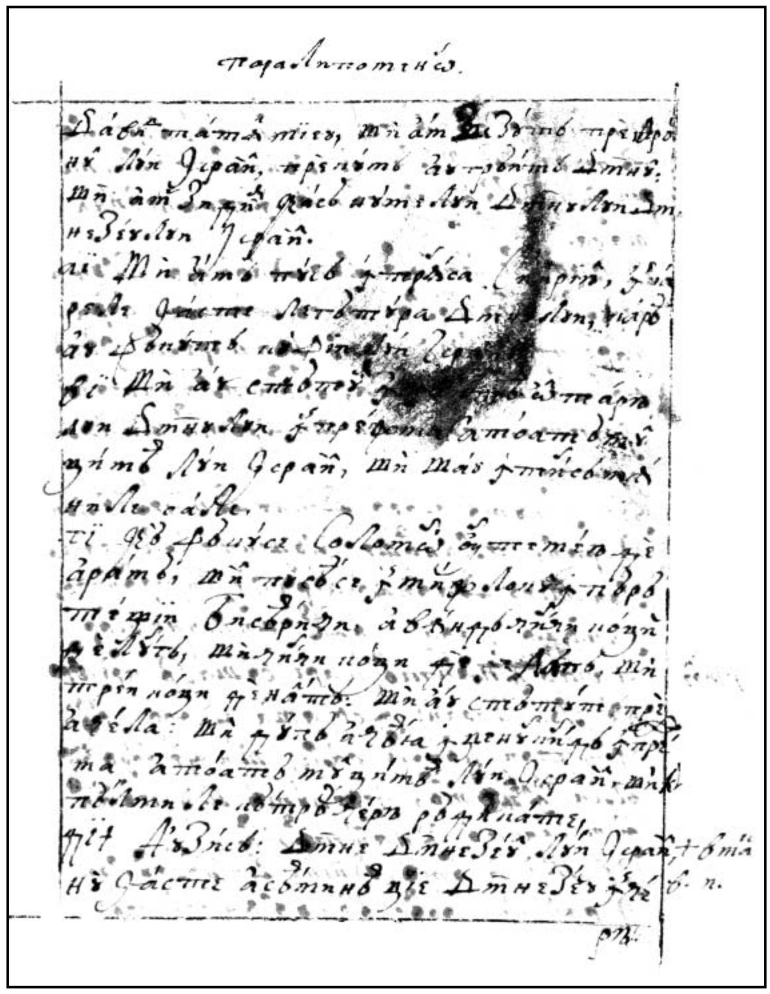
318v

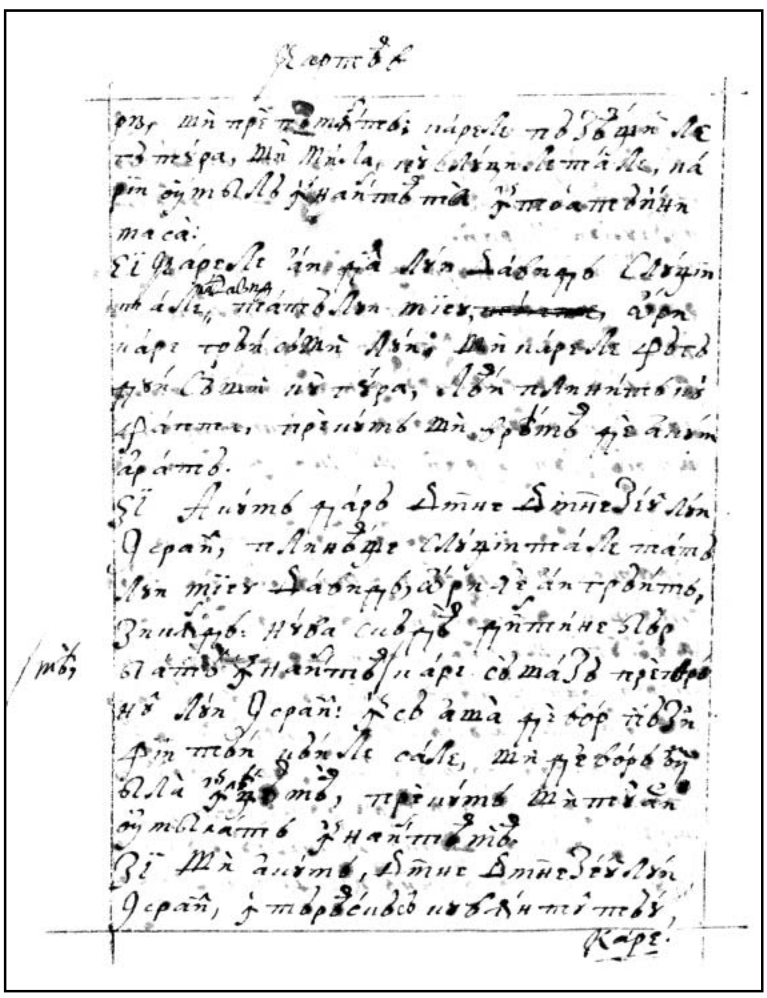
319r

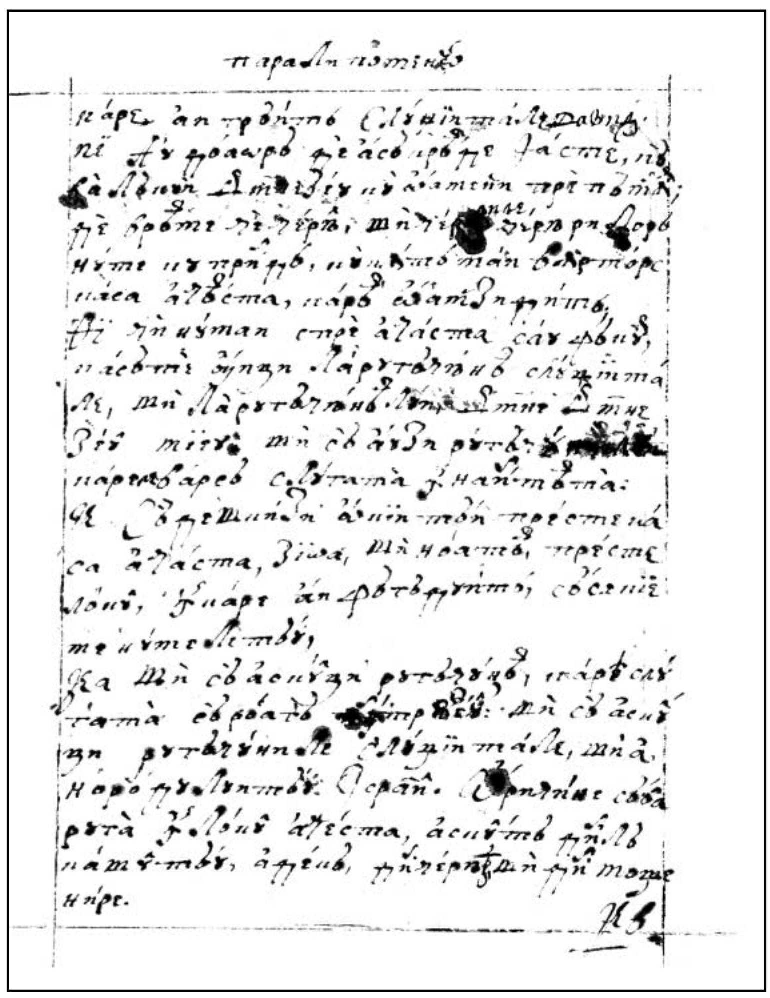
319v

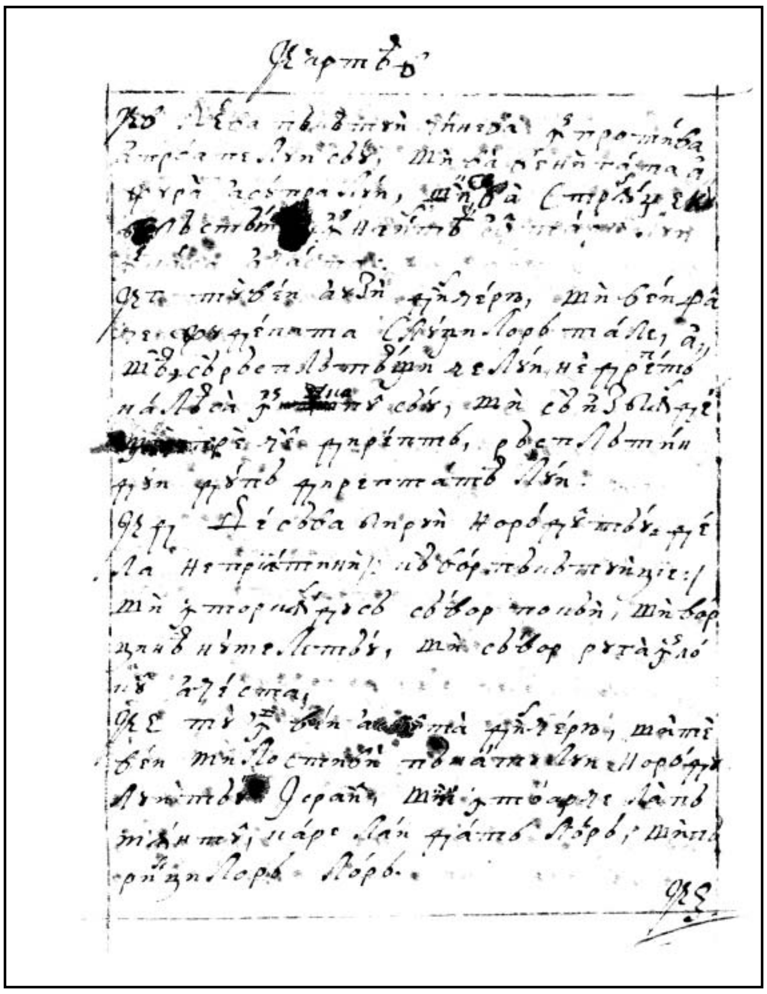
320r

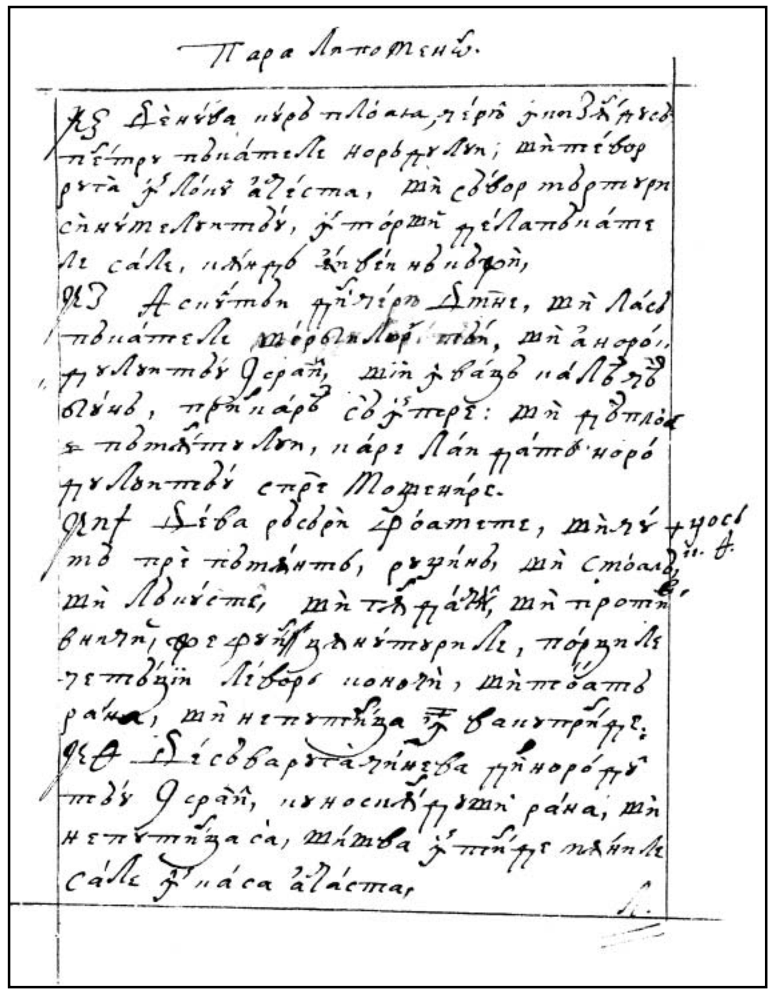
320v

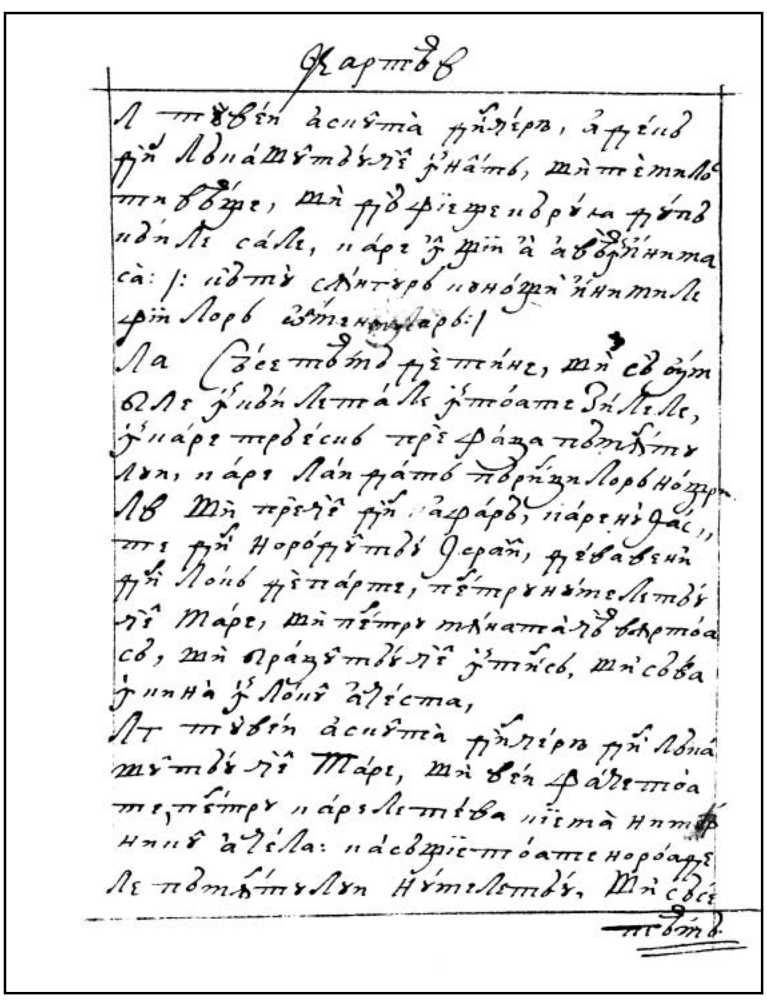
321r

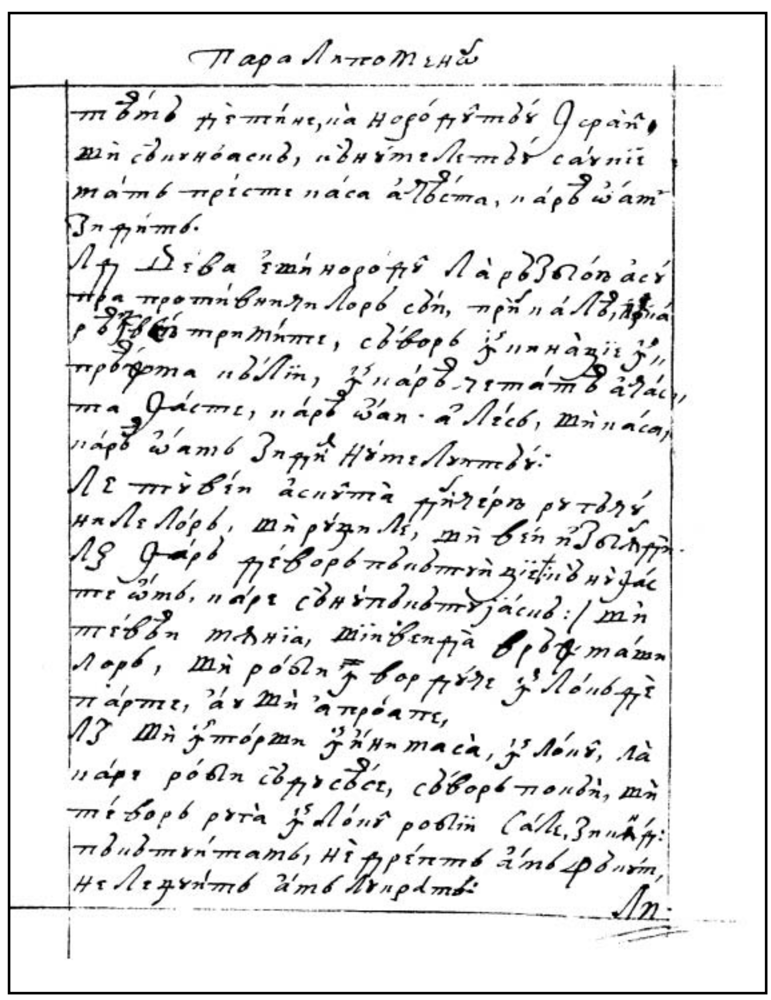
321v

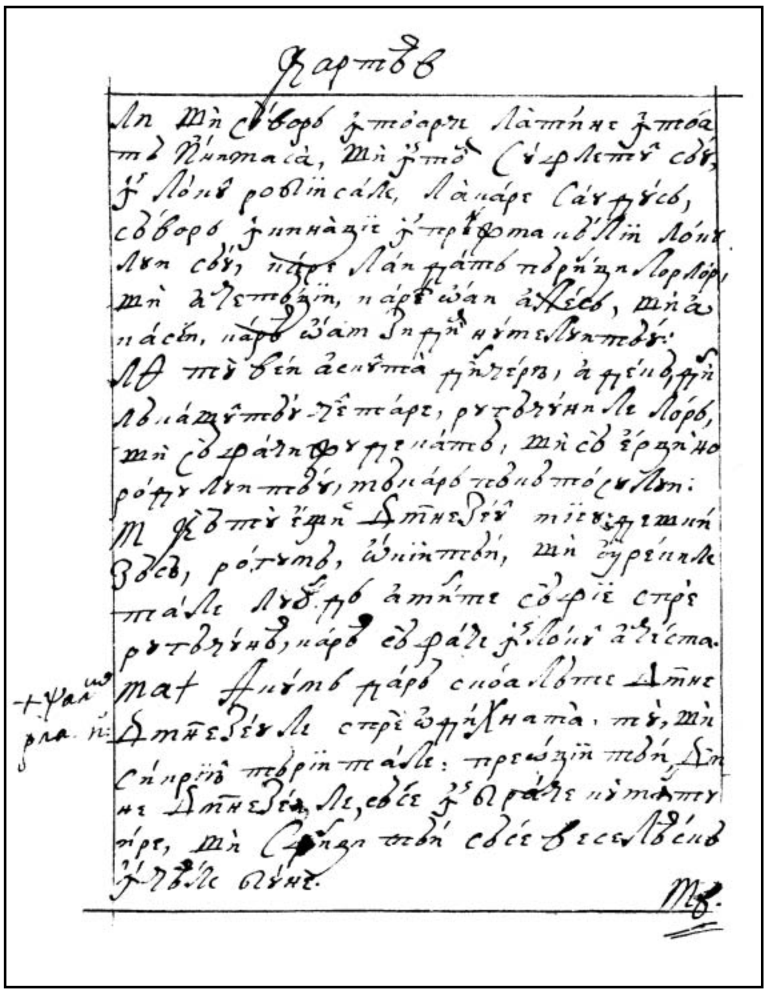
322r

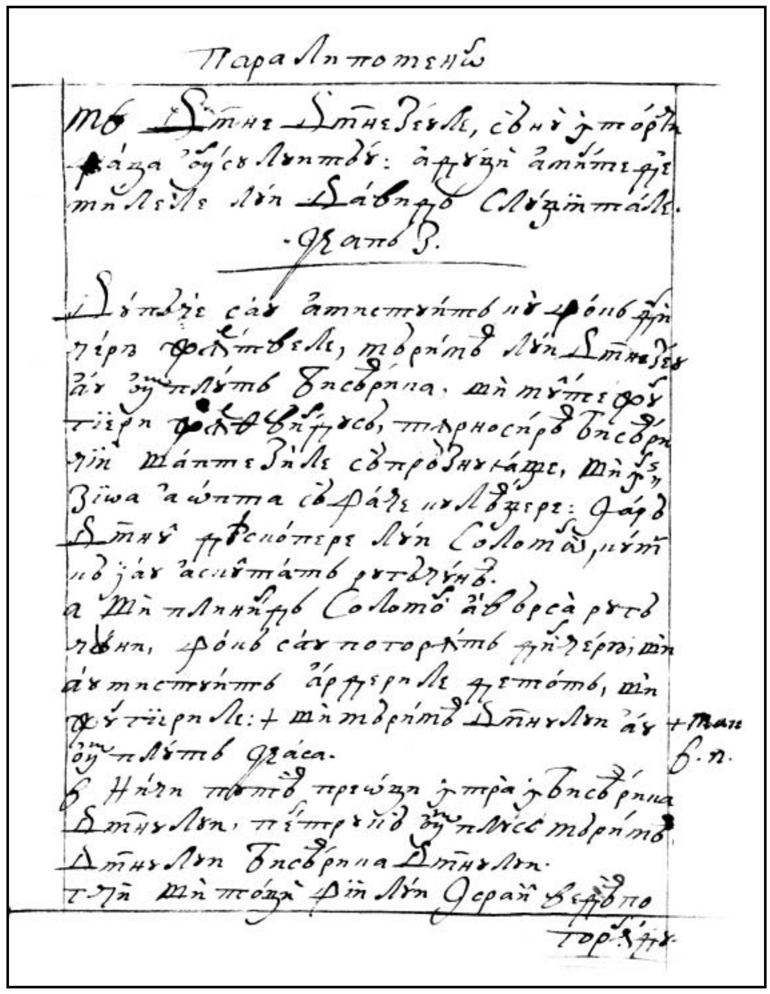
322v

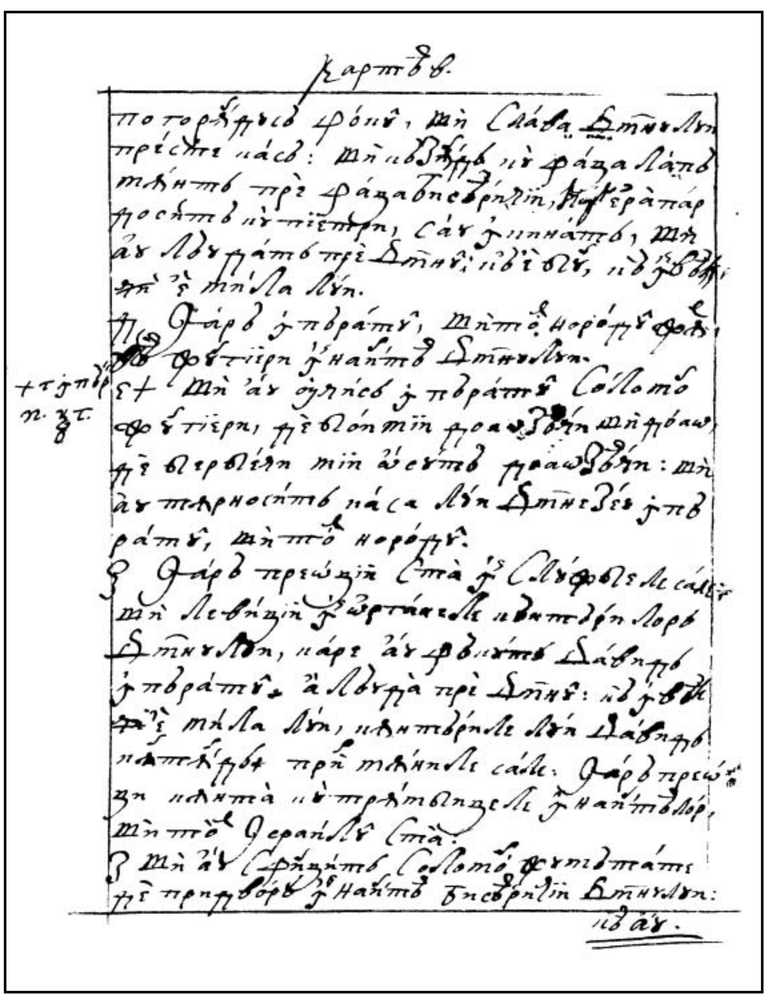
323r

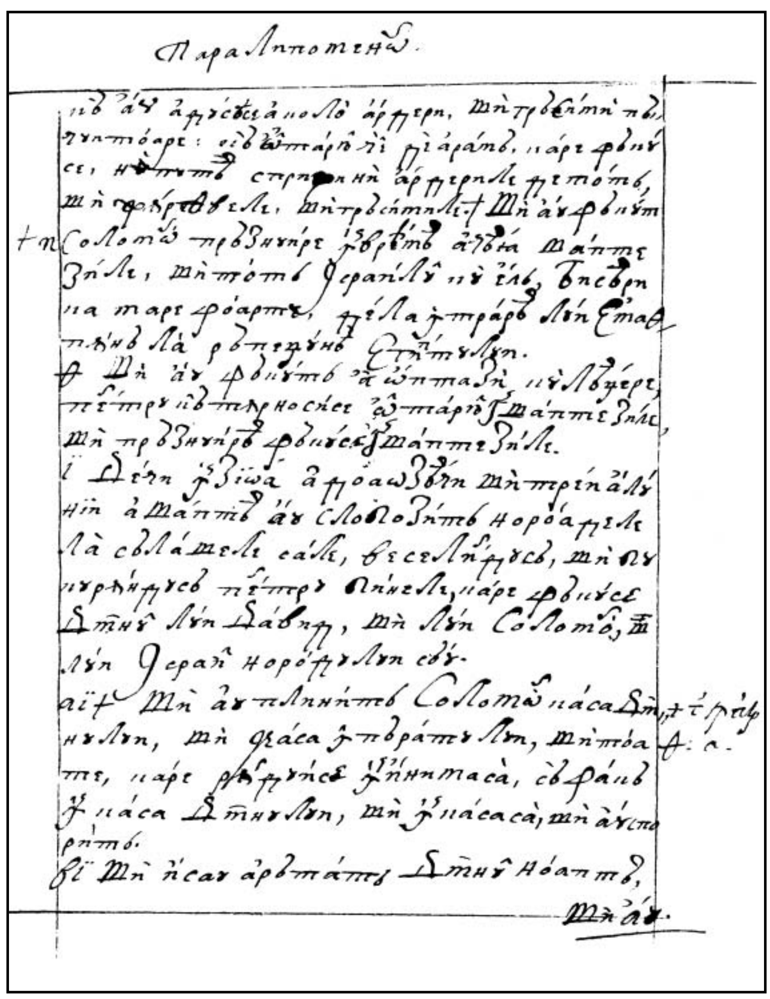
323v

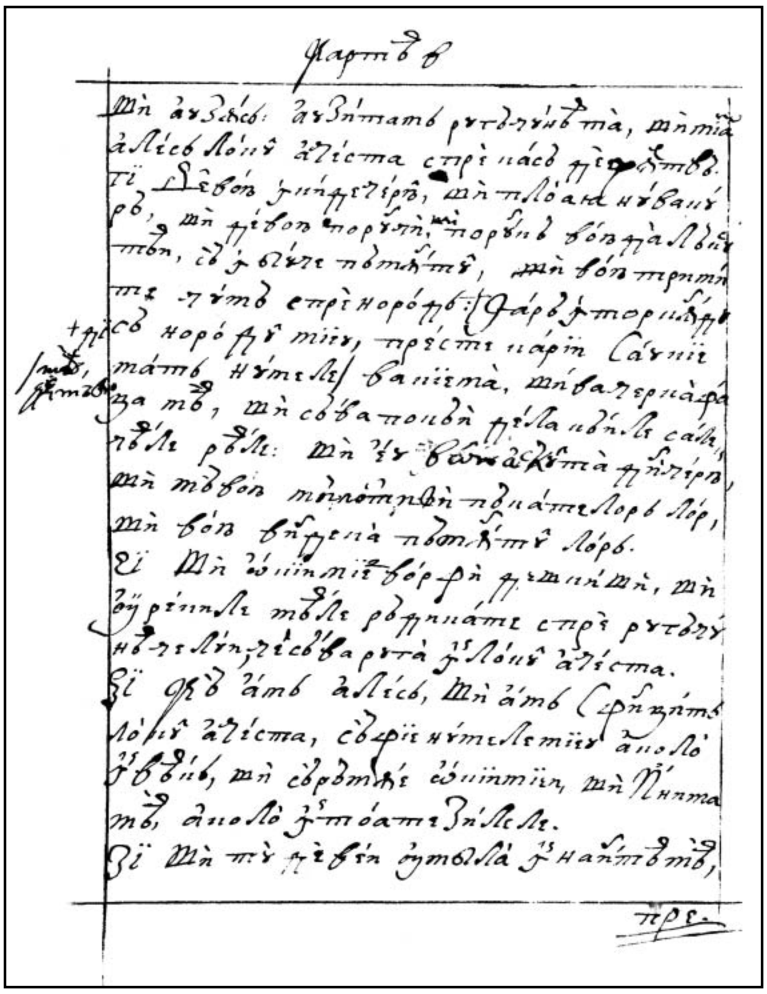
324r

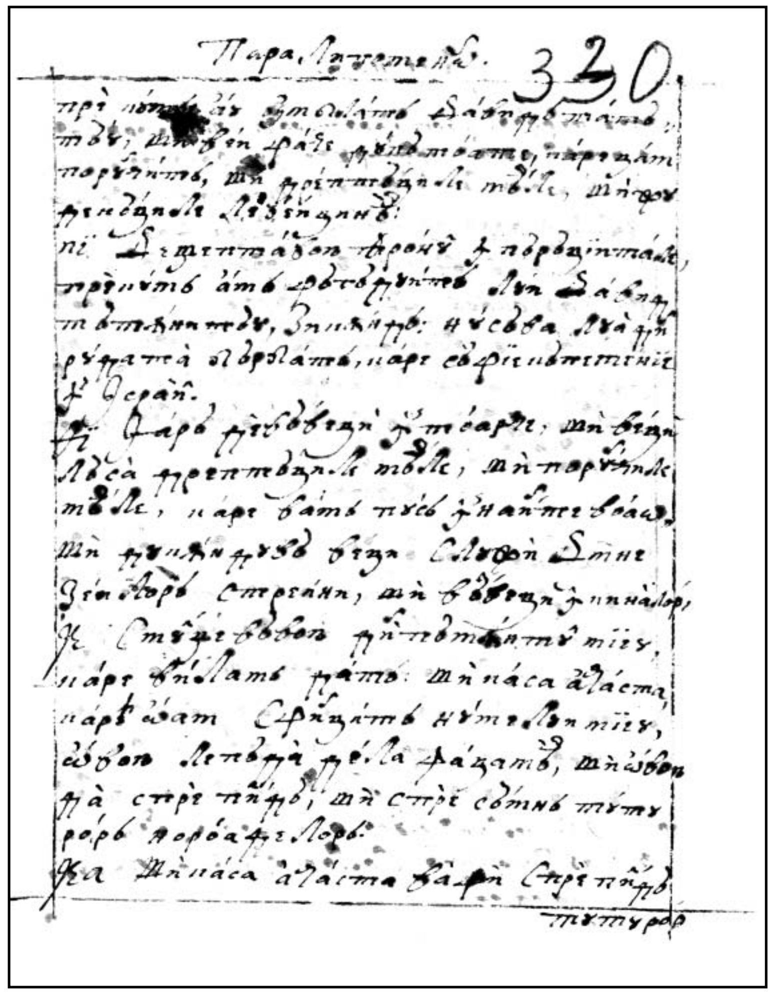

324v

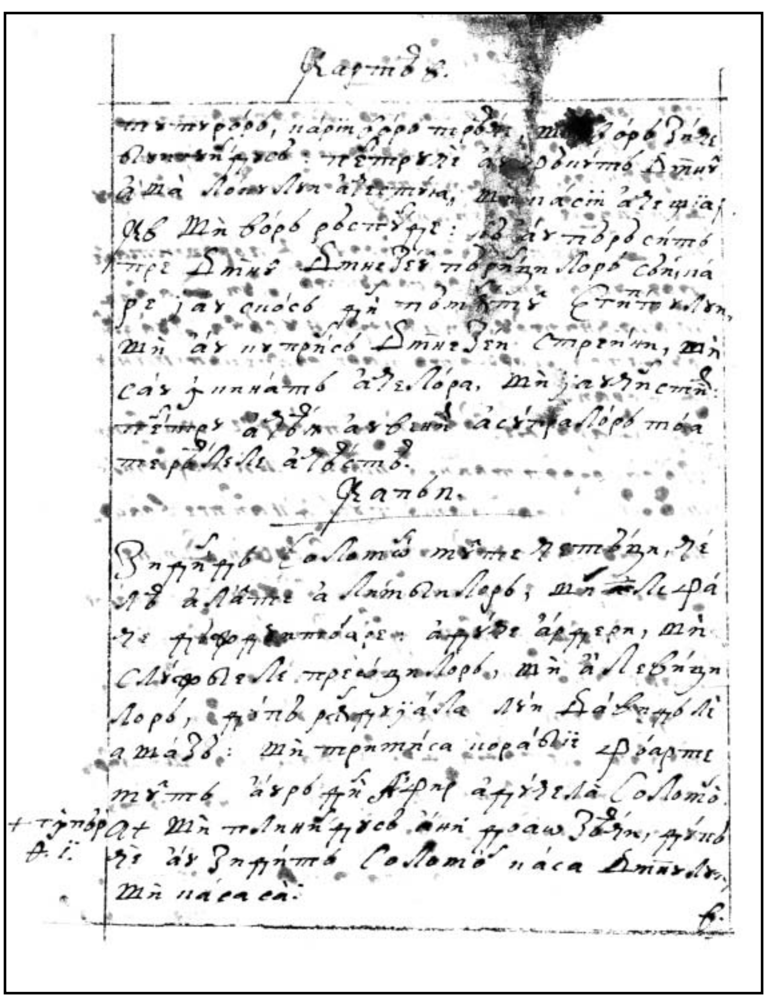
325r

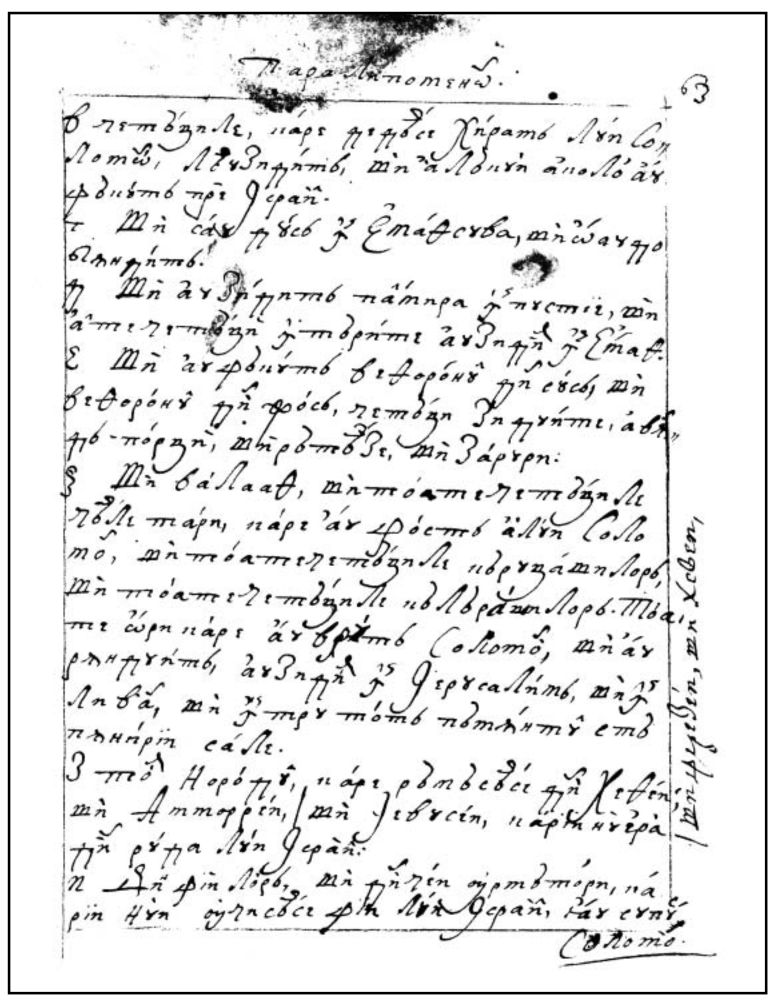

325v

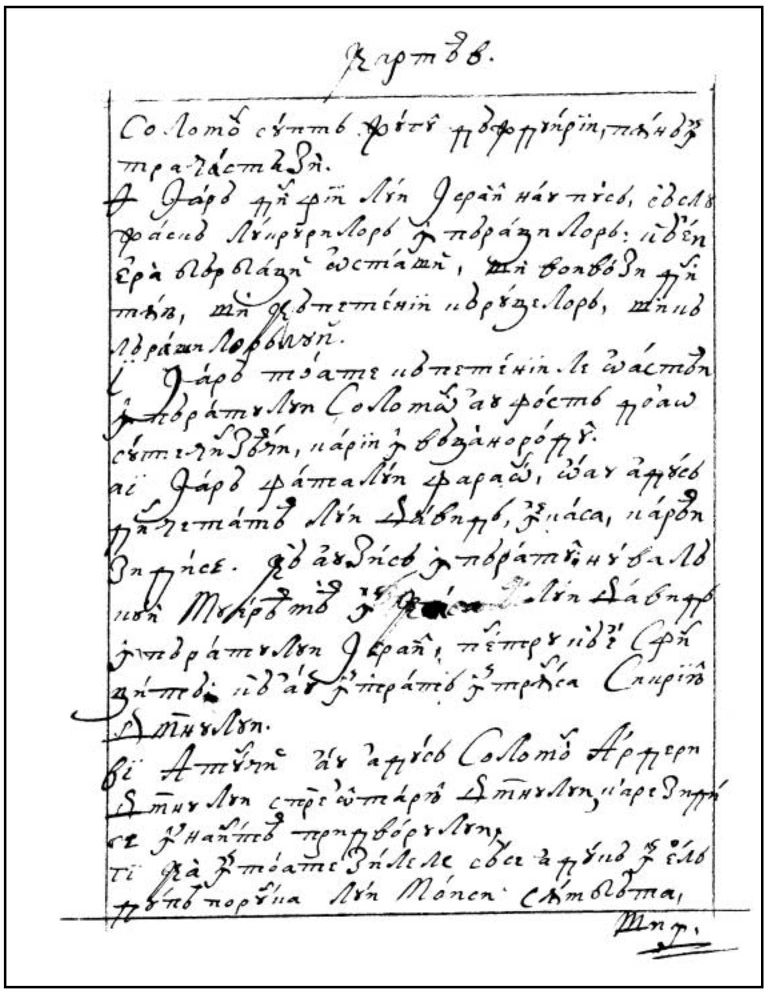
326r

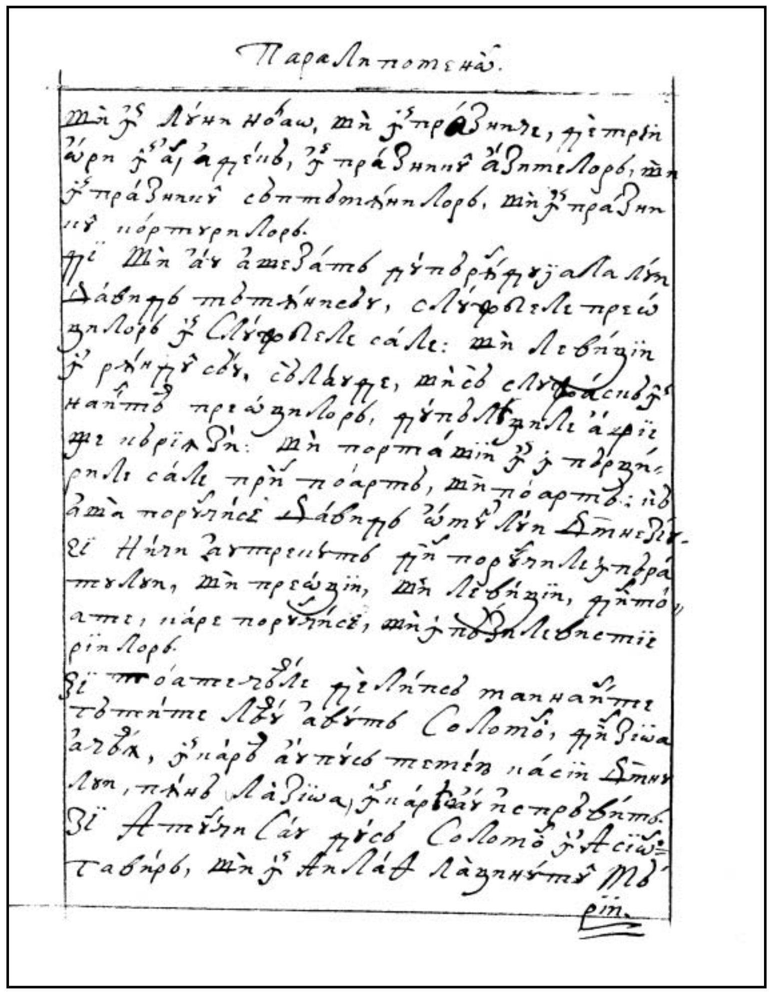

326v

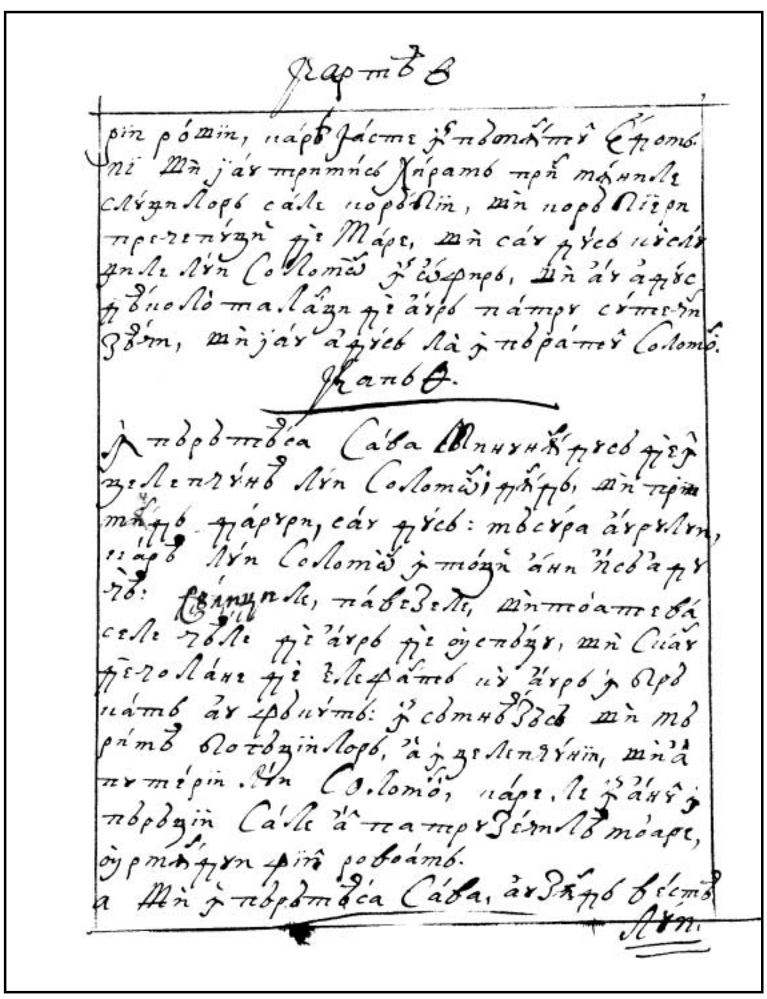
327r

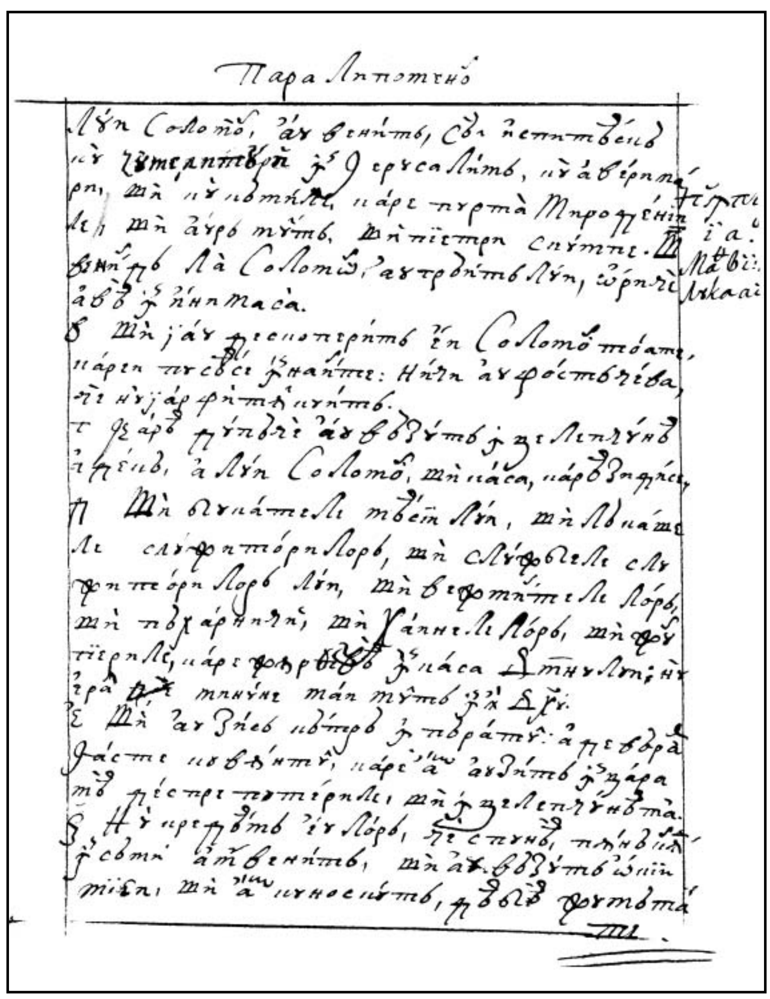
327v

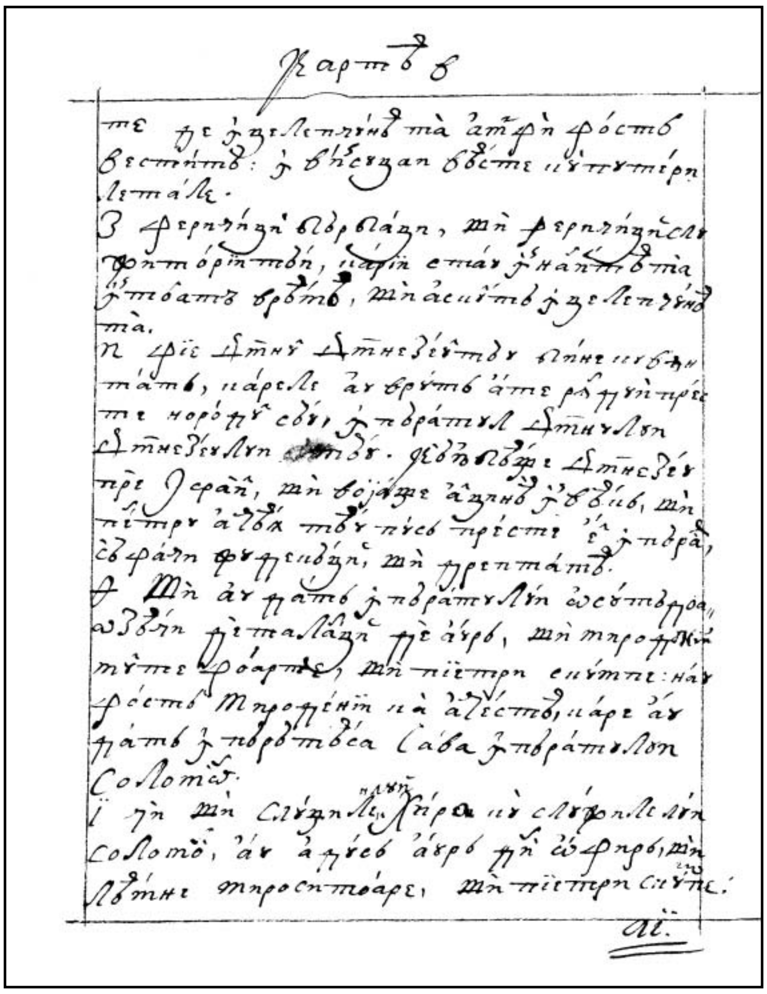
328r

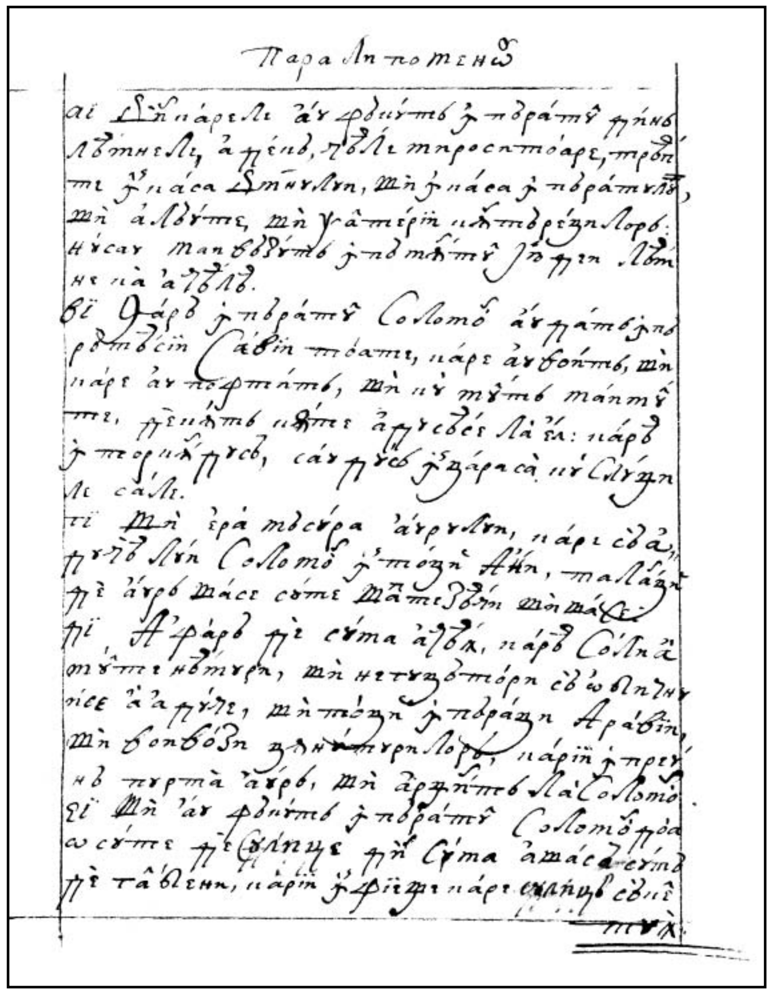

328v

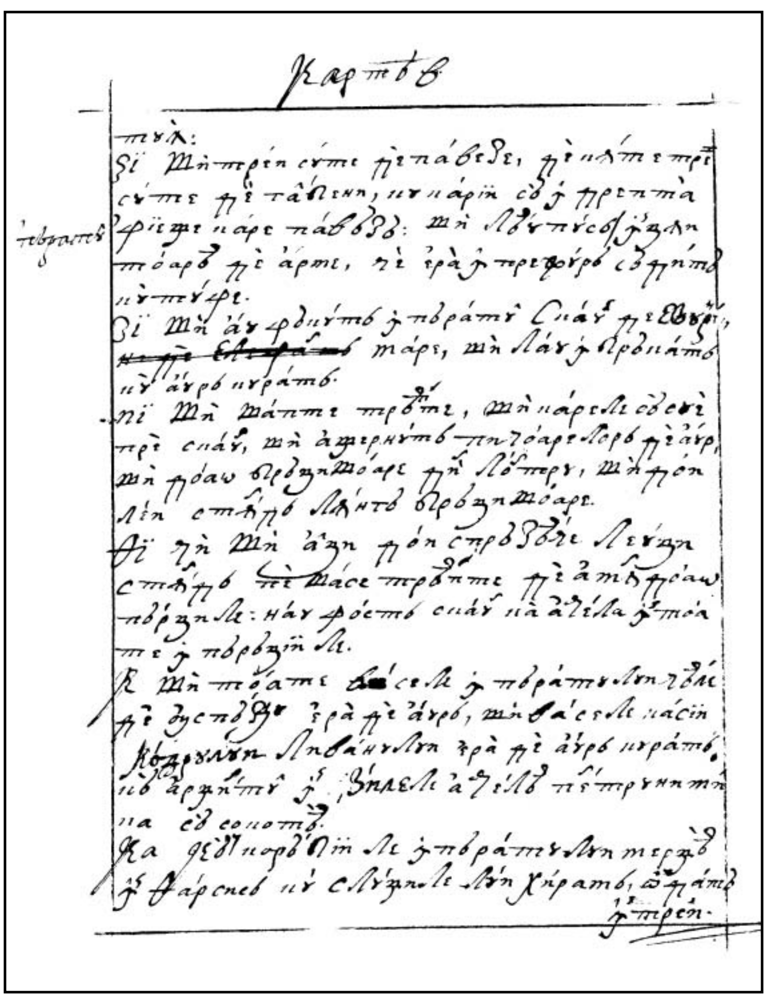
329r

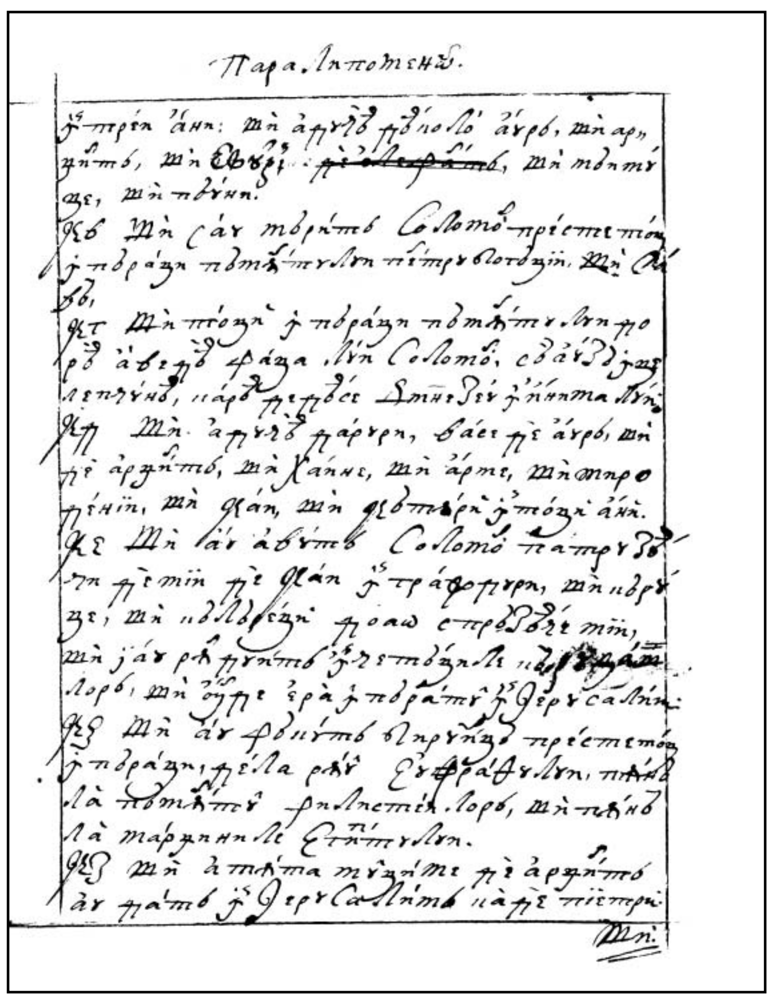

329v

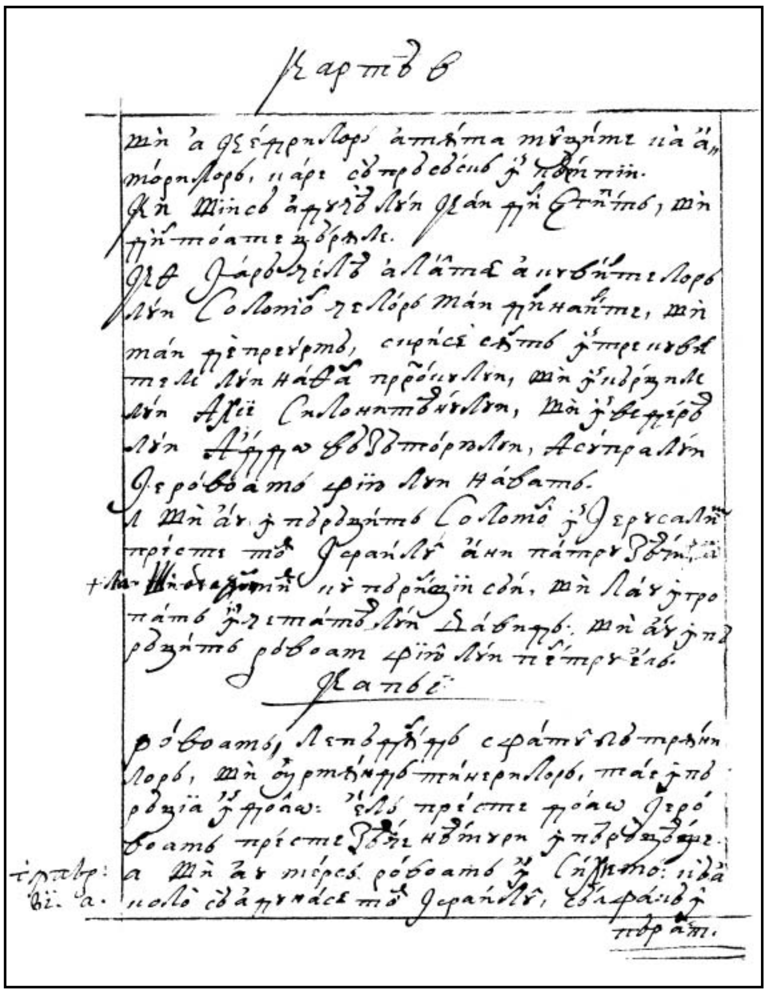
330r

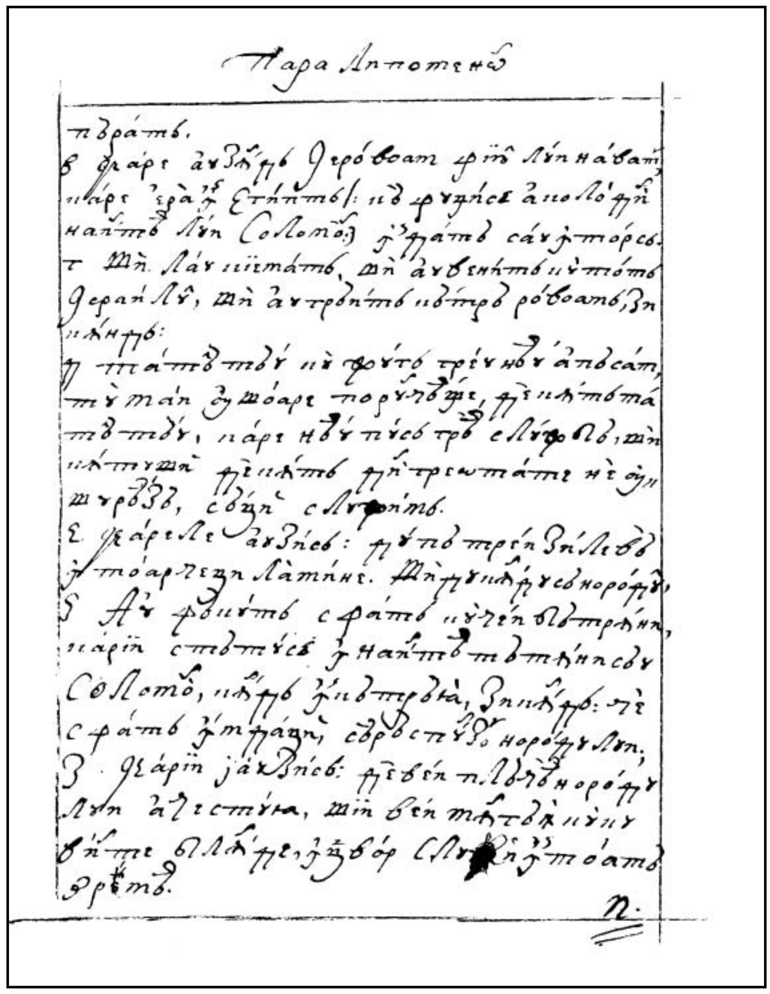

330v

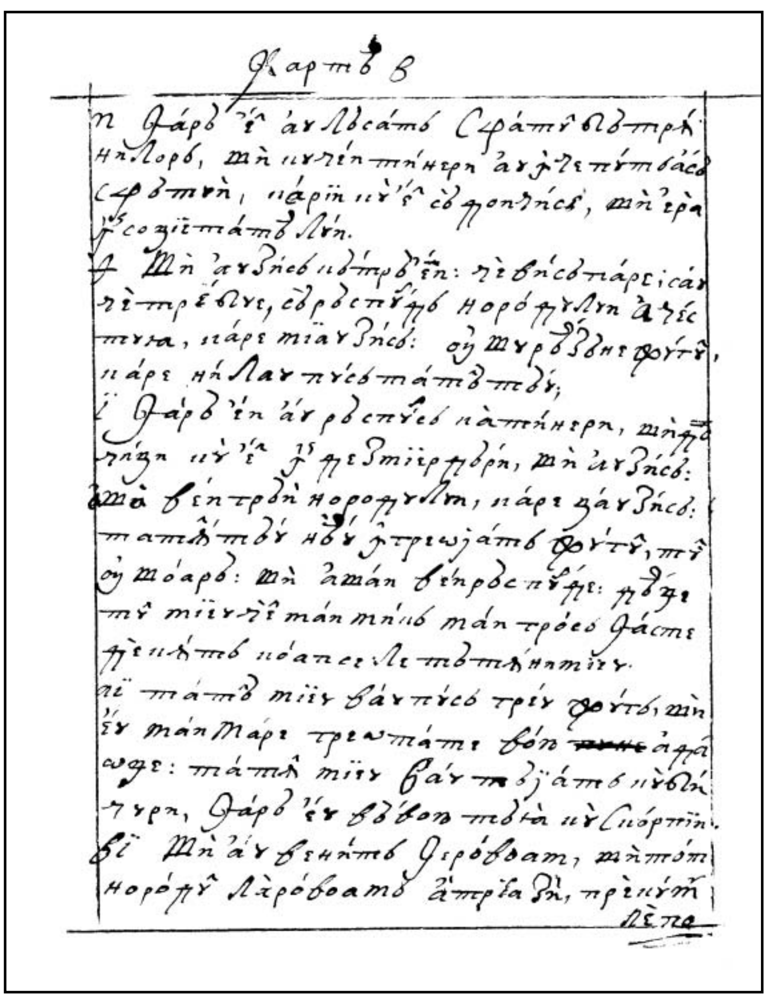
331r

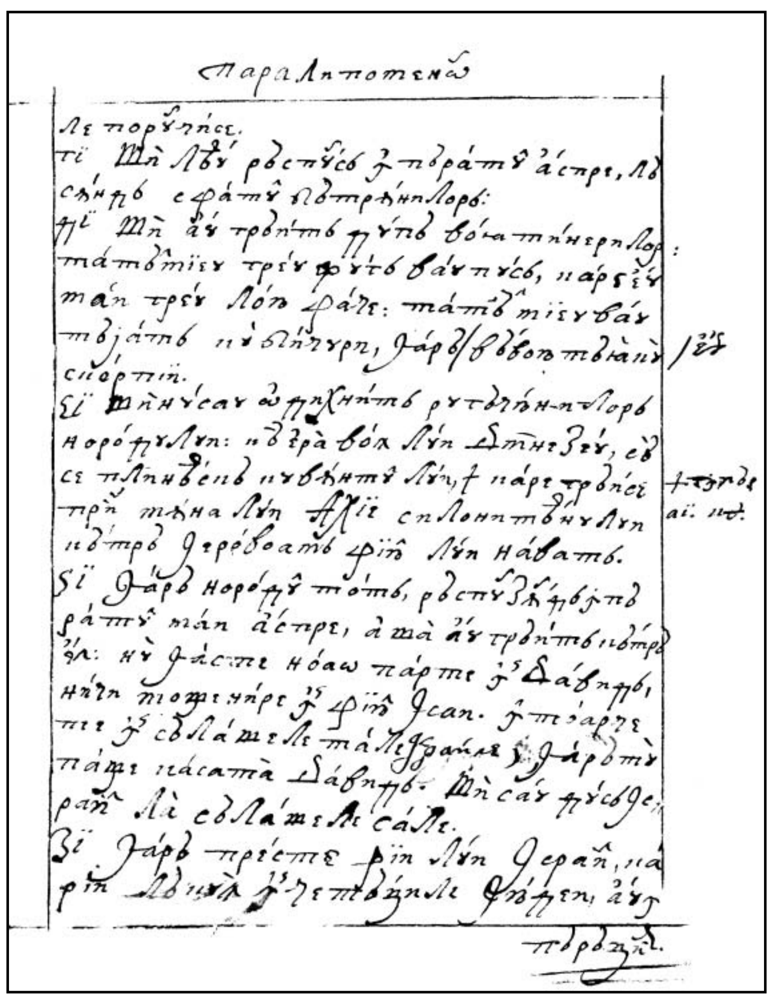
331v

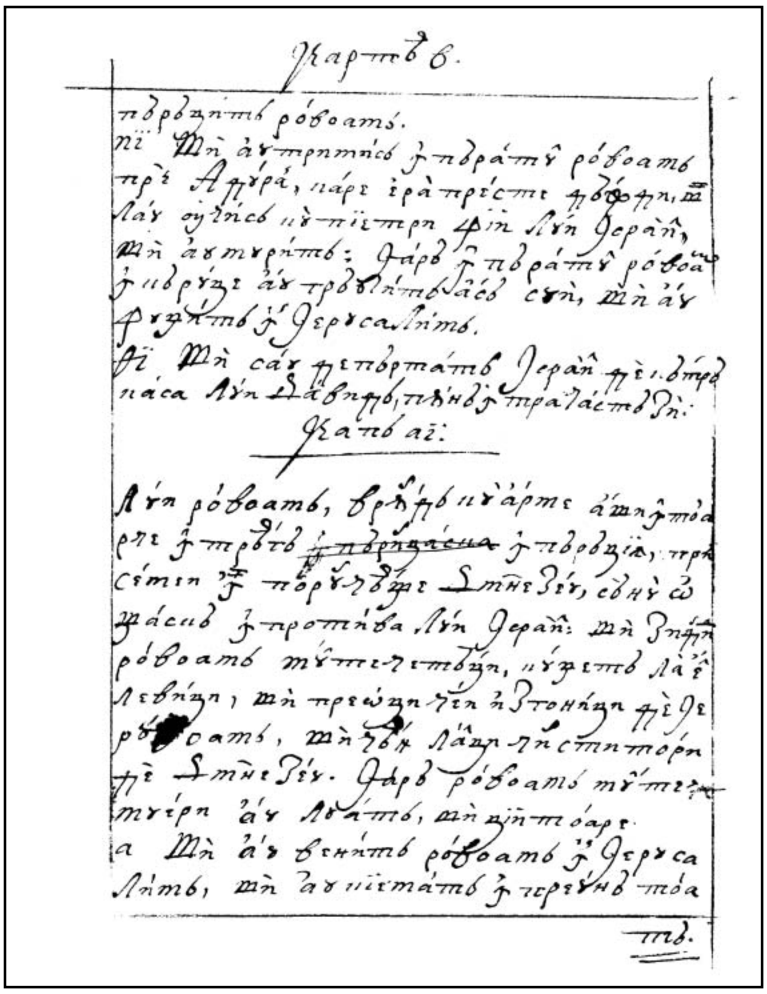
332r

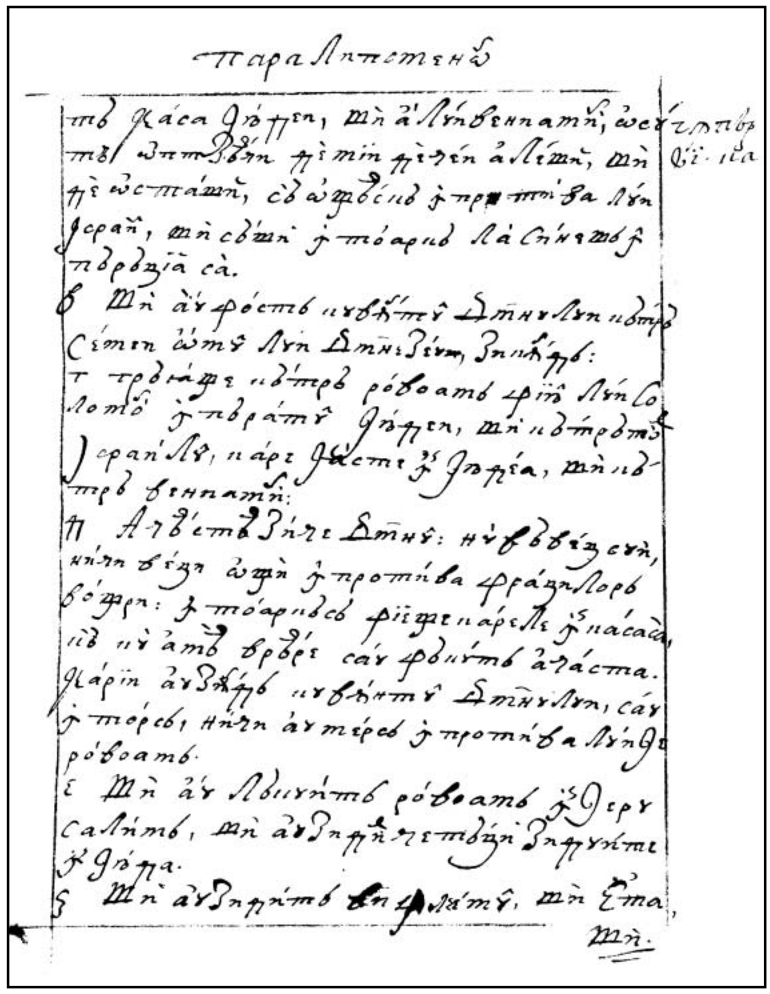
332v

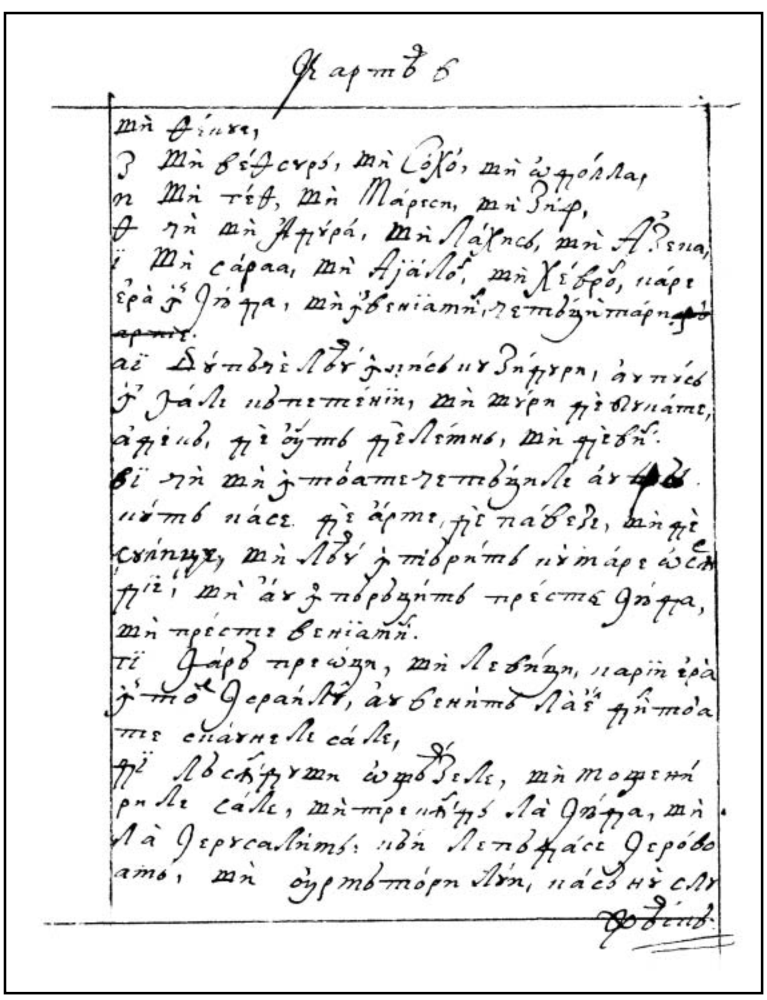
333r

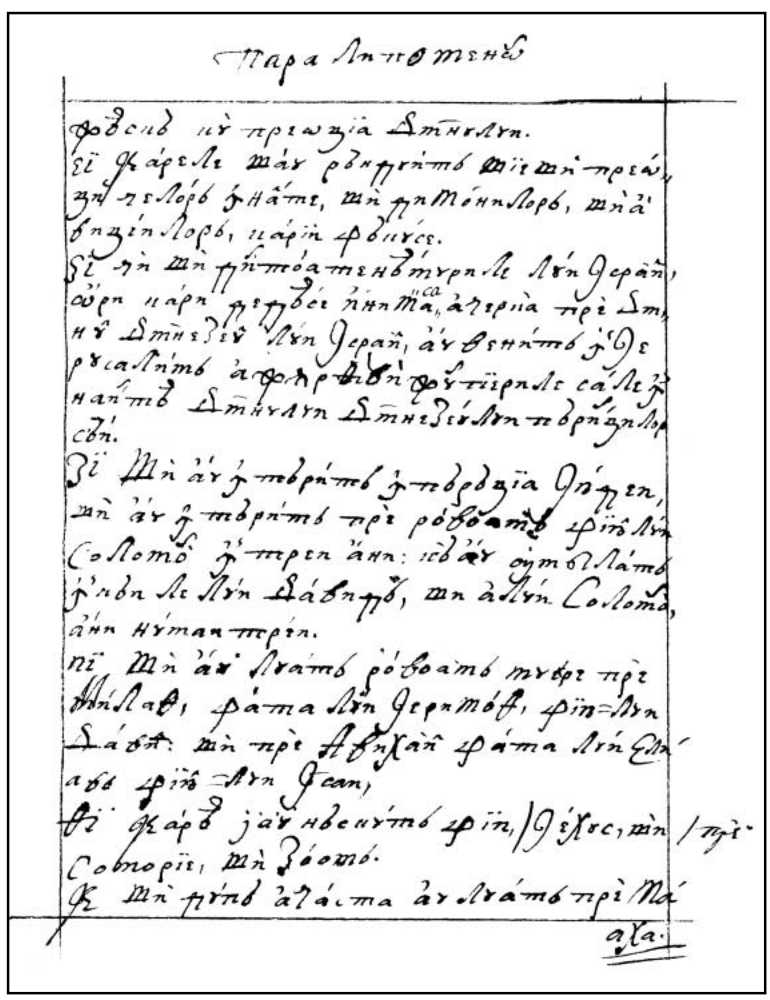
333v

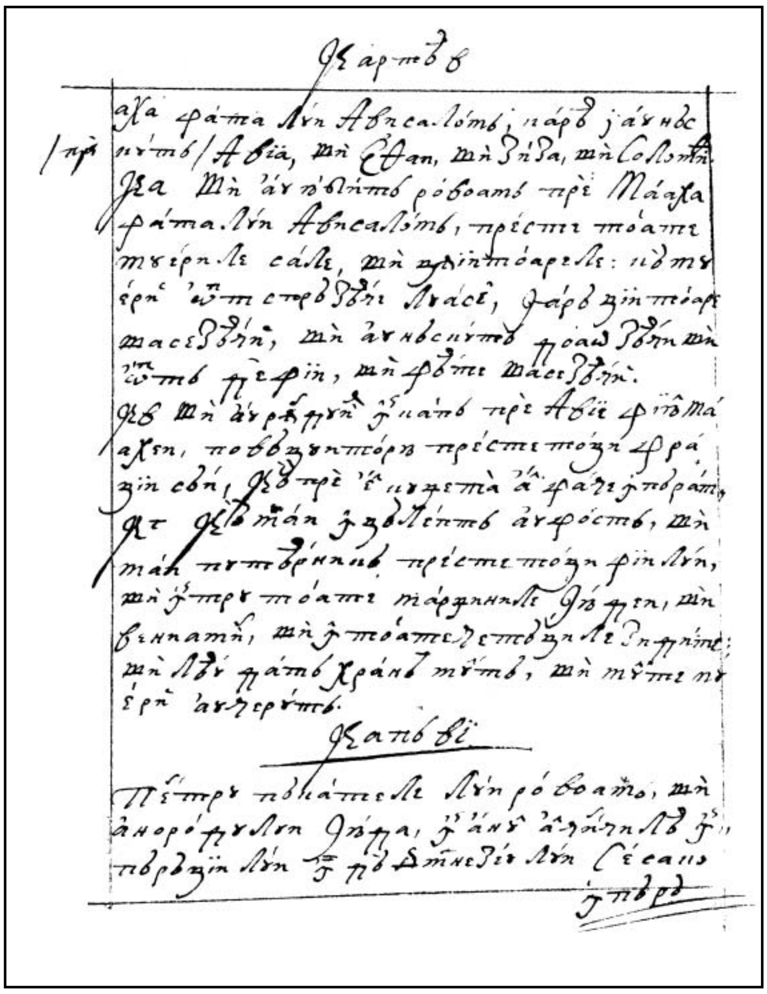
334r

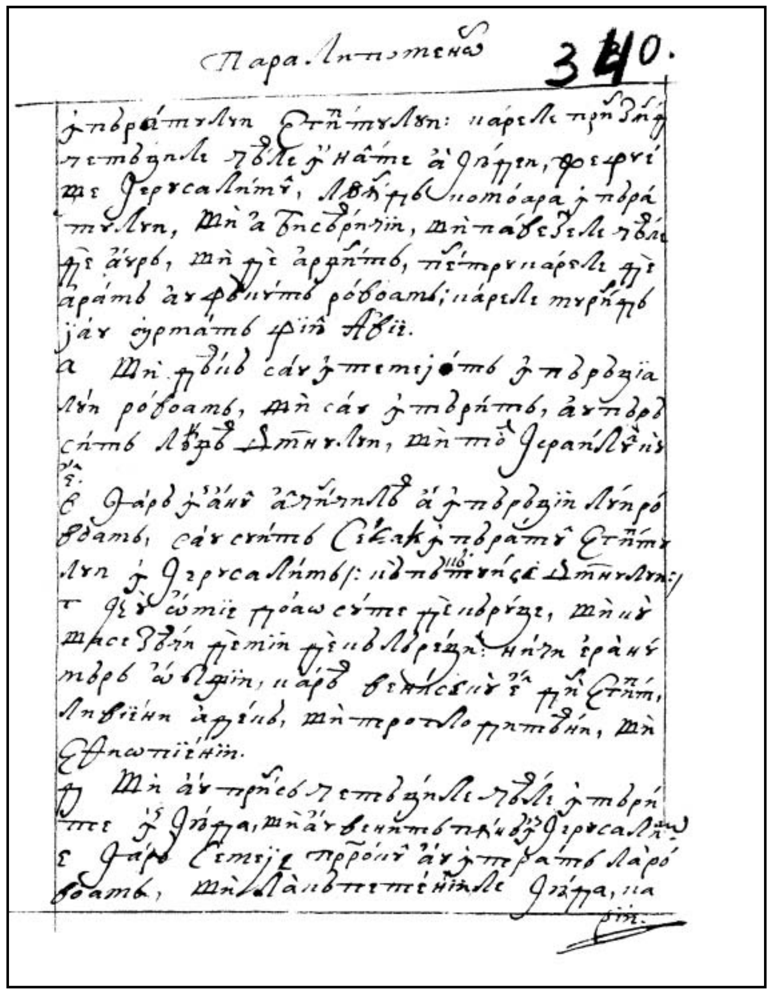
334v

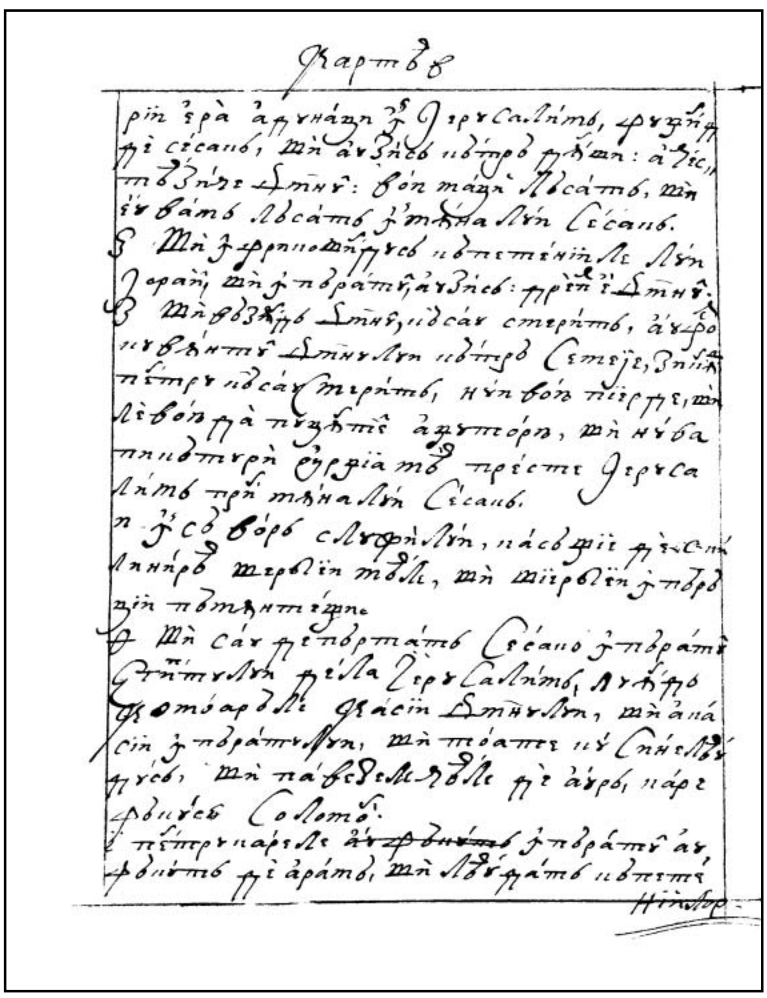
335r

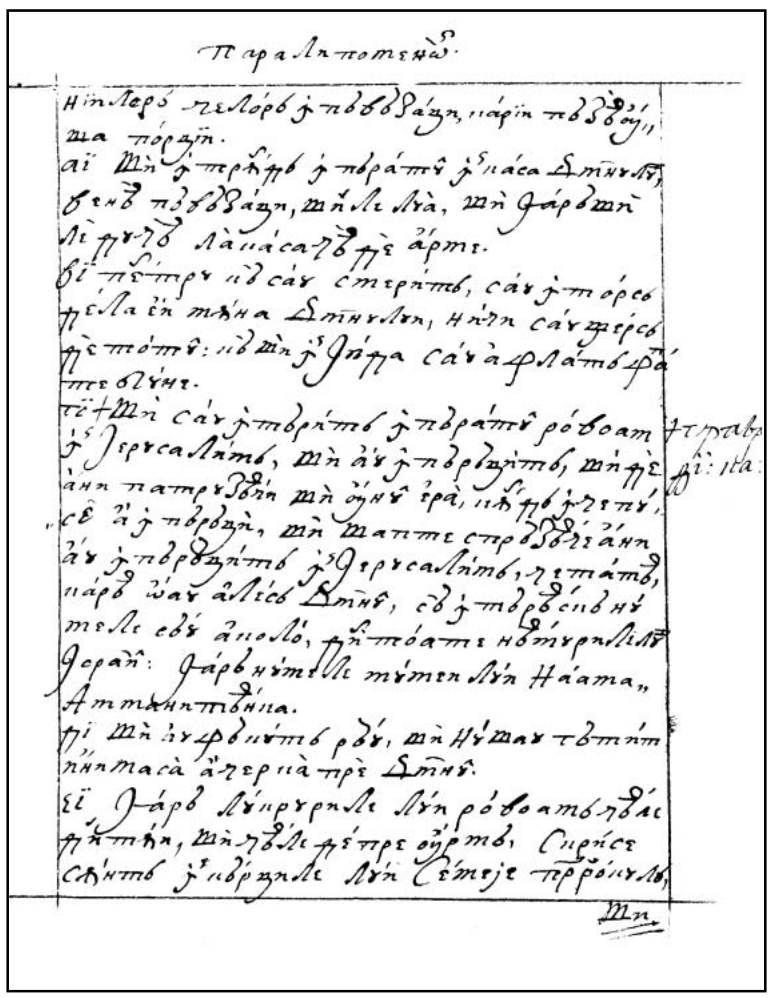
335v

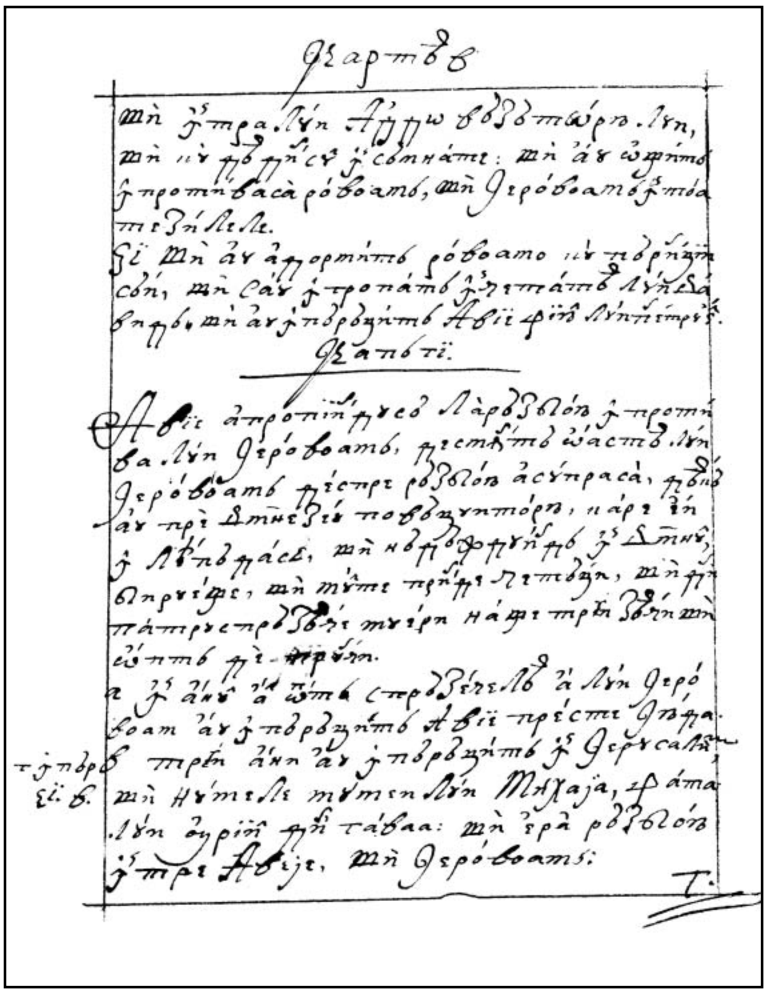
336r

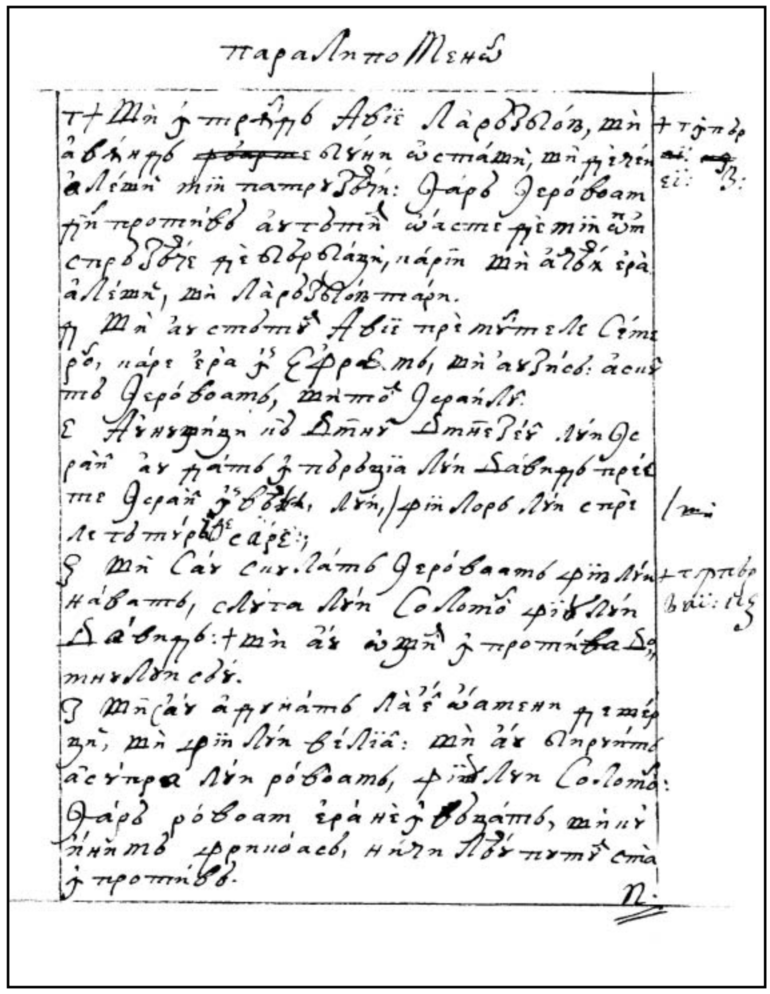
336v

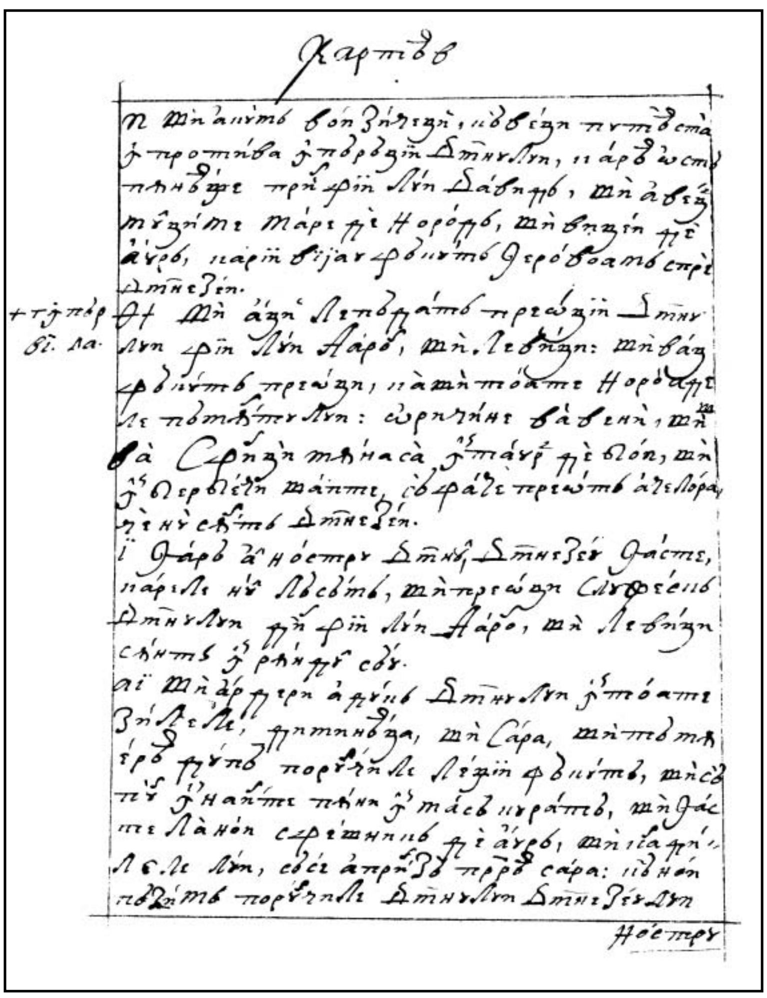
337r

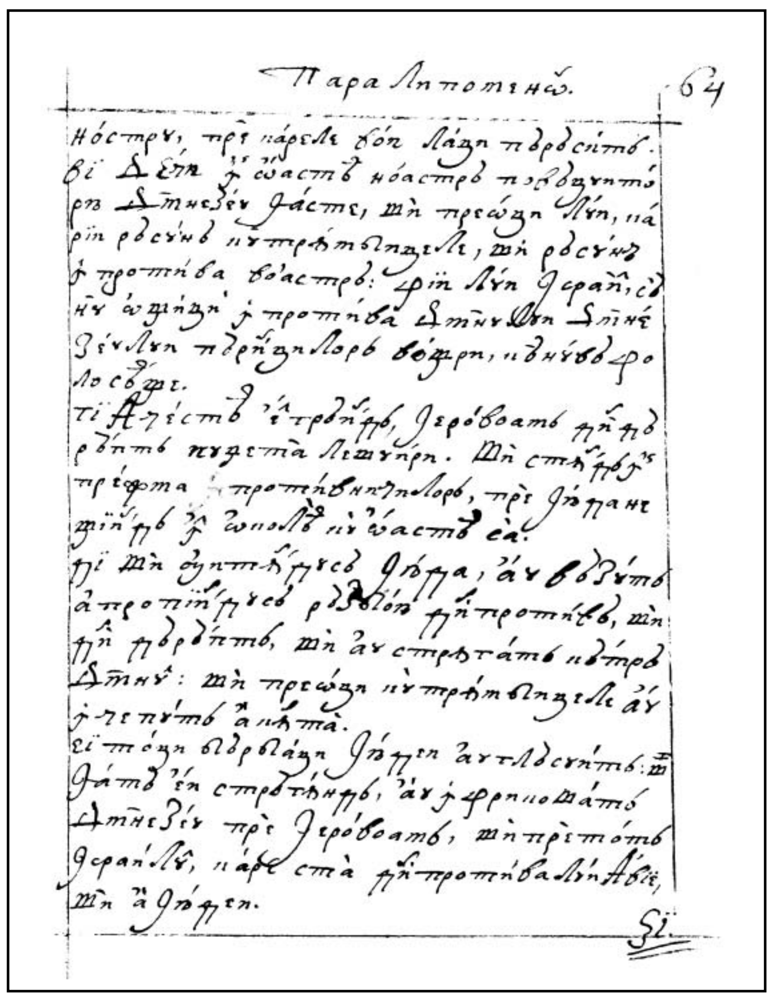
337v

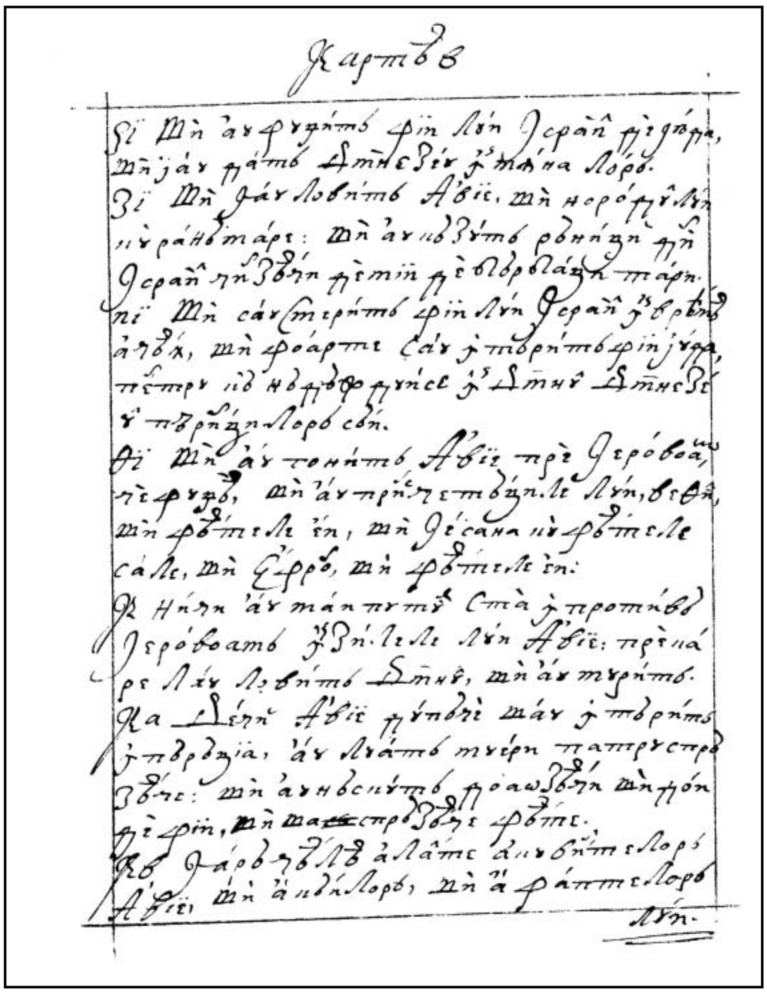
338r

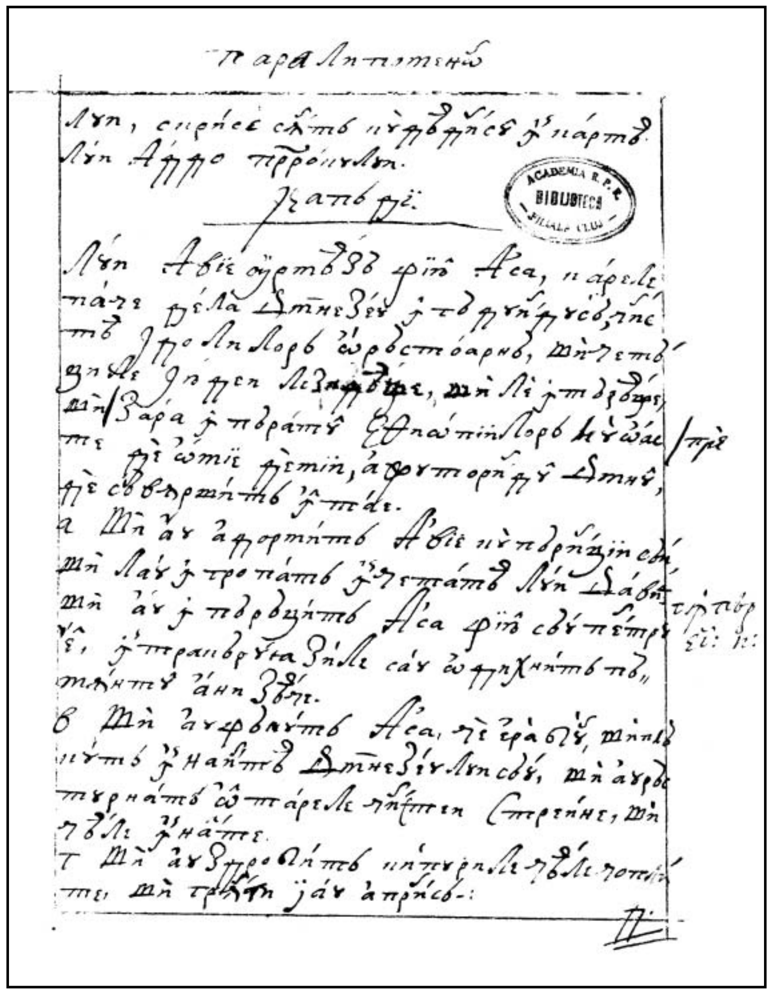
338v

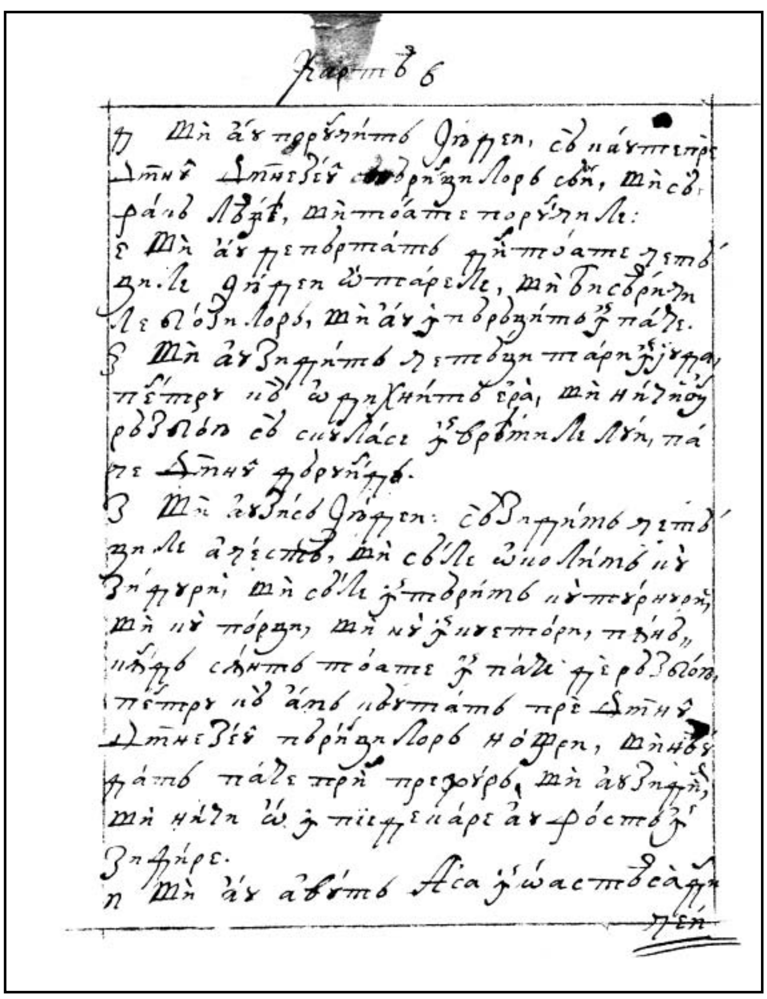
339r

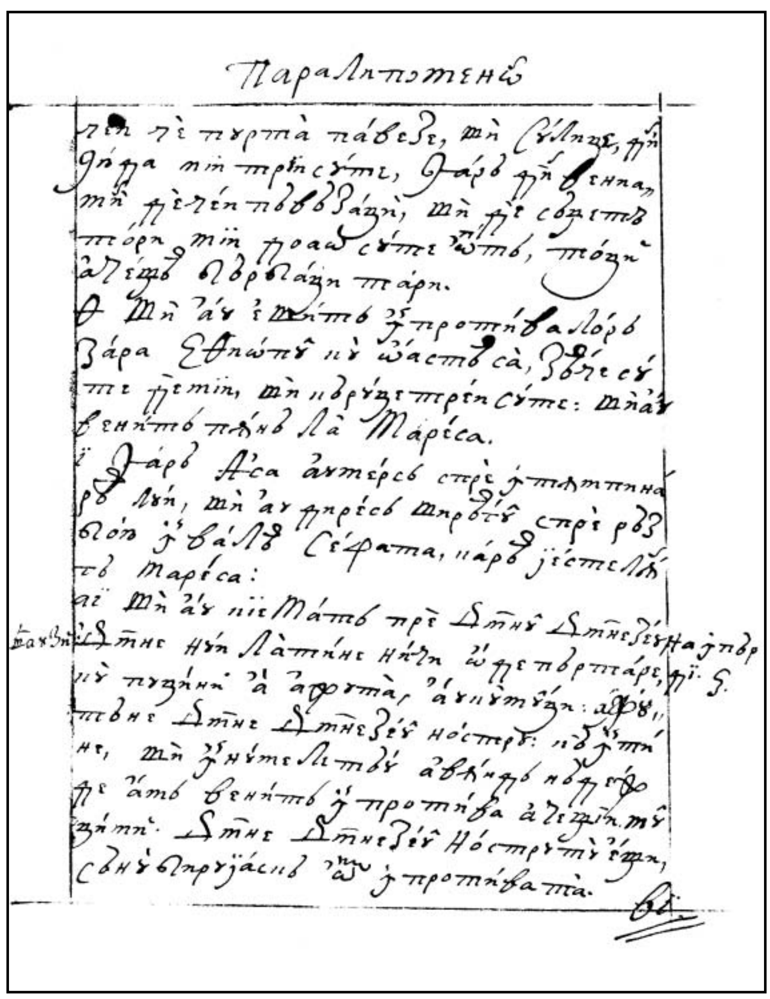
339v

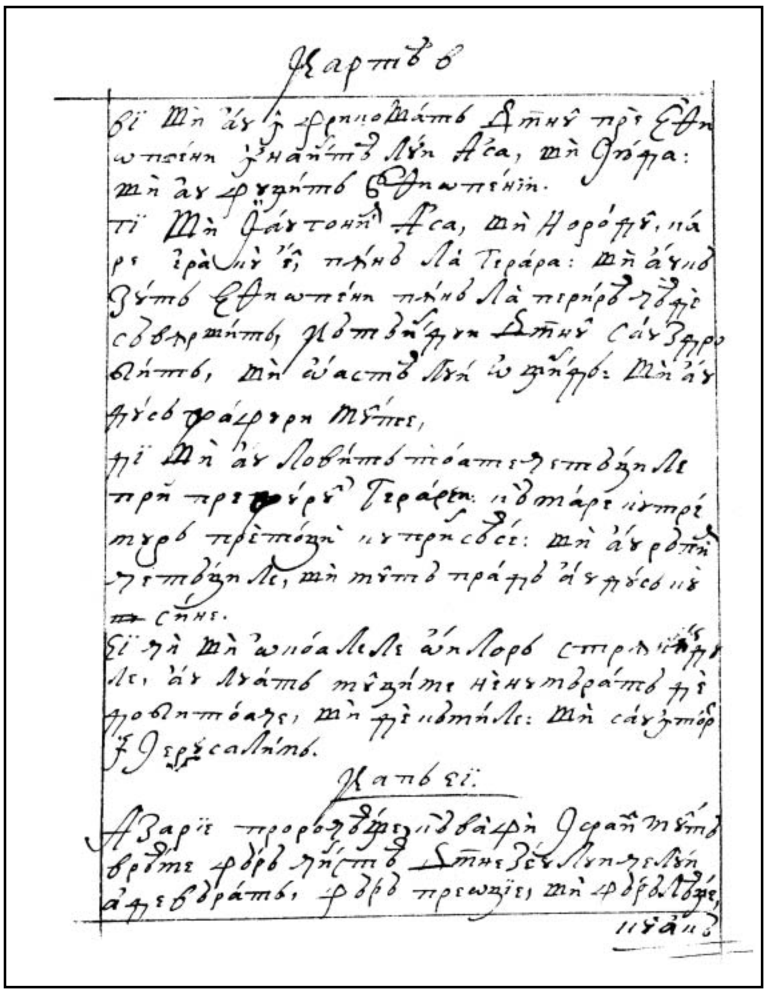
340r

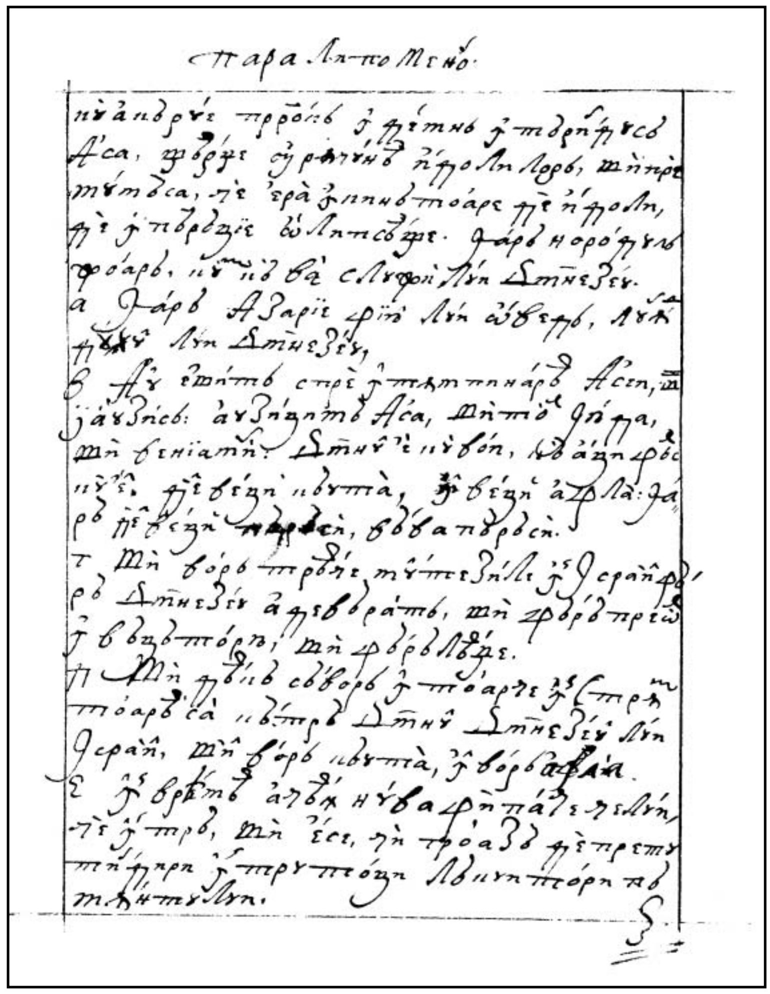

340v

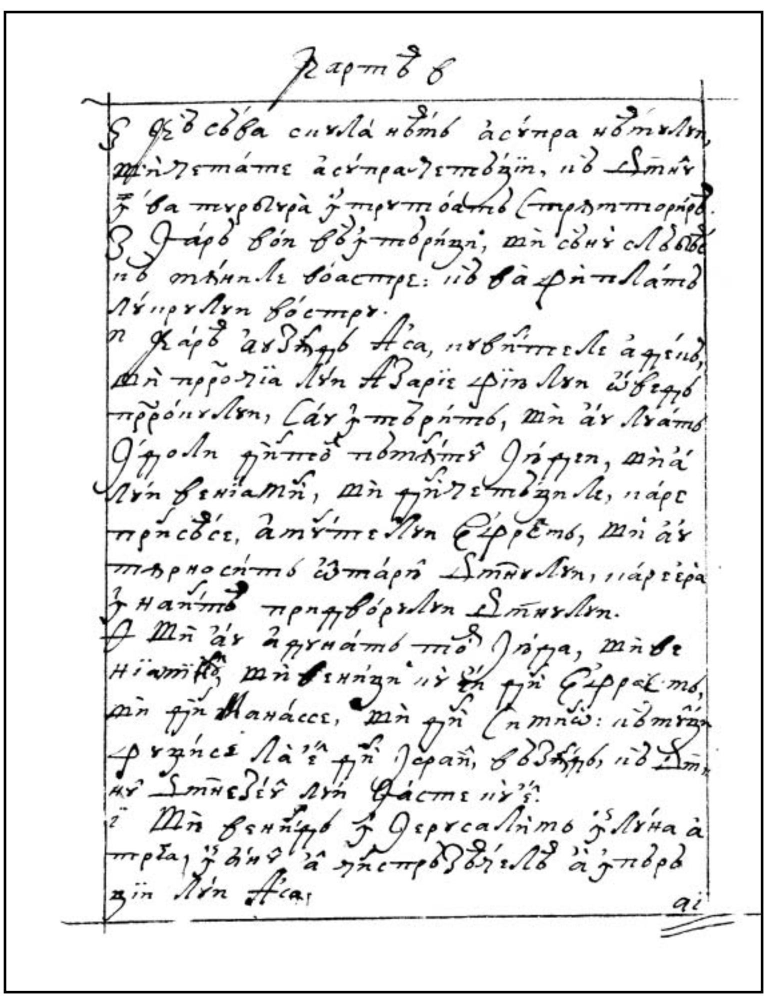
341r

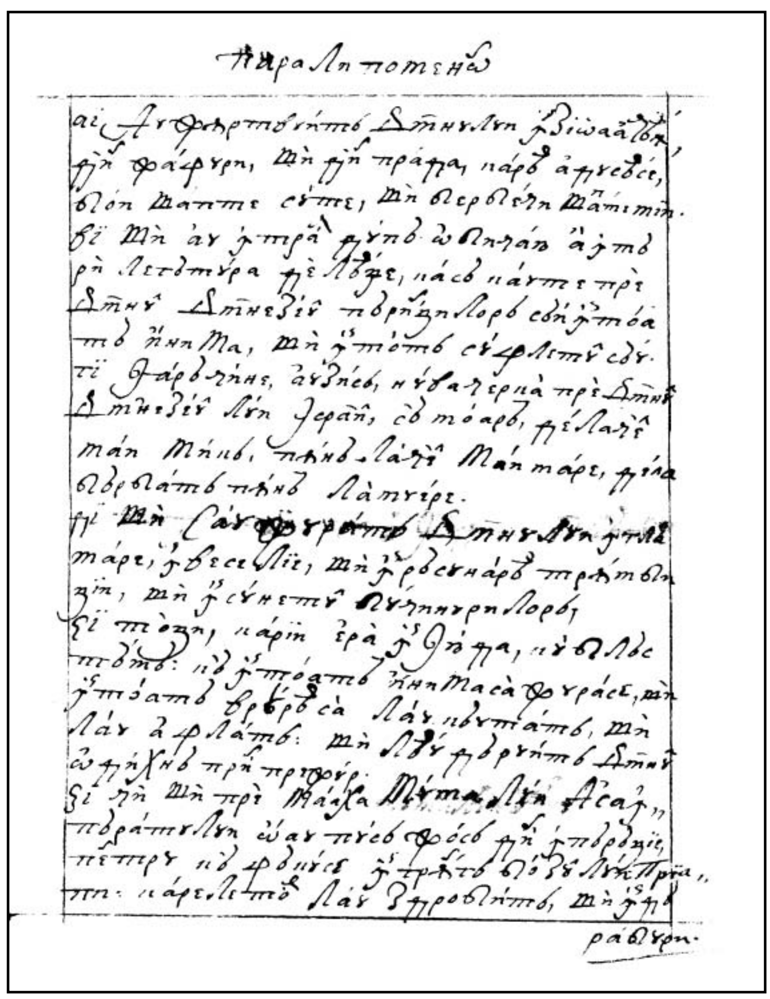

341v

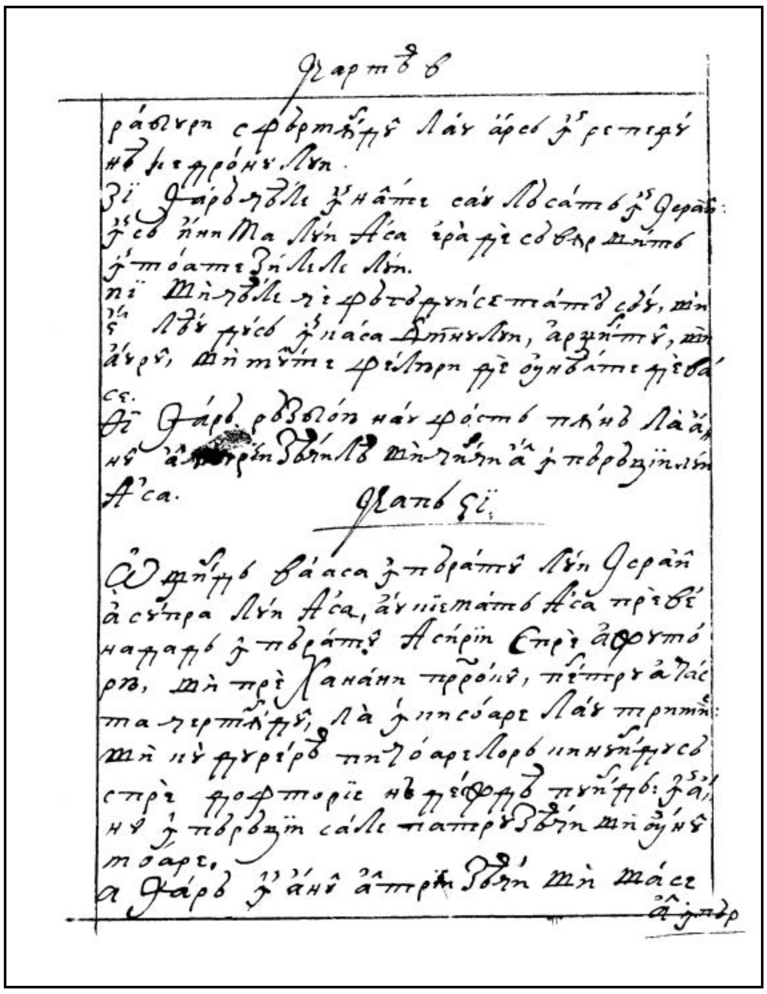
342r

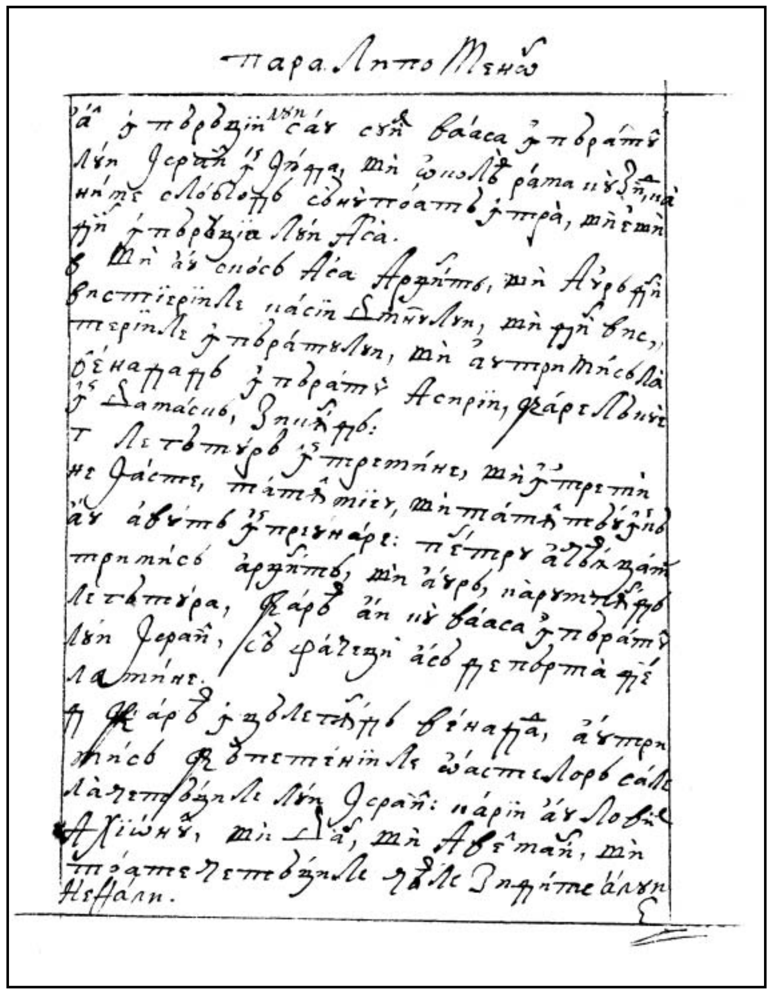

342v

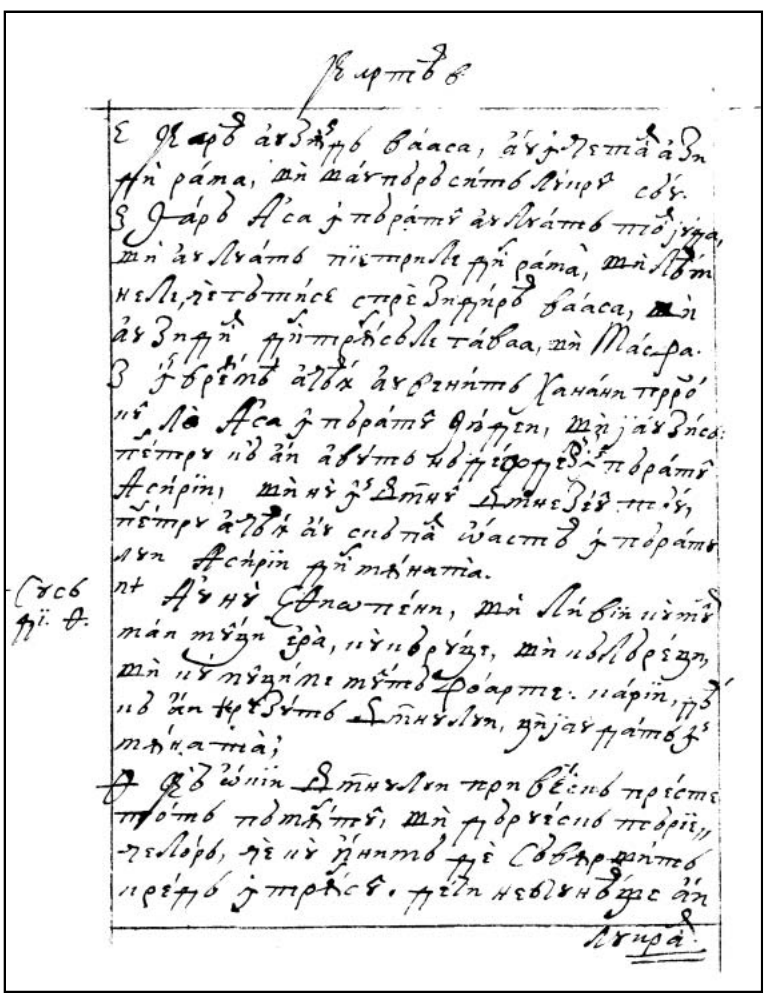
343r

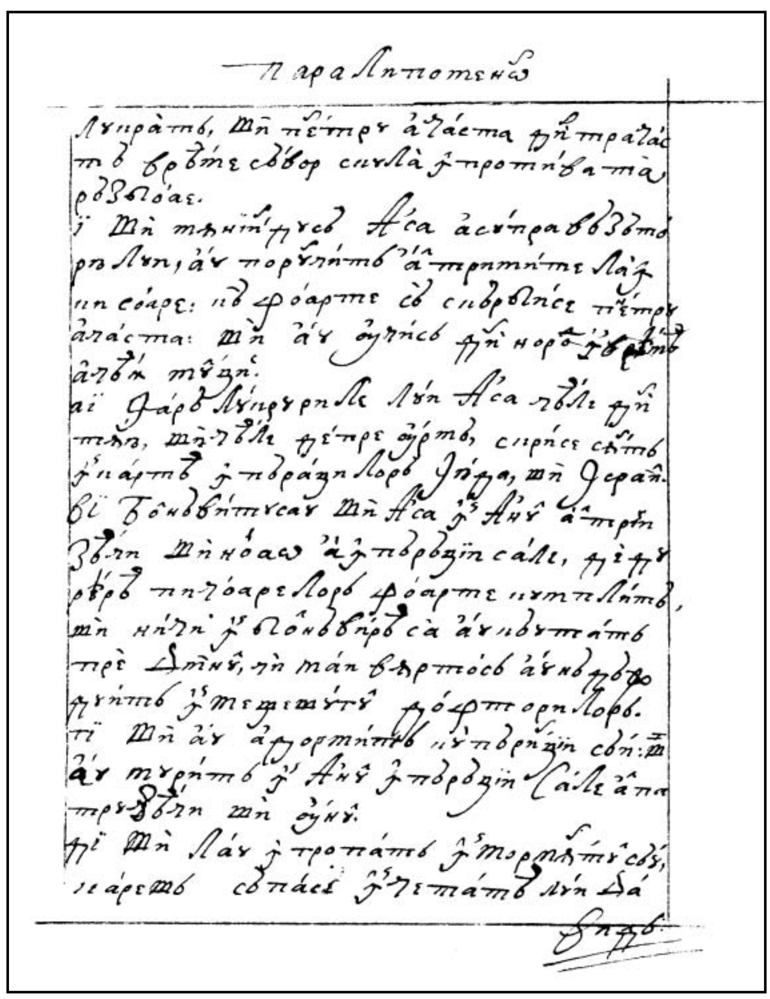
343v

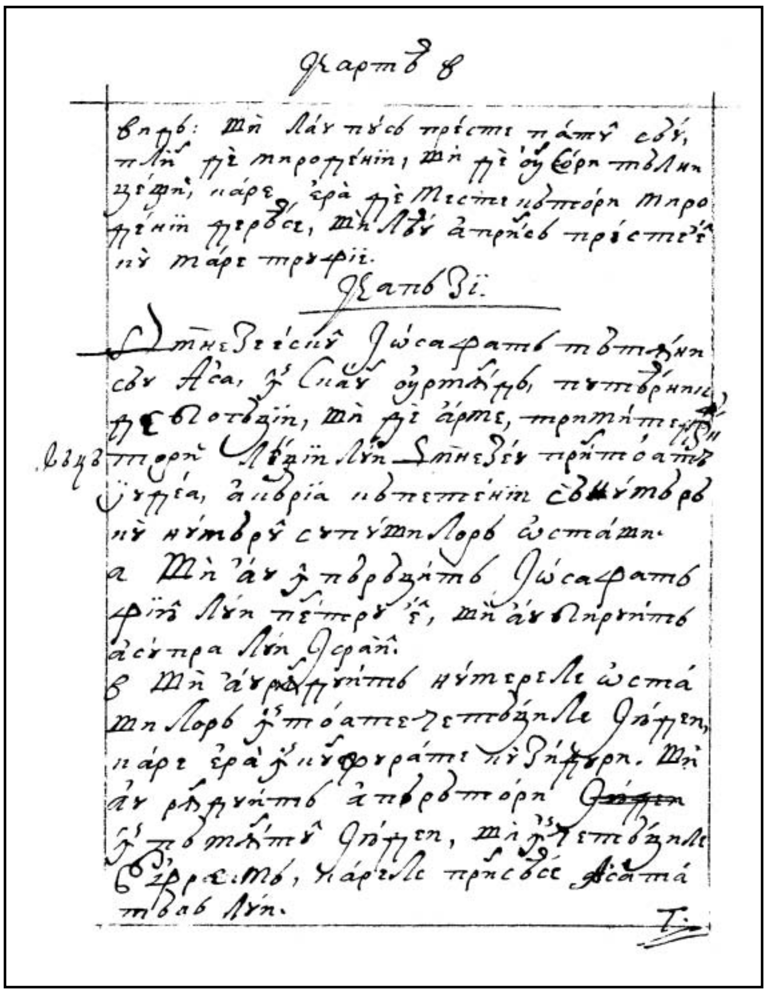
344r

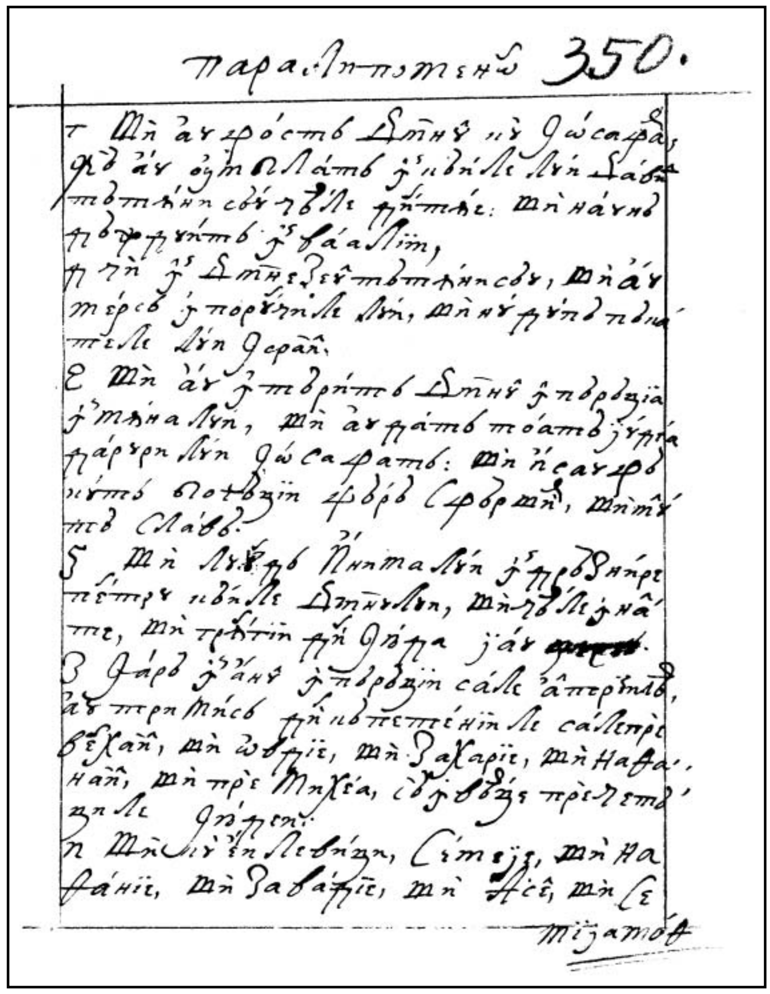
344v

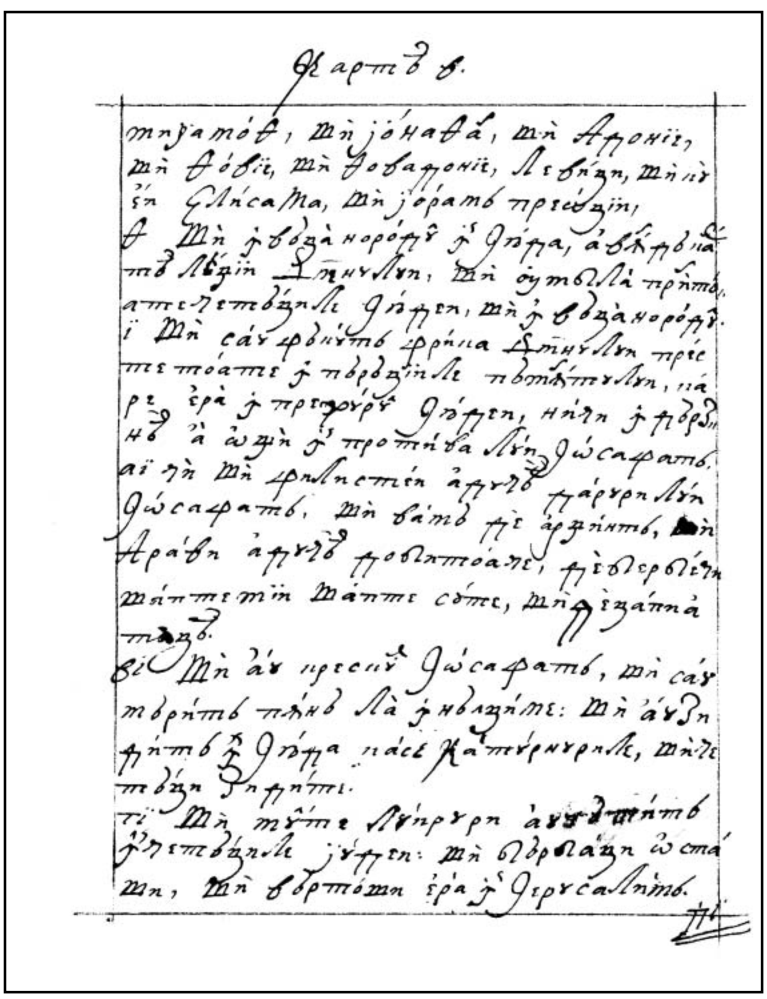
345r

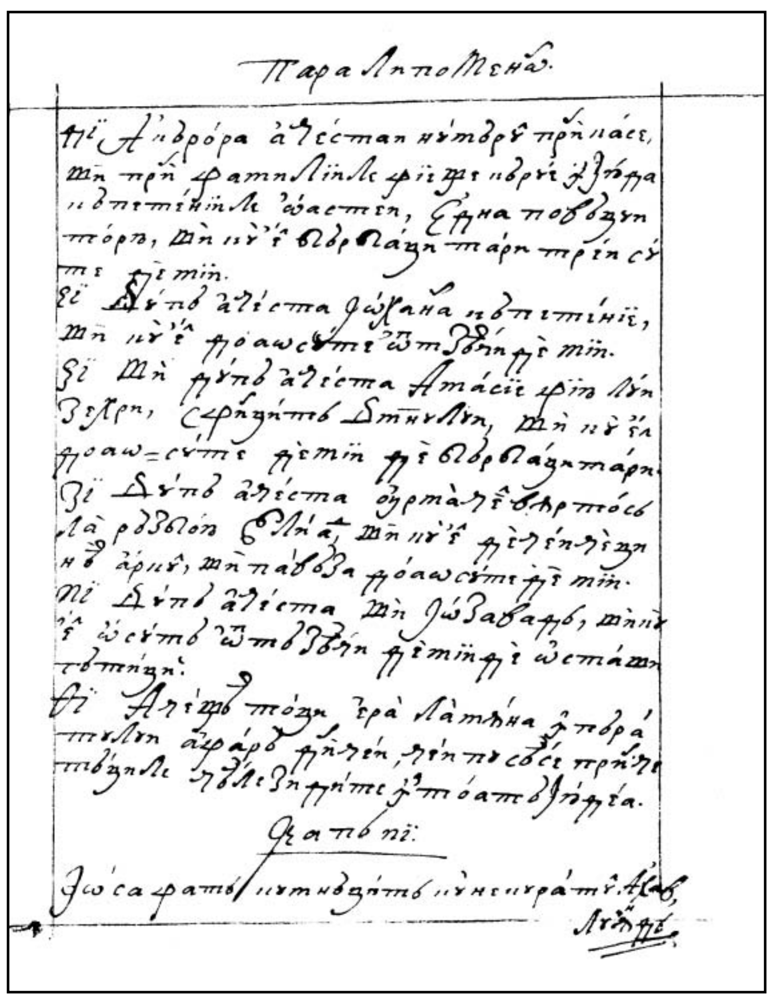
345v

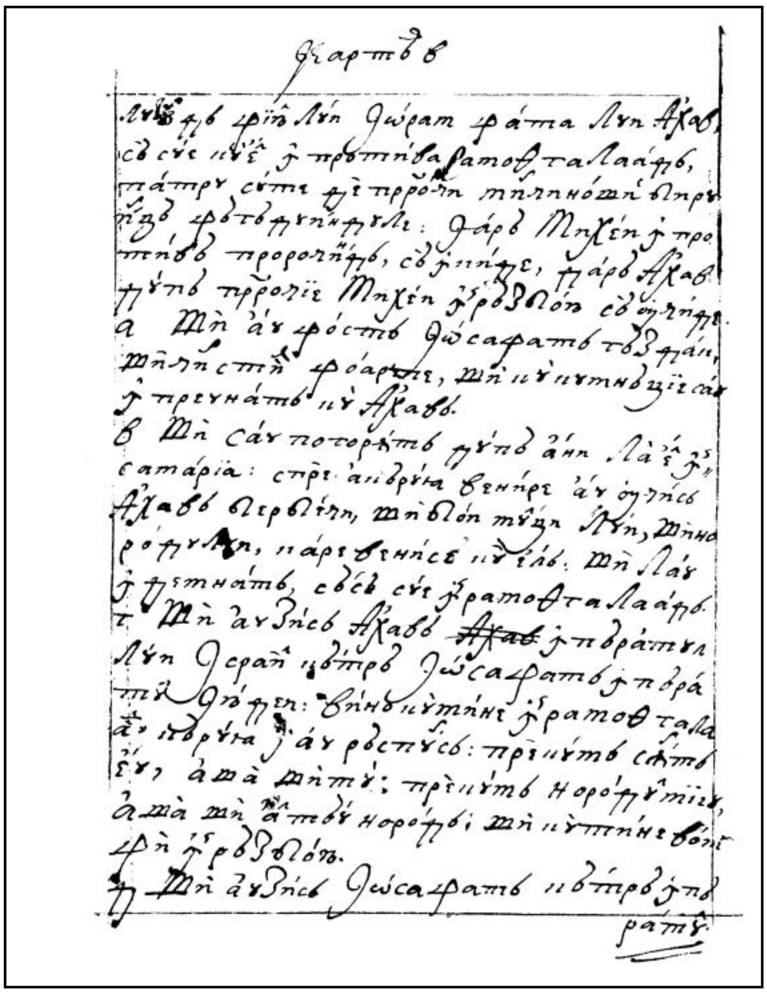
346r

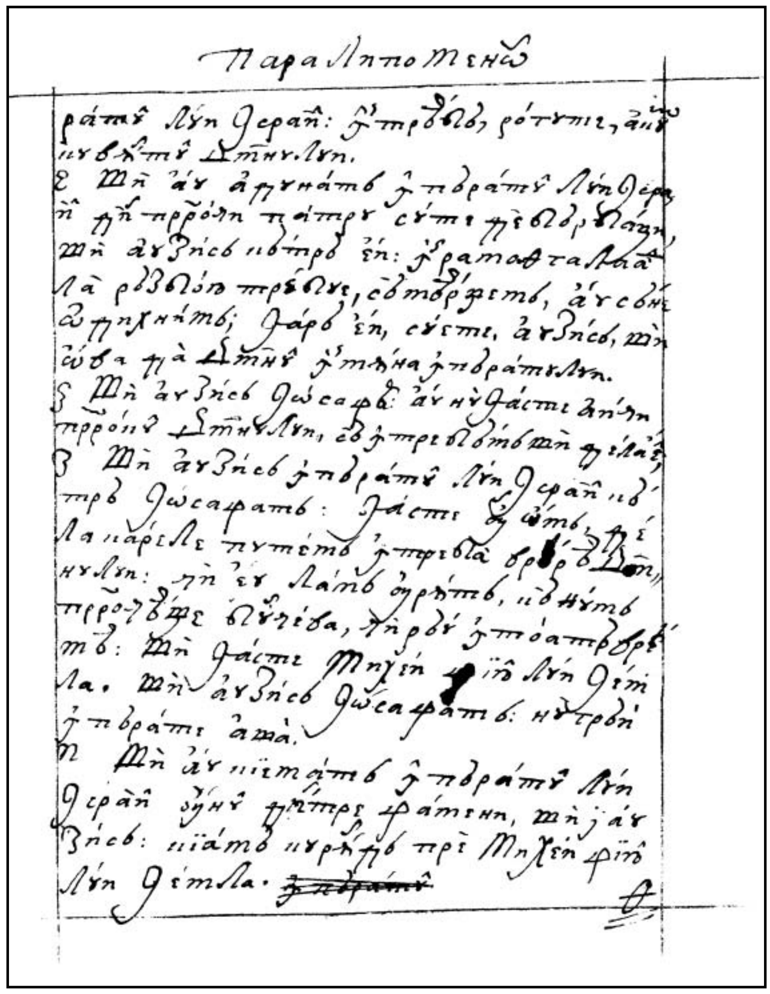
346v

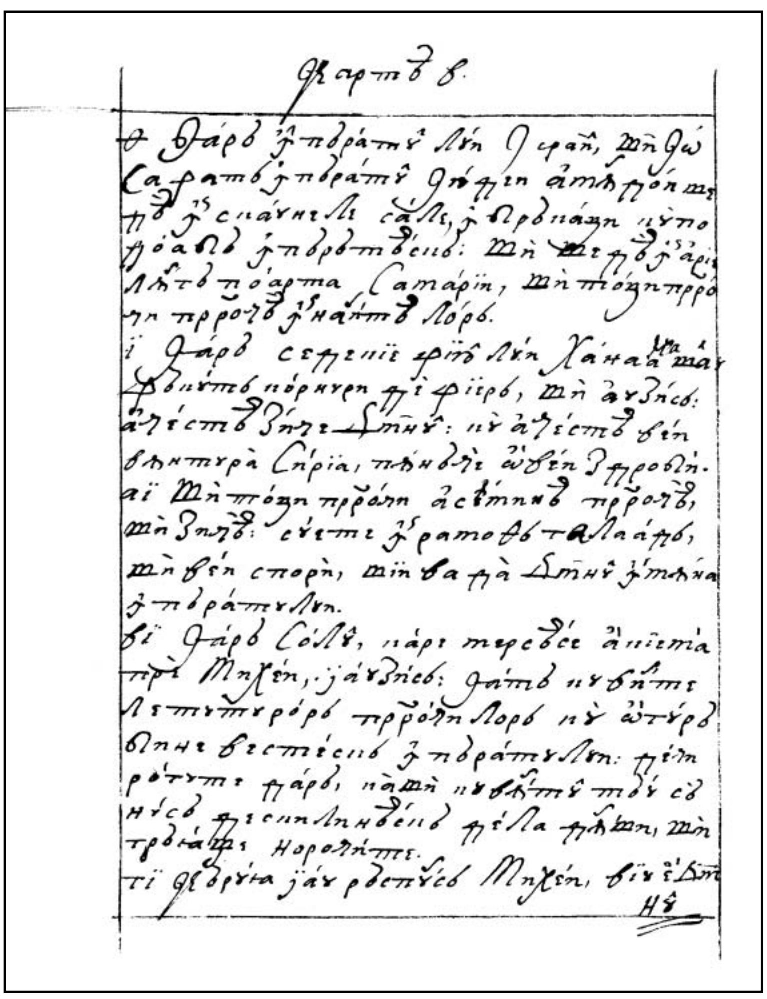
347r

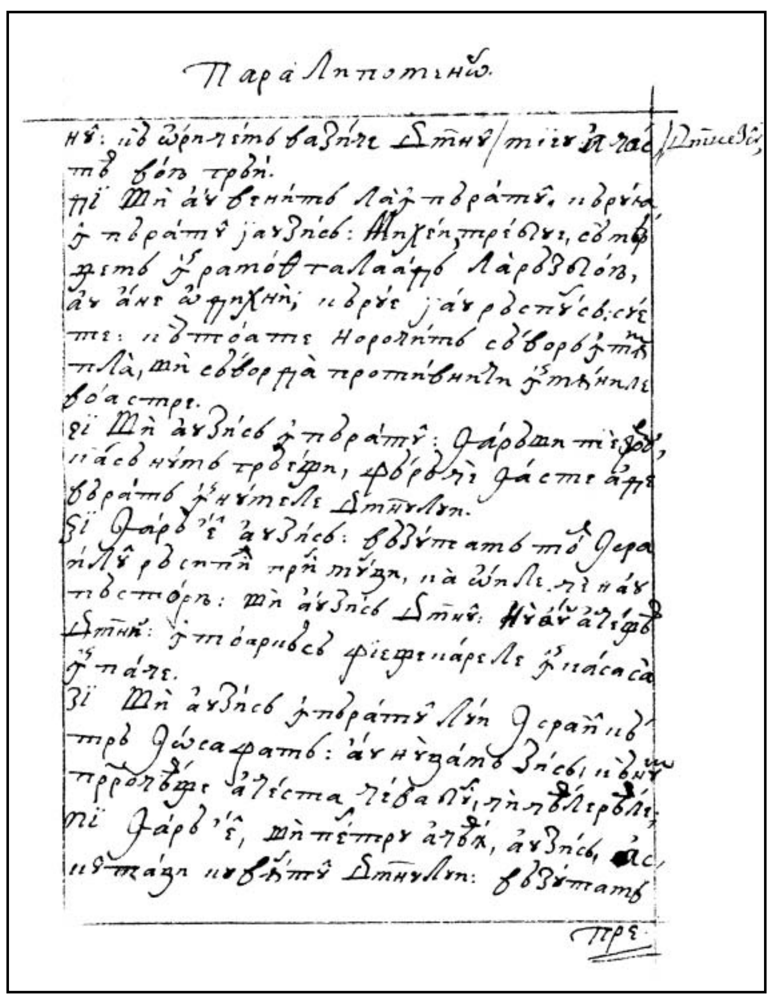
347v

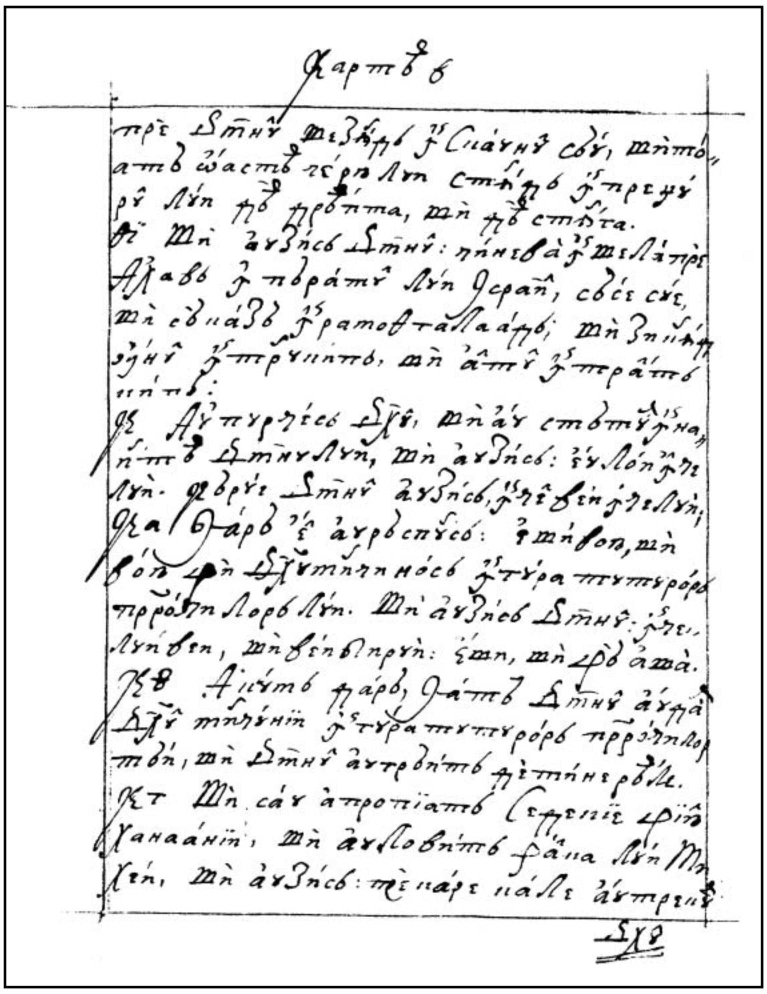
348r

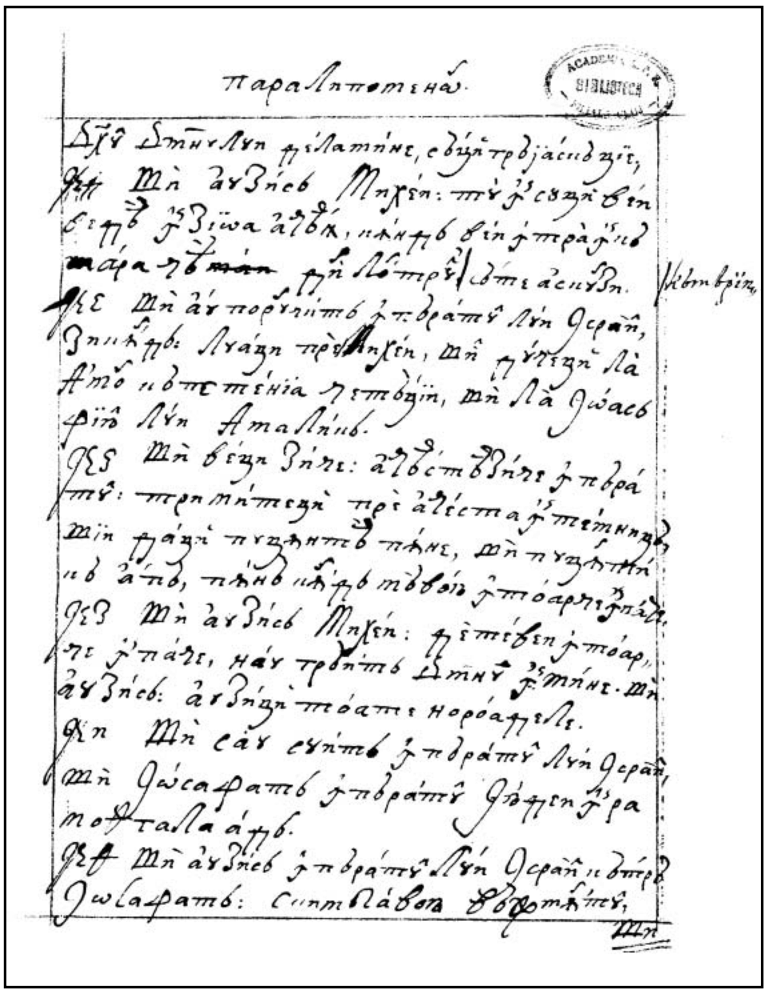
348v

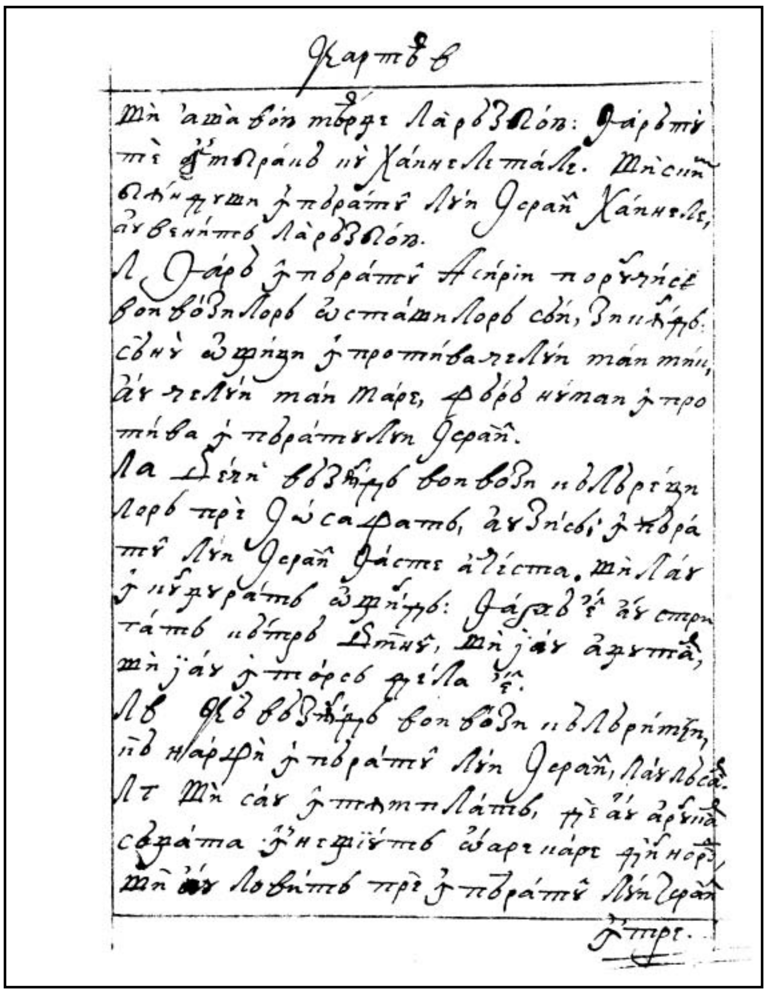
349r

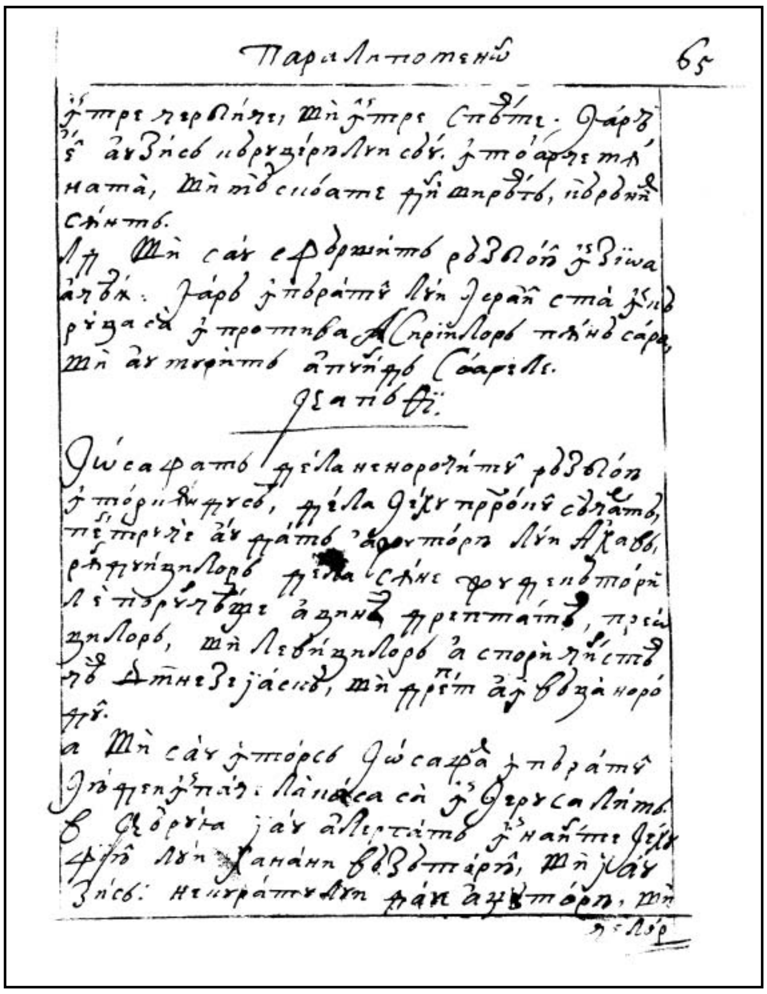
349v

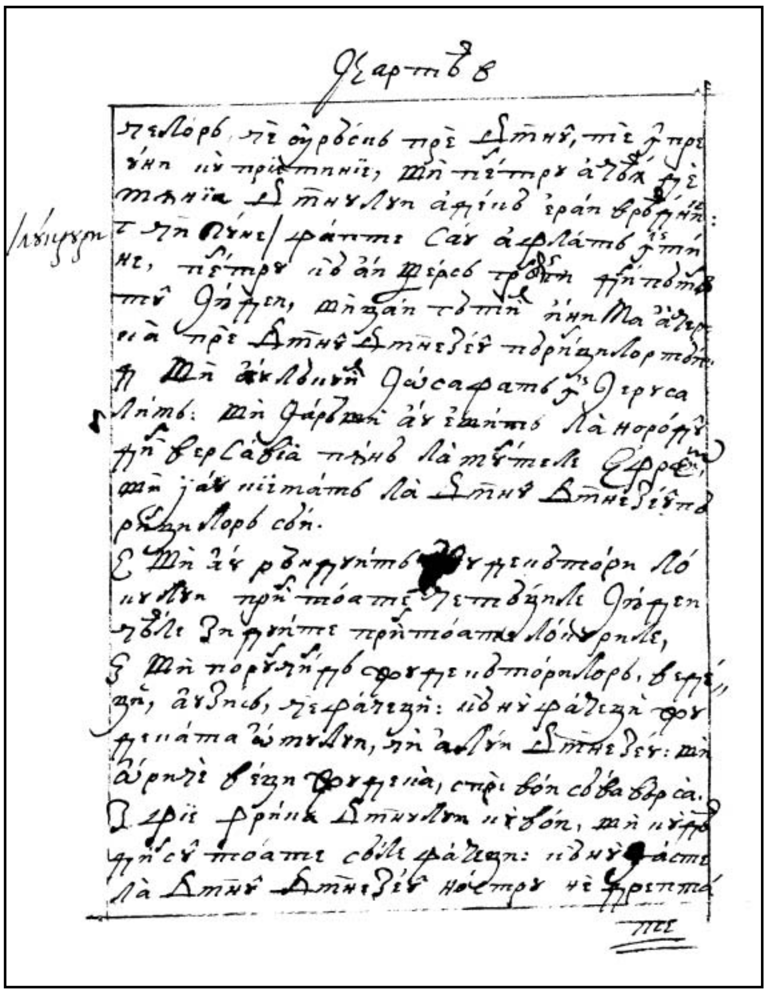
350r

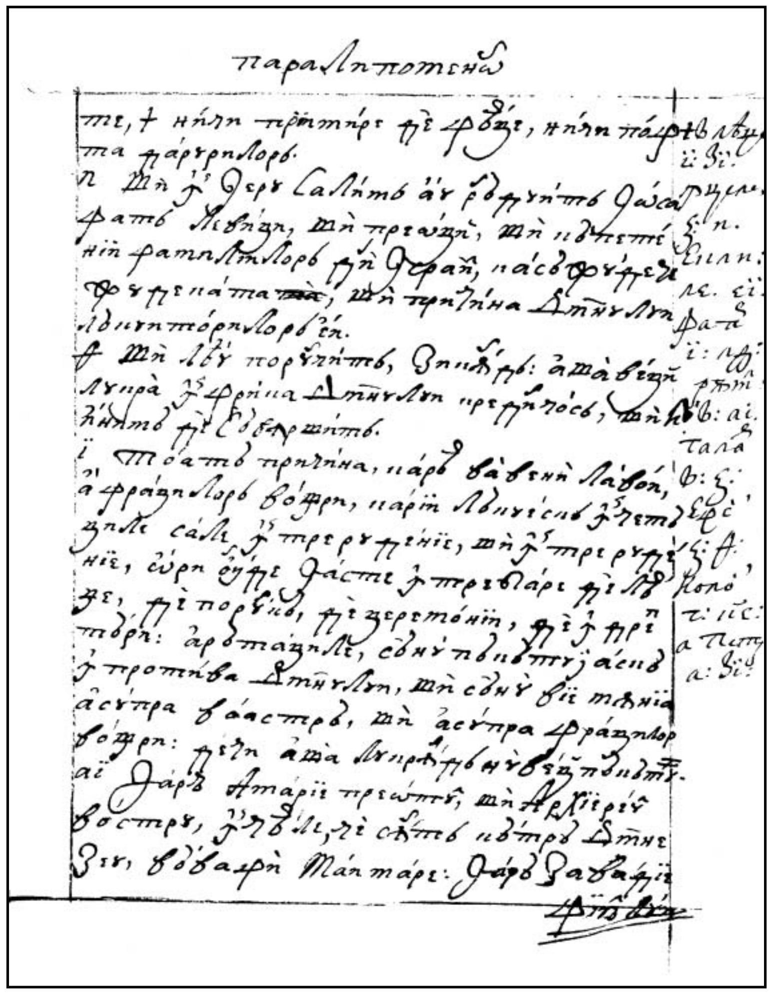
350v

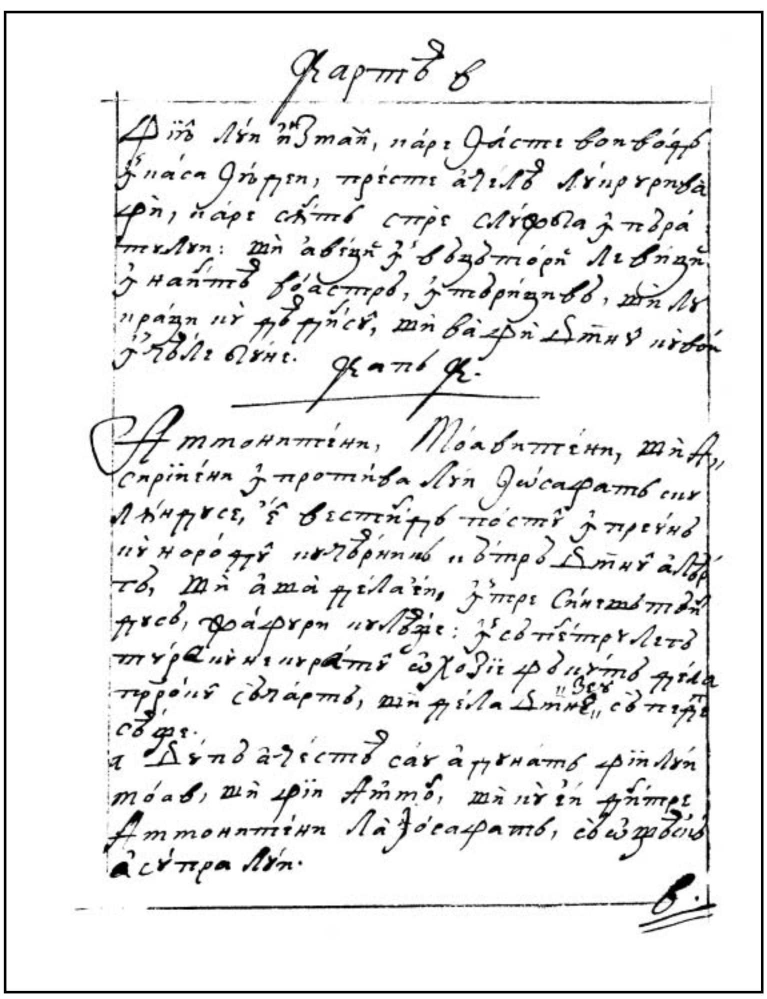
351r

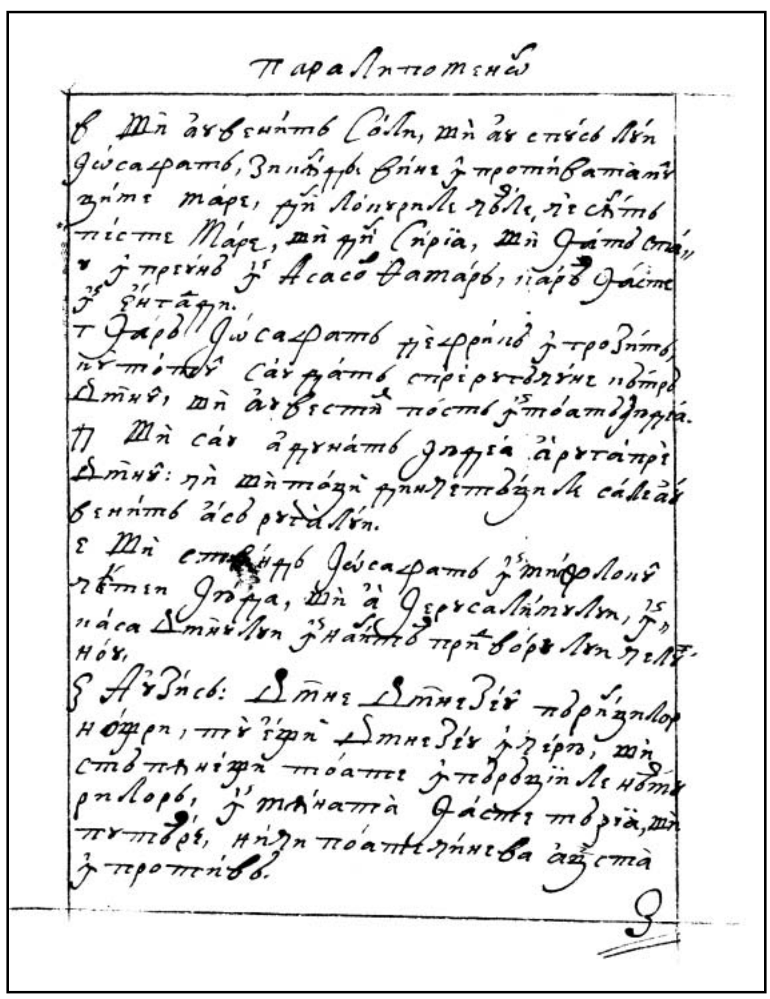
351v

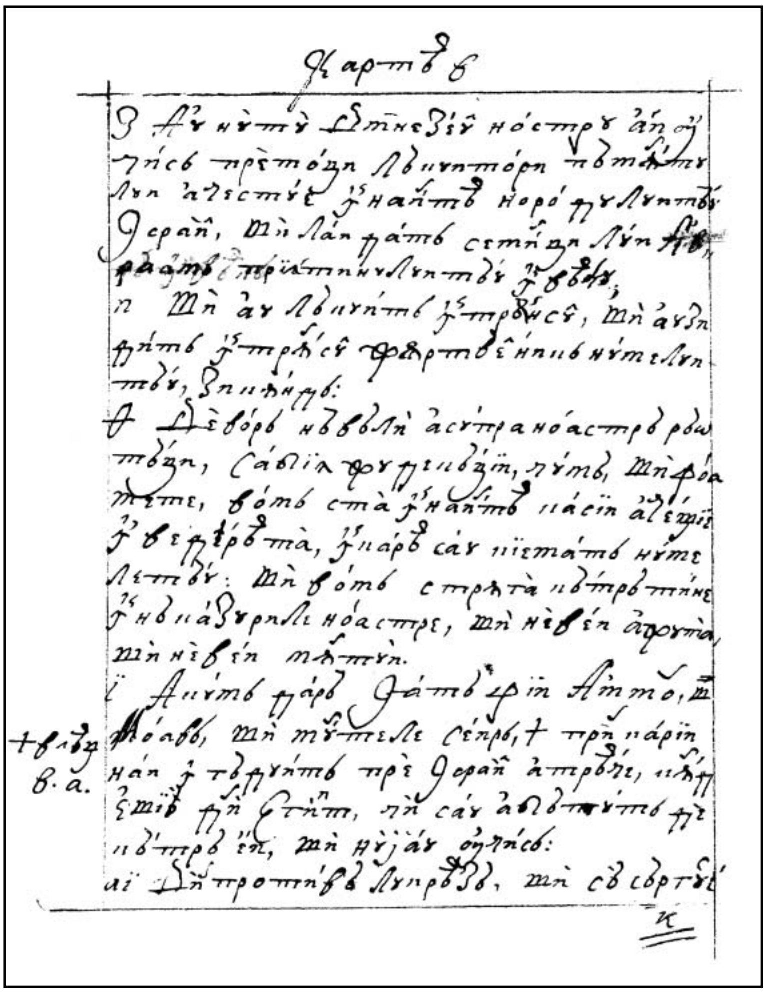
352r

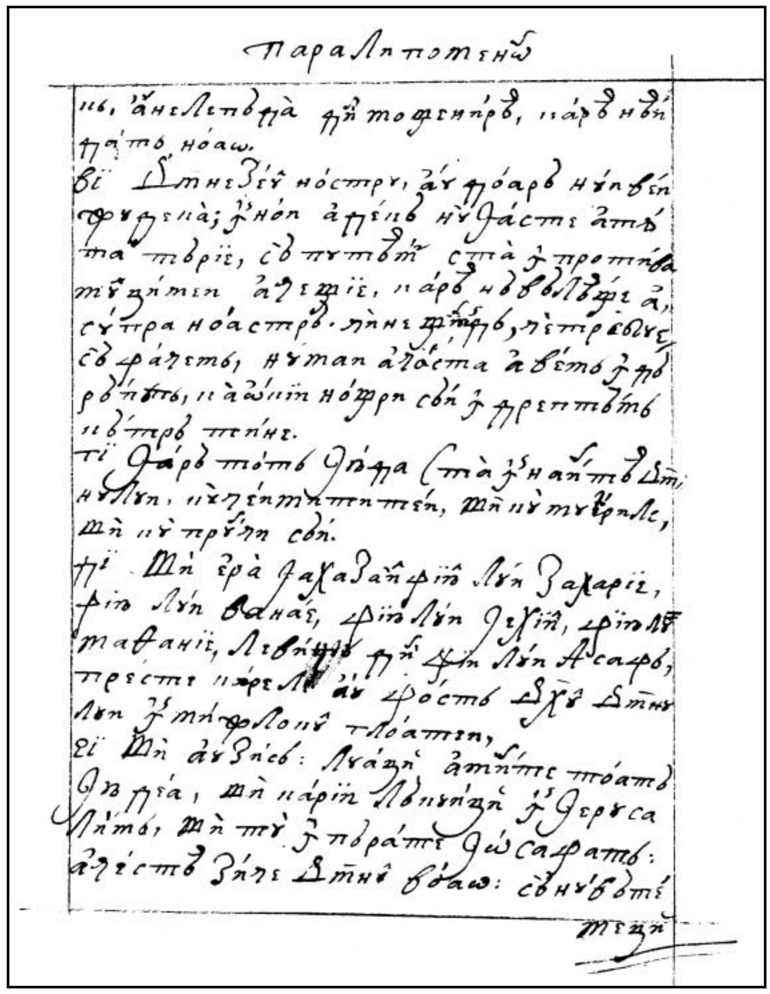
352v

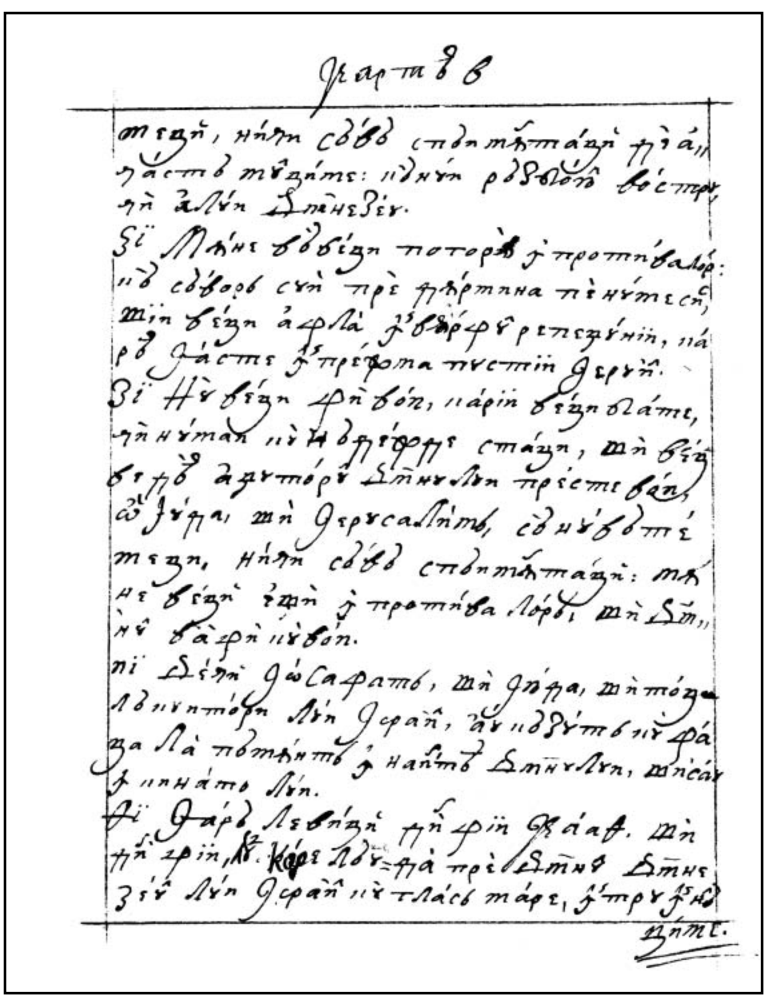
353r

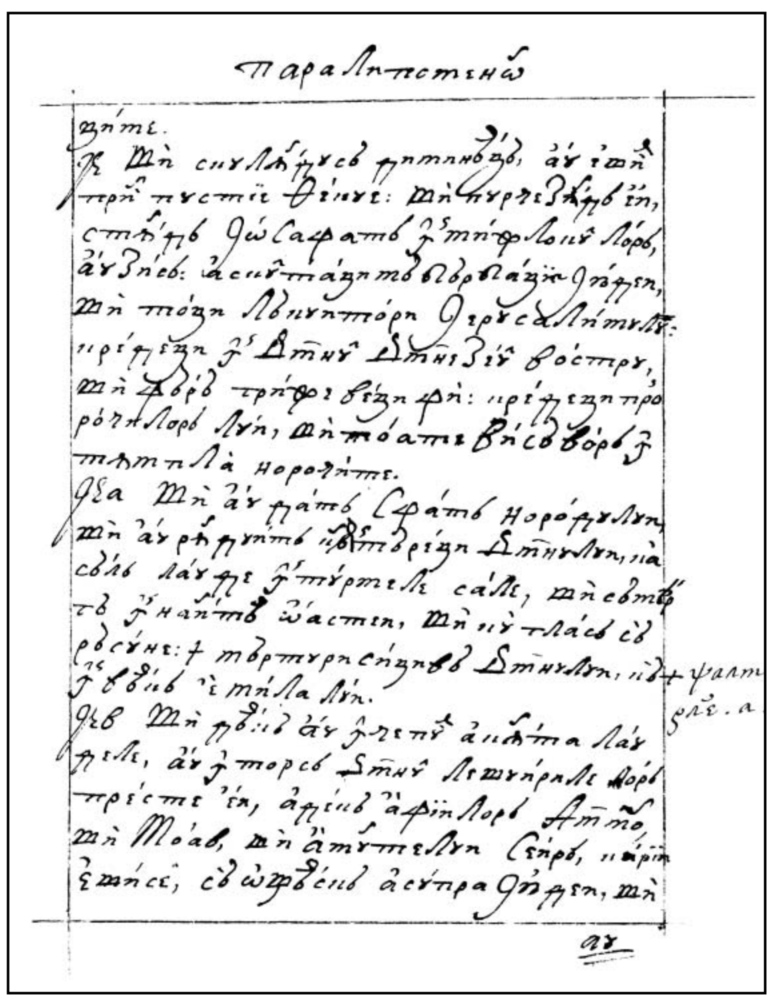
353v

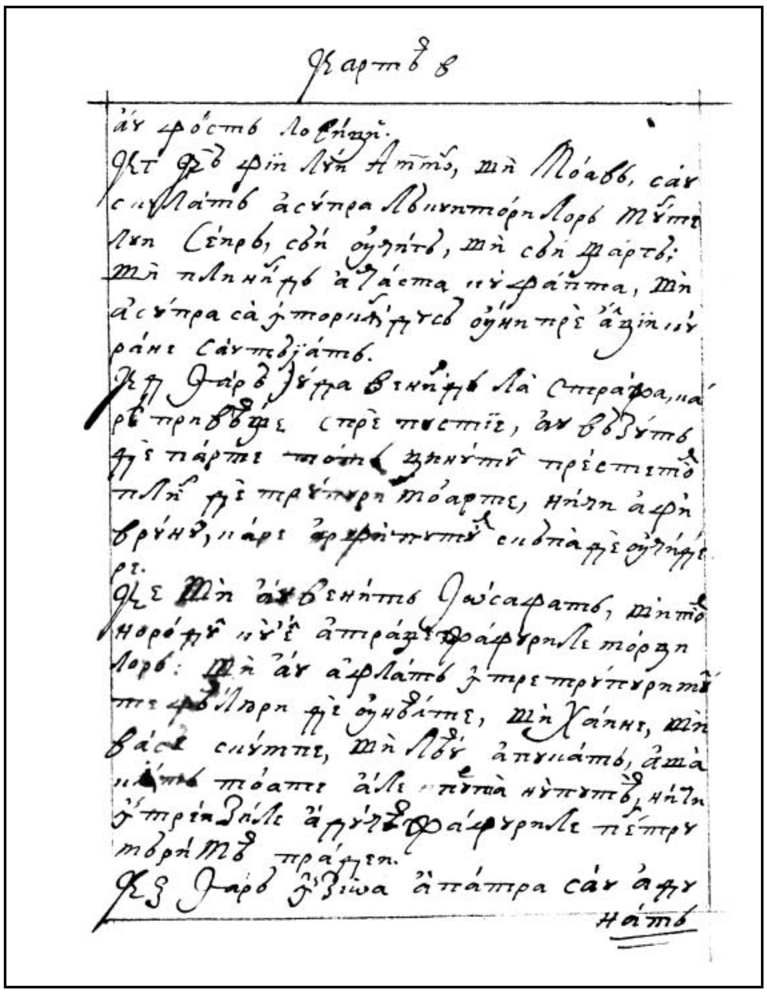
354r

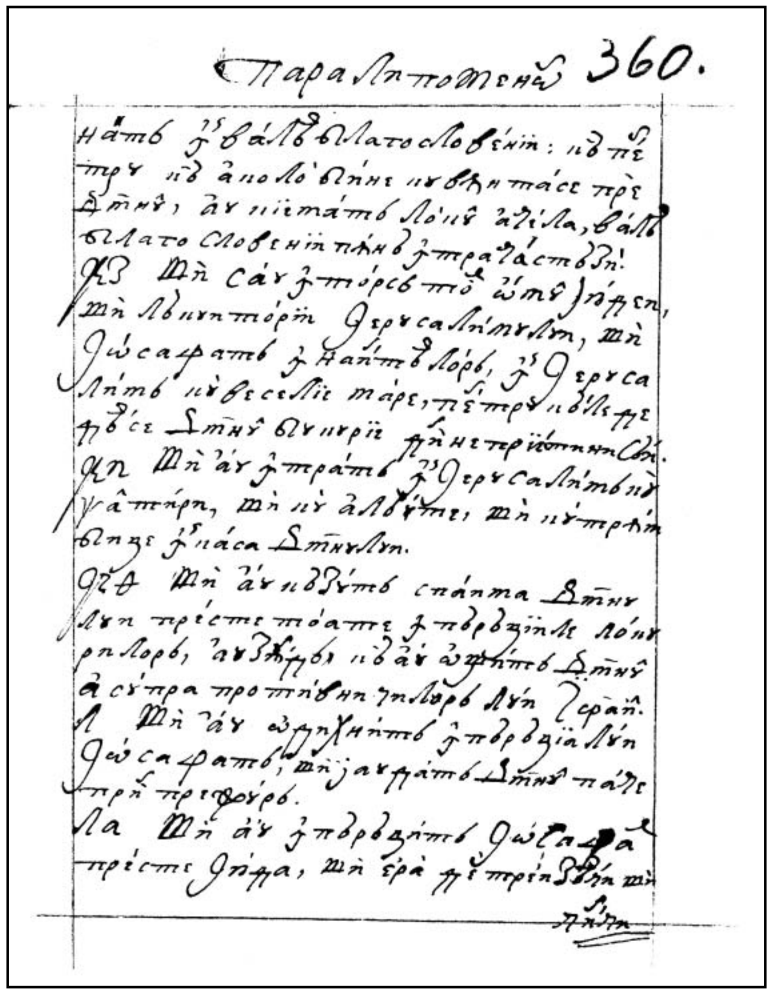
354v

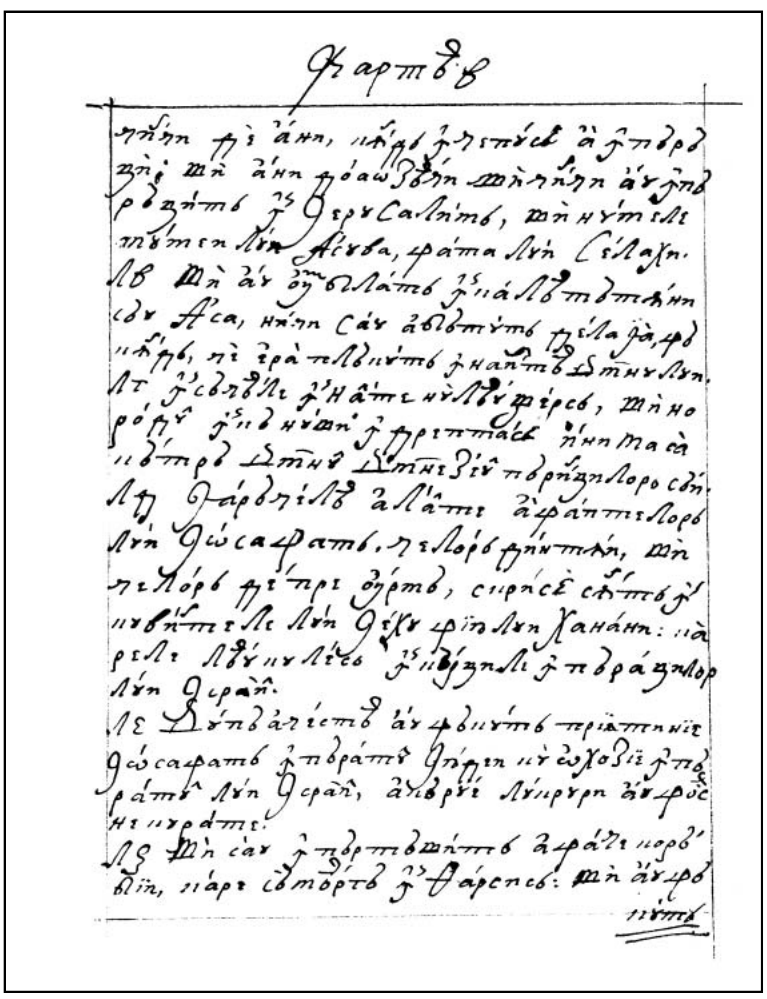
355r

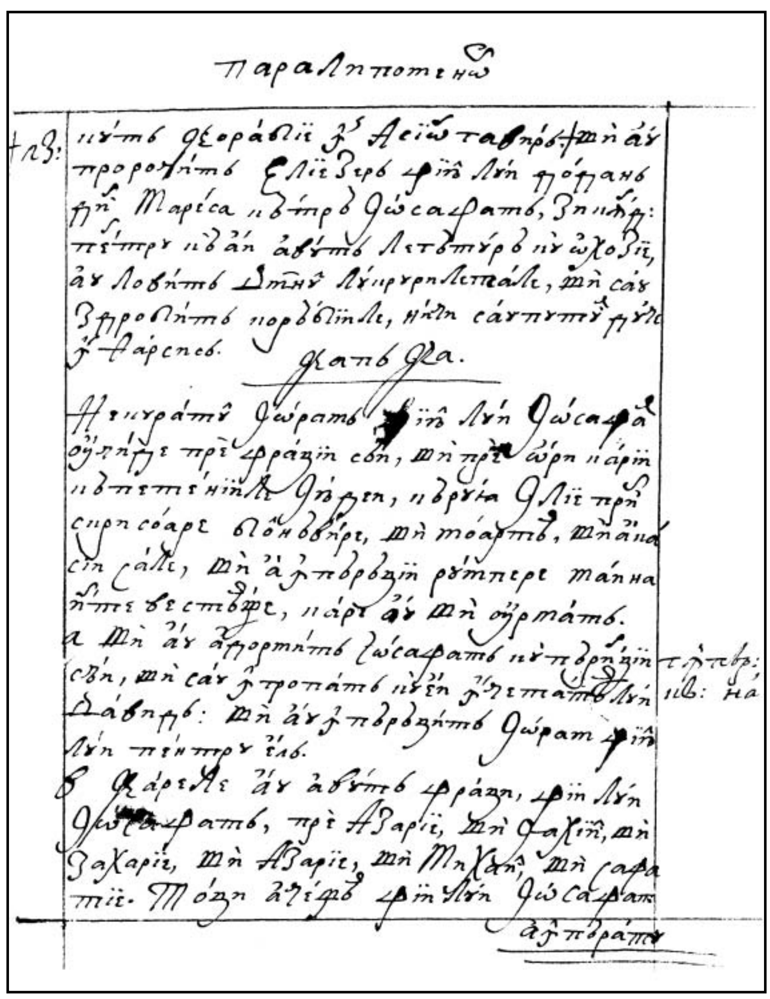
355v

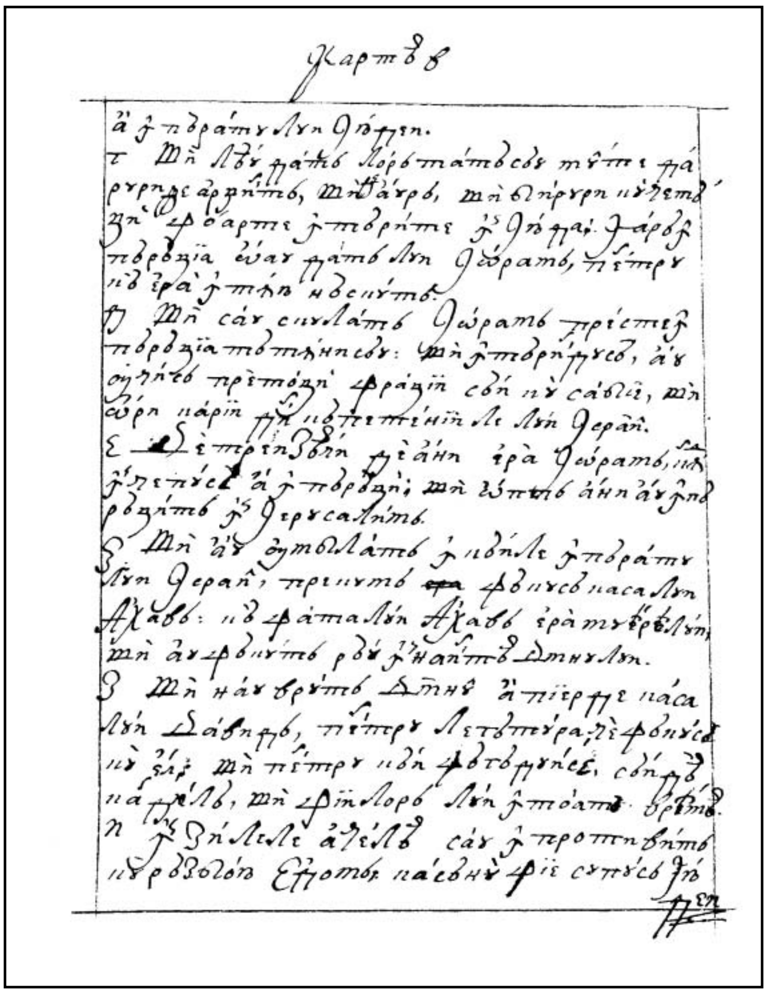
356r

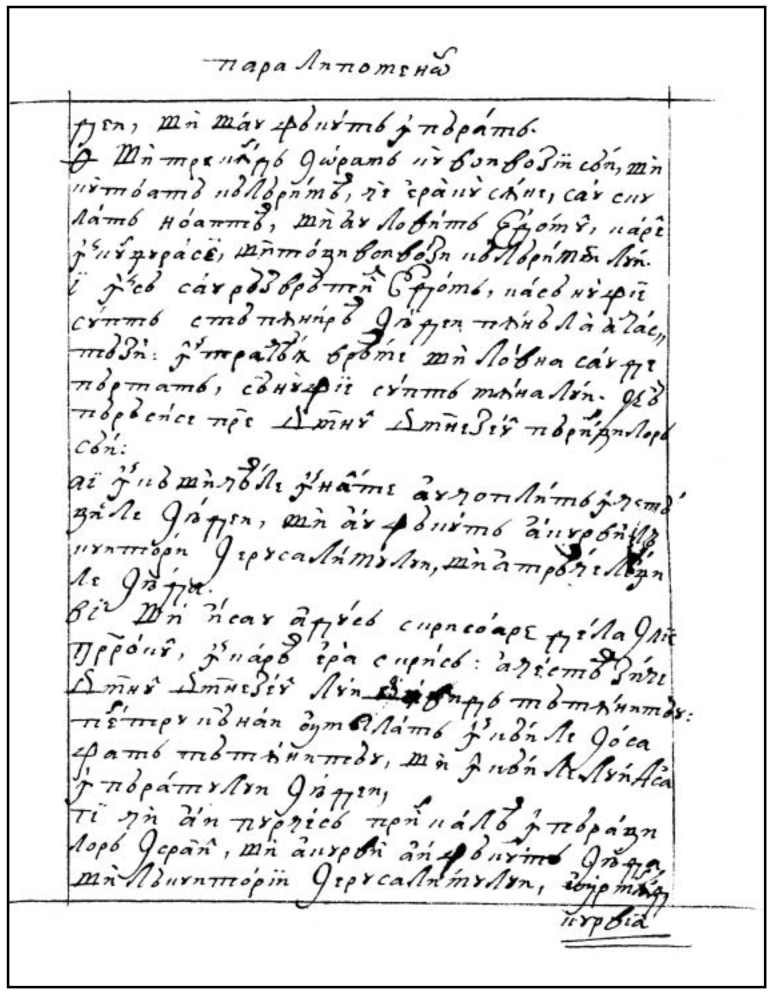
356v

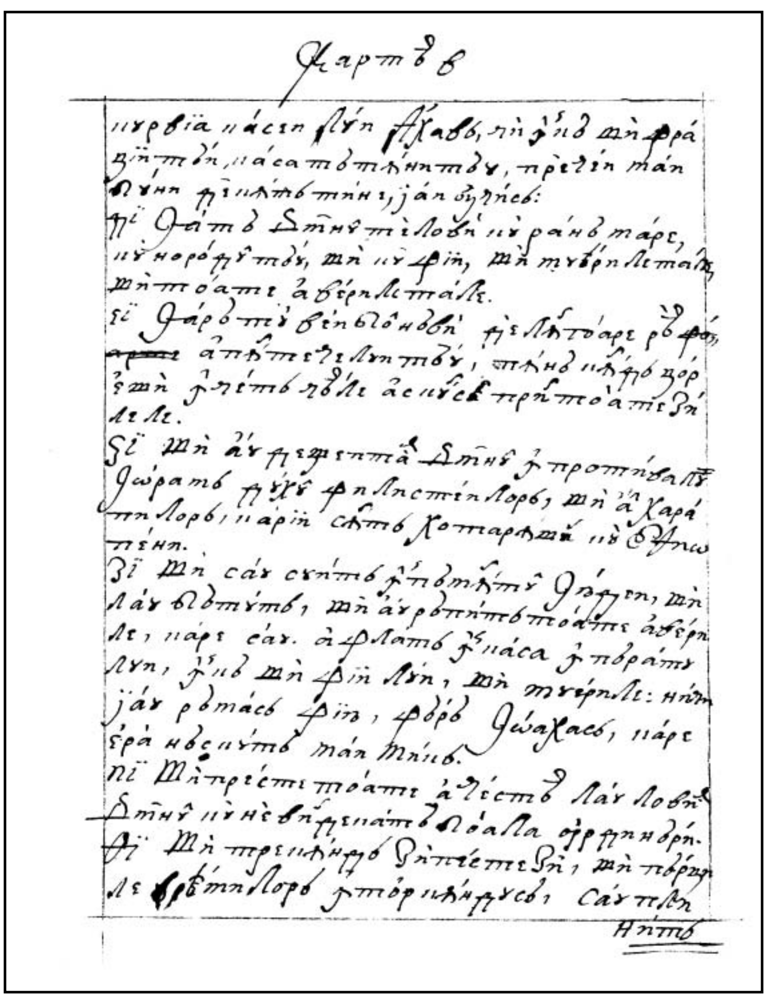
357r

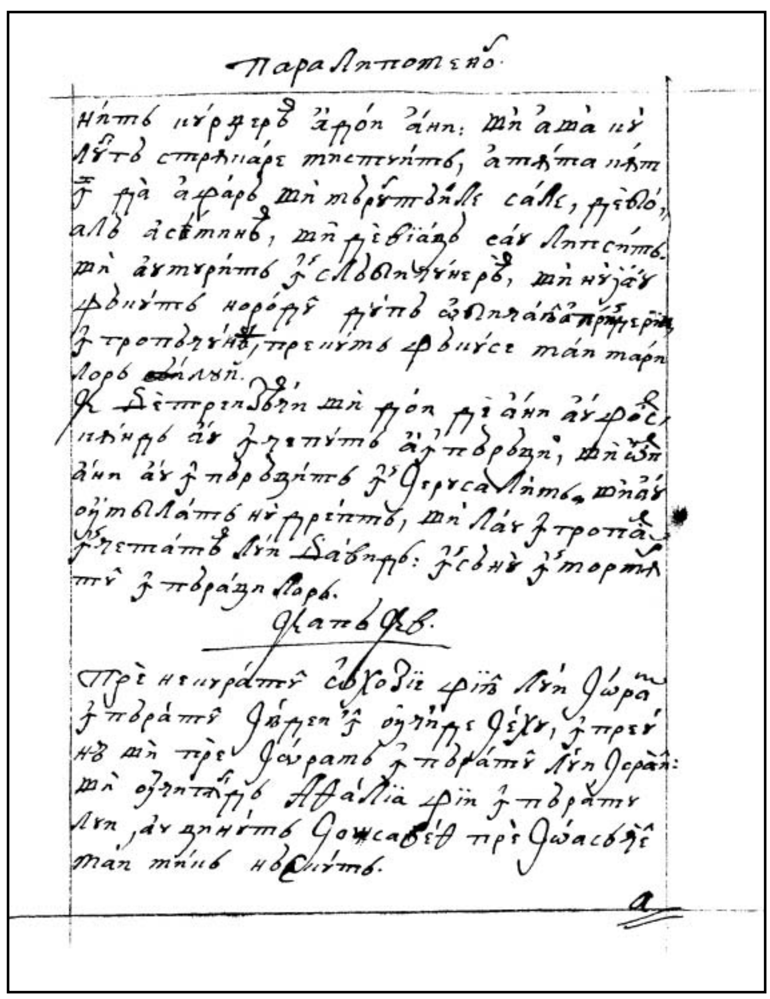
357v

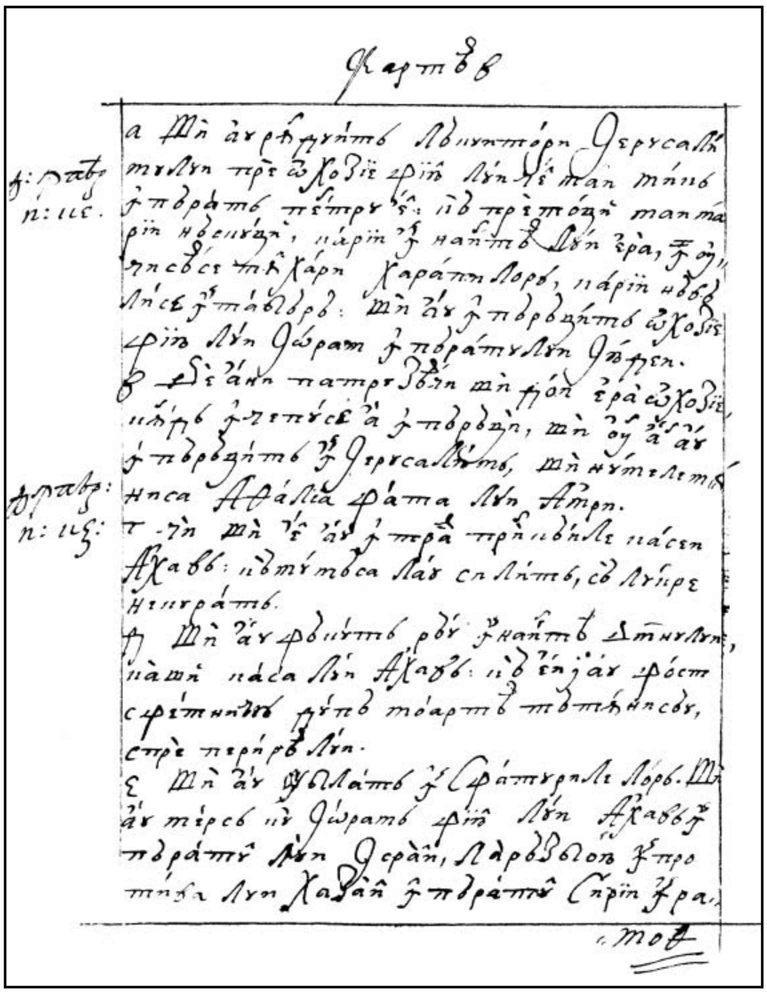
358r

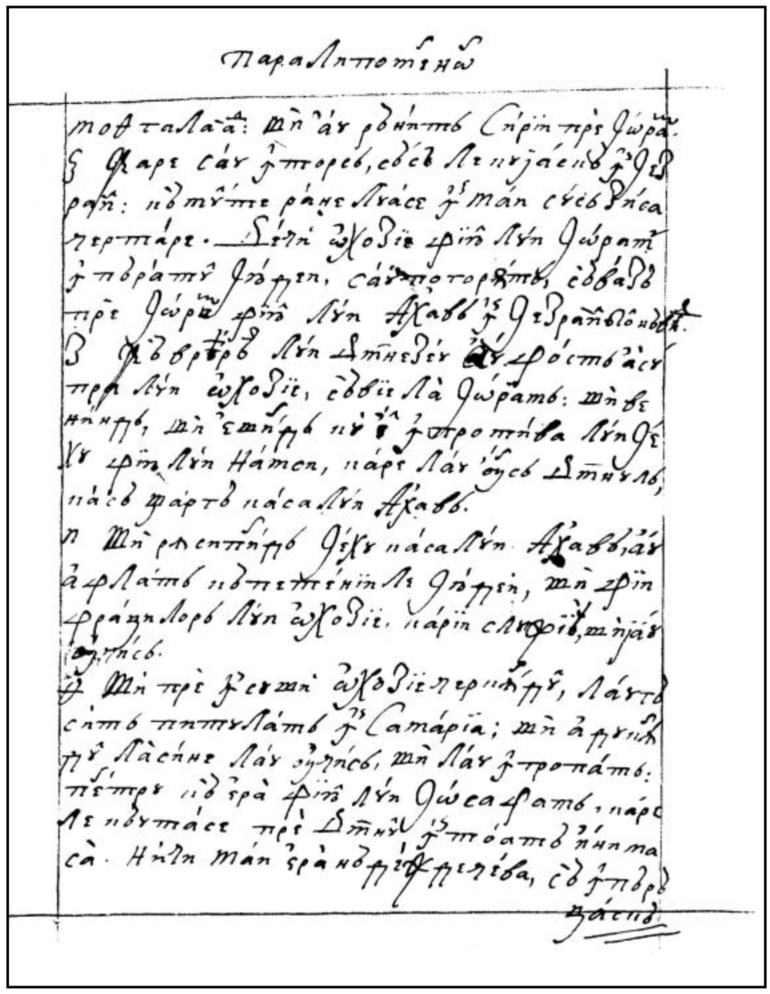
358v

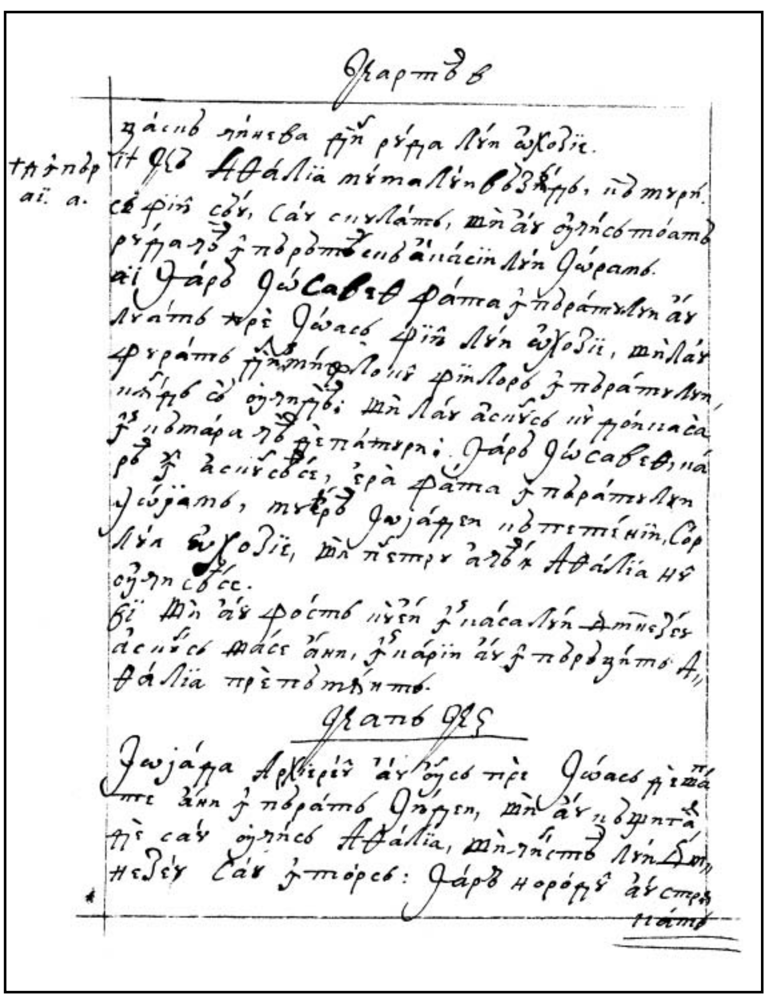
359r

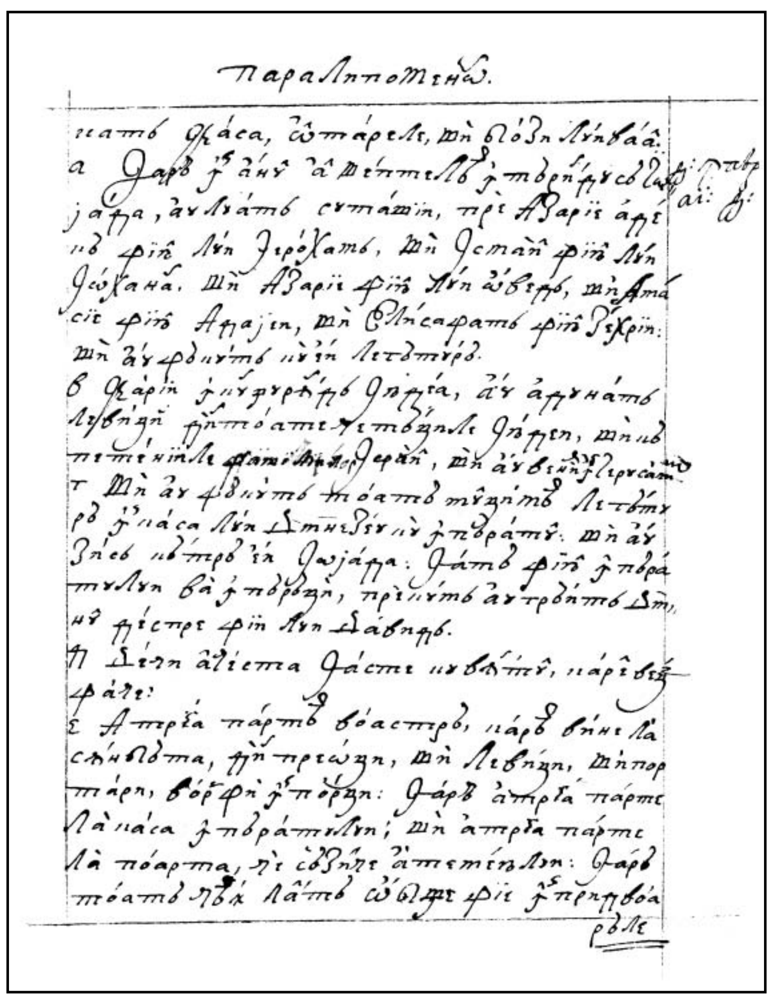
359v

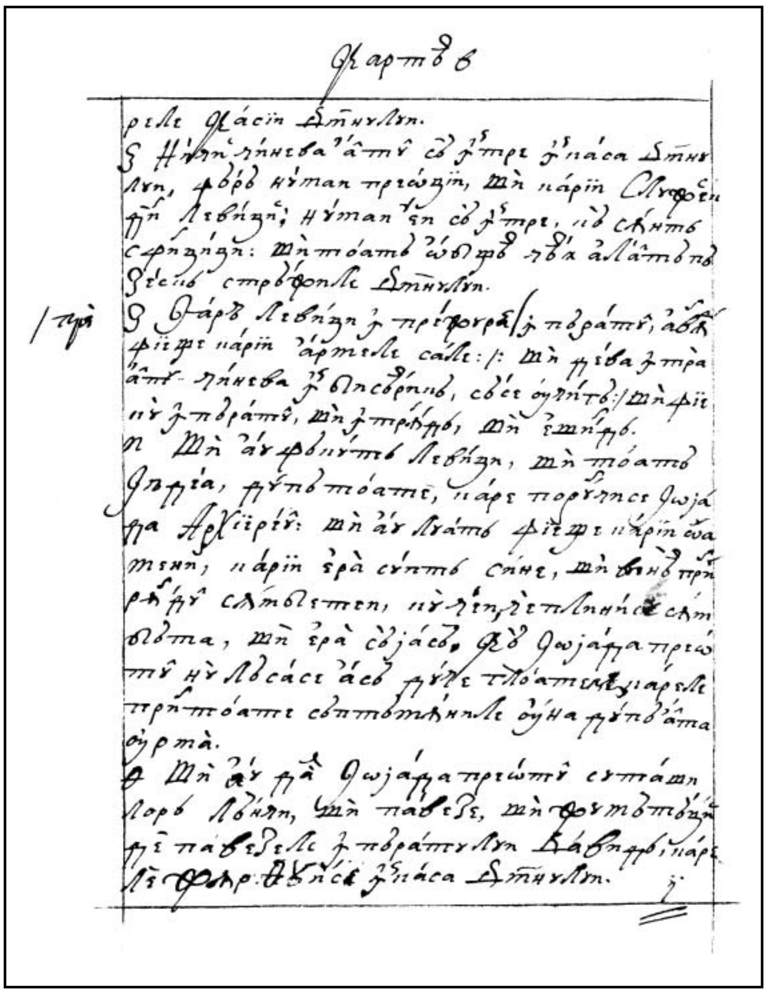
360r

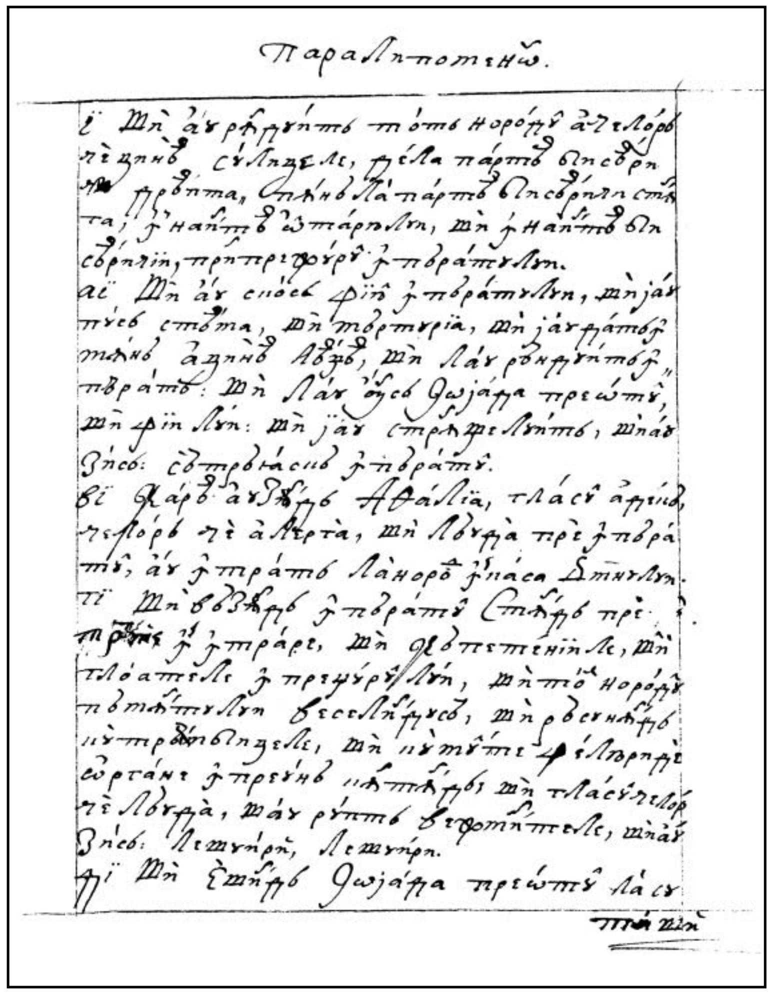
360v

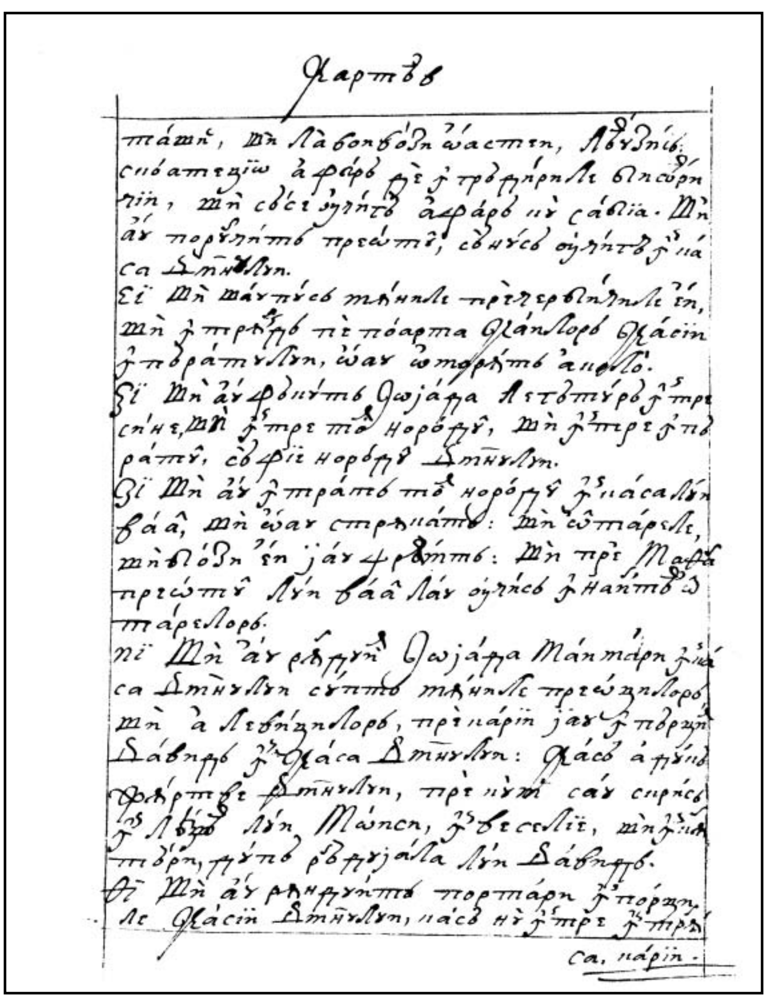
361r

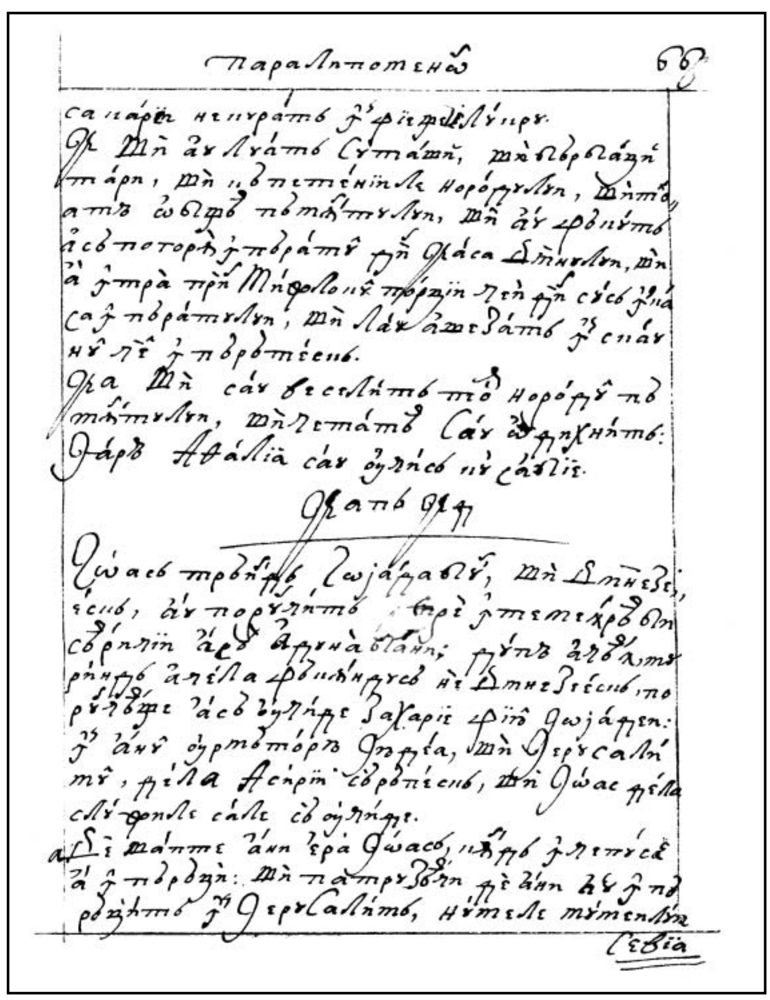
361v

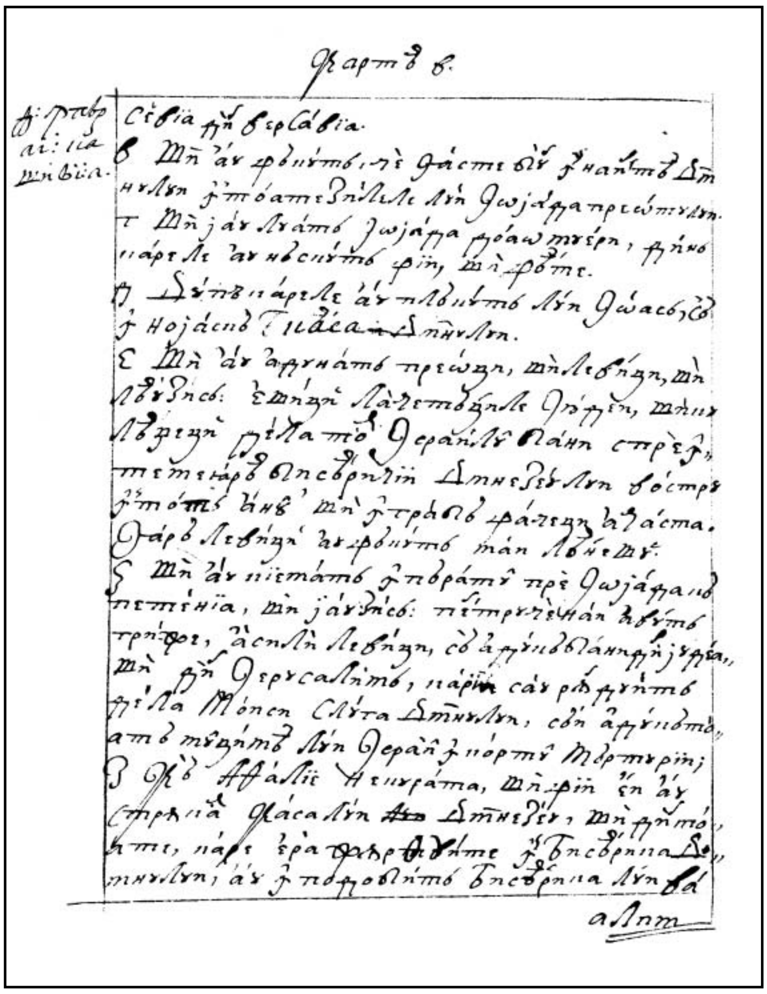
362r

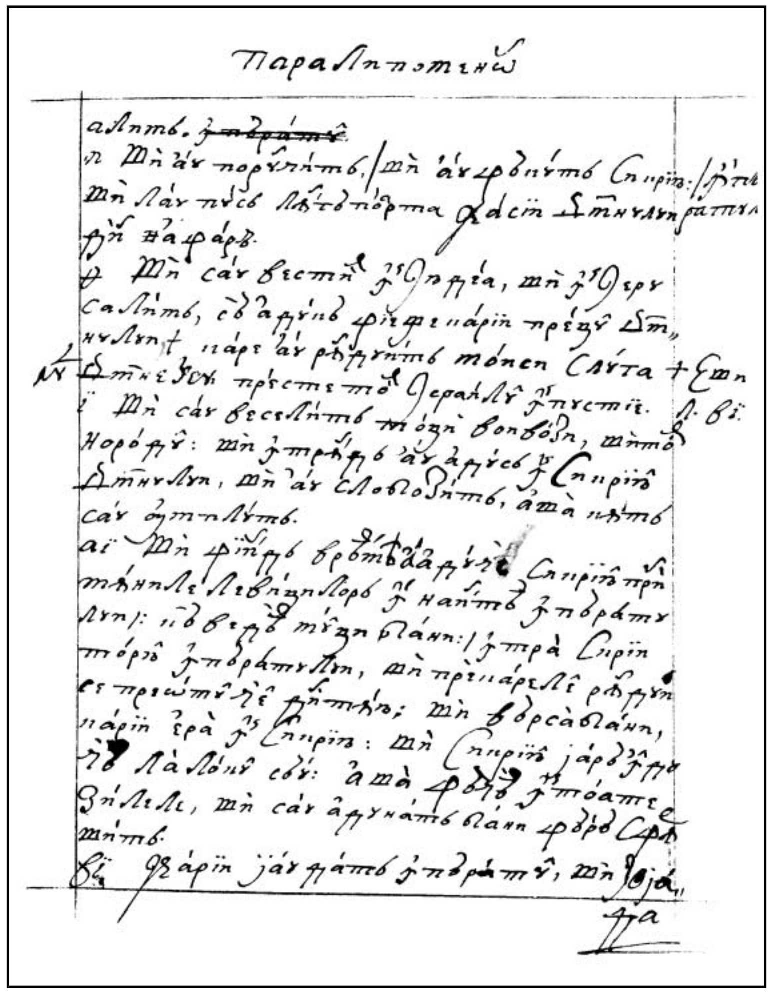
362v

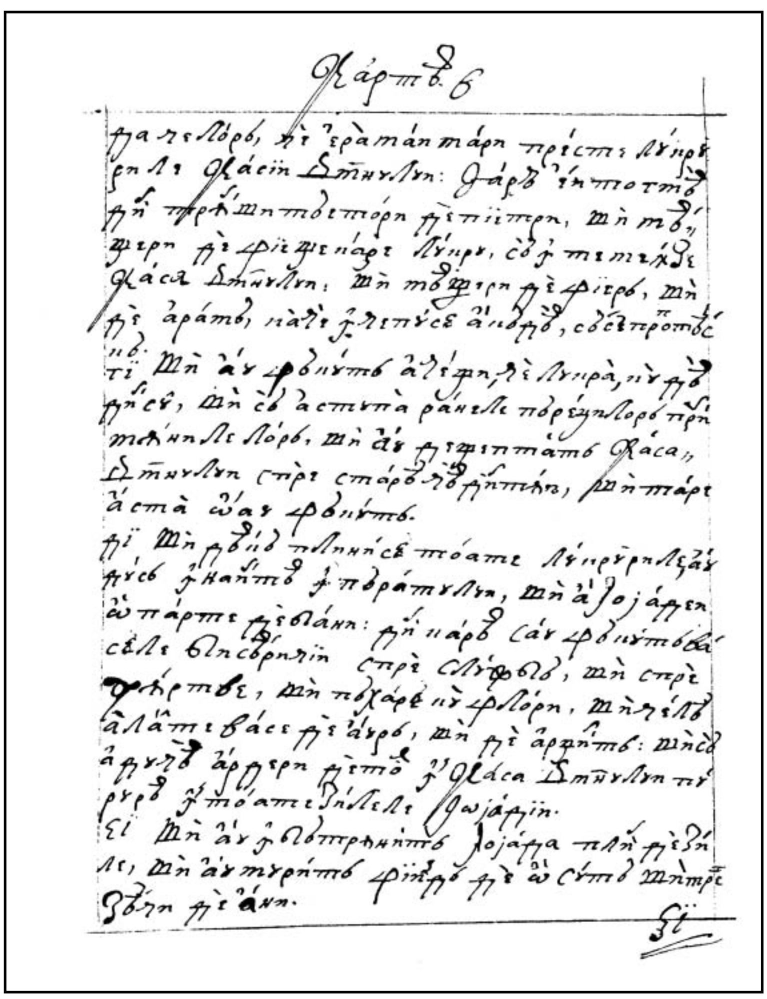
363r

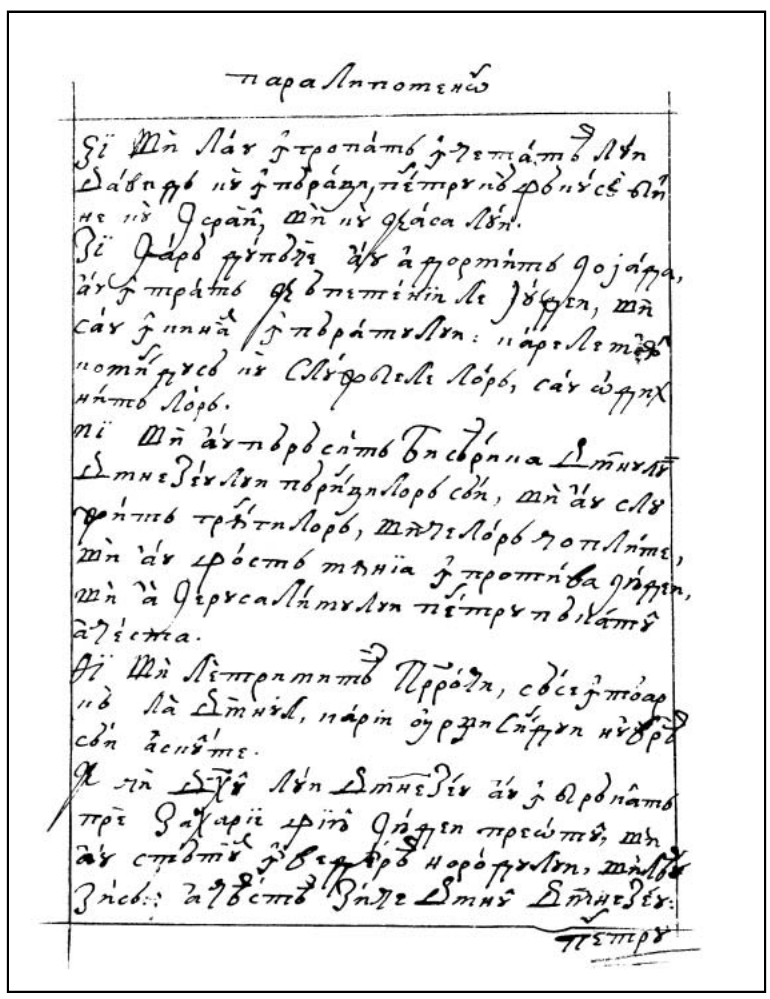
363v

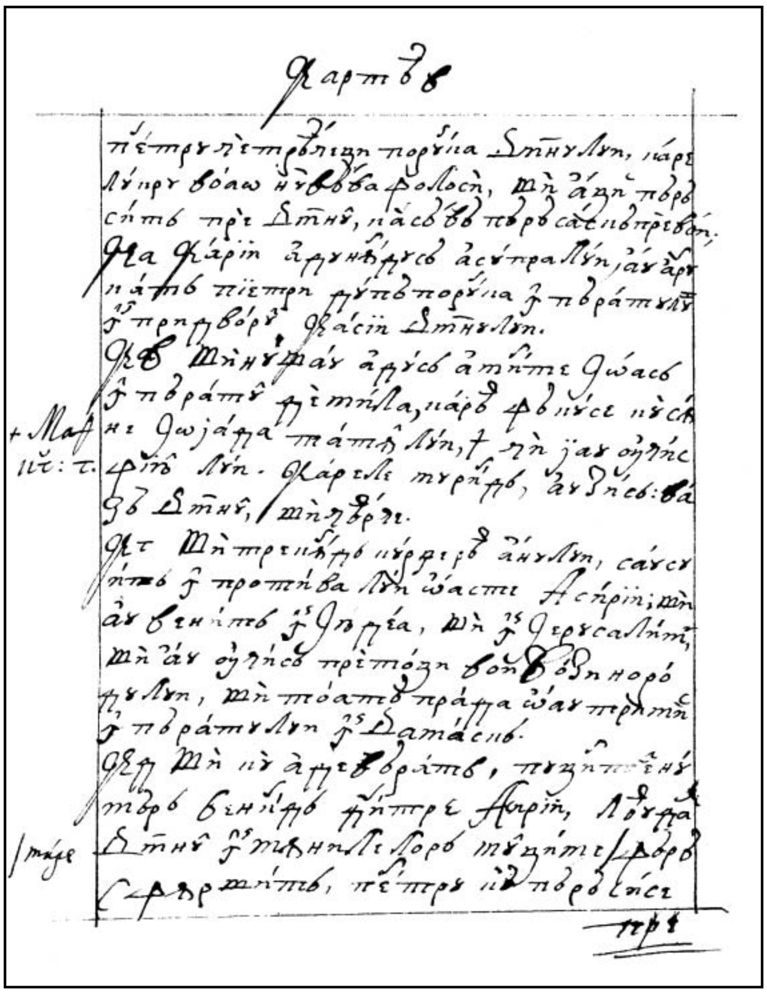
364r

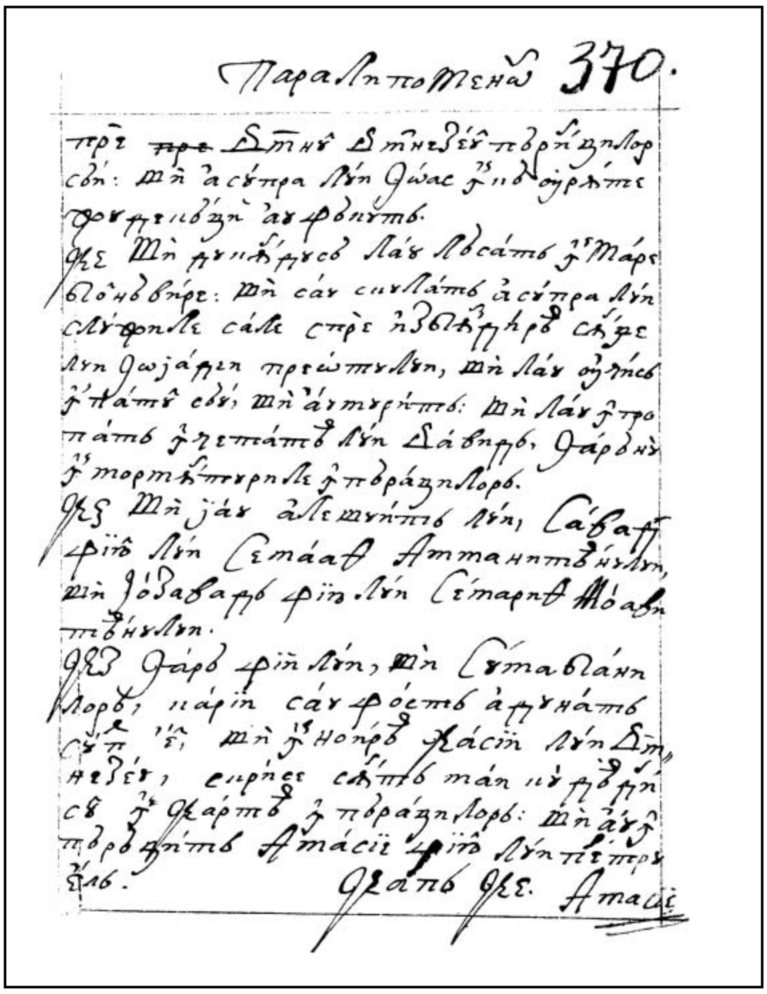
364v

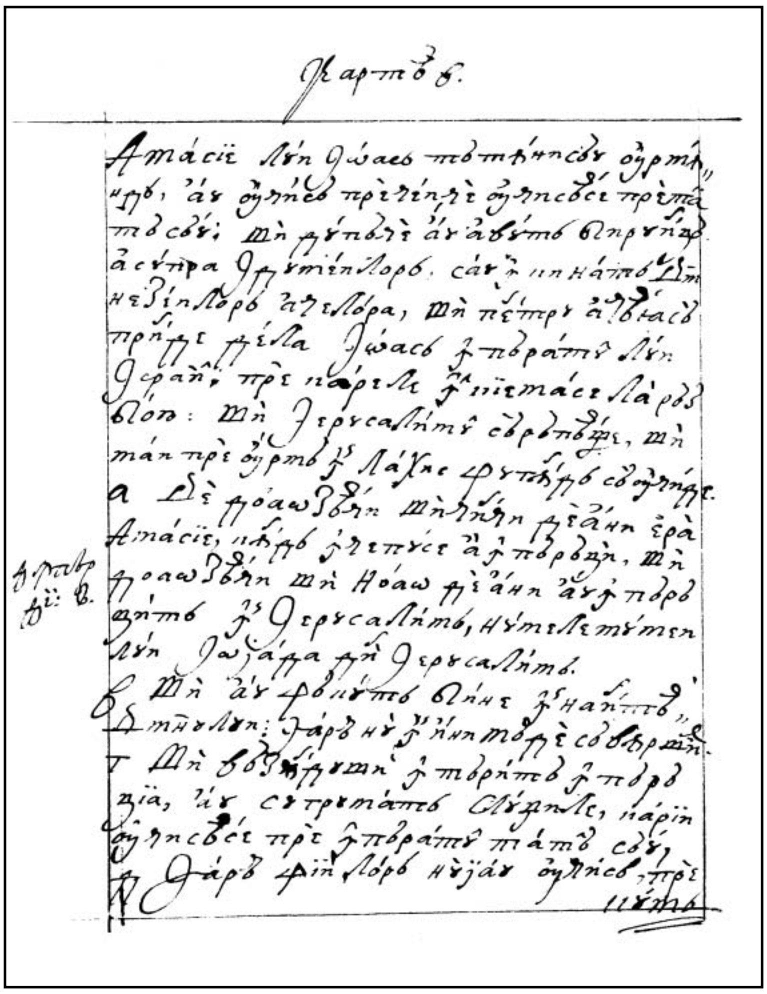
365r

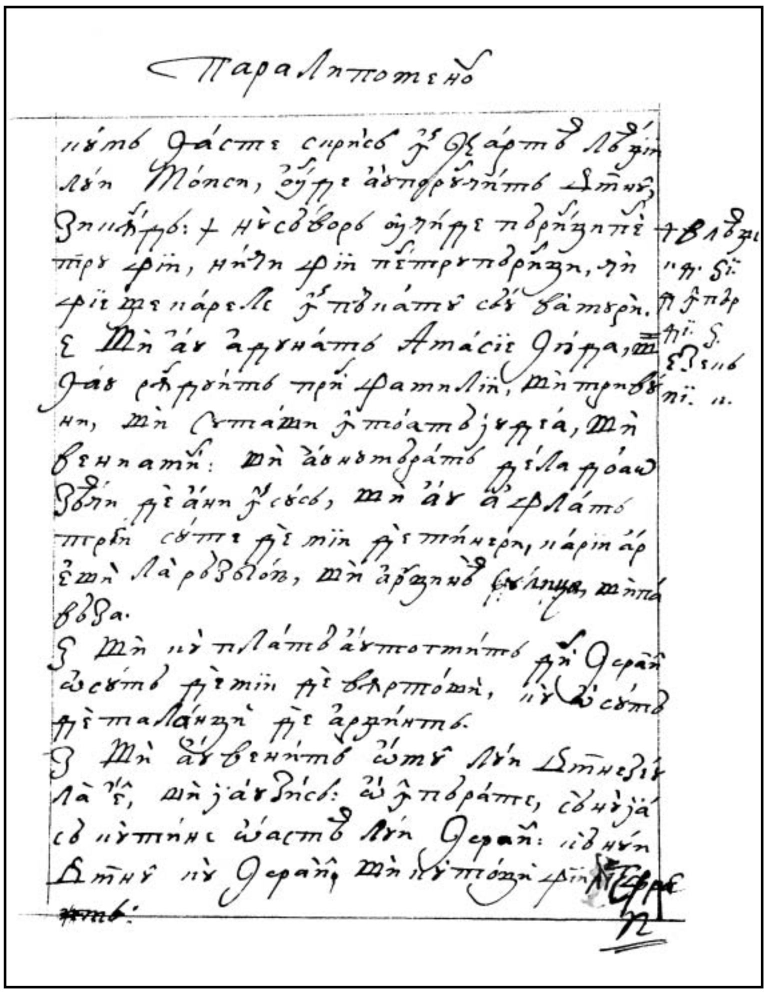
365v

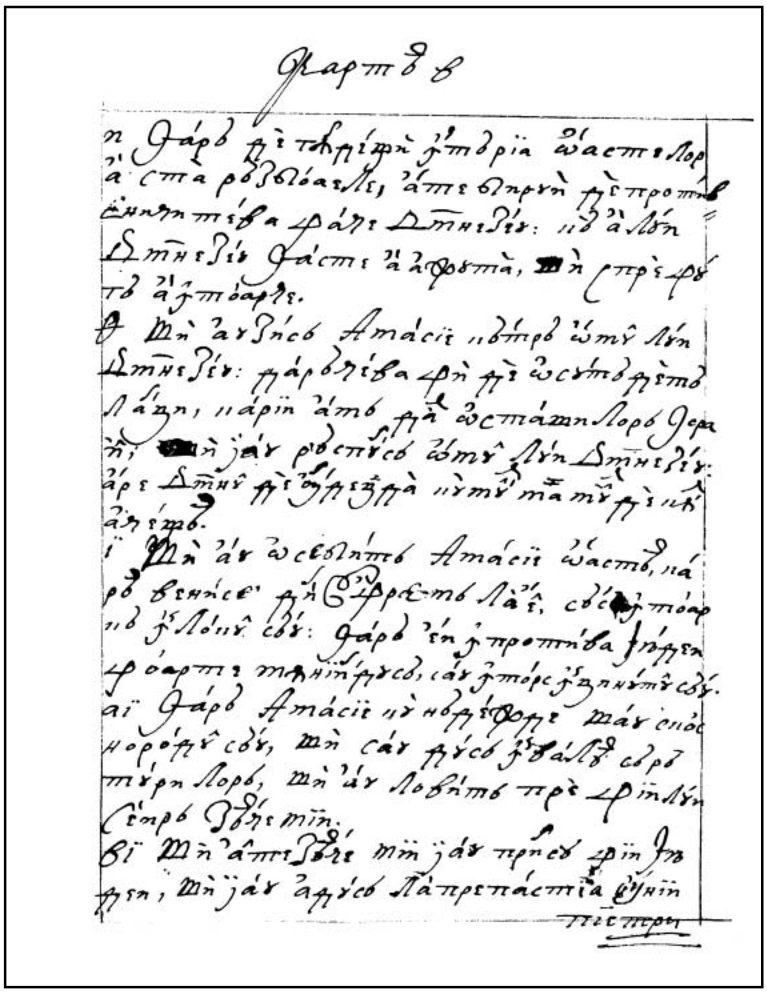
366r

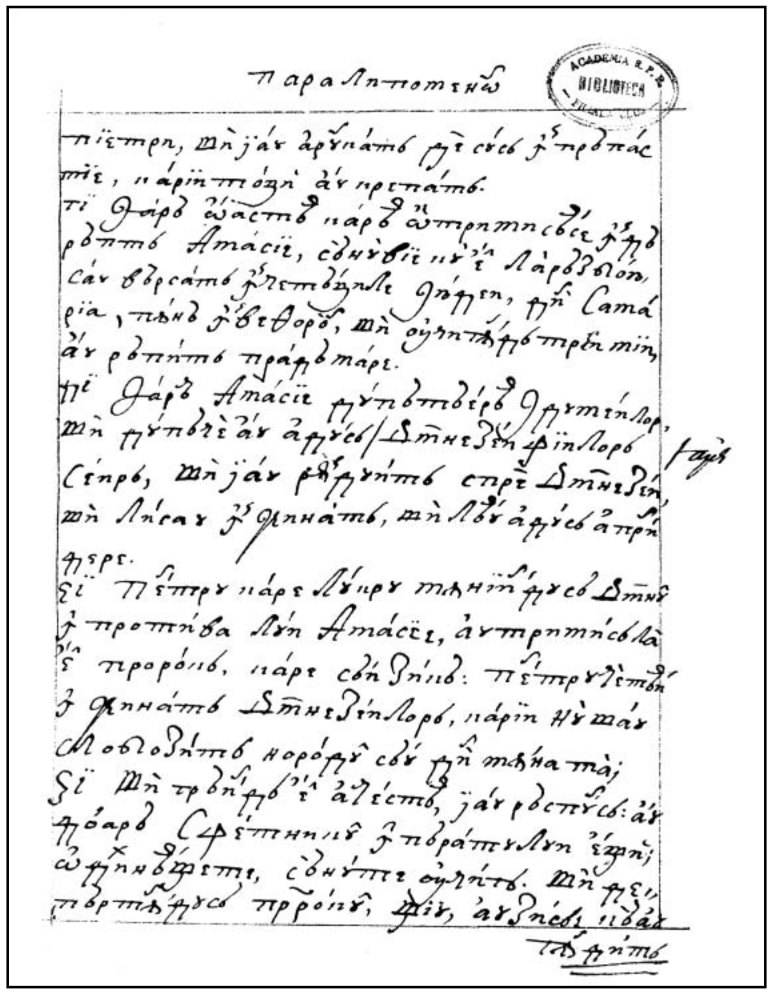

366v

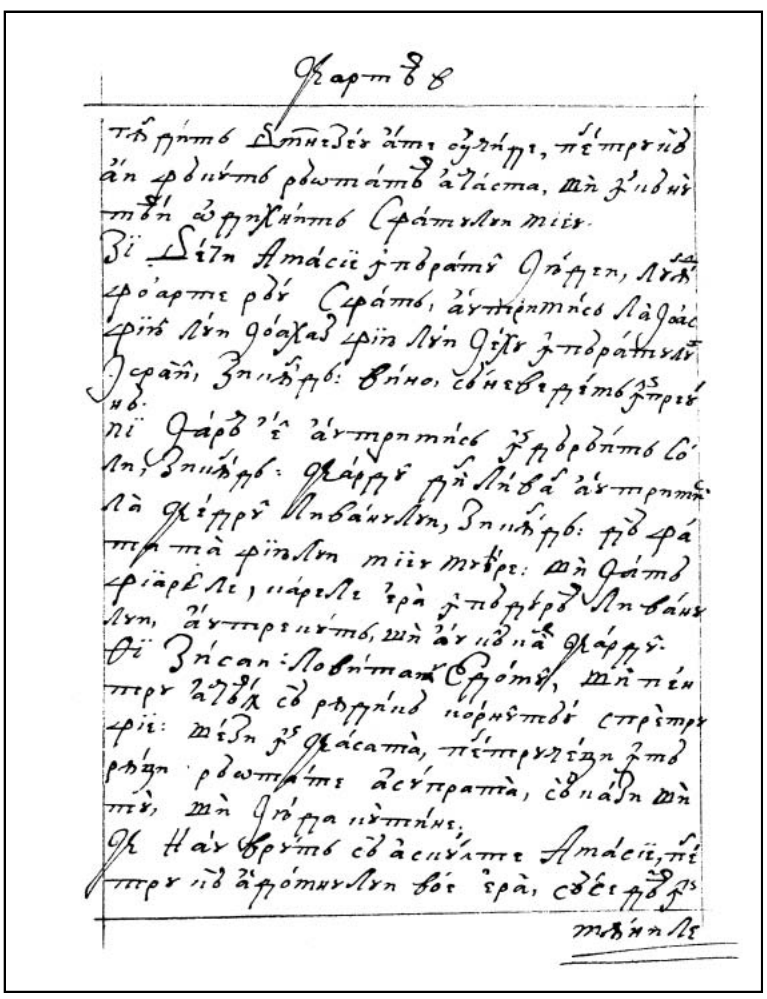
367r

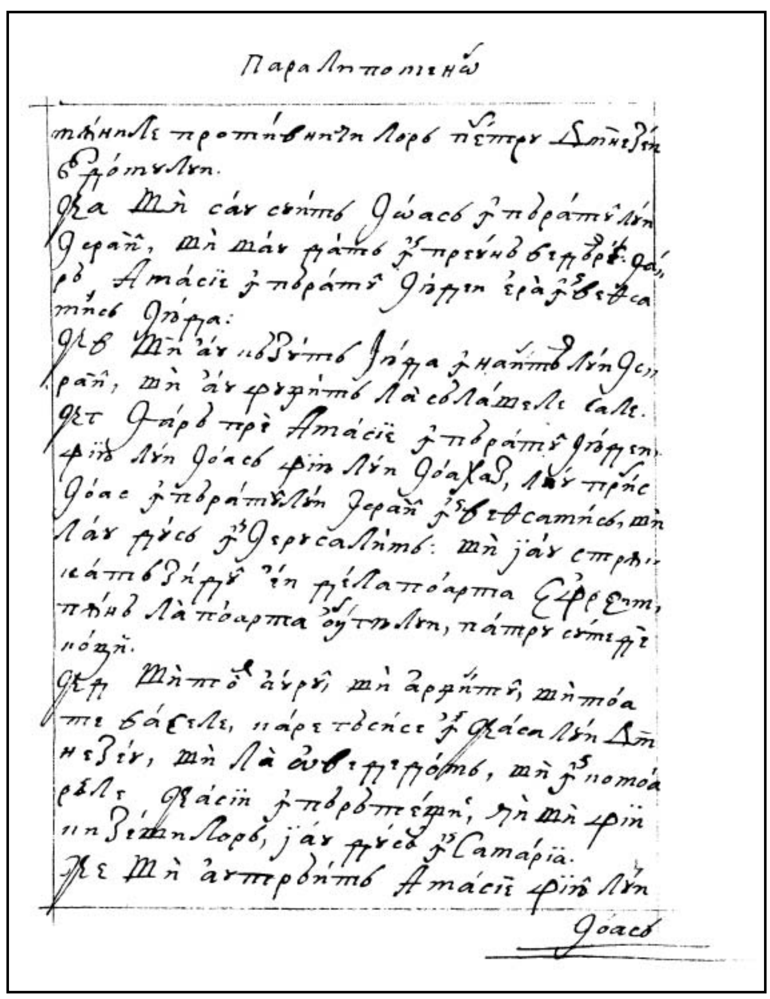

367v

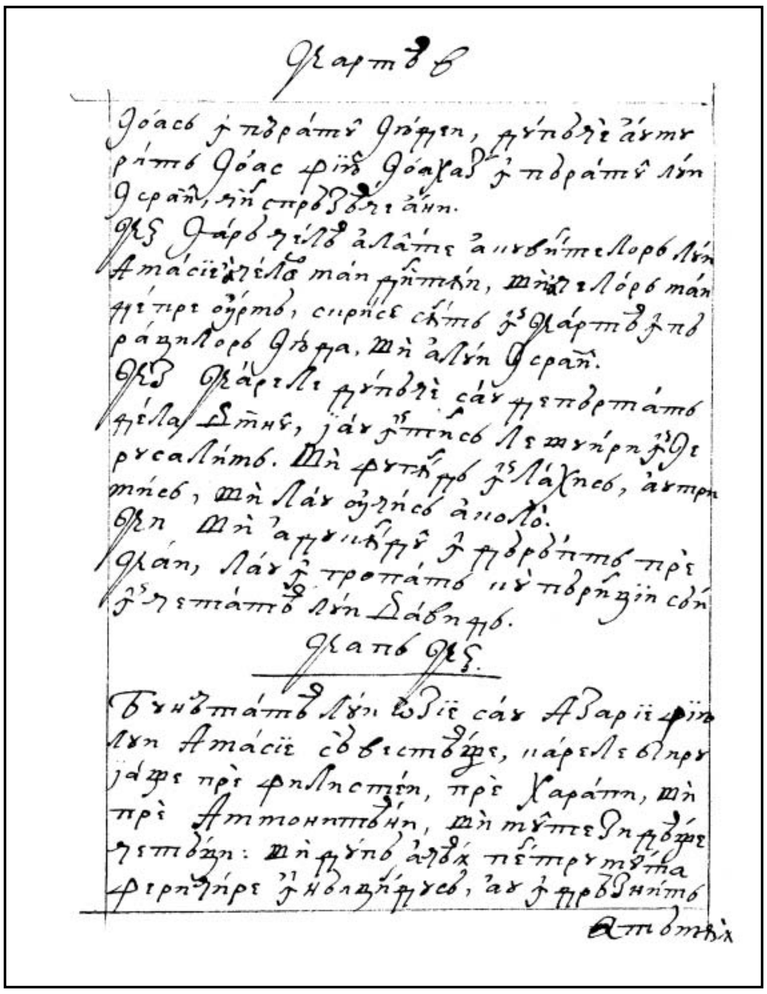
368r

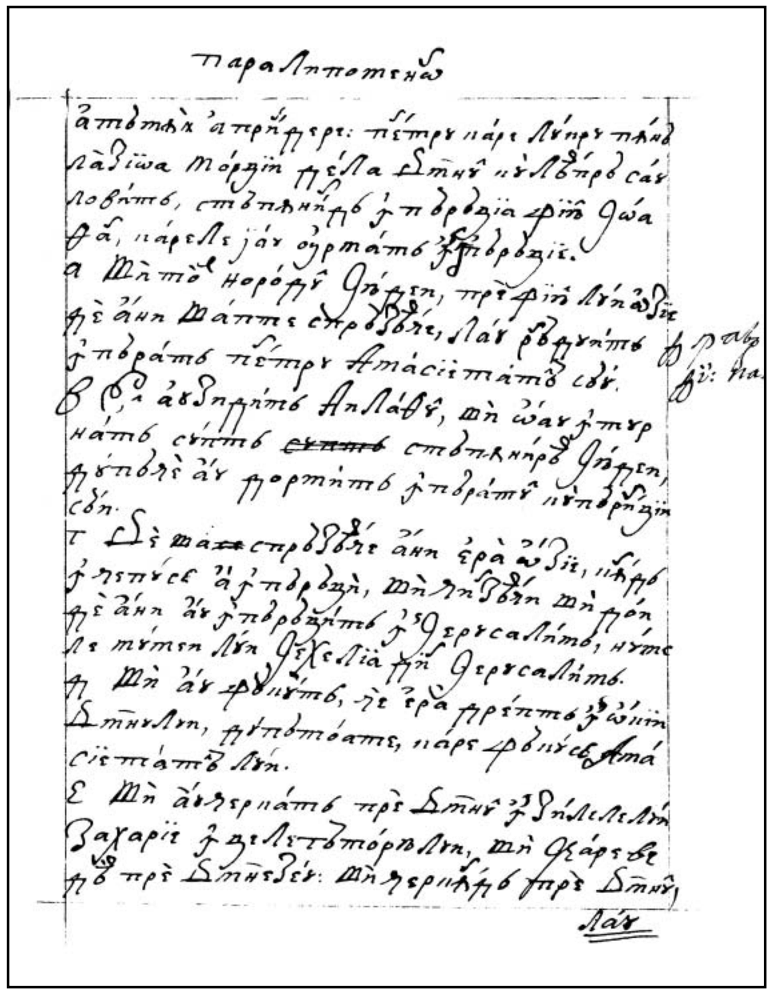

368v

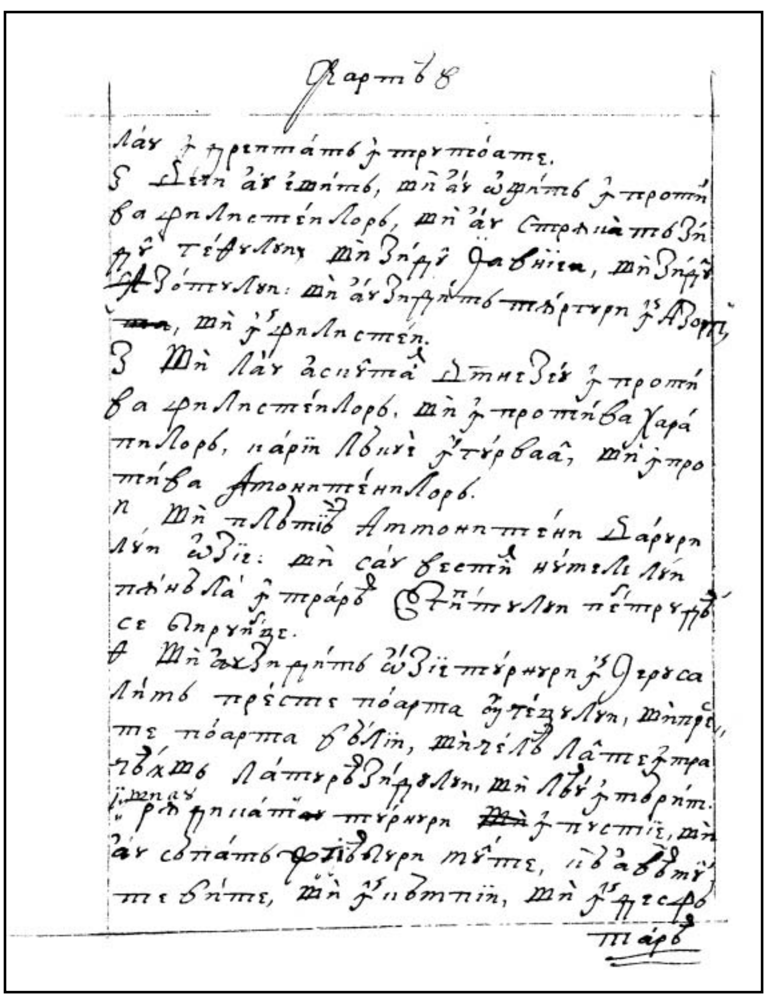
369r

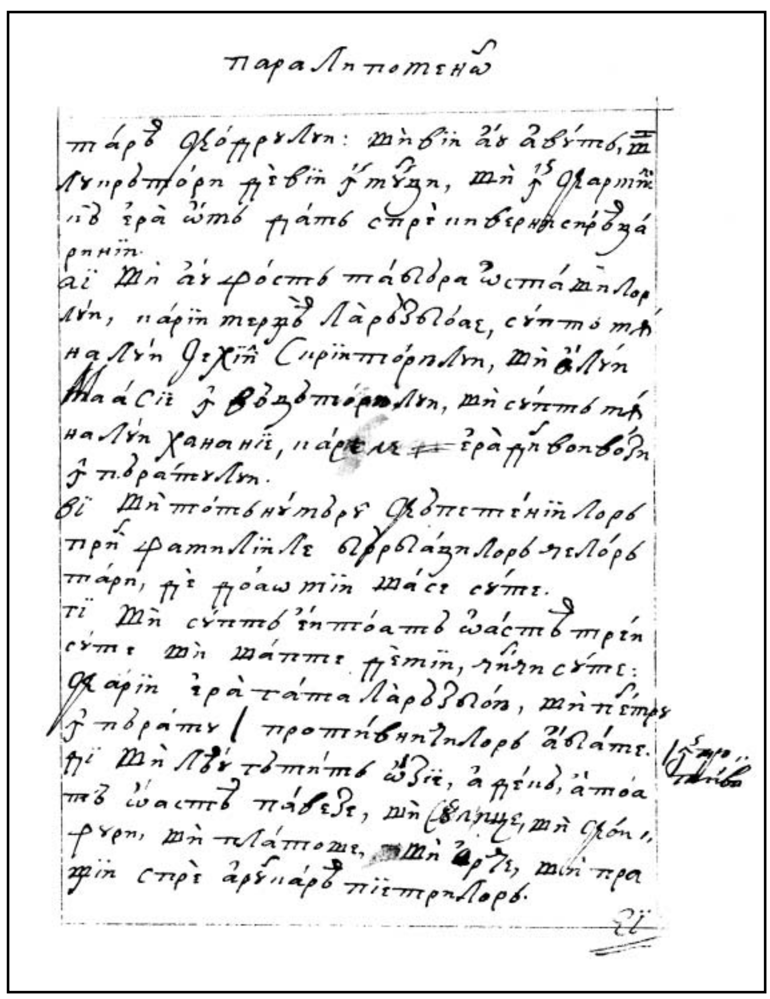
369v

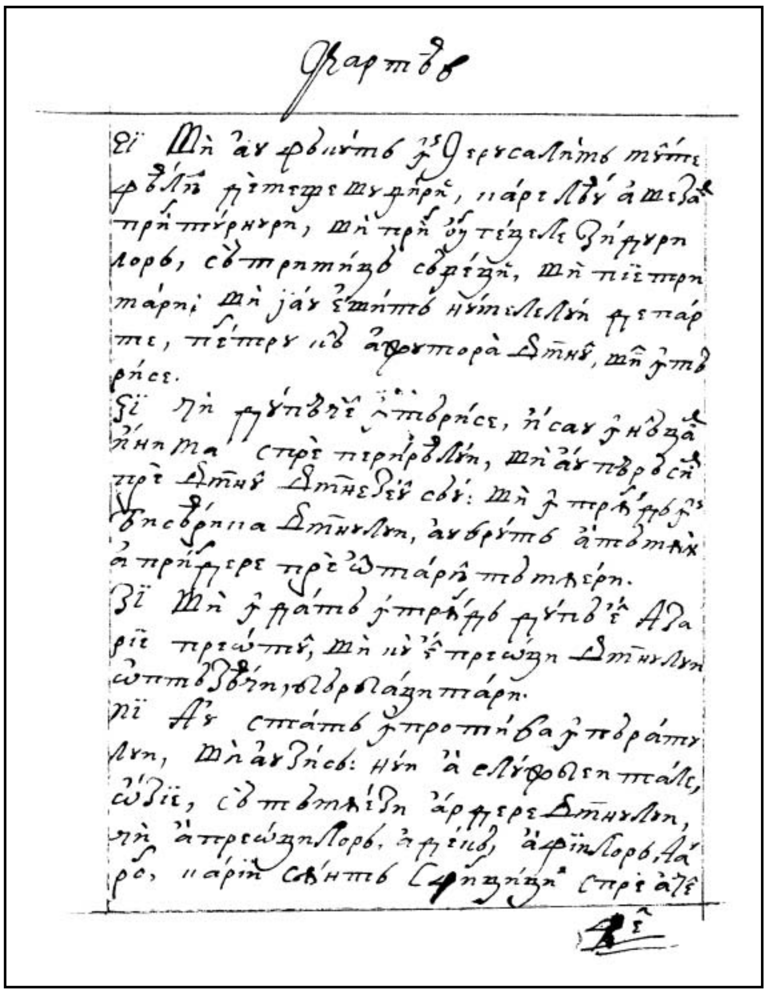
370r

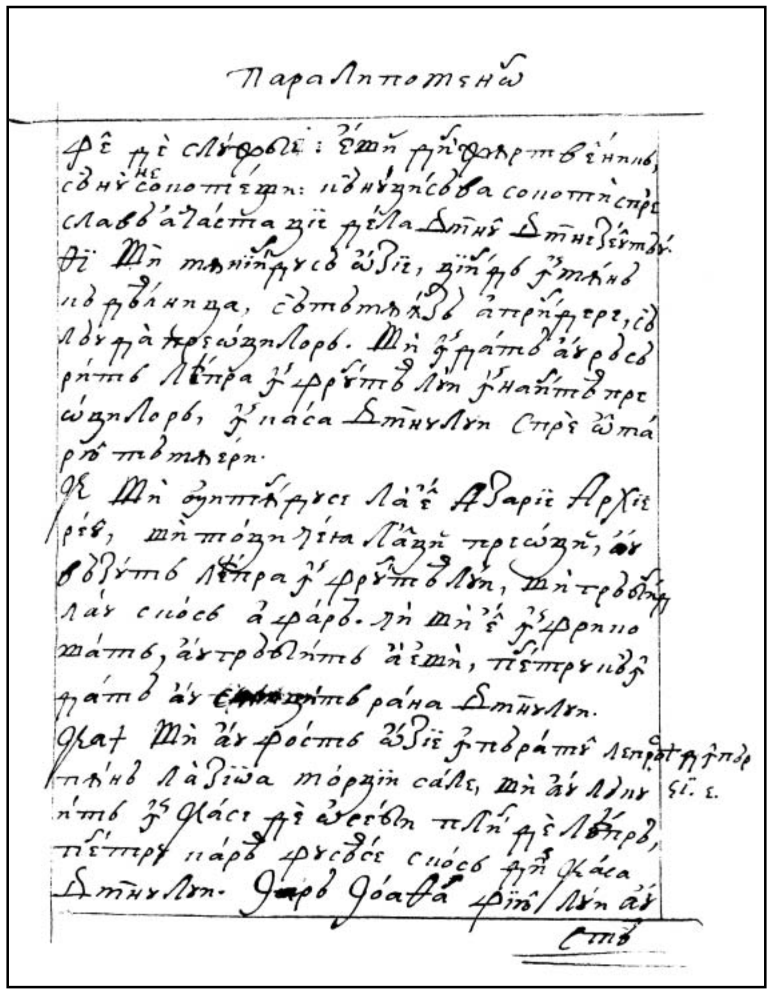
370v

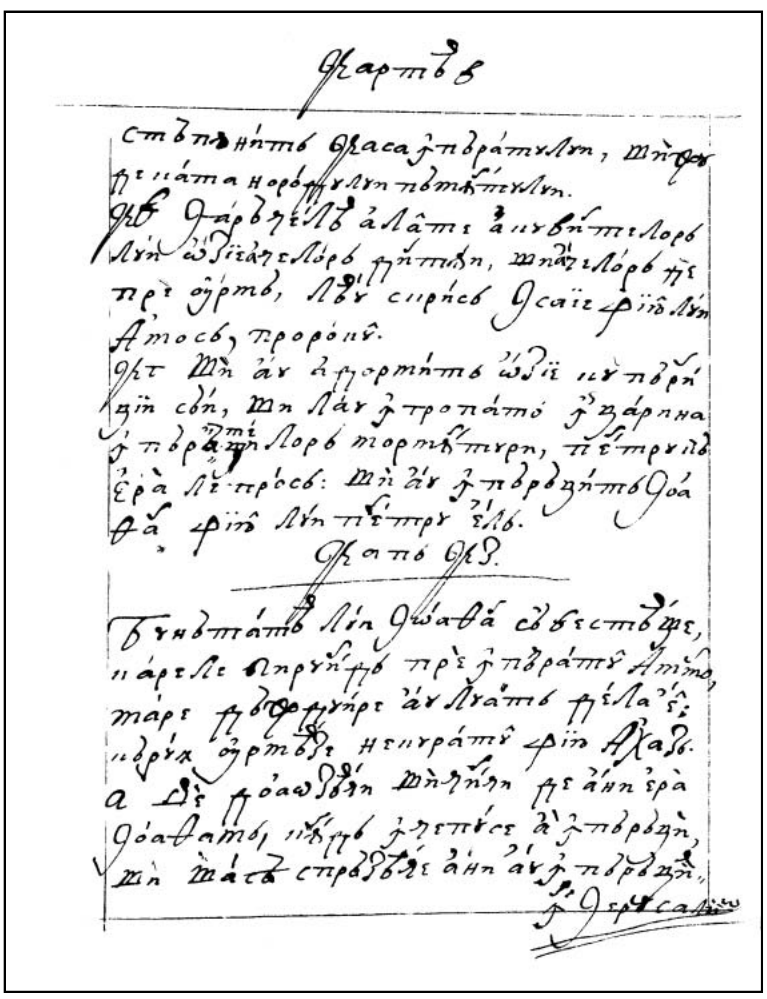
371r

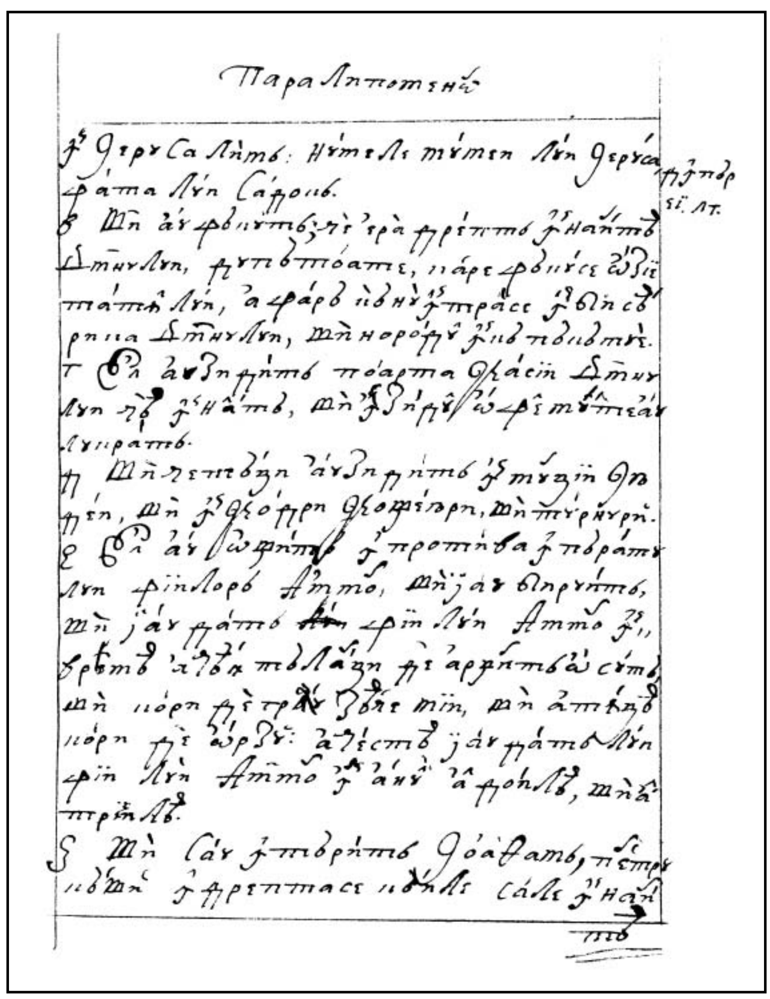
371v

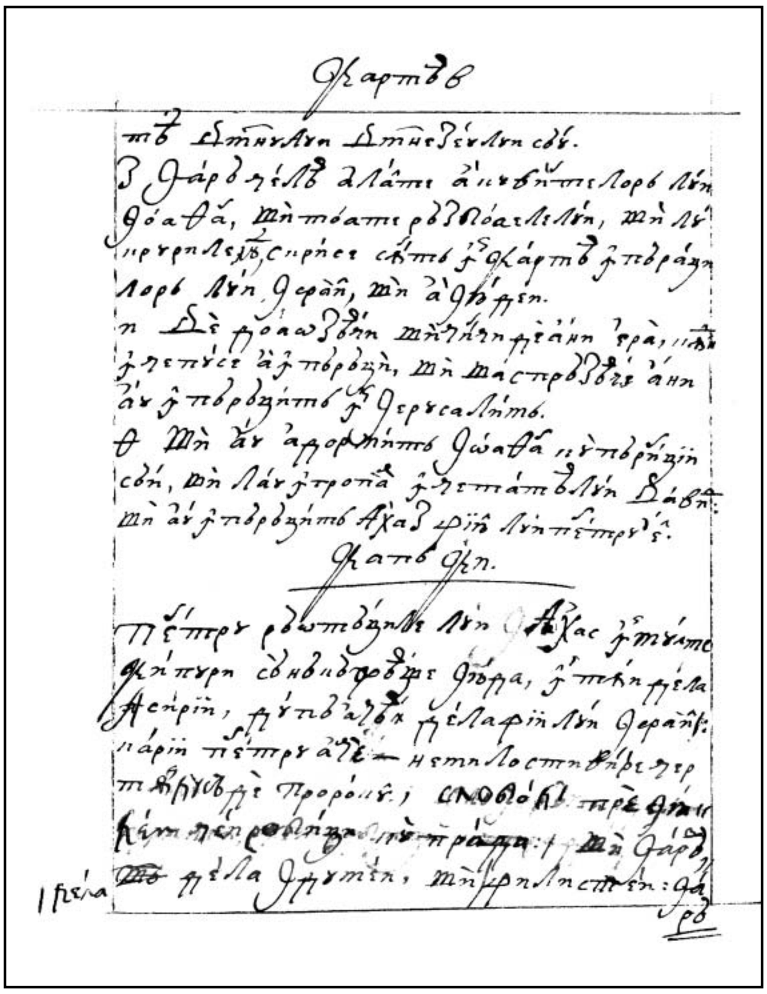
372r

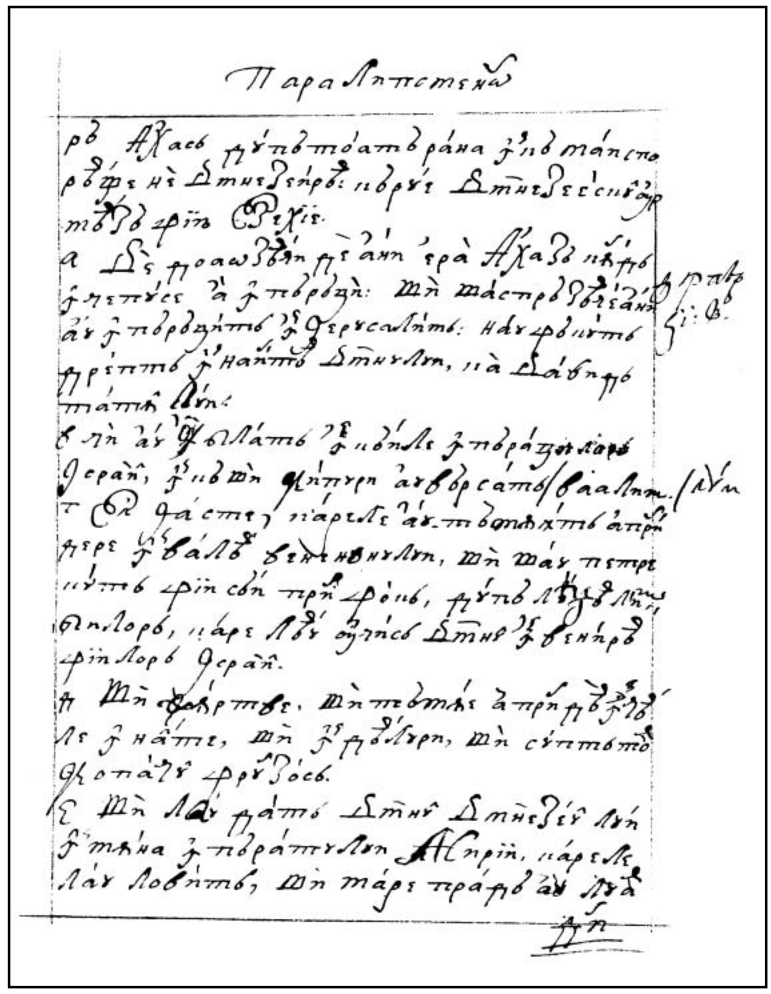
372v

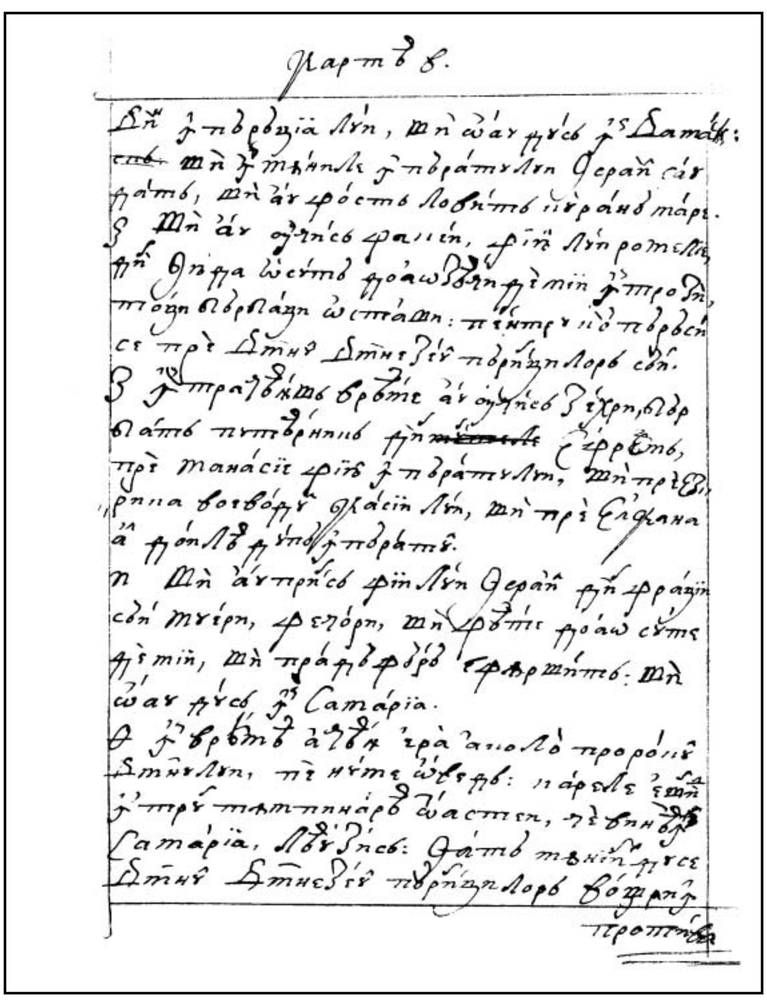
373r

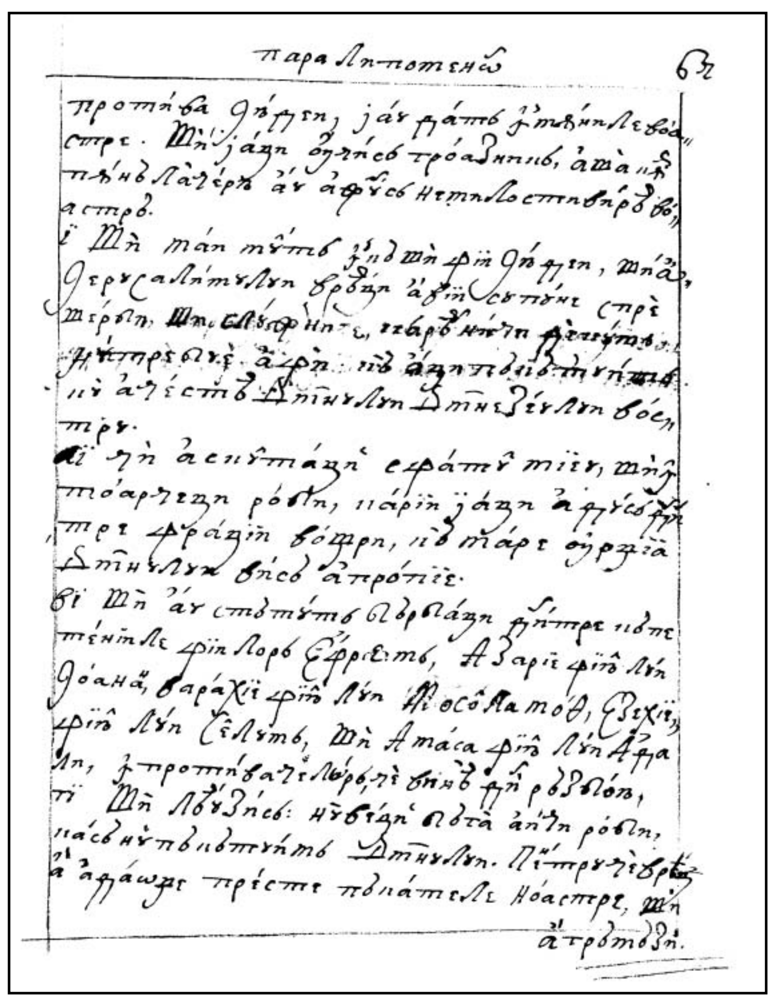
373v

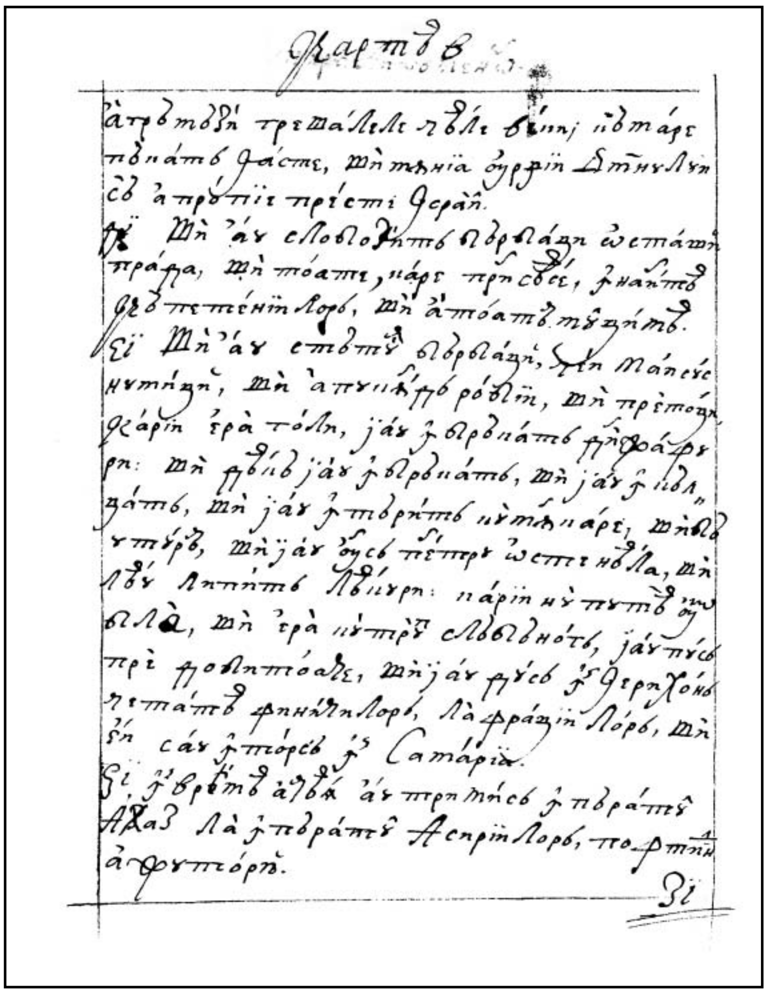
374r

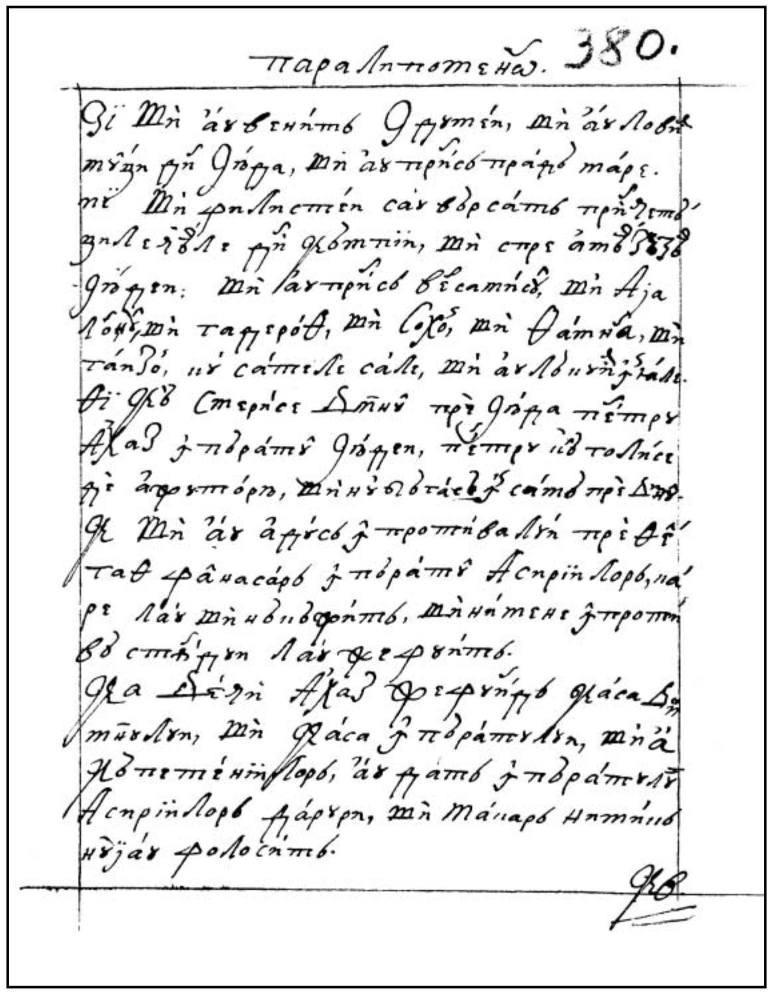
374v

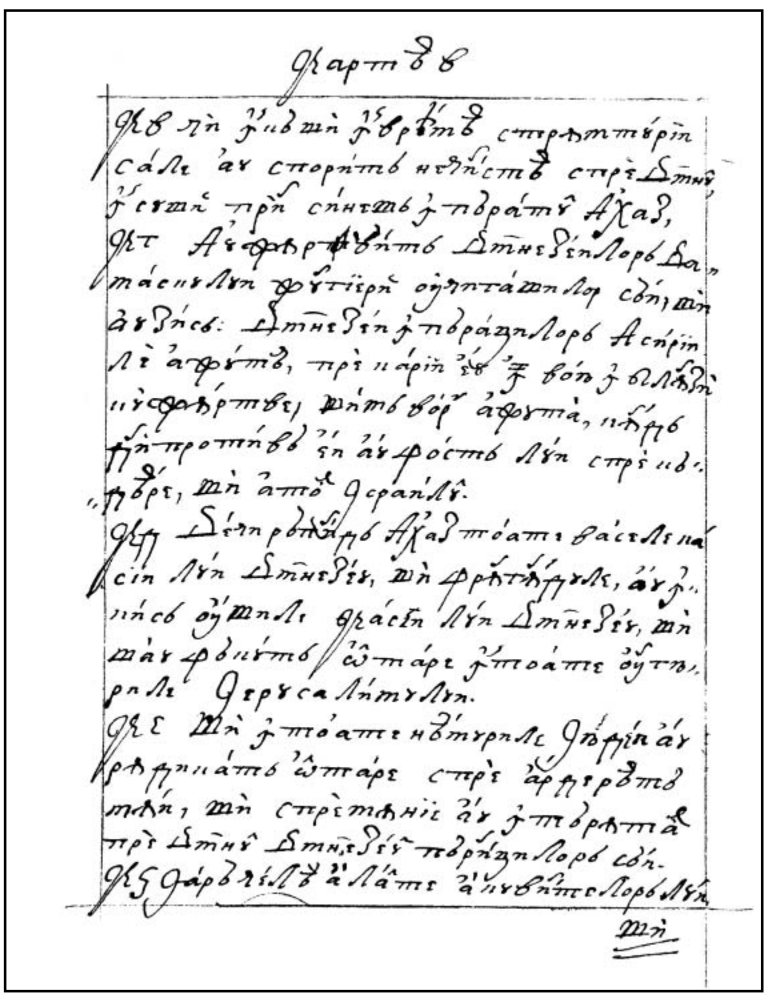
375r

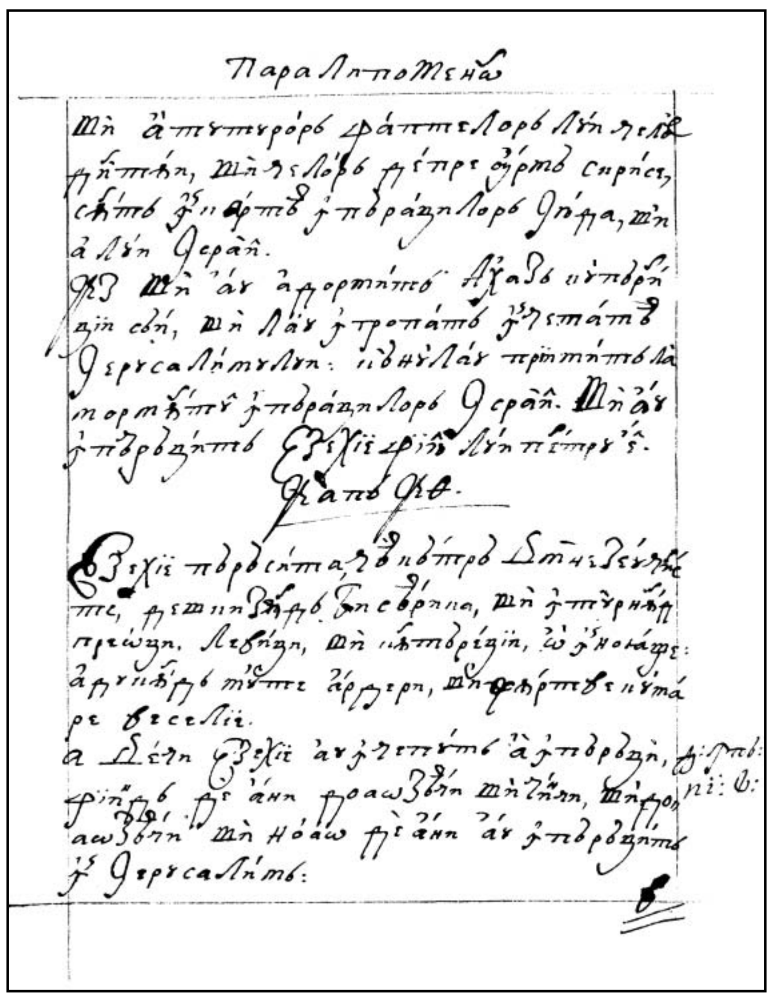
375v

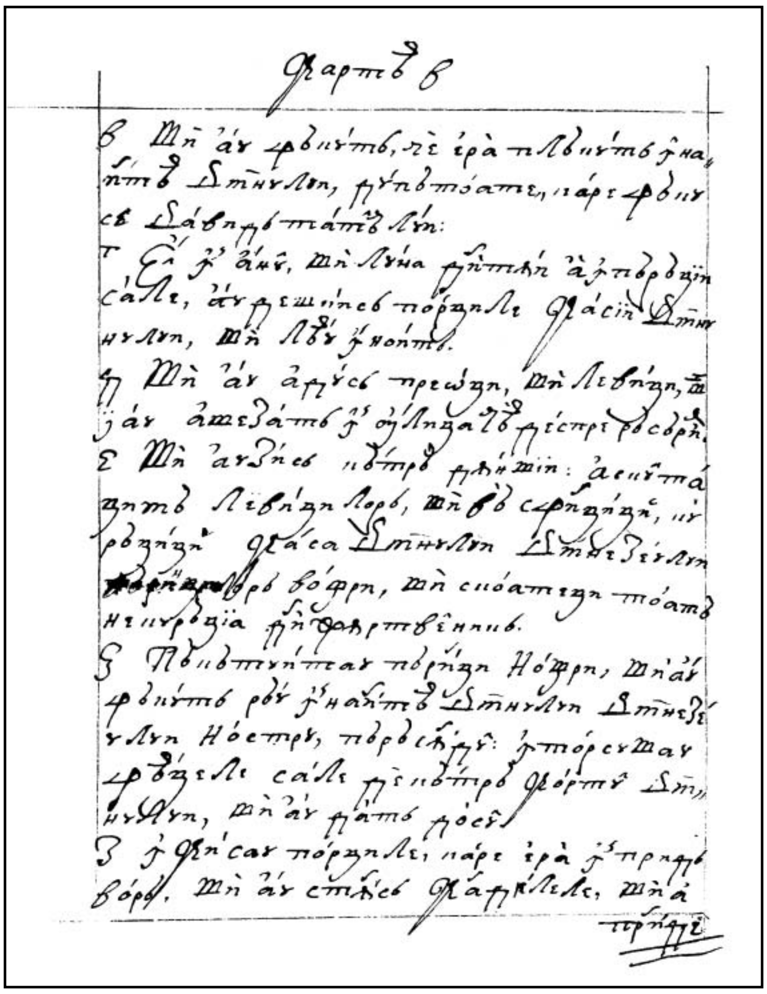
376r

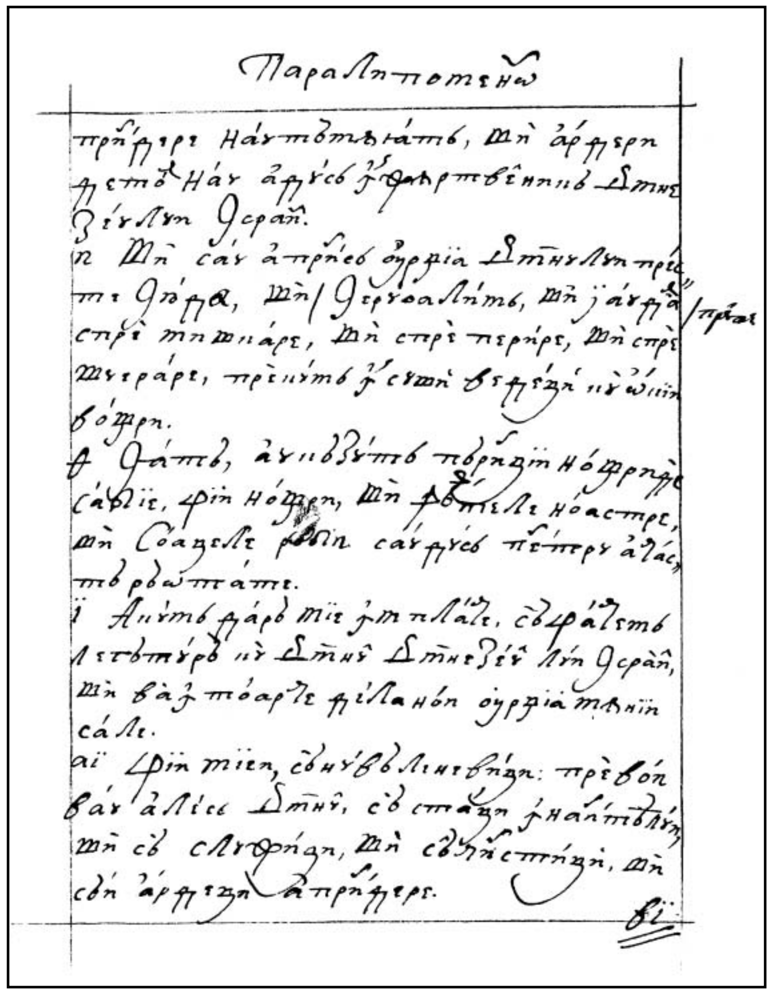
376v

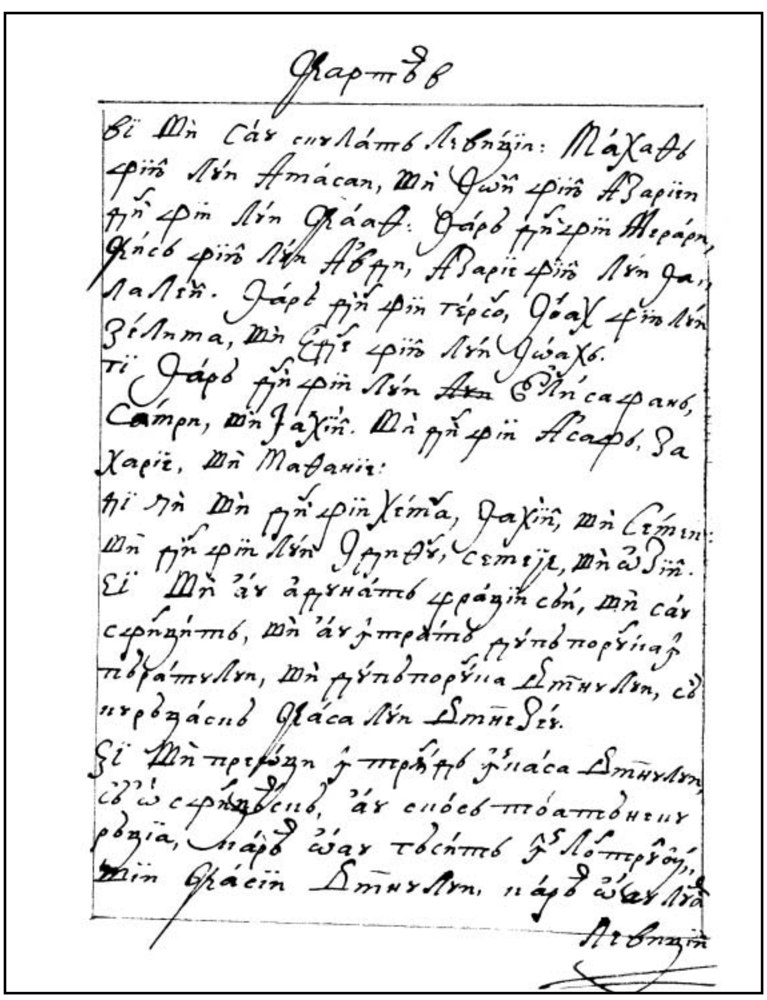
377r

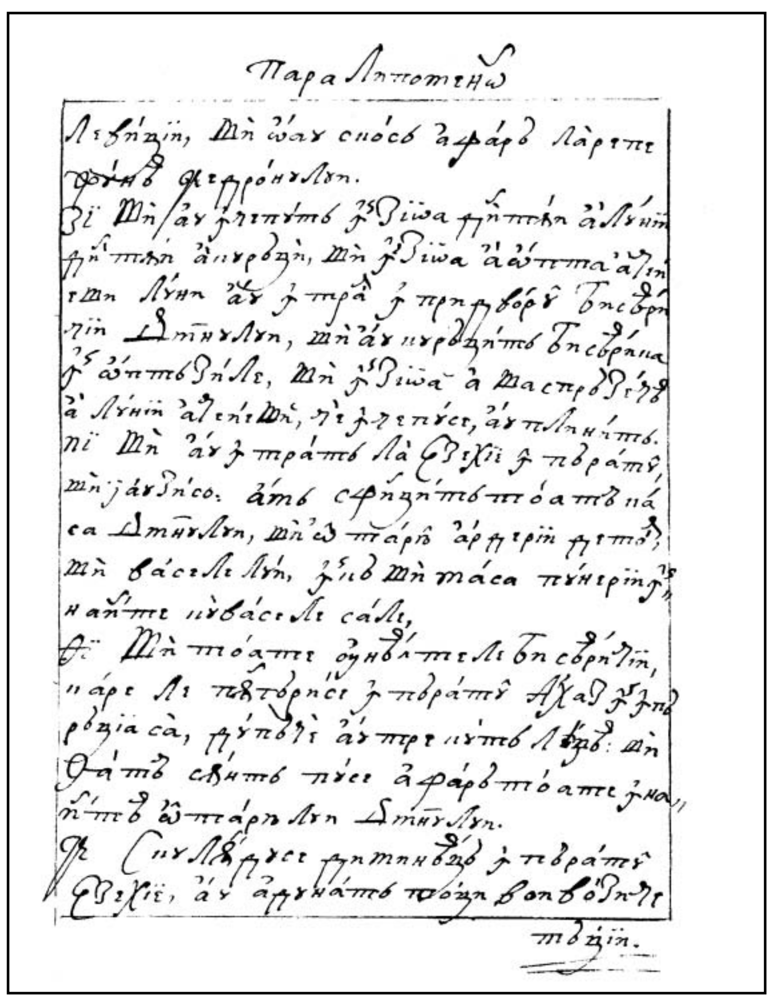
377v

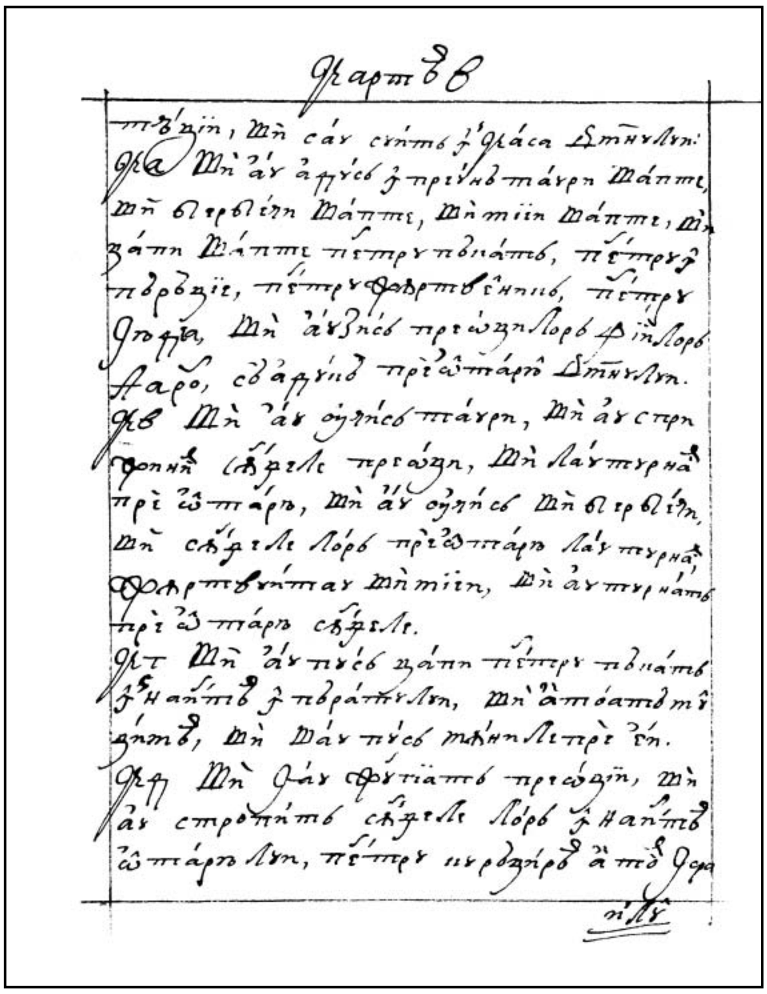
378r

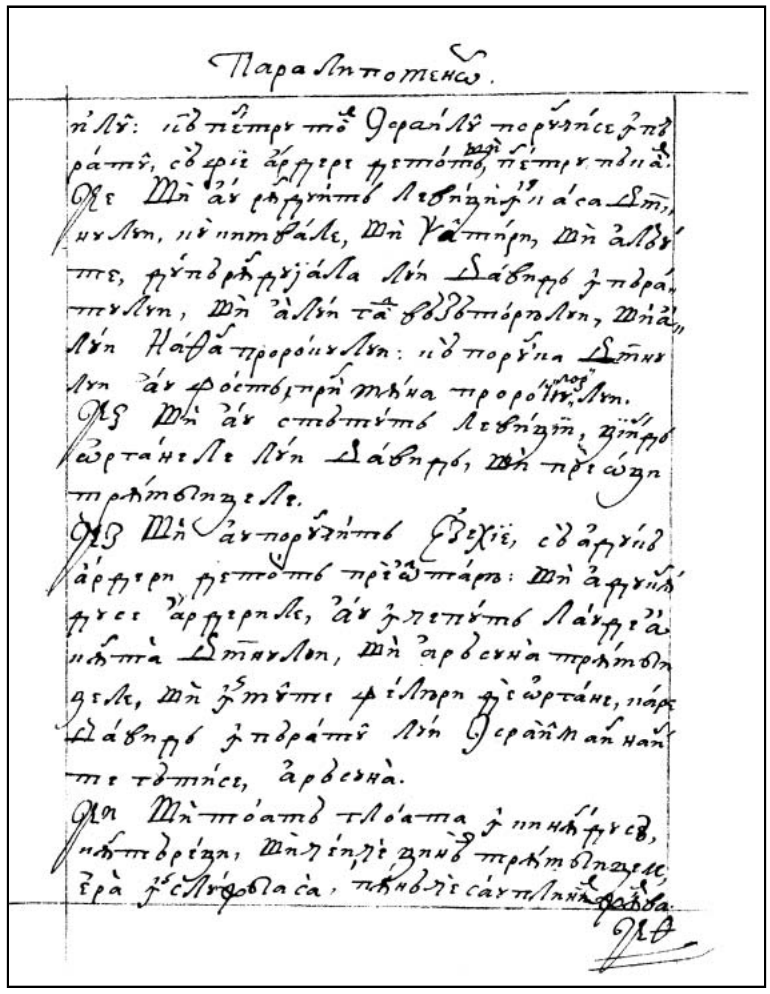
378v

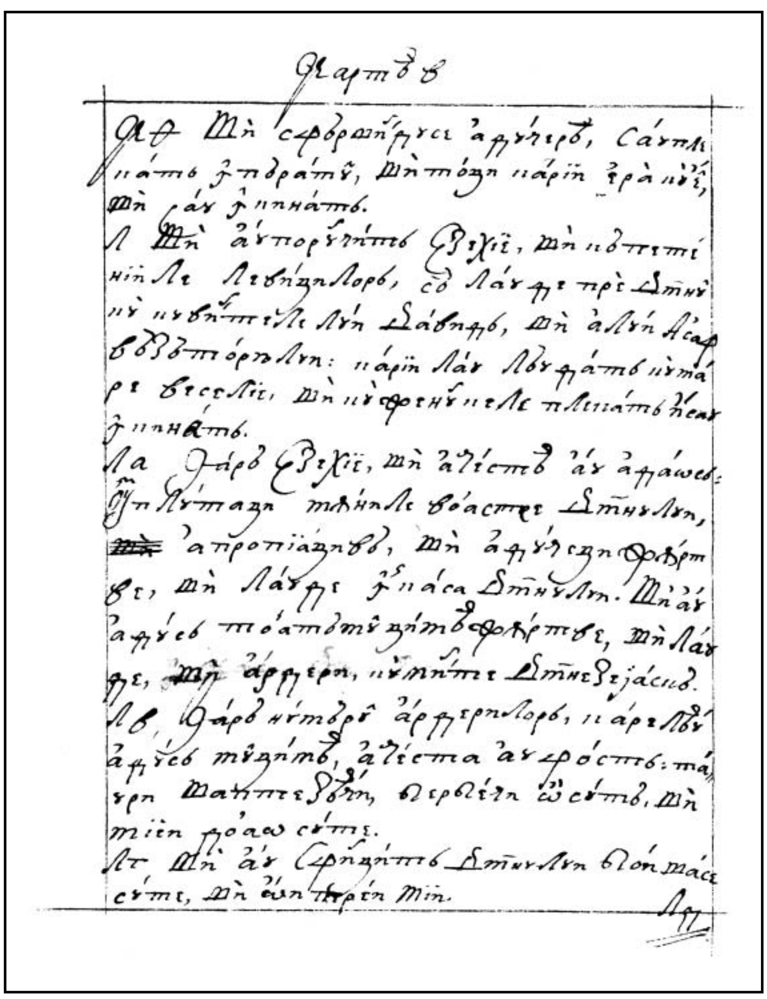
379r

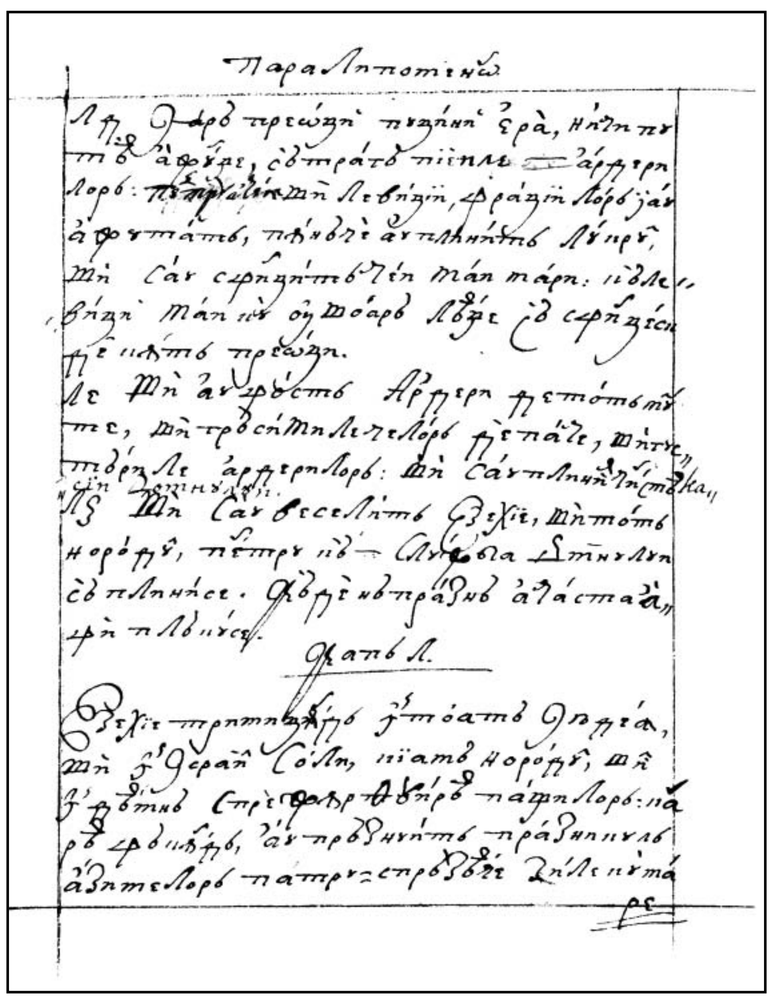
379v

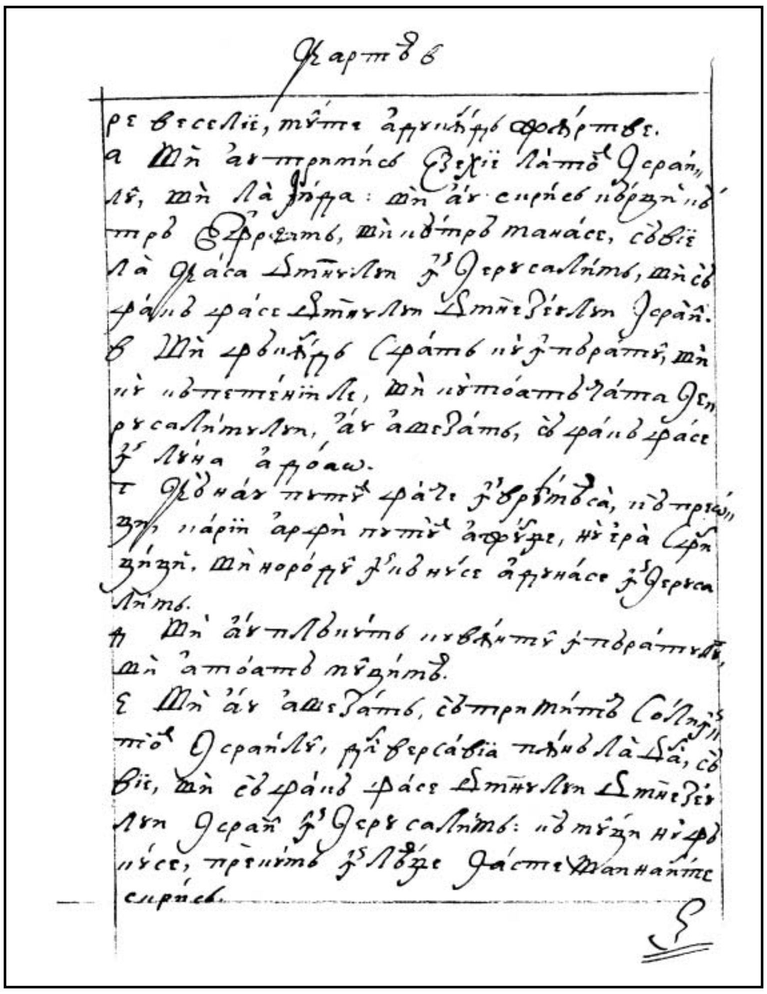
380r

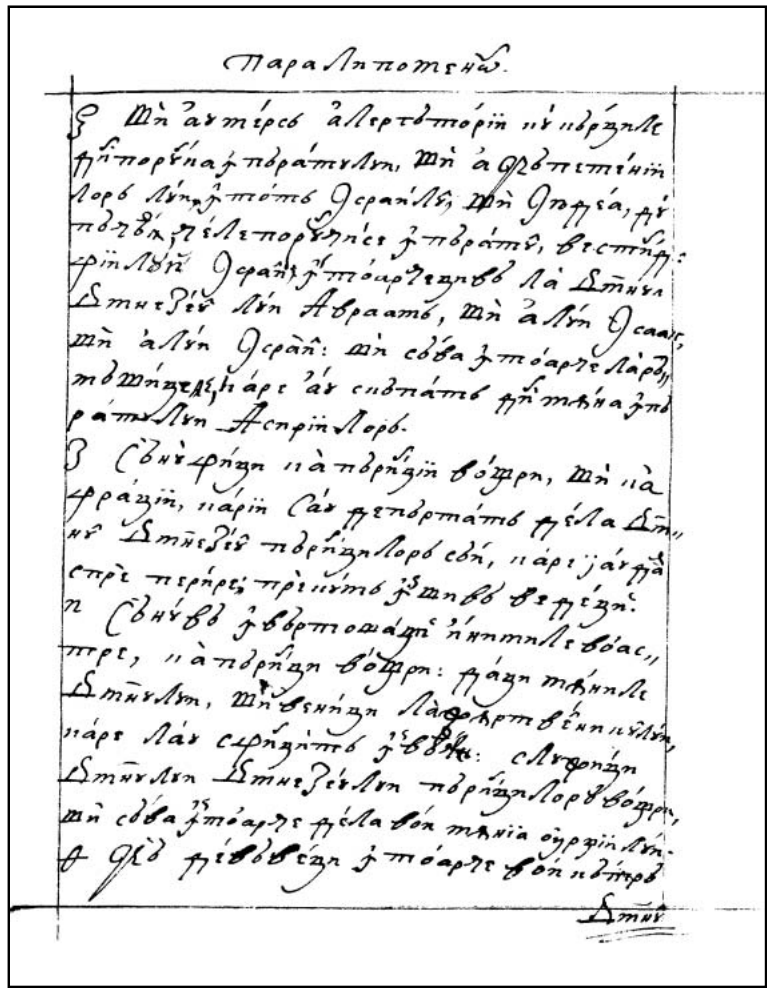
380v

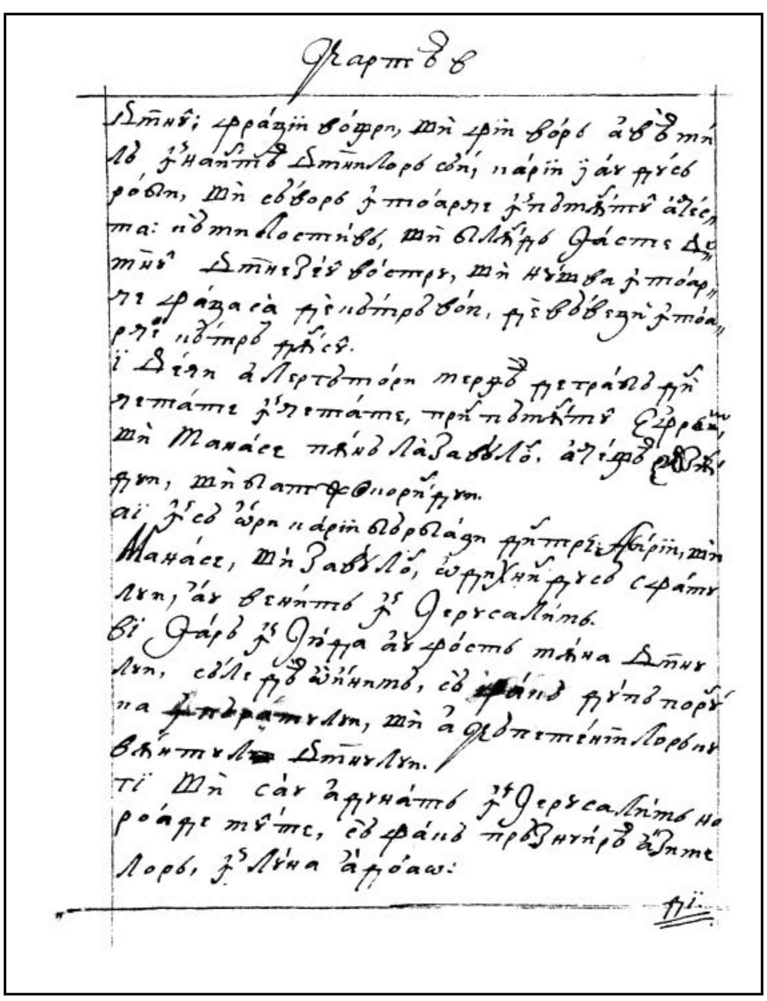
381r

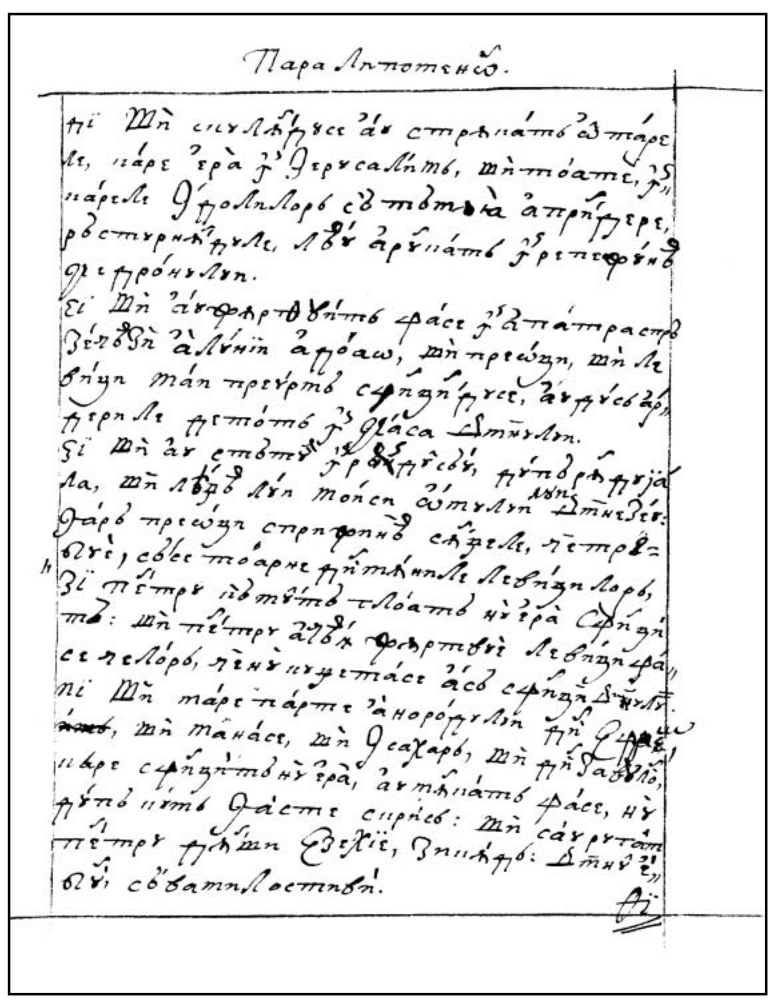
381v

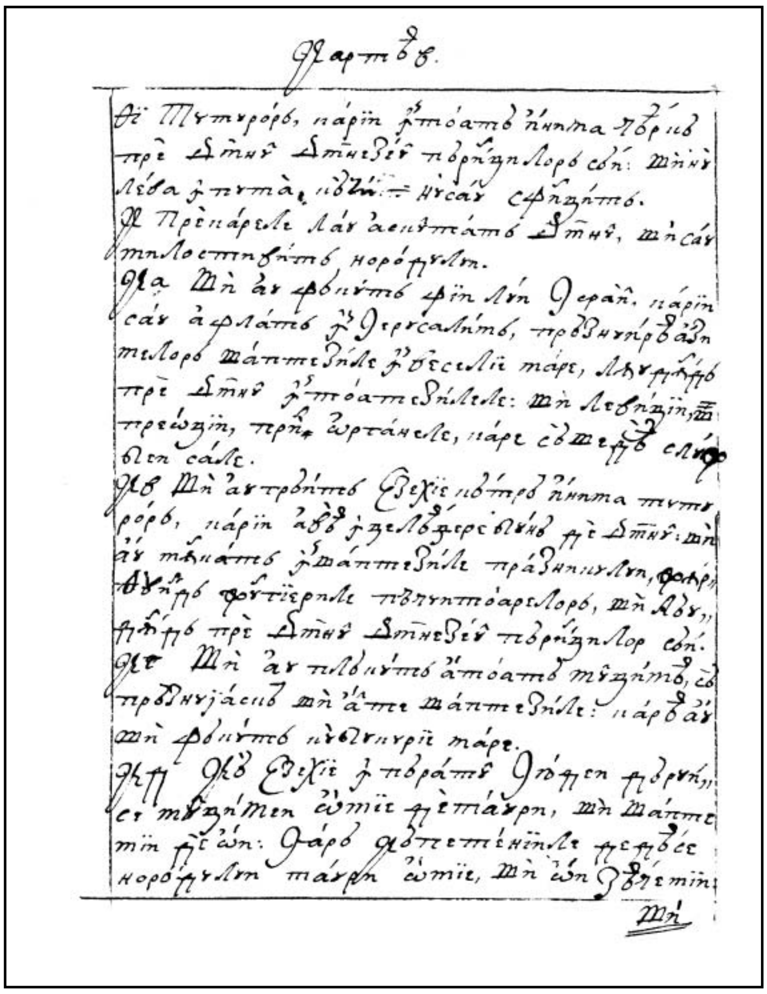
382r

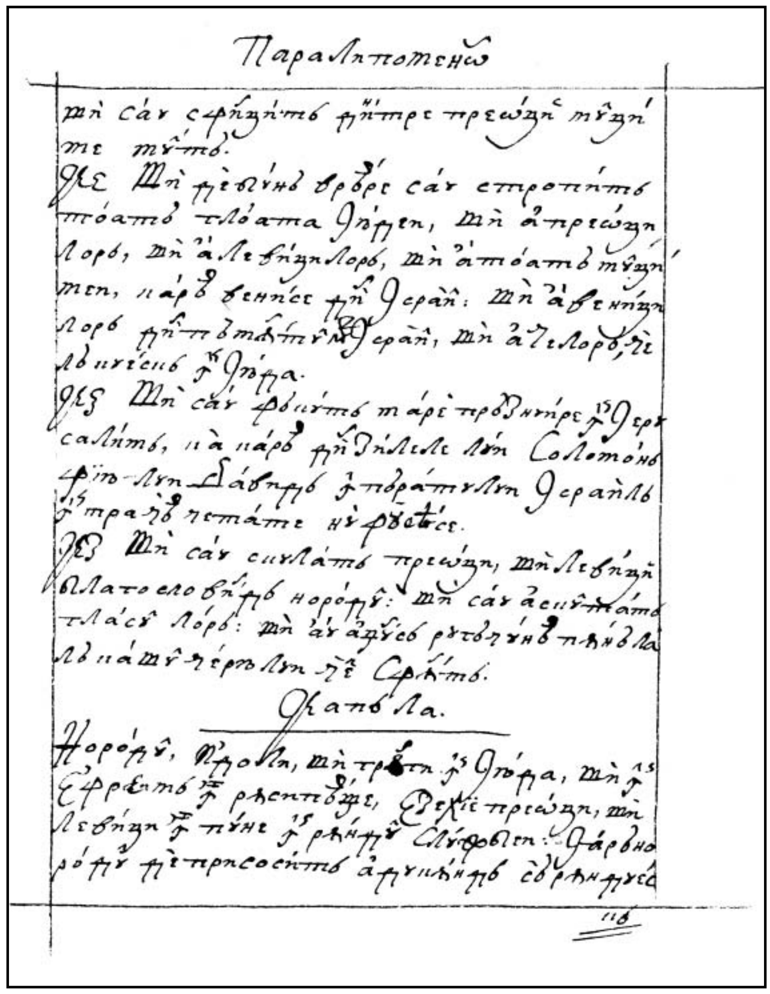
382v

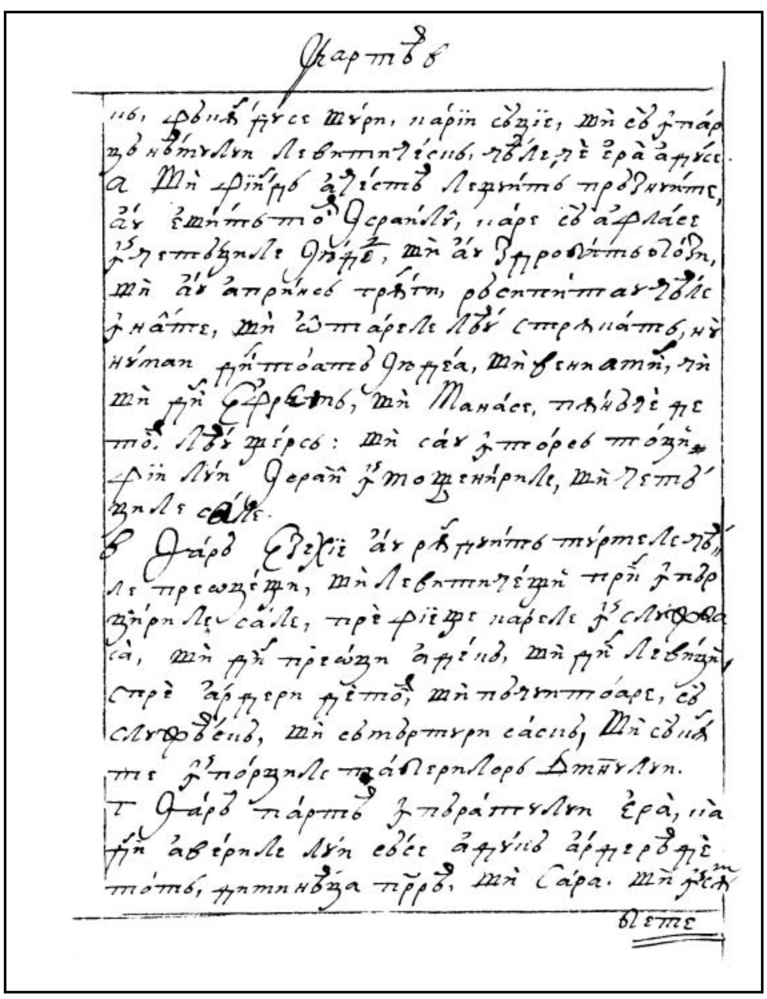
383r

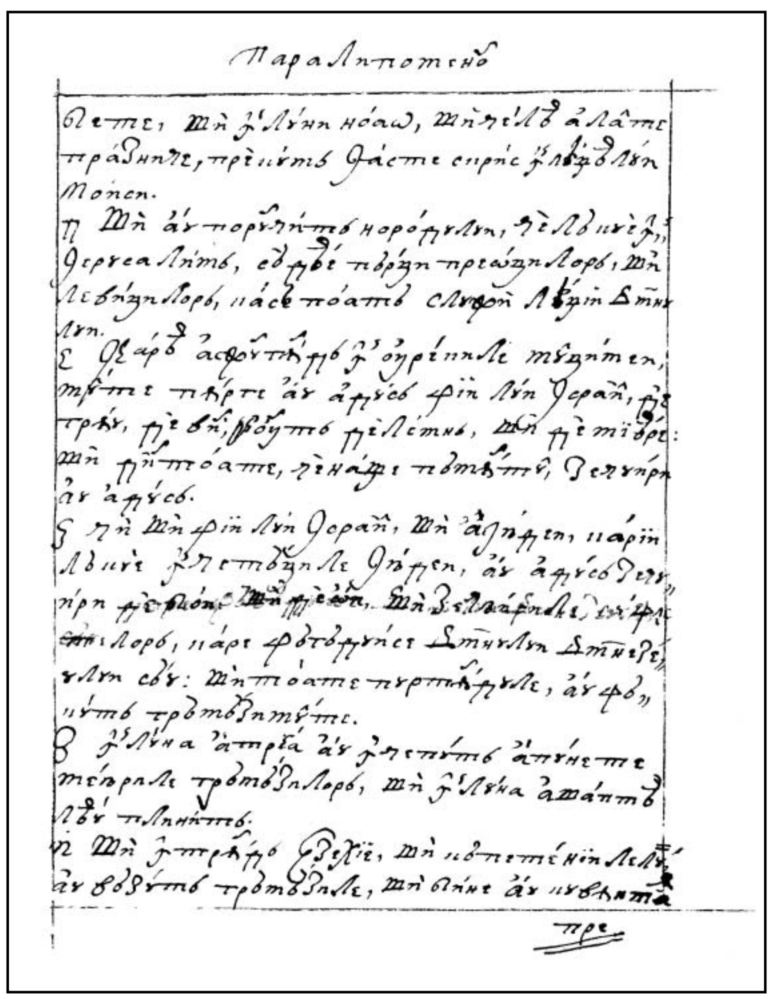
383v

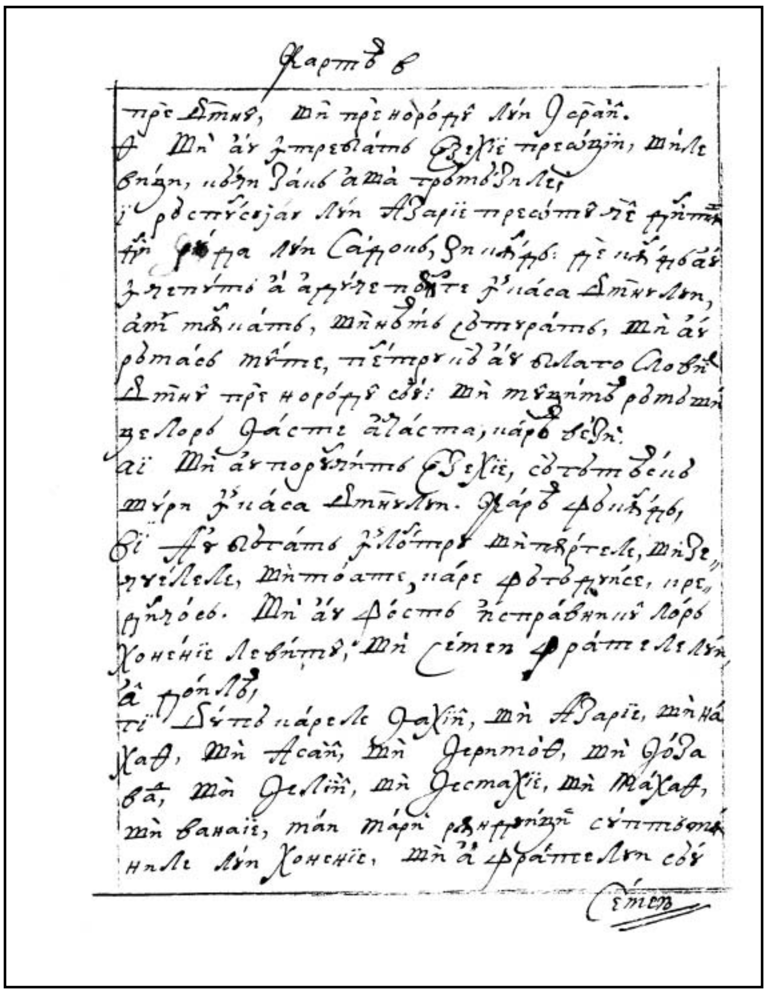
384r

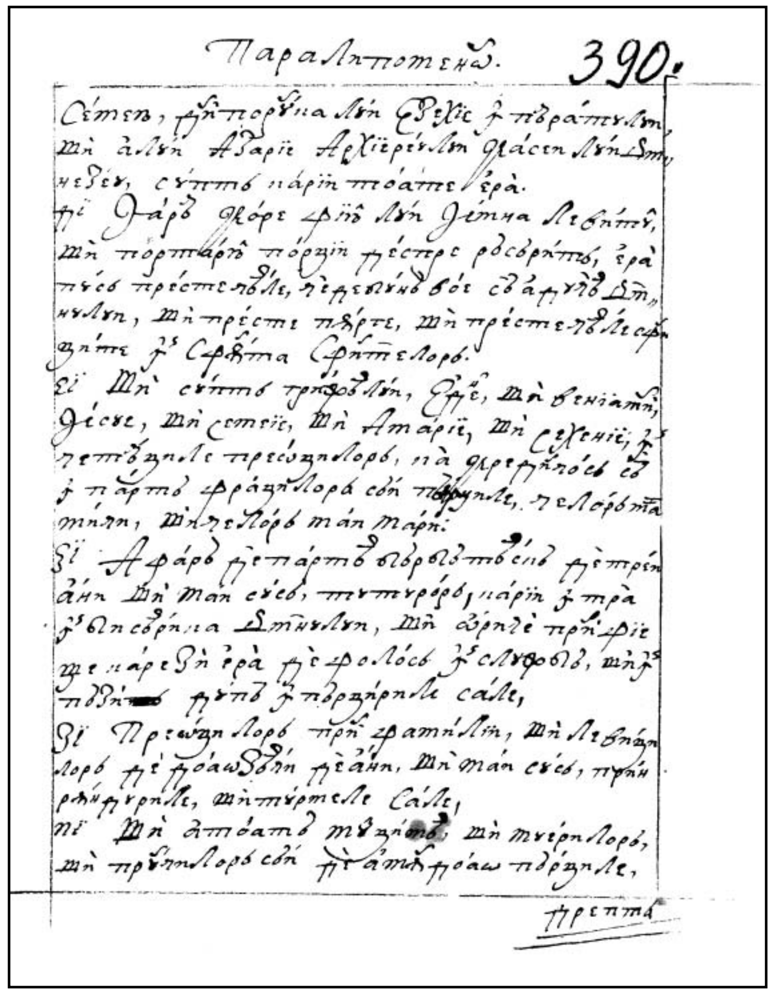

384v

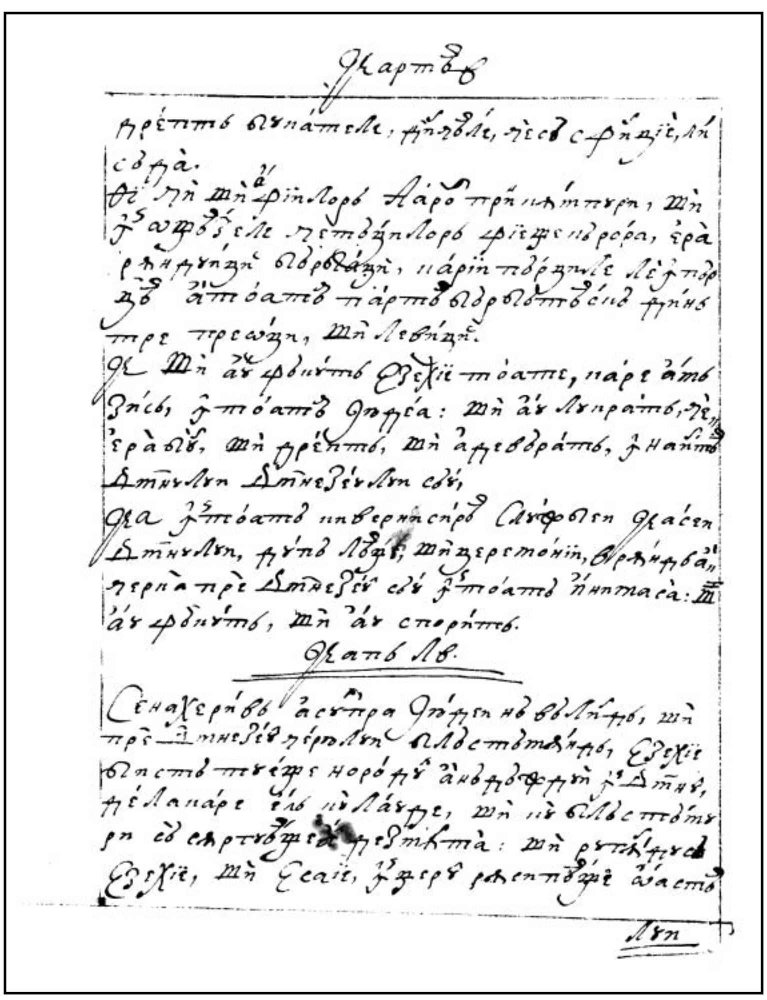
385r

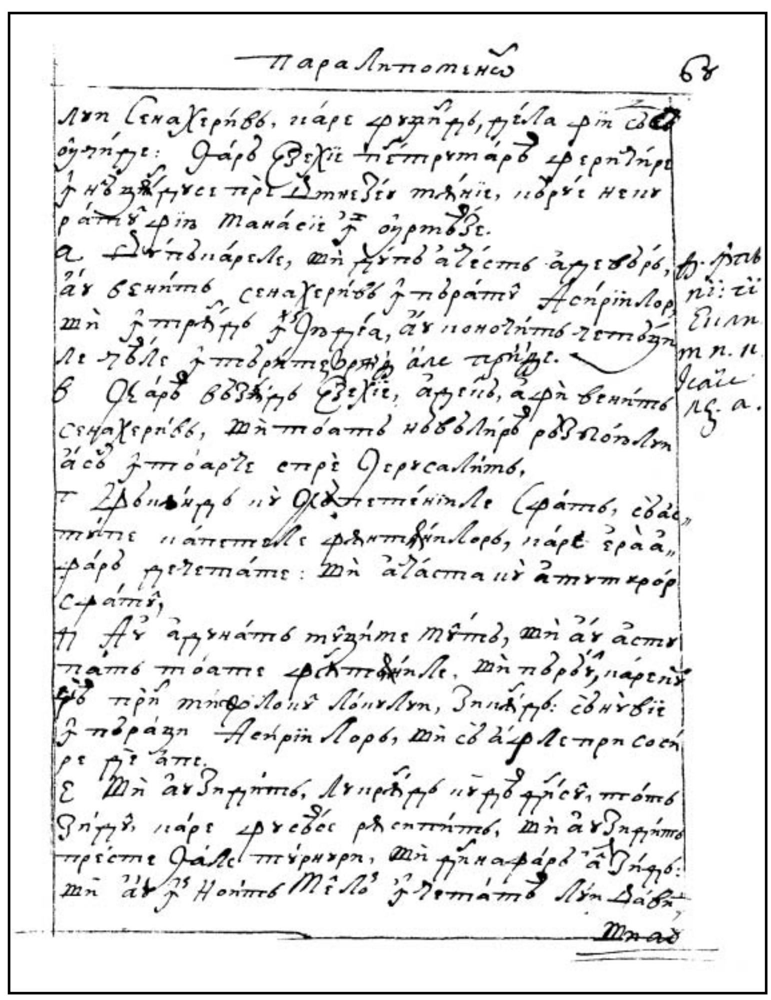

385v

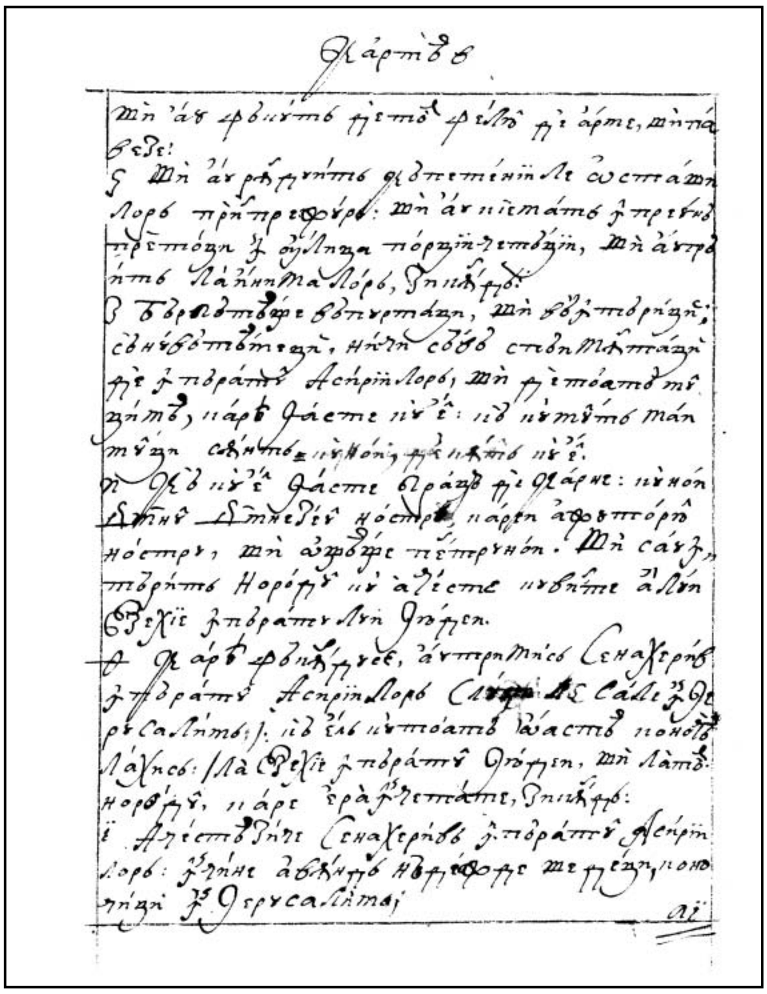
386r

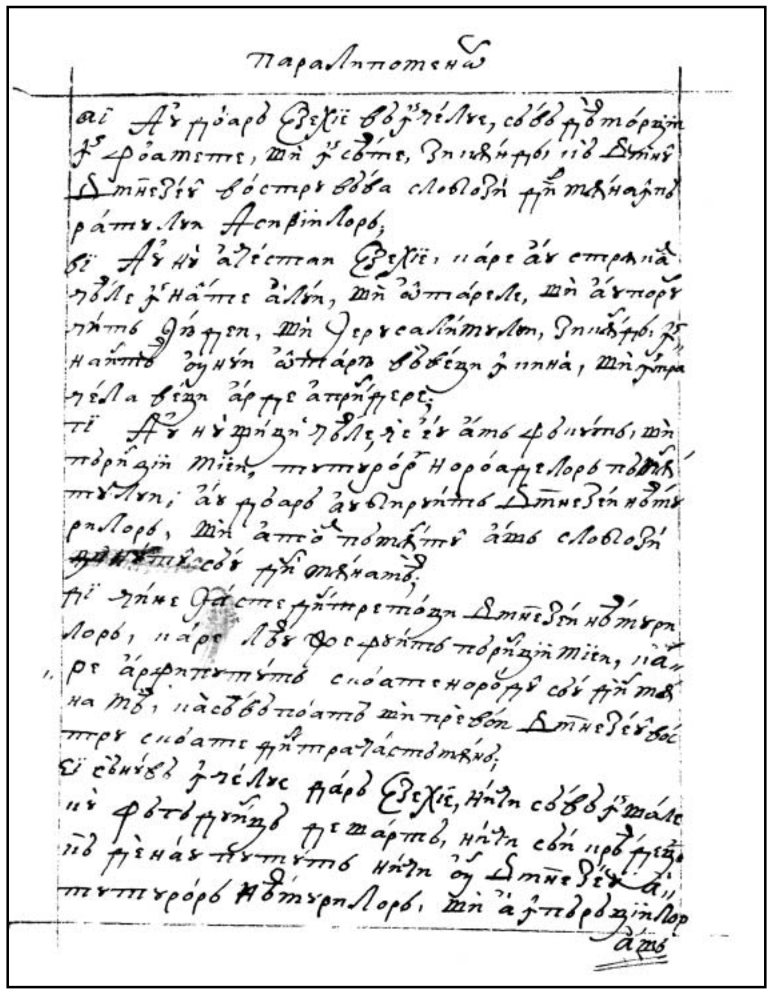

386v

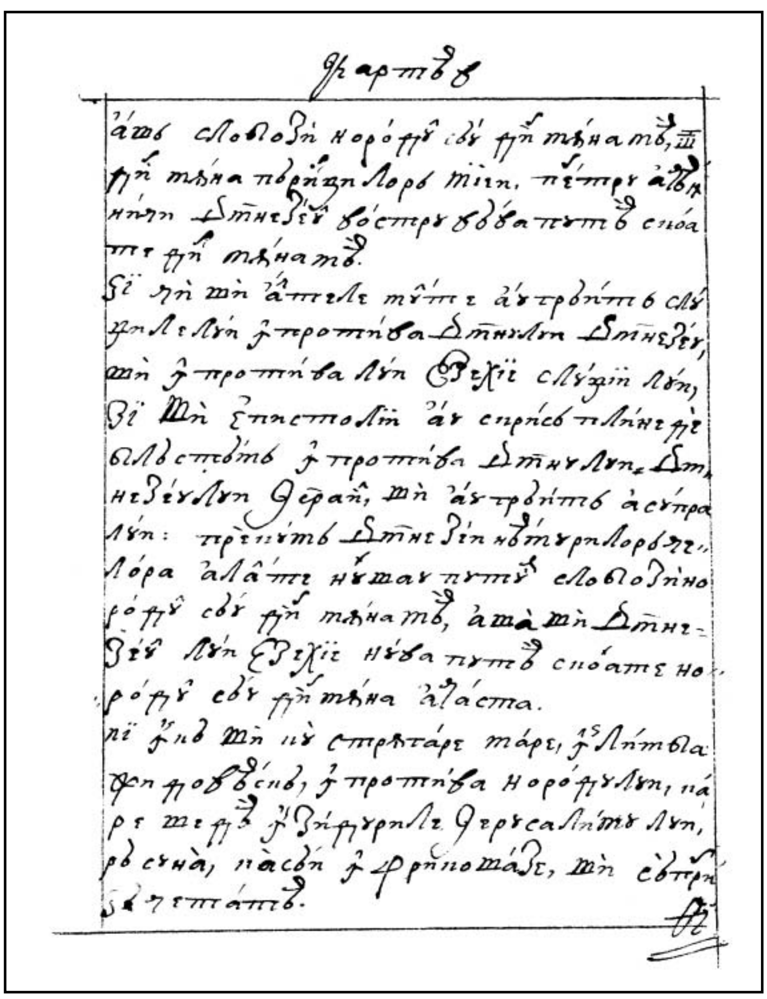
387r

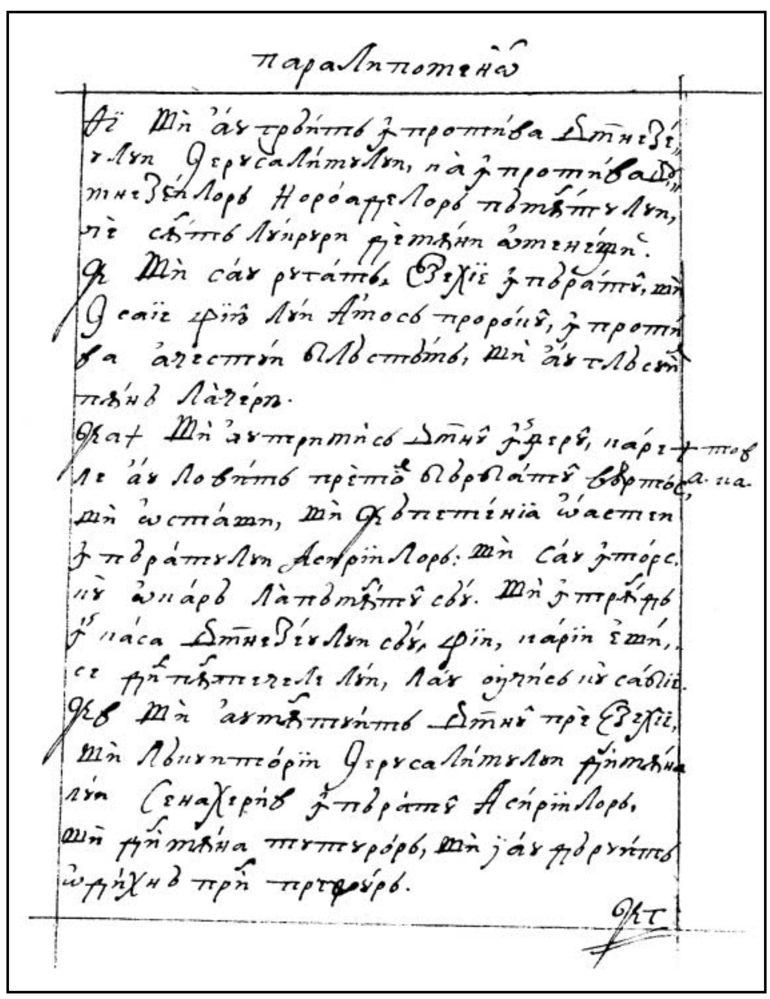
387v

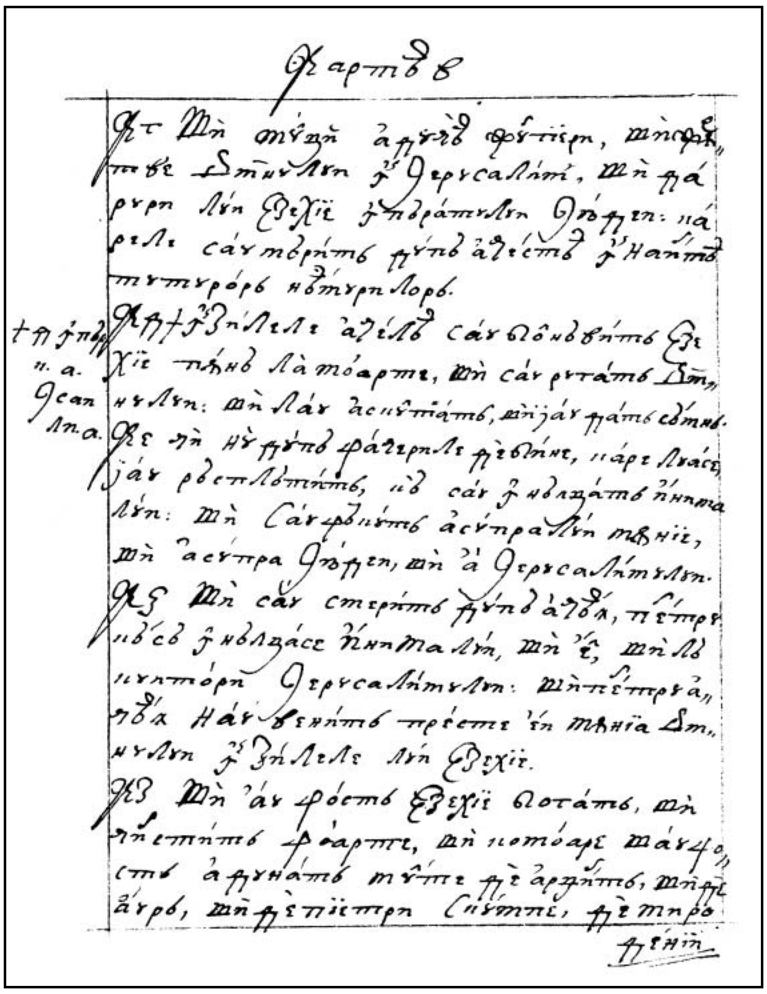
388r

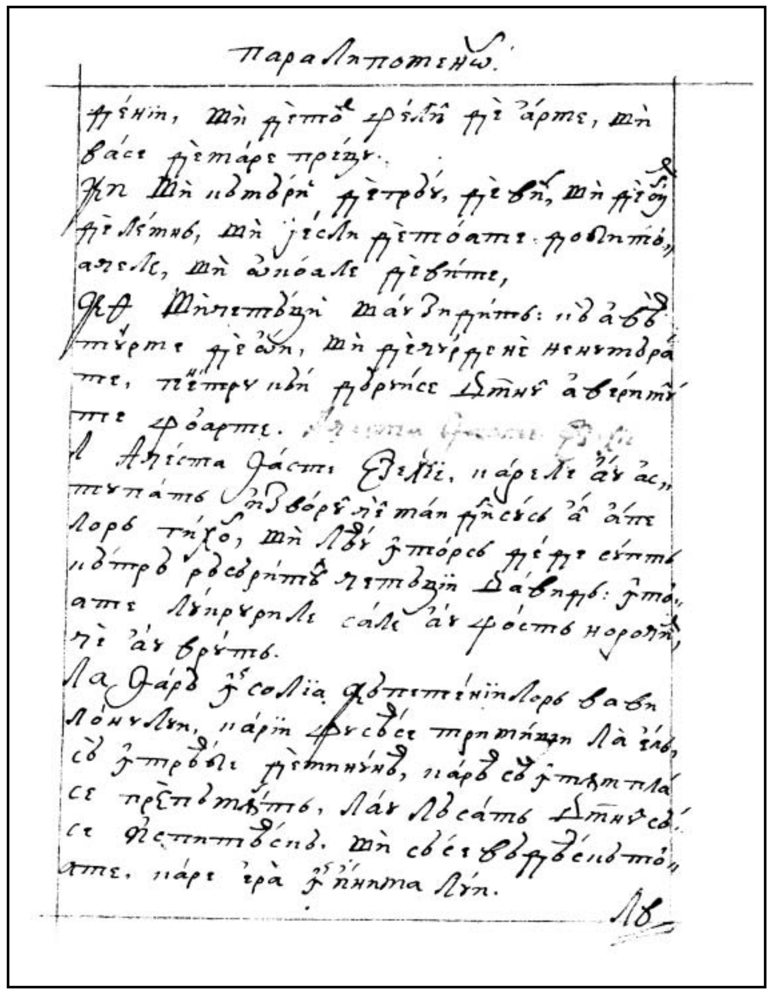

388v

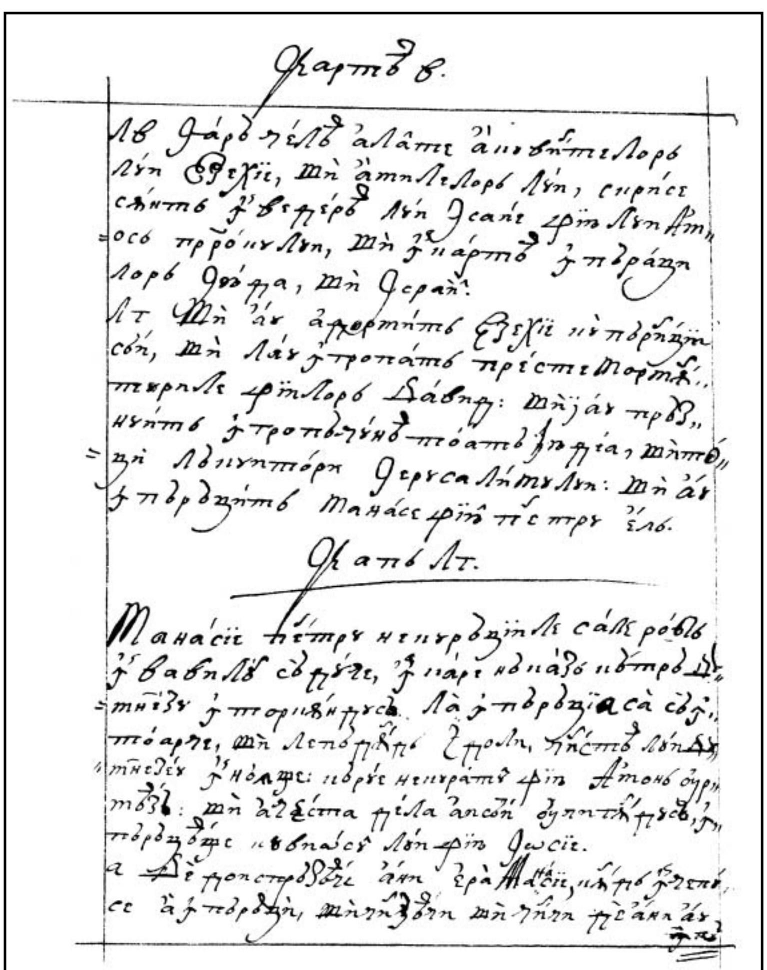
389r

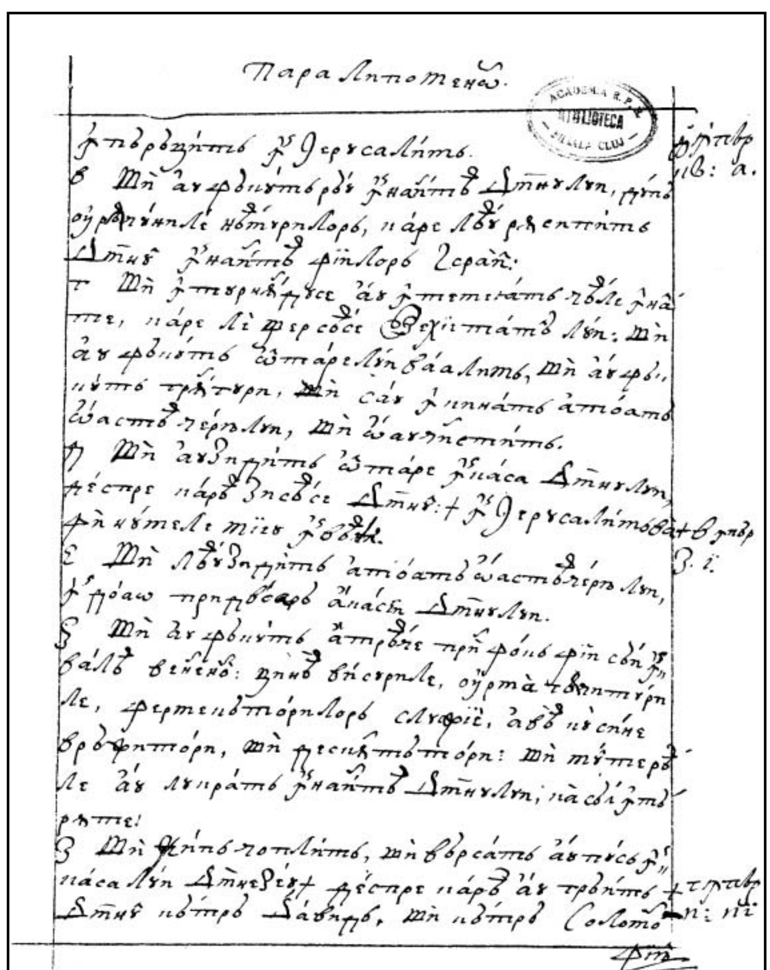

389v

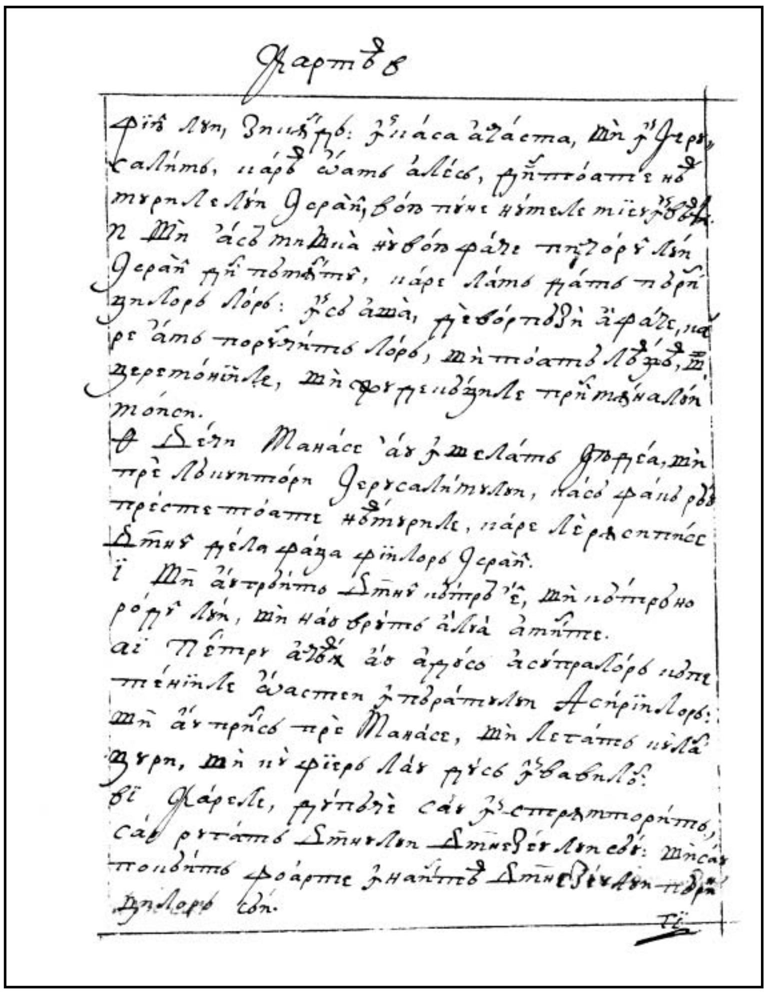
390r

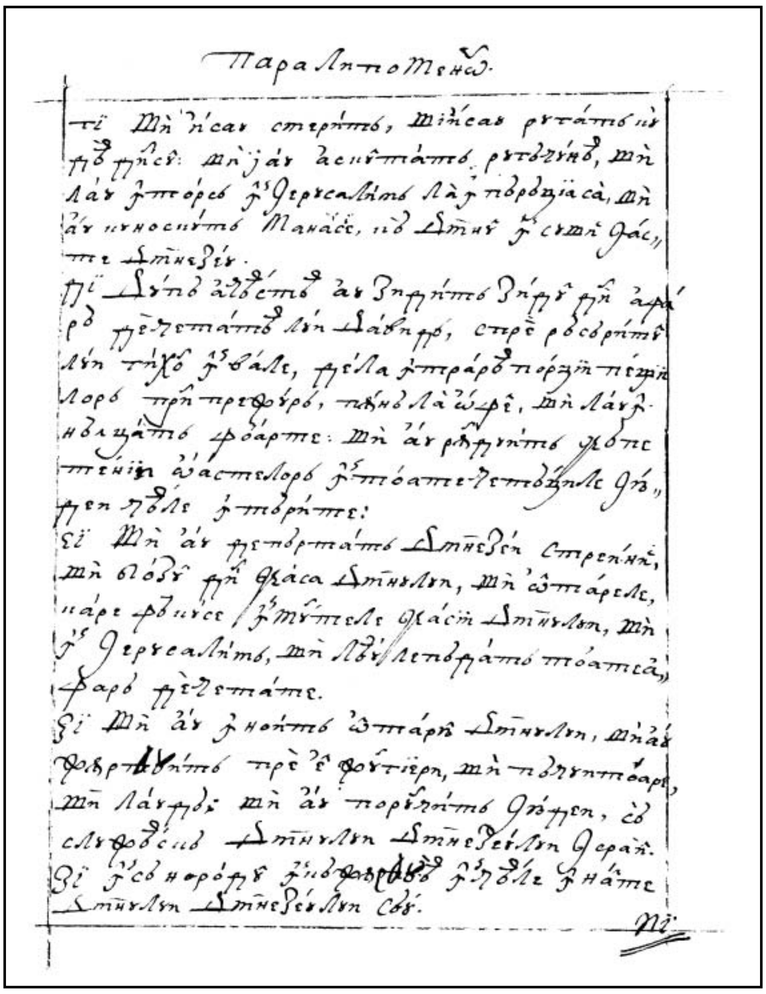

390v

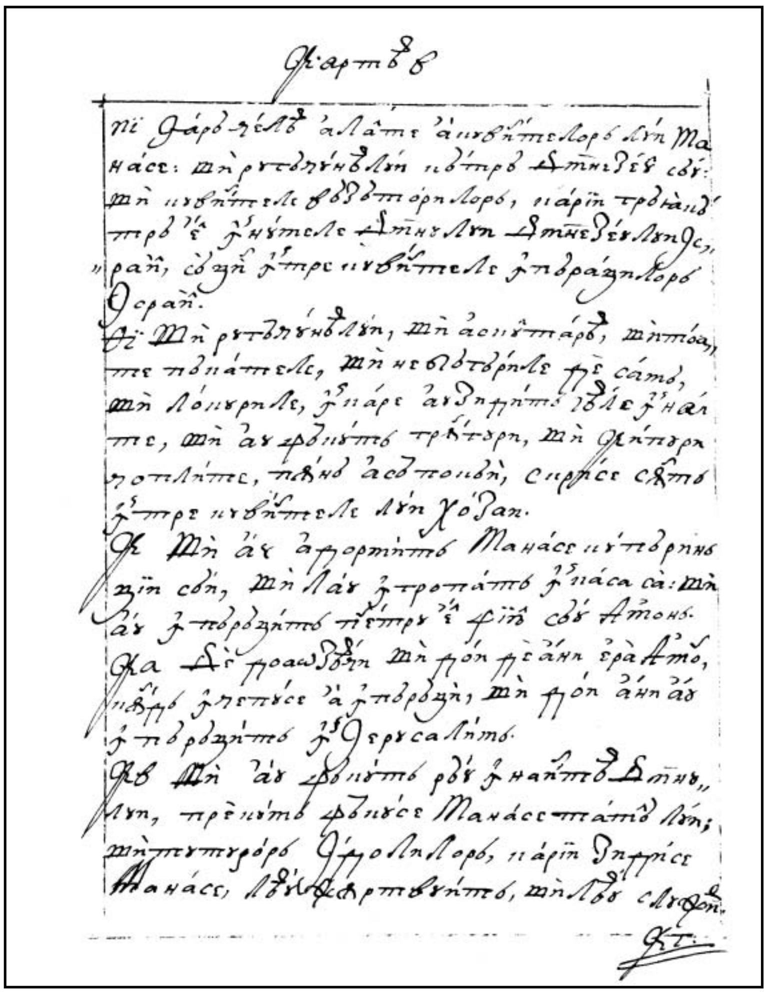
391r

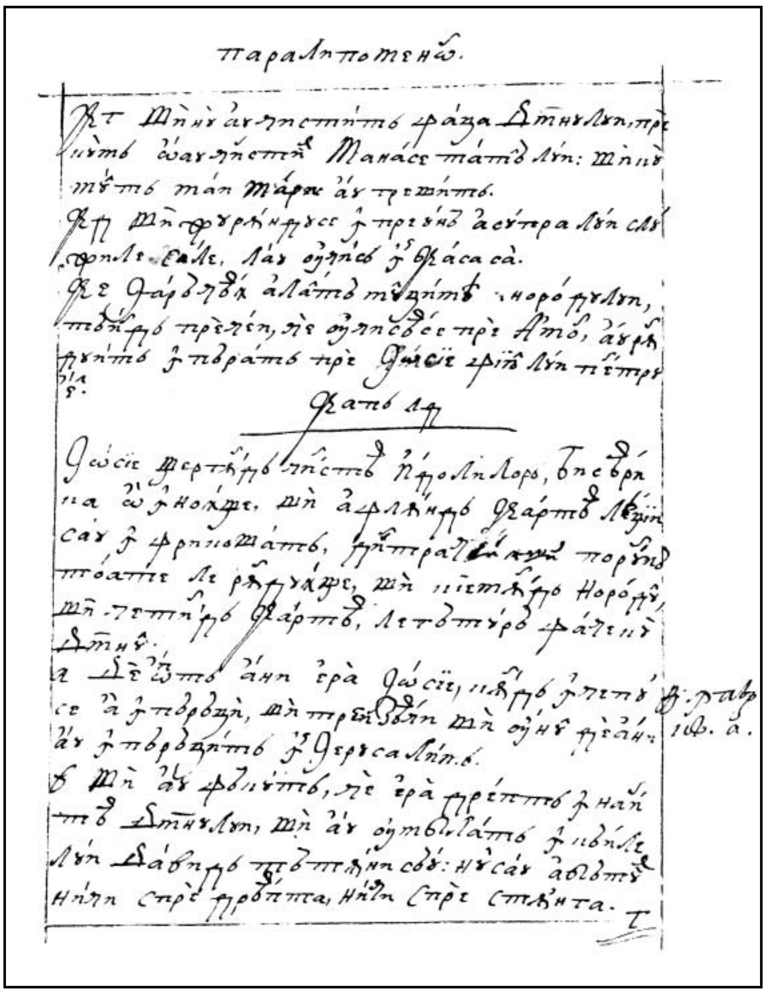
391v

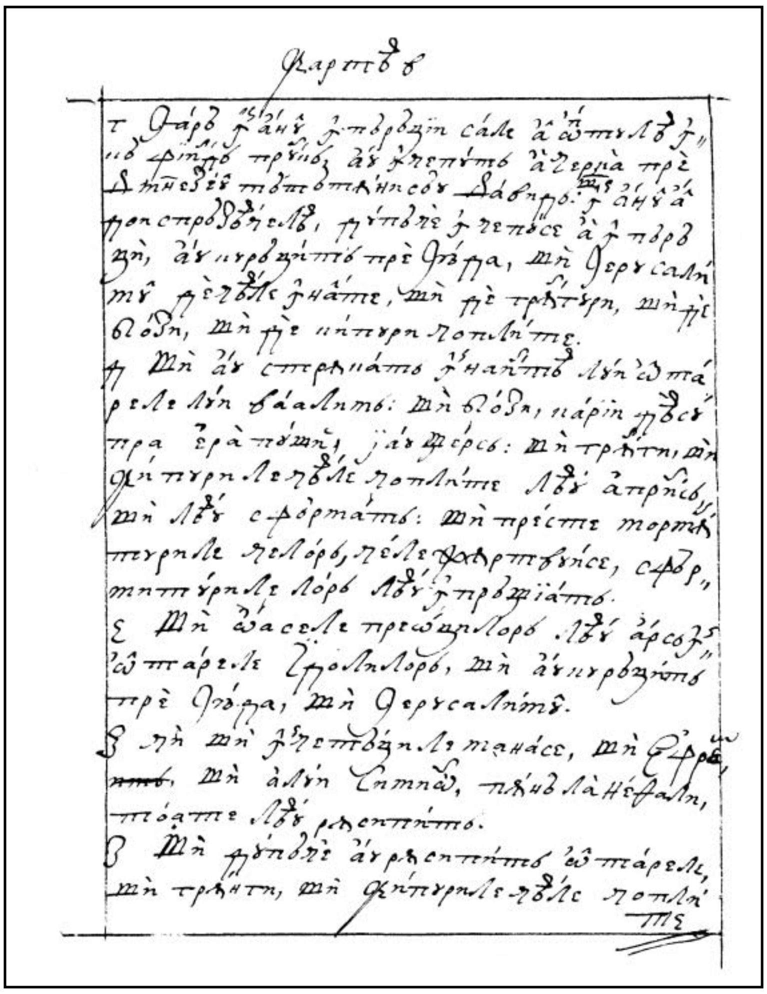
392r

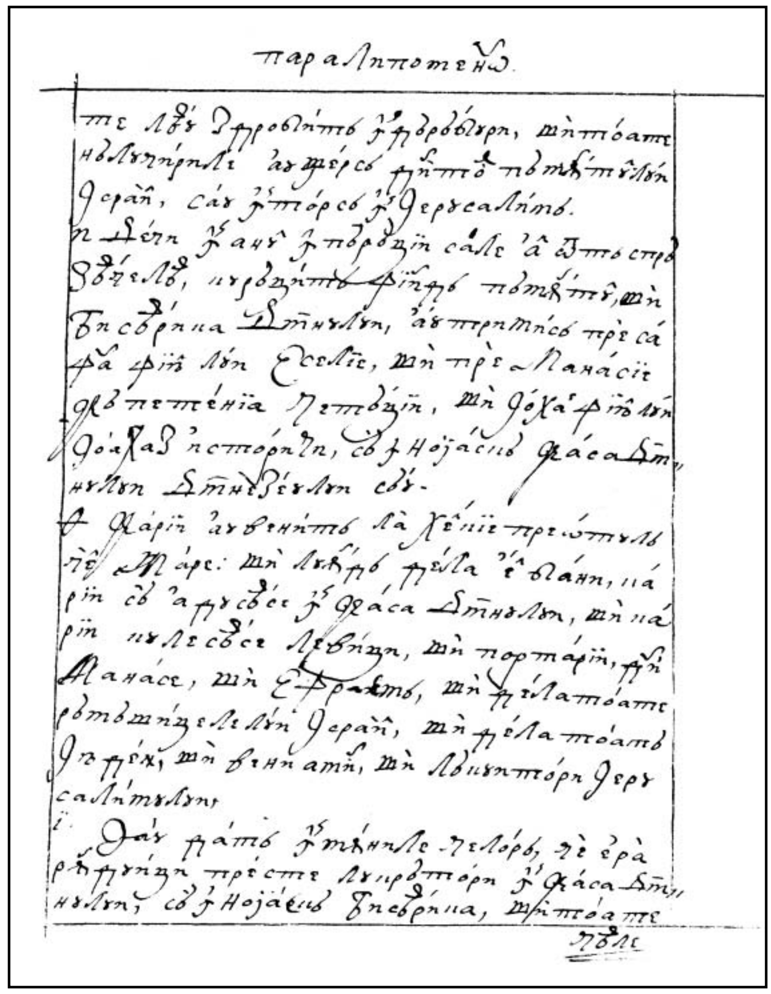
392v

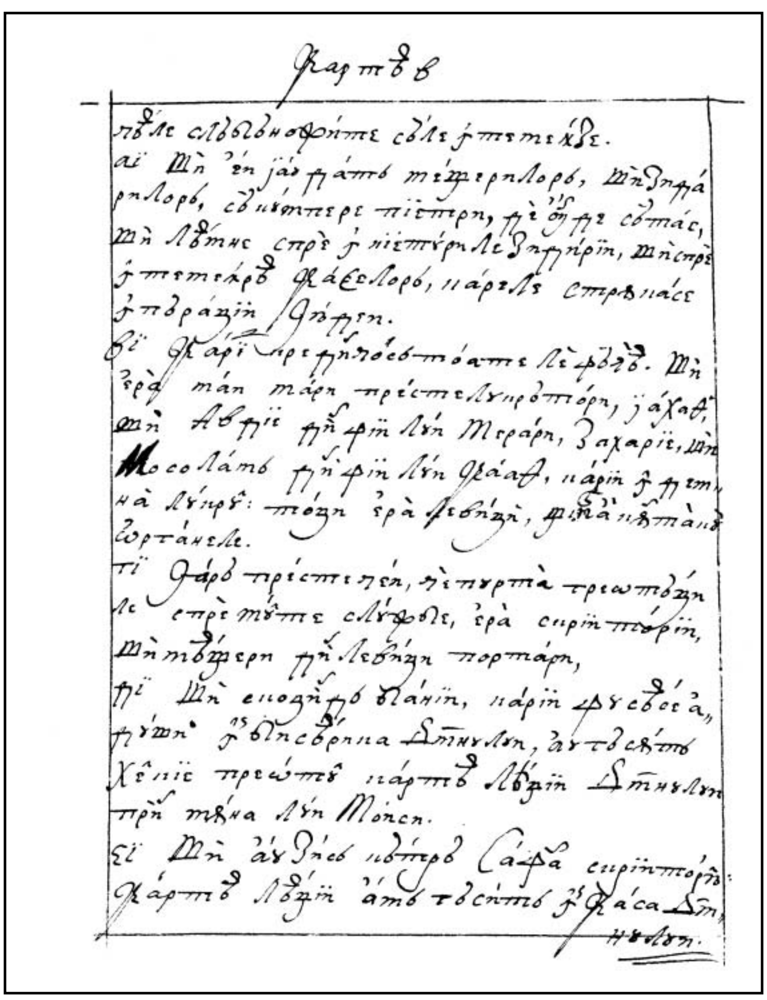
393r

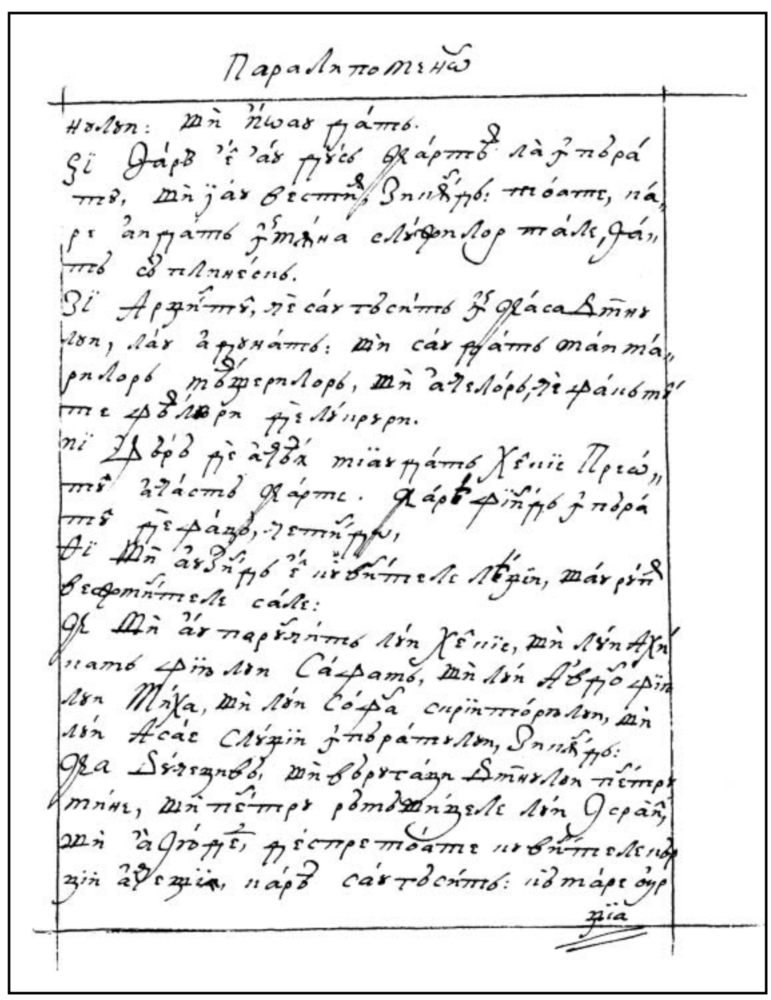
393v

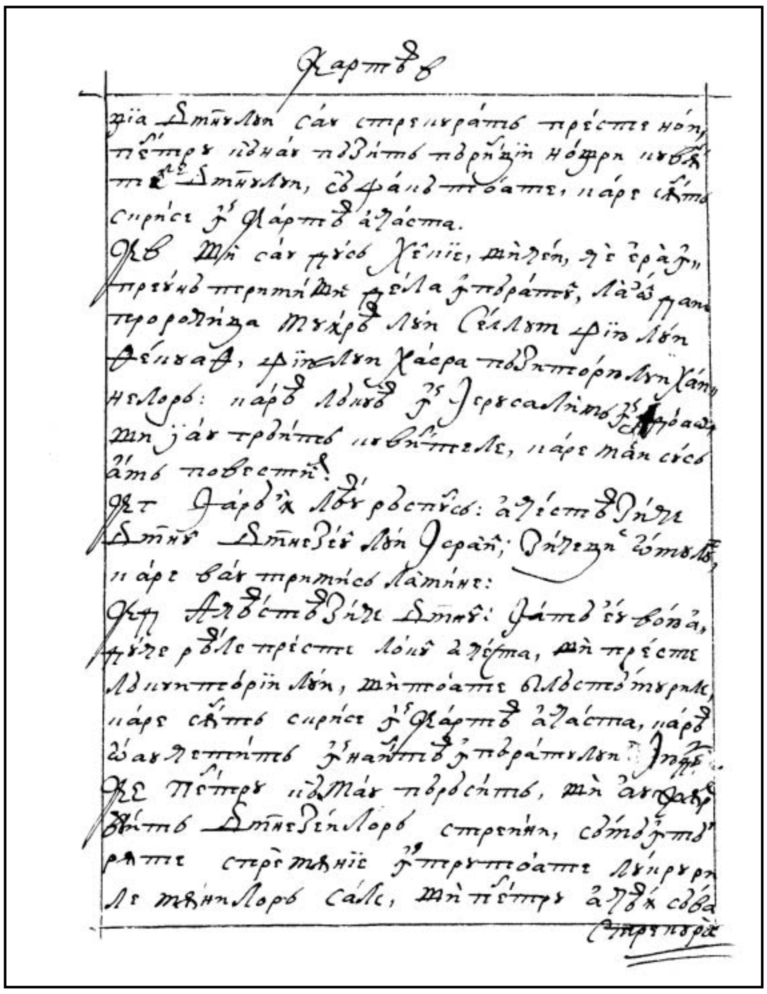
394r

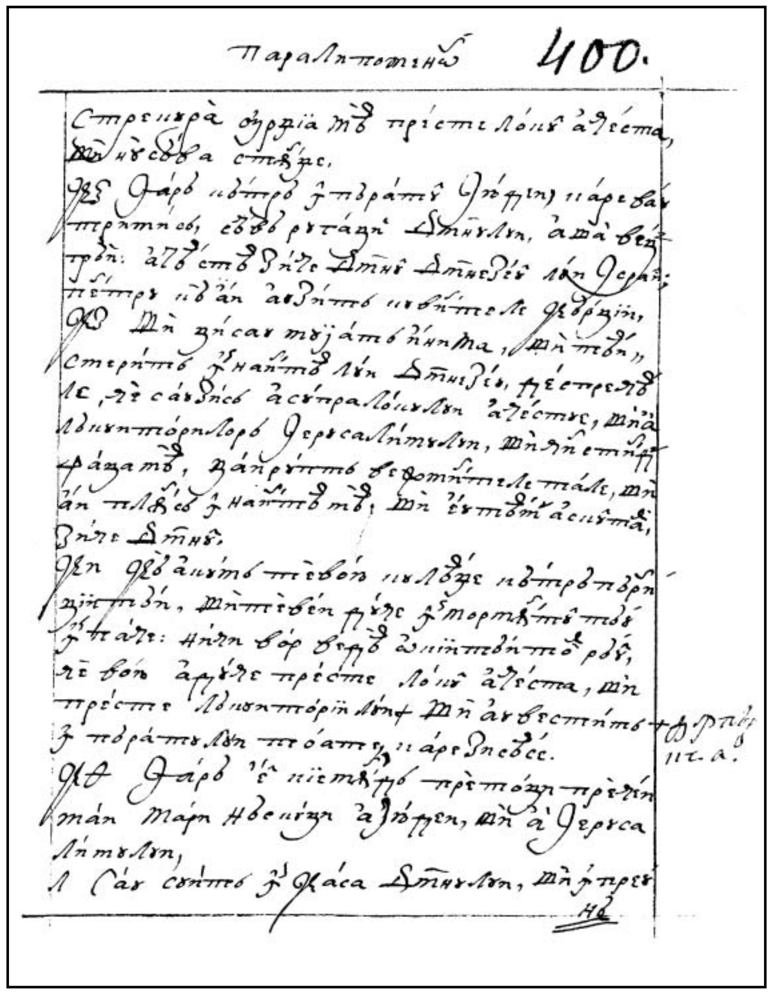
394v

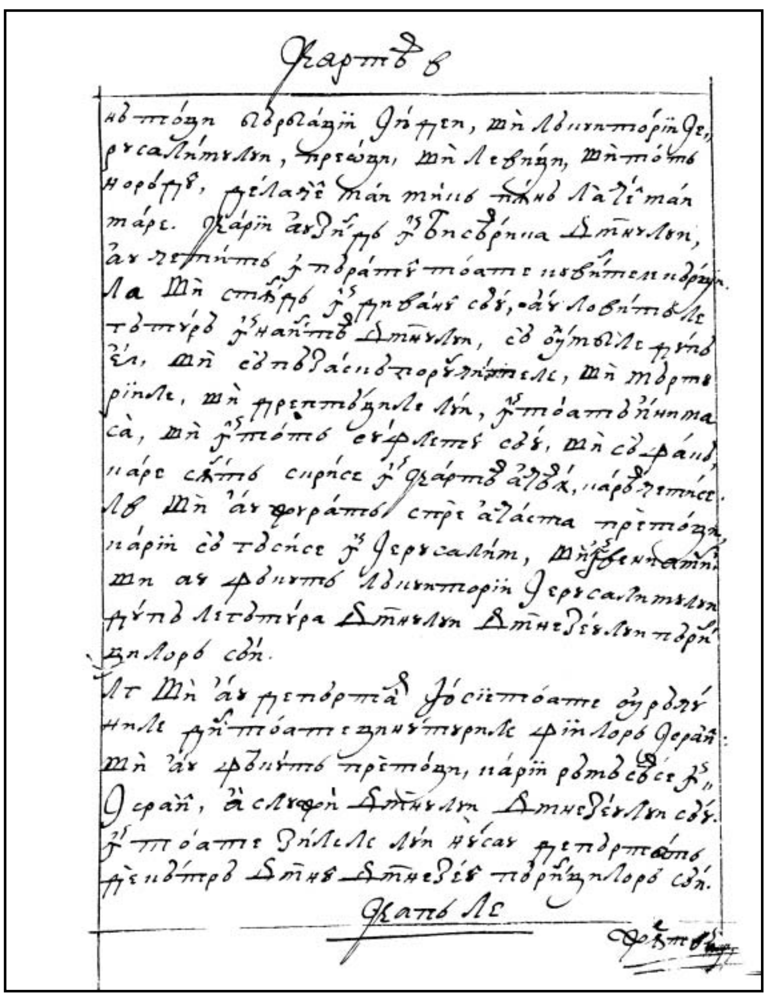
395r

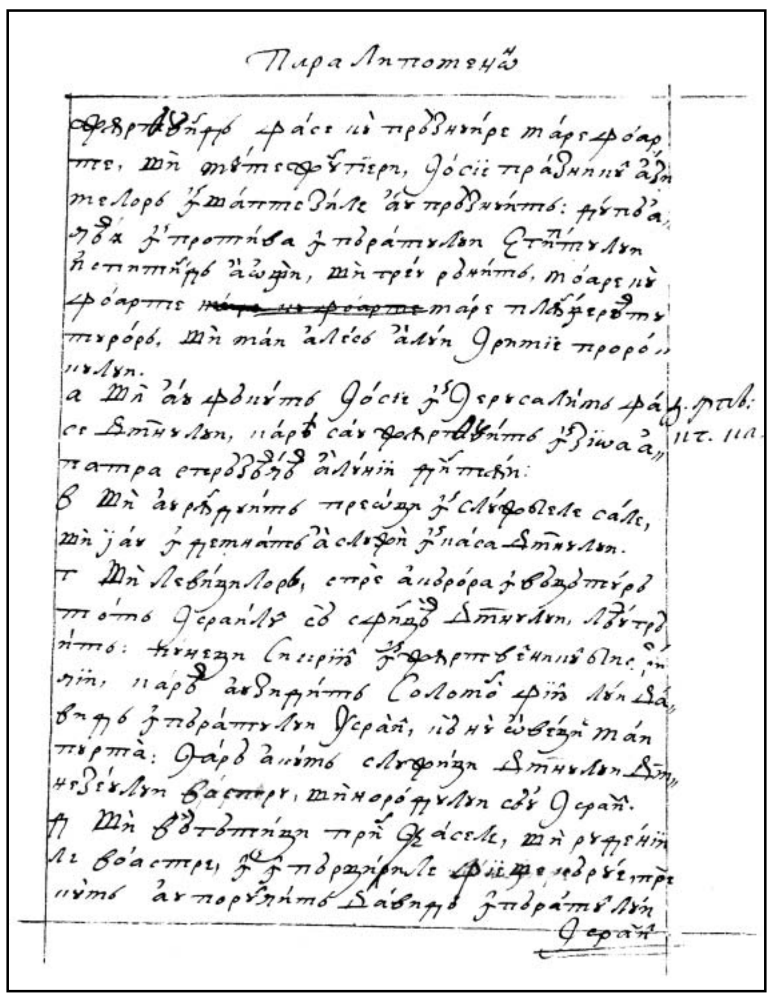
395v

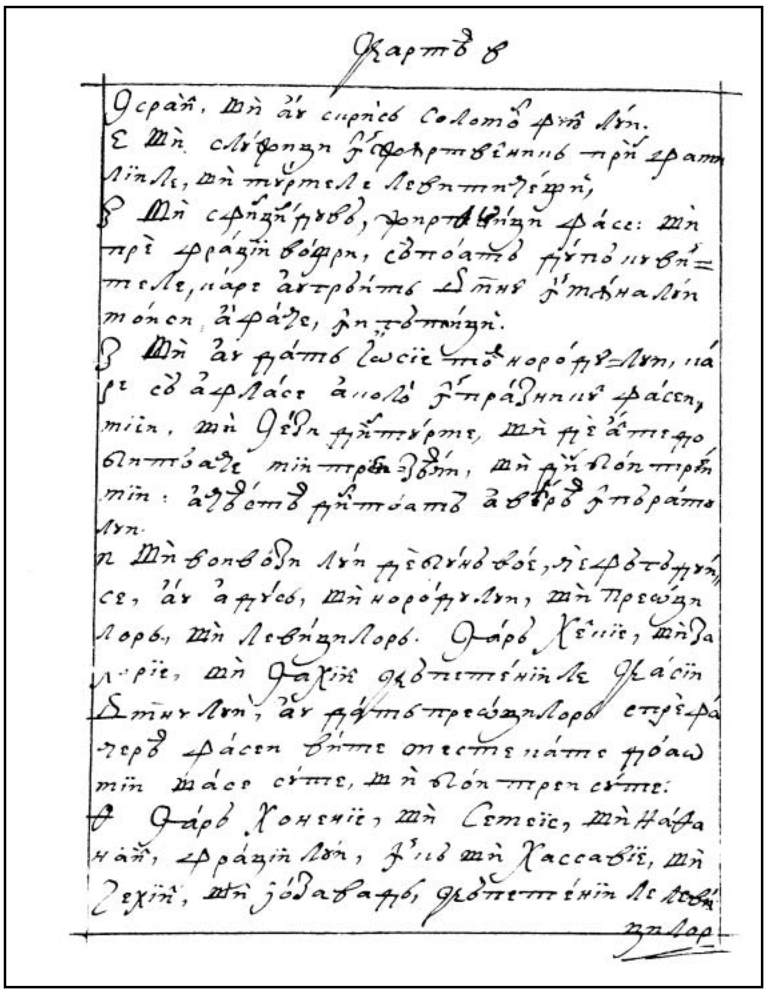
396r

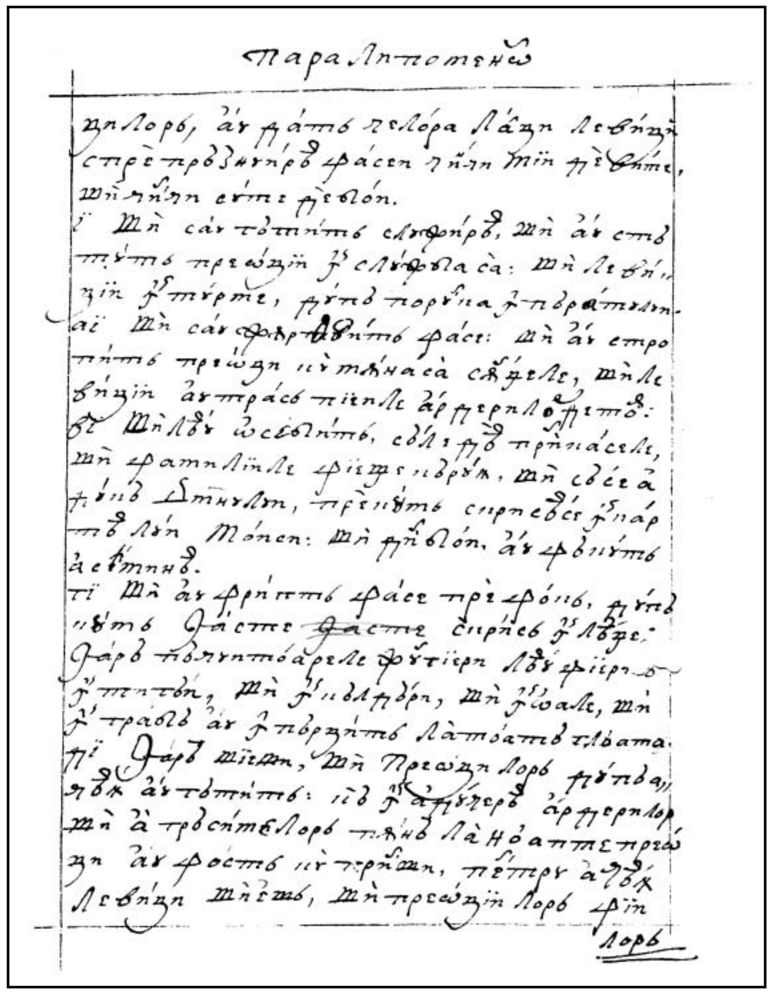

396v

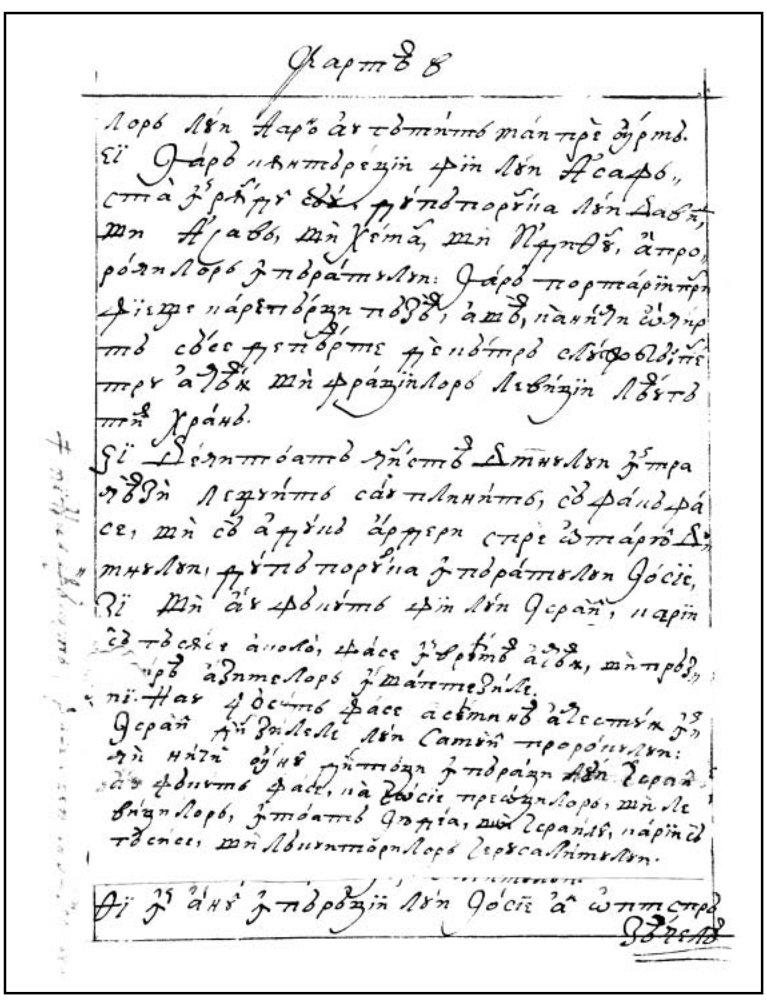
397r

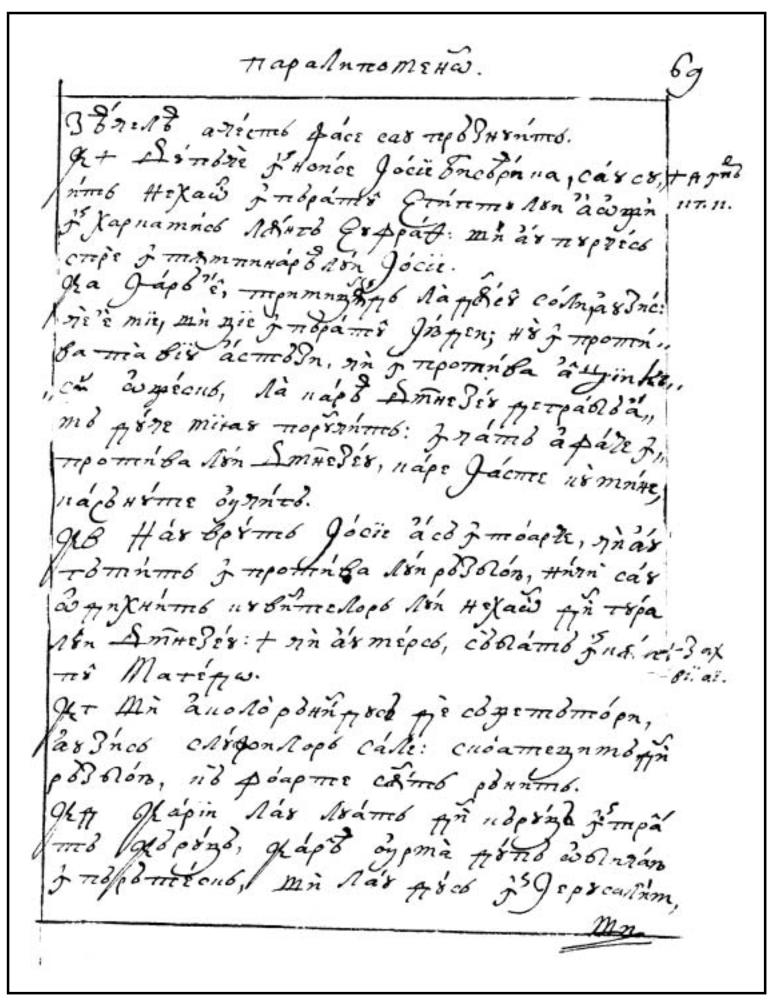

397v

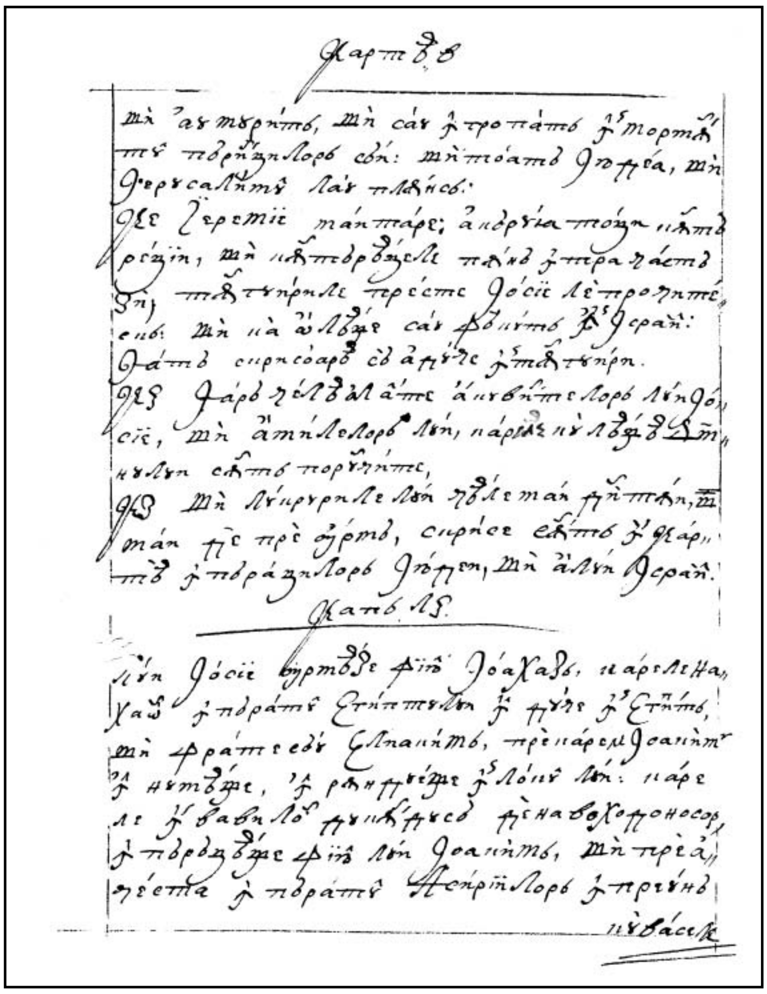
398r

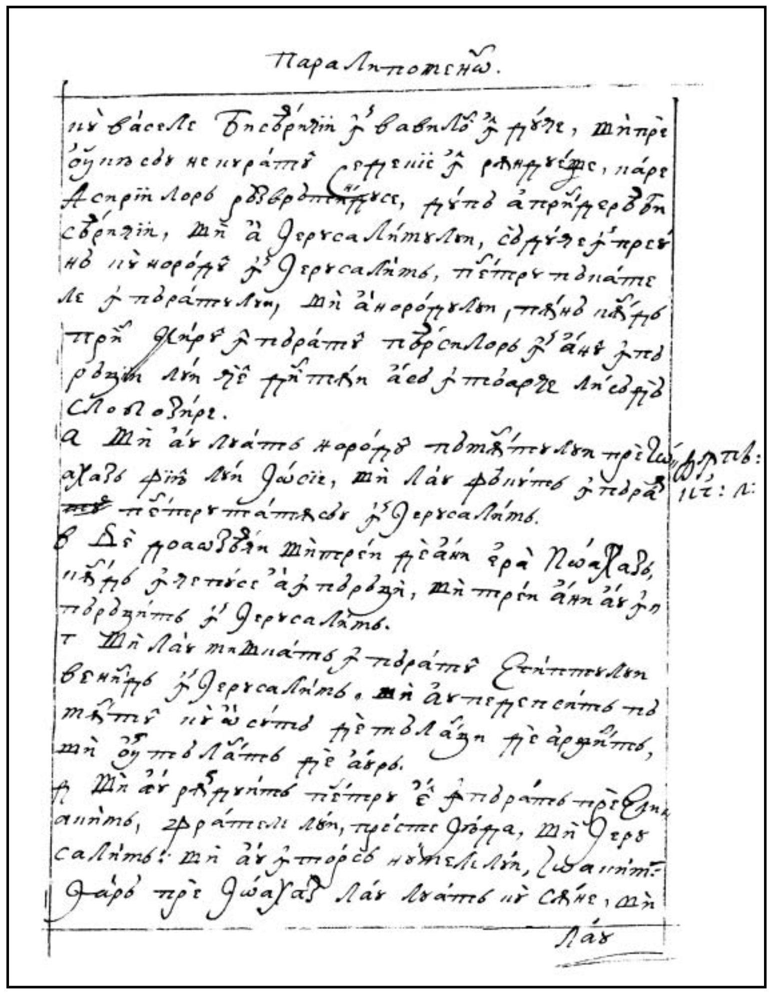

398v

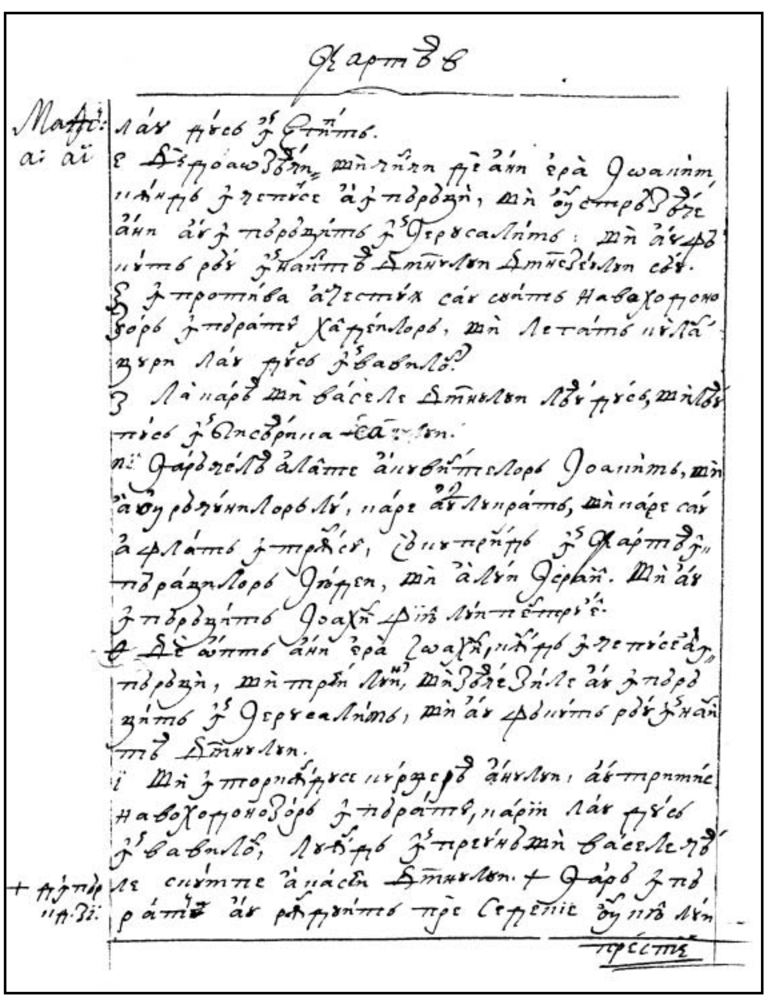
399r

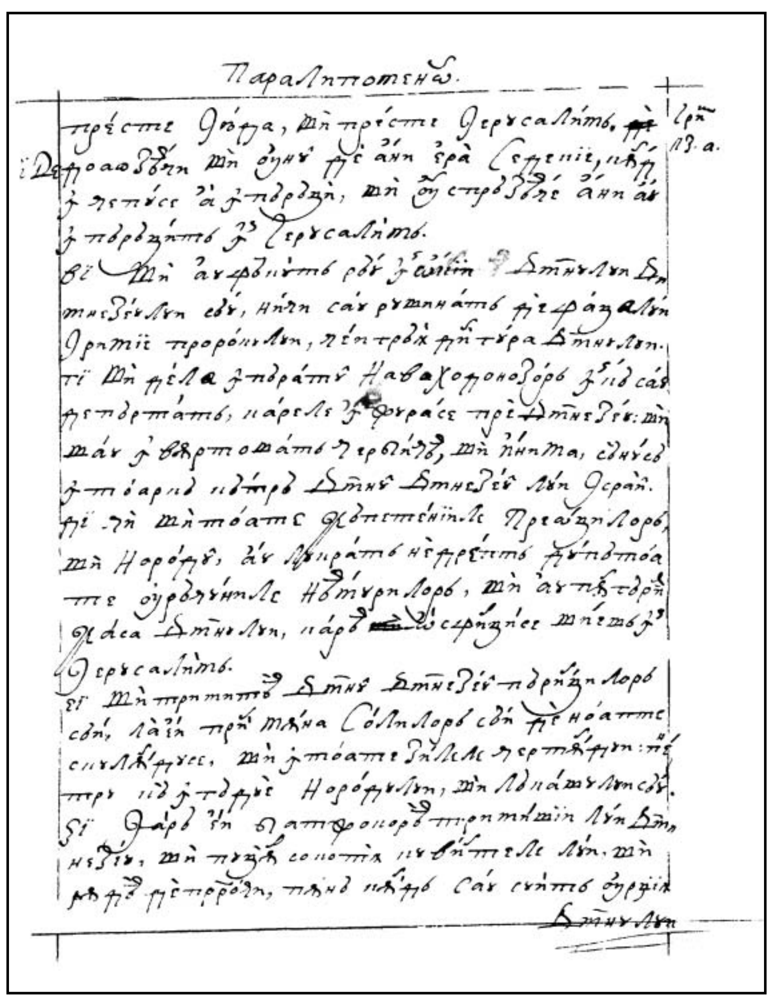

399v

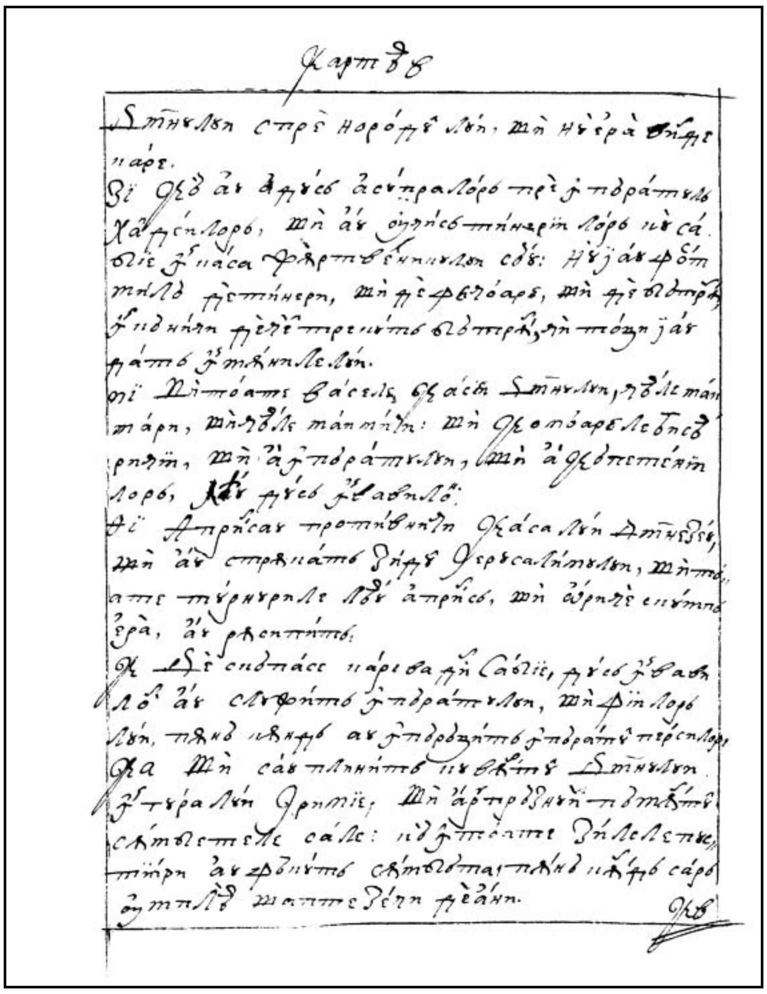
400r

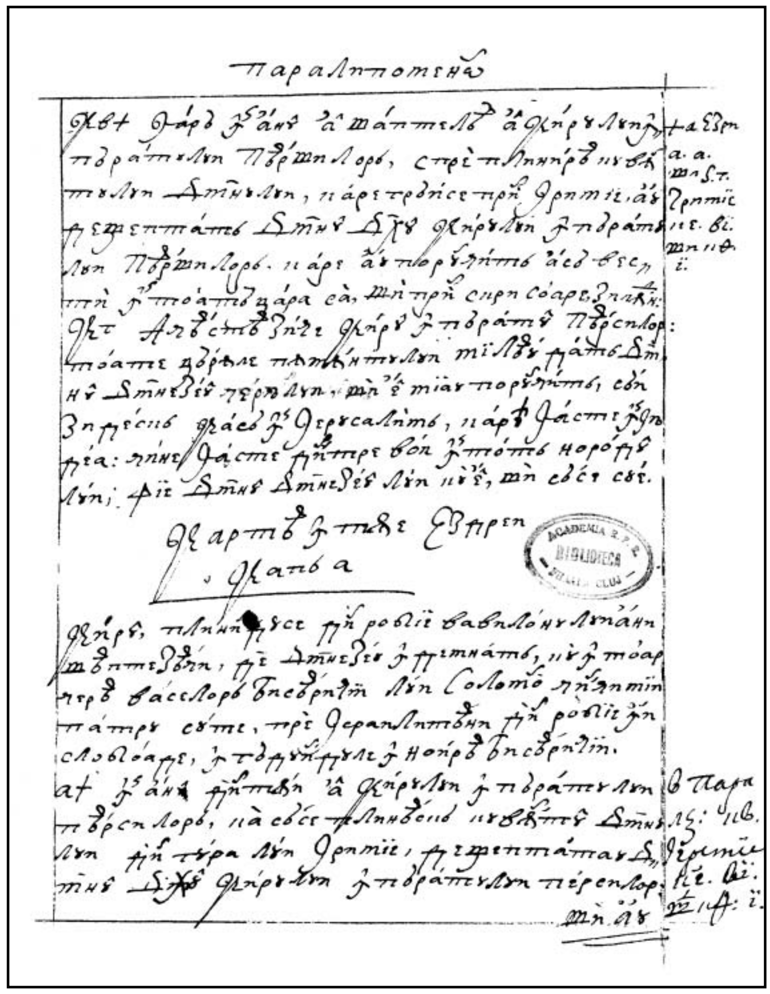

400v

401r

401v

402r